

НБ ОНУ імені І.І.Мечникова

Michael
BINDER.
41 King Street

НБ ОНУ імені І.І.Мечникова

НБ ОНУ імені І.І.Мечникова

НБ ОНУ імені І.І.Мечникова

НБ ОНУ імені І.І.Мечникова

НБ ОНУ імені І.І.Мечникова

ΚΑΙΝΗ ΔΙΑΘΗΚΗ

ΤΟΥ

ΚΥΡΙΟΥ ΚΑΙ ΣΩΤΗΡΟΣ

ἡΜΩΝ

ΙΗΣΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ

ΔΙΓΛΩΤΤΟΣ

ΤΟΥΤ' ἔστι

ΤΟ ΘΕΙΟΝ ΑΡΧΕΤΥΠΟΝ

Καὶ ἡ αὐτοῦ

ΜΕΤΑΦΡΑΣΙΣ ΕΙΣ ΚΟΙΝΗΝ ΔΙΑΛΕΚΤΟΝ

ΜΕΤΑ

ΠΟΛΛΗΣ ΕΠΙΜΕΛΕΙΑΣ ΔΙΟΡΘΩΘΕΝΤΑ

ΚΑΙ

ΝΕΩΣΤΙ ΜΕΤΑΤΥΠΩΘΕΝΤΑ.

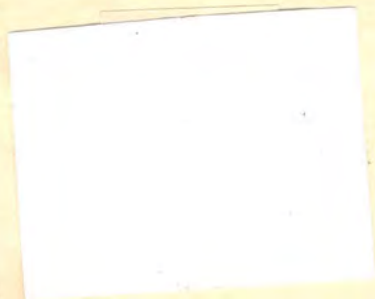
ΕΝ ΛΟΝΔΡΑ *

Ἐκτυπώθη παρὰ Π. ΟΥΑΤΤΣ

Δαπάνη τῆς ἐν Βρετανίᾳ καὶ παρ' Ἀλλογενέσιν Ἑταιρείας
τῆς Ἱερᾶς Βίβλου.

ΕΤΕΙ α' ω κθ'.

1829

Ἡ ΤΑΞΙΣ

ΤΩΝ ΤΗΣ ΚΑΙΝΗΣ ΔΙΑΘΗΚΗΣ ΒΙΒΑΙΩΝ.

	Σελ.
Το κατὰ Ματθαῖον Εὐαγγέλιον	1
Τὸ κατὰ Μάρκον Εὐαγγέλιον	96
Τὸ κατὰ Λουκᾶν Εὐαγγέλιον	155
Τὸ κατὰ Ἰωάννην Εὐαγγέλιον	257
Πράξεις τῶν ἁγίων Ἀποστόλων	333
Παύλου τοῦ Ἀποστόλου ἡ πρὸς Ῥωμαίους Ἐπιστολὴ	432
Παύλου τοῦ Ἀποστόλου ἡ πρὸς Κορινθίους Ἐπιστολὴ Πρώτη	471
Παύλου τοῦ Ἀποστόλου ἡ πρὸς Κορινθίους Ἐπιστολὴ Δευτέρα	508
Παύλου τοῦ Ἀποστόλου ἡ πρὸς Γαλάτας Ἐπιστολὴ	532
Παύλου τοῦ Ἀποστόλου ἡ πρὸς Ἐφίσιους Ἐπιστολὴ	544
Παύλου τοῦ Ἀποστόλου ἡ πρὸς Φιλιππησίους Ἐπιστολὴ	557
Παύλου τοῦ Ἀποστόλου ἡ πρὸς Κολοσσαῖς Ἐπιστολὴ	566
Παύλου τοῦ Ἀποστόλου ἡ πρὸς Θισσαλονικεῖς Ἐπιστολὴ Πρώτη	574
Παύλου τοῦ Ἀποστόλου ἡ πρὸς Θισσαλονικεῖς Ἐπιστολὴ Δευτέρα	582
Παύλου τοῦ Ἀποστόλου ἡ πρὸς Τιμόθεον Ἐπιστολὴ Πρώτη	587
Παύλου τοῦ Ἀποστόλου ἡ πρὸς Τιμόθεον Ἐπιστολὴ Δευτέρα	596
Παύλου τοῦ Ἀποστόλου ἡ πρὸς Τίτον Ἐπιστολὴ	603
Παύλου τοῦ Ἀποστόλου ἡ πρὸς Φιλήμονα Ἐπιστολὴ	608
Ἡ πρὸς Ἑβραίους Ἐπιστολὴ	610
Ἰακώβου τοῦ Ἀποστόλου Ἐπιστολὴ Καθολικὴ	637
Πέτρου τοῦ Ἀποστόλου Ἐπιστολὴ Καθολικὴ Πρώτη	646
Πέτρου τοῦ Ἀποστόλου Ἐπιστολὴ Καθολικὴ Δευτέρα	656
Ἰωάννου τοῦ Ἀποστόλου Ἐπιστολὴ Καθολικὴ Πρώτη	662
Ἰωάννου τοῦ Ἀποστόλου Ἐπιστολὴ Καθολικὴ Δευτέρα	672
Ἰωάννου τοῦ Ἀποστόλου Ἐπιστολὴ Καθολικὴ Τρίτη	673
Ἰούδα τοῦ Ἀποστόλου Ἐπιστολὴ Καθολικὴ	675
Ἀποκάλυψις Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου	677

НБ ОНУ імені І.І.Мечникова

ΚΑΤΑ ΜΑΤΘΑΙΟΝ

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ.

ΚΕΦ. α'. Ι.

ΒΙΒΛΟΣ γενέσεως Ἰησοῦ Χριστοῦ,
νιού Δαβίδ, νιού Ἀβραάμ.

2 Ἀβραάμ ἐγέννησε τὸν Ἰσαάκ·
Ἰσαάκ δὲ ἐγέννησε τὸν Ἰακώβ· Ἰα-
κώβ δὲ ἐγέννησε τὸν Ἰούδαν, καὶ
τοὺς ἀδελφούς αὐτοῦ.

3 Ἰούδας δὲ ἐγέννησε τὸν Φαρὲς
καὶ τὸν Ζαρά ἐκ τῆς Θάμαρ· Φαρὲς
δὲ ἐγέννησε τὸν Ἑσρῶμ· Ἑσρῶμ δὲ
ἐγέννησε τὸν Ἀράμ.

4 Ἀράμ δὲ ἐγέννησε τὸν Ἀμιναδάβ·
Ἀμιναδάβ δὲ ἐγέννησε τὸν Ναασ-
σών· Ναασσών δὲ ἐγέννησε τὸν Σαλ-
μών.

5 Σαλμών δὲ ἐγέννησε τὸν Βοὺζ
ἐκ τῆς Ραχάβ· Βοὺζ δὲ ἐγέννησε
τὸν Ὠβηδ ἐκ τῆς Ρούθ· Ὠβηδ δὲ
ἐγέννησε τὸν Ἰεσσαί.

6 Ἰεσσαί δὲ ἐγέννησε τὸν Δαβίδ
τὸν βασιλέα· Δαβίδ δὲ ὁ βασιλεὺς
ἐγέννησε τὸν Σολομῶντα ἐκ τῆς τοῦ
Οὐρίου.

7 Σολομῶν δὲ ἐγέννησε τὸν Ῥο-
βοάμ· Ῥοβοάμ δὲ ἐγέννησε τὸν
Ἀβιά· Ἀβιά δὲ ἐγέννησε τὸν Ἀσά.

8 Ἀσά δὲ ἐγέννησε τὸν Ἰωσαφάτ·
Ἰωσαφάτ δὲ ἐγέννησε τὸν Ἰωράμ·
Ἰωράμ δὲ ἐγέννησε τὸν Ὀζίαν.

9 Ὀζίας δὲ ἐγέννησε τὸν Ἰωάθαμ·
Ἰωάθαμ δὲ ἐγέννησε τὸν Ἀχαΐ·
Ἀχαΐ δὲ ἐγέννησε τὸν Ἐζεκίαν.

10 Ἐζεκίας δὲ ἐγέννησε τὸν Μα-
νασσή· Μανασσῆς δὲ ἐγέννησε τὸν
Ἀμὼν· Ἀμὼν δὲ ἐγέννησε τὸν Ἰω-
σίαν.

11 Ἰωσίας δὲ ἐγέννησε τὸν Ἰεχο-
νίαν καὶ τοὺς ἀδελφούς αὐτοῦ, ἐπὶ
τῆς μετοικεσίας Βαβυλῶνος.

12 Μετὰ δὲ τὴν μετοικεσίαν Βα-
βυλῶνος, Ἰεχονίας ἐγέννησε τὸν

ΒΙΒΛΙΟΝ τῆς γενέσεως τοῦ Ἰησοῦ
Χριστοῦ, τοῦ νιού τοῦ Δαβίδ, τοῦ
νιού τοῦ Ἀβραάμ.

2 Ἀβραάμ ἐγέννησε τὸν Ἰσαάκ·
καὶ ὁ Ἰσαάκ ἐγέννησε τὸν Ἰακώβ·
καὶ ὁ Ἰακώβ ἐγέννησε τὸν Ἰούδαν,
καὶ τοὺς ἀδελφούς του.

3 Καὶ Ἰούδας ἐγέννησε τὸν Φαρὲς
καὶ τὸν Ζαρά ἀπὸ τῆς Θάμαρ· καὶ
Φαρὲς ἐγέννησε τὸν Ἑσρῶμ καὶ ὁ
Ἑσρῶμ ἐγέννησε τὸν Ἀράμ.

4 Καὶ Ἀράμ ἐγέννησε τὸν Ἀμιν-
αδάβ· καὶ Ἀμιναδάβ ἐγέννησε τὸν
Ναασσών· καὶ Ναασσών ἐγέννησε
τὸν Σαλμών.

5 Καὶ Σαλμών ἐγέννησε τὸν Βοὺζ
ἀπὸ τῆς Ραχάβ· καὶ Βοὺζ ἐγέννησε
τὸν Ὠβηδ ἀπὸ τῆς Ρούθ· καὶ Ὠβηδ
ἐγέννησε τὸν Ἰεσσαί.

6 Καὶ Ἰεσσαί ἐγέννησε Δαβίδ τὸν
βασιλέα· καὶ Δαβίδ ὁ βασιλεὺς
ἐγέννησε τὸν Σολομῶντα ἀπὸ τῆς
γυναῖκα τοῦ Οὐρίου.

7 Καὶ ὁ Σολομῶν ἐγέννησε τὸν
Ῥοβοάμ· καὶ Ῥοβοάμ ἐγέννησε τὸν
Ἀβιά· καὶ Ἀβιά ἐγέννησε τὸν Ἀσά.

8 Καὶ Ἀσά ἐγέννησε τὸν Ἰωσαφάτ·
καὶ Ἰωσαφάτ ἐγέννησε τὸν Ἰωράμ·
καὶ Ἰωράμ ἐγέννησε τὸν Ὀζίαν.

9 Καὶ Ὀζίας ἐγέννησε τὸν Ἰωάθαμ·
καὶ Ἰωάθαμ ἐγέννησε τὸν Ἀχαΐ·
καὶ Ἀχαΐ ἐγέννησε τὸν Ἐζεκίαν.

10 Καὶ Ἐζεκίας ἐγέννησε τὸν Μα-
νασσήν· καὶ Μανασσῆς ἐγέννησε τὸν
Ἀμὼν· καὶ Ἀμὼν ἐγέννησε τὸν Ἰω-
σίαν.

11 Καὶ Ἰωσίας ἐγέννησε τὸν Ἰεχο-
νίαν καὶ τοὺς ἀδελφούς του, εἰς τὸν
μεταποπισμὸν τῆς Βαβυλῶνος.

12 Καὶ ὕστερον ἀπὸ τὸν μεταπο-
πισμὸν τῆς Βαβυλῶνος, ὁ Ἰεχονίας

Σαλαθιήλ· Σαλαθιήλ δὲ ἐγέννησε τὸν Ζοροβάβελ.

13 Ζοροβάβελ δὲ ἐγέννησε τὸν Ἀβιούδ· Ἀβιούδ δὲ ἐγέννησε τὸν Ἐλιακείμ· Ἐλιακείμ δὲ ἐγέννησε τὸν Ἀζώρ.

14 Ἀζώρ δὲ ἐγέννησε τὸν Σαδώκ· Σαδώκ δὲ ἐγέννησε τὸν Ἀχειμ· Ἀχειμ δὲ ἐγέννησε τὸν Ἐλιοῦδ.

15 Ἐλιοῦδ δὲ ἐγέννησε τὸν Ἐλεάζαρ· Ἐλεάζαρ δὲ ἐγέννησε τὸν Ματθάν· Ματθάν δὲ ἐγέννησε τὸν Ἰακώβ.

16 Ἰακώβ δὲ ἐγέννησε τὸν Ἰωσήφ τὸν ἄνδρα Μαρίας, ἐξ ἧς ἐγεννήθη Ἰησοῦς ὁ λεγόμενος Χριστός.

17 Πᾶσαι οὖν αἱ γενεαὶ ἀπὸ Ἀβραάμ ἕως Δαβὶδ, γενεαὶ δεκατέσσαρες· καὶ ἀπὸ Δαβὶδ ἕως τῆς μετοικεσίας Βαβυλῶνος, γενεαὶ δεκατέσσαρες· καὶ ἀπὸ τῆς μετοικεσίας Βαβυλῶνος ἕως τοῦ Χριστοῦ, γενεαὶ δεκατέσσαρες.

18 Τοῦ δὲ Ἰησοῦ Χριστοῦ ἡ γέννησις οὕτως ἦν. Μνηστεύθεισας γὰρ τῆς μητρὸς αὐτοῦ Μαρίας τῇ Ἰωσήφ, πρὶν ἢ συνελθεῖν αὐτοὺς, εὗρέθη ἐν γαστρὶ ἔχουσα ἐκ Πνεύματος ἁγίου.

19 Ἰωσήφ δὲ ὁ ἀνὴρ αὐτῆς, δίκαιος ὢν, καὶ μὴ θέλων αὐτὴν παραδειγμάτισαι, ἐβουλήθη λάθρα ἀπολῦσαι αὐτήν.

20 Ταῦτα δὲ αὐτοῦ ἐνθυμηθέντος, ἰδοὺ, ἄγγελος Κυρίου κατ' ὄναρ ἐφάνη αὐτῷ, λέγων· Ἰωσήφ υἱὸς Δαβὶδ, μὴ φοβηθῆς παραλαβεῖν Μαρίαν τὴν γυναῖκά σου· τὸ γὰρ ἐν αὐτῇ γεννηθὲν ἐκ Πνεύματος ἁγίου.

21 Τέξεται δὲ υἱόν, καὶ καλέσεις τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἸΗΣΟΥΝ· αὐτὸς γὰρ σώσει τὸν λαόν αὐτοῦ ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν αὐτῶν.

ἐγέννησε τὸν Σαλαθιήλ· καὶ Σαλαθιήλ ἐγέννησε τὸν Ζοροβάβελ.

13 Καὶ Ζοροβάβελ ἐγέννησε τὸν Ἀβιούδ· καὶ Ἀβιούδ ἐγέννησε τὸν Ἐλιακείμ· καὶ Ἐλιακείμ ἐγέννησε τὸν Ἀζώρ.

14 Καὶ Ἀζώρ ἐγέννησε τὸν Σαδώκ· καὶ Σαδώκ ἐγέννησε τὸν Ἀχειμ· καὶ Ἀχειμ ἐγέννησε τὸν Ἐλιοῦδ.

15 Καὶ Ἐλιοῦδ ἐγέννησε τὸν Ἐλεάζαρ· καὶ Ἐλεάζαρ ἐγέννησε τὸν Ματθάν· καὶ Ματθάν ἐγέννησε τὸν Ἰακώβ.

16 Καὶ Ἰακώβ ἐγέννησε τὸν Ἰωσήφ τὸν ἄνδρα τῆς Μαρίας, ἀπὸ τῆς ὁποίας ἐγεννήθη Ἰησοῦς ὁ λεγόμενος Χριστός.

17 Ὅλαι λοιπὸν αἱ γενεαὶ ἀπὸ τοῦ Ἀβραάμ ἕως τοῦ Δαβὶδ, εἶναι δεκατέσσαρες γενεαὶ· καὶ ἀπὸ τοῦ Δαβὶδ ἕως τοῦ μετατοπισμοῦ τῆς Βαβυλῶνος, εἶναι δεκατέσσαρες γενεαὶ· καὶ ἀπὸ τοῦ μετατοπισμοῦ τῆς Βαβυλῶνος ἕως τοῦ Χριστοῦ, εἶναι δεκατέσσαρες γενεαὶ.

18 Καὶ ἡ γέννησις τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ οὕτως ἐγενε. Ἐπειδὴ ἡ μήτηρ του ἡ Μαρία ἀρραβωνιάσθη μετὰ τοῦ Ἰωσήφ, πρὸ τοῦ νὰ συνέλθωσιν, εὗρέθη ἐγγαστρωμένη ἀπὸ Πνεῦμα ἁγίου.

19 Καὶ ὁ Ἰωσήφ ὁ ἀνὴρ της, ἐπειδὴ ἦτον δίκαιος, καὶ δὲν ἤθελε νὰ τὴν φανερώσῃ, ἠθέλησε κρυφίως νὰ τὴν ἀφήσῃ.

20 Καὶ ταῦτα αὐτὸς ἔχων εἰς τὸν νοῦν του, παρευθὺς ἄγγελος Κυρίου ἐφάνη εἰς αὐτὸν εἰς τὸ ὄνειρον, καὶ τὸν λέγει· Ἰωσήφ υἱὲ τοῦ Δαβὶδ, μὴ φοβηθῆς νὰ πάρῃς τὴν Μαρίαν τὴν γυναῖκά σου· διότι ἐκεῖνο, ὅπου ἐσυλλήφθη εἰς αὐτήν, εἶναι ἀπὸ τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον.

21 Καὶ θέλει γεννήσῃ υἱόν, καὶ θέλει καλέσῃ τὸ ὄνομα του ἸΗΣΟΥΝ· διότι αὐτὸς θέλει σώσῃ τὸν λαόν του ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας των.

22 (Τοῦτο δὲ ὅλον γέγονεν, ἵνα πληρωθῇ τὸ ρηθὲν ὑπὸ τοῦ Κυρίου διὰ τοῦ προφήτου, λέγοντος·

23 Ἰδοὺ, ἡ παρθένος ἐν γαστρὶ ἐξεί, καὶ τέξεται υἱόν, καὶ καλέσουσι τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἙΜΜΑΝΟΥΗΛ· ὃ ἐστὶ μεθερμηνεύμενον, Μεθ' ἡμῶν ὁ Θεός.)

24 Διεγερθεὶς δὲ ὁ Ἰωσήφ ἀπὸ τοῦ ὕπνου, ἐποίησεν ὡς προσέταξεν αὐτῷ ὁ ἄγγελος Κυρίου, καὶ παρέλαβε τὴν γυναῖκα αὐτοῦ.

25 Καὶ οὐκ ἐγίνωσκεν αὐτήν, ἕως οὗ ἔτεκε τὸν υἱὸν αὐτῆς τὸν πρωτότοκον· καὶ ἐκάλεσε τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἸΗΣΟΥΝ.

Κεφ. β'. II.

ΤΟΥ δὲ Ἰησοῦ γεννηθέντος ἐν Βηθλεὲμ τῆς Ἰουδαίας, ἐν ἡμέραις Ἡρώδου τοῦ βασιλέως, ἰδοὺ, μάγοι ἀπὸ ἀνατολῶν παρεγένοντο εἰς Ἱεροσόλυμα, λέγοντες·

2 Πού ἐστιν ὁ τεχθεὶς βασιλεὺς τῶν Ἰουδαίων; εἰδομεν γὰρ αὐτοῦ τὸν ἀστέρα ἐν τῇ ἀνατολῇ, καὶ ἦλθομεν προσκυνῆσαι αὐτῷ.

3 Ἀκούσας δὲ Ἡρώδης ὁ βασιλεὺς ἐταράχθη, καὶ πᾶσα Ἱεροσόλυμα μετ' αὐτοῦ.

4 Καὶ συναγαγὼν πάντας τοὺς ἀρχιερεῖς καὶ γραμματεῖς τοῦ λαοῦ, ἐπυνθάνετο παρ' αὐτῶν πού ὁ Χριστὸς γεννᾶται.

5 Οἱ δὲ εἶπον αὐτῷ· Ἐν Βηθλεὲμ τῆς Ἰουδαίας· οὕτω γὰρ γέγραπται διὰ τοῦ προφήτου·

6 Καὶ σὺ Βηθλεὲμ, γῆ Ἰούδα, οὐδαμῶς ἐλαχίστη εἶ ἐν τοῖς ἡγεμόσιν Ἰούδα· ἐκ σοῦ γὰρ ἐξελεῖσεται ἡγούμενος, ὅστις ποιμανεῖ τὸν λαόν μου τὸν Ἰσραὴλ.

7 Τότε Ἡρώδης, λάθρα καλέσας τοὺς μάγους, ἠκρίβωσε παρ' αὐτῶν

22 (Καὶ τοῦτο ὅλον ἐγίνε, διὰ τὰ τελειωθῇ ἐκεῖνο ὅπου ἐλαλήθη ὑπὸ τοῦ Κυρίου διὰ μέσου τοῦ προφήτου, λέγοντος·

23 Ἰδοὺ, ἡ παρθένος θέλει ἐγ-γαστραθῇ, καὶ θέλει γεννήσει υἱόν, καὶ θέλουσι καλέσει τὸ ὄνομα του ἙΜΜΑΝΟΥΗΛ· τὸ ὅποιον ἐρμηνεύεται, Μεθ' ἡμῶν ὁ Θεός.)

24 Καὶ ὁ Ἰωσήφ σηκνόμενος ἀπὸ τὸν ὕπνου, ἔκαμε καθὼς τὸν ἐπρόσταξεν ὁ ἄγγελος Κυρίου, καὶ ἐπῆρε τὴν γυναῖκα του.

25 Καὶ δὲν τὴν ἐγνώριζεν ἕως οὗ ἐγέννησέ τὸν υἱὸν τῆς τοῦ πρωτότοκου· καὶ ἐκάλεσε τὸ ὄνομά του ἸΗΣΟΥΝ.

Κεφ. β. II.

ΚΑΙ ὅταν ἐγεννήθῃ ὁ Ἰησοῦς εἰς τὴν Βηθλεὲμ τῆς Ἰουδαίας εἰς τὰς ἡμέρας Ἡρώδου τοῦ βασιλέως, ἰδοὺ, ἦλθοι μάγοι ἀπὸ τὴν ἀνατολὴν εἰς τὰ Ἱεροσόλυμα, λέγοντες·

2 Πού εἶναι ὁ βασιλεὺς τῶν Ἰουδαίων, ὅπου ἐγεννήθη; διότι ἡμεῖς εἰδομεν τὸν ἀστέρα του εἰς τὴν ἀνατολὴν, καὶ ἦλθομεν ἵνα τὸν προσκυνήσωμεν.

3 Καὶ ὁ βασιλεὺς Ἡρώδης, ὅταν τὸ ἤκουσεν, ἐσυγχύσθη, καὶ ὅλα τὰ Ἱεροσόλυμα μαζὶ με αὐτόν.

4 Καὶ μαζώνων ὅλους τοὺς ἀρχιερεῖς καὶ τοὺς γραμματεῖς τοῦ λαοῦ, τοὺς ἐρῶτα πού γεννᾶται ὁ Χριστός.

5 Καὶ ἐκεῖνοι τὸν εἶπον· Εἰς τὴν Βηθλεὲμ τῆς Ἰουδαίας· διότι οὕτως ἐγράφη διὰ μέσου τοῦ προφήτου·

6 Καὶ σὺ Βηθλεὲμ γῆ τοῦ Ἰούδα, καθόλου δὲν εἶσαι μικροτάτη ἀνάμεσον εἰς τοὺς ἡγεμόνας τοῦ Ἰούδα· διότι ἀπὸ σὲ θέλει ἔβγη ἡγούμενος, ὁ ὅποιος θέλει ποιμανεῖ τὸν λαόν μου τὸν Ἰσραὴλ.

7 Τότε ὁ Ἡρώδης, κράζων κρυφίως τοὺς μάγους, ἐξέτασεν ἀκριβῶς ἀπ'

τὸν χρόνον τοῦ φαινομένου ἀστέ-
ρος.

8 Καὶ πέμψας αὐτοὺς εἰς Βηθλεὲμ,
εἶπε· Πορευθέντες, ἀκριβῶς ἐξετά-
σατε περὶ τοῦ παιδίου· ἐπὶ δὲ εὐ-
ρητε, ἀπαγγεῖλάτε μοι, ὅπως καὶ
ἐλθὼν προσκυνήσω αὐτῷ.

9 Οἱ δὲ, ἀκούσαντες τοῦ βασιλέως,
ἐπορεύθησαν· καὶ ἰδοὺ, ὁ ἀστήρ, ὃν
εἶδον ἐν τῇ ἀνατολῇ, προῆγεν αὐ-
τούς, ἕως ἐλθὼν ἑστῆ ἐπ' αὐτὸν οὗ ἦν τὸ
παιδίον.

10 Ἰδόντες δὲ τὸν ἀστέρα, ἐχάρη-
σαν χαρὰν μεγάλην σφοδρά.

11 Καὶ ἐλθόντες εἰς τὴν οἰκίαν,
εὗρον τὸ παιδίον μετὰ Μαρίας τῆς
μητρὸς αὐτοῦ· καὶ πεσόντες προσ-
εκύνησαν αὐτῷ· καὶ ἀνοίξαντες τοὺς
θησαυροὺς αὐτῶν, προσήνεγκαν αὐ-
τῷ δῶρα, χρυσὸν, καὶ λίβανον, καὶ
σμύρναν.

12 Καὶ χρηματισθέντες κατ' ὄναρ
μὴ ἀνακαμψαὶ πρὸς Ἡρώδην, δι'
ἄλλης ὁδοῦ ἀνεχώρησαν εἰς τὴν χώ-
ραν αὐτῶν.

13 Ἀναχωρησάντων δὲ αὐτῶν, ἰδοὺ,
ἄγγελος Κυρίου φαίνεται κατ' ὄναρ
τῷ Ἰωσήφ, λέγων· Ἐγερθεὶς παρα-
λαβε τὸ παιδίον καὶ τὴν μητέρα αὐ-
τοῦ, καὶ φεῦγε εἰς Αἴγυπτον· καὶ
ἔσθι ἐκεῖ, ἕως ἂν εἶπω σοι· μέλλει
γὰρ Ἡρώδης ζητεῖν τὸ παιδίον, τοῦ
ἀπολέσαι αὐτό.

14 Ὁ δὲ ἐγερθεὶς παρέλαβε τὸ παι-
δίον καὶ τὴν μητέρα αὐτοῦ νυκτός,
καὶ ἀνεχώρησεν εἰς Αἴγυπτον·

15 Καὶ ἦν ἐκεῖ ἕως τῆς τελευτῆς
Ἡρώδου· ἵνα πληρωθῇ τὸ ῥηθὲν ὑπὸ
τοῦ Κυρίου διὰ τοῦ προφήτου, λέ-
γοντος· Ἐξ Αἰγύπτου ἐκάλεσα τὸν
υἱόν μου.

16 Τότε Ἡρώδης, ἰδὼν ὅτι ἐνεκαί-

αὐτοὺς τὸν καιρὸν τοῦ ἀστέρος ἐκέ-
νου, ὅπου ἐφάνη.

8 Καὶ πέμπον αὐτοὺς εἰς τὴν Βηθ-
λεὲμ, τοὺς εἶπε· Ὑπάγετε, καὶ ἐξετά-
σατε καταλεπτῶς διὰ τὸ παιδίον· καὶ
ὅταν τὸ εὑρητε, δότε με εἰδῆσιν, διὰ
να ὑπάγω καὶ ἐγὼ, νὰ τὸ προσκυνήσω.

9 Καὶ ἐκεῖνοι, ἀφ' οὗ ἤκουσαν τὰ
λογια τοῦ βασιλέως, ἐδιέβησαν· καὶ
ἰδοὺ, πάλιν ὁ ἀστήρ, ὅπου εἶδον εἰς
τὴν ἀνατολὴν, ἐπήγαγεν ἐμπροσθέν
των, ἕως οὗ ἦλθε, καὶ ἑστάθη ἐκεῖ,
ὅπου ἦτον τὸ παιδίον.

10 Καὶ ὅταν εἶδον οἱ μάγοι τὸν
ἀστέρα, ἐχάρησαν χαρὰν μεγάλην
κατὰ πολλὰ.

11 Καὶ ἐλθόντες εἰς τὴν οἰκίαν, εὗ-
ρηκαν τὸ παιδίον μαζὶ μετὰ τὴν Μα-
ρίαν τὴν μητέρα του· καὶ ἔπεσαν καὶ
τὸ ἐπροσκύνησαν· καὶ ἀνοίξαντες
τοὺς θησαυροὺς των, τὸν ἔφερον χα-
ρίσματα, χρυσὸν, καὶ λίβανον, καὶ
σμύρναν.

12 Καὶ ἐπειδὴ τοὺς ἀπεκαλύφθη
εἰς τὸ ὄνειρόν των νὰ μὴ ἐπιστρέ-
ψωσιν εἰς τὸν Ἡρώδην, ἀπὸ ἄλλου
δρόμου ἀνεχώρησαν εἰς τὸν τόπον
των.

13 Καὶ ἀφ' οὗ ἀνεχώρησαν αὐτοί,
παρευθὺς ἄγγελος Κυρίου ἐφάνη εἰς
τὸν Ἰωσήφ εἰς τὸ ὄνειρόν του, καὶ τὸν
λέγει· Σηκώσου, καὶ ἔπαρε τὸ παι-
δίον καὶ τὴν μητέρα του, καὶ φεῦγε
εἰς τὴν Αἴγυπτον· καὶ ὡς ἦσαι ἐκεῖ,
ἕως οὗ νὰ σὲ εἶπω· διότι μέλλει ὁ
Ἡρώδης νὰ ζητήσῃ τὸ παιδίον, νὰ
τὸ χαλάσῃ.

14 Καὶ ὁ Ἰωσήφ ἐσηκώθη καὶ
ἐπῆρε τὸ παιδίον καὶ τὴν μητέρα του
τὴν νύκτα, καὶ ἀνεχώρησεν εἰς τὴν
Αἴγυπτον·

15 Καὶ ἦτον ἐκεῖ ἕως εἰς τὸν θάνατον
τοῦ Ἡρώδου· διὰ τὴν πληρωθῆναι ἐκεῖνο
ὅπου ἐλαλήθη ἀπὸ τοῦ Κυρίου διὰ μέ-
σου τοῦ προφήτου, ὅπου λέγει· Ἀπὸ
τὴν Αἴγυπτον ἐκάλεσα τὸν υἱόν μου.

16 Τότε βλέπων ὁ Ἡρώδης ὅτι

χθὴ ὑπὸ τῶν μάγων, ἐθυμώθη λίαν· καὶ ἀποστείλας ἀνείλε πάντας τοὺς παῖδας τοὺς ἐν Βηθλεὲμ καὶ ἐν πᾶσι τοῖς ὁρίοις αὐτῆς, ἀπὸ διετοῦς καὶ κατατρώ, κατὰ τὸν χρόνον ὃν ἡκρίβωσε παρὰ τῶν μάγων.

17 Τότε ἐπληρώθη τὸ ῥηθὲν ὑπὸ Ἱερεμίου τοῦ προφήτου, λέγοντος·

18 Φωνὴ ἐν Ῥαμᾷ ἠκούσθη, θρήνος καὶ κλαυθμὸς καὶ ὀδυρμὸς πολλὺς, Ῥαχὴλ κλαίονσα τὰ τέκνα αὐτῆς· καὶ οὐκ ἤθελε παρακληθῆναι, ὅτι οὐκ εἰσί.

19 Τελευτήσαντος δὲ τοῦ Ἡρώδου, ἰδοὺ, ἄγγελος Κυρίου κατ' ὄναρ φαίνεται τῷ Ἰωσήφ ἐν Αἴγυπτῳ,

20 Λέγων· Ἐγερθεὶς παράλαβε τὸ παιδίον καὶ τὴν μητέρα αὐτοῦ, καὶ πορεύου εἰς γῆν Ἰσραὴλ· τεθνήκασι γὰρ οἱ ζητοῦντες τὴν ψυχὴν τοῦ παιδίου.

21 Ὁ δὲ ἐγερθεὶς παρέλαβε τὸ παιδίον καὶ τὴν μητέρα αὐτοῦ, καὶ ἦλθεν εἰς γῆν Ἰσραὴλ.

22 Ἀκούσας δὲ ὅτι Ἀρχέλαος βασιλεύει ἐπὶ τῆς Ἰουδαίας ἀντὶ Ἡρώδου τοῦ πατρὸς αὐτοῦ, ἐφοβήθη ἐκεῖ ἀπελθεῖν· χρηματισθεὶς δὲ κατ' ὄναρ, ἀνεχώρησεν εἰς τὰ μέρη τῆς Γαλιλαίας.

23 Καὶ ἔλθων κατόκησεν εἰς πόλιν λεγομένην Ναζαρέτ· ὅπως πληρωθῇ τὸ ῥηθὲν διὰ τῶν προφητῶν, ὅτι Ναζωραῖος κληθήσεται.

Κεφ. γ'. ΙΙΙ.

ἘΝ δὲ ταῖς ἡμέραις ἐκείναις παραγίνεται Ἰωάννης ὁ Βαπτιστῆς, κηρύσσων ἐν τῇ ἐρήμῳ τῆς Ἰουδαίας,

ἐπεριγελάσθη ἀπὸ τοὺς μάγους, ἐθυμώθη κατὰ πολλὰ· καὶ ἐπειλεν ἀνθρώπους, καὶ ἐφόνευεν ὅλα τὰ παιδία, ὅπου ἦτον εἰς τὴν Βηθλεὲμ, καὶ εἰς ὅλα τῆς τῆς συνορίας ἀπὸ δύο χρόνων καὶ κάτω, κατὰ τὸν καιρὸν ὅπου ἐβεβαιώθηκε καταλεπτῶς ἀπὸ τοὺς μάγους.

17 Τότε ἐτελειώθη ἐκεῖνο, ὅπου ἐλάληθ' ἀπὸ τὸν Ἱερεμίαν τὸν προφήτην, ὅπου λέγει·

18 Φωνὴ ἠκούσθη εἰς τὴν Ῥαμᾷ, πολλὺς θρήνος καὶ πολλὰ κλάυματα, καὶ πολλοὶ ἀναστεναγμοί, ὅπου ἐκλαiven ἡ Ῥαχὴλ τὰ παιδία τῆς· καὶ δὲν ἤθελε νὰ παρηγορηθῇ, διότι δὲν εἶναι πλέον.

19 Καὶ ἀφ' οὗ ἀπέθανεν ὁ Ἡρώδης, παρειχθὺς ἄγγελος Κυρίου ἐφάνη εἰς τὸν Ἰωσήφ εἰς τὸ ὄνειρόν του εἰς τὴν Αἴγυπτον,

20 Λέγων· Σηκώσου, καὶ ἔπαρε τὸ παιδίον καὶ τὴν μητέρα του, καὶ ὕπαγε εἰς τὴν γῆν τοῦ Ἰσραὴλ· διότι ἐκεῖνοι, ὅπου ἐγύρευον νὰ πάρωσι τὴν ζωὴν τοῦ παιδίου, ἀπέθανον.

21 Καὶ ὁ Ἰωσήφ ἐσηκώθη, καὶ ἐπῆρε τὸ παιδίον καὶ τὴν μητέρα του, καὶ ὑπῆγεν εἰς τὴν γῆν τοῦ Ἰσραὴλ.

22 Ἀλλ' ὅτε ἔμαθεν, ὅτι Ἀρχέλαος βασιλεύει εἰς τὴν Ἰουδαίαν, εἰς τόπον Ἡρώδου τοῦ πατρὸς του, ἐφοβήθη νὰ ὑπάγῃ ἐκεῖ· καὶ ἐπειδὴ τοῦ ἀπεκαλύφθη εἰς τὸ ὄνειρόν του, ἀνεχώρησεν εἰς τὰ μέρη τῆς Γαλιλαίας.

23 Καὶ ἦλθε καὶ ἐκατοίκησεν εἰς τὴν πόλιν, ὅπου λέγεται Ναζαρέτ· διὰ νὰ τελειωθῇ ἐκεῖνο, ὅπου εἶπον οἱ προφῆται, ὅτι θέλει καλεσθῇ Ναζωραῖος.

Κεφ. γ'. ΙΙΙ.

ΚΑΙ εἰς ἐκείνας τὰς ἡμέρας ἔρχεται ὁ Ἰωάννης ὁ Βαπτιστῆς, κηρύττων εἰς τὴν ἐρημον τῆς Ἰουδαίας,

2 Καὶ λέγων· Μετανοεῖτε· ἤγγικε γὰρ ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν.

3 Οὗτος γὰρ ἐστὶν ὁ ῥηθεὶς ὑπὸ Ἡσαίου τοῦ προφήτου, λέγοντος· Φωνὴ βοῶντος ἐν τῇ ἐρήμῳ· Ἐτοιμάσατε τὴν ὁδὸν Κυρίου, εὐθείας ποιεῖτε τὰς τρίβους αὐτοῦ.

4 Αὐτὸς δὲ ὁ Ἰωάννης εἶχε τὸ ἐνδυμα αὐτοῦ ἀπὸ τριῶν καμήλου, καὶ ζώνην δερματίνην περὶ τὴν ὀσφύν αὐτοῦ· ἡ δὲ τροφὴ αὐτοῦ ἦν ἀκρίδες καὶ μέλι ἄγριον.

5 Τότε ἐξεπορεύετο πρὸς αὐτὸν Ἱερουσόλυμα, καὶ πᾶσα ἡ Ἰουδαία, καὶ πᾶσα ἡ περίχωρος τοῦ Ἰορδάνου·

6 Καὶ ἐβαπτίζοντο ἐν τῷ Ἰορδάνῳ ὑπ' αὐτοῦ, ἐξομολογούμενοι τὰς ἁμαρτίας αὐτῶν.

7 Ἰδὼν δὲ πολλοὺς τῶν Φαρισαίων καὶ Σαδδουκαίων ἐρχομένους ἐπὶ τὸ βάπτισμα αὐτοῦ, εἶπεν αὐτοῖς· Γεννήματα ἐχιδνῶν, τίς ὑπέδειξεν ὑμῖν φυγεῖν ἀπὸ τῆς μελλούσης ὀργῆς;

8 Ποιῆσατε οὖν καρποὺς ἀξίους τῆς μετανοίας.

9 Καὶ μὴ δοῦναι λέγειν ἐν ἑαυτοῖς· Πατέρα ἔχομεν τὸν Ἀβραάμ· λέγων γὰρ ὑμῖν, ὅτι δύναται ὁ Θεὸς ἐκ τῶν λίθων τούτων ἐγείρει τέκνα τῷ Ἀβραάμ.

10 Ἦδη δὲ καὶ ἡ ἀξίνη πρὸς τὴν ῥίζαν τῶν δένδρων κεῖται· πᾶν οὖν δένδρον μὴ ποιοῦν καρπὸν καλὸν, ἐκκοπτεται, καὶ εἰς πῦρ βάλλεται.

11 Ἐγὼ μὲν βαπτίζω ὑμᾶς ἐν ὕδατι εἰς μετανοίαν· ὁ δὲ ὀπίσω μου ἐρχόμενος, ἰσχυρότερός μου ἐστίν, οὗ οὐκ εἰμὶ ἱκανὸς τὰ ὑποδήματα βαστάσαι· αὐτὸς ὑμᾶς βαπτίσει ἐν Πνεύματι ἁγίῳ καὶ πυρί.

12 Οὗ τὸ πτύον ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ,

2 Καὶ λέγων· Μετανοεῖτε· διότι ἐσίμωσεν ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν.

3 Οὗτος εἶναι ἐκεῖνος, ὅπου ἐλαλήθη ἀπὸ τὸν Ἡσαίαν τὸν προφήτην, λέγοντα· Φωνὴ ἐκείνου, ὅπου βοᾷ μέσα εἰς τὴν ἐρημον· Ἐτοιμάσατε τὸν δρόμον τοῦ Κυρίου, κάμψτε ἴσας τὰς τρίβους του.

4 Καὶ αὐτὸς ὁ Ἰωάννης εἶχε τὸ ἐνδυμᾶ του ἀπὸ μαλλὶ τοῦ καμήλου, καὶ με ζώνην δερματίνην ἦτον ζωσμένος· καὶ ἡ τροφὴ του ἦτον ἀκρίδες καὶ μέλι ἄγριον.

5 Τότε ἐπήγγαγεν ἔξω ἡ Ἱερουσαλήμ εἰς αὐτὸν, καὶ ὅλη ἡ Ἰουδαία, καὶ ὅλα τὰ περίχωρα τοῦ Ἰορδάνου·

6 Καὶ ἐβαπτίζοντο εἰς τὸν Ἰορδάνην ἀπ' αὐτὸν, ἐξομολογούμενοι τὰς ἁμαρτίας των.

7 Καὶ ὅταν εἶδε πολλοὺς ἀπὸ τοὺς Φαρισαίους καὶ ἀπὸ τοὺς Σαδδουκαίους, ὅπου ἤρχοντο εἰς τὸ βάπτισμα του, τοὺς ἔλεγε· Γεννήματα τῶν ἐχιδνῶν, τίς σᾶς ἐδίδαξε, νὰ φυγήτε ἀπὸ τὴν ὀργὴν, ὅπου μέλλει νὰ ἔλθῃ;

8 Κάμψτε λοιπὸν καρποὺς ἀξίους τῆς μετανοίας.

9 Καὶ μὴ σᾶς φαίνεσθαι νὰ λέγητε μέσα σας· Ἡμεῖς ἔχομεν πατέρα τὸν Ἀβραάμ· διότι σᾶς λέγω, ὅτι ὁ Θεὸς δύναται καὶ ἀπὸ τὰς πέτρας ταύτας νὰ σηκώσῃ παιδία εἰς τὸν Ἀβραάμ.

10 Καὶ ἰδοὺ, καὶ τὸ πελέκι εἰς τὴν ῥίζαν τοῦ δένδρου κεῖται· κάθε δένδρον λοιπὸν, ὅπου δὲν κάμνει καλὸν καρπὸν, κόπτεται καὶ βάλλεται εἰς τὸ πῦρ.

11 Ἐγὼ σᾶς βαπτίζω με τὸ νερόν εἰς μετανοίαν· ἐκεῖνος δὲ, ὅπου ἐρχεται ὀπίσω μου, εἶναι δυνατώτερός μου, τοῦ ὁποίου ἐγὼ δὲν εἰμὶ ἄξιος νὰ σηκώσω τὰ ὑποδήματα· αὐτὸς θέλει σᾶς βαπτίσει με Πνεῦμα ἅγιον καὶ με πῦρ.

12 Εἰς τοῦ ὁποίου τὴν χειρὰ εἶναι τὸ

καὶ διακαθαριεῖ τὴν ἄλωνα αὐτοῦ, καὶ συναξει τὸν σίτον αὐτοῦ εἰς τὴν ἀποθήκην, τὸ δὲ ἄχυρον κατακαύσει πυρὶ ἀσβέστον.

13 Τότε παραγίνεται ὁ Ἰησοῦς ἀπὸ τῆς Γαλιλαίας ἐπὶ τὸν Ἰορδάνην πρὸς τὸν Ἰωάννην, τοῦ βαπτισθῆναι ὑπ' αὐτοῦ.

14 Ὁ δὲ Ἰωάννης διεκώλυεν αὐτόν, λέγων· Ἐγὼ χρεῖαν ἔχω ὑπὸ σοῦ βαπτισθῆναι, καὶ σὺ ἔρχῃ πρὸς με·

15 Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ Ἰησοῦς εἶπε πρὸς αὐτόν· Ἄφες ἄρτι· οὕτω γὰρ πρέπει ἐστὶν ἡμῖν πληρῶσαι πᾶσαν δικαιοσύνην. Τότε ἀφίστην αὐτόν.

16 Καὶ βαπτισθεὶς ὁ Ἰησοῦς ἀνέβη εὐθὺς ἀπὸ τοῦ ὕδατος· καὶ ἰδοὺ, ἀνέωχθησαν αὐτῷ οἱ οὐρανοὶ, καὶ εἶδε τὸ Πνεῦμα τοῦ Θεοῦ καταβαῖνον ὡσεὶ περιστεράν, καὶ ἐρχόμενον ἐπ' αὐτόν.

17 Καὶ ἰδοὺ, φωνὴ ἐκ τῶν οὐρανῶν, λέγουσα· Οὗτός ἐστιν ὁ Υἱός μου ὁ ἀγαπητός, ἐν ᾧ εὐδόκησα.

Κεφ. δ'. IV.

ΤΟΤΕ ὁ Ἰησοῦς ἀνῆλθον εἰς τὴν ἔρημον ὑπὸ τοῦ Πνεύματος, πειρασθῆναι ὑπὸ τοῦ διαβόλου.

2 Καὶ νηστεύσας ἡμέρας τεσσαράκοντα καὶ νύκτας τεσσαράκοντα, ὑστερον ἐπείνασε.

3 Καὶ προτελθὼν αὐτῷ ὁ πειράζων, εἶπεν· Εἰ Υἱός εἰ τοῦ Θεοῦ, εἰπὲ ἵνα οἱ λίθοι οὗτοι ἄρτοι γένωνται.

4 Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς, εἶπε· Γέγραπται· Οὐκ ἐπ' ἄρτῳ μόνῳ ζήσεται ἄνθρωπος, ἀλλ' ἐπὶ παντὶ ῥήματι ἐκπορευομένου διὰ στόματος Θεοῦ.

5 Τότε παραλαμβάνει αὐτόν ὁ διάβολος εἰς τὴν ἁγίαν πόλιν, καὶ ἵστησιν αὐτόν ἐπὶ τὸ πτερύγιον τοῦ ἱεροῦ·

6 Καὶ λέγει αὐτῷ· Εἰ Υἱός εἰ τοῦ

πτεράριον, καὶ θέλει καθαρίσει τὸ ἀλάνιόν του, καὶ θέλει μαζῶζει τὸ σιταρίον του εἰς τὴν ἀποθήκην του, τὸ δὲ ἄχυρον θέλει τὸ κατακαύσει μὲ πῦρ, ὅπου δὲν σβεῖ ποτέ.

13 Τότε ἔρχεται ὁ Ἰησοῦς ἀπὸ τὴν Γαλιλαίαν εἰς τὸν Ἰορδάνην εἰς τὸν Ἰωάννην, νὰ βαπτισθῇ ἀπ' αὐτόν.

14 Ὁ δὲ Ἰωάννης τὸν ἐμπόδιζε, λέγων· Ἐγὼ ἔχω χρεῖαν νὰ βαπτισθῶ ἀπὸ σέ, καὶ σὺ ἔρχεσαι εἰς ἐμέ·

15 Ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς, καὶ εἶπεν εἰς αὐτόν· Τώρα ἄφησαι· διότι οὕτω πρέπει ἡμᾶς, νὰ τελειώσωμεν πᾶσαν δικαιοσύνην. Τότε τὸν ἀφῆσεν.

16 Καὶ ἀφ' οὗ ἐβαπτίσθη ὁ Ἰησοῦς, εὐθὺς ἀνέβη ἀπὸ τὸ νερόν· καὶ ἰδοὺ, ἠνοιχθήσαν εἰς αὐτόν οἱ οὐρανοὶ, καὶ εἶδε τὸ Πνεῦμα τοῦ Θεοῦ, ὅπου κατέβαινεν ὡσανὶ περιστέρα, καὶ ἦλθεν ἐπάνω του.

17 Καὶ εὐθὺς φωνὴ ἠκούσθη ἀπὸ τοὺς οὐρανοὺς, ὅπου ἔλεγεν· Οὗτος εἶναι ὁ Υἱός μου ὁ ἠγαπημένος, εἰς τὸν ὅποιον ἀνεπαύθηκα.

Κεφ. δ'. IV.

ΤΟΤΕ ὁ Ἰησοῦς ἐφέρθη ὑπὸ τοῦ Πνεύματος εἰς τὴν ἔρημον, διὰ νὰ πειραχθῇ ἀπὸ τὸν διάβολον.

2 Καὶ ἀφ' οὗ ἐνήστευσε σαράντα ἡμέρας καὶ σαράντα νύκτας, ὑστερον ἐπείνασε.

3 Καὶ πηγαίνων πλησίον του ὁ πειράζων, τὸν λέγει· Ἄν ἦσαι Υἱός τοῦ Θεοῦ, εἰπὲ διὰ νὰ γίνωσιν αὐτὰι καὶ πέτραι ψωμί.

4 Καὶ ὁ Ἰησοῦς τοῦ ἀπεκρίθη· Εἶναι γραμμένον· Ὅχι μόνον με ψωμίον θέλει ζήσει ὁ ἄνθρωπος, ἀλλὰ μὲ κάθε λόγον, ὅπου ἐβγαίνει ἀπὸ τὸ στόμα τοῦ Θεοῦ.

5 Τότε τὸν ἐπῆρεν ὁ διάβολος, καὶ τὸν ἔφερεν εἰς τὴν ἁγίαν πόλιν, καὶ τὸν ἕστησεν εἰς τὴν ἄκρην τοῦ ἱεροῦ·

6 Καὶ τὸν λέγει· Ἄν ἦσαι Υἱός τοῦ

Θεοῦ, βάλε σεαυτὸν κάτω· γέγραπται γάρ· Ὅτι τοῖς ἀγγέλοις αὐτοῦ ἐντελεῖται περὶ σοῦ, καὶ ἐπὶ χειρῶν ἀρουσί σε, μήποτε προσκόψῃς πρὸς λίθον τὸν πόδα σου.

7 Ἐφ' αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· Πάλιν γέγραπται· Οὐκ ἐκπειράσεις Κύριον τὸν Θεόν σου.

8 Πάλιν, παραλαμβάνει αὐτὸν ὁ διάβολος εἰς ὄρος ὑψηλὸν λίαν, καὶ δείκνυσιν αὐτῷ πάσας τὰς βασιλείας τοῦ κόσμου καὶ τὴν δόξαν αὐτῶν·

9 Καὶ λέγει αὐτῷ· Ταῦτα πάντα σοὶ δώσω, ἐὰν πεσὼν προσκυνήσῃς μοι.

10 Τότε λέγει αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· Ὑπάγε, Σατανᾶ· γέγραπται γάρ· Κύριον τὸν Θεόν σου προσκυνήσεις, καὶ αὐτῷ μόνῳ λατρεύσεις.

11 Τότε ἀφίησιν αὐτὸν ὁ διάβολος· καὶ ἰδοὺ, ἄγγελοι προσῆλθον, καὶ διηκόνουν αὐτῷ.

12 Ἀκούσας δὲ ὁ Ἰησοῦς ὅτι Ἰωάννης παρεδόθη, ἀνεχώρησεν εἰς τὴν Γαλιλαίαν.

13 Καὶ καταλιπὼν τὴν Ναζαρέτ, ἐλθὼν κατήκτισεν εἰς Καπερναοὺμ τὴν παραθαλασσίαν, ἐν ὁρίοις Ζαβουλὼν καὶ Νεφθαλείμ.

14 Ἴνα πληρωθῇ τὸ ρηθὲν διὰ Ἠσαίου τοῦ προφήτου, λέγοντος·

15 Γῆ Ζαβουλὼν καὶ γῆ Νεφθαλείμ, ὁδὸν θάλασσης, πέραν τοῦ Ἰορδάνου, Γαλιλαία τῶν ἐθνῶν·

16 Ὁ λαὸς, ὁ καθημένος ἐν σκότει, εἶδε φῶς μέγα· καὶ τοῖς καθημένοις ἐν χάρα καὶ σκιά θανάτου, φῶς ἀνέτειλεν αὐτοῖς.

17 Ἀπὸ τότε ἤρξατο ὁ Ἰησοῦς κηρύσσειν, καὶ λέγει· Μετανοεῖτε·

Θεοῦ, ρίψαι τὸν ἑαυτὸν σου κάτω· διότι εἶναι γραμμένον· Ὅτι θέλει προσταῖε τοὺς ἀγγέλους τοῦ διὰ σέ, καὶ θέλουσι σέ σηκῶσαι ἐπάνω εἰς τὰς χεῖράς των, διὰ νὰ μὴ σκοντάψῃς ποτὲ εἰς πέτραν τὸν πόδα σου.

7 Λέγει εἰς αὐτὸν ὁ Ἰησοῦς· Πάλιν γραμμένον εἶναι καὶ τοῦτο· Ὅτι τὸν Κύριον τὸν Θεόν σου δὲν θέλεις δοκιμάσει.

8 Πάλιν, πέρνει τὸν ὁ διάβολος, καὶ ἀναβάζει τον εἰς ἓν ὄρος πολλὰ ὑψηλόν, καὶ δείχνει εἰς αὐτὸν ὅλας τὰς βασιλείας τοῦ κόσμου καὶ τὴν δόξαν αὐτῶν·

9 Καὶ τὸν λέγει· Ταῦτα ὅλα θέλω σοὶ τὰ δώσει, ἂν πέσῃς καὶ μὲ προσκυνήσῃς.

10 Τότε τὸν λέγει ὁ Ἰησοῦς· Ὑπάγε ὀπίσω μου, Σατανᾶ· διότι εἶναι γραμμένον· Ὅτι τὸν Κύριον τὸν Θεόν σου θέλεις προσκυνήσει, καὶ αὐτὸν μόνον θέλεις λατρεύσει.

11 Τότε τὸν ἄφησεν ὁ διάβολος· καὶ παρευθὺς ἦλθαν ἄγγελοι, καὶ τὸν ὑπερετοῦσαν.

12 Καὶ ἀφ' οὗ ἤκουσεν ὁ Ἰησοῦς, ὅτι ὁ Ἰωάννης ἐπαρὰδόθη, ἀνεχώρησεν εἰς τὴν Γαλιλαίαν.

13 Καὶ ἀφίνων τὴν Ναζαρέτ, ἦλθε καὶ ἐκατοίκησεν εἰς τὴν Καπερναοὺμ τὴν παραθαλασσίαν, εἰς τὰ σύνορα τῆς Ζαβουλὼν καὶ τῆς Νεφθαλείμ.

14 Διὰ νὰ πληρωθῇ ἐκεῖνο, ὅπου εἶπεν ὁ Θεὸς διὰ μέσου τοῦ προφήτου Ἠσαίου, ὅπου λέγει·

15 Γῆ τοῦ Ζαβουλὼν καὶ γῆ τοῦ Νεφθαλείμ, ὁδὸμον τῆς θαλάσσης, πέραν τοῦ Ἰορδάνου, Γαλιλαία τῶν ἐθνῶν·

16 Ὁ λαὸς, ὅπου ἐκάθητο εἰς τὸ σκότος, εἶδε φῶς μέγα· καὶ ἐκεῖνοι, ὅπου ἐκάθητο εἰς τὸν τοπὸν καὶ εἰς τὴν σκιάν τοῦ θανάτου, τὸ φῶς ἐφegξεν εἰς αὐτοῦς.

17 Καὶ ἀπὸ τότε ἤρχισεν ὁ Ἰησοῦς νὰ κηρύττῃ καὶ νὰ λέγῃ· Μετανο-

ἤγγικε γὰρ ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν.

18 Περιπατῶν δὲ ὁ Ἰησοῦς παρὰ τὴν θάλασσαν τῆς Γαλιλαίας, εἶδε δύο ἀδελφούς, Σίμωνα, τὸν λεγόμενον Πέτρον, καὶ Ἀνδρέαν τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ, βάλλοντας ἀμφίβληστρον εἰς τὴν θάλασσαν· (ἦσαν γὰρ ἀλιεῖς·)

19 Καὶ λέγει αὐτοῖς· Δεῦτε ὀπίσω μου, καὶ ποιῶμαι ὑμᾶς ἀλιεῖς ἀνθρώπων.

20 Οἱ δὲ εὐθέως ἀφέντες τὰ δίκτυα, ἠκολούθησαν αὐτῷ.

21 Καὶ προβὰς ἐκέθην, εἶδεν ἄλλους δύο ἀδελφούς, Ἰάκωβον τὸν τοῦ Ζεβεδαίου, καὶ Ἰωάννην τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ, ἐν τῷ πλοίῳ μετὰ Ζεβεδαίου τοῦ πατρὸς αὐτῶν, καταρτίζοντας τὰ δίκτυα αὐτῶν· καὶ ἐκάλεσεν αὐτούς.

22 Οἱ δὲ εὐθέως ἀφέντες τὸ πλοῖον καὶ τὸν πατέρα αὐτῶν, ἠκολούθησαν αὐτῷ.

23 Καὶ περὶ ἦγεν ὅλην τὴν Γαλιλαίαν ὁ Ἰησοῦς, διδάσκων ἐν ταῖς συναγωγαῖς αὐτῶν, καὶ κηρύσσων τὸ εὐαγγέλιον τῆς βασιλείας, καὶ θεραπεύων πᾶσαν νόσον καὶ πᾶσαν μαλακίαν ἐν τῷ λαῷ.

24 Καὶ ἀπῆλθεν ἡ ἀκοή αὐτοῦ εἰς ὅλην τὴν Συρίαν· καὶ προσήνεγκαν αὐτῷ πάντας τοὺς κακῶς ἔχοντας, ποικίλους νόσους καὶ βασάνους συνεχόμενους, καὶ δαιμονιζόμενους, καὶ σεληνιαζόμενους, καὶ παραλυτικούς· καὶ ἐθεράπευσεν αὐτούς.

25 Καὶ ἠκολούθησαν αὐτῷ ὄχλοι πολλοὶ ἀπὸ τῆς Γαλιλαίας καὶ Δεκαπόλεως καὶ Ἱεροσολύμων καὶ Ἰουδαίας καὶ πέραν τοῦ Ἰορδάνου.

εἶτε· διότι ἐσίμωσεν ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν.

18 Καὶ περιπατῶν ὁ Ἰησοῦς πλησίον εἰς τὴν θάλασσαν τῆς Γαλιλαίας, εἶδε δύο ἀδελφούς, τὸν Σίμωνα, ὅπου λέγεται Πέτρος, καὶ τὸν Ἀνδρέαν τὸν ἀδελφὸν του, οἱ ὅποιοι ἔβαλλον δίκτυα εἰς τὴν θάλασσαν· (διότι ἦτον ψαράδες·)

19 Καὶ λέγει τοὺς· Ἐλᾶτε ὀπίσω μου, καὶ θέλω σᾶς κάμει ψαράδες ἀνθρώπων.

20 Καὶ παρευθὺς ἐκεῖνοι ἄφησαν τὰ δίκτυα, καὶ τὸν ἠκολούθησαν.

21 Καὶ πηγαίνων παρεκίθην, εἶδε ἄλλους δύο ἀδελφούς, τὸν Ἰάκωβον τὸν υἱὸν τοῦ Ζεβεδαίου, καὶ τὸν ἀδελφὸν του τὸν Ἰωάννην, μέσα εἰς τὸ πλοῖον μετὰ τὸν Ζεβεδαῖον τὸν πατέρα τους, ὅπου ἐδιόρθωνον τὰ δίκτυα τῶν· καὶ τοὺς ἐκάλεσε.

22 Καὶ παρευθὺς ἐκεῖνοι ἄφησαν καὶ τὸ πλοῖον καὶ τὸν πατέρα των, καὶ τὸν ἠκολούθησαν.

23 Καὶ ὁ Ἰησοῦς ἐγύριζεν ὅλην τὴν Γαλιλαίαν, διδάσκων εἰς τὰς συναγωγὰς των, καὶ κηρύττων τὸ εὐαγγέλιον τῆς βασιλείας, καὶ ἰατρούων πᾶσαν ἀρρώστιαν, καὶ πᾶσαν ἀσθένειαν εἰς τὸν λαόν.

24 Καὶ ἐβγῆκεν ἡ φήμη του εἰς ὅλην τὴν Συρίαν· καὶ ἔφερον εἰς αὐτὸν ὅλους τοὺς ἀρρώστους, ὅπου ἐκρατοῦντο ἀπὸ διαφορᾶς ἀρρώστιας καὶ βασάνων, καὶ δαιμονιζόμενους, καὶ σεληνιασμένους, καὶ παραλυτικούς· καὶ τοὺς ἱάτρευσε.

25 Καὶ τοῦ ἠκολούθησε πολὺς λαὸς ἀπὸ τῆς Γαλιλαίας καὶ ἀπὸ τῆς Δεκαπόλεως καὶ ἀπὸ τῶν Ἱεροσολύμων καὶ ἀπὸ τῆς Ἰουδαίας καὶ ἀπὸ πέραν τοῦ Ἰορδάνου.

Κεφ. ε'. V.

ἸΔΩΝ δὲ τοὺς ὄχλους, ἀνέβη εἰς τὸ ὄρος· καὶ καθίσαντος αὐτοῦ, προσῆλθον αὐτῷ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ.

Κεφ. ε'. V.

ΚΑΙ ἐκεῖνος βλέπων τὸν λαόν, ἀνέβη ἐπάνω εἰς τὸ ὄρος· καὶ ἐκάθισε, καὶ οἱ μαθηταὶ του ἦλθον πλησίον του.

2 Καὶ ἀνοίξας τὸ στόμα αὐτοῦ, ἐδίδασκεν αὐτοὺς, λέγων·

3 Μακάριοι οἱ πτωχοὶ τῷ πνεύματι· ὅτι αὐτῶν ἐστὶν ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν.

4 Μακάριοι οἱ πεινῶντες· ὅτι αὐτοὶ παρακληθήσονται.

5 Μακάριοι οἱ πράξεις· ὅτι αὐτοὶ κληρονομήσουσι τὴν γῆν.

6 Μακάριοι οἱ πεινῶντες καὶ διψῶντες τὴν δικαιοσύνην· ὅτι αὐτοὶ χορτασθήσονται.

7 Μακάριοι οἱ ἐλεήμονες· ὅτι αὐτοὶ ἐλεηθήσονται.

8 Μακάριοι οἱ καθαροὶ τῇ καρδίᾳ· ὅτι αὐτοὶ τὸν Θεὸν ὄψονται.

9 Μακάριοι οἱ εἰρηνοποιοί· ὅτι αὐτοὶ υἱοὶ Θεοῦ κληθήσονται.

10 Μακάριοι οἱ διδιωγμένοι ἕνεκεν δικαιοσύνης· ὅτι αὐτῶν ἐστὶν ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν.

11 Μακάριοί ἐστε, ὅταν ὀνειδίσωσιν ὑμᾶς καὶ διώξωσι, καὶ εἰπωσὶ πᾶν πονηρὸν ῥῆμα καθ' ὑμῶν, ψευδόμενοι, ἕνεκεν ἐμοῦ.

12 Χαίrete καὶ ἀγαλλιᾶσθε· ὅτι ὁ μισθὸς ὑμῶν πολὺς ἐν τοῖς οὐρανοῖς· οὕτως γὰρ ἐδίωξαν τοὺς προφῆτας τοὺς πρὸ ὑμῶν.

13 Ὑμεῖς ἐστε τὸ ἅλας τῆς γῆς· ἐὰν δὲ τὸ ἅλας μαρανθῇ, ἐν τίνι ἀλισθίsetαι; εἰς οὐδὲν ἰσχύει ἔτι, εἰ μὴ βληθῆναι ἔξω, καὶ καταπατεῖσθαι ὑπὸ τῶν ἀνθρώπων.

14 Ὑμεῖς ἐστε τὸ φῶς τοῦ κόσμου· οὐ δύναται πόλις κρυβῆναι ἐπάνω ὄρους κειμένη·

15 Οὐδὲ καί τις λύχνον, καὶ τιθέντα αὐτὸν ὑπὸ τὸν μόδιον, ἀλλ' ἐπὶ τὴν λυχνίαν, καὶ λάμπει πᾶσι τοῖς ἐν τῇ οἰκίᾳ.

2 Καὶ ἀνοίγων τὸ στόμα του, τοὺς ἐδίδασκε, λέγων·

3 Μακάριοι ἐκεῖνοι, ὅπου εἶναι πτωχοὶ εἰς τὸ πνεῦμα· διότι αὐτῶν εἶναι ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν.

4 Μακάριοι ἐκεῖνοι, ὅπου λυπῶνται· διότι αὐτοὶ θέλουσι παρηγορηθῇ.

5 Μακάριοι ἐκεῖνοι, ὅπου εἶναι ἡμεροί· διότι αὐτοὶ θέλουσι κληρονομήσει τὴν γῆν.

6 Μακάριοι ἐκεῖνοι, ὅπου πεινοῦσι καὶ διψοῦσι τὴν δικαιοσύνην· διότι αὐτοὶ θέλουσι χορτασθῇ.

7 Μακάριοι ἐκεῖνοι, ὅπου εἶναι ἐλεημονητικοί· διότι αὐτοὶ θέλουσιν ἐλεηθῇ.

8 Μακάριοι ἐκεῖνοι, ὅπου εἶναι καθαροὶ εἰς τὴν καρδίαν· διότι αὐτοὶ θέλουσιν ἰδῇ τὸν Θεόν.

9 Μακάριοι ἐκεῖνοι, ὅπου κἀμνοῦσιν εἰρήνην· διότι αὐτοὶ θέλουσι καλεσθῇ υἱοὶ τοῦ Θεοῦ.

10 Μακάριοι ἐκεῖνοι, ὅπου διωχθῶσι διὰ τὴν δικαιοσύνην· διότι αὐτῶν εἶναι ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν.

11 Μακάριοι θέlete εἶναι, ὅταν σὰς ὀνειδίσωσι καὶ σὰς διώξωσι, καὶ εἰπωσὶ κάθε λογιῆς κακὸν λόγον ἐναντίον σας, ψευδόμενοι, ἐξ αἰτίας ἐμοῦ.

12 Χαίρεσθε καὶ εὐφραίνεσθε· ὅτι ἡ πληρωμὴ σας εἶναι πολλὴ εἰς τοὺς οὐρανοὺς· διότι οὕτως ἐδίωξαν τοὺς προφῆτας, ὅπου ἦτον προτιτέρα σας.

13 Σεῖς εἰσθε τὸ ἅλας τῆς γῆς· καὶ ἐὰν τὸ ἅλας γίνῃ ἀνάλατον, με τί θέλει ἀλατισθῇ; πλέον δὲν ἀξίζει τίποτε, παρὰ νὰ ριθῇ ἔξω, καὶ νὰ καταπατηθῇ ἀπὸ τοὺς ἀνθρώπους.

14 Σεῖς εἰσθε τὸ φῶς τοῦ κόσμου· μία πόλις, ὅπου εἶναι ἐπάνω εἰς ὄρος, δὲν ἔμπορεῖ νὰ κρυφθῇ·

15 Οὐ δὲ ἀνάπτουσι λύχνον, καὶ τὸν βάλλουσιν ὑποκάτω εἰς τὸ μόδιον, ἀλλὰ τὸν βάλλουσιν εἰς τὸν λυχνοστάτην, καὶ φέγγει εἰς ὅλους, ὅπου εἶναι μέσα εἰς τὴν οἰκίαν.

16 Οὕτως λαμψάτω τὸ φῶς ὑμῶν ἔμπροσθεν τῶν ἀνθρώπων, ὅπως ἴδωσιν ὑμῶν τὰ καλὰ ἔργα, καὶ δοξάσωσι τὸν Πατέρα ὑμῶν τὸν ἐν τοῖς οὐρανοῖς.

17 Μὴ νομίσητε ὅτι ἦλθον καταλῦσαι τὸν νόμον, ἢ τοὺς προφῆτας· οὐκ ἦλθον καταλῦσαι, ἀλλὰ πληρῶσαι.

18 Ἀμὴν γάρ λέγω ὑμῖν, ἕως ἂν παρέλθῃ ὁ οὐρανὸς καὶ ἡ γῆ, ἰῶτα ἐν ἡ μία κεραία οὐ μὴ παρέλθῃ ἀπὸ τοῦ νόμου, ἕως ἂν πάντα γένηται.

19 Ὃς ἐὰν οὖν λύσῃ μίαν τῶν ἐντολῶν τούτων τῶν ἐλαχίστων, καὶ διδάξῃ οὕτω τοὺς ἀνθρώπους, ἐλάχιστος κληθήσεται ἐν τῇ βασιλείᾳ τῶν οὐρανῶν· ὃς δ' ἂν ποιῇ καὶ διδάξῃ, οὗτος μέγας κληθήσεται ἐν τῇ βασιλείᾳ τῶν οὐρανῶν.

20 Λέγω γάρ ὑμῖν, ὅτι ἐὰν μὴ περισσεύσῃ ἡ δικαιοσύνη ὑμῶν πλεον τῶν Γραμματέων καὶ Φαρισαίων, οὐ μὴ εἰσέλθῃτε εἰς τὴν βασιλείαν τῶν οὐρανῶν.

21 Ἠκούσατε, ὅτι ἔρρεθῇ τοῖς ἀρχαίοις· Οὐ φονεύσεις· ὃς δ' ἂν φονεύσῃ, ἔνοχος ἔσται τῇ κρίσει.

22 Ἐγὼ δὲ λέγω ὑμῖν, ὅτι πᾶς ὁ ὀργιζόμενος τῷ ἀδελφῷ αὐτοῦ εἰκῇ, ἔνοχος ἔσται τῇ κρίσει· ὃς δ' ἂν εἴπῃ τῷ ἀδελφῷ αὐτοῦ Ῥακά, ἔνοχος ἔσται τῷ συνεδρίῳ· ὃς δ' ἂν εἴπῃ Μωρὲ, ἔνοχος ἔσται εἰς τὴν γέενναν τοῦ πυρός.

23 Ἐὰν οὖν προσφέρῃς τὸ δῶρόν σου ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον, κακεῖ μνηστῆς ὅτι ὁ ἀδελφός σου ἔχει τι κατὰ σοῦ·

24 Ἀφες ἐκεῖ τὸ δῶρόν σου ἔμπροσθεν τοῦ θυσιαστηρίου, καὶ ὑπάγε, πρῶτον διαλλάγηθι τῷ ἀδελφῷ σου,

16 Οὕτως ἄς λάμψῃ τὸ φῶς σας ἔμπροσθεν τῶν ἀνθρώπων, διὰ νὰ ἴδωσι τὰ καλὰ σας ἔργα, καὶ νὰ δοξάσωσι τὸν Πατέρα σας, ὅπου εἶναι εἰς τοὺς οὐρανοὺς.

17 Μὴ λογιᾶσθε ὅτι ἐγὼ ἦλθα νὰ χαλάσω τὸν νόμον, ἢ τοὺς προφῆτας· δὲν ἦλθα νὰ τοὺς χαλάσω, ἀλλὰ νὰ τοὺς τελειώσω.

18 Διότι βέβαια σᾶς λέγω, ἕως οὗ νὰ παρέλθῃ ὁ οὐρανὸς καὶ ἡ γῆ, μία ἰῶτα ἢ μία στίγμῃ δὲν θέλει παρέλθῃ ἀπὸ τοῦ νόμου, ἕως οὗ νὰ τελειωθῶσιν ὅλα.

19 Ὅποιος λοιπὸν χαλάσῃ μίαν ἀπὸ ταύτας τὰς παραγγελίας τὰς μικροτάτας, καὶ διδάξῃ οὕτω τοὺς ἀνθρώπους, πολλὰ μικρὸς θέλει καλεσθῆναι εἰς τὴν βασιλείαν τῶν οὐρανῶν· ὅποιος ὅμως τὰς καμὴ καὶ διδάξῃ, οὗτος θέλει καλεσθῆναι μέγας εἰς τὴν βασιλείαν τῶν οὐρανῶν.

20 Διότι ἐγὼ σᾶς λέγω, ὅτι ἂν δὲν περισσεύσῃ ἡ δικαιοσύνη σας περισσότερον ἀπὸ τὴν δικαιοσύνην τῶν Γραμματέων καὶ Φαρισαίων, δὲν θέλετε ἔμβῃ εἰς τὴν βασιλείαν τῶν οὐρανῶν.

21 Ἠκούσατε, ὅτι ἐλαλήθη εἰς τοὺς παλαιούς· Νὰ μὴ φονεύσῃς· καὶ ὅποιος φονεύσῃ, θέλει εἶναι πταίστης εἰς τὴν κρίσιν.

22 Ἐγὼ δὲ σᾶς λέγω, ὅτι κάθε ἄνθρωπος ὅπου ὀργισθῇ κατὰ τοῦ ἀδελφοῦ του χωρὶς ἄφορμῆν, θέλει εἶναι πταίστης εἰς τὴν κρίσιν· καὶ ὅποιος εἴπῃ εἰς τὸν ἀδελφόν του Ῥακά, θέλει εἶναι πταίστης εἰς τὸ συνεδρίον· καὶ ὅποιος εἴπῃ Μωρὲ, θέλει εἶναι πταίστης εἰς τὴν γέενναν τοῦ πυρός.

23 Ἄν προσφέρῃς λοιπὸν τὸ δῶρόν σου εἰς τὸ θυσιαστήριον, καὶ ἐκεῖ ἐνθυμηθῇς ὅτι ὁ ἀδελφός σου ἔχει τίποτε ἐναντίον σου·

24 Ἀφῆσε ἐκεῖ τὸ δῶρόν σου ἔμπροσθεν τοῦ θυσιαστηρίου, καὶ ὑπάγε, πρῶτον φιλιώσου μὲ τὸν ἀδελ-

καὶ τότε ἔλθων πρόσφερε τὸ δῶρόν σου.

25 Ἰσθὶ εὐνῶν τῷ ἀντιδίκῳ σου παχὺν, ἕως ὅτου εἶ ἐν τῇ ὁδῷ μετ' αὐτοῦ· μήποτε σε παραδῶ ὁ ἀντίδικός τῷ κριτῇ, καὶ ὁ κριτὴς σε παραδῶ τῷ ὑπρέτῃ, καὶ εἰς φυλακὴν βληθῇς.

26 Ἀμὴν λέγω σοί, οὐ μὴ ἐξέλθῃς ἐκεῖθεν ἕως ἂν ἀποδῷς τὸν ἔσχατον κοδράντην.

27 Ἠκούσατε, ὅτι ἐρρέθη τοῖς ἀρχαίοις· Οὐ μοιχεύσεις·

28 Ἐγὼ δὲ λέγω ὑμῖν, ὅτι πᾶς ὁ βλέπων γυναῖκα πρὸς τὸ ἐπιθυμῆσαι αὐτῆς, ἤδη ἐμοίχευσεν αὐτὴν ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτοῦ.

29 Εἰ δὲ ὁ ὀφθαλμὸς σου ὁ δεξιὸς σκανδαλίζει σε, ἔξελε αὐτόν, καὶ βάλε ἀπὸ σοῦ· συμφέρει γάρ σοι, ἵνα ἀπόληται ἐν τῶν μελῶν σου, καὶ μὴ ὅλον τὸ σῶμά σου βληθῇ εἰς γέενναν.

30 Καὶ εἰ ἡ δεξιὰ σου χεὶρ σκανδαλίζει σε, ἔκκοψον αὐτήν, καὶ βάλε ἀπὸ σοῦ· συμφέρει γάρ σοι, ἵνα ἀπόληται ἐν τῶν μελῶν σου, καὶ μὴ ὅλον τὸ σῶμά σου βληθῇ εἰς γέενναν.

31 Ἐρρέθη δὲ, ὅτι ὅς ἂν ἀπολύσῃ τὴν γυναῖκα αὐτοῦ, δότω αὐτῇ ἀποστάσιον·

32 Ἐγὼ δὲ λέγω ὑμῖν, ὅτι ὅς ἂν ἀπολύτῃ τὴν γυναῖκα αὐτοῦ, παρεκτός λογου πορνείας, ποιεῖ αὐτὴν μοιχεῖσθαι· καὶ ὅς ἂν ἀπολελυμένην γαμήσῃ, μοιχεύεται.

33 Πάλιν ἠκούσατε, ὅτι ἐρρέθη τοῖς ἀρχαίοις· Οὐκ ἐπιορκήσεις, ἀποδώσεις δὲ τῷ Κυρίῳ τοὺς ὅρκους σου·

34 Ἐγὼ δὲ λέγω ὑμῖν, μὴ ὁμόσαι ὅλως· μήτε ἐν τῷ οὐρανῷ, ὅτι θρόνος ἐστὶ τοῦ Θεοῦ·

35 Μήτε ἐν τῇ γῇ, ὅτι ὑποπόδιον

φόν σου, καὶ τότε ἔλθῃ, καὶ πρόσφερε τὸ δῶρόν σου.

25 Φιλιώσου με τὸν ἐναντίον σου ὀγλίγωρα, ἐν ᾧ σε εὐρίσκεισαι εἰς τὸν δρόμον μετ' αὐτόν· μήπως καὶ σὲ παραδῶσῃ ὁ ἐναντίος εἰς τὸν κριτὴν, καὶ ὁ κριτὴς σὲ παραδῶσῃ εἰς τὸν ὑπρέτην, καὶ βληθῇς εἰς τὴν φυλακὴν.

26 Βέβαια σοὶ λέγω· δὲν θέλεις ἐβγῇ ἀπ' ἐκεῖ ἕως οὐ νὰ πληρώσῃς καὶ τὸν ὑστερον λεπτόν.

27 Ἠκούσατε, ὅτι ἐλαλήθη εἰς τοὺς παλαιούς· Μὴν μοιχεύσεις·

28 Ἐγὼ δὲ σᾶς λέγω, ὅτι κάθε ἄνθρωπος, ὅπου βλέπει γυναῖκα, διὰ νὰ τὴν ἐπιθυμήσῃ, πλεον τὴν ἐμοίχευσε μέσα εἰς τὴν καρδίαν του.

29 Καὶ ἂν ὁ ὀφθαλμός σου ὁ δεξιὸς σὲ σκανδαλίξῃ, ἐβγαλέ το, καὶ ρίψαι το ἀπὸ σέ· διότι ὠφέλιμόν σου εἶναι, νὰ χαλασθῇ ἐν ἀπὸ τὰ μέλη σου, καὶ ὅχι ὅλον τὸ κορμί σου νὰ βαλθῇ εἰς τὴν γέενναν.

30 Καὶ ἂν ἡ δεξιὰ σου χεὶρ σὲ σκανδαλίξῃ, κόψαι καὶ ρίψαι το ἀπὸ σέ· διότι καλλίτερόν σου εἶναι, νὰ χαλασθῇ ἐν ἀπὸ τὰ μέλη σου, καὶ ὅχι ὅλον σου τὸ κορμί νὰ βαλθῇ εἰς τὴν γέενναν.

31 Καὶ ἐλαλήθη, ὅτι ἅποιος χωρίσῃ τὴν γυναῖκα του, νὰ τὴν δώσῃ διαζύγιον·

32 Ἐγὼ δὲ σᾶς λέγω, ὅτι ὅποιος ἀφήσῃ τὴν γυναῖκά του, ἔξω ἀπὸ ἀφορμὴν πορνείας, τὴν κάμνει νὰ μοιχεύται· καὶ ὅποιος ὑπανδρευθῇ τὴν γυναῖκα τὴν χωρισμένην, μοιχεύεται.

33 Ἠκούσατε πάλιν, ὅτι ἐλαλήθη εἰς τοὺς παλαιούς· Νὰ μὴν ὁμώσης ψεύματα, ἀλλὰ νὰ δώσης τῷ Κυρίῳ τοὺς ὅρκους σου·

34 Ἐγὼ δὲ σᾶς λέγω, νὰ μὴν ὁμώσητε καθόλου· μήτε εἰς τὸν οὐρανόν, διότι ὁ οὐρανὸς εἶναι θρόνος τοῦ Θεοῦ·

35 Μήτε εἰς τὴν γῆν, διότι εἶναι ὑπα-

ἐστὶ τῶν ποδῶν αὐτοῦ· μήτε εἰς Ἱεροσόλυμα, ὅτι πόλις ἐστὶ τοῦ Μεγάλου Βασιλέως.

36 Μήτε ἐν τῇ κεφαλῇ σου ὁμόσης, ὅτι οὐ δύνασαι μίαν τρίχα λευκὴν ἢ μέλαιναν ποιῆσαι.

37 Ἔπω δὲ ὁ λόγος ἡμῶν, Ναὶ, ναί, Οὐ, οὐ· τὸ δὲ περισσὸν τούτων ἐκ τοῦ ποιητοῦ ἐστίν.

38 Ἰκούσατε, ὅτι ἐρρέθη· Ὁφθαλμὸν ἀντὶ ὀφθαλμοῦ, καὶ ὀδόντα ἀντὶ ὀδόντος.

39 Ἐγὼ δὲ λέγω ὑμῖν, μὴ ἀντιστῆναι τῷ ποιητῷ· ἀλλ' ὅστις σε ραπίσει ἐπὶ τὴν δεξιὰν σου σιαγόνα, στρέφον αὐτῷ καὶ τὴν ἄλλην·

40 Καὶ τῷ θέλοντί σοι κροῖσθαι, καὶ τὸν χιτῶνά σου λαβεῖν, ἄφες αὐτῷ καὶ τὸ ἱμάτιον·

41 Καὶ ὅστις σε ἀγγαρεύσει μίλιον ἐν, ἵπαγε μετ' αὐτοῦ δύο.

42 Τῷ αἰτοῦντί σε δίδου· καὶ τὸν θέλοντα ἀπὸ σοῦ δανείσασθαι μὴ ἀποστραφῆς.

43 Ἰκούσατε, ὅτι ἐρρέθη· Ἀγαπήσεις τὸν πλησίον σου, καὶ μισήσεις τὸν ἐχθρόν σου.

44 Ἐγὼ δὲ λέγω ὑμῖν· ἀγαπᾶτε τοὺς ἐχθροὺς ὑμῶν, εὐλογεῖτε τοὺς καταρωμένους ὑμᾶς, καλῶς ποιεῖτε τοὺς μισούντας ὑμᾶς, καὶ προσεύχεσθε ὑπὲρ τῶν ἐπηρεαζόντων ὑμᾶς καὶ διωκόντων ὑμᾶς·

45 Ὅπως γένησθε υἱοὶ τοῦ Πατρὸς ὑμῶν τοῦ ἐν οὐρανοῖς· ὅτι τὸν ἥλιον αὐτοῦ ἀνατέλλει ἐπὶ πονηροὺς καὶ ἀγαθοὺς, καὶ βρέχει ἐπὶ δικαίους καὶ ἀδίκους.

46 Ἐὰν γὰρ ἀγαπήσῃτε τοὺς ἀγαπῶντας ὑμᾶς, τίνα μισθὸν ἔχετε; οὐχὶ καὶ οἱ τελῶναι τὸ αὐτὸ ποιοῦσι;

47 Καὶ ἐὰν ἀσπάσῃσθε τοὺς ἀδελφούς ὑμῶν μόνον, τί περισσὸν ποι-

πῶδιον τῶν ποδῶν τού· μήτε εἰς τὰ Ἱεροσόλυμα, διότι εἶναι πόλις τοῦ Μεγάλου Βασιλέως.

36 Μήτε εἰς τὴν κεφαλὴν σου νὰ μὴν ὁμόσης, διότι δὲν δύνασαι νὰ κίμῃς κ' ἑμίαν τρίχα ἄσπρην ἢ μαυρὴν.

37 Ἀλλὰ ὁ λόγος σας ὡς εἶναι τὸ Ναὶ, ναί, καὶ τὸ Ὁχι, ὄχι· διότι τὸ περισσότερον ἀπὸ ταῦτα εἶναι ἀπὸ τὸν ποιητὴν.

38 Ἰκούσατε, ὅτι ἐλαλήθη· Ὁφθαλμὸν ἀντὶ ὀφθαλμοῦ, καὶ ὀδόντα ἀντὶ ὀδόντος.

39 Ἐγὼ δὲ σᾶς λέγω, νὰ μὴν ἀντισταθῇτε τὸν κυκόν· ἀλλὰ ὅποιος σὲ κτυπήσῃ ράπισμα εἰς τὴν δεξιὰν σου σιαγόνα, γύρισέ εἰς αὐτὸν καὶ τὴν ἄλλην·

40 Καὶ ὅποιος θέλει νὰ σὲ σύρῃ εἰς τὴν κρίσιν, νὰ παρῇ τὸ ὑποκάμισόν σου, ἄφες εἰς αὐτὸν καὶ τὸ ἑπαιωφόρεμά σου·

41 Καὶ ὅποιος σὲ ἀγγαρεύσῃ ἐν μίλιον, ἵπαγε μαζὶ του δύο.

42 Ὅποιος σὲ ζητεῖ, δός τῷ· καὶ ὅποιος γυρεύσῃ ἀπὸ σὲ δανεικόν, μὴν τὸν ἀποδιώξῃς.

43 Ἰκούσατε, ὅτι ἐλαλήθη· Ἀγάπα τὸν γείτονά σου, καὶ μῖσα τὸν ἐχθρόν σου.

44 Ἐγὼ ὅμως σᾶς λέγω· ἀγαπᾶτε τοὺς ἐχθροὺς σας, καὶ εὐλογεῖτε τοὺς ἐκείνους, ὅπου σᾶς καταρῶνται, κάμετε καλὸν εἰς ἐκείνους, ὅπου σᾶς μισοῦσι, καὶ παρακαλεῖτε διὰ ἐκείνους, ὅπου σᾶς πειράζουσι καὶ σᾶς κατατρέχουσι·

45 Διὰ νὰ γενῇτε υἱοὶ τοῦ Πατρὸς σας, ὅπου εἶναι εἰς τοὺς οὐρανοὺς· διότι ἀνατέλλει τὸν ἥλιόν του εἰς τοὺς πονηροὺς καὶ εἰς τοὺς ἀγαθοὺς, καὶ βρέχει εἰς τοὺς δικαίους καὶ ἀδίκους.

46 Διότι ἐὰν ἀγαπᾶτε ἐκείνους, ὅπου σᾶς ἀγαπᾶσι, τί μισθὸν ἔχετε; δὲν κάμνουνσι τοῦτο καὶ οἱ τελῶναι;

47 Καὶ ἐὰν χαιρετᾶτε τοὺς ἀδελφούς σας μόνον, τί περισσὸν κάμ-

εἶτε; οὐχὶ καὶ οἱ τελῶναι οὕτω ποι-
οῦσιν;

48^ν Εσσεσθε οὖν ὑμεῖς τέλειοι, ὥσπερ
ὁ Πατὴρ ὑμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς τέ-
λειός ἐστι.

Κεφ. ε'. VI.

ΠΡΟΣΕΧΕΤΕ τὴν ἐλεημοσύνην ὑμῶν
μὴ ποιεῖν ἔμπροσθεν τῶν ἀνθρώπων,
πρὸς τὸ θαυθῆναι αὐτοῖς· εἰ δὲ μὴγε,
μισθὸν οὐκ ἔχετε παρὰ τῷ Πατρὶ
ὑμῶν τῷ ἐν τοῖς οὐρανοῖς.

2 Ὅταν οὖν ποιῇς ἐλεημοσύνην, μὴ
σαλπίσῃς ἔμπροσθέν σου, ὥσπερ οἱ
ὑποκριταὶ ποιοῦσιν ἐν ταῖς συναγω-
γαῖς καὶ ἐν ταῖς ρύμαις, ὅπως δοξασ-
θῶσιν ὑπὸ τῶν ἀνθρώπων· ἀμὴν λέγω
ὑμῖν, ἀπέχουσι τὸν μισθὸν αὐτῶν.

3 Σοῦ δὲ ποιῶντος ἐλεημοσύνην,
μὴ γνῶτω ἡ ἀριστερά σου τί ποιεῖ
ἡ δεξιὰ σου.

4 Ὅπως ἢ σου ἡ ἐλεημοσύνη ἐν τῷ
κρυπτῷ· καὶ ὁ Πατὴρ σου, ὁ βλέπων
ἐν τῷ κρυπτῷ, αὐτὸς ἀποδώσει σοι
ἐν τῷ φανερῷ.

5 Καὶ ὅταν προσεύχῃ, οὐκ ἔσθ
ὥσπερ οἱ ὑποκριταί· ὅτι φιλοῦσιν ἐν
ταῖς συναγωγαῖς καὶ ἐν ταῖς γωνίαις
τῶν πλατειῶν ἐστῶτες προσεύχεσθαι,
ὅπως ἂν φανῶσι τοῖς ἀνθρώποις·
ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ὅτι ἀπέχουσι τὸν
μισθὸν αὐτῶν.

6 Σὺ δὲ ὅταν προσεύχῃ, εἰσελθε
εἰς τὸ ταμεῖόν σου, καὶ κλείσας τὴν
θύραν σου, πρόσευξαι τῷ Πατρὶ σου
τῷ ἐν τῷ κρυπτῷ· καὶ ὁ Πατὴρ σου ὁ
βλέπων ἐν τῷ κρυπτῷ, ἀποδώσει
σοι ἐν τῷ φανερῷ.

7 Προσευχόμενοι δὲ μὴ βαττολο-
γῆσθε, ὥσπερ οἱ ἐθνικοί· δοκοῦσι γὰρ,
ὅτι ἐν τῇ πολυλογίᾳ αὐτῶν εἰσακου-
σθήσονται.

νετε; δὲν κάμνουσι καὶ οἱ τελῶναι
κατὰ τὸν ἴδιον τρόπον;

48 Ἄς εἰσθε λοιπὸν τέλειοι καὶ
σεῖς, καθὼς καὶ ὁ Πατὴρ σας, ὁποῦ
εἶναι εἰς τοὺς οὐρανοὺς, εἶναι τέ-
λειος.

Κεφ. ε'. VI.

ΠΡΟΣΕΧΕΤΕ, νὰ μὴ κάμνητε τὴν
ἐλεημοσύνην σας ἔμπροσθεν τῶν ἀν-
θρώπων, διὰ νὰ φανῆτε εἰς αὐτούς·
εἰ δὲ μὴ, δὲν ἔχετε μισθὸν ἀπὸ τοῦ
Πατέρους σας, ὁποῦ εἶναι εἰς τοὺς οὐ-
ρανοὺς.

2 Ὅταν κάμνης τὸ λοιπὸν ἐλεημο-
σύνην, μὴ σαλπίσῃς ἔμπροσθέν σου,
καθὼς κάμνουσιν οἱ ὑποκριταὶ εἰς τὰς
συναγωγὰς των, καὶ εἰς τὰς ρύ-
μας, διὰ νὰ δοξασθῶσιν ἀπὸ τοῦ
ἀνθρώπου· βέβαια σὰς λέγω, ὅτι
χάνουσι τὴν πληρωμὴν των.

3 Σὺ δὲ ὅταν κάμνης ἐλεημοσύνην,
ἄς μὴν ἰξέυρῃ ἡ ἀριστερά σου χεὶρ τί
κάμνει ἡ δεξιὰ σου.

4 Διὰ νὰ ἦναι ἡ ἐλεημοσύνη σου
εἰς τὸ κρυφόν· καὶ ὁ Πατὴρ σου, ὁποῦ
βλέπει εἰς τὸ κρυφόν, αὐτὸς θέλει
σε ἀποδώσει εἰς τὸ φανερόν.

5 Καὶ ὅταν προσεύχεσαι, νὰ μὴν
ἦσαι ὡς οἱ ὑποκριταί· διότι αὐτοὶ
ἀγαπῶσι νὰ προσεύχωνται στεκόμενοι
εἰς τὰς συναγωγὰς, καὶ εἰς τὰς γω-
νίας τῶν πλατειῶν, διὰ νὰ φανῶσιν
εἰς τοὺς ἀνθρώπους· ἀληθινὰ σὰς
λέγω, ὅτι χάνουσι τὴν πληρωμὴν
των.

6 Σὺ δὲ ὅταν προσεύχεσαι, ἔμβα
μέσα εἰς τὸ ταμεῖόν σου, καὶ κλείσαι
τὴν θύραν σου, καὶ προσεύξου τὸν
Πατέρα σου, ὁποῦ εἶναι εἰς τὸ κρυφόν·
καὶ ὁ Πατὴρ σου, ὁποῦ βλέπει εἰς
τὸ κρυφόν, θέλει σοὶ ἀποδώσει εἰς
τὸ φανερόν.

7 Καὶ ὅταν προσεύχησθε, μὴ πε-
ρισσολογεῖτε, καθὼς οἱ ἐθνικοί· διότι
ἐκεῖνοι λογίζουσιν, ὅτι εἰς τὴν πο-
λυλογίαν τοὺς θέλουσιν εἰσακουσθῆναι.

8 Μὴ οὖν ὁμοιωθῆτε αὐτοῖς· οἶδε γὰρ ὁ Πατὴρ ὑμῶν, ὃν χρεῖαν ἔχετε, πρὸ τοῦ ὑμᾶς αἰτῆσαι αὐτόν.

9 Οὕτως οὖν προσεύχεσθε ὑμεῖς· ΠΑΤΕΡ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου.

10 Ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου· γενήθω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ καὶ ἐπὶ τῆς γῆς.

11 Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον.

12 Καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν.

13 Καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν· ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ· ὅτι σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία, καὶ ἡ δύναμις, καὶ ἡ δόξα, εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.

14 Ἐὰν γὰρ ἀφῆτε τοῖς ἀνθρώποις τὰ παραπτώματα αὐτῶν, ἀφήσει καὶ ὑμῖν ὁ Πατὴρ ὑμῶν ὁ οὐράνιος.

15 Ἐὰν δὲ μὴ ἀφῆτε τοῖς ἀνθρώποις τὰ παραπτώματα αὐτῶν, οὐδὲ ὁ Πατὴρ ὑμῶν ἀφήσει τὰ παραπτώματα ὑμῶν.

16 Ὅταν δὲ νηστεύητε, μὴ γίνεσθε ὥσπερ οἱ ὑποκριταί, σκυθρωποί· ἀφανίζουσι γὰρ τὰ πρόσωπα αὐτῶν, ὅπως φανῶσι τοῖς ἀνθρώποις νηστεύοντες· ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ὅτι ἀπέχουσι τὸν μισθὸν αὐτῶν.

17 Σὺ δὲ νηστεύων, ἄλειψαί σου τὴν κεφαλὴν, καὶ τὸ πρόσωπόν σου νύψαι.

18 Ὅπως μὴ φανῇς τοῖς ἀνθρώποις νηστεύων, ἀλλὰ τῷ Πατρί σου τῷ ἐν τῷ κρυπτῷ· καὶ ὁ Πατὴρ σου, ὁ βλέπων ἐν τῷ κρυπτῷ, ἀποδώσει σοι ἐν τῷ φανερῷ.

19 Μὴ θησαυρίζετε ὑμῖν θησαυροὺς ἐπὶ τῆς γῆς, ὅπου σὴς καὶ βρῶσις

8 Μὴν ὁμοιάσητε. λοιπὸν ἐκείνους· διότι ὁ Πατὴρ σας ἰξέυρει, ποῖα χρειαζέσθε πρὸ τοῦ νὰ τὰ ζητήσητε ἀπὸ αὐτόν.

9 Οὕτω λοιπὸν νὰ προσεύχησθε σεῖς· ΠΑΤΕΡ ἡμῶν ὅπου εἶσαι εἰς τοὺς οὐρανοὺς· ἅς ἁγιασθῇ τὸ ὄνομά σου.

10 Ἄς ἔλθῃ ἡ βασιλεία σου· ἅς γίνῃ τὸ θέλημά σου, καθὼς εἰς τὸν οὐρανὸν, οὕτω καὶ εἰς τὴν γῆν.

11 Τὸ ψωμῖόν μας τὸ καθημερινὸν δὸς μας τὸ σήμερον.

12 Καὶ συγχωρήσόν μας τὰ χρεῖα μας, καθὼς καὶ ἡμεῖς συγχωροῦμεν τοὺς χρεωφειλέτας μας.

13 Καὶ μὴ μᾶς φέρῃς εἰς πειρασμόν· ἀλλὰ ἐλευθερώσόν μας ἀπὸ τὸν πονηρόν· διότι ἐδική σου εἶναι ἡ βασιλεία, καὶ ἡ δύναμις, καὶ ἡ δόξα, εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.

14 Διότι ἂν σεῖς συγχωρήσητε εἰς τοὺς ἀνθρώπους τὰ σφάλματά των, θέλει συγχωρήσει καὶ σᾶς ὁ Πατὴρ σας ὁ οὐράνιος.

15 Ἐὰν δὲ σεῖς δὲν συγχωρήσητε εἰς τοὺς ἀνθρώπους τὰς ἁμαρτίας των, οὐδὲ ὁ Πατὴρ σας θέλει συγχωρήσει τὰς ἁμαρτίας σας.

16 Καὶ ὅταν νηστεύητε, μὴ γίνεσθε σκυθρωποὶ καθὼς οἱ ὑποκριταί· διότι ἐκεῖνοι χαλνοῦσι τὰ πρόσωπά των, διὰ νὰ φανῶσιν εἰς τοὺς ἀνθρώπους ὅτι νηστεύουσι· βέβαια σᾶς λέγω, ὅτι χάνουσι τὴν πληρωμὴν των.

17 Σὺ ὅμως ὅταν νηστεύῃς, ἄλειψαι τὴν κεφαλὴν σου, καὶ τὸ πρόσωπόν σου νύψαι.

18 Διὰ νὰ μὴ φανῇς εἰς τοὺς ἀνθρώπους ὅτι νηστεύεις, ἀλλὰ εἰς τὸν Πατέρα σου, ὅπου εἶναι εἰς τὸ κρυπτόν· καὶ ὁ Πατὴρ σου, ὅπου βλέπει εἰς τὸ κρυπτόν, θέλει σοι ἀποδώσει εἰς τὸ φανερόν.

19 Μὴ θησαυρίζητε θησαυροὺς διὰ τὸν ἑαυτόν σας εἰς τὴν γῆν, ὅπου τὸ

ἀφανίζει, καὶ ὅπου κλέπται διορύσσουσιν καὶ κλέπτουσιν·

20 Θησαυρίζετε δὲ ὑμῖν θησαυροὺς ἐν οὐρανῷ, ὅπου οὔτε σὴς οὔτε βρῶσις ἀφανίζει, καὶ ὅπου κλέπται οὐ διορύσσουσιν, οὐδὲ κλέπτουσιν·

21 Ὅπου γὰρ ἐστὶν ὁ θησαυρὸς ὑμῶν, ἐκεῖ ἔσται καὶ ἡ καρδία ὑμῶν.

22 Ὁ λύχνος τοῦ σώματός ἐστιν ὁ ὀφθαλμός· ἐὰν οὖν ὁ ὀφθαλμός σου ἀπλούς ᾖ, ὅλον τὸ σῶμά σου φωτεινὸν ἔσται.

23 Ἐὰν δὲ ὁ ὀφθαλμός σου πονηρὸς ᾖ, ὅλον τὸ σῶμά σου σκοτεινὸν ἔσται· εἰ οὖν τὸ φῶς τὸ ἐν σοὶ σκότος ἐστί, τὸ σκότος πόσον;

24 Οὐδεὶς δύναται δυοὶ κυρίως δουλεῖν· ἢ γὰρ τὸν ἑνα μισήσει, καὶ τὸν ἕτερον ἀγαπήσει· ἢ ἐνὸς ἀνθέξεται, καὶ τοῦ ἑτέρου καταφρονήσει· οὐ δύνασθε Θεῷ δουλεῖν καὶ μαμμωνᾷ.

25 Διὰ τοῦτο λέγω ὑμῖν, Μὴ μεριμνᾶτε τῇ ψυχῇ ὑμῶν, τί φάγητε καὶ τί πίνητε· μηδὲ τῷ σώματι ὑμῶν, τί ἐνδύσησθε· οὐχὶ ἡ ψυχὴ πλείον ἐστι τῆς τροφῆς· καὶ τὸ σῶμα τοῦ ἐνδύματος;

26 Ἐμβλέψατε εἰς τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ, ὅτι οὐ σπεύρουσιν, οὐδὲ θερίζουσιν, οὐδὲ συνάγουσιν εἰς ἀποθήκας, καὶ ὁ Πατὴρ ὑμῶν ὁ οὐράνιος τρέφει αὐτά· οὐχ ὑμεῖς μᾶλλον διαφέρετε αὐτῶν;

27 Τίς δὲ ἐξ ὑμῶν μεριμνῶν δύναται προσθεῖναι ἐπὶ τὴν ἡλικίαν αὐτοῦ πῆχυν ἑνα;

28 Καὶ περὶ ἐνδύματος τί μεριμνᾶτε; καταμάθετε τὰ κρίνα τοῦ ἀγροῦ, πῶς αὐξάνει· οὐ κοπιᾷ, οὐδὲ νήθει·

29 Λέγω δὲ ὑμῖν, ὅτι οὐδὲ Σολομὼν

σκολῆκι καὶ ἡ σκωρία τὰ ἀφανίζει, καὶ ὅπου οἱ κλέπται τρυπῶσι καὶ κλέπτουσιν·

20 Ἀλλὰ θησαυρίζετε διὰ τὸν ἐαυτὸν σας θησαυροὺς εἰς τὸν οὐρανόν, ὅπου οὔτε σκωλήκι, οὔτε σκωρία τοὺς ἀφανίζει, οὐδὲ οἱ κλέπται τρυπῶσιν, οὐδὲ κλέπτουσιν·

21 Διότι ὅπου εἶναι ὁ θησαυρὸς σας, ἐκεῖ θέλει εἶναι καὶ ἡ καρδία σας.

22 Ὁ λύχνος τοῦ κορμίου εἶναι ὁ ὀφθαλμός· ἐὰν λοιπὸν ὁ ὀφθαλμός σου εἶναι καθαρὸς, καὶ ὅλον σου τὸ κορμὶον φωτεινὸν θέλει εἶναι.

23 Ἀνίσως δὲ καὶ ὁ ὀφθαλμός σου εἶναι πονηρὸς, ὅλον σου τὸ κορμὶ θέλει εἶναι σκοτεινόν· ἐὰν λοιπὸν τὸ φῶς, ὅπου εἶναι εἰς σέ, εἶναι σκότος, πόσον θέλει εἶναι τὸ σκότος;

24 Κανείς δὲν δύναται νὰ δουλεύῃ δύο αὐθέντας· διότι ἢ τὸν ἑνα θέλει μισήσει, καὶ τὸν ἄλλον θέλει ἀγαπήσει· ἢ τὸν ἑνα θέλει κρατήσει, καὶ τὸν ἄλλον θέλει καταφρονήσει· δὲν ἠμπορεῖτε νὰ δουλεύητε τὸν Θεόν, καὶ τὸν πλούτον.

25 Διὰ τοῦτο σᾶς λέγω, Μὴ φροντίζητε διὰ τὴν ζωὴν σας, τινὰ φάγητε, καὶ τί νὰ πίνητε· μηδὲ διὰ τὸ κορμὶ σας, τί νὰ τὸ ἐνδύσητε· ἡ ζωὴ δὲν εἶναι περισσότερὴ ἀπὸ τὸ φαγί, καὶ τὸ κορμὶ σας ἀπὸ τὴν ἐνδυμασίαν;

26 Στοχασθῆτε τὰ πετεινὰ, ὅπου πέτονται εἰς τὸν ἀέρα, ὅτι μὴδὲ σπεύρουσι, μὴδὲ θερίζουσι, μὴδὲ μαζώνουσιν εἰς τὰς ἀποθήκας, καὶ ὁ Πατὴρ σας ὁ οὐράνιος τὰ τρέφει· καὶ σεῖς δὲν διαφέρετε πολὺ ἀπ' αὐτά;

27 Ποῖος ἀπὸ σᾶς μὲ τὰς φροντίδας του ἠμπορεῖ νὰ προσθεῖναι ἑνα πῆχυν εἰς τὴν ἡλικίαν του;

28 Καὶ διὰ τὴν ἐνδυμασίαν σας τί ἐγνοιάζεσθε; ράβετε καταλεπτῶς τὰ κρίνα τοῦ ἀγροῦ, πῶς αὐξάνουσιν· δὲν κοπιᾷ οὐδὲ νήθουσι·

29 Καὶ λέγω σας, ὅτι μὴδὲ ὁ Σο-

ἐν πάσῃ τῇ δόξῃ αὐτοῦ περιεβάλετο ὡς ἐν τούτων.

30 Εἰ δὲ τὸν χόρτον τοῦ ἀγροῦ, σήμερον ὄντα, καὶ αὐριον εἰς κλίβανον βαλλόμενον, ὁ Θεὸς οὕτως ἀμφένυσιν, οὐ πολλῶν μᾶλλον ὑμᾶς, ὀλιγόπιστοι;

31 Μὴ οὖν μεριμνήσητε, λέγοντες, Τί φάγωμεν; ἢ, Τί πίνωμεν; ἢ, Τί περιβαλάμεθα;

32 Πάντα γὰρ ταῦτα τὰ ἔθνη ἐπιζητεῖ· οἶδες γὰρ ὁ Πατὴρ ὑμῶν ὁ οὐράνιος ὅτι χρηῖσθε τούτων ἀπάντων.

33 Ζητεῖτε δὲ πρῶτον τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ, καὶ τὴν δικαιοσύνην αὐτοῦ, καὶ ταῦτα πάντα προστεθήσεται ὑμῖν.

34 Μὴ οὖν μεριμνήσετε εἰς τὴν αὐριον· ἢ γὰρ αὐριον μεριμνήσει τὰ ἑαυτῆς· ἀρκετὸν τῇ ἡμέρᾳ ἡ κακία αὐτῆς.

Κεφ. 5'. VII.

ΜΗ κρίνετε, ἵνα μὴ κριθῆτε.

2 Ἐν ᾧ γὰρ κρίματι κρίνετε, κριθήσεσθε· καὶ ἐν ᾧ μέτρῳ μετρεῖτε, ἀντιμετρηθήσεται ὑμῖν.

3 Τί δὲ βλέπεis τὸ κάρφος τὸ ἐν τῷ ὀφθαλμῷ τοῦ ἀδελφοῦ σου, τὴν δὲ ἐν τῷ σῷ ὀφθαλμῷ δοκὸν οὐ κατανοεῖς;

4 Ἡ πῶς δρεῖς τῷ ἀδελφῷ σου· Ἄφες ἐκβάλλω τὸ κάρφος ἀπὸ τοῦ ὀφθαλμοῦ σου· καὶ ἰδοὺ, ἡ δοκὸς ἐν τῷ ὀφθαλμῷ σου;

5 Ὑποκριτὰ, ἐκβαλε πρῶτον τὴν δοκὸν ἐκ τοῦ ὀφθαλμοῦ σου, καὶ τότε διαβλέψεις ἐκβαλεῖν τὸ κάρφος ἐκ τοῦ ὀφθαλμοῦ τοῦ ἀδελφοῦ σου.

6 Μὴ δῶτε τὸ ἅγιον τοῖς κυσὶ, μηδὲ βάλητε τοὺς μαργαρίτας ὑμῶν ἐμπροσθεν τῶν χοίρων· μήποτε καταπατήσωσιν αὐτοὺς ἐν τοῖς ποσὶν αὐτῶν, καὶ στραφέντες ρήξωσιν ὑμᾶς.

λομῶν μὲ ὅλην τὴν δόξαν ἐνεδύθη ὡς ἐν ἀπὸ ταῦτα.

30 Καὶ ἐὰν τὸ χορτάριον τοῦ ἀγροῦ, τὸ ὅποιον εἶναι σήμερον, καὶ αὐριον βάλλεται εἰς τὸν φούρνον, ὁ Θεὸς οὕτω στολίσῃ, πόσῳ μᾶλλον σᾶς, ὀλιγόπιστοι;

31 Μὴν ἐγνοιάξεσθε τὰ λοιπὸν, λέγοντες, Τί νὰ φάγωμεν; καὶ, Τί νὰ πίνωμεν; καὶ, Τί νὰ ἐνδυθῶμεν;

32 Ἐπειδὴ ταῦτα ὅλα τὰ ἔθνη τὰ γυρεῖουσιν· διότι ὁ Πατὴρ σας ὁ οὐράνιος ἰξεύρει ὅτι χρειάζεσθε ταῦτα ὅλα.

33 Ἀλλὰ πρῶτον ζητεῖτε τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ, καὶ τὴν δικαιοσύνην του, καὶ ταῦτα ὅλα θέλουσιν σᾶς προστεθῇ.

34 Μὴ φροντίζετε λοιπὸν διὰ τὸ αὐριον· διότι ἡ αὐρινὴ θέλει φροντίσει τὰ ἐδικὰ της· φθάνει διὰ πάσαν ἡμέραν ἡ πείραξίς της.

Κεφ. 5'. VII.

ΜΗ κρίνετε, διὰ νὰ μὴ κριθῆτε.

2 Διότι μὲ ὁποίαν κρίσιν κρίνετε, θέλετε κριθῇ καὶ σεῖς· καὶ μὲ ἐκεῖνο τὸ μέτρον, ὅπου μετρεῖτε τούς ἄλλους, θέλετε μετρηθῇ καὶ σεῖς.

3 Καὶ διατὶ βλέπεis τὸ ξυλάκι, ὅπου εἶναι εἰς τὸν ὀφθαλμὸν τοῦ ἀδελφοῦ σου, καὶ τὴν δοκὸν, ὅπου εἶναι εἰς τὸν ἐδικόν σου ὀφθαλμὸν, δὲν στοχαζέσαι;

4 Ἡ πῶς θέλεις εἰπεῖ εἰς τὸν ἀδελφόν σου· Ἄφησαί με νὰ ἐβγάλῃ τὸ ξυλάκι ἀπὸ τὸν ὀφθαλμὸν σου· καὶ ἰδοὺ, τὸ δοκάρι μέσα εἰς τὸν ἐδικόν σου ὀφθαλμὸν;

5 Ὑποκριτὰ, ἐβγαλε πρῶτον τὸ δοκάρι ἀπὸ τὸν ὀφθαλμὸν σου, καὶ τότε θέλεις ἰδῆ, νὰ ἐβγάλῃς τὸ ξυλάκι ἀπὸ τὸν ὀφθαλμὸν τοῦ ἀδελφοῦ σου.

6 Μὴ δίδετε τὰ ἅγια εἰς τοὺς σκύλους, μηδὲ βάλητε τὰ μαργαριτάρια σας ἐμπροσθεν τῶν χοίρων· μήπως καὶ καμμίαν φορὰν τὰ καταπατήσωσι μὲ τὰ ποδιὰ τὰν, καὶ γυρίσωσι καὶ ξεσχίσωσι καὶ σᾶς.

7 Αἰτεῖτε, καὶ δοθήσεται ὑμῖν· ζητεῖτε, καὶ εὕρισκετε· κρούετε, καὶ ἀνοιγήσεται ὑμῖν·

8 Πᾶς γὰρ ὁ αἰτῶν λαμβάνει, καὶ ὁ ζητῶν εὕρισκει, καὶ τῷ κρούοντι ἀνοιγήσεται.

9 Ἢ τίς ἐστιν ἐξ ὑμῶν ἄνθρωπος, ὃν ἂν αἰτήσῃ ὁ υἱὸς αὐτοῦ ἄρτον, μὴ λίθον ἐπιδώσει αὐτῷ;

10 Καὶ ἂν ἰχθὺν αἰτήσῃ, μὴ ὄφιν ἐπιδώσει αὐτῷ;

11 Εἰ οὖν ὑμεῖς, πονηροὶ ὄντες, οἴδατε δόματα ἀγαθὰ διδόναι τοῖς τέκνοις ὑμῶν, πόσω μᾶλλον ὁ Πατήρ ὑμῶν, ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, δώσει ἀγαθὰ τοῖς αἰτοῦσιν αὐτόν;

12 Πάντα οὖν ὅσα ἂν θέλητε ἵνα ποιῶσιν ὑμῖν οἱ ἄνθρωποι, οὕτω καὶ ὑμεῖς ποιεῖτε αὐτοῖς· οὗτος γὰρ ἐστὶν ὁ νόμος καὶ οἱ προφῆται.

13 Εἰσελθετε διὰ τῆς στενῆς πύλης· ὅτι πλατεία ἡ πύλη, καὶ εὐρύχωρος ἡ ὁδός, ἡ ἀπάγουσα εἰς τὴν ἀπώλειαν, καὶ πολλοὶ εἰσὶν οἱ εἰσερχόμενοι δι' αὐτῆς.

14 Ὅτι στενὴ ἡ πύλη, καὶ τεθλιμμένη ἡ ὁδός ἡ ἀπάγουσα εἰς τὴν ζωὴν, καὶ ὀλίγοι εἰσὶν οἱ εὕρισκοντες αὐτήν.

15 Προσέχετε δὲ ἀπὸ τῶν ψευδοπροφητῶν, οἵτινες ἔρχονται πρὸς ὑμᾶς ἐν ἐνδύμασι προβάτων, ἔσθωεν δὲ εἰσι λύκοι ἄρπαγες.

16 Ἀπὸ τῶν καρπῶν αὐτῶν ἐπιγνώσεσθε αὐτούς. Μήτι συλλέγουσιν ἀπὸ ἀκανθῶν σταφύλην, ἢ ἀπὸ τριβόλων σῦκα;

17 Οὕτω πᾶν δένδρον ἀγαθὸν καρποὺς καλοὺς ποιεῖ· τὸ δὲ σαπρὸν δένδρον καρποὺς πονηροὺς ποιεῖ.

18 Οὐ δύναται δένδρον ἀγαθὸν καρποὺς πονηροὺς ποιεῖν, οὐδὲ δένδρον σαπρὸν καρποὺς καλοὺς ποιεῖν.

19 Πᾶν δένδρον μὴ ποιῶν καρπὸν

7 Ζητεῖτε, καὶ θέλει σᾶς δοθῇ· γυνεῦτε, καὶ θέλετε εὑρεῖ· κτυπᾶτε, καὶ θέλει σᾶς ἀνοιχθῇ·

8 Διότι κἀκεῖς ὅπου ζητεῖ, πέρνει, καὶ ὅποιος γυνεύει, εὕρισκει, καὶ εἰς ἐκεῖνον ὁ ὁποῖος κτυπᾷ, θέλει ἀνοιχθῇ.

9 Ἢ ποῖος ἄνθρωπος εἶναι ἀπὸ σᾶς, ἀπὸ τὸν ὁποῖον ἂν ὁ υἱὸς τοῦ γυνεύσῃ ψωμίον, μήπως τὸν θέλει δώσει πέτραι;

10 Καὶ ἂν τὸν γυνεύσῃ ὄψαριον, μήπως τὸν θέλει δώσει ὄφιν;

11 Ἄν τὸ λοιπὸν σεῖς, μὲ ὅλον ὅπου εἴσθε πονηροὶ, ἰξεύρετε νῦν διδετε καλὰ χαρίσματα εἰς τὰ παῖδιά σας, πόσω μᾶλλον ὁ Πατήρ σας, ὁ οὐράνιος, θέλει δώσει καλὰ εἰς ἐκεῖνους ὅπου τὸν ζητοῦσι;

12 Ὅλα λοιπὸν, ὅσα θέλετε γὰρ σᾶς κάμωσιν οἱ ἄνθρωποι, οὕτω κάμνετε καὶ σεῖς εἰς αὐτούς· διότι οὗτος εἶναι ὁ νόμος καὶ οἱ προφῆται.

13 Ἐμβήτε ἀπὸ τὴν στενὴν τὴν πύλην· διότι πλατεία εἶναι ἡ πύλη, καὶ εὐρύχωρος ὁ δρόμος, ὅπου φέρει εἰς τὴν ἀπώλειαν, καὶ πολλοὶ εἰναι ὅπου περνῶσιν ἀπ' αὐτῇ.

14 Διότι ἡ πύλη εἶναι στενὴ, καὶ τεθλιμμένος ὁ δρόμος, ὅπου φέρει εἰς τὴν ζωὴν, καὶ ὀλίγοι εἶναι ἐκεῖνοι ὅπου τὴν εὕρισκousi.

15 Καὶ φυλάττεσθε ἀπὸ τοὺς ψευδοπροφήτας, οἱ ὅποιοι ἔρχονται εἰς σᾶς με φορέματα προβάτων, καὶ ἀπομέσα εἶναι λύκοι ἄρπαγες.

16 Ἀπὸ τοὺς καρποὺς τῶν θέλετε τοὺς γνωρίσει. Μήπως ἀπὸ ἀκάνθια μαζώνουσι σταφύλια, ἢ ἀπὸ τριβόλια σῦκα;

17 Οὕτω καθε δένδρον καλὸν κάμνει καρποὺς καλοὺς· καὶ τὸ κακὸν δένδρον κάμνει κακοὺς καρποὺς.

18 Δὲν ἡμπορεῖ τὸ καλὸν δένδρον, νᾶ κάμῃ πονηροὺς καρποὺς, οὐδὲ τὸ κακὸν δένδρον, νᾶ κάμῃ καλοὺς καρποὺς.

19 Κάθε δένδρον ὅπου δὲν κάμνει

καλὸν ἐκκόπτεται, καὶ εἰς πῦρ βάλλεται.

20 Ἀραγε ἀπὸ τῶν καρπῶν αὐτῶν ἐπιγνώσεσθε αὐτούς.

21 Οὐ πᾶς ὁ λέγων μοι Κύριε, Κύριε, εἰσελεύσεται εἰς τὴν βασιλείαν τῶν οὐρανῶν· ἀλλ' ὁ ποιῶν τὸ θέλημα τοῦ Πατρὸς μου τοῦ ἐν οὐρανοῖς.

22 Πολλοὶ ἐροῦσί μοι ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ· Κύριε, Κύριε, οὐ τῷ σῷ ὀνόματι προσητεύσαμεν, καὶ τῷ σῷ ὀνόματι δαιμονία ἐξεβάλομεν, καὶ τῷ σῷ ὀνόματι δυνάμεις πολλὰς ἐποιήσαμεν;

23 Καὶ τότε ὁμολογήσω αὐτοῖς, ὅτι οὐδέποτε ἔγνων ὑμᾶς· ἀποχωρεῖτε ἀπ' ἐμοῦ οἱ ἐργαζόμενοι τὴν ἀνομίαν.

24 Πᾶς οὖν ὅστις ἀκούει μου τοὺς λόγους τούτους, καὶ ποιῇ αὐτούς, ὁμοίωσω αὐτὸν ἀνδρὶ φρονίμῳ, ὅστις ᾠκοδόμησε τὴν οἰκίαν αὐτοῦ ἐπὶ τὴν πέτραν·

25 Καὶ κατέβη ἡ βροχὴ, καὶ ἦλθον οἱ ποταμοί, καὶ ἐπνευσαν οἱ ἄνεμοι, καὶ προσέπεσον τῇ οἰκίᾳ ἐκείνῃ, καὶ οὐκ ἔπεσε· τεθεμελίωτο γὰρ ἐπὶ τὴν πέτραν.

26 Καὶ πᾶς ὁ ἀκούων μου τοὺς λόγους τούτους, καὶ μὴ ποιῶν αὐτούς, ὁμοιωθήσεται ἀνδρὶ μαρῷ, ὅστις ᾠκοδόμησε τὴν οἰκίαν αὐτοῦ ἐπὶ τὴν ἄμμον.

27 Καὶ κατέβη ἡ βροχὴ, καὶ ἦλθον οἱ ποταμοί, καὶ ἐπνευσαν οἱ ἄνεμοι, καὶ προσέκοψαν τῇ οἰκίᾳ ἐκείνῃ· καὶ ἔπεσε, καὶ ἦν ἡ πτώσις αὐτῆς μεγάλη.

28 Καὶ ἐγένετο, ὅτε συνετέλεσεν ὁ Ἰησοῦς τοὺς λόγους τούτους, ἐξεπλήσοντο οἱ ὄχλοι ἐπὶ τῇ διδαχῇ αὐτοῦ·

29 Ἦν γὰρ διδάσκων αὐτούς ὡς ἐξουσίαν ἔχων, καὶ οὐχ ὡς οἱ Γραμματεῖς.

καλὸν καρπὸν, κόπτεται, καὶ βάλλεται εἰς τὴν φωτιάν.

20 Ἀπὸ τῶν καρπῶν τῶν τὸ λοιπὸν θέλετε τοὺς γνωρίσει.

21 Ὅχι κᾀθεις ὅπου μὲ λέγει· Κύριε, Κύριε, θέλει ἔμβει εἰς τὴν βασιλείαν τῶν οὐρανῶν· ἀλλὰ ἐκεῖνος, ὅπου κάμνει τὸ θέλημα τοῦ Πατρὸς μου, ὅπου εἶναι εἰς τοὺς οὐρανούς.

22 Πολλοὶ θέλουσι μὲ εἰπεῖ εἰς ἐκείνην τὴν ἡμέραν· Κύριε, Κύριε, δὲν ἐπροφητεύσαμεν εἰς τὸ ὄνομα σου, καὶ μὲ τὸ ὄνομα σου ἐβγάλαμεν δαιμονία, καὶ μὲ τὸ ὄνομα σου ὀνόμα ἐκάμμεν πολλὰς δυνάμεις;

23 Τότε θέλω τοὺς εἰπεῖ καὶ ἐγὼ παρρησίᾳ, ὅτι ποτὲ δὲν σὰς ἐγνώρισαν· ἀναχωρεῖτε ἀπὸ ἐμὲ οἱ ἐργάται τῆς ἀνομίας.

24 Κᾀθεις λοιπὸν, ὅπου ἀκούει τοὺς λόγους μου τούτους, καὶ τοὺς κάμνει, θέλω τὸν ὁμοιάσει μὲ ἓνα ἄνδρα φρόνιμον, ὁ ὁποῖος ἔκτισε τὴν οἰκίαν του ἐπάνω εἰς τὴν πέτραν·

25 Καὶ κατέβη ἡ βροχὴ, καὶ ἦλθον οἱ ποταμοί, καὶ ἐφύσησαν οἱ ἄνεμοι, καὶ ἐκτύπησαν εἰς τὴν οἰκίαν ἐκείνην, καὶ δὲν ἔπεσε· διότι ἦτον θεμελιωμένη εἰς τὴν πέτραν.

26 Καὶ καθὲ ἀνθρώπος, ὅπου ἀκούει τοὺς λόγους μου τούτους, καὶ δὲν τοὺς κάμνει, θέλω τὸν ὁμοιάσει μὲ ἓνα ἄνδρα μαρῶν, ὅπου ἔκτισε τὴν οἰκίαν του ἐπάνω εἰς τὴν ἄμμον.

27 Καὶ κατέβη ἡ βροχὴ, καὶ ἦλθον οἱ ποταμοί, καὶ ἐφύσησαν οἱ ἄνεμοι, καὶ ἐκτύπησαν εἰς τὴν οἰκίαν ἐκείνην· καὶ ἔπεσε, καὶ τὸ πείσιμόν του ἔγινε μέγαλον.

28 Καὶ τότε ὅταν ἐτελείωσεν ὁ Ἰησοῦς τοὺς λόγους τούτους, θαυμάζον τὰ πλήθη εἰς τὴν διδασκίαν του·

29 Διότι τοὺς ἐδίδασκεν ὡς ἔχων ἐξουσίαν, καὶ ὅχι καθὼς ἐδίδασκον οἱ Γραμματεῖς.

Κεφ. η'. VIII.

ΚΑΤΑΒΑΝΤΙ δὲ αὐτῷ ἀπὸ τοῦ ὄρους, ἠκολούθησαν αὐτῷ ὄχλοι πολλοί.

2 Καὶ ἰδοὺ, λεπρὸς ἑλθὼν προσ-
εκύνει αὐτῷ, λέγων· Κύριε, ἐὰν θέ-
λῃς, δύνασαι με καθαρίσαι.

3 Καὶ ἐκτείνας τὴν χεῖρα, ἥψατο
αὐτοῦ ὁ Ἰησοῦς, λέγων· Θέλω, καθα-
ρίσθητι. Καὶ εὐθέως ἐκαθαρίσθη αὐ-
τοῦ ἡ λέπρα.

4 Καὶ λέγει αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· Ὅρα
μηδενὶ εἰπῆς· ἀλλὰ ὕπαγε, σεαυτὸν
δείξον τῷ ἱερεῖ, καὶ προσένεγκε τὸ
δῶρον, ὃ προσέταξε Μωσῆς, εἰς μαρ-
τύριον αὐτοῖς.

5 Εἰσελθόντι δὲ τῷ Ἰησοῦ εἰς Κα-
περναοὺμ, προσῆλθεν αὐτῷ ἐκατόν-
ταρχος, παρακαλῶν αὐτόν,

6 Καὶ λέγων· Κύριε, ὁ παῖς μου
βέβληται ἐν τῇ οἰκίᾳ παραλυτικός,
δαινῶς βασανιζόμενος.

7 Καὶ λέγει αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· Ἐγὼ
ἔλθω θραπεύσω αὐτόν.

8 Καὶ ἀποκριθεὶς ὁ ἐκατόνταρχος
εἶπεν· Κύριε, οὐκ εἰμὶ ἱκανὸς ἵνα μου
ὑπὸ τὴν στέγην εἰσέλθῃς· ἀλλὰ μό-
νον εἰπέ λόγον, καὶ ἰαθήσεται ὁ παῖς
μου.

9 Καὶ γὰρ ἐγὼ ἄνθρωπός εἰμι ὑπὸ
ἐξουσίαν, ἔχων ὑπ' ἐμαυτὸν στρα-
τιώτας· καὶ λέγω τούτῳ, Πορεύθητι,
καὶ πορεύεται· καὶ ἄλλῳ, Ἐρχου,
καὶ ἔρχεται· καὶ τῷ δούλῳ μου,
Ποίησον τοῦτο, καὶ ποιεῖ.

10 Ἀκούσας δὲ ὁ Ἰησοῦς, ἐθαύ-
μασε, καὶ εἶπε τοῖς ἀκολουθοῦσιν·
Ἀμὴν λέγω ὑμῖν, οὐδὲ ἐν τῷ Ἰσραὴλ
τοσαύτην πίστιν εὑρον.

11 Λέγω δὲ ὑμῖν, ὅτι πολλοὶ ἀπὸ
ἀνατολῶν καὶ δυσμῶν ἔξουσιν, καὶ
ἀνακλιθήσονται μετὰ Ἀβραάμ καὶ
Ἰσαὰκ καὶ Ἰακώβ ἐν τῇ βασιλείᾳ
τῶν οὐρανῶν·

Κεφ. η'. VIII.

ΚΑΙ ὅτε κατέβη ἀπὸ τοῦ ὄρους, τὸν
ἠκολούθησε πολλὸς ὄχλος.

2 Καὶ παρευθὺς ἦλθε λεπρὸς τις, καὶ
τὸν ἐπροσκύνα, καὶ ἔλεγεν· Κύριε,
ἐὰν θέλῃς, ἡμπορεῖς νὰ με καθαρίσῃς.

3 Καὶ ἐξῆπλωσε τὴν χεῖρά του ὁ
Ἰησοῦς, καὶ τὸν ἐπίασε, καὶ εἶπε·
Θέλω, καθαρίσου. Καὶ παρευθὺς
ἐκαθαρίσθη ἡ λέπρα ἀπ' αὐτόν.

4 Καὶ τὸν λέγει ὁ Ἰησοῦς· Φυ-
λάττου, νὰ μὴ τὸ εἰπῇς εἰς κανένα·
ἀλλὰ ὕπαγε, καὶ δεῖξαι τὸν ἑαυτόν
σου εἰς τὸν ἱερέα, καὶ πρόσφερε καὶ τὸ
δῶρον, ὅπου ἐπρόσταξεν ὁ Μωϋσῆς,
διὰ μαρτυρίαν εἰς αὐτούς.

5 Καὶ ὅτε ἐμβῆκεν ὁ Ἰησοῦς εἰς
τὴν Καπερναοὺμ, ἦλθεν εἰς αὐτόν
ἐκατόνταρχος, παρακαλῶν αὐτόν,

6 Καὶ λέγων· Κύριε, τὸ παιδίον μου
κεῖται εἰς τὴν οἰκίαν παραλυτόν, καὶ
τιμωρεῖται κακῶς.

7 Καὶ λέγει εἰς αὐτόν ὁ Ἰησοῦς·
Ἐγὼ θέλω ἔλθῃ νὰ τὸν ἰατρέψω.

8 Καὶ ἀπεκριθὲν ὁ ἐκατόνταρχος,
καὶ εἶπεν· Κύριε, δὲν εἰμὶ ἄξιος
νὰ ἔλθῃς εἰς τὴν οἰκίαν μου· ἀλλὰ
μόνον εἰπέ λόγον, καὶ θέλει ἰατρευθῇ
τὸ παιδίον μου.

9 Διότι καὶ ἐγὼ εἰμὶ ἄνθρωπος
ὑποκάτω εἰς ἐξουσίαν, καὶ ἔχω ὑπο-
κάτω μου στρατιώτας· καὶ λέγω εἰς
τοῦτον, Ὑπαγε, καὶ πηγαίνει· καὶ εἰς
ἄλλον, Ἐλα, καὶ ἔρχεται· καὶ εἰς τὸν
δοῦλόν μου, Κάμε τοῦτο, καὶ τὸ κάμνει.

10 Καὶ ἀκούων ὁ Ἰησοῦς, ἐθαύμασε,
καὶ εἶπεν εἰς ἐκείνους ὅπου τὸν ἠκο-
λουθήσαν· Ἀληθινὰ σὰς λέγω, μηδὲ
εἰς τὸν Ἰσραὴλ δὲν εὑρηκα τόσην με-
γάλην πίστιν.

11 Καὶ λέγω σας, ὅτι πολλοὶ ἀπὸ
τὴν ἀνατολὴν καὶ ἀπὸ τὴν δύσιν
θέλουσιν ἔλθῃ, καὶ θέλουσι συγκαθ-
ίσει μετὰ τὸν Ἀβραάμ καὶ τὸν Ἰσαὰκ
καὶ τὸν Ἰακώβ εἰς τὴν βασιλείαν
τῶν οὐρανῶν·

12 Οἱ δὲ υἱοὶ τῆς βασιλείας ἐκβληθήσονται εἰς τὸ σκότος τὸ ἐξώτερον· ἐκεῖ ἔσται ὁ κλαυθμὸς καὶ ὁ βρυγμὸς τῶν ὀδόντων.

13 Καὶ εἶπεν ὁ Ἰησοῦς τῷ ἑκατοντάρχῳ· Ὑπαγε, καὶ ὡς ἐπίστευσας, γεννηθήτω σοι. Καὶ ἰάθη ὁ παῖς αὐτοῦ ἐν τῇ ὥρᾳ ἐκείνῃ.

14 Καὶ ἔλθων ὁ Ἰησοῦς εἰς τὴν οἰκίαν Πέτρου, εἶδε τὴν πενθεράν αὐτοῦ βεβλημένην καὶ πυρεσσούσαν.

15 Καὶ ἥψατο τῆς χειρὸς αὐτῆς, καὶ ἀφῆκεν αὐτὴν ὁ πυρετός· καὶ ἠγέρθη, καὶ διηκόνει αὐτοῖς.

16 Ὁσίας δὲ γενομένης προσήνεγκαν αὐτῷ δαιμονιζομένους πολλούς· καὶ ἐξέβαλε τὰ πνεύματα λόγῳ, καὶ πάντας τοὺς κακῶς ἔχοντας ἐθεράπευσεν.

17 Ὅπως πληρωθῇ τὸ ρῆθὲν διὰ Ἰσαίου τοῦ προφήτου, λέγοντος· Αὐτὸς τὰς ἀσθενείας ἡμῶν ἔλαβε, καὶ τὰς νόσους ἐβάστασεν.

18 Ἰδὼν δὲ ὁ Ἰησοῦς πολλοὺς ὄχλους περὶ αὐτὸν, ἐκέλευσεν ἀπελθεῖν εἰς τὸ πέραν.

19 Καὶ προσελθὼν εἰς Γραμματεῖς, εἶπεν αὐτοῖς· Διδάσκαλε, ἀκολουθήσω σοι ὅπου ἐὰν ἀπέρχῃ.

20 Καὶ λέγει αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· Αἱ ἀλώπεκες φωλεὺς ἔχουσι, καὶ τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ κατασκηνώσεις· ὁ δὲ Υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου οὐκ ἔχει πού τὴν κεφαλὴν κλίνῃ.

21 Ἐτερος δὲ τῶν μαθητῶν αὐτοῦ εἶπεν αὐτῷ· Κύριε, ἐπίτρεψόν μοι πρῶτον ἀπελθεῖν, καὶ θάψαι τὸν πατέρα μου.

22 Ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτῷ· Ἀκολουθεῖ μοι, καὶ ἀφες τοὺς νεκροὺς θάψαι τοὺς ἐαυτῶν νεκρούς.

23 Καὶ ἐμβάντι αὐτῷ εἰς τὸ πλοῖον, ἠκολούθησαν αὐτῷ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ.

24 Καὶ ἰδοὺ, σεισμὸς μέγας ἐγένετο ἐν τῇ θάλασσῃ, ὥστε τὸ πλοῖον

12 Καὶ οἱ υἱοὶ τῆς βασιλείας θέλουσιν ἐβγαλῆθ' ἔξω εἰς τὸ σκότος τὸ ἐξώτερον· ἐκεῖ θέλει εἶναι ὁ κλαυθμὸς καὶ ὁ βρυγμὸς τῶν ὀδόντων.

13 Καὶ εἶπεν ὁ Ἰησοῦς εἰς τὸν ἑκατοντάρχον· Πήγαινε, καὶ καθὼς ἐπίστευσες, ἃς σὲ γένῃ. Καὶ ἰατρεύθη τὸ παιδίον του εἰς τὴν ὥραν ἐκείνῃ.

14 Καὶ ἀφ' οὗ ἦλθεν ὁ Ἰησοῦς εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ Πέτρου, εἶδε τὴν πενθεράν του κοιταμένην ὅπου ἐθερμαίνεται.

15 Καὶ ἐπάσσε τὴν χεῖρά της, καὶ ἀφῆσέ τὴν ἡ θέρμην· καὶ ἐσηκώθη; καὶ τοὺς ὑπέρετα.

16 Καὶ ὅτε ἐβραδύασε, τὸν ἔφερον πολλοὺς δαιμονισμένους· καὶ με λόγον ἐδώξε τὰ πνεύματα, καὶ ὅλους τοὺς ἀρρώστημένους τοὺς ἰατρέυσε.

17 Διὰ τὴν τελειωθῇ ἡ προφητεία τοῦ προφήτου Ἰσαίου, ὁ ὁποῖος λέγει· Αὐτὸς ἐπῆρε τὰς ἀσθενείας μας, καὶ τὰς ἀρρώστίας μας ἐσήκωσε.

18 Καὶ ὅτε εἶδεν ὁ Ἰησοῦς πολὺν ὄχλον τριγύρω του, ἐπρόσταξε τὰ περάσσει πέραν.

19 Καὶ ἐπλησίασε εἰς αὐτόν τις Γραμματεὺς, καὶ εἶπε· Διδάσκαλε, ἐγὼ θέλω σὲ ἀκολουθήσει ὅπου καὶ ἀν ὑπάγῃς.

20 Καὶ λέγει εἰς αὐτὸν ὁ Ἰησοῦς· Αἱ ἀλωπούδες ἔχουσι φωλεάς, καὶ τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ κατοικίαι· ἀλλὰ ὁ Υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου δὲν ἔχει πού τὴν κεφαλὴν του.

21 Καὶ ἄλλος ἀπὸ τῶν μαθητῶν του λέγει· Κύριε, δὸς με ἄδειαν πρῶτον νὰ ὑπάγω, νὰ θάψω τὸν πατέρα μου.

22 Καὶ ὁ Ἰησοῦς τὸν λέγει· Ἀκολουθεῖ με, καὶ ἀφῆσαι τοὺς νεκροὺς νὰ θάψωσι τοὺς νεκροὺς των.

23 Καὶ ἐμβῆκε μέσα εἰς τὸ πλοῖον, καὶ τὸν ἠκολούθησαν οἱ μαθηταὶ του.

24 Καὶ παρευθὺς ἔγινε σεισμὸς μέγας εἰς τὴν θάλασσαν, ὥστε τὰ

καλύπτεσθαι ὑπὸ τῶν κυμάτων· αὐτὸς δὲ ἐκάθευδε.

25 Καὶ προσελθόντες οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ ἤγειραν αὐτὸν, λέγοντες· Κύριε, σῶσον ἡμᾶς, ἀπολλύμεθα.

26 Καὶ λέγει αὐτοῖς· Τί δειλοὶ ἐστε, ὀλιγόπιστοι; Τότε ἐγερθεῖς ἐπετίμησε τοῖς ἀνέμοις καὶ τῇ θάλασσῃ· καὶ ἐγένετο γαλήνη μεγάλη.

27 Οἱ δὲ ἄνθρωποι ἐθαύμασαν, λέγοντες· Ποταπὸς ἐστὶν οὗτος, ὅτι καὶ οἱ ἄνεμοι καὶ ἡ θάλασσα ὑπακούουσιν αὐτῷ;

28 Καὶ ἐλθόντι αὐτῷ εἰς τὸ πέραν εἰς τὴν χώραν τῶν Γεργεσηνῶν, ὑπῆντησαν αὐτῷ δύο δαιμονιζόμενοι, ἐκ τῶν μνημείων ἐξερχόμενοι, χαλεποὶ λίαν, ὥστε μὴ ἰσχύειν τινὰ παρελθεῖν διὰ τῆς ὁδοῦ ἐκείνης.

29 Καὶ ἰδοὺ ἐκραξαν, λέγοντες· Τί ἡμῖν καὶ σοί, Ἰησοῦ, Υἱὲ τοῦ Θεοῦ; ἤλθες ὧδε πρὸ καιροῦ βασανίσαι ἡμᾶς;

30 Ἦν δὲ μακρὰν ἀπ' αὐτῶν ἀγέλη χοίρων πολλῶν βοσκομένη.

31 Οἱ δὲ δαίμονες παρεκάλουν αὐτὸν, λέγοντες· Εἰ ἐκβάλλεις ἡμᾶς, ἐπίτρεψον ἡμῖν ἀπελθεῖν εἰς τὴν ἀγέλην τῶν χοίρων.

32 Καὶ εἶπεν αὐτοῖς· Ὑπάγετε. Οἱ δὲ ἐξελθόντες ἀπῆλθον εἰς τὴν ἀγέλην τῶν χοίρων. Καὶ ἰδοὺ, ὥρμησε πᾶσα ἡ ἀγέλη τῶν χοίρων κατὰ τοῦ κρηνοῦ εἰς τὴν θάλασσαν, καὶ ἀπέθανον ἐν τοῖς ὕδατιν.

33 Οἱ δὲ βόσκοντες ἔφυγον, καὶ ἀπελθόντες εἰς τὴν πόλιν, ἀπήγγειλαν πάντα, καὶ τὰ τῶν δαιμονιζομένων.

34 Καὶ ἰδοὺ, πᾶσα ἡ πόλις ἐξῆλθεν εἰς συνάντησιν τῷ Ἰησοῦ· καὶ ἰδόντες αὐτὸν, παρεκάλεσαν, ὥπως μεταβῇ ἀπὸ τῶν ὁρίων αὐτῶν.

πλοῖον ἐσκεπιάσθη ἀπὸ τὰ κύματα· καὶ αὐτὸς ἐκομίωτο.

25 Καὶ οἱ μαθηταὶ του ἐπλησίασαν, καὶ τὸν ἐξύπνισαν, λέγοντες· Κύριε, γλύτωσόν μας, χανόμεθα.

26 Καὶ λέγει εἰς αὐτούς· Διατί εἴσθε δειλοὶ, ὀλιγόπιστοι; Τότε ἐσηκώθη καὶ ἐπρόσταξε μὲ φοβερισμόν τοὺς ἀνέμους καὶ τὴν θάλασσαν· καὶ ἔγινε γαλήνη μεγάλη.

27 Καὶ οἱ ἄνθρωποι ἐθαύμασαν, λέγοντες· Τί λογῆς ἄνθρωπος εἶναι οὗτος, ὅτι καὶ οἱ ἄνεμοι καὶ ἡ θάλασσα τὸν ὑπακούουσι;

28 Καὶ ἄφ' οὗ ἤλθε ἀντίπερα εἰς τὴν χώραν τῶν Γεργεσηνῶν, τὸν ἀπάντησαν δύο δαιμονισμένοι, ὅπου ἐβγαίναν ἀπὸ τὰ μνημεῖα, ἄγριοι πολλὰ, ὥστε δὲν ἐδύνατο νὰ περάσῃ κανεὶς ἀπὸ τὸν δρόμον ἐκεῖνον.

29 Καὶ παρευθὺς ἐκραξαν, λέγοντες· Ἰησοῦ, Υἱὲ τοῦ Θεοῦ, τί ἔχομεν νὰ κάμωμεν ἡμεῖς μὲ σέ; ἤλθες ὧδε νὰ μᾶς βασανίσῃς πρὸ τοῦ καιροῦ;

30 Καὶ μακρὰν ἀπ' αὐτοὺς ἦτον ἀγέλη χοίρων πολλῶν ὅπου ἐβοσκε.

31 Καὶ οἱ δαίμονες τὸν ἐπαρεκάλουν, λέγοντες· Ἄν μᾶς ἐβγάλῃς, δός μας ἀδειαν νὰ ὑπάγωμεν εἰς τὴν ἀγέλην τῶν χοίρων.

32 Καὶ τοὺς εἶπε· Πηγαίνετε. Καὶ ἐκεῖνοι ἐβγῆκαν, καὶ ὑπῆγαν εἰς τὴν ἀγέλην τῶν χοίρων. Καὶ παρευθὺς ὥρμησεν ὅλη ἡ ἀγέλη τῶν χοίρων ἀπὸ τὸν ἐγκρημὸν εἰς τὴν θάλασσαν, καὶ ἐπνίγησαν μέσα εἰς τὰ νερά.

33 Καὶ οἱ βοσκοὶ ἔφυγαν, καὶ ὑπῆγαν εἰς τὴν πόλιν, καὶ εἶπον ὅλην τὴν ὑπόθεσιν, καὶ τὰ πράγματα τῶν δαιμονισμένων.

34 Καὶ εὐθὺς ὅλη ἡ πόλις ἐβγῆκε καὶ ἀπάντησε τὸν Ἰησοῦν· καὶ ἄφ' οὗ τὸν εἶδαν, τὸν ἐπαρικάλεσαν νὰ ἐβγῇ ἀπὸ τὰ συνόρα τῶν.

Κεφ. 9'. IX.

ΚΑΙ ἐμβὰς εἰς τὸ πλοῖον, διεπέρασε, καὶ ἦλθεν εἰς τὴν ἰδίαν πόλιν.

2 Καὶ ἰδὼν, προσέφερον αὐτῷ παραλυτικὸν ἐπὶ κλίνῃς βεβλημένον· καὶ ἰδὼν ὁ Ἰησοῦς τὴν πίστιν αὐτῶν, εἶπε τῷ παραλυτικῷ· Θάρσει τέκνον, ἀφέωνταί σοι αἱ ἁμαρτίαι σου.

3 Καὶ ἰδοὺ, τινὲς τῶν Γραμματέων εἶπον ἐν ἑαυτοῖς· Οὗτος βλασφημεῖ.

4 Καὶ ἰδὼν ὁ Ἰησοῦς τὰς ἐνθυμήσεις αὐτῶν, εἶπεν· Ἵνα τί ὑμεῖς ἐνθυμεῖσθε πονηρὰ ἐν ταῖς καρδίαις ὑμῶν;

5 Τί γὰρ ἐστὶν εὐκολώτερον, εἰπεῖν· Ἀφέωνταί σοι αἱ ἁμαρτίαι· ἢ εἰπεῖν· Ἐγείραι καὶ περιπάτει;

6 Ἵνα δὲ εἰδῆτε, ὅτι ἐξουσίαν ἔχει ὁ Υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἐπὶ τῆς γῆς ἀφιεῖν ἁμαρτίας· (τότε λέγει τῷ παραλυτικῷ)· Ἐγερθεὶς ἄρον σου τὴν κλίνην, καὶ ὑπάγε εἰς τὸν οἶκόν σου.

7 Καὶ ἐγερθεὶς, ἀπῆλθεν εἰς τὸν οἶκόν αὐτοῦ.

8 Ἰδόντες δὲ οἱ ὄχλοι ἐθαύμασαν, καὶ ἐδόξασαν τὸν Θεόν, τὸν δόντα ἐξουσίαν τοιαύτην τοῖς ἀνθρώποις.

9 Καὶ παράγων ὁ Ἰησοῦς ἐκεῖθεν, εἶδεν ἄνθρωπον καθήμενον ἐπὶ τῷ τελῶνιον, Ματθαῖον λεγόμενον· καὶ λέγει αὐτῷ, Ἀκολουθεῖ μοι. Καὶ ἀναστὰς, ἠκολούθησεν αὐτῷ.

10 Καὶ ἐγένετο αὐτοῦ ἀνακειμένου ἐν τῇ οἰκίᾳ, καὶ ἰδὼν, πολλοὶ τελῶναι καὶ ἁμαρτωλοὶ ἐλθόντες, συνανέκειντο τῷ Ἰησοῦ καὶ τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ.

11 Καὶ ἰδόντες οἱ Φαρισαῖοι, εἶπον τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ· Διατί μετὰ τῶν τελωνῶν καὶ ἁμαρτωλῶν ἐσθίει ὁ διδάσκαλος ὑμῶν;

12 Ὁ δὲ Ἰησοῦς ἀκούσας, εἶπεν

Κεφ. 9'. IX.

ΚΑΙ ἐμβαῖνον μέσκα εἰς τὸ πλοῖον, ἐπέρασε, καὶ ἦλθεν εἰς τὴν ἐδικήν του πόλιν.

2 Καὶ παρευθὺς τὸν ἔφερον ἕνα παραλυτικὸν βαλμένον ἐπάνω εἰς κραββάτι· καὶ βλέπων ὁ Ἰησοῦς τὴν πίστιν των, λέγει εἰς τὸν παραλυτικόν· Ἐχε θάρρος παιδίον μου, συγχωροῦνται αἱ ἁμαρτίαι σου.

3 Καὶ ἰδοὺ, κᾶπποιοι ἀπὸ τῶν Γραμματεῖς εἶπον ἀνάμεσον των· Οὗτος βλασφημεῖ.

4 Καὶ γνωρίζων ὁ Ἰησοῦς τοὺς διαλογισμούς των, εἶπε· Διατί διαλογίσεσθε σεις κακὰ εἰς τὰς καρδίας σας;

5 Ποῖον εἶνα εὐκολώτερον, νὰ εἰπῶ· Σὲ συγχωροῦνται αἱ ἁμαρτίαι· ἢ νὰ εἰπῶ· Σήκω καὶ περιπάτει;

6 Καὶ διὰ νὰ γνωρίσητε, ὅτι ὁ Υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἔχει ἐξουσίαν εἰς τὴν γῆν νὰ συγχωρῇ ἁμαρτίας· (τότε λέγει εἰς τὸν παραλυτικόν)· Σήκω καὶ ἔπαρε τὸ κραββάτι σου, καὶ ὑπάγε εἰς τὸν οἶκόν σου.

7 Καὶ ἐσηκάθη, καὶ ὑπῆγεν εἰς τὸν οἶκόν του.

8 Καὶ βλέποντες οἱ λαοὶ ἐθαύμασαν, καὶ ἐδόξασαν τὸν Θεόν, ὁ ὁποῖος ἐδωκε τοιαύτην ἐξουσίαν εἰς τοὺς ἀνθρώπους.

9 Καὶ ἀφ' οὗ ἀνεχώρησεν ὁ Ἰησοῦς ἀπ' ἐκεῖ, εἶδεν ἄνθρωπον, ὅπου ἐκάθητο εἰς τὸ τελῶνιον, λεγόμενον Ματθαῖον· καὶ τὸν λέγει, Ἀκολουθεῖ με. Καὶ ἐσηκάθη, καὶ ἠκολούθησέ τον.

10 Καὶ ἐν ᾧ ἀνεπαύετο ὁ Ἰησοῦς εἰς τὴν οἰκίαν του, ἰδὼν, πολλοὶ τελῶναι καὶ ἁμαρτωλοὶ ἦλθον, καὶ ἐκάθησαν μαζὶ μετὰ τὸν Ἰησοῦν καὶ μετὰ τοὺς μαθητάς του.

11 Καὶ βλέποντες οἱ Φαρισαῖοι, ἔλεγον εἰς τοὺς μαθητάς του· Διατί ὁ διδάσκαλος σας τρώγει μετὰ τῶν τελωνῶν καὶ μετὰ τοὺς ἁμαρτωλοὺς;

12 Καὶ ὁ Ἰησοῦς, ἀφ' οὗ τὸ ἤκουσεν

αὐτοῖς· Οὐ χρεῖαν ἔχουσιν οἱ ἰσχύοντες ἱατροῦ, ἀλλ' οἱ κακῶς ἔχοντες.

13 Πορευθέντες δὲ μαθετε, τί ἐστὶν Ἐλεον θέλω, καὶ οὐ θυσίαν· οὐ γὰρ ἤλθον καλεῖσαι δικαίους, ἀλλ' ἁμαρτωλοὺς εἰς μετάνοιαν.

14 Τότε προσέρχονται αὐτῷ οἱ μαθηταὶ Ἰωάννου, λέγοντες· Διατί ἡμεῖς καὶ οἱ Φαρισαῖοι νηστεύομεν πολλὰ, οἱ δὲ μαθηταὶ σου οὐ νηστεύουσιν;

15 Καὶ εἶπεν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· Μὴ δύναται οἱ υἱοὶ τοῦ νυμφῶνος πενθεῖν, ἐφ' ὅσον μετ' αὐτῶν ἐστὶν ὁ νυμφίος; ἔλευσονται δὲ ἡμέραι, ὅταν ἀπαρθῇ ἀπ' αὐτῶν ὁ νυμφίος, καὶ τότε νηστεύουσιν.

16 Οὐδεὶς δὲ ἐπιβάλλει ἐπίβλημα ῥάκους ἀγνάφου ἐπὶ ἱματίῳ παλαιῷ· αἶρει γὰρ τὸ πλήρωμα αὐτοῦ ἀπὸ τοῦ ἱματίου, καὶ χειρὸν σχίσμα γίνεται.

17 Οὐδὲ βάλλουσιν οἶνον νέον εἰς ἀσκοὺς παλαιούς· εἰ δὲ μὴ, ρήγνυται οἱ ἀσκοί, καὶ ὁ οἶνος ἐκχεῖται, καὶ οἱ ἀσκοὶ ἀπολοῦνται· ἀλλὰ βάλλουσιν οἶνον νέον εἰς ἀσκοὺς καινοὺς, καὶ ἀμφότερα συντηροῦνται.

18 Ταῦτα αὐτοῦ λαλοῦντος αὐτοῖς, ἰδού, ἄρχων ἑλθὼν προσεκύνει αὐτῷ, λέγων· Ὅτι ἡ θυγάτηρ μου ἄρτι ἐτελεύτησεν· ἀλλὰ ἑλθὼν, ἐπίβες τὴν χεῖρά σου ἐπ' αὐτήν, καὶ ζήσεται.

19 Καὶ ἐγερθεὶς ὁ Ἰησοῦς ἠκολούθησεν αὐτῷ, καὶ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ.

20 (Καὶ ἰδού, γυνὴ αἰμορροοῦσα δώδεκα ἔτη, προσελθοῦσα ὀπισθεν, ἥψατο τοῦ κρασπέδου τοῦ ἱματίου αὐτοῦ.)

21 Ἐλεγε γὰρ ἐν ἑαυτῇ· Ἐάν μόνον ἄψωμαι τοῦ ἱματίου αὐτοῦ, σωθήσομαι.

22 Ὁ δὲ Ἰησοῦς ἐπιστραφεὶς καὶ ἰδὼν αὐτήν, εἶπε· Θάρσει, θύγατερ· ἡ πίστις σου σέσωκέ σε. Καὶ ἐσώθη ἡ γυνὴ ἀπὸ τῆς ὥρας ἐκείνης.)

τοὺς εἶπεν· Οἱ ὑγίεις δὲν χρειάζονται ἱατρὸν, ἀλλὰ οἱ ἀσθενεῖς.

13 Ὑπάγετε καὶ μαθετε, τί εἶναι Ἐλεον θέλω, καὶ ὄχι θυσίαν· διότι δὲν ἤλθον νὰ καλέσω τοὺς δικαίους, ἀλλὰ τοὺς ἁμαρτωλοὺς εἰς τὴν μετάνοιαν.

14 Τότε ἤλθον εἰς αὐτὸν οἱ μαθηταὶ τοῦ Ἰωάννου, καὶ λέγουσιν· Διατί ἡμεῖς καὶ οἱ Φαρισαῖοι νηστεύομεν πολλὰ, καὶ οἱ μαθηταὶ σου δὲν νηστεύουσιν;

15 Καὶ εἶπέ τοις ὁ Ἰησοῦς· Μὴπως οἱ υἱοὶ τοῦ νυμφῶνος ἠμποροῦν νὰ εἶναι θλιμμένοι, εἰς ὅσον καιρὸν εἶναι ὁ νυμφίος μαζί με αὐτούς; ἀλλὰ θέλει ἔλθῃ καιρὸς, ὅταν θέλει ἀπαρθῇ ἀπ' αὐτοῦ ὁ νυμφίος, καὶ τότε θέλουσι νηστεύειν.

16 Καὶ οὐδὲ κινεῖς βάλλει ἐπίρραμμα ἀπὸ ὕψους ἀΐσαντος εἰς φόρεμα παλαιόν· διότι τὸ ἀναπλήρωμα πέρνει ἀπὸ τοῦ φόρεμα, καὶ γίνεται χειρότερον σχίσμα.

17 Μὴδὲ βάλλουσιν νέον κρασί εἰς ἀσκία παλαιά· εἰ δὲ μὴ, σχίζονται τὰ ἀσκία, καὶ τὸ κρασί χύνεται, καὶ τὰ ἀσκία χάνονται· ἀλλὰ τὸ νέον κρασί τὸ βάλλουσιν εἰς καινὰ ἀσκία, καὶ φυλάττονται καὶ τὰ δύο.

18 Καὶ ἐν ᾧ ἔλεγεν εἰς αὐτοὺς ταῦτα, ἰδού, ἦλθεν ἄρχων τις, καὶ τὸν ἐπροσκύνησε, λέγων· Ἡ θυγάτηρ μου ἀπὸ τῶρα ἀπέθανε· ἀλλὰ ἑλθὲ, βάλε τὴν χεῖρά σου ἐπάνω της, καὶ θέλει ζήσει.

19 Καὶ ἐσηκώθη ὁ Ἰησοῦς καὶ ἠκολούθησέ τον, καὶ οἱ μαθηταὶ του μαζί.

20 (Καὶ ἰδού, μία γυνή, ἡ ὁποία εἶχε κίνησιν αἵματος δώδεκα χρόνους, ἐπλησίασεν ἀπ' ὀπίσω, καὶ ἐπίεσε τὴν ἄκραν τοῦ φορέματός του.)

21 Διότι ἔλεγε μέσα της· Ἄν πιάσω μόνον τὸ φόρεμά του, θέλω ἰατρευθῇ.

22 Καὶ ὁ Ἰησοῦς ἐγύρισε καὶ εἶδε τὴν, καὶ λέγει· ὦ θύγατερ, ἔχε θάρρος· ἡ πίστις σου σέ εἰσωσε. Καὶ ἱατρεύθη ἡ γυνὴ ἀπὸ τὴν ὥραν ἐκείνην.)

23 Καὶ ἔλθων ὁ Ἰησοῦς εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ ἀρχοντος, καὶ ἰδὼν τοὺς αὐλητίας, καὶ τὸν ὄχλον δορυβούμενον,

24 Λέγει αὐτοῖς· Ἀναχωρεῖτε· οὐ γὰρ ἀπέθανεν τὸ κοράσιον, ἀλλὰ καθεύδει. Καὶ κατεγέλωσεν αὐτοῦ.

25 Ὅτε δὲ ἐξεβλήθη ὁ ὄχλος, εἰσελθὼν ἐκράτησε τῆς χειρὸς αὐτῆς· καὶ ἠγέρθη τὸ κοράσιον.

26 Καὶ ἐξῆλθεν ἡ φήμη αὐτῆ εἰς ὅλην τὴν γῆν ἐκείνην.

27 Καὶ παραγόντι ἐκεῖθεν τῷ Ἰησοῦ, ἠκολούθησαν αὐτῷ δύο τυφλοὶ, κράζοντες, καὶ λέγοντες· Ἐλέησον ἡμᾶς, υἱὲ Δαβὶδ.

28 Ἐλθόντι δὲ εἰς τὴν οἰκίαν, προσῆλθον αὐτῷ οἱ τυφλοὶ, καὶ λέγει αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· Πιστεύτε ὅτι δυναμαὶ τοῦτο ποιῆσαι· Λέγουσιν αὐτῷ· Ναί, Κύριε.

29 Τότε ἤψατο τῶν ὀφθαλμῶν αὐτῶν, λέγων· Κατὰ τὴν πίστιν ὑμῶν γενηθήτω ὑμῖν.

30 Καὶ ἀνεψύχθησαν αὐτῶν οἱ ὀφθαλμοί· καὶ ἐνεβριμήσατο αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς, λέγων· Ὁρατε μηδεὶς γινώσκέτω.

31 Οἱ δὲ ἐξελθόντες διεφήμισαν αὐτὸν ἐν ὅλῃ τῇ γῇ ἐκείνῃ.

32 Αὐτῶν δὲ ἐξερχομένων, ἰδοὺ, προσήνεγκαν αὐτῷ ἄνθρωπον κωφόν, δαιμονιζόμενον.

33 Καὶ, ἐκβληθέντος τοῦ δαιμονίου, ἐλάλησεν ὁ κωφός· καὶ ἐθαύμασαν οἱ ὄχλοι, λέγοντες· Ὅτι αὐδέποτε ἐφάνη οὕτως ἐν τῷ Ἰσραὴλ.

34 Οἱ δὲ Φαρισαῖοι ἔλεγον· Ἐν τῷ ἀρχοντὶ τῶν δαιμονίων ἐκβάλλει τὰ δαιμόνια.

35 Καὶ περιῆγεν ὁ Ἰησοῦς τὰς πόλεις πάσας καὶ τὰς κώμας, διδάσκων ἐν ταῖς συναγωγαῖς αὐτῶν, καὶ κηρύσσων τὸ εὐαγγέλιον τῆς βασιλείας, καὶ

23 Καὶ ἄφ' οὗ ἦλθεν εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ ἀρχοντος, καὶ εἶδε τοὺς ψάλλοντας, καὶ τὸν λαὸν ὅτι ἐσυγχύζοντο,

24 Λέγει τοὺς· Φύγετε ἀπ' αὐτοῦ· διότι τὸ κοράσιον δὲν ἀπέθανεν, ἀλλὰ κοιμᾶται. Καὶ τὸν ἀνεγέλασαν.

25 Καὶ ἄφ' οὗ ἐβγήκεν ὁ λαὸς ἕξω, ἐμβῆκε μέσα ὁ Ἰησοῦς, καὶ ἐπίασε τὸ κοράσιον ἀπὸ τῆν χειρᾶ· καὶ ἐσηκώθη ἐπάνω.

26 Καὶ ἐβγήκεν ἡ φήμη του εἰς ὅλην τὴν γῆν ἐκείνην.

27 Καὶ ἐν ᾧ ἀνεχώρει ἀπ' ἐκεῖ ὁ Ἰησοῦς, τὸν ἠκολούθησαν δύο τυφλοὶ, καὶ ἐφώναζον, καὶ ἔλεγον· Ὁ υἱὲ τοῦ Δαβὶδ, ἐλέησόν μας.

28 Καὶ ἄφ' οὗ ἐφθασεν εἰς τὴν οἰκίαν, ἦλθον καὶ οἱ τυφλοὶ, καὶ λέγει τοὺς ὁ Ἰησοῦς· Πιστεύτε ὅτι δυναμαὶ νὰ κάμω τοῦτο; Λέγουσιν εἰς αὐτόν· Ναί, Κύριε.

29 Τότε ἐπίασε τὰ ὀμμάτιά των, καὶ λέγει τοὺς· Κατὰ τὴν πίστιν σας ἄς σᾶς γένη.

30 Καὶ ἠνοιχθήσαν τὰ ὀμμάτιά των· καὶ ὁ Ἰησοῦς μὲ φοβερισμόν τοὺς ἐπρόσταξε, λέγων· Βλέπετε ἄς μὴ τὸ ἰεῦρη κἀνείς.

31 Καὶ ἐκεῖνοι ἄφ' οὗ ἐβγήκαν ἕξω, τὸν εὐφήμισαν εἰς ὅλην τὴν γῆν ἐκείνην.

32 Καὶ ἄφ' οὗ ἐβγήκαν αὐτοὶ, ἰδοὺ, ἔφερον εἰς αὐτὸν ἕνα ἄνθρωπον ἄλαλον, δαιμονισμένον.

33 Καὶ ἄφ' οὗ ἐβγήκε τὸ δαιμόνιον, ἐσυντυχεν ὁ ἄλαλος· καὶ ἐθαύμασαν οἱ ὄχλοι, καὶ ἔλεγον· Οὐδέποτε ἐφάνη οὕτως εἰς τὸ γένος τοῦ Ἰσραὴλ.

34 Οἱ δὲ Φαρισαῖοι ἔλεγον· Μὲ τὸν ἀρχοντα τῶν δαιμόνων οὕτως ἐβγάλλει τὰ δαιμόνια.

35 Καὶ ὁ Ἰησοῦς ἐτριγύρισεν ὅλας τὰς πόλεις καὶ τὰς χώρας, διδάσκων εἰς τὰς συναγωγὰς των, καὶ κηρύττων τὸ εὐαγγέλιον τῆς βασιλείας,

Θεραπεύων πᾶσαν νόσον καὶ πᾶσαν μαλακίαν ἐν τῷ λαῷ.

36 Ἴδων δὲ τοὺς ὄχλους, ἐσπλαγχνίσθη περὶ αὐτῶν, ὅτι ἦσαν ἐκλελυμένοι καὶ ἐρριμμένοι ὥσπερ πρόβατα μὴ ἔχοντα ποιμένα.

37 Τότε λέγει τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ· Ὁ μὲν θερисμὸς πολὺς, οἱ δὲ ἐργάται ὀλίγοι.

38 Δεήθητε οὖν τοῦ κυρίου τοῦ θερισμοῦ, ὅπως ἐκβάλῃ ἐργάτας εἰς τὸν θερισμὸν αὐτοῦ.

Κεφ. ι. Χ.

ΚΑΙ προσκαλεσάμενος τοὺς δώδεκα μαθητάς αὐτοῦ, ἔδωκεν αὐτοῖς ἐξουσίαν πνευμάτων ἀκαθάρτων, ὥστε ἐκβάλλειν αὐτά, καὶ θεραπεύειν πᾶσαν νόσον καὶ πᾶσαν μαλακίαν.

2 Τῶν δὲ δώδεκα ἀποστόλων τὰ ὀνόματά ἐστι ταῦτα· πρῶτος, Σίμων ὁ λεγόμενος Πέτρος, καὶ Ἀνδρέας ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ· Ἰακώβος ὁ τοῦ Ζεβεδαίου, καὶ Ἰωάννης ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ.

3 Φίλιππος, καὶ Βαρθολομαῖος· Θωμᾶς, καὶ Ματθαῖος ὁ τελώνης· Ἰακώβος ὁ τοῦ Ἀλφαίου, καὶ Λεββαῖος ὁ ἐπικληθεὶς Θαδδαῖος·

4 Σίμων ὁ Κανανίτης, καὶ Ἰούδας ὁ Ἰσκαριώτης, ὁ καὶ παραδούς αὐτόν.

5 Τούτους τοὺς δώδεκα ἀπέστειλεν ὁ Ἰησοῦς, παραγγείλας αὐτοῖς, λέγων· Εἰς ὁδὸν ἔθνων μὴ ἀπέλθητε, καὶ εἰς πόλιν Σαμαρειτῶν μὴ εἰσέλθητε·

6 Πορεύεσθε δὲ μᾶλλον πρὸς τὰ πρόβατα τὰ ἀπολωλота οἴκου Ἰσραὴλ.

7 Πορευόμενοι δὲ κηρύσσετε, λέγοντες· Ὅτι ἤγγικεν ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν.

8 Ἀσθενοῦντας θεραπεύετε, λεπροὺς καθαρίζετε, νεκροὺς ἐγείρετε, δαιμονία ἐκβάλλετε· δωρεὰν ἐλάβετε, δωρεὰν δότε.

καὶ ἱατρεύων πᾶσαν νόσον καὶ ἀρρώστιαν εἰς τὸν λαόν.

36 Καὶ ὁ Ἰησοῦς ὅταν εἶδε τοὺς ὄχλους, τοὺς εὐσπλαγχνίσθη, διότι ἦσαν ἀποσταμένοι καὶ σκορπισμένοι ὡς πρόβατα ὅπου δὲν ἔχουσι ποιμένα.

37 Τότε λέγει εἰς τοὺς μαθητάς του· Τὸ θέρους εἶναι πολὺ, οἱ ἐργάται ὁμως εἶναι ὀλίγοι.

38 Παρακαλέσατε λοιπὸν τὸν κύριον τοῦ θέρους, νὰ βάλλῃ ἐργάτας εἰς τὸ θέρους του.

Κεφ. ι. Χ.

ΚΑΙ ἐπροσκάλεσε τοὺς δώδεκα μαθητάς, καὶ τοὺς ἔδωκεν ἐξουσίαν ἐναντίον τῶν πνευμάτων τῶν ἀκαθάρτων νὰ τὰ ἐβγάλλωσι, καὶ νὰ ἱατρεύωσι πᾶσαν νόσον καὶ ἀρρώστιαν.

2 Καὶ τῶν δώδεκα ἀποστόλων τὰ ὀνόματα εἶναι ταῦτα· πρῶτος εἶναι ὁ Σίμων, ὅπου λέγεται Πέτρος, καὶ Ἀνδρέας ὁ ἀδελφὸς του· Ἰακώβος ὁ υἱὸς τοῦ Ζεβεδαίου, καὶ Ἰωάννης ὁ ἀδελφὸς του.

3 Φίλιππος, καὶ Βαρθολομαῖος· Θωμᾶς, καὶ Ματθαῖος ὁ τελώνης· Ἰακώβος ὁ υἱὸς τοῦ Ἀλφαίου, καὶ Λεββαῖος ὁ ὁποῖος ἐπωνομάσθη Θαδδαῖος·

4 Σίμων ὁ Κανανίτης, καὶ Ἰούδας ὁ Ἰσκαριώτης, ὁ ὁποῖος καὶ τὸν ἐπαράδωκε.

5 Τούτους τοὺς δώδεκα ἔστειλεν ὁ Ἰησοῦς, καὶ τοὺς ἐπαράγγειλε, λέγων· Εἰς τὸν δρόμον τῶν ἔθνων μὴ πηγαίνετε, καὶ εἰς πόλιν τῶν Σαμαρειτῶν μὴ ἐμβήητε·

6 Ἀλλὰ περισσότερον πηγαίνετε εἰς τὰ πρόβατα τὰ χαμένα τοῦ οἴκου τοῦ Ἰσραὴλ.

7 Καὶ πηγαίνοντες κηρύττετε, λέγοντες· Ὅτι ἐπλησίασεν ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν.

8 Τοὺς ἀσθενεῖς ἱατρεύετε, τοὺς λεπροὺς καθαρίζετε, τοὺς νεκροὺς ἀνασταίνετε, τὰ δαιμόνια ἐβγάλλετε· χάρισμα ἐπῆρετε, χάρισμα δίδετε.

9 Μὴ κτήσῃσθε χρυσόν, μὴδὲ ἄργυρον, μὴδὲ χαλκὸν εἰς τὰς ζῶνας ὑμῶν.

10 Μὴ πύραν εἰς ὁδὸν, μὴδὲ δύο χιτῶνας, μὴδὲ ὑποδήματα, μὴδὲ ῥάβδον· ἄξιος γὰρ ὁ ἐργατῆς τῆς τροφῆς αὐτοῦ ἐστίν.

11 Εἰς ἣν δ' ἂν πόλιν ἢ κώμην εἰσέλθῃτε, ἐξετάσατε, τίς ἐν αὐτῇ ἄξιος ἐστὶ· κἀκεῖ μένατε ἕως ἂν ἐξέλθῃτε.

12 Εἰσερχόμενοι δὲ εἰς τὴν οἰκίαν, ἀσπασάσθε αὐτήν.

13 Καὶ ἂν μὲν ἢ ἡ οἰκία ἁγία, ἐλθέτω ἡ εἰρήνη ὑμῶν ἐπ' αὐτήν· ἂν δὲ μὴ ἢ ἁγία, ἡ εἰρήνη ὑμῶν πρὸς ὑμᾶς ἐπιστραφήτω.

14 Καὶ ὅς ἂν μὴ δέξηται ὑμᾶς, μὴδὲ ἀκούσῃ τοὺς λόγους ὑμῶν, ἐξερχόμενοι τῆς οἰκίας, ἢ τῆς πόλεως ἐκείνης, ἐκτινάξατε τὸν κονιορτὸν τῶν ποδῶν ὑμῶν.

15 Ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ἀνεκτότερον ἐστὶ γῇ Σοδόμων καὶ Γομορρῶν ἐν ἡμέρᾳ κρίσεως, ἢ τῇ πόλει ἐκείνῃ.

16 Ἰδοὺ, ἐγὼ ἀποστέλλω ὑμᾶς ὡς πρόβατα ἐν μέσῳ λύκων· γίνεσθε οὖν φρόνιμοι ὡς οἱ ὄφεις, καὶ ἀκέρατοι ὡς αἱ περιστεραί.

17 Προσέχετε δὲ ἀπὸ τῶν ἀνθρώπων· παραδώσουσι γὰρ ὑμᾶς εἰς συνέδρια, καὶ ἐν ταῖς συναγωγαῖς αὐτῶν μαρτυρώσουσι ὑμᾶς·

18 Καὶ ἐπὶ ἡγεμόνας δὲ καὶ βασιλεῖς ἀχθήσεσθε ἕνεκεν ἐμοῦ, εἰς μαρτύριον αὐτοῖς καὶ τοῖς ἔθνεσιν.

19 Ὅταν δὲ παραδιδῶσιν ὑμᾶς, μὴ μεριμνήσῃτε πῶς ἢ τί λαλήσητε· δοθήσεται γὰρ ὑμῖν ἐν ἐκείνῃ τῇ ᾠρᾷ, τί λαλήσετε.

20 Οὐ γὰρ ὑμεῖς ἐστέ οἱ λαλοῦντες, ἀλλὰ τὸ Πνεῦμα τοῦ Πατρὸς ὑμῶν, τὸ λαλοῦν ἐν ὑμῖν.

21 Παραδώσει δὲ ἀδελφὸς ἀδελφὸν

9 Μὴν ἀποκτήσῃτε χρυσίον μὴδὲ ἄργύριον, μὴδὲ χαλκῶμα εἰς τὰ ζωνάρια σας.

10 Μὴδὲ σακκίον εἰς τὸν δρόμον, μὴδὲ δύο φορέματα, μὴδὲ ὑποδήματα, μὴδὲ ῥάβδον· διότι ὁ ἐργατῆς εἶναι ἄξιος τῆς τροφῆς του.

11 Καὶ εἰς ὅποιαν πόλιν ἢ χώραν ἐμβῇτε, ἐξετάσατε, τίς εἶναι εἰς αὐτὴν ἄξιος· καὶ ἐκεῖ μένατε ἕως οὗ νὰ ἐβγῇτε.

12 Καὶ ὅταν ἐμβῇτε μέσα εἰς τὴν οἰκίαν, νὰ τὴν χαιρετᾷτε.

13 Καὶ ἂν εἶναι ἡ οἰκία ἁγία, ὡς ἔλθῃ ἡ εἰρήνη σας εἰς αὐτήν· ἂν δὲ δὲν εἶναι ἁγία, ἡ εἰρήνη σας ὡς γυρίσῃ εἰς σας.

14 Καὶ ὅποιος δὲν σας δεχθῇ, μὴδὲ ἀκούσῃ τοὺς λόγους σας, ὅταν ἐβγῇτε ἀπὸ τὴν οἰκίαν, ἢ ἀπὸ τὴν πόλιν ἐκείνην, ἐκτινάξατε τὸν κονιορτὸν τῶν ποδῶν σας.

15 Βέβαια σας λέγω, πλεόν ὑποφερτὸν θέλει εἶναι εἰς τὴν γῆν τῶν Σοδόμων καὶ τῶν Γομορρῶν εἰς τὴν ἡμέραν τῆς κρίσεως, παρὰ εἰς τὴν πόλιν ἐκείνην.

16 Ἰδοὺ, ἐγὼ σας πέμπω ὡς πρόβατα μέσα εἰς τοὺς λύκους· γενῇτε τὸ λοιπὸν φρόνιμοι ὡς τὰ ὄφidia, καὶ ἀπλοὶ ὡς αἱ περιστεραί.

17 Καὶ προσέχετε ἀπὸ τοὺς ἀνθρώπους· διότι θέλουσι σας παραδώσει εἰς τὰ δικαστήρια, καὶ μέσα εἰς τὰς συναγωγὰς των θέλουσι σας δέειρε·

18 Καὶ θέλετε φερθῇ ἔμπροσθεν ἡγεμόνων καὶ βασιλέων ἐξ αἰτίας μου, διὰ μαρτυρίαν εἰς αὐτοὺς καὶ εἰς τὰ ἔθνη.

19 Καὶ ὅταν σας παραδιδῶσι, μὴν ἐνοιασθῇτε, πῶς ἢ τί θέλετε λαλήσει· διότι θέλει σας δοθῇ εἰς ἐκείνην τὴν ᾠραν, τί θέλετε λαλήσει.

20 Διότι δὲν εἶσθε σεῖς, ὅπου λαλεῖτε, ἀλλὰ τὸ Πνεῦμα τοῦ Πατρὸς σας, ὅπου λαλεῖ εἰς σας.

21 Καὶ ἀδελφὸς ἀδελφὸν θέλει

εἰς θάνατον, καὶ πατὴρ τέκνον· καὶ ἐπαναστήσονται τέκνα ἐπὶ γονεῖς, καὶ θανατέσουσιν αὐτούς.

22 Καὶ ἔσεσθε μισούμενοι ὑπὸ πάντων διὰ τὸ ὄνομά μου· ὁ δὲ ὑπομένει εἰς τέλος, οὗτος σωθήσεται.

23 Ὅταν δὲ διώκωσιν ὑμᾶς ἐν τῇ πόλει ταύτῃ, φεύγετε εἰς τὴν ἄλλην. Ἀμὴν γὰρ λέγω ὑμῖν, οὐ μὴ τελέσητε τὰς πόλεις τοῦ Ἰσραὴλ, ἕως ἔλθῃ ὁ Υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου.

24 Οὐκ ἔστι μαθητὴς ὑπὲρ τὸν διδάσκαλον, οὐδὲ δοῦλος ὑπὲρ τὸν κύριον αὐτοῦ.

25 Ἀρκετὸν τῷ μαθητῇ, ἵνα γένηται ὡς ὁ διδάσκαλος αὐτοῦ, καὶ ὁ δοῦλος ὡς ὁ κύριος αὐτοῦ· εἰ τὸν οἰκοδεσπότην Βεελζεβούλ ἐκάλεσαν, πόσω μᾶλλον τοὺς οἰκιακούς αὐτοῦ;

26 Μὴ οὖν φοβηθῆτε αὐτούς· οὐδὲν γάρ ἐστι κεκαλυμμένον, ὃ οὐκ ἀποκαλυφθήσεται· καὶ κρυπτόν, ὃ οὐ γνωσθήσεται.

27 Ὁ λέγω ὑμῖν ἐν τῇ σκοτίᾳ, εἴπατε ἐν τῷ φωτί· καὶ ὁ εἰς τὸ οὐς ἀκούετε, κηρύττετε ἐπὶ τῶν δωματίων.

28 Καὶ μὴ φοβηθῆτε ἀπὸ τῶν ἀποκτεινόντων τὸ σῶμα, τὴν δὲ ψυχὴν μὴ δυναμένων ἀποκτεῖναι· φοβήθητε δὲ μᾶλλον τὸν δυνάμενον καὶ ψυχὴν καὶ σῶμα ἀπολέσαι ἐν γεέννῃ.

29 Οὐχὶ δύο στρουθία ἀσταρίου πωλεῖται; καὶ ἐν ἑξ αὐτῶν οὐ πεσεῖται ἐπὶ τὴν γῆν ἄνευ τοῦ Πατρὸς ὑμῶν·

30 Ὑμῶν δὲ καὶ αἱ τρίχες τῆς κεφαλῆς πᾶσαι ἡριθμημέναι εἰσὶ.

31 Μὴ οὖν φοβηθῆτε· πολλῶν στρουθίων διαφέρετε ὑμεῖς.

32 Πᾶς οὖν ὅστις ὁμολογήσῃ ἐν

παραδώσει εἰς θάνατον, καὶ ὁ πατὴρ τὸ παιδίον του· καὶ θέλουσι σηκωθῇ τὰ παιδιά κατεπάνω εἰς τοὺς γονεῖς των, καὶ θέλουσι τοὺς θανατώσει.

22 Καὶ θέλετε εἰσθαι μισημένοι ἀπὸ ὅλων διὰ τὸ ὄνομά μου· ὁποῖος ὅμως ὑπομένῃ ἕως εἰς τὸ τέλος, θέλει σωθῇ.

23 Καὶ ὅταν σᾶς διώκωσι εἰς ταύτην τὴν πόλιν, φεύγετε εἰς τὴν ἄλλην. Διότι βέβαια σᾶς λέγω, δὲν θέλετε τελειώσει τὰς πόλεις τοῦ Ἰσραὴλ, ἕως οὐ νὰ ἔλθῃ ὁ Υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου.

24 Δὲν εἶναι μαθητὴς ἀνώτερος ἀπὸ τὸν διδάσκαλον του, οὐδὲ δουλευτὴς ἀπὸ τὸν αὐθέντην του.

25 Φθάνει εἰς τὸν μαθητὴν, νὰ γένῃ ὡς ὁ διδάσκαλος του, καὶ ὁ δουλευτὴς, ὡς ὁ αὐθέντης του· ἀνίστας καὶ τὸν αὐθέντην τοῦ οἴκου ἐκάλεσαν Βεελζεβούλ, πόσω μᾶλλον τοὺς ἐδικούς του;

26 Μὴ τοὺς φοβηθῆτε λοιπόν· διότι δὲν εἶναι κἀνὲν πρᾶγμα σκεπασμένον, ὅπου δὲν θέλει ξεσκεπασθῇ· καὶ κρυφόν, ὅπου δὲν θέλει γνωρισθῇ.

27 Τοῦτο ὅπου σᾶς λέγω εἰς τὸ σκότος, νὰ τὸ εἰπῆτε εἰς τὸ φῶς· καὶ τοῦτο, ὅπου ἀκούετε κρυφίως εἰς τὸ ὠτίον, νὰ τὸ κηρύξητε ἐπάνω εἰς τὰ δώματα.

28 Καὶ μὴ φοβηθῆτε ἀπ' ἐκείνους, ὅπου φονεύουσι τὸ σῶμα, καὶ τὴν ψυχὴν δὲν δύνανται νὰ φονεύσωσιν· ἀλλὰ περισσότερο πρέπει νὰ φοβηθῆτε ἐκεῖνον, ὅπου δύναται νὰ χαλάσῃ καὶ τὴν ψυχὴν καὶ τὸ σῶμα εἰς τὴν γεένναν.

29 Δὲν πωλοῦνται δύο στρουθία διὰ ἑν λεπτόν; καὶ ἐν ἀπ' αὐτὰ δὲν θέλει πέσει εἰς τὴν γῆν χωρὶς τοῦ Πατρὸς σας·

30 Ἀλλὰ καὶ αἱ τρίχες ὅλαι τῆς κεφαλῆς σας εἶναι μετρημέναι.

31 Μὴ φοβηθῆτε λοιπόν· ἀπὸ πολλὰ στρουθία διαφέρετε εἰς.

32 Πᾶς ἄνθρωπος λοιπόν, ὅπου

ἐμοὶ ἔμπροσθεν τῶν ἀνθρώπων, ὁμολογήσω καὶ ἐν αὐτῷ ἔμπροσθεν τοῦ Πατρὸς μου τοῦ ἐν οὐρανοῖς.

33 Ὅστις δ' ἂν ἀρνήσῃται με ἔμπροσθεν τῶν ἀνθρώπων, ἀρνήσομαι αὐτὸν καὶ ἐγὼ ἔμπροσθεν τοῦ Πατρὸς μου τοῦ ἐν οὐρανοῖς.

34 Μὴ νομίσητε, ὅτι ἦλθον βαλεῖν εἰρήνην ἐπὶ τὴν γῆν· οὐκ ἦλθον βαλεῖν εἰρήνην, ἀλλὰ μάχαιραν.

35 Ἦλθον γὰρ διχάσαι ἄνθρωπον κατὰ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ, καὶ θυγατέρα κατὰ τῆς μητρὸς αὐτῆς, καὶ νύμφην κατὰ τῆς πενθερᾶς αὐτῆς.

36 Καὶ ἔχθροὶ τοῦ ἀνθρώπου, οἱ οἰκιακοὶ αὐτοῦ.

37 Ὁ φιλῶν πατέρα ἢ μητέρα ὑπὲρ ἐμέ, οὐκ ἔστι μου ἄξιος· καὶ ὁ φιλῶν υἱὸν ἢ θυγατέρα ὑπὲρ ἐμέ, οὐκ ἔστι μου ἄξιος.

38 Καὶ ὅς οὐ λαμβάνει τὸν σταυρὸν αὐτοῦ, καὶ ἀκολουθεῖ ὀπίσω μου, οὐκ ἔστι μου ἄξιος.

39 Ὁ εὐρὼν τὴν ψυχὴν αὐτοῦ, ἀπολέσει αὐτήν· καὶ ὁ ἀπολέσας τὴν ψυχὴν αὐτοῦ ἔνεκεν ἐμοῦ, εὕρησιν αὐτήν.

40 Ὁ δεχόμενος ὕμᾶς, ἐμὲ δέχεται· καὶ ὁ ἐμὲ δεχόμενος, δέχεται τὸν ἀποστείλαντά με.

41 Ὁ δεχόμενος προφήτην εἰς ὄνομα προφήτου, μισθὸν προφήτου λήψεται· καὶ ὁ δεχόμενος δίκαιον εἰς ὄνομα δικαίου, μισθὸν δικαίου λήψεται.

42 Καὶ ὅς ἐάν ποτίσῃ ἓνα τῶν μικρῶν τούτων ποτήριον ψυχροῦ μόνον, εἰς ὄνομα μαθητοῦ, ἀμὴν λέγω ὑμῖν, οὐ μὴ ἀπολέσῃ τὸν μισθὸν αὐτοῦ.

Κεφ. ια'. ΧΙ.

ΚΑΙ ἐγένετο, ὅτε ἐτέλεσεν ὁ Ἰησοῦς δικτάσας τοῖς δώδεκα μαθηταῖς αὐ-

ὁμολογήσῃ εἰς ἐμέ ἔμπροσθεν τῶν ἀνθρώπων, θέλω ὁμολογήσει καὶ ἐγὼ εἰς αὐτὸν ἔμπροσθεν τοῦ Πατρὸς μου τοῦ ἐν οὐρανοῖς.

33 Καὶ ὅποιος μὲ ἀρνήθῃ ἔμπροσθεν τῶν ἀνθρώπων, θέλω τὸν ἀρνήθῃ καὶ ἐγὼ ἔμπροσθεν τοῦ Πατρὸς μου τοῦ ἐν οὐρανοῖς.

34 Μὴ λογιᾶσθε, ὅτι ἦλθον νὰ βάλῃ εἰρήνην εἰς τὴν γῆν· δὲν ἦλθον νὰ βάλῃ εἰρήνην, ἀλλὰ μάχαιραν.

35 Διότι ἐγὼ ἦλθον νὰ διαχωρίσω ἄνθρωπον ἐναντίον τοῦ πατρὸς του, καὶ θυγατέρα ἐναντίον τῆς μητρὸς τῆς, καὶ νύμφην ἐναντίον τῆς πενθερᾶς τῆς.

36 Καὶ ἔχθροὶ τοῦ ἀνθρώπου νὰ εἶναι οἱ οἰκιακοὶ του.

37 Ὅποιος ἀγαπᾷ πατέρα ἢ μητέρα περισσότερο ἀπὸ ἐμέ, δὲν εἶναι ἄξιος δι' ἐμέ· καὶ ὁποιος ἀγαπᾷ υἱὸν ἢ θυγατέρα περισσότερο ἀπὸ ἐμέ, δὲν εἶναι ἄξιος δι' ἐμέ.

38 Καὶ ὁποιος δὲν σηκώσῃ τὸν σταυρὸν του, καὶ δὲν ἀκολουθῇ ὀπίσω μου, δὲν εἶναι ἄξιος δι' ἐμέ.

39 Ἐκεῖνος, ὅπου εὔρει τὴν ζωὴν του, θέλει τὴν χάσει· καὶ ἐκεῖνος, ὅπου τὴν χάσει ἐξ αἰτίας μου, θέλει τὴν εὔρει.

40 Ὅποιος δέχεται σᾶς, ἐμὲ δέχεται· καὶ ὁποιος δέχεται ἐμέ, δέχεται ἐκείνον, ὅπου μὲ ἔστειλε.

41 Ἐκεῖνος, ὅπου δέχεται προφήτην εἰς ὄνομα προφήτου, θέλει πάρει πληρωμὴν προφήτου· καὶ ἐκεῖνος, ὅπου δέχεται δίκαιον εἰς ὄνομα δικαίου, θέλει πάρει πληρωμὴν δικαίου.

42 Καὶ ὁποιος ἐάν ποτίσῃ ἓνα ἀπὸ τούτους τοὺς μικροὺς ἐν ποτήριον νερόν κρύον μόνον, εἰς ὄνομα μαθητοῦ, βέβαίᾳ σᾶς λέγω, δὲν θέλει χάσει τὴν πληρωμὴν του.

Κεφ. ια'. ΧΙ.

ΚΑΙ ἐγένιν, ἀφ' οὗ ἐτελείωσεν ὁ Ἰησοῦς νὰ διατάσῃ τοὺς δώδεκα μα-

τοῦ, μετέβη ἐκεῖθεν, τοῦ διδάσκειν καὶ κηρύσσειν ἐν ταῖς πόλεσιν αὐτῶν.

2 Ὁ δὲ Ἰωάννης ἀκούσας ἐν τῷ δεσμοτηρίῳ τὰ ἔργα τοῦ Χριστοῦ, πέμψας δύο τῶν μαθητῶν αὐτοῦ,

3 εἶπεν αὐτῷ· Σὺ εἶ ὁ ἐρχόμενος, ἢ ἕτερον προσδοκῶμεν;

4 Καὶ ἀποκριθεὶς ὁ Ἰησοῦς, εἶπεν αὐτοῖς· Πορευθέντες ἀπαγγέilate Ἰωάννῃ ἃ ἀκούετε καὶ βλέπετε.

5 Τυφλοὶ ἀναβλέπουσι, καὶ χωλοὶ περιπατοῦσι, λεπροὶ καθαρίζονται, καὶ κωφοὶ ἀκούουσι, νεκροὶ ἐγείρονται, καὶ πτωχοὶ εὐαγγελίζονται.

6 Καὶ μακάριός ἐστιν, ὃς ἐὰν μὴ σκανδαλισθῇ ἐν ἐμοί.

7 Τούτων δὲ πορευομένων, ἤρξατο ὁ Ἰησοῦς λέγειν τοῖς ὄχλοις περὶ Ἰωάννου· Τί ἐξήλθετε εἰς τὴν ἔρημον θεάσασθαι; κάλαμον ὑπὸ ἀνέμου σαλευόμενον;

8 Ἀλλὰ τί ἐξήλθετε ἰδεῖν; ἄνθρωπον ἐν μαλακοῖς ἱματίοις ἡμφιεσμένον; ἰδοὺ, οἱ τὰ μαλακὰ φοροῦντες, ἐν τοῖς οἰκοῖς τῶν βασιλέων εἰσίν.

9 Ἀλλὰ τί ἐξήλθετε ἰδεῖν; προφήτην; Ναί, λέγω ὑμῖν, καὶ περισσότερον προφήτην.

10 Οὗτος γάρ ἐστι, περὶ οὗ γέγραπται· Ἰδοὺ, ἐγὼ ἀποστέλλω τὸν ἄγγελόν μου πρὸ προσώπου σου, ὃς κατασκευάσει τὴν ὁδὸν σου ἔμπροσθέν σου.

11 Ἀμὴν λέγω ὑμῖν, οὐκ ἐγήγερται ἐν γεννητοῖς γυναικῶν μείζων Ἰωάννου τοῦ Βαπτιστοῦ· ὁ δὲ μικρότερος ἐν τῇ βασιλείᾳ τῶν οὐρανῶν, μείζων αὐτοῦ ἐστιν.

12 Ἀπὸ δὲ τῶν ἡμερῶν Ἰωάννου τοῦ Βαπτιστοῦ ἕως ἄρτι, ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν βιάζεται, καὶ βιασται ἀρπάζουσιν αὐτήν.

θητάς του, ἀνεχώρησεν ἀπ' ἐκεῖ νὰ διδάσκῃ καὶ νὰ κηρύττῃ εἰς τὰς πόλεις αὐτῶν.

2 Καὶ ὁ Ἰωάννης ἀκούσας μέσα εἰς τὴν φυλακὴν τὰ ἔργα τοῦ Χριστοῦ, ἐπέμψεν δύο ἀπὸ τοὺς μαθητάς του,

3 καὶ εἶπεν εἰς αὐτόν· Σὺ εἶσαι ἐκεῖνος, ὅπου μέλλει νὰ ἔλθῃ, ἢ ἄλλον καρτεροῦμεν;

4 Καὶ ὁ Ἰησοῦς ἀπεκρίθη, καὶ εἶπε τοὺς· Πηγαίνοντες εἰπέτε εἰς τὸν Ἰωάννην ταῦτα, ὅπου βλέπετε καὶ ἀκούετε.

5 Τυφλοὶ ἀναβλέπουσι, καὶ χωλοὶ περιπατοῦσι, λεπροὶ καθαρίζονται, καὶ κωφοὶ ἀκούουσι, νεκροὶ ἀνασταίνονται, καὶ οἱ πτωχοὶ εὐαγγελίζονται.

6 Καὶ μακάριος εἶναι ἐκεῖνος, ὅπου δὲν σκανδαλισθῇ εἰς ἐμέ.

7 Καὶ ἅψ' οὗ ἀνεχώρησαν οὗτοι, ἤρχισεν ὁ Ἰησοῦς νὰ λέγῃ εἰς τὸν λαόν διὰ τὸν Ἰωάννην· Τί ἐβγῆκετε εἰς τὴν ἔρημον νὰ ἰδῆτε; κάλαμον ὅπου ταράσσεται ἀπὸ τὸν ἀνέμον;

8 Ἀλλὰ τί ἐβγῆκετε νὰ ἰδῆτε; ἄνθρωπον στολισμένον μὲ μαλακὰ φορέματα; ἰδοὺ, ἐκεῖνοι, ὅπου φοροῦσι τὰ μαλακὰ, εἶναι μέσα εἰς τοὺς οἴκους τοὺς βασιλικούς.

9 Ἀλλὰ τί ἐβγῆκετε νὰ ἰδῆτε; προφήτην; Ναί, λέγω σας, καὶ περισσότερον ἀπὸ προφήτην.

10 Διότι οὗτος εἶναι ἐκεῖνος, διὰ τὸν ὅποιον ἐγράφη· Ἰδοὺ, ἐγὼ στέλλω τὸν ἄγγελόν μου ἔμπρὸς εἰς τὸ πρόσωπόν σου, ὁ ὅποιος θέλει ἐτοιμάσει τὸν δρόμον σου ἔμπροσθέν σου.

11 Βέβαια σὰς ἐσηκώθη ἀπὸ ἐκείνους, ὅπου ἐγεννήθησαν ἀπὸ γυναικας, μεγαλῆτερος ἀπὸ τὸν Ἰωάννην τὸν Βαπτιστὴν· ὁ μικρότερος ὅμως εἰς τὴν βασιλείαν τῶν οὐρανῶν, εἶναι μεγαλῆτερος ἀπ' αὐτόν.

12 Καὶ ἀπὸ τὰς ἡμέρας τοῦ Ἰωάννου τοῦ Βαπτιστοῦ ἕως τάρτα, ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν βιάζεται, καὶ οἱ βιασταὶ τὴν ἀρπάζουσι.

13 Πάντες γὰρ οἱ προφῆται καὶ ὁ νόμος ἕως Ἰωάννου προσεφύτευσαν.

14 Καὶ εἰ θέλετε δεξασθαι, αὐτὸς ἐστὶν Ἡλίας ὁ μέλλων ἔρχεσθαι.

15 Ὁ ἔχων ὅτα ἀκούειν, ἀκουέτω.

16 Τίνι δὲ ὁμοιώσω τὴν γενεὰν ταύτην; ὁμοία ἐστὶ παιδαρίοις ἐν ἀγοραῖς καθήμενοις, καὶ προσφωνοῦσι τοῖς ἐταῖροις αὐτῶν,

17 Καὶ λέγουσιν· Ὑπλήσαμεν ὑμῖν, καὶ οὐκ ὥρμησασθε· ἐθρηνήσαμεν ὑμῖν, καὶ οὐκ ἐκούψασθε.

18 Ἦλθε γὰρ Ἰωάννης, μήτε ἐσθίον, μήτε πίνων· καὶ λέγουσι· Δαιμόνιον ἔχει.

19 Ἦλθεν ὁ Υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἐσθίον καὶ πίνων· καὶ λέγουσιν· Ἰδοὺ, ἄνθρωπος φάγος καὶ οἰνοπότης, τελωνῶν φίλος καὶ ἁμαρτωλῶν. Καὶ ἐδικαιώθη ἡ σοφία ἀπὸ τῶν τέκνων αὐτῆς.

20 Τότε ἤρξατο ὀνειδίζειν τὰς πόλεις ἐν αἷς ἐγένοντο αἱ πλεῖσται δυνάμεις αὐτοῦ, ὅτι οὐ μετενόησαν.

21 Οὐαὶ σοὶ Χωραζὶν, οὐαὶ σοὶ Βηθσαϊδάν· ὅτι εἰ ἐν Τύρῳ καὶ Σιδῶνι ἐγένοντο αἱ δυνάμεις αἱ γενομέναι ἐν ὑμῖν, πάλαι ἂν ἐν σάκκῳ καὶ σποδῷ μετενόησαν.

22 Πλὴν λέγω ὑμῖν· Τύρῳ καὶ Σιδῶνι ἀνεκτότερον ἔσται ἐν ἡμέρᾳ κρίσεως, ἢ ὑμῖν.

23 Καὶ σὺ Καπερναοὺμ, ἡ ἕως τοῦ οὐρανοῦ ὑψωθείσα, ἕως ἄδου καταβιβασθήσῃ· ὅτι εἰ ἐν Σοδομοῖς ἐγένοντο αἱ δυνάμεις αἱ γενομέναι ἐν σοὶ, ἔμειναν ἂν μέχρι τῆς σήμερον.

24 Πλὴν λέγω ὑμῖν, ὅτι γῇ Σοδόμων ἀνεκτότερον ἔσται ἐν ἡμέρᾳ κρίσεως, ἢ σοὶ.

13 Διότι ὅλοι οἱ προφῆται καὶ ὁ νόμος ἕως τοῦ Ἰωάννου ἐπροφύτευσαν.

14 Καὶ ἂν θέλετε νῦν τὸν δεχθῆτε, αὐτὸς εἶναι ὁ Ἡλίας, ὅπου ἔμελλεν νῦν ἔλθῃ.

15 Ὅποιος ἔχει ὠτίαν νῦν ἀκούῃ, ἄς ἀκούῃ.

16 Καὶ μὲ τί νῦν παρομοιάσω τὴν γενεὰν ταύτην; ὁμοιάζει μὲ παιδία μικρά, ὅπου κἀθνῆται εἰς τὰς ἀγοράς, καὶ λαλοῦσιν εἰς τοὺς συντρόφους των,

17 Καὶ λέγουσιν· Ἡμεῖς σὰς ἐπαίξαμεν τὸν αὐλὸν, καὶ σεῖς δὲν ἐχορεύσατε· σὰς ἐμοιρολογήσαμεν, καὶ δὲν ἐλυπηθήκατε.

18 Διότι ἦλθεν ὁ Ἰωάννης, ὅπου μὴδὲ ἔτρωγε, μὴδὲ ἔπινε· καὶ λέγουσιν, ὅτι δαιμόνιον ἔχει.

19 Ἦλθεν ὁ Υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου, ὅπου τρώγει καὶ πίνει· καὶ λέγουσιν· Ἰδοὺ, ἄνθρωπος φάγος καὶ οἰνοπότης, φίλος τῶν τελωνῶν καὶ τῶν ἁμαρτωλῶν. Καὶ ἡ σοφία ἐδικαιώθη ἀπὸ τῶν παιδία της.

20 Τότε ἤρχισε νῦν ὀνειδίζειν τὰς πόλεις εἰς τὰς οποίας ἐγένοντο αἱ περισσότεραι τοῦ δυνάμεις, ὅτι δὲν ἐμετανόησαν.

21 Ἀλλοίμονον εἰς σὲ Χωραζὶν, ἀλλοίμονον εἰς σὲ Βηθσαϊδάν· διότι αἱ δυνάμεις, ὅπου ἐγένοντο εἰς σὰς, ἂν ἐγένοντο εἰς τὴν Τύρον καὶ εἰς τὴν Σιδῶνα, πρὸ πολλοῦ ἤθελον μετανοήσῃ μέσα εἰς σάκκον καὶ στάκην.

22 Μὲ ὅλον τοῦτο λέγω σας· Εἰς τὴν ἡμέραν τῆς κρίσεως πλεόν ὑποφερτὸν θέλει εἶναι εἰς τὴν Τύρον καὶ εἰς τὴν Σιδῶνα, παρὰ εἰς σὰς.

23 Καὶ σὺ Καπερναοὺμ, ὅπου ὑψώθης ἕως εἰς τὸν οὐρανόν, θέλεις καταβιβασθῇ, ἕως τὸν ἄδην· διότι αἱ δυνάμεις, ὅπου ἐγένοντο εἰς σὲ, ἂν ἐγένοντο εἰς τὰ Σόδομα, ἤθελον μείνῃ ἕως τὴν σήμερον.

24 Ὅμως λέγω σας, ὅτι πλεόν ὑποφερτὸν θέλει εἶναι εἰς τὰ Σόδομα εἰς τὴν ἡμέραν τῆς κρίσεως, παρὰ εἰς σὲ.

25 Ἐν ἐκείνῳ τῷ καιρῷ ἀποκριθεὶς ὁ Ἰησοῦς, εἶπεν· Ἐξομολογοῦμαι σοι, Πάτερ, Κύριε τοῦ οὐρανοῦ καὶ τῆς γῆς, ὅτι ἀπέκρυψας ταῦτα ἀπὸ σοφῶν καὶ συνετῶν, καὶ ἀπεκάλυψας αὐτὰ νηπίοις.

26 Ναὶ, ὁ Πατήρ, ὅτι οὕτως ἐγένετο εὐδοκία ἐμπροσθέν σου.

27 Πάντα μοι παρεδόθη ὑπὸ τοῦ Πατρός μου· καὶ οὐδεὶς ἐπιγινώσκει τὸν Υἱόν, εἰ μὴ ὁ Πατήρ· οὐδὲ τὸν Πατέρα τις ἐπιγινώσκει, εἰ μὴ ὁ Υἱός, καὶ ὁ ἐάν βούληται ὁ Υἱὸς ἀποκαλύψαι.

28 Δεῦτε πρὸς με πάντες οἱ κοπιῶντες καὶ πεφορτισμένοι, καὶ ἐγὼ ἀναπαύσω ὑμᾶς.

29 Ἄρατε τὸν ζυγόν μου ἐφ' ὑμᾶς, καὶ μάθετε ἀπ' ἐμοῦ, ὅτι πρᾶγὸς εἰμι, καὶ ταπεινὸς τῇ καρδίᾳ· καὶ εὐρήσετε ἀνάπausιν ταῖς ψυχαῖς ὑμῶν.

30 Ὁ γὰρ ζυγός μου χρηστός, καὶ τὸ φορτίον μου ἐλαφρόν ἐστιν.

Κεφ. ιβ'. XII.

ἘΝ ἐκείνῳ τῷ καιρῷ ἐπορεύθη ὁ Ἰησοῦς τοῖς σαββάσι διὰ τῶν σπορίμων· οἱ δὲ μαθηταὶ αὐτοῦ ἐπείνασαν, καὶ ἤρξαντο τίλλειν στάχυν, καὶ ἐσθίειν.

2 Οἱ δὲ Φαρισαῖοι ἰδόντες, εἶπον αὐτῷ· Ἰδοὺ, οἱ μαθηταὶ σου ποιοῦσιν ὃ οὐκ ἐξέστι ποιεῖν ἐν σαββάτῳ.

3 Ὁ δὲ εἶπεν αὐτοῖς· Οὐκ ἀνέγνωτε τί ἐποίησε Δαβὶδ, ὅτε ἐπείνασεν αὐτός, καὶ οἱ μετ' αὐτοῦ;

4 Πῶς εἰσῆλθεν εἰς τὸν οἶκον τοῦ Θεοῦ, καὶ τοὺς ἄρτους τῆς προθέσεως ἔφαγεν, οὓς οὐκ ἐξὸν ἦν αὐτῷ φαγεῖν, οὐδὲ τοῖς μετ' αὐτοῦ, εἰ μὴ τοῖς ἱερεῦσι μόνοις;

5 Ἡ οὐκ ἀνέγνωτε ἐν τῷ νόμῳ, ὅτι τοῖς σαββάσιν οἱ ἱερεῖς ἐν τῷ

25 Εἰς ἐκείνην τὴν ὥραν ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς, καὶ εἶπεν· Εὐχαριστῶ σε, Πάτερ, Κύριε τοῦ οὐρανοῦ καὶ τῆς γῆς, ὅτι ἐκρυψες ταῦτα ἀπὸ τῶν σοφῶν καὶ τῶν φρονίμων, καὶ τὰ ἐφανερώσας εἰς τὰ νήπια.

26 Ναὶ, βέβαια, ὁ Πάτερ, διότι οὕτως ἐφάνη ἄρεστον ἐμπροσθέν σου.

27 Ὅλα μὲ ἐπαρδόθησαν ἀπὸ τὸν Πατέρα μου· καὶ κἀνεὶς δὲν γνωρίζει τὸν Υἱόν, εἰ μὴ ὁ Πατήρ· οὐδὲ γνωρίζει τις τὸν Πατέρα, εἰ μὴ ὁ Υἱός, καὶ εἰς ὅποιον θέλει ὁ Υἱὸς νὰ τὸν φανερώσῃ.

28 Ἐλάτε εἰς ἐμὲ ὅλοι οἱ κοπιᾶσμένοι καὶ οἱ φορτωμένοι, καὶ ἐγὼ θέλω σᾶς ἀναπαύσει.

29 Σηκώσατε τὸν ζυγόν μου ἐπάνω σας, καὶ μάθετε ἀπὸ ἐμέ, ὅτι εἰμαι ἡμερος καὶ ταπεινὸς εἰς τὴν καρδίαν· καὶ θέλετε εὐρεῖ ἀνάπausιν εἰς τὰς ψυχὰς σας.

30 Διότι ὁ ζυγός μου εἶναι καλός, καὶ τὸ φορτίον μου ἐλαφρόν.

Κεφ. ιβ'. XII.

Εἰς ἐκείνον τὸν καιρὸν ὑπήγεν ὁ Ἰησοῦς τὰ σαββάτα ἀπὸ μέσα ἀπὸ τὰς σποράς· καὶ οἱ μαθηταὶ τοῦ ἐπείνασαν, καὶ ἄρχισαν νὰ τρίβωσι τὰ στάχυα, καὶ νὰ τρώγωσι.

2 Καὶ οἱ Φαρισαῖοι βλέποντές το, εἶπον εἰς αὐτόν· Ἰδοὺ, οἱ μαθηταὶ σου κάμνουσιν ἐκεῖνο, ὅπου δὲν εἶναι συγχωρημένον νὰ κάμνωσι τὸ σαββάτον.

3 Λέγει τοὺς ὁ Ἰησοῦς· Δὲν ἐδιδάβατε τί ἔκαμεν ὁ Δαβὶδ, ὅταν ἐπείνασεν αὐτός, καὶ ἐκεῖνοι ὅπου ἦσαν μαζί του;

4 Πῶς ἐμβῆκεν εἰς τὸν οἶκον τοῦ Θεοῦ, καὶ ἔφαγε τὰ ψωμιά τῆς προθέσεως, τὰ ὅποια αὐτός δὲν εἶχεν ἐξουσίαν νὰ φάγῃ, οὐδὲ ἐκεῖνοι ὅπου ἦτον μαζί με αὐτόν, ἀλλὰ μόνοι οἱ ἱερεῖς;

5 Ἡ δὲν ἐδιδάβατε εἰς τὸν νόμον, ὅτι τὰ σαββάτα οἱ ἱερεῖς εἰς τὸ ἱερόν

ἱεροῦ τὸ σάββατον βεβηλοῦσι, καὶ ἀναίτιοί εἰσι;

6 Λέγω δὲ ὑμῖν, ὅτι τοῦ ἱεροῦ μείζων ἐστὶν ὧδε.

7 Εἰ δὲ ἐγνώκετε, τί ἐστίν· Ἐλεον θέλω καὶ οὐ θυσίαν, οὐκ ἂν καταδικάσατε τοὺς ἀναίτιους.

8 Κύριος γὰρ ἐστὶ καὶ τοῦ σαββάτου ὁ Υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου.

9 Καὶ μεταβὰς ἐκεῖθεν, ἦλθεν εἰς τὴν συναγωγὴν αὐτῶν.

10 Καὶ ἰδοὺ, ἄνθρωπος ἦν τὴν χεῖρα ἔχων ξηράν· καὶ ἐπηρώτησαν αὐτὸν, λέγοντες· Εἰ ἐξεστὶ τοῖς σάββασιν εἰς βόθυνον, οὐχὶ κρατήσῃ αὐτὸ καὶ ἐγερεῖ;

11 Ὁ δὲ εἶπεν αὐτοῖς· Τίς ἐστὶ ἐξ ὑμῶν ἄνθρωπος, ὃς ἐξεῖ πρόβατον ἓν, καὶ ἂν ἐμπέσῃ τοῦτο τοῖς σάββασιν εἰς βόθυνον, οὐχὶ κρατήσῃ αὐτὸ καὶ ἐγερεῖ;

12 Πόσω οὖν διαφέρει ἄνθρωπος προβάτου; ὥστε ἐξεστὶ τοῖς σάββασιν καλῶς ποιεῖν.

13 Τότε λέγει τῷ ἀνθρώπῳ· Ἐκτείνον τὴν χεῖρά σου· καὶ ἐξέτεινε· καὶ ἀποκατεστάθῃ ὑγιής, ὡς ἡ ἄλλη.

14 Οἱ δὲ Φαρισαῖοι συμβούλιον ἔλαβον κατ' αὐτὸν ἐξελθόντες, ὥπως αὐτὸν ἀπολέσωσιν.

15 Ὁ δὲ Ἰησοῦς γνοὺς ἀνεχώρησεν ἐκεῖθεν· καὶ ἠκολούθησαν αὐτῷ ὄχλοι πολλοί, καὶ ἐθεράπευσεν αὐτοὺς πάντας·

16 Καὶ ἐπετίμησεν αὐτοῖς, ἵνα μὴ φανερον αὐτὸν ποιήσωσιν·

17 Ὅπως πληρωθῇ τὸ ρηθὲν διὰ Ἡσαίου τοῦ προφήτου, λέγοντος·

18 Ἰδοὺ, ὁ παῖς μου, ὃν ἠρέτισα· ὁ ἀγαπητός μου, εἰς ὃν εὐδόκησεν ἡ ψυχὴ μου· θῆσω τὸ πνεῦμά μου ἐπ' αὐτόν, καὶ κρίσιν τοῖς ἔθνεσιν ἀπαγγελεῖ.

καταλύουσι τὸ σάββατον, καὶ εἶναι ἀκατηγόρητοι;

6 Καὶ λέγω σας, ὅτι ἐδῶ εἶναι μεγαλύτερος ἀπὸ τοῦ ἱερὸν.

7 Ἄν ἠθέλετε γνωρίσῃ, τί εἶναι· Ἐλεον θέλω καὶ ὄχι θυσίαν, δὲν ἠθέλετε καταδικάσῃ ἐκείνους, οἱ ὅποιοι δὲν ἔπταισαν.

8 Διότι ὁ Υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου εἶναι κύριος καὶ τοῦ σαββάτου.

9 Καὶ ἀφ' οὗ ἀνεχώρησεν ἀπ' ἐκεῖ, ὑπῆγεν εἰς τὴν συναγωγὴν τῶν.

10 Καὶ ἰδοὺ, ἦτον ἄνθρωπός τις, ὁ ὁποῖος εἶχε τὴν χεῖρά του ξηράν· καὶ ἠρώτησάν τον, λέγοντες· Ἄν εἴναι συγχωρημένον νὰ ἰατρεύσῃ τις τὸ σάββατον; διὰ νὰ τὸν καταγορήσωσι.

11 Καὶ αὐτὸς τοὺς εἶπεν· Ποῖος ἄνθρωπος θέλει εἶναι ἀπὸ σας, ὁ ὁποῖος ἂν ἔχῃ ἓν πρόβατον, καὶ πέσῃ τοῦτο τὸ σάββατον εἰς ἓνα λάκκον, δὲν θέλει τὸ πιάσῃ νὰ τὸ σιγήσῃ;

12 Καὶ πόσῃ διαφορὰν ἔχει ὁ ἄνθρωπος ἀπὸ τοῦ προβάτου; ὥστε καὶ τὸ σάββατον εἶναι συγχωρημένον νὰ κάμῃ τις καλοσύνην.

13 Τότε λέγει εἰς τὸν ἄνθρωπον ἐκείνον· Ἀπλωσαι τὴν χεῖρά σου· καὶ τὸ ἥπλωσε· καὶ ἐκαταστάθῃ ὑγιεινόν, ὡς καὶ τὸ ἄλλον.

14 Καὶ οἱ Φαρισαῖοι, ἀφ' οὗ ἐβγῆκαν ἐξω, ἐσυμβουλευθήσαν ἐναντίον του, διὰ νὰ τὸν χαλάσωσι.

15 Καὶ ὁ Ἰησοῦς γνωρίζων τοῦτο ἀνεχώρησεν ἀπεκεῖ· καὶ τὸν ἠκολούθησαν ὄχλοι πολλοί, καὶ ὅλους τοὺς ἐθεράπευσε·

16 Καὶ τοὺς ἐπρόσταξε, νὰ μὴ τὸν φανερώσωσι·

17 Διὰ νὰ τελειωθῇ ἐκεῖνο, τὸ ὁποῖον ἐλαλήθη διὰ μέσου τοῦ προφήτου Ἡσαίου, λέγοντος·

18 Ἰδοὺ, τὸ παιδίον μου, τὸ ὁποῖον ἐδιόλεξα· τὸ ἠγαπημένον μου, εἰς τὸ ὁποῖον ἀναπαύεται ἡ ψυχὴ μου· θέλω βάλεῖ τὸ πνεῦμά μου εἰς αὐτόν, καὶ θέλει μνηύσει εἰς τὰ ἔθνη κρίσιν.

19 Οὐκ ἔρσει, οὐδὲ κραυγάσει, οὐδὲ ἀκούσει τις ἐν ταῖς πλατείαις τὴν φωνὴν αὐτοῦ·

20 Κάλαμον συντρίμμενον οὐ κατ-εάξει, καὶ λίνον τυφόμενον οὐ σβέσει· ἕως ἂν ἐκβάλῃ εἰς νίκος τὴν κρίσιν.

21 Καὶ ἐν τῷ ὀνόματι αὐτοῦ ἔθνη ἐλπιούσι.

22 Τότε προσηνέχθη αὐτῷ δαιμονιζόμενος, τυφλὸς καὶ κωφός· καὶ ἔθεράπευσεν αὐτὸν, ὥστε τὸν τυφλὸν καὶ κωφὸν καὶ λαλεῖν καὶ βλέπειν.

23 Καὶ ἐξίσταντο πάντες οἱ ὄχλοι, καὶ ἔλεγον· Μὴτι οὗτός ἐστιν ὁ υἱὸς Δαβὶδ;

24 Οἱ δὲ Φαρισαῖοι ἀκούσαντες, εἶπον· Οὗτος οὐκ ἐκβάλλει τὰ δαιμόνια, εἰ μὴ ἐν τῷ Βεελζεβούλ ἄρχοντι τῶν δαιμονίων.

25 Εἰδὼς δὲ ὁ Ἰησοῦς τὰς ἐνθυμήσεις αὐτῶν, εἶπεν αὐτοῖς· Πᾶσα βασιλεία μερισθεῖσα καθ' ἑαυτῆς, ἐρημοῦται· καὶ πᾶσα πόλις ἢ οἰκία μερισθεῖσα καθ' ἑαυτῆς, οὐ σταθῇσεται.

26 Καὶ εἰ ὁ Σατανᾶς τὸν Σατανᾶν ἐκβάλλει, ἐφ' ἑαυτὸν ἐμερίσθη· πῶς οὖν σταθῇσεται ἡ βασιλεία αὐτοῦ;

27 Καὶ εἰ ἐγὼ ἐν Βεελζεβούλ ἐκβάλλω τὰ δαιμόνια, οἱ υἱοὶ ὑμῶν ἐν τίνι ἐκβάλλουσι; διὰ τοῦτο αὐτοὶ ὑμῶν ἔσονται κριταί.

28 Εἰ δὲ ἐγὼ ἐν πνεύματι Θεοῦ ἐκβάλλω τὰ δαιμόνια, ἄρα ἔφθασεν ἐφ' ὑμᾶς ἡ βασιλεία τοῦ Θεοῦ.

29 Ἡ πῶς δύναται τις εἰσελθεῖν εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ ἰσχυροῦ, καὶ τὰ σκευῇ αὐτοῦ διαρπάσαι, ἐὰν μὴ πρῶτον διῇσῃ τὸν ἰσχυρὸν; καὶ τότε τὴν οἰκίαν αὐτοῦ διαρπάσει.

30 Ὁ μὴ ὢν μετ' ἐμοῦ, κατ' ἐμοῦ ἔστι· καὶ ὁ μὴ συνάγων μετ' ἐμοῦ, σκορπίζει.

19 Δὲν θέλει φιλονεικῆσαι, οὐδὲ θέλει φωνάζει, οὐδὲ κἀνείς θέλει ἀκούσει τὴν φωνὴν τοῦ εἰς τὰς πλατείας·

20 Κάλαμον συντρίμμενον δὲν θέλει συντρίψει, καὶ λίνον, ὅπου καπνίζει, δὲν θέλει σβέσει· ἕως οὗ ἐβγάλλῃ ἐξω εἰς νίκην τὴν κρίσιν.

21 Καὶ εἰς τὸ ὄνομά του θέλουσιν ἐλπίζει τὰ ἔθνη.

22 Τότε ἐφέρθη εἰς αὐτὸν τις δαιμονισμένος, τυφλὸς καὶ ἄλαλος· καὶ τὸν ἰάτρευσε, ὥστε ὁ τυφλὸς καὶ ἄλαλος καὶ ἐβλεπε καὶ ἔλαλε.

23 Καὶ ἐθαύμαζον ὅλοι οἱ ὄχλοι, καὶ ἔλεγον· Μήπως εἶναι οὗτος ὁ υἱὸς τοῦ Δαβὶδ;

24 Καὶ οἱ Φαρισαῖοι, ἀφ' οὗ τὸ ἤκουσαν, ἔλεγον· Οὗτος δὲν ἐβγάλλει τὰ δαιμόνια, παρὰ μὲ τὸν Βεελζεβούλ, τὸν ἄρχοντα τῶν δαιμονίων.

25 Ὁ δὲ Ἰησοῦς γνωρίζων τοὺς διαλογισμούς των, τοὺς εἶπε· Πᾶσα βασιλεία, ἐὰν διαμοιρασθῇ ἐναντίον τοῦ ἑαυτοῦ τῆς, ἐρημονεῖται· καὶ πᾶσα πόλις καὶ οἰκία ἐὰν μοιρασθῇ ἐναντίον τοῦ ἑαυτοῦ τῆς, δὲν θέλει σταθῇ.

26 Καὶ ἀνίσως καὶ ὁ Σατανᾶς ἐβγάλλῃ τὸν Σατανᾶν, ἐμοιράσθῃ ἐναντίον τοῦ ἑαυτοῦ του· πῶς τὸ λοιπὸν θέλει σταθῇ ἡ βασιλεία του;

27 Καὶ ἂν ἐγὼ ἐβγάλλω τὰ δαιμόνια μὲ τὸν Βεελζεβούλ, οἱ υἱοὶ σας μὲ τίνα τὰ ἐβγάλλουσι; διὰ τοῦτο αὐτοὶ θέλουσιν εἶναι κριταί σας.

28 Ἀνίσως δὲ ἐγὼ μὲ τὸ πνεῦμα τοῦ Θεοῦ ἐβγάλλω τὰ δαιμόνια, ἔφθασε λοιπὸν ἡ βασιλεία τοῦ Θεοῦ εἰς σᾶς.

29 Ἡ πῶς ἡμπορεῖ τις νὰ ἔμβῃ εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ δυνατοῦ, καὶ νὰ ἀρπάξῃ τὰ πράγματα του, ἂν δὲν δέσῃ πρῶτον τὸν δυνατόν; καὶ τότε θέλει γυμνώσῃ τὸν οἰκίαν του.

30 Ὅποιος δὲν εἶναι μαζί μου, εἶναι ἐναντίον μου· καὶ ὅποιος δὲν μαζώνει μαζί μου, σκορπίζει.

31 Διὰ τοῦτο λέγω ὑμῖν· Πᾶσα ἁμαρτία καὶ βλασφημία ἀφεθήσεται τοῖς ἀνθρώποις· ἡ δὲ τοῦ Πνεύματος βλασφημία οὐκ ἀφεθήσεται τοῖς ἀνθρώποις.

32 Καὶ ὃς ἂν εἴπῃ λόγον κατὰ τοῦ Υἱοῦ τοῦ ἀνθρώπου, ἀφεθήσεται αὐτῷ· ὃς δ' ἂν εἴπῃ κατὰ τοῦ Πνεύματος τοῦ ἁγίου, οὐκ ἀφεθήσεται αὐτῷ, οὔτε ἐν τούτῳ τῷ αἰῶνι, οὔτε ἐν τῷ μέλλοντι.

33 Ἡ ποιήσατε τὸ δένδρον καλόν, καὶ τὸν καρπὸν αὐτοῦ καλόν· ἡ ποιήσατε τὸν δένδρον σαπρὸν, καὶ τὸν καρπὸν αὐτοῦ σαπρὸν· ἐκ γὰρ τοῦ καρποῦ τὸ δένδρον γινώσκεται.

34 Γενήματα ἐχιδνῶν, πῶς δύνασθε ἀγαθὰ λαλεῖν, πονηροὶ ὄντες; ἐκ γὰρ τοῦ περισσεύματος τῆς καρδίας τὸ στόμα λαλεῖ.

35 Ὁ ἀγαθὸς ἄνθρωπος ἐκ τοῦ ἀγαθοῦ θησαυροῦ τῆς καρδίας ἐκβάλλει τὰ ἀγαθὰ· καὶ ὁ πονηρὸς ἄνθρωπος ἐκ τοῦ πονηροῦ θησαυροῦ ἐκβάλλει πονηρά.

36 Λέγω δὲ ὑμῖν, ὅτι πᾶν ῥῆμα ἄργον, ὃ ἐὰν λαλήσωσιν οἱ ἄνθρωποι, ἀποδώσουσι περὶ αὐτοῦ λόγον ἐν ἡμέρᾳ κρίσεως.

37 Ἐκ γὰρ τῶν λόγων σου δικαιωθήσῃ, καὶ ἐκ τῶν λόγων σου καταδικασθήσῃ.

38 Τότε ἀπεκρίθησαν τινες τῶν Γραμματέων καὶ Φαρισαίων, λέγοντες· Διδάσκαλε, θέλομεν ἀπὸ σοῦ σημεῖον ἰδεῖν.

39 Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς, εἶπεν αὐτοῖς· Γενεὰ πονηρὰ καὶ μοιχαλὶς σημεῖον ἐπιζητεῖ· καὶ σημεῖον οὐ δοθήσεται αὐτῇ, εἰ μὴ τὸ σημεῖον Ἰωᾶ τοῦ προφήτου·

40 Ὡσπερ γὰρ ἦν Ἰωᾶς ἐν τῇ κοιλίᾳ τοῦ κήτους τρεῖς ἡμέρας καὶ τρεῖς νύκτας· οὕτως ἔσται ὁ Υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἐν τῇ καρδίᾳ τῆς γῆς τρεῖς ἡμέρας καὶ τρεῖς νύκτας.

31 Διὰ τοῦτο σὰς λέγω· Πᾶσα ἁμαρτία καὶ βλασφημία θέλει συγχωρηθῇ εἰς τοὺς ἀνθρώπους· ἀλλὰ ἡ βλασφημία τοῦ Πνεύματος δὲν θέλει συγχωρηθῇ.

32 Καὶ ὅποιος εἴπῃ λόγον ἐναντίον τοῦ Υἱοῦ τοῦ ἀνθρώπου, εἰς αὐτὸν θέλει συγχωρηθῇ· ὅποιος ὅμως εἴπῃ λόγον ἐναντίον τοῦ Πνεύματος τοῦ ἁγίου, εἰς αὐτὸν δὲν θέλει συγχωρηθῇ, μήτε εἰς τοῦτον τὸν αἰῶνα, μήτε εἰς τὸν μέλλοντα.

33 Ἡ κάμετε τὸ δένδρον καλόν, καὶ τὸν καρπὸν τοῦ καλόν· ἡ κάμετε τὸ δένδρον σαπρὸν, καὶ τὸν καρπὸν τοῦ σαπρόν· διότι ἀπὸ τὸν καρπὸν γνωρίζεται τὸ δένδρον.

34 Παιδιά ἐχιδνῶν, πῶς ἡμπορεῖτε νὰ εἰπῇτε καλὰ, ὄντες κακοί; διότι ἀπὸ τὸ περισσεύμα τῆς καρδίας λαλεῖ τὸ στόμα.

35 Ὁ καλὸς ἄνθρωπος ἐβγάλλει τὰ καλὰ ἀπὸ τὸν καλὸν θησαυρὸν τῆς καρδίας του· καὶ ὁ πονηρὸς ἄνθρωπος ἐβγάλλει τὰ πονηρὰ ἀπὸ τὸν κακὸν θησαυρὸν τῆς καρδίας του.

36 Σὰς λέγω δὲ, ὅτι διὰ πᾶσαν λέξιν ἄργην, ὅπου ἂν εἰπῶσιν οἱ ἄνθρωποι, θέλουσι δάσει λογαριασμὸν δι' αὐτὴν εἰς τὴν ἡμέραν τῆς κρίσεως.

37 Διότι ἀπὸ τοὺς λόγους σου θέλεις δικαιωθῇ, καὶ ἀπὸ τοὺς λόγους σου θέλεις κατακριθῇ.

38 Τότε ἀπεκρίθησαν κῆπποιοι ἀπὸ τοὺς Γραμματεῖς καὶ Φαρισαίους, καὶ εἶπον· Διδάσκαλε, θέλομεν νὰ ἰδῶμεν ἀπὸ σὲ τὶ σημεῖον.

39 Καὶ αὐτὸς τοὺς ἀπεκρίθη, καὶ εἶπεν· Ἡ γενεὰ ἡ πονηρὰ καὶ μοιχαλὶς ζητεῖ σημεῖον· καὶ σημεῖον δὲν θέλει δοθῇ εἰς αὐτὴν, εἰ μὴ τὸ σημεῖον τοῦ Ἰωᾶ τοῦ προφήτου·

40 Διότι καθὼς ὁ Ἰωᾶς ἦτον εἰς τὴν κοιλίαν τοῦ κήτους τρεῖς ἡμέρας καὶ τρεῖς νύκτας· οὕτω θέλει εἶναι ὁ Υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου εἰς τὴν καρδίαν τῆς γῆς τρεῖς ἡμέρας καὶ τρεῖς νύκτας.

41 Ἄνδρες Νινευῖται ἀναστήσονται ἐν τῇ κρίσει μετὰ τῆς γενεᾶς ταύτης, καὶ κατακρινοῦσιν αὐτήν· ὅτι μετένοησαν εἰς τὸ κήρυγμα Ἰωνᾶ· καὶ ἰδοὺ, πλείον Ἰωνᾶ ὧδε.

42 Βασίλισσα νότου ἐγερεθήσεται ἐν τῇ κρίσει μετὰ τῆς γενεᾶς ταύτης, καὶ κατακρινεῖ αὐτήν· ὅτι ἦλθεν ἐκ τῶν περάτων τῆς γῆς ἀκούσαι τὴν σοφίαν Σολομῶντος· καὶ ἰδοὺ, πλείον Σολομῶντος ὧδε.

43 Ὅταν δὲ τὸ ἀκάθαρτον πνεῦμα ἐξέλθῃ ἀπὸ τοῦ ἀνθρώπου, διέρχεται δι' ἀνύδρων τόπων, ζητοῦν ἀνάπαυσιν, καὶ οὐχ εὑρίσκει.

44 Τότε λέγει· Ἐπιστρέψω εἰς τὸν οἶκόν μου, ὅθεν ἐξῆλθον. Καὶ ἔλθον, εὑρίσκει σκολάζοντα, σεσαρωμένον, καὶ κεκοσμημένον.

45 Τότε πορεύεται, καὶ παραλαμβάνει μεθ' ἑαυτοῦ ἑπτὰ ἕτερα πνεύματα πονηρότερα ἑαυτοῦ, καὶ εἰσελθόντα κατοικεῖ ἐκεῖ· καὶ γίνεται τὰ ἔσχατα τοῦ ἀνθρώπου ἐκείνου χειρότερα τῶν πρώτων. Οὕτως ἔσται καὶ τῇ γενεᾷ ταύτῃ τῇ πονηρᾷ.

46 Ἐπὶ δὲ αὐτοῦ λαλοῦντος τοῖς ὄχλοις, ἰδοὺ, ἡ μήτηρ καὶ ἀδελφοὶ αὐτοῦ εἰστήκεισαν ἔξω, ζητοῦντες αὐτῷ λαλήσαι.

47 Εἶπε δὲ τις αὐτῷ· Ἰδοὺ, ἡ μήτηρ σου καὶ οἱ ἀδελφοί σου ἔξω ἐστήκασιν, ζητοῦντές σοι λαλήσαι.

48 Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς, εἶπε τῷ εἰπόντι αὐτῷ· Τίς ἐστὶν ἡ μήτηρ μου, καὶ τίνες εἰσὶν οἱ ἀδελφοί μου;

49 Καὶ ἐκτείνας τὴν χεῖρα αὐτοῦ ἐπὶ τοὺς μαθητάς αὐτοῦ, εἶπεν· Ἰδοὺ ἡ μήτηρ μου, καὶ οἱ ἀδελφοί μου.

50 Ὅστις γὰρ ἂν ποιῇ τὸ θέλημα τοῦ Πατρὸς μου, τοῦ ἐν οὐρανοῖς, αὐτὸς μου ἀδελφός, καὶ ἀδελφή, καὶ μήτηρ ἐστίν.

41 Ἄνθρωποι Νινευῖται θέλουσιν ἀναστήθῃ εἰς τὴν κρίσιν μαζί με τὴν γενεὰν ταύτην, καὶ θέλουσι τὴν κατακρίνει· διότι ἐκείνοι ἐμετανόησαν εἰς τὸ κήρυγμα τοῦ Ἰωνᾶ· καὶ ἰδοὺ, ἐδῶ εἶναι περισσότερον ἀπὸ τὸν Ἰωνᾶν.

42 Ἡ βασίλισσα τοῦ νότου θέλει σηκωθῇ εἰς τὴν κρίσιν μαζί με τὴν γενεὰν ταύτην, καὶ θέλει τὴν κατακρίνει· διότι ἦλθεν ἀπὸ τὴν ἄκραν τῆς γῆς νὰ ἀκούσῃ τὴν σοφίαν τοῦ Σολομῶντος· καὶ ἰδοὺ, ἐδῶ εἶναι περισσότερον ἀπὸ τὸν Σολομῶντα.

43 Καὶ ὅταν τὸ ἀκάθαρτον πνεῦμα ἐβγῇ ἀπὸ τὸν ἄνθρωπον, ἀπερνᾷ ἀπὸ τόπους ἀνύδρους, καὶ γυρεύει ἀνάπαυσιν, καὶ δὲν εὑρίσκει.

44 Τότε λέγει· Ἄς γυρίσω εἰς τὸν οἶκόν μου, ἀπὸ τὸν ὅποιον ἐβγῆκα. Καὶ ὅταν ἔλθῃ, τὸ εὑρίσκει ἀδειον, καὶ σαρωμένον, καὶ στολισμένον.

45 Τότε πηγαίνει, καὶ πέρνει μαζί του ἄλλα ἑπτὰ δαιμόνια πονηρότερα ἀπὸ τὸν ἑαυτόν του, καὶ ἐμβαίνουνσι καὶ κατοικοῦσιν ἐκεῖ· καὶ γίνονται τὰ ὕστερα τοῦ ἀνθρώπου ἐκείνου χειρότερα ἀπὸ τὰ πρώτα. Οὕτω θέλει εἶναι καὶ εἰς τὴν γενεὰν ταύτην τὴν πονηράν.

46 Καὶ ἐν ᾧ ἀκόμῃ ἐλάλει αὐτὸς εἰς τοὺς ὄχλους, ἰδοὺ, ἡ μήτηρ του καὶ οἱ ἀδελφοί του ἐστέκοντο ἔξω, γυρεύοντες νὰ τὸν λαλήσωσι.

47 Καὶ κάπποιος τὸν εἶπε· Ἰδοὺ, ἡ μήτηρ σου καὶ οἱ ἀδελφοί σου στέκονται ἔξω, γυρεύοντες νὰ σὲ λαλήσωσι.

48 Καὶ ὁ Ἰησοῦς ἀπεκρίθη εἰς ἐκεῖνον, ὁ ὁποῖος τὸ εἶπε εἰς αὐτόν· Ποία εἶναι ἡ μήτηρ μου, καὶ ποιοὶ εἶναι οἱ ἀδελφοί μου;

49 Καὶ ἐξῆπλωσε τὴν χεῖρά του εἰς τοὺς μαθητάς του, καὶ εἶπε· Ἰδοὺ, ἡ μήτηρ μου, καὶ οἱ ἀδελφοί μου.

50 Διότι ὅποιος θέλει κάμει τὸ θέλημα τοῦ Πατρὸς μου, ὁ ὁποῖος εἶναι εἰς τὸν οὐρανὸν, αὐτὸς εἶναι ἀδελφός μου, καὶ ἀδελφή μου, καὶ μήτηρ μου.

Κεφ. ιγ'. XIII.

ἘΝ δὲ τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἐξελθὼν ὁ Ἰησοῦς ἀπὸ τῆς οἰκίας, ἐκάθητο παρὰ τὴν θάλασσαν.

2 Καὶ συνήχθησαν πρὸς αὐτὸν ὄχλοι πολλοί, ὥστε αὐτὸν εἰς τὸ πλοῖον ἐμβάντα καθίσθαι· καὶ πᾶς ὁ ὄχλος ἐπὶ τὸν αἰγιαλὸν εἰστίκει.

3 Καὶ ἐλάλησεν αὐτοῖς πολλὰ ἐν παραβολαῖς, λέγων· Ἰδοὺ, ἐξηλθεν ὁ σπείρων τοῦ σπείρειν.

4 Καὶ ἐν τῷ σπείρειν αὐτὸν, ἃ μὲν ἔπεσε παρὰ τὴν ὁδὸν· καὶ ἦλθε τὰ πετεινὰ, καὶ κατέφαγεν αὐτά.

5 Ἄλλα δὲ ἔπεσεν ἐπὶ τὰ πετρώδη, ὅπου οὐκ εἶχε γῆν πολλήν· καὶ εὐθέως ἐξανέτειλε, διὰ τὸ μὴ ἔχειν βάθος γῆς.

6 Ἡλίου δὲ ἀνατείλαντος, ἐκαυματίσθη· καὶ διὰ τὸ μὴ ἔχειν ρίζαν, ἐξηράνθη.

7 Ἄλλα δὲ ἔπεσεν ἐπὶ τὰς ἀκάνθας, καὶ ἀνέβησαν αἱ ἀκανθαί, καὶ ἀπέπνιξαν αὐτά.

8 Ἄλλα δὲ ἔπεσεν ἐπὶ τὴν γῆν τὴν καλὴν, καὶ ἐδίδου καρπὸν, ὃ μὲν ἑκατὸν, ὃ δὲ ἐξήκοντα, ὃ δὲ τριάκοντα.

9 Ὁ ἔχων ὅτα ἀκούειν, ἀκουέτω.

10 Καὶ προσελθόντες οἱ μαθηταί, εἶπον αὐτῷ· Διὰ τί ἐν παραβολαῖς λαλεῖς αὐτοῖς;

11 Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς εἶπεν αὐτοῖς· Ὅτι ὑμῖν δέδοται γινῶναι τὰ μυστήρια τῆς βασιλείας τῶν οὐρανῶν, ἐκείνοις δὲ οὐ δέδοται.

12 Ὅστις γὰρ ἔχει, δοθήσεται αὐτῷ, καὶ περισσευθήσεται· ὅστις δὲ οὐκ ἔχει, καὶ ὃ ἔχει, ἀρθήσεται ἀπ' αὐτοῦ.

13 Διὰ τοῦτο ἐν παραβολαῖς αὐτοῖς λαλῶ, ὅτι βλέποντες οὐ βλέπουσι, καὶ ἀκούοντες οὐκ ἀκούουσιν, οὐδὲ συνιούσι.

14 Καὶ ἀναπληροῦται ἐπ' αὐτοῖς ἡ

Κεφ. ιγ'. XIII.

ΚΑΙ ἐκείνην τὴν ἡμέραν ἐβγῆκεν ὁ Ἰησοῦς ἀπὸ τῆς οἰκίας, καὶ ἐκάθισεν εἰς τὸ παραθαλάσσιον.

2 Καὶ ἐμαζώχθησαν εἰς αὐτὸν πολλοὶ ὄχλοι, ὥστε ἐμβῆκε μέσα εἰς τὸ πλοῖον καὶ ἐκάθισε· καὶ ὅλος ὁ ὄχλος ἐστέκετο εἰς τὸν αἰγιαλόν.

3 Καὶ ὠμίλησεν εἰς αὐτοὺς πολλὰ με παραβολάς, λέγων· Ἰδοὺ, ἐβγῆκεν ὁ σπείρων νὰ σπείρῃ.

4 Καὶ ἐν ᾧ ἐσπείρειν αὐτὸς, ἄλλα ἔπεσαν εἰς τὸν δρόμον· καὶ ἦλθον τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ, καὶ τὰ ἐκατάφαγον.

5 Καὶ ἄλλα ἔπεσον εἰς τόπους πετρώδεις, ὅπου δὲν ἦτον γῆ πολλή· καὶ παρευθὺς ἐφύτρωσαν, ἐπειδὴ δὲν εἶχε βάθος ἡ γῆ.

6 Καὶ ἄφ' οὗ ἀνέτειλεν ὁ ἥλιος, ἐκαυματίσθησαν· καὶ ἐπειδὴ δὲν εἶχον ρίζαν, ἐξηράνθησαν.

7 Καὶ ἄλλα ἔπεσον εἰς τὰ ἀγκάθια, καὶ ἀνέβηκαν τὰ ἀγκάθια, καὶ τὰ ἐπνίξαν.

8 Καὶ ἄλλα ἔπεσον εἰς τὴν γῆν τὴν καλὴν, καὶ ἐκαρποφόρησαν, τὸ μὲν ἐν ἑκατὸν, ἄλλο δὲ ἐξήντα, καὶ ἄλλο τριάκοντα.

9 Ὅποιος ἔχει ὅτια νὰ ἀκούῃ, ἄς ἀκούῃ.

10 Καὶ πλησιάσαντες οἱ μαθηταί του, εἶπον εἰς αὐτόν· Διὰ τί τοὺς λαλεῖς με παραβολάς;

11 Καὶ ἐκείνος τοὺς ἀπεκρίθη· Διότι εἰς σᾶς ἐδόθη νὰ γνωρίζητε τὰ μυστήρια τῆς βασιλείας τῶν οὐρανῶν, εἰς δὲ ἐκείνους δὲν ἐδόθη.

12 Διότι ὅποιος ἔχει, εἰς αὐτὸν θέλει δοθῆναι, καὶ θέλει περισσευθῆναι ὅποιος ὅμως δὲν ἔχει, καὶ ἐκεῖνο, ὅπου ἔχει, θέλει ἀπαρθῆναι ἀπὸ αὐτόν.

13 Διὰ τοῦτο τοὺς λαλῶ με παραβολάς, διότι βλέποντες δὲν βλέπουσι, καὶ ἀκούοντες δὲν ἀκούουσιν, οὐδὲ ἐννοοῦσι.

14 Καὶ πληρόνεται εἰς αὐτοὺς ἡ

προφητεία Ἡσαΐου, ἡ λέγουσα· Ἀκοῇ ἀκούσετε, καὶ οὐ μὴ συνῆτε· καὶ βλέποντες βλέψετε, καὶ οὐ μὴ ἴδητε.

15 Ἐπαχύνθη γὰρ ἡ καρδιά τοῦ λαοῦ τούτου, καὶ τοῖς ὣσὶ βαρέως ἤκουσαν, καὶ τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτῶν ἐκάμμυσαν, μήποτε ἰδῶσι τοῖς ὀφθαλμοῖς, καὶ τοῖς ὣσιν ἀκούσῃσι, καὶ τῇ καρδίᾳ συνιῶσι, καὶ ἐπιστρέψωσι, καὶ ἰάσωμαι αὐτούς.

16 Ὑμῶν δὲ μακάριοι οἱ ὀφθαλμοί, ὅτι βλέπουσι· καὶ τὰ ὅσα ὑμῶν, ὅτι ἀκούει.

17 Ἀμὴν γὰρ λέγω ὑμῖν, ὅτι πολλοὶ προφῆται καὶ δίκαιοι ἐπεθύμησαν ἰδεῖν ἃ βλέπετε, καὶ οὐκ εἶδον· καὶ ἀκούσαι ἃ ἀκούετε, καὶ οὐκ ἤκουσαν.

18 Ὑμεῖς οὖν ἀκούσατε τὴν παραβολὴν τοῦ σπειρόντος.

19 Παντὸς ἀκούοντος τὸν λόγον τῆς βασιλείας, καὶ μὴ συνιέντος, ἔρχεται ὁ πονηρὸς, καὶ ἀρπάζει τὸ ἐσπαρμένον ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτοῦ· οὗτός ἐστιν ὁ παρὰ τὴν ὁδὸν σπαρεῖς.

20 Ὁ δὲ ἐπὶ τὰ πετρώδη σπαρεῖς, οὗτός ἐστιν ὁ τὸν λόγον ἀκούων, καὶ εὐθὺς μετὰ χαρᾶς λαμβάνων αὐτόν·

21 Οὐκ ἔχει δὲ ρίζαν ἐν ἑαυτῷ, ἀλλὰ πρόσκαιρός ἐστι· γενομένης δὲ θλίψεως ἢ διωγμοῦ διὰ τὸν λόγον, εὐθὺς σκανδαλίζεται.

22 Ὁ δὲ εἰς τὰς ἀκάνθας σπαρεῖς, οὗτός ἐστιν ὁ τὸν λόγον ἀκούων· καὶ ἡ μέριμνα τοῦ αἰῶνος τούτου, καὶ ἡ ἀπάτη τοῦ πλούτου συμπνίγει τὸν λόγον, καὶ ἄκαρπος γίνεται.

23 Ὁ δὲ ἐπὶ τὴν γῆν τὴν καλὴν σπαρεῖς, οὗτός ἐστιν ὁ τὸν λόγον ἀκούων, καὶ συνιῶν· ὃς δὴ καρποφορεῖ,

προφητεία τοῦ Ἡσαΐου, ἡ ὁποία λέγει· Μὲ τὴν ἀκοὴν θέλετε ἀκούσει, καὶ δὲν θέλετε ἐννοῇσει· καὶ βλέποντες θέλετε βλέπει, καὶ δὲν θέλετε ἰδῇ.

15 Διότι ἐπαχύνθη ἡ καρδιά τοῦ λαοῦ τούτου, καὶ μὲ τὰ ὠτία βαρέως ἤκουσαν, καὶ τοὺς ὀφθαλμοὺς τῶν ἐκλείσαν, μήπως καὶ κάμμιαν φορὰν ἰδῶσι μὲ τὰ ὀμμάτιά των, καὶ μὲ τὰ ὠτία τῶν ἀκούσῃσι, καὶ μὲ τὴν καρδίαν τῶν ἐννοήσῃσι, καὶ γυρίσωσι, καὶ ἐγὼ τοὺς ἰατρεύσω.

16 Μακάρια δὲ τὰ ὀμμάτιά σας, διότι βλέπουσι· καὶ τὰ ὠτία σας, διότι ἀκούουσι.

17 Διότι ἀληθινὰ σᾶς λέγω, ὅτι πολλοὶ προφῆται καὶ δίκαιοι ἐπεθύμησαν νὰ ἰδῶσι ταῦτα, ὅπου βλέπετε, καὶ δὲν τὰ εἶδον· καὶ νὰ ἀκούσῃσι ταῦτα, ὅπου ἀκούετε, καὶ δὲν τὰ ἤκουσαν.

18 Σεῖς τὸ λοιπὸν ἀκούσατε τὴν παραβολὴν τοῦ σπειρόντος.

19 Καθεὶς ἄνθρωπος, ὁ ὁποῖος ἀκούει τὸν λόγον τῆς βασιλείας, καὶ δὲν ἐννοεῖ, ἔρχεται ὁ πονηρὸς, καὶ ἀρπάζει τὸ ἐσπαρμένον εἰς τὴν καρδίαν του· οὗτος εἶναι ὁ σπόρος, ὁ ὁποῖος ἐσπάρθη εἰς τὸν δρόμον.

20 Ὁ δὲ σπόρος, ὁ ὁποῖος ἐσπάρθη εἰς τὰ πετρώδη, εἶναι ἐκεῖνος, ὅπου ἀκούει τὸν λόγον, καὶ εὐθὺς μετὰ χαρᾶς τὸν δέχεται·

21 Δὲν ἔχει ὅμως ρίζαν εἰς τὸν ἑαυτόν του, ἀλλὰ εἶναι προσωρινός· καὶ ὅταν γίνῃ λύπη ἢ διωγμός διὰ τὸν λόγον, εὐθὺς σκανδαλίζεται.

22 Ἐκεῖνος δὲ, ὁ ὁποῖος σπείρεται εἰς τὰ ἀγκάθια, οὗτος εἶναι ὅπου ἀκούει τὸν λόγον· καὶ ἡ φροντίς τοῦ αἰῶνος τούτου, καὶ ἡ ἀπάτη τοῦ πλούτου πνίγει τὸν λόγον, καὶ δὲν κάμνει καρπὸν.

23 Καὶ ἐκεῖνος, ὁ ὁποῖος σπείρεται εἰς τὴν γῆν τὴν καλὴν, εἶναι ἐκεῖνος, ὁ ὁποῖος ἀκούει τὸν λόγον, καὶ τὸν

καὶ ποιεῖ, ὁ μὲν ἑκατὸν, ὁ δὲ ἐξήκοντα, ὁ δὲ τριάκοντα.

24 Ἀλλην παραβολὴν παρέθηκεν αὐτοῖς, λέγων· Ὁμοιωθῇ ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν ἀνθρώπῳ σπείροντι καλὸν σπέρμα ἐν τῷ ἀγρῷ αὐτοῦ·

25 Ἐν δὲ τῷ καθευδεῖν τοὺς ἀνθρώπους, ἦλθεν αὐτοῦ ὁ ἐχθρὸς, καὶ ἔσπειρε ζιζάνια ἀνά μέσον τοῦ σίτου· καὶ ἀπῆλθεν.

26 Ὅτε δὲ ἐβλάστησεν ὁ χόρτος, καὶ καρπὸν ἐποίησε, τότε ἐφάνη καὶ τὰ ζιζάνια.

27 Προσελθόντες δὲ οἱ δούλοι τοῦ οἰκοκυρίου εἶπον αὐτῷ· Κύριε, οὐχὶ καλὸν σπέρμα ἔσπειρας ἐν τῷ σῷ ἀγρῷ; πόθεν οὖν ἔχει τὰ ζιζάνια;

28 Ὁ δὲ εἶπεν αὐτοῖς· Ἐχθρὸς ἀνθρώπος τοῦτο ἐποίησεν. Οἱ δὲ δούλοι εἶπον αὐτῷ· Θέλεις οὖν ἀπελθόντες συλλέξωμεν αὐτά;

29 Ὁ δὲ εἶπεν· Οὐ· μήποτε συλλέγοντες τὰ ζιζάνια, ἐκριζώσῃτε ἅμα αὐτοὺς τὸν σῖτον.

30 Ἀφετε συναρξάνεσθαι ἀμφοτέρα μέχρι τοῦ θρισημοῦ· καὶ ἐν τῷ καιρῷ τοῦ θρισημοῦ ἔρῳ τοὺς θριστάς· συλλέξατε πρῶτον τὰ ζιζάνια, καὶ δήσατε αὐτὰ εἰς δέσμας, πρὸς τὸ κατακαῦσαι αὐτὰ· τὸν δὲ σῖτον συναγάγετε εἰς τὴν ἀποθήκην μου.

31 Ἀλλην παραβολὴν παρέθηκεν αὐτοῖς, λέγων· Ὁμοία ἐστὶν ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν κόκκῳ σινάπεως, ὃν λαβὼν ἄνθρωπος ἔσπειρεν ἐν τῷ ἀγρῷ αὐτοῦ·

32 Ὁ μικρότερον μὲν ἐστὶ πάντων τῶν σπερμάτων· ὅταν δὲ αὐξηθῇ, μεῖζον τῶν λαχάνων ἐστί· καὶ γίνεται δένδρον, ὥστε ἔλθεῖν τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ, καὶ κατασκηνοῦν ἐν τοῖς κλάδοις αὐτοῦ.

ἐννοεῖ· ὁ ὅποιος καὶ καρποφορεῖ, καὶ κάμνει, ἄλλο ἑκατὸν, ἄλλο ἐξήκοντα, ἄλλο τριάκοντα.

24 Ἀλλην παραβολὴν τοὺς ἐπρόβαλε, λέγων· Ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν ὁμοιάζει μὲ ἓνα ἄνθρωπον, ὁ ὅποιος σπείρει καλὸν σπόρον εἰς τὸ χωράφιόν του·

25 Καὶ ἐν ᾧ ἐκοιμῶντο οἱ ἄνθρωποι, ὑπῆγεν ὁ ἐχθρὸς του, καὶ ἔσπειρε ζιζάνια ἀνά μέσον τοῦ σιταρίου· καὶ ἔφυγε.

26 Καὶ ὅταν ἐβλάστησεν τὸ χορτάριον, καὶ ἔκαμε καρπὸν, τότε ἐφάνησαν καὶ τὰ ζιζάνια.

27 Καὶ ὑπῆγαν οἱ δουλευταὶ τοῦ οἰκοκυρίου ἐκείνου, καὶ τὸν εἶπον· Κύριε, δὲν ἔσπειρες καλὸν σπόρον εἰς τὸ χωράφιόν σου; πόθεν λοιπὸν ἔχει τὰ ζιζάνια;

28 Καὶ αὐτὸς τοὺς εἶπε· Ἐχθρὸς ἀνθρώπος ἔκαμε τοῦτο. Λέγουσιν εἰς αὐτὸν οἱ δούλοι του· Κύριε, θέλεις λοιπὸν νὰ ὑπάγωμεν, νὰ τὰ μαζώσωμεν;

29 Καὶ ἐκεῖνος εἶπεν· Ὁχι· μήπως καὶ μαζώνοντες τὰ ζιζάνια, ἐκριζώσῃτε μαζὺ μετ' αὐτὰ καὶ τὸ σίταριον.

30 Ἀφήσατε νὰ μεγαλώσασιν καὶ τὰ δύο μαζὺ ἕως τὸ θέρος· καὶ εἰς τὸν καιρὸν τοῦ θρισημοῦ θέλω εἰπεῖ εἰς τοὺς θριστάς· Μαζώξατε πρῶτον τὰ ζιζάνια, καὶ δέσετέ τα εἰς δεμάτια, διὰ νὰ τὰ κατακαύσωμεν· καὶ τὸ σίταριον μαζώξατε εἰς τὴν ἀποθήκην μου.

31 Ἀλλην παραβολὴν πάλιν τοὺς ἐπρόβαλε, λέγων· Ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν εἶναι ὁμοία μὲ κόκκον σινάπιδου, τὸν ὅποιον ἔλαβεν ἄνθρωπος τις καὶ τὸ ἔσπειρεν εἰς τὸ χωράφιόν του·

32 Τὸ ὅποιον εἶναι μικρότερον ἀπὸ ὅλα τὰ σπέρματα· ὅταν δὲ αὐξηθῇ, γίνεται μεγαλύτερον ἀπὸ τὰ λαχάνα· καὶ γίνεται δένδρον, ὥστε τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ ἔρχονται, καὶ φωλεάζουσιν εἰς τοὺς κλάδους του.

33 Ἀλλην παραβολὴν ἐλάλησεν

33 Ἀλλην παραβολὴν τοὺς εἶπεν·

αὐτοῖς· Ὁμοία ἐστὶν ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν ζύμῃ, ἣν λαβοῦσα γυνὴ ἐνέκρυπεν εἰς ἀλεύρου σάτα τρία, ἕως οὗ ἐξυμῶθη ὅλον.

34 Ταῦτα πάντα ἐλάλησεν ὁ Ἰησοῦς ἐν παραβολαῖς τοῖς ὄχλοις, καὶ χωρὶς παραβολῆς οὐκ ἐλάλει αὐτοῖς·

35 Ὅπως πληρωθῇ τὸ ῥηθὲν διὰ τοῦ προφήτου, λέγοντος· Ἀνοίξω ἐν παραβολαῖς τὸ στόμα μου· ἐρεύξομαι κεκρυμμένα ἀπὸ καταβολῆς κόσμου.

36 Τότε ἀφείδους τοὺς ὄχλους, ἦλθεν εἰς τὴν οἰκίαν ὁ Ἰησοῦς· καὶ προσῆλθον αὐτῷ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ, λέγοντες· Φράσον ἡμῖν τὴν παραβολὴν τῶν ζιζανίων τοῦ ἀγροῦ.

37 Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς, εἶπεν αὐτοῖς· Ὁ σπείρων τὸ καλὸν σπέρμα, ἐστὶν ὁ Υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου·

38 Ὁ δὲ ἀγρὸς, ἐστὶν ὁ κόσμος· τὸ δὲ καλὸν σπέρμα, οὗτοι εἰσιν οἱ υἱοὶ τῆς βασιλείας· τὰ δὲ ζιζάνια, εἰσιν οἱ υἱοὶ τοῦ πονηροῦ·

39 Ὁ δὲ ἐχθρὸς ὁ σπείρας αὐτὰ, ἐστὶν ὁ διάβολος· ὁ δὲ θερισμὸς, συντέλεια τοῦ αἰῶνος ἐστὶν· οἱ δὲ θερισταὶ, ἄγγελοι εἰσιν.

40 Ὡς περ οὖν συλλέγεται τὰ ζιζάνια, καὶ πυρὶ κατακαίεται· οὕτως ἔσται ἐν τῇ συντελείᾳ τοῦ αἰῶνος τούτου.

41 Ἀποστελεῖ ὁ Υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου τοὺς ἀγγέλους αὐτοῦ, καὶ συλλέξουσιν ἐκ τῆς βασιλείας αὐτοῦ πάντα τὰ σκάνδαλα, καὶ τοὺς ποιοῦντας τὴν ἀνομίαν·

42 Καὶ βαλοῦσιν αὐτοὺς εἰς τὴν κάμινον τοῦ πυρός· ἐκεῖ ἔσται ὁ κλαυθμὸς καὶ ὁ βρυγμὸς τῶν ὀδόντων.

43 Τότε οἱ δίκαιοι ἐκλάμψουσιν ὡς ὁ ἥλιος, ἐν τῇ βασιλείᾳ τοῦ Πατρὸς αὐτῶν. Ὁ ἔχων ὦτα ἀκούειν, ἀκουέτω.

Ἐν τῇ βασιλείᾳ τῶν οὐρανῶν ὁμοιάζει μὲ προσύμνον, τὸ ὅποιον ἔλαβε μία γυνή, καὶ τὸ ἔκρυψε μέσα εἰς τρία μέτρα ἀλευρίου, ἕως οὗ ἐξυμῶθη ὅλον.

34 Ταῦτα ὅλα ἔλεγεν ὁ Ἰησοῦς μετὰ παραβολὰς εἰς τὸν ὄχλον, καὶ χωρὶς παραβολῆς δὲν ἐλάλει εἰς αὐτοὺς·

35 Διὰ τὴν πληρωθῆναι ἐκεῖνο, τὸ ὅποιον ἐλαλήθη διὰ μέσου τοῦ προφήτου, λέγοντος· Θέλω ἀνοίξει εἰς παραβολὰς τὸ στόμα μου· καὶ θέλω ἐβγάλει ἐκεῖνα, τὰ ὅποια ἦσαν κεκρυμμένα ἀπὸ τὴν ἀρχὴν τοῦ κόσμου.

36 Τότε ἀφῆκε τὸν ὄχλον ὁ Ἰησοῦς, καὶ ἦλθεν εἰς τὴν οἰκίαν· καὶ ὑπῆγαν οἱ μαθηταὶ τοῦ πλησίον του, καὶ τὸν λέγουσιν· Ἐρμήνευσόν μας τὴν παραβολὴν τῶν ζιζανίων τοῦ χωραφίου.

37 Καὶ αὐτὸς ἀπεκρίθη, καὶ λέγει τοὺς· Ἐκεῖνος, ὁ ὁποῖος σπείρει τὸ καλὸν σπέρμα, εἶναι ὁ Υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου·

38 Καὶ τὸ χωράφιον, εἶναι ὁ κόσμος, καὶ τὸ καλὸν σπέρμα, οὗτοι εἶναι οἱ υἱοὶ τῆς βασιλείας· τὰ δὲ ζιζάνια, εἶναι οἱ υἱοὶ τοῦ πονηροῦ·

39 Καὶ ὁ ἐχθρὸς, ὁ ὁποῖος τὰ ἐσπείρειν, εἶναι ὁ διάβολος· καὶ ὁ θερισμὸς, εἶναι τὸ τέλος τοῦ κόσμου· καὶ οἱ θερισταὶ, εἶναι οἱ ἄγγελοι.

40 Καθὼς λοιπὸν μαζώνονται τὰ ζιζάνια, καὶ καίονται μετὰ φωτίαν· οὕτως θέλει εἶναι καὶ εἰς τὸ τέλος τοῦ κόσμου τούτου.

41 Θέλει στείλει ὁ Υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου τοὺς ἀγγέλους του, καὶ θέλουσι μαζώξει ἀπὸ τὴν βασιλείαν του ὅλα τὰ σκάνδαλα, καὶ ἐκεῖνους, οἱ ὅποιοι κάμνουσι τὴν ἀνομίαν·

42 Καὶ θέλουσι τοὺς βάλει εἰς τὴν κάμινον τοῦ πυρός· ἐκεῖ θέλει εἶναι ὁ κλαυθμὸς καὶ ὁ βρυγμὸς τῶν ὀδόντων.

43 Τότε οἱ δίκαιοι θέλουσι λάμψει καθὼς ὁ ἥλιος, εἰς τὴν βασιλείαν τοῦ Πατρὸς τῶν. Ὁποῖος ἔχει ὠτία νὰ ἀκούῃ, ἄς ἀκούῃ.

44 Πάλιν ὁμοία ἐστὶν ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν θησαυρῷ κεκρυμμένῳ ἐν τῷ ἀγρῷ, ὃν εὗρὼν ἄνθρωπος ἔκρυψε, καὶ ἀπὸ τῆς χαρᾶς αὐτοῦ ὑπάγει, καὶ πάντα ὅσα ἔχει, πωλεῖ, καὶ ἀγοράζει τὸν ἀγρὸν ἐκεῖνον.

45 Πάλιν ὁμοία ἐστὶν ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν ἀνθρώπῳ ἐμπόρῳ, ζητούντι καλοὺς μαργαρίτας·

46 Ὃς εὗρὼν ἓνα πολύτιμον μαργαρίτην, ἀπελθὼν, πέπρακε πάντα ὅσα εἶχε, καὶ ἠγόρασεν αὐτόν.

47 Πάλιν ὁμοία ἐστὶν ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν σαγήνῃ βληθείσῃ εἰς τὴν θάλασσαν, καὶ ἐκ παντὸς γένους συναγχοῦσῃ·

48 Ἦν, ὅτε ἐπληρώθη, ἀναβιβάσαντες ἐπὶ τὸν αἰγιαλόν, καὶ καθίσαντες, συνέλεξαν τὰ καλὰ εἰς ἀγγεῖα, τὰ δὲ σαπρὰ ἐξω ἐβαλον.

49 Οὕτως ἔσται ἐν τῇ συντελείᾳ τοῦ αἰῶνος· ἐξελεύσονται οἱ ἄγγελοι, καὶ ἀφωριοῦσι τοὺς πονηροὺς ἐκ μέσου τῶν δικαίων·

50 Καὶ βαλοῦσιν αὐτοὺς εἰς τὴν κάμινον τοῦ πυρός· ἐκεῖ ἔσται ὁ κλαυθμὸς καὶ ὁ βρυγμὸς τῶν ὀδόντων.

51 Λέγει αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· Συνήκατε ταῦτα πάντα; Λέγουσιν αὐτῷ· Ναί, Κύριε.

52 Ὁ δὲ εἶπεν αὐταῖς· Διὰ τοῦτο πᾶς γραμματεὺς μαθητευθεὶς εἰς τὴν βασιλείαν τῶν οὐρανῶν, ὁμοίος ἐστὶν ἀνθρώπῳ οἰκοδεσπότῃ, ὅστις ἐκβάλλει ἐκ τοῦ θησαυροῦ αὐτοῦ καινὰ καὶ παλαιά.

53 Καὶ ἐγένετο, ὅτε ἐτέλεσεν ὁ Ἰησοῦς τὰς παραβολὰς ταύτας, μετήρην ἐκεῖθεν.

54 Καὶ ἐλθὼν εἰς τὴν πατρίδα αὐτοῦ, ἐδίδασκεν αὐτοὺς ἐν τῇ συναγωγῇ αὐτῶν· ὥστε ἐκπλήττεσθαι αὐτοὺς, καὶ λέγειν· Πόθεν τούτῳ ἡ σοφία αὕτη, καὶ αἱ δυνάμεις;

55 Οὐχ οὗτός ἐστιν ὁ τοῦ τέκτονος

44 Πάλιν ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν ὁμοιάζει μὲ θησαυρὸν κρυμμένον εἰς τὸ χωράφιον, τὸν ὅποιον ἄφ' οὗ τὸν εὗρηκεν ἄνθρωπος, τὸν ἔκρυψε, καὶ ἀπὸ τῆς χαρᾶς του ὑπάγει, καὶ πωλεῖ ὅ, τι καὶ ἂν ἔχη, καὶ ἀγοράζει τὸ χωράφιον ἐκεῖνο.

45 Πάλιν ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν ὁμοιάζει μὲ ἄνθρωπον πραγματευτήν, ὁ ὅποιος γυρεύει καλὰ μαργαριτάρια·

46 Ὁ ὅποιος εὕρισκον ἓνα πολύτιμον μαργαρίτην, ὑπῆλθε, καὶ ἐπώλησεν ὅλα ὅσα εἶχε, καὶ τὸν ἠγόρασε.

47 Πάλιν ὁμοιάζει ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν μὲ δίκτυον, ὅπου ἐβάλλθη εἰς τὴν θάλασσαν, καὶ ἐμάζωξεν ἀπὸ κάθε εἶδους·

48 Καὶ ὅταν ἐγεμίσθῃ, σύροντές το εἰς τὸν αἰγιαλόν, καὶ καθίσαντες, ἐμάζωξαν τὰ καλὰ εἰς ἀγγεῖα, καὶ τὰ σαπρὰ ἐρρίψαν ἐξω.

49 Οὕτω θέλει εἶναι καὶ εἰς τὸ τέλος τοῦ κόσμου· θέλουσιν ἔλθῃ οἱ ἄγγελοι, καὶ θέλουσι χωρίσει τοὺς κακοὺς ἀπὸ μέσου τῶν δικαίων·

50 Καὶ θέλουσι τοὺς βάλλει εἰς τὴν κάμινον τοῦ πυρός· ἐκεῖ εἶναι ὁ κλαυθμὸς καὶ ὁ βρυγμὸς τῶν ὀδόντων.

51 Λέγει εἰς αὐτοὺς ὁ Ἰησοῦς· Τὰ ἐννοήσατε ὅλα ταῦτα; Λέγουσιν εἰς αὐτόν· Ναί, Κύριε.

52 Καὶ αὐτὸς τοὺς εἶπε· Διὰ τοῦτο πᾶς γραμματεὺς, ὃς τις ἐμαθητεύθῃ εἰς τὴν βασιλείαν τῶν οὐρανῶν, ὁμοιάζει μὲ ἓνα ἄνθρωπον οἰκοκύριον, ὁ ὅποιος ἐβγάλλει ἀπὸ τὸν θησαυρὸν του καὶ νέα καὶ παλαιά.

53 Καὶ ἐγένεν, ὅταν ἐτελείωσεν ὁ Ἰησοῦς τὰς παραβολὰς ταύτας, ἐσηκώθη ἀπεκεῖ.

54 Καὶ ἄφ' οὗ ἦλθεν εἰς τὴν πατρίδα του, τοὺς ἐδίδασκεν εἰς τὴν συναγωγὴν των· ὥστε ἐθαύμαζον, καὶ ἔλεγον· Ἀποποῦ ἦλθεν εἰς αὐτὸν ἡ σοφία αὕτη, καὶ αἱ δυνάμεις;

55 Δὲν εἶναι οὗτος ὁ υἱὸς τοῦ

υἱός· οὐχὶ ἡ μήτηρ αὐτοῦ λέγεται Μαριάμ, καὶ οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ Ἰάκωβος, καὶ Ἰωσῆς, καὶ Σίμων, καὶ Ἰούδας·

56 Καὶ αἱ ἀδελφαὶ αὐτοῦ οὐχὶ πᾶσαι πρὸς ἡμᾶς εἰσι· πόθεν οὖν τούτῳ ταῦτα πάντα·

57 Καὶ ἐσκανδαλίζοντο ἐν αὐτῷ. Ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτοῖς· Οὐκ ἔστι προφήτης ἄτιμος, εἰ μὴ ἐν τῇ πατρίδι αὐτοῦ, καὶ ἐν τῇ οἰκίᾳ αὐτοῦ.

58 Καὶ οὐκ ἐποίησεν ἐκεῖ δυνάμεις πολλὰς, διὰ τὴν ἀπιστίαν αὐτῶν.

Κεφ. ιδ'. XIV.

ἘΝ ἐκείνῳ τῷ καιρῷ ἤκουσεν Ἡρώδης ὁ Τετράρχης τὴν ἀκοὴν Ἰησοῦ·

2 Καὶ εἶπε τοῖς παισὶν αὐτοῦ· Οὗτός ἐστιν Ἰωάννης ὁ Βαπτιστής· αὐτὸς ἠγέρθη ἀπὸ τῶν νεκρῶν, καὶ διὰ τοῦτο αἱ δυνάμεις ἐνεργοῦσιν ἐν αὐτῷ.

3 Ὁ γὰρ Ἡρώδης κρατήσας τὸν Ἰωάννην, ἔδωκεν αὐτὸν, καὶ ἔθετο ἐν φυλακῇ, διὰ Ἡρωδιάδα τὴν γυναῖκα Φιλίππου τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ.

4 Ἐλεγε γὰρ αὐτῷ ὁ Ἰωάννης· Οὐκ ἔξεστὶ σοὶ ἔχειν αὐτήν.

5 Καὶ θέλων αὐτὸν ἀποκτείνειν, ἐφοβήθη τὸν ὄχλον, ὅτι ὡς προφήτην αὐτὸν εἶχον.

6 Γενεσίῳ δὲ ἀγομένων τοῦ Ἡρώδου, ὥρχησατο ἡ θυγάτηρ τῆς Ἡρωδιάδος ἐν τῷ μέσῳ· καὶ ἤρесе τῷ Ἡρώδῃ·

7 Ὅθεν μεθ' ὅρκου ὡμολόγησεν αὐτῇ δοῦναι ὃ ἐὰν αἰτήσῃται.

8 Ἡ δὲ, προβιβασθεῖσα ὑπὸ τῆς μητρὸς αὐτῆς, Δός μοι, φησὶν, ὧδε ἐπὶ πιάκι τὴν κεφαλὴν Ἰωάννου τοῦ Βαπτιστοῦ.

9 Καὶ ἐλυπήθη ὁ βασιλεὺς· διὰ δὲ τοὺς ὅρκους, καὶ τοὺς συνανακειμέ-

λεπτουργοῦ· δὲν λέγεται ἡ μήτηρ του Μαριάμ, καὶ οἱ ἀδελφοὶ του Ἰάκωβος, καὶ Ἰωσῆς, καὶ Σίμων, καὶ Ἰούδας·

56 Καὶ αἱ ἀδελφαὶ του ὅλαι δὲν εἶναι μετ' ἡμᾶς· ἀποποῦ λοιπὸν τὸν ἦλθον ταῦτα ὅλα·

57 Καὶ ἐσκανδαλίζοντο εἰς αὐτόν. Καὶ ὁ Ἰησοῦς τοὺς εἶπε· Δὲν εἶναι προφήτης ἄτιμος, εἰ μὴ εἰς τὴν πατρίδα του, καὶ εἰς τὴν οἰκίαν του.

58 Καὶ δὲν ἐκάμεν ἐκεῖ πολλὰς δυνάμεις διὰ τὴν ἀπιστίαν των.

Κεφ. ιδ'. XIV.

Εἰς ἐκείνον τὸν καιρὸν ἤκουσεν ὁ Ἡρώδης ὁ Τετράρχης τὴν φήμην τοῦ Ἰησοῦ·

2 Καὶ εἶπεν εἰς τοὺς ὑπηρέτας του· Οὗτός ἐστὶν ὁ Ἰωάννης ὁ Βαπτιστής· αὐτὸς ἀνέσταθ' ἀπὸ τοὺς νεκροὺς, καὶ διὰ τοῦτο αἱ δυνάμεις ἐνεργοῦσιν εἰς αὐτόν.

3 Διότι ὁ Ἡρώδης ἀφ' οὗ ἐπάσσε τὸν Ἰωάννην, τὸν ἔδωκε, καὶ τὸν ἐβαλεν εἰς τὴν φυλακὴν, διὰ τὴν Ἡρωδιάδα τὴν γυναῖκα Φιλίππου τοῦ ἀδελφοῦ του.

4 Διότι τὸν ἔλεγεν ὁ Ἰωάννης· Δὲν σὲ εἶναι συγχωρημένον νὰ τὴν ἔχῃς.

5 Καὶ θέλων νὰ τὸν φονεύσῃ, ἐφοβήθη τὸν ὄχλον, διότι τὸν εἶχον ὡς προφήτην.

6 Καὶ ὅταν ἐορτάζοντο τὰ γενέθλια τοῦ Ἡρώδου, ἐχόρευεν ἡ θυγάτηρ τῆς Ἡρωδιάδος εἰς τὴν μέσην· καὶ ἤρесе εἰς τὸν Ἡρώδην·

7 Διὰ τοῦτο ὡμολόγησε μετ' ὅρκου νὰ τὴν δώσῃ ὅ, τι πᾶν ἔβηκεν ἠθέλε τὸν ζητήσῃ.

8 Καὶ παρακινηθεῖσα ἐκείνη ἀπὸ τὴν μητέρα της, λέγει· Δός με ἐδῶ εἰς ἓν πινάκιον τὴν κεφαλὴν τοῦ Ἰωάννου τοῦ Βαπτιστοῦ.

9 Καὶ ὁ βασιλεὺς ἐλυπήθη· ἀλλὰ διὰ τοὺς ὅρκους καὶ τοὺς καθισμέ-

νους, ἐκέλευσε δοθῆναι.

10 Καὶ πέμψας ἀπεκεφάλισε τὸν Ἰωάννην ἐν τῇ φυλακῇ.

11 Καὶ ἠνέχθη ἡ κεφαλὴ αὐτοῦ ἐπὶ πινάκι, καὶ ἐδόθη τῷ κορασίῳ· καὶ ἤνεγκε τῇ μητρὶ αὐτῆς.

12 Καὶ προσελθόντες οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ, ἦσαν τὸ σῶμα, καὶ ἔθαψαν αὐτό· καὶ ἐλθόντες ἀπήγγειλαν τῷ Ἰησοῦ.

13 Καὶ ἀκούσας ὁ Ἰησοῦς, ἀνεχώρησεν ἐκεῖθεν ἐν πλοίῳ εἰς ἔρημον τόπον κατ' ἰδίαν. Καὶ ἀκουσάντες οἱ ὄχλοι, ἠκολούθησαν αὐτῷ περὶ ἡ ἀπὸ τῶν πόλεων.

14 Καὶ ἐξελθὼν ὁ Ἰησοῦς, εἶδε πολὺν ὄχλον· καὶ ἐσπλαγχνίσθη ἐπ' αὐτούς, καὶ ἐθεράπευσε τοὺς ἀρρώστους αὐτῶν.

15 Ὅφιας δὲ γενομένης, προσῆλθον αὐτῷ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ, λέγοντες· Ἐρημὸς ἐστὶν ὁ τόπος, καὶ ἡ ὥρα ἤδη παρήλθεν· ἀπόλυσον τοὺς ὄχλους, ἵνα ἀπελθόντες εἰς τὰς κόμας, ἀγοράσωσιν ἑαυτοῖς βρώματα.

16 Ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτοῖς· Οὐ χρειάν ἔχουσιν ἀπελθεῖν· δότε αὐτοῖς ὑμεῖς φαγεῖν.

17 Οἱ δὲ λέγουσιν αὐτῷ· Οὐκ ἔχομεν ὧδε εἰ μὴ πέντε ἄρτους καὶ δύο ἰχθύας.

18 Ὁ δὲ εἶπε· Φέρετέ μοι αὐτοὺς ὧδε.

19 Καὶ κελεύσας τοὺς ὄχλους ἀνακλιθῆναι ἐπὶ τοὺς χόρτους, καὶ λαβὼν τοὺς πέντε ἄρτους καὶ τοὺς δύο ἰχθύας, ἀναβλέψας εἰς τὸν οὐρανόν, εὐλόγησε· καὶ κλάσας, ἔδωκε τοῖς μαθηταῖς τοὺς ἄρτους, οἱ δὲ μαθηταὶ τοῖς ὄχλοις.

20 Καὶ ἔφαγον πάντες, καὶ ἔχορτάσθησαν· καὶ ἦσαν τὸ περισσεύοντων κλάσματα, δώδεκα κοφίνους πλήρεις.

21 Οἱ δὲ ἐσθίνοντες ἦσαν ἄνδρες ὡσεὶ πεντακισχίλιοι, χωρὶς γυναικῶν καὶ παιδίων.

νους μαζί, ἐπρόσταξε νὰ δοθῇ.

10 Καὶ ἔστειλε, καὶ ἀπεκεφάλισε τὸν Ἰωάννην εἰς τὴν φυλακὴν.

11 Καὶ ἐφέρθη ἡ κεφαλὴ του εἰς πινάκιον, καὶ ἐδόθη εἰς τὸ κοράσιον· καὶ τὴν ἔφερεν εἰς τὴν μητέρα της.

12 Καὶ πηγαίνοντες οἱ μαθηταὶ τοῦ Ἰωάννου, ἐσήκωσαν τὸ κορμίον του, καὶ τὸ ἔθαψαν· καὶ ὑπῆγαν καὶ τὸ εἶπον εἰς τὸν Ἰησοῦν.

13 Καὶ ὁ Ἰησοῦς, ἀφ' οὗ τὸ ἤκουσεν, ἀνεχώρησεν ἀπ' ἐκεῖ μὲ πλοῖον χωριστὰ εἰς ἕνα ἔρημον τόπον. Καὶ οἱ ὄχλοι, ἀφ' οὗ τὸ ἔμαθον, τὸν ἠκολούθησαν περὶ ἀπὸ τὰς πόλεις.

14 Καὶ ἐβγαίνων ἔξω ὁ Ἰησοῦς, εἶδε πολὺν λαόν· καὶ τὸν ἐσπλαγχνίσθη, καὶ ἰάτρεισε τοὺς ἀρρώστους των.

15 Καὶ ὅτε ἐβραδύασεν, ἦλθον οἱ μαθηταὶ του, λέγοντες· Ὁ τόπος εἶναι ἐρημος, καὶ ἡ ὥρα πλέον ἐπέρασεν· ἀπόλυσον τὸν λαόν, διὰ νὰ υπάγωσιν εἰς τὰ χωρία, καὶ νὰ ἀγοράσωσι διὰ τὸν ἑαυτὸν των τροφάς.

16 Λέγει τοὺς ὁ Ἰησοῦς· Δὲν κάμνει χρεία νὰ υπάγωσι· δότε τοὺς σεῖς νὰ φάγωσι.

17 Καὶ ἐκεῖνοι τὸν εἶπον· Ἡμεῖς δὲν ἔχομεν ἔδω παρὰ πέντε ψωμῖα καὶ δύο ὀψάρια.

18 Καὶ λέγει τοὺς· Φέρετέ τα ἔδω εἰς ἐμέ.

19 Καὶ ἐπρόσταξε τὸν λαόν νὰ καθίσωσιν ἐπάνω εἰς τὰ χορτάρια, καὶ ἐπῆρε τὰ πέντε ψωμῖα καὶ τὰ δύο ὀψάρια, καὶ ἀτένισεν εἰς τὸν οὐρανόν, καὶ εὐλόγησε· καὶ ἀφ' οὗ ἔκοψε τὰ ψωμῖα, τὰ ἔδωκεν εἰς τοὺς μαθητάς, καὶ οἱ μαθηταὶ εἰς τὸν λαόν.

20 Καὶ ἔφαγον ὅλοι, καὶ ἔχορτάσθησαν· καὶ ἐσήκωσαν τὰ κομμάτια, τὰ ὅποια ἐπερίσσευσαν, δώδεκα κοφίνια γεμάτα.

21 Καὶ ὅσοι ἔφαγον, ἦσαν ἕως πέντε χιλιάδες ἄνδρες, χωρὶς γυναικῶν καὶ παιδίων.

22 Καὶ εὐθέως ἠνάγκασεν ὁ Ἰησοῦς τοὺς μαθητὰς αὐτοῦ ἐμβῆναι εἰς τὸ πλοῖον, καὶ προάγειν αὐτὸν εἰς τὸ πέραν, ἕως οὗ ἀπολύσῃ τοὺς ὄχλους.

23 Καὶ ἀπολύσας τοὺς ὄχλους, ἀνέβη εἰς τὸ ὄρος κατ' ἰδίαν προσεύξασθαι. Ὁψίας δὲ γενομένης, μόνος ἦν ἐκεῖ.

24 Τὸ δὲ πλοῖον ἦδη μέσον τῆς θαλάσσης ἦν, βικανίζομενον ὑπὸ τῶν κυμάτων· ἦν γὰρ ἐναντίος ὁ ἄνεμος.

25 Τετάρτῃ δὲ φυλακῇ τῆς νυκτὸς ἀπῆλθε πρὸς αὐτοὺς ὁ Ἰησοῦς, περιπατῶν ἐπὶ τῆς θαλάσσης.

26 Καὶ ἰδόντες αὐτὸν οἱ μαθηταὶ ἐπὶ τὴν θάλασσαν περιπατοῦντα, ἐταράχθησαν, λέγοντες· "Ὅτι φάντασμα ἐστὶ" καὶ ἀπὸ τοῦ φόβου ἐκραζαν.

27 Εὐθέως δὲ ἐλάλησεν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς, λέγων· "Θαρσεῖτε· ἐγώ εἰμι· μὴ φοβεῖσθε."

28 Ἀποκριθεὶς δὲ αὐτῷ ὁ Πέτρος, εἶπε· Κύριε, εἰ σὺ εἶ, κέλευσόν με πρὸς σε ἔλθειν ἐπὶ τὰ ὕδατα.

29 Ὁ δὲ εἶπεν· Ἐλθέ. Καὶ καταβὰς ἀπὸ τοῦ πλοίου ὁ Πέτρος, περιεπάτησεν ἐπὶ τὰ ὕδατα, ἔλθειν πρὸς τὸν Ἰησοῦν.

30 Βλέπων δὲ τὸν ἄνεμον ἰσχυρὸν, ἐφοβήθη· καὶ ἀρξάμενος καταποντίζεσθαι, ἐκραξε, λέγων· Κύριε, σῶσόν με.

31 Εὐθέως δὲ ὁ Ἰησοῦς ἐκτείνας τὴν χεῖρα, ἐπελάβετο αὐτοῦ, καὶ λέγει αὐτῷ· Ὁλιγόπιστε, εἰς τί ἐδίστασας;

32 Καὶ ἐμβάντων αὐτῶν εἰς τὸ πλοῖον, ἐκόπασεν ὁ ἄνεμος.

33 Οἱ δὲ ἐν τῷ πλοίῳ, ἐλθόντες προσεκύνησαν αὐτῷ, λέγοντες· Ἀληθῶς Θεοῦ Υἱὸς εἶ.

22 Καὶ παρευθὺς ἠνάγκασεν ὁ Ἰησοῦς τοὺς μαθητὰς του νὰ ἐμβωσιν εἰς τὸ πλοῖον, καὶ νὰ περάσωσι προτῆτερα πέραν, ἕως οὗ νὰ ἀπολύσῃ τοὺς ὄχλους.

23 Καὶ ἀφ' οὗ ἀπέλυσε τοὺς ὄχλους, ἀνέβη εἰς τὸ ὄρος καταμονας νὰ προσευχηθῇ. Καὶ ὅταν ἐβραδύασεν, ἦτον μόνος ἐκεῖ.

24 Καὶ τὸ πλοῖον σχεδὸν ἦτον εἰς τὴν μέσσην τῆς θαλάσσης, καὶ ἐπειράζετο ἀπὸ τὰ κύματα· διότι ὁ ἄνεμος ἦτον ἐναντίος.

25 Καὶ εἰς τὴν τετάρτῃν φυλακὴν τῆς νυκτὸς ὑπῆγεν ὁ Ἰησοῦς εἰς τοὺς μαθητὰς, περιπατῶν ἐπάνω εἰς τὴν θάλασσαν.

26 Καὶ καθὼς τὸν εἶδον οἱ μαθηταί, ὅτι ἐπεριπάτει ἐπάνω εἰς τὴν θάλασσαν, ἐσυγχύσθησαν, καὶ ἔλεγον· "Ὅτι εἶναι φάντασμα" καὶ ἀπὸ τὸν φόβον τῶν ἐφώναζαν.

27 Καὶ παρευθὺς τοὺς ἐλάλησεν ὁ Ἰησοῦς, λέγων· "Ἐχετε θάρρος· ἐγώ εἰμι· μὴ φοβεῖσθε."

28 Καὶ ὁ Πέτρος ἀπεκρίθη εἰς αὐτὸν, καὶ εἶπε· Κύριε, ἂν εἶσαι σὺ, πρόσταξόν με νὰ ἔλθω εἰς σὲ ἐπάνω εἰς τὰ νερά.

29 Καὶ ἐκεῖνος τὸν εἶπεν· Ἐλα. Καὶ κατέβη ἀπὸ τὸ πλοῖον ὁ Πέτρος, καὶ ἐπεριπάτησεν ἐπάνω εἰς τὰ νερά, διὰ νὰ ἔλθῃ εἰς τὸν Ἰησοῦν.

30 Βλέπων ὅμως τὸν ἄνεμον δυνατὸν, ἐφοβήθη· καὶ ἐπειδὴ ἤρχισε νὰ καταβυθίζηται, ἐκραξε, λέγων· Κύριε, σῶσόν με.

31 Καὶ παρευθὺς ὁ Ἰησοῦς ἐξήπλωσε τὴν χεῖρά του, καὶ ἐπίασέ τον, καὶ τὸν λέγει· Ὡς ὀλιγόπιστε, διὰ τί ἐδίστασας;

32 Καὶ ἀφ' οὗ ἐμβῆκαν αὐτοὶ μέσα εἰς τὸ πλοῖον, ὁ ἄνεμος ἔπεσε.

33 Καὶ ἐκεῖνοι, οἱ ὅποιοι ἦσαν μέσα εἰς τὸ πλοῖον, ἦλθον καὶ τὸν ἐπροσκύνησαν, καὶ ἔλεγον· Ἀληθῶς Θεοῦ Υἱὸς εἶσαι.

34 Καὶ διαπερίσσαντες, ἦλθον εἰς τὴν γῆν Γεννησαρέτ.

35 Καὶ ἐπιγόντες αὐτὸν οἱ ἄνδρες τοῦ τόπου ἐκείνου, ἀπέστειλαν εἰς ὅλην τὴν περίχωρον ἐκείνην, καὶ προσήνεγκαν αὐτῷ πάντας τοὺς κακῶς ἔχοντας.

36 Καὶ παρεκάλουν αὐτὸν, ἵνα μόνον ἄψωνται τοῦ κρασπέδου τοῦ ἱματίου αὐτοῦ· καὶ ὅσοι ἤψαντο, διεσώθησαν.

Κεφ. ιε'. XV.

TOTE προσέρχονται τῷ Ἰησοῦ οἱ ἀπὸ Ἱεροσολύμων Γραμματεῖς καὶ Φαρισαῖοι, λέγοντες·

2 Διὰ τί οἱ μαθηταί σου παραβαίνουνσι τὴν παράδοσιν τῶν πρεσβυτέρων; οὐ γὰρ νίπτονται τὰς χεῖρας αὐτῶν, ὅταν ἄρτον ἐσθίωσιν.

3 Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς, εἶπεν αὐτοῖς· Διὰ τί καὶ ὑμεῖς παραβαίνετε τὴν ἐντολὴν τοῦ Θεοῦ, διὰ τὴν παράδοσιν ὑμῶν;

4 Ὁ γὰρ Θεὸς ἐνετείλατο, λέγων· Τίμα τὸν πατέρα σου, καὶ τὴν μητέρα· καὶ Ὁ κακολογῶν πατέρα ἢ μητέρα, θανάτῳ τελευτάτω.

5 Ὑμεῖς δὲ λέγετε· Ὅς ἂν εἴπῃ τῷ πατρὶ ἢ τῇ μητρὶ, Δῶρον, ὃ ἕαν ἐξ ἐμοῦ ἀφελθῇς· καὶ οὐ μὴ τιμῇσιν τὸν πατέρα αὐτοῦ, ἢ τὴν μητέρα αὐτοῦ.

6 Καὶ ἠκυρώσατε τὴν ἐντολὴν τοῦ Θεοῦ, διὰ τὴν παράδοσιν ὑμῶν.

7 Ὑποκριταί, καλῶς προεφῆτευσεν περὶ ὑμῶν Ἡσαίας, λέγων·

8 Ἐγγίξει μοι ὁ λαὸς οὗτος τῷ στόματι αὐτῶν, καὶ τοῖς χεῖλεσί με τιμᾷ· ἡ δὲ καρδία αὐτῶν πόρρω ἀπέχει ἀπ' ἐμοῦ.

9 Μάτην δὲ σέβονται με, διδάσκοντες διδασκαλίας, ἐντάλματα ἀνθρώπων.

34 Καὶ διαβαίνοντες, ἦλθον εἰς τὴν γῆν τῆς Γεννησαρέτ.

35 Καὶ ἀφ' οὗ τὸν ἐγνώρισαν οἱ ἄνδρες τοῦ τόπου ἐκείνου, ἀπέστειλαν εἰς ὅλην τὴν περίχωρον ἐκείνην, καὶ ἔφερον εἰς αὐτὸν ὅλους τοὺς ἀσθενεῖς.

36 Καὶ τὸν ἐπαρακάλουν, μόνον νὰ πιάσῃ τὴν ἄκραν τοῦ φορέματός του· καὶ ὅσοι ἐπίασαν, ὅλοι ἰατρεύθησαν.

Κεφ. ιε'. XV.

TOTE ἦλθον εἰς τὸν Ἰησοῦν οἱ Γραμματεῖς καὶ οἱ Φαρισαῖοι ἀπὸ τὰ Ἱεροσόλυμα, λέγοντες·

2 Διὰ τί οἱ μαθηταί σου παραβαίνουνσι τὴν παράδοσιν τῶν πρεσβυτέρων; διότι δὲν νίπτουσι τὰς χεῖράς των, ὅταν τρώωσι ψωμίον.

3 Καὶ αὐτὸς ἀπεκρίθη, καὶ τοὺς εἶπε· Καὶ σεῖς διὰ τί παραβαίνετε τὴν παραγγελίαν τοῦ Θεοῦ, διὰ τὴν παράδοσιν σας;

4 Διότι ὁ Θεὸς ἐπρόσταξε, λέγων· Τίμα τὸν πατέρα σου, καὶ τὴν μητέρα σου· καὶ Ὅποιος κακολογήσῃ πατέρα ἢ μητέρα, ἅς ἀποθάνῃ με θάνατον.

5 Καὶ σεῖς λέγετε· Ὅτι ὅποιος ἤθελεν εἰπεῖ εἰς τὸν πατέρα καὶ εἰς τὴν μητέρα, Δῶρον εἶναι κάθε πρᾶγμα, ἀπὸ τοῦ ὁποῖον ἡμπορεῖς νὰ ἀφελθῇς ἀπὸ ἐμέ· καὶ νὰ μὴ τιμῇσιν τὸν πατέρα του, καὶ τὴν μητέρα του.

6 Καὶ ἐκάμετε ἄκυρον τὴν παραγγελίαν τοῦ Θεοῦ διὰ τὴν παράδοσιν σας.

7 Ὑποκριταί, καλὰ ἐπροφῆτευσεν διὰ σας ὁ Ἡσαίας, λέγων·

8 Οὗτος ὁ λαὸς μὲ τὸ στόμα του μὲ ἐγγίξει, καὶ μὲ τὰ χεῖλῃ του μὲ τιμᾷ· ἡ δὲ καρδία του λείπει μακρὰν ἀπὸ ἐμέ.

9 Καὶ ματαίως μὲ λατρεύουσι, διδάσκοντες διδασκαλίας, παραγγελίας ἀνθρώπων.

10 Καὶ προσκαλεσάμενος τὸν ὄχλον, εἶπεν αὐτοῖς· Ἀκούετε καὶ συνίετε.

11 Οὐ τὸ εἰσερχόμενον εἰς τὸ στόμα κοινοῖ τὸν ἄνθρωπον· ἀλλὰ τὸ ἐκπορευόμενον ἐκ τοῦ στόματος, τοῦτο κοινοῖ τὸν ἄνθρωπον.

12 Τότε προσελθόντες οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ, εἶπον αὐτῷ· Οἶδας, ὅτι οἱ Φαρισαῖοι ἀκούσαντες τὸν λόγον, ἐσκανδαλίσθησαν;

13 Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς, εἶπε· Πᾶσα φυτεία, ἣν οὐκ ἐφύτευσεν ὁ Πατήρ μου ὁ οὐράνιος, ἐκριζωθήσεται.

14 Ἀφετε αὐτούς· ὁδηγοὶ εἰσι τυφλοὶ τυφλῶν· τυφλὸς δὲ τυφλὸν ἐάν ὁδηγῇ, ἀμφότεροι εἰς βόθυνον πεσοῦνται.

15 Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ Πέτρος, εἶπεν αὐτῷ· Φράσον ἡμῖν τὴν παραβολὴν ταύτην.

16 Ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπεν· Ἀκμὴν καὶ ὑμεῖς ἀσύνετοί ἐστε;

17 Οὐπω νοεῖτε, ὅτι πᾶν τὸ εἰσπορευόμενον εἰς τὸ στόμα, εἰς τὴν κοιλίαν χωρεῖ, καὶ εἰς ἀφθέρῳα ἐκβάλλεται;

18 Τὰ δὲ ἐκπορευόμενα ἐκ τοῦ στόματος, ἐκ τῆς καρδίας ἐξέρχεται, καὶ ἐκεῖνα κοινοῖ τὸν ἄνθρωπον.

19 Ἐκ γὰρ τῆς καρδίας ἐξέρχονται διαλογισμοὶ πονηροὶ, φόνοι, μοιχεῖαι, πορνείαι, κλοπαί, ψευδομαρτυρίαι, βλασφημίαι.

20 Ταῦτα ἐστὶ τὰ κοινούντα τὸν ἄνθρωπον· τὸ δὲ ἀνίπτοις χερσὶ φαγεῖν, οὐ κοινοῖ τὸν ἄνθρωπον.

21 Καὶ ἐξελθὼν ἐκεῖθεν ὁ Ἰησοῦς, ἀνεχώρησεν εἰς τὰ μέρη Τύρου καὶ Σιδῶνος.

22 Καὶ ἰδὼν, γυνὴ Χαναναία ἀπὸ τῶν ὀρίων ἐκείνων ἐξελθοῦσα, ἐκραύγασεν αὐτῷ, λέγουσα· Ἐλέησόν με, Κύριε, Ὡς Δαβὶδ, ἡ θυγάτηρ μου κακῶς δαμονίζεται.

10 Καὶ ἐπροσκάλεσε τὸν ὄχλον, καὶ λέγει εἰς αὐτούς· Ἀκούετε καὶ καταλάβετε.

11 Ὅχι ἐκεῖνο, τὸ ὅποιον ἐμβαίνει εἰς τὸ στόμα, μιαίνει τὸν ἄνθρωπον· ἀλλὰ ἐκεῖνο, τὸ ὅποιον ἐβγαίνει ἀπὸ τοῦ στόματος, ἐκεῖνο μιαίνει τὸν ἄνθρωπον.

12 Τότε ἦλθον οἱ μαθηταὶ του, καὶ τὸν εἶπον· Ἰεζύρεις, ὅτι οἱ Φαρισαῖοι ἀκούσαντες τὸν λόγον, ἐσκανδαλίσθησαν;

13 Καὶ αὐτὸς ἀποκριθεὶς, εἶπε· Πᾶσα φυτεία, τὴν ὅποιαν δὲν ἐφύτευσεν ὁ Πατήρ μου ὁ οὐράνιος, θέλει ἐκριζωθῇ.

14 Ἀφήσατε τοὺς· εἶναι τυφλοὶ ὁδηγοὶ τυφλῶν· καὶ ἐάν ὁ τυφλὸς ὁδηγῇ τὸν τυφλόν, καὶ οἱ δύο θέλουσι πέσει εἰς τὸν λάκκον.

15 Καὶ ἀπεκρίθη ὁ Πέτρος, καὶ εἶπεν εἰς αὐτόν· Ἐρμηνεύσον εἰς ἡμᾶς τὴν παραβολὴν ταύτην.

16 Καὶ ὁ Ἰησοῦς εἶπεν· Ἀκόμη καὶ σεῖς ἀσύνετοί εἰσθε;

17 Δὲν ἐννοεῖτε, ὅτι ὅποιον πρᾶγμα ἐμβαίνει μέσα εἰς τὸ στόμα, ὑπάγει εἰς τὴν κοιλίαν, καὶ ἐβγαίνει εἰς τὴν πόρευσιν;

18 Ἐκεῖνα ὅμως, τὰ ὅποια ἐβγαίνουσιν ἀπὸ τὸ στόμα, ἐβγαίνουσιν ἀπὸ τὴν καρδίαν, καὶ ἐκεῖνα μιαινουσι τὸν ἄνθρωπον.

19 Διότι ἀπὸ τὴν καρδίαν ἐβγαίνουσι διαλογισμοὶ κακοὶ, φόνοι, μοιχεῖαι, πορνείαι, κλεψίαι, ψευδομαρτυρίαι, βλασφημίαι.

20 Ταῦτα εἶναι, τὰ ὅποια μιαινουσι τὸν ἄνθρωπον· τὸ δὲ νὰ φάγῃ κἀνείς μὲ ἀνίπτα χεῖρα, δὲν μιαίνει τὸν ἄνθρωπον.

21 Καὶ ἐβγαίνων ἀπὸ τοῦ Ἰησοῦς, ἀνεχώρησεν εἰς τὰ μέρη Τύρου καὶ Σιδῶνος.

22 Καὶ ἰδὼν, μία γυνὴ Χαναναία, ἡ ὅποια ἐξέβη ἀπὸ τὰ σύνορα ἐκεῖνα, ἐκραζέ τον, λέγουσα· Ἐλέησόν με, Κύριε, Ὡς τοῦ Δαβὶδ, ἡ θυγάτηρ μου κακῶς δαμονίζεται.

23 Ὁ δὲ οὐκ ἀπεκρίθη αὐτῇ λόγον. Καὶ προσελθόντες οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ, ἠρώτων αὐτὸν λέγοντες· Ἀπόλυσον αὐτήν, ὅτι κράζει ὅπισθεν ἡμῶν.

24 Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς, εἶπεν· Οὐκ ἀπεστάλην εἰ μὴ εἰς τὰ πρόβατα τὰ ἀπολωλота οἴκου Ἰσραὴλ.

25 Ἡ δὲ ἐλθοῦσα προσεκύνει αὐτῷ, λέγουσα· Κύριε, βοήθει μοι.

26 Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς, εἶπεν· Οὐκ ἔστι καλὸν λαβεῖν τὸν ἄρτον τῶν τέκνων, καὶ βαλεῖν τοῖς κυναρίοις.

27 Ἡ δὲ εἶπε· Ναί, Κύριε· καὶ γὰρ τὰ κυνάρια ἐσθίει ἀπὸ τῶν ψιχίων τῶν πίπτοντων ἀπὸ τῆς τραπέζης τῶν κυρίων αὐτῶν.

28 Τότε ἀποκριθεὶς ὁ Ἰησοῦς, εἶπεν αὐτῇ· Ὡ γύναι, μεγάλη σου ἡ πίστις· γεννηθῶ σοι ὡς θέλεις. Καὶ ἰάθη ἡ θυγάτηρ αὐτῆς ἀπὸ τῆς ὥρας ἐκείνης.

29 Καὶ μεταβὰς ἐκεῖθεν ὁ Ἰησοῦς, ἦλθε παρὰ τὴν θάλασσαν τῆς Γαλιλαίας· καὶ ἀναβὰς εἰς τὸ ὄρος, ἐκάθητο ἐκεῖ.

30 Καὶ προσῆλθον αὐτῷ ὄχλοι πολλοὶ, ἔχοντες μεθ' ἑαυτῶν χωλοὺς, τυφλοὺς, κυφοὺς, κυλλοὺς, καὶ ἑτέροους πολλοὺς· καὶ ἔρριψαν αὐτοὺς παρὰ τοὺς πόδας τοῦ Ἰησοῦ· καὶ ἐθεράπευσεν αὐτούς·

31 Ὡστε τοὺς ὄχλους θαυμάσαι, βλέποντας κυφοὺς λαλοῦντας, κυλλοὺς ὑγιεῖς, χωλοὺς περιπατοῦντας, καὶ τυφλοὺς βλέποντας· καὶ ἐδόξασαν τὸν Θεὸν Ἰσραὴλ.

32 Ὁ δὲ Ἰησοῦς, προσκαλεσάμενος τοὺς μαθητάς αὐτοῦ, εἶπε· Σπλαγχνίζομαι ἐπὶ τὸν ὄχλον, ὅτι ἤδη ἡμέρας τρεῖς προσμένουσί μοι, καὶ οὐκ ἔχουσι τί φάγωσι· καὶ ἀπολύσαι αὐτοὺς νήστες οὐ θέλω, μήποτε ἐκλυθῶσιν ἐν τῇ ὁδῷ.

23 Καὶ αὐτὸς δὲν τὴν ἀπεκρίθη ἓνα λόγον. Καὶ ἦλθον οἱ μαθηταὶ του, καὶ τὸν ἐπαρακάλουν, λέγοντες· Ἀπόλυσον αὐτήν, διότι φωνάζει ὀπίσω μας.

24 Καὶ ἐκεῖνος ἀπεκρίθη, καὶ εἶπεν· Ἐγὼ δὲν ἐστάλην, εἰ μὴ εἰς τὰ πρόβατα τὰ χαμένα τοῦ οἴκου τοῦ Ἰσραὴλ.

25 Καὶ ἐκείνη ἦλθεν, καὶ ἐπροσκύνησέ τον, λέγουσα· Κύριε, βοήθησόν με.

26 Καὶ αὐτὸς τὴν ἀπεκρίθη, καὶ εἶπε· Δὲν εἶναι καλὸν νὰ λάβῃ τις τὸ ψωμίον τῶν τέκνων, καὶ νὰ τὸ ρίψῃ εἰς τὰ σκυλάκια.

27 Καὶ ἐκείνη εἶπε· Ναί, Κύριε· μὲ ὅλον τοῦτο καὶ τὰ σκυλάκια τρώγουσιν ἀπὸ τὰς ψίγκας, αἱ ὁποῖαι πίπτουσιν ἀπὸ τὴν τραπέζαν τῶν αἰθεντῶν των.

28 Τότε ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς, καὶ τὴν εἶπε· Ὡ γύναι, μεγάλη εἶναι ἡ πίστις σου· ὥς σε γένει καθὼς θέλεις. Καὶ ἰατρευθῇ ἡ θυγάτηρ της ἀπὸ τὴν ὥραν ἐκείνην.

29 Καὶ ἀνεχώρησεν ἀπεκεῖ ὁ Ἰησοῦς, καὶ ἦλθεν πλησίον τῆς θαλάσσης τῆς Γαλιλαίας· καὶ ἀνέβη εἰς τὸ ὄρος, καὶ ἐκάθητο ἐκεῖ·

30 Καὶ ὑπῆγαν εἰς αὐτὸν πολλοὶ ὄχλοι, ἔχοντες μαζὺ των χωλοὺς, τυφλοὺς, ἀλάλους, κουλλοὺς, καὶ ἄλλους πολλοὺς· καὶ ἔρριψάν τους εἰς τοὺς πόδας τοῦ Ἰησοῦ· καὶ τοὺς ἰάτρευσε·

31 Ὡστε ἐθαύμαζον οἱ λαοὶ, βλέποντες τοὺς ἀλάλους ὅτι ἐλάλουν, τοὺς κουλλοὺς ὑγιεῖς, τοὺς χωλοὺς ὅτι ἐπεριπάτουν, καὶ τυφλοὺς ὅτι ἐβλέπον· καὶ ἐδόξασαν τὸν Θεὸν τοῦ Ἰσραὴλ.

32 Καὶ ὁ Ἰησοῦς ἐπροσκάλεσε τοὺς μαθητάς του, καὶ εἶπε· Σπλαγχνίζομαι τοῦτον τὸν λαόν, διότι σχεδὸν τρεῖς ἡμέραι εἶναι, ὁποῦ παραμένουσιν μαζὺ μου ἐδῶ, καὶ δὲν ἔχουσι τί νὰ φάγωσι· καὶ δὲν θέλω νὰ τοὺς ἀπολύσω νηστικούς, μήπως καὶ ἀποκώμωσιν εἰς τὸν δρόμον.

33 Καὶ λέγουσιν αὐτῷ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ· Πόθεν ἡμῖν ἐν ἐρημίᾳ ἄρτοι τοσοῦτοι, ὥστε χορτάσαι ὄχλον τοσοῦτον;

34 Καὶ λέγει αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· Πόσους ἄρτους ἔχετε; Οἱ δὲ εἶπον· Ἑπτὰ, καὶ ὀλίγα ἰχθυῖδια.

35 Καὶ ἐκέλευσε τοῖς ὄχλοις ἀναπεσεῖν ἐπὶ τὴν γῆν.

36 Καὶ λαβὼν τοὺς ἑπτὰ ἄρτους καὶ τοὺς ἰχθύας, εὐχαριστήσας, ἔκλασε, καὶ ἔδωκε τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ· οἱ δὲ μαθηταὶ τῷ ὄχλῳ.

37 Καὶ ἔφαγον πάντες, καὶ ἔχορτάσθησαν· καὶ ἦσαν τὸ περισσεῦον τῶν κλασμάτων, ἑπτὰ σφυρίδας πλήρεις.

38 Οἱ δὲ ἐσθίοντες ἦσαν τετρακισχίλιοι ἄνδρες, χωρὶς γυναικῶν καὶ παιδίων.

39 Καὶ ἀπολύσας τοὺς ὄχλους, ἐνέβη εἰς τὸ πλοῖον, καὶ ἦλθεν εἰς τὰ ὄρια Μαγδαλά.

Κεφ. ιε'. XVI.

ΚΑΙ προσελθόντες οἱ Φαρισαῖοι καὶ Σαδδουκαῖοι, πειράζοντες ἐπηρώτησαν αὐτὸν σημεῖον ἐκ τοῦ οὐρανοῦ ἐπιδείξαι αὐτοῖς.

2 Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς, εἶπεν αὐτοῖς· Ὁ ψίας γενομένης, λέγετε, Εὐδία· πυρρᾶζει γὰρ ὁ οὐρανός.

3 Καὶ πρῶτ', Σήμερον χειμῶν· πυρρᾶζει γὰρ στυγναῶν ὁ οὐρανός. Ὑποκριταί, τὸ μὲν πρόσωπον τοῦ οὐρανοῦ γινώσκετε διακρίνειν, τὰ δὲ σημεῖα τῶν καιρῶν οὐ δύνασθε;

4 Γενεὰ πονηρὰ καὶ μοιχαλὶς σημεῖον ἐπίζητεῖ· καὶ σημεῖον οὐ δοθήσεται αὐτῇ, εἰ μὴ τὸ σημεῖον Ἰωανᾶ τοῦ προφήτου. Καὶ καταλιπὼν αὐτούς, ἀπῆλθε.

33 Καὶ λέγουσιν εἰς αὐτὸν οἱ μαθηταὶ του· Καὶ ἀποποῦ νὰ μᾶς ἔλθωσι τόσα ψωμῖα ἐδῶ εἰς τὴν ἐρημίαν, ὥστε νὰ χορτάσωμεν τόσον πληθος;

34 Καὶ λέγει εἰς αὐτοὺς ὁ Ἰησοῦς· Πόσα ψωμῖα ἔχετε; Καὶ ἐκείνοι τὸν εἶπον· Ἑπτὰ, καὶ ὀλίγα ὀψάρια.

35 Καὶ ἐπρόσταξε τοὺς ὄχλους νὰ καθίσωσιν εἰς τὴν γῆν.

36 Καὶ ἀφ' οὗ ἐπῆρε τὰ ἑπτὰ ψωμῖα, καὶ τὰ ὀψάρια, εὐχαρίστησε, καὶ ἔκοψε, καὶ ἔδωκεν εἰς τοὺς μαθητάς του· καὶ οἱ μαθηταὶ του εἰς τὸν ὄχλον.

37 Καὶ ἔφαγον ὅλοι, καὶ ἔχορτάσθησαν· καὶ ἐσθήκωσαν τὰ κομμάτια, ὅπου ἐπερίσσευσαν, ἑπτὰ σφυρίδας γεμάτας.

38 Καὶ ἐκείνοι, ὅπου ἔφαγον, ἦσαν τέσσαρες χιλιάδες ἄνδρες, χωρὶς γυναικῶν καὶ παιδίων.

39 Καὶ ἀφ' οὗ ἀπέλυσε τοὺς ὄχλους, ἐμβῆκεν εἰς τὸ πλοῖον, καὶ ὑπῆγεν εἰς τὰ σύνορα Μαγδαλά.

Κεφ. ιε'. XVI.

ΚΑΙ ἦλθον οἱ Φαρισαῖοι καὶ Σαδδουκαῖοι, καὶ δοκιμάζοντές τον ἐζητήσαν ἀπ' αὐτὸν, νὰ τοὺς δείξῃ σημεῖον ἀπὸ τὸν οὐρανόν.

2 Καὶ ὁ Ἰησοῦς ἀπεκρίθη, καὶ εἶπεν εἰς αὐτούς· Ὅταν βραδυᾷῃ, λέγετε, Θέλει γένει Εὐδία· διότι κοκκινίζει ὁ οὐρανός.

3 Καὶ τὸ πρῶτ' λέγετε, Σήμερον γίνεται χειμῶν· διότι κοκκινίζει καὶ συννεφιάζεται ὁ οὐρανός. Ὡς ὑποκριταί, τὸ πρόσωπον τοῦ οὐρανοῦ ἰσέυρετε νὰ διακρίνητε, καὶ τὰ σημεῖα τῶν καιρῶν δὲν δύνασθε νὰ διακρίνητε;

4 Ἡ κακὴ γενεὰ καὶ μοιχαλὶς σημεῖον γυρνεῖ· καὶ σημεῖον δὲν θέλει τὴν δοθῇ, εἰ μὴ τὸ σημεῖον Ἰωανᾶ τοῦ προφήτου. Καὶ τοὺς ἀφῆκε, καὶ ἀνεχώρησε.

5 Καὶ ἔλθοντες οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ εἰς τὸ πέραν, ἐπελάθοντο ἄρτους λαβεῖν.

6 Ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτοῖς· Ὁρᾶτε καὶ προσέχετε ἀπὸ τῆς ζύμης τῶν Φαρισαίων καὶ Σαδδουκαίων.

7 Οἱ δὲ διελογίζοντο ἐν ἑαυτοῖς, λέγοντες· Ὅτι ἄρτους οὐκ ἐλάβομεν.

8 Γνούς δὲ ὁ Ἰησοῦς, εἶπεν αὐτοῖς· Τί διαλογίσεσθε ἐν ἑαυτοῖς, ὀλιγόπιστοι, ὅτι ἄρτους οὐκ ἐλάβετε;

9 Οὐπω νοεῖτε, οὐδὲ μνημονεύετε τοὺς πέντε ἄρτους τῶν πεντακισχιλίων, καὶ πόσους κοφίνους ἐλάβετε;

10 Οὐδὲ τοὺς ἑπτὰ ἄρτους τῶν τετρακισχιλίων, καὶ πόσας σπυρίδας ἐλάβετε;

11 Πῶς οὐ νοεῖτε, ὅτι οὐ περὶ ἄρτου εἶπον ὑμῖν, προσέχειν ἀπὸ τῆς ζύμης τῶν Φαρισαίων καὶ Σαδδουκαίων;

12 Τότε συνῆκαν, ὅτι οὐκ εἶπε προσέχειν ἀπὸ τῆς ζύμης τοῦ ἄρτου, ἀλλ' ἀπὸ τῆς διδασκῆς τῶν Φαρισαίων καὶ Σαδδουκαίων.

13 Ἐλθὼν δὲ ὁ Ἰησοῦς εἰς τὰ μέρη Καισαρείας τῆς Φιλίππου, ἠρώτα τοὺς μαθητάς αὐτοῦ, λέγων· Τίνα με λέγουσιν οἱ ἄνθρωποι εἶναι, τὸν Υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου;

14 Οἱ δὲ εἶπον· Οἱ μὲν, Ἰωάννην τὸν Βαπτιστήν· ἄλλοι δὲ, Ἡλίαν ἑτέροι δὲ, Ἰερεμίαν, ἢ ἓνα τῶν προφητῶν.

15 Λέγει αὐτοῖς· Ὑμεῖς δὲ τίνα με λέγετε εἶναι;

16 Ἀποκριθεὶς δὲ Σίμων Πέτρος, εἶπε· Σὺ εἶ ὁ Χριστὸς, ὁ Υἱὸς τοῦ Θεοῦ τοῦ ζῶντος.

17 Καὶ ἀποκριθεὶς ὁ Ἰησοῦς, εἶπεν αὐτῷ· Μακάριος εἰ Σίμων βάρ' Ἰωνᾶ, ὅτι σὰρξ καὶ αἷμα οὐκ ἀπεκάλυψέν σοι, ἀλλ' ὁ Πατήρ μου, ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς.

5 Καὶ πηγαίνοντες οἱ μαθηταὶ τοῦ πέραν, ἐλησμόνησαν νὰ πάρωσι ψωμῖα.

6 Καὶ ὁ Ἰησοῦς τοὺς εἶπε· Βλέπετε καὶ φυλάττεσθε ἀπὸ τοῦ προξυμίου τῶν Φαρισαίων καὶ Σαδδουκαίων.

7 Καὶ ἐκεῖνοι ἐδιαλογίζοντο καθ' ἑαυτοὺς, λέγοντες· Ὅτι ψωμῖα δὲν ἐπήραμεν.

8 Καὶ ὁ Ἰησοῦς γνωρίζων τοῦτο, τοὺς εἶπεν· Ὡ ὀλιγόπιστοι, διατί διαλογίσεσθε μέσα σας, διότι δὲν ἐπήρατε ψωμῖα;

9 Ἀκόμη δὲν ἐννοεῖτε, μὴδὲ ἐνθυμείσθε τὰ πέντε ψωμῖα τῶν πέντε χιλιάδων, καὶ πόσα κοφίνια ἐπήρατε;

10 Οὐδὲ τὰ ἑπτὰ ψωμῖα τῶν τεσσάρων χιλιάδων, καὶ πόσας σπυρίδας ἐπήρατε;

11 Πῶς δὲν ἐννοεῖτε, ὅτι δὲν σας εἶπον διὰ ψωμίου, νὰ φυλάττησθε ἀπὸ τοῦ προξυμίου τῶν Φαρισαίων καὶ Σαδδουκαίων;

12 Τότε ἐκατάλαβον, ὅτι δὲν τοὺς εἶπε νὰ φυλάττανται ἀπὸ τοῦ προξυμίου τοῦ ψωμίου, ἀλλὰ ἀπὸ τὴν διδασκῆν τῶν Φαρισαίων καὶ Σαδδουκαίων.

13 Καὶ ὅταν ἦλθεν ὁ Ἰησοῦς εἰς τὰ μέρη τῆς Καισαρείας τῆς Φιλίππου, ἠρώτα τοὺς μαθητάς του, λέγων· Τίνα με λέγουσιν οἱ ἄνθρωποι ὅτι εἶμαι, ἐγὼ, ὁ Υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου;

14 Καὶ ἐκεῖνοι τὸν εἶπον· Ἄλλοι λέγουσιν, ὅτι εἶσαι ὁ Ἰωάννης ὁ Βαπτιστής· καὶ ἄλλοι, ὁ Ἡλίας· καὶ ἄλλοι, ὁ Ἰερεμίας, ἢ εἰς ἀπὸ τοὺς προφῆτας.

15 Λέγει εἰς αὐτούς· Σεῖς δὲ τίνα με λέγετε ὅτι εἶμαι;

16 Καὶ ἀπεκρίθη ὁ Σίμων Πέτρος, καὶ εἶπε· Σὺ εἶσαι ὁ Χριστὸς, ὁ Υἱὸς τοῦ Θεοῦ τοῦ ζῶντος.

17 Καὶ ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς, καὶ τὸν εἶπε· Μακάριος εἶσαι Σίμων υἱὲ τοῦ Ἰωνᾶ, διότι σὰρξ καὶ αἷμα δὲν σοὶ ἐφάνέρωσε τοῦτο, ἀλλὰ ὁ Πατήρ μου, ὁ ὁποῖος εἶναι εἰς τοὺς οὐρανούς.

18 Καὶ γὰρ σοὶ λέγω, ὅτι σὺ εἶ Πέτρος, καὶ ἐπὶ ταύτῃ τῇ πέτρᾳ οἰκοδομήσω μου τὴν ἐκκλησίαν· καὶ πύλαι ᾧδου οὐ κατισχύουσιν αὐτῆς.

19 Καὶ δώσω σοὶ τὰς κλεῖς τῆς βασιλείας τῶν οὐρανῶν· καὶ ὃ ἐὰν δήσῃς ἐπὶ τῆς γῆς, ἔσται δεδεμένον ἐν τοῖς οὐρανοῖς· καὶ ὃ ἐὰν λύσῃς ἐπὶ τῆς γῆς, ἔσται λελυμένον ἐν τοῖς οὐρανοῖς.

20 Τότε διεστείλατο τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ, ἵνα μηδεὶς εἴπωσιν, ὅτι αὐτὸς ἐστὶν Ἰησοῦς ὁ Χριστός.

21 Ἀπὸ τότε ἤρξατο ὁ Ἰησοῦς δεικνύειν τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ, ὅτι δεῖ αὐτὸν ἀπελθεῖν εἰς Ἱερουσόλυμα, καὶ πολλὰ παθεῖν ἀπὸ τῶν Πρεσβυτέρων καὶ Ἀρχιερέων, καὶ Γραμματέων, καὶ ἀποκτανθῆναι, καὶ τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ ἐγερθῆναι.

22 Καὶ προσλαβόμενος αὐτὸν ὁ Πέτρος, ἤρξατο ἐπιτιμᾶν αὐτῷ, λέγων· Ὁ Θεὸς σοι, Κύριε· οὐ μὴ ἔσται σοι τοῦτο.

23 Ὁ δὲ στραφεὶς, εἶπε τῷ Πέτρῳ· Ὑπάγε ὀπίσω μου, Σατανᾶ, σκάνδαλόν μου εἶ· ὅτι οὐ φρονεῖς τὰ τοῦ Θεοῦ, ἀλλὰ τὰ τῶν ἀνθρώπων.

24 Τότε ὁ Ἰησοῦς εἶπε τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ· Εἴ τις θέλει ὀπίσω μου ἔλθειν, ἀπαρνησάσθω ἑαυτὸν, καὶ ἀράτω τὸν σταυρὸν αὐτοῦ, καὶ ἀκολουθεῖτω μοι.

25 Ὃς γὰρ ἂν θέλῃ τὴν ψυχὴν αὐτοῦ σῶσαι, ἀπολέσει αὐτήν· ὃς δ' ἂν ἀπολέσῃ τὴν ψυχὴν αὐτοῦ ἐνεκεν ἐμοῦ, εὕροιςιν αὐτήν.

26 Τί γὰρ ὠφελεῖται ἄνθρωπος, ἐὰν τὸν κόσμον ὅλον κερδήσῃ, τὴν δὲ ψυχὴν αὐτοῦ ζημιωθῇ; ἢ τί δώσει ἄνθρωπος ἀντάλλαγμα τῆς ψυχῆς αὐτοῦ;

27 Μέλλει γὰρ ὁ Υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου

18 Καὶ ἐγὼ σοὶ λέγω, ὅτι σὺ εἶσαι Πέτρος, καὶ ἐπάνω εἰς ταύτην τὴν πέτραν θέλω κτίσει τὴν ἐκκλησίαν μου· καὶ αἱ πύλαι τοῦ ᾧδου δὲν θέλουσι τὴν καταπονήσει.

19 Καὶ θέλω σοὶ δώσει τὰ κλειδιά τῆς βασιλείας τῶν οὐρανῶν· καὶ ὃ, τι καὶ ἂν δήσῃς ἐπάνω εἰς τὴν γῆν, θέλει εἶναι δεμένον καὶ εἰς τοὺς οὐρανούς· καὶ ὃ, τι καὶ ἂν λύσῃς ἐπάνω εἰς τὴν γῆν, θέλει εἶναι λυμένον καὶ εἰς τοὺς οὐρανούς.

20 Τότε ἐπαράγγειλε τοὺς μαθητάς του, νὰ μὴ εἴπωσιν εἰς κἀνένα, ὅτι αὐτὸς εἶναι Ἰησοῦς ὁ Χριστός.

21 Ἀπὸ τότε ἤρχισεν ὁ Ἰησοῦς νὰ φανερώσῃ εἰς τοὺς μαθητάς του, ὅτι πρέπει νὰ ὑπάγῃ εἰς τὰ Ἱεροσόλυμα, καὶ νὰ παθῇ πολλὰ ἀπὸ τοὺς Πρεσβυτέρους καὶ Ἀρχιερεῖς, καὶ ἀπὸ τοὺς Γραμματεῖς, καὶ νὰ φονευθῇ, καὶ τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ νὰ ἀναστήθῃ.

22 Καὶ τὸν ἐπῆρε κατ' ἰδίαν ὁ Πέτρος, καὶ ἤρχισε νὰ τὸν ονειδίσῃ, λέγων· Κύριε, λυπήθητι τὸν ἑαυτὸν σου· ἂμποτε νὰ μὴ σοὶ γένη τοῦτο.

23 Καὶ ὁ Ἰησοῦς ἐγύρισε, καὶ εἶπεν εἰς τὸν Πέτρον· Ὑπάγε ὀπίσω μου, Σατανᾶ, ἐμποδιὸν μου εἶσαι· διότι δὲν στοχάζεσαι τὰ πράγματα τοῦ Θεοῦ, ἀλλὰ τὰ πράγματα τῶν ἀνθρώπων.

24 Τότε εἶπεν ὁ Ἰησοῦς εἰς τοὺς μαθητάς του· Ὅποιος θέλει νὰ ἔλθῃ ὀπίσω μου, ἅς ἀρνήθῃ τὸν ἑαυτὸν του, καὶ ἅς σηκώσῃ τὸν σταυρὸν του, καὶ ἅς με ἀκολουθήσῃ.

25 Διότι ὅποιος θέλει νὰ φυλάξῃ τὴν ζωὴν του, θέλει τὴν χάσει· καὶ ὅποιος τὴν χάσῃ ἐξ αἰτίας μου, θέλει τὴν εὑρεῖ.

26 Διότι, τί ὠφελεῖται ἄνθρωπος, ἐὰν κερδήσῃ τὸν κόσμον ὅλον, καὶ τὴν ψυχὴν του νὰ ζημιωθῇ; ἢ τί θέλει δώσει ἄνθρωπος ἐξαγόρασμα διὰ τὴν ψυχὴν του;

27 Διότι ὁ Υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου μέλ-

που ἔρχεσθαι ἐν τῇ δόξῃ τοῦ Πατρὸς αὐτοῦ, μετὰ τῶν ἀγγέλων αὐτοῦ· καὶ τότε ἀποδώσει ἕκαστῳ κατὰ τὴν πράξιν αὐτοῦ.

28 Ἀμὴν λέγω ὑμῖν, εἰσὶ τινες τῶν ὧδε ἐστηκότων, οἵτινες οὐ μὴ γενῶνται θανάτου, ἕως ἃν ἴδωσι τὸν Υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου ἐρχόμενον ἐν τῇ βασιλείᾳ αὐτοῦ.

Κεφ. ιζ'. XVII.

ΚΑΙ μετ' ἡμέρας ἐξ παραλαμβάνει ὁ Ἰησοῦς τὸν Πέτρον, καὶ Ἰάκωβον, καὶ Ἰωάννην τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ· καὶ ἀναφέρει αὐτοὺς εἰς ὄρος ὑψηλὸν κατ' ἰδίαν.

2 Καὶ μετεμορφώθη ἔμπροσθεν αὐτῶν, καὶ ἔλαμψε τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ὡς ὁ ἥλιος· τὰ δὲ ἱμάτια αὐτοῦ ἐγένετο λευκὰ ὡς τὸ φῶς.

3 Καὶ ἰδοὺ, ὥφθησαν αὐτοῖς Μωσῆς καὶ Ἡλίας, μετ' αὐτοῦ συλλαλοῦντες.

4 Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ Πέτρος, εἶπε τῷ Ἰησοῦ· Κύριε, καλὸν ἐστὶν ἡμᾶς ὧδε εἶναι· εἰ θέλεις, ποιήσωμεν ὧδε τρεῖς σκηνάς, σοὶ μίαν, καὶ Μωσῇ μίαν, καὶ μίαν Ἡλίᾳ.

5 Ἐτι αὐτοῦ λαλοῦντος, ἰδοὺ, νεφέλη φωτεινὴ ἐπεσκίασεν αὐτούς· καὶ ἰδοὺ, φωνὴ ἐκ τῆς νεφέλης, λέγουσα· Οὗτός ἐστιν ὁ Υἱός μου ὁ ἀγαπητός, ἐν ᾧ εὐδόκησα· αὐτοῦ ἀκούετε.

6 Καὶ ἀκούσαντες οἱ μαθηταί, ἔπεσον ἐπὶ πρόσωπον αὐτῶν, καὶ ἐφοβήθησαν σφοδρὰ.

7 Καὶ προσελθὼν ὁ Ἰησοῦς, ἤψατο αὐτῶν, καὶ εἶπεν· Ἐγέρθητε, καὶ μὴ φοβεῖσθε.

8 Ἐπαράντες δὲ τοὺς ὀφθαλμούς αὐτῶν, οὐδένα εἶδον, εἰ μὴ τὸν Ἰησοῦν μόνον.

λεὶ νὰ ἔλθῃ μετὰ τὴν δόξαν τοῦ Πατρὸς του, μαζί με τοὺς ἀγγέλους του· καὶ τότε θέλει ἀποδώσει εἰς καθένα κατὰ τὰ ἔργα του.

28 Ἀληθινὰ σὰς λέγω, ὅτι εἶναι κῆρποιοι ἀπὸ τούτους, ὅπου στέκονται ἔδῳ, οἱ ὁποῖοι δὲν θέλουν γενεθῇ θάνατον, ἕως οὗ νὰ ἴδωσι τὸν Υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου, ὅτι ἔρχεται εἰς τὴν βασιλείαν του.

Κεφ. ιζ'. XVII.

ΚΑΙ ὕστερον ἀπὸ ἐξ ἡμέρας πείρει ὁ Ἰησοῦς τὸν Πέτρον, καὶ Ἰάκωβον, καὶ Ἰωάννην τὸν ἀδελφὸν του· καὶ τοὺς ἀναβιβάζει εἰς ὄρος τι ὑψηλὸν καταμόνας.

2 Καὶ μετεμορφώθη ἔμπροσθεν των, καὶ ἔλαμψε τὸ πρόσωπόν του, καθὼς ὁ ἥλιος· καὶ τὰ φορέματά του ἐγένοντο λευκὰ καθὼς τὸ φῶς.

3 Καὶ ἰδοὺ, ἐφάνησαν εἰς αὐτοὺς ὁ Μωϋσῆς καὶ ὁ Ἡλίας, καὶ συνωμίλουν μετ' αὐτόν.

4 Καὶ ἀπεκρίθη ὁ Πέτρος, καὶ εἶπεν εἰς τὸν Ἰησοῦν· Κύριε, καλὸν εἶναι νὰ εἰμεθα ἡμεῖς ἐδῶ· ἂν θέλῃς, ἅς κάμωμεν ἐδῶ τρεῖς σκηνάς, διὰ σὲ μίαν, καὶ μίαν διὰ τὸν Μωϋσῆν, καὶ μίαν διὰ τὸν Ἡλίαν.

5 Ἐν ᾧ ἀκόμη ἐκεῖνος ἐλάλει, ἰδοὺ, ἐν σύννεφον φωτεινὸν τοὺς ἐσκέπασε· καὶ φωνὴ εὐθὺς ἤκουσθη ἀπὸ τοῦ σύννεφον, ἡ ὁποία ἔλεγεν· Οὗτός ἐστὶν ὁ Υἱός μου ὁ ἠγαπημένος, εἰς τὸν ὁποῖον ἀνεπαύην· αὐτὸν ἀκούετε.

6 Καὶ καθὼς ἤκουσαν τοῦτο οἱ μαθηταί, ἔπεσον κατὰ πρόσωπον, καὶ ἐφοβήθησαν δυνατὰ.

7 Καὶ ἦλθεν ὁ Ἰησοῦς, καὶ ἐπάσσε τους, καὶ εἶπε· Σηκώθητε, καὶ μὴ φοβεῖσθε.

8 Καὶ ἐσήκωσαν τὰ ὀμμάτιά των, καὶ δὲν εἶδον κανένα, παρὰ μόνον τὸν Ἰησοῦν.

9 Καὶ καταβαίνοντων αὐτῶν ἀπὸ τοῦ ὄρους, ἐνετείλατο αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς, λέγων· Μὴδὲν εἰπῆτε τὸ ὄραμα, ἕως οὗ ὁ Υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἐκ νεκρῶν ἀναστῇ.

10 Καὶ ἐπηρώτησαν αὐτὸν οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ, λέγοντες· Τί οὖν οἱ Γραμματεῖς λέγουσιν, ὅτι Ἠλίαν δεῖ ἔλθεῖν πρῶτον;

11 Ὁ δὲ Ἰησοῦς ἀποκριθεὶς, εἶπεν αὐτοῖς· Ἠλίας μὲν ἔρχεται πρῶτον, καὶ ἀποκαταστήσει πάντα.

12 Λέγω δὲ ὑμῖν, ὅτι Ἠλίας ἤδη ἦλθε, καὶ οὐκ ἐγνώρισαν αὐτόν, ἀλλ' ἐποίησαν ἐν αὐτῷ ὅσα ἠθέλησαν· οὕτω καὶ ὁ Υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου μέλλει πάσχειν ὑπ' αὐτῶν.

13 Τότε συνῆκαν οἱ μαθηταί, ὅτι περὶ Ἰωάννου τοῦ Βαπτιστοῦ εἶπεν αὐτοῖς.

14 Καὶ ἐλθόντων αὐτῶν πρὸς τὸν ὄχλον, προσῆλθεν αὐτῷ ἄνθρωπος, γονυπετῶν αὐτῷ,

15 Καὶ λέγων· Κύριε, ἐλέησόν μου τὸν υἱόν, ὅτι σεληνιάζεται, καὶ κακῶς πάσχει· πολλὰκις γὰρ πίπτει εἰς τὸ πῦρ, καὶ πολλάκις εἰς τὸ ὕδωρ.

16 Καὶ προσήνεγκα αὐτὸν τοῖς μαθηταῖς σου, καὶ οὐκ ᾔδυνήθησαν αὐτὸν θεραπεύσαι.

17 Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ Ἰησοῦς, εἶπεν· Ὡ γένεα ἄπιστος καὶ διστραμμένη, ἕως πότε ἐσομαι μεθ' ὑμῶν; ἕως πότε ἀνέξομαι ὑμῶν; Φέρετέ μοι αὐτὸν ὧδε.

18 Καὶ ἐπετίμησεν αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς, καὶ ἐξῆλθεν ἀπ' αὐτοῦ τὸ δαιμόνιον· καὶ ἐθεραπεύθη ὁ παῖς ἀπὸ τῆς ὥρας ἐκείνης.

19 Τότε προσελθόντες οἱ μαθηταὶ τῷ Ἰησοῦ κατ' ἰδίαν, εἶπον· Διὰ τί ἡμεῖς οὐκ ᾔδυνήθημεν ἐκβαλεῖν αὐτό;

20 Ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτοῖς· Διὰ τὴν ἀπιστίαν ὑμῶν· ἀμὴν γὰρ λέγω ὑμῖν, ἐὰν ἔχητε πίστιν ὡς κόκκον

9 Καὶ ἐν ᾧ κατέβαινον αὐτοὶ ἀπὸ τοῦ ὄρους, ὁ Ἰησοῦς τοὺς ἐπαράγγειλε, λέγων· Μὴν εἰπῆτε εἰς κἀνένα τοῦτο τὸ ὄραμα ἕως οὗ νὰ ἀναστῇ ὁ Υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἀπὸ τῶν νεκρῶν.

10 Καὶ οἱ μαθηταὶ τοῦ τὸν ἠρώτησαν· Διὰ τί λοιπὸν λέγουσιν οἱ Γραμματεῖς, ὅτι ὁ Ἠλίας πρέπει νὰ ἔλθῃ πρῶτον;

11 Ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς, καὶ τοὺς εἶπε· Βέβαια ὁ Ἠλίας ἔρχεται πρῶτον, καὶ θέλει ἀποκαταστήσῃ ὅλα.

12 Πλὴν λέγω σας, ὅτι ὁ Ἠλίας ἤδη ἦλθε, καὶ δὲν τὸν ἐγνώρισαν, ἀλλὰ ἔκαμον εἰς αὐτὸν ὅσα ἠθέλησαν· οὕτω καὶ ὁ Υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου μέλει νὰ πάθῃ ἀπ' αὐτοῦς.

13 Τότε ἐγνώρισαν οἱ μαθηταί, ὅτι διὰ τὸν Ἰωάννην τὸν Βαπτιστὴν τοὺς εἶπε τοῦτον τὸν λόγον.

14 Καὶ ἄφ' οὗ ἦλθον αὐτοὶ εἰς τὸν λαόν, ἐπλησίασεν ἄνθρωπος τις εἰς τὸν Ἰησοῦν, καὶ ἐγονατίσεν εἰς αὐτόν,

15 Καὶ ἔλεγεν· Κύριε, ἐλέησον τὸν υἱόν μου, διότι σεληνιάζεται, καὶ κακοπαθεῖ· καὶ πολλάκις φοραῖς πίπτει εἰς τὴν φωτιά, καὶ εἰς τὸ νερόν.

16 Καὶ ἔφερον αὐτὸν εἰς τοὺς μαθητάς σου, καὶ δὲν ἠμπόρεσαν νὰ τὸν ἰατρέυσωσι.

17 Καὶ ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς, καὶ εἶπεν· Ὡ γένεα ἄπιστε καὶ διστραμμένη, ἕως πότε θέλω εἶμαι μεθ' ὑμῶν; ἕως πότε θέλω σῶς ὑπομένει; Φέρετέ μοι τὸν ἐδῶ.

18 Καὶ ἐπρόσταξε μεθ' ὅντων ὁ Ἰησοῦς τὸ δαιμόνιον, καὶ ἐβγήκεν ἀπ' αὐτόν· καὶ ἰατρεύθη τὸ παιδίον ἀπὸ τὴν ὥραν ἐκείνην.

19 Τότε ὑπήγον οἱ μαθηταὶ εἰς τὸν Ἰησοῦν καταμόνας, καὶ εἶπον· Διὰ τί ἡμεῖς δὲν ἐδυνήθημεν νὰ ἐβγάλαμεν αὐτό;

20 Λέγει τοὺς ὁ Ἰησοῦς· Διὰ τὴν ἀπιστίαν σας· διότι βέβαια σῶς λέγω, ἂν ἔχητε πίστιν ὡς ἓνα κόκκον τοῦ

σινάπεως, ἐρεῖτε τῷ ὄρει τούτῳ· Μεταβῆθι ἐντεῦθεν ἐκεῖ, καὶ μεταβήσεται· καὶ οὐδὲν ἀδυνατήσει ὑμῖν.

21 Τοῦτο δὲ τὸ γένος οὐκ ἐκπορεύεται, εἰ μὴ ἐν προσευχῇ καὶ νηστείᾳ.

22 Ἀναστροφόμενων δὲ αὐτῶν ἐν τῇ Γαλιλαίᾳ, εἶπεν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· Μέλλει ὁ Υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου παραδίδοσθαι εἰς χεῖρας ἀνθρώπων·

23 Καὶ ἀποκτενοῦσιν αὐτὸν, καὶ τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ ἐγερθήσεται. Καὶ ἐλυπήθησαν σφόδρα.

24 Ἐλθόντων δὲ αὐτῶν εἰς Καπερναοὺμ, προσῆλθον οἱ τὰ διδραχμα λαμβανόντες τῷ Πέτρῳ, καὶ εἶπον· Ὁ διδάσκαλος ὑμῶν οὐ τελεῖ τὰ διδραχμα;

25 Λέγει, Ναί. Καὶ ὅτε εἰσῆλθεν εἰς τὴν οἰκίαν, προέφθασεν αὐτὸν ὁ Ἰησοῦς, λέγων· Τί σοι δοκεῖ, Σίμων; Οἱ βασιλεῖς τῆς γῆς ἀπὸ τίνων λαμβάνουσι τέλη, ἢ κῆνσον; ἀπὸ τῶν υἱῶν αὐτῶν, ἢ ἀπὸ τῶν ἀλλοτρίων;

26 Λέγει αὐτῷ ὁ Πέτρος· Ἀπὸ τῶν ἀλλοτρίων. Ἐφ' αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· Ἄραγε ἐλεύθεροὶ εἰσιν οἱ υἱοί.

27 Ἵνα δὲ μὴ σκανδαλίσωμεν αὐτοὺς, πορεύεις εἰς τὴν θάλασσαν, βάλε ἄγκιστρον, καὶ τὸν ἀναβάντα πρῶτον ἰχθὺν ἄρον· τί σοι ἀνοίξας τὸ στόμα αὐτοῦ, εὐρήσεις στατήρα· ἐκεῖνον λαβὼν, δὸς αὐτοῖς ἀντὶ ἐμοῦ καὶ σοῦ.

Κεφ. ιη'. XVIII.

ἘΝ ἐκείνῃ τῇ ὥρᾳ προσῆλθον οἱ μαθηταὶ τῷ Ἰησοῦ, λέγοντες· Τίς ἄρα μείζων ἐστὶν ἐν τῇ βασιλείᾳ τῶν οὐρανῶν;

2 Καὶ προσκαλεσάμενος ὁ Ἰησοῦς παιδίον, ἔστησεν αὐτὸ ἐν μέσῳ αὐτῶν.

συναπίου, θέλετε εἰπεῖ εἰς τοῦτο τὸ βουνόν· Μετατόπισαι ἀπ' ἐδῶ ἐκεῖ, καὶ θέλει μετατοπίσει· καὶ δὲν θέλει εἶναι κἀνὲν πρᾶγμα ἀδύνατον εἰς σᾶς.

21 Τοῦτο τὸ γένος ὅμως δὲν ἐβγαίνει, εἰ μὴ μὲ προσευχὴν καὶ μὲ νηστείαν.

22 Καὶ ἐν ᾗ ἀκόμη ἐσυναναστρέφοντο αὐτοὶ εἰς τὴν Γαλιλαίαν, τοὺς εἶπεν ὁ Ἰησοῦς· Ὁ Υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου μέλλει νὰ παραδοθῇ εἰς τὰς χεῖρας τῶν ἀνθρώπων·

23 Καὶ θέλουσι τὸν φονεύσει, καὶ εἰς τὴν τρίτην ἡμέραν θέλει ἀναστηθῇ. Καὶ ἐλυπήθησαν πολλὰ.

24 Καὶ ὅταν ἦλθον εἰς τὴν Καπερναοὺμ, ἐκεῖνοι, οἱ ὁποῖοι ἐμάζωνον τὰ διδραχμα, ἦλθον εἰς τὸν Πέτρον, καὶ εἶπον· Δὲν πληρᾷν ὁ διδάσκαλός σας τὸ δόσιμον τῶν διδραχμῶν;

25 Λέγει ὁ Πέτρος, Ναί. Καὶ ὅταν ἐμβῆκεν εἰς τὴν οἰκίαν, τὸν ἐπρόλαβεν ὁ Ἰησοῦς, καὶ τὸν λέγει· Τί σοι φαίνεται, Σίμων; Οἱ βασιλεῖς τῆς γῆς ἀπὸ ποίους πέρνουσι δόσιμα, ἢ κῆνσον; ἀπὸ τοὺς υἱοὺς τῶν, ἢ ἀπὸ τοὺς ξένους;

26 Λέγει εἰς αὐτὸν ὁ Πέτρος· Ἀπὸ τοὺς ξένους. Λέγει τὸν ὁ Ἰησοῦς· Ἐλεύθεροὶ λοιπὸν εἶναι οἱ υἱοί.

27 Πλὴν διὰ νὰ μὴ τοὺς σκανδαλίσωμεν, ὕπαγε εἰς τὴν θάλασσαν, καὶ ρίψαι τὸ ἄγκιστρόν σου, καὶ τὸ πρῶτον ὀψάριον, ὅπου ἐβγῇ, πιάσον το, καὶ ἀνοίξον τὸ στόμα τοῦ, καὶ θέλεις εὐρεῖν ἓνα στατήρα· πάρε ἐκεῖνον, καὶ δός τον εἰς αὐτοὺς διὰ ἐμὲ καὶ διὰ σέ.

Κεφ. ιη'. XVIII.

Εἰς ἐκείνην τὴν ὥραν ἦλθον οἱ μαθηταὶ εἰς τὸν Ἰησοῦν, λέγοντες· Τίς ἄρα εἶναι μεγαλύτερος εἰς τὴν βασιλείαν τῶν οὐρανῶν;

2 Καὶ προσκαλεσάμενος ὁ Ἰησοῦς ἐν παιδίον, ἔστησέ το εἰς τὴν μέσην των.

3 Καὶ εἶπεν Ὁ Ἄμην λέγω ὑμῖν, ἐὰν μὴ στραφῆτε, καὶ γένησθε ὡς τὰ παῖδιά, οὐ μὴ εἰσέλθετε εἰς τὴν βασιλείαν τῶν οὐρανῶν.

4 Ὅστις οὖν ταπεινώσῃ ἑαυτὸν ὡς τὸ παιδίον τοῦτο, οὗτος ἐστὶν ὁ μείζων ἐν τῇ βασιλείᾳ τῶν οὐρανῶν.

5 Καὶ ὃς ἐὰν δέξῃται παιδίον τοιοῦτον ἐν ἐπὶ τῷ ὀνόματί μου, ἐμὲ δέχεται.

6 Ὃς δ' ἂν σκανδαλίσῃ ἓνα τῶν μικρῶν τούτων, τῶν πιστευόντων εἰς ἐμὲ, συμφέρει αὐτῷ, ἵνα κρεμασθῇ μύλος ὀνίκος ἐπὶ τὸν τράχηλον αὐτοῦ, καὶ καταποντισθῇ ἐν τῷ πελάγῃ τῆς θαλάσσης.

7 Οὐαὶ τῷ κόσμῳ ἀπὸ τῶν σκανδάλων· ἀνάγκη γὰρ ἐστὶν ἔλθειν τὰ σκάνδαλα· πλὴν οὐαὶ τῷ ἀνθρώπῳ ἐκείνῳ, δι' οὗ τὸ σκανδαλον ἔρχεται.

8 Εἰ δὲ ἡ χεὶρ σου ἢ ὁ ποὺς σου σκανδαλίζει σε, ἔκκοψον αὐτά, καὶ βάλε ἀπὸ σοῦ· καλὸν σοι ἐστὶν εἰσελθεῖν εἰς τὴν ζωὴν χωλὸν ἢ κυλλόν, ἢ δύο χεῖρας ἢ δύο πόδας ἔχοντα βληθῆναι εἰς τὸ πῦρ τὸ αἰώνιον.

9 Καὶ εἰ ὁ ὀφθαλμός σου σκανδαλίζει σε, ἔξελε αὐτόν, καὶ βάλε ἀπὸ σοῦ· καλὸν σοι ἐστὶ μονόφθαλμον εἰς τὴν ζωὴν εἰσελθεῖν, ἢ δύο ὀφθαλμοὺς ἔχοντα βληθῆναι εἰς τὴν γέενναν τοῦ πυρός.

10 Ὅρατε μὴ καταφρονήσητε ἐνὸς τῶν μικρῶν τούτων· λέγω γὰρ ὑμῖν, ὅτι οἱ ἀγγελοι αὐτῶν ἐν οὐρανοῖς διὰ παντός βλέπουσι τὸ πρόσωπον τοῦ Πατρὸς μου τοῦ ἐν οὐρανοῖς.

11 Ἦλθε γὰρ ὁ Υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου σωσαι τὸ ἀπολλόμενον.

12 Τί ὑμῖν δοκεῖ; ἐὰν γένηται τι ἀνθρώπῳ ἑκατὸν πρόβατα, καὶ πλανηθῇ ἐν ἐξ αὐτῶν· αὐχὶ ἀφείς τὰ

3 Καὶ εἶπεν· Βέβαια σὺς λέγω, ἂν δὲν γυρίσητε, νὰ γενῆτε ὡς τὰ μικρὰ παῖδιά, δὲν θέλετε ἔμβει εἰς τὴν βασιλείαν τῶν οὐρανῶν.

4 Ὅποιος λοιπὸν ταπεινώσῃ τὸν ἑαυτὸν του, ὡς τὸ παιδίον τοῦτο, ἐκεῖνος εἶναι ὁ μεγαλύτερος εἰς τὴν βασιλείαν τῶν οὐρανῶν.

5 Καὶ ὅποιος δεχθῇ ἐν παιδίον τοιοῦτον, διὰ ὄνομά μου, ἐμὲ δέχεται.

6 Ὅποιος ὅμως σκανδαλίσῃ ἓνα ἀπὸ τοὺς μικροὺς τούτους, οἱ ὁποῖοι πιστεύουσιν εἰς ἐμὲ, καλλίτερον εἶναι δι' αὐτόν, νὰ κρεμασθῇ πέτρα μύλου εἰς τὸν λαμόν του, καὶ νὰ καταποντισθῇ εἰς τὸ πέλαγος τῆς θαλάσσης.

7 Ἀλλοίμονον εἰς τὸν κόσμον ἀπὸ τὰ σκάνδαλα· διότι ἀνάγκη εἶναι νὰ ἔλθωσι τὰ σκάνδαλα· ὅμως ἀλλοίμονον εἰς τὸν ἀνθρώπον ἐκείνον, ἀπὸ τὸν ὅποιον ἔρχεται τὸ σκανδαλον.

8 Καὶ ἂν σὲ σκανδαλίξῃ τὸ χεῖρ σου, ἢ τὸ ποδάρι σου, κόψαι τα, καὶ ρίψαι τα ἀπὸ σέ· καλλίτερόν σοι εἶναι νὰ ἔμβης εἰς τὴν ζωὴν χωλὸς ἢ κυλλὸς, παρὰ τὸ νὰ ἔχῃς δύο χεῖρας καὶ δύο ποδάρια, καὶ νὰ βαλῇς εἰς τὸ πῦρ τὸ αἰώνιον.

9 Καὶ ἀνίσως τὸ ὀμμάτιόν σου σὲ σκανδαλίσῃ, ἔβγαλέ το, καὶ ρίψαι το ἀπὸ σέ· καλλίτερόν σοι εἶναι νὰ ὑπάγῃς μὲ ἐν ὀμμάτιον εἰς τὴν ζωὴν, παρὰ νὰ ἔχῃς δύο ὀμμάτια, καὶ νὰ βαλῇς εἰς τὴν γέενναν τοῦ πυρός.

10 Βλέπετε νὰ μὴ καταφρονήσητε κανένα ἀπὸ τούτους τοὺς μικροὺς· διότι σὺς λέγω, ὅτι οἱ ἀγγελοι αὐτῶν εἰς τοὺς οὐρανοὺς βλέπουσι πάντοτε τὸ πρόσωπον τοῦ Πατρὸς μου, ὁ ὁποῖος εἶναι εἰς τοὺς οὐρανοὺς.

11 Διότι ὁ Υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἦλθε νὰ σώσῃ τὸ χαμένον.

12 Τί σὺς φαίνεται; ἂν τύχῃ καὶ ἀνθρώπος νὰ ἔχῃ ἑκατὸν πρόβατα, καὶ νὰ πλανηθῇ ἐν ἀπ' αὐτά·

ἐννενηκονταενέα, ἐπὶ τὰ ὄρη πορευθεὶς ζητεῖ τὸ πλανώμενον;

13 Καὶ ἔαν γένηται εὐρεῖν αὐτὸ, ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ὅτι χαίρει ἐπ' αὐτοῦ μᾶλλον, ἢ ἐπὶ τοῖς ἐννενηκονταενέα τοῖς μὴ πεπλανημένοις.

14 Οὕτως οὐκ ἔστι θέλημα ἑμπροσθεν τοῦ Πατρὸς ὑμῶν τοῦ ἐν οὐρανοῖς, ἵνα ἀπόληται εἰς τῶν μικρῶν τούτων.

15 Ἐάν δὲ ἁμαρτήσῃ εἰς σὲ ὁ ἀδελφός σου, ὑπάγε, καὶ ἐλεγξον αὐτὸν μεταξὺ σου καὶ αὐτοῦ μόνου· ἔάν σου ἀκούσῃ, ἐκέρδησας τὸν ἀδελφόν σου·

16 Ἐάν δὲ μὴ ἀκούσῃ, παράλαβε μετὰ σοῦ ἔτι ἓνα ἢ δύο· ἵνα ἐπὶ στόματος δύο μαρτύρων ἢ τριῶν σταθῇ πᾶν ῥήμα.

17 Ἐάν δὲ παρακούσῃ αὐτῶν, εἰπέ τῇ ἐκκλησίᾳ· ἔάν δὲ καὶ τῆς ἐκκλησίας παρακούσῃ, ἔστω σοι ὥσπερ ὁ ἐθνικός καὶ ὁ τελώνης.

18 Ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ὅσα ἔαν δῆσῃτε ἐπὶ τῆς γῆς, ἔσται δεδεμένα ἐν τῷ οὐρανῷ· καὶ ὅσα ἔαν λύσῃτε ἐπὶ τῆς γῆς, ἔσται λελυμένα ἐν τῷ οὐρανῷ.

19 Πάλιν λέγω ὑμῖν, ὅτι ἔαν δύο ἡμῶν συμφωνήσωσιν ἐπὶ τῆς γῆς, περὶ παντὸς πραγμᾶτος, οὗ ἔαν αἰτήσωνται, γενήσεται αὐτοῖς παρὰ τοῦ Πατρὸς μου τοῦ ἐν οὐρανοῖς.

20 Οὐ γὰρ εἰσι δύο ἢ τρεῖς συνηγμένοι εἰς τὸ ἓμὸν ὄνομα, ἐκεῖ εἰμι ἐν μέσῳ αὐτῶν.

21 Τότε προσελθὼν αὐτῷ ὁ Πέτρος, εἶπε· Κύριε, πόσας ἁμαρτήσας εἰς ἐμὲ ὁ ἀδελφός μου, καὶ ἀφήσω αὐτῷ; ὥς ἐπτάκις;

22 Λέγει αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· Οὐ, λέγω σοι, ὥς ἐπτάκις, ἀλλ' ἕως ἑβδομηκοντάκις ἑπτά.

23 Διὰ τοῦτο ὁμοιώθη ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν ἀνθρώπῳ βασιλεῖ, ὃς

δὲν ἀφίνει τὰ ἐννευήντα ἐννέα, καὶ πηγαίνει εἰς τὰ ὄρη καὶ γυρεύει τὸ πλανώμενον;

13 Καὶ ἂν τύχῃ νὰ τὸ εὕρῃ, βέβαια σὰς λέγω, ὅτι περισσότερον χαίρεται εἰς ἐκεῖνο, παρὰ εἰς τὰ ἐννευήντα ἐννέα τὰ ὁποῖα δὲν ἐπλανήθησαν.

14 Οὕτω δὲν εἶναι θέλημα ἑμπροσθεν τοῦ Πατρὸς σας τοῦ ἐν οὐρανοῖς, νὰ χαθῇ εἰς ἀπὸ τοὺς μικροὺς τούτους.

15 Καὶ ἂν ἁμαρτήσῃ ὁ ἀδελφός σου εἰς σὲ, ὑπάγε, καὶ ἐλεγξον αὐτὸν ἀνὰ μεσὸν σου καὶ ἐκείνου μόνου· ἂν σοῦ ἀκούσῃ, ἐκέρδησας τὸν ἀδελφόν σου·

16 Ἄν ὅμως δὲν σοῦ ἀκούσῃ, ἔπαρε μαζί σου ἀκόμῃ ἓνα ἢ δύο· διὰ νὰ βεβαιωθῇ πᾶς λόγος ἀπὸ στόμα δυο ἢ καὶ τριῶν μαρτύρων.

17 Καὶ ἂν παρακούσῃ καὶ αὐτῶν, εἰπέ το εἰς τὴν ἐκκλησίαν· καὶ ἂν παρακούσῃ καὶ τῆς ἐκκλησίας, ἔχε τὸν ὡς τὸν ἐθνικὸν καὶ τὸν τελώνην.

18 Βέβαια σὰς λέγω, ὅσα ἂν δέσῃτε ἐπάνω εἰς τὴν γῆν, θέλουσιν εἶναι δεμένα εἰς τὸν οὐρανόν· καὶ ὅσα λύσῃτε ἐπάνω εἰς τὴν γῆν, θέλουσιν εἶναι λυμένα εἰς τὸν οὐρανόν.

19 Πάλιν σὰς λέγω, ὅτι ἂν συμφωνήσωσι δύο ἀπὸ σας ἐπάνω εἰς τὴν γῆν διὰ καθὲν πράγμα, τὸ ὁποῖον ἡθελον ζητήσῃ, θέλει τοὺς γένει ἀπὸ τὸν Πατέρα μου τὸν οὐράνιον.

20 Διότι ὅπου εἶναι δύο ἢ τρεῖς συνηγμένοι εἰς τὸ ὄνομά μου, ἐκεῖ εἶμαι καὶ ἐγὼ εἰς τὴν μέσσην αὐτῶν.

21 Τότε ἔρχεται εἰς αὐτὸν ὁ Πέτρος, καὶ λέγει· Κύριε, πόσας φορές νὰ πταίσῃ εἰς ἐμὲ ὁ ἀδελφός μου, καὶ νὰ τὸν συγχωρήσω; ἕως ἐπτά φορές;

22 Λέγει εἰς αὐτὸν ὁ Ἰησοῦς· Δὲν σοὶ λέγω, ἕως ἐπτά φορές, ἀλλὰ ἕως ἑβδομήντα φορές ἑπτά.

23 Διὰ τοῦτο ὁμοιάζει ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν μὲ ἓνα ἄνθρωπον βα-

ἠθέλησε συναῖραι λόγον μετὰ τῶν δούλων αὐτοῦ.

24 Ἀρξάμενον δὲ αὐτοῦ συναίρειν, προσηνέχθη αὐτῷ εἰς ὀφειλέτης μυρίων ταλάντων·

25 Μὴ ἔχοντος δὲ αὐτοῦ ἀποδοῦναι, ἐκέλευσεν αὐτὸν ὁ κύριος αὐτοῦ πρᾶξῃναι, καὶ τὴν γυναῖκα αὐτοῦ, καὶ τὰ τέκνα, καὶ πάντα ὅσα εἶχε· καὶ ἀποδοθῆναι.

26 Περὶ οὖν ὁ δούλος προσεκύνη αὐτῷ, λέγων· Κύριε, μακροθύμησον ἐπ' ἐμοί, καὶ πάντα σοὶ ἀποδώσω.

27 Σπλαγχνισθεὶς δὲ ὁ κύριος τοῦ δούλου ἐκείνου, ἀπέλυσεν αὐτὸν, καὶ τὸ δάνειον ἀφῆκεν αὐτῷ.

28 Ἐξελθὼν δὲ ὁ δούλος ἐκεῖνος, εὔρεν ἓνα τῶν συνδούλων αὐτοῦ, ὃς ὤφειλεν αὐτῷ ἑκατὸν δηνάρια· καὶ κρατήσας αὐτὸν ἐπιγινε, λέγων· Ἀπόδος μοι ὅ, τι ὀφείλεις.

29 Περὶ οὖν ὁ σύνδουλος αὐτοῦ εἰς τοὺς πόδας αὐτοῦ, παρεκάλει αὐτὸν, λέγων· Μακροθύμησον ἐπ' ἐμοί, καὶ πάντα ἀποδώσω σοι.

30 Ὁ δὲ οὐκ ἤθελεν· ἀλλ' ἀπελθὼν, ἔβαλεν αὐτὸν εἰς φυλακὴν, ἕως οὗ ἀποδῶν τὸ ὀφειλόμενον.

31 Ἰδόντες δὲ οἱ σύνδουλοι αὐτοῦ τὰ γενόμενα, ἐλυπήθησαν σφόδρα· καὶ ἔλθοντες διεσάφησαν τῷ κυρίῳ αὐτῶν πάντα τὰ γενόμενα.

32 Τότε προσκαλεσάμενος αὐτὸν ὁ κύριος αὐτοῦ, λέγει αὐτῷ· Δοῦλε πονηρὲ, πᾶσαν τὴν ὀφειλὴν ἐκείνην ἀφῆκά σοι, ἐπεὶ παρεκάλεσάς με·

33 Οὐκ ἔδει καὶ σε ἐλεῆσαι τὸν συνδουλόν σου, ὥς καὶ ἐγὼ σε ἠλέησα;

34 Καὶ ὀργισθεὶς ὁ κύριος αὐτοῦ παρέδωκεν αὐτὸν τοῖς βασανισταῖς, ἕως οὗ ἀποδῶν πᾶν τὸ ὀφειλόμενον αὐτῷ.

σιλέα, ὁ ὁποῖος ἠθέλησε νὰ κάμῃ λογαριασμόν μετὰ τοὺς δουλευτάς του.

24 Καὶ ὅταν ἤρχισε νὰ λογαριάσῃ, ἐφέρθη εἰς αὐτὸν εἰς, ὁ ὁποῖος τὸν ἐχρεώσται δέκα χιλιάδας ταλάντων·

25 Καὶ ἐπειδὴ δὲν εἶχε νὰ τὰ ἀποδώσῃ, ἐπρόσταξεν ὁ αὐθέντης τοῦ νὰ πωληθῇ καὶ αὐτὸς, καὶ ἡ γυνὴ του, καὶ τὰ παῖδιά του, καὶ ὅλα ὅσα εἶχε· καὶ νὰ ἀποδοθῇ τὸ χρέος.

26 Ἐπεσε λοιπὸν ὁ δούλος ἐκεῖνος καὶ τὸν ἐπροσκύνα, λέγων· Αὐθέντη, μακροθύμησόν με, καὶ θέλω σοὶ δώσῃ ὅλα.

27 Καὶ εὐσπλαγχνισθὴ ὁ αὐθέντης τὸν δούλον ἐκείνον, καὶ ἀπέλυσεν αὐτὸν, καὶ τὸν ἐχάρισε καὶ τὸ χρέος του.

28 Καὶ ἀφ' οὗ ἐβγήκεν ἕξ ὁ δούλος ἐκεῖνος, ἤρεν ἓνα ἀπὸ τοὺς συνδούλους του, ὁ ὁποῖος τὸν ἐχρεώσται ἑκατὸν δηνάρια· καὶ τὸν ἐτίκασε, καὶ τὸν ἐστενοχώρει, λέγων· Δὸς μὲ ἐκεῖνα ὅπου μοὶ χρεωστᾷς.

29 Ἐπεσε λοιπὸν ὁ σύνδουλος τοῦ εἰς τὰ ποδάρια του, καὶ τὸν ἐπαρακάλει, λέγων· Μακροθύμησόν με, καὶ θέλω σοὶ πληρώσῃ ὅλα.

30 Καὶ ἐκεῖνος δὲν ἤθελεν· ἀλλὰ ὑπῆγε, καὶ τὸν ἔβαλε μέσα εἰς τὴν φυλακὴν, ἕως οὗ νὰ πληρώσῃ τὸ χρέος του.

31 Βλέποντες δὲ οἱ σύνδουλοί του τὰ γενόμενα, ἐλυπήθησαν πολλὰ· καὶ ἦλθον καὶ ἐφανέρωσαν εἰς τὸν αὐθέντην τῶν καταλεπτῶς ὅλα τὰ γενόμενα.

32 Τότε τὸν ἐκραξεν ὁ αὐθέντης του, καὶ τὸν λέγει· Δοῦλε πονηρὲ, ἐγὼ σὲ ἐχάρισα ὅλον ἐκεῖνο τὸ χρέος, ἐπειδὴ μὲ ἐπαρακάλεσας·

33 Δὲν ἔπρεπε καὶ σὺ νὰ λυπηθῇς τὸν σύνδουλόν σου, καθὼς σὲ ἐλυπήθην καὶ ἐγώ;

34 Καὶ ἐθυμώθη ὁ αὐθέντης του, καὶ τὸν ἐπαράδωκεν εἰς τοὺς βασανιστὰς, ἕως οὗ νὰ δώσῃ ὅλον του τὸ χρέος.

35 Οὕτω καὶ ὁ Πατήρ μου ὁ ἐπουράνιος ποιήσει ὑμῖν, ἐὰν μὴ ἀφίητε ἕκαστος τῷ ἀδελφῷ αὐτοῦ ἀπὸ τῶν καρδιῶν ὑμῶν τὰ παρσιτώματα αὐτῶν.

Κεφ. ιθ'. XIX.

ΚΑΙ ἐγένετο, ὅτε ἐτέλεσεν ὁ Ἰησοῦς τοὺς λόγους τούτους, μετήρην ἀπὸ τῆς Γαλιλαίας, καὶ ἦλθεν εἰς τὰ ὅρια τῆς Ἰουδαίας, πέραν τοῦ Ἰορδάνου.

2 Καὶ ἠκολούθησαν αὐτῷ ὄχλοι πολλοί· καὶ ἐθεράπευσεν αὐτοὺς ἐκεῖ.

3 Καὶ προσῆλθον αὐτῷ οἱ Φαρισαῖοι, πειράζοντες αὐτόν, καὶ λέγοντες αὐτῷ· Εἰ ἐξεστὶν, ἀνθρώπων ἀπολύσαι τὴν γυναῖκα αὐτοῦ κατὰ πᾶσαν αἰτίαν;

4 Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς, εἶπεν αὐτοῖς· Οὐκ ἀνέγνωτε, ὅτι ὁ ποιήσας ἀπ' ἀρχῆς ἄρσεν καὶ θῆλυ ἐποίησεν αὐτούς;

5 Καὶ εἶπεν· Ἐνεκεν τούτου καταλείψει ἄνθρωπος τὸν πατέρα καὶ τὴν μητέρα, καὶ προσκολληθήσεται τῇ γυναικὶ αὐτοῦ· καὶ ἔσονται οἱ δύο εἰς σάρκα μίαν.

6 Ὡστε οὐκ ἔτι εἰσὶ δύο, ἀλλὰ σὰρξ μία. Ὁ οὖν ὁ Θεὸς συνέζευξεν, ἄνθρωπος μὴ χωρίζετω.

7 Λέγουσιν αὐτῷ· Τί οὖν Μωσῆς ἐνετείλατο δοῦναι βιβλίον ἀποστασίου, καὶ ἀπολύσαι αὐτήν;

8 Λέγει αὐτοῖς· Ὅτι Μωσῆς πρὸς τὴν σκληροκαρδίαν ὑμῶν ἐπέτρεψεν ὑμῖν ἀπολύσαι τὰς γυναῖκας ὑμῶν· ἀπ' ἀρχῆς δὲ οὐ γέγονεν οὕτω.

9 Λέγω δὲ ὑμῖν, ὅτι ὅς ἂν ἀπολύσῃ τὴν γυναῖκα αὐτοῦ, εἰ μὴ ἐπὶ πορνείᾳ, καὶ γαμῇ ἄλλην, μοιχᾶται· καὶ ὁ ἀπολελυμένην γαμήσας, μοιχᾶται.

35 Οὕτω καὶ ὁ Πατήρ μου ὁ οὐράνιος θέλει κάμει εἰς σᾶς, ἂν δὲν συγχωρήσῃτε ἀπὸ καρδίας ὁ καθείς εἰς τὸν ἀδελφόν του τὰ σφάλματά των.

Κεφ. ιθ'. XIX.

ΚΑΙ ἐγένετο, ὅτε ἐτελείωσεν ὁ Ἰησοῦς τοὺς λόγους τούτους, ἀνεχώρησεν ἀπὸ τὴν Γαλιλαίαν, καὶ ἦλθεν εἰς τὰ σύνορα τῆς Ἰουδαίας, πέραν τοῦ Ἰορδάνου.

2 Καὶ τὸν ἠκολούθησαν πολλοὶ πληθος· καὶ ἐκεῖ τοὺς ἰάτρουσε.

3 Καὶ ἦλθον Φαρισαῖοι, δοκιμάζοντες αὐτόν, καὶ λέγοντες εἰς αὐτόν· Ἄν ἡμπορῇ ἄνθρωπος νὰ χωρίσῃ τὴν γυναῖκα του μετὰ αἰτίας;

4 Καὶ ὁ Ἰησοῦς ἀπεκρίθη, καὶ τοὺς εἶπε· Δὲν ἐδιαβάσατε, ὅτι ἐκεῖνος, ὁ ὁποῖος ἔκαμε τοὺς ἀνθρώπους ἀπὸ τὴν ἀρχὴν, τοὺς ἔκαμεν ἄρσενικὸν καὶ θηλυκόν;

5 Καὶ εἶπε· Διὰ ταύτην τὴν ἀφορμὴν θέλει ἀφίησι ἄνθρωπος τὸν πατέρα του καὶ τὴν μητέρα του, καὶ θέλει προσκολληθῇ μετὰ τὴν γυναικίαν του· καὶ θέλουσιν εἶναι οἱ δύο εἰς σάρκα μίαν.

6 Ὡστε δὲν εἶναι πλέον δύο, ἀλλὰ μία σὰρξ. Ἐκεῖνο λοιπὸν, τὸ ὁποῖον ὁ Θεὸς συνέζευξεν, ἄνθρωπος ὡς μὴ τὸ χωρίσῃ.

7 Λέγουσιν εἰς αὐτόν· Διατί λοιπὸν ὁ Μωϋσῆς ἐπαράγγειλε ὁ ἀνὴρ νὰ δίδῃ διαζύγιον, καὶ νὰ τὴν χωρίσῃ;

8 Λέγει εἰς αὐτούς· Ὅτι ὁ Μωϋσῆς διὰ τὴν σκληροκαρδίαν σας σᾶς ἔδωκεν ἀδειαν νὰ χωρίσῃτε τὰς γυναῖκάς σας· ἀλλ' ἀπὸ τὴν ἀρχὴν δὲν ἔγινεν οὕτως.

9 Ἐγὼ δὲ σᾶς λέγω, ὅτι ὁποῖος χωρίσῃ τὴν γυναῖκά του, ἔξω ἀπὸ αἰτίας πορνείας, καὶ ὑπὸ ἀνδρείῃ ἄλλην, γίνετα μοιχός· καὶ ὁποῖος ὑπὸ ἀνδρείῃ γυναῖκα χωρισμένην, γίνετα μοιχός.

10 Λέγουσιν αὐτῷ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ· Εἰ οὕτως ἐστὶν ἡ αἰτία τοῦ ἀνθρώπου μετὰ τῆς γυναίκος, οὐ συμφέρεي γαμῆσαι.

11 Ὁ δὲ εἶπεν αὐτοῖς· Οὐ πάντες χωροῦσι τὸν λόγον τοῦτον, ἀλλ' οἷς δέδοται.

12 Εἰσὶ γὰρ εὐνοῦχοι, οἵτινες ἐκ κοιλίας μητρὸς ἐγεννήθησαν οὕτω· καὶ εἰσιν εὐνοῦχοι, οἵτινες εὐνοχίσθησαν ὑπὸ τῶν ἀνθρώπων· καὶ εἰσιν εὐνοῦχοι, οἵτινες εὐνοχίσαν ἑαυτοὺς διὰ τὴν βασιλείαν τῶν οὐρανῶν. Ὁ δυνάμενος χωρεῖν, χωρεῖτω.

13 Τότε προσηνέχθη αὐτῷ παιδία, ἵνα τὰς χεῖρας ἐπιθῇ αὐτοῖς, καὶ προσεύξηται· οἱ δὲ μαθηταὶ ἐπετίμησαν αὐτοῖς.

14 Ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπεν· Ἄφετε τὰ παῖδια, καὶ μὴ κωλύετε αὐτὰ ἔλθεῖν πρὸς με· τὸν γὰρ τοιοῦτον ἐστὶν ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν.

15 Καὶ ἐπιθείς αὐτοῖς τὰς χεῖρας, ἐπορεύθη ἐκεῖθεν.

16 Καὶ ἰδὼν, εἰς προσελθὼν, εἶπεν αὐτῷ· Διδάσκαλε ἀγαθὲ, τί ἀγαθὸν ποιήσω, ἵνα ἔχω ζωὴν αἰώνιον;

17 Ὁ δὲ εἶπεν αὐτῷ· Τί με λέγεις ἀγαθόν; οὐδεὶς ἀγαθός, εἰ μὴ εἰς, ὁ Θεός. Εἰ δὲ θέλεις εἰσελθεῖν εἰς τὴν ζωὴν, τήρησον τὰς ἐντολάς.

18 Λέγει αὐτῷ· Ποίας; Ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπε· Τό· Οὐ φονεύσεις· Οὐ μοιχεύσεις· Οὐ κλέψεις· Οὐ ψευδομαρτυρήσεις·

19 Τίμα τὸν πατέρα σου, καὶ τὴν μητέρα σου· καὶ Ἀγαπήσεις τὸν πλησίον σου ὡς σεαυτόν.

20 Λέγει αὐτῷ ὁ νεανίσκος· Πάντα ταῦτα ἐφυλαξάμην ἐκ νεότητός μου· τί ἔτι ὑστερῶ;

21 Ἐφη αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· Εἰ θέλεις τέλειος εἶναι, ὑπάγε, πώλησόν σου

10 Λέγουσιν εἰς αὐτὸν οἱ μαθηταὶ του· Ἄν εἶναι τοιαύτη ἡ ἀφορμὴ τοῦ ἀνθρώπου μετὰ τὴν γυναῖκα του, δὲν συμφέρει νὰ ὑπανδρευθῇ.

11 Καὶ αὐτὸς τοὺς εἶπεν· Τοῦτον τὸν λόγον ὅλοι δὲν ἡμποροῦσι νὰ χωρέσωσι, ἀλλὰ ἐκεῖνοι, εἰς τοὺς ὁποίους ἐδόθη.

12 Διότι εἶναι εὐνοῦχοι, οἱ ὁποῖοι ἐγεννήθησαν οὕτως ἀπὸ τὴν κοιλίαν τῆς μητρὸς των· καὶ εἶναι εὐνοῦχοι, οἱ ὁποῖοι εὐνοχίσθησαν ἀπὸ τοὺς ἀνθρώπους· καὶ εἶναι εὐνοῦχοι, οἱ ὁποῖοι εὐνοχίσαν τὸν ἑαυτόν των διὰ τὴν βασιλείαν τῶν οὐρανῶν. Ἐκεῖνος, ὅπου ἡμπορεῖ νὰ χωρέσῃ, ἄς χωρέσῃ.

13 Τότε ἐφέρθησαν εἰς αὐτὸν μικρὰ παῖδια, διὰ νὰ βάλῃ τὰς χεῖράς του ἐπάνω εἰς αὐτὰ, καὶ νὰ εὐχηθῇ· καὶ οἱ μαθηταὶ του τὰ ἐπετίμησαν.

14 Καὶ ὁ Ἰησοῦς εἶπεν· Ἄφετε τὰ παῖδια, καὶ μὴ τὰ ἐμποδίζετε νὰ ἔλθωσιν εἰς ἐμέ· διότι τῶν τοιούτων εἶναι ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν.

15 Καὶ ἔβαλε τὰς χεῖράς του ἐπάνω εἰς τὰ παῖδια, καὶ ἀνεχώρησεν ἀπεκεῖ.

16 Καὶ εὐθὺς ἤλθε τις, καὶ εἶπεν εἰς αὐτόν· Διδάσκαλε ἀγαθὲ, τί καλὸν νὰ κάμω, διὰ νὰ ἔχω ζωὴν αἰώνιον;

17 Καὶ ὁ Ἰησοῦς τὸν λέγει· Διατί με λέγεις ἀγαθόν; κἀνεὶς δὲν εἶναι ἀγαθός, εἰ μὴ ὁ μόνος ὁ Θεός. Ὅμως ἂν θέλῃς διὰ ἐμῆς εἰς τὴν ζωὴν, φύλαξον τὰς παραγγελίας.

18 Λέγει εἰς αὐτόν· Ποίας; Καὶ ὁ Ἰησοῦς λέγει· Τό· Νὰ μὴ φονεύσῃς· Νὰ μὴ μοιχεύσῃς· Νὰ μὴ κλέψῃς· Νὰ μὴ ψευδομαρτυρήσῃς·

19 Τίμα τὸν πατέρα σου, καὶ τὴν μητέρα σου· καὶ Νὰ ἀγαπήσῃς τὸν γείτονά σου ὡς καὶ τὸν ἑαυτόν σου.

20 Λέγει εἰς αὐτὸν ἐκεῖνος ὁ νέος· Ταῦτα ὅλα ἐφυλάξα ἀπὸ τὴν νεότητά μου· τί με λείπει ἀκόμη;

21 Λέγει τὸν ὁ Ἰησοῦς· Ἄν θέλῃς νὰ γενῇς τέλειος, ὑπάγε, πώλησον ὁ,

τὰ ὑπάρχοντα, καὶ δὸς πτωχοῖς· καὶ ἔξεις θησαυρόν ἐν οὐρανῷ· καὶ δένρο, ἀκολουθεῖ μοι.

22 Ἀκούσας δὲ ὁ νεανίσκος τὸν λόγον, ἀπῆλθε λυπούμενος· ἦν γὰρ ἔχων κτήματα πολλά.

23 Ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπε τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ· Ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ὅτι δυσκόλως πλούσιος εἰσελεύσεται εἰς τὴν βασιλείαν τῶν οὐρανῶν.

24 Πάλιν δὲ λέγω ὑμῖν, εὐκοπώτερόν ἐστι κάμηλον διὰ τρυπήματος ῥαφίδος διελθεῖν, ἢ πλούσιον εἰς τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ εἰσελθεῖν.

25 Ἀκούσαντες δὲ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ, ἐξέπλησσοντο σφοδρὰ, λέγοντες· Τίς ἄρα δύναται σωθῆναι;

26 Ἐμβλέψας δὲ ὁ Ἰησοῦς, εἶπεν αὐτοῖς· Παρὰ ἀνθρώποις τοῦτο ἀδύνατόν ἐστι, παρὰ δὲ Θεῷ πάντα δυνατὰ ἐστί.

27 Τότε ἀποκριθεὶς ὁ Πέτρος, εἶπεν αὐτῷ· Ἰδού, ἡμεῖς ἀφήκαμεν πάντα, καὶ ἠκολουθήσαμεν σοι· τί ἄρα ἐσται ἡμῖν;

28 Ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτοῖς· Ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ὅτι ὑμεῖς οἱ ἀκολουθήσαντές μοι, ἐν τῇ παλιγγενεσίᾳ, ὅταν καθίσῃ ὁ Υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἐπὶ θρόνον δόξης αὐτοῦ, καθίσεσθε καὶ ὑμεῖς ἐπὶ δώδεκα θρόνους, κρίνοντες τὰς δώδεκα φυλὰς τοῦ Ἰσραὴλ.

29 Καὶ πᾶς ὃς ἀφήκεν οἰκίας, ἢ ἀδελφούς, ἢ ἀδελφάς, ἢ πατέρα, ἢ μητέρα, ἢ γυναῖκα, ἢ τέκνα, ἢ ἀγροὺς, ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός μου, ἐκαιπονταπλάσιον αὐτὸν λήψεται, καὶ ζῶν αἰώνιον κληρονομήσει.

30 Πολλοὶ δὲ ἔσονται πρῶτοι, ἔσχατοι· καὶ ἔσχατοι, πρῶτοι.

τι καὶ ἂν ἔχῃς, καὶ δός το εἰς τοὺς πτωχοὺς· καὶ θέλεις ἔχει πλούτον εἰς τὸν οὐρανόν· καὶ ἔλα, ἀκολουθεῖ με.

22 Καὶ ὁ νέος, ἀφ' οὗ ἤκουσε τὸν λόγον, ἀνεχώρησε λυπημένος· διότι εἶχε πολλὰ κτήματα.

23 Καὶ ὁ Ἰησοῦς λέγει εἰς τοὺς μαθητάς του· Βέβαια σὰς λέγω, ὅτι πλούσιος δυσκόλως θέλει ἔμβει· εἰς τὴν βασιλείαν τῶν οὐρανῶν.

24 Καὶ πάλιν λέγω σας, εὐκολώτερον εἶναι ἢ κάμηλος νὰ περάσῃ ἀπὸ τὴν τρύπαν τῆς βελόνης, παρὰ ὁ πλούσιος νὰ ἔμβῃ εἰς τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ.

25 Καὶ ἀκούσαντές το οἱ μαθηταὶ του, ἐθαύμασαν κατὰ πολλὰ, καὶ ἔλεγον· Ποῖος τὸ λοιπὸν ἡμπορεῖ νὰ σωθῇ;

26 Καὶ τοὺς ἐκτίταξεν ὁ Ἰησοῦς, καὶ τοὺς εἶπε· Τοῦτο εἶναι ἀδύνατον εἰς τοὺς ἀνθρώπους, εἰς τὸν Θεὸν ὅμως εἶναι ὅλα δυνατά.

27 Τότε ἀπεκρίθη ὁ Πέτρος, καὶ εἶπεν εἰς αὐτόν· Ἰδού, ἡμεῖς ἀφήκαμεν ὅλα, καὶ σὲ ἠκολουθήσαμεν· τί λοιπὸν θέλει μᾶς γένει;

28 Λέγει εἰς αὐτοὺς ὁ Ἰησοῦς· Βέβαια σὰς λέγω, ὅτι σεῖς οἱ ὅποιοι με ἠκολουθήσατε, εἰς τὴν ἀναγέννησιν, ὅταν καθίσῃ ὁ Υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἐπὶ θρόνου δόξης αὐτοῦ, θέλετε καθίσει καὶ σεῖς εἰς δώδεκα θρόνους, νὰ κρίνητε τὰς δώδεκα φυλὰς τοῦ Ἰσραὴλ.

29 Καὶ καθεὶς, ὁ ὅποιος ἀφήκεν οἰκίας, ἢ ἀδελφούς, ἢ ἀδελφάς, ἢ πατέρα, ἢ μητέρα, ἢ γυναῖκα, ἢ παιδίον, ἢ χωράφια, διὰ τὸ ὄνομά μου, ἐκαιπονταπλάσιον αὐτὸν δέλει τὰ πάρει, καὶ θέλει κληρονομήσει καὶ ζῶν αἰώνιον.

30 Καὶ πολλοὶ πρῶτοι θέλουσι γένει ὕστεροι· καὶ ὕστεροι, πρῶτοι.

Κεφ. κ'. XX.

ὍΜΟΙΑ γὰρ ἔστιν ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν ἀνθρώπῳ οἰκοδεσπότῃ, ὅστις ἐξῆλθεν ἅμα πρὸς μισθώσασθαι ἐργάτας εἰς τὸν ἀμπελῶνα αὐτοῦ.

2 Συμφωνήσας δὲ μετὰ τῶν ἐργατῶν ἐκ δηναρίου τὴν ἡμέραν, ἀπέστειλεν αὐτοὺς εἰς τὸν ἀμπελῶνα αὐτοῦ.

3 Καὶ ἐξελθὼν περὶ τὴν τρίτην ὥραν, εἶδεν ἄλλους ἐστῶτας ἐν τῇ ἀγορᾷ ἀργούς.

4 Καὶ αὐτοῖς εἶπεν· Ὑπάγετε καὶ ὑμεῖς εἰς τὸν ἀμπελῶνα· καὶ ὃ ἐὰν ᾖ δίκαιον, δώσω ὑμῖν.

5 Οἱ δὲ ἀπήλθον. Πάλιν ἐξελθὼν περὶ ἕκτην καὶ ἐννάτην ὥραν, ἐποίησεν ὡσαύτως.

6 Περὶ δὲ τὴν ἐνδεκάτην ὥραν ἐξελθὼν, εὔρεν ἄλλους ἐστῶτας ἀργούς, καὶ λέγει αὐτοῖς· Τί ὥδε ἐστήκατε ὅλην τὴν ἡμέραν ἀργοί;

7 Λέγουσιν αὐτῷ· Ὅτι οὐδεὶς ἡμᾶς ἐμισθάσατο. Λέγει αὐτοῖς· Ὑπάγετε καὶ ὑμεῖς εἰς τὸν ἀμπελῶνα· καὶ ὃ ἐὰν ᾖ δίκαιον, λήψεσθε.

8 Ὁ φύλας δὲ γενομένης, λέγει ὁ κύριος τοῦ ἀμπελῶνος τῷ ἐπιτρόπῳ αὐτοῦ· Κάλεσον τοὺς ἐργάτας, καὶ ἀπόδος αὐτοῖς τὸν μισθόν, ἀρχίζαμενος ἀπὸ τῶν ἐσχάτων, ἕως τῶν πρώτων.

9 Καὶ ἐλθόντες οἱ περὶ τὴν ἐνδεκάτην ὥραν, ἔλαβον ἀνὰ δηνάριον.

10 Ἐλθόντες δὲ οἱ πρώτοι, ἐνόμισαν, ὅτι πλείονα λήψονται· καὶ ἔλαβον καὶ αὐτοὶ ἀνὰ δηνάριον.

11 Λαβόντες δὲ ἐγόγγυζον κατὰ τοὺς οἰκοδεσπότου,

12 Λέγοντες· Ὅτι οὗτοι οἱ ἔσχατοι μίαν ὥραν ἐποίησαν, καὶ ἴσους ἡμῖν αὐτοὺς ἐποίησας, τοῖς βαστάσασι τὸ βάρος τῆς ἡμέρας, καὶ τὸν καύσωνα.

Κεφ. κ'. XX.

ΔΙΟΤΙ ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν ὁμοιάζει μὲ ἓνα ἄνθρωπον οἰκοκύριον, ὁ ὅποιος ἐβγῆκε τὴν αὐγὴν νὰ μισθώσῃ ἐργάτας διὰ τὸ ἀμπελίον του.

2 Καὶ ἐσυμφώνησε μὲ τοὺς ἐργάτας πρὸς ἐν δηνάριον τὴν ἡμέραν, καὶ τοὺς ἐστειλε εἰς τὸ ἀμπελίον του.

3 Καὶ ἐβγῆκεν εἰς τὴν τρίτην ὥραν, καὶ εἶδεν ἄλλους, οἱ ὅποιοι ἐστέκοντο εἰς τὸν φόρον ἀργοί.

4 Καὶ τοὺς εἶπε· Ὑπάγετε καὶ σεῖς εἰς τὸ ἀμπελίον· καὶ ὃ, τι εἶναι δίκαιον, θέλω σᾶς τὸ δώσει.

5 Καὶ ἐκεῖνοι ὑπήγον. Πάλιν ἐβγῆκε τὴν ἕκτην καὶ τὴν ἐννάτην ὥραν, καὶ ἔκαμεν ὁμοίως.

6 Καὶ ἐβγῆκεν εἰς τὴν ἐνδεκάτην ὥραν, καὶ εὔρηκε καὶ ἄλλους, οἱ ὅποιοι ἐστέκοντο ἀργοί, καὶ λέγει εἰς αὐτούς· Διὰ τί στέκεσθε ἐδῶ ὅλην τὴν ἡμέραν χωρὶς δουλείαν;

7 Λέγουσιν εἰς αὐτόν· Διότι κανεὶς δὲν μᾶς ἐμισθώσε. Λέγει εἰς αὐτούς· Ὑπάγετε καὶ σεῖς εἰς τὸ ἀμπελίον· καὶ ἐκεῖνο τὸ ὅποιον εἶναι δίκαιον, θέλετε πάρει.

8 Καὶ ὅταν ἐβραδύασε, λέγει ὁ αὐθέντης τοῦ ἀμπελίου εἰς τὸν ἐπιτρόπον του· Κράξον τοὺς ἐργάτας, καὶ πληρῶσαι αὐτοὺς, ἀρχίζων ἀπὸ τὸν ὑστερινόν, ἕως εἰς τὸν πρώτον.

9 Καὶ ἦλθον ἐκεῖνοι, οἱ ὅποιοι ὑπήγον εἰς τὴν ἐνδεκάτην ὥραν, καὶ καθεὶς ἐπῆρεν ἀπὸ ἐν δηνάριον.

10 Καὶ ὅταν ἦλθον οἱ πρώτοι, ἐνόμισαν, ὅτι θέλουσι πάρει περισσότερον· καὶ ἐπῆραν καὶ αὐτοὶ ἀπὸ ἐν δηνάριον.

11 Καὶ ἀφ' οὗ τὸ ἐπῆραν, ἐγόγγυζον ἐναντίον εἰς τὸν οἰκοκύριον,

12 Λέγοντες· Ὅτι οὗτοι οἱ ὑστερινοὶ ἔκαμαν μίαν ὥραν, καὶ τοὺς ἔκαμες ἴσους μὲ ἡμᾶς, οἱ ὅποιοι ἐβαστάξαμεν τὸ βάρος τῆς ἡμέρας, καὶ τὸ καύμα.

13 Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς, εἶπεν ἐνὶ αὐτῶν·
Ἐταῖρε, οὐκ ἀδικῶ σε· οὐχὶ δηναρίου
συνεφώνησάς μοι;

14 Ἄρον τὸ σὸν, καὶ ὕπαγε· θέλω
δὲ τούτῳ τῷ ἑσχάτῳ δοῦναι ὡς καὶ
σοι.

15 Ἡ οὐκ ἐξεστὶ μοι ποιῆσαι ὃ
θέλω ἐν τοῖς ἑμοῖς; ἢ ὁ ὀφθαλμὸς
σου πονηρὸς ἐστίν, ὅτι ἐγὼ ἀγαθὸς
εἰμι;

16 Οὕτως ἐσονται οἱ ἑσχατοὶ, πρῶ-
τοι· καὶ οἱ πρῶτοι, ἑσχατοὶ· πολλοὶ
γάρ εἰσι κλητοί, ὀλίγοι δὲ ἐκλεκτοί.

17 Καὶ ἀναβαίνων ὁ Ἰησοῦς εἰς
Ἱεροσόλυμα, παρέλαβε τοὺς δώδεκα
μαθητὰς κατ' ἰδίαν ἐν τῇ ὁδῷ, καὶ
εἶπεν αὐτοῖς·

18 Ἰδοὺ, ἀναβαίνομεν εἰς Ἱεροσό-
λυμα, καὶ ὁ Υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου
παραδοθήσεται τοῖς Ἀρχιερεῦσι καὶ
Γραμματεῦσι, καὶ κατακρινούσιν αὐ-
τὸν θανάτῳ·

19 Καὶ παραδώσουσιν αὐτὸν τοῖς
ἔθνεσιν εἰς τὸ ἐμπαίζεσθαι, καὶ μαστι-
γῶσθαι, καὶ σταυρώσθαι· καὶ τῇ τρίτῃ
ἡμέρᾳ ἀναστήσεται.

20 Τότε προσῆλθεν αὐτῷ ἡ μήτηρ
τῶν υἱῶν Ζεβεδαίου, μετὰ τῶν υἱῶν
αὐτῆς, προσκυνούσα, καὶ αἰτοῦσά τι
παρ' αὐτοῦ.

21 Ὁ δὲ εἶπεν αὐτῇ· Τί θέλεις;
Λέγει αὐτῷ· Εἰπέ, ἵνα καθίσωσιν οὗ-
τοι οἱ δύο υἱοί μου, εἰς ἐκ δεξιῶν σου,
καὶ εἰς ἐξ ἐνωνύμων, ἐν τῇ βασιλείᾳ
σου.

22 Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ Ἰησοῦς, εἶπεν·
Οὐκ οἴδατε τί αἰτέσθε· δύνασθε πιεῖν
τὸ ποτήριον, ὃ ἐγὼ μέλλω πίνειν, καὶ
τὸ βάπτισμα, ὃ ἐγὼ βαπτίζομαι, βαπ-
τισθῆναι; Λέγουσιν αὐτῷ· Δυ-
νάμεθα.

13 Καὶ ἐκείνος ἀπεκρίθη, καὶ εἶπεν
εἰς ἕνα ἀπ' αὐτούς· Φίλε, δὲν σε ἀδι-
κῶ· δὲν ἐσυμφώνησας μὲ ἐμὲ διὰ ἐν
δηνάριον;

14 Ἐπανε τὸ ἐδικόν σου, καὶ ὕπαγε·
θέλω νὰ δάσω καὶ εἰς τούτων τὸν
ὑστερινόν, καθὼς καὶ εἰς σέ.

15 Ἡ δὲν ἔχω ἐξουσίαν νὰ κάμω
ὅ, τι θέλω εἰς τὰ ἐδικά μου; ἢ εἶναι
τὸ ὁματίόν σου πονηρόν, διότι ἐγὼ
εἰμαι ἀγαθός;

16 Οὕτως οἱ ὑστερινοὶ θέλουσι γέ-
νει πρῶτοι· καὶ οἱ πρῶτοι, ὑστερινοί·
διότι πολλοὶ εἶναι καλεσμένοι, ὀλίγοι
ὅμως εἶναι διαλεγμένοι.

17 Καὶ ἐν ᾧ ἀνέβαιναν ὁ Ἰησοῦς εἰς
τὰ Ἱεροσόλυμα, ἐπῆρε τοὺς δώδεκα
μαθητὰς κατὰ μόνους εἰς τὸν δρόμον,
καὶ τοὺς εἶπεν·

18 Ἰδοὺ, ἀναβαίνομεν εἰς τὰ Ἱε-
ροσόλυμα, καὶ ὁ Υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου
θέλει παραδοθῆ εἰς τὰς χεῖρας τῶν
Ἀρχιερέων καὶ τῶν Γραμματέων, καὶ
θέλουσι τὸν κατακρίνει εἰς θάνα-
τον·

19 Καὶ θέλουσι τὸν παραδώσει εἰς
τὰ ἔθνη, νὰ τὸν περιπαίξωσι, καὶ
νὰ τὸν δέρωσι, καὶ νὰ τὸν σταυρώ-
σωσι· καὶ τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ θέλει ἀνα-
στηθῇ.

20 Τότε ἦλθεν εἰς αὐτὸν ἡ μήτηρ
τῶν υἱῶν Ζεβεδαίου, μὲτ' αὐτοῦ τοὺς
υἱούς της, προσκυνούσα, καὶ ζητοῦσα
καὶ ποιοῦν τι ἀπ' αὐτόν.

21 Καὶ ὁ Ἰησοῦς εἶπεν εἰς αὐτήν· Τί
θέλεις; Λέγει εἰς αὐτόν· Εἰπέ, διὰ
νὰ καθίσωσιν οὗτοι οἱ δύο υἱοί μου, ὃ
εἰς ἀπὸ τὰ δεξιῶν σου, καὶ ὁ ἄλλος
ἀπὸ τὰ ἀριστερὰ, εἰς τὴν βασιλείαν
σου.

22 Ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς, καὶ λέγει·
Δὲν ἰδεύετε τί ζητεῖτε· δύνασθε νὰ
πιητε τὸ ποτήριον, τὸ ὅποιον ἐγὼ
μέλλω νὰ πίοι, καὶ τὸ βάπτισμα, τὸ
ὅποιον ἐγὼ βαπτίζομαι, νὰ βαπτισ-
θῇτε; Λέγουσιν εἰς αὐτόν· Δυνάμεθα.

23 Καὶ λέγει αὐτοῖς· Τὸ μὲν ποτήριόν μου πίεσθε, καὶ τὸ βάπτισμα, ὃ ἐγὼ βαπτίζομαι, βαπτισθήσεσθε· τὸ δὲ καθίσαι ἐκ δεξιῶν μου καὶ ἐξ ἐνω-
νύμων μου, οὐκ ἔστιν ἐμὸν δοῦναι, ἀλλ' οἷς ἡτοίμασται ὑπὸ τοῦ Πατρὸς μου.

24 Καὶ ἀκούσαντες οἱ δέκα, ἠγανάκτησαν περὶ τῶν δύο ἀδελφῶν.

25 Ὁ δὲ Ἰησοῦς προσκαλεσάμενος αὐτοὺς, εἶπεν· Οἴδατε, ὅτι οἱ ἄρχοντες τῶν ἐθνῶν κατακυριεύουσιν αὐτῶν, καὶ οἱ μεγάλοι κατεξουσιάζουσιν αὐτῶν.

26 Οὐχ οὕτω δὲ ἔσται ἐν ὑμῖν· ἀλλ' ὅς ἐάν θέλῃ ἐν ὑμῖν μέγας γενέσθαι, ἔστω ὑμῶν διακονος·

27 Καὶ ὃς ἐάν θέλῃ ἐν ὑμῖν εἶναι πρῶτος, ἔστω ὑμῶν δοῦλος.

28 Ὡςπερ ὁ Υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου οὐκ ἦλθε διακονηθῆναι, ἀλλὰ διακονῆσαι, καὶ δοῦναι τὴν ψυχὴν αὐτοῦ λύτρον ἀντὶ πολλῶν.

29 Καὶ ἐκπορευομένων αὐτῶν ἀπὸ Ἱερικῶ, ἠκολούθησεν αὐτῷ ὄχλος πολὺς.

30 Καὶ ἰδὼν, δύο τυφλοὶ καθήμενοι παρὰ τὴν ὁδὸν, ἀκούσαντες ὅτι Ἰησοῦς παρὰγει, ἔκραξαν, λέγοντες· Ἐλέησον ἡμᾶς, Κύριε, Υἱὸς Δαβὶδ.

31 Ὁ δὲ ὄχλος ἐπετίμησεν αὐτοῖς, ἵνα σιωπήσωσιν· οἱ δὲ μείζον ἐκρα-
ζον, λέγοντες· Ἐλέησον ἡμᾶς, Κύριε, Υἱὸς Δαβὶδ.

32 Καὶ στὰς ὁ Ἰησοῦς, ἐφώνησεν αὐτοὺς, καὶ εἶπε· Τί θέλετε ποιῆσω ὑμῖν;

33 Λέγουσιν αὐτῷ· Κύριε, ἵνα ἀνοιχθῶσιν ἡμῶν οἱ ὀφθαλμοί.

34 Σπλαγχνισθεὶς δὲ ὁ Ἰησοῦς, ἥψατο τῶν ὀφθαλμῶν αὐτῶν· καὶ εὐθέως ἀνέβλεψαν αὐτῶν οἱ ὀφθαλμοί, καὶ ἠκολούθησαν αὐτῷ.

23 Καὶ λέγει εἰς αὐτοὺς· Τὸ μὲν ποτήριόν μου θέλετε τὸ πίνει, καὶ τὸ βάπτισμα, τὸ ὅποιον βαπτίζομαι, θέ-
λετε βαπτισθῆ· τὸ νὰ καθίσητε ὅμως ἀπὸ τὰ δεξιά μου καὶ ἀπὸ τὰ ἀριστερά μου, δὲν εἶναι ἐδικόν μου νὰ τὸ δάσω, ἀλλὰ εἰς ἐκείνους, διὰ τοὺς ὁποίους ἡτοιμάσθη ἀπὸ τὸν Πατέρα μου.

24 Καὶ ἀκούσαντες τοὶ οἱ δέκα, ἀδημόνησαν διὰ τοὺς δύο ἀδελφούς.

25 Καὶ ὁ Ἰησοῦς τοὺς ἔκραξε, καὶ εἶπε· Ἰξεύρετε, ὅτι ἐκεῖνοι, οὐπὺ αὐθεντεύουσιν τὰ ἐθνη, τὰ κατακυριεύουσι, καὶ οἱ μεγάλοι κατεξουσιάζουσιν αὐτὰ.

26 Εἰς σὰς ὅμως δὲν θέλει εἶναι οὕτως· ἀλλ' ὅποιος θέλει νὰ εἶναι μέγας εἰς σὰς, ἄς εἶναι ὑπηρετῆς σας·

27 Καὶ ὅποιος θέλει νὰ εἶναι πρῶτος μεταξύ σας, ἄς εἶναι δοῦλός σας.

28 Καθὼς ὁ Υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου δὲν ἦλθε νὰ ὑπηρετηθῇ, ἀλλὰ νὰ ὑπηρετήσῃ, καὶ νὰ βάλῃ τὴν ψυχὴν του εἰς ἐξαγόρασιν ἀντὶ πολλῶν.

29 Καὶ καθὼς ἐβγαίνον αὐτοὶ ἀπὸ τὴν Ἱερικῶ, τὸν ἠκολούθησε λαὸς πολὺς.

30 Καὶ ἰδὼν, δύο τυφλοὶ, οἱ ὁποῖοι ἐκάθητο εἰς τὸν δρόμον, ὅταν ἤκουσαν, ὅτι ἀπερὶξ ὁ Ἰησοῦς, ἔκραξαν, λέγοντες· Ἐλέησον μας, Κύριε, Υἱὲ τοῦ Δαβὶδ.

31 Καὶ ὁ λαὸς τοὺς ἐπετίμησε, διὰ νὰ σιωπήσωσιν· ἐκεῖνοι δὲ ἔκραξαν δυνατώτερα, λέγοντες· Ἐλέησον μας, Κύριε, Υἱὲ τοῦ Δαβὶδ.

32 Καὶ ὁ Ἰησοῦς ἐστάθη, καὶ τοὺς ἔκραξε, καὶ εἶπε· Τί θέλετε νὰ σὰς κάμω;

33 Λέγουσιν εἰς αὐτόν· Κύριε, νὰ ἀνοιχθῶσι τὰ ὀμμάτιά μας.

34 Καὶ ὁ Ἰησοῦς τοὺς ἐλυπήθη, καὶ ἐπίασε τὰ ὀμμάτιά των· καὶ παρ-
ευθὺς ἀνέβλεψαν τὰ ὀμμάτιά των, καὶ τὸν ἠκολούθησαν.

Κεφ. κα'. XXI.

ΚΑΙ ὅτε ἤγγισαν εἰς Ἱεροσόλυμα, καὶ ἦλθον εἰς Βηθφαγῇ, πρὸς τὸ ὄρος τῶν ἐλαιῶν, τότε ὁ Ἰησοῦς ἀπέστειλε δύο μαθητάς, λέγων αὐτοῖς·

2 Πορεύθητε εἰς τὴν κώμην, τὴν ἀπέναντι ὑμῶν· καὶ εὐθέως εὐρήσετε ὄνον δεδεμένον, καὶ πῶλον μετ' αὐτῆς· λυσαντες ἀγάγετέ μοι.

3 Καὶ ἐάν τις ὑμῖν εἴπῃ τι, ἐρεῖτε, ὅτι ὁ Κύριος αὐτῶν χρειᾶν ἔχει· εὐθέως δὲ ἀποστελεῖ αὐτούς.

4 Τοῦτο δὲ ὅλον γέγονεν, ἵνα πληρωθῇ τὸ ρηθὲν διὰ τοῦ προφήτου, λέγοντος·

5 Εἶπατε τῇ θυγατρὶ Σιών· Ἰδοὺ, ὁ βασιλεὺς σου ἔρχεται· σοὶ πρᾶϋς, καὶ ἐπιβεβηκὼς ἐπὶ ὄνον, καὶ πῶλον υἱὸν ὑποζυγίου.

6 Πορευθέντες δὲ οἱ μαθηταί, καὶ ποιήσαντες καθὼς προσέταξεν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς,

7 ἤγαγον τὴν ὄνον καὶ τὸν πῶλον, καὶ ἐπέθηκαν ἐπάνω αὐτῶν τὰ ἱμάτια αὐτῶν, καὶ ἐπεκάθισαν ἐπάνω αὐτῶν.

8 Ὁ δὲ πλεῖστος ὄχλος ἔστρωσαν ἑαυτῶν τὰ ἱμάτια ἐν τῇ ὁδῷ· ἄλλοι δὲ ἔκοπτον κλάδους ἀπὸ τῶν δένδρων, καὶ ἔστρώνον ἐν τῇ ὁδῷ.

9 Οἱ δὲ ὄχλοι οἱ προάγοντες καὶ οἱ ἀκολουθοῦντες, ἔκραζον, λέγοντες· Ὡσαννὰ τῷ Υἱῷ Δαβὶδ· εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου· Ὡσαννὰ ἐν τοῖς ὑψίστοις.

10 Καὶ εἰσελθόντος αὐτοῦ εἰς Ἱεροσόλυμα, ἐσεῖσθη πᾶσα ἡ πόλις, λέγουσα· Τίς ἐστὶν οὗτος;

11 Οἱ δὲ ὄχλοι ἔλεγον· Οὗτός ἐστιν Ἰησοῦς ὁ προφήτης, ὁ ἀπὸ Ναζαρετ τῆς Γαλιλαίας.

12 Καὶ εἰσῆλθεν ὁ Ἰησοῦς εἰς τὸ

Κεφ. κα'. XXI.

ΚΑΙ ὅταν ἤγγισαν εἰς τὴν Ἱερουσαλήμ, καὶ ἦλθον εἰς τὴν Βηθφαγῇ, εἰς τὸ ὄρος τῶν ἐλαιῶν, τότε ὁ Ἰησοῦς ἀπέστειλε δύο μαθητάς, λέγων εἰς αὐτούς·

2 Ὑπάγετε εἰς τὴν χώραν, τὴν ἀντικρυ σας· καὶ παρευθὺς θέλετε εὑρεῖν μίαν ὄνον δεδεμένην, καὶ ἐν πολάριον μαζὶ μετ' αὐτῇ· λύσετε καὶ φέρετέ με τα.

3 Καὶ ἂν σῶς εἴπῃ κανείς τίποτε, θέλετε εἰπεῖ, ὅτι ὁ Διθέτης των τα χρειάζεται· καὶ παρευθὺς θέλει τα στείλει.

4 Καὶ τοῦτο ὅλον ἔγινε, διὰ να πληρωθῇ ἐκεῖνο, τὸ ὅποῖον ἐλαλήθη διὰ μέσου τοῦ προφήτου, λέγοντος·

5 Εἶπατε εἰς τὴν θυγατέρα τῆς Σιών· Ἰδοὺ, ὁ βασιλεὺς σου ἔρχεται εἰς σε ἱλαρὸς, καὶ καθήμενος ἐπάνω εἰς ὄνον, καὶ πολάριον παιδίον ὑποζυγίου.

6 Καὶ πηγαίνοντες οἱ μαθηταί, ἔκαμον καθὼς τοὺς ἐπρόσταξεν ὁ Ἰησοῦς,

7 Καὶ ἔφερον τὴν ὄνον καὶ τὸ πολάριον, καὶ ἔβαλον ἐπάνω τα φορέματά των, καὶ τὸν ἐκάθισαν ἐπάνω εἰς αὐτά.

8 Καὶ ὁ περισσώτερος ὄχλος ἔστρωσαν τα φορέματά των εἰς τὸν δρόμον· καὶ ἄλλοι ἔκοπτον κλαδία ἀπὸ τὰ δένδρα, καὶ ἔστρωνον εἰς τὸν δρόμον.

9 Καὶ οἱ ὄχλοι, ὅσοι ἐπῆγγαγον ἐμπροσθεν καὶ ὅσοι ἠκολούθησαν, ἔκραζον, λέγοντες· Ὡσαννὰ τῷ Υἱῷ Δαβὶδ· εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου· Ὡσαννὰ ἐν τοῖς ὑψίστοις.

10 Καὶ ὅταν ἐμβῆκε μέσα εἰς τὰ Ἱεροσόλυμα, ἐσεῖσθη ὅλη ἡ πόλις, καὶ ἔλεγε· Ποῖος εἶναι οὗτος;

11 Καὶ οἱ ὄχλοι ἔλεγον· Οὗτος εἶναι Ἰησοῦς ὁ προφήτης, ὁ ὅποῖος εἶναι ἀπὸ τὴν Ναζαρετ τῆς Γαλιλαίας.

12 Καὶ ἐμβῆκε μέσα ὁ Ἰησοῦς εἰς

ιερὸν τοῦ Θεοῦ, καὶ ἐξέβαλε πάντας τοὺς πωλοῦντας καὶ ἀγοράζοντας ἐν τῷ ἱερῷ, καὶ τὰς τραπέζας τῶν κολλυβιστῶν κατέστρεψε, καὶ τὰς καθέδρας τῶν πωλοῦντων τὰς περιστεράς.

13 Καὶ λέγει αὐτοῖς· Γέγραπται· Ὁ οἶκός μου, οἶκος προσευχῆς κληθήσεται· ὑμεῖς δὲ αὐτὸν ἐποίησατε σπήλαιον ληστῶν.

14 Καὶ προσήλθον αὐτῷ τυφλοὶ καὶ χῶλοι ἐν τῷ ἱερῷ· καὶ ἑθεράπευσεν αὐτούς.

15 Ἰδόντες δὲ οἱ Ἀρχιερεῖς καὶ οἱ Γραμματεῖς τὰ θαυμάσια ἃ ἐποίησε, καὶ τοὺς παῖδας κράζοντας ἐν τῷ ἱερῷ, καὶ λέγοντας, Ὡσαννὰ τῷ Υἱῷ Δαβὶδ· ἠγανάκτησαν,

16 Καὶ εἶπον αὐτῷ· Ἀκούεις τί οὗτοι λέγουσιν; Ὁ δὲ Ἰησοῦς λέγει αὐτοῖς· Ναί· οὐδέποτε ἀνέγνωτε, Ὅτι ἐκ στόματος νηπίων καὶ θηλαζόντων κατηρτίσω αἶνον;

17 Καὶ καταλιπὼν αὐτούς, ἐξῆλθεν ἔξω τῆς πόλεως εἰς Βηθανίαν· καὶ ἡλυίσθη ἐκεῖ.

18 Πρωίας δὲ ἐπανάγων εἰς τὴν πόλιν, ἐπείνασε.

19 Καὶ ἰδὼν συκὴν μίαν ἐπὶ τῆς ὁδοῦ, ἦλθεν ἐπ' αὐτήν, καὶ οὐδὲν εὔρεν ἐν αὐτῇ εἰ μὴ φύλλα μόνον· καὶ λέγει αὐτῇ· Μηκέτι ἐκ σοῦ καρπὸς γένηται εἰς τὸν αἰῶνα. Καὶ ἐξηράνθη παραχρῆμα ἡ συκὴ.

20 Καὶ ἰδόντες οἱ μαθηταί, ἐθαύμασαν, λέγοντες· Πῶς παραχρῆμα ἐξηράνθη ἡ συκὴ;

21 Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ Ἰησοῦς, εἶπεν αὐτοῖς· Ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ἐὰν ἔχητε πίστιν, καὶ μὴ διακριθῆτε, οὐ μόνον τὸ τῆς συκῆς ποιήσετε, ἀλλὰ καὶ ἐν τῷ ὄρει τούτῳ εἰπῆτε· Ἀρῇτι, καὶ βλήθητι εἰς τὴν θάλασσαν, γενήσεται.

22 Καὶ πάντα ὅσα ἂν αἰτήσητε

τὸ ἱερὸν τοῦ Θεοῦ, καὶ ἔβγαλεν ἔξω ὅλους ἐκείνους, οἱ ὅποιοι ἐπώλουν καὶ ἡγόραζον εἰς τὸ ἱερὸν, καὶ τὰς τραπέζας τῶν ἀργυραλλάκτων ἐγύρισεν ἄνω κάτω, καὶ τὰς καθέδρας ἐκείνων, οἱ ὅποιοι ἐπώλουν τὰ περιστέρια.

13 Καὶ λέγει εἰς αὐτούς· Εἶναι γεγραμμένον· Ὁ οἶκός μου θέλει καλεσθῆναι οἶκος τῆς προσευχῆς· καὶ σεῖς τὸ ἐκάμετε σπήλαιον τῶν ληστῶν.

14 Καὶ ἦλθον εἰς αὐτὸν τυφλοὶ καὶ χῶλοι εἰς τὸ ἱερὸν· καὶ τοὺς ἰάτρυνσεν.

15 Καὶ ἄφ' οὗ εἶδον οἱ Ἀρχιερεῖς καὶ οἱ Γραμματεῖς τὰ θαύματα τὰ ὅποια ἔκαμε, καὶ τὰ παιδία τὰ ὅποια ἔκραζον εἰς τὸ ἱερὸν, καὶ ἔλεγον, Ὡσαννὰ τῷ Υἱῷ Δαβὶδ· ἀδημόνησαν,

16 Καὶ εἶπον εἰς αὐτόν· Ἀκούεις τί λέγουσιν οὗτοι; Καὶ λέγει τοὺς ὁ Ἰησοῦς· Ναί· δὲν ἐδιαβάσατε ποτε, Ὅτι ἀπὸ τοῦ στόματος τῶν νηπίων καὶ τῶν βυζανόντων, ἐκατασκευάσας ἔπαινον;

17 Καὶ ἀφίνων αὐτούς, ἐβγῆκεν ἔξω ἀπὸ τὴν πόλιν, καὶ ὑπῆγεν εἰς τὴν Βηθανίαν· καὶ ἔμεινεν ἐκεῖ.

18 Καὶ τὸ πρωὶ ἐν ᾧ ἐγυρίζεν εἰς τὴν πόλιν, ἐπείνασε.

19 Καὶ βλέπων μίαν συκῆαν εἰς τὸν ὁρόμον, ὑπῆγεν εἰς ἐκείνην, καὶ δὲν εὗρε τίποτε εἰς αὐτήν, παρὰ μόνον φύλλα· καὶ λέγει εἰς αὐτήν· Πλέον νὰ μὴ γένη καρπὸς ἀπὸ σὲ εἰς τὸν αἰῶνα. Καὶ παρευθὺς ἐξηράνθη ἡ συκῆα.

20 Καὶ ὅταν τὸ εἶδον οἱ μαθηταί, ἐθαύμασαν, καὶ εἶπον· Πῶς παρευθὺς ἐξηράνθη ἡ συκῆα;

21 Καὶ ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς, καὶ τοὺς εἶπε· Βέβαια σᾶς λέγω, ἂν ἔχητε πίστιν, καὶ δὲν ἀμφιβάλλητε, ὅχι μόνον τὸ πράγμα τῆς συκῆας θέλετε κάμει, ἀλλὰ ἂν ἔπητε εἰς τὸ ὄρος τοῦτο· Σήκω, καὶ ρίψου εἰς τὴν θάλασσαν, θέλει γένει.

22 Καὶ ὅλα ὅσα ἂν ζητήσητε εἰς τὴν

ἐν τῇ προσευχῇ, πιστεύοντες, λήψετε.

23 Καὶ ἐλθόντι αὐτῷ εἰς τὸ ἱερόν, προσῆλθον αὐτῷ διδάσκοντι οἱ Ἀρχιερεῖς καὶ οἱ Πρεσβύτεροι τοῦ λαοῦ, λέγοντες· Ἐν ποίᾳ ἐξουσίᾳ ταῦτα ποιεῖς; καὶ τίς σοι ἔδωκε τὴν ἐξουσίαν ταύτην;

24 Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ Ἰησοῦς, εἶπεν αὐτοῖς· Ἐρωτήσω ὑμᾶς κατὰ λόγον ἕνα· ὃν ἕαν εἰπῇτέ μοι, καὶ γὰρ ὑμῖν ἔρω, ἐν ποίᾳ ἐξουσίᾳ ταῦτα ποιῶ·

25 Τὸ βάπτισμα Ἰωάννου, ποθεν ἦν; ἐξ οὐρανοῦ, ἢ ἐξ ἀνθρώπων; Οἱ δὲ διελογίζοντο παρ' ἑαυτοῖς, λέγοντες· Ἐὰν εἰπώμεν, Ἐξ οὐρανοῦ· ἰρεῖ ἡμῖν· Διὰ τί οὖν οὐκ ἐπιστεύσατε αὐτῷ;

26 Ἐὰν δὲ εἰπώμεν, Ἐξ ἀνθρώπων· φοβούμεθα τὸν ὄχλον· πάντες γὰρ ἔχουσι τὸν Ἰωάννην ὡς προφήτην.

27 Καὶ ἀποκριθέντες τῷ Ἰησοῦ, εἶπον· Οὐκ οἶδμεν. Ἐφῆ αὐτοῖς καὶ αὐτός· Οὐδὲ ἐγὼ λέγω ὑμῖν ἐν ποίᾳ ἐξουσίᾳ ταῦτα ποιῶ.

28 Τί δὲ ὑμῖν δοκεῖ; Ἄνθρωπος εἶχε τέκνα δύο· καὶ προσελθὼν τῷ πρώτῳ, εἶπε· Τέκνον, ὑπάγε, σήμερον ἐργάζου ἐν τῷ ἀμπελῶνι μου.

29 Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς, εἶπεν· Οὐ θέλω· ὕστερον δὲ μεταμεληθεὶς, ἀπῆλθε.

30 Καὶ προσελθὼν τῷ δευτέρῳ, εἶπεν ὡσαύτως· Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς, εἶπεν· Ἐγὼ, κύριε· καὶ οὐκ ἀπῆλθε.

31 Τίς ἐκ τῶν δύο ἐποίησε τὸ θέλημα τοῦ πατρὸς; Λέγουσιν αὐτῷ· Ὁ πρῶτος. Λέγει αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· Ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ὅτι οἱ τελῶναι καὶ αἱ πόρνοι προάγουσι ὑμᾶς εἰς τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ.

προσευχὴν σας, ἔχοντες πίστιν, θέλετε τὰ πάρει.

23 Καὶ ἀφ' οὗ ἐμβῆκεν εἰς τὸ ἱερόν, ἦλθον εἰς αὐτόν οἱ Ἀρχιερεῖς καὶ οἱ Πρεσβύτεροι τοῦ λαοῦ ἐν ᾧ ἐδίδασκε, καὶ ἔλεγον· Μὲ ποίαν ἐξουσίαν κάμνεις αὐτά; καὶ τίς σοι ἔδωκε τὴν ἐξουσίαν ταύτην;

24 Ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς, καὶ εἶπεν εἰς αὐτούς· Θέλω νὰ σᾶς ἐρωτήσω καὶ ἐγὼ ἕνα λόγον· τὸν ὁποῖον ἂν μοι εἰπῇτε, θέλω σᾶς εἰπεῖ καὶ ἐγὼ, μὲ ποίαν ἐξουσίαν κάμνω ταῦτα·

25 Τὸ βάπτισμα τοῦ Ἰωάννου, ποθεν ἦτον; ἀπὸ τὸν οὐρανόν, ἢ ἀπὸ τοὺς ἀνθρώπους; Καὶ ἐκεῖνοι ἐδιαλογίζοντο μέσα των, λέγοντες· Ἄν εἰπώμεν, Ἀπὸ τὸν οὐρανόν· θέλει μᾶς εἰπεῖ· Διὰ τί λοιπὸν δὲν τὸ ἐπιστεύσατε;

26 Καὶ ἂν εἰπώμεν, Εἶναι ἀπὸ τοὺς ἀνθρώπους· φοβούμεθα τὸν ὄχλον· διότι ὅλοι ἔχουσι τὸν Ἰωάννην ὡς προφήτην.

27 Καὶ ἀπεκρίθησαν, καὶ εἶπον εἰς τὸν Ἰησοῦν· Δὲν ἴξεύρομεν. Εἶπεν εἰς αὐτούς καὶ αὐτός· Οὐδὲ ἐγὼ σᾶς λέγω μὲ ποίαν ἐξουσίαν κάμνω ταῦτα.

28 Τί ὅμως σᾶς φαίνεται; Ἄνθρωπος εἶχε δύο παιδιὰ· καὶ ὑπῆγεν εἰς τὸν πρῶτον, καὶ εἶπε· Παιδίον μου, ὑπάγε σήμερον εἰς τὸ ἀμπελίον μου, καὶ δούλευε.

29 Καὶ ἐκεῖνος ἀπεκρίθη, καὶ εἶπε· Δὲν θέλω· ὕστερον ὅμως ἐμετανόησε, καὶ ὑπῆγε.

30 Καὶ πηγαίων εἰς τὸν δευτέρον, εἶπε τὰ ὅμοια. Καὶ ἐκεῖνος ἀπεκρίθη, καὶ εἶπεν· Ἐγὼ ὑπάγω, αὐθέντη· καὶ δὲν ὑπῆγε.

31 Τίς ἀπὸ τοὺς δύο ἔκαμε τὸ θέλημα τοῦ πατρὸς; Λέγουσιν εἰς αὐτόν· Ὁ πρῶτος. Λέγει εἰς αὐτούς ὁ Ἰησοῦς· Βέβαια σᾶς λέγω, ὅτι οἱ τελῶναι καὶ αἱ πόρνοι πηγαίνουσι προτιήτερα ἀπὸ σᾶς εἰς τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ.

32 Ἦλθε γὰρ πρὸς ὑμᾶς Ἰωάννης ἐν ὁδῷ δικαιοσύνης, καὶ οὐκ ἐπιστεύσατε αὐτῷ· οἱ δὲ τελῶναι καὶ αἱ πόρνοι ἐπίστευσαν αὐτῷ· ὑμεῖς δὲ ἰδόντες, οὐ μετεμελήθητε ὕστερον, τοῦ πιστεῦσαι αὐτῷ.

33 Ἀλλην παραβολὴν ἀκούσατε. Ἀνθρώπος τις ἦν οἰκοδεσπότης, ὅστις ἐφύτευσεν ἀμπελῶνα, καὶ φραγμὸν αὐτῷ περιέθηκε, καὶ ὥρυξεν ἐν αὐτῷ ληνόν, καὶ ὠκοδόμησε πύργον· καὶ ἐξέδοτο αὐτὸν γεωργοῖς, καὶ ἀπεδήμησεν.

34 Ὅτε δὲ ἤγγισεν ὁ καιρὸς τῶν καρπῶν, ἀπέστειλε τοὺς δούλους αὐτοῦ πρὸς τοὺς γεωργοὺς, λαβεῖν τοὺς καρποὺς αὐτοῦ.

35 Καὶ λαβόντες οἱ γεωργοὶ τοὺς δούλους αὐτοῦ, ὃν μὲν ἔδειραν, ὃν δὲ ἀπέκτειναν, ὃν δὲ ἐλιθοβόλησαν.

36 Πάλιν ἀπέστειλεν ἄλλους δούλους πλείονας τῶν πρώτων· καὶ ἐποίησαν αὐτοῖς ὡσαύτως.

37 Ὑστερον δὲ ἀπέστειλε πρὸς αὐτοὺς τὸν υἱὸν αὐτοῦ, λέγων· Ἐντραπήσουνται τὸν υἱόν μου.

38 Οἱ δὲ γεωργοὶ, ἰδόντες τὸν υἱόν, εἶπον ἐν ἑαυτοῖς· Οὗτός ἐστιν ὁ κληρονόμος· δευτε, ἀποκτείνωμεν αὐτόν, καὶ κατὰσχωμεν τὴν κληρονομίαν αὐτοῦ.

39 Καὶ λαβόντες αὐτόν, ἐξέβαλον ἔξω τοῦ ἀμπελῶνος, καὶ ἀπέκτειναν.

40 Ὅταν οὖν ἔλθῃ ὁ κύριος τοῦ ἀμπελῶνος, τί ποιήσει τοῖς γεωργοῖς ἐκείνοις;

41 Λέγουσιν αὐτῷ· Κακοὺς κακῶς ἀπολέσει αὐτούς· καὶ τὸν ἀμπελῶνα ἐκδόσεται ἄλλοις γεωργοῖς, οἵτινες ἀποδώσουσιν αὐτῷ τοὺς καρποὺς ἐν τοῖς καιροῖς αὐτῶν.

42 Λέγει αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· Οὐδέποτε ἀνέγνωτε ἐν ταῖς γραφαῖς· Δίθον ὃν ἀπεδοκίμασαν οἱ οἰκοδομοῦντες,

32 Διότι ὁ Ἰωάννης ἦλθεν εἰς σὰς μεθ' ὁδὸν δικαιοσύνης, καὶ δὲν τὸν ἐπίστεύσατε· οἱ τελῶναι ὅμως καὶ αἱ πόρνοι τὸν ἐπίστευσαν· καὶ σεῖς ἀφ' οὗ εἶδετε τοῦτο, δὲν ἐμετανοήσατε ὕστερον, νὰ τὸν πιστεύσητε.

33 Ἀλλην παραβολὴν ἀκούσατε. Ἦτον κῆρποιος ἀνθρώπος οἰκοκύρης, ὁ ὁποῖος ἐφύτευσεν ἀμπελίον, καὶ τὸ ἐφράξε τριγύρω, καὶ ἔσκαψε μέσα εἰς αὐτὸ πατητήριον, καὶ ἐκτίσε πύργον· καὶ τὸ ἐμίσθωσε εἰς γεωργοὺς, καὶ ἀνεχώρησε.

34 Καὶ ὅταν ἐπλησίασεν ὁ καιρὸς τῶν καρπῶν, ἔστειλε τοὺς δουλευτάς του εἰς τοὺς γεωργοὺς νὰ πάρωσι τοὺς καρποὺς του.

35 Καὶ οἱ γεωργοὶ πιάνοντες τοὺς δούλους του, ἄλλον μὲν ἔδειραν, ἄλλον δὲ ἐσκότωσαν, καὶ ἄλλον ἐλιθοβόλησαν.

36 Πάλιν ἔστειλεν ἄλλους δούλους, περισσοτέρους ἀπὸ τοὺς πρώτους· καὶ ἕκαμαν καὶ εἰς αὐτοὺς τὰ ὅμοια.

37 Καὶ ὕστερον ἔστειλεν εἰς αὐτοὺς τὸν υἱόν του, λέγων· Θέλουσιν ἐντραπή τὸν υἱόν μου.

38 Οἱ δὲ γεωργοὶ, καθὼς εἶδον τὸν υἱόν του, εἶπον ἀνάμεσόν των· Οὗτος εἶναι ὁ κληρονόμος· ἐλάτε νὰ τὸν σκοτώσωμεν, καὶ νὰ κρατήσωμεν τὴν κληρονομίαν του.

39 Καὶ πιανοντες αὐτόν, τὸν ἔβγαλαν ἔξω ἀπὸ τὸ ἀμπελίον, καὶ τὸν ἐσκότωσαν.

40 Ὅταν λοιπὸν ἔλθῃ ὁ αὐθέντης τοῦ ἀμπελίου, τί θέλει κάμει εἰς τοὺς γεωργοὺς ἐκεῖνους;

41 Λέγουσιν εἰς αὐτόν· Τούτους τοὺς κακοὺς θέλει ἀφανίσει κακῶς, καὶ τὸ ἀμπελίον του θέλει δώσει μεμίσθον εἰς ἄλλους γεωργοὺς, οἱ ὁποῖοι θέλουσιν ἀποδόσῃ εἰς αὐτὸν τοὺς καρποὺς εἰς τὸν καιρὸν των.

42 Λέγει εἰς αὐτοὺς ὁ Ἰησοῦς· Καμίαν φοράν δὲν ἀνεγνώσατε εἰς τὰς γραφάς· Τὴν πέτραν ἐκείνην,

οὗτος ἐγενήθη εἰς κεφαλὴν γωνίας·
παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὐτῇ, καὶ ἐστὶ
θαιμασιὴ ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν;

43 Διὰ τοῦτο λέγω ὑμῖν, ὅτι ἀρθή-
σεται ἀφ' ὑμῶν ἡ βασιλεία τοῦ Θεοῦ,
καὶ δοθήσεται ἐθνεί ποιουντι τοὺς
καρπούς αὐτῆς.

44 Καὶ ὁ πεσὼν ἐπὶ τὸν λίθον τοῦ-
τον, συνθλασθήσεται· ἐφ' ὃν δ' ἂν
πέσῃ, λικμήσει αὐτόν.

45 Καὶ ἀκούσαντες οἱ Ἀρχιερεῖς καὶ
οἱ Φαρισαῖοι τὰς παραβολὰς αὐτοῦ,
ἐγνώσαν ὅτι περὶ αὐτῶν λέγει.

46 Καὶ ζητοῦντες αὐτὸν κρατῆσαι,
ἐφοβήθησαν τοὺς ὄχλους, ἐπειδὴ ὡς
προφήτην αὐτὸν εἶχον.

Κεφ. κβ'. XXII.

ΚΑΙ ἀποκριθεὶς ὁ Ἰησοῦς, πάλιν εἶπεν
αὐτοῖς ἐν παραβολαῖς, λέγων·

2 Ὁμοιωθῇ ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν
ἀνθρώπῳ βασιλεῖ, ὅστις ἐποίησε γά-
μους τῷ υἱῷ αὐτοῦ.

3 Καὶ ἀπέστειλε τοὺς δούλους αὐ-
τοῦ καλεῖσαι τοὺς κεκλημένους εἰς
τοὺς γάμους· καὶ οὐκ ἤθελον ἔλθειν.

4 Πάλιν ἀπέστειλεν ἄλλους δού-
λους, λέγων· Εἰπάτε τοῖς κεκλημέ-
νοις· Ἰδοὺ, τὸ ἀριστόν μου ἡτοίμασα,
οἱ ταυροὶ μου καὶ τὰ σιτιστὰ τεθυ-
μένα, καὶ πάντα ἔτοιμα· δεῦτε εἰς
τοὺς γάμους.

5 Οἱ δὲ ἀμελήσαντες, ἀπήλθον· ὁ
μὲν εἰς τὸν ἴδιον ἀγρὸν, ὁ δὲ εἰς τὴν
ἐμπορίαν αὐτοῦ.

6 Οἱ δὲ λοιποὶ, κρατήσαντες τοὺς
δούλους αὐτοῦ, ὕβρισαν, καὶ ἀπέκτει-
ναν.

7 Ἀκούσας δὲ ὁ βασιλεὺς, ὠργίσθη·
καὶ πέμφας τὰ στρατεύματα αὐτοῦ,
ἀπώλεσε τοὺς φονεῖς ἐκείνους, καὶ
τὴν πόλιν αὐτῶν ἐνέπρησε.

τὴν ὁποίαν κατεφρόνησαν οἱ κτίσται,
αὕτη ἐγενε κεφαλὴ τῆς γωνίας· ἀπὸ
τὸν Θεὸν ἐγενε τοῦτο, καὶ εἶναι θαι-
μαστόν εἰς τοὺς ὀφθαλμούς μας;

43 Διὰ τοῦτο σὰς λέγω, ὅτι ἡ βα-
σιλεία τοῦ Θεοῦ θέλει παρῇ ἀπὸ
σᾶς, καὶ θέλει δοθῇ εἰς ἔθνος, τὸ ὁποῖον
θέλει κάμει τοὺς καρπούς της.

44 Καὶ ὅποιος πέσῃ εἰς τὴν πέτραν
ταύτην, θέλει συντριφθῇ· καὶ εἰς
ὅποιον πέσῃ αὕτη, θέλει τὸν τρίψει
εἰς σκόνιν.

45 Καὶ ἀφ' οὗ ἤκουσαν οἱ Ἀρχιε-
ρεῖς καὶ οἱ Φαρισαῖοι τὰς παραβολὰς
του, ἐγνώρισαν ὅτι διὰ αὐτοὺς τὰ
λέγει.

46 Καὶ γυρεύοντες νὰ τὸν πιάσωσιν,
ἐφοβήθησαν τοὺς ὄχλους, διότι οἱ
ὄχλοι τὸν εἶχον ὡς προφήτην.

Κεφ. κβ'. XXII.

ΚΑΙ ἀποκριθεὶς ὁ Ἰησοῦς, πάλιν
τοὺς εἶπε με παραβολὰς, λέγων·

2 Ὁμοιάζει ἡ βασιλεία τῶν οὐρα-
νῶν μὲ ἑνα ἄνθρωπον βασιλέα, ὁ
ὁποῖος ἔκαμε γάμους διὰ τὸν υἱὸν του.

3 Καὶ ἔστειλε τοὺς δουλευτάς του,
νὰ φωνάξωσι τοὺς καλεσμένους εἰς
τοὺς γάμους· καὶ δὲν ἠθέλησαν νὰ
ἔλθωσι.

4 Πάλιν ἔστειλεν ἄλλους δούλους,
λέγων· Εἰπάτε εἰς τοὺς καλεσμένους·
Ἰδοὺ, τὸ γεῦμά μου ἡτοίμασα, οἱ
ταυροὶ μου καὶ τὰ θρεπτὰ εἶναι
σφαγμένα, καὶ ὅλα εἶναι ἔτοιμα·
ἔλατε εἰς τοὺς γάμους.

5 Καὶ ἐκεῖνοι ἠμέλησαν· καὶ ἄλλος
ὑπῆγεν εἰς τὸ χωράφιόν του, ἄλλος
εἰς τὴν πραγματείαν του·

6 Καὶ οἱ ἐπίλοιποι ἐπιάσαν τοὺς
δούλους του, καὶ τοὺς ὕβρισαν, καὶ
τοὺς ἐσκότωσαν.

7 Καὶ ἀφ' οὗ τὸ ἤκουσεν ὁ βασι-
λεὺς, ἐθυμώθη· καὶ ἔστειλε τὰ στρα-
τεύματά του, καὶ ἐχάλασε τοὺς φο-
νέας ἐκείνους, καὶ τὴν πόλιν τὴν
κατέκαυσε.

8 Τότε λέγει τοῖς δούλοις αὐτοῦ·
'Ὁ μὲν γάμος ἑτοιμός ἐστιν, οἱ δὲ
κεκλημένοι οὐκ ἦσαν ἄξιοι.

9 Πορεύεσθε οὖν ἐπὶ τὰς διεξόδους
τῶν ὁδῶν· καὶ ὅσους ἂν εὕρητε, κα-
λέσατε εἰς τοὺς γάμους.

10 Καὶ ἐξελθόντες οἱ δούλοι ἐκεί-
νοι εἰς τὰς ὁδοὺς, συνήγαγον πάντας
ὅσους εὗρον, πονηροὺς τε καὶ ἀγα-
θοὺς· καὶ ἐπλήσθη ὁ γάμος ἀνακει-
μένων.

11 Εἰσελθὼν δὲ ὁ βασιλεὺς θεά-
σασθαι τοὺς ἀνακειμένους, εἶδεν ἐκεῖ
ἄνθρωπον οὐκ ἐνδεδυμένον ἐνδυμα
γάμου·

12 Καὶ λέγει αὐτῷ· Ἐταῖρε, πῶς
εἰσήλθες ὧδε μὴ ἔχων ἐνδυμα γάμου;
'Ὁ δὲ ἐφίμωθη.

13 Τότε εἶπεν ὁ βασιλεὺς τοῖς δια-
κόνοις· Δῆσαντες αὐτοῦ πόδας καὶ
χεῖρας, ἄρατε αὐτὸν, καὶ ἐκβάλετε
εἰς τὸ σκότος τὸ ἐξώτερον· ἐκεῖ ἔσται
ὁ κλυθμὸς καὶ ὁ βρυγμὸς τῶν ὁδον-
των.

14 Πολλοὶ γάρ εἰσι κλητοί, ὀλίγοι
δὲ ἐκλεκτοί.

15 Τότε πορευθέντες οἱ Φαρισαῖοι,
συμβούλιον ἐλαβον, ὥπως αὐτὸν πα-
γιδεύσωσιν ἐν λόγῳ.

16 Καὶ ἀποστέλλουσιν αὐτῷ τοὺς
μαθητὰς αὐτῶν μετὰ τῶν Ἡρωδιανῶν,
λέγοντες· Διδάσκαλε, οἶδαμεν ὅτι
ἀληθὴς εἶ, καὶ τὴν ὁδὸν τοῦ Θεοῦ ἐν
ἀληθείᾳ διδάσκεις, καὶ οὐ μέλει σοι
περὶ οὐδενός· οὐ γὰρ βλέπεις εἰς
πρόσωπον ἀνθρώπων.

17 Εἰπέ οὖν ἡμῖν, τί σοι δοκεῖ;
ἔξεστι δοῦναι κῆνσον Καίσαρι, ἢ οὐ;

18 Γινούς δὲ ὁ Ἰησοῦς τὴν πονηρίαν
αὐτῶν, εἶπε· Τί με πειράζετε, ὑπο-
κριταί;

19 Ἐπιδείξατέ μοι τὸ νόμισμα τοῦ
κῆνσου. Οἱ δὲ προσήνεγκαν αὐτῷ
δηνάριον.

20 Καὶ λέγει αὐτοῖς· Τίνος ἢ εἰκὼν
αὕτη, καὶ ἡ ἐπιγραφή;

8 Τότε λέγει εἰς τοὺς δούλους του·
'Ὁ γάμος εἶναι ἑτοιμός, οἱ δὲ καλεσ-
μένοι δὲν ἦσαν ἄξιοι.

9 Ὑπάγετε λοιπὸν εἰς τοὺς δρόμους·
καὶ ὅσους εὕρητε, καλέσατέ τους εἰς
τοὺς γάμους.

10 Καὶ ἐβγαίνοντες ἔξω οἱ δούλοι
ἐκεῖνοι εἰς τοὺς δρόμους, ἐμάζωξαν
ὅσους εὗρηκαν, κακοὺς καὶ καλοὺς·
καὶ ἐγέμισεν ὁ γάμος ἀπὸ καλεσμέ-
νων.

11 Καὶ ὁ βασιλεὺς ἐμβαίνων νὰ
ἰδῇ ἐκείνους, οἱ ὅποιοι ἐκάθητο εἰς τὴν
τράπεζαν, εἶδεν ἐκεῖ ἕνα ἄνθρωπον,
ὁ ὅποιος δὲν ἐφόρει φόρεμα γάμου·

12 Καὶ λέγει εἰς αὐτόν· Φίλε, πῶς
ἐμβήκες ἔδω χωρὶς νὰ ἔχῃς φόρεμα
γάμου; Καὶ ἐκεῖνος ἀπεστομώθη.

13 Τότε εἶπεν ὁ βασιλεὺς εἰς τοὺς
ὑπῆρέτας του· Δέσετέ τον χεῖρας καὶ
πόδας, καὶ σηκώσατέ τον, καὶ βάλετέ
τον εἰς τὸ σκότος τὸ ἐξώτερον· ἐκεῖ
θέλει εἶναι ὁ κλυθμὸς καὶ ὁ βρυγ-
μὸς τῶν ὁδόντων.

14 Διότι πολλοὶ εἶναι οἱ καλεσμέ-
νοι, ἀλλὰ ὀλίγοι οἱ διαλεγμένοι.

15 Τότε ὑπήγαγον οἱ Φαρισαῖοι, καὶ
ἐσυμβουλευθήσαν, πῶς νὰ τὸν παγι-
δεύσωσιν εἰς λόγον.

16 Καὶ στέλλουσιν εἰς αὐτόν τοὺς
μαθητὰς των με τοὺς Ἡρωδιανούς,
λέγοντες· Διδάσκαλε, ἰξεύρομεν ὅτι
εἶσαι ἀληθινός, καὶ ἀληθινὰ διδάσκεις
τὴν ὁδὸν τοῦ Θεοῦ, καὶ δὲν σε μέλει
διὰ κῆνένα ἄνθρωπον· διότι δὲν βλέ-
πεις εἰς πρόσωπον ἀνθρώπων.

17 Εἰπέ μας λοιπὸν, τί σοι φαίνε-
ται; ἡμποροῦμεν νὰ δώσωμεν κῆνσον
εἰς τὸν Καίσαρα, ἢ ὄχι;

18 Καὶ ὁ Ἰησοῦς ἐγνώρισε τὴν πονη-
ρίαν των, καὶ εἶπε· Διατί με πειρά-
ζετε, ὑποκριταί;

19 Δεῖξατέ μοι τὸ νόμισμα τοῦ
κῆνσου. Καὶ ἐκεῖνοι τὸν ἔφεραν ἐν
δηνάριον.

20 Λέγει εἰς αὐτούς· Τίνος εἶναι ἡ
εἰκὼν αὕτη, καὶ ἡ ἐπιγραφή;

21 Λέγουσιν αὐτῷ· Καίσαρος. Τότε λέγει αὐτοῖς· Ἀπόδοτε οὖν τὰ Καίσαρος, Καίσαρι· καὶ τὰ τοῦ Θεοῦ, τῷ Θεῷ.

22 Καὶ ἀκούσαντες, ἐθαύμασαν, καὶ ἀφέντες αὐτὸν, ἀπῆλθον.

23 Ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ προσῆλθον αὐτῷ Σαδδουκαῖοι, οἱ λέγοντες μὴ εἶναι ἀνάστασιν· καὶ ἐπηρώτησαν αὐτὸν, λέγοντες·

24 Διδάσκαλε, Μωσῆς εἶπεν· Ἐάν τις ἀποθάνῃ μὴ ἔχων τέκνα, ἐπιγαμβρεύσει ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ τὴν γυναῖκα αὐτοῦ, καὶ ἀναστήσει σπέρμα τῷ ἀδελφῷ αὐτοῦ.

25 Ἦσαν δὲ παρ' ἡμῶν ἑπτὰ ἀδελφοί· καὶ ὁ πρῶτος γαμήσας ἐτελεύτησε· καὶ μὴ ἔχων σπέρμα, ἀφῆκε τὴν γυναῖκα αὐτοῦ τῷ ἀδελφῷ αὐτοῦ.

26 Ὁμοίως καὶ ὁ δεύτερος, καὶ ὁ τρίτος, ἕως τῶν ἑπτὰ.

27 Ὑστέρων δὲ πάντων ἀπέθανε καὶ ἡ γυνή.

28 Ἐν τῇ οὖν ἀναστάσει, τίνας τῶν ἑπτὰ ἔσται γυνή; πάντες γὰρ ἔσχον αὐτήν.

29 Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ Ἰησοῦς, εἶπεν αὐτοῖς· Πλανῆσθε, μὴ εἰδότες τὰς γραφάς, μηδὲ τὴν δύναμιν τοῦ Θεοῦ.

30 Ἐν γὰρ τῇ ἀναστάσει οὔτε γαμοῦσιν, οὔτε ἐγαμίζονται, ἀλλ' ὡς ἄγγελοι τοῦ Θεοῦ ἐν οὐρανῷ εἰσι.

31 Περὶ δὲ τῆς ἀναστάσεως τῶν νεκρῶν οὐκ ἀνέγνωτε τὸ ῥηθὲν ὑμῖν ὑπὸ τοῦ Θεοῦ, λέγοντος·

32 Ἐγώ εἰμι ὁ Θεὸς Ἀβραάμ, καὶ ὁ Θεὸς Ἰσαὰκ, καὶ ὁ Θεὸς Ἰακώβ· οὐκ ἔστιν Θεός, Θεὸς νεκρῶν, ἀλλὰ ζώντων.

33 Καὶ ἀκούσαντες οἱ ὄχλοι, ἐξεπλήσσαντο ἐπὶ τῇ διδαχῇ αὐτοῦ.

34 Οἱ δὲ Φαρισαῖοι, ἀκούσαντες ὅτι ἐφύμωσε τοὺς Σαδδουκαίους, συνήχθησαν ἐπὶ τὸ αὐτό.

35 Καὶ ἐπηρώτησαν εἰς ἑξ' αὐτῶν

21 Λέγουσιν εἰς αὐτόν· Τοῦ Καίσαρος. Τότε τοὺς εἶπε· Πληρώσατε λοιπὸν ὅσα εἶναι τοῦ Καίσαρος, εἰς τὸν Καίσαρα· καὶ ὅσα εἶναι τοῦ Θεοῦ, εἰς τὸν Θεόν.

22 Καὶ ἀφ' οὗ ἤκουσαν, ἐθαύμασαν, καὶ ἀφῆκαν αὐτόν, καὶ ἀνεχώρησαν.

23 Ἐκείνην τὴν ἡμέραν ἦλθον εἰς αὐτόν καὶ οἱ Σαδδουκαῖοι, οἱ ὅποιοι ἔλεγον, ὅτι δὲν εἶναι ἀνάστασις· καὶ τὸν ἠρώτησαν, λέγοντες·

24 Διδάσκαλε, ὁ Μωϋσῆς εἶπεν· Ἐάν ἀποθάνῃ κανείς, καὶ δὲν ἀφήσῃ παιδί, θέλει ὑπανδρεῖν ὁ ἀδελφός του τὴν γυναῖκα του, καὶ θέλει ἀναστήσει σπέρμα εἰς τὸν ἀδελφόν του.

25 Καὶ εἰς ἡμᾶς ἦσαν ἑπτὰ ἀδελφοί· καὶ ὁ πρῶτος ὑπανδρεύθη, καὶ ἀπέθανε· καὶ μὴ ἔχων παιδίον, ἀφῆκε τὴν γυναῖκα του εἰς τὸν ἀδελφόν του.

26 Ὁμοίως καὶ ὁ δεύτερος, καὶ ὁ τρίτος, ἕως τῶν ἑπτὰ.

27 Ὑστέρων ἀπὸ ὅλους ἀπέθανε καὶ ἡ γυνή.

28 Εἰς τὴν ἀνάστασιν λοιπὸν, τίνας ἀπὸ τοὺς ἑπτὰ θέλει εἶναι ἡ γυνή; διότι ὅλοι τὴν ἔχον.

29 Ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς, καὶ εἶπεν εἰς αὐτούς· Πλανῆσθε, μὴ γνωρίζοντες τὰς γραφάς, μήτε τὴν δύναμιν τοῦ Θεοῦ.

30 Διότι εἰς τὴν ἀνάστασιν οὔτε ὑπανδρεύουσιν οὔτε ὑπανδρεύονται, ἀλλὰ εἶναι ὡς οἱ ἄγγελοι τοῦ Θεοῦ εἰς τὸν οὐρανόν.

31 Διὰ δὲ τὴν ἀνάστασιν τῶν νεκρῶν, δὲν ἐδιαβάσατε ἐκεῖνον, τὸ ὅποιον σὰς ἐλαλήθη ἀπὸ τὸν Θεόν, ὅτε εἶπεν·

32 Ἐγώ εἰμι ὁ Θεὸς Ἀβραάμ, καὶ ὁ Θεὸς Ἰσαὰκ, καὶ ὁ Θεὸς Ἰακώβ· ὁ Θεὸς δὲν εἶναι Θεὸς νεκρῶν, ἀλλὰ Θεὸς ζωντανῶν.

33 Καὶ ἀφ' οὗ τὸ ἤκουσεν ὁ λαός, ἐθαύμασεν εἰς τὴν διδαχὴν του.

34 Καὶ οἱ Φαρισαῖοι ἀφ' οὗ ἤκουσαν ὅτι ἀπεστόμωσε τοὺς Σαδδουκαίους, ἐμαζώχθησαν.

35 Καὶ εἰς ἀπ' ἐκείνους νομοδιδάσ-

νομικὸς, πειράζων αὐτὸν, καὶ λέγων·

36 Διδάσκαλε, ποία ἐντολὴ μεγάλη ἐν τῷ νόμῳ;

37 Ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτῷ· Ἀγαπήσεις Κύριον τὸν Θεόν σου ἐν ὅλῃ τῇ καρδίᾳ σου, καὶ ἐν ὅλῃ τῇ ψυχῇ σου, καὶ ἐν ὅλῃ τῇ διανοίᾳ σου·

38 Αὕτη ἐστὶ πρώτη καὶ μεγάλη ἐντολή.

39 Δευτέρα δὲ ὁμοία αὐτῇ· Ἀγαπήσεις τὸν πλησίον σου ὡς σεαυτὸν.

40 Ἐν ταύταις ταῖς δυσὶν ἐντολαῖς ὅλος ὁ νόμος καὶ οἱ προφῆται κρέμονται.

41 Συνηγμένων δὲ τῶν Φαρισαίων, ἐπρωτήσεν αὐτοὺς ὁ Ἰησοῦς,

42 Λέγων· Τί ὑμῖν δοκεῖ περὶ τοῦ Χριστοῦ; τίνος υἱὸς ἐστι; Λέγουσιν αὐτῷ· Τοῦ Δαβὶδ.

43 Λέγει αὐτοῖς· Πῶς οὖν Δαβὶδ, ἐν πνεύματι, Κύριον αὐτὸν καλεῖ; λέγων·

44 Εἶπεν ὁ Κύριος τῷ Κυρίῳ μου· Κάθου ἐκ δεξιῶν μου, ἕως ἂν θῶ τοὺς ἐχθρούς σου ὑποπόδιον τῶν ποδῶν σου.

45 Εἰ οὖν Δαβὶδ καλεῖ αὐτὸν Κύριον, πῶς υἱὸς αὐτοῦ ἐστι;

46 Καὶ οὐδεὶς ἐδύνατο αὐτῷ ἀποκριθῆναι λόγον· οὐδὲ ἐτόλμησέ τις ἀπ' ἐκείνης τῆς ἡμέρας ἐπερωτῆσαι αὐτὸν οὐκέτι.

Κεφ. κγ'. XXIII.

ΤΟΤΕ ὁ Ἰησοῦς ἐλάλησεν τοῖς ὄχλοις καὶ τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ,

2 Λέγων· Ἐπὶ τῆς Μωσέως καθέδρας ἐκάθισαν οἱ Γραμματεῖς καὶ οἱ Φαρισαῖοι·

3 Πάντα οὖν ὅσα ἂν εἴπωσιν ὑμῖν τηρεῖν, τηρεῖτε καὶ ποιεῖτε· κατὰ δὲ τὰ ἔργα αὐτῶν μὴ ποιεῖτε· λέγουσι γάρ, καὶ οὐ ποιοῦσι.

καλὸς τὸν ἠρώτησε, δοκιμάζων αὐτὸν, καὶ λέγων·

36 Διδάσκαλε, ποία ἐντολὴ εἶναι μεγάλη εἰς τὸν νόμον;

37 Καὶ ὁ Ἰησοῦς τὸν εἶπε· Σὺ θέλεις ἀγαπήσει τὸν Κύριον τὸν Θεόν σου μὲ ὅλην τὴν καρδίαν σου, καὶ μὲ ὅλην τὴν ψυχὴν σου, καὶ μὲ ὅλην τὴν διάνοιάν σου·

38 Αὕτη εἶναι ἡ πρώτη καὶ μεγάλη ἐντολή.

39 Καὶ ἡ δευτέρα ὁμοία μὲ ταύτην εἶναι· Θέλεις ἀγαπήσει τὸν γείτονα σου ὡς καὶ τὸν ἑαυτὸν σου.

40 Εἰς ταύτας τὰς δύο ἐντολάς ὅλος ὁ νόμος καὶ οἱ προφῆται κρέμονται.

41 Καὶ ἐν τῷ ἐμαζώχθησαν οἱ Φαρισαῖοι, τοὺς ἠρώτησεν ὁ Ἰησοῦς,

42 Λέγων· Τί σᾶς φαίνεται διὰ τὸν Χριστόν; τίνος υἱὸς εἶναι; Λέγουσιν εἰς αὐτόν· Τοῦ Δαβὶδ.

43 Λέγει εἰς αὐτούς· Πῶς λοιπὸν ὁ Δαβὶδ, προφητεύων, μὲ τὸ ἅγιον Πνεῦμα τὸν καλεῖ Κύριον; λέγων·

44 Εἶπεν ὁ Κύριος τῷ Κυρίῳ μου· Κάθου ἐκ δεξιῶν μου, ἕως νὰ θέσω τοὺς ἐχθρούς σου ὑποπόδιον τῶν ποδῶν σου.

45 Ἄν λοιπὸν ὁ Δαβὶδ τὸν καλῇ Κύριον, πῶς εἶναι υἱὸς του;

46 Καὶ κἀνεὶς δὲν ἐδύνατο νὰ τὸν ἀποκριθῇ λόγον· μηδὲ ἐτόλμησε κἀνεὶς ἀπ' ἐκείνων τὴν ἡμέραν, νὰ τὸν μετερωτῇ πλεόν.

Κεφ. κγ'. XXIII.

ΤΟΤΕ ὁ Ἰησοῦς εἶπεν εἰς τοὺς ὄχλους, καὶ εἰς τοὺς μαθητάς του, λέγων·

2 Εἰς τὴν καθέδραν τοῦ Μωϋσέως ἐκάθισαν οἱ Γραμματεῖς καὶ οἱ Φαρισαῖοι·

3 Ὅλα λοιπὸν, ὅσα σᾶς εἴπωσι νὰ φυλάττητε, φυλάττετέ τα, καὶ κάμνετέ τα· κατὰ τὰ ἔργα τῶν ὁμοίων μὴ κάμνετε· διότι λέγουσι, καὶ δὲν κάμνουσι.

4 Δεσμεύουσι γὰρ φορτίκ βαρέα καὶ δυσβιάστακτα, καὶ ἐπιτίθεασιν ἐπὶ τοὺς ὤμους τῶν ἀνθρώπων· τῷ δὲ δακτύλῳ αὐτῶν οὐ θέλουσι κινήσαι αὐτά.

5 Πάντα δὲ τὰ ἔργα αὐτῶν ποιοῦσι πρὸς τὸ θεαθῆναι τοῖς ἀνθρώποις· πλατύνουσι δὲ τὰ φυλακτήρια αὐτῶν, καὶ μεγαλύνουσι τὰ κρασπεδα τῶν ἱματίων αὐτῶν.

6 Φιλοῦσί τε τὴν πρωτοκλισίαν ἐν τοῖς δείπνοις, καὶ τὰς πρωτοκαθεδρίας ἐν ταῖς συναγωγαῖς,

7 Καὶ τοὺς ἀσπασμούς ἐν ταῖς ἀγοραῖς, καὶ καλεῖσθαι ὑπὸ τῶν ἀνθρώπων, Ῥαββί, Ῥαββί.

8 Ὑμεῖς δὲ μὴ κληθῆτε Ῥαββί· εἰς γὰρ ἔστιν ὑμῶν ὁ καθηγητής, ὁ Χριστός· πάντες δὲ ὑμεῖς ἀδελφοί ἐστε.

9 Καὶ πατέρα μὴ καλέσητε ὑμῶν ἐπὶ τῆς γῆς· εἰς γὰρ ἔστιν ὁ Πατὴρ ὑμῶν, ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς.

10 Μηδὲ κληθῆτε καθηγηταί· εἰς γὰρ ὑμῶν ἔστιν ὁ καθηγητής, ὁ Χριστός.

11 Ὁ δὲ μείζων ὑμῶν, ἔσται ὑμῶν διάκονος.

12 Ὅστις δὲ ὑψώσει ἑαυτὸν, ταπεινωθήσεται· καὶ ὅστις ταπεινώσει ἑαυτὸν, ὑψωθήσεται.

13 Οὐκί δὲ ὑμῖν, Γραμματεῖς καὶ Φαρισαῖοι, ὑποκριταί, ὅτι κλείετε τὴν βασιλείαν τῶν οὐρανῶν ἔμπροσθεν τῶν ἀνθρώπων· ὑμεῖς γὰρ οὐκ εἰσέρχεσθε, οὐδὲ τοὺς εἰσέρχομένους ἀφίετε εἰσελθεῖν.

14 Οὐκί ὑμῖν, Γραμματεῖς καὶ Φαρισαῖοι, ὑποκριταί, ὅτι κατεστῆτε τὰς οἰκίας τῶν χρηρῶν, καὶ προφάσει μακρὰ προσευχόμενοι· διὰ τοῦτο λήψεσθε περισσώτερον κρίμα.

4 Διότι δένουσι φορτία βαρέα καὶ δυσκολοσῆκτα, καὶ τὰ βάλλουσιν εἰς τοὺς ὤμους τῶν ἀνθρώπων· αὐτοὶ ὅμως δὲν θέλουσιν οὐδὲ μὲ τὸ δάκτυλόν των νὰ τὰ κινήσωσι.

5 Καὶ ὅλα τὰ ἔργα των τὰ κάμνουνσι διὰ νὰ φανῶσιν εἰς τοὺς ἀνθρώπους· πλατύνουσι τὰ φυλακτήριά των, καὶ μεγαλύνουσι τοὺς κροσσούς των φορεμάτων των.

6 Καὶ ἀγαπῶσι νὰ προκαθίζωνται εἰς τὰ δείπνα, καὶ εἰς τὰς συναγωγὰς,

7 Καὶ ἀγαπῶσι τοὺς χαιρετισμούς εἰς τὰς ἀγοράς, καὶ νὰ ὀνομάζωνται ἀπὸ τῶν ἀνθρώπων, Διδάσκαλε, Διδάσκαλε.

8 Σεῖς ὅμως μὴν ὀνομασθῆτε διδασκαλοὶ· διότι εἰς εἶναι ὁ διδάσκαλός σας, ὁ Χριστός· καὶ ὅλοι σεῖς εἰσθε ἀδελφοί.

9 Καὶ κἀνέναν νὰ μὴν ὀνομάσητε πατέρα σας ἐπάνω εἰς τὴν γῆν· διότι εἰς εἶναι ὁ Πατὴρ σας, ὁ ὁποῖος εἶναι εἰς τοὺς οὐρανούς.

10 Μηδὲ νὰ ὀνομασθῆτε διδασκαλοὶ· διότι εἰς εἶναι ὁ διδάσκαλός σας, ὁ Χριστός.

11 Καὶ ὁ μεγαλύτερος ἀπὸ σας, θέλει εἶναι ὑπηρετής σας.

12 Καὶ ὁποῖος ὑψώσῃ τὸν ἑαυτὸν του, θέλει ταπεινωθῇ· καὶ ὁποῖος ταπεινώσῃ τὸν ἑαυτὸν του, θέλει ὑψωθῇ.

13 Καὶ ἀλλοίμονον εἰς σᾶς, Γραμματεῖς καὶ Φαρισαῖοι, ὑποκριταί, διότι κλείετε τὴν βασιλείαν τῶν οὐρανῶν ἔμπροσθεν τῶν ἀνθρώπων· διότι σεῖς δὲν ἐμβαίνετε, οὐδὲ ἐκείνους, οἱ ὁποῖοι ἔρχονται, ἀφίνετε νὰ ἔμβωσιν.

14 Ἀλλοίμονον εἰς σᾶς, Γράμματεῖς καὶ Φαρισαῖοι, ὑποκριταί, διότι κατατρώγετε τὰς οἰκίας τῶν χρηρῶν, με ἀφορμὴν ὅτι προσεύχεσθε πολλά· διὰ τοῦτο θέλετε πάρει περισσώτερον κρίμα.

15 Οὐαὶ ὑμῖν, Γραμματεῖς καὶ Φαρισαῖοι, ὑποκριταί, ὅτι περιάγετε τὴν θάλασσαν καὶ τὴν ξηρὰν, ποιῆσαι ἓνα προσήλυτον· καὶ ὅταν γένηται, ποιεῖτε αὐτὸν υἱὸν γεέννης διπλοτέρου ὑμῶν.

16 Οὐαὶ ὑμῖν, ὀδηγοὶ τυφλοὶ, οἱ λέγοντες· Ὅς ἂν ὁμώσῃ ἐν τῷ ναῷ, οὐδὲν ἐστίν· ὅς δ' ἂν ὁμώσῃ ἐν τῷ χουσῷ τοῦ ναοῦ, ἀφείλει.

17 Μωροὶ καὶ τυφλοὶ· τίς γὰρ μεῖζων ἐστίν, ὁ χρυσὸς, ἢ ὁ ναὸς ὁ ἀγιάζων τὸν χρυσόν;

18 Καί· Ὅς ἐὰν ὁμώσῃ ἐν τῷ θυσιαστηρίῳ, οὐδὲν ἐστίν· ὅς δ' ἂν ὁμώσῃ ἐν τῷ δώρῳ τῷ ἐπάνω αὐτοῦ, ὀφείλει.

19 Μωροὶ καὶ τυφλοὶ, τί γὰρ μεῖζων, τὸ δῶρον, ἢ τὸ θυσιαστήριον τὸ ἀγιάζον τὸ δῶρον;

20 Ὁ οὖν ὁμώσας ἐν τῷ θυσιαστηρίῳ, ὁμνύει ἐν αὐτῷ, καὶ ἐν πᾶσι τοῖς ἐπάνω αὐτοῦ.

21 Καὶ ὁ ὁμώσας ἐν τῷ ναῷ, ὁμνύει ἐν αὐτῷ, καὶ ἐν τῷ κατοικοῦντι αὐτόν.

22 Καὶ ὁ ὁμώσας ἐν τῷ οὐρανῷ, ὁμνύει ἐν τῷ θρόνῳ τοῦ Θεοῦ, καὶ ἐν τῷ καθημένῳ ἐπάνω αὐτοῦ.

23 Οὐαὶ ὑμῖν, Γραμματεῖς καὶ Φαρισαῖοι, ὑποκριταί, ὅτι ἀποδεκατοῦτε τὸ ἥνυσμον, καὶ τὸ ἀνηθον, καὶ τὸ κύμινον· καὶ ἀφήκατε τὰ βαρύτερα τοῦ νόμου, τὴν κρίσιν, καὶ τὸν ἔλεον, καὶ τὴν πίστιν· ταῦτα ἑδεῖ ποιῆσαι, καὶ ἐκεῖνα μὴ ἀφίεναι.

24 Ὅδηγοὶ τυφλοὶ, οἱ διυλίζοντες τὸν κώνωπα, τὴν δὲ κάμηλον καταπίνοντες.

25 Οὐαὶ ὑμῖν, Γραμματεῖς καὶ Φαρισαῖοι, ὑποκριταί, ὅτι καθαρίζετε τὸ ἔξωθεν τοῦ ποτηρίου καὶ τῆς παρηλίδος, ἔσωθεν δὲ γέμουσιν ἐξ ἀρπαγῆς καὶ ἀκρασίας.

15 Ἀλλοίμονον εἰς σᾶς, Γραμματεῖς καὶ Φαρισαῖοι, ὑποκριταί, διότι γυρίζετε τὴν θάλασσαν καὶ τὴν γῆν, διὰ νὰ κάμνῃτε ἓνα προσήλυτον· καὶ ὅταν γίνη, τὸν κάμνετε υἱὸν γεέννης διπλοτέρου ἀπὸ σᾶς.

16 Ἀλλοίμονον εἰς σᾶς, ὀδηγοὶ τυφλοὶ, οἱ ὅποιοι λέγετε· Ὅποιος ὁμώσῃ εἰς τὸν ναόν, δὲν εἶναι τίποτε· ἀλλ' ὅποιος ὁμώσῃ εἰς τὸν χουσὸν τοῦ ναοῦ, χρεωστέϊ.

17 Ἀνόητοι καὶ τυφλοὶ· ποῖος εἶναι μεγαλύτερος, ὁ χρυσὸς, ἢ ὁ ναὸς ὁ ὁποῖος ἀγιάζει τὸν χρυσόν;

18 Καί· Ὅποιος ἤθελεν ὁμώσῃ εἰς τὸ θυσιαστήριον, δὲν εἶναι τίποτε· ἀλλ' ὅποιος ἤθελεν ὁμώσῃ εἰς τὸ δῶρον τὸ ὁποῖον εἶναι ἐπάνω του, χρεωστέϊ.

19 Μωροὶ καὶ τυφλοὶ, ποῖον εἶναι μεγαλύτερον, τὸ δῶρον, ἢ τὸ θυσιαστήριον τὸ ὁποῖον ἀγιάζει τὸ δῶρον;

20 Ὅποιος λοιπὸν ὁμώσῃ εἰς τὸ θυσιαστήριον, ὁμνύει εἰς αὐτὸ, καὶ εἰς ὅλα ἐκεῖνα, τὰ ὁποῖα εἶναι ἐπάνω του.

21 Καὶ ὁποῖος ὁμώσῃ εἰς τὸν ναόν, ὁμνύει εἰς αὐτόν, καὶ εἰς ἐκεῖνον, ὁ ὁποῖος κατοικεῖ εἰς αὐτόν.

22 Καὶ ὁποῖος ὁμώσῃ εἰς τὸν οὐρανόν, ὁμνύει εἰς τὸν θρόνον τοῦ Θεοῦ, καὶ εἰς ἐκεῖνον, ὁ ὁποῖος κάθεται ἐπάνω του.

23 Ἀλλοίμονον εἰς σᾶς, Γραμματεῖς καὶ Φαρισαῖοι, ὑποκριταί, διότι δεκατίζετε τὸ ἥνυσμον, καὶ τὸ ἀνηθον, καὶ τὸ κύμινον· καὶ ἀφήκατε τὰ βαρύτερα τοῦ νόμου, τὴν κρίσιν, καὶ τὸν ἔλεον, καὶ τὴν πίστιν· ταῦτα ἔπρεπε νὰ κάμνῃτε, καὶ ἐκεῖνα νὰ μὴν ἀφίνετε.

24 Ὅδηγοὶ τυφλοὶ, οἱ ὅποιοι στραγγίζετε τὸν κώνωπα, καὶ τὴν κάμηλον καταπίνετε.

25 Ἀλλοίμονον εἰς σᾶς, Γραμματεῖς καὶ Φαρισαῖοι, ὑποκριταί, διότι καθαρίζετε τὸ ἀπὸ τοῦ ποτηρίου καὶ τοῦ πινακίου, καὶ ἀπομέσα εἶναι γεμάτα ἀπὸ ἀρπαγῆς καὶ ἀδικίας.

26 Φαρισαῖε τυφλὲ, καθάρισον πρῶτον τὸ ἐντὸς τοῦ ποτηρίου καὶ τῆς παροψίδος, ἵνα γένηται καὶ τὸ ἐκτὸς αὐτῶν καθαρὸν.

27 Οὐαὶ ὑμῖν, Γραμματεῖς καὶ Φαρισαῖοι, ὑποκριταί, ὅτι παρομοιάζετε τάφοις κεκονιαμένοις, οἵτινες ἔξωθεν μὲν φαίνονται ὡραῖοι, ἔσωθεν δὲ γέμουσιν ὕστεων νεκρῶν, καὶ πάσης ἀκαθαρσίας.

28 Οὕτω καὶ ὑμεῖς ἔξωθεν μὲν φαίνεσθε τοῖς ἀνθρώποις δίκαιοι, ἔσωθεν δὲ μετῴεστε ὑποκρίσεως καὶ ἀνομίας.

29 Οὐαὶ ὑμῖν, Γραμματεῖς καὶ Φαρισαῖοι, ὑποκριταί, ὅτι οἰκοδομεῖτε τοὺς τάφους τῶν προφητῶν, καὶ κοσμεῖτε τὰ μνημεῖα τῶν δικαίων·

30 Καὶ λέγετε· Εἰ ἦμεν ἐν ταῖς ἡμέραις τῶν πατέρων ἡμῶν, οὐκ ἂν ἦμεν κοινωνοὶ αὐτῶν ἐν τῷ αἵματι τῶν προφητῶν.

31 Ὡστε μαρτυρεῖτε ἑαυτοῖς, ὅτι νιοὶ ἐστέ τῶν φονευσάντων τοὺς προφῆτας.

32 Καὶ ὑμεῖς πληρώσατε τὸ μέτρον τῶν πατέρων ὑμῶν.

33 Ὅφεις, γεννήματα ἐχιδνῶν, πῶς φύγητε ἀπὸ τῆς κρίσεως τῆς γεέννης;

34 Διὰ τοῦτο, ἰδοὺ, ἐγὼ ἀποστέλλω πρὸς ὑμᾶς Προφῆτας, καὶ Σοφούς, καὶ Γραμματεῖς· καὶ ἐξ αὐτῶν ἀποκτενεῖτε καὶ σταυρώσετε, καὶ ἐξ αὐτῶν μακτιγώσετε ἐν ταῖς συναγωγαῖς ὑμῶν, καὶ διώξετε ἀπὸ πόλεως εἰς πόλιν·

35 Ὅπως ἔλθῃ ἐφ' ὑμᾶς πᾶν αἷμα δίκαιον, ἐκχυνόμενον ἐπὶ τῆς γῆς, ἀπὸ τοῦ αἵματος Ἀβελ τοῦ δικαίου, ἕως τοῦ αἵματος Ζαχαρίου υἱοῦ Βαραχίου, ὃν ἐφονεύσατε μεταξὺ τοῦ ναοῦ καὶ τοῦ θυσιαστηρίου.

36 Ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ἥξει ταῦτα

26 Φαρισαῖε τυφλὲ, καθάρισον πρῶτον τὰ μέσα τοῦ ποτηρίου καὶ τοῦ πινάκιου, διὰ νὰ γίνῃ καὶ τὸ ἔξω καθαρὸν.

27 Ἀλλοίμονον εἰς σᾶς, Γραμματεῖς καὶ Φαρισαῖοι, ὑποκριταί, διότι ὁμοιάζετε μετὰ τοὺς τάφους τοὺς ἀσβεστωμένους, οἱ ὅποιοι ἀπέξω φαίνονται εὐμορφοί, καὶ ἀπομέσα εἶναι γεμάτοι κοκκαλὰ τῶν αποθαμένων, καὶ ἀπὸ πᾶσαν ἀκαθαρσίαν.

28 Οὕτω καὶ σεῖς ἀπέξω φαίνεσθε εἰς τοὺς ἀνθρώπους δίκαιοι, καὶ ἀπομέσα εἰσθε γεμάτοι ἀπὸ ὑποκρισιν καὶ ἀνομίαν.

29 Ἀλλοίμονον εἰς σᾶς, Γραμματεῖς καὶ Φαρισαῖοι, ὑποκριταί, διότι κτίζετε τοὺς τάφους τῶν προφητῶν, καὶ στολίζετε τὰ μνημεῖα τῶν δικαίων·

30 Καὶ λέγετε· Ἄν ἦμεθα ἡμεῖς εἰς τὰς ἡμέρας τῶν πατέρων μας, δὲν ἠθέλομεν συμφωνήσῃ μετὰ αὐτοὺς εἰς τὸ αἷμα τῶν προφητῶν.

31 Ὡστε μαρτυρεῖτε διὰ τὸν ἑαυτὸν σας, ὅτι εἰσθε νιοὶ ἐκείνων, οἱ ὅποιοι ἐσκότωσαν τοὺς προφῆτας.

32 Καὶ σεῖς ἀναπληρώσατε τὸ μέτρον τῶν πατέρων σας.

33 Ὅφιδια, γεννήματα τῶν ἐχιδνῶν, πῶς θέλετε φύγει ἀπὸ τὴν κρίσιν τῆς γεέννης;

34 Διὰ τοῦτο, ἰδοὺ, ἐγὼ σᾶς πέμπω Προφῆτας, καὶ Σοφούς, καὶ Γραμματεῖς· καὶ ἀπ' αὐτοὺς θέλετε σκοτώσει καὶ θέλετε σταυρώσει, καὶ ἀπ' αὐτοὺς θέλετε δέρι εἰς τὰς συναγωγὰς σας, καὶ θέλετε τοὺς διώχνει ἀπὸ πόλιν εἰς πόλιν·

35 Διὰ νὰ ἔλθῃ ἐπάνω σας ὅλον τὸ αἷμα δίκαιον, τὸ ὅποιον ἐχύθη ἐπάνω εἰς τὴν γῆν ἀπὸ τὸ αἷμα τοῦ Ἀβελ τοῦ δικαίου, ἕως τοῦ αἵματος τοῦ Ζαχαρίου τοῦ υἱοῦ τοῦ Βαραχίου, τὸν ὅποιον ἐφονεύσατε ἀναμεταξὺ τοῦ ναοῦ καὶ τοῦ θυσιαστηρίου.

36 Βέβαια σας λέγω, ὅτι ταῦτα

πάντα ἐπὶ τὴν γενεὰν ταύτην.

37 Ἱερουσαλὴμ, Ἱερουσαλὴμ, ἣ ἀποκτείνουσα τοὺς προφῆτας, καὶ λιθοβολοῦσα τοὺς ἀπεσταλμένους πρὸς αὐτήν, πόσαις ἡθέλησα ἐπισυναγαγεῖν τὰ τέκνα σου, ὃν τρόπον ἐπισυνάγει ὄρνις τὰ νοσσία ἑαυτῆς ὑπὸ τὰς πτέρυγας, καὶ οὐκ ἡθελήσατε;

38 Ἰδοὺ, ἀφίεται ὑμῖν ὁ οἶκος ὑμῶν ἔρημος.

39 Λέγω γὰρ ὑμῖν· Οὐ μὴ με ἴδητε ἀπ' ἄρτι, ἕως ἄν εἴπητε· Εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου.

Κεφ. κδ'. XXIV.

ΚΑΙ ἐξελθὼν ὁ Ἰησοῦς, ἐπορεύετο ἀπὸ τοῦ ἱεροῦ, καὶ προσῆλθον οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ ἐπιδείξαι αὐτῷ τὰς οἰκοδομὰς τοῦ ἱεροῦ.

2 Ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτοῖς· Οὐ βλέπετε πάντα ταῦτα; ἀμὴν λέγω ὑμῖν, οὐ μὴ ἀφεθῇ ὅδε λίθος ἐπὶ λίθον, ὃς οὐ μὴ καταλυθῇται.

3 Καθημένου δὲ αὐτοῦ ἐπὶ τοῦ ὄρους τῶν ἐλαιῶν, προσῆλθον αὐτῷ οἱ μαθηταὶ κατ' ἰδίαν, λέγοντες· Εἶπε ἡμῖν, πότε ταῦτα ἔσται; καὶ τί τὸ σημεῖον τῆς σῆς παρουσίας, καὶ τῆς συντελείας τοῦ αἰῶνος;

4 Καὶ ἀποκριθεὶς ὁ Ἰησοῦς, εἶπεν αὐτοῖς· Βλέπετε μὴ τις ὑμᾶς πλανήσῃ·

5 Πολλοὶ γὰρ ἐλεύσονται ἐπὶ τῷ ὀνόματί μου, λέγοντες· Ἐγὼ εἰμι ὁ Χριστός· καὶ πολλοὺς πλανήσουσι.

6 Μελλήσετε δὲ ἀκούειν πολέμους, καὶ ἀκοὰς πολέμων· ὁράτε, μὴ θροεῖσθε· δεῖ γὰρ πάντα γενέσθαι· ἀλλ' οὕτω ἐστὶ τὸ τέλος.

7 Ἐγερθήσεται γὰρ ἔθνος ἐπὶ ἔθνος,

ὅλα θέλουσιν ἔλθῃ εἰς τὴν γενεὰν ταύτην.

37 Ἱερουσαλὴμ, Ἱερουσαλὴμ, ἣ ὅποια σκοτύνεις τοὺς προφῆτας, καὶ πετροβολεῖς ἐκείνους, οἱ ὅποιοι ἐστάλθησαν εἰς σέ, πόσαις φοραῖς ἡθέλησα νὰ συνάξω τὰ παῖδιά σου, καθὼς συνάξει ἡ ὄρνις τὰ νεογέννητά της ὑποκάτω εἰς τὰς πτέρυγας της, καὶ δὲν ἡθελήσατε;

38 Ἰδοὺ, σὰς ἀφίεται ὁ οἶκος σας ἔρημος.

39 Διότι σὰς λέγω· Ὅτι εἰς τὸ ἐξῆς δὲν θέλετε με ἰδῆ, ἕως οὗ νὰ εἴπητε· Εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου.

Κεφ. κδ'. XXIV.

ΚΑΙ ἐβγαίνων ὁ Ἰησοῦς, ἀνεχώρει ἀπὸ τοῦ ἱεροῦ, καὶ ἐπλησίασαν οἱ μαθηταὶ του διὰ νὰ τὸν δεῖξωσι τὰς οἰκοδομὰς τοῦ ἱεροῦ.

2 Καὶ ὁ Ἰησοῦς τοὺς εἶπε· Δὲν βλέπετε ταῦτα ὅλα; βέβαια σὰς λέγω, δὲν θέλει ἀπομείνει πέτρα ἐπάνω εἰς πέτραν, ἣ ὅποια δὲν θέλει χαλασθῇ.

3 Καὶ ἐν ᾧ ἐκάθην ἐπάνω εἰς τὸ ὄρος τῶν ἐλαιῶν, ἐπλησίασαν εἰς αὐτὸν οἱ μαθηταὶ του χωριστά, λέγοντες· Εἶπέ μας, πότε θέλουσι γίνεαι ταῦτα; καὶ τί θέλει εἶναι τὸ σημεῖον τοῦ ἐρχομοῦ σου, καὶ τοῦ τέλους τοῦ κόσμου;

4 Καὶ ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς, καὶ εἶπεν εἰς αὐτούς· Προσέχετε, μήπως καὶ σὰς πλανήσῃ κήρεις·

5 Διότι θέλουσιν ἔλθῃ πολλοὶ εἰς τὸ ὄνομά μου, λέγοντες· Ἐγὼ εἰμι ὁ Χριστός· καὶ θέλουσι πλανήσει πολλούς.

6 Καὶ θέλετε ἀκούει πολέμους καὶ ἀκοὰς πολέμων· βλέπετε μὴ συγχύζεσθε· διότι κάμνει χρεία νὰ γίνωσι ταῦτα ὅλα· ἀλλ' ἀκομὴ δὲν εἶναι τὸ τέλος.

7 Διότι θέλει σηκωθῇ ἔθνος ἐπάνω

καὶ βασιλεία ἐπὶ βασιλείαν· καὶ εἰς ἄλλο ἔθνος, καὶ βασιλεία ἐπάνω εἰς ἄλλην βασιλείαν· καὶ θέλουσι γίνεαι πείναι, καὶ λοιμοὶ, καὶ σεισμοὶ κατὰ τόπους.

8 Πάντα δὲ ταῦτα ἀρχὴ ὧδῶν.

9 Τότε παραδώσουσιν ὑμᾶς εἰς θλίψιν, καὶ ἀποκτενοῦσιν ὑμᾶς· καὶ ἐσεσθε μισούμενοι ὑπὸ πάντων τῶν ἐθνῶν διὰ τὸ ὄνομά μου.

10 Καὶ τότε σκανδαλισθήσονται πολλοί· καὶ ἀλλήλους παραδώσουσι, καὶ μισήσουσιν ἀλλήλους.

11 Καὶ πολλοὶ ψευδοπροφήται ἐγερθήσονται, καὶ πλανήσουσι πολλούς.

12 Καὶ διὰ τὸ πληθυνθῆναι τὴν ἀνομίαν, ψυγήσεται ἡ ἀγάπη τῶν πολλῶν.

13 Ὁ δὲ ὑπομένας εἰς τέλος, σῶτος σωθήσεται.

14 Καὶ κηρυχθήσεται τοῦτο τὸ εὐαγγέλιον τῆς βασιλείας ἐν ὅλῃ τῇ οἰκουμένῃ, εἰς μαρτύριον πᾶσι τοῖς ἔθνεσι· καὶ τότε ἔξει τὸ τέλος.

15 Ὅταν οὖν ἴδῃτε τὸ βδέλυγμα τῆς ἐρμώσεως τὸ ῥηθὲν διὰ Δανιὴλ τοῦ προφήτου, ἐστὼς ἐν τόπῳ ἁγίῳ· (ὁ ἀναγινώσκων νοεῖτω)

16 Τότε οἱ ἐν τῇ Ἰουδαίᾳ, φευγέτωσαν ἐπὶ τὰ ὄρη·

17 Ὁ ἐπὶ τοῦ δώματος, μὴ καταβαίνειτω ἄραι τι ἐκ τῆς οἰκίας αὐτοῦ·

18 Καὶ ὁ ἐν τῷ ἀγρῷ, μὴ ἐπιστρέψατω ὀπίσω ἄραι τὰ ἱμάτια αὐτοῦ.

19 Οὐαὶ δὲ ταῖς ἐν γαστρὶ ἐχούσαις, καὶ ταῖς θηλαζούσαις ἐν ἐκείναις ταῖς ἡμέραις.

20 Προσεύχεσθε δὲ, ἵνα μὴ γένηται ἡ φυγὴ ὑμῶν χειμῶνος, μηδὲ ἐν σαββάτῳ.

21 Ἔσται γὰρ τότε θλίψις μεγάλη,

εἰς ἄλλο ἔθνος, καὶ βασιλεία ἐπάνω εἰς ἄλλην βασιλείαν· καὶ θέλουσι γίνεαι πείναι, καὶ λοιμοὶ, καὶ σεισμοὶ κατὰ τόπους.

8 Πλὴν ταῦτα ὅλα εἶναι ἀρχὴ τῶν πόνων.

9 Τότε θέλουσι σᾶς παραδώσει εἰς θλίψιν, καὶ θέλουσι σᾶς σκοτώσει· καὶ θέλετε εἶσθαι μισημένοι ἀπὸ ὅλα τὰ ἔθνη διὰ τὸ ὄνομά μου.

10 Καὶ πολλοὶ θέλουσι σκανδαλισθῇ τότε· καὶ θέλουσι παραδίδει ὁ εἰς τὸν ἄλλον, καὶ θέλουσι μισήσει ὁ εἰς τὸν ἄλλον.

11 Καὶ πολλοὶ ψευδοπροφήται θέλουσι σηκωθῇ, καὶ θέλουσι πλανήσει πολλούς.

12 Καὶ ἐπειδὴ θέλει πληθυνθῇ ἡ ἀνομία, ἡ ἀγάπη τῶν πολλῶν θέλει κρυώσει.

13 Ἄλλ' ὅποιος ὑπομείνῃ ἕως τὸ τέλος, οὗτος θέλει σωθῇ.

14 Καὶ θέλει κηρυχθῇ τοῦτο τὸ εὐαγγέλιον τῆς βασιλείας εἰς ὅλην τὴν οἰκουμένην, διὰ μαρτυρίαν ὅλων τῶν ἐθνῶν· καὶ τότε θέλει ἔλθῃ τὸ τέλος.

15 Ὅταν τὸ λοιπὸν ἴδῃτε τὸ βδέλυγμα τῆς ἐρμώσεως, τὸ ὁποῖον ἐλαλήθη διὰ Δανιὴλ τοῦ προφήτου, ὅτι στέκεται εἰς τὸν τόπον τὸν ἅγιον· (ὁποῖος διαβάξει, ἅς ἐννοῇ)

16 Τότε ὅσοι θέλουσιν εἶναι εἰς τὴν Ἰουδαίαν, ἅς φεύγωσιν εἰς τὰ ὄρη·

17 Ὅποιος εἶναι ἐπάνω εἰς τὸ δῶμα, ἅς μὴ καταβαίνειν νὰ πάρῃ τίποτε ἀπὸ τὴν οἰκίαν του·

18 Καὶ ὅποιος εἶναι εἰς τὸ χωράφιον, ἅς μὴ γυρίσῃ ὀπίσω νὰ πάρῃ τὰ φορέματά του.

19 Καὶ ἀλλοίμονον εἰς τὰς ἐγγαστρωμένας, καὶ ἐκείνας, αἱ ὁποῖαι βυζάνουσιν εἰς ἐκείνας τὰς ἡμέρας.

20 Καὶ παρακαλεῖτε, νὰ μὴ γίνῃ ἡ φυγὴ σας τὸν χειμῶνα, μηδὲ τὸ σάββατον.

21 Διότι θέλει εἶναι μεγάλη θλί-

οἷα οὐ γέγονεν ἀπ' ἀρχῆς κόσμου ἕως τοῦ νῦν, οὐδ' οὐ μὴ γένηται.

22 Καὶ εἰ μὴ ἐκολοβώθησαν αἱ ἡμέραι ἐκεῖναι, οὐκ ἂν ἐσώθη πᾶσα σὰρξ· διὰ δὲ τοὺς ἐκλεκτοὺς κολοβώθησονται αἱ ἡμέραι ἐκεῖναι.

23 Τότε ἂν τις ὑμῖν εἴπῃ· Ἰδοὺ, ὦδε ὁ Χριστὸς, ἢ ὦδε· μὴ πιστεύσητε.

24 Ἐγερθήσονται γὰρ ψευδόχριστοι καὶ ψευδοπροφήται, καὶ δώσουσι σημεῖα μεγάλα καὶ τέρατα, ὥστε πλανησάιν, εἰ δυνατόν, καὶ τοὺς ἐκλεκτούς.

25 Ἰδοὺ, προεῖρηκα ὑμῖν.

26 Ἐάν οὖν εἴπωσιν ὑμῖν· Ἰδοὺ, ἐν τῇ ἐρήμῳ ἐστί· μὴ ἐξέλθῃτε. Ἰδοὺ, ἐν τοῖς ταμείοις· μὴ πιστεύσητε.

27 Ὡςπερ γὰρ ἡ ἀστραπὴ ἐξέρχεται ἀπὸ ἀνατολῶν, καὶ φαίνεται ἕως δυσμῶν, οὕτως ἐστί καὶ ἡ παρουσία τοῦ Υἱοῦ τοῦ ἀνθρώπου.

28 Ὅπου γὰρ ἂν ᾖ τὸ πτῆμα, ἐκεῖ συναχθήσονται οἱ αἰετοί.

29 Εὐθέως δὲ μετὰ τὴν θλίψιν τῶν ἡμερῶν ἐκείνων ὁ ἥλιος σκοτισθήσεται, καὶ ἡ σελήνη οὐ δώσει τὸ φέγγος αὐτῆς, καὶ οἱ ἀστέρες πεσοῦνται ἀπὸ τοῦ οὐρανοῦ, καὶ αἱ δυνάμεις τῶν οὐρανῶν σαλευθήσονται·

30 Καὶ τότε φανήσεται τὸ σημεῖον τοῦ Υἱοῦ τοῦ ἀνθρώπου ἐν τῷ οὐρανῷ· καὶ τότε κόψονται πᾶσαι αἱ φυλαὶ τῆς γῆς, καὶ ὄψονται τὸν Υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου ἐρχόμενον ἐπὶ τῶν νεφελῶν τοῦ οὐρανοῦ, μετὰ δυνάμεως καὶ δόξης πολλῆς.

31 Καὶ ἀποστελεῖ τοὺς ἀγγέλους αὐτοῦ μετὰ σάλπιγγος φωνῆς μεγάλης· καὶ ἐπισυνάξουσιν τοὺς ἐκλεκ-

τους, ὁποῖα δὲν ἔγινεν ἀπὸ τὴν ἀρχὴν τοῦ κόσμου ἕως τῶρα, οὐδὲ θέλει γίνεαι.

22 Καὶ ἂν δὲν ἤθελον μικρυνθῇ ἐκεῖναι αἱ ἡμέραι, δὲν ἤθελε γλυτώσῃ καμμία σὰρξ· ὅμως διὰ τοὺς διαλεγμένους θέλουσι μικρυνθῇ ἐκεῖναι αἱ ἡμέραι.

23 Καὶ τότε ἂν σᾶς εἴπῃ κἀνείς· Ἰδοὺ, ἐδῶ ὁ Χριστὸς, ἢ ἐδῶ· μὴ πιστεύσητε.

24 Διότι θέλουσι σηκωθῇ ψευδοχριστοὶ καὶ ψευδοπροφῆται, καὶ θέλουσι δῶσει μεγάλα σημεῖα καὶ τέρατα, ὥστε νὰ πλανήσωσι, ἂν ᾖτον δυνατόν, καὶ τοὺς διαλεγμένους.

25 Ἰδοὺ, σᾶς τὸ προεῖπα.

26 Ἐάν τὸ λοιπὸν σᾶς εἴπωσι· Ἰδοὺ, εἶναι εἰς τὴν ἐρημον· μὴ ἐβγῆτε ἐξω. Ἰδοὺ, εἶναι εἰς τὰ ταμεία· μὴ πιστεύσητε.

27 Διότι καθὼς ἡ ἀστραπὴ ἐβγαίνει ἀπὸ τὴν ἀνατολήν, καὶ φαίνεται ἕως τὴν δύσιν, οὕτω θέλει εἶναι καὶ ὁ ἐρχομὸς τοῦ Υἱοῦ τοῦ ἀνθρώπου.

28 Διότι ὅπου καὶ ἂν εἶναι τὸ νεκρὸν σῶμα, ἐκεῖ θέλουσι μαζωθῆναι οἱ αἰετοί.

29 Καὶ παρευθὺς ὕστερον ἀπὸ τὴν στενοχωρίαν τῶν ἡμερῶν ἐκείνων, ὁ ἥλιος θέλει σκοτισθῇ, καὶ ἡ σελήνη δὲν θέλει φέγγει, καὶ οἱ ἀστέρες θέλουσι πέσει ἀπὸ τὸν οὐρανόν, καὶ αἱ δυνάμεις τῶν οὐρανῶν θέλουσι σαλευθῇ·

30 Καὶ τότε θέλει φανεῖ τὸ σημεῖον τοῦ Υἱοῦ τοῦ ἀνθρώπου εἰς τὸν οὐρανόν· καὶ τότε θέλουσι κλάυσει ὅλαι αἱ φυλαὶ τῆς γῆς, καὶ θέλουσιν ἰδῆ τὸν Υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου ἐρχόμενον ἐπάνω εἰς τὰς νεφελὰς τοῦ οὐρανοῦ, μετὰ δυνάμεως καὶ δόξης πολλῆς.

31 Καὶ θέλει πέμψῃ τοὺς ἀγγέλους του με σάλπιγγα καὶ με μεγάλην φωνήν· καὶ θέλουσι μαζῶζει τοὺς

τοὺς αὐτοῦ, ἐκ τῶν τεσσάρων ἀνέμων, ἀπ' ἁκρῶν οὐρανῶν ἕως ἁκρῶν αὐτῶν.

32 Ἀπὸ δὲ τῆς συκῆς μάθετε τὴν παραβολὴν· ὅταν ἡδὴ ὁ κλάδος αὐτῆς γένηται ἀπαλός, καὶ τὰ φύλλα ἐκφυῇ, γινώσκετε ὅτι ἐγγὺς τὸ θέρος.

33 Οὕτω καὶ ὑμεῖς, ὅταν ἴδῃτε πάντα ταῦτα, γινώσκετε ὅτι ἐγγὺς ἐστὶν ἐπὶ θύρας.

34 Ἀμὴν λέγω ὑμῖν, οὐ μὴ παρέλθῃ ἡ γενεὰ αὕτη, ἕως ἂν πάντα ταῦτα γένηται.

35 Ὁ οὐρανὸς καὶ ἡ γῆ παρελεύσονται· οἱ δὲ λόγοι μου οὐ μὴ παρέλθωσι.

36 Περὶ δὲ τῆς ἡμέρας ἐκείνης καὶ τῆς ὥρας οὐδεὶς οἶδεν, οὐδὲ οἱ ἄγγελοι τῶν οὐρανῶν, εἰ μὴ ὁ Πατήρ μου μόνος.

37 Ὡςπερ δὲ αἱ ἡμέραι τοῦ Νῶε, οὕτως ἔσται καὶ ἡ παρουσία τοῦ Υἱοῦ τοῦ ἀνθρώπου.

38 Ὡςπερ γὰρ ἦσαν ἐν ταῖς ἡμέραις ταῖς πρὸ τοῦ κατακλυσμοῦ τρώγοντες καὶ πίνοντες, γαμουῦντες καὶ ἐγκαμιζόντες, ἄχρι ἧς ἡμέρας εἰσῆλθε Νῶε εἰς τὴν κιβωτόν·

39 Καὶ οὐκ ἔγνωσαν, ἕως ἥλθεν ὁ κατακλυσμὸς, καὶ ἦσαν ἅπαντας· οὕτως ἔσται καὶ ἡ παρουσία τοῦ Υἱοῦ τοῦ ἀνθρώπου.

40 Τότε δύο ἔσονται ἐν τῷ ἀγρῷ· ὁ εἰς παραλαμβάνεται, καὶ ὁ εἰς ἀφίσταται.

41 Δύο ἀλήθουσαι ἐν τῷ μύλῳ· μία παραλαμβάνεται, καὶ μία ἀφίσταται.

42 Γρηγορεῖτε οὖν, ὅτι οὐκ οἴδατε ποῖα ὥρα ὁ Κύριος ὑμῶν ἔρχεται.

43 Ἐκεῖνο δὲ γινώσκετε, ὅτι εἰ ἦδαι ὁ οἰκοδεσπότης, ποῖα φυλακὴ ὁ κλέπτης· ἔρχεται, ἐγρηγόρησεν ἂν, καὶ

διαλεγμένους τοῦ, ἀπὸ τοὺς τέσσαρας ἀνέμους, ἀπὸ τὰς ἁκρᾶς τῶν οὐρανῶν ἕως τὰς ἄλλας ἁκρᾶς αὐτῶν.

32 Καὶ ἀπὸ τῆς συκίας μάθετε τὴν παραβολὴν· ὅταν πλέον γίνωσι οἱ κλάδοι τῆς ἀπαλοῖ, καὶ φυτρώσωσι τὰ φύλλα, γνωρίζετε ὅτι πλησίον εἶναι τὸ θέρος.

33 Οὕτω καὶ σεῖς, ὅταν ἴδῃτε ταῦτα ὅλα, γνωρίζετε ὅτι εἶναι πλησίον εἰς τὰς θύρας.

34 Βέβαια σᾶς λέγω, ὅτι δὲν θέλει περάσει ἡ γενεὰ ταύτη, ἕως οὗ νὰ γίνωσι ταῦτα ὅλα.

35 Ὁ οὐρανὸς καὶ ἡ γῆ θέλουσι παρέλθῃ· ὅμως οἱ λόγοι μου δὲν θέλουσι παρέλθῃ.

36 Διὰ δὲ τὴν ἡμέραν ἐκείνην καὶ τὴν ὥραν κἀνεὶς δὲν ἰξεύρει, μηδὲ οἱ ἄγγελοι τῶν οὐρανῶν, εἰ μὴ ὁ Πατήρ μου μόνος.

37 Καὶ καθὼς ἦσαν αἱ ἡμέραι τοῦ Νῶε, οὕτω θέλει εἶναι καὶ ὁ ἐρχομὸς τοῦ Υἱοῦ τοῦ ἀνθρώπου.

38 Διότι καθὼς ἦσαν εἰς τὰς ἡμέρας ἐκεῖνας πρὸ τοῦ κατακλυσμοῦ, ὅτι ἔτρωγον καὶ ἔπινον, ὑπ᾿ ἀνδρεῦντο καὶ ὑπ᾿ ἀνδρεον, ἕως τὴν ἡμέραν ἐκείνην, εἰς τὴν ὑποίαν ὁ Νῶε ἐμβῆκεν εἰς τὴν κιβωτόν·

39 Καὶ δὲν ἐγνώρισαν, ἕως οὗ ἥλθεν ὁ κατακλυσμὸς καὶ τοὺς ἐσήκωσεν ὅλους· οὕτω θέλει εἶναι καὶ ὁ ἐρχομὸς τοῦ Υἱοῦ τοῦ ἀνθρώπου.

40 Τότε δύο θέλουσιν εἶναι εἰς τὸ χωράφιον· ὁ εἰς πιάνεται, καὶ ὁ ἄλλος ἀφίεται.

41 Δύο γυναῖκες θέλουσιν ἀλῆθῃ εἰς τὸν μύλον· ἡ μία πιάνεται, καὶ ἡ ἄλλη ἀφίεται.

42 Στέκετε λοιπὸν ἐξυπνοί, διότι δὲν ἰξεύρετε εἰς ποῖαν ὥραν ἔρχεται ὁ Κύριός σας.

43 Ἐκεῖνο δὲ ἰξεύρετε, ὅτι ἂν ἤθελεν ἰξεύρῃ ὁ αὐθέντης τῆς οἰκίας, εἰς ποῖαν φυλακὴν τῆς νυκτὸς ἔρχεται

οὐκ ἂν εἶσπε διορυγῆναι τὴν οἰκίαν αὐτοῦ.

44 Διὰ τοῦτο καὶ ὑμεῖς γίνεσθε ἔτοιμοι· ὅτι ἢ ὥρα οὐ δοκεῖτε, ὁ Υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἔρχεται.

45 Τίς ἄρα ἐστὶν ὁ πιστὸς δούλος καὶ φρόνιμος, ὃν κατέστησεν ὁ κύριος αὐτοῦ ἐπὶ τῆς θεραπείας αὐτοῦ, τοῦ δίδοναι αὐτοῖς τὴν τροφήν ἐν καιρῷ;

46 Μακάριος ὁ δούλος ἐκεῖνος, ὃν ἔλθων ὁ κύριος αὐτοῦ εὐρήσει ποιούντα οὕτως.

47 Ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ὅτι ἐπὶ πᾶσι τοῖς ὑπάρχουσιν αὐτοῦ καταστήσει αὐτόν.

48 Ἐὰν δὲ εἴπῃ ὁ κακὸς δούλος ἐκεῖνος ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτοῦ· Χρονίζει ὁ κύριός μου ἔλθειν·

49 Καὶ ἀρξήται τύπτειν τοὺς συνδούλους, ἐσθίειν δὲ καὶ πίνειν μετὰ τῶν μεθυόντων·

50 Ἡξει ὁ κύριος τοῦ δούλου ἐκείνου ἐν ἡμέρᾳ ἣ οὐ προσδοκᾷ, καὶ ἐν ὥρᾳ ἣ οὐ γινώσκει·

51 Καὶ διχοτομήσει αὐτόν, καὶ τὸ μέρος αὐτοῦ μετὰ τῶν ὑποκριτῶν θήσεται· ἐκεῖ ἔσται ὁ κλαυθμὸς καὶ ὁ βρυγμὸς τῶν ὀδόντων.

Κεφ. κς'. XXV.

ΤΟΤΕ ὁμοιωθήσεται ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν δέκα παρθένοις, αἵτινες λαβοῦσαι τὰς λαμπάδας αὐτῶν, ἐξῆλθον εἰς ἀπάντησιν τοῦ νυμφίου.

2 Πέντε δὲ ἦσαν ἐξ αὐτῶν φρόνιμοι, καὶ πέντε μωραῖ.

3 Αἵτινες μωραὶ, λαβοῦσαι τὰς λαμπάδας ἑαυτῶν, οὐκ ἔλαβον μεθ' ἑαυτῶν ἔλαιον.

4 Αἱ δὲ φρόνιμοι ἔλαβον ἔλαιον ἐν τοῖς ἀγγείοις αὐτῶν, μετὰ τῶν λαμπάδων αὐτῶν.

ὁ κλέπτης, ἤθελεν ἀγρυπνήσῃ, καὶ δὲν ἤθελεν ἀφήσῃ τὴν οἰκίαν του νὰ τρυπηθῇ.

44 Διὰ τοῦτο ἄς εἴσθε καὶ σεῖς ἔτοιμοι· διότι εἰς τὴν ὥραν, τὴν ὁποίαν δὲν θαρρεῖτε, ἔρχεται ὁ Υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου.

45 Ποῖος λοιπὸν εἶναι ἐκεῖνος ὁ πιστὸς δούλος καὶ φρόνιμος, τὸν ὁποῖον κατέστησεν ὁ αὐθέντης του εἰς τοὺς δούλους του, νὰ τοὺς δίδῃ τὸ φαγητόν των εἰς τὴν ὥραν των;

46 Μακάριος εἶναι ἐκεῖνος ὁ δούλος, τὸν ὁποῖον, ὅταν ἔλθῃ ὁ αὐθέντης του, θέλει εὐρεῖ ὅτι κάμνει τοιοῦτοτρόπως.

47 Βεβαίαι σὰς λέγω, ὅτι ἐπάνω εἰς ὅλα του τὰ ὑπάρχοντα θέλει τὸν καταστήσει.

48 Ἄν ὅμως εἴπῃ ὁ κακὸς δούλος ἐκεῖνος μέσα εἰς τὴν καρδίαν του· Ὁ αὐθέντης μου ἀργεῖ νὰ ἔλθῃ·

49 Καὶ ἀρξίσῃ νὰ δέρῃ τοὺς συνδούλους του, καὶ νὰ τρώῃ καὶ νὰ πίνῃ με τοὺς μεθυστάς·

50 Θέλει ἔλθῃ ὁ αὐθέντης τοῦ δούλου ἐκείνου εἰς μίαν ἡμέραν, τὴν ὁποίαν δὲν ἔλπιζει, καὶ εἰς μίαν ὥραν, τὴν ὁποίαν δὲν γνωρίζει·

51 Καὶ θέλει τὸν χωρίσει, καὶ τὸ μέρος του θέλει τὸ βάλει με τοὺς ὑποκριτάς· ἐκεῖ θέλει εἶναι ὁ κλαυθμὸς καὶ τὸ τρίξιμον τῶν ὀδόντων.

Κεφ. κς'. XXV.

ΤΟΤΕ θέλει ὁμοιωθῇ ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν με δέκα παρθένοισ, αἱ ὁποῖαι ἐπῆραν τὰς λαμπάδας των, καὶ ἐβγῆκαν νὰ συναπαντήσωσι τὸν νυμφίον.

2 Καὶ αἱ πέντε ἀπὸ ταύτας ἦσαν φρόνιμοι, καὶ αἱ πέντε μωραῖ.

3 Αἱ ὁποῖαι μωραὶ, ὅταν ἐπῆραν τὰς λαμπάδας των, δὲν ἐπῆραν μαζὶ τῶν ἔλαιον.

4 Αἱ φρόνιμοι ὅμως ἐπῆραν ἔλαιον εἰς τὰ ἀγγεῖά των, μετὰ τὰς λαμπάδας των.

5 Χρονίζοντας δὲ τοῦ νυμφίου, ἐνύσταξαν πᾶσαι, καὶ ἐκάθευδον.

6 Μέρης δὲ νυκτός κραυγὴ γέγονεν· Ἰδοὺ, ὁ νυμφίος ἔρχεται, ἐξέρχεσθε εἰς ἀπάντησιν αὐτοῦ.

7 Τότε ἡγέρθησαν πᾶσαι αἱ παρθένοι αἱ ἐκόμεναι, καὶ ἐκοσμησαν τὰς λαμπάδας αὐτῶν.

8 Αἱ δὲ μωραὶ ταῖς φρονίμοις εἶπον· Δότε ἡμῖν ἐκ τοῦ ἐλαίου ὑμῶν· ὅτι αἱ λαμπάδες ἡμῶν σβέννυνται.

9 Ἀπεκρίθησαν δὲ αἱ φρόνιμοι, λέγουσαι· Μήποτε οὐκ ἀρκέσῃ ἡμῖν καὶ ὑμῖν· πορεύεσθε δὲ μᾶλλον πρὸς τοὺς πωλοῦντας, καὶ ἀγοράσατε ἑαυταῖς.

10 Ἀπερχομένων δὲ αὐτῶν ἀγοράσαι, ἦλθεν ὁ νυμφίος· καὶ αἱ ἑτοιμοὶ εἰσῆλθον μετ' αὐτοῦ εἰς τοὺς γάμους, καὶ ἐκλείσθη ἡ θύρα.

11 Ὑστερον δὲ ἔρχονται καὶ αἱ λοιπαὶ παρθένοι, λέγουσαι· Κύριε, Κύριε, ἀνοιξον ἡμῖν.

12 Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς, εἶπεν· Ἀμὴν λέγω ὑμῖν, οὐκ οἶδα ὑμᾶς.

13 Γρηγορεῖτε οὖν, ὅτι οὐκ οἴδατε τὴν ἡμέραν οὐδὲ τὴν ὥραν ἐν ᾗ ὁ Υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἔρχεται.

14 Ὡςπερ γὰρ ἄνθρωπος ἀποδημῶν ἐκάλεσε τοὺς ἰδίους δούλους, καὶ παρέδωκεν αὐτοῖς τὰ ὑπάρχοντα αὐτοῦ·

15 Καὶ ὃ μὲν ἔδωκε πέντε τάλαντα, ὃ δὲ δύο, ὃ δὲ ἓν· ἐκάστῳ κατὰ τὴν ἰδίαν δύναμιν· καὶ ἀπεδήμησεν εὐθέως.

16 Πορευθεὶς δὲ ὁ τὰ πέντε τάλαντα λαβὼν, εἰργάσατο ἐν αὐτοῖς, καὶ ἐποίησεν ἄλλα πέντε τάλαντα.

17 Ὡσαύτως καὶ ὁ τὰ δύο, ἐκέρδησε καὶ αὐτὸς ἄλλα δύο.

18 Ὁ δὲ τὸ ἐν λαβὼν, ἀπελθὼν ὠρυξεν ἐν τῇ γῇ, καὶ ἀπέκρυψε τὸ

5 Καὶ ὅταν ἤρρησεν ὁ νυμφίος, ἐνύσταξαν ὅλαι, καὶ ἐκοιμῶντο.

6 Καὶ τὸ μεσονυκτον ἔγινε βοή· Ἰδοὺ, ὁ νυμφίος ἔρχεται, ἐβγῆτε νὰ τὸν ἀπαντήσητε.

7 Τότε ἐσηκώθησαν ὅλαι ἐκείναι αἱ παρθένοι, καὶ ἠτοίμασαν τὰς λαμπάδας των.

8 Καὶ αἱ μωραὶ εἶπον εἰς τὰς φρονίμας· Δότε μας ἀπὸ τοῦ ἐλαίου σας· διότι αἱ λαμπάδες μας σβύνονται.

9 Καὶ ἀπεκρίθησαν αἱ φρόνιμαι, καὶ εἶπον· Μήπως καὶ δὲν φθάσῃ καὶ διὰ ἡμᾶς καὶ σας· ὑπάγετε καλὴτερα εἰς τοὺς πωλοῦντας, καὶ ἀγοράσατε διὰ τὸν ἑαυτὸν σας.

10 Ἐν ᾧ δὲ ἐπήγαινον αὐταὶ νὰ ἀγοράσωσι, ἦλθεν ὁ νυμφίος· καὶ αἱ ἑτοιμαὶ ἐμβήκαν μετ' αὐτὸν εἰς τοὺς γάμους, καὶ ἐσφαιλίσθη ἡ θύρα.

11 Ὑστερον ἦλθον καὶ αἱ λοιπαὶ παρθένοι, λέγουσαι· Κύριε, Κύριε, ἀνοιξον εἰς ἡμᾶς.

12 Καὶ ἐκείνος ταῖς ἀπεκρίθη· Ἀληθινὰ σας λέγω, δὲν σῶς γνωρίζω.

13 Ἀγρυπνεῖτε λοιπὸν, διότι δὲν ἴστέρετε τὴν ἡμέραν οὐδὲ τὴν ὥραν, εἰς τὴν ὁποίαν ὁ Υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἔρχεται.

14 Διότι καθὼς ἄνθρωπός τις θέλων νὰ ταξειδεύῃ, ἐκάλεσε τοὺς δούλους του, καὶ τοὺς παρέδωκε τὰ ὑπάρχοντά του·

15 Καὶ εἰς ἄλλον ἔδωκε πέντε τάλαντα, καὶ εἰς ἄλλον ἔδωκε δύο, καὶ εἰς ἄλλον ἔδωκε ἓνα· εἰς καθένα κατὰ τὴν δύναμιν του· καὶ ἀνεχώρησε παρευῆς.

16 Καὶ ἐκεῖνος, ὁ ὁποῖος ἐπῆρε τὰ πέντε τάλαντα, ὑπῆγε καὶ ἐδούλευσε μετ' αὐτὰ, καὶ ἔκαμεν ἄλλα πέντε τάλαντα.

17 Ὁμοίως καὶ ἐκεῖνος, ὁ ὁποῖος ἐπῆρε τὰ δύο, ἐκέρδησε καὶ αὐτὸς ἄλλα δύο.

18 Ἐκεῖνος δὲ, ὁ ὁποῖος ἐπῆρε τὸ ἐν, ὑπῆγε καὶ ἐσκάψε τὴν γῆν, καὶ ἐπαρά-

ἀργύριον τοῦ κυρίου αὐτοῦ.

19 Μετὰ δὲ χρόνον πολὺν ἔρχεται ὁ κύριος τῶν δούλων ἐκείνων, καὶ συν-αίρει μετ' αὐτῶν λόγον.

20 Καὶ προσελθὼν ὁ τὰ πέντε τάλαντα λαβὼν, προσήνεγκεν ἄλλα πέντε τάλαντα, λέγων· Κύριε, πέντε τάλαντά μοι παρέδωκας· ἴδε, ἄλλα πέντε τάλαντα ἐκέρδησα ἐπ' αὐτοῖς.

21 Ἐφη δὲ αὐτῷ ὁ κύριος αὐτοῦ· Εὖ, δοῦλε ἀγαθὲ καὶ πιστέ· ἐπὶ ὀλίγα ἧς πιστός, ἐπὶ πολλῶν σε καταστήσω· εἰσελθε εἰς τὴν χαρὰν τοῦ κυρίου σου.

22 Προσελθὼν δὲ καὶ ὁ τὰ δύο τάλαντα λαβὼν, εἶπε· Κύριε, δύο τάλαντά μοι παρέδωκας· ἴδε, ἄλλα δύο τάλαντα ἐκέρδησα ἐπ' αὐτοῖς.

23 Ἐφη αὐτῷ ὁ κύριος αὐτοῦ· Εὖ, δοῦλε ἀγαθὲ καὶ πιστέ· ἐπὶ ὀλίγα ἧς πιστός, ἐπὶ πολλῶν σε καταστήσω· εἰσελθε εἰς τὴν χαρὰν τοῦ κυρίου σου.

24 Προσελθὼν δὲ καὶ ὁ τὸ ἓν τάλαντον εἰληψὼς, εἶπε· Κύριε, ἔγνων σε, ὅτι σκληρὸς εἶ ἄνθρωπος, φοβίζων ὅπου οὐκ ἔσπειρας, καὶ συνάγων ὅθεν οὐ διεσκόρπισας·

25 Καὶ φοβηθεὶς, ἀπελθὼν ἔκρυψα τὸ τάλαντόν σου ἐν τῇ γῇ· ἴδε, ἔχεις τὸ σόν.

26 Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ κύριος αὐτοῦ, εἶπεν αὐτῷ· Πονηρὲ δοῦλε καὶ ὀκνηρὲ, ἦδεις ὅτι φοβίζω ὅπου οὐκ ἔσπειρα, καὶ συνάγω ὅθεν οὐ διεσκόρπισα·

27 Ἔδει οὖν σε βαλεῖν τὸ ἀργύριόν μου οἱς τραπέζιαις· καὶ ἐλθὼν ἐγὼ ἐκομισάμην ἀν' τὸ ἐμὸν σὺν τόκῳ.

28 Ἀρατε οὖν ἀπ' αὐτοῦ τὸ τάλαντον, καὶ δότε τῷ ἔχοντι τὰ δέκα τάλαντα.

χωσε τὸ ἀργύριον τοῦ αὐθέντου του.

19 Καὶ ὑστερον ἀπὸ πολλὴν καιρὸν ἦλθεν ὁ αὐθέντης τῶν δούλων ἐκείνων, καὶ κάμνει λογαριασμόν μετ' αὐτούς.

20 Καὶ ἦλθεν ἐκεῖνος, ὁ ὁποῖος ἐπῆρε τὰ πέντε τάλαντα, καὶ ἔφερεν ἄλλα πέντε τάλαντα, λέγων· Αὐθέντη, πέντε τάλαντα μοὶ ἔδωκες· ἴδε, ἄλλα πέντε τάλαντα ἐκέρδησα μετ' αὐτά.

21 Καὶ εἶπεν εἰς αὐτὸν ὁ αὐθέντης του· Εὖγε, δοῦλε ἀγαθὲ καὶ πιστέ· εἰς τὰ ὀλίγα ἔγινες πιστός, θέλω σε καταστήσει εἰς πολλὰ· ἔμβια εἰς τὴν χαρὰν τοῦ αὐθέντου σου.

22 Καὶ ἦλθε καὶ ἐκεῖνος, ὁ ὁποῖος ἐπῆρε τὰ δύο τάλαντα, καὶ εἶπε· Αὐθέντη, δύο τάλαντα μοὶ παρέδωκες· ἴδε, ἄλλα δύο τάλαντα ἐκέρδησα μετ' αὐτά.

23 Εἶπεν εἰς αὐτὸν ὁ αὐθέντης του· Εὖγε, δοῦλε ἀγαθὲ καὶ πιστέ· εἰς τὰ ὀλίγα ἔγινες πιστός, εἰς πολλὰ θέλω σὲ καταστήσει· ἔμβια εἰς τὴν χαρὰν τοῦ κυρίου σου.

24 Ἦλθε καὶ ἐκεῖνος ὁ ὁποῖος ἐπῆρε τὸ ἓν τάλαντον, καὶ λέγει· Αὐθέντη, ἐγὼ σὲ ἐγνώρισκα, ὅτι εἶσαι ἄνθρωπος σκληρὸς, φοβίζων ἐκεῖ ὅπου δὲν ἔσπειρας, καὶ μαζώνων ἐκεῖ ὅπου δὲν ἐσκόρπισας·

25 Καὶ φοβηθεὶς, ὑπῆγον καὶ ἔκρυψα τὸ τάλαντόν σου εἰς τὴν γῆν· ἴδε, ἔχεις τὸ ἐδικόν σου.

26 Ἀπεκρίθη ὁ αὐθέντης του, καὶ εἶπεν εἰς αὐτόν· Ὡ κακὲ δοῦλε καὶ ὀκνηρὲ, ἤξευρες ὅτι ἐγὼ φοβίζω ἐκεῖ ὅπου δὲν ἔσπειρα, καὶ μαζώνω ἐκεῖ ὅπου δὲν ἐσκόρπισα·

27 Ἐπρεπε λοιπὸν νὰ δώσης δαυτικὸν τὸ ἀργύριόν μου εἰς τοὺς τραπεζίτας· καὶ ἐρχόμενος ἐγὼ ἤθελον παρῆν τὸ ἐδικόν μου μετὰ τὸν τόκον.

28 Ἐπάρετε λοιπὸν ἀπ' αὐτοῦ τὸ τάλαντον, καὶ δότε τοῖς ἐκείνων, ὁ ὁποῖος ἔχει τὰ δέκα τάλαντα.

29 (Τῷ γὰρ ἔχοντι παντὶ δοθήσεται, καὶ περισσευήσεται· ἀπὸ δὲ τοῦ μὴ ἔχοντος, καὶ ὁ ἔχει, ἀρθήσεται ἀπ' αὐτοῦ.)

30 Καὶ τὸν ἀρχεῖον δοῦλον ἐκβάλλετε εἰς τὸ σκότος τὸ ἐξώτερον· ἐκεῖ ἔσται ὁ κλαυθμὸς καὶ ὁ βρυγμὸς τῶν ὀδόντων.

31 Ὅταν δὲ ἔλθῃ ὁ Υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἐν τῇ δόξῃ αὐτοῦ, καὶ πάντες οἱ ἅγιοι ἄγγελοι μετ' αὐτοῦ, τότε καθίσει ἐπὶ θρόνου δόξης αὐτοῦ.

32 Καὶ συναχθήσεται ἔμπροσθεν αὐτοῦ πάντα τὰ ἔθνη· καὶ ἀφοριεῖ αὐτοὺς ἀπ' ἀλλήλων, ὥσπερ ὁ ποιμὴν ἀφορίζει τὰ πρόβατα ἀπὸ τῶν ἐρίφων.

33 Καὶ στήτει τὰ μὲν πρόβατα ἐκ δεξιῶν αὐτοῦ, τὰ δὲ ἐρίφια ἐξ εὐωνύμων.

34 Τότε ἔρῃ ὁ βασιλεὺς τοῖς ἐκ δεξιῶν αὐτοῦ· Δεῦτε οἱ εὐλογημένοι τοῦ Πατρὸς μου, κληρονομήσατε τὴν ἡτοιμασμένην ὑμῖν βασιλείαν ἀπὸ καταβολῆς κόσμου·

35 Ἐπεινάσα γὰρ, καὶ ἐδώκατέ μοι φαγεῖν· ἐδίψησα, καὶ ἐποτίσατέ με· ξένος ἦμην, καὶ συνηγάγετέ με·

36 Γυμνὸς, καὶ περιεβάλετέ με· ἡσθένησα, καὶ ἐπεσκέψασθέ με· ἐν φυλακῇ ἦμην, καὶ ἤλθετε πρὸς με.

37 Τότε ἀποκριθήσονται αὐτῷ οἱ δίκαιοι, λέγοντες· Κύριε, πότε σε εἶδομεν πεινῶντα, καὶ ἐθρέψαμεν; ἢ διψῶντα, καὶ ἐποτίσαμεν;

38 Πότε δὲ σε εἶδομεν ξένον, καὶ συνηγάγομεν; ἢ γυμνόν, καὶ περιεβάλομεν;

39 Πότε δὲ σε εἶδομεν ἀσθενῆ, ἢ ἐν φυλακῇ, καὶ ἤλθομεν πρὸς σε;

40 Καὶ ἀποκριθεὶς ὁ βασιλεὺς, ἔρῃ

29 (Διότι ὅποιος ἔχει, εἰς ἐκεῖνον θέλει δοθῇ, καὶ θέλει περισσευθῇ· ἀπ' ἐκείνου δὲ, ὁ ὅποιος δὲν ἔχει, καὶ ἐκεῖνον, τὸ ὅποιον ἔχει, θέλει ἀπαρθῇ ἀπ' αὐτόν.)

30 Καὶ τοῦτον τὸν ἄχρηστον δοῦλον ρίψατέ τον ἔξω εἰς τὸ σκότος τὸ ἐξώτερον· ἐκεῖ θέλει εἶναι τὸ κλαύσιμον καὶ τὸ τρίξιμον τῶν ὀδόντων.

31 Καὶ ὅταν ἔλθῃ ὁ Υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου μετὰ τὴν δόξαν του, καὶ ὅλοι οἱ ἅγιοι ἄγγελοι αὐτοῦ ὁμοῦ μετ' αὐτόν, τότε θέλει καθίσει εἰς τὸν θρόνον τῆς δόξης του.

32 Καὶ θέλουσι μαζωθῇ ἔμπροσθεν του ὅλα τὰ ἔθνη· καὶ θέλει τοὺς χωρίσει ἓνα ἀπὸ τῶν ἄλλων, καθὼς ὁ ποιμὴν χωρίζει τὰ πρόβατα ἀπὸ τὰ αἰγίδια.

33 Καὶ θέλει βάλει τὰ πρόβατα ἀπὸ τὰ δεξιὰ του, καὶ τὰ αἰγίδια ἀπὸ τὰ ἀριστερά του.

34 Τότε θέλει εἰπεῖ ὁ βασιλεὺς εἰς ἐκείνους, οἱ ὅποιοι εἶναι ἀπὸ τὰ δεξιὰ του· Ἐλᾶτε σεῖς οἱ εὐλογημένοι τοῦ Πατρὸς μου, κληρονομήσατε τὴν βασιλείαν, ἣ ὅποια ἐτοιμασθῇ διὰ σας ἀπὸ τὴν ἀρχὴν τοῦ κόσμου·

35 Διότι ἐπεινάσα, καὶ μοι ἐδώκατε νὰ φάγω· ἐδίψησα, καὶ με ἐποτίσατε· ἦμην ξένος, καὶ με ἐπήρετε εἰς τὴν οἰκίαν σας·

36 Ἦμην γυμνός, καὶ με ἐνδύσατε· ἠρρώστησα, καὶ με ἐπιμεληθήκατε· εἰς τὴν φυλακὴν ἦμην, καὶ ἤλθετε εἰς ἐμέ.

37 Τότε θέλουσιν ἀποκριθῇ εἰς αὐτόν οἱ δίκαιοι, λέγοντες· Κύριε, καὶ πότε σε εἶδομεν πεινασμένον, καὶ σε ἐθρέψαμεν; ἢ διψασμένον, καὶ σε ἐποτίσαμεν;

38 Πότε σε εἶδομεν ξένον, καὶ σε ἐπήραμεν εἰς τὴν οἰκίαν μας; ἢ γυμνόν, καὶ σε ἐνδύσαμεν;

39 Πότε σε εἶδομεν ἀσθενῆ, ἢ εἰς τὴν φυλακὴν, καὶ ἤλθομεν εἰς σε;

40 Καὶ ἀποκριθεὶς ὁ βασιλεὺς, θέλει

αὐτοῖς· Ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ἐφ' ὅσον ἐποιήσατε ἐνὶ τούτων τῶν ἀδελφῶν μου τῶν ἐλαχίστων, ἐμοὶ ἐποιήσατε.

41 Τότε ἐρεῖ καὶ τοῖς ἐξ εὐνούμων· Πορεύεσθε ἀπ' ἐμοῦ οἱ κατηραμένοι εἰς τὸ πῦρ τὸ αἰώνιον, τὸ ἡτοιμασμένον τῷ διαβόλῳ καὶ τοῖς ἀγγέλοις αὐτοῦ.

42 Ἐπείνασα γὰρ, καὶ οὐκ ἐδώκατέ μοι φαγεῖν· ἐδίψησα, καὶ οὐκ ἐποτίσατέ με·

43 Ξένος ἦμην, καὶ οὐ συνηγάγετέ με· γυμνός, καὶ οὐ περιεβάλετέ με· ἀσθενὴς καὶ ἐν φυλακῇ, καὶ οὐκ ἐπεσκέψασθέ με.

44 Τότε ἀποκριθήσονται αὐτοῖς καὶ αὐτοὶ, λέγοντες· Κύριε, πότε σε εἶδομεν πεινῶντα, ἢ διψῶντα, ἢ ξένον, ἢ γυμνόν, ἢ ἀσθενῆ, ἢ ἐν φυλακῇ, καὶ οὐ διηκονήσαμεν σοι;

45 Τότε ἀποκριθήσεται αὐτοῖς, λέγων· Ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ἐφ' ὅσον οὐκ ἐποιήσατε ἐνὶ τούτων τῶν ἐλαχίστων, οὐδὲ ἐμοὶ ἐποιήσατε.

46 Καὶ ἀπελεύσονται οὗτοι εἰς κόλασιν αἰώνιον· οἱ δὲ δίκαιοι εἰς ζωὴν αἰώνιον.

Κεφ. κς'. XXVI.

ΚΑΙ ἐγένετο ὅτε ἐτέλεσεν ὁ Ἰησοῦς πάντας τοὺς λόγους τούτους, εἶπε τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ·

2 Οἴδατε ὅτι μετὰ δύο ἡμέρας τὸ πάσχα γίνεται, καὶ ὁ Υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου παραδίδοται εἰς τὸ σταυρωθῆναι.

3 Τότε συνήχθησαν οἱ Ἀρχιερεῖς καὶ οἱ Γραμματεῖς καὶ οἱ Πρεσβύτεροι τοῦ λαοῦ εἰς τὴν αὐλὴν τοῦ Ἀρχιερέως τοῦ λεγομένου Καϊάφα.

4 Καὶ συνεβουλεύσαντο, ἵνα τὸν Ἰησοῦν κρατήσωσι δόλῳ, καὶ ἀποκτείνωσιν.

τοὺς εἰπεῖ· Βέβαια σᾶς λέγω, ὅσον ἐκάμετε εἰς ἕνα ἀπὸ τούτους τοὺς ἀδελφούς μου τοὺς μικροτάτους, εἰς ἐμὲ τὸ ἐκάμετε.

41 Τότε θέλει εἰπεῖ καὶ εἰς ἐκεῖνους, οἱ ὅποιοι εἶναι ἀπὸ τὰ ἀριστερά· Σύρετε ἀπ' ἐμὲ οἱ κατηραμένοι εἰς τὸ πῦρ τὸ αἰώνιον, τὸ ἡτοιμασμένον διὰ τὸν διάβολον καὶ διὰ τοὺς ἀγγέλους του.

42 Διότι ἐπείνασα, καὶ δὲν μοι ἐδώκατε νὰ φάγω· ἐδίψασα, καὶ δὲν με ἐποτίσατε·

43 Ἦμην ξένος, καὶ δὲν με ἐβάλλετε εἰς τὴν οἰκίαν σας· ἦμην γυμνός, καὶ δὲν με ἐνδύσατε· ἦμην ἀσθενὴς καὶ εἰς τὴν φυλακὴν, καὶ δὲν με ἐπιμελεθήκατε.

44 Τότε θέλousι τὸν ἀποκριθῆ καὶ αὐτοὶ, λέγοντες· Κύριε, πότε σε εἶδομεν πεινασμένον, ἢ διψασμένον, ἢ ξένον, ἢ γυμνόν, ἢ ἀσθενῆ, ἢ εἰς τὴν φυλακὴν, καὶ δὲν σε ὑπηρετήσαμεν;

45 Τότε θέλει τοὺς ἀποκριθῆ, λέγων· Βέβαια σᾶς λέγω, ὅσον δὲν ἐκάμετε εἰς ἕνα ἀπὸ τούτους τοὺς ἀδελφούς μου τοὺς μικροτάτους, καὶ εἰς ἐμὲ δὲν τὸ ἐκάμετε.

46 Καὶ θέλousιν ὑπάγει οὗτοι εἰς τὴν κόλασιν τὴν αἰώνιον· καὶ οἱ δίκαιοι εἰς τὴν ζωὴν τὴν αἰώνιον.

Κεφ. κς'. XXVI.

ΚΑΙ ὅταν ἐτελείωσεν ὁ Ἰησοῦς ὅλους τούτους τοὺς λόγους, εἶπεν εἰς τοὺς μαθητάς του·

2 Ἰξεύρετε ὅτι ὕστερον ἀπὸ δύο ἡμέρας γίνεται τὸ πάσχα, καὶ ὁ Υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου παραδίδοται διὰ νὰ σταυρωθῇ.

3 Τότε ἐμαζώχθησαν οἱ Ἀρχιερεῖς καὶ οἱ Γραμματεῖς καὶ οἱ Πρεσβύτεροι τοῦ λαοῦ εἰς τὴν αὐλὴν τοῦ Ἀρχιερέως, ὁ ὁποῖος ἐλέγετο Καϊάφας.

4 Καὶ ἐσυμβουλευθήσαν, νὰ πιάσωσι τὸν Ἰησοῦν με δόλον, καὶ νὰ τὸν σκοτώσωσι.

5 Ἐλεγον δέ· Μὴ ἐν τῇ ἑορτῇ, ἵνα μὴ θόρυβος γένηται ἐν τῷ λαῷ.

6 Τοῦ δὲ Ἰησοῦ γενομένου ἐν Βηθανίᾳ, ἐν οἰκίᾳ Σίμωνος τοῦ λεπροῦ,

7 Προσῆλθεν αὐτῷ γυνὴ ἀλάστρον μύρου ἔχουσα βαρυτίμου, καὶ κατέχευεν ἐπὶ τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ ἀνακειμένου.

8 Ἰδόντες δὲ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ ἠγανάκτησαν, λέγοντες· Εἰς τί ἡ ἀπώλεια αὐτῆς;

9 Ἦδύνατο γὰρ τοῦτο τὸ μύρον πωθῆναι πολλοῦ, καὶ δοθῆναι πτωχοῖς.

10 Γινούς δὲ ὁ Ἰησοῦς, εἶπεν αὐτοῖς· Τί κόπους παρέχετε τῇ γυναικί; ἔργον γὰρ καλὸν εἰργάσατο εἰς ἐμέ.

11 Πάντοτε γὰρ τοὺς πτωχοὺς ἔχετε μετ' ἑαυτῶν· ἐμὲ δὲ οὐ πάντοτε ἔχετε.

12 Βαλοῦσα γὰρ αὕτη τὸ μύρον τοῦτο ἐπὶ τοῦ σώματός μου, πρὸς τὸ ἐνταφιάσαι με ἐποίησεν.

13 Ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ὅπου ἂν κηρυχθῇ τὸ εὐαγγέλιον τοῦτο ἐν ὅλῳ τῷ κόσμῳ, λαληθήσεται καὶ ὁ ἐποίησεν αὕτη, εἰς μνημόσυνον αὐτῆς.

14 Τότε πορευθεὶς εἰς τῶν δώδεκα, ὁ λεγόμενος Ἰούδας Ἰσκαριώτης, πρὸς τοὺς Ἀρχιερεῖς,

15 Εἶπε· Τί θέλετέ μοι δοῦναι, καὶ ἐγὼ ὑμῖν παραδώσω αὐτόν; Οἱ δὲ ἔστησαν αὐτῷ τριάκοντα ἀργύρια.

16 Καὶ ἀπὸ τότε ἐξίτηι εὐκαιρίαν, ἵνα αὐτὸν παραδῷ.

17 Τῇ δὲ πρώτῃ τῶν ἡμέρων προσελθὼν οἱ μαθηταὶ τῷ Ἰησοῦ, λέγοντες αὐτῷ· Πού θέλεις ἐτοιμάσασθαι σοὶ φαγεῖν τὸ πᾶσχα;

18 Ὁ δὲ εἶπεν· Ὑπάγετε εἰς τὴν

5 Καὶ ἔλεγον· Μὴ τὸ κάμωμεν εἰς τὴν ἑορτήν, διὰ τὸ μὴ γίνῃ σύγχυσις εἰς τὸν λαόν.

6 Καὶ ἀφ' οὗ ὑπῆγεν ὁ Ἰησοῦς εἰς τὴν Βηθανίαν, εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ Σίμωνος τοῦ λεπροῦ,

7 Ἦλθεν εἰς αὐτὸν μία γυνή, ἡ ὅποια εἶχεν ἐν ἀλάστρον μύρου πολυτίμου, καὶ τὸ ἔχυσεν ἐπάνω εἰς τὴν κεφαλὴν του, ἐκεῖ ὅπου ἐκάθητο.

8 Καὶ ἀφ' οὗ τὸ εἶδον οἱ μαθηταὶ του, ἐθύμωσαν, καὶ εἶπον· Διὰ τί ἔγινεν ὁ χαμὸς οὗτος;

9 Ἐπειδὴ ἡμπορεῖ τοῦτο τὸ μύρον νὰ πωληθῇ διὰ πολλὰ, καὶ νὰ δοθῇ εἰς τοὺς πτωχοὺς.

10 Καὶ γνωρίζων τοῦτο ὁ Ἰησοῦς, λέγει εἰς αὐτοὺς· Διατί πειράζετε τὴν γυναικίᾳ; ἐπειδὴ ἔκαμε καλὸν ἔργον εἰς ἐμέ.

11 Διότι τοὺς πτωχοὺς ἔχετε πάντοτε μαζύ σας· ἀλλ' ἐμὲ πάντοτε δὲν ἔχετε.

12 Διότι αὕτη, ἡ ὅποια περιέχυσε τοῦτο τὸ μύρον εἰς τὸ σῶμά μου, διὰ τὴν ταφὴν μου τὸ ἔκαμε.

13 Λέγω σας βέβαια, ὅτι ὅπου καὶ ἂν κηρυχθῇ τοῦτο τὸ εὐαγγέλιον εἰς ὅλον τὸν κόσμον, θέλει λαληθῇ καὶ τοῦτο τὸ ὁποῖον ἔκαμεν αὕτη, εἰς μνημόσυνόν της.

14 Τότε ὑπῆγεν εἰς ἀπὸ τοὺς δώδεκα, ὁ ὁποῖος ἐλέγετο Ἰούδας Ἰσκαριώτης, εἰς τοὺς Ἀρχιερεῖς,

15 Καὶ εἶπε· Τί θέλετέ μοι δώσει, καὶ ἐγὼ θέλω σᾶς τὸν παραδώσω; Καὶ ἐκείνοι ὑπεσχέθησαν νὰ τὸν δώσωσι τριάκοντα ἀργύρια.

16 Καὶ ἀπὸ τότε ἐγύρευεν εὐκαιρίαν, νὰ τὸν παραδώσῃ.

17 Καὶ εἰς τὴν πρώτην τῶν ἡμέρων ὑπῆγαν οἱ μαθηταὶ εἰς τὸν Ἰησοῦν, καὶ εἶπον εἰς αὐτόν· Πού θέλεις νὰ σοὶ ἐτοιμάσωμεν διὰ τὸ φαγεῖν τὸ πᾶσχα;

18 Καὶ ἐκεῖνος εἶπε· Ὑπάγετε εἰς

πόλιν, πρὸς τὸν δεῖνα, καὶ εἶπατε αὐτῷ· Ὁ διδάσκαλος λέγει· Ὁ καιρὸς μου ἐγγύς ἐστι, πρὸς σε ποιῶ τὸ πάσχα μετὰ τῶν μαθητῶν μου.

19 Καὶ ἐποίησαν οἱ μαθηταὶ ὡς συνέταξεν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· καὶ ἡτοίμασαν τὸ πάσχα.

20 Ὁψίας δὲ γενομένης, ἀνέκειτο μετὰ τῶν δώδεκα.

21 Καὶ ἐσθιόντων αὐτῶν, εἶπεν· Ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ὅτι εἰς ἐξ ὑμῶν παραδώσει με.

22 Καὶ λυπούμενοι σφόδρα, ἤρξαντο λέγειν αὐτῷ ἕκαστος αὐτῶν· Μήτι ἐγὼ εἰμι, Κύριε;

23 Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς, εἶπεν· Ὁ ἐμβαΐψας μετ' ἐμοῦ ἐν τῷ τρυβλίῳ τὴν χεῖρα, οὗτός με παραδώσει.

24 Ὁ μὲν Υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ὑπάγει, καθὼς γέγραπται περὶ αὐτοῦ· οὐαὶ δὲ τῷ ἀνθρώπῳ ἐκείνῳ, δι' οὗ ὁ Υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου παραδίδεται· καλὸν ἦν αὐτῷ, εἰ οὐκ ἐγεννήθη ὁ ἄνθρωπος ἐκεῖνος.

25 Ἀποκριθεὶς δὲ Ἰούδας, ὁ παραδιδούς αὐτόν, εἶπε· Μήτι ἐγὼ εἰμι, Ῥαββί; Λέγει αὐτῷ· Σὺ εἶπας.

26 Ἐσθιόντων δὲ αὐτῶν, λαβὼν ὁ Ἰησοῦς τὸν ἄρτον, καὶ εὐλογήσας, ἔκλινε, καὶ ἔδιδου τοῖς μαθηταῖς, καὶ εἶπε· Λάβετε, φάγετε· τοῦτό ἐστι τὸ σῶμά μου.

27 Καὶ λαβὼν τὸ ποτήριον, καὶ εὐχαριστήσας, ἔδωκεν αὐτοῖς, λέγων· Πίετε ἐξ αὐτοῦ πάντες.

28 Τοῦτο γὰρ ἐστὶ τὸ αἷμά μου, τὸ τῆς καινῆς διαθήκης, τὸ περὶ πολλῶν ἐκχυνόμενον εἰς ἅφεςιν ἁμαρτιῶν.

29 Λέγω δὲ ὑμῖν, ὅτι οὐ μὴ πῶ ἀπ' ἄρτι ἐκ τούτου τοῦ γεννήματος τῆς ἀμπέλου, ἕως τῆς ἡμέρας ἐκείνης, ὅταν αὐτὸ πίνω μεθ' ὑμῶν καινὸν ἐν

τὴν πόλιν, εἰς τὸν δεῖνα, καὶ εἰπέτε εἰς αὐτόν· Ὁ διδάσκαλος λέγει· Ὁ καιρὸς μου εἶναι ἐγγύς, εἰς σὲ θέλω νὰ κάμω τὸ πάσχα με τοὺς μαθητάς μου.

19 Καὶ ἔκαμαν οἱ μαθηταὶ τοῦ καθὼς τοὺς ἐπαρίγγειλεν ὁ Ἰησοῦς· καὶ ἡτοίμασαν τὸ πάσχα.

20 Καὶ ὅταν ἐβραδυάσεν, ἐκάθητο με τοὺς δώδεκα.

21 Καὶ ἐν ᾧ ἔτρωγον, εἶπεν· Βέβαια σὰς λέγω, ὅτι εἰς ἀπὸ σὰς θέλει με παραδῶσει.

22 Καὶ αὐτοὶ λυπούμενοι πολλὰ, ἤρχισαν ὁ καθείς νὰ τὸν λέγῃ· Μήπως εἰμαι ἐγὼ, Κύριε;

23 Καὶ ἐκεῖνος ἀπεκρίθη, καὶ τοὺς εἶπεν· Ἐκεῖνος ὁ ὁποῖος βουτᾷ με ἐμὲ τὴν χεῖρά του εἰς τὸ πινάκιον, ἐκεῖνος θέλει με παραδῶσει.

24 Καὶ ὁ Υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ὑπάγει, καθὼς εἶναι γεγραμμένον διὰ αὐτόν· ἀλλοίμονον ὅμως εἰς τὸν ἄνθρωπον ἐκεῖνον, διὰ μέσου τοῦ ὁποίου ὁ Υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου παραδίδεται· καλλίτερον ἦταν εἰς αὐτόν, ἂν δὲν ἤθελε γεννηθῇ ὁ ἄνθρωπος ἐκεῖνος.

25 Καὶ ἀπεκρίθη ὁ Ἰούδας, ὁ ὁποῖος τὸν ἐπαράδωκε, καὶ εἶπε· Μήπως ἐγὼ εἰμαι, Διδάσκαλε; Λέγει εἰς αὐτόν· Σὺ τὸ εἶπες.

26 Καὶ ἐν ᾧ ἔτρωγον, ἐπῆρεν ὁ Ἰησοῦς τὸ ψωμίον, καὶ εὐχαρίστησε, καὶ τὸ ἔκοψε, καὶ τὸ ἔδιδεν εἰς τοὺς μαθητάς, καὶ εἶπε· Λάβετε, φάγετε· τοῦτο εἶναι τὸ σῶμά μου.

27 Καὶ ἐπῆρε τὸ ποτήριον, καὶ εὐχαρίστησε, καὶ τὸ ἔδωκε εἰς αὐτοὺς, λέγων· Πίετε ἀπ' αὐτοῦ ὅλοι.

28 Διότι τοῦτο εἶναι τὸ αἷμά μου τῆς καινῆς διαθήκης, τὸ ὁποῖον χύνεται διὰ τοὺς πολλοὺς εἰς συγχώρησιν ἁμαρτιῶν.

29 Καὶ λέγω σας, ἀπὸ τάρᾳ καὶ ἐμπρὸς δὲν θέλω πειε ἀπὸ τοῦτο τὸ γέννημα τῆς ἀμπέλου, ἕως τὴν ἡμέραν ἐκείνην, ὅταν αὐτὸ πίνω ὁμοῦ με

τῇ βασιλείᾳ τοῦ Πατρὸς μου.

30 Καὶ ἰμνήσαντες, ἐξῆλθον εἰς τὸ ὄρος τῶν ἐλαιῶν.

31 Τότε λέγει αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· Πάντες ὑμεῖς σκανδαλισθήσεσθε ἐν ἡμέρᾳ ἐν τῇ νυκτὶ ταύτῃ· γέγραπται γὰρ· Πατάξω τὸν ποιμένα, καὶ διασκορπισθήσεται τὰ πρόβατα τῆς ποιμνῆς.

32 Μετὰ δὲ τὸ ἐγερθῆναί με, προάξω ὑμᾶς εἰς τὴν Γαλιλαίαν.

33 Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ Πέτρος, εἶπεν αὐτῷ· Εἰ καὶ πάντες σκανδαλισθῶσιν αὐτοῖς ἐν σοί, ἐγὼ οὐδέποτε σκανδαλισθήσομαι.

34 Ἐφῆ αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· Ἀμὴν λέγω σοι, ὅτι ἐν ταύτῃ τῇ νυκτὶ, πρὶν ἅλκτορα φωνῆσαι, τρεῖς ἀπαρνήσῃ με.

35 Λέγει αὐτῷ ὁ Πέτρος· Κἄν δὲν με σὶν σοὶ ἀποθάνειν, οὐ μὴ σε ἀπαρνήσομαι. Ὅμοιως καὶ πάντες οἱ μαθηταὶ εἶπον.

36 Τότε ἔρχεται μετ' αὐτῶν ὁ Ἰησοῦς εἰς χωρίον λεγόμενον Γεθσημανῆ· καὶ λέγει τοῖς μαθηταῖς· Καθίσατε αὐτοῦ, ἕως οὗ ἀπέλθω προσευξάμενος ὑμεῖς.

37 Καὶ παραλαβὼν τὸν Πέτρον καὶ τοὺς δύο υἱοὺς Ζεβεδαίου, ἤρξατο λυπεῖσθαι καὶ ἀδημονεῖν.

38 Τότε λέγει αὐτοῖς· Περίλυπός ἐστιν ἡ ψυχὴ μου ἕως θανάτου· μείνατε ὧδε, καὶ γρηγορεῖτε μετ' ἐμοῦ.

39 Καὶ προσελθὼν μικρὰν, ἔπεσεν ἐπὶ πρόσωπον αὐτοῦ, προσευχόμενος, καὶ λέγων· Πάτερ μου, εἰ δυνατόν ἐστι, παρελθέτω ἀπ' ἐμοῦ τὸ ποτήριον τοῦτο· πλὴν οὐχ ὥς ἐγὼ θέλω, ἀλλ' ὡς σὺ.

40 Καὶ ἔρχεται πρὸς τοὺς μαθητάς, καὶ εὐρίσκει αὐτοὺς καθευδόντας, καὶ λέγει τῷ Πέτρῳ· Οὕτως οὐκ ἰσχύ-

σας νέον εἰς τὴν βασιλείαν τοῦ Πατρὸς μου.

30 Καὶ ἀφ' οὗ ἰμνήσαν, ἐβγῆκαν εἰς τὸ ὄρος τῶν ἐλαιῶν.

31 Τότε τοὺς λέγει ὁ Ἰησοῦς· Ταύτην τὴν νύκτα ὅλοι σας θέλετε σκανδαλισθῆναι εἰς ἐμέ· διότι εἶναι γεγραμμένον· Ὅτι θέλω κτυπήσει τὸν ποιμένα, καὶ θείλουσι σκορπισθῆναι τὰ πρόβατα τῆς μάνδρας.

32 Καὶ ὑστερον ἀφ' οὗ ἀναστῆθω, θέλω ὑπάγει ἐγὼ προτιήτερα ἀπὸ σῶς εἰς τὴν Γαλιλαίαν.

33 Καὶ ἀπεκρίθη ὁ Πέτρος, καὶ εἶπεν εἰς αὐτόν· Ἄν καὶ ὅλοι ἤθελον σκανδαλισθῆναι εἰς σέ, ἐγὼ ποτὲ δὲν θέλω σκανδαλισθῆναι.

34 Εἶπεν εἰς αὐτόν ὁ Ἰησοῦς· Βέβαια σοὶ λέγω, ὅτι ταύτην τὴν νύκτα, πρὸ τοῦ νὰ φωνάξῃ ὁ πετεινός, τρεῖς φοραῖς θέλεις με ἀρνήθῃ.

35 Λέγει εἰς αὐτόν ὁ Πέτρος· Ἄν καὶ κάμῃ χρεια νὰ ἀποθάνω με σέ, δὲν θέλω σέ ἀρνήθῃ. Τὸ ἴδιον εἶπον καὶ ὅλοι οἱ μαθηταί.

36 Τότε ὑπῆγεν ὁ Ἰησοῦς με αὐτοὺς εἰς ἐν χωρίον λεγόμενον Γεθσημανῆ· καὶ λέγει εἰς τοὺς μαθητάς του· Καθίσατε αὐτοῦ, ἕως οὗ νὰ ὑπάγω νὰ προσευχηθῶ.

37 Καὶ ἐπῆρε τὸν Πέτρον καὶ τοὺς δύο υἱοὺς τοῦ Ζεβεδαίου, καὶ ἤρχισε νὰ λυπῆται καὶ νὰ ἀδημονῇ.

38 Τότε τοὺς λέγει ὁ Ἰησοῦς· Πολλὰ λυπεῖται ἡ ψυχὴ μου μέχρι θανάτου· ἀπομεινάτε ἐδῶ, καὶ ἀγρυπνεῖτε ὁμοῦ με ἐμέ.

39 Καὶ ὑπῆγεν ἔμπρὸς ὀλίγον, καὶ ἔπεσε κατὰ πρόσωπον, καὶ ἐπροσεύχετο, καὶ ἔλεγεν· ὦ Πάτερ μου, ἂν εἶναι δυνατόν, ἅς περάσῃ τοῦτο τὸ ποτήριον ἀπὸ ἐμέ· ὅμως ὅχι καθὼς θέλω ἐγὼ, ἀλλὰ καθὼς θέλεις σὺ.

40 Καὶ ἔρχεται εἰς τοὺς μαθητάς, καὶ τοὺς εὐρίσκει κοιμωμένους, καὶ λέγει εἰς τὸν Πέτρον· Τόσον δὲν

σατε μίαν ὥραν γρηγορῆσαι μετ' ἐμοῦ;

41 Γρηγορεῖτε καὶ προσεύχεσθε, ἵνα μὴ εἰσέλθῃτε εἰς πειρασμόν· τὸ μὲν πνεῦμα πρόθυμον, ἡ δὲ σὰρξ ἀσθενής.

42 Πάλιν ἐκ δευτέρου ἀπελθὼν προσηύξατο, λέγων· Πάτερ μου, εἰ οὐ δύναται τοῦτο τὸ ποτήριον παρελθεῖν ἀπ' ἐμοῦ, ἐὰν μὴ αὐτὸ πῶ, γεννηθῇ τὸ θέλημά σου.

43 Καὶ ἔλθων εὐρίσκει αὐτοὺς πάντων καθεύδοντας· ἦσαν γὰρ αὐτῶν οἱ ὀφθαλμοὶ βεβαρημένοι.

44 Καὶ ἀφίεις αὐτοὺς, ἀπελθὼν πάλιν, προσηύξατο ἐκ τρίτου, τὸν αὐτὸν λόγον εἰπών.

45 Τότε ἔρχεται πρὸς τοὺς μαθητὰς αὐτοῦ, καὶ λέγει αὐτοῖς· Καθεύδετε τὸ λοιπὸν, καὶ ἀναπαύεσθε· ἰδοὺ, ἤγγικεν ἡ ὥρα, καὶ ὁ Υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου παραδίδοται εἰς χεῖρας ἀμαρτωλῶν.

46 Ἐγείρεσθε, ἀγώμεν· ἰδοὺ, ἤγγικεν ὁ παραδιδούς με.

47 Καὶ ἐν αὐτοῦ λαλοῦντος, ἰδοὺ, Ἰούδας, εἰς τῶν δωδεκα, ἦλθε, καὶ μετ' αὐτοῦ ὄχλος πολὺς μετὰ μαχαιρῶν καὶ ξύλων, ἀπὸ τῶν Ἀρχιερέων καὶ Πρεσβυτέρων τοῦ λαοῦ.

48 Ὁ δὲ παραδιδούς αὐτὸν, ἔδωκεν αὐτοῖς σημεῖον, λέγων· Ὁν ἂν φιλήσω, αὐτός ἐστι· κρατήσατε αὐτόν.

49 Καὶ εὐθέως προσελθὼν τῷ Ἰησοῦ, εἶπε· Χαῖρε, Ῥαββί. Καὶ κατεφίλησεν αὐτόν.

50 Ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτῷ· Ἐταῖρε, ἐφ' ᾧ πάρε; Τότε προσελθόντες ἐπέβαλον τὰς χεῖρας ἐπὶ τὸν Ἰησοῦν, καὶ ἐκράτησαν αὐτόν.

51 Καὶ ἰδοὺ, εἷς τῶν μετὰ Ἰησοῦ, ἐκτείνας τὴν χεῖρα, ἀπέσπασε τὴν

ἐδυνήθητε μίαν ὥραν νὰ ἀγρυπνήσητε με ἐμέ;

41 Ἀγρυπνεῖτε καὶ προσεύχεσθε, διὰ νὰ μὴν ἐμβῇτε εἰς πειρασμόν· τὸ πνεῦμα εἶναι πρόθυμον, ἡ σὰρξ ὁμως εἶναι ἀσθενής.

42 Πάλιν δευτερον ὑπῆγε καὶ ἐπροσευχῆθη, λέγων· ὦ Πάτερ μου, ἀνίσως καὶ δὲν εἶναι δυνατόν τοῦτο τὸ ποτήριον νὰ περάσῃ ἀπ' ἐμέ, ἂν δὲν τὸ πῶ, ἅς γένη τὸ θέλημά σου.

43 Καὶ ἦλθε πάλιν, καὶ τοὺς εὐρήκεν κοιμωμένους· διότι ἦσαν τὰ ὀμμάτια των βαρημένα.

44 Καὶ τοὺς ἀφίηκε, καὶ πάλιν ὑπῆγε, καὶ ἐπροσευχῆθη τρίτον, λέγων τὸν αὐτὸν λόγον.

45 Τότε ἦλθεν εἰς τοὺς μαθητὰς του, καὶ λέγει εἰς αὐτοὺς· Κοιμᾶσθε τὸ λοιπὸν, καὶ ἀναπαύεσθε· ἰδοὺ, ἤγγισεν ἡ ὥρα, καὶ ὁ Υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου παραδίδοται εἰς χεῖρας ἀμαρτωλῶν.

46 Σηκωθῆτε, ἅς ὑπάγωμεν ἀπέδω· ἰδοὺ, ἤγγισεν ἐκεῖνος, ὁ ὁποῖος μέλλει νὰ με παραδώσῃ.

47 Καὶ ἐν ᾧ ἀκόμη τὸ ἔλεγε, ἰδοὺ, ὁ Ἰούδας, εἰς ἀπὸ τοὺς δώδεκα, ἐφθασε, καὶ με αὐτὸν πολὺ πλῆθος με μαχαίρας καὶ με ξύλα, ἀπὸ τοὺς Ἀρχιερεῖς καὶ ἀπὸ τοὺς Πρεσβυτέρους τοῦ λαοῦ.

48 Καὶ ἐκεῖνος, ὁ ὁποῖος τὸν ἐπαράκλιδε, τοὺς ἔδωκε σημεῖον, λέγων· Ὅποιον ἐγὼ φιλήσω, ἐκεῖνος εἶναι· πιάσατέ τον.

49 Καὶ παρευθὺς ὑπῆγεν εἰς τὸν Ἰησοῦν, καὶ εἶπε· Χαῖρε, Διδάσκαλε. Καὶ τὸν ἐφίλησε.

50 Καὶ ὁ Ἰησοῦς τὸν λέγει· ὦ φίλε, εἰς ποῖον ἦλθες; Τότε ὑπῆγεν ἐγγὺς εἰς τὸν Ἰησοῦν, καὶ ἐβαλον τὰς χεῖράς των ἐπάνω του, καὶ ἐπίασαν αὐτόν.

51 Καὶ ἰδοὺ, εἷς ἀπ' ἐκεῖνους, οἱ ὁποῖοι ἦσαν ὁμοῦ με τὸν Ἰησοῦν, ἐξήπλωσε

μάχαιραν αὐτοῦ· καὶ πατάξας τὸν δούλον τοῦ Ἀρχιερέως, ἀφείλεν αὐτοῦ τὸ ὄτιον.

52 Τότε λέγει αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· Ἀποστρέφόν σου τὴν μάχαιραν εἰς τὸν τοπὸν αὐτῆς· πάντες γὰρ οἱ λαβόντες μάχαιραν, ἐν μαχαίρᾳ ἀπολοῦνται.

53 Ἡ δοκεῖς, ὅτι οὐ δύναμαι ἄρτι παρακαλέσαι τὸν Πατέρα μου, καὶ παραστήσει μοι πλείους ἢ δώδεκα λεγεῶνας ἀγγέλων;

54 Πῶς οὖν πληρωθῶσιν αἱ γραφαί, ὅτι αὐτὰ δεῖ γενέσθαι;

55 Ἐν ἐκείνῃ τῇ ὥρᾳ εἶπεν ὁ Ἰησοῦς τοῖς ὄχλοις· Ὡς ἐπὶ ληστὴν ἐξήλθετε μετὰ μαχαιρῶν καὶ ξύλων συλλαβεῖν με· καθ' ἡμέραν πρὸς ὑμᾶς ἐκαθεζόμην διδάσκων ἐν τῷ ἱερῷ, καὶ οὐκ ἐκρατήσατέ με.

56 Τοῦτο δὲ ὅλον γέγονεν, ἵνα πληρωθῶσιν αἱ γραφαὶ τῶν προφητῶν. Τότε οἱ μαθηταὶ πάντες, ἀφέντες αὐτὸν, ἔφυγον.

57 Οἱ δὲ κρατήσαντες τὸν Ἰησοῦν, ἀπήγαγον πρὸς Καϊάφαν τὸν Ἀρχιερέα, ὅπου οἱ Γραμματεῖς καὶ οἱ Πρεσβύτεροι συνήχθησαν.

58 Ὁ δὲ Πέτρος ἠκολούθει αὐτῷ ἀπὸ μακρόθεν, ἕως τῆς αὐλῆς τοῦ Ἀρχιερέως· καὶ εἰσελθὼν ἔσω, ἐκάθητο μετὰ τῶν ὑπηρετῶν, ἰδεῖν τὸ τέλος.

59 Οἱ δὲ Ἀρχιερεῖς καὶ οἱ Πρεσβύτεροι καὶ τὸ συνέδριον ὅλον ἐξήτουν ψευδομαρτυρίαν κατὰ τοῦ Ἰησοῦ, ὅπως αὐτὸν θανατώσωσι·

60 Καὶ οὐχ εὗρον· καὶ πολλῶν ψευδομαρτύρων προσελθόντων, οὐχ εὗρον. Ὑστερον δὲ προσελθόντες δυο ψευδομαρτυρες,

61 Εἶπον· Οὗτος ἔφη· Δύναμαι καταλῦσαι τὸν ναὸν τοῦ Θεοῦ, καὶ διὰ τριῶν ἡμερῶν οἰκοδομῆσαι αὐτόν.

62 Καὶ ἀναστὰς ὁ Ἀρχιερεὺς, εἶπεν

τὴν χειρὰ του, καὶ ἔβγαλε τὸ μαχαίριόν του· καὶ ἐκτύπησε τὸν δούλον τοῦ Ἀρχιερέως, καὶ ἔκοψε τὸ ὄτιόν του.

52 Τότε εἶπεν εἰς αὐτὸν ὁ Ἰησοῦς· Ἐπίστρεψον τὸ μαχαίριόν σου εἰς τὸν τοπὸν του· διότι ὅσοι κτυπήσωσι με μαχαίριον, με μαχαίριον θέλουσι χαλασθῆ.

53 Ἡ λογιᾶζεῖς, ὅτι δὲν δύναμαι τώρα νὰ παρακαλέσω τὸν Πατέρα μου, καὶ θέλει μοι παραστήσει περισσοτέρους ἀπὸ δώδεκα λεγεῶνας ἀγγέλων;

54 Πῶς τὸ λοιπὸν θέλουσι τελειωθῇ αἱ γραφαί, ὅτι οὕτω πρέπει νὰ γίνῃ;

55 Εἰς ἐκείνην τὴν ὥραν εἶπεν ὁ Ἰησοῦς εἰς τὸν λαόν· Ὡς εἰς ληστὴν ἐβγήκατε καὶ ἤλθετε με μαχαίρια καὶ με ξύλα νὰ με πιάσῃτε· ὅλην τὴν ἡμέραν ἐκαθεμὴν μετὰ σας διδάσκων εἰς τὸ ἱερόν, καὶ δὲν με ἐπιάσατε.

56 Καὶ τοῦτο ὅλον ἔγινε, διὰ νὰ τελειωθῶσιν αἱ γραφαὶ τῶν προφητῶν. Τότε τὸν ἀφήκαν οἱ μαθηταὶ ὅλοι, καὶ ἔφυγον.

57 Καὶ ἐκείνοι πιάνοντες τὸν Ἰησοῦν, τὸν ἔφερον εἰς τὸν Καϊάφαν τὸν Ἀρχιερέα, ὅπου ἦσαν οἱ Γραμματεῖς καὶ οἱ Πρεσβύτεροι μαζωμένοι.

58 Καὶ ὁ Πέτρος τὸν ἠκολούθει ἀπὸ μακρόθεν, ἕως εἰς τὴν αὐλὴν τοῦ Ἀρχιερέως· καὶ ἐμβῆκε μέσα, καὶ ἐκάθισεν ὁμοῦ με τοὺς ὑπηρετάς, διὰ νὰ ἰδῇ τὸ τέλος.

59 Καὶ οἱ Ἀρχιερεῖς καὶ οἱ Πρεσβύτεροι καὶ ὅλη ἡ συναχὲς ἐγύρευον ψευδομαρτυρίαν ἐναντίον τοῦ Ἰησοῦ, διὰ νὰ τὸν θανατώσωσι·

60 Καὶ δὲν εὗρηκαν· ἂν καὶ πολλοὶ ψευδομαρτυρες ἦλθον, ὅμως δὲν εὗρηκαν. Ὑστερον δὲ ἦλθον δυο ψευδομαρτυρες,

61 Καὶ εἶπον· Οὗτος εἶπεν· Ἐγὼ ἡμπορῶ νὰ χαλάσω τὸν ναὸν τοῦ Θεοῦ, καὶ εἰς τρεῖς ἡμέρας νὰ τὸν κτίσω.

62 Καὶ ἐσηκάθη ὁ Ἀρχιερεὺς, καὶ

αὐτῶ· Οὐδὲν ἀποκρίνη; τί οὐτοί σου καταμαρτυροῦσιν;

63 Ὁ δὲ Ἰησοῦς ἐσιώπα. Καὶ ἀποκρίθεις ὁ Ἀρχιερεὺς, εἶπεν αὐτῶ· Ἐξορκίζω σε κατὰ τοῦ Θεοῦ τοῦ ζῶντος, ἵνα ἡμῖν εἴπῃς, εἰ σὺ εἶ ὁ Χριστὸς, ὁ Υἱὸς τοῦ Θεοῦ.

64 Λέγει αὐτῶ ὁ Ἰησοῦς· Σὺ εἶπας· πλὴν λέγω ὑμῖν, ἀπ' ἄρτι ὤψεσθε τὸν Υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου καθήμενον ἐκ δεξιῶν τῆς δυνάμεως, καὶ ἐρχόμενον ἐπὶ τῶν νεφελῶν τοῦ οὐρανοῦ.

65 Τότε ὁ Ἀρχιερεὺς διέρρηξε τὰ ἱμάτια αὐτοῦ, λέγων· Ὅτι ἐβλασφήμησε· τί ἔτι χρείαν ἔχομεν μαρτύρων; Ἴδε, νῦν ἠκούσατε τὴν βλασφημίαν αὐτοῦ.

66 Τί ὑμῖν δοκεῖ; Οἱ δὲ ἀποκριθέντες, εἶπον· Ἐνοχος θανάτου ἐστί.

67 Τότε ἐνέπτυσαν εἰς τὸ πρόσωπον αὐτοῦ, καὶ ἐκολάφισαν αὐτόν· οἱ δὲ ἐρράπισαν,

68 Λέγοντες· Προφήτευσον ἡμῖν, Χριστέ, τίς ἐστὶν ὁ παίσις σε;

69 Ὁ δὲ Πέτρος ἔξω ἐκάθητο ἐν τῇ αὐλῇ· καὶ προσῆλθεν αὐτῶ μία παιδίσκη, λέγουσα· Καὶ σὺ ἦσθα μετὰ Ἰησοῦ τοῦ Γαλιλαίου.

70 Ὁ δὲ ἠρνήσατο ἔμπροσθεν πάντων, λέγων· Οὐκ οἶδα τί λέγεις.

71 Ἐξελθόντα δὲ αὐτόν εἰς τὸν πυλῶνα, εἶδεν αὐτόν ἄλλη, καὶ λέγει τοῖς ἐκεῖ· Καὶ οὗτος ἦν μετὰ Ἰησοῦ τοῦ Ναζωραίου.

72 Καὶ πάλιν ἠρνήσατο μεθ' ὅρκου· Ὅτι οὐκ οἶδα τὸν ἄνθρωπον.

73 Μετὰ μικρὸν δὲ προσελθόντες οἱ ἐστέωτες, εἶπον τῷ Πέτρῳ· Ἀληθῶς καὶ σὺ ἐξ αὐτῶν εἶ· καὶ γὰρ ἡ λαλιά σου δῆλόν σε ποιεῖ.

λέγει εἰς αὐτόν· Δὲν ἀποκρίνεσαι; τί εἶναι ταῦτα, τὰ ὅποια μαρτυροῦσιν ἐναντίον σου;

63 Καὶ ὁ Ἰησοῦς ἐσιώπα. Καὶ ἀπεκρίθη ὁ Ἀρχιερεὺς, καὶ εἶπεν εἰς αὐτόν· Ἐξορκίζω σε εἰς τὸν Θεὸν τὸν ζῶντα, νὰ μᾶς εἴπῃς, ἂν εἶσαι σὺ ὁ Χριστὸς, ὁ Υἱὸς τοῦ Θεοῦ.

64 Λέγει εἰς αὐτόν ὁ Ἰησοῦς· Σὺ τὸ εἶπες· ὅμως λέγω σας, ἀπὸ τῶρα καὶ ἔμπρὸς θέλετε ἰδεῖν τὸν Υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου καθήμενον ἀπὸ τὰ δεξιὰ τῆς δυνάμεως τοῦ Θεοῦ, καὶ ἐρχόμενον ἐπάνω εἰς τὰ σύννεφα τοῦ οὐρανοῦ.

65 Τότε ὁ Ἀρχιερεὺς ἔσχισε τὰ φορέματά του, καὶ εἶπεν· Ὅτι ἐβλασφήμησε· τί χρείαν ἔχομεν πλέον μαρτύρων; Ἴδου, ἠκούσατε τῶρα τὴν βλασφημίαν του.

66 Τί σὰς φαίνεται; Καὶ ἐκεῖνοι ἀπεκρίθησαν, καὶ εἶπον· Ἀξίος εἶναι θανάτου.

67 Τότε τὸν ἔπτυσαν εἰς τὸ πρόσωπον, καὶ τὸν ἐρράπισαν· καὶ ἄλλοι τὸν ἐκτύπησαν μεθ' ῥαβδία,

68 Καὶ τὸν ἔλεγον· Προφήτευσόν μας, Χριστέ, ποῖος εἶναι ἐκεῖνος, ὁ ὁποῖος σε ἐκτύπησε;

69 Καὶ ὁ Πέτρος ἐκάθητο ἔξω εἰς τὴν αὐλήν· καὶ ἔρχεται μία δούλη, καὶ λέγει εἰς αὐτόν· Καὶ σὺ ὁμοῦ ἦσουν μετὰ τὸν Ἰησοῦν τὸν Γαλιλαῖον.

70 Καὶ αὐτὸς ἠρνήθη ἔμπροσθεν εἰς ὅλους, καὶ ἔλεγε· Δὲν ἵξευρω τί λέγεις.

71 Καὶ ἀφ' οὗ ἐβγῆκεν ἔξω εἰς τὴν πύλην, τὸν εἶδεν ἄλλη, καὶ λέγει εἰς ἐκείνους, οἱ ὅποιοι ἦσαν ἐκεῖ· Καὶ οὗτος ὁμοῦ ἦτον μετὰ τὸν Ἰησοῦν τὸν Ναζωραῖον.

72 Καὶ πάλιν ἠρνήθη μεθ' ὅρκου· Ὅτι δὲν ἵξευρα τὸν ἄνθρωπον.

73 Καὶ μετ' ὀλίγον ἐπλησίασαν ἐκεῖνοι, οἱ ὅποιοι ἐστέκοντο ἐκεῖ, καὶ εἶπον εἰς τὸν Πέτρον· Ἀλήθεια, καὶ σὺ ἀπ' αὐτοῦ εἶσαι· διότι τὸ ὁμολημά σου σε φανεράνει.

74 Τότε ἤρξατο καταναθεματίζειν, καὶ ὀμνῆναι· Ὅτι οὐκ οἶδα τὸν ἄνθρωπον. Καὶ εὐθὺς ἀλέκτωρ ἐφώνησε.

75 Καὶ ἐμνήσθη ὁ Πέτρος τοῦ ῥήματος τοῦ Ἰησοῦ, εἰρηκότος αὐτῷ· Ὅτι πρὶν ἀλέκτορα φωνῆσαι, τρίς ἀπαρήση με. Καὶ ἐξελθὼν ἔξω, ἔκλαυσε πικρῶς.

Κεφ. κς'. XXVII.

ΠΡΩΙΣ δὲ γενομένης, συμβούλιον ἔλαβον πάντες οἱ Ἀρχιερεῖς καὶ οἱ Πρεσβύτεροι τοῦ λαοῦ κατὰ τοῦ Ἰησοῦ, ὥστε θανατῶσαι αὐτόν.

2 Καὶ δίσσαντες αὐτόν, ἀπήγαγον, καὶ παρέδωκαν αὐτὸν Ποντίῳ Πιλάτῳ τῷ ἡγεμόνι.

3 Τότε ἰδὼν Ἰούδας ὁ παραδίδους αὐτόν, ὅτι κατεκρίθη, μεταμεληθεὶς, ἀπέστρεψε τὰ τριάκοντα ἀργύρια τοῖς Ἀρχιερεῦσι καὶ τοῖς Πρεσβυτέροις,

4 Λέγων· Ἡμαρτον, παραδοὺς αἷμα ἁθῶν. Οἱ δὲ εἶπον· Τί πρὸς ἡμᾶς; σὺ ὄψει.

5 Καὶ ῥίψας τὰ ἀργύρια ἐν τῷ ναῷ, ἀνεχώρησε· καὶ ἀπελθὼν, ἀπήγαγον αὐτόν.

6 Οἱ δὲ Ἀρχιερεῖς, λαβόντες τὰ ἀργύρια, εἶπον· Οὐκ ἔξεστι βαλεῖν αὐτὰ εἰς τὸν κορβανᾶν· ἐπεὶ τιμὴ αἱματος ἐστὶ.

7 Συμβούλιον δὲ λαβόντες, ἡγόρασαν ἐξ αὐτῶν τὸν ἀγρὸν τοῦ κεραμέως, εἰς ταφὴν τοῖς ξένοις.

8 Διὸ ἐκλήθη ὁ ἀγρὸς ἐκεῖνος, Ἀγρὸς αἵματος, ἕως τῆς σήμερον.

9 (Τότε ἐπληρώθη τὸ ῥῆθὲν διὰ Ἱερεμίου τοῦ προφήτου, λέγοντος· Καὶ ἔλαβον τὰ τριακοντα ἀργύρια, τὴν τιμὴν τοῦ τετιμημένου, ὃν ἐτίμησαντο ἀπὸ νῦν Ἰσραὴλ.

10 Καὶ ἔδωκαν αὐτὰ εἰς τὸν ἀγρὸν

74 Τότε ἤρχισε νὰ ἀναθεματίζῃ τὸν ἑαυτὸν τοῦ, καὶ νὰ ὀμνῇ· Ὅτι δὲν ἵξεύρω τὸν ἄνθρωπον. Καὶ παρευθὺς ἐφώνησεν ὁ πετεινός.

75 Καὶ ὁ Πέτρος ἐνθυμίσθη τὸν λόγον τοῦ Ἰησοῦ, ὁ ὁποῖος τὸν εἶπεν· Ὅτι πρὸ τοῦ νὰ φωνάξῃ ὁ πετεινός, τρεῖς φοραῖς θέλεις με ἀρνήσῃ. Καὶ ἐβγήκεν ἔξω, καὶ ἔκλαυσε πικρά.

Κεφ. κς'. XXVII.

ΚΑΙ ἂφ' οὗ ἐξημέρωσεν, ἐσυμβουλευθήσαν ὅλοι οἱ Ἀρχιερεῖς καὶ οἱ Πρεσβύτεροι τοῦ λαοῦ ἐναντίον τοῦ Ἰησοῦ, νὰ τὸν θανατώσωσι.

2 Καὶ ἂφ' οὗ τὸν ἔδεσαν, τὸν ἔφερον, καὶ τὸν ἐπαράδωκαν εἰς τὸν Πόντιον Πιλάτον τὸν ἡγεμόνα.

3 Τότε ἂφ' οὗ εἶδεν ὁ Ἰούδας, ὁ ὁποῖος τὸν ἐπαράδωκεν, ὅτι ἐκατεκρίθη, ἐμετανόησε, καὶ ἐπέστρεφεν ὅπισω τὰ τριάντα ἀργύρια εἰς τοὺς Ἀρχιερεῖς καὶ εἰς τοὺς Πρεσβυτέρους,

4 Λέγων· Ἐσφαλα, ἐπεὶδὴ ἐπρόδωκα αἷμα ἁθῶν. Καὶ ἐκεῖνοι εἶπον· Τί μᾶς μέλει; σὺ ὄψει.

5 Καὶ ῥῥίψε τὰ ἀργύρια μέσα εἰς τὸν ναόν, καὶ ἀνεχώρησε· καὶ ὑπῆγε, καὶ ἐκρεμάσθη.

6 Καὶ οἱ Ἀρχιερεῖς ἐπῆραν τὰ ἀργύρια, καὶ εἶπον· Δὲν πρέπει νὰ βάλωμεν αὐτὰ εἰς τὸ θησαυροφυλάκιον τῆς ἐκκλησίας· ἐπεὶδὴ εἶναι τιμὴ αἱματος.

7 Καὶ ἂφ' οὗ ἐσυμβουλευθήσαν, ἡγόρασαν μὲ ἐκεῖνα τὸ χωράφιον τοῦ κεραμέως, νὰ θάπτωσι τοὺς ξένους.

8 Διὰ τοῦτο ὠνομάσθη τὸ χωράφιον ἐκεῖνο, Χωράφιον αἵματος, ἕως τὴν σήμερον.

9 (Τότε ἐτελειώθη ἐκεῖνο, τὸ ὁποῖον ἐλαλήθη διὰ μέσου Ἱερεμίου τοῦ προφήτου, λέγοντος· Καὶ ἐπῆραν τὰ τριάντα ἀργύρια, τὴν τιμὴν τοῦ τετιμημένου, τὸν ὁποῖον ἐτίμησαν ἀπὸ τοὺς υἱοὺς τοῦ Ἰσραὴλ.

10 Καὶ ἔδωκαν τα εἰς τὸ χωράφιον

τοῦ κεραμέως, καθὰ συνέταξέ μοι Κύριος.)

11 Ὁ δὲ Ἰησοῦς ἔσθη ἔμπροσθεν τοῦ ἡγεμόνος· καὶ ἐπρωτότησεν αὐτὸν ὁ ἡγεμὼν, λέγων· Σὺ εἶ ὁ βασιλεὺς τῶν Ἰουδαίων; Ὁ δὲ Ἰησοῦς ἔφη αὐτῷ· Σὺ λέγεις.

12 Καὶ ἐν τῷ κατηγορεῖσθαι αὐτὸν ὑπὸ τῶν Ἀρχιερέων καὶ τῶν Πρεσβυτέρων, οὐδὲν ἀπεκρίνατο.

13 Τότε λέγει αὐτῷ ὁ Πιλάτος· Οὐκ ἀκούεις πόσα σου καταμαρτυροῦσι;

14 Καὶ οὐκ ἀπεκρίθη αὐτῷ πρὸς οὐδὲ ἓν ῥῆμα· ὥστε θαυμάζειν τὸν ἡγεμόνα λίαν.

15 Κατὰ δὲ ἑορτὴν εἰώθει ὁ ἡγεμὼν ἀπολύειν ἓνα τῷ ὄχλῳ δέσμιον, ὃν ᾗθελον.

16 Εἶχον δὲ τότε δέσμιον ἐπίσημον λεγόμενον Βαραββᾶν.

17 Συνηγμένων οὖν αὐτῶν, εἶπεν αὐτοῖς ὁ Πιλάτος· Τίνα θέλετε ἀπολύσω ὑμῖν; Βαραββᾶν, ἢ Ἰησοῦν τὸν λεγόμενον Χριστὸν;

18 Ἦδει γὰρ, ὅτι διὰ φθόνον παρῆδωκαν αὐτόν.

19 Καθημένου δὲ αὐτοῦ ἐπὶ τοῦ βήματος, ἀπέστειλε πρὸς αὐτὸν ἡ γυνὴ αὐτοῦ, λέγουσα· Μηδὲν σοι καὶ τῷ δικαίῳ ἐκείνῳ· πολλὰ γὰρ ἔπαθον σήμερον κατ' ὄναρ δι' αὐτόν.

20 Οἱ δὲ Ἀρχιερεῖς καὶ οἱ Πρεσβύτεροι ἐπέεισαν τοὺς ὄχλους, ἵνα αἰτήσωνται τὸν Βαραββᾶν, τὸν δὲ Ἰησοῦν ἀπολέσωσιν.

21 Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ ἡγεμὼν, εἶπεν αὐτοῖς· Τίνα θέλετε ἀπὸ τῶν δύο ἀπολύσω ὑμῖν; Οἱ δὲ εἶπον, Βαραββᾶν.

22 Λέγει αὐτοῖς ὁ Πιλάτος· Τί οὖν ποιήσω Ἰησοῦν, τὸν λεγόμενον Χριστόν; Λέγουσιν αὐτῷ πάντες· Σταυρώθητω.

τοῦ κεραμέως, καθὼς μὲ ἐπαράγγειλεν ὁ Κύριος.)

11 Καὶ ὁ Ἰησοῦς ἐστάθη ἔμπροσθεν τοῦ ἡγεμόνος· καὶ ῥώτησεν αὐτὸν ὁ ἡγεμὼν, λέγων· Σὺ εἶσαι ὁ βασιλεὺς τῶν Ἰουδαίων; Καὶ ὁ Ἰησοῦς εἶπεν εἰς αὐτόν· Σὺ εἶπας.

12 Καὶ ἐν ᾧ τὸν ἐκατηγόρησαν οἱ Ἀρχιερεῖς καὶ οἱ Πρεσβύτεροι, δὲν ἀπεκρίθη τίποτε.

13 Τότε τὸν λέγει ὁ Πιλάτος· Δὲν ἀκούεις πόσα μαρτυροῦσιν ἐναντίον σου;

14 Καὶ δὲν ἀπεκρίθη εἰς αὐτόν καθόλου εἰς κανένα λόγον· ὥστε θαύμασεν ὁ ἡγεμὼν πολλὰ.

15 Καὶ εἰς τὴν ἑορτὴν εἶχε συνήθειαν, νὰ ἐλευθερώῃ ὁ ἡγεμὼν ἓνα ἀπὸ τοὺς δεσμίους διὰ τὸν ὄχλον, ὅποιον ᾗθελον.

16 Καὶ τότε εἶχον δεμένον κᾶπποιον ὀνομαστὸν, ὁ ὁποῖος ἐλέγετο Βαραββᾶς.

17 Ὅτε λοιπὸν συνηθροίσθησαν, λέγει εἰς αὐτοὺς ὁ Πιλάτος· Ποῖον θέλετε νὰ σᾶς ἀπολύσω; τὸν Βαραββᾶν, ἢ τὸν Ἰησοῦν, ὁ ὁποῖος λέγεται Χριστός;

18 Διότι ᾗξευρεν, ὅτι ἀπὸ τὸν φόβον τῶν τὸν ἐπαράδωκαν.

19 Καὶ ἐν ᾧ ἐκάθητο αὐτὸς εἰς τὸ κριτήριον, τὸν ἐμήνυσεν ἡ γυνὴ του, λέγουσα· Μὴν ἔχῃς σὺ νὰ κάμῃς μὲ τὸν δίκαιον ἐκεῖνον· διότι ἐγὼ ἔπαθον πολλὰ σήμερον εἰς τὸ ὄνειρόν μου δι' αὐτόν.

20 Καὶ οἱ Ἀρχιερεῖς καὶ οἱ Πρεσβύτεροι ἐκατάπεισαν τὸν λαόν, νὰ ζητήσωσι τὸν Βαραββᾶν, καὶ τὸν Ἰησοῦν νὰ χαλάσωσι.

21 Τότε ἀπεκρίθη ὁ ἡγεμὼν, καὶ τοὺς ῥώτησε· Ποῖον θέλετε ἀπὸ τοὺς δύο νὰ σᾶς ἀπολύσω; Καὶ ἐκεῖνοι εἶπον, Τὸν Βαραββᾶν.

22 Λέγει εἰς αὐτοὺς ὁ Πιλάτος· Τί λοιπὸν νὰ κάμω τὸν Ἰησοῦν, ὁ ὁποῖος λέγεται Χριστός; Λέγουσιν εἰς αὐτόν ὅλοι· Ἄς σταυρωθῇ.

23 'Ο δὲ ἡγεμὼν ἔφη· Τί γὰρ κακὸν ἐποίησεν; Οἱ δὲ περισσῶς ἐκραζόν, λέγοντες· Σταυρωθήτω.

24 'Ιδὼν δὲ ὁ Πιλάτος, ὅτι οὐδὲν ὠφέλει, ἀλλὰ μᾶλλον ὀρυβδος γίνεται, λαβὼν ὕδωρ, ἀπενίψατο τὰς χεῖρας ἀπέναντι τοῦ ὄχλου, λέγων· Ἀθῶός εἰμι ἀπὸ τοῦ αἵματος τοῦ δικαίου τούτου· ὑμεῖς ὤψεσθε.

25 Καὶ ἀποκριθεὶς πᾶς ὁ λαὸς, εἶπε· Τὸ αἷμα αὐτοῦ ἐφ' ἡμᾶς, καὶ ἐπὶ τὰ τέκνα ἡμῶν.

26 Τότε ἀπέλυσε αὐτοῖς τὸν Βαραββαῖν· τὸν δὲ Ἰησοῦν φραγελλώσας, παρέδωκεν ἵνα σταυρωθῇ.

27 Τότε οἱ στρατιῶται τοῦ ἡγεμόνος, παραλαβόντες τὸν Ἰησοῦν εἰς τὸ πραιτώριον, συνήγαγον ἐπ' αὐτὸν ὅλην τὴν σπεῖραν.

28 Καὶ ἐκδύσαντες αὐτὸν, περιέθηκαν αὐτῷ χλαμύδα κόκκινην.

29 Καὶ πλέξαντες στέφανον ἐξ ἀκανθῶν, ἐπέθηκαν ἐπὶ τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ, καὶ κάλαμον ἐπὶ τὴν δεξιὰν αὐτοῦ· καὶ γονυπετήσαντες ἐμπροσθεν αὐτοῦ, ἐνέπαιζον αὐτῷ, λέγοντες· Χαῖρε ὁ βασιλεὺς τῶν Ἰουδαίων.

30 Καὶ ἐμπτύσαντες εἰς αὐτὸν, ἔλαβον τὸν κάλαμον, καὶ ἔτυπον εἰς τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ.

31 Καὶ ὅτε ἐνέπαιζαν αὐτῷ, ἐξέδυσαν αὐτὸν τὴν χλαμύδα, καὶ ἐνέδυσαν αὐτὸν τὰ ἱμάτια αὐτοῦ· καὶ ἀπήγαγον αὐτὸν εἰς τὸν σταυρῶσαι.

32 Ἐξερχόμενοι δὲ, εὗρον ἄνθρωπον Κυρηναῖον, ὀνόματι Σίμωνα· τούτον ἠγγάρευσαν, ἵνα ἄρῃ τὸν σταυρὸν αὐτοῦ.

33 Καὶ ἐλθόντες εἰς τόπον λεγόμενον Γολγοθᾶ, ὅς ἐστι λεγόμενος Κρανίου τόπος,

34 Ἔδωκαν αὐτῷ πιεῖν ὄξος μετὰ χολῆς μεμυγμένον· καὶ γευσάμενος, οὐκ ἤθελε πιεῖν.

23 Καὶ ὁ ἡγεμὼν εἶπε· Καὶ τί κακὸν ἔκαμε; Καὶ ἐκείνοι ἐφώνασαν περισσά· Ἄς σταυρωθῇ.

24 Καὶ ἄφ' οὗ εἶδεν ὁ Πιλάτος, ὅτι δὲν κάμνει τίποτε, ἀλλὰ περισσότερον γίνεται σύγχυσις, ἐπῆρε νερόν, καὶ ἐνίψε τὰς χεῖρας του ἐμπροσθεν τοῦ λαοῦ, λέγων· Καθαρός εἰμαι ἀπὸ τοῦ αἵματος τοῦ δικαίου τούτου· σεις ὤψεσθε.

25 Καὶ ἀπεκρίθη ὅλος ὁ λαὸς, καὶ εἶπε· Τὸ αἷμα αὐτοῦ ὡς εἶναι ἐπάνω εἰς ἡμᾶς, καὶ εἰς τὰ παιδία μας.

26 Τότε τοὺς ἀπέλυσε τὸν Βαραββαῖν· καὶ τὸν Ἰησοῦν ἔδειρε, καὶ τὸν ἐπαράδωκεν εἰς αὐτοὺς, ἵνα νὰ σταυρωθῇ.

27 Τότε οἱ στρατιῶται τοῦ ἡγεμόνος ἐπῆραν τὸν Ἰησοῦν εἰς τὸ πραιτώριον, καὶ ἐπεριμάζωξαν ἐκεῖ εἰς αὐτὸν ὅλον τὸ ταγμα τῶν στρατιωτῶν.

28 Καὶ ἔκδυσαν αὐτὸν, καὶ τὸν ἐφόρεσαν κόκκινον φόρεμα.

29 Καὶ ἐπλεξαν καὶ ἓνα στέφανον ἀπὸ ἀγκάθια, καὶ τὸν ἔβαλον ἐπάνω εἰς τὴν κεφαλὴν του· καὶ εἰς τὴν δεξιάν του χεῖρα τὸν ἔδωκαν ἓνα κάλαμον· καὶ ἐγονάτισαν ἐμπροσθεν του, καὶ ἔλεγον· Χαῖρε ὁ βασιλεὺς τῶν Ἰουδαίων.

30 Καὶ πτύοντες εἰς αὐτὸν, ἐπῆραν τὸν κάλαμον, καὶ τὸν ἐκτύπησαν εἰς τὴν κεφαλὴν.

31 Καὶ ἄφ' οὗ τὸν ἐπαίζαν, τὸν ἐκδυσαν τὸ κόκκινον φόρεμα, καὶ τὸν ἐνέδυσαν πάλιν τὰ φορέματά του· καὶ τὸν ἐπήγαμον νὰ τὸν σταυρώσωσι.

32 Καὶ ἐν ᾧ ἐβγανον ἔξω, εὗρῃκαν ἓνα ἄνθρωπον Κυρηναῖον, ὀνομαζόμενον Σίμωνα· τούτον ἠγγάρευσαν, νὰ σηκῶσιν τὸν σταυρὸν του.

33 Καὶ ὅταν ἦλθον εἰς τὸν τόπον λεγόμενον Γολγοθᾶ, τὸ ὑπόσον θέλει νὰ εἴπῃ Κρανίου τόπος,

34 Τὸν ἔδωκαν νὰ πῇ ὀξύδιον, ἀνακαταμεινόμενον μετὰ χολῆς· καὶ ὅτε τὸ ἐγεύσατο, δὲν ἤθελε νὰ τὸ πῇ.

35 Σταυρώσαντες δὲ αὐτὸν, διεμερίσαντο τὰ ἱμάτια αὐτοῦ, βάλλοντες κλῆρον· ἵνα πληρωθῇ τὸ ῥῆθὲν ὑπὸ τοῦ προφήτου· Διεμερίσαντο τὰ ἱμάτια μου ἐαυτοῖς, καὶ ἐπὶ τὸν ἱματισμόν μου ἔβαλον κλῆρον.

36 Καὶ καθήμενοι, ἐτήρουν αὐτὸν ἐκεῖ.

37 Καὶ ἐπέθηκαν ἐπάνω τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ τὴν αἰτίαν αὐτοῦ γεγραμμένην· ΟΥΤΟΣ ἔΣΤΙΝ ἸΗΣΟΥΣ Ο ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ἸΟΥΔΑΙΩΝ.

38 Τότε σταυροῦνται σὺν αὐτῷ δύο λησταί· εἷς ἐκ δεξιῶν, καὶ εἷς ἐξ ἐνυνύμων.

39 Οἱ δὲ παραπορευόμενοι ἐβλασφήμουν αὐτὸν, κινοῦντες τὰς κεφαλὰς αὐτῶν,

40 Καὶ λέγοντες· Ὁ καταλύων τὸν ναὸν καὶ ἐν τρισὶν ἡμέραις οἰκοδομῶν, σῶσον σεαυτὸν· εἰ Υἱὸς εἶ τοῦ Θεοῦ, καταβῆθι ἀπὸ τοῦ σταυροῦ.

41 Ὁμοίως δὲ καὶ οἱ Ἀρχιερεῖς, ἐμπαίζοντες μετὰ τῶν Γραμματέων καὶ Πρεσβυτέρων, ἔλεγον·

42 Ἄλλους ἔσωσεν, ἑαυτὸν οὐ δύναται σῶσαι· εἰ βασιλεὺς Ἰσραὴλ ἔστι, καταβάτω νῦν ἀπὸ τοῦ σταυροῦ, καὶ πιστεύσομεν αὐτῷ.

43 Πέποιθεν ἐπὶ τὸν Θεόν· ρυσάσθω νῦν αὐτὸν, εἰ θέλει αὐτόν· εἶπε γάρ· Ὅτι Θεοῦ εἰμι Υἱός.

44 Τὸ δ' αὐτὸ καὶ οἱ λησταί, οἱ συσταυρωθέντες αὐτῷ, ἀνείδιζον αὐτῷ.

45 Ἀπὸ δὲ ἑκτῆς ὥρας σκότος ἐγένετο ἐπὶ πάσαν τὴν γῆν, ἕως ὥρας ἐννάτης.

46 Περὶ δὲ τὴν ἐννάτην ὥραν ἀνεβόησεν ὁ Ἰησοῦς φωνῇ μεγάλῃ, λέγων· Ἥλι, Ἥλι, λαμὰ σαβαχθανί· τοῦτ' ἔστι, Θεέ μου, Θεέ μου, ἵνατί με ἔγκατέλιπες·

47 Τινὲς δὲ τῶν ἐκεῖ ἐστῶτων, ἀκού-

35 Καὶ ἄφ' οὗ τὸν ἐσταύρωσαν, ἐμοίρασαν τὰ φορέματά του, ρίπτοντες λαχνούς· διὰ τὴν τελειωθῆναι ἐκεῖνον, τὸ ὅποιον ἐλαλήθη διὰ μέσου τοῦ προφήτου· Ἐδιαμοίρασαν τὰ φορέματά μου ἀνάμεσόν των, καὶ εἰς τὴν ἐνδυμασίαν μου ἔρριψαν λαχνούς.

36 Καὶ ἐκάθητο, καὶ τὸν ἐφύλαττον ἐκεῖ.

37 Καὶ ἔβαλον ἐπάνω εἰς τὴν κεφαλὴν του τὴν αἰτίαν αὐτοῦ γεγραμμένην· ΟΥΤΟΣ ΕἶΝΑΙ Ὁ ἸΗΣΟΥΣ Ο ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ἸΟΥΔΑΙΩΝ.

38 Τότε ἐσταυρώθησαν ὁμοῦ με αὐτὸν δύο λησταί· εἷς ἀπὸ τὰ δεξιὰ του, καὶ ἄλλος ἀπὸ τὰ ἀριστερά του.

39 Καὶ οἱ διαβαίνοντες εἰς τὸν δρόμον, τὸν ἐβλασφήμουν, κινοῦντες τὰς κεφαλὰς των,

40 Καὶ λέγοντες· Σὺ, ὁ ὁποῖος χαλνῆς τὸν ναὸν καὶ εἰς τρεῖς ἡμέρας τὸν οἰκοδομεῖς, σῶσον τὸν ἑαυτὸν σου· ἂν εἴσαι Υἱὸς τοῦ Θεοῦ, καταβα ἀπὸ τοῦ σταυροῦ.

41 Ὁμοιοτρόπως καὶ οἱ Ἀρχιερεῖς, περιπαίζοντες αὐτὸν ὁμοῦ με τοὺς Γραμματεῖς καὶ τοὺς Πρεσβυτέρους, ἔλεγον·

42 Ἄλλους ἔσωσε, καὶ τὸν ἑαυτὸν του δὲν δύναται νὰ σώσῃ· ἂν εἴναι βασιλεὺς τοῦ Ἰσραὴλ, ἅς κικαβῇ τῶρα ἀπὸ τοῦ σταυροῦ, καὶ θέλομεν τὸν πιστεύσει.

43 Εἰς τὸν Θεὸν ἔχει τὸ θάρρος του· ἅς τὸν γλυτώσῃ τῶρα, ἂν τὸν ἀγαπᾷ· ἐπειδὴ εἶπεν· Ὅτι Θεοῦ Υἱὸς εἰμι.

44 Τὰ ὅμοια τὸν ἀνείδιζον καὶ οἱ λησταί, οἱ ὅποιοι ἐσταυρώθησαν μαζί του.

45 Καὶ ἀπὸ τὴν ἕκτην ὥραν ἔγνε σκότος εἰς ὅλην τὴν γῆν, ἕως τὴν ἐννάτην.

46 Καὶ πλησίον εἰς τὴν ἐννάτην ὥραν ἐβόησεν ὁ Ἰησοῦς μετὰ μεγάλην φωνήν, καὶ εἶπεν· Ἥλι, Ἥλι, λαμὰ σαβαχθανί· τοῦτ' ἔστι, Θεέ μου, Θεέ μου, διὰ τί με ἀφήκες·

47 Καὶ ἄκποιοι ἀπὸ ἐκείνους, οἱ ὅποιοι

σαντες, ἔλεγον· "Οτι Ἡλίαν φωνεῖ οὗτος.

48 Καὶ εὐθὺς δραμὼν εἰς ἐξ αὐτῶν, καὶ λαβὼν σπογγὸν, πλήσας τε ὀξυς, καὶ περιθεὶς καλὰ μῶμ, ἐπότιζεν αὐτόν.

49 Οἱ δὲ λοιποὶ ἔλεγον· "Αφες, ἰδωμεν, εἰ ἔρχεται Ἡλίας σώσων αὐτόν.

50 Ὁ δὲ Ἰησοῦς πάλιν κράζας φωνῇ μεγάλῃ, ἀφῆκε τὸ πνεῦμα.

51 Καὶ ἰδοὺ, τὸ καταπέτασμα τοῦ ναοῦ ἐσχίσθη εἰς δύο, ἀπὸ ἄνωθεν ἕως κάτω· καὶ ἡ γῆ ἐσεισθή, καὶ αἱ πέτραι ἐσχίσθησαν·

52 Καὶ τὰ μνημεῖα ἀνεώχθησαν· καὶ πολλὰ σώματα τῶν κεκοιμημένων ἁγίων ἠγέρθη,

53 Καὶ ἐξεληθόντες ἐκ τῶν μνημείων, μετὰ τὴν ἔγερσιν αὐτοῦ, εἰσῆλθον εἰς τὴν ἁγίαν πόλιν, καὶ ἐνεφανίσθησαν πολλοῖς.

54 Ὁ δὲ ἐκατόνταρχος καὶ οἱ μετ' αὐτοῦ, τηροῦντες τὸν Ἰησοῦν, ἰδόντες τὸν σεισμόν καὶ τὰ γενόμενα, ἐφοβήθησαν σφοδρὰ, λέγοντες· Ἄλθῶς Θεοῦ Υἱὸς ἦν οὗτος.

55 Ἦσαν δὲ ἐκεῖ γυναῖκες πολλαί, ἀπὸ μακρόθεν θεωροῦσαι· αἵτινες ἠκολούθησαν τῷ Ἰησοῦ ἀπὸ τῆς Γαλιλαίας, διακονοῦσαι αὐτῷ·

56 Ἐν αἷς ἦν Μαρία ἡ Μαγδαληνὴ, καὶ Μαρία ἡ τοῦ Ἰακώβου καὶ Ἰωσή μήτηρ, καὶ ἡ μήτηρ τῶν υἱῶν Ζεβεδαίου.

57 Ὅψιας δὲ γενομένης, ἦλθεν ἄνθρωπος πλούσιος ἀπὸ Ἀριμαθαίας, τοῦνομα Ἰωσήφ, ὃς καὶ αὐτὸς ἐμαθήτευσε τῷ Ἰησοῦ.

58 Οὗτος προσελθὼν τῷ Πιλάτῳ, ῥήτησато τὸ σῶμα τοῦ Ἰησοῦ. Τότε ὁ Πιλάτος ἐκέλευσεν ἀποδοθῆναι τὸ σῶμα.

ἔστέκοντο ἐκεῖ, ἀφ' οὗ τὸ ἤκουσαν, ἔλεγον· "Οτι τὸν Ἡλίαν φωνάζει.

48 Καὶ παρευθὺς ἔτρεξεν εἰς ἀπ' αὐτούς, καὶ ἐπῆρεν ἐν σπογγάρῳ, καὶ τὸ ἐγέμισεν ἀπὸ ὀξυδίου, καὶ τὸ ἔβαλεν εἰς ἓνα κάλαμον, καὶ τὸν ἐπότιζε.

49 Καὶ οἱ ἄλλοι ἔλεγον· Ἀφήτε, νῦν ἰδωμεν, ἂν ἔρχεται ὁ Ἡλίας νῦν τὸν γλυτώσῃ.

50 Καὶ ὁ Ἰησοῦς πάλιν φωνάζας μετὰ μεγάλῃ φωνῇ, ἀφῆκε τὸ πνεῦμα.

51 Καὶ παρευθὺς τὸ καταπέτασμα τοῦ ναοῦ ἐσχίσθη εἰς δύο, ἀπ' ἐπάνω ἕως κάτω· καὶ ἡ γῆ ἐσεισθή, καὶ αἱ πέτραι ἐσχίσθησαν·

52 Καὶ τὰ μνημεῖα ἠνοίχθησαν· καὶ πολλὰ σώματα τῶν ἀποθαμμένων ἁγίων ἀνέστησαν,

53 Καὶ ἐβγήκαν ἔξω ἀπὸ τὰ μνημεῖα, ὕστερον ἀπὸ τὴν ἀνάστασιν τοῦ Χριστοῦ, καὶ ὑπῆγαν εἰς τὴν ἁγίαν πόλιν, καὶ ἐφάνησαν εἰς πολλούς.

54 Καὶ ὁ ἐκατόνταρχος καὶ ἐκεῖνοι, οἱ ὅποιοι ἦσαν ὁμοῦ μετ' αὐτόν, φυλάττοντες τὸν Ἰησοῦν, ἀφ' οὗ εἶδον τὸν σεισμόν καὶ τὰ γενόμενα, ἐφοβήθησαν κατὰ πολλὰ, καὶ εἶπον· Ἄλθῶς Θεοῦ Υἱὸς ἦτον οὗτος.

55 Καὶ ἦσαν καὶ γυναῖκες ἐκεῖ πολλαί, αἱ ὅποια ἐβλεπον ἀπὸ μακρὰν· αἱ ὅποια ἠκολούθησαν τὸν Ἰησοῦν ἀπὸ τὴν Γαλιλαίαν, καὶ τὸν ὑπηρετοῦν·

56 Μεταξὺ τῶν ὁποίων ἦσαν ἡ Μαρία ἡ Μαγδαληνὴ, καὶ Μαρία ἡ μήτηρ τοῦ Ἰακώβου καὶ τοῦ Ἰωσή, καὶ ἡ μήτηρ τῶν υἱῶν τοῦ Ζεβεδαίου.

57 Καὶ ἀφ' οὗ ἐβραδύασεν, ἦλθεν ἄνθρωπος τις πλούσιος ἀπὸ τὴν Ἀριμαθαίαν, τὸ ὄνομα τοῦ Ἰωσήφ, ὁ ὅποιος ἦτον καὶ αὐτὸς μαθητὴς τοῦ Ἰησοῦ.

58 Οὗτος ὑπῆγεν εἰς τὸν Πιλάτον, καὶ ἐξήτησε τὸ σῶμα τοῦ Ἰησοῦ. Τότε ὁ Πιλάτος ἐπρόσταξε νῦν τὸν δοθῆ τὸ σῶμα.

59 Καὶ λαβὼν τὸ σῶμα ὁ Ἰωσήφ, ἐνέτυλιξεν αὐτὸ σινδόνι καθαρῷ·

60 Καὶ ἔθηκεν αὐτὸ ἐν τῷ καινῷ αὐτοῦ μνημείῳ, ὃ ἐλατόμησεν ἐν τῇ πέτρᾳ· καὶ προσκυλίσας λίθον μέγαν τῇ θύρᾳ τοῦ μνημείου, ἀπῆλθεν.

61 Ἦν δὲ ἐκεῖ Μαρία ἡ Μαγδαληνὴ, καὶ ἡ ἄλλη Μαρία, καθήμεναι ἀπέναντι τοῦ τάφου.

62 Τῇ δὲ ἐπαύριον, ἥτις ἐστὶ μετὰ τὴν παρασκευὴν, συνήχθησαν οἱ Ἀρχιερεῖς καὶ οἱ Φαρισαῖοι πρὸς Πιλάτον,

63 Λέγοντες· Κύριε, ἐμνήσθημεν, ὅτι ἐκεῖνος ὁ πλάνος εἶπεν, ἔτι ζῶν· Μετὰ τρεῖς ἡμέρας ἐγείρομαι.

64 Κέλευσον οὖν ἀσφαλισθῆναι τὸν τάφον ἕως τῆς τρίτης ἡμέρας· μήποτε ἐλθόντες οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ νυκτός, κλέψωσιν αὐτὸν, καὶ εἰπῶσι τῷ λαῷ· Ἠγέρθη ἀπὸ τῶν νεκρῶν· καὶ ἔσται ἡ ἐσχάτη πλάνη χειρόν τῆς πρώτης.

65 Ἐφη δὲ αὐτοῖς ὁ Πιλάτος· Ἔχετε κουστωδία· ὑπάγετε, ἀσφαλίσασθε ὡς οἰδατε.

66 Οἱ δὲ πορευθέντες, ἠσφάλισαν τὸν τάφον, σφραγίσαντες τὸν λίθον, μετὰ τῆς κουστωδίας.

Κεφ. κη'. XXVIII.

Ἡ ΨΕ δὲ σαββάτων, τῇ ἐπιφωσκούσῃ εἰς μίαν σαββάταν, ἦλθε Μαρία ἡ Μαγδαληνὴ, καὶ ἡ ἄλλη Μαρία, θεωρήσαι τὸν τάφον.

2 Καὶ ἰδὼν, σεισμὸς ἐγένετο μέγας· ἄγγελος γὰρ Κυρίου, καταβὰς ἐξ οὐρανοῦ, προσελθὼν ἀπεκύλισε τὸν λίθον ἀπὸ τῆς θύρας, καὶ ἐκάθητο ἐπάνω αὐτοῦ·

3 Ἦν δὲ ἡ ἰδέα αὐτοῦ ὡς ἀστραπὴ, καὶ τὸ ἐνδύμα αὐτοῦ λευκὸν ὥσει χιῶν.

59 Καὶ ἄφ' οὗ ἔλαβε τὸ σῶμα ὁ Ἰωσήφ, τὸ ἐτύλιξε μὲ σινδόνι καθαρὸν·

60 Καὶ τὸ ἔβαλεν εἰς τὸ καινὸν τοῦ μνημείου, τὸ ὁποῖον ἔσκαψεν εἰς τὴν πέτραν· καὶ ἐκύλισε μίαν πέτραν μεγάλην εἰς τὸ στόμα τοῦ μνημείου, καὶ ἀνεχώρησε.

61 Καὶ ἦσαν ἐκεῖ ἡ Μαρία ἡ Μαγδαληνὴ, καὶ ἡ ἄλλη Μαρία, καὶ ἐκάθοντο κατέναντι τοῦ τάφου.

62 Καὶ τὴν αὐρίνην, ἡ ὁποία εἶναι ὕστερον ἀπὸ τὴν παρασκευὴν, συνηθροίσθησαν οἱ Ἀρχιερεῖς καὶ οἱ Φαρισαῖοι εἰς τὸν Πιλάτον,

63 Λέγοντες· Αὐθέντη, ἐνθυμήθημεν, ὅτι ἐκεῖνος ὁ πλάνος, ἐν ᾧ ἄκομη ἦτον ζωντανός, εἶπεν· Ὑστερον ἀπὸ τρεῖς ἡμέρας ἀνασταίνομαι.

64 Πρόσταξον λοιπὸν νὰ σφαιλισθῇ ὁ τάφος ἕως τὴν τρίτην ἡμέραν· μήπως καὶ οἱ μαθηταὶ τοῦ ἐλθῶσι τὴν νύκτα, καὶ τὸν κλέψωσι, καὶ εἰπῶσι εἰς τὸν λαόν· Ἀνεσταθῇ ἀπὸ τοῦ νεκροῦ· καὶ θέλει εἶναι ἡ ὕστερινή πλάνη χειροτέρα ἀπὸ τὴν πρώτην.

65 Λέγει εἰς αὐτοὺς ὁ Πιλάτος· Ἐχετε φύλακας· ὑπάγετε, σφαλίσατέ τον καθὼς ἰξεύρετε.

66 Καὶ ἐκεῖνοι ὑπήγον, καὶ ἐσφάλισαν τὸν τάφον, σφραγίσαντες τὸν λίθον, μαζί μὲ τοὺς φύλακας.

Κεφ. κη'. XXVIII.

ΚΑΙ τὸ σάββατον βράδυ, ὅταν ἤρχισε νὰ χαράξῃ ἡ κυριακὴ, ἡ πρώτη ἡμέρα τῆς ἐβδομάδος, ἦλθεν ἡ Μαρία ἡ Μαγδαληνὴ, καὶ ἡ ἄλλη Μαρία, νὰ ἰδῶσι τὸν τάφον.

2 Καὶ ἰδὼν, ἔγινε μεγάλος σεισμὸς· διότι ἄγγελος Κυρίου κατέβη ἀπὸ τὸν οὐρανόν, καὶ ὑψῆγε καὶ ἐκύλισε τὸν λίθον ἀπὸ τὴν θύραν τοῦ μνημείου, καὶ ἐκάθετο ἐπάνω εἰς τὴν πέτραν·

3 Καὶ ἦτον ἡ ὄψις τοῦ καθὼς ἡ ἀστραπὴ, καὶ τὸ φόρεμά του λευκὸν καθὼς τὸ χιόνι.

4 Ἀπὸ δὲ τοῦ φόβου αὐτοῦ ἐσεΐσθαι οἱ θρουνῶντες, καὶ ἐγένοντο ὡσεὶ νεκροί.

5 Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ ἄγγελος, εἶπε ταῖς γυναῖξιν· Μὴ φοβείσθε ὑμεῖς· οἶδα γάρ, ὅτι Ἰησοῦν τὸν ἐσταυρωμένον ζητεῖτε.

6 Οὐκ ἔσταν ὧδε· ἠγέρθη γάρ, καθὼς εἶπε· δεῦτε, ἰδετε τὸν τόπον ὅπου ἔκειτο ὁ Κύριος.

7 Καὶ ταχὺ πορευθεῖσαι, εἶπατε τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ, ὅτι ἠγέρθη ἀπὸ τῶν νεκρῶν· καὶ ἰδοὺ, προαγεῖ ὑμᾶς εἰς τὴν Γαλιλαίαν· ἐκεῖ αὐτὸν ὄψεσθε· ἰδοὺ, εἶπον ὑμῖν.

8 Καὶ ἐξελεύσασαι ταχὺ ἀπὸ τοῦ μνημείου μετὰ φόβου καὶ χαρᾶς μεγάλης, ἔδραμον ἀπαγγεῖλαι τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ.

9 Ὡς δὲ ἐπορεύοντο ἀπαγγεῖλαι τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ, καὶ ἰδοὺ, ὁ Ἰησοῦς ἀπήντησεν αὐταῖς, λέγων· Χαίρετε. Αἱ δὲ προσελθούσαι, ἐκράτησαν αὐτὸν τοῖς πόδας, καὶ προσεκύνησαν αὐτῷ.

10 Τότε λέγει αὐταῖς ὁ Ἰησοῦς· Μὴ φοβείσθε· ὑπάγετε, ἀπαγγεῖλατε τοῖς ἀδελφοῖς μου, ἵνα ἀπέλθωσιν εἰς τὴν Γαλιλαίαν, καὶ κἀκεῖ με ὄψονται.

11 Πορευομένων δὲ αὐτῶν, ἰδοὺ, τινὲς τῆς κουστωδίας, ἐλθόντες εἰς τὴν πόλιν, ἀπήγγειλαν τοῖς Ἀρχιερεῦσιν ἅπαντα τὰ γενόμενα.

12 Καὶ συναχθέντες μετὰ τῶν Πρεσβυτέρων, συμβουλίον τε λαβόντες, ἀργύρια ἱκανὰ ἔδωκαν τοῖς στρατιώταις,

13 Λέγοντες· Εἶπατε, ὅτι οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ, νυκτὸς ἐλθόντες, ἐκλεψάν αὐτὸν ἡμῶν κοιμωμένον.

14 Καὶ ἐὰν ἀκουσῇ τοῦτο ἐπὶ τοῦ ἡγεμόνος, ἡμεῖς πείσομεν αὐτόν, καὶ ὑμᾶς ἀμερίμους ποιήσομεν.

15 Οἱ δὲ, λαβόντες τὰ ἀργύρια,

4 Καὶ ἀπὸ τὸν φόβον αὐτοῦ ἐτρόμαξαν ἐκεῖνοι, οἱ ὅποιοι ἐφύλαττον τὸν τάφον, καὶ ἐγένοντο ὡς νεκροί.

5 Καὶ ἀπεκρίθη ὁ ἄγγελος, καὶ εἶπεν εἰς τὰς γυναῖκας· Μὴ φοβείσθε σεῖς· διότι ἰξεύρω, ὅτι τὸν Ἰησοῦν τὸν ἐσταυρωμένον γυρεύετε.

6 Δὲν εἶναι ἔδω· διότι ἀνέστη, καθὼς εἶπεν· ἐλάτε, καὶ ἰδετε τὸν τόπον ὅπου ἔκειτο ὁ Κύριος.

7 Καὶ ὀλίγωρα ὑπάγετε, καὶ εἰπατε εἰς τοὺς μαθητάς του, ὅτι ἀνέστη ἀπὸ τοὺς νεκρούς· καὶ ἰδοὺ, ὑπάγει προτῆτερα ἀπὸ σῶς εἰς τὴν Γαλιλαίαν· ἐκεῖ θέλετε τὸν ἰδῆ· ἰδοὺ, σὰς τὸ εἶπα.

8 Καὶ ἐβγήκαν ὀλίγωρα ἀπὸ τὸ μῆμα με φόβον καὶ με μεγάλην χαρὰν, καὶ ἔτρεξαν νὰ τὸ εἰπωσιν εἰς τοὺς μαθητάς του.

9 Καὶ καθὼς ἐπήγαινον νὰ τὸ εἰπωσιν εἰς τοὺς μαθητάς του, ἰδοὺ, ὁ Ἰησοῦς ταῖς ἀπήντησε, καὶ ταῖς εἶπε· Χαίρεσθε. Καὶ ἐκεῖναι ὑπήγαν ἐγγύς, καὶ ἐπίκσαν τὰ ποδιὰ τῶν, καὶ τὸν ἐπροσκύνησαν.

10 Τότε ταῖς εἶπεν ὁ Ἰησοῦς· Μὴ φοβείσθε· ὑπάγετε, μηνύσατε εἰς τοὺς ἀδελφούς μου, νὰ ἐλθωσιν εἰς τὴν Γαλιλαίαν, καὶ ἐκεῖ θέλουσι με ἰδῆ.

11 Καὶ καθὼς ἐπήγαινον αὐταὶ εἰς τὴν πόλιν, ἰδοὺ, καὶ κῆπποισι ἀπὸ τοὺς στρατιώτας, οἱ ὅποιοι ἐφύλαττον, ἦλθον εἰς τὴν πόλιν, καὶ εἶπον εἰς τοὺς Ἀρχιερεῖς ὅλα τὰ γενόμενα.

12 Καὶ ἐκεῖνοι ἐμαζώχθησαν μετὰ τῶν Πρεσβυτέρων, καὶ ἐσυμβουλευθήσαν, καὶ ἔδωκαν ἀρεκτὰ ἀργύρια εἰς τοὺς στρατιώτας,

13 Λέγοντες· Εἶπατε, ὅτι οἱ μαθηταὶ του ἦλθον τὴν νύκτα, ὅταν ἐκοιμώμεθα, καὶ τὸν ἐκλεψαν.

14 Καὶ ἐὰν ἀκουσῇ τοῦτο εἰς τὸν ἡγεμόνα, ἡμεῖς θέλομεν τὸν καταπίσει, καὶ σὰς θέλομεν κάμει ἀκινδύνους.

15 Καὶ ἐκεῖνοι ἐπῆραν τὰ ἀργύρια,

εποίησαν ὡς ἐδιδάχθησαν. Καὶ διεφemίσθη ὁ λόγος οὗτος παρὰ Ἰουδαίους μέχρι τῆς σήμερον.

16 Οἱ δὲ ἑνδεκα μαθηταὶ ἐπορεύθησαν εἰς τὴν Γαλιλαίαν, εἰς τὸ ὄρος οὗ ἐτάξατο αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς.

17 Καὶ ἰδόντες αὐτὸν, προσεκύνησαν αὐτῷ· οἱ δὲ ἐδίστασαν.

18 Καὶ προσελθὼν ὁ Ἰησοῦς, ἐλάλησεν αὐτοῖς, λέγων· Ἐδόθη μοι πᾶσα ἐξουσία ἐν οὐρανῷ καὶ ἐπὶ γῆς.

19 Πορευθέντες οὖν μαθητεύσατε πάντα τὰ ἔθνη, βαπτίζοντες αὐτοὺς εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος·

20 Διδάσκοντες αὐτοὺς τηρεῖν πάντα ὅσα ἐνετειλάμην ὑμῖν· καὶ ἰδοὺ, ἐγὼ μεθ' ὑμῶν εἰμι πάσας τὰς ἡμέρας, ἕως τῆς συντελείας τοῦ αἰῶνος. Ἀμήν.

καὶ ἕκαμην καθὼς τοὺς ἐδίδαξαν. Καὶ διεφemίσθη οὗτος ὁ λόγος εἰς τοὺς Ἰουδαίους ἕως τὴν σήμερον.

16 Καὶ οἱ ἑνδεκα μαθηταὶ ὑπῆγον εἰς τὴν Γαλιλαίαν, εἰς τὸ ὄρος, ἐκεῖ ὅπου τοὺς ἐδιώρισεν ὁ Ἰησοῦς.

17 Καὶ αὐτοὶ βλέποντές τον, τὸν ἐπροσκύνησαν· ἀλλ' οἱ ὅμως ἐδίστασαν.

18 Καὶ ἐπλησίασεν ὁ Ἰησοῦς, καὶ τοὺς ἐλάλησε, καὶ τοὺς εἶπε· Μοι ἐδόθη πᾶσα ἐξουσία εἰς τὸν οὐρανὸν καὶ εἰς τὴν γῆν.

19 Ὑπάγετε λοιπὸν, διδάξατε ὅλα τὰ ἔθνη, βαπτίζοντες αὐτοὺς εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος·

20 Διδάσκοντες αὐτοὺς νὰ φυλάττωσι ὅλα ὅσα σὺς ἐπαράγγειλα· καὶ ἰδοὺ, ἐγὼ εἰμι ὁμοῦ μετὰ σὺς ὅλον τὸν καιρὸν, ἕως τοῦ τέλους τοῦ κόσμου. Ἀμήν.

ΤΟ

ΚΑΤΑ ΜΑΡΚΟΝ

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ.

Κεφ. α'. Ι.

ἌΡΧΗ τοῦ εὐαγγελίου Ἰησοῦ Χριστοῦ, Υἱοῦ τοῦ Θεοῦ·

2 Ὡς γεγραπται ἐν τοῖς προφήταις· Ἰδοὺ, ἐγὼ ἀποστέλλω τὸν ἄγγελόν μου πρὸ προσώπου σου, ὃς κατασκευάσει τὴν ὁδὸν σου ἐμπροσθέν σου.

3 Φωνὴ βοῶντος ἐν τῇ ἐρήμῳ· Ἐτοιμάσατε τὴν ὁδὸν Κυρίου, εὐθείας ποιεῖτε τὰς τρίβους αὐτοῦ.

4 Ἐγένετο Ἰωάννης βαπτίζων ἐν τῇ ἐρήμῳ, καὶ κηρύσσειν βάπτισμα μετανοίας εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν.

5 Καὶ ἐξεπορεύετο πρὸς αὐτὸν

Κεφ. α'. Ι.

Ἡ ἈΡΧΗ τοῦ εὐαγγελίου τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ, τοῦ Υἱοῦ τοῦ Θεοῦ·

2 Καθὼς εἶναι γεγραμμένον εἰς τοὺς προφήτας· Ἰδοὺ, ἐγὼ στέλλω τὸν ἄγγελόν μου ἐμπροσθέν σου, ὁ ὁποῖος θέλει ἐτοιμάσει τὸν δρόμον σου ἐμπροσθέν σου.

3 Ἡ φωνὴ ἐκείνου, ὁ ὁποῖος βοᾷ εἰς τὴν ἐρήμον· Ἐτοιμάσατε τὴν ὁδὸν τοῦ Κυρίου, ἱσάσατε τοὺς δρόμους του.

4 Ἦτον ὁ Ἰωάννης, ὁ ὁποῖος ἐβάπτιζεν εἰς τὴν ἐρήμον, καὶ ἐκήρυττε βάπτισμα μετανοίας εἰς συγχώρησιν ἁμαρτιῶν.

5 Καὶ ἐπήγαγον εἰς αὐτὸν ὅλην ἡ

πᾶσα ἡ Ἰουδαία χώρα, καὶ οἱ Ἱεροσολυμίται· καὶ ἐβαπτίζοντο πάντες ἐν τῷ Ἰορδάνῃ ποταμῷ ὑπ' αὐτοῦ, ἐξομολογούμενοι τὴν ἁμαρτίαν αὐτῶν.

6 Ἦν δὲ Ἰωάννης ἐνδεδυμένος τρίχας καμήλου, καὶ ζώην δερματίνην περὶ τὴν ὀσφύν αὐτοῦ· καὶ ἐσθίων ἀκρίδας καὶ μέλι ἄγριον.

7 Καὶ ἐκήρυττε, λέγων· Ἐρχεται ὁ ἰσχυρότερός μου ὀπίσω μου, οὐ οὐκ εἰμὶ ἱκανός, κύψας λῦσαι τὸν ἱμάντα τῶν ὑποδημάτων αὐτοῦ.

8 Ἐγὼ μὲν ἐβάπτισα ὑμᾶς ἐν ὕδατι· αὐτὸς δὲ βαπτίσει ὑμᾶς ἐν Πνεύματι ἁγίῳ.

9 Καὶ ἐγένετο ἐν ἐκείναις ταῖς ἡμέραις, ἦλθεν Ἰησοῦς ἀπὸ Ναζαρετ τῆς Γαλιλαίας, καὶ ἐβαπτίσθη ὑπὸ Ἰωάννου εἰς τὸν Ἰορδάνην.

10 Καὶ εὐθὺς ἀναβαίνων ἀπὸ τοῦ ὕδατος, εἶδε σχιζόμενους τοὺς οὐρανούς, καὶ τὸ Πνεῦμα ὡσεὶ περιστερῆν, καταβαίνον ἐπ' αὐτόν.

11 Καὶ φωνὴ ἐγένετο ἐκ τῶν οὐρανῶν· Σὺ εἶ ὁ Υἱός μου ὁ ἀγαπητός, ἐν ᾧ εὐδόκησα.

12 Καὶ εὐθὺς τὸ Πνεῦμα αὐτὸν ἐκβάλλει εἰς τὴν ἔρημον.

13 Καὶ ἦν ἐκεῖ ἐν τῇ ἐρήμῳ ἡμέρας τεσσαράκοντα, πειραζόμενος ὑπὸ τοῦ Σατανᾶ· καὶ ἦν μετὰ τῶν θηρίων· καὶ οἱ ἄγγελοι τηροῦν αὐτόν.

14 Μετὰ δὲ τὸ παραδοθῆναι τὸν Ἰωάννην, ἦλθεν ὁ Ἰησοῦς εἰς τὴν Γαλιλαίαν, κηρύττων τὸ εὐαγγέλιον τῆς βασιλείας τοῦ Θεοῦ,

15 Καὶ λέγων· Ὅτι πεπλήρωται ὁ καιρὸς, καὶ ἤγγικεν ἡ βασιλεία τοῦ Θεοῦ· μετανοεῖτε, καὶ πιστεῦετε ἐν τῷ εὐαγγελίῳ.

16 Περιπατῶν δὲ παρὰ τὴν θάλασσαν τῆς Γαλιλαίας, εἶδε Σίμωνα καὶ Ἀνδρέαν τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ, βάλλοντας ἀμφίβληπτον ἐν τῇ θαλάσῃ· (ἦσαν γὰρ ἀλιεῖς)

χώρα τῆς Ἰουδαίας, καὶ οἱ Ἱεροσολυμίται· καὶ ἐβαπτίζοντο ὅλοι εἰς τὸν Ἰορδάνην ποταμὸν ἀπ' αὐτὸν, ἐξομολογούμενοι τὰς ἁμαρτίας τῶν.

6 Καὶ ὁ Ἰωάννης ἦτον ἐνδυμένος ἀπὸ τὰς τρίχας τῆς καμήλας, καὶ ζώην δερματίνην εἰς τὴν μέσσην τοῦ καὶ ἔτρωγεν ἀκρίδας καὶ μέλι ἄγριον.

7 Καὶ ἐκήρυττε, λέγων· Ἐρχεται ὁ δυνατότερός μου ὀπίσω μου, τοῦ ὁποίου ἐγὼ δὲν εἶμαι ἄξιος, νὰ κύψω καὶ νὰ λύσω τὸ λωρίον τῶν ὑποδημάτων τοῦ.

8 Ἐγὼ σὰς ἐβάπτισα με νερόν· ἀλλ' αὐτὸς θέλει σὰς βαπτίσει με Πνεῦμα ἅγιον.

9 Καὶ ἐγένετο εἰς ἐκείνας τὰς ἡμέρας, ἦλθεν ὁ Ἰησοῦς ἀπὸ τὴν Ναζαρετ τῆς Γαλιλαίας, καὶ ἐβαπτίσθη ἀπὸ τὸν Ἰωάννην εἰς τὸν Ἰορδάνην.

10 Καὶ παρευθὺς ἀναβαίνων ἀπὸ τὸ νερόν, εἶδε τοὺς οὐρανούς ὅτι ἐσχίζοντο, καὶ τὸ Πνεῦμα ὅτι κατέβαιναν ὡς περιστέρα ἐπάνω τοῦ.

11 Καὶ φωνὴ ἐγένετο ἀπὸ τοὺς οὐρανῶν, (ἡ ὁποία ἔλεγεν·) Σὺ εἶσθα ὁ Υἱός μου ὁ ἠγαπημένος, εἰς τὸν ὁποῖον ἀναπαύομαι.

12 Καὶ παρευθὺς τὸ Πνεῦμα τὸν ἐβγαλεν εἰς τὴν ἔρημον.

13 Καὶ ἦτον ἐκεῖ εἰς τὴν ἔρημον σκράντα ἡμέρας, καὶ ἐπειράζετο ἀπὸ τὸν Σατανᾶ· καὶ ἦτον μετὰ τὰ θηρία· καὶ οἱ ἄγγελοι τὸν ὑπηρετήσαν.

14 Μετὰ ὅστερον ἀφ' οὗ ἐπαράδόθη ὁ Ἰωάννης, ἦλθεν ὁ Ἰησοῦς εἰς τὴν Γαλιλαίαν, καὶ ἐκήρυττε τὸ εὐαγγέλιον τῆς βασιλείας τοῦ Θεοῦ,

15 Καὶ ἔλεγεν· Ὁ καιρὸς ἐπληρώθη, καὶ ἡ βασιλεία τοῦ Θεοῦ ἐπλησίασε· μετανοεῖτε, καὶ πιστεῦετε εἰς τὸ εὐαγγέλιον.

16 Καὶ περιπατῶν εἰς τὴν θάλασσαν τῆς Γαλιλαίας, εἶδε τὸν Σίμωνα καὶ τὸν Ἀνδρέαν τὸν ἀδελφὸν τοῦ, οἱ ὁποῖοι ἐῤῥιπτον τὰ δίκτυα εἰς τὴν θάλασσαν· (διότι ἦσαν ψαράδες·)

17 Καὶ εἶπεν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· Δεῦτε ὀπίσω μου, καὶ ποιήσω ὑμᾶς γενέσθαι ἀληεῖς ἀνθρώπων.

18 Καὶ εὐθέως ἀφέντες τὰ δίκτυα αὐτῶν, ἠκολούθησαν αὐτῷ.

19 Καὶ προβὰς ἐκεῖθεν ὀλίγον, εἶδεν Ἰακώβον τὸν τοῦ Ζεβεδαίου, καὶ Ἰωάννην τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ, καὶ αὐτοὺς ἐν τῷ πλοίῳ καταρτίζοντας τὰ δίκτυα.

20 Καὶ εὐθέως ἐκάλεσεν αὐτούς· καὶ ἀφέντες τὸν πατέρα αὐτῶν Ζεβεδαῖον ἐν τῷ πλοίῳ μετὰ τῶν μισθωτῶν, ἀπῆλθον ὀπίσω αὐτοῦ.

21 Καὶ εἰσπορεύονται εἰς Καπερναοὺμ· καὶ εὐθέως τοῖς σάββασιν εἰσελθὼν εἰς τὴν συναγωγὴν, ἐδίδασκε.

22 Καὶ ἐξεπλήσσοντο ἐπὶ τῇ διδαχῇ αὐτοῦ· ἦν γὰρ διδάσκων αὐτοὺς ὡς ἐξουσίαν ἔχων, καὶ οὐχ ὡς οἱ Γραμματεῖς.

23 Καὶ ἦν ἐν τῇ συναγωγῇ αὐτῶν ἄνθρωπος ἐν πνεύματι ἀκαθάρτῳ, καὶ ἀνέκραξε,

24 Λέγων· Ὡς, τί ἡμῖν καὶ σοὶ Ἰησοῦ Ναζαρηνέ; ἤλθες ἀπολέσαι ἡμᾶς; οἶδά σε τίς εἶ, ὁ Ἅγιος τοῦ Θεοῦ.

25 Καὶ ἐπετίμησεν αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς, λέγων· Φιμώθητι, καὶ ἐξέλθε ἐξ αὐτοῦ.

26 Καὶ σπαράξαν αὐτὸν τὸ πνεῦμα τὸ ἀκάθαρτον, καὶ κράξαν φωνῇ μεγάλῃ, ἐξῆλθεν ἐξ αὐτοῦ.

27 Καὶ ἐθαμβήθησαν πάντες, ὥστε συζητεῖν πρὸς αὐτοὺς, λέγοντας· Τί ἐστὶ τοῦτο; τίς ἡ διδαχὴ ἡ καινὴ αὕτη; ὅτι κατ' ἐξουσίαν καὶ τοῖς πνεύμασι τοῖς ἀκαθάρτοις ἐπιτάσσει, καὶ ὑπακούουσιν αὐτῷ.

28 Ἐξῆλθε δὲ ἡ ἀκοὴ αὐτοῦ εὐθὺς εἰς ὅλην τὴν περίχωρον τῆς Γαλιλαίας.

29 Καὶ εὐθέως ἐκ τῆς συναγωγῆς ἐξελθόντες, ἦλθον εἰς τὴν οἰκίαν Σίμωνος καὶ Ἀνδρέου, μετὰ Ἰακώβου

17 Καὶ λέγει εἰς αὐτοὺς ὁ Ἰησοῦς· Ἐλᾶτε ὀπίσω μου, καὶ θέλω σᾶς κάμει νὰ γενῆτε ψαράδες ἀνθρώπων.

18 Καὶ παρευθὺς ἀφίνοντες τὰ δίκτυα τῶν, τὸν ἠκολούθησαν.

19 Καὶ πηγαίνων ὀλίγον παρεκεῖ, εἶδε τὸν Ἰακώβον τὸν υἱὸν τοῦ Ζεβεδαίου, καὶ τὸν Ἰωάννην τὸν ἀδελφόν του, οἱ ὅποιοι καὶ ἦσαν μέσα εἰς τὸ πλοῖον, καὶ ἐδιώρθωνον τὰ δίκτυα.

20 Καὶ παρευθὺς τοὺς ἐκράξε· καὶ οὗτοι ἀφήκαν τὸν πατέρα τῶν Ζεβεδαίων μέσα εἰς τὸ πλοῖον μαζί με τοὺς ἐργάτας, καὶ ὑπῆγον ὀπίσω του.

21 Καὶ ἐμβῆκαν μέσα εἰς τὴν Καπερναοὺμ· καὶ παρευθὺς τὰ σάββατα ἐμβῆκε μέσα εἰς τὴν συναγωγὴν, καὶ ἐδίδασκε.

22 Καὶ ἐτρόμαζον εἰς τὴν διδαχὴν του· διότι τοὺς ἐδίδασκε ὡς ἄνθρωπος, ὁ ὁποῖος ἔχει ἐξουσίαν, καὶ οὐχὶ καθὼς οἱ Γραμματεῖς.

23 Καὶ εἰς τὴν συναγωγὴν τῶν ἦτον ἄνθρωπός τις, ὁ ὁποῖος εἶχε πνεῦμα ἀκάθαρτον, καὶ ἐκράξε,

24 Λέγων· Ἀφες, τί ἔχεις νὰ κάμῃς με ἡμᾶς, ὦ Ἰησοῦ Ναζαρηνέ; ἤλθες νὰ μᾶς χαλάσῃς; σὲ ἰξέρω ποῖος εἶσαι, ὁ Ἅγιος τοῦ Θεοῦ.

25 Καὶ ὁ Ἰησοῦς τὸ ἐπρόσταξε με ὀργὴν, καὶ εἶπε· Ἀποστομώθητι, καὶ ἔβγα ἀπ' αὐτοῦ.

26 Καὶ τὸ πνεῦμα τὸ ἀκάθαρτον τὸν ἐσπάραξε, καὶ ἐκράξε με μεγάλην φωνήν, καὶ ἐβγῆκεν ἀπ' αὐτόν.

27 Καὶ ἐτρόμαξαν ὅλοι εἰς τὸσον, ὥστε ἐξήτουν ἀνάμεσόν τῶν, καὶ ἐλεγον· Τί εἶναι τοῦτο; τί εἶναι αὕτη ἡ καινὴ διδαχὴ; διότι με ἐξουσίαν προστάζει καὶ τὰ πνεύματα τὰ ἀκάθαρτα, καὶ τὸν ὑπακούουσι.

28 Καὶ εὐθὺς ἐβγῆκεν ἡ φήμη του εἰς ὅλα τὰ περίχωρα τῆς Γαλιλαίας.

29 Καὶ παρευθὺς ἀπ' οὗ ἐβγῆκαν ἀπὸ τὴν συναγωγὴν, ὑπῆγον εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ Σίμωνος καὶ τοῦ Ἀνδρέου,

καὶ Ἰωάννου.

30 Ἡ δὲ πενθερὰ Σίμωνος κατέκειτο πυρέσσουσα· καὶ εὐθὺς λέγουσιν αὐτῷ περὶ αὐτῆς.

31 Καὶ προσελθὼν ἤγειρεν αὐτήν, κρατήσας τῆς χειρὸς αὐτῆς· καὶ ἀφῆκεν αὐτήν ὁ πυρετὸς εὐθέως· καὶ διηκόνει αὐτοῖς.

32 Ὁφίας δὲ γενομένης, ὅτε ἐδῶ ὁ ἥλιος, ἔφερον πρὸς αὐτὸν πάντας τοὺς κακῶς ἔχοντας καὶ τοὺς δαιμονιζομένους.

33 Καὶ ἡ πόλις ὅλη ἐπισυνηγμένη ἦν πρὸς τὴν Σύραν.

34 Καὶ θεράπευσε πολλοὺς κακῶς ἔχοντας ποικίλαις νόσοις· καὶ δαιμόνια πολλὰ ἐξέβαλε, καὶ οὐκ ἤφιε λαλεῖν τὰ δαιμόνια, ὅτι ᾔδεισαν αὐτόν.

35 Καὶ προῖ, ἔνυχον Λίαν, ἀναστάς ἐξῆλθε· καὶ ἀπῆλθεν εἰς ἔρημον τόπον, κακεῖ προσήχето.

36 Καὶ κατεδίωξαν αὐτὸν ὁ Σίμων, καὶ οἱ μετ' αὐτοῦ.

37 Καὶ εὑρόντες αὐτόν, λέγουσιν αὐτῷ· Ὅτι πάντες ζητοῦσί σε.

38 Καὶ λέγει αὐτοῖς· Ἀγωμεν εἰς τὰς ἐχομένας κωμοπόλεις, ἵνα κακεῖ κηρύξω· εἰς τοῦτο γὰρ ἐξελήλυθα.

39 Καὶ ἦν κηρύττων ἐν ταῖς συναγωγαῖς αὐτὸν, εἰς ὅλην τὴν Γαλιλαίαν, καὶ τὰ δαιμόνια ἐκβάλλον.

40 Καὶ ἔρχεται πρὸς αὐτὸν λεπρὸς, παρακαλῶν αὐτόν καὶ γονυπετῶν αὐτόν, καὶ λέγων αὐτῷ· Ὅτι, ἐὰν θέλῃς, δύνασαι με καθαρίσαι.

41 Ὁ δὲ Ἰησοῦς σπλαγχνισθεὶς, ἐκτείνας τὴν χεῖρα, ἥψατο αὐτοῦ, καὶ λέγει αὐτῷ· Θέλω, καθαρίσθητι.

42 Καὶ ἐπόντος αὐτοῦ, εὐθέως ἀπῆλθεν ἀπ' αὐτοῦ ἡ λέπρα, καὶ ἐκαθαρίσθη.

43 Καὶ ἐμβροχησάμενος αὐτῷ, εὐθὺς ἐξέβαλεν αὐτόν·

μαζὺ μετὸν Ἰάκωβον καὶ τὸν Ἰωάννην.

30 Καὶ ἡ πενθερὰ τοῦ Σίμωνος ἐκείτετο θερμασμένη· καὶ παρευθὺς τὸν εἶπον δι' αὐτήν.

31 Καὶ πηγαίνων ἐγγὺς, τὴν ἐπίασεν ἀπὸ τῆς χεῖρα, καὶ τὴν ἐσήκωσε· καὶ παρευθὺς τὴν ἀφῆκεν ἡ θέρμη· καὶ τοὺς ὑπηρετά.

32 Καὶ ὅταν ἐβραδύασε, καὶ ὁ ἥλιος ἐβασίλευεν, ἔφερον εἰς αὐτὸν ὅλους τοὺς ἀσθενημένους, καὶ τοὺς δαιμονισμένους.

33 Καὶ ὅλη ἡ πόλις ἦτον μαζωμένη εἰς τὴν Σύραν.

34 Καὶ ἰάτρευσε πολλοὺς, οἱ ὅποιοι ἦσαν ἀρρώστοι ἀπὸ διαφόρων ἀσθενείας· καὶ πολλὰ δαιμόνια ἐβγαλε, καὶ δὲν τὰ ἀφῆνε νὰ λαλῶσιν, ὅτι τὸν ᾔδεισαν.

35 Καὶ τὸ προῖ πολλὰ τὴν αὐγὴν ἐσηκώθη, καὶ ἐβγήκεν ἐξω ὁ Ἰησοῦς· καὶ ὑπῆγεν εἰς ἕνα ἔρημον τόπον, καὶ ἐκεῖ ἐπροσεύχετο.

36 Καὶ ὑπῆγε καταπόδι τοῦ ὁ Σίμων, καὶ ὅσοι ἦσαν μαζὺ τοῦ.

37 Καὶ ἀφ' οὗ τὸν ἤσαν, τὸν λέγουσιν· Ὅτι ὅλοι σὲ ζητοῦσι.

38 Καὶ λέγει εἰς αὐτοὺς· Ἄς ὑπάγωμεν εἰς τὰς χώρας ὅπου εἶναι ἐδῶ πλησίον, διὰ νὰ κηρύξω καὶ ἐκεῖ· διότι διὰ ταύτην τὴν ἀφορμὴν ἐξέβην.

39 Καὶ ἐκήρυττεν εἰς τὰς συναγωγὰς των, εἰς ὅλην τὴν Γαλιλαίαν, καὶ ἐβγαλλε τὰ δαιμόνια.

40 Καὶ ἔρχεται εἰς αὐτόν λεπρὸς τις, καὶ τὸν ἐπαρακαλεῖ καὶ ἐξονάτισε, καὶ ἔλεγεν εἰς αὐτόν· Ὅτι, ἂν θέλῃς, ἡμπορεῖς νὰ με καθαρίσῃς.

41 Καὶ ὁ Ἰησοῦς τὸν ἐσπλαγχνίσθη, καὶ ἥπλωσε τὴν χεῖρά του καὶ ἐπιάσεν τον, καὶ λέγει εἰς αὐτόν· Θέλω, καθαρίσθητι.

42 Καὶ ὅταν τὸ εἶπε, παρευθὺς ἔφυγεν ἀπ' αὐτόν ἡ λέπρα, καὶ ἐκαθαρίσθη.

43 Καὶ ἀφ' οὗ τὸν ἐπρόσταξε με φοβερισμόν, περνεύων τὸν ἐβγαλε·

44 Καὶ λέγει αὐτῷ· Ὅρα μὴδὲν μὴδὲν εἶπης· ἀλλ' ὕπαγε, σεαυτὸν δεῖξον τῷ ἱερεῖ, καὶ προσένεγκε περὶ τοῦ καθαρισμοῦ σου, ἃ προσέταξε Μωσῆς, εἰς μαρτύριον αὐτοῖς.

45 Ὁ δὲ ἐξελθὼν ἤρξατο κηρύσσειν πολλὰ, καὶ διαφημίζειν τὸν λόγον, ὥστε μὴκέτι αὐτὸν δύνασθαι φανερώς εἰς πόλιν εἰσελθεῖν· ἀλλ' ἐξῶ ἐν ἐρήμοις τόποις ἦν, καὶ ἤρχοντο πρὸς αὐτὸν πανταχοῦθεν.

Κεφ. β'. II.

ΚΑΙ πάλιν εἰσῆλθεν εἰς Καπερναοὺμ δι' ἡμερῶν· καὶ ἠκούσθη, ὅτι εἰς οἶκόν ἐστι.

2 Καὶ εὐθέως συνήχθησαν πολλοί, ὥστε μὴκέτι χωρεῖν μὴδὲ τὰ πρὸς τὴν θύραν· καὶ ἐλάλει αὐτοῖς τὸν λόγον.

3 Καὶ ἔρχονται πρὸς αὐτὸν, παραλυτικὸν φέροντες, αἰορούμενον ὑπὸ τεσσάρων.

4 Καὶ μὴ δυνάμενοι προσεγγίσει αὐτῷ διὰ τὸν ὄχλον, ἀπεστέγασαν τὴν στέγην ὅπου ἦν· καὶ ἐξορύξαντες χαλῶσι τὸν κράββατον, ἐφ' ᾧ ὁ παραλυτικὸς κατέκειτο.

5 Ἰδὼν δὲ ὁ Ἰησοῦς τὴν πίστιν αὐτῶν, λέγει τῷ παραλυτικῷ· Τέκνον, ἀφέωνταί σοι αἱ ἁμαρτίαι σου.

6 Ἦσαν δὲ τινες τῶν Γραμματέων ἐκεῖ καθήμενοι, καὶ διαλογιζόμενοι ἐν ταῖς καρδίαις αὐτῶν·

7 Τί οὗτος οὕτω λαλεῖ βλασφημίας; τίς δύναται ἀφιέναι ἁμαρτίας, εἰ μὴ εἷς ὁ Θεός;

8 Καὶ εὐθέως ἐπιγινούς ὁ Ἰησοῦς τῷ πνεύματι αὐτοῦ, ὅτι οὕτω διαλογίζονται ἐν ἑαυτοῖς, εἶπεν αὐτοῖς· Τί ταῦτα διαλογίζεσθε ἐν ταῖς καρδίαις ὑμῶν;

44 Καὶ λέγει εἰς αὐτόν· Φυλάττου νὰ μὴν εἰπῇς εἰς κανένα τίποτε· ἀλλ' ὕπαγε, εἰς τὸν ἱερέα δεῖξον τὸν ἑαυτόν σου, καὶ πρόσφερε διὰ τὸν καθαρισμόν σου ἐκεῖνα, τὰ ὅποια ἐπροστάξεν ὁ Μωϋσῆς, διὰ μαρτυρίαν αὐτῶν.

45 Καὶ ἐκείνος ὅταν ἐβγῆκεν ἐξῶ, ἤρχισε νὰ κηρύττῃ πολλὰ, καὶ νὰ εὐφημίζῃ τὸ πρᾶγμα, τὸσον ὥστε δὲν ἠμπόρει ὁ Ἰησοῦς νὰ ἐμβῇ φανερά μέσα εἰς κῆμμίαν πόλιν· ἀλλὰ ἦτον ἐξῶ εἰς ἐρήμους τόπους, καὶ ἤρχοντο εἰς αὐτὸν ἀπὸ ὅλα τὰ μέρη.

Κεφ. β'. II.

ΚΑΙ πάλιν ὑστερον ἀπὸ κῆμπόσας ἡμέρας ἐμβῆκε μέσα εἰς τὴν Καπερναοὺμ· καὶ ἠκούσθη, ὅτι εἶναι εἰς οἶκον.

2 Καὶ παρευθὺς ἐμαζώχθησαν πολλοί, ὥστε δὲν τοὺς ἐχωροῦν οὐδὲ οἱ τόποι, οἱ ὅποιοι ἦσαν ἐμπροσθεν εἰς τὴν θύραν· καὶ τοὺς ἐδίδασκε τὸν λόγον.

3 Καὶ ἦλθον εἰς αὐτόν, καὶ ἔφερον ἓνα παράλυτον, τὸν ὅποιον ἐσήκωνον τέσσαρες.

4 Καὶ μὴν ἠμποροῦντες νὰ πλησιάσωσιν εἰς αὐτὸν ἐξ αἰτίας τοῦ λαοῦ, ἐξεστέγασαν τὸ σκέπασμα τοῦ οἴκου ἐκεῖ ὅπου ἦτον· καὶ ἀνοίξαντες ἐκρέμασαν τὸ κραββάτιον, ἐπάνω εἰς τὸ ὅποιον ἐκείτετο ὁ παράλυτος.

5 Καὶ ὁ Ἰησοῦς, ὅταν εἶδε τὴν πίστιν αὐτῶν, λέγει εἰς τὸν παράλυτον· Τέκνον, σοὶ εἶναι συγχωρημέναι αἱ ἁμαρτίαι σου.

6 Καὶ ἦσαν κῆποιοι ἀπὸ τοὺς Γραμματεῖς καθήμενοι ἐκεῖ, καὶ διαλογιζόμενοι μέσα εἰς τὰς καρδίας των·

7 Διατί βλασφημεῖ οὗτος τοιαύτας βλασφημίας; ποῖος ἠμπορεῖ νὰ συγχωρήσῃ ἁμαρτίας, εἰ μὴ μόνος ὁ Θεός;

8 Καὶ παρευθὺς ὁ Ἰησοῦς γνωρίζων διὰ τοῦ πνεύματός του, ὅτι οὕτω διαλογίζονται μέσα των, λέγει εἰς αὐτούς· Διὰ τί διαλογίζεσθε ταῦτα μέσα εἰς τὰς καρδίας σας;

9 Τί ἐστὶν εὐκολώτερον, εἰπεῖν τῷ παραλυτικῷ, Ἐγείνταί σοι αἱ ἁμαρτίαι ἢ εἰπεῖν Ἐγείραι, καὶ ἄρῶν σου τὸν κράββατον, καὶ περιπάτει;

10 Ἴνα δὲ εἰδῇτε ὅτι ἐξουσίαν ἔχει ὁ Υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἀφιέναι ἐπὶ τῆς γῆς ἁμαρτίας (λέγει τῷ παραλυτικῷ)

11 Σοὶ λέγω, ἔγειραι, καὶ ἄρῶν τὸν κράββατόν σου, καὶ ὑπάγε εἰς τὸν οἶκόν σου.

12 Καὶ ἠγέρθη εὐθέως, καὶ ἄρας τὸν κράββατον, ἐξῆλθεν ἐναντίον πάντων ὥστε ἐξίστασθαι πάντας, καὶ δοξάζειν τὸν Θεόν, λέγοντας Ὅτι οὐδέποτε οὕτως εἶδομεν.

13 Καὶ ἐξῆλθε πάλιν παρὰ τὴν θάλασσαν· καὶ πᾶς ὁ ὄχλος ἤρχετο πρὸς αὐτόν, καὶ ἐδίδασκεν αὐτούς.

14 Καὶ παράγων εἶδε Λευὴν τὸν τοῦ Ἀλφαίου, καθήμενον ἐπὶ τὸ τελῶνιον· καὶ λέγει αὐτῷ Ἀκολουθε μοι. Καὶ ἀναστὰς ἠκολούθησεν αὐτῷ.

15 Καὶ ἐγένετο ἐν τῷ κατακεῖσθαι αὐτὸν ἐν τῇ οἰκίᾳ αὐτοῦ, καὶ πολλοὶ τελῶναι καὶ ἁμαρτωλοὶ συνανέκειντο τῷ Ἰησοῦ καὶ τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ ἦσαν γὰρ πολλοί, καὶ ἠκολούθησαν αὐτῷ.

16 Καὶ οἱ Γραμματεῖς καὶ οἱ Φαρισαῖοι, ἰδόντες αὐτὸν ἐσθιοντα μετὰ τῶν τελωνῶν καὶ ἁμαρτωλῶν, ἔλεγον τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ· Τί ὅτι μετὰ τῶν τελωνῶν καὶ ἁμαρτωλῶν ἐσθίει καὶ πίνει;

17 Καὶ ἀκούσας ὁ Ἰησοῦς, λέγει αὐτοῖς· Οὐ χρεῖαν ἔχουσιν οἱ ἰσχυρόντες ἱατροῦ, ἀλλ' οἱ κακῶς ἔχοντες· οὐκ ἦλθον καλέσαι δικαίους, ἀλλὰ ἁμαρτωλοὺς εἰς μετάνοιαν.

18 Καὶ ἦσαν οἱ μαθηταὶ Ἰωάννου καὶ οἱ τῶν Φαρισαίων νηστεύοντες·

9 Ποῖον εἶναι εὐκολώτερον, νὰ εἴπω εἰς τὸν παράλυτον, Σοὶ εἶναι συγχωρημέναι αἱ ἁμαρτίαι σου ἢ νὰ εἴπω Σήκω, καὶ ἔπαρε τὸ κράββατί σου, καὶ περιπάτει;

10 Καὶ διὰ τὴν γνωρίσῃτε ὅτι ὁ Υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἔχει ἐξουσίαν νὰ συγχωρῇ ἁμαρτίας ἐπάνω εἰς τὴν γῆν (λέγει εἰς τὸν παράλυτον)

11 Σοὶ λέγω, σήκω, καὶ ἔπαρε τὸ κράββατί σου, καὶ ὑπάγε εἰς τὸν οἶκόν σου.

12 Καὶ παρευθὺς ἐσηκώθη, καὶ ἐσηκωσε τὸ κράββατί του, καὶ ἐβγήκεν ἔξω ἐμπροσθεν εἰς ὅλους ὥστε ὅλοι ἐτρομαξάν καὶ ἐδόξασαν τὸν Θεόν, καὶ ἔλεγον Ὅτι ποτὲ δὲν εἶδαμεν τέτοιον πρᾶγμα.

13 Καὶ πάλιν ἐβγήκεν ἔξω καὶ ὑπῆγεν εἰς τὸν αἰγιαλόν· καὶ ὅλος ὁ λαὸς ἤρχετο εἰς αὐτόν, καὶ τοὺς ἐδίδασκε.

14 Καὶ περὶ αὐτὸν ὁ Ἰησοῦς εἶδε τὸν Λευί, τὸν υἱὸν τοῦ Ἀλφαίου, καθήμενον εἰς τὸ τελῶνιον· καὶ λέγει εἰς αὐτόν Ἀκολουθε με. Καὶ ἐσηκώθη καὶ τὸν ἠκολούθησε.

15 Καὶ ὅταν ἐκάθετο εἰς τὴν τράπεζαν εἰς τὴν οἰκίαν του, πολλοὶ τελῶναι καὶ ἁμαρτωλοὶ ἤρχοντο καὶ ἐκάθοντο μαζὺ μετὰ τὸν Ἰησοῦν καὶ μετὰ τοὺς μαθητάς του· διότι ἦσαν πολλοί, καὶ τὸν ἠκολούθησαν.

16 Καὶ οἱ Γραμματεῖς καὶ οἱ Φαρισαῖοι, βλέποντές τον ὅτι ἔτρωγε μετὰ τοὺς τελῶνας καὶ ἁμαρτωλοὺς, ἔλεγον εἰς τοὺς μαθητάς του· Διὰ τί ἐκεῖνος τρώγει καὶ πίνει μετὰ τοὺς τελῶνας καὶ ἁμαρτωλοὺς;

17 Καὶ ὁ Ἰησοῦς ἀκούσας, λέγει εἰς αὐτούς· Οἱ ἰσχυροὶ δὲν χρειάζονται ἱατρόν, ἀλλὰ ἐκεῖνοι, οἱ ὅποιοι εἶναι ἀρρώστοι· ἐγὼ δὲν ἦλθον νὰ καλέσω δικαίους, ἀλλὰ τοὺς ἁμαρτωλοὺς εἰς μετάνοιαν.

18 Καὶ οἱ μαθηταὶ τοῦ Ἰωάννου καὶ τῶν Φαρισαίων ἐνήστεινον· καὶ

καὶ ἔρχονται, καὶ λέγουσιν αὐτῷ· Διὰ τί οἱ μαθηταὶ Ἰωάννου καὶ οἱ τῶν Φαρισαίων νηστεύουσιν, οἱ δὲ σοὶ μαθηταὶ οὐ νηστεύουσιν;

19 Καὶ εἶπεν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· Μὴ δύνανται οἱ υἱοὶ τοῦ νυμφῶνος, ἐν ᾧ ὁ νυμφίος μετ' αὐτῶν ἐστί, νηστεύειν; ὅσον χρόνον μεθ' ἐαυτῶν ἔχουσι τὸν νυμφίον, οὐ δύνανται νηστεύειν·

20 Ἐλεύσονται δὲ ἡμέραι, ὅταν ἀπαρθῇ ἀπ' αὐτῶν ὁ νυμφίος, καὶ τότε νηστεύουσιν ἐν ἐκείναις ταῖς ἡμέραις.

21 Καὶ οὐδεὶς ἐπίβλημα ῥάκους ἀγνάφου ἐπιρράπτει ἐπὶ ἱματίῳ παλαιῷ· εἰ δὲ μὴ, αἶρει τὸ πλήρωμα αὐτοῦ τὸ καινὸν τοῦ παλαιοῦ, καὶ χειρὸν σχίσμα γίνεται.

22 Καὶ οὐδεὶς βάλλει οἶνον νέον εἰς ἀσκούς παλαιούς· εἰ δὲ μὴ, ῥήσσει ὁ οἶνος ὁ νέος τοὺς ἀσκούς, καὶ ὁ οἶνος ἐκχεῖται, καὶ οἱ ἀσκοὶ ἀπολοῦνται· ἀλλὰ οἶνον νέον εἰς ἀσκούς καινούς βλητέον.

23 Καὶ ἐγένετο παραπορεύεσθαι αὐτὸν ἐν τοῖς σάββασιν διὰ τῶν σπορίμων, καὶ ἤρξαντο οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ ὁδὸν ποιεῖν τίλλοντες τοὺς στάχυνας.

24 Καὶ οἱ Φαρισαῖοι ἔλεγον αὐτῷ· Ἴδε, τί ποιοῦσιν ἐν τοῖς σάββασιν, ὃ οὐκ ἔξεστι;

25 Καὶ αὐτὸς ἔλεγεν αὐτοῖς· Οὐδέποτε ἀνέγνωτε, τί ἐποίησε Δαβὶδ, ὅτε χρῖαν ἔσχε, καὶ ἐπεινάσεν αὐτὸς καὶ οἱ μετ' αὐτοῦ;

26 Πῶς εἰσῆλθεν εἰς τὸν οἶκον τοῦ Θεοῦ ἐπὶ Ἀβιάθαρ τοῦ Ἀρχιερέως, καὶ τοὺς ἄρτους τῆς προθέσεως ἔφαγεν, οὓς οὐκ ἔξεστι φαγεῖν εἰ μὴ τοῖς ἱερεῦσι, καὶ ἔδωκε καὶ τοῖς σὺν αὐτῷ οὔσι;

27 Καὶ ἔλεγεν αὐτοῖς· Τὸ σάββα-

ἐρχονται καὶ λέγουσιν εἰς αὐτόν· Διὰ τί οἱ μαθηταὶ τοῦ Ἰωάννου καὶ τῶν Φαρισαίων νηστεύουσιν, καὶ οἱ μαθηταὶ σου δὲν νηστεύουσιν;

19 Καὶ λέγει εἰς αὐτοὺς ὁ Ἰησοῦς· Μήπως οἱ υἱοὶ τοῦ νυμφῶνος, ὅσον εἶναι ὁ νυμφίος μετ' αὐτοὺς, ἠμποροῦσι νὰ νηστεύωσιν; ὅσον καιρὸν ἔχουσι μαζί των τὸν νυμφίον, δὲν ἠμποροῦσι νὰ νηστεύωσι·

20 Θέλουσιν ἔλθῃ ὁμως ἡμέραι, ὅταν ἀπαρθῇ ἀπ' αὐτοῦς ὁ νυμφίος, καὶ τότε εἰς ἐκείνας τὰς ἡμέρας θέλουσι νηστεύει.

21 Καὶ οὐδὲ κανεὶς ἐπιρράπτει κομμάτιον ἀπὸ πανίον ἄζαντον εἰς φόρεμα παλαιόν· εἰ δὲ μὴ, τὸ καινούριον κομμάτιον χαλᾷ ἀπὸ τὸ παλαιόν, καὶ γίνεται χειρότερον σχίσμα.

22 Καὶ οὐδὲ κανεὶς βάλλει νέον κρασίον εἰς ἀσκία παλαιά· εἰ δὲ μὴ, τὸ νέον κρασίον σχίζει τὰ ἀσκία, καὶ χύνεται καὶ τὸ κρασίον, καὶ τὰ ἀσκία χαλοῦνται· ἀλλὰ πρέπει νὰ βάλῃ τις νέον κρασίον εἰς ἀσκία καινούρια.

23 Καὶ ἔτυχε τὰ σάββατα νὰ διαπεράσῃ αὐτὸς μέσα ἀπὸ τὰ σπαρτά, καὶ ἤρχισαν οἱ μαθηταὶ τοῦ περιπατοῦντες εἰς τὸν δρόμον νὰ μαδοῦσι στάχυνας.

24 Καὶ οἱ Φαρισαῖοι ἔλεγον εἰς αὐτόν· Ἴδε, τί κάμνουσι τὰ σάββατα ἐκεῖνο, τὸ ὁποῖον δὲν πρέπει;

25 Καὶ αὐτὸς τοὺς ἔλεγε· Ποτὲ δὲν ἐδιαβάσετε, τί ἔκαμεν ὁ Δαβὶδ, ὅταν εἶχεν ἀνάγκην, καὶ ἐπεινάσε καὶ αὐτὸς καὶ ὅσοι ἦσαν μαζί με αὐτόν;

26 Πῶς ἐμβῆκεν εἰς τὸν οἶκον τοῦ Θεοῦ, εἰς τὸν καιρὸν τοῦ Ἀβιάθαρ τοῦ Ἀρχιερέως, καὶ ἔφαγε τὰ ψωμία τῆς προθέσεως, τὰ ὅποια δὲν εἶχεν ἄλλος ἐξουσίαν νὰ τὰ φάγῃ, παρὰ μόνον οἱ ἱερεῖς, καὶ ἔδωκε καὶ εἰς ἐκείνους, οἱ ὅποιοι ἦσαν μαζί του;

27 Καὶ ὁ Ἰησοῦς τοὺς ἔλεγε· Τὸ

τον διὰ τὸν ἄνθρωπον ἐγένετο, οὐχ ὁ ἄνθρωπος διὰ τὸ σάββατον.

28 Ὡστε κύριός ἐστιν ὁ Υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου καὶ τοῦ σαββάτου.

Κεφ. γ'. ΙΙΙ.

ΚΑΙ εἰσῆλθε πάλιν εἰς τὴν συναγωγὴν· καὶ ἦν ἐκεῖ ἄνθρωπος ἐξηραμμένην ἔχων τὴν χεῖρα.

2 Καὶ παρετήρουν αὐτὸν εἰ τοῖς σάββασι θραυνοῦσιν αὐτόν, ἵνα κατηγορήσαιν αὐτοῦ.

3 Καὶ λέγει τῷ ἀνθρώπῳ τῷ ἐξηραμμένῳ ἔχοντι τὴν χεῖρα· Ἐγείραι εἰς τὸ μέσον.

4 Καὶ λέγει αὐτοῖς· Ἐξεστί τοῖς σάββασις ἀγαθοποιῆσαι, ἢ κακοποιῆσαι; ψυχὴν σῶσαι, ἢ ἀποκτεῖναι; Οἱ δὲ ἐσιώπων.

5 Καὶ περιβλεψάμενος αὐτοὺς μετ' ὀργῆς, συλλυπούμενος ἐπὶ τῇ πωρώσει τῆς καρδίας αὐτῶν, λέγει τῷ ἀνθρώπῳ· Ἐκτείνω τὴν χεῖρά σου· καὶ ἐξέτεινε· καὶ ἀποκατεστάθη ἡ χεὶρ αὐτοῦ ὑγιής ὡς ἡ ἄλλη.

6 Καὶ ἐξεληθόντες οἱ Φαρισαῖοι, εὐθέως μετὰ τῶν Ἡρωδιανῶν συμβούλιον ἐποίησαν κατ' αὐτοῦ, ὅπως αὐτὸν ἀπολέσωσι.

7 Καὶ ὁ Ἰησοῦς ἀνεχώρησε μετὰ τῶν μαθητῶν αὐτοῦ πρὸς τὴν θάλασσαν· καὶ πολὺ πλῆθος ἀπὸ τῆς Γαλιλαίας ἠκολούθησαν αὐτῷ, καὶ ἀπὸ τῆς Ἰουδαίας,

8 Καὶ ἀπὸ Ἱερουσαλὴμ, καὶ ἀπὸ τῆς Ἰδουμαίας, καὶ πέραν τοῦ Ἰορδάνου· καὶ οἱ περὶ Τύρον καὶ Σιδῶνα, πλῆθος πολὺ, ἀκούσαντες ὅσα ἐποίει, ἦλθον πρὸς αὐτόν.

9 Καὶ εἶπε τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ, ἵνα πλοῦριον προσκαρτερῇ αὐτῷ, διὰ τὸν ὄχλον, ἵνα μὴ θλιβῶσιν αὐτόν.

10 Πολλοὺς γὰρ θεράπευσεν· ὥστε ἐπιπίπτει αὐτῷ, ἵνα αὐτοῦ ἄψωνται, ὅσοι εἶχον μάστιγας.

11 Καὶ τὰ πνεύματα τὰ ἀκάθαρτα,

σάββατον ἐγένετο διὰ τὸν ἄνθρωπον, καὶ ὅχι ὁ ἄνθρωπος διὰ τὸ σάββατον.

28 Ὡστε ὁ Υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου εἶναι κύριος καὶ τοῦ σαββάτου.

Κεφ. γ'. ΙΙΙ.

ΚΑΙ πάλιν ἐμβῆκεν εἰς τὴν συναγωγὴν· καὶ ἦτον ἐκεῖ ἄνθρωπός τις, ὁ ὁποῖος εἶχε τὴν χεῖρά του ξηράν.

2 Καὶ ἐπαραφύλαττον ἀνίστως καὶ τὸν ἰατροῦσιν τὸ σάββατον, νὰ τὸν κατηγορήσωσι.

3 Καὶ λέγει εἰς τὸν ἄνθρωπον ἐκείνον, ὁ ὁποῖος εἶχε τὴν χεῖρά του ξηράν· Σήκω εἰς τὴν μέσην.

4 Καὶ λέγει εἰς αὐτοὺς· Ἥμπορεῖ κανεῖς τὸ σάββατον νὰ καμῇ καλόν, ἢ κακόν; νὰ σώσῃ ἄνθρωπον, ἢ νὰ σκοτώσῃ; Καὶ ἐκεῖνοι ἐσιώπων.

5 Καὶ βλέπων αὐτοὺς μετ' θυμοῦ, καὶ συλλυπούμενος εἰς τὴν πωρώσιν τῆς καρδίας των, λέγει εἰς τὸν ἄνθρωπον· Ἀπλωσαι τὴν χεῖρά σου· καὶ τὴν ἤπλωσε· καὶ κατεστάθη ἡ χεὶρ του ὑγιής καθὼς καὶ ἡ ἄλλη.

6 Καὶ παρευθὺς οἱ Φαρισαῖοι ἀφ' οὗ ἐβγήκαν ἔξω, ἐσυμβουλευθήσαν μετὰ τοὺς Ἡρωδιανούς ἐναντίον του, πῶς νὰ τὸν χαλάσωσι.

7 Καὶ ὁ Ἰησοῦς ἀνεχώρησε μετὰ τοὺς μαθητάς του εἰς τὸ μέρος τῆς θαλάσσης· καὶ πλῆθος πολὺ τὸν ἠκολούθησαν ἀπὸ τὴν Γαλιλαίαν, καὶ ἀπὸ τὴν Ἰουδαίαν,

8 Καὶ ἀπὸ τὴν Ἱερουσαλὴμ, καὶ ἀπὸ τὴν Ἰδουμαίαν, καὶ ἀπὸ τὸ πέραν τοῦ Ἰορδάνου· καὶ ἀπὸ τὰ περὶ Τύρον καὶ τῆς Σιδῶνος, πλῆθος πολὺ, ἀκούσαντες ὅσα ἐκαμνεν, ἦλθον εἰς αὐτόν.

9 Καὶ λέγει εἰς τοὺς μαθητάς του, νὰ τὸν καρτερῇ πλοῦριον διὰ τὸ πλῆθος, διὰ νὰ μὴ τὸν στενοχωρῶσι.

10 Διότι ἰατροῦσε πολλοὺς· ὥστε ἐπίπτον ἐπάνω του, νὰ τὸν πιάσωσι, ὅσοι εἶχον ἀσθενείας.

11 Καὶ τὰ πνεύματα τὰ ἀκάθαρτα,

ὅταν αὐτὸν θεώρει, προσέπιπτεν αὐτῷ, καὶ ἔκραξε, λέγοντα· Ὅτι σὺ εἶ ὁ Υἱὸς τοῦ Θεοῦ.

12 Καὶ πολλὰ ἐπετίμα αὐτοῖς, ἵνα μὴ αὐτὸν φανερόν ποιήσωσι.

13 Καὶ ἀναβαίνει εἰς τὸ ὄρος, καὶ προσκαλεῖται οὓς ἠθέλεν αὐτός· καὶ ἀπῆλθον πρὸς αὐτόν.

14 Καὶ ἐποίησε δώδεκα, ἵνα ᾧσι μετ' αὐτοῦ, καὶ ἵνα ἀποστέλλῃ αὐτοὺς κηρύσσειν,

15 Καὶ ἔχειν ἐξουσίαν θεραπεύειν τὰς νόσους, καὶ ἐκβάλλειν τὰ δαιμόνια.

16 Καὶ ἐπέθηκε τῷ Σίμωνι ὄνομα Πέτρον·

17 Καὶ Ἰάκωβον τὸν τοῦ Ζεβεδαίου, καὶ Ἰωάννην τὸν ἀδελφὸν τοῦ Ἰακώβου· (καὶ ἐπέθηκεν αὐτοῖς ὀνόματα Βοανεργές, ὃ ἐστίν, υἱοὶ βροντῆς·)

18 Καὶ Ἀνδρέαν, καὶ Φίλιππον, καὶ Βαρθολομαῖον, καὶ Ματθαῖον, καὶ Θωμᾶν, καὶ Ἰάκωβον τὸν τοῦ Ἀλφαίου, καὶ Θαδδαῖον, καὶ Σίμωνα τὸν Κανανίτην,

19 Καὶ Ἰούδαν Ἰσκαριώτην, ὃς καὶ παρέδωκεν αὐτόν. Καὶ ἔρχονται εἰς οἶκον·

20 Καὶ συνέρχεται πάλιν ὄχλος, ὥστε μὴ δύνασθαι αὐτοὺς μήτε ἄρτον φαγεῖν.

21 Καὶ ἀκούσαντες οἱ παρ' αὐτοῦ, ἐξῆλθον κρατῆσαι αὐτόν· ἔλεγον γάρ· Ὅτι ἐξέστη.

22 Καὶ οἱ Γραμματεῖς, οἱ ἀπὸ Ἱεροσολύμων καταβάντες, ἔλεγον· Ὅτι Βεελζεβούλ ἔχει, καὶ ὅτι ἐν τῷ ἄρχοντι τῶν δαιμονίων ἐκβάλλει τὰ δαιμόνια.

23 Καὶ προσκαλεσάμενος αὐτοὺς, ἐν παραβολαῖς ἔλεγεν αὐτοῖς· Πῶς δύναται Σατανᾶς Σατανᾶν ἐκβάλλειν;

24 Καὶ ἐὰν βασιλεία ἐφ' ἑαυτὴν μερισθῇ, οὐ δύναται σταθῆναι ἡ βασιλεία ἐκείνη·

ὅταν τὸν ἔβλεπον, ἐπιπτον ἐμπροσθέν του, καὶ ἔκραζον, καὶ ἔλεγον· Ὅτι σὺ εἶσαι ὁ Υἱὸς τοῦ Θεοῦ.

12 Καὶ ὁ Ἰησοῦς τὰ ἐπρόποιρνε πολλὰ, νὰ μὴ τὸν φανερώσωσι.

13 Καὶ ἀναβαίνει εἰς τὸ ὄρος, καὶ ἐκάλεσεν ὅσους ἠθέλεν αὐτός· καὶ ἐκεῖνοι ὑπῆγον εἰς αὐτόν.

14 Καὶ ἔκαμε δώδεκα, διὰ νὰ εἶναι ὁμοῦ μετ' αὐτοῦ, καὶ διὰ νὰ τοὺς στέλλῃ νὰ κηρύττωσι,

15 Καὶ νὰ ἔχωσιν ἐξουσίαν νὰ ἰατρεύωσι τὰς ἀσθενείας, καὶ νὰ ἐβγάλλωσι τὰ δαιμόνια.

16 Καὶ ἔβαλεν εἰς τὸν Σίμωνα τὸ ὄνομα Πέτρον·

17 Καὶ Ἰάκωβον τὸν υἱὸν τοῦ Ζεβεδαίου, καὶ Ἰωάννην τὸν ἀδελφὸν τοῦ Ἰακώβου· (καὶ τοὺς ὠνόμασε Βοανεργές, τὸ ὅποιον θέλει νὰ εἰπῇ, υἱοὺς βροντῆς·)

18 Καὶ Ἀνδρέαν, καὶ Φίλιππον, καὶ Βαρθολομαῖον, καὶ Ματθαῖον, καὶ Θωμᾶν, καὶ Ἰάκωβον τὸν υἱὸν τοῦ Ἀλφαίου, καὶ Θαδδαῖον, καὶ Σίμωνα τὸν Κανανίτην,

19 Καὶ Ἰούδαν τὸν Ἰσκαριώτην, ὃ ὅποιος τὸν ἐπαράδωκε. Καὶ ἦλθον εἰς οἶκον·

20 Καὶ πάλιν ἐμαζώχθη πολὺς ὄχλος, ὥστε δὲν ἠμποροῦσαν μήτε νὰ φάγωσι ψωμίον.

21 Καὶ ὅταν τὸ ἤκουσαν οἱ ἐδικοί του, ἐβγῆκαν ἔξω νὰ τὸν πιάσωσι· διότι ἔλεγον· Ὅτι ἐβγῆκεν ἀπὸ τοῦ νοῦν του.

22 Καὶ οἱ Γραμματεῖς, οἱ ὅποιοι κατέβηκαν ἀπὸ τὴν Ἱερουσαλὴμ, ἔλεγον· Ὅτι Βεελζεβούλ ἔχει, καὶ ὅτι μὲ τὸν ἄρχοντα τῶν δαιμονίων ἐβγάλλει τὰ δαιμόνια.

23 Καὶ ἐπροσκάλεσεν αὐτοὺς, καὶ τοὺς ἔλεγε μετὰ παραβολάς· Πῶς ἠμπορεῖ νὰ διέξῃ ὁ Σατανᾶς τὸν Σατανᾶν;

24 Καὶ ἐὰν μίᾳ βασιλείᾳ μοιρασθῇ ἐναντίον τοῦ ἑαυτοῦ τῆς, δὲν ἠμπορεῖ νὰ σταθῇ ἡ βασιλεία ἐκείνη·

25 Καὶ ἐὰν οἰκία ἐφ' ἑαυτὴν μερισθῇ, οὐ δύναται σταθῆναι ἡ οἰκία ἐκείνη·

26 Καὶ εἰ ὁ Σατανᾶς ἀνέστη ἐφ' ἑαυτὸν, καὶ μεμέρισται, οὐ δύναται σταθῆναι, ἀλλὰ τέλος ἔχει.

27 Οὐ δύναται οὐδεὶς τὰ σκεῦός τοις ἰσχυροῦς, εἰσελθὼν εἰς τὴν οἰκίαν αὐτοῦ, διαρπάσαι, εἰ μὴ πρῶτον τὸν ἰσχυρὸν δῆσῃ· καὶ τότε τὴν οἰκίαν αὐτοῦ διαρπάσει.

28 Ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ὅτι πάντα ἀφεθήσεται τὰ ἁμαρτήματα τοῖς υἱοῖς τῶν ἀνθρώπων, καὶ βλασφημίαι ὅσας ἂν βλασφημήσωσιν·

29 Ὃς δ' ἂν βλασφημήσῃ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, οὐκ ἔχει ἄφεσιν εἰς τὸν αἰῶνα, ἀλλ' ἐνοχὸς ἐστὶν αἰωνίου κρίσεως.

30 Ὅτι ἔλεγον· Πνεῦμα ἀκάθαρτον ἔχει.

31 Ἐρχονται οὖν οἱ ἀδελφοί καὶ ἡ μήτηρ αὐτοῦ καὶ ἔξω ἐστῶτες, ἀπέστειλαν πρὸς αὐτὸν, φωνοῦντες αὐτόν.

32 Καὶ ἐκάθητο ὄχλος περὶ αὐτόν· εἶπον δὲ αὐτῷ· Ἰδοὺ, ἡ μήτηρ σου καὶ οἱ ἀδελφοί σου ἔξω ζητοῦσί σε.

33 Καὶ ἀπεκρίθη αὐτοῖς, λέγων· Τίς ἐστὶν ἡ μήτηρ μου, ἡ οἱ ἀδελφοί μου;

34 Καὶ περιβλεψάμενος κύκλῳ τοὺς περὶ αὐτὸν καθημένους, λέγει· Ἴδε ἡ μήτηρ μου καὶ οἱ ἀδελφοί μου.

35 Ὃς γὰρ ἂν ποιήσῃ τὸ θέλημα τοῦ Θεοῦ, οὗτος ἀδελφός μου, καὶ ἀδελφή μου, καὶ μήτηρ ἐστί.

Κεφ. δ'. IV.

ΚΑΙ πάλιν ἤρξατο διδάσκειν παρὰ τὴν θάλασσαν· καὶ συνήχθη πρὸς αὐτὸν ὄχλος πολὺς, ὥστε αὐτὸν ἐμβαίνειν εἰς τὸ πλοῖον, καθῆσθαι ἐν τῇ θαλάσῃ· καὶ πᾶς ὁ ὄχλος πρὸς τὴν

25 Καὶ ἐὰν μία οἰκία μοιρασθῇ ἐναντίον τοῦ ἑαυτοῦ της, δὲν ἔμπορεῖ νὰ σταθῇ ἡ οἰκία ἐκείνη·

26 Καὶ ἐὰν ὁ Σατανᾶς ἐσηκώθῃ ἐναντίον τοῦ ἑαυτοῦ του, καὶ ἐδιαμοιράσθῃ, δὲν δύναται νὰ σταθῇ, ἀλλὰ τέλος ἔχει.

27 Κανείς δὲν δύναται νὰ πάρῃ τὰ πράγματα τοῦ ἀνδρείου, ἐμβαίνων εἰς τὴν οἰκίαν του, ἂν δὲν δέσῃ πρῶτον τὸν ἀνδρείον· καὶ τότε θέλει ἀπογυμνώσει τὴν οἰκίαν του.

28 Βέβαια σὰς λέγω, ὅτι ὅλα τὰ ἁμαρτήματα τῶν ἀνθρώπων θέλουσι τοὺς συγχωρηθῇ, καὶ αἱ βλασφημίαι ὅσας βλασφημήσωσιν·

29 Ἀλλ' ὅποιος βλασφημήσῃ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, αὐτὸς δὲν συγχωρεῖται εἰς τὸν αἰῶνα, ἀλλὰ κατακρίνεται αἰωνίως.

30 Διότι ἔλεγον· Ὅτι ἔχει πνεῦμα ἀκάθαρτον.

31 Ἐρχονται λοιπὸν οἱ ἀδελφοί του καὶ ἡ μήτηρ του· καὶ στεκόμενοι ἔξω ἐστειλαν εἰς αὐτόν, καὶ τὸν ἐκάλουν.

32 Καὶ ὄχλος πολὺς ἐκάθητο τρυγῶν του· καὶ λέγουσιν εἰς αὐτόν· Ἰδοὺ, ἡ μήτηρ σου καὶ οἱ ἀδελφοί σου σὲ γυρεύουσιν ἔξω.

33 Καὶ ἀπεκρίθη καὶ λέγει εἰς αὐτούς· Τίς εἶναι ἡ μήτηρ μου, ἡ οἱ ἀδελφοί μου;

34 Καὶ βλέπων ἐκείνους, οἱ ὁποῖοι ἐκάθοντο τριγύρω του, λέγει· Ἴδου, ἡ μήτηρ μου καὶ οἱ ἀδελφοί μου.

35 Διότι ὅποιος κάμνῃ τὸ θέλημα τοῦ Θεοῦ, οὗτος εἶναι ἀδελφός μου, καὶ ἀδελφή μου, καὶ μήτηρ μου.

Κεφ. δ'. IV.

ΚΑΙ πάλιν ἤρχισε νὰ διδάσκῃ πλησίον εἰς τὴν θάλασσαν· καὶ ἐμαζώχθη πολὺς ὄχλος εἰς αὐτόν, ὥστε ἐμβῆκε μέσα εἰς τὸ πλοῖον, καὶ ἐκάθισεν εἰς τὴν θάλασσαν· καὶ ὅλος ὁ

θάλασσαν ἐπὶ τῆς γῆς ἦν.

2 Καὶ ἐδίδασκεν αὐτοὺς ἐν παραβολαῖς πολλὰ, καὶ ἔλεγεν αὐτοῖς ἐν τῇ διδαχῇ αὐτοῦ·

3 Ἀκούετε· Ἰδοὺ, ἐξῆλθεν ὁ σπείρων τοῦ σπείραι.

4 Καὶ ἐγένετο ἐν τῷ σπείρειν, ὃ μὲν ἔπεσε παρὰ τὴν ὁδὸν, καὶ ἦλθε τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ, καὶ κατέφαγεν αὐτό.

5 Ἄλλο δὲ ἔπεσεν ἐπὶ τὰ πετρῶδες, ὅπου οὐκ εἶχε γῆν πολλήν· καὶ εὐθέως ἐξανέτειλε, διὰ τὸ μὴ ἔχειν βάθος γῆς·

6 Ἡλίῳ δὲ ἀνατείλαντος ἐκαυματίσθη, καὶ διὰ τὸ μὴ ἔχειν ρίζαν, ἐξηράνθη.

7 Καὶ ἄλλο ἔπεσεν εἰς τὰς ἀκάνθας· καὶ ἀνέβησαν αἱ ἀκάνθαι, καὶ συνέπνιξαν αὐτό, καὶ καρπὸν οὐκ ἔδωκε.

8 Καὶ ἄλλο ἔπεσεν εἰς τὴν γῆν τὴν καλὴν· καὶ ἐδίδου καρπὸν ἀναβαίνοντα καὶ αὐξάνοντα· καὶ ἔφερεν, ἐν τριακόντα, καὶ ἐν ἐξήκοντα, καὶ ἐν ἑκατόν.

9 Καὶ ἔλεγεν αὐτοῖς· Ὁ ἔχων ὦτα ἀκούειν, ἀκουέτω.

10 Ὅτε δὲ ἐγένετο καταμόνας, ἠρώτησαν αὐτὸν οἱ περὶ αὐτὸν σὺν τοῖς δώδεκα τὴν παραβολὴν.

11 Καὶ ἔλεγεν αὐτοῖς· Ὑμῖν δέδοται γινῶναι τὸ μυστήριον τῆς βασιλείας τοῦ Θεοῦ· ἐκείνοις δὲ τοῖς ἔξω, ἐν παραβολαῖς τὰ πάντα γίνονται·

12 Ἵνα βλέποντες βλέπωσι, καὶ μὴ ἴδωσι· καὶ ἀκούοντες ἀκούωσι, καὶ μὴ συνιῶσι· μήποτε ἐπιστρέψωσι, καὶ ἀφεθῇ αὐτοῖς τὰ ἁμαρτήματα.

13 Καὶ λέγει αὐτοῖς· Οὐκ οἴδατε τὴν παραβολὴν ταύτην· καὶ πῶς πάσας τὰς παραβολὰς γνώσεσθε;

14 Ὁ σπείρων, τὸν λόγον σπείρει.

λαὸς ἐστέκοντο εἰς τὸν αἰγιαλὸν εἰς τὴν γῆν.

2 Καὶ τοὺς ἐδίδασκε πολλὰ μὲ παραβολὰς, καὶ ἔλεγεν εἰς αὐτοὺς εἰς τὴν διδαχὴν του·

3 Ἀκούετε· Ἰδοὺ, ἐβγῆκεν ὁ σπορεὺς νὰ σπείρῃ.

4 Καὶ ἐν ᾧ ἔσπειρεν, ἄλλο μὲν ἔπεσεν εἰς τὸν δρόμον, καὶ ἦλθον τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ, καὶ τὸ ἑκατάφαγον.

5 Καὶ ἄλλο ἔπεσεν εἰς τόπον πετρώδη, ὁ ὁποῖος δὲν εἶχε πολλὴν γῆν· καὶ εὐθὺς ἐφύτρωσεν, ἐπειδὴ δὲν εἶχε πολλὴν γῆν·

6 Καὶ ὅταν ἀνέτειλεν ὁ ἥλιος, ἐκαυματίσθη, καὶ ἐπειδὴ δὲν εἶχε ρίζαν, ἐξηράνθη.

7 Καὶ ἄλλο ἔπεσεν εἰς τὰ ἀγκάθια· καὶ ἀνέβησαν τὰ ἀγκάθια, καὶ τὸ ἐπνίξαν, καὶ δὲν ἔκαμε καρπὸν.

8 Καὶ ἄλλο ἔπεσεν εἰς τὴν γῆν τὴν καλὴν· καὶ ἔκαμε καρπὸν καὶ ἀνέβαινε καὶ ἠύξαν· καὶ ἄλλο ἔκαμε τὸ ἐν τριάντα, καὶ ἄλλο ἔκαμε τὸ ἐν ἐξήντα, καὶ ἄλλο τὸ ἐν ἑκατόν.

9 Καὶ ἔλεγεν εἰς αὐτούς· Ὁποῖος ἔχει ὠτία νὰ ἀκούῃ, ἀς ἀκούῃ.

10 Καὶ ὅταν ἀπέμεινε καταμόνας, τὸν ἠρώτησαν τὴν παραβολὴν, ὅσοι ἦσαν τριγύρω του, μαζὺ μὲ τοὺς δώδεκα μαθητάς.

11 Καὶ τοὺς εἶπεν· Εἰς σᾶς ἐδόθη νὰ γνωρίσητε τὰ μυστήρια τῆς βασιλείας τοῦ Θεοῦ· εἰς ἐκείνους ὅμως, οἱ ὁποῖοι εἶναι ἀπέξω, γίνονται ὅλα μὲ παραβολάς·

12 Ἵνα βλέποντες βλέπωσι, καὶ νὰ μὴ καταλαμβάνωσι· καὶ ἀκούοντες ἀκούωσι καὶ νὰ μὴ ἐννοήσωσι· μήπως καὶ μετανοήσωσι, καὶ τοὺς συγχωρεθῶσιν τὰ ἁμαρτήματά των.

13 Καὶ λέγει εἰς αὐτούς· Ταύτην τὴν παραβολὴν δὲν ἰδεύετε; καὶ πῶς θέλετε γνωρίσει ὅλας τὰς παραβολάς;

14 Ὁ σπείρων, σπείρει τὸν λόγον.

15 Οὗτοι δὲ εἰσιν οἱ παρὰ τὴν ὁδόν, ὅπου σπειρόμεται ὁ λόγος· καὶ ὅταν ἀκούσωσιν, εὐθέως ἔρχεται ὁ Σατανᾶς, καὶ αἶρει τὸν λόγον τὸν ἐσπαρμένον ἐν ταῖς καρδίαις αὐτῶν.

16 Καὶ οὗτοί εἰσιν ὁμοίως οἱ ἐπὶ τὰ πετρώδη σπειρόμενοι, οἳ, ὅταν ἀκούσωσιν τὸν λόγον, εὐθέως μετὰ χαρᾶς λαμβάνουσιν αὐτόν·

17 Καὶ οὐκ ἔχουσι ρίζαν ἐν ἑαυτοῖς, ἀλλὰ πρόσκαιροί εἰσιν· εἴτα γενομένης θλίψεως ἢ διωγμοῦ διὰ τὸν λόγον, εὐθέως σκανδαλίζονται.

18 Καὶ οὗτοί εἰσιν οἱ εἰς τὰς ἀκανθὰς σπειρόμενοι, οὗτοί εἰσιν οἱ τὸν λόγον ἀκούοντες·

19 Καὶ αἱ μέριμναι τοῦ αἰῶνος τούτου, καὶ ἡ ἀπάτη τοῦ πλούτου, καὶ αἱ περὶ τὰ λοιπὰ ἐπιθυμίαι εἰσπορεύονται συμπνίγουσι τὸν λόγον, καὶ ἄκαρπος γίνεται.

20 Καὶ οὗτοί εἰσιν οἱ ἐπὶ τὴν γῆν τὴν καλὴν σπαρέντες, οἵτινες ἀκούουσιν τὸν λόγον, καὶ παραδέχονται· καὶ καρποφοροῦσιν, ἐν τριάκοντα, καὶ ἐν ἐξήκοντα, καὶ ἐν ἑκατόν.

21 Καὶ ἔλεγεν αὐτοῖς· Μήτις ὁ λύχνος ἔρχεται, ἵνα ὑπὸ τὸν μῶδιον τεθῇ, ἢ ὑπὸ τὴν κλίνην; οὐχ ἵνα ἐπὶ τὴν λυχνίαν ἐπιτεθῇ;

22 Οὐ γὰρ ἐστὶ τις κρυπτόν, ὃ ἐὰν μὴ φανερωθῇ· οὐδὲ ἐγένετο ἀπόκρυφον, ἀλλ' ἵνα εἰς φανερόν ἔλθῃ.

23 Εἴ τις ἔχει ὅτα ἀκούειν, ἀκούετω.

24 Καὶ ἔλεγεν αὐτοῖς· Βλέπετε τί ἀκούετε· ἐν ᾧ μέτρῳ μετρεῖτε, μετρηθήσεται ὑμῖν, καὶ προστεθήσεται ὑμῖν τοῖς ἀκούουσιν.

25 Ὃς γὰρ ἂν ἔχη, δοθήσεται

15 Καὶ οὗτοι εἶναι ἐκεῖνοι, οἱ ὅποιοι εἶναι ἐσπαρμένοι εἰς τὸν ὁρόμον, εἰς τοὺς ὁποίους δηλονότι σπείρεται ὁ λόγος· καὶ ὅταν τὸν ἀκούσωσι, παρευθὺς ἔρχεται ὁ Σατανᾶς, καὶ σηκώνει τὸν λόγον, ὃ ὁποῖος εἶναι ἐσπαρμένος μέσα εἰς τὰς καρδίας τῶν.

16 Ὁμοίως καὶ οὗτοι εἶναι ἐκεῖνοι, οἱ ὅποιοι σπείρονται εἰς τὰ πετρώδη, οἱ ὅποιοι, ὅταν ἀκούσωσι τὸν λόγον, εὐθὺς μετὰ χαρᾶς τὸν δέχονται·

17 Δὲν ἔχουσιν ὅμως ρίζαν εἰς τὸν ἑαυτὸν τῶν, ἀλλὰ εἶναι πρόσκαιροί· καὶ ἐπεὶ ὅταν γένῃ θλίψις ἢ διωγμὸς διὰ τὸν λόγον, παρευθὺς σκανδαλίζονται.

18 Καὶ ἐκεῖνοι εἶναι πάλιν, οἱ ὅποιοι σπείρονται εἰς τὰ ἀγκάθια, οἱ ὅποιοι ἀκούουσι τὸν λόγον·

19 Καὶ αἱ φροντίδες τοῦ κόσμου τούτου, καὶ ἡ ἀπάτη τοῦ πλούτου, καὶ αἱ ἄλλαι ἐπιθυμίαι, αἱ ὅποιαι ἐμβαίνουνσι μέσα τῶν, πνίγουσι τὸν λόγον, καὶ γίνεται ἄκαρπος.

20 Καὶ ἐκεῖνοι εἶναι πάλιν, οἱ ὅποιοι ἐσπαρήσαν εἰς τὴν γῆν τὴν καλὴν, οἱ ὅποιοι ἀκούουσιν τὸν λόγον, καὶ τὸν δέχονται· καὶ καρποφοροῦσιν, ἐν τριάντα, καὶ ἄλλο ἐξῆντα, καὶ ἄλλο ἑκατόν.

21 Καὶ τοὺς ἔλεγεν· Μήπως ὁ λύχνος ἔρχεται, διὰ νὰ βαλθῇ ὑποκάτω εἰς τὸν μῶδιον, ἢ εἰς τὸ κραββάτι; καὶ ὅχι νὰ βαλθῇ ἐπάνω εἰς τὸν λυχνοστάτην;

22 Διότι δὲν εἶναι κἀνὲν κρυφόν, τὸ ὅποιον νὰ μὴ φανερωθῇ· οὐδὲ ἐγενε κἀνὲν ἀπόκρυφον, τὸ ὅποιον νὰ μὴ ἐλθῇ εἰς τὸ φανερόν.

23 Ὃποῖος ἔχει ὠτίαν νὰ ἀκούῃ, ἄς ἀκούῃ.

24 Καὶ ἔλεγεν εἰς αὐτούς· Ἐχετε τὸν νοῦν σας εἰς ἐκεῖνα, τὰ ὁποῖα ἀκούετε· μετ' ὅποιον μέτρον μετρεῖτε, θέλει σᾶς μετρηθῇ, καὶ θέλει βαλθῇ παρεπάνω εἰς σᾶς οἱ ὅποιοι ἀκούετε.

25 Ὃποῖος ἔχει, θέλει δοθῇ εἰς αὐ-

αὐτῶ· καὶ ὃς οὐχ ἔχει, καὶ ὁ ἔχει ἀρθῆσεται ἀπ' αὐτοῦ.

26 Καὶ ἔλεγε· Οὕτως ἐστὶν ἡ βασιλεία τοῦ Θεοῦ, ὡς ἐὰν ἄνθρωπος βάλῃ τὸν σπόρον ἐπὶ τῆς γῆς.

27 Καὶ καθεύδῃ, καὶ ἐγείρηται νύκτα καὶ ἡμέραν· καὶ ὁ σπόρος βλαστάνῃ, καὶ μηκύνῃται ὡς οὐκ οἶδεν αὐτός.

28 Αὐτομάτῃ γὰρ ἡ γῆ καρποφορεῖ, πρῶτον χορτόν, εἴτα στάχυν, εἴτα πλήρη σίτον ἐν τῷ στάχυνι.

29 Ὅταν δὲ παραδῷ ὁ καρπός, εὐθὺς ἀποστέλλει τὸ δρέπανον, ὅτι παρέστηκεν ὁ θέρισμός.

30 Καὶ ἔλεγε· Τίνοι ὁμοιάσωμεν τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ; ἢ ἐν ποίᾳ παραβολῇ παραβάλωμεν αὐτήν;

31 Ὡς κόκκῳ σινάπεως, ὃς, ὅταν σπαρῇ ἐπὶ τῆς γῆς, μικρότερος πάντων τῶν σπερμάτων ἐστὶ τῶν ἐπὶ τῆς γῆς.

32 Καὶ ὅταν σπαρῇ, ἀναβαίνει, καὶ γίνεται πάντων τῶν λαχάνων μείζων, καὶ ποιεῖ κλάδους μεγάλους, ὥστε δύνασθαι ὑπὸ τὴν σκίαν αὐτοῦ τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ κατασκηνοῦν.

33 Καὶ τοιαύταις παραβολαῖς πολλαῖς ἐλάλει αὐτοῖς τὸν λόγον, καθὼς ἠδύναντο ἀκοῦειν.

34 Χωρὶς δὲ παραβολῆς οὐκ ἐλάλει αὐτοῖς· κατ' ἰδίαν δὲ τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ ἐπέλυε πάντα.

35 Καὶ λέγει αὐτοῖς ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ, ὅφιας γενομένης· Διέλθωμεν εἰς τὸ πέραν.

36 Καὶ ἀφέντες τὸν ὄχλον παραλαμβάνουσιν αὐτὸν ὡς ἦν ἐν τῷ πλοίῳ· καὶ ἄλλα δὲ πλοιάρια ἦν μετ' αὐτοῦ.

37 Καὶ γίνεται λαίλαψ ἀνέμου μεγάλη· καὶ τὰ κύματα ἐπέβαλλεν εἰς τὸ πλοῖον, ὥστε αὐτὸ ἤδη γεμίζεσθαι.

τὸν καὶ ἄλλο· καὶ ὅποιος δὲν ἔχει, καὶ ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον ἔχει, θελεῖ ἀπαρθῆ ἀπ' αὐτόν.

26 Καὶ ἔλεγε· Οὕτως εἶναι ἡ βασιλεία τοῦ Θεοῦ, καθὼς ἐὰν ἄνθρωπος ρίψῃ τὸν σπόρον εἰς τὴν γῆν.

27 Καὶ νὰ κοιμᾶται, καὶ σηκώνηται νύκτα καὶ ἡμέραν· καὶ ὁ σπόρος βλαστάνει, καὶ μακρύνει μὲ τρόπον, τὸν ὁποῖον αὐτός δὲν ἰξεύρει.

28 Διότι ἡ γῆ ἀφ' ἐαυτῆς κάμνει τὸν καρπὸν, πρῶτον χορτάριον, καὶ ὕστερον στάχυν, μετέπειτα γεμάτον σιτάριον εἰς τὸ στάχυν.

29 Καὶ ὅταν μεστώσῃ, παρευθὺς στέλλει τὸ δρέπανον, διότι ἔφθασε τὸ θέρος.

30 Καὶ ἔλεγε· Μὲ τί νὰ ὁμοιάσωμεν τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ; ἢ μὲ ποίαν παραβολὴν νὰ τὴν συγκρίνωμεν;

31 Εἶναι καθὼς ὁ κόκκος τοῦ σινάπιου, ὁ ὁποῖος, ὅταν σπαρῇ εἰς τὴν γῆν, εἶναι μικρότερος ἀπὸ ὅλα τὰ σπέρματα, τὰ ὅποια εἶναι εἰς τὴν γῆν.

32 Καὶ ὅταν σπαρῇ, ἀναβαίνει, καὶ γίνεται μεγαλύτερον ἀπὸ ὅλα τὰ λαχανα, καὶ κάμνει κλαδία μεγάλα, ὥστε ἠμποροῦσι τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ νὰ φωλεεύσιν εἰς τὸν ἱσκίον του.

33 Καὶ μὲ τοιαύτας πολλὰς παραβολὰς τοὺς ἐλάλει τὸν λόγον, καθὼς ἐδύναντο νὰ ἀκούσωσι.

34 Καὶ χωρὶς παραβολῆν δὲν τοὺς ἐλάλει· καὶ καταμόνας εἰς τοὺς μαθητάς του τὰ διέλυεν ὅλα.

35 Καὶ λέγει εἰς αὐτοὺς ἐκείνην τὴν ἡμέραν, ὅταν ἐβραδυκσεν· Ὡς περάσωμεν πέραν.

36 Καὶ οἱ μαθηταὶ ἀφῆκαν τὸ πλῆθος, καὶ τὸν ἐπῆραν καθὼς ἦτον μέσα εἰς τὸ πλοῖον· καὶ ἦσαν μαζί του καὶ ἄλλα πλοιάρια.

37 Καὶ ἐγένινεν ἀνεμοταραχὴ μεγάλη· καὶ τὰ κύματα ἐκτύπων καὶ ἔμβαινον μέσα εἰς τὰ πλοῖον, ὥστε σχεδὸν ἐγέμισε.

38 Καὶ ἦν αὐτὸς ἐπὶ τῇ πρύμνῃ ἐπὶ τὸ προσκεφάλαιον καθεύδων· καὶ διεγείρουσιν αὐτὸν, καὶ λέγουσιν αὐτῷ· Διδάσκαλε, οὐ μέλει σοι ὅτι ἀπολήμεθα;

39 Καὶ διεγερθεὶς ἐπετίμησε τῷ ἀνέμῳ, καὶ εἶπε τῇ θαλάσῃ· Σιώπα, πεφίμωσο. Καὶ ἔκοπασεν ὁ ἄνεμος, καὶ ἐγένετο γαλήνη μεγάλη.

40 Καὶ εἶπεν αὐτοῖς· Τί δειλοί ἐστε οὗτοι; πῶς οὐκ ἔχετε πίστιν;

41 Καὶ ἐφοβήθησαν φόβον μέγαν, καὶ ἔλεγον πρὸς ἀλλήλους· Τίς ἄρα οὗτός ἐστιν, ὅτι καὶ ὁ ἄνεμος καὶ ἡ θάλασσα ὑπακούουσιν αὐτῷ;

Κεφ. ε'. V.

ΚΑΙ ἦλθον εἰς τὸ πέραν τῆς θαλάσσης, εἰς τὴν χώραν τῶν Γαδαρηνῶν.

2 Καὶ ἐξελθόντι αὐτῷ ἐκ τοῦ πλοίου, εὐθέως ἀπήντησεν αὐτῷ ἐκ τῶν μνημείων ἄνθρωπος ἐν πνεύματι ἀκαθάρτῳ,

3 Ὃς τὴν κατοίκητιν εἶχεν ἐν τοῖς μνημείοις, καὶ οὔτε ἀλύσεσιν οὐδεὶς ἠδύνато αὐτὸν δῆσαι·

4 Διὰ τὸ αὐτὸν πολλάκις πένθαις καὶ ἀλύσεισι δεδέσθαι, καὶ διεσπᾶσθαι ὑπ' αὐτοῦ τὰς ἀλύσεις, καὶ τὰς πέδας συντετριφθαι· καὶ οὐδεὶς αὐτὸν ἰσχύει δαμάσαι.

5 Καὶ διαπαντός, νυκτὸς καὶ ἡμέρας, ἐν τοῖς ὄρεσι καὶ ἐν τοῖς μνήμασιν ἦν κράζων, καὶ κατακόπτων ἑαυτὸν λίθοις.

6 Ἴδων δὲ τὸν Ἰησοῦν ἀπὸ μακρόθεν, ἔδραμε, καὶ προσεκύνησεν αὐτῷ·

7 Καὶ κράζας φωνῇ μεγάλῃ, εἶπε· Τί ἐμοὶ καὶ σοί, Ἰησοῦ, Υἱὲ τοῦ Θεοῦ τοῦ ὑψίστου; ὀρκίζω σε τὸν Θεόν, μὴ με βασανίσῃς.

8 (Ἐλεγε γὰρ αὐτῷ· "Ἐξέλθε, τὸ πνεῦμα τὸ ἀκάθαρτον, ἐκ τοῦ ἀνθρώπου")

38 Καὶ αὐτὸς ἦτον εἰς τὴν πρύμνην, καὶ ἐκοιμᾶτο εἰς τὸ προσκεφάλαιον· καὶ τὸν ἐξυπνοῦσι, καὶ λέγουσιν εἰς αὐτόν· Διδάσκαλε, δὲν σοὶ μέλει ὅτι χανόμεθα;

39 Καὶ ἐσηκώθη καὶ ἐπρόσταξε με φοβερισμόν τὸν ἄνεμον, καὶ εἶπεν εἰς τὴν θάλασσαν· Σιώπα, ἀποστομώθητι. Καὶ ὁ ἄνεμος ἔπαυσε, καὶ ἐγένετο γαλήνη μεγάλη.

40 Καὶ εἶπεν εἰς αὐτούς· Διὰ τί εἰσθε τὸσον δειλοί; πῶς δὲν ἔχετε πίστιν;

41 Καὶ ἐφοβήθησαν φόβον μέγαν, καὶ ἔλεγον ὁ εἰς εἰς τὸν ἄλλον· Τάχα τίς νῦν εἶναι οὗτος, ὅτι τὸν ὑπακούουσι καὶ ὁ ἄνεμος καὶ ἡ θάλασσα;

Κεφ. ε'. V.

ΚΑΙ ὅταν ἐπέρασαν πέραν τῆς θαλάσσης εἰς τὴν χώραν τῶν Γαδαρηνῶν,

2 Εὐθύς καθὼς ἐβγῆκεν ἀπὸ τὸ πλοῖον, τὸν ἀπάντησεν ἄνθρωπος τις, ὁ ὁποῖος ἤρχετο ἀπὸ τὰ μνήματα, με πνεῦμα ἀκάθαρτον,

3 Ὁ ὁποῖος ἐκατοῖκει εἰς τὰ μνήματα, καὶ κἀνεὶς δὲν ἠμπορεῖ νῦν τὸν δέσῃ οὐδὲ με ἀλυσίδας·

4 Διότι πολλάκις φοραῖς καὶ με τὰ ποδόδεσμα, καὶ με τὰς ἀλυσίδας τὸν ἔδεσαν, καὶ αὐτὸς καὶ τὰς ἀλυσίδας ἔκοψε, καὶ τὰ ποδόδεσμα ἐσύντριψε· καὶ κἀνεὶς δὲν ἠμπορεῖ νῦν τὸν δαμάσαι.

5 Καὶ πάντοτε, νύκτα καὶ ἡμέραν, ἐφώναζεν εἰς τὰ μνήματα καὶ εἰς τὰ ὄρη, καὶ ἐκατάκοπτε τὸν ἑαυτὸν του με τὰς πέτρας.

6 Καὶ ὅταν εἶδε τὸν Ἰησοῦν ἀπὸ μακρᾶν, ἔδραμε, καὶ τὸν ἐπροσκύνησε·

7 Καὶ κράζας μεγαλοφώνως, εἶπε· Τί ἔχεις σὺ νῦν κάμεις με ἐμὲ, Ἰησοῦ, Υἱὲ τοῦ Θεοῦ τοῦ ὑψίστου; ὀρκίζω σε εἰς τὸν Θεόν, μὴ με βασανίσῃς.

8 (Διότι τὸν ἔλεγε· Σὺ πνεῦμα ἀκάθαρτον, ἐβγα ἀπὸ τοῦ ἀνθρώπου τούτου·)

9 Καὶ ἐπηρώτα αὐτόν· Τί σοι ὄνομα ;
Καὶ ἀπεκρίθη, λέγων· Λεγεὼν ὄνομά
μοι· ὅτι πολλοὶ ἐσμεν.

10 Καὶ παρεκάλει αὐτὸν πολλὰ, ἵνα
μὴ αὐτοὺς ἀποστείλῃ ἔξω τῆς χώρας.

11 Ἦν δὲ ἐκεῖ πρὸς τὰ ὄρη ἀγέλη
χοίρων μεγάλη βοσκομένη.

12 Καὶ παρεκάλεσαν αὐτὸν πάντες
οἱ δαίμονες, λέγοντες· Πέμψον ἡμᾶς
εἰς τοὺς χοίρους, ἵνα εἰς αὐτοὺς εἰσ-
έλθωμεν. Καὶ ἐπέτρεψεν αὐτοῖς εὐ-
θέως ὁ Ἰησοῦς.

13 Καὶ ἐξελθόντα τὰ πνεύματα τὰ
ἀκάθαρτα, εἰσῆλθον εἰς τοὺς χοίρους·
καὶ ὥρμησεν ἡ ἀγέλη κατὰ τοῦ κρημ-
νοῦ εἰς τὴν θάλασσαν, (ἦσαν δὲ ὡς
δισχίλιοι,) καὶ ἐπνίγοντο ἐν τῇ θα-
λάσσῃ.

14 Οἱ δὲ βόσκοντες τοὺς χοίρους
ἔφυγον, καὶ ἀνήγγειλαν εἰς τὴν πόλιν
καὶ εἰς τοὺς ἀγρούς.

15 Καὶ ἐξῆλθον ἰδεῖν τί ἔστι το γε-
γονός. Καὶ ἔρχονται πρὸς τὸν Ἰη-
σοῦν, καὶ θεωροῦσι τὸν δαιμονιζόμε-
νον καθήμενον καὶ ἱματισμένον, καὶ
σωφρονοῦντα, τὸν ἐσχηκότα τὸν λε-
γεῶνα· καὶ ἐφοβήθησαν.

16 Καὶ διηγήσαντο αὐτοῖς οἱ ἰδόν-
τες, πῶς ἐγένετο τῷ δαιμονιζομένῳ,
καὶ περὶ τῶν χοίρων.

17 Καὶ ᾗρξαντο παρακαλεῖν αὐτὸν
ἀπελθεῖν ἀπὸ τῶν ὁρίων αὐτῶν.

18 Καὶ ἐμβάντος αὐτοῦ εἰς τὸ
πλοῖον, παρεκάλει αὐτὸν ὁ δαιμονισ-
θεὶς ἵνα ἦ μετ' αὐτοῦ.

19 Ὁ δὲ Ἰησοῦς οὐκ ἀφῆκεν αὐτόν,
ἀλλὰ λέγει αὐτῷ· Ὑπάγε εἰς τὸν
οἶκόν σου πρὸς τοὺς σούς, καὶ ἀνάγ-
γειλον αὐτοῖς ὅσα σοι ὁ Κύριος
ἐποίησε, καὶ ἡλέησέ σε.

20 Καὶ ἀπῆλθε, καὶ ᾗρξατο κηρύτ-
σειν ἐν τῇ Δεκαπόλει ὅσα ἐποίησεν

9 Καὶ τὸ ᾗρώτησε· Τί εἶναι τὸ ὄνο-
μά σου ; Καὶ ἀπεκρίθη, καὶ εἶπε·
Λεγεὼν εἶναι τὸ ὄνομά μου· διότι εἴ-
μεθα πολλοί.

10 Καὶ τὸν ἐπαρακάλει πολλὰ, νὰ
μὴ τοὺς στείλῃ ἔξω ἀπὸ τὴν χώραν.

11 Καὶ ἦτον ἐκεῖ εἰς τὰ ὄρη μεγάλη
ἀγέλη τῶν χοίρων, ἡ ὁποία ἐβόσκει.

12 Καὶ τὸν ἐπαρακάλεσαν ὅλοι οἱ
δαίμονες, λέγοντες· Πέμψαι μας εἰς
τοὺς χοίρους, διὰ νὰ ἐμβώμεν εἰς αὐ-
τούς. Καὶ παρευθεὺς ὁ Ἰησοῦς τοὺς
ἔδωκεν ἄδειαν.

13 Καὶ ὅταν ἐβγῆκαν τὰ ἀκάθαρτα
πνεύματα, ἐμβήκαν εἰς τοὺς χοίρους·
καὶ ὥρμησεν ἡ ἀγέλη ἀπὸ τὸν ἐγ-
κρημνὸν εἰς τὴν θάλασσαν, (καὶ ἦσαν
ἕως δύο χιλιάδες,) καὶ ἐπνίγοντο εἰς
τὴν θάλασσαν.

14 Καὶ ἐκεῖνοι, οἱ ὅποιοι ἐβόσκον
τοὺς χοίρους, ἔφυγον καὶ ὑπήγαν, καὶ
τὸ εἶπαν εἰς τὴν πόλιν καὶ εἰς τὰ
χωράφια.

15 Καὶ οἱ ἄνθρωποι, ὅταν τὸ ἤκου-
σαν, ἐβγῆκαν νὰ ἰδῶσι τί εἶναι ἐκεῖνο,
τὸ ὅποιον ἔγινε. Καὶ ἦλθον εἰς τὸν Ἰη-
σοῦν, καὶ βλέπουσι τὸν δαιμονισμένον,
ὁ ὁποῖος εἶχε τὸν λεγεῶνα, καὶ ἐκά-
θετο ἐνδυμένος καὶ σωφρονισμένος·
καὶ ἐφοβήθησαν.

16 Καὶ ἐκεῖνοι, οἱ ὅποιοι τὸ εἶδον,
ἐδιηγήθησαν εἰς αὐτοὺς, πῶς ἔγινεν
εἰς τὸν δαιμονισμένον, καὶ διὰ τοὺς
χοίρους.

17 Καὶ ᾗρχισαν νὰ τὸν παρακαλῶσι,
νὰ πηγαίῃ ἀπὸ τὰ σύνορα τῶν.

18 Καὶ ὅταν ἐμβῆκε μέσα εἰς τὸ
πλοῖον, τὸν ἐπαρακάλει ἐκεῖνος, ὁ
ὁποῖος ἦτον προτῆτερα δαιμονισμένος,
νὰ εἶναι μαζί του.

19 Καὶ ὁ Ἰησοῦς δὲν τὸν ἀφῆκεν,
ἀλλὰ τὸν εἶπε· Ὑπάγε εἰς τὸν οἶκόν
σου, καὶ εἰς τοὺς ἐδικούς σου, καὶ
εἰπέ τοὺς ὅσα σοὶ ἔκαμεν ὁ Κύριος,
καὶ σὲ ἡλέησε.

20 Καὶ ἀνεχώρησε, καὶ ᾗρχισε νὰ
κηρύττῃ εἰς τὴν Δεκάπολιν ὅσα τὸν

αὐτῶ ὁ Ἰησοῦς· καὶ πάντες ἐθαύμαζον.

21 Καὶ διαπεράσαντός τοῦ Ἰησοῦ ἐν τῷ πλοίῳ πάλιν εἰς τὸ πέραν, συνήχθη ὄχλος πολὺς ἐπ' αὐτόν· καὶ ἦν παρὰ τὴν θάλασσαν.

22 Καὶ ἰδού, ἔρχεται εἰς τῶν ἀρχισυναγώγων, ὀνόματι Ἰάειρος· καὶ ἰδὼν αὐτόν, πίπτει πρὸς τοὺς πόδας αὐτοῦ·

23 Καὶ παρεκάλει αὐτόν πολλὰ, λέγων· Ὅτι τὸ θυγάτριόν μου ἐσχάτως ἔχει· ἵνα ἐλθὼν ἐπιθῇ αὐτῇ τὰς χεῖρας, ὅπως σωθῇ· καὶ ζήσεται.

24 Καὶ ἀπήλθε μετ' αὐτοῦ· καὶ ἠκολούθει αὐτῷ ὄχλος πολὺς, καὶ συνέθλιβον αὐτόν.

25 (Καὶ γυνὴ τις οὖσα ἐν ῥύσει αἵματος ἔτη δώδεκα,

26 Καὶ πολλὰ παθοῦσα ὑπὸ πολλῶν ἰατρῶν, καὶ δαπανήσασα τὰ παρ' ἑαυτῆς πάντα, καὶ μηδὲν ὠφεληθεῖσα, ἀλλὰ μάλλον εἰς τὸ χεῖρον ἐλθοῦσα·

27 Ἀκούσασα περὶ τοῦ Ἰησοῦ, ἐλθοῦσα ἐν τῷ ὄχλῳ ὅπισθεν, ἥψατο τοῦ ἱματίου αὐτοῦ.

28 Ἐλεγε γάρ· Ὅτι ἥν τῶν ἱματίων αὐτοῦ ἄψομαι, σωθήσομαι.

29 Καὶ εὐθέως ἐξηράνθη ἡ πηγὴ τοῦ αἵματος αὐτῆς· καὶ ἔγνω τῷ σώματι, ὅτι ἵαται ἀπὸ τῆς μαστίγος.

30 Καὶ εὐθέως ὁ Ἰησοῦς ἐπιγινούς ἐν ἑαυτῷ τὴν ἐξ αὐτοῦ δύναμιν ἐξελθοῦσαν, ἐπιστραφεὶς ἐν τῷ ὄχλῳ, ἔλεγε· Τίς μου ἥψατο τῶν ἱματίων;

31 Καὶ ἔλεγον αὐτῷ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ· Βλέπεις τὸν ὄχλον συνθλιβοντά σε, καὶ λέγεις· Τίς μου ἥψατο;

32 Καὶ περιεβλέπετο ἰδεῖν τὴν τοῦτο ποιήσαντα.

33 Ἡ δὲ γυνὴ, φοβηθεῖσα καὶ τρέμουσα, εἰδυῖα ὃ γέγονεν ἐπ' αὐτῇ,

ἔκαμεν ὁ Ἰησοῦς· καὶ ὅλοι ἐθαύμαζον.

21 Καὶ ὅταν ἐπέρασεν ὁ Ἰησοῦς πέραν μὲ τὸ πλοῖον, ἐμαζώχθη πολὺς λαὸς εἰς αὐτόν· καὶ ἐκεῖνος ἦτον εἰς τὸ παραβαλάσσειν.

22 Καὶ ἰδού, ἔρχεται εἰς ἀπὸ τοῦς ἀρχισυναγώγους, τὸ ὄνομά του Ἰάειρος· καὶ ὅταν τὸν εἶδεν, ἔπεσεν εἰς τὰ ποδάρια του·

23 Καὶ τὸν ἐπαρακάλει πολλὰ, λέγων· Ὅτι ἡ θυγάτηρ μου εἶναι εἰς τὰ λείψθια· καὶ νὰ ἐλθῃς νὰ βάλῃς τὰς χεῖράς σου ἐπάνω της, διὰ νὰ ἰατρευθῇ· καὶ θέλει ζῆσθ.

24 Καὶ ὑπῆγε μαζί του· καὶ τὸν ἠκολούθει πολὺς ὄχλος, καὶ τὸν ἐστενοχώρουν.

25 (Καὶ κῆποια γυνή, ἡ ὁποία ἦτον αἰμορροοῦσα δώδεκα χρόνους,

26 Καὶ ἐπαθε πολλὰ ἀπὸ πολλοῦς ἰατροῦς, καὶ ἐξωδίασε τὰ ὑπάρχοντά της ὅλα, καὶ δὲν ὠφελήθη τίποτε, ἀλλὰ περισσότερον ἐπήγαγεν εἰς τὸ χεῖρότερον·

28 Ἀφ' οὗ ἤκουσε διὰ τὸν Ἰησοῦν, ἦλθε μέσα εἰς τὸ πλῆθος ὀπίσω του, καὶ ἐπίασε τὸ φόρεμά του.

28 Διότι ἔλεγεν· Ὅτι ἥν μόνον τὸ φόρεμά του νὰ πιάσω, θέλω ἰατρευθῇ.

29 Καὶ παρευθὺς ἐστάθη τὸ τρέξιμον τοῦ αἵματός της· καὶ ἐγνώρισεν εἰς τὸ σῶμά της, ὅτι ἰατρευθῇ ἀπὸ τὸ βάσανον ἐκεῖνο.

30 Καὶ εὐθὺς ὁ Ἰησοῦς γνωρίζων εἰς τὸν ἑαυτόν του, ὅτι δύναμις ἐβγήκεν ἀπ' αὐτόν, ἐγύρισεν εἰς τὸ πλῆθος, καὶ εἶπε· Τίς ἐπίασε τὰ φορέματά μου;

31 Καὶ λέγουσιν εἰς αὐτόν οἱ μαθηταὶ του· Τὸν ὄχλον βλέπεις ὅτι σὲ στενοχωρεῖ, καὶ λέγεις· Τίς με ἐπίασε;

32 Καὶ ἐβλεπε τριγύρω του νὰ ἴδῃ ἐκεῖνον, ἡ ὁποία ἔκαμε τοῦτο.

33 Καὶ ἡ γυνὴ ἐφοβήθη καὶ ἔτρεμε, ἰξεύρουσα ἐκεῖνο, τὸ ὅποιον ἐγένεν

ἦλθε καὶ προσέπεσεν αὐτῷ, καὶ εἶπεν αὐτῷ πᾶσαν τὴν ἀλήθειαν.

34 Ὁ δὲ εἶπεν αὐτῇ· Θύγατερ, ἡ πίστις σου σέσωκέ σε· ὕπαγε εἰς εἰρήνην, καὶ ἴσθι ὑγίης ἀπὸ τῆς μαστιγῆς σου.)

35 Ἐτι αὐτοῦ λαλοῦντος, ἔρχονται ἀπὸ τοῦ ἀρχισυναγώγου, λέγοντες· Ὅτι ἡ θυγάτηρ σου ἀπέθανε· τί ἔτι σκύλλεις τὸν διδάσκαλον;

36 Ὁ δὲ Ἰησοῦς, εὐθέως ἀκούσας τὸν λόγον λαλούμενον, λέγει τῷ ἀρχισυναγώγῳ· Μὴ φοβοῦ, μόνον πίστευε.

37 Καὶ οὐκ ἀφῆκεν οὐδένα αὐτῷ συνακολουθεῖσαι, εἰ μὴ Πέτρον καὶ Ἰάκωβον καὶ Ἰωάννην τὸν ἀδελφὸν Ἰακώβου.

38 Καὶ ἔρχεται εἰς τὸν οἶκον τοῦ ἀρχισυναγώγου, καὶ θεωρεῖ θόρυβον, κλαίοντας καὶ ἀλαλάζοντας πολλὰ.

39 Καὶ εἰσελθὼν, λέγει αὐτοῖς· Τί θόρυβεῖσθε καὶ κλαίετε; τὸ παιδίον οὐκ ἀπέθανεν, ἀλλὰ καθεύδει.

40 Καὶ κατεγέλωλ αὐτοῦ. Ὁ δὲ, ἐκβαλὼν ἅπαντας, παραλαμβάνει τὸν πατέρα τοῦ παιδίου καὶ τὴν μητέρα, καὶ τοὺς μετ' αὐτοῦ, καὶ εἰσπορεύεται ὅπου ἦν τὸ παιδίον ἀνακείμενον.

41 Καὶ κρατήσας τῆς χειρὸς τοῦ παιδίου, λέγει αὐτῇ· Ταλιθὰ κοῦμι· ὃ ἐστι μεθερμηνεύμενον· Τὸ κοράσιον, (σοὶ λέγω) ἔγειραι.

42 Καὶ εὐθέως ἀνέστη τὸ κοράσιον, καὶ περιπάτει· ἦν γὰρ ἐτῶν δώδεκα. Καὶ ἐξέστησαν ἐκστάσει μεγάλη.

43 Καὶ διεστείλατο αὐτοῖς πολλὰ, ἵνα μηδεὶς γινῶ τοῦτο· καὶ εἶπε δοθῆναι αὐτῇ φαγεῖν.

εἰς τὸν ἑαυτὸν τῆς, καὶ ἦλθε καὶ τὸν ἐπρόσπεσε, καὶ εἶπεν εἰς αὐτὸν ὅλην τὴν ἀλήθειαν.

34 Καὶ ὁ Ἰησοῦς τὴν λέγει· Ὡς θυγάτηρ, ἡ πίστις σου σέ ἔσωσε· ὕπαγε εἰς εἰρήνην, καὶ ἄς εἶσαι ὑγίης ἀπὸ τὸ βάσανόν σου.)

35 Καὶ ἀκόμη αὐτὸς ἐλάλει, καὶ ἔρχονται ἀπὸ τοῦ ἀρχισυναγώγου, καὶ λέγουσιν εἰς αὐτόν· Ἡ θυγάτηρ σου ἀπέθανε· καὶ τί πειράζεις πλέον τὸν διδάσκαλον;

36 Καὶ ὁ Ἰησοῦς, παρευθὺς ὅταν ἤκουσε τὸν λόγον τὸν ὁποῖον ἔλεγον, λέγει εἰς τὸν ἀρχισυναγώγον· Μὴ φοβεῖσθαι, μόνον πίστευε.

37 Καὶ δὲν ἀφῆκε κἀνένα νὰ τὸν ἀκολουθήσῃ, παρὰ τὸν Πέτρον καὶ Ἰακώβον καὶ Ἰωάννην τὸν ἀδελφὸν τοῦ Ἰακώβου.

38 Καὶ ἔρχεται εἰς τὸν οἶκον τοῦ ἀρχισυναγώγου, καὶ βλέπει σύγχυσιν, καὶ τοὺς ἀνθρώπους, οἱ ὅποιοι ἐκλαιον καὶ ἐμοιρολόγουν πολλὰ.

39 Καὶ ὅταν ἐμβῆκε μέσα, τοὺς εἶπε· Τί συγχύζεσθε καὶ κλαίετε; τὸ παιδίον δὲν ἀπέθανεν, ἀλλὰ κοιμᾶται.

40 Καὶ τὸν κατεγέλωσαν. Καὶ ὁ Ἰησοῦς τοὺς ἐβγαλεν ὅλους ἔξω, καὶ πέρνει τὸν πατέρα τοῦ παιδίου καὶ τὴν μητέρα του, καὶ ἐκείνους ὅσοι ἦσαν μαζί του, καὶ ὑπάγει ἐκεῖ ὅπου ἐκείτετο τὸ παιδίον.

41 Καὶ πιάων τὸ παιδίον ἀπὸ τῆς χειρὸς, λέγει εἰς αὐτήν· Ταλιθὰ κοῦμι· τὸ ὁποῖον θέλει νὰ εἴπῃ· Κοράσιον, (σὲ λέγω) σῆκω ἐπάνω.

42 Καὶ παρευθὺς ἐσηκώθη ἐπάνω τὸ κοράσιον, καὶ ἐ περιπάτει· διότι ἦτον δώδεκα χρονῶν. Καὶ θαύμασαν μὲ μεγάλην ἐκστασιν.

43 Καὶ τοὺς ἐπαράγγειλε πολλὰ, κἀνεὶς νὰ μὴ τὸ ἱξεύρῃ· καὶ εἶπε νὰ τὴν δώσωσι νὰ φάγῃ.

Κεφ. ε'. VI.

ΚΑΙ ἐξῆλθεν ἐκεῖθεν, καὶ ἦλθεν εἰς

Κεφ. ε'. VI.

ΚΑΙ ἀπεκεῖ ἐβγῆκε, καὶ ὑπῆγεν εἰς

τὴν πατρίδα αὐτοῦ· καὶ ἀκολουθοῦσιν αὐτῷ.

2 Καὶ γενομένου σαββάτου, ἤρξατο ἐν τῇ συναγωγῇ διδάσκειν· καὶ πολλοὶ ἀκούοντες ἐξεπλήσσοντο, λέγοντες· Πόθεν τούτῳ ταῦτα; καὶ τίς ἡ σοφία ἡ δοθεῖσα αὐτῷ, ὅτι καὶ δυνάμεις τοιαῦται διὰ τῶν χειρῶν αὐτοῦ γίνονται;

3 Οὐχ οὗτός ἐστιν ὁ τέκτων, ὁ υἱὸς Μαρίας, ἀδελφὸς δὲ Ἰακώβου καὶ Ἰωσὴ καὶ Ἰούδα καὶ Σίμωνος; καὶ οὐκ εἰσὶν αἱ ἀδελφαὶ αὐτοῦ ὧδε πρὸς ἡμᾶς; Καὶ ἐσκανδαλίζοντο ἐν αὐτῷ.

4 Ἐλεγε δὲ αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· Ὅτι οὐκ ἐστὶ προφήτης ἄτιμος, εἰ μὴ ἐν τῇ πατρίδι αὐτοῦ, καὶ ἐν τοῖς συγγενέσι, καὶ ἐν τῇ οἰκίᾳ αὐτοῦ.

5 Καὶ οὐκ ἠδυνάτο ἐκεῖ οὐδεμίαν δυνάμιν ποιῆσαι, εἰ μὴ ὀλίγοις ἀρρώστοις ἐπιθεῖς τὰς χεῖρας, ἐθεράπευσε.

6 Καὶ ἐθαύμαζε διὰ τὴν ἀπιστίαν αὐτῶν. Καὶ περιήγε τὰς κόμας κυκλῶν, διδάσκων.

7 Καὶ προσκαλεῖται τοὺς δώδεκα, καὶ ἤρξατο αὐτοῖς ἀποστέλλειν δύο δύο· καὶ ἐδίδου αὐτοῖς ἐξουσίαν τῶν πνευμάτων τῶν ἀκαθάρτων.

8 Καὶ παρήγγειλεν αὐτοῖς ἵνα μὴ δὲν αἰρωσιν εἰς ὁδόν, εἰ μὴ ῥάβδον μόνον· μὴ πῆραν, μὴ ἄρτον, μὴ εἰς τὴν ζῶνιν χαλκόν·

9 Ἄλλ' ὑποδεμένους σανδάλια· καὶ μὴ ἐνδύσασθαι δύο χιτῶνας.

10 Καὶ ἔλεγεν αὐτοῖς· Ὅπου ἂν εἰσέλθητε εἰς οἰκίαν, ἐκεῖ μένετε ἕως ἂν ἐξέλθητε ἐκείθεν.

11 Καὶ ὅσοι ἂν μὴ δέξωνται ὑμᾶς, μὴδὲ ἀκούσωσιν ὑμῶν, ἐκπορευόμενοι ἐκεῖθεν, ἐκτινάξατε τὸν χεῖν τὸν ὑποκάτω τῶν ποδῶν ὑμῶν, εἰς μαρτύριον αὐτοῖς· ἀμήν λέγω ὑμῖν, ἀνεκ-

τὴν πατρίδα του· καὶ οἱ μαθηταὶ του τὸν ἀκολουθοῦσι.

2 Καὶ ὅταν ἦλθε τὸ σάββατον, ἤρχισε νὰ διδάσκῃ εἰς τὴν συναγωγὴν· καὶ πολλοὶ ἀκούοντές τον ἐξεπλήττοντο, καὶ ἔλεγον· Ἀπὸ ποῦ ἦλθαν ταῦτα εἰς τούτον; καὶ τί εἶναι αὕτη ἡ σοφία, ἡ ὅποια τὸν ἐδόθη, ὅτι καὶ τοιαῦται δυνάμεις γίνονται διὰ μέσου τῶν χειρῶν του;

3 Δὲν εἶναι οὗτος ὁ τέκτων, ὁ υἱὸς τῆς Μαρίας, καὶ ἀδελφὸς τοῦ Ἰακώβου καὶ τοῦ Ἰωσὴ καὶ τοῦ Ἰούδα καὶ τοῦ Σίμωνος; καὶ δὲν εἶναι αἱ ἀδελφαὶ του ἐδῶ εἰς ἡμᾶς; Καὶ ἐσκανδαλίζοντο εἰς αὐτόν.

4 Καὶ ὁ Ἰησοῦς τοὺς ἔλεγεν· Ὅτι δὲν εἶναι κανεὶς προφήτης ἄτιμος, εἰ μὴ εἰς τὴν πατρίδα του, καὶ εἰς τοὺς ἐδικούς του, καὶ εἰς τὴν οἰκίαν του.

5 Καὶ δὲν ἠμπορεῖ ἐκεῖ νὰ κάμῃ καμμίαν ἐνέργειαν, πρὶν εἰς ὀλίγους ἀρρώστους ἐβαλε τὰς χεῖράς του ἐπάνω των, καὶ τοὺς ἰκτενυσε.

6 Καὶ ἐθαύμαζε διὰ τὴν ἀπιστίαν των. Καὶ περιήλθε τὰς τριγύρω χώρας, διδάσκων.

7 Καὶ ἐκάλεσε τοὺς δώδεκα, καὶ ἤρχισε νὰ τοὺς στέλλῃ δύο δύο· καὶ τοὺς ἐδίδεν ἐξουσίαν εἰς τὰ πνεύματα τὰ ἀκαθάρτα.

8 Καὶ ἐπαράγγειλεν αὐτοὺς, νὰ μὴ σηκόνωσι τίποτε εἰς τὸν δρόμον, εἰ μὴ μόνον ῥάβδον· μήτε διασκκιον, μήδὲ ψωμίον, μήδὲ χαλκῶμα εἰς τὰ ζωνάρια των·

9 Ἄλλ' ὑποδεμένους σανδάλια· καὶ νὰ μὴν ἐνδύνωνται δύο φορέματα.

10 Καὶ ἔλεγεν εἰς αὐτοὺς· Εἰς ὅποιαν οἰκίαν καὶ ἂν ἐμβῇτε, ἐκεῖ μένετε ἕως οὗ νὰ ἐβγῇτε ἀπεκεῖ.

11 Καὶ ὅσοι δὲν σᾶς δεχθῶσι, μὴδὲ σᾶς ἀκούσωσι, ἐβγαίνοντες ἀπεκεῖ, τινάξατε τὸν κοινορτόν, ὁ ὅποιος εἶναι ὑποκάτω εἰς τὰ ποδάρια σας, διὰ μαρτυρίαν αὐτῶν· βεβαίαν σας

τότερον ἔσται Σοδόμοις ἢ Γομόρροις ἐν ἡμέρᾳ κρίσεως, ἢ τῇ πόλει ἐκείνῃ.

12 Καὶ ἐξελθόντες, ἐκήρυσσον ἵνα μετανοήσωσι·

13 Καὶ δαιμόνια πολλὰ ἐξέβαλλον· καὶ ἠλειφον ἐλαίῳ πολλοὺς ἀρρώστους, καὶ ἐθεράπευον.

14 Καὶ ἤκουσεν ὁ βασιλεὺς Ἡρώδης, (φανερὸν γὰρ ἐγένετο τὸ ὄνομα αὐτοῦ,) καὶ ἔλεγεν· "Ὅτι Ἰωάννης ὁ βαπτίζων ἐκ νεκρῶν ἠγέρθη, καὶ διὰ τοῦτο ἐνεργοῦσιν αἱ δυνάμεις ἐν αὐτῷ.

15 "Ἄλλοι ἔλεγον· "Ὅτι Ἡλίας ἐστίν. Ἄλλοι δὲ ἔλεγον· "Ὅτι προφήτης ἐστίν, ἢ ὡς εἰς τῶν προφητῶν.

16 Ἀκούσας δὲ ὁ Ἡρώδης, εἶπεν· "Ὅτι ὃν ἐγὼ ἀπεκεφάλισα Ἰωάννην, οὗτός ἐστιν· αὐτὸς ἠγέρθη ἐκ νεκρῶν.

17 Αὐτὸς γὰρ ὁ Ἡρώδης ἀποστείλας ἐκράτησε τὸν Ἰωάννην, καὶ ἔδησεν αὐτὸν ἐν τῇ φυλακῇ, διὰ Ἡρωδιάδα τὴν γυναῖκα Φιλίππου τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ, ὅτι αὐτὴν ἐγάμησεν.

18 Ἐλεγε γὰρ ὁ Ἰωάννης τῷ Ἡρώδῃ· "Ὅτι οὐκ ἔξεστί σοι ἔχειν τὴν γυναῖκα τοῦ ἀδελφοῦ σου.

19 Ἡ δὲ Ἡρωδιάς ἐνεῖχεν αὐτῷ, καὶ ἤθελεν αὐτὸν ἀποκτείνειν· καὶ οὐκ ἠδύνατο·

20 Ὁ γὰρ Ἡρώδης ἐφοβεῖτο τὸν Ἰωάννην, εἰδὼς αὐτὸν ἄνδρα δίκαιον καὶ ἅγιον· καὶ συνετήρει αὐτόν· καὶ ἀκούσας αὐτοῦ, πολλὰ ἐποίει, καὶ ᾄδῳ αὐτοῦ ἤκουε.

21 Καὶ γενομένης ἡμέρας εὐκαιροῦ, ὅτε Ἡρώδης τοῖς γενεσίοις αὐτοῦ δειπνὸν ἐποίει τοῖς μεγιστάσιν αὐτοῦ καὶ τοῖς χιλιάρχοις καὶ τοῖς πρώτοις τῆς Γαλιλαίας·

22 Καὶ ἐισελθούσης τῆς θυγατρὸς αὐτῆς τῆς Ἡρωδιάδος, καὶ ὀρχήσα-

λέγω, ὅτι ἐλαφροτέρα κόλασις θέλει εἶναι τὴν ἡμέραν τῆς κρίσεως εἰς τὰ Σόδομα καὶ εἰς τὰ Γόμορρα, παρὰ εἰς τὴν πόλιν ἐκείνην.

12 Καὶ ὅταν ἐβγῇκαν ἔξω, ἐκήρυστον νὰ μετανοήσωσι·

13 Καὶ δαιμόνια πολλὰ ἐβγαλλον· καὶ πολλοὺς ἀρρώστους ἠλειφον μὲ λάδι, καὶ τοὺς ἰάτρευον.

14 Καὶ τὸ ἤκουσεν ὁ Ἡρώδης ὁ βασιλεὺς, (διότι ἐφανερώθη τὸ ὄνομα του,) καὶ ἔλεγεν· "Ὅτι ὁ Ἰωάννης ὁ βαπτιστὴς ἀνέστη ἀπὸ τοὺς νεκροὺς, καὶ διὰ τοῦτο ἐνεργοῦσιν αἱ δυνάμεις εἰς αὐτόν.

15 Ἄλλοι ἔλεγον· "Ὅτι Ἡλίας εἶναι. Καὶ ἄλλοι ἔλεγον· "Ὅτι προφήτης εἶναι, ἢ ὡς εἰς ἀπὸ τοὺς προφήτας.

16 Ὅταν ὅμως τὸ ἤκουσεν ὁ Ἡρώδης, εἶπεν· "Ὅτι ὁ Ἰωάννης ἐκεῖνος, τὸν ὁποῖον ἐγὼ ἀπεκεφάλισα, οὗτος εἶναι· αὐτὸς ἀνέστη ἀπὸ τοὺς νεκροὺς.

17 Διότι αὐτὸς ὁ Ἡρώδης ἐστείλε καὶ ἐπιάσε τὸν Ἰωάννην, καὶ τὸν ἔδεσε μέσα εἰς τὴν φυλακὴν, διὰ τὴν Ἡρωδιάδα τὴν γυναῖκα τοῦ Φιλίππου τοῦ ἀδελφοῦ του, διότι τὴν ἑπάνδρευσεν.

18 Διότι ὁ Ἰωάννης ἔλεγεν εἰς τὸν Ἡρώδην· Δὲν εἶναι δίκαιον νὰ ἔχῃς τὴν γυναῖκα τοῦ ἀδελφοῦ σου.

19 Καὶ ἡ Ἡρωδιάς τὸν ἐχθρεύετο, καὶ ἤθελε νὰ τὸν φονεύσῃ· πλὴν δὲν ἠμπορεῖ·

20 Διότι ὁ Ἡρώδης ἐφοβεῖτο τὸν Ἰωάννην, ἰδεύρων αὐτὸν ἄνδρα δίκαιον καὶ ἅγιον· καὶ τὸν εὐλαβεῖτο· καὶ ἀκούων αὐτόν, ἔκαμνε πολλὰ, καὶ τὸν ἤκουε μετὰ χαρᾶς.

21 Καὶ ὅταν ἐγίνε μία ἡμέρα ἐπιτηδεῖα, καὶ ὁ Ἡρώδης εἰς τὰ γενέθλια ἔκαμνε δεῖπνον, καὶ ἐκάλεσε τοὺς μεγιστάνους του καὶ τοὺς χιλιάρχους καὶ τοὺς πρώτους τῆς Γαλιλαίας·

22 Ἦλθε καὶ ἡ θυγάτηρ τῆς Ἡρωδιάδος, καὶ ἐχόρευσε, καὶ ἤρεσεν εἰς τὸν

μένης, καὶ ἀρεσάσης τῷ Ἡρώδῃ καὶ τοῖς συνανακειμένοις, εἶπεν ὁ βασιλεὺς τῷ κορασίῳ· Αἰτήσόν με ὃ ἐὰν θέλῃς, καὶ δώσω σοί.

23 Καὶ ᾤμωσεν αὐτῇ· Ὅτι ὃ ἐὰν με αἰτήσῃς, δώσω σοί, ἕως ἡμῖνους τῆς βασιλείας μου.

24 Ἡ δὲ ἐξελθοῦσα, εἶπε τῇ μητρὶ αὐτῆς· Τί αἰτήσομαι; Ἡ δὲ εἶπε· Τὴν κεφαλὴν Ἰωάννου τοῦ Βαπτιστοῦ.

25 Καὶ εἰσελθοῦσα εὐθέως μετὰ σπουδῆς πρὸς τὸν βασιλέα, ἠτήσατο, λέγουσα· Θέλω ἵνα μοι ὅς ἐξ αὐτῆς ἐπὶ πίνακι τὴν κεφαλὴν Ἰωάννου τοῦ Βαπτιστοῦ.

26 Καὶ περίλυπος γενόμενος ὁ βασιλεὺς, διὰ τοὺς ὅρκους, καὶ τοὺς συνανακειμένους, οὐκ ἠθέλησεν αὐτὴν ἀθετῆσαι.

27 Καὶ εὐθέως ἀποστείλας ὁ βασιλεὺς σκεκουλάτωρα, ἐπέταξεν ἐνεχθῆναι τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ.

28 Ὁ δὲ ἀπελθὼν, ἀπεκεφάλισεν αὐτὸν ἐν τῇ φυλακῇ· καὶ ἤνεγκε τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ ἐπὶ πίνακι, καὶ ἔδωκεν αὐτὴν τῷ κορασίῳ· καὶ τὸ κοράσιον ἔδωκεν αὐτὴν τῇ μητρὶ αὐτῆς.

29 Καὶ ἀκούσαντες οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ, ἦλθον καὶ ἦσαν τὸ πῶμα αὐτοῦ, καὶ ἔθηκαν αὐτὸ ἐν τῷ μνημείῳ.

30 Καὶ συνάγονται οἱ ἀπόστολοι πρὸς τὸν Ἰησοῦν, καὶ ἀπήγγειλαν αὐτῷ πάντα, καὶ ὅσα ἐποίησαν καὶ ὅσα ἐδίδασκαν.

31 Καὶ εἶπεν αὐτοῖς· Δεῦτε ὑμεῖς αὐτοὶ κατ' ἰδίαν εἰς ἔρημον τόπον, καὶ ἀναπαύεσθε ὀλίγον. Ἦσαν γὰρ οἱ ἐρχόμενοι καὶ οἱ ὑπάγοντες πολλοί· καὶ οὐδὲ φαγεῖν ἠδύκουν.

32 Καὶ ἀπῆλθον εἰς ἔρημον τόπον, τῷ πλοίῳ, κατ' ἰδίαν.

33 Καὶ εἶδον αὐτοὺς ὑπάγοντας οἱ

Ἡρώδην, καὶ εἰς ἐκείνους, οἱ ὅποιοι ἐκάθοντο εἰς τὴν τράπεζαν, καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς εἰς τὸ κοράσιον· Ζήτησον ἅπ' ἐμὲ ὃ, τι θέλεις, καὶ δέλω σοι τὸ δώσω.

23 Καὶ ᾤμωσεν εἰς αὐτήν· Ὅτι εἴ τι κικῶν με ζητήσῃς, δέλω σοι τὸ δώσω, ἕως τὸ ἡμῖνους τῆς βασιλείας μου.

24 Καὶ ἐκείνη ἐβγῆκεν ἔξω, καὶ εἶπεν εἰς τὴν μητέρα της· Τί νὰ ζητήσω; Καὶ ἐκείνη τὴν εἶπε· Τὴν κεφαλὴν Ἰωάννου τοῦ Βαπτιστοῦ.

25 Καὶ παρενθὺς ἐμβῆκε μέσα με σπουδῇ εἰς τὸν βασιλέα, καὶ ἐήτησε, λέγουσα· Θέλω νὰ μοι δώσῃς, ταύτην τὴν ὥραν, εἰς ἓν πινάκιον τὴν κεφαλὴν Ἰωάννου τοῦ Βαπτιστοῦ.

26 Καὶ ὁ βασιλεὺς ἐλυπήθη πολλὰ, ἀλλὰ διὰ τοὺς ὅρκους, καὶ διὰ τοὺς καλεσμένους, οἱ ὅποιοι ἐκάθοντο μαζὶ τοῦ, δὲν ἠθέλησε νὰ τὴν ἀποβάλῃ.

27 Καὶ παρενθὺς ἔστειλεν ὁ βασιλεὺς δῆμιον, καὶ ἐπρόσταξε νὰ φερῇ ἡ κεφαλὴ τοῦ.

28 Καὶ αὐτὸς ὑπῆγε, καὶ τὸν ἀπεκεφάλισε μέσα εἰς τὴν φυλακὴν· καὶ ἔφερε τὴν κεφαλὴν τοῦ μέσα εἰς ἓν πινάκιον, καὶ τὴν ἔδωκεν εἰς τὸ κοράσιον· καὶ τὸ κοράσιον τὴν ἔδωκεν εἰς τὴν μητέρα της.

29 Καὶ ὅταν τὸ ἤκουσαν οἱ μαθηταὶ τοῦ, ἦλθον καὶ ἐσῆκωσαν τὸ νεκρὸν σῶμά του, καὶ τὸ ἔβαλον μέσα εἰς τὸ μνῆμα.

30 Καὶ ἐμαζώχθησαν οἱ ἀπόστολοι εἰς τὸν Ἰησοῦν, καὶ εἶπαν εἰς αὐτὸν ὅλα, ὅσα ἐκαμῶν καὶ ὅσα ἐδίδασκον.

31 Καὶ εἶπεν εἰς αὐτούς· Ὑπάγετε εἰς αὐτοὺς χωριστὰ εἰς ἔρημον τόπον, καὶ ἀναπαύθητε ὀλίγον. Διότι ἦσαν πολλοὶ ἐκεῖνοι, οἱ ὅποιοι ἐπήγαινον καὶ οἱ ὅποιοι ἤρχοντο· καὶ μὴδὲ κἄν νὰ φάγωσιν ἀδείαζον.

32 Καὶ ὑπῆγον εἰς ἓν ἔρημον τόπον με πλοῖον χωριστά.

33 Καὶ οἱ ὄχλοι τοὺς εἶδον ὅτι

ὄχλοι· καὶ ἐπέγνωσαν αὐτὸν πολλοί· καὶ περὶ ἀπὸ πασάν τῶν πόλεων συνέδραμον ἐκεῖ, καὶ προῆλθον αὐτοὺς, καὶ συνῆλθον πρὸς αὐτόν.

34 Καὶ ἐξελθὼν, εἶδεν ὁ Ἰησοῦς πολὺν ὄχλον, καὶ ἐσπλαγχνίσθη ἐπ' αὐτοῖς, ὅτι ἦσαν ὡς πρόβατα μὴ ἔχοντα ποιμένα· καὶ ᾤρετο διδάσκειν αὐτοὺς πολλά.

35 Καὶ ἦδη ὥρας πολλῆς γενομένης, προσελθόντες αὐτῷ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ, λέγουσιν· Ὅτι ἔρημος ἐστὶν ὁ τόπος, καὶ ἦδη ὥρα πολλή·

36 Ἀπόλυσον αὐτοὺς, ἵνα ἀπελθόντες εἰς τοὺς κύκλῳ ἀγροὺς καὶ κώμας, ἀγοράσωσιν ἑαυτοῖς ἄρτους· τί γὰρ φάγωσιν οὐκ ἔχουσιν.

37 Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς, εἶπεν αὐτοῖς· Δότε αὐτοῖς ὑμεῖς φαγεῖν. Καὶ λέγουσιν αὐτῷ· Ἀπελθόντες ἀγοράσωμεν διακοσίαν δηναρίων ἄρτους, καὶ δώμεν αὐτοῖς φαγεῖν·

38 Ὁ δὲ λέγει αὐτοῖς· Πόσους ἄρτους ἔχετε; ὑπάγετε, καὶ ἴδετε. Καὶ γνόντες, λέγουσι· Πέντε, καὶ δύο ἰχθύας.

39 Καὶ ἐπέταξεν αὐτοῖς ἀνακλῖναι πάντας συμπόσια συμπόσια ἐπὶ τῷ χλωρῷ χορτῷ.

40 Καὶ ἀνέπεσον πρασιαὶ πρασιαί, ἀνὰ ἑκατὸν καὶ ἀνὰ πενήνκοντα.

41 Καὶ λαβὼν τοὺς πέντε ἄρτους καὶ τοὺς δύο ἰχθύας, ἀναβλέψας εἰς τὸν οὐρανὸν, εὐλόγησε, καὶ κατέκλασε τοὺς ἄρτους, καὶ ἐδίδου τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ, ἵνα παραβῶσιν αὐτοῖς· καὶ τοὺς δύο ἰχθύας ἐμέρισε πᾶσι.

42 Καὶ ἔφαγον πάντες, καὶ ἐχορτάσθησαν.

43 Καὶ ἦσαν κλασμάτων δώδεκα κοφίνους πλήρεις, καὶ ἀπὸ τῶν ἰχθύων.

44 Καὶ ἦσαν οἱ φαγόντες τοὺς ἄρ-

ἐπήγαγον· καὶ πολλοὶ ἐγνώρισαν τὸν Χριστόν· καὶ ἔτρεξαν περὶ ἀπὸ ὅλας τὰς πόλεις ἐκεῖ, καὶ ἦλθον πρὸς αὐτῶν, καὶ ἐμαζώχθησαν εἰς αὐτόν.

34 Καὶ ἄφ' οὗ ἐβγήκεν ἔξω, ὁ Ἰησοῦς εἶδε πολὺν ὄχλον, καὶ τοὺς εὐσπλαγχνίσθη, διότι ἦσαν ὡς πρόβατα, τὰ ὁποῖα δὲν ἔχουσι ποιμένα· καὶ ᾤρχισε νὰ τοὺς διδάσκῃ πολλά.

35 Καὶ ὅταν ἐπέρασε πολλὴ ὥρα, ἦλθον εἰς αὐτόν οἱ μαθηταὶ του, καὶ λέγουσιν· Ὁ τόπος εἶναι ἔρημος, καὶ ἡ ὥρα εἶναι πολλή·

36 Ἀπόλυσάι τους, διὰ νὰ ὑπάγωσι τριγύρω εἰς τὰ χωράφια καὶ εἰς τὰς χώρας, νὰ ἀγοράσωσι ψωμῖα διὰ τὸν ἑαυτὸν των· διότι δὲν ἔχουσι τί νὰ φάγωσι.

37 Καὶ ὁ Ἰησοῦς ἀπεκρίθη, καὶ εἶπεν εἰς αὐτοὺς· Δότε τους σεῖς νὰ φάγωσι. Καὶ λέγουσιν εἰς αὐτόν· Νὰ ὑπάγωμεν νὰ ἀγοράσωμεν διακοσίαν δηναρίων ψωμῖα, καὶ νὰ τοὺς δώσωμεν νὰ φάγωσι·

38 Καὶ ὁ Ἰησοῦς τοὺς εἶπε· Πόσα ψωμῖα ἔχετε; ὑπάγετε, καὶ ἴδετε. Ὑπήγαν καὶ ἴδον, καὶ τὸν λέγουσι· Πέντε, καὶ δύο ὀψάρια.

39 Καὶ ἐπρόσταξεν εἰς αὐτοὺς νὰ τοὺς βάλωσιν ὅλους νὰ καθίσωσιν εἰς τὰ χλωρὰ χορτάρια, τραπέζια τραπέζια.

40 Καὶ ἐκάθισαν πρασιαὶ πρασιαί, ἀπὸ ἑκατὸν καὶ ἀπὸ πενήντα.

41 Καὶ ἐπῆρε τὰ πέντε ψωμῖα καὶ τὰ δύο ὀψάρια, καὶ ἀτένισεν εἰς τὸν οὐρανὸν, καὶ εὐλόγησε, καὶ κατέκοψε τὰ ψωμῖα, καὶ τὰ ἔδωκεν εἰς τοὺς μαθητάς του, διὰ νὰ τὰ βάλωσιν ἐμπροσθέν των· καὶ τὰ δύο ὀψάρια τὰ ἐμοίρασεν εἰς ὅλους.

42 Καὶ ἔφαγον ὅλοι, καὶ ἐχορτάσαν.

43 Καὶ ἐσήκωσαν κομμάτια δώδεκα κοφίνια γεμάτα, καὶ ἀπὸ τὰ ὀψάρια.

44 Καὶ ἦσαν ἐκεῖνοι, οἱ ὁποῖοι ἔφαγον

τους, ὥσπερ πεντακισχίλιοι ἄνδρες.

45 Καὶ εὐθέως ἠνάγκασε τοὺς μαθητάς αὐτοῦ ἐμβῆναι εἰς τὸ πλοῖον, καὶ προάγειν εἰς τὸ πέραν πρὸς Βηθσαϊδαν, ἕως αὐτοῦ ἀπολύσει τὸν ὄχλον.

46 Καὶ ἀποταξάμενος αὐτοῖς, ἀπῆλθεν εἰς τὸ ὄρος προσευξάσθαι.

47 Καὶ ὁφίας γενομένης, ἦν τὸ πλοῖον ἐν μέσῳ τῆς θαλάσσης, καὶ αὐτὸς μόνος ἐπὶ τῆς γῆς.

48 Καὶ εἶδεν αὐτοὺς βυσανιζομένους ἐν τῷ ἑκαένει· (ἦν γὰρ ὁ ἄνεμος ἐναντίος αὐτοῖς) καὶ περὶ τετάρτην φυλακὴν τῆς νυκτὸς ἔρχεται πρὸς αὐτοὺς, περιπατῶν ἐπὶ τῆς θαλάσσης· καὶ ἤθελε παρελθεῖν αὐτούς.

49 Οἱ δὲ, ἰδόντες αὐτὸν περιπατοῦντα ἐπὶ τῆς θαλάσσης, ἔδοξαν φάντασμα εἶναι, καὶ ἀνέκραζαν·

50 (Πάντες γὰρ αὐτὸν εἶδον, καὶ ἐταράχθησαν.) Καὶ εὐθέως ἐλάλησε μετ' αὐτῶν, καὶ λέγει αὐτοῖς· Θαρσεῖτε, ἐγὼ εἰμι, μὴ φοβεῖσθε.

51 Καὶ ἀνέβη πρὸς αὐτοὺς εἰς τὸ πλοῖον· καὶ ἐκόπασεν ὁ ἄνεμος. Καὶ λίαν ἐκ περισσοῦ ἐν ἑαυτοῖς ἐξίσταντο, καὶ ἐθαύμαζον·

52 Οὐ γὰρ συνῆκαν ἐπὶ τοῖς ἄρτοις· ἦν γὰρ ἡ καρδιά αὐτῶν πεπωρωμένη.

53 Καὶ διαπεράσαντες, ἦλθον ἐπὶ τὴν γῆν Γεννησαρέτ· καὶ προσωρμίσθησαν.

54 Καὶ ἐξελόντων αὐτῶν ἐκ τοῦ πλοίου, εὐθέως ἐπὶ γνόντες αὐτὸν,

55 Περιωρακόμεντες ὅλην τὴν περίχωρον ἐκείνην, ἤρξαντο ἐπὶ τοῖς κραββάτοις τοὺς κακῶς ἔχοντας περιφέρειν, ὅπου ἤκουον ὅτι ἐκεῖ ἐστί.

56 Καὶ ὅπου ἂν εἰσπορεύετο εἰς κώμας, ἢ πόλεις, ἢ ἀγρούς, ἐν ταῖς ἀγοραῖς ἐτίθουν τοὺς ἀσθενούντας, καὶ παρεκάλουν αὐτὸν, ἵνα κἄν τοῦ κρασπέδου τοῦ ἱματίου αὐτοῦ ἄψων·

τὰ ψωμία, σχεδὸν πέντε χιλιάδες ἄνδρες.

45 Καὶ εὐθέως ἠνάγκασε τοὺς μαθητάς του νὰ ἐμβῶσιν εἰς τὸ πλοῖον, καὶ νὰ περάσωσι πέραν εἰς τὴν Βηθσαϊδαν, ἕως οὗ νὰ ἀπολύσῃ τὸν ὄχλον.

46 Καὶ ἐκεῖνος ἀφ' οὗ τοὺς ἀπέλυσεν, ὑπῆγεν εἰς τὸ ὄρος νὰ προσευχήῃ.

47 Καὶ ὅταν ἐβραδύασε, τὸ πλοῖον ἦτον εἰς τὴν μέσῃ τῆς θαλάσσης, καὶ αὐτὸς ἦτον μοναχὸς εἰς τὴν γῆν.

48 Καὶ τοὺς εἶδεν ὅτι ἐβασανίζοντο εἰς τὰ καπία· (διότι ὁ ἄνεμος ἦτον ἐναντίος εἰς αὐτούς) καὶ τὴν τετάρτην φυλακὴν τῆς νυκτὸς ὑπῆγεν εἰς ἐκείνους, περιπατῶν ἐπάνω εἰς τὴν θαλάσσαν· καὶ ἤθελε νὰ τοὺς περάσῃ.

49 Καὶ ἐκεῖνοι, ὅταν τὸν εἶδον νὰ περιπατῇ ἐπάνω εἰς τὴν θαλάσσαν, ἐνόμισαν ὅτι εἶναι φάντασμα, καὶ ἐφώναζαν·

50 (Διότι ὅλοι τὸν εἶδον, καὶ ἐσυγχύσθησαν.) Καὶ παρευθὺς τοὺς ἐλάλησε, καὶ λέγει εἰς αὐτούς· Ἐχθε θάρρος, ἐγὼ εἰμαι, μὴ φοβεῖσθε.

51 Καὶ ἀνέβη ἐπάνω εἰς τὸ πλοῖον· καὶ ὁ ἄνεμος ἔπαυσε. Καὶ πολλὰ περισσὰ ἐτρόμαζον μέσα των, καὶ ἐθαύμαζον·

52 Διότι δὲν ἐκάτάλαβον τὸ πρᾶγμα τῶν ψωμίων· ἐπειδὴ ἡ καρδιά των ἦτον τυφλωμένη.

53 Καὶ ἐπέρασαν, καὶ ἦλθον εἰς τὴν γῆν τῆς Γεννησαρέτ· καὶ ἀράξαν εἰς τὸν λιμένα.

54 Καὶ ὅταν ἐβγῆκαν αὐτοὶ ἀπὸ τοῦ πλοίου, εὐθέως (ὁ λαὸς) τὸν ἐγνώρισε,

55 Καὶ ἔτρεξαν εἰς ὅλα τὰ περίχωρα ἐκεῖνα, καὶ ἤρχισαν νὰ φέρωσιν ἐπάνω εἰς τὰ κραββάτια ὅλους τοὺς ἀρρώστῃν μένους, ὅπου ἤκουον ὅτι ἐκεῖ εἶναι.

56 Καὶ ὅπου ἤθελεν ὑπάγῃ εἰς χωρίον, ἢ εἰς πόλιν, ἢ εἰς χωράφια, εἰς τὰς ἀγοράς ἐβαλον τοὺς ἀσθενημένους, καὶ τὸν ἐπαρεκάλουν, καὶ τὴν ἄκρον τοῦ φορέματός του νὰ

ται· καὶ ὅσοι ἂν ἤπιοντο αὐτοῦ, ἐσώζοντο.

πιάσωσι· καὶ ὅσοι ἤθελον τὸν πιάσῃ, ἐγλύτονον ἀπὸ τὴν ἀσθένειαν.

Κεφ. 5'. VII.

ΚΑΙ συνάγονται πρὸς αὐτὸν οἱ Φαρισαῖοι, καὶ τινες τῶν Γραμματέων, ἐλθόντες ἀπὸ Ἱεροσολύμων·

2 Καὶ ἰδόντες τινὰς τῶν μαθητῶν αὐτοῦ κοιναῖς χερσὶ (τοῦτ' ἔστιν, ἀνίπτους) ἐσθίοντας ἄρτους, ἐμέμψαντο.

3 (Οἱ γὰρ Φαρισαῖοι καὶ πάντες οἱ Ἰουδαῖοι, ἐὰν μὴ πυγμῇ νίφονται τὰς χεῖρας, οὐκ ἐσθίουσι, κρατοῦντες τὴν παράδοσιν τῶν Πρεσβυτέρων·

4 Καὶ ἀπὸ ἀγορᾶς, ἐὰν μὴ βαπτίσανται, οὐκ ἐσθίουσι· καὶ ἄλλα πολλὰ ἔστιν ἃ παρέλαβον κρατεῖν, βαπτισμούς ποτηρίων καὶ ξεστῶν καὶ χαλκίων καὶ κλινῶν.)

5 Ἐπειτα ἐπερωτῶσιν αὐτὸν οἱ Φαρισαῖοι καὶ οἱ Γραμματεῖς· Διὰ τί οἱ μαθηταί σου οὐ περιπατοῦσι κατὰ τὴν παράδοσιν τῶν Πρεσβυτέρων, ἀλλὰ ἀνίπτους χερσὶν ἐσθίουσι τὸν ἄρτον;

6 Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς, εἶπεν αὐτοῖς· Ὅτι καλῶς προεφίτευσεν Ἡσαίας περὶ ὑμῶν τῶν ὑποκριτῶν· ὥς γεγραπταί· Οὗτος ὁ λαὸς τοῖς χεῖλεσὶ με τιμᾷ, ἡ δὲ καρδία αὐτῶν πόρρω ἀπέχει ἀπ' ἐμοῦ.

7 Μάτην δὲ σέβονται με, διδάσκοντες διδασκαλίας, ἐντάλματα ἀνθρώπων.

8 Ἀφέντες γὰρ τὴν ἐντολὴν τοῦ Θεοῦ, κρατεῖτε τὴν παράδοσιν τῶν ἀνθρώπων, βαπτισμούς ξεστῶν καὶ ποτηρίων· καὶ ἄλλα παρόμοια τοιαῦτα πολλὰ ποιεῖτε.

9 Καὶ ἔλεγεν αὐτοῖς· Καλῶς ἀθετεῖτε τὴν ἐντολὴν τοῦ Θεοῦ, ἵνα τὴν παράδοσιν ὑμῶν τηρήσητε.

Κεφ. 5'. VII.

ΚΑΙ ἐμαζώχθησαν εἰς αὐτὸν οἱ Φαρισαῖοι, καὶ κάποιοι ἀπὸ τῶν Γραμματεῖς, οἱ ὅποιοι ἦλθον ἀπὸ τὰ Ἱεροσόλυμα·

2 Καὶ ὅταν εἶδον κάποιους ἀπὸ τοὺς μαθητάς του, οἱ ὅποιοι ἔτρωγον με μολυσμένας (τοῦτ' ἔστι με ἀνίπτους) χεῖρας, τοὺς ἐψέξαν.

3 (Διότι οἱ Φαρισαῖοι καὶ ὅλοι οἱ Ἰουδαῖοι, ἂν δὲν νιφθῶσι καλὰ ἕως τὸν ἀγκῶνα, δὲν τρώγουσι, κρατοῦντες τὴν παράδοσιν τῶν Πρεσβυτέρων·

4 Καὶ ὅταν ἐπιστρέψωσιν ἀπὸ τὴν ἀγορὰν, δὲν τρώγουσιν, ἂν δὲν νιφθῶσι· καὶ ἄλλα πολλὰ εἶναι, τὰ ὅποια παρέλαβον νὰ τὰ κρατῶσι, πλυσίματα ποτηρίων καὶ σκαλιστῶν καὶ χαλκίων καὶ κραββατίων.)

5 Μετὰ ταῦτα τὸν ἐρωτῶσιν οἱ Φαρισαῖοι καὶ οἱ Γραμματεῖς· Διὰ τί οἱ μαθηταί σου δὲν περιπατοῦσι κατὰ τὴν παράδοσιν τῶν Πρεσβυτέρων, ἀλλὰ τρώγουσι ψωμίον με ἀνίπτους χεῖρας;

6 Καὶ αὐτὸς ἀπεκρίθη, καὶ εἶπεν εἰς αὐτούς· Καλὰ ἐπροφίτευσεν ὁ Ἡσαίας διὰ σᾶς τοὺς ὑποκριτάς· καθὼς εἶναι γεγραμμένον· Οὗτος ὁ λαὸς με τὸ στόμα με τιμᾷ, ἡ δὲ καρδία των εἶναι μακρὰν ἀπ' ἐμέ.

7 Καὶ ματαίως με τιμῶσι, ἐπειδὴ διδάσκουσι διδασκαλίας, παραγγελίας ἀνθρώπων.

8 Διότι ἀφίνοντες τὴν ἐντολὴν τοῦ Θεοῦ, κρατεῖτε τὴν παράδοσιν τῶν ἀνθρώπων, πλυσίματα σκαλιστῶν καὶ ποτηρίων· καὶ ἄλλα παρόμοια τοιαῦτα πολλὰ κάμνετε.

9 Καὶ ἔλεγεν εἰς αὐτοῖς· Καλὰ χαλᾶτε τὴν παραγγελίαν τοῦ Θεοῦ, διὰ νὰ φυλάξητε τὴν παράδοσιν τὴν ἐδικὴν σας.

10 Μωσῆς γὰρ εἶπε· Τίμα τὸν πατέρα σου καὶ τὴν μητέρα σου· καὶ, Ὁ κακολογῶν πατέρα ἢ μητέρα, θανάτῳ τελευτάτω.

11 Ὑμεῖς δὲ λέγετε· Ἐὰν εἴπῃ ἄνθρωπος τῷ πατρὶ ἢ τῇ μητρὶ· Κορβᾶν (ὃ ἐστὶ, δῶρον,) ὃ ἐὰν ἐξ ἐμοῦ ὠφεληθῇς·

12 Καὶ οὐκέτι ἀφίετε αὐτὸν οὐδὲν ποιῆσαι τῷ πατρὶ αὐτοῦ ἢ τῇ μητρὶ αὐτοῦ·

13 Ἀκυροῦντες τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ τῇ παραδόσει ὑμῶν, ἣ παρεδώκατε· καὶ παρόμοια τοιαῦτα πολλὰ ποιεῖτε.

14 Καὶ προσκαλεσάμενος πάντα τὸν ὄχλον, ἔλεγεν αὐτοῖς· Ἀκούτέ μου πάντες, καὶ συνίετε.

15 Οὐδὲν ἔστιν ἔξωθεν τοῦ ἀνθρώπου εἰσπορευόμενον εἰς αὐτὸν, ὃ δύναται αὐτὸν κοινῶσαι· ἀλλὰ τὰ ἐκπορευόμενα ἀπ' αὐτοῦ, ἐκεῖνά ἐστι τὰ κοινούντα τὸν ἄνθρωπον.

16 Εἴ τις ἔχει ὦτα ἀκούειν, ἀκουέτω.

17 Καὶ ὅτε εἰσῆλθεν εἰς οἶκον ἀπὸ τοῦ ὄχλου, ἐπρωτῶν αὐτὸν οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ περὶ τῆς παραβολῆς.

18 Καὶ λέγει αὐτοῖς· Οὕτω καὶ ὑμεῖς ἀσύνετοί ἐστε· οὐ νοεῖτε ὅτι πᾶν τὸ ἔξωθεν εἰσπορευόμενον εἰς τὸν ἄνθρωπον, οὐ δύναται αὐτὸν κοινῶσαι·

19 Ὅτι οὐκ εἰσπορεύεται αὐτοῦ εἰς τὴν καρδίαν, ἀλλ' εἰς τὴν κοιλίαν· καὶ εἰς τὸν ἀφεδρῶνα ἐκπορεύεται, καθαρῶς πάντα τὰ βρώματα.

20 Ἐλεγε δὲ, ὅτι τὸ ἐκ τοῦ ἀνθρώπου ἐκπορευόμενον, ἐκεῖνο κοινῶν τὸν ἄνθρωπον.

21 Ἐσθεν γὰρ ἐκ τῆς καρδίας τῶν ἀνθρώπων οἱ διαλογισμοὶ οἱ κακοὶ ἐκπορεύονται, μοιχεῖαι, πορνείαι, φόνοι,

10 Διότι ὁ Μωϋσῆς εἶπε· Τίμα τὸν πατέρα σου καὶ τὴν μητέρα σου· καὶ, Ὅποιος κακολογῇ τὸν πατέρα ἢ τὴν μητέρα του, νὰ τὸν θανατώνωσι.

11 Καὶ σεῖς λέγετε· Ἄν εἴπῃ ἄνθρωπος εἰς τὸν πατέρα του, ἢ εἰς τὴν μητέρα του· Κορβᾶν (τὸ ὅποιον θέλει νὰ εἴπῃ, δῶρον,) εἶναι ἐκεῖνο, τὸ ὅποιον θέλεις ὠφεληθῇ ἀπ' ἐμέ·

12 Καὶ δὲν τὸν ἀφίνετε πλέον νὰ κάμῃ εἰς τὸν πατέρα του ἢ εἰς τὴν μητέρα του τίποτε·

13 Κάμνοντες τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ ἄκρον διὰ τὴν παράδοσιν τὴν ἐδικήν σας, τὴν ὁποίαν ἐπαραδώκατε· καὶ ἄλλα πολλὰ παρόμοια τοιαῦτα κάμνετε.

14 Καὶ ἐπροσκάλεσε τὸ πλῆθος ὅλον, καὶ τοὺς ἔλεγεν· Ἀκούτέ μου ὅλοι, καὶ καταλαμβάνατε.

15 Δὲν εἶναι κενὸν πρᾶγμα, τὸ ὅποιον, ἂν ἐμβυκίῃ ἀπέξω μέσα εἰς τὸν ἄνθρωπον, ἡμπορεῖ νὰ τὸν μολύνῃ· ἀλλὰ ἐκεῖνα, τὰ ὁποῖα ἐβγαίνουν ἀπ' αὐτοῦ, ἐκεῖνα εἶναι τὰ ὁποῖα μολύνουσι τὸν ἄνθρωπον.

16 Ὅποιος ἔχει ὠτία νὰ ἀκούῃ, ἄς ἀκούῃ.

17 Καὶ ὅταν ἀνεχώρησεν ἀπὸ τὸ πλῆθος, καὶ ὑπῆγεν εἰς τὸν οἶκον, τὸν ἠρώτησαν οἱ μαθηταὶ του διὰ τὴν παραβολὴν.

18 Καὶ λέγει εἰς αὐτούς· Οὕτως εἶθε καὶ σεῖς ἀνόητοι· δὲν ἐννοεῖτε ὅτι καθὲν πρᾶγμα, τὸ ὅποιον ἐμβυκίῃ ἀπέξω μέσα εἰς τὸν ἄνθρωπον, δὲν ἡμπορεῖ νὰ τὸν μολύνῃ;

19 Διότι δὲν ὑπάγει εἰς τὴν καρδίαν του, ἀλλὰ εἰς τὴν κοιλίαν του· καὶ ἐβγαίνει εἰς τὸν ἀφεδρῶνα, καὶ καθαρίζει ὅλα τὰ φαγητά.

20 Καὶ ἔλεγεν, ὅτι ἐκεῖνο τὸ ὅποιον ἐβγαίνει ἀπὸ τὸν ἄνθρωπον, ἐκεῖνο μολύνει τὸν ἄνθρωπον.

21 Διότι ἀπὸ μέσα ἀπὸ τὴν καρδίαν τῶν ἀνθρώπων ἐβγαίνουν κακοὶ διαλογισμοὶ, μοιχεῖαι, πορνείαι, φόνοι,

22 Κλοπαί, πλεονεξίαι, πονηρίαι, δόλος, ἀσέλγεια, ὀφθαλμὸς πονηρὸς, βλασφημία, ὑπερηφανία, ἀφροσύνη.

23 Πάντα ταῦτα τὰ πονηρὰ ἔσωθεν ἐκπορεύεται, καὶ κοινοὶ τὸν ἄνθρωπον.

24 Καὶ ἐκείθεν ἀναστὰς, ἀπῆλθεν εἰς τὰ μεθόρια Τύρου καὶ Σιδῶνος· καὶ εἰσελθὼν εἰς τὴν οἰκίαν, οὐδένα ἤθελε γνῶναι· καὶ οὐκ ἠδυνήθη λαθεῖν.

25 Ἀκούσασα γὰρ γυνὴ περὶ αὐτοῦ, ἣς εἶχε τὸ θυγάτριον αὐτῆς πνεῦμα ἀκάθαρτον, ἔλθοῦσα προσέπεσε πρὸς τοὺς πόδας αὐτοῦ,

26 (Ἦν δὲ ἡ γυνὴ Ἑλληνίς, Συρο-φοίνισσα τῷ γένει,) καὶ ἡρώτα αὐτὸν, ἵνα τὸ δαιμόνιον ἐκβάλῃ ἐκ τῆς θυγατρὸς αὐτῆς.

27 Ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτῇ· Ἄφες πρῶτον χορτάσῃναι τὰ τέκνα· οὐ γὰρ καλὸν ἐστὶ λαβεῖν τὸν ἄρτον τῶν τέκνων, καὶ βαλεῖν τοῖς κυναρίοις.

28 Ἡ δὲ ἀπεκρίθη, καὶ λέγει αὐτῷ· Ναί, Κύριε· καὶ γὰρ τὰ κυνάρια ὑποκάτω τῆς τραπέζης ἐσθίει ἀπὸ τῶν ψιχίων τῶν παιδίων.

29 Καὶ εἶπεν αὐτῇ· Διὰ τοῦτον τὸν λόγον ὑπάγε· ἐξελήλυθε τὸ δαιμόνιον ἐκ τῆς θυγατρὸς σου.

30 Καὶ ἀπελθοῦσα εἰς τὸν οἶκον αὐτῆς, εὔρε τὸ δαιμόνιον ἐξεληλυθὸς, καὶ τὴν θυγατέρα βεβλημένην ἐπὶ τῆς κλίνης.

31 Καὶ πάλιν ἐξελθὼν ἐκ τῶν ὁρίων Τύρου καὶ Σιδῶνος, ἦλθε πρὸς τὴν θάλασσαν τῆς Γαλιλαίας, ἀνὰ μέσον τῶν ὁρίων Δεκαπόλεως.

32 Καὶ φέρουσιν αὐτῷ κωφὸν μογιλάλον· καὶ παρακαλοῦσιν αὐτὸν ἵνα ἐπιθῇ αὐτῷ τὴν χεῖρα.

33 Καὶ ἀπολαβόμενος αὐτὸν ἀπὸ τοῦ ὄχλου κατ' ἰδίαν, ἔβαλε τοὺς

22 Κλεψίαι, πλεονεξίαι, πονηρίαι, δόλος, ἐπιθυμία, φθόνος, βλασφημία, ὑπερηφάνεια, ἀνοησία.

23 Ὅλα ταῦτα τὰ κακὰ ἀπὸ μέσας ἐβγαίνουνσι, καὶ μολύνουσι τὸν ἄνθρωπον.

24 Καὶ ἀπεκεῖ ἐσηκώθη, καὶ ὑπῆγεν εἰς τὰ σύνορα τῆς Τύρου καὶ τῆς Σιδῶνος· καὶ ἐμβαίνειν εἰς μίαν οἰκίαν, δὲν ἤθελε νὰ τὸν ἰδεύῃ κανεῖς· ἀλλὰ δὲν ἠμύρεσε νὰ τοὺς λαίλασπ.

25 Διότι καθὼς τὸ ἤκουσε μία γυνή, τῆς ὁποίας ἡ θυγάτηρ εἶχε πνεῦμα ἀκάθαρτον, ἦλθε καὶ ἐπρὸς πεσεν εἰς τὰ πόδια αὐτοῦ,

26 (Καὶ ἡ γυνὴ ἦτον Ἑλληνίς, τὸ γένος Συροφοίνισσα,) καὶ τὸν ἐπαρακάλει, νὰ ἐβγάλῃ τὸ δαιμόνιον ἀπὸ τῆς θυγατέρας τῆς.

27 Ὁ δὲ Ἰησοῦς τὴν εἶπεν· Ἀφῆσαι πρῶτον νὰ χορτάσῃσι τὰ παιδία· δὲν εἶναι καλὸν νὰ πάρῃ τις τὸ ψωμὸν τῶν παιδίων, καὶ νὰ τὸ ρίψῃ εἰς τὰ σκυλάκια.

28 Καὶ ἐκείνη ἀπεκρίθη, καὶ τὸν λέγει· Ναί, Κύριε· διότι καὶ τὰ σκυλάκια ὑποκάτω ἀπὸ τὴν τραπέζαν τρώγουσιν ἀπὸ τὰ ψιχία τῶν παιδίων.

29 Καὶ εἶπεν εἰς αὐτήν· Διὰ τοῦτον τὸν λόγον ὑπάγε· ἐβγήκε τὸ δαιμόνιον ἀπὸ τὴν θυγατέρα σου.

30 Καὶ ὅταν ὑπῆγεν εἰς τὴν οἰκίαν τῆς, εὐρήκεν ὅτι τὸ δαιμόνιον ἐβγήκε, καὶ ὅτι ἡ θυγάτηρ τῆς ἦτον βαλμένη ἐπάνω εἰς τὸ κρεβάτιον.

31 Καὶ πάλιν (ὁ Ἰησοῦς) ἐβγήκεν ἀπὸ τὰ σύνορα τῆς Τύρου καὶ τῆς Σιδῶνος, καὶ ἦλθεν εἰς τὴν θάλασσαν τῆς Γαλιλαίας, ἀνάμεσον εἰς τὰ σύνορα τῆς Δεκαπόλεως.

32 Καὶ τὸν ἔφερον ἓνα κωφόν, ὁ ὁποῖος μόλις ἔλαλει· καὶ τὸν ἐπαρακάλουν νὰ βάλῃ τὴν χεῖρά του ἐπάνω του.

33 Καὶ χωρίζων αὐτὸν ἀπὸ τὸ πλῆθος καταμονας, ἔβαλε τὰ δάκτυλά

δακτύλους αὐτοῦ εἰς τὰ ὦτα αὐτοῦ· καὶ πτύσας, ἤφατο τῆς γλώσσης αὐτοῦ.

34 Καὶ ἀναβλέψας εἰς τὸν οὐρανόν, ἐστέναξε, καὶ λέγει αὐτῷ· Ἐφραθά· ὃ ἐστί, Διανοίχθητι.

35 Καὶ εὐθέως διανοίχθησαν αὐτοῦ αἱ ἀκοαί· καὶ ἐλύθη ὁ δεσμός τῆς γλώσσης αὐτοῦ, καὶ ἐλάλει ὀρθῶς.

36 Καὶ διεστείλατο αὐτοῖς ἵνα μὴ δὲν εἴπωσιν· ὅσον δὲ αὐτὸς αὐτοῖς διεστέλλετο, μᾶλλον περισσότερον ἐκήρυττον·

37 Καὶ ὑπερπερισσῶς ἐξεπλήρουντο, λέγοντες· Καλῶς πάντα πεποίηκε· καὶ τοὺς κωφοὺς ποιεῖ ἀκούειν, καὶ τοὺς ἀλάλους λαλεῖν.

Κεφ. η'. VIII.

ἘΝ ἐκείναις ταῖς ἡμέραις, παμπόλου ὄχλου ὄντος, καὶ μὴ ἔχόντων τί φάγωσι, προσκαλεσάμενος ὁ Ἰησοῦς τοὺς μαθητάς αὐτοῦ, λέγει αὐτοῖς·

2 Σπλαγχνίζομαι ἐπὶ τὸν ὄχλον, ὅτι ἥδη ἡμέρας τρεῖς προσμένουσίν μοι, καὶ οὐκ ἔχουσι τί φάγωσι·

3 Καὶ ἂν ἀπολύσω αὐτοὺς νήστευσι εἰς οἶκον αὐτῶν, ἐκλυθύνονται ἐν τῇ ὁδῷ· τινὲς γὰρ αὐτῶν μακρόθεν ἦκασιν.

4 Καὶ ἀπεκρίθησαν αὐτῷ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ· Πόθεν τοὺς δυνήσεται; τις ὧδε χορτάσαι ἄρτων ἐπ' ἐρημίας;

5 Καὶ ἐπρώτα αὐτοῦς· Πόσους ἔχετε ἄρτους; Οἱ δὲ εἶπον· Ἑπτὰ.

6 Καὶ παρίγγειλε τῷ ὄχλῳ ἀναπεσεῖν ἐπὶ τῆς γῆς· καὶ λαβὼν τοὺς ἑπτὰ ἄρτους, εὐχαριστήσας ἔκλασε, καὶ ἐδίδου τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ, ἵνα παραβῶσι· καὶ παρέθηκεν τῷ ὄχλῳ.

7 Καὶ εἶχον ἰχθύδια ὀλίγα· καὶ εὐ-

του εἰς τὰ ὦτά του· καὶ ἔπτυσε καὶ ἐπίασε τὴν γλῶσσαν του.

34 Καὶ ἀτένισεν εἰς τὸν οὐρανόν, καὶ ἀνεστέναξε, καὶ τὸν λέγει· Ἐφραθά· τὸ ὅποιον θέλει νὰ εἴπῃ, Ἀνοίχθητι.

35 Καὶ παρευθὺς ἠνοίχθησαν τὰ ὦτά του· καὶ ἐλύθη τὸ δεσμόν τῆς γλώσσης του, καὶ ἐλάλει ὀρθά.

36 Καὶ (ὁ Ἰησοῦς) τοὺς ἐπαράγγειλε νὰ μὴ εἰπωσιν εἰς κανένα τίποτε· καὶ ὅσον ἐκεῖνος τοὺς ἐπαράγγελλε, τόσον ἐκεῖνοι περισσότερον ἐκήρυττον·

37 Καὶ πολλὰ περισσότερον ἐξεπλήττοντο, καὶ ἔλεγον· Καλὰ ἔκαμεν ὅλα· καὶ τοὺς κωφοὺς κάμνει νὰ ἀκούωσι, καὶ τοὺς ἀλαλους νὰ λαλῶσι.

Κεφ. η'. VIII.

Εἰς ἐκείνας τὰς ἡμέρας, ἐπειδὴ ἦτον πολλὰ πολὺ τὸ πλῆθος, καὶ δὲν εἶχον τί νὰ φάγωσιν, ἐπροσκάλεσεν ὁ Ἰησοῦς τοὺς μαθητάς του, καὶ τοὺς λέγει·

2 Σπλαγχνίζομαι τὸν ὄχλον, διότι σχεδὸν τρεῖς ἡμέρας μὲ καρτεροῦσι, καὶ δὲν ἔχουσι τί νὰ φάγωσι·

3 Καὶ ἂν τοὺς ἀφήσω νηστικὸς νὰ υπάγωσιν εἰς τὸν οἶκόν των, θέλουσιν ἀποκάμει εἰς τὸν δρόμον· διότι κάποιοι ἀπ' αὐτοῦς ἦλθον ἀπὸ μαρκαν.

4 Καὶ ἀπεκρίθησαν εἰς αὐτὸν οἱ μαθηταὶ του· Καὶ ἀπὸ ποῦ ἡμπορεῖ τις νὰ χορτάσῃ τοὺτους ἀπὸ ψωμῖα ἐδῶ εἰς τὴν ἐρημίαν;

5 Καὶ τοὺς ἠρώτα· Πόσα ψωμῖα ἔχετε; Καὶ ἐκεῖνοι εἶπον· Ἑπτὰ.

6 Καὶ ἐπρόσταξε τὸν λαὸν νὰ καθίσωσιν ἐπάνω εἰς τὴν γῆν· καὶ ἐπῆρε τὰ ἑπτὰ ψωμῖα, καὶ εὐχαρίστησε καὶ τὰ ἔκοψε, καὶ τὰ ἐδίδεν εἰς τοὺς μαθητάς του, νὰ τὰ βάλωσιν ἔμπροσθέν των· καὶ τὰ ἔβαλον ἔμπροσθεν τοῦ ὄχλου.

7 Καὶ εἶχον καὶ ὀλίγα ὀψαράκια·

λογήσας, εἶπε παραθεῖναι καὶ αὐτά.

8 Ἐφαγον δὲ, καὶ ἐχορτάσθησαν· καὶ ἦσαν περισσέματα κλασμάτων, ἑπτὰ σπυρίδας.

9 Ἦσαν δὲ οἱ φαγόντες, ὡς τετρακισχίλιοι· καὶ ἀπέλυσε αὐτούς.

10 Καὶ εὐθέως ἐμβὰς εἰς τὸ πλοῖον μετὰ τῶν μαθητῶν αὐτοῦ, ἦλθεν εἰς τὰ μέρη Δαλμανουθά.

11 Καὶ ἐξῆλθον οἱ Φαρισαῖοι, καὶ ἤρξαντο συζητεῖν αὐτῷ, ζητοῦντες παρ' αὐτοῦ σημεῖον ἀπὸ τοῦ οὐρανοῦ, πειράζοντες αὐτόν.

12 Καὶ ἀναστενάξας τῷ πνεύματι αὐτοῦ, λέγει· Τί ἡ γενεὰ αὕτη σημεῖον ἐπιζητεῖ; ἀμὴν λέγω ὑμῖν, εἰ δοθήσεται τῇ γενεᾷ ταύτῃ σημεῖον.

13 Καὶ ἄφεις αὐτούς, ἐμβὰς πάλιν εἰς τὸ πλοῖον, ἀπῆλθεν εἰς τὸ πέραν.

14 Καὶ ἐπελάθοντο λαβεῖν ἄρτους, καὶ εἰ μὴ ἓνα ἄρτον οὐκ εἶχον μεθ' ἑαυτῶν ἐν τῷ πλοίῳ.

15 Καὶ διεστέλλετο αὐτοῖς, λέγων· Ὁράτε, βλέπετε ἀπὸ τῆς ζύμης τῶν Φαρισαίων, καὶ τῆς ζύμης Ἡρώδου.

16 Καὶ διελογίζοντο πρὸς ἀλλήλους, λέγοντες· Ὅτι ἄρτους οὐκ ἔχομεν.

17 Καὶ γινούς ὁ Ἰησοῦς, λέγει αὐτοῖς· Τί διαλογίζεσθε, ὅτι ἄρτους οὐκ ἔχετε; οὐπω νοεῖτε, οὐδὲ συνιέτε; ἔτι πεπωρωμένην ἔχετε τὴν καρδίαν ὑμῶν;

18 Ὁφθαλμοὺς ἔχοντες οὐ βλέπετε; καὶ ὦτα ἔχοντες οὐκ ἀκούετε; καὶ οὐ μνημονεύετε;

19 Ὅτε τοὺς πέντε ἄρτους ἐκλάσα εἰς τοὺς πεντακισχιλίους, πόσους κοφίνους πλήρεις κλασμάτων ἦρατε; Λέγουσιν αὐτῷ· Δώδεκα.

20 Ὅτε δὲ τοὺς ἑπτὰ εἰς τοὺς τετρακισχιλίους, πόσων σπυρίδων πλη-

καὶ εὐλόγησε, καὶ εἶπε νὰ τὰ βάλῃσι καὶ αὐτὰ ἔμπροσθέν των.

8 Καὶ ἔφαγον, καὶ ἐχορτάσαν· καὶ ἐσήκωσαν τὰ κομμάτια τὰ ὅποια ἐπερίσσευσαν, ἑπτὰ σπυρίδας.

9 Καὶ ὅσοι ἔφαγαν, ἦσαν ἕως τέσσαρες χιλιάδες· καὶ ὕστερα τοὺς ἀπέλυσε.

10 Καὶ παρευθὺς ἐμβῆκεν εἰς τὸ πλοῖον μετὰ τοὺς μαθητάς του, καὶ ἦλθεν εἰς τὰ μέρη Δαλμανουθά.

11 Καὶ ἐβῆκαν οἱ Φαρισαῖοι, καὶ ἤρχισαν νὰ τὸν προβάλλωσι, ζητοῦντες ἀπ' αὐτὸν σημεῖον ἀπὸ τὸν οὐρανόν, δοκιμάζοντες τον.

12 Καὶ ὁ Ἰησοῦς ἀναστενάξας εἰς τὸ πνεῦμά του, λέγει· Διὰ τί ἡ γενεὰ αὕτη γυρενεῖ σημεῖον; βέβαια σᾶς λέγω, ὅτι δὲν θέλει δοθῇ εἰς τὴν γενεάν ταύτην σημεῖον.

13 Καὶ ἄφηκεν αὐτούς, καὶ εἰσέβη πάλιν εἰς τὸ πλοῖον, καὶ ἐπέρασε πέραν.

14 Καὶ ἀλησμόνησαν νὰ πάρωσι ψωμῖα οἱ μαθηταί, καὶ δὲν εἶχον μαζὶ των παρὰ ἓν ψωμίον εἰς τὸ πλοῖον.

15 Καὶ τοὺς ἐπαράγγελλε, λέγων· Βλέπετε, προσέχετε ἀπὸ τὴν ζύμην τῶν Φαρισαίων, καὶ ἀπὸ τὴν ζύμην τοῦ Ἡρώδου.

16 Καὶ ἐδιελογίζοντο ἀνάμεσόν των, λέγοντες· Ὅτι ψωμῖα δὲν ἔχομεν.

17 Καὶ γνωρίζων το ὁ Ἰησοῦς, τοὺς λέγει· Τί διαλογίζεσθε, ὅτι δὲν ἔχετε ψωμῖα; ἀκόμη δὲν ἐννοεῖτε, οὐδὲ καταλαμβάνετε; ἀκόμη ἀναίσθητον ἔχετε τὴν καρδίαν σας;

18 Ὁμμάτια ἔχετε, καὶ δὲν βλέπετε; καὶ ὦτα ἔχετε, καὶ δὲν ἀκούετε; καὶ δὲν ἐνθυμείσθε;

19 Ὅταν ἔκοψα τὰ πέντε ψωμῖα εἰς πέντε χιλιάδας ἀνθρώπους, πόσα κοφίνια γεμάτα ἀπὸ κομμάτια ἐσηκώσατε; Καὶ λέγουσιν εἰς αὐτόν· Δώδεκα.

20 Καὶ ὅταν ἔκοψα τοὺς ἑπτὰ ἄρτους εἰς τὰς τέσσαρας χιλιάδας, πόσα

ρώματα κλασμάτων ἡρατς; Οἱ δὲ εἶπον· Ἑπτά.

21 Καὶ ἔλεγεν αὐτοῖς· Πῶς οὐ συν-
είτε;

22 Καὶ ἔρχεται εἰς Βηθσαϊδάν· καὶ φέρουσιν αὐτῷ τυφλόν, καὶ παρακαλοῦσιν αὐτὸν ἵνα αὐτοῦ ἄψῃται.

23 Καὶ ἐπιλαβόμενος τῆς χειρὸς τοῦ τυφλοῦ, ἐξήγαγεν αὐτὸν ἐξω τῆς κώμης· καὶ πτυσας εἰς τὰ ὄμματα αὐτοῦ, ἐπιθίβεις τὰς χεῖρας αὐτῷ, ἐπρώτα αὐτὸν, εἶ τι βλέπει.

24 Καὶ ἀναβλέψας, ἔλεγε· Βλέπω τοὺς ἀνθρώπους, ὥς δένδρα, περιπατοῦντας.

25 Εὔτα πάλιν ἐπέθηκε τὰς χεῖρας ἐπὶ τοὺς ὀφθαλμούς αὐτοῦ, καὶ ἐποίησεν αὐτὸν ἀναβλέψαι· καὶ ἀποκατεστάθη, καὶ ἐνέβλεψε τηλαυγῶς ἅπαντας.

26 Καὶ ἀπέστειλεν αὐτὸν εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ, λέγων· Μὴδὲ εἰς τὴν κώμην εἰσελθῆς, μὴδὲ εἰπῆς τινὶ ἐν τῇ κώμῃ.

27 Καὶ ἐξῆλθεν ὁ Ἰησοῦς καὶ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ εἰς τὰς κώμας Καισαρείας τῆς Φιλίππου· καὶ ἐν τῇ ὁδῷ ἐπρώτα τοὺς μαθητὰς αὐτοῦ, λέγων αὐτοῖς· Τίνα με λέγουσιν οἱ ἄνθρωποι εἶναι;

28 Οἱ δὲ ἀπεκρίθησαν· Ἰωάννην τὸν Βαπτιστὴν· καὶ ἄλλοι, Ἡλίαν· ἄλλοι δὲ, ἓνα τῶν προφητῶν.

29 Καὶ αὐτὸς λέγει αὐτοῖς· Ὑμεῖς δὲ τίνα με λέγετε εἶναι; Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ Πέτρος, λέγει αὐτῷ· Σὺ εἶ ὁ Χριστὸς.

30 Καὶ ἐπετίμησεν αὐτοῖς, ἵνα μὴ ἐνὶ λέγωσι περὶ αὐτοῦ.

31 Καὶ ἤρξατο διδάσκειν αὐτοὺς, ὅτι δεῖ τὸν Υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου πολλὰ παθεῖν, καὶ ἀποδοκιμασθῆναι ἀπὸ τῶν Πρεσβυτέρων καὶ Ἀρχιερέων καὶ Γραμματέων, καὶ ἀποκτανθῆναι, καὶ μετὰ τρεῖς ἡμέρας ἀναστῆναι.

σπυρίδαίς γεμάτα ἀπὸ κομμάτια ἐσηκώσατε; Καὶ ἐκεῖνοι τὸν εἶπον· Ἑπτά.

21 Καὶ ἐκεῖνος τοὺς ἔλεγε· Πῶς δὲν ἐννοεῖτε;

22 Καὶ ἔρχεται εἰς τὴν Βηθσαϊδάν· καὶ τὸν φέρουσιν ἓνα τυφλόν, καὶ τὸν παρακαλοῦσι νὰ τὸν πιάσῃ.

23 Καὶ πιάων τὴν χεῖρα τοῦ τυφλοῦ, τὸν ἐβγαλεν ἐξω ἀπὸ τὴν χώραν· καὶ ἔπτυσεν εἰς τὰ ὄμμάτια του, καὶ ἔβαλε τὰς χεῖρας του ἐπάνω, καὶ τὸν ἤρώτα, ἂν βλέπῃ τίποτε.

24 Καὶ ἀφ' οὗ εἶδεν ἐπάνω, ἔλεγε· Βλέπω τοὺς ἀνθρώπους, ὥς δένδρα, περιπατοῦντας.

25 Καὶ πάλιν ἔβαλε τὰς χεῖρας του ἐπάνω εἰς τὰ ὄμμάτια του, καὶ ἔκαμέ τον νὰ ἐξαγαδῇ· καὶ ἐκαταστάθη καὶ εἶδε καθαρά ὅλους.

26 Καὶ τὸν ἐστειλεν εἰς τὸν οἶκον του, καὶ τὸν εἶπε· Μὴ ἐμβῇς μέσα εἰς τὴν χώραν, μὴδὲ νὰ τὸ εἰπῆς εἰς κἀνένα μέσα εἰς τὴν χώραν.

27 Καὶ ἐβγῆκεν ὁ Ἰησοῦς καὶ οἱ μαθηταὶ του εἰς τὰς χώρας τῆς Καισαρείας τοῦ Φιλίππου· καὶ εἰς τὸν δρόμον ἤρώτα τοὺς μαθητὰς του, λέγων εἰς αὐτούς· Ποῖον μὲ λέγουσιν οἱ ἄνθρωποι νὰ εἶμαι;

28 Καὶ αὐτοὶ ἀπεκρίθησαν· (τινὲς λέγουσιν) Ἰωάννην τὸν Βαπτιστὴν· καὶ ἄλλοι, Ἡλίαν· καὶ ἄλλοι, ἓνα ἀπὸ τοὺς προφῆτας.

29 Καὶ αὐτὸς τοὺς λέγει· Σεῖς δὲ τίνα με λέγετε νὰ εἶμαι; καὶ ἀπεκρίθη ὁ Πέτρος, καὶ λέγει εἰς αὐτόν· Σὺ εἶσαι ὁ Χριστὸς.

30 Καὶ ἐκεῖνος τοὺς ἐπετίμησε, νὰ μὴ εἰπωσιν εἰς κἀνένα τίποτε δι' αὐτόν.

31 Καὶ ἤρχισε νὰ τοὺς διδάσκῃ, ὅτι κάμνει χρεια ὁ Υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου νὰ πάθῃ πολλὰ, καὶ νὰ κατακριθῇ ἀπὸ τοὺς Πρεσβυτέρους καὶ Ἀρχιερεῖς καὶ Γραμματεῖς, καὶ νὰ σκοταθῇ, καὶ μετὰ τρεῖς ἡμέρας νὰ ἀναστῇ.

32 Καὶ παρρησίᾳ τὸν λόγον ἐλάλει. Καὶ προσλαβόμενος αὐτὸν ὁ Πέτρος, ἤρξατο ἐπιτιμᾶν αὐτῷ.

33 Ὁ δὲ ἐπιστραφεὶς, καὶ ἰδὼν τοὺς μαθητὰς αὐτοῦ, ἐπετίμησε τῷ Πέτρῳ, λέγων· Ὑπαγε ὀπίσω μου, Σατανᾶ· ὅτι οὐ φρονεῖς τὰ τοῦ Θεοῦ, ἀλλὰ τὰ τῶν ἀνθρώπων.

34 Καὶ προσκαλεσάμενος τὸν ὄχλον συν τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ, εἶπεν αὐτοῖς· Ὅστις θέλει ὀπίσω μου ἔλθειν, ἀπαρνησάσθω ἑαυτόν, καὶ ἀράτω τὸν σταυρὸν αὐτοῦ, καὶ ἀκολουθεῖτω μοι.

35 Ὃς γὰρ ἂν θέλῃ τὴν ψυχὴν αὐτοῦ σῶσαι, ἀπολέσει αὐτήν· ὃς δ' ἂν ἀπολέσῃ τὴν ψυχὴν αὐτοῦ ἕνεκεν ἐμοῦ καὶ τοῦ εὐαγγελίου, οὗτος σώσει αὐτήν.

36 Τί γὰρ ὠφελήσει ἄνθρωπον, ἐὰν κερδήσῃ τὸν κόσμον ὅλον, καὶ ζημιωθῇ τὴν ψυχὴν αὐτοῦ;

37 Ἡ τί δώσει ἄνθρωπος ἀντάλλαγμα τῆς ψυχῆς αὐτοῦ;

38 Ὃς γὰρ ἂν ἐπαισχυνθῇ με καὶ τοὺς ἐμούς λόγους ἐν τῇ γενεᾷ ταύτῃ τῇ μοιχαλίδι καὶ ἁμαρτωλῇ, καὶ ὁ Υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἐπαισχυνησεται αὐτὸν, ὅταν ἔλθῃ ἐν τῇ δόξῃ τοῦ Πατρὸς αὐτοῦ μετὰ τῶν ἀγγέλων τῶν ἁγίων.

Κεφ. θ'. ΙΧ.

ΚΑΙ ἔλεγεν αὐτοῖς· Ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ὅτι εἰσὶ τινες τῶν ὧδε ἐσθηκότων, οἵτινες οὐ μὴ γεύσωνται θανάτου, ἕως ἂν ἰδῶσι τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ ἑλληλυθίαν ἐν δυνάμει.

2 Καὶ μεθ' ἡμέρας ἑξ παραλαμβάνει ὁ Ἰησοῦς τὸν Πέτρον καὶ τὸν Ἰάκωβον καὶ τὸν Ἰωάννην, καὶ ἀναφέρει αὐτοὺς εἰς ὄρος ὑψηλὸν κατ' ἰδίαν μό-
νους· καὶ μετεμορφώθη ἔμπροσθεν αὐ-
τῶν·

3 Καὶ τὰ ἱμάτια αὐτοῦ ἐγένετο στίλβοντα, λευκὰ λίαν ὥς χιῶν, ὥς

32 Καὶ ἐδίδασκε παρρησίᾳ τὸν λόγον. Καὶ πιάνων τὸν ὁ Πέτρος ἤρ-
χισε νὰ τὸν ἐπιτιμᾷ.

33 Καὶ ὁ Ἰησοῦς γυρίζων καὶ βλέπων τοὺς μαθητὰς του, ὠνείδισε τὸν Πέτρον, καὶ τὸν λέγει· Ὑπαγε ὀπίσω μου, Σατανᾶ· διότι δὲν φρονεῖς τὰ τοῦ Θεοῦ, ἀλλὰ τὰ τῶν ἀνθρώπων.

34 Καὶ ἐπροσκάλεσε τὸ πλῆθος με-
τὰ τοὺς μαθητὰς του, καὶ τοὺς εἶπεν· Ὅποιος θέλει νὰ με ἀκολουθῇ, ἅς ἀρνηθῇ τὸν ἑαυτόν του, καὶ ἅς πάρῃ τὸν σταυρὸν του, καὶ ἅς με ἀκολου-
θήσῃ.

35 Διότι ὅποιος θέλει νὰ φυλάξῃ τὴν ζωὴν του, θέλει τὴν χάσει· καὶ ὅποιος χάσῃ τὴν ζωὴν του διὰ ἐμέ καὶ διὰ τὸ εὐαγγέλιον, οὗτος θέλει τὴν φυλάξει.

36 Διότι τί θέλει ὠφεληθῇ ἄνθρω-
πος, ἂν κερδήσῃ ὅλον τὸν κόσμον, καὶ χάσῃ τὴν ψυχὴν του;

37 Ἡ τί νὰ δώσῃ ἄνθρωπος ἀλ-
λαξίαν διὰ τὴν ψυχὴν του;

38 Διότι ὅποιος ἐντραπῇ εἰς ἐμέ καὶ εἰς τοὺς λόγους μου εἰς τὴν γενεάν ταύτην τὴν μοιχαλίδα καὶ ἁμαρτω-
λην, καὶ ὁ Υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου θέλει ἐντραπῇ νὰ τὸν ὁμολογήσῃ, ὅταν ἔλθῃ εἰς τὴν δόξαν τοῦ Πατρὸς του μαζί με τοὺς ἁγίους ἀγγέλους.

Κεφ. θ'. ΙΧ.

ΚΑΙ ἔλεγεν εἰς αὐτούς· Βέβαια σᾶς λέγω, ὅτι εἶναι κάποιοι ἀπ' αὐτοὺς, οἱ ὁποῖοι στέκονται ἐδῶ, οἱ ὁποῖοι δὲν θέλουνσι γενοῦν θάνατον, ἕως οὗ νὰ ἰδῶσι τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ, ὅτι ἦλθε με δύναμιν.

2 Καὶ ὑστερον ἀπὸ ἑξ ἡμέρας ἐπῆ-
ρεν ὁ Ἰησοῦς τὸν Πέτρον καὶ Ἰάκω-
βον καὶ Ἰωάννην, καὶ τοὺς ἀνέβασε
μόνους εἰς ἓν ὄρος ὑψηλὸν χωριστά·
καὶ ἐμεταμορφώθη ἔμπροσθεν των·

3 Καὶ τὰ φορέματά του ἐγινον
λαμπρά, καὶ λευκὰ κατὰ πολλὰ ὥς

γναφεὺς ἐπὶ τῆς γῆς οὐ δύναται
λευκάναι.

4 Καὶ ὥφθη αὐτοῖς Ἡλίας σὺν
Μωσεῖ· καὶ ἦσαν συλλαλοῦντες τῷ
Ἰησοῦ.

5 Καὶ ἀποκριθεὶς ὁ Πέτρος, λέγει
τῷ Ἰησοῦ· Ῥαββί, καλὸν ἐστὶν ἡμᾶς
ὥδε εἶναι· καὶ ποιήσωμεν σκηνάς
τρεῖς, σοὶ μίαν, καὶ Μωσεῖ μίαν, καὶ
Ἡλίᾳ μίαν.

6 Οὐ γὰρ ᾔδει τί λαλήσῃ· ἦσαν
γὰρ ἐκφοβοί.

7 Καὶ ἐγένετο νεφέλη ἐπισκιάζουσα
αὐτοῖς· καὶ ἦλθε φωνὴ ἐκ τῆς νεφέ-
λης, λέγουσα· Οὗτός ἐστιν ὁ Υἱὸς μου
ὁ ἀγαπητός, αὐτοῦ ἀκούετε.

8 Καὶ ἐξάψαντα περιβλεψάμενοι, οὐκ
ἔτι οὐδένα εἶδον, ἀλλὰ τὸν Ἰησοῦν
μόνον μεθ' ἑαυτῶν.

9 Καταβαινόντων δὲ αὐτῶν ἀπὸ
τοῦ ὄρους, διεστείλατο αὐτοῖς, ἵνα
μηδενὶ διηγήσονται ἃ εἶδον, εἰ μὴ
ὅταν ὁ Υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἐκ νεκρῶν
ἀναστῇ.

10 Καὶ τὸν λόγον ἐκράτησαν πρὸς
ἑαυτοὺς, συζητούντες τί ἐστὶ τὸ, ἐκ
νεκρῶν ἀναστῆναι.

11 Καὶ ἐπρώτων αὐτὸν, λέγοντες·
Ὅτι λέγουσιν οἱ Γραμματεῖς, ὅτι
Ἡλίας δεῖ ἔλθεῖν πρῶτον;

12 Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς, εἶπεν αὐτοῖς·
Ἡλίας μὲν ἔλθων πρῶτον, ἀποκαθ-
ιστᾷ πάντα· καὶ πῶς γέγραπται
ἐπὶ τὸν Υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου, ἵνα
πολλὰ παθῇ, καὶ ἐξουδενωθῇ.

13 Ἀλλὰ λέγω ὑμῖν, ὅτι καὶ Ἡλίας
ἐλήλυθε, καὶ ἐποίησαν αὐτῷ ὅσα
ἠθέλησαν, καθὼς γέγραπται ἐπ' αὐ-
τόν.

14 Καὶ ἐλθὼν πρὸς τοὺς μαθητάς,
εἶδεν ὄχλον πολὺν περὶ αὐτοὺς, καὶ
Γραμματεῖς συζητούντας αὐτοῖς.

ἡ χιτὼν, ὥστε λευκαντὴς δὲν ἠμπορεῖ
ἐπαναεῖς εἰς τὴν γῆν οὕτω νὰ τὰ λευ-
κάνῃ.

4 Καὶ ἐφάνη εἰς αὐτοὺς ὁ Ἡλίας
μετὰ τὸν Μωϋσῆν· καὶ συνωμίλουν μετὰ
τὸν Ἰησοῦν.

5 Καὶ ἀπεκρίθη ὁ Πέτρος, καὶ λέγει
εἰς τὸν Ἰησοῦν· Διδάσκαλε, καλὸν
εἶναι νὰ εἴμεθα ἡμεῖς ἐδῶ· καὶ ἄς
κάμωμεν τρεῖς σκηνάς, διὰ σὲ μίαν,
καὶ διὰ τὸν Μωϋσῆν μίαν, καὶ διὰ
τὸν Ἡλίαν μίαν.

6 Διότι δὲν ᾔξευρε τί νὰ εἴπῃ· διότι
ἦσαν τρομασμένοι.

7 Καὶ ἐν σύννεφον τοὺς ἐσκέπασε·
καὶ ἦλθε καὶ φωνὴ ἀπὸ τοῦ σύννεφον,
ἡ ὁποία ἔλεγεν· Οὗτός ἐστὶν ὁ Υἱὸς
μου ὁ ἠγαπημένος, αὐτοῦ ἀκούετε.

8 Καὶ ἐξάψαντα βλέποντες τριγύρω,
πλέον δὲν εἶδον κανένα παρὰ μό-
νον τὸν Ἰησοῦν μαζί μετὰ τὸν ἑαυ-
τὸν των.

9 Καὶ ἐν ᾧ κατέβαινον ἀπὸ τοῦ
βουνόν, τοὺς ἐπαράγγειλε, νὰ μὴν
εἰπωτὶν εἰς κανένα ἐκεῖνα, τὰ ὁποῖα
εἶδον, παρὰ μόνον ὅταν ἀναστῇ ἐκ
νεκρῶν ὁ Υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου.

10 Καὶ ἐφύλαξαν τὸν λόγον, καὶ
ἀνάμυσόν των ἐζήτησαν, τί θέλει νὰ
εἴπῃ τὸ, ἐκ νεκρῶν ἀναστῆναι.

11 Καὶ τὸν ἠρώτησαν, λέγοντες· Διὰ
τί λέγουσιν οἱ Γραμματεῖς, ὅτι κάμ-
νει χρεῖα νὰ ἔλθῃ ὁ Ἡλίας πρῶτον;

12 Καὶ ὁ Ἰησοῦς ἀπεκρίθη, καὶ εἶ-
πεν εἰς αὐτούς· Ὁ Ἡλίας ἐρχεται
πρῶτον, νὰ ἀποκαταστήσῃ ὅλα (τὰ
πράγματα)· καὶ καθὼς εἶναι γεγραμ-
μένον διὰ τὸν Υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου,
οὕτω πρέπει νὰ πάθῃ πολλά, καὶ νὰ
καταφρονηθῇ.

13 Ἀλλὰ λέγω σας, ὅτι καὶ ὁ Ἡ-
λίας ἦλθε, καὶ ἔκαμον εἰς αὐτὸν ὅσα
ἠθέλησαν, καθὼς εἶναι γεγραμμένον
δι' αὐτόν.

14 Καὶ ἀφ' οὗ ἦλθεν εἰς τοὺς μαθη-
τάς του, εἶδεν ὄχλον πολὺν τριγύρω
των, καὶ τοὺς Γραμματεῖς, οἱ ὁποῖοι
τοὺς ἐπρόβαλλον ζητήματα.

15 Καὶ εὐθέως πᾶς ὁ ὄχλος ἰδὼν αὐτόν, ἐξεθαμβήθη, καὶ προστρέχοντες ἠσπάζοντο αὐτόν.

16 Καὶ ἐπηρώτησε τοὺς Γραμματεῖς· Τί συζητεῖτε πρὸς αὐτούς;

17 Καὶ ἀποκριθεὶς εἰς ἐκ τοῦ ὄχλου, εἶπε· Διδάσκαλε, ἤνεγκα τὸν υἱόν μου πρὸς σε, ἔχοντα πνεῦμα ἁλαλον·

18 Καὶ ὅπου ἂν αὐτὸν καταλάβῃ, ῥήσσει αὐτόν· καὶ ἀφρίζει, καὶ τρίξει τοὺς ὀδόντας αὐτοῦ, καὶ ξηραίνεται· καὶ εἶπον τοῖς μαθηταῖς σου, ἵνα αὐτὸ ἐκβάλωσι, καὶ οὐκ ἴσχυσαν.

19 Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς αὐτῷ, λέγει· Ὡ γενεὰ ἄπιστος, ἕως πότε πρὸς ὑμᾶς ἔσομαι; ἕως πότε ἀνέξομαι ὑμῶν; φέρετε αὐτὸν πρὸς με.

20 Καὶ ἤνεγκαν αὐτὸν πρὸς αὐτόν· καὶ ἰδὼν αὐτόν, εὐθέως τὸ πνεῦμα ἐσπάραξεν αὐτόν· καὶ πεσὼν ἐπὶ τῆς γῆς, ἐκυλίετο ἀφρίζων.

21 Καὶ ἐπηρώτησε τὸν πατέρα αὐτοῦ· Πόσος χρόνος ἐστὶν ὥς τοῦτο γέγονεν αὐτῷ; Ὁ δὲ εἶπε· Παιδίον.

22 Καὶ πολλάκις αὐτόν καὶ εἰς πῦρ ἔβαλε καὶ εἰς ὕδατα, ἵνα ἀπολέσῃ αὐτόν· ἀλλ' εἴ τι δύνασαι, βοήθησον ἡμῖν, σπλαγχνισθεὶς ἐφ' ἡμᾶς.

23 Ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτῷ· Τὸ, εἰ δύνασαι πιστεῦσαι, πάντα δυνατὰ τῷ πιστεύοντι.

24 Καὶ εὐθέως κράζας ὁ πατὴρ τοῦ παιδίου, μετὰ δακρῶν ἔλεγε· Πιστεύω, Κύριε· βοήθει μου τῇ ἀπιστίᾳ.

25 Ἰδὼν δὲ ὁ Ἰησοῦς ὅτι ἐπισυντρέχει ὄχλος, ἐπετίμησε τῷ πνεύματι τῷ ἀκαθάρτῳ, λέγων αὐτῷ· Τὸ πνεῦμα τὸ ἁλαλον καὶ κωφόν, ἐγὼ σοι ἐπιτάσσω· Ἐξέλθε ἐξ αὐτοῦ, καὶ μηκέτι εἰσέλθῃς εἰς αὐτόν.

26 Καὶ κράξαν, καὶ πολλὰ σπα-

15 Καὶ παρευθὺς ὅταν τὸν εἶδεν ὄλος ὁ ὄχλος, ἐξιππάσθη, καὶ ἔτρεχον καὶ τὸν ἐχαιρέτουν.

16 Καὶ ἠρώτησε τοὺς Γραμματεῖς· Τί τοὺς προβάλλετε;

17 Καὶ ἀπεκρίθη εἰς ἀπὸ τὸ πλήθος, καὶ εἶπε· Διδάσκαλε, ἐγὼ ἔφερον τὸν υἱόν μου εἰς σέ, ὁ ὁποῖος ἔχει πνεῦμα ἁλαλον·

18 Καὶ ὅπου τὸν φθάσει, τὸν σπαράττει καὶ ἀφρίζει, καὶ τρίξει τὰ ὀδόντιά του, καὶ ξηραίνεται· καὶ εἶπα εἰς τοὺς μαθητάς σου, νὰ τὸ ἐβγάλῃ, καὶ δὲν ἠμπόρεσαν.

19 Καὶ ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς καὶ τὸν λέγει· Ὡ γενεὰ ἄπιστε, ἕως πότε θέλω εἶμαι με σὰς; ἕως πότε νὰ σὰς ὑπομένω; φέρετέ τον εἰς ἐμέ.

20 Καὶ τὸν ἔφερον εἰς τὸν (Χριστόν), καὶ ὅταν τὸν εἶδε (τὸ παιδίον), παρευθὺς τὸ δαιμόνιον τὸ ἐσπάραξε· καὶ ἔπεσε κάτω εἰς τὴν γῆν, καὶ ἐκυλίετο ἀφρίζων.

21 Καὶ (ὁ Χριστὸς) ἠρώτησε τὸν πατέρα του· Πόσος καιρὸς εἶναι ἀφ' οὗ τὸ ἔπαθε; Καὶ τὸν λέγει· Ἀπὸ μικρὸν παιδίον·

22 Καὶ πολλάκις φοραῖς τὸν ἔρριπεν εἰς τὴν φωτίαν καὶ εἰς τὰ νερά, διὰ νὰ τὸν χαλάσῃ· ἀλλὰ ἂν δύνασαι τίποτε, βοήθησόν μας, σπλαγχνιζόμενος ἡμᾶς.

23 Καὶ ὁ Ἰησοῦς εἶπεν εἰς αὐτόν· Ἄν δύνασαι νὰ πιστεύσῃς, ὅλα εἶναι δυνατὰ εἰς ἐκεῖνον, ὁ ὁποῖος πιστεύει.

24 Καὶ παρευθὺς ἔκραξεν ὁ πατὴρ τοῦ παιδίου, καὶ με δάκρυα ἔλεγε· Πιστεύω, Κύριε· βοήθησον εἰς τὴν ἀπιστίαν μου.

25 Καὶ ὁ Ἰησοῦς ὅταν εἶδεν ὅτι συντρέχει ὁ λαὸς, με φοβερισμόν ἐπρόσταξε τὸ πνεῦμα τὸ ἀκάθαρτον, λέγων εἰς αὐτόν· Τὸ πνεῦμα τὸ ἁλαλον καὶ κωφόν, ἐγὼ σε προστάζω· Ἐβγα ἀπ' αὐτόν, καὶ πλέον μὴν ἔμβῃς εἰς αὐτόν.

26 Καὶ (τὸ δαιμόνιον) ἔκραξε, καὶ

ράξαν αὐτόν, ἐξῆλθε· καὶ ἐγένετο ὥστε νεκρός, ὥστε πολλοὺς λέγειν ὅτι ἀπέθανεν.

27 Ὁ δὲ Ἰησοῦς, κρατήσας αὐτὸν τῆς χειρὸς, ἤγειρεν αὐτόν· καὶ ἀνέστη.

28 Καὶ εἰσελθόντα αὐτὸν εἰς οἶκον, οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ ἐπρωῶταν αὐτὸν κατ' ἰδίαν· Ὅτι ἡμεῖς οὐκ ἠδυνήθημεν ἐκβαλεῖν αὐτό;

29 Καὶ εἶπεν αὐτοῖς· Τοῦτο τὸ γένος ἐν οὐδενὶ δύναται ἐξελθεῖν, εἰ μὴ ἐν προσευχῇ καὶ νηστείᾳ.

30 Καὶ ἐκείθεν ἐξελθόντες παρεπορεύοντο διὰ τῆς Γαλιλαίας· καὶ οὐκ ἤθελεν ἵνα τις γνῶ.

31 Ἐδίδασκε γάρ τοὺς μαθητάς αὐτοῦ, καὶ ἔλεγεν αὐτοῖς· Ὅτι ὁ Υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου παραδίδοται εἰς χεῖρας ἀνθρώπων, καὶ ἀποκτενοῦσιν αὐτόν· καὶ ἀποκτανθεὶς, τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ ἀναστήσεται.

32 Οἱ δὲ ἠγνούον τὸ ῥῆμα, καὶ ἐφοβούντο αὐτὸν ἐπερωτῆσαι.

32 Καὶ ἦλθεν εἰς Καπερναοὺμ· καὶ ἐν τῇ οἰκίᾳ γενόμενος, ἐπρωῶτα αὐτοῦς· Τί ἐν τῇ οὐδ' πρὸς ἑαυτοὺς διελογίζεσθε;

34 Οἱ δὲ ἐσιώπων· πρὸς ἀλλήλους γὰρ διελέχθησαν ἐν τῇ οὐδ', τίς μείζων.

35 Καὶ καθίσας ἐφώνησε τοὺς δώδεκα, καὶ λέγει αὐτοῖς· Εἴτις θέλει πρῶτος εἶναι, ἔσται πάντων ἑσχατος, καὶ πάντων διακονος.

36 Καὶ λαβὼν παιδίον, ἕστησεν αὐτὸ ἐν μέσῳ αὐτῶν· καὶ ἐναγκαλισάμενος αὐτό, εἶπεν αὐτοῖς·

37 Ὃς ἐὰν ἐν τῶν τοιούτων παιδίων δέξηται ἐπὶ τῷ ὀνόματί μου, ἐμὲ δέχεται· καὶ ὃς ἐὰν ἐμὲ δέξηται, οὐκ ἐμὲ δέχεται, ἀλλὰ τὸν ἀποστείλαντά με·

38 Ἀπεκρίθη δὲ αὐτῷ ὁ Ἰωάννης, λέγων· Διδάσκαλε, εἶδομέν τινα ἐν

πολλὰ τὸν ἐσπάραις, καὶ ἐβγῆκε· καὶ (ὁ ἄνθρωπος) ἔγινεν ὡς νεκρός, ὥστε πολλοὶ ἔλεγον ὅτι ἀπέθανεν.

27 Ὁ δὲ Ἰησοῦς τὸν ἐτίασεν ἀπὸ τῆν χειρά, καὶ τὸν ἐσήκωσε· καὶ ἐσηκώθη.

28 Καὶ ὅταν ἐμβῆκεν (ὁ Ἰησοῦς) μέσα εἰς τὸν οἶκον, τὸν ἠρώτησαν οἱ μαθηταὶ τοῦ καταμόνας· Διὰ τί ἡμεῖς δὲν ἐδυνήθημεν νὰ ἐβγάλωμεν αὐτό (τὸ δαιμόνιον);

29 Καὶ εἶπεν εἰς αὐτούς· Τοῦτο τὸ γένος με ἄλλον τρόπον δὲν ἡμπορεῖ νὰ ἐβγῃ, παρὰ με προσευχὴν καὶ με νηστείαν.

30 Καὶ ὅταν ἐβγῆκαν ἀπ' ἐκεῖ, διέβαινον ἀπὸ τῆν μέσῃν τῆς Γαλιλαίας· καὶ δὲν ἤθελε νὰ τὸν γνωρίσῃ τις.

31 Διότι ἐδίδασκε τοὺς μαθητάς του, καὶ τοὺς ἔλεγεν· Ὅτι ὁ Υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου παραδίδοται εἰς χεῖρας ἀνθρώπων, καὶ θέλουσι τὸν θανατώσει· καὶ ὅταν θανατωθῇ, τὴν τρίτην ἡμέραν θέλει ἀναστήσῃ.

32 Καὶ ἐκείνοι δὲν ἐγνώριζον τὸν λόγον, καὶ ἐφοβούντο νὰ τὸν ἐρωτήσωσι.

33 Καὶ ἦλθεν εἰς τὴν Καπερναοὺμ· καὶ ὅταν ἐμβῆκεν εἰς τὴν οἰκίαν, τοὺς ἠρώτησε· Τί ἐδιαλέγεσθε εἰς τὸν δρόμον ἀνάμεσόν σας;

34 Καὶ ἐκείνοι ἐσιώπων· διότι ἐδιαλέχθησαν εἰς τὸν δρόμον ἀνάμεσόν των, ποῖος εἶναι μεγαλῆτερος.

35 Καὶ ὅταν ἐκάθισεν, ἐκάλεσε τοὺς δώδεκα, καὶ λέγει εἰς αὐτούς· Ὅποιος θέλει νὰ εἶναι πρῶτος, θέλει εἶναι ὑστερωτερος ἀπὸ ὅλους, καὶ ὅλων ὑπηρετής.

36 Καὶ ἐπῆρεν ἐν παιδίον, καὶ τὸ ἕστησεν εἰς τὴν μέσῃν των· καὶ ἀγκαλιῶν το, τοὺς λέγει·

37 Ὅποιος δεχθῇ ἐν μικρὸν παιδίον τοιοῦτον διὰ τὸ ὄνομά μου, ἐμὲ δέχεται· καὶ ὅποιος δεχθῇ ἐμὲ, δὲν δέχεται ἐμὲ, ἀλλὰ ἐκείνον, ὁ ὁποῖός με ἕστειλε.

38 Καὶ ὁ Ἰωάννης τὸν ἀπεκρίθη, λέγων· Διδάσκαλε, εἶδομεν κάποιον,

τῷ ὀνόματί σου ἐκβάλλοντα δαιμόνια, ὅς οὐκ ἀκολουθεῖ ἡμῖν· καὶ ἐκωλύσαμεν αὐτόν, ὅτι οὐκ ἀκολουθεῖ ἡμῖν.

39 Ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπε· Μὴ κωλύετε αὐτόν· οὐδεὶς γάρ ἐστιν ὃς ποιήσει δύναμιν ἐπὶ τῷ ὀνόματί μου, καὶ δυνήσεται ταχὺ κακολογήσαί με·

40 Ὃς γὰρ οὐκ ἔστι καθ' ἡμῶν, ὑπερ ἡμῶν ἐστιν.

41 Ὃς γὰρ ἂν ποτίσῃ ὑμᾶς ποτήριον ὕδατος ἐν τῷ ὀνόματί μου, ὅτι Χριστοῦ ἐστε, ἀμὴν λέγω ὑμῖν, οὐ μὴ ἀπολέσῃ τὸν μισθὸν αὐτοῦ.

42 Καὶ ὃς ἂν σκανδαλίσῃ ἓνα τῶν μικρῶν τῶν πιστευόντων εἰς ἐμὲ, καλὸν ἐστὶν αὐτῷ μᾶλλον εἰ περικείται λίθος μυλικὸς περὶ τὸν τράχηλον αὐτοῦ, καὶ βέβληται εἰς τὴν θάλασσαν.

43 Καὶ ἓαν σκανδαλίξῃ σε ἡ χεὶρ σου, ἀπόκοψον αὐτήν· καλὸν σοι ἐστὶ κυλλὸν εἰς τὴν ζωὴν εἰσελθεῖν, ἢ τὰς δύο χεῖρας ἔχοντα ἀπελθεῖν εἰς τὴν γέενναν, εἰς τὸ πῦρ τὸ ἄσβεστον·

44 Ὃπου ὁ σκόληξ αὐτῶν οὐ τελευτᾷ, καὶ τὸ πῦρ οὐ σβέννυται.

45 Καὶ ἓαν ὁ πούς σου σκανδαλίξῃ σε, ἀπόκοψον αὐτόν· καλὸν ἐστὶ σοι εἰσελθεῖν εἰς τὴν ζωὴν χωλὸν, ἢ τοὺς δύο πόδας ἔχοντα βληθῆναι εἰς τὴν γέενναν, εἰς τὸ πῦρ τὸ ἄσβεστον·

46 Ὃπου ὁ σκόληξ αὐτῶν οὐ τελευτᾷ, καὶ τὸ πῦρ οὐ σβέννυται.

47 Καὶ ἓαν ὁ ὀφθαλμὸς σου σκανδαλίξῃ σε, ἐκβαλε αὐτόν· καλὸν σοι ἐστὶ μονόφθαλμον εἰσελθεῖν εἰς τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ, ἢ δύο ὀφθαλμοὺς ἔχοντα βληθῆναι εἰς τὴν γέενναν τοῦ πυρός·

48 Ὃπου ὁ σκόληξ αὐτῶν οὐ τελευτᾷ, καὶ τὸ πῦρ οὐ σβέννυται.

49 Πᾶς γὰρ πυρὶ ἁλισθήσεται· καὶ πᾶσα θυσία ἀλλ' ἁλισθήσεται.

ὁ ὁποῖος εἰς τὸ ὄνομά σου ἐβγάλλε δαιμόνια, ὁ ὁποῖος δὲν μᾶς ἀκολουθεῖ· καὶ τὸν ἐμποδίσαμεν, διότι δὲν μᾶς ἀκολουθεῖ.

39 Καὶ ὁ Ἰησοῦς εἶπε· Μὴ τὸν ἐμποδίσετε· διότι δὲν εἶναι κἄνεις, ὁ ὁποῖος ἤθελε κἄμῃ δύναμιν εἰς τὸ ὄνομά μου, καὶ θέλει δυνῆθ' αὐτοῦ εὐθὺς νὰ μὲ κακολογήσῃ·

40 Διότι ὁποῖος δὲν εἶναι ἐναντίος μας, εἶναι διὰ ἡμᾶς.

41 Καὶ ὁποῖος σᾶς ποτίσῃ ἐν ποτήριον ἱεροῦ διὰ ὀνομά μου, διότι εἴσθε τοῦ Χριστοῦ, βέβαια σᾶς λέγω, δὲν θέλει χάσει τὴν πληρωμὴν του.

42 Καὶ ὁποῖος σκανδαλίσῃ ἐν ἀπὸ τοὺς μικροὺς τούτους, οἱ ὅποιοι πιστεύουσιν εἰς ἐμὲ, καλλίτερον εἶναι εἰς αὐτόν, νὰ βυθθῇ μία μυλόμετρα εἰς τὸν λακμὸν του, καὶ νὰ ῥιφθῇ εἰς τὴν θάλασσαν.

43 Καὶ ἓαν σε σκανδαλίξῃ ἡ χεὶρ σου, κόψαι το· καλλίτερόν σοι εἶναι μὲ μίαν χεῖρα νὰ ὑπάγῃς εἰς τὴν ζωὴν, παρὰ νὰ ἔχῃς δύο χεῖρας καὶ νὰ ὑπάγῃς εἰς τὴν γέενναν, εἰς τὸ πῦρ τὸ ἄσβεστον·

44 Ἐκεῖ ὅπου ὁ σκόληξ αὐτῶν δὲν ἀποθνήσκει, καὶ ἡ φωτιά δὲν σβεῖ.

45 Καὶ ἓαν σε σκανδαλίξῃ τὸ ποδιόν σου, κόψαι το· καλλίτερόν σοι εἶναι νὰ ὑπάγῃς εἰς τὴν ζωὴν χωλός, παρὰ νὰ ἔχῃς δύο ποδιῶν, καὶ νὰ ὑπάγῃς εἰς τὴν γέενναν, εἰς τὸ πῦρ τὸ ἄσβεστον·

46 Ἐκεῖ ὅπου ὁ σκόληξ αὐτῶν δὲν ἀποθνήσκει, καὶ ἡ φωτιά δὲν σβεῖ.

47 Καὶ ἓαν ὁ σκανδαλίξῃ τὸ ὀμμάτιόν σου, ἐβγάλε το· διότι καλλίτερόν σοι εἶναι μονόφθαλμος νὰ ἔμβῃς εἰς τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ, παρὰ νὰ ἔχῃς δύο ὀμμάτια, καὶ νὰ ἔμβῃς εἰς τὴν γέενναν τοῦ πυρός·

48 Ἐκεῖ ὅπου ὁ σκόληξ αὐτῶν δὲν ἀποθνήσκει, καὶ ἡ φωτιά δὲν σβεῖ.

49 Διότι καθεὶς μὲ φωτιάν θέλει ἀλατισθῇ· καὶ πᾶσα θυσία μὲ τὸ ἄλλας θέλει ἀλατισθῇ.

50 Καλὸν τὸ ἅλας· ἐὰν δὲ τὸ ἅλας ἀναλὸν γένηται, ἐν τίνι αὐτὸ ἀρτυρετε; ἔχετε ἐν ἑαυτοῖς ἅλας, καὶ εἰρηνεύετε ἐν ἀλλήλοις.

Κεφ. ι'. Χ.

ΚΑΚΕΙΘΕΝ ἀναστίας ἔρχεται εἰς τὰ ὄρια τῆς Ἰουδαίας, διὰ τοῦ πέραν τοῦ Ἰορδάνου· καὶ συμπορεύονται πάλιν ὄχλοι πρὸς αὐτόν· καὶ, ὡς εἶθαι, πάλιν ἐδίδασκεν αὐτούς.

2 Καὶ προσελθόντες οἱ Φαρισαῖοι, ἐπηρώτησαν αὐτόν, εἰ ἔστιν ἀνδρὶ γυναῖκα ἀπολῦσαι· πειράζοντες αὐτόν.

3 Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς, εἶπεν αὐτοῖς· Τί ὑμῖν ἐνετείλατο Μωσῆς;

4 Οἱ δὲ εἶπον· Μωσῆς ἐπέτρεψε βιβλίον ἀποστασίου γράψαι, καὶ ἀπολῦσαι.

4 Καὶ ἀποκριθεὶς ὁ Ἰησοῦς, εἶπεν αὐτοῖς· Πρὸς τὴν σκληροκαρδίαν ὑμῶν ἔγραψεν ὑμῖν τὴν ἐντολὴν ταύτην·

6 Ἀπὸ δὲ ἀρχῆς κτίσεως, ἄρσεν καὶ θῆλυ ἐποίησεν αὐτοὺς ὁ Θεός.

7 Ἐνεκεν τούτου καταλείψει ἄνθρωπος τὸν πατέρα αὐτοῦ καὶ τὴν μητέρα, καὶ προσκολληθήσεται πρὸς τὴν γυναῖκα αὐτοῦ.

8 Καὶ ἔσονται οἱ δύο εἰς σάρκα μίαν· ὥστε οὐκέτι εἰσὶ δύο, ἀλλὰ μία σὰρξ.

9 Ὁ οὖν ὁ Θεὸς συνέζευξεν, ἄνθρωπος μὴ χωρίζεται.

10 Καὶ ἐν τῇ οἰκίᾳ πάλιν οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ περὶ τοῦ αὐτοῦ ἐπηρώτησαν αὐτόν.

11 Καὶ λέγει αὐτοῖς· Ὃς ἐὰν ἀπολύσῃ τὴν γυναῖκα αὐτοῦ, καὶ γαμήσῃ ἄλλην, μοιχᾶται ἐπ' αὐτήν.

12 Καὶ ἐὰν γυνὴ ἀπολύσῃ τὸν ἄνδρα αὐτῆς, καὶ γαμηθῇ ἄλλω, μοιχᾶται.

13 Καὶ προσέφερον αὐτῷ παιδία, ἵνα ἄψῃται αὐτῶν· οἱ δὲ μαθηταὶ ἐπετίμων τοῖς προσφέρουσιν.

50 Καλὸν εἶναι τὸ ἅλας· ἂν ὅμως τὸ ἅλας γίνῃ ἀνάλατον, με τί νὰ ἀλατισθῇ αὐτό; ἔχετε εἰς τὸν ἑαυτὸν σας ἅλας, καὶ εἰρηνεύετε ἀνάμυσόν σας.

Κεφ. ι'. Χ.

ΚΑΙ ἀπεκεῖ ἐσηκώθη καὶ ἦλθεν εἰς τὰ σύνορα τῆς Ἰουδαίας, διὰ μέσου τῶν τόπων οἱ ὅποιοι εἶναι πέραν τοῦ Ἰορδάνου· καὶ πάλιν οἱ ὄχλοι ἐπήγαινον μαζί εἰς αὐτόν· καὶ, καθὼς εἶχε συνήθειαν, πάλιν τοὺς ἐδίδασκε.

2 Καὶ ἦλθον εἰς αὐτόν οἱ Φαρισαῖοι, καὶ τὸν ῥώτησαν, ἂν ἔχῃ ἐξουσίαν ἄνδρας νὰ ἀφήσῃ τὴν γυναῖκά του· δοκιμάζοντες αὐτόν.

3 Καὶ ὁ Ἰησοῦς ἀπεκρίθη, καὶ τοὺς εἶπε· Τί σὰς ἐπαράγγειλεν ὁ Μωσῆς;

4 Καὶ ἐκεῖνοι εἶπον· Ὁ Μωϋσῆς ἔδωκεν ἄδειαν νὰ γράψῃ διαζύγιον, καὶ νὰ τὴν ἀφήσῃ.

5 Καὶ ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς, καὶ τοὺς εἶπε· Διὰ τὴν σκληροκαρδίαν σας σὰς ἔγραψε τὴν ἐντολὴν αὐτήν·

6 Ἀλλ' ἀπὸ τὴν ἀρχὴν τῆς κτίσεως, ἄρσεν καὶ θῆλυ τοὺς ἔκαμεν ὁ Θεός.

7 (Καὶ εἶπε·) Διὰ τοῦτο θέλει ἀφήσῃ ἄνθρωπος τὸν πατέρα τὸν καὶ τὴν μητέρα του, καὶ θέλει προσκολληθῇ μετὰ τὴν γυναῖκά του.

8 Καὶ θέλουσιν εἶναι οἱ δύο εἰς μίαν σάρκα· ὥστε δὲν εἶναι πλέον δύο, ἀλλὰ μία σὰρξ.

9 Ἐκεῖνο λοιπὸν τὸ ὅποῖον ὁ Θεὸς συνέζευξεν, ἄνθρωπος ἄς μὴ τὸ χωρίσῃ.

10 Καὶ εἰς τὴν οἰκίαν πάλιν οἱ μαθηταὶ τοῦ τὸν ῥώτησαν διὰ τοῦτο.

11 Καὶ λέγει εἰς αὐτούς· Ὅποιος ἀφήσῃ τὴν γυναῖκά του, καὶ ὑπανδρεύῃ ἄλλην, γίνεται μοιχὸς εἰς αὐτήν.

12 Καὶ ἐὰν ἡ γυνὴ ἀπολύσῃ τὸν ἄνδρα τῆς, καὶ ὑπανδρευθῇ μετὰ ἄλλον, γίνεται μοιχαλὶς.

13 Καὶ ἔφερον εἰς αὐτὸν παιδία, διὰ νὰ τὰ πιάσῃ· καὶ οἱ μαθηταὶ ὠνεῖδίζον ἐκείνους οἱ ὅποιοι τὰ ἔφερον.

14 Ἰδὼν δὲ ὁ Ἰησοῦς, ἠγανάκτησε, καὶ εἶπεν αὐτοῖς· Ἄφετε τὰ παιδία ἔρχεσθαι πρὸς με, καὶ μὴ κωλύετε αὐτά· τῶν γὰρ τοιούτων ἐστὶν ἡ βασιλεία τοῦ Θεοῦ.

15 Ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ὅς ἐάν μὴ δεξῇται τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ ὡς παιδίον, οὐ μὴ εἰσέλθῃ εἰς αὐτήν.

16 Καὶ ἐναγκαλισάμενος αὐτά, τιθεὶς τὰς χεῖρας ἐπ' αὐτά, ἠνύλοιγε αὐτά.

17 Καὶ ἐκπορευομένου αὐτοῦ εἰς ὁδὸν, προσδραμὼν εἰς, καὶ γονυπετήσας αὐτὸν, ἐπηρώτα αὐτόν· Διδάσκαλε ἀγαθὲ, τί ποιήσω ἵνα ζῶην αἰώνιον κληρονομήσω;

18 Ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτῷ· Τί με λέγεις ἀγαθόν; οὐδεὶς ἀγαθός, εἰ μὴ εἷς, ὁ Θεός.

19 Τὰς ἐντολάς οἶδας· Μὴ μοιχεύσης· Μὴ φονεύσης· Μὴ κλέψης· Μὴ ψευδομαρτυρήσης· Μὴ ἀποστερήσης· Τίμα τὸν πατέρα σου καὶ τὴν μητέρα.

20 Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς, εἶπεν αὐτῷ· Διδάσκαλε, πάντα ἐφύλαξα ἀπὸ νεότητός μου.

21 Ὁ δὲ Ἰησοῦς ἐμβλέψας αὐτῷ, ἠγάπησεν αὐτόν, καὶ εἶπεν αὐτῷ· Ἐν σοὶ ὑστερεῖ· Ὑπάγε, ὅσα ἔχεις πώλησον, καὶ δὸς τοῖς πτωχοῖς· καὶ ἔξεις θησαυρὸν ἐν οὐρανῷ· καὶ δεῦρο, ἀκολουθεῖ μοι, ἄρας τὸν σταυρόν.

22 Ὁ δὲ, στυνάσας ἐπὶ τῷ λόγῳ, ἀπῆλθε λυπούμενος· ἦν γὰρ ἔχων κτήματα πολλά.

23 Καὶ περιβλεψάμενος ὁ Ἰησοῦς, λέγει τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ· Πῶς δυσκόλως οἱ τὰ χρήμματα ἔχοντες εἰς τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ εἰσελεύσονται;

24 Οἱ δὲ μαθηταὶ ἐθαμβοῦντο ἐπὶ τοῖς λόγοις αὐτοῦ. Ὁ δὲ Ἰησοῦς πάλιν ἀποκριθεὶς, λέγει αὐτοῖς· Τέκνα, πῶς δύσκολόν ἐστι τοὺς πεποισθότας ἐπὶ

14 Καὶ ὁ Ἰησοῦς ὅτε τὸ εἶδεν, ἐθυμώσας, καὶ τοὺς εἶπεν· Ἀφήσατε τὰ παιδία νὰ ἔρχωνται εἰς ἐμὲ, καὶ μὴ τὰ ἐμποδίζετε· διότι τῶν τοιούτων εἶναι ἡ βασιλεία τοῦ Θεοῦ.

15 Βέβαια σὰς λέγω, ὅτι ὅποιος δὲν δεχθῇ τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ ὡς παιδίον, δὲν θέλει ἔμβῃ εἰς αὐτήν.

16 Καὶ ἀγκαλιάζων τα, ἔβαλλε τὰς χεῖράς του ἐπάνω εἰς αὐτά, καὶ τὰ εὐλόγησε.

17 Καὶ ἄφ' οὗ ἐξέβη αὐτὸς εἰς τὸν ὁδόν, ἔτρεξεν ἕνας, καὶ γονατίζων, τὸν ἠρώτα· Διδάσκαλε ἀγαθὲ, τί νὰ κάμω διὰ νὰ κληρονομήσω τὴν ζωὴν τὴν αἰώνιον;

18 Καὶ ὁ Ἰησοῦς τὸν εἶπε· Τί με λέγεις ἀγαθόν; οὐδεὶς εἶναι ἀγαθός, εἰ μὴ εἷς, ὁ Θεός.

19 Τὰς παραγγελίας ἰεῖς· Μὴ μοιχεύσης· Μὴ φονεύσης· Μὴ κλέψης· Μὴ ψευδομαρτυρήσης· Μὴ κάμῃς ζημίαν εἰς κανένα· Τίμα τὸν πατέρα σου καὶ τὴν μητέρα σου.

20 Ἐκεῖνος ἀπεκρίθη, καὶ τὸν εἶπε· Διδάσκαλε, τὰτα ὅλα ἐφύλαξα ἀπὸ τὴν νεότητά μου.

21 Καὶ ὁ Ἰησοῦς βλέπων αὐτόν, τὸν ἠγάπησε, καὶ τὸν εἶπεν· Ἐν ἀκόμῃ σου λείπει· Ὑπάγε, καὶ ὅσα ἔχεις πώλησαί τα, καὶ δὸς τα εἰς τοὺς πτωχοὺς· καὶ θέλεις ἔχεις θησαυρὸν εἰς τὸν οὐρανόν· καὶ ἔλα, ἀκολουθεῖ με, σηκώνων τὸν σταυρόν.

22 Καὶ ἐκεῖνος ἐπικράνη εἰς τὸν λόγον ἐκεῖνον, καὶ ἐδιέβη λυπημένος· διότι εἶχε πολλά κτήματα.

23 Καὶ ὁ Ἰησοῦς ἐγύρισε καὶ εἶδε τριγύρω, καὶ λέγει εἰς τοὺς μαθητάς του· Πῶς δύσκολα ἐκεῖνοι οἱ ὅποιοι ἔχουσι τὸν πλοῦτον, θέλουσιν ἔμβῃ εἰς τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ;

24 Καὶ οἱ μαθηταὶ ἐξεπλήττοντο εἰς τοὺς λόγους του. Καὶ ὁ Ἰησοῦς πάλιν ἀπεκρίθη, καὶ λέγει εἰς αὐτούς· Ὡς παιδία, πῶς δύσκολον εἶναι ἐκεῖνοι,

τοῖς χρήμασιν, εἰς τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ εἰσελθεῖν;

25 Εὐκοπώτερόν ἐστι κάμηλον διὰ τῆς τρυμαλίας τῆς ραφίδος διελθεῖν, ἢ πλοῦσιον εἰς τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ εἰσελθεῖν.

26 Οἱ δὲ περισσῶς ἐξεπλήσοντο, λέγοντες πρὸς ἑαυτοὺς· Καὶ τίς δύναται σωθῆναι;

27 Ἐμβλέψας δὲ αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς, λέγει· Παρὰ ἀνθρώποις ἀδύνατον, ἀλλ' οὐ παρὰ τῷ Θεῷ· πάντα γὰρ δυνατὰ ἐστί παρὰ τῷ Θεῷ.

28 Καὶ ἤρξατο ὁ Πέτρος λέγειν αὐτῷ· Ἰδοὺ, ἡμεῖς ἀφήκαμεν πάντα, καὶ ἠκολουθήσαμεν σοι.

29 Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ Ἰησοῦς, εἶπεν· Ἀμὴν λέγω ὑμῖν, οὐδεὶς ἐστίν ὃς ἀφῆκεν οἰκίαν, ἢ ἀδελφούς, ἢ ἀδελφάς, ἢ πατέρα, ἢ μητέρα, ἢ γυναῖκα, ἢ τέκνα, ἢ ἀγροὺς, ἕνεκεν ἐμοῦ καὶ τοῦ εὐαγγελίου,

30 Ἐάν μὴ λάβῃ ἑκατονταπλασίονα νῦν ἐν τῷ καιρῷ τούτῳ, οἰκίας, καὶ ἀδελφούς, καὶ ἀδελφάς, καὶ μητέρας, καὶ τέκνα, καὶ ἀγροὺς, μετὰ διωγμῶν, καὶ ἐν τῷ αἰῶνι τῷ ἐρχομένῳ ζῶν αἰῶνιον.

31 Πολλοὶ δὲ ἔσονται πρῶτοι, ἔσχατοι· καὶ οἱ ἔσχατοι, πρῶτοι.

32 Ἦσαν δὲ ἐν τῇ ὁδῷ ἀναβαίνοντες εἰς Ἱεροσόλυμα· καὶ ἦν προάγων αὐτοὺς ὁ Ἰησοῦς, καὶ ἐθαμβοῦντο, καὶ ἀκολουθοῦντες ἐφοβοῦντο. Καὶ παραλθὼν πάλιν τοὺς δώδεκα, ἤρξατο αὐτοῖς λέγειν τὰ μέλλοντα αὐτῷ συμβαίνειν·

33 Ὅτι ἰδοὺ, ἀναβαίνομεν εἰς Ἱεροσόλυμα, καὶ ὁ Υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου παραδοθήσεται τοῖς Ἀρχιερεῦσι καὶ τοῖς Γραμματεῦσι, καὶ κατακρινούσιν αὐτὸν θανάτῳ, καὶ παραδώσουσιν αὐτὸν τοῖς ἔθνεσι·

οἱ ὅποιοι ἔχουσι τὸ θάῤῥος των εἰς τὰ χρήματα, νὰ ἐμβῶσιν εἰς τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ;

25 Εὐκολώτερον εἶναι νὰ περάσῃ κάμηλος ἀπὸ τὴν τρύπαν τῆς βελόνης, παρὰ ὁ πλοῦσιος νὰ ἐμβῇ εἰς τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ.

26 Καὶ ἐκείνοι περισσὰ ἐξεπλήττοντο, καὶ ἔλεγον ἀνάμεσόν των· Καὶ ποῖος δύναται νὰ σωθῇ;

27 Καὶ ἀτενίσας ὁ Ἰησοῦς εἰς αὐτοὺς, τοὺς εἶπεν· Εἰς τοὺς ἀνθρώπους εἶναι ἀδύνατον, ἀλλ' ὅχι εἰς τὸν Θεόν· διότι ὅλα εἶναι δυνατὰ εἰς τὸν Θεόν.

28 Καὶ ἤρχισεν ὁ Πέτρος νὰ τὸν λέγῃ· Ἰδοὺ, ἡμεῖς ἀφήκαμεν ὅλα, καὶ σὲ ἠκολουθήσαμεν.

29 Καὶ ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς, καὶ εἶπε· Βέβαια σὰς λέγω, ὅτι δὲν εἶναι κά- νεις ὁ ὁποῖος ἀφῆκεν οἰκίαν, ἢ ἀδελφούς, ἢ ἀδελφάς, ἢ πατέρα, ἢ μητέρα, ἢ γυναῖκα, ἢ παιδίαν, ἢ χωράφια, διὰ ἐμὲ καὶ διὰ τὸ εὐαγγέλιον,

30 Ὁ ὁποῖος δὲν θέλει τὰ πάρη ἑκατονταπλασίονα, τώρα εἰς τοῦτον τὸν καιρὸν, οἰκίας, καὶ ἀδελφούς, καὶ ἀδελφάς, καὶ μητέρας, καὶ παιδίαν, καὶ χωράφια, μετ' διωγμῶν, καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τὸν ἐρχόμενον, ζῶν αἰ- ῶνιον.

31 Καὶ πολλοὶ πρῶτοι θέλουσιν εἶ- ναι ὑστεροί· καὶ οἱ ὑστεροί, πρῶτοι.

32 Καὶ ἦσαν εἰς τὸν δρόμον ἀνα- βαίνοντες εἰς τὰ Ἱεροσόλυμα· καὶ ὁ Ἰησοῦς ἐπῆγγαγεν ἐμπροσθεν, καὶ αὐ- τοὶ ἐθαύμαζον, καὶ ἀκολουθοῦντες ἐφοβοῦντο. Καὶ (ὁ Ἰησοῦς) ἐπῆρε πάλιν τοὺς δώδεκα, καὶ ἤρχισε νὰ τοὺς λέγῃ ἐκεῖνα ὅσα ἐμελλον νὰ τὸν συμβῶσι·

33 Ὅτι ἰδοὺ, ἀναβαίνομεν εἰς τὰ Ἱεροσόλυμα, καὶ ὁ Υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου θέλει παραδοθῇ εἰς τοὺς Ἀρχιερεῖς καὶ Γραμματεῖς, καὶ θέλουσι τὸν κα- τακρίνει εἰς θάνατον, καὶ θέλουσι τὸν παραδῶσει εἰς τὰ ἔθνη·

34 Καὶ ἐμπαίξουσιν αὐτῷ, καὶ μασ-
τιγώσουσιν αὐτὸν, καὶ ἐμπτύσουσιν
αὐτῷ, καὶ ἀποκτενοῦσιν αὐτόν· καὶ
τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ ἀναστήσεται.

35 Καὶ προσπορεύονται αὐτῷ Ἰά-
κωβος καὶ Ἰωάννης, οἱ υἱοὶ Ζεβεδαίου,
λέγοντες· Διδάσκαλε, θέλομεν ἵνα, ὃ
ἐὰν αἰτήσωμεν, ποιήσῃς ἡμῖν.

36 Ὁ δὲ εἶπεν αὐτοῖς· Τί θέλετε
ποιῆσαί με ὑμῖν;

37 Οἱ δὲ εἶπον αὐτῷ· Δὸς ἡμῖν ἵνα
εἰς ἐκ δεξιῶν σου, καὶ εἰς ἐξ εὐωνύ-
μων σου, καθίσωμεν ἐν τῇ δόξῃ σου.

38 Ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτοῖς· Οὐκ
οἶδατε τί αἰτεῖσθε· δύνασθε πιεῖν τὸ
ποτήριον ὃ ἐγὼ πίνω, καὶ τὸ βάπ-
τισμα ὃ ἐγὼ βαπτίζομαι, βαπτισ-
θῆναι;

39 Οἱ δὲ εἶπον αὐτῷ· Δυνάμεθα.
Ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτοῖς· Τὸ μὲν
ποτήριον ὃ ἐγὼ πίνω, πίεσθε· καὶ τὸ
βάπτισμα, ὃ ἐγὼ βαπτίζομαι, βαπ-
τισθήσεσθε·

40 Τὸ δὲ καλῆσαι ἐκ δεξιῶν μου καὶ
ἐξ εὐωνύμων μου, οὐκ ἔστιν ἐμὸν δοῦ-
ναι, ἀλλ' οἷς ἡτοίμασται.

41 Καὶ ἀκούσαντες οἱ δέκα, ἤρξαν-
το ἀγανακτεῖν περὶ Ἰακώβου καὶ
Ἰωάννου.

42 Ὁ δὲ Ἰησοῦς, προσκαλεσάμενος
αὐτοὺς, λέγει αὐτοῖς· Οἶδατε ὅτι οἱ
δοκοῦντες ἄρχειν τῶν ἔθνων, κατα-
κυριεύουσιν αὐτῶν· καὶ οἱ μεγάλοι
αὐτῶν κατεξουσιάζουσιν αὐτῶν.

43 Οὐχ οὕτω δὲ ἔσται ἐν ὑμῖν·
ἀλλ' ὅς ἐάν θέλῃ γενέσθαι μέγας ἐν
ὑμῖν, ἔσται διάκονος ὑμῶν·

44 Καὶ ὅς ἂν θέλῃ ὑμῶν γενέσθαι
πρῶτος, ἔσται πάντων δούλος.

45 Καὶ γὰρ ὁ Υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου
οὐκ ἦλθε διακονηθῆναι, ἀλλὰ διακο-

34 Καὶ θέλουσι τὸν ἐμπαίξει, καὶ
θέλουσι τὸν δέριρει, καὶ θέλουσι τὸν
σκοτώσει· καὶ τὴν τρίτην ἡμέραν θέ-
λει ἀναστήθῃ.

35 Καὶ ὑπήγαν ἐγγὺς εἰς αὐτὸν ὁ
Ἰάκωβος καὶ ὁ Ἰωάννης, οἱ υἱοὶ τοῦ
Ζεβεδαίου, καὶ τὸν λέγουσι· Διδάσ-
καλε, θέλομεν νὰ μᾶς κάμῃς ὅ, τι καὶ
ἂν σὲ ζητήσωμεν.

36 Καὶ ὁ Ἰησοῦς τοὺς εἶπε· Τί θέ-
λετε νὰ σᾶς κάμω;

37 Καὶ ἐκεῖνοι τὸν εἶπον· Δός μας
νὰ καθίσωμεν εἰς τὴν δόξαν σου, ὃ
εἰς ἀπὸ τὰ δεξιὰ σου, καὶ ὁ ἄλλος
ἀπὸ τὰ ἀριστερά σου.

38 Καὶ ὁ Ἰησοῦς τοὺς εἶπεν· Δὲν
ἰξεύρετε, τί ζητεῖτε· δύνασθε νὰ πῖντε
τὸ ποτήριον τὸ ὁποῖον ἐγὼ πίνω, καὶ
τὸ βάπτισμα τὸ ὁποῖον ἐγὼ βαπτί-
ζομαι, νὰ βαπτισθῆτε;

39 Καὶ ἐκεῖνοι τὸν εἶπον· Δυνάμεθα.
Καὶ ὁ Ἰησοῦς τοὺς εἶπεν· Ἀληθινά,
τὸ ποτήριον τὸ ὁποῖον ἐγὼ πίνω, θέ-
λετε πῖναι· καὶ τὸ βάπτισμα, τὸ
ὁποῖον ἐγὼ βαπτίζομαι, θέλετε βαπ-
τισθῆναι·

40 Τὸ νὰ καλῆσθε ὅμως ἀπὸ τὰ
δεξιὰ μου καὶ ἀπὸ τὰ ἀριστερά μου,
δὲν εἶναι εἰς ἐμέ νὰ τὸ δώσω, ἀλλὰ
(θέλει δοθῇ) εἰς ἐκεῖνους διὰ τοὺς
ὁποίους ἡτοιμάσθη.

41 Καὶ ὅταν τὸ ἤκουσαν οἱ δέκα,
ἤρχισαν νὰ θυμῶνωσι διὰ τὸν Ἰα-
κώβον καὶ Ἰωάννην.

42 Καὶ ὁ Ἰησοῦς προσκαλῶν τοὺς,
τοὺς λέγει· Ἰξεύρετε ὅτι ἐκεῖνοι οἱ
ὁποῖοι θαρρύνουσιν ὅτι αὐθεντεῦσιν
τὰ ἔθνη, τὰ κατακυριεύουσιν· καὶ οἱ
μεγιστάνες τῶν ἐξουσιάζουσιν αὐτά.

43 Ἀλλὰ εἰς σᾶς δὲν θέλει εἶναι
οὕτως· ἀλλὰ ὁποῖος θέλει νὰ γίνῃ
μεγαλῆτερος ἀπὸ σᾶς, θέλει εἶναι ὑπη-
ρέτης σας·

44 Καὶ ὁποῖος ἀπὸ σᾶς θέλει νὰ γίνῃ
πρῶτος, θέλει εἶναι δούλος ὅλων.

45 Διότι ὁ Υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου δὲν
ἦλθε νὰ ὑπηρετῇ, ἀλλὰ νὰ ὑπηρε-

νήσαι, καὶ δοῦναι τὴν ψυχὴν αὐτοῦ
λύτρον ἀντί πολλῶν.

46 Καὶ ἔρχονται εἰς Ἱεριχὼ· καὶ
ἐκπορευομένου αὐτοῦ ἀπὸ Ἱεριχῶ,
καὶ τῶν μαθητῶν αὐτοῦ, καὶ ὄχλου
ἱκανοῦ, υἱὸς Τιμαίου Βαρτίμαιος ὁ
τυφλὸς ἐκάθητο παρὰ τὴν ὁδὸν προσ-
αιτῶν.

47 Καὶ ἀκούσας ὅτι Ἰησοῦς ὁ Να-
ζωραῖος ἐστίν, ἤρξατο κράζειν, καὶ
λέγειν· Ὁ υἱὸς Δαβὶδ, Ἰησοῦ, ἐλέ-
ησόν με.

48 Καὶ ἐπετίμων αὐτῷ πολλοὶ ἵνα
σιωπήσῃ· ὁ δὲ πολλῶ μᾶλλον ἐκρα-
ζεν· Υἱὲ Δαβὶδ, ἐλέησόν με.

49 Καὶ στὰς ὁ Ἰησοῦς, εἶπεν αὐ-
τὸν φωνηθῆναι· καὶ φωνοῦσι τὸν τυφ-
λὸν, λέγοντες αὐτῷ· Θάρσει, ἐγειραί-
ται φωνεῖ σε.

50 Ὁ δὲ, ἀποβαλὼν τὸ ἱμάτιον αὐ-
τοῦ, ἀναστὰς ἦλθε πρὸς τὸν Ἰησοῦν.

51 Καὶ ἀποκριθεὶς, λέγει αὐτῷ ὁ
Ἰησοῦς· Τί θέλεις ποιῶ σοι; Ὁ
δὲ τυφλὸς εἶπεν αὐτῷ· Ῥαββονί,
ἵνα ἀναβλέψω.

52 Ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτῷ· Ὑπα-
γε· ἡ πίστις σου σέσωκέ σε. Καὶ
εὐθὺς ἀνέβλεψε, καὶ ἠκολούθει τῷ
Ἰησοῦ ἐν τῇ ὁδῷ.

Κεφ. ια'. XI.

ΚΑΙ ὅτε ἐγγίξουσιν εἰς Ἱερουσαλὴμ,
εἰς Βηθθαγῆ, καὶ Βηθανίαν πρὸς τὸ
ὄρος τῶν Ἐλαιῶν, ἀποστέλλει δύο
τῶν μαθητῶν αὐτοῦ,

2 Καὶ λέγει αὐτοῖς· Ὑπάγετε εἰς
τὴν κώμην τὴν κατέναντι ὑμῶν· καὶ
εὐθὺς εἰσπορευόμενοι εἰς αὐτήν, εὐ-
ρήσετε πῶλον δεδεμένον, ἐφ' ὃν οὐδεὶς
ἀνθρώπων κεκάθικε· λύσαντες αὐτὸν
ἀγάγετε.

3 Καὶ ἐάν τις ὑμῖν εἴπῃ· Τί ποιεῖτε
τοῦτο; εἰπατε· Ὅτι ὁ Κύριος αὐ-
τοῦ χρεῖαν ἔχει· καὶ εὐθὺς αὐτὸν
ἀποστελεῖ ἅδε.

τήσῃ, καὶ νὰ δώσῃ τὴν ψυχὴν του
ἐξαγοράσμα ἀντὶ πολλῶν.

46 Καὶ ἦλθον εἰς τὴν Ἱεριχὼ· καὶ
καθὼς ἐβγαίνεν αὐτὸς ἀπὸ τῆς Ἱεριχῶ,
καὶ οἱ μαθηταὶ του, καὶ ὄχλος ἀρ-
κετός, ὁ υἱὸς τοῦ Τιμαίου ὁ Βαρτί-
μαιος ὁ τυφλὸς ἐκάθετο εἰς τὸν ὁρό-
μον καὶ ἐζητεῖ.

47 Καὶ ὅταν ἤκουσεν ὅτι ὁ Ἰησοῦς
ὁ Ναζωραῖος εἶναι, ἤρχισε νὰ κράζῃ,
καὶ νὰ λέγῃ· Ὡ Ἰησοῦ, υἱὲ τοῦ Δα-
βὶδ, ἐλέησόν με.

48 Καὶ πολλοὶ τὸν ἀνεδίδον διὰ νὰ
σιωπήσῃ· ἀλλ' ἐκεῖνος πολλὰ περισ-
σότερον ἐκραζεν· Υἱὲ Δαβὶδ, ἐλέ-
ησόν με.

49 Καὶ ὁ Ἰησοῦς ἐστάθη, καὶ εἶπε
νὰ τὸν φωνάξωσι· καὶ φωνάζουσι τὸν
τυφλόν, λέγοντές του·· Ἐγε θάρρος,
σῆκω ἐπάνω· κράζει σε.

50 Καὶ ἐκεῖνος ῥίπτων τὸ φόρεμά του,
ἐσηκάθη, καὶ ἦλθεν εἰς τὸν Ἰησοῦν.

51 Καὶ ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς, καὶ τὸν
λέγει· Τί θέλεις νὰ σοὶ κάμω; Καὶ
ὁ τυφλὸς τὸν εἶπε· Διδάσκαλε, νὰ
ἀναβλέψω.

52 Καὶ ὁ Ἰησοῦς τὸν εἶπε· Ὑπαγε·
ἡ πίστις σου σε ἔσωσε. Καὶ παρ-
ευθὺς ἀνέβλεψε, καὶ ἠκολούθει τὸν
Ἰησοῦν εἰς τὸν ὁρόμον.

Κεφ. ια'. XI.

ΚΑΙ ὅταν ἐπλησίασαν εἰς τὴν Ἱερου-
σαλὴμ, εἰς Βηθθαγῆ, καὶ Βεθανίαν
εἰς τὸ ὄρος τῶν Ἐλαιῶν, ἔστειλε δύο
ἀπὸ τῶν μαθητῶν του,

2 Καὶ λέγει εἰς αὐτούς· Ὑπάγετε
εἰς τὸ χωρίον τὸ ὁποῖον εἶναι ἀπέναν-
τί σας· καὶ εὐθὺς καθὼς ἐμβαίνετε
μέσα εἰς αὐτὸ, θέλετε εὑρεῖ ἐν πωλά-
ριον δεμένον, εἰς τὸ ὁποῖον κανεὶς ἄν-
θρωπος δὲν ἐκάθισεν ἐπάνω· λύσατε
καὶ φέρετε το.

3 Καὶ ἐὰν τις εἴπῃ κανεὶς· Διὰ τί
κάνετε τοῦτο; εἰπέτε του· Ὅτι ὁ
Κύριος αὐτοῦ τὸ χρειάζεται· καὶ
παρευθὺς θέλει τὸ στείλει ἐδῶ.

4 Ἀπῆλθον δὲ, καὶ εὔρον τὸν πῶλον δεδεμένον πρὸς τὴν θύραν ἔξω ἐπὶ τοῦ ἀμφοδου, καὶ λύουσιν αὐτόν.

5 Καὶ τινες τῶν ἐκεῖ ἐστηκότων ἔλεγον αὐτοῖς· Τί ποιεῖτε λύοντες τὸν πῶλον;

6 Οἱ δὲ εἶπον αὐτοῖς καθὼς ἐνετείλατο ὁ Ἰησοῦς· καὶ ἀφήκαν αὐτούς.

7 Καὶ ἤγαγον τὸν πῶλον πρὸς τὸν Ἰησοῦν, καὶ ἐπέβαλον αὐτῷ τὰ ἱμάτια αὐτῶν· καὶ ἐκάθισεν ἐπ' αὐτῷ.

8 Πολλοὶ δὲ τὰ ἱμάτια αὐτῶν ἐστρωσαν εἰς τὴν ὁδόν· ἄλλοι δὲ στοιβάδας ἔκοπτον ἐκ τῶν δένδρων, καὶ ἐστρώνον εἰς τὴν ὁδόν.

9 Καὶ οἱ προάγοντες καὶ οἱ ἀκολουθοῦντες ἔκραζον, λέγοντες· Ὡσαννὰ, εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου·

10 Εὐλογημένη ἡ ἐρχομένη βασιλεία ἐν ὀνόματι Κυρίου, τοῦ πατρὸς ἡμῶν Δαβὶδ· Ὡσαννὰ ἐν τοῖς ὑψίστοις.

11 Καὶ εἰσῆλθεν εἰς Ἱερουσόλυμα ὁ Ἰησοῦς, καὶ εἰς τὸ ἱερόν· καὶ περιβλεψάμενος πάντα, ὀφίας ἡδὴ οὔσης τῆς ὥρας, ἐξῆλθεν εἰς Βηθανίαν μετὰ τῶν δώδεκα.

12 Καὶ τῇ ἐπαύριον ἐξελλόντων αὐτῶν ἀπὸ Βηθανίας, ἐπείνασε.

13 Καὶ ἰδὼν συκὴν μακρόθεν, ἔχουσαν φύλλα, ἦλθεν εἰς αὐτήν· καὶ ἐλθὼν ἐπ' αὐτήν, οὐδὲν εὔρεν εἰ μὴ φύλλα· οὐ γὰρ ἦν καιρὸς συκῶν.

14 Καὶ ἀποκριθεὶς ὁ Ἰησοῦς, εἶπεν αὐτῇ· Μηκέτι ἐκ σοῦ εἰς τὸν αἰῶνα οὐδεὶς καρπὸν φάγοι. Καὶ ἡκούον οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ.

15 Καὶ ἔρχονται εἰς Ἱερουσόλυμα· καὶ εἰσελθὼν ὁ Ἰησοῦς εἰς τὸ ἱερόν, ἤρξατο ἐκβάλλειν τοὺς πωλοῦντας

4 Καὶ ὑπῆγαν· καὶ εὐρήκαν τὸ πωλᾶριον ἔξω εἰς τὴν θύραν δεμένον εἰς τὸν δυόδρομον, καὶ τὸ ἔλυσαν.

5 Καὶ κάποιοι ἀπ' ἐκείνους, οἱ ὁποῖοι ἐστέκοντο ἐκεῖ, τοὺς ἔλεγον· Τί κάμνετε καὶ λυετέ τὸ πωλᾶριον;

6 Καὶ ἐκείνοι τοὺς εἶπον καθὼς τοὺς ἐπαράγγειλεν ὁ Ἰησοῦς· καὶ τοὺς ἀφῆκαν.

7 Καὶ ἔφερον τὸ πωλᾶριον εἰς τὸν Ἰησοῦν, καὶ ἔβαλον τὰ φορέματά των ἐπάνω του· καὶ ἐκάθισεν ἐπάνω εἰς αὐτό.

8 Καὶ πολλοὶ ἐστρωσαν τὰ φορέματά των εἰς τὸν δρόμον· καὶ ἄλλοι ἔκοπτον κλαδία ἀπὸ τὰ δένδρα, καὶ τὰ ἐστρώνον εἰς τὸν δρόμον.

9 Καὶ ἐκείνοι οἱ ὁποῖοι ἐπήγαγον ἔμπροσθεν, καὶ ἐκείνοι οἱ ὁποῖοι ἠκολούθουν ἔκραζον, λέγοντες· Ὡσαννὰ, εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Κυρίου·

10 Εὐλογημένη ἡ ἐρχομένη βασιλεία ἐν ὀνόματι Κυρίου, τοῦ πατρὸς ἡμῶν Δαβὶδ· Ὡσαννὰ ἐν τοῖς ὑψίστοις.

11 Καὶ ὁ Ἰησοῦς ἐμβῆκε μέσα εἰς τὰ Ἱεροσόλυμα, καὶ εἰς τὸ ἱερόν· καὶ ἀφ' οὗ εἶδε ὅλα τρυγύρω, ἐπεὶ δὲ ἐπλησίαζε νὰ βραδυάσῃ, ἐβγήκε καὶ ὑπῆγεν εἰς τὴν Βηθανίαν μαζί με τοὺς δώδεκα.

12 Καὶ τῇ ἐπαύριον ὅταν ἐβγήκαν ἀπὸ τὴν Βηθανίαν, ἐπείνασε.

13 Καὶ βλέπων μίαν συκὴν ἀπὸ μακρὰν, ἡ ὁποία εἶχε φύλλα, ὑπῆγεν ἂν τύχη νὰ εὕρῃ τίποτε εἰς αὐτήν· καὶ ὅταν ἦλθεν εἰς αὐτήν, δὲν ἤρεν ἄλλο παρὰ μόνον φύλλα· διότι δὲν ἦτον καιρὸς τῶν σύκων.

14 Καὶ ἀπεκρίθη καὶ λέγει εἰς αὐτήν· Πλέον νὰ μὴ φάγῃ κἀνεὶς καρπὸν ἀπὸ σὲ εἰς τὸν αἰῶνα. Καὶ τὸ ἡκούον οἱ μαθηταὶ του.

15 Καὶ ὑπῆγον εἰς τὰ Ἱεροσόλυμα· καὶ ἐμβαίνων ὁ Ἰησοῦς εἰς τὸ ἱερόν, ἤρχισε νὰ ἐβγάλλῃ ἐκείνους οἱ ὁποῖοι

καὶ ἀγοράζοντας ἐν τῷ ἱερῷ· καὶ τὰς τραπέζας τῶν κολλυβιστῶν, καὶ τὰς καθέδρας τῶν πωλούντων τὰς περιστεράς, κατέστρεψε·

16 Καὶ οὐκ ᾔφινεν ἵνα τίς διενέγκῃ σκευὴς διὰ τοῦ ἱεροῦ.

17 Καὶ ἐδίδασκε, λέγων αὐτοῖς· Οὐ γέγραπται, "Ὅτι ὁ οἶκός μου, οἶκος προσευχῆς κληθήσεται πᾶσι τοῖς ἐθνουσιν· ὑμεῖς δὲ ἐποιήσατε αὐτὸν σπήλαιον ληστῶν.

18 Καὶ ἤκουσαν οἱ Γραμματεῖς καὶ οἱ Ἀρχιερεῖς, καὶ ἐζήτουν πῶς αὐτὸν ἀπολέσουσιν· ἐφοβοῦντο γὰρ αὐτόν, ὅτι πᾶς ὁ ὄχλος ἐξεπλήσσετο ἐπὶ τῇ διδαχῇ αὐτοῦ.

19 Καὶ ὅτε ὁψὲ ἐγένετο, ἐξεπορεύετο ἔξω τῆς πόλεως.

20 Καὶ πρῶτὸ παραπορευόμενοι, εἶδον τὴν συκὴν ἐξηραμμένην ἐκ ριζῶν.

21 Καὶ ἀναμνηθεὶς ὁ Πέτρος, λέγει αὐτῷ· "Ραββί, ἴδε, ἡ συκὴ ἣν κατηράσθαι, ἐξήραται.

22 Καὶ ἀποκριθεὶς ὁ Ἰησοῦς, λέγει αὐτοῖς· "Ἐχετε πίστιν Θεοῦ·

23 Ἀμὴν γὰρ λέγω ὑμῖν, ὅτι ὃς ἂν εἴπῃ τῷ ὄρει τούτῳ· "Ἀρθητι, καὶ βληθῇ εἰς τὴν θάλασσαν· καὶ μὴ διακριθῇ ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτοῦ, ἀλλὰ πιστεύσῃ ὅτι ὃ λέγει γίνεται· ἔσται αὐτῷ ὃ ἂν εἴπῃ.

24 Διὰ τοῦτο λέγω ὑμῖν, πάντα ὅσα ἂν προσευχόμενοι αἰτέσθε, πιστεύετε ὅτι λαμβάνετε, καὶ ἔσται ὑμῖν.

25 Καὶ ὅταν στήκητε προσευχόμενοι, ἀφίετε εἴ τι ἔχετε κατὰ τινος· ἵνα καὶ ὁ Πατὴρ ὑμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς ἀφῇ ὑμῖν τὰ παραπτώματα ὑμῶν.

26 Εἰ δὲ ὑμεῖς οὐκ ἀφίετε, οὐδὲ ὁ Πατὴρ ὑμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς ἀφήσει τὰ παραπτώματα ὑμῶν.

27 Καὶ ἔρχονται πάλιν εἰς Ἱεροσό-

ἐπόλουν καὶ ἡγόραζον μέσα εἰς τὸ ἱερόν· καὶ τὰς τραπέζας τῶν τραπέζιτων, καὶ τὰ θρονία ἐκείνων, οἱ ὁποῖοι ἐπόλουν τὰ περιστέρια, ἐγύρισεν ἄνω κάτω·

16 Καὶ δὲν ᾔφινε νὰ περάσῃ τις κἀνὲν ἀγγεῖον ἀπὸ τὴν μέσῃν τοῦ ἱεροῦ.

17 Καὶ τοὺς ἐδίδασκε, λέγων· Δὲν εἶναι γεγραμμένον, "Ὅτι ὁ οἶκός μου θέλει καλεσθῇ οἶκος τῆς προσευχῆς εἰς ὅλα τὰ ἔθνη· καὶ σεις τὸν ἐκάμετε σπήλαιον ληστῶν.

18 Καὶ ἤκουσαν αὐτὰ οἱ Γραμματεῖς καὶ οἱ Ἀρχιερεῖς, καὶ ἐγύρευον μὲ τί τρόπον νὰ τὸν χαλάσωσι· διότι τὸν ἐφοβοῦντο, ἐπειδὴ ὁλος ὁ ὄχλος ἐξεπλήττοντο εἰς τὴν διδασκίαν του.

19 Καὶ ὅταν ἐβραδυνάσεν, ἐβῆκεν ἔξω ἀπὸ τὴν πόλιν.

20 Καὶ τὸ πρῶτὸ περιwόντες αὐτὸν ἀπεκί, εἶδον τὴν συκὴν ξηρὰν ἀπὸ τὰς ρίζας.

21 Καὶ ὁ Πέτρος ἀναμνηθεὶς, λέγει εἰς αὐτόν· Διδάσκαλε, ἴδε, ἡ συκὴ τὴν ὁποίαν ἐκαταράσθης, ἐξηράνη.

22 Καὶ ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς, καὶ τοὺς εἶπεν· Ἐχετε πίστιν Θεοῦ·

23 Διότι βέβαια σὰς λέγω, ὅτι ὅποιος εἴπῃ εἰς τὸ βουνὸν τούτῳ· Σηκώθητι, καὶ βίβθητι εἰς τὴν θάλασσαν· καὶ δὲν ἀμφιβάλῃ μέσα εἰς τὴν καρδίαν του, ἀλλὰ πιστεύσῃ, ὅτι ἐκεῖνα τὰ ὁποῖα λέγει γίνονται· θέλει γίνεῖ εἰς αὐτὸν ὃ, τι καὶ ἂν εἴπῃ.

24 Διὰ τοῦτο σὰς λέγω, ὅλα ὅσα ζητεῖτε προσευχόμενοι, πιστεύετε ὅτι τὰ λαμβάνετε, καὶ θέλουσι σὰς γίνεῖ.

25 Καὶ ὅταν στέκεσθε καὶ προσεύχεσθε, συγχωρήσατε ἂν ἔχετε τίποτε ἐναντίον κἀνενός· διὰ νὰ σὰς συγχωρήσῃ καὶ ὁ Πατὴρ σας ὁ οὐράνιος τὰ σφάλματά σας.

26 Ἐὰν δὲ σεῖς δὲν συγχωρῇτε, οὐδὲ ὁ Πατὴρ σας ὁ οὐράνιος θέλει συγχωρήσει τὰ σφάλματά σας.

27 Καὶ ὑπῆγον πάλιν εἰς τὰ Ἱερο-

λιμα· καὶ ἐν τῷ ἱερῷ περιπατοῦντος αὐτοῦ, ἔρχονται πρὸς αὐτὸν οἱ Ἀρχιερεῖς καὶ οἱ Γραμματεῖς καὶ οἱ Πρεσβύτεροι·

28 Καὶ λέγουσιν αὐτῷ· Ἐν ποίᾳ ἐξουσίᾳ ταῦτα ποιεῖς; καὶ τίς σοι τὴν ἐξουσίαν ταύτην ἔδωκεν ἵνα ταῦτα ποιῇς;

29 Ὁ δὲ Ἰησοῦς ἀποκριθεὶς, εἶπεν αὐτοῖς· Ἐπερωτήσω ὑμᾶς καὶ γὰρ ἓνα λόγον· καὶ ἀποκριθήτε μοι, καὶ ἐρῶ ὑμῖν ἐν ποίᾳ ἐξουσίᾳ ταῦτα ποιῶ·

30 Τὸ βάπτισμα Ἰωάννου, ἐξ οὐρανοῦ ἢν, ἢ ἐξ ἀνθρώπων; ἀποκριθήτε μοι.

31 Καὶ ἐλογίζοντο πρὸς ἑαυτοὺς, λέγοντες· Ἐὰν εἰπώμεν, Ἐξ οὐρανοῦ, εἰρή, Διὰ τί οὖν οὐκ ἐπιστεύσατε αὐτῷ;

32 Ἄλλ' ἐὰν εἰπώμεν, Ἐξ ἀνθρώπων, ἐφοβούντο τὸν λαόν· ἅπαντες γὰρ εἶχον τὸν Ἰωάννην, ὅτι ὠντως προφήτης ἦν.

33 Καὶ ἀποκριθέντες, λέγουσι τῷ Ἰησοῦ· Οὐκ οἶδαμεν. Καὶ ὁ Ἰησοῦς ἀποκριθεὶς, λέγει αὐτοῖς· Οὐδὲ ἐγὼ λέγω ὑμῖν ἐν ποίᾳ ἐξουσίᾳ ταῦτα ποιῶ.

Κεφ. ιβ'. XII.

ΚΑΙ ἤρξαντο αὐτοῖς ἐν παραβολαῖς λέγειν· Ἀμπελῶνα ἐφύτευσεν ἄνθρωπος, καὶ περιέθηκε φραγμόν, καὶ ὥρυνεν ὑπολήνιον, καὶ ἀκοδόμησε πύργον, καὶ ἐξέδοτο αὐτὸν γεωργοῖς· καὶ ἀπεδήμησε.

2 Καὶ ἀπέστειλε πρὸς τοὺς γεωργούς τῷ καιρῷ· δοῦλον, ἵνα παρὰ τῶν γεωργῶν λάβῃ ἀπὸ τοῦ καρποῦ τοῦ ἀμπελῶνος.

3 Οἱ δὲ, λαβόντες αὐτὸν, ἔδειραν, καὶ ἀπέστειλαν κενόν.

4 Καὶ πάλιν ἀπέστειλε πρὸς αὐτοὺς ἄλλον δοῦλον· κῆκείνον λιθοβολή-

σόμεν· καὶ ἐν τῷ ἱερῷ ἐπεριπάτει μέσα εἰς τὸ ἱερόν, ἦλθον οἱ Ἀρχιερεῖς καὶ οἱ Γραμματεῖς καὶ οἱ Πρεσβύτεροι·

28 Καὶ λέγουσιν εἰς αὐτόν· Με ποίαν ἐξουσίαν κάμνεις αὐτά; καὶ τίς σοι ἔδωκε ταύτην τὴν ἐξουσίαν νὰ κάμνης αὐτά;

29 Καὶ ὁ Ἰησοῦς ἀπεκρίθη, καὶ τοὺς εἶπε· Θέλω σὰς ἐρωτήσῃ καὶ ἐγὼ ἐν λόγον· καὶ ἀποκριθήτε μοι, καὶ ἐγὼ θέλω σὰς εἶπει με ποίαν ἐξουσίαν κάμνω ταῦτα·

30 Τὸ βάπτισμα τοῦ Ἰωάννου, ἀπὸ τὸν οὐρανὸν ἦτον, ἢ ἀπὸ τοὺς ἀνθρώπους; ἀποκριθήτε μοι.

31 Καὶ ἐσυλλογίζοντο μέσα των, λέγοντες· Ἐὰν εἰπώμεν, Ἀπὸ τὸν οὐρανὸν ἦτον, θέλει εἶπει, Διὰ τί λοιπὸν δὲν τὸ ἐπιστεύσατε;

32 Καὶ ἂν εἰπώμεν, Ἀπὸ τοὺς ἀνθρώπους, ἐφοβούντο τὸν λαόν· διότι ὅλοι εἶχον τὸν Ἰωάννην, ὅτι ἦτον βέβαια προφήτης.

33 Καὶ ἀπεκρίθησαν, καὶ λέγουσιν εἰς τὸν Ἰησοῦν· Δὲν ἰσχύρομεν. Καὶ ὁ Ἰησοῦς ἀπεκρίθη, καὶ λέγει εἰς αὐτούς· Οὐδὲ ἐγὼ σὰς λέγω με ποίαν ἐξουσίαν κάμνω ταῦτα.

Κεφ. ιβ'. XII.

ΚΑΙ ἤρχισε με παραβολὰς νὰ τοὺς λέγῃ· Ἀνθρωπὸς τις ἐφύτευσεν ἀμπελίον, καὶ τὸ ἐφράξε, καὶ ἔσκαψεν εἰς αὐτὸ πατητήριον, καὶ ἔκτισε πύργον, καὶ τὸ ἔδωκε με μισθὸν εἰς γεωργούς· καὶ ἀνεχώρησε.

2 Καὶ εἰς τὸν καιρὸν (τοῦ καρποῦ) ἔστειλεν ἓνα δοῦλον, νὰ πάρῃ τὸν καρπὸν τοῦ ἀμπελίου ἀπὸ τοὺς γεωργούς.

3 Καὶ οἱ γεωργοί, πιάνοντες αὐτόν, τὸν ἔδειραν, καὶ τὸν ἀπέστειλαν εὐ-καιρον.

4 Καὶ πάλιν ἀπέστειλεν ἄλλον δοῦλον εἰς αὐτούς· καὶ ἐκεῖνον λιθοβολοῦντες τὸν ἐπλήγωσαν εἰς τὴν

σαντες κεφαλαίωσαν, καὶ ἀπέστειλαν ἡτιμωμένον.

5 Καὶ πάλιν ἄλλον ἀπέστειλε· καὶ κεῖνον ἀπέκτειναν· καὶ πολλοὺς ἄλλους, τοὺς μὲν δέροντες, τοὺς δὲ ἀποκτείνοντες.

6 Ἐτι οὖν ἓνα υἱὸν ἔχων ἀγαπητὸν αὐτοῦ, ἀπέστειλε καὶ αὐτὸν πρὸς αὐτοὺς ἔσχατον, λέγων, Ὅτι ἐντραπήσονται τὸν υἱόν μου.

7 Ἐκεῖνοι δὲ οἱ γεωργοὶ εἶπον πρὸς ἑαυτοὺς· Ὅτι οὗτός ἐστιν ὁ κληρονόμος· δεῦτε, ἀποκτείνωμεν αὐτὸν, καὶ ἡμῶν ἔσται ἡ κληρονομία.

8 Καὶ λαβόντες αὐτὸν, ἀπέκτειναν, καὶ ἐξέβαλον ἔξω τοῦ ἀμπελῶνος.

9 Τί οὖν ποιήσει ὁ κύριος τοῦ ἀμπελῶνος; ἐλεύσεται καὶ ἀπολέσει τοὺς γεωργοὺς, καὶ δώσει τὸν ἀμπελῶνα ἄλλοις.

10 Οὐδὲ τὴν γραφὴν ταύτην ἀνέγνωτε· Λίδον ὃν ἀποδοκίμασαν οἱ οἰκοδομοῦντες, οὗτος ἐγενήθη εἰς κεφαλὴν γωνίας·

11 Παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη· καὶ ἔστι θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν·

12 Καὶ ἐζήτησαν αὐτὸν κρατῆσαι· καὶ ἐφοβήθησαν τὸν ὄχλον· ἐγνωσαν γὰρ ὅτι πρὸς αὐτοὺς τὴν παραβολὴν εἶπε· καὶ ἀφέντες αὐτὸν, ἀπῆλθον.

13 Καὶ ἀποστέλλουσι πρὸς αὐτὸν τινὰς τῶν Φαρισαίων καὶ τῶν Ἑρωδιανῶν, ἵνα αὐτὸν ἀγρεύσωσι λόγῳ.

14 Οἱ δὲ ἐλθόντες, λέγουσιν αὐτῷ· Διδάσκαλε, οἶδαμεν ὅτι ἀληθὴς εἶ, καὶ οὐ μέλει σοι περὶ οὐδενός· οὐ γὰρ βλέπεις εἰς πρόσωπον ἀνθρώπων, ἀλλ' ἐπ' ἀληθείας τὴν ὁδὸν τοῦ Θεοῦ διδάσκεις· Ἐξέστι κῆνσον Καίσαρι δοῦναι, ἢ οὐ; δῶμεν, ἢ μὴ δῶμεν;

15 Ὁ δὲ, εἰδὼς αὐτῶν τὴν ὑπόκρισιν, εἶπεν αὐτοῖς· Τί με πειράζετε;

καὶ τὸν ἀπέστειλαν ἀτιμασμένον.

5 Καὶ πάλιν ἀπέστειλεν ἄλλον· καὶ ἐκεῖνον τὸν ἔσκοτώσαν· καὶ ἄλλους πολλοὺς (ἔστειλε), καὶ ἐκεῖνοι ἄλλους ἔδειραν, καὶ ἄλλους ἔσκοτώσαν.

6 Ἀκόμη λοιπὸν ἔχων ἓνα υἱὸν τοῦ ἀγαπητοῦ, καὶ αὐτὸν ὕστερον ἀπέστειλεν εἰς αὐτοὺς, λέγων, Ὅτι θέλουσιν ἐντραπῆ τὸν υἱόν μου.

7 Ἐκεῖνοι δὲ οἱ γεωργοὶ εἶπον ἀνὰ μεσὸν τῶν· Ὅτι οὗτος εἶναι ὁ κληρονόμος· ἐλάτε, νῦν τὸν σκοτώσωμεν, καὶ ἡ κληρονομία θέλει εἶναι ἐδική μας.

8 Καὶ πιάοντες αὐτὸν, τὸν ἔσκοτώσαν, καὶ τὸν ἔρριψαν ἔξω ἀπὸ τοῦ ἀμπελίου.

9 Τί θέλει κάμει λοιπὸν ὁ αὐθέντης τοῦ ἀμπελῶνος; θέλει ἔλθει καὶ θέλει χαλάσει τοὺς γεωργοὺς, καὶ θέλει δώσει τὸ ἀμπέλιον εἰς ἄλλους.

10 Οὐδὲ ταύτην τὴν γραφὴν δὲν ἀνεγνώσατε· Ὅτι τὴν πέτραν τὴν ὁποίαν ἐκαταφρόνησαν οἱ κτίσται, αὕτη ἐγένινε εἰς κεφαλὴν τῆς γωνίας·

11 Ἀπὸ τοῦ Κυρίου ἐγένετο τοῦτο· καὶ εἶναι θαυμαστὸν εἰς τὰ ὀμμάτιά μας;

12 Καὶ ἐζήτησαν νῦν τὸν πιάσωσι· πλὴν ἐφοβήθησαν τὸν ὄχλον· διότι ἐγνώρισαν ὅτι δι' αὐτοὺς εἶπε τὴν παραβολὴν· καὶ ἀφίνοντες αὐτὸν, διέβησαν.

13 Καὶ πέμπουσιν εἰς αὐτὸν τινὰς ἀπὸ τῶν Φαρισαίων καὶ τοὺς Ἑρωδιανούς, διὰ νῦν τὸν παγιδεύσωσιν εἰς κἀνένα λόγον.

14 Καὶ ἐκεῖνοι ἐλθόντες, τὸν εἶπαν· Διδάσκαλε, ἱξεύρομεν ὅτι εἶσαι ἀληθινός, καὶ δὲν σε μέλει διὰ κἀνένα· διότι δὲν ἀποβλέπεις εἰς πρόσωπον ἀνθρώπων, ἀλλὰ ἀληθινὰ τὸν δρόμον τοῦ Θεοῦ διδάσκεις· Πρέπει νῦν δώσωμεν δόσμον εἰς τὸν Καίσαρα, ἢ ὅχι; νῦν δώσωμεν, ἢ νῦν μὴ δώσωμεν;

15 Καὶ ὁ Ἰησοῦς, γνωρίσας τὴν ὑπόκρισιν τῶν, τοὺς εἶπε· Τί με

φέρειτέ μοι δηνάριον, ἵνα ἴδω.

16 Οἱ δὲ ἤνεγκαν. Καὶ λέγει αὐτοῖς· Τίνος ἡ εἰκὼν αὐτῆ καὶ ἡ ἐπιγραφὴ; Οἱ δὲ εἶπον αὐτῷ· Καίσαρος.

17 Καὶ ἀποκριθεὶς ὁ Ἰησοῦς, εἶπεν αὐτοῖς· Ἀπόδοτε τὰ Καίσαρος, Καίσαρι· καὶ τὰ τοῦ Θεοῦ, τῷ Θεῷ. Καὶ ἐθαύμασαν ἐπ' αὐτῷ.

18 Καὶ ἔρχονται Σαδδουκαῖοι πρὸς αὐτὸν, οἵτινες λέγουσιν ἀνάστασιν μὴ εἶναι· καὶ ἐπηρώτησαν αὐτὸν, λέγοντες·

19 Διδάσκαλε· Μωσῆς ἔγραψεν ἡμῖν, ὅτι ἓάν τις ἀδελφὸς ἀποθάνῃ, καὶ καταλίπῃ γυναῖκα, καὶ τέκνα μὴ ᾔῃ, ἵνα λάβῃ ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ τὴν γυναῖκα αὐτοῦ, καὶ ἐξαναστήσῃ σπέρμα τῷ ἀδελφῷ αὐτοῦ.

20 Ἐπτὰ οὖν ἀδελφοὶ ἦσαν· καὶ ὁ πρῶτος ἔλαβε γυναῖκα, καὶ ἀποθνήσκων οὐκ ᾔφηκε σπέρμα.

21 Καὶ ὁ δεύτερος ἔλαβεν αὐτήν, καὶ ἀπέθανε, καὶ οὐδὲ αὐτὸς ᾔφηκε σπέρμα· καὶ ὁ τρίτος ὁμοίως.

22 Καὶ ἔλαβον αὐτὴν οἱ ἑπτὰ, καὶ οὐκ ᾔφηκαν σπέρμα· ἐσχάτη πάντων ἀπέθανε καὶ ἡ γυνή.

23 Ἐν τῇ οὖν ἀναστάσει, ὅταν ἀναστῶσι, τίνος αὐτῶν ἔσται γυνή; οἱ γὰρ ἑπτὰ ἐσχον αὐτὴν γυναῖκα.

24 Καὶ ἀποκριθεὶς ὁ Ἰησοῦς, εἶπεν αὐτοῖς· Οὐ διὰ τοῦτο πλανήσθε, μὴ εἰδότες τὰς γραφάς, μηδὲ τὴν δύναμιν τοῦ Θεοῦ;

25 Ὅταν γὰρ ἐκ νεκρῶν ἀναστῶσιν, οὔτε γαμοῦσιν, οὔτε γαμίσκονται· ἀλλ' εἰσὶν ὡς ἄγγελοι οἱ ἐν τοῖς οὐρανοῖς.

26 Περὶ δὲ τῶν νεκρῶν, ὅτι ἐγείρονται, οὐκ ἀνέγνωτε ἐν τῇ βίβλῳ Μωσέως, ἐπὶ τῆς βάτου ὡς εἶπεν αὐτῷ ὁ Θεός, λέγων· Ἐγὼ ὁ Θεός

πειράζετε; φέρετέ μοι ἐν δηνάριον, διὰ να ἴδω.

16 Καὶ ἐκεῖνοι τὸ ἔφεραν. Καὶ λέγει εἰς αὐτούς· Τίνος εἶναι αὕτη ἡ εἰκὼν καὶ ἡ ἐπανωγραφὴ; Καὶ ἐκεῖνοι τὸν εἶπαν· Τοῦ Καίσαρος.

17 Καὶ ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς, καὶ τοὺς εἶπε· Ἀπόδοτε ἐκεῖνα τὰ ὅποια εἶναι τοῦ Καίσαρος, εἰς τὸν Καίσαρα· καὶ ἐκεῖνα τὰ ὅποια εἶναι τοῦ Θεοῦ, εἰς τὸν Θεόν. Καὶ ἐθαύμασαν εἰς αὐτόν.

18 Καὶ ἦλθον καὶ Σαδδουκαῖοι εἰς αὐτόν, οἱ ὅποιοι λέγουσι ὅτι δὲν εἶναι ἀνάστασις· καὶ ἠρώτησαν αὐτόν, λέγοντες·

19 Διδάσκαλε· ὁ Μωϋσῆς ἔγραψεν εἰς τὸν νόμον, ἃν ἀποθάνῃ κἀνεὶς ἀδελφός, καὶ ᾔψῃ ἡ γυναῖκα, καὶ παῖδιά δὲν ᾔψῃ, να πάρῃ ὁ ἀδελφός του τὴν γυναῖκα του, διὰ να ἐξαναστήσῃ σπέρμα εἰς τὸν ἀδελφόν του.

20 Λοιπὸν ἐπτὰ ἀδελφοὶ ἦσαν· καὶ ὁ πρῶτος ἐπῆρε γυναῖκα, καὶ ἀποθνήσκων δὲν ᾔφηκε σπέρμα.

21 Καὶ τὴν ἐπῆρεν ὁ δεύτερος, καὶ ἀπέθανε, καὶ οὐδὲ αὐτὸς ᾔφηκε σπέρμα· ὁμοίως καὶ ὁ τρίτος.

22 Καὶ ἐπῆραν αὐτὴν καὶ οἱ ἑπτὰ, καὶ δὲν ᾔφηκαν σπέρμα· ὕστερον ἀπὸ ὅλους ἀπέθανε καὶ ἡ γυνή.

23 Εἰς τὴν ἀνάστασιν λοιπὸν, ὅταν ἀναστηθῶσι, τίνος ἀπ' αὐτοὺς θέλει εἶναι ἡ γυνή; διότι καὶ οἱ ἑπτὰ τὴν εἶχαν γυναῖκα.

24 Καὶ ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς, καὶ εἶπέ τους· Δὲν εἴσθε πλανημένοι διὰ τοῦτο, μετὰ να μὴ γνωρίζετε τὰς γραφάς, μηδὲ τὴν δύναμιν τοῦ Θεοῦ;

25 Διότι ὅταν ἀναστηθῶσιν ἐκ νεκρῶν, οὔτε ὑπανδρεύουσιν οὐδὲ ὑπανδρεύονται· ἀλλὰ εἶναι καθὼς οἱ ἄγγελοι, οἱ ὅποιοι εἶναι εἰς τὸν οὐρανόν.

26 Καὶ διὰ τοὺς νεκρούς, ὅτι ἀνασταίνονται, δὲν ἐδιαβάσετε εἰς τὸ βιβλίον τοῦ Μωϋσέως, πῶς τὸν εἶπεν ὁ Θεός εἰς τὴν βάτον· Ἐγὼ

Ἀβραάμ, καὶ ὁ Θεὸς Ἰσαάκ, καὶ ὁ Θεὸς Ἰακώβ;

27 Οὐκ ἔστιν ὁ Θεὸς νεκρῶν, ἀλλὰ Θεὸς ζώντων· ὑμεῖς οὖν πολλὴν πλανᾶσθε.

28 Καὶ προσελθὼν εἰς τῶν Γραμματέων, ἀκούσας αὐτῶν συζητούντων, εἰδὼς ὅτι καλῶς αὐτοῖς ἀπεκρίθη, ἐπρωτόησεν αὐτόν· Ποία ἐστὶ πρώτη πασῶν ἐντολή;

29 Ὁ δὲ Ἰησοῦς ἀπεκρίθη αὐτῷ· Ὅτι πρώτη πασῶν τῶν ἐντολῶν· Ἄκουε Ἰσραὴλ, Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν Κύριος εἷς ἐστι·

30 Καὶ ἀγαπήσεις Κύριον τὸν Θεόν σου ἐξ ὅλης τῆς καρδίας σου, καὶ ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς σου, καὶ ἐξ ὅλης τῆς διανοίας σου, καὶ ἐξ ὅλης τῆς ἰσχύος σου· αὕτη πρώτη ἐντολή.

31 Καὶ δευτέρα ὁμοία, αὕτη· Ἀγαπήσεις τὸν πλησίον σου ὡς σεαυτόν· μεῖζον τούτων ἄλλη ἐντολή οὐκ ἔστι.

32 Καὶ εἶπεν αὐτῷ ὁ Γραμματεὺς· Καλῶς, διδάσκαλε, ἐπ' ἀληθείας εἶπας, ὅτι εἷς ἐστι Θεός, καὶ οὐκ ἔστιν ἄλλος πλην αὐτοῦ·

33 Καὶ τὸ ἀγαπᾶν αὐτόν ἐξ ὅλης τῆς καρδίας, καὶ ἐξ ὅλης τῆς συνέσεως, καὶ ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς, καὶ ἐξ ὅλης τῆς ἰσχύος, καὶ τὸ ἀγαπᾶν τὸν πλησίον ὡς ἑαυτόν, πλεῖον ἐστὶ πάντων τῶν ὀλοκαυτωμάτων καὶ τῶν θυσιῶν.

34 Καὶ ὁ Ἰησοῦς ἰδὼν αὐτόν, ὅτι νουνεχῶς ἀπεκρίθη, εἶπεν αὐτῷ· Οὐ μακρὰν εἶ ἀπὸ τῆς βασιλείας τοῦ Θεοῦ. Καὶ οὐδεὶς οὐκέτι ἐτόλμα αὐτόν ἐπερωτῆσαι.

35 Καὶ ἀποκριθεὶς ὁ Ἰησοῦς, ἔλεγε, διδάσκων ἐν τῷ ἱερῷ· Πῶς λέγουσιν οἱ Γραμματεῖς ὅτι ὁ Χριστὸς υἱὸς ἐστὶ Δαβὶδ;

36 Αὐτὸς γὰρ Δαβὶδ εἶπεν ἐν τῷ

εἶμαι ὁ Θεὸς Ἀβραάμ, καὶ ὁ Θεὸς Ἰσαάκ, καὶ ὁ Θεὸς Ἰακώβ;

27 Ὁ Θεὸς δὲν εἶναι Θεὸς νεκρῶν, ἀλλὰ Θεὸς ζωντανῶν· σεῖς λοιπὸν πολλὰ πλανᾶσθε.

28 Καὶ ἦλθεν εἰς ἀπὸ τοὺς Γραμματεῖς, καὶ ἤκουσεν αὐτοὺς ὅτι ἐδιὰλέγοντο, καὶ ἰξεύρων ὅτι καλὰ τοὺς ἀπεκρίθη, τὸν ἠρώτησε· Ποία ἐντολή εἶναι πρώτη ἀπὸ ὅλας;

29 Καὶ ὁ Ἰησοῦς τὸν ἀπεκρίθη· Ὅτι πρώτη ἀπὸ ὅλας τὰς ἐντολάς εἶναι· Ἄκουε Ἰσραὴλ, Κύριος ὁ Θεός μας Κύριος εἷς εἶναι·

30 Καὶ νὰ ἀγαπήσῃς τὸν Κύριον τὸν Θεόν σου μὲ ὅλην τὴν καρδίαν σου, καὶ μὲ ὅλην τὴν ψυχὴν σου, καὶ μὲ ὅλην σου τὴν διάνοιαν, καὶ μὲ ὅλην τὴν δύναμίν σου· αὕτη εἶναι ἡ πρώτη ἐντολή.

31 Καὶ δευτέρα ὁμοία μὲ ἐκείνην, εἶναι αὕτη· Νὰ ἀγαπήσῃς τὸν γείτονά σου καθὼς καὶ τὸν ἑαυτόν σου· μεγαλιτέρα ἀπὸ ταύτας ἄλλη ἐντολή δὲν εἶναι.

32 Καὶ λέγει εἰς αὐτόν ὁ Γραμματεὺς· Διδάσκαλε, καλὰ εἶπες ἐπ' ἀληθείας, ὅτι εἷς εἶναι ὁ Θεός, καὶ ἄλλος δὲν εἶναι ἔξω ἀπ' αὐτόν·

33 Καὶ νὰ τὸν ἀγαπᾷ τις μὲ ὅλην του τὴν καρδίαν, καὶ μὲ ὅλην του τὴν σύνεσιν, καὶ μὲ ὅλην του τὴν ψυχὴν, καὶ μὲ ὅλην του τὴν δύναμιν, καὶ νὰ ἀγαπᾷ καὶ τὸν γείτονά του καθὼς καὶ τὸν ἑαυτόν του, εἶναι περισσότερον τοῦτο ἀπὸ ὅλα τὰ ὀλοκαυτώματα καὶ τὰς θυσίας.

34 Καὶ ὅτε εἶδεν ὁ Ἰησοῦς, ὅτι φρονίμως ἀπεκρίθη, τὸν εἶπεν· Δὲν εἶσαι μακρὰν ἀπὸ τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ. Καὶ κἀνεὶς πλέον δὲν ἐτόλμησε νὰ τὸν ἐρωτῇ.

35 Καὶ ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς καὶ ἔλεγε, διδάσκων μέσα εἰς τὸ ἱερόν· Πῶς λέγουσιν οἱ Γραμματεῖς, ὅτι ὁ Χριστὸς εἶναι υἱὸς τοῦ Δαβὶδ;

36 Διότι αὐτὸς ὁ Δαβὶδ μὲ τὸ

Πνεύματι τῷ ἁγίῳ· Εἶπεν ὁ Κύριος τῷ Κυρίῳ μου· Κάθου ἐκ δεξιῶν μου, ἕως ἂν θῶ τοὺς ἐχθρούς σου ὑποπόδιον τῶν ποδῶν σου.

37 Αὐτὸς οὖν Δαβὶδ λέγει αὐτὸν Κύριον· καὶ πόθεν υἱὸς αὐτοῦ ἐστι; Καὶ ὁ πολλὸς ὄχλος ἤκουεν αὐτοῦ ἡδέως.

38 Καὶ ἔλεγεν αὐτοῖς ἐν τῇ διδαχῇ αὐτοῦ· Βλέπετε ἀπὸ τῶν Γραμματέων, τῶν Σελόντων ἐν στολαῖς περιπατεῖν, καὶ ἀσπασμούς ἐν ταῖς ἀγοραῖς,

39 Καὶ πρωτοκαθεδρίας ἐν ταῖς συναγωγαῖς, καὶ πρωτοκλισίας ἐν τοῖς δείπνοις·

40 Οἱ κατεσθίνοντες τὰς οἰκίας τῶν χηρῶν, καὶ προφάσεις μακρὰ προσευχόμενοι· οὗτοι λήφονται περισσότερον κρίμα.

41 Καὶ καθίσας ὁ Ἰησοῦς κατέναντι τοῦ γαζοφυλακίου, ἐθεώρει πῶς ὁ ὄχλος βάλλει χαλκὸν εἰς τὸ γαζοφυλάκιον· καὶ πολλοὶ πλουσιοὶ ἐβαλлон πολλὰ.

42 Καὶ ἔλθουσα μία χήρα πτωχὴ ἐβαλε λεπτὰ δύο, ὃ ἐστὶ κοδράντης.

43 Καὶ προσκαλεσάμενος τοὺς μαθητάς αὐτοῦ, λέγει αὐτοῖς· Ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ὅτι ἡ χήρα αὕτη ἢ πτωχὴ πλεον πάντων βέβληκε τῶν βαλόντων εἰς τὸ γαζοφυλάκιον·

44 Πάντες γὰρ ἐκ τοῦ περισσεύοντος αὐτοῖς ἐβαλον· αὕτη δὲ ἐκ τῆς ὑστερήσεως αὐτῆς πάντα ὅσα εἶχεν ἐβαλεν, ὅλον τὸν βίον αὐτῆς.

Κεφ. ιγ'. XIII.

ΚΑΙ ἐκπορευομένου αὐτοῦ ἐκ τοῦ ἱεροῦ, λέγει αὐτῷ εἰς τῶν μαθητῶν αὐτοῦ· Διδάσκαλε, ἴδε ποταποὶ λίθοι καὶ ποταπαὶ οἰκοδομαί.

2 Καὶ ὁ Ἰησοῦς ἀποκριθεὶς, εἶπεν αὐτῷ· Βλέπεις ταύτας τὰς μεγάλας οἰκοδομὰς; οὐ μὴ ἀφεθῇ λίθος ἐπὶ

Πνεῦμα τὸ ἅγιον λέγει· Εἶπεν ὁ Κύριος εἰς τὸν Κύριόν μου· Κάθου ἐκ δεξιῶν μου, ἕως οὗ νὰ βάλω τοὺς ἐχθρούς σου ὑποπόδιον τῶν ποδῶν σου.

37 Αὐτὸς λοιπὸν ὁ Δαβὶδ τὸν λέγει Κύριον· καὶ ἀπὸ ποῦ εἶναι υἱὸς του; Καὶ τὸ πολὺ πλῆθος τοῦ ἤκουε μετὰ χαρᾶς.

38 Καὶ τοὺς ἔλεγεν εἰς τὴν διδαχὴν του· Προσέχετε ἀπὸ τῶν Γραμματέων, οἱ ὅποιοι Σέλονται νὰ περιπατῶσι στολισμένοι, καὶ νὰ τοὺς χαιρετῶσιν εἰς τὰς ἀγοράς,

39 Καὶ ἀγαπῶσι τὰς πρωτοκαθεδρίας εἰς τὰς συναγωγὰς, καὶ νὰ πρωτοκαθεζῶνται εἰς τὰ δείπνα·

40 Οἱ ὅποιοι κατατρόγουσι τὰς οἰκίας τῶν χηρῶν, καὶ ἀφορμῇ ὅτι κάμνουνσι μεγάλας προσευχάς· οὗτοι Σέλονται παρὲν περισσότερον κρίμα.

41 Καὶ ὁ Ἰησοῦς καθίζων ἀπέναντι εἰς τὸ γαζοφυλάκιον, ἐβλεπε πῶς ὁ ὄχλος βάλλουσι χαλκὸν εἰς τὸ γαζοφυλάκιον· καὶ πολλοὶ πλουσιοὶ ἐβαλλον πολλὰ.

42 Καὶ ἦλθε καὶ μία χήρα πτωχὴ καὶ ἐβαλε δύο λεπτά, τὰ ὅποια εἶναι ἕνας κοδράντης.

43 Καὶ ὁ Ἰησοῦς ἐπροσκάλεσε τοὺς μαθητάς του, καὶ λέγει εἰς αὐτούς· Βέβαια σὰς λέγω, ὅτι ἡ χήρα αὕτη ἢ πτωχὴ ἐβαλε περισσότερον ἀπὸ ὅλους ἐκείνους, οἱ ὅποιοι ἐβαλον εἰς τὸ γαζοφυλάκιον·

44 Διότι ἐκεῖνοι ὅλοι ἐβαλον ἀπ' ἐκεῖνο, τὸ ὅποιον τοὺς ἐπερίσσειεν· αὕτη ὅμως ἀπ' ἐκεῖνο ἀπὸ τοῦ ὅποιον εἶχε χρεῖαν, ὅλα ὅσα εἶχεν ἐβαλεν, ὅλον τῆς τὸν βίον.

Κεφ. ιγ'. XIII.

ΚΑΙ καθὼς ἐβγαμιν ἀπὸ τοῦ ἱεροῦ ὁ Ἰησοῦς, τὸν λέγει εἰς ἀπὸ τοὺς μαθητάς του· Διδάσκαλε, ἴδε τὶ λογιῆς πέτραι, καὶ τὶ λογιῆς οἰκοδομήματα.

2 Καὶ ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς, καὶ τὸν λέγει· Βλέπεις ταύτας τὰς μεγάλας οἰκοδομὰς; δὲν ἔσται ἀπομείνει πέ-

λίθῳ, ὃς οὐ καταλυθῇ.

3 Καὶ καθήμενου αὐτοῦ εἰς τὸ ὄρος τῶν Ἐλαιῶν κατέναντι τοῦ ἱεροῦ, ἐπηρώτων αὐτὸν κατ' ἰδίαν Πέτρος καὶ Ἰάκωβος καὶ Ἰωάννης καὶ Ἀνδρέας·

4 Εἰπὲ ἡμῖν πότε ταῦτα ἔσται, καὶ τί τὸ σημεῖον ὅταν μέλλῃ πάντα ταῦτα συντελεῖσθαι;

5 Ὁ δὲ Ἰησοῦς ἀποκριθεὶς αὐτοῖς, ἤρξατο λέγειν· Βλέπετε μὴ τις ὑμᾶς πλανήσῃ·

6 Πολλοὶ γὰρ ἐλεύσονται ἐπὶ τῷ ὀνόματί μου, λέγοντες· Ὅτι ἐγὼ εἰμι· καὶ πολλοὺς πλανήσουσιν.

7 Ὅταν δὲ ἀκούσῃτε πολέμους καὶ ἀκοὴς πολέμων, μὴ θροεῖσθε· δεῖ γὰρ γενέσθαι· ἀλλ' οὕτω τὸ τέλος.

8 Ἐγερθήσεται γὰρ ἔθνος ἐπὶ ἔθνος, καὶ βασιλείαν ἐπὶ βασιλείαν· καὶ ἔσονται σεισμοὶ κατὰ τόπους, καὶ ἔσονται λιμοὶ καὶ ταραχαί.

9 Ἀρχαὶ ὁδῶν ταῦτα· βλέπετε δὲ ὑμεῖς ἑαυτοὺς· παραδώσουσι γὰρ ὑμᾶς εἰς συνέδρια καὶ εἰς συναγωγάς· δαρήσεσθε, καὶ ἐπὶ ἡγεμόνων καὶ βασιλέων σταθήσεσθε ἐνεκεν ἐμοῦ, εἰς μαρτύριον αὐτοῖς.

10 Καὶ εἰς πάντα τὰ ἔθνη δεῖ πρῶτον κηρυχθῆναι τὸ εὐαγγέλιον.

11 Ὅταν δὲ ἀγάγωσιν ὑμᾶς παραδίδόντες, μὴ προμεριμνᾶτε τί λαλήσετε, μὴδὲ μελετᾶτε· ἀλλ' ὅ ἐάν δοθῇ ὑμῖν ἐν ἐκείνῃ τῇ ᾠρᾷ, τοῦτο λαλεῖτε· οὐ γὰρ ἐστὲ ὑμεῖς οἱ λαλοῦντες, ἀλλὰ τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον.

12 Παραδώσει δὲ ἀδελφὸς ἀδελφόν· καὶ εἰς θάνατον, καὶ πατὴρ τέκνον· καὶ

τρα ἐπάνω εἰς τὴν πέτραν, ἣ ὅποια δὲν θέλει χαλασθῇ.

3 Καὶ ἐν ᾧ ἐκάθετο αὐτὸς εἰς τὸ ὄρος τῶν Ἐλαιῶν κατέναντι τοῦ ἱεροῦ, τὸν ἠρώτησαν καταμόνας ὁ Πέτρος καὶ ὁ Ἰάκωβος καὶ ὁ Ἰωάννης καὶ Ἀνδρέας·

4 Διδάσκαλε, εἰπέ μας πότε θέλουσι γίνεαι ταῦτα, καὶ τί εἶναι τὸ σημεῖον ὅταν μέλλωσι ταῦτα ὅλα νὰ τελεωθῶσι;

5 Καὶ ὁ Ἰησοῦς τοὺς ἀπεκρίθη, καὶ ἤρχισε νὰ τοὺς λέγῃ· Προσεχετε νὰ μὴ σᾶς πλανήσῃ κἀνείς·

6 Διότι πολλοὶ θέλουσιν ἔλθει εἰς τὸ ὄνομά μου, λέγοντες· Ὅτι ἐγὼ εἰμι (ὁ Χριστός)· καὶ θέλουσι πλανήσῃ πολλοὺς.

7 Καὶ ὅταν ἀκούσῃτε πολέμους καὶ ἀκοὴς πολέμων, μὴ συγχυσθῆτε· διότι κάμνει χρεία νὰ γένωσι ταῦτα· ἀλλ' ἀκόμη δὲν εἶναι τὸ τέλος.

8 Διότι θέλει σηκωθῇ ἔθνος ἐπάνω εἰς ἄλλο ἔθνος, καὶ βασιλεία ἐπάνω εἰς ἄλλην βασιλείαν· καὶ θέλουσι γίνεαι σεισμοὶ κατὰ τόπους, καὶ θέλουσι γίνεαι πείναι καὶ συγχύσεις.

9 Ταῦτα εἶναι ἀρχαὶ τῶν πόνων· καὶ φυλάττετε σεῖς τὸν ἑαυτὸν σας· διότι θέλουσι σᾶς παραδώσει εἰς τὰ συνέδρια, καὶ εἰς τὰς συναγωγάς· θέλετε δαρῆθαι, καὶ θέλετε σταθῇ ἐμπροσθεν εἰς ἀνθέντας καὶ βασιλεῖς ἐξ αἰτίας μου, εἰς μαρτυρίαν ἐναντίον των.

10 Καὶ ἀνάγκη εἶναι νὰ κηρυχθῇ πρῶτον τὸ εὐαγγέλιον εἰς ὅλα τὰ ἔθνη.

11 Καὶ ὅταν σᾶς ὑπάγωσι νὰ σᾶς παραδώσωσι, μὴ μεριμνᾶτε προτῆτερα τί νὰ εἴπητε, μὴδὲ μελετᾶτε· ἀλλὰ ὅ, τι καὶ ἂν σας δοθῇ εἰς ἐκείνην τὴν ᾠραν, τοῦτο λαλεῖτε· διότι δὲν θέλετε εἶσθαι σεῖς οἱ ὅποιοι λαλεῖτε, ἀλλὰ τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον.

12 Καὶ θέλει παραδώσει ὁ ἀδελφὸς τὸν ἀδελφὸν εἰς τὸν θάνατον, καὶ ὁ

ἐπαναστήσονται τέκνα ἐπὶ γονεῖς,
καὶ θανατώσουσιν αὐτούς.

13 Καὶ ἔσσεσθε μισούμενοι ὑπὸ πάν-
των διὰ τὸ ὄνομά μου· ὁ δὲ ὑπομεί-
νας εἰς τέλος, οὗτος σωθήσεται.

14 Ὅταν δὲ ἴδητε τὸ βδέλυγμα τῆς
ἐρημώσεως, τὸ ῥηθὲν ὑπὸ Δανιὴλ τοῦ
προφήτου, ἐστὼς ὅπου οὐ δεῖ, (ὁ ἀνα-
γινώσκων νοεῖτω,) τότε οἱ ἐν τῇ Ἰου-
δαίᾳ φευγέτωσαν εἰς τὰ ὄρη·

15 Ὁ δὲ ἐπὶ τοῦ δώματος, μὴ κατα-
βάτω εἰς τὴν οἰκίαν, μηδὲ εἰσελθέτω
ἅραι τι ἐκ τῆς οἰκίας αὐτοῦ.

16 Καὶ ὁ εἰς τὸν ἀγρὸν ὦν, μὴ
ἐπιστρεψάτω εἰς τὰ ὀπίσω, ἅραι τι
ἱματίον αὐτοῦ.

17 Οὐαὶ δὲ ταῖς ἐν γαστρὶ ἐχούσαις,
καὶ ταῖς θηλαζούσαις, ἐν ἐκεῖναις ταῖς
ἡμέραις.

18 Προσεύχεσθε δὲ ἵνα μὴ γένηται
ἡ φυγὴ ὑμῶν χειμῶνος.

19 Ἔσονται γὰρ αἱ ἡμέραι ἐκεῖναι
θλίψις, οἷα οὐ γέγονε τοιαύτη ἀπ'
ἀρχῆς κτίσεως ἥς ἐκτίσεν ὁ Θεός, ἕως
τοῦ νῦν, καὶ οὐ μὴ γένηται.

20 Καὶ εἰ μὴ Κύριος ἐκολόβωσε τὰς
ἡμέρας, οὐκ ἂν ἐσώθη πᾶσα σὰρξ·
ἀλλὰ διὰ τοὺς ἐκλεκτούς, οὓς ἐξ-
ελέξατο, ἐκολόβωσε τὰς ἡμέρας.

21 Καὶ τότε ἂν τις ὑμῖν εἴπῃ· Ἰδοὺ,
ἔδε ὁ Χριστός· ἢ, Ἰδοὺ ἐκεῖ· μὴ πισ-
τεύσητε.

22 Ἐγερθήσονται γὰρ ψευδοχριστοὶ
καὶ ψευδοπροφῆται· καὶ δώσουσι ση-
μεῖα καὶ τέρατα, πρὸς τὸ ἀποπλα-
νᾶν, εἰ δυνατόν, καὶ τοὺς ἐκλεκτούς.

23 Ὑμεῖς δὲ βλέπετε· ἰδοὺ, προε-
ρῆκα ὑμῖν πάντα.

πατὴρ τὸ παιδίον του· καὶ τὰ παιδία
θέλουσι σηκωθῆ ἑπάνω εἰς τοὺς γονεῖς
των, καὶ θέλουσι τοὺς θανατώσει.

13 Καὶ θέλετε εἶσθαι μισημένοι ἀπὸ
ὅλων διὰ τὸ ὄνομά μου· ἀλλ' ὅποιος
ὑπομείνῃ ἕως τὸ τέλος, ἐκεῖνος θέλει
σωθῆ.

14 Καὶ ὅταν ἴδητε τὸ σίχχαμα τῆς
ἐρημώσεως ἐκεῖνο, τὸ ὁποῖον εἶπεν ὁ
Δανιὴλ ὁ προφήτης, νὰ στέκηται ἐκεῖ
ὅπου δὲν πρέπει, (ὅποιος διαβάξῃ ἅς
ἐννοῇ,) τότε ἐκεῖνοι, οἱ ὅποιοι εἶναι εἰς
τὴν Ἰουδαίαν, ἅς φεύγωσιν εἰς τὰ
βουνά·

15 Καὶ ὅποιος εἶναι ἐπάνω εἰς τὸ
δῶμα, ἅς μὴ καταβῇ εἰς τὴν οἰκίαν,
μηδὲ νὰ ἐμβῇ μέσα νὰ πάρῃ τίποτε
ἀπὸ τὴν οἰκίαν του.

16 Καὶ ὅποιος εἶναι εἰς τὸ χωρά-
φιον, ἅς μὴ γυρίσῃ ὀπίσω νὰ πάρῃ τὸ
φόρεμά του.

17 Καὶ ἀλλοίμονον εἰς τὰς ἐγγα-
στρωμένας, καὶ ἐκεῖνας, αἱ ὁποῖαι βυ-
ζαννίζονται, εἰς ἐκεῖνας τὰς ἡμέρας.

18 Καὶ παρακαλεῖτε νὰ μὴ γίνῃ τὸ
φευγατίον σας εἰς τὴν ὥραν τοῦ χει-
μῶνος.

19 Διότι θλίψις θέλει γίνῃ εἰς
ἐκεῖνας τὰς ἡμέρας, ὅποια δὲν ἐγένιν
ἀπὸ τὴν ἀρχὴν τῆς κτίσεως, τὴν
ὅποιαν ἐκτίσεν ὁ Θεός, ἕως τώρα, καὶ
μηδὲ θέλει γίνῃ.

20 Καὶ ἂν ὁ Κύριος δὲν ἐμίκρυνε
τὰς ἡμέρας ἐκεῖνας, δὲν ἤθελε σωθῇ
καμίμια σὰρξ· ἀλλὰ διὰ τοὺς δια-
λεγμένους, τοὺς ὁποίους ἐδιάλεξεν,
ἐμίκρυνε τὰς ἡμέρας.

21 Καὶ τότε ἂν σὰς εἴπῃ κανεῖς·
Ἰδοὺ, ἐδῶ εἶναι ὁ Χριστός· ἢ, Ἰδοὺ,
ἐκεῖ (εἶναι)· μὴ τὸν πιστεύσητε.

22 Διότι θέλουσι σηκωθῆ ψευδο-
χριστοὶ καὶ ψευδοπροφῆται· καὶ θέ-
λουσι κάμει σημεῖα καὶ τέρατα, εἰς
τὸ νὰ ἐξαπατήσωσιν, (ἂν ἦτον δυνα-
τὸν), καὶ τοὺς διαλεγμένους.

23 Σεῖς ὅμως προσέχετε· ἰδοὺ, σὰς
τὰ εἶπα προητέρᾳ ὅλα.

24 Ἄλλ' ἐν ἐκείναις ταῖς ἡμέραις, μετὰ τὴν θλίψιν ἐκείνην, ὁ ἥλιος σκοτισθήσεται, καὶ ἡ σελήνη οὐ δώσει τὸ φέγγος αὐτῆς·

25 Καὶ οἱ ἀστέρες τοῦ οὐρανοῦ ἔσονται ἐκπίπτοντες, καὶ αἱ δυνάμεις αἱ ἐν τοῖς οὐρανοῖς σαλευθήσονται.

26 Καὶ τότε ὄψονται τὸν Υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου ἐρχόμενον ἐν νεφέλαις μετὰ δυνάμεως πολλῆς καὶ δόξης.

27 Καὶ τότε ἀποστελεῖ τοὺς ἀγγέλους αὐτοῦ, καὶ ἐπισυνάξει τοὺς ἐκλεκτοὺς αὐτοῦ ἐκ τῶν τεσσάρων ἀνέμων, ἀπ' ἀκρου γῆς ἕως ἀκρου οὐρανοῦ.

28 Ἀπὸ δὲ τῆς συκῆς μάθετε τὴν παραβολήν· ὅταν αὐτῆς ἦδη ὁ κλάδος ἀπαλὸς γένηται, καὶ ἐκφύη τὰ φύλλα, γινώσκετε ὅτι ἐγγὺς τὸ θέρος ἐστίν·

29 Οὕτω καὶ ὑμεῖς, ὅταν ταῦτα ἴδητε γινόμενα, γινώσκετε ὅτι ἐγγὺς ἐστὶν ἐπὶ θύρας.

30 Ἄμην λέγω ὑμῖν, ὅτι οὐ μὴ παρέλθῃ ἡ γενεὰ αὕτη, μέχρις οὗ πάντα ταῦτα γένηται.

31 Ὁ οὐρανὸς καὶ ἡ γῆ παραλεύσονται· οἱ δὲ λόγοι μου οὐ μὴ παρέλθωσι.

32 Περὶ δὲ τῆς ἡμέρας ἐκείνης καὶ τῆς ὥρας οὐδεὶς οἶδεν, οὐδὲ οἱ ἄγγελοι οἱ ἐν οὐρανῷ, οὐδὲ ὁ Υἱὸς, εἰ μὴ ὁ Πατήρ.

33 Βλέπετε, ἀγρυπνεῖτε καὶ προσεύχεσθε· οὐκ οἰδατε γὰρ πότε ὁ καιρὸς ἐστίν.

34 Ὡς ἄνθρωπος ἀποδημὸς ἀφείς τὴν οἰκίαν αὐτοῦ, καὶ δούς τοῖς δούλοις αὐτοῦ τὴν ἐξουσίαν, καὶ ἐκάστη τὸ ἔργον αὐτοῦ, καὶ τῷ θυρωρῷ ἐνετείλατο ἵνα γρηγορῇ.

35 Γρηγορεῖτε οὖν· (οὐκ οἶδατε γὰρ πότε ὁ κύριος τῆς οἰκίας ἔρχεται, ὅψε, ἢ μεσονυκτίου, ἢ ἀλεκτοροφω- νίας, ἢ πρωί·)

24 Καὶ εἰς ἐκείνας τὰς ἡμέρας, ὕστερον ἀπὸ τὴν θλίψιν ἐκείνην, ὁ ἥλιος θέλει σκοτισθῇ, καὶ ἡ σελήνη δὲν θέλει δώσει τὸ φῶς του·

25 Καὶ οἱ ἀστέρες τοῦ οὐρανοῦ θέλουσι πέσει, καὶ αἱ δυνάμεις αἱ ὅποιαι εἶναι εἰς τὸν οὐρανὸν, θέλουσι μετακινήθῃ.

26 Καὶ τότε θέλουσιν ἰδεῖ τὸν Υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου νὰ ἔρχεται εἰς σύννεφα μετὰ πολλὴν δυνάμιν καὶ δόξαν.

27 Καὶ τότε θέλει στείλει τοὺς ἀγγέλους του, νὰ μαζώξῃ τοὺς διαλεγμένους ἀπὸ τοὺς τέσσαρας ἀνέμους, ἀπὸ τὴν ἄκραν τῆς γῆς ἕως τὴν ἄκραν τοῦ οὐρανοῦ.

28 Καὶ ἀπὸ τὴν συκῆν μάθετε τὴν παραβολήν· ὅταν μαλακύνωσι τὰ κλαδιά της, καὶ ἐβγάλῃ φύλλα, ἰξεύρετε ὅτι ἐγγὺς εἶναι τὸ θέρος·

29 Οὕτω καὶ σεῖς, ὅταν ἴδητε ταῦτα νὰ γίνωνται, νὰ γνωρίζετε ὅτι ἐγγὺς εἶναι εἰς τὰς θύρας.

30 Βέβαια σὰς λέγω, ὅτι δὲν θέλει περάσει ἡ γενεὰ αὕτη, ἕως οὗ νὰ γίνωνται ταῦτα ὅλα.

31 Ὁ οὐρανὸς καὶ ἡ γῆ θέλουσι παρέλθει· ἀλλὰ τὰ λόγια μου δὲν θέλουσι παρέλθει.

32 Διὰ δὲ τὴν ἡμέραν ἐκείνην καὶ τὴν ὥραν κανεὶς δὲν τὴν ἰξεύρει, οὐδὲ οἱ ἄγγελοι, οἱ ὅποιοι εἶναι εἰς τὸν οὐρανόν, οὐδὲ ὁ Υἱός, πλην ὁ Πατήρ.

33 Προσέχετε, ἀγρυπνεῖτε καὶ παρακαλεῖτε· διότι δὲν ἰξεύρετε πότε εἶναι ὁ καιρὸς.

34 Καθὼς ἄνθρωπός τις, ὁ ὁποῖος ξε- νιτεύεται ἀφίνει τὴν οἰκίαν του, καὶ δίδει εἰς τοὺς δούλους του τὴν ἐξουσίαν, καὶ εἰς καθένα τὴν δουλείαν του, καὶ τὸν θυροφύλακα παραγγέλλει νὰ ἀγρυπνῇ.

35 Ἀγρυπνεῖτε τὸ λοιπὸν (καὶ σεῖς)· (διότι δὲν ἰξεύρετε πότε ἔρχεται ὁ αὐθέντης τῆς οἰκίας, ἀφespειρῆς, ἢ τὸ μεσονυκτον, ἢ ὅταν λαλῇ ὁ πετεινός, ἢ τὸ πρωί·)

36 Μὴ ἐλθὼν ἐξαίφνης, εὖρη ὑμᾶς
καθεύδοντας.

37 Ὁ δὲ ὑμῖν λέγω, πᾶσι λέγω·
Γρηγορεῖτε.

Κεφ. ιδ'. XIV.

ἮΝ δὲ τὸ πάσχα καὶ τὰ ἄζυμα μετὰ
δύο ἡμέρας· καὶ ἐξήτουν οἱ Ἀρχιερεῖς
καὶ οἱ Γραμματεῖς πῶς αὐτὸν ἐν δόλῳ
κρατήσαντες ἀποκτείνωσιν.

2 Ἐλεγον δέ· Μὴ ἐν τῇ ἑορτῇ, μή-
ποτε θόρυβος ἔσται τοῦ λαοῦ.

3 Καὶ ὁντος αὐτοῦ ἐν Βηθανίᾳ, ἐν
τῇ οἰκίᾳ Σίμωνος τοῦ λεπροῦ, κατα-
κειμένου αὐτοῦ, ἦλθε γυνὴ ἔχουσα
ἀλάβαστρον μύρου, νάρδου πιστικῆς
πολυτελοῦς· καὶ συντρίψασα τὸ ἀλά-
βαστρον, κατέχευεν αὐτοῦ κατὰ τῆς
κεφαλῆς.

4 Ἦσαν δὲ τινες ἀγανακτοῦντες
πρὸς ἑαυτοὺς, καὶ λέγοντες· Εἰς τί ἡ
ἀπώλεια αὕτη τοῦ μύρου γέγονεν;

5 Ἦδύνατο γὰρ τοῦτο πραθῆναι
ἐπάνω τριακοσίων δηναρίων, καὶ δο-
θῆναι τοῖς πτωχοῖς. Καὶ ἐνεβριμῶντο
αὐτῇ.

6 Ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπεν· Ἀφετε αὐ-
τήν· τί αὐτῇ κόπους παρέχετε; καλὸν
ἔργον εἰργάσατο εἰς ἐμέ.

7 Πάντοτε γὰρ τοὺς πτωχοὺς ἔχετε
μεθ' ἑαυτῶν, καὶ, ὅταν θέλητε, δύ-
νασθε αὐτοὺς εὖ ποιῆσαι· ἐμὲ δὲ οὐ
πάντοτε ἔχετε.

8 Ὁ εἶχεν αὕτη, ἐποίησε· προέλαβε
μυρίσαι μου τὸ σῶμα εἰς τὸν ἐντα-
φιασμόν.

9 Ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ὅπου ἂν κη-
ρυχθῇ τὸ εὐαγγέλιον τοῦτο εἰς ὅλον
τὸν κόσμον, καὶ ὁ ἐποίησεν αὕτη,
λαληθήσεται εἰς μνημόσυνον αὐτῆς.

10 Καὶ ὁ Ἰούδας ὁ Ἰσκαριώτης,
εἰς τῶν δώδεκα, ἀπῆλθε πρὸς τοὺς
Ἀρχιερεῖς, ἵνα παραδῷ αὐτὸν αὐτοῖς.

36 Μήπως καὶ ἔλθῃ ἐξαίφνα, καὶ
σᾶς εὖρη νῆα κοιμᾶσθε.

37 Καὶ ὅσα σᾶς λέγω, εἰς ὅλους τὰ
λέγω· Ἐξυπνεῖτε.

Κεφ. ιδ'. XIV.

ΚΑΙ ὕστερον ἀπὸ δύο ἡμέρας ἦτον
τὸ πάσχα καὶ τὰ ἄζυμα· καὶ ἐξή-
τουν οἱ Ἀρχιερεῖς καὶ οἱ Γραμματεῖς
πῶς νὰ τὸν πιάσωσι μὲ δόλον νὰ
τὸν σκοτώσωσι.

2 Καὶ ἔλεγον· Μὴ εἰς τὴν ἑορτὴν,
μήπως καὶ συγχυθῇ ὁ λαός.

3 Καὶ ὅτε ἦτον (ὁ Ἰησοῦς) εἰς
τὴν Βηθανίαν, εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ Σί-
μωνος τοῦ λεπροῦ, ἐκεῖ ὅπου ἐκάθετο,
ἦλθε μία γυνὴ καὶ ἐκράτει μέσα εἰς
τὸν ἀγγεῖον ἀλαβαστρινὸν μύρον, νάρ-
δον ἀκράτον πολύτιμον· καὶ ἐσύντριψε
τὸ ἀγγεῖον, καὶ ἔχυσε τὸ μύρον εἰς
τὴν κεφαλὴν του.

4 Καὶ ἦσαν κῆποιοι, οἱ ὁποῖοι ἐθύ-
μωσαν ἀνάμεσόν των, καὶ ἔλεγον·
Εἰς τί ἐγένινεν ὁ χαλασμός οὗτος τοῦ
μύρου;

5 Ἡμπορεῖ τοῦτο τὸ μύρον νὰ
πωληθῇ ἐπάνω ἀπὸ τριακόσια δη-
νάρια, καὶ νὰ δοθῇ εἰς τοὺς πτωχοὺς.
Καὶ τὴν ὠροῖζοντο.

6 Ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπεν· Ἀφήσατέ
την· τί τὴν πειράζετε; καλὸν ἔργον
ἔκαμεν εἰς ἐμέ.

7 Διότι τοὺς πτωχοὺς ἔχετε πάν-
τοτε μαζὶ σας, καὶ, ὅταν θέλητε,
ἡμπορεῖτε νὰ τοὺς κάμητε καλόν· ἐμὲ
ὅμως πάντοτε δὲν ἔχετε.

8 Ἐκεῖνο, τὸ ὁποῖον ἐδύνατο αὕτη,
τὸ ἔκαμεν· ἐπρόλαβε νὰ μυρίσῃ τὸ
σῶμά μου διὰ τὸν ἐνταφιασμόν μου.

9 Ἀληθινὰ σᾶς λέγω, ὅπου καὶ
ἂν κηρυχθῇ τὸ εὐαγγέλιον τοῦτο εἰς
ὅλον τὸν κόσμον, καὶ τοῦτο τὸ ὁποῖον
ἔκαμεν αὕτη, θέλει λαληθῇ διὰ μνη-
μόσυνόν της.

10 Καὶ ὁ Ἰούδας ὁ Ἰσκαριώτης, εἰς
ἀπὸ τοὺς δώδεκα, ὑπήγεν εἰς τοὺς Ἀρχ-
ιερεῖς, νὰ τὸν παραδῶσιν εἰς αὐτοὺς.

11 Οἱ δὲ ἀκούσαντες ἐχάρησαν· καὶ ἐπηγγείλαντο αὐτῷ ἀργύριον δοῦναι· καὶ ἐξήτει πῶς εὐκαίρως αὐτὸν παραδῶν.

12 Καὶ τῇ πρώτῃ ἡμέρᾳ τῶν ἀζύμων, ὅτε τὸ πάσχα ἔθουον, λέγουσιν αὐτῷ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ· Πού θέλεις ἀπελθόντες ἐτοιμάσωμεν ἵνα φάγῃς τὸ πάσχα;

13 Καὶ ἀποστέλλει δύο τῶν μαθητῶν αὐτοῦ, καὶ λέγει αὐτοῖς· Ὑπαγετε εἰς τὴν πόλιν· καὶ ἀπαντήσῃ ἱμῖν ἄνθρωπος κεράμιον ὕδατος βασταζών· ἀκολουθήσατε αὐτῷ.

14 Καὶ ὅπου ἔαν εἰσέλθῃ, εἴπατε τῷ οἰκοδεσπότη· Ὅτι ὁ διδάσκαλος λέγει· Πού ἐστὶ τὸ κατάλυμα, ὅπου τὸ πάσχα μετὰ τῶν μαθητῶν μου φάγω;

15 Καὶ αὐτὸς ὑμῖν δείξει ἀνώγειον μέγα ἐστρωμένον, ἐτοιμον· ἐκεῖ ἐτοιμάσατε ἡμῖν.

16 Καὶ ἐξῆλθον οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ, καὶ ἦλθον εἰς τὴν πόλιν, καὶ εἶρον καθὼς εἶπεν αὐτοῖς· καὶ ἠτοίμασαν τὸ πάσχα.

17 Καὶ ὅφιας γενομένης ἐργεταί μετὰ τῶν δώδεκα.

18 Καὶ ἀνακειμένων αὐτῶν, καὶ ἐσθιόντων, εἶπεν ὁ Ἰησοῦς· Ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ὅτι εἰς ἐξ ὑμῶν παραδώσει με, ὁ ἐσθίων μετ' ἐμοῦ.

19 Οἱ δὲ ᾤοντο λυπεῖσθαι, καὶ λέγειν αὐτῷ εἰς καλ' εἰς· Μήτι ἐγώ; Καὶ ἄλλος· Μήτι ἐγώ;

20 Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς, εἶπεν αὐτοῖς· Εἰς ἐκ τῶν δώδεκα, ὁ ἐμβαπτόμενος μετ' ἐμοῦ εἰς τὸ τρυβλίον.

21 Ὁ μὲν Ἰῶς τοῦ ἀνθρώπου ὑπάγει, καθὼς γεγραπται περὶ αὐτοῦ· οὐαὶ δὲ τῷ ἀνθρώπῳ ἐκείνῳ δι' οὗ ὁ Ἰῶς τοῦ ἀνθρώπου παραμυθίζεται· κελὸν ἦν αὐτῷ, εἰ οὐκ ἐγεννήθη ὁ ἄνθρωπος ἐκεῖνος.

11 Καὶ ἐκεῖνοι ἀκούοντές το ἐχάρησαν· καὶ ὑπεσχέθησαν νὰ τὸν δώσωσιν ἀργύρια· καὶ ἐξήτει μὲ ποῖον τρόπον ἐπιτήδειον νὰ τὸν παραδῶσῃ.

12 Καὶ τὴν πρώτην ἡμέραν τῶν ἀζύμων, ὅποταν ἐθυσίζον τὸ πάσχα, λέγουσιν εἰς αὐτὸν οἱ μαθηταὶ του· Πού θέλεις νὰ ὑπάγωμεν νὰ ἐτοιμάσωμεν, διὰ νὰ φάγῃς τὸ πάσχα;

13 Καὶ πέμπει δύο ἀπὸ τῶν μαθητῶν του, καὶ λέγει εἰς αὐτούς· Ὑπαγετε εἰς τὴν πόλιν· καὶ θέλει σᾶς ἀπαντήσῃ ἄνθρωπός τις, ὁ ὁποῖος βασταῖ ἐν σταμνίον νερόν· εἰς αὐτὸν ἀκολουθήσατε.

14 Καὶ ὅπου καὶ ἂν ἔμβῃ, νὰ εἰπῇτε εἰς τὸν αὐθέντην τῆς οἰκίας· Ὅτι ὁ διδάσκαλος λέγει· Πού εἶναι τὸ κατάλυμα, ὅπου νὰ φάγω τὸ πάσχα μαζί μὲ τοὺς μαθητάς μου;

15 Καὶ ἐκεῖνος θέλει σᾶς δείξῃ ἐν μέγα ἀνάγειον ἐστρωμένον, ἐτοιμον· ἐκεῖ ἐτοιμάσατε διὰ ἡμᾶς.

16 Καὶ ἐβῆκαν οἱ μαθηταὶ του, καὶ ἦλθον εἰς τὴν πόλιν, καὶ εἰῶκαν καθὼς τοὺς εἶπε· καὶ ἠτοίμασαν τὸ πάσχα.

17 Καὶ ὅταν ἐβραδυάσεν, ἦλθε μαζί μὲ τοὺς δώδεκα.

18 Καὶ ἐν ᾧ ἐκάθηντο αὐτοὶ ἐκεῖ, καὶ ἐτρωγον, εἶπεν ὁ Ἰησοῦς· Βέβαια σᾶς λέγω, ὅτι εἰς ἀπὸ σᾶς θέλει μὲ παραδῶσῃ, ὁ ὁποῖος τρώγει μαζί μου.

19 Καὶ οἱ ἀπόστολοι ᾤοντο νὰ λυπῶνται, καὶ νὰ τὸν λέγωσιν ὁ καθείς ἰδίως· Μήπως εἰμαι ἐγώ; Καὶ ἄλλος· Μήπως εἰμαι ἐγώ;

20 Καὶ ὁ Ἰησοῦς ἀπεκρίθη, καὶ εἶπεν εἰς αὐτούς· Εἰς (εἶναι) ἀπὸ τῶν δώδεκα, ὁ ὁποῖος βάπτει μαζί μου εἰς τὸ πινάκιον.

21 Καὶ ἀληθινὰ ὁ Ἰῶς τοῦ ἀνθρώπου ὑπάγει, καθὼς εἶναι γεγραμμένον δι' αὐτόν· ὅμως ἀλλοίμονον εἰς ἐκεῖνον τὸν ἄνθρωπον διὰ μέσου τοῦ ὁποίου παραμυθίζεται ὁ Ἰῶς τοῦ ἀνθρώπου· καλλίτερον ἦτον εἰς αὐτόν, ἂν δὲν ἤθελε γεννηθῇ ὁ ἄνθρωπος ἐκεῖνος.

22 Καὶ ἐσθιόντων αὐτῶν, λαβὼν ὁ Ἰησοῦς ἄρτον, εὐλογήσας ἔκλασε· καὶ ἔδωκεν αὐτοῖς, καὶ εἶπε· Λάβετε, φάγετε· τοῦτό ἐστι τὸ σῶμά μου.

23 Καὶ λαβὼν τὸ ποτήριον, εὐχαριστήσας, ἔδωκεν αὐτοῖς· καὶ ἔπιον ἐξ αὐτοῦ πάντες.

24 Καὶ εἶπεν αὐτοῖς· Τοῦτό ἐστι τὸ αἷμά μου τὸ τῆς καινῆς διαθήκης, τὸ περὶ πολλῶν ἐκχυνόμενον.

25 Ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ὅτι οὐκέτι οὐ μὴ πίνῃ ἐκ τοῦ γεννήματος τῆς ἀμπέλου, ἕως τῆς ἡμέρας ἐκείνης ὅταν αὐτὸ πίνω καινὸν ἐν τῇ βασιλείᾳ τοῦ Θεοῦ.

26 Καὶ ὑμνήσαντες, ἐξῆλθον εἰς τὸ ὄρος τῶν Ἑλαιῶν.

27 Καὶ λέγει αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· Ὅτι πάντες σκανδαλισθήσεσθε ἐν ἡμέρᾳ ἐν τῇ νυκτὶ ταύτῃ· ὅτι γέγραπται· Πατάξω τὸν ποιμένα, καὶ διασκορπισθήσεται τὰ πρόβατα.

28 Ἀλλὰ μετὰ τὸ ἐγερθῆναί με, προάξω ὑμᾶς εἰς τὴν Γαλιλαίαν.

29 Ὁ δὲ Πέτρος ἔφη αὐτῷ· Καὶ εἰ πάντες σκανδαλισθήσονται, ἀλλ' οὐκ ἐγώ.

30 Καὶ λέγει αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· Ἀμὴν λέγω σοι, ὅτι σήμερον, ἐν τῇ νυκτὶ ταύτῃ, πρὶν ἢ δις ἀλέκτορα φωνῆσαι, τρίς ἀπαρνήσῃ με.

31 Ὁ δὲ ἐκ περισσοῦ ἔλεγε μαλλον· Ἐάν με δὲ συναποθανεῖν σοι, οὐ μὴ σε ἀπαρνήσομαι. Ὡσαύτως δὲ καὶ πάντες ἔλεγον.

32 Καὶ ἔρχονται εἰς χωρίον οὗ τὸ ὄνομα Γεθσημανῆ· καὶ λέγει τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ· Καθίσατε ὧδε ἕως προσεύξωμαι.

33 Καὶ παραλαμβάνει τὸν Πέτρον καὶ τὸν Ἰάκωβον καὶ Ἰωάννην μεθ' ἑαυτοῦ· καὶ ᾤχετο ἐκθαμβεῖσθαι καὶ ἀδιμονεῖν.

34 Καὶ λέγει αὐτοῖς· Περίλυπός

22 Καὶ ἐν ᾧ ἔτρωγον, ἐπῆρεν ὁ Ἰησοῦς ψαμίον, καὶ εὐλόγησε καὶ τὸ ἔκοψε· καὶ τὸν ἔδωκεν εἰς αὐτοὺς, καὶ εἶπε· Λάβετε, φάγετε· τοῦτο εἶναι τὸ σῶμά μου.

23 Καὶ ἐπῆρε τὸ ποτήριον, καὶ εὐχαρίστησε, καὶ ἔδωκεν εἰς αὐτούς· καὶ ἔπιον ἀπ' ἐκεῖνο ὅλοι.

24 Καὶ εἶπεν εἰς αὐτούς· Τοῦτο εἶναι τὸ αἷμά μου, τὸ (αἷμα) τῆς καινῆς διαθήκης, τὸ ὁποῖον χύνεται διὰ πολλούς.

25 Βέβαια σὰς λέγω, ὅτι πλέον δὲν θέλω πίνειν ἀπὸ τὸν καρπὸν τῆς ἀμπέλου, ἕως τὴν ἡμέραν ἐκείνην ὅταν πίνω αὐτὸ νέον εἰς τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ.

26 Καὶ ἀφ' οὗ ἔψαλλον ὕμνον, ἐβγῆκαν εἰς τὸ ὄρος τῶν Ἑλαιῶν.

27 Καὶ τοὺς λέγει ὁ Ἰησοῦς· Ὅτι σεῖς ὅλοι ἐλέτε σκανδαλισθῆ διὰ ἐμὲ ταύτην τὴν νύκτα· διότι εἶναι γεγραμμένον· Θέλω κτυπήσει τὸν ποιμένα, καὶ θέλουσι σκορπισθῆ τὰ πρόβατα.

28 Ἀλλὰ ὕστερον ἀφ' οὗ ἀναστήθῃ, θέλω σας προλάβει εἰς τὴν Γαλιλαίαν.

29 Καὶ ὁ Πέτρος τὸν λέγει· Ἄν καὶ ὅλοι σκανδαλισθῶσιν, ἀλλὰ ἐγὼ ὄχι.

30 Καὶ λέγει εἰς αὐτὸν ὁ Ἰησοῦς· Βέβαια σοὶ λέγω, ὅτι σήμερον, τὴν νύκτα ταύτην, πρὸ τοῦ νῆα λαλήσῃ ὁ πετεινὸς δύο φοραῖς, θέλεις μὲ ἀρνηθῆ τρεῖς φοραῖς.

31 Καὶ ἐκεῖνος ἔλεγε περισσότερον· Ἄν καὶ κάμῃ χρεῖα νὰ ἀποθάνω μαζί σου, δὲν θέλω σὲ ἀρνηθῆ. Καὶ τὰ ὅμοια ἔλεγον καὶ ὅλοι.

32 Καὶ ὑπῆγαν εἰς τὸ χωρίον τὸ Γεθσημανῆ· καὶ λέγει εἰς τοὺς μαθητάς του· Καθίσατε ἔδω ἕως οὗ νὰ προσευχηθῶ.

33 Καὶ πέρνει τὸν Πέτρον καὶ Ἰάκωβον καὶ Ἰωάννην μαζί του· καὶ ᾤρχισε νὰ τρομάξῃ καὶ νὰ ἀδιμονεῖ.

34 Καὶ λέγει εἰς αὐτούς· Ἡ ψυχὴ

ἐστὶν ἡ ψυχὴ μου ἕως θανάτου· μείνατε ὧδε, καὶ γρηγορεῖτε.

35 Καὶ προσελθὼν μικρὸν, ἔπεσεν ἐπὶ τῆς γῆς· καὶ προσήυχετο, ἵνα, εἰ δυνατόν ἐστί, παρέλθῃ ἀπ' αὐτοῦ ἡ ὥρα.

36 Καὶ ἔλεγεν· Ἀββᾶ ὁ Πατὴρ, πάντα δυνάτα σοι· παρένεγκε τὸ ποτήριον ἀπ' ἐμοῦ τούτο· ἀλλ' οὐ τί ἐγὼ θέλω, ἀλλὰ τί σὺ.

37 Καὶ ἔρχεται, καὶ εὐρίσκει αὐτοὺς καθεύδοντας· καὶ λέγει τῷ Πέτρῳ· Σίμων, καθεύδεις; οὐκ ἴσχυσας μίαν ὥραν γρηγορῆσαι;

38 Γρηγορεῖτε καὶ προσεύχεσθε, ἵνα μὴ εἰσέλθῃτε εἰς πειρασμόν· τὸ μὲν πνεῦμα πρόθυμον, ἡ δὲ σὰρξ ἀσθενής.

39 Καὶ πάλιν ἀπελθὼν, προσηύξατο, τὸν αὐτὸν λόγον εἰπὼν.

40 Καὶ ὑποστρέψας, εὗρεν αὐτοὺς πάλιν καθεύδοντας, (ἦσαν γὰρ οἱ ὀφθαλμοὶ αὐτῶν βεβαρημένοι), καὶ οὐκ ᾔδεισαν τί αὐτῷ ἀποκριθῶσι.

41 Καὶ ἔρχεται τὸ τρίτον, καὶ λέγει αὐτοῖς· Καθεύδετε τὸ λοιπόν, καὶ ἀναπαύεσθε· ἀπέχει, ἦλθεν ἡ ὥρα· ἰδοὺ, παραδίδεται ὁ Υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου εἰς τὰς χεῖρας τῶν ἀμαρτωλῶν.

42 Ἐγείρεσθε, ἄγωμεν· ἰδοὺ, ὁ παρὰ διδούς με ἤγγικε.

43 Καὶ εὐθὺς, ἐτι αὐτοῦ λαλοῦντος, παραγίνεται Ἰουδᾶς, εἰς ὃν τῶν δώδεκα, καὶ μετ' αὐτοῦ ὄχλος πολλὸς μετὰ μαχαιρῶν καὶ ξύλων, παρὰ τῶν Ἀρχιερέων καὶ τῶν Γραμματέων καὶ τῶν Πρεσβυτέρων.

44 Δεδώκει δὲ ὁ παραδιδούς αὐτὸν σύσημον αὐτοῖς, λέγων· Ὅν ἂν φιλήσω, αὐτὸς ἐστί· κρατήσατε αὐτόν, καὶ ἀπαγάγετε ἀσφαλῶς.

45 Καὶ ἐλθὼν, εὐθὺς προσελθὼν αὐτῷ, λέγει· Ῥαββί, ραββί· καὶ κατεφίλησεν αὐτόν.

46 Οἱ δὲ ἐπέβαλον ἐπ' αὐτὸν τὰς

μου εἶναι λυπημένη ἕως θανάτου· σταθῆτε ἑδῶ, καὶ ἀγρυπνεῖτε.

35 Καὶ πηγαίνων παρεκείθεν ὀλίγον, ἔπεσεν ἐπάνω εἰς τὴν γῆν· καὶ ἐπροσεύχετο, ἂν ᾖναι δυνατόν, νὰ περάσῃ ἀπ' αὐτὸν ἡ ὥρα.

36 Καὶ ἔλεγεν· Ἀββᾶ ὁ Πατὴρ, ὅλα εἶναι δυνάτα εἰς σέ· ἄς περάσῃ τὸ ποτήριον τούτο ἀπ' ἐμέ· ἀλλὰ ὅχι τὸ ὅ, τι ἐγὼ θέλω, ἀλλὰ τὸ ὅ, τι θέλεις σὺ.

37 Καὶ ἔρχεται, καὶ τοὺς εὐρίσκει κοιμωμένους· καὶ λέγει εἰς τὸν Πέτρον· Σίμων, κοιμάσαι; δὲν ἠμπόρεσες μίαν ὥραν νὰ ἀγρυπνήσῃς;

38 Ἀγρυπνεῖτε καὶ προσεύχεσθε, διὰ νὰ μὴ πέσῃτε εἰς πειρασμόν· τὸ πνεῦμα εἶναι πρόθυμον, ἀλλ' ἡ σὰρξ εἶναι ἀσθενής.

39 Καὶ πάλιν ὑπῆγε, καὶ ἐπροσευχήθη, λέγων τὸν ὅμοιον λόγον.

40 Καὶ γυρίσας, εὗρεν αὐτοὺς πάλιν κοιμωμένους. (διότι ἦσαν τὰ ὀμμάτια τῶν βαρημένα ἀπὸ τὸν ὕπνον), καὶ δὲν ᾔδεισαν τί νὰ τὸν ἀποκριθῶσι.

41 Καὶ ἔρχεται τὸ τρίτον, καὶ τοὺς λέγει· Κοιμάσθε τὸ λοιπόν καὶ ἀναπαύεσθε· ἀρκεῖ, ἐφθασεν ἡ ὥρα· ἰδοὺ, παραδίδεται ὁ Υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου εἰς τὰς χεῖρας τῶν ἀμαρτωλῶν.

42 Σηκωθῆτε, ἄς ὑπάγωμεν· ἰδοὺ, ἐκεῖνος, ὁ ὁποῖος μὲ παραδίδει εἶναι πλησίον.

43 Καὶ ἐν ᾧ ἀκόμη ἔλεγε τοῦτο, ἔρχεται ὁ Ἰουδᾶς, ὁ ὁποῖος ἦτον εἰς ἀπὸ τοὺς δώδεκα, καὶ μαζὶ τοῦ πολὺ πληθὸς μὲ μαχαίρια καὶ ξύλα, ἀπὸ τῶν Ἀρχιερέων καὶ Γραμματέων καὶ Πρεσβυτέρων.

44 Καὶ ἐκεῖνος, ὁ ὁποῖος τὸν ἐπαράδιδε, τοὺς ἔδωκε σημεῖον, λέγων· Ὅτι ὅποιον ἐγὼ φιλήσω, αὐτὸς εἶναι· πιάσατέ τον, καὶ ὑπάγετε τον ἀσφαλῶς.

45 Καὶ ὅταν ἦλθε, παρευθὺς ὑπῆγε πλησίον του, καὶ λέγει· Διδάσκαλε, διδάσκαλε· καὶ τὸν ἐφίλησε.

46 Καὶ ἐκεῖνοι ἐβαλον τὰς χεῖρας

χειρας αὐτῶν, καὶ ἐκράτησαν αὐτόν.

47 Εἰς δὲ τις τῶν παρεστηκότων, σπασάμενος τὴν μαχαίραν, ἐπαίσει τὸν δούλον τοῦ Ἀρχιερέως, καὶ ἀφείλεν αὐτοῦ τὸ ὠτίον.

48 Καὶ ἀποκριθεὶς ὁ Ἰησοῦς, εἶπεν αὐτοῖς· Ὡς ἐπὶ ληστὴν ἐξήλθετε μετὰ μαχαίρων καὶ ξύλων συλλαβεῖν με;

49 Καθ' ἡμέραν ἤμην πρὸς ὑμᾶς ἐν τῷ ἱερῷ διδάσκων, καὶ οὐκ ἐκρατήσατέ με· ἀλλ' ἵνα πληρωθῶσιν αἱ γραφαί.

50 Καὶ ἀρέντες αὐτόν, πάντες ἐφύγον.

51 Καὶ εἰς τις νεανίσκος ἠκολούθει αὐτῷ, περιβεβλημένος σινδόνα ἐπὶ γυμνοῦ· καὶ κρατοῦσιν αὐτόν οἱ νεανίσκοι·

52 Ὁ δὲ καταλιπὼν τὴν σινδόνα, γυμνὸς ἐφυγεν ἀπ' αὐτῶν.

53 Καὶ ἀπήγαγον τὸν Ἰησοῦν πρὸς τὸν Ἀρχιερέα· καὶ συνέρχονται αὐτῷ πάντες οἱ Ἀρχιερεῖς καὶ οἱ Πρεσβύτεροι καὶ οἱ Γραμματεῖς.

54 Καὶ ὁ Πέτρος ἀπὸ μακρόθεν ἠκολούθησεν αὐτῷ ἕως ἑσθῆς τὴν αὐλὴν τοῦ Ἀρχιερέως· καὶ ἦν συγκαθήμενος μετὰ τῶν ὑπηρετῶν, καὶ θερμινόμενος πρὸς τὸ φῶς.

55 Οἱ δὲ Ἀρχιερεῖς καὶ ὅλον τὸ συνέδριον ἐζήτουν κατὰ τοῦ Ἰησοῦ μαρτυρίαν, εἰς τὸ θανατῶσαι αὐτόν· καὶ οὐχ εὗρισκον.

56 Πολλοὶ γὰρ ἐψευδομαρτύρουν κατ' αὐτοῦ· καὶ ἴσαι αἱ μαρτυρίαι οὐκ ἦσαν.

57 Καὶ τινες ἀναστάντες, ἐψευδομαρτύρουν κατ' αὐτοῦ, λέγοντες·

58 Ὅτι ἡμεῖς ἠκούσαμεν αὐτοῦ λέγοντος· Ὅτι ἐγὼ καταλύσω τὸν ναὸν τούτον τὸν χειροποιήτον, καὶ διὰ τριῶν ἡμερῶν ἄλλον ἀχειροποιήτον οἰκοδομήσω.

59 Καὶ οὐδὲ οὕτως ἴση ἦν ἡ μαρτυρία αὐτῶν.

60 Καὶ ἀναστὰς ὁ Ἀρχιερεὺς εἰς τὸ μέσον, ἐπηρώτησε τὸν Ἰησοῦν, λέγων·

τὸν ἐπάνω του, καὶ τὸν ἐπίασαν.

47 Καὶ κἄποιοι ἀπ' ἐκείνους, οἱ ὅποιοι ἐστέκοντο ἐκεῖ, ἐβγάλε τὸ μαχαίριον, καὶ ἐκτύπησε τὸν δούλον τοῦ Ἀρχιερέως, καὶ ἔκοψε τὸ ὠτίον του.

48 Καὶ ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς, καὶ τοὺς εἶπεν· Ὡς εἰς ἓνα ληστὴν ἤλθετε με μαχαίρια καὶ με ξύλα νὰ με πιάσετε;

49 Κάθε ἡμέραν ἤμην με σᾶς εἰς τὸ ἱερὸν διδάσκων, καὶ δὲν με ἐπιάσατε· ἀλλὰ τοῦτο ἐγινε διὰ νὰ πληρωθῶσιν αἱ γραφαί.

50 Καὶ ἀφίνοντες αὐτόν, ἐφυγον ὅλοι.

51 Καὶ κἄποιοι νέος τὸν ἠκολούθει, ἐνδυμένος σινδόνι εἰς τὰ γυμνά· καὶ τὸν ἐπίασαν οἱ νέοι·

52 Καὶ ἐκείνος ἀφῆκε τὸ σινδόνι, καὶ ἐφυγε γυμνὸς ἀπ' αὐτοῦς.

53 Καὶ ἔφερον τὸν Ἰησοῦν εἰς τὸν Ἀρχιερέα· καὶ ἐμαζώχθησαν μαζὶ με αὐτόν ὅλοι οἱ Ἀρχιερεῖς καὶ οἱ Πρεσβύτεροι καὶ οἱ Γραμματεῖς.

54 Καὶ ὁ Πέτρος τὸν ἠκολούθει ἀπὸ μακρὰν, ἕως μέσᾳ εἰς τὴν αὐλὴν τοῦ Ἀρχιερέως· καὶ ἐκάθητο μαζὶ με τοὺς ὑπηρέτας καὶ ἐξεσταίνετο εἰς τὴν φωτίαν.

55 Καὶ οἱ Ἀρχιερεῖς καὶ ὅλη ἡ συναξίς ἐγύρευον μαρτυρίαν ἐναντίον τοῦ Ἰησοῦ, διὰ νὰ τὸν θανατώσασιν· καὶ δὲν εὗρισκον.

56 Διότι πολλοὶ ἐμαρτύρουν ψεύματα ἐναντίον του· καὶ αἱ μαρτυρίαι τῶν δὲν ἦσαν ἴσαι.

57 Καὶ ἐσηκάθησαν κἄποιοι, καὶ ἐψευδομαρτύρουν ἐναντίον του, λέγοντες·

58 Ὅτι ἡμεῖς τὸν ἠκούσαμεν νὰ λέγῃ· Ὅτι ἐγὼ θέλω χαλάσει τὸν ναὸν τούτον τὸν χειροποιήτον, καὶ εἰς τρεῖς ἡμέρας νὰ κτίσω ἄλλον ἀχειροποιήτον.

59 Καὶ μὴδὲ οὕτως ἦτον ἴση ἡ μαρτυρία τῶν.

60 Καὶ σηκωνόμενος ὁ Ἀρχιερεὺς εἰς τὸ μέσον, ἐρώτησε τὸν Ἰησοῦν, καὶ

Οὐκ ἀποκρίνη οὐδέν; τί οὗτοί σου καταμαρτυροῦσιν;

61 Ὁ δὲ ἐσιώπα, καὶ οὐδὲν ἀπεκρίνατο. Πάλιν ὁ Ἀρχιερεὺς ἐπηρώτα αὐτὸν, καὶ λέγει αὐτῷ· Σὺ εἶ ὁ Χριστὸς, ὁ Υἱὸς τοῦ Εὐλογητοῦ;

62 Ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπεν· Ἐγὼ εἰμὶ καὶ ὤψεσθε τὸν Υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου καθήμενον ἐκ δεξιῶν τῆς δυνάμεως, καὶ ἐρχόμενον μετὰ τῶν νεφελῶν τοῦ οὐρανοῦ.

63 Ὁ δὲ Ἀρχιερεὺς, διαρρήξας τοὺς χιτῶνας αὐτοῦ, λέγει· Τί ἐτι χρεῖαν ἔχομεν μαρτύρων;

64 Ἠκούσατε τῆς βλασφημίας· τί ὑμῖν φαίνεται; Οἱ δὲ πάντες καταέκριναν αὐτὸν εἶναι ἔνοχον θανάτου.

65 Καὶ ἤρξαντό τινες ἐμπνέειν αὐτῷ, καὶ περικαλύπτειν τὸ πρόσωπον αὐτοῦ, καὶ κολαφίζειν αὐτὸν, καὶ λέγειν αὐτῷ· Προφήτευσον. Καὶ οἱ ὑπηρεταὶ ῥαπίσμασιν αὐτὸν ἐβαλλον.

66 Καὶ ὄντος τοῦ Πέτρου ἐν τῇ αὐλῇ κάτω, ἐρχεται μία τῶν παιδισκῶν τοῦ Ἀρχιερέως·

67 Καὶ ἰδοῦσα τὸν Πέτρον θερμαινόμενον, ἐμβλέψασα αὐτῷ, λέγει· Καὶ σὺ μετὰ τοῦ Ναζαρηνοῦ Ἰησοῦ ἦσθα.

68 Ὁ δὲ ἠρησάτο, λέγων· Οὐκ οἶδα, οὐδὲ ἐπίσταμαι τί σὺ λέγεις. Καὶ ἐξῆλθεν ἐξω εἰς τὸ προαύλιον· καὶ ἀλεκτωρ ἐφώνησε.

69 Καὶ ἡ παιδίσκη, ἰδοῦσα αὐτὸν πάλιν, ἤρξατο λέγειν τοῖς παρεστηκόσιν· Ὅτι οὗτος ἐξ αὐτῶν ἐστίν.

70 Ὁ δὲ πάλιν ἠρνεῖτο. Καὶ μετὰ μικρὸν πάλιν οἱ παρεστώτες ἔλεγον τῷ Πέτρῳ· Ἀληθῶς ἐξ αὐτῶν εἶ· καὶ γὰρ Γαλιλαῖος εἶ, καὶ ἡ λαλιά σου ὁμοιάζει.

71 Ὁ δὲ ἤρξατο ἀναθεματίζειν καὶ

εἶπε· Δὲν ἀποκρίνεσαι τίποτε; τί εἶναι ταῦτα, τὰ ὁποῖα μαρτυροῦσιν οὗτοι ἐναντίον σου;

61 Καὶ ἐκεῖνος ἐσιώπα, καὶ δὲν ἀπεκρίθη τίποτε. Πάλιν ὁ Ἀρχιερεὺς τὸν ἠρώτα, καὶ τὸν λέγει· Σὺ εἶσαι ὁ Χριστὸς, ὁ Υἱὸς τοῦ Εὐλογητοῦ;

62 Καὶ ὁ Ἰησοῦς εἶπεν· Ἐγὼ εἰμὶ καὶ θέλετε ἰδεῖ τὸν Υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου νὰ καθῆται ἐκ δεξιῶν τῆς δυνάμεως, καὶ νὰ ἔρχηται μετὰ τὰ σύννεφα τοῦ οὐρανοῦ.

63 Καὶ ὁ Ἀρχιερεὺς ἔσχισε τὰ φορέματά του, καὶ εἶπε· Τί χρεῖαν ἔχομεν πλέον ἀπὸ μάρτυρας;

64 Ἠκούσατε πῶς ἐβλασφήμησε· τί σὺς φαίνεται; Καὶ ἐκεῖνοι ὅλοι τὸν κατέκριναν νὰ ᾔναι ἄξιός θανάτου.

65 Καὶ ἤρχισαν κἀποιοὶ νὰ τὸν πτύωσι, καὶ νὰ σκεπάζωσι τὸ πρόσωπόν του, καὶ νὰ τὸν κτυπῶσι, καὶ νὰ τὸν λέγωσι· Προφήτευσον. Καὶ οἱ ὑπηρεταὶ τὸν ἐκτύπησαν μετὰ ῥαπίσματα.

66 Καὶ ἐν ᾧ ἦτον ὁ Πέτρος εἰς τὴν αὐλὴν κάτω, ἦλθε μία ἀπὸ τὰς δούλῃς τοῦ Ἀρχιερέως·

67 Καὶ ὅταν εἶδε τὸν Πέτρον ὅτι ἐξεσταίνεται, ἀτένισεν εἰς αὐτὸν, καὶ λέγει· Καὶ σὺ μαζὶ ἦσουν μετὰ τὸν Ἰησοῦν τὸν Ναζαρηνόν.

68 Καὶ ἐκεῖνος ἠρησάτο, λέγων· Δὲν ἰδεύω τί λέγεις. Καὶ ἐβγήκεν ἐξω εἰς τὸ προαύλιον· καὶ ὁ πετεινὸς ἐφώνησε.

69 Καὶ ἡ δούλη, ὅταν τὸν εἶδε πάλιν, ἤρχισε νὰ λέγῃ εἰς τοὺς παραστεκομένους· Ὅτι οὗτος ἀπ' αὐτῶν εἶναι.

70 Καὶ ἐκεῖνος πάλιν ἠρησάτο. Καὶ μετ' ὀλίγον πάλιν οἱ παραστεκόμενοι ἔλεγον εἰς τὸν Πέτρον· Ἀληθινὰ καὶ σὺ ἀπ' αὐτῶν εἶσαι· διότι καὶ σὺ Γαλιλαῖος εἶσαι, καὶ ἡ λαλιά σου ὁμοιάζει.

71 Καὶ ἤρχισε νὰ ἀναθεματίζῃ καὶ

ὁμνούν· "Οτι οὐκ αἶδα τὸν ἄνθρωπον τοῦτον ὃν λέγετε.

72 Καὶ ἐκ δευτέρου ἀλέκτωρ ἐφώνησε. Καὶ ἀνεμνήσθη ὁ Πέτρος τοῦ ῥήματος οὗ εἶπεν αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· "Οτι πρὶν ἀλέκτορα φωνῆσαι δις, ἀπαρνήσῃ με τρίς. Καὶ ἐπιβαλὼν, ἔκλαιε.

Κεφ. ιε'. XV.

ΚΑΙ εὐθέως ἐπὶ τὸ πρῶν συμβούλιον ποιήσαντες οἱ Ἀρχιερεῖς μετὰ τῶν Πρεσβυτέρων καὶ Γραμματέων, καὶ ὅλον τὸ συνέδριον, δῆσαντες τὸν Ἰησοῦν ἀπήνεγκαν, καὶ παρέδωκαν τῷ Πιλάτῳ.

2 Καὶ ἐπρώτησεν αὐτὸν ὁ Πιλάτος· Σὺ εἶ ὁ βασιλεὺς τῶν Ἰουδαίων; Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς, εἶπεν αὐτῷ· Σὺ λέγεις.

3 Καὶ κατηγοροῦν αὐτοῦ οἱ Ἀρχιερεῖς πολλά.

4 Ὁ δὲ Πιλάτος πάλιν ἐπρώτησεν αὐτὸν, λέγων· Οὐκ ἀποκρίνη οὐδέν; ἴδε πόσα σου καταμαρτυροῦσιν.

5 Ὁ δὲ Ἰησοῦς οὐκέτι οὐδὲν ἀπεκρίθη, ὥστε θαυμάζειν τὸν Πιλάτον.

6 Κατὰ δὲ ἑορτὴν ἀπέλυνεν αὐτοῖς ἓνα δέσμιον, ὃνπερ ᾔητοῦντο.

7 Ἦν δὲ ὁ λεγόμενος Βαραββᾶς μετὰ τῶν συντασιαστῶν δεδεμένος, οἵτινες ἐν τῇ στάσει φόνον πεποιήκεισαν.

8 Καὶ ἀναβοήσας ὁ ὄχλος, ᾗρξατο αἰτεῖσθαι καθὼς αἶε ἐποίει αὐτοῖς.

9 Ὁ δὲ Πιλάτος ἀπεκρίθη αὐτοῖς, λέγων· Θέλετε ἀπολύσω ὑμῖν τὸν Βασιλέα τῶν Ἰουδαίων;

10 (Ἐγίνωσκε γὰρ ὅτι διὰ φθόνον παραδεδώκεισαν αὐτὸν οἱ Ἀρχιερεῖς)

11 Οἱ δὲ Ἀρχιερεῖς ἀνέσεισαν τὸν ὄχλον, ἵνα μᾶλλον τὸν Βαραββᾶν ἀπολύσῃ αὐτοῖς.

νὰ ὁμῶν· "Οτι δὲν ἰξεύρω τὸν ἄνθρωπον τοῦτον τὸν ὅποιον λέγετε.

72 Καὶ ἐκ δευτέρου ἐφώνησεν ὁ πετεινός. Καὶ ἐνεθυμήθη ὁ Πέτρος τὸν λόγον τὸν ὅποιον εἶπεν εἰς αὐτὸν ὁ Ἰησοῦς· "Οτι πρὸ τοῦ νὰ φωνάξῃ ὁ πετεινὸς δύο φοραῖς, θέλεις μὲ ἀρνήθῃ τρεῖς. Καὶ ᾗρχισε νὰ κλαίῃ.

Κεφ. ιε'. XV.

ΚΑΙ παρενθὺς τὸ πρῶν ἐσυμβουλευέθησαν οἱ Ἀρχιερεῖς μετὰ τοὺς Πρεσβυτέρους καὶ Γραμματεῖς, καὶ ὅλον τὸ συνέδριον, καὶ ἔδесαν τὸν Ἰησοῦν καὶ τὸν ἔφερον, καὶ τὸν ἐπαράδωκαν εἰς τὸν Πιλάτον.

2 Καὶ ὁ Πιλάτος τὸν ᾗρώτησε· Σὺ εἶσαι ὁ βασιλεὺς τῶν Ἰουδαίων; Καὶ ὁ Ἰησοῦς ἀπεκρίθη, καὶ τὸν εἶπε· Σὺ τὸ λέγεις.

3 Καὶ κατηγοροῦν αὐτὸν οἱ Ἀρχιερεῖς πολλά.

4 Καὶ ὁ Πιλάτος πάλιν τὸν μετῴρωτησε, λέγων· Δὲν ἀποκρίνεσαι τίποτε; ἴδε πόσα σοῦ κακομαρτυροῦσι.

5 Καὶ ὁ Ἰησοῦς πλέον δὲν ἀπεκρίθη τίποτε, ὥστε ἐθαύμαζεν ὁ Πιλάτος.

6 Καὶ καθὲ ἑορτὴν τοὺς ἐλευθέρωνεν ἓνα δεμένον, ὅποιον ᾔηθελον ζητήσῃ.

7 Καὶ ἦτον τις λεγόμενος Βαραββᾶς, δεμένος μαζὶ μετὰ ἐκείνους, οἱ ὅποιοι ἐπαναστάτησαν μαζὶ του, οἱ ὅποιοι εἰς τὴν ἀποστασίαν εἶχον κάμνον.

8 Καὶ ὁ ὄχλος ἐβόησε, καὶ ᾗρχισαν νὰ ζητῶσι (νὰ τοὺς κάμνῃ) καθὼς τοὺς ἔκαμε πάντοτε.

9 Καὶ ὁ Πιλάτος τοὺς ἀπεκρίθη, λέγων· Θέλετε νὰ σᾶς ἀπολύσω τὸν Βασιλέα τῶν Ἰουδαίων;

10 (Διότι ᾔξευρεν ὅτι διὰ φθόνον τὸν ἐπαράδωκαν οἱ Ἀρχιερεῖς)

11 Οἱ Ἀρχιερεῖς ὅμως ἐπαρακίνησαν τὸν ὄχλον, νὰ τοὺς ἀπολύσῃ τὸν Βαραββᾶν καλλίτερα.

12 Ὁ δὲ Πιλάτος ἀποκριθεὶς, πάλιν εἶπεν αὐτοῖς· Τί οὖν θέλετε ποιήσω ὃν λέγετε Βασιλέα τῶν Ἰουδαίων;

13 Οἱ δὲ πάλιν ἔκραξαν· Σταύρωσον αὐτόν.

14 Ὁ δὲ Πιλάτος ἔλεγεν αὐτοῖς· Τί γὰρ κακὸν ἐποίησεν; Οἱ δὲ περισσότερώς ἔκραξαν· Σταύρωσον αὐτόν.

15 Ὁ δὲ Πιλάτος, βουλόμενος τῷ ὄχλῳ τὸ ἱκανὸν ποιῆσαι, ἀπέλυσεν αὐτοῖς τὸν Βαραββᾶν, καὶ παρέδωκε τὸν Ἰησοῦν, φραγελλώσας, ἵνα σταυρωθῇ.

16 Οἱ δὲ στρατιῶται ἀπήγαγον αὐτὸν ἔσω τῆς αὐλῆς, ὃ ἔστι πραιτώριον· καὶ συγκυκλοῦσιν ὄλην τὴν σπείραν.

17 Καὶ ἐνδύουσιν αὐτὸν πορφύραν, καὶ περιτιθέασιν αὐτῷ πλέξαντες ἀκανθίνον στέφανον·

18 Καὶ ἤρξαντο ἀσπάζεσθαι αὐτόν· Χαίρε, Βασιλεῦ τῶν Ἰουδαίων.

19 Καὶ ἔτυπτον αὐτοῦ τὴν κεφαλὴν καλάμῳ, καὶ ἐνέπτυν αὐτῷ· καὶ τιθέντες τὰ γόνατα, προσκύνουν αὐτῷ.

20 Καὶ ὅτε ἐπέπαιξαν αὐτῷ, ἐξέδυσαν αὐτὸν τὴν πορφύραν, καὶ ἐνέδυσαν αὐτὸν τὰ ἱμάτια τὰ ἴδια· καὶ ἐξάγουσιν αὐτόν, ἵνα σταυρώσωσιν αὐτόν.

21 Καὶ ἀγγαρεύουσι παράγοντά τινα Σίμωνα Κυρηναῖον, ἐρχόμενον ἀπ' ἀγροῦ, τὸν πατέρα Ἀλεξάνδρου καὶ Γούφου, ἵνα ἄρῃ τὸν σταυρὸν αὐτοῦ.

22 Καὶ φέρουσιν αὐτὸν ἐπὶ Γολγοθᾶ τόπον· ὃ ἔστι μεθερμηνεύμενον, κρανίου τόπος.

23 Καὶ ἐδίδουν αὐτῷ πιεῖν ἐσμυρνισμένον οἶνον· ὃ δὲ οὐκ ἔλαβε.

24 Καὶ σταυρώσαντες αὐτόν, διμερίσιν τὰ ἱμάτια αὐτοῦ, βάλλοντες κλῆρον ἐπ' αὐτὰ, τίς τί ἄρῃ.

12 Καὶ ὁ Πιλάτος ἀπεκρίθη πάλιν, καὶ τοὺς εἶπε· Λοιπὸν τί θέλετε νὰ κάμω ἐκεῖνον τὸν ὁποῖον λέγετε Βασιλέα τῶν Ἰουδαίων;

13 Καὶ ἐκεῖνοι πάλιν ἔκραξαν· Σταύρωσον αὐτόν.

14 Καὶ ὁ Πιλάτος τοὺς ἔλεγε· Καὶ τί κακὸν ἔκαμε; Καὶ ἐκεῖνοι περισσότερον ἔκραξαν· Σταύρωσον αὐτόν.

15 Καὶ ὁ Πιλάτος θέλων νὰ κάμῃ ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον ἤρεσεν εἰς τὸν λαόν, τοὺς ἀπέλυσε τὸν Βαραββᾶν, καὶ ἀφ' οὗ ἔδειρε τὸν Ἰησοῦν, τὸν ἐπαράδωκεν εἰς αὐτοὺς, διὰ νὰ σταυρωθῇ.

16 Καὶ οἱ στρατιῶται τὸν ἐπήραν καὶ τὸν ἔφερον μέσα εἰς τὴν αὐλὴν, τὸ ὁποῖον εἶναι τὸ πραιτώριον· καὶ ἐμάζωξαν ὅλον τὸ τάγμα.

17 Καὶ τὸν ἐνέδυσαν κόκκινον φόρεμα, καὶ ἐπλεξαν στέφανον ἀκανθίνον, καὶ τὸ ἔβαλαν εἰς τὴν κεφαλὴν του·

18 Καὶ ἤρχισαν νὰ τὸν χαιρετῶσι, λέγοντες· Χαίρε, ὦ Βασιλεὺς τῶν Ἰουδαίων.

19 Καὶ τὸν ἐκτύπησαν εἰς τὴν κεφαλὴν μὲ καλάμῳ, καὶ τὸν ἔπτυν· καὶ ἐγονάτιζον, καὶ τὸν ἐπροσκύνουν.

20 Καὶ ἀφ' οὗ τὸν ἐπαιξαν, τὸν ἐκδυσαν τὸ κόκκινον φόρεμα, καὶ τὸν ἐνέδυσαν τὰ φορέματα τὰ ἐδικὰ του· καὶ τὸν ἔφερον ἔξω, διὰ νὰ τὸν σταυρώσωσι.

21 Καὶ ἠγγάρευσαν κάποιον Σίμωνα Κυρηναῖον, ὁ ὁποῖος διέβαιναν ἀπὸ ἐκεῖ καὶ ἤρχετο ἀπὸ τοῦ χωράφιου, τὸν πατέρα τοῦ Ἀλεξάνδρου καὶ Γούφου, διὰ νὰ σηκώσῃ τὸν σταυρὸν του.

22 Καὶ ἔφερον τὸν (Ἰησοῦν) εἰς τὸν τόπον τοῦ Γολγοθᾶ· ὁ ὁποῖος ἐρμηνεύεται, τόπος κρανίου.

23 Καὶ τὸν ἔδιδον νὰ πῇ κρασίον ἀνακατωμένον με σμύρναν· ἐκεῖνος ὅμως δὲν τὸ ἐπῆρε.

24 Καὶ ἀφ' οὗ τὸν ἐσταύρωσαν, ἐμοίρασαν τὰ φορέματά του, καὶ ἔρριπτον λαχνούς, ποῖον νὰ πάρῃ καθείς ἀπ' αὐτά.

25 Ἦν δὲ ὥρα τρίτη, καὶ ἐσταύρωσαν αὐτόν.

26 Καὶ ἦν ἡ ἐπιγραφὴ τῆς αἰτίας αὐτοῦ ἐπιγεγραμμένη· Ὁ ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ἸΟΥΔΑΙΩΝ.

27 Καὶ σὺν αὐτῷ σταυροῦσι δύο ληστές· ἓνα ἐκ δεξιῶν, καὶ ἓνα ἐξ εὐωνύμων αὐτοῦ.

28 Καὶ ἐπληρώθη ἡ γραφή, ἡ λέγουσα· Καὶ μετὰ ἀνόμων ἐλογίσθη.

29 Καὶ οἱ παραπορευόμενοι ἐβλασφήμουν αὐτόν, κινούντες τὰς κεφαλὰς αὐτῶν, καὶ λέγοντες· Οὐαί, ὁ καταλύων τὸν ναὸν, καὶ ἐν τρισὶν ἡμέραις οἰκοδομῶν·

30 Σῶσον σεαυτόν, καὶ κατάβα ἀπὸ τοῦ σταυροῦ.

31 Ὅμοίως δὲ καὶ οἱ Ἀρχιερεῖς ἐμπαίζοντες πρὸς ἀλλήλους, μετὰ τῶν Γραμματέων, ἔλεγον· Ἄλλους ἔσωσεν, ἑαυτόν οὐ δύναται σῶσαι.

32 Ὁ Χριστὸς ὁ βασιλεὺς τοῦ Ἰσραὴλ καταβάτω νῦν ἀπὸ τοῦ σταυροῦ, ἵνα ἰδῶμεν καὶ πιστεύσωμεν. Καὶ οἱ συνεσταυρωμένοι αὐτῷ ᾠνεῖ-
διζον αὐτόν.

33 Γενομένης δὲ ὥρας ἑκτης, σκότος ἐγένετο ἐφ' ὅλην τὴν γῆν, ἕως ὥρας ἐννάτης.

34 Καὶ τῇ ὥρᾳ τῇ ἐννάτῃ ἐβόησεν ὁ Ἰησοῦς φωνῇ μεγάλῃ, λέγων· Ἐλωὶ, Ἐλωὶ, λαμμᾶ σαβαχθανί· ὃ ἐστὶ μεθερμηνευόμενον· Ὁ Θεός μου, ὁ Θεός μου, εἰς τί με ἐγκατέλιπες;

35 Καὶ τινες τῶν παρεστηκότων ἀκούσαντες, ἔλεγον· Ἰδοὺ, Ἠλίαν φανεῖ.

36 Δραμὼν δὲ εἷς, καὶ γεμίσας σπόγγον ὄξους, περιθείς τε καλάμῳ, ἐπότιζεν αὐτόν, λέγων· Ἀφετε· ἰδωμεν εἰ ἔρχεται Ἠλίας καθελεῖν αὐτόν.

25 Καὶ ἦτον ὥρα τρίτη, ὅτε τὸν ἐσταύρωσαν.

26 Καὶ ἡ ἐπιγραφὴ τῆς αἰτίας τοῦ ἦτον ἐπάνω γεγραμμένη· Ὁ ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ἸΟΥΔΑΙΩΝ.

27 Καὶ μαζί μὲ αὐτόν ἐσταύρωσαν δύο ληστές· ἓνα ἀπὸ τὰ δεξιὰ, καὶ ἄλλον ἀπὸ τὰ ἀριστερά του.

28 Καὶ ἐτελειώθη ἡ γραφή, ἡ ὅποια λέγει· Καὶ ἐλογαριάσθη μαζί μὲ τοὺς ἀνόμους.

29 Καὶ οἱ διαβαίνοντες (ἀπὸ τὸν δρόμον) τὸν ἐβλασφήμουν, κινούντες τὰς κεφαλὰς των, καὶ λέγοντες· Οὐαί, σὺ ὁ ὁποῖος χαλᾷς τὸν ναὸν, καὶ εἰς τρεῖς ἡμέρας τὸν οἰκοδομεῖς·

30 Σῶσαι τὸν ἑαυτόν σου, καὶ κατάβα ἀπὸ τὸν σταυρόν.

31 Ὅμοίως καὶ οἱ Ἀρχιερεῖς περιπαίζοντες ἀνάμεσόν των, μὲ τοῖς Γραμματεῖς, ἔλεγον· Ἄλλους ἐλύτρωσε, καὶ τὸν ἑαυτόν του δὲν δύναται νὰ λυτρώσῃ.

32 Ὁ Χριστὸς ὁ βασιλεὺς τοῦ Ἰσραὴλ, ὡς καταβῇ τώρα ἀπὸ τὸν σταυρόν, διὰ νὰ ἰδῶμεν καὶ νὰ πιστεύσωμεν. Καὶ ἐκείνοι οἱ ὁποῖοι ἦσαν μαζί μὲ αὐτόν ἐσταυρωμένοι, τὸν ᾠνεῖ-
ζον.

33 Καὶ ὅταν ἐγένινεν ἑκτη ὥρα, ἐσκοτεινιάσθη ἡ γῆ ὅλη, ἕως τὴν ἐννάτην ὥραν.

34 Καὶ τὴν ἐννάτην ὥραν ἐβόησεν ὁ Ἰησοῦς μὲ μεγάλῃν φωνῇ, καὶ εἶπεν· Ἐλωὶ, Ἐλωὶ, λαμμᾶ σαβαχθανί· τὸ ὁποῖον μεθερμηνευόμενον (θέλει νὰ εἰπῇ)· Ὁ Θεός, ὁ Θεός μου, διὰ τί μὲ ἐγκατέλιπες;

35 Καὶ κῆποιοι ἀπὸ ἐκείνους οἱ ὁποῖοι ἐπαραστέκοντο ἐκεῖ, καθὼς τὸ ἤκουσαν, εἶπον· Ἰδοὺ, φωνάζει τὸν Ἠλίαν.

36 Καὶ ἔτρεξεν εἰς αὐτούς, καὶ ἐγέμισεν ἀπὸ ὀξυδίου ἐν σπογγᾷ, καὶ τὸ ἐβαλεν εἰς καλάμῳ, καὶ τὸν ἐπότιζε, καὶ ἔλεγεν· Ἀφῆτε· νὰ ἰδῶμεν ἐὰν ἔρχεται ὁ Ἠλίας νὰ τὸν καταβάσῃ.

37 Ὁ δὲ Ἰησοῦς, ἀφείς φωνὴν μεγάλην, ἐξεπνευσε.

38 Καὶ τὸ καταπέτασμα τοῦ ναοῦ ἐσχίσθη εἰς δύο, ἀπὸ ἄνωθεν ἕως κάτω.

39 Ἰδὼν δὲ οἱ κεντυρίων, ὁ παρεστηκὸς ἐξ ἐναντίας αὐτοῦ, ὅτι οὕτω κράζας ἐξεπνευσεν, εἶπεν· Ἀληθῶς ὁ ἄνθρωπος οὗτος Υἱὸς ἦν Θεοῦ.

40 Ἦσαν δὲ καὶ γυναῖκες ἀπὸ μακρόθεν θεωροῦσαι· ἐν αἷς ἦν καὶ Μαρία ἡ Μαγδαληνὴ, καὶ Μαρία ἡ τοῦ Ἰακώβου τοῦ μικροῦ, καὶ Ἰωσὴ μήτηρ, καὶ Σαλώμῃ.

41 Αἱ καὶ ὅτε ἦν ἐν τῇ Γαλιλαίᾳ, ἠκολούθουν αὐτῷ, καὶ δηκόνουν αὐτῷ· καὶ ἄλλαι πολλαὶ αἱ συναναβασαὶ αὐτῷ εἰς Ἱερουσόλυμα.

42 Καὶ ἦδη ὀψίας γενομένης, (ἐπεὶ ἦν παριασκευῇ, ὃ ἐστὶ προσάββατον,)

43 Ἦλθεν Ἰωσήφ ὁ ἀπὸ Ἀρριμαθαίας, εὐσχήμων βουλευτῆς, ὃς καὶ αὐτὸς ἦν προσδεχόμενος τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ, τοιμήσας εἰσῆλθε πρὸς Πιλάτον, καὶ ᾐτήσατο τὸ σῶμα τοῦ Ἰησοῦ.

44 Ὁ δὲ Πιλάτος ἐθαύμασεν εἰ ἦδη τέθνηκε· καὶ προσκαλεσάμενος τὸν κεντυρίωνα, ἐπρώτησεν αὐτὸν εἰ παλαι ἀπέθανε.

45 Καὶ γνοὺς ἀπὸ τοῦ κεντυρίωνος, ἐδωρήσατο τὸ σῶμα τῷ Ἰωσήφ.

46 Καὶ ἀγοράσας σινδὸνα, καὶ καθελὼν αὐτὸν, ἐνείλησε τῇ σινδόνι· καὶ κατέθηκεν αὐτὸν ἐν μνημείῳ ὃ ἦν λεηλατούμενον ἐκ πέτρας· καὶ προσέκλυσε λίθον ἐπὶ τὴν θύραν τοῦ μνημείου.

47 Ἥ δὲ Μαρία ἡ Μαγδαληνὴ καὶ Μαρία Ἰωσὴ θεωροῦν ποῦ τίθεται.

37 Καὶ ὁ Ἰησοῦς, ἀφίων μεγάλην φωνὴν, ἐξεψύχησε.

38 Καὶ τὸ καταπέτασμα τοῦ ναοῦ ἐσχίσθη εἰς δύο (κομματία), ἀπεπάνω ἕως κάτω.

39 Καὶ ὅταν εἶδεν ὁ ἐκατόνταρχος, ὁ ὁποῖος ἐπαρστέκετο ἀπ' ἐναντίας του, ὅτι ἀφ' οὗ οὕτως ἐκράξεν, ἐξεψύχησεν, εἶπεν· Ἀληθινὰ ὁ ἄνθρωπος οὗτος Θεοῦ Υἱὸς ἦτον.

40 Ἦσαν καὶ γυναῖκες αἱ ὁποῖαι ἐβλεπον ἀπὸ μακρὰν· μεταξὺ τῶν ὁποίων ἦσαν ἡ Μαρία ἡ Μαγδαληνὴ, καὶ Μαρία ἡ μήτηρ τοῦ Ἰακώβου τοῦ μικροῦ, καὶ τοῦ Ἰωσὴ, καὶ ἡ Σαλώμῃ.

41 Αἱ ὁποῖαι τὸν ἠκολούθουν, καὶ ὅταν ἦτον εἰς τὴν Γαλιλαίαν, καὶ τὸν ὑπηρετοῦν· καὶ ἄλλαι πολλαὶ αἱ ὁποῖαι ἀνέβησαν μαζὶ μετ' αὐτὸν εἰς τὰ Ἱερουσόλυμα.

42 Καὶ ὅταν ἐβραδύνασεν ἡδὴ, (ἐπεὶ εἶδὲ ἦτον παριασκευῇ, ἡ ὁποία εἶναι προτιήτερα ἀπὸ τὸ σάββατον,)

43 Ἦλθεν ὁ Ἰωσήφ, ὁ ὁποῖος ἦτον ἀπὸ τὴν Ἀρριμαθαίαν, τίμιος βουλευτῆς, ὁ ὁποῖος καὶ αὐτὸς ἐκδέχετο τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ, καὶ ἐτόλμησε καὶ ἐμβῆκε εἰς τὸν Πιλάτον, καὶ ἐζήτησε τὸ σῶμα τοῦ Ἰησοῦ.

44 Καὶ ὁ Πιλάτος ἐθαύμασεν ἂν ἕως τότε ἀπέθανε· καὶ ἐκάλεσε τὸν ἐκατόνταρχον, καὶ τὸν ᾠρώτησεν ἂν ἀπέθανεν ἀπὸ πολλῆν ὥραν.

45 Καὶ ὅταν ἔμαθεν ἀπὸ τὸν ἐκατόνταρχον, (ὅτι ἀπέθανεν,) ἐχάρισεν εἰς τὸν Ἰωσήφ τὸ σῶμα.

46 Καὶ ἐκεῖνος ἠγόρασεν ἓν σινδόνιον, καὶ κατέβασε τὸ σῶμα τοῦ Ἰησοῦ ἀπὸ τὸν σταυρὸν, καὶ τὸ ἐνετύλιξε μετ' ὃ σινδόνι· καὶ τὸ ἐβαλε μέσῃ εἰς τὸ μνήμα, τὸ ὁποῖον μνήμα ἦτον πελεκημένον ἀπὸ πέτραν· καὶ ἐκύλισε μίαν πέτραν μεγάλην καὶ ἐφράξε τὸ στόμα τοῦ μνημείου.

47 Καὶ ἡ Μαρία ἡ Μαγδαληνὴ καὶ ἡ Μαρία ἡ τοῦ Ἰωσὴ ἐβλεπον ποῦ βάλλεται.

Κεφ. ις'. XVI.

ΚΑΙ διαγενομένου τοῦ σαββάτου, Μαρία ἡ Μαγδαληνῇ, καὶ Μαρία ἡ τοῦ Ἰακώβου, καὶ Σαλώμῃ, ἡγόρασαν ἀρώματα, ἵνα ἐλθοῦσαι ἀλείψωσιν αὐτόν.

2 Καὶ λίαν πρωὶ τῆς μιᾶς σαββάτων ἐρχονται ἐπὶ τὸ μνημεῖον, ἀνατείλαντος τοῦ ἡλίου.

3 Καὶ ἔλεγον πρὸς ἑαυτάς· Τίς ἀποκυλίσει ἡμῖν τὸν λίθον ἐκ τῆς θύρας τοῦ μνημείου;

4 Καὶ ἀναβλέψασαι θεωροῦσιν ὅτι ἀποκεκύλισται ὁ λίθος· ἦν γὰρ μέγας σφόδρα.

5 Καὶ εἰσελθοῦσαι εἰς τὸ μνημεῖον, εἶδον νεανίσκον καθήμενον ἐν τοῖς δεξιαῖς, περιβεβλημένον στολὴν λευκὴν· καὶ ἐξεθαμβήθησαν.

6 Ὁ δὲ λέγει αὐταῖς· Μὴ ἐκθαμβεῖσθε· Ἰησοῦν ζητεῖτε τὸν Ναζαρητὸν τὸν ἐσταυρωμένον· ἡγέρθη, οὐκ ἐστὶν ὧδε· ἴδε, ὁ τόπος ὅπου ἐθηκαν αὐτόν.

7 Ἀλλ' ὑπάγετε, εἰπάτε τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ, καὶ τῷ Πέτρῳ, ὅτι προάγει ὑμᾶς εἰς τὴν Γαλιλαίαν· ἐκεῖ αὐτὸν ὄψεσθε, καθὼς εἶπεν ὑμῖν.

8 Καὶ ἐξελθοῦσαι ταχὺ, ἔφυγον ἀπὸ τοῦ μνημείου· εἶχε δὲ αὐτὰς τρόμος καὶ ἔκστασις· καὶ οὐδενὶ οὐδὲν εἶπον· ἐφοβοῦντο γάρ.

9 Ἀναστὰς δὲ πρωὶ πρώτη σαββάτου, ἐφάνη πρῶτον Μαρίᾳ τῇ Μαγδαληνῇ, ἀφ' ἧς ἐκβεβλήκει ἑπτὰ δαιμόνια.

10 Ἐκείνη πορευθεῖσα ἀπήγγειλε ταῖς μετ' αὐτοῦ γενομένοις, πενθοῦσι καὶ κλαίουσιν·

11 Κακεῖνοι, ἀκούσαντες ὅτι ζῇ, καὶ ἐθεάθη ὑπ' αὐτῆς, ἠπίστησαν.

12 Μετὰ δὲ ταῦτα δυσὶν ἐξ αὐτῶν περιπατοῦσιν ἐφανερώθη ἐν ἑτέρᾳ

Κεφ. ις'. XVI.

ΚΑΙ ὅταν ἐπέρασε τὸ σάββατον, Μαρία ἡ Μαγδαληνῇ, καὶ Μαρία (ἡ μήτηρ) τοῦ Ἰακώβου, καὶ ἡ Σαλώμῃ, ἡγόρασαν μυρίσματα, διὰ νὰ ὑπάγωσι νὰ τὸν ἀλείψωσι.

2 Καὶ πολλὰ πρωὶ ἀπὸ τὴν πρώτην τῆς ἐβδομάδος ἦλθον εἰς τὸ μνῆμα, ὅταν ἐβγαίνειν ὁ ἥλιος.

3 Καὶ ἔλεγον ἀνάμεσόν των· Τίς θέλει μᾶς κυλίσει τὴν πέτραν ἀπὸ τῆς θύρας τοῦ μνημείου;

4 Καὶ ἀνέβλεψαν καὶ θεωροῦσιν ὅτι ὁ λίθος εἶναι κυλισμένος· διότι ἦτον πολλὰ μέγας.

5 Καὶ ἐμβαίνοντες εἰς τὸ μνῆμα, εἶδον ἕνα νέον ὁ ὁποῖος ἐκάθετο εἰς τὰ δεξιὰ ἐνδυμένους φορεσίαν λευκὴν· καὶ ἐξετρόμαξαν.

6 Καὶ ἐκεῖνος ταῖς εἶπε· Μὴ φοβεῖσθε· τὸν Ἰησοῦν ζητεῖτε τὸν Ναζαρητὸν τὸν ἐσταυρωμένον· ἀνέστη, δὲν εἶναι ὧδε· ἰδοὺ, ὁ τόπος ὅπου τὸν ἔβαλον.

7 Ἀλλ' ὑπάγετε, εἰπέτε εἰς τοὺς μαθητάς του, καὶ εἰς τὸν Πέτρον, ὅτι ὑπάγει προτῆτερά σας εἰς τὴν Γαλιλαίαν· ἐκεῖ θέλετε τὸν ἰδεῖ, καθὼς σᾶς εἶπε.

8 Καὶ ἐβῆκαν ἔξω, καὶ ἔφυγον ἀπὸ τὸ μνῆμα· διότι τὰς ἐπίασε τρόμος καὶ ἔκστασις· καὶ δὲν εἶπαν εἰς κανένα τίποτε· διότι ἐφοβοῦντο.

9 Καὶ ἀφ' οὗ ἀνέστήθη τὸ πρωὶ τὴν πρώτην τῆς ἐβδομάδος, ἐφάνη πρῶτον εἰς τὴν Μαρίαν τὴν Μαγδαληνῇ, ἀπὸ τὴν ὁποίαν ἐβγαλεν ἑπτὰ δαιμόνια.

10 Ἐκείνη ὑπῆγε καὶ τὸ εἶπεν εἰς ἐκείνους, οἱ ὁποῖοι ἦσαν (προτῆτερα) μαζί του, οἱ ὁποῖοι ἐλυποῦντο καὶ ἔκλαιον·

11 Καὶ ἐκεῖνοι, ὅταν ἤκουσαν ὅτι ζῇ, καὶ ὅτι τὸν εἶδεν αὕτη, δὲν ἐπίστευσαν.

12 Καὶ ὕστερον ἀπὸ ταῦτα ἐφανερώθη εἰς ἄλλο εἶδος εἰς δύο ἀπ'

μορφή, πορευομένοις εἰς ἀγρόν.

13 Καὶ ἐκεῖνοι ἀπελθόντες ἀπήγγειλαν τοῖς λοιποῖς· οὐδὲ ἐκείνοις ἐπίστευσαν.

14 Ὑστερον, ἀνακειμένοις αὐτοῖς τοῖς ἑνδεκά ἐφανερώθη, καὶ ὤνειδισε τὴν ἀπιστίαν αὐτῶν καὶ σκληροκαρδίαν· ὅτι τοῖς θρασυμένοις αὐτὸν ἐγγεγερμένον οὐκ ἐπίστευσαν.

15 Καὶ εἶπεν αὐτοῖς· Πορευθέντες εἰς τὸν κόσμον ἅπαντα, κηρύξατε τὸ εὐαγγέλιον πάσῃ τῇ κτίσει.

16 Ὁ πιστεύσας καὶ βαπτισθεὶς, σωθήσεται· ὁ δὲ ἀπιστήσας, κατακριθήσεται.

17 Σημεῖα δὲ τοῖς πιστεύουσι ταῦτα παρακολουθήσει· Ἐν τῷ ὀνόματί μου δαιμόνια ἐκβαλοῦσι· γλώσσας λαλήσουσι καιναῖς·

18 Ὁφείας ἀροῦσι· κἄν θανάσιμόν τι πίνωσι, οὐ μὴ αὐτοὺς βλάψει· ἐπὶ ἀρρώστους χεῖρας ἐπιθήσουσι, καὶ καλῶς ἐξουσιν.

19 Ὁ μὲν οὖν Κύριος μετὰ τὰ λαλῆσαι αὐτοῖς, ἀνελήφθη εἰς τὸν οὐρανόν, καὶ ἐκάθισεν ἐκ δεξιῶν τοῦ Θεοῦ.

20 Ἐκεῖνοι δὲ ἐξελθόντες ἐκήρυξαν πανταχοῦ, τοῦ Κυρίου συνεργοῦντος, καὶ τὸν λόγον βεβαιοῦντος διὰ τῶν ἐπακολουθούντων σημείων.

αὐτοὺς, οἱ ὅποιοι ἐπεριπάτουσαν καὶ ἐπήγαινον εἰς τὸ χωράφιον.

13 Καὶ ἐκεῖνοι πηγαίνοντες τὸ εἶπαν καὶ εἰς τοὺς ἄλλους· καὶ οὐδὲ ἐκεῖνοις ἐπίστευσαν.

14 Ὑστερον, ἐν ᾧ ἐκάθοντο οἱ ἑνδεκά εἰς τὴν τράπεζαν, ἐφανερώθη εἰς αὐτοὺς, καὶ ὤνειδισε τὴν ἀπιστίαν καὶ τὴν σκληροκαρδίαν τῶν· ὅτι δὲν ἐπίστευσαν ἐκεῖνους, οἱ ὅποιοι τὸν εἶδαν ἀναστῆναι.

15 Καὶ τοὺς εἶπεν· Ὑπάγετε εἰς ὅλον τὸν κόσμον, καὶ κηρύξατε τὸ εὐαγγέλιον εἰς ὅλην τὴν κτίσιν.

16 Ὅποιος πιστεύσῃ καὶ βαπτισθῇ, θέλει σωθῇ· καὶ ὅποιος δὲν πιστεύσῃ, θέλει κατακριθῇ.

17 Καὶ ἐκεῖνους οἱ ὅποιοι πιστεύουσι, ταῦτα τὰ σημεῖα θέλουσι τοὺς ἀκολουθήσει· Εἰς τὸ ὄνομά μου θέλουσιν βγᾶλει δαιμόνια· γλώσσας θέλουσι λαλήσει νέας·

18 Ὅφidia θέλουσι πιάσει· κἄν φαρμάκι θανάσιμον πίνωσι, δὲν θέλει τοὺς βλάψει· ἐπάνω εἰς ἀρρώστους θέλουσι βάλλει τὰς χεῖρας τῶν, καὶ θέλουσιν ἰατρευθῇ.

19 Ὁ Κύριος λοιπὸν ἄφ' οὗ τοῖς εἶπε τὰ λόγια ταῦτα, ἀνελήφθη εἰς τὸν οὐρανόν, καὶ ἐκάθισεν ἐκ δεξιῶν τοῦ Θεοῦ.

20 Καὶ ἐκεῖνοι ἐβγαίνοντες ἐκήρυξαν εἰς κάθε τόπον τὸν λόγον, συνεργοῦντος τοῦ Κυρίου, καὶ βεβαιοῦντος τὸν λόγον διὰ μέσου τῶν σημείων, τὰ ὅποια τοὺς ἠκολούθησαν.

ΤΟ

ΚΑΤΑ ΛΟΥΚΑΝ

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ.

Κεφ α'. Ι.

ἘΠΕΙΔΗ ΠΟΛΛΟΙ ἐπεχείρησαν ἀνατάξασθαι διήγησιν περὶ τῶν πεληροφρονημένων ἐν ἡμῖν πραγμάτων,

Κεφ. α'. Ι.

ἘΠΕΙΔΗ ΠΟΛΛΟΙ ἐπιχειρήσθησαν νὰ βάλωσιν εἰς τάξιν τὴν διήγησιν τῶν πραγμάτων, τὰ ὅποια ἐληροφροήθημεν,

2 Καθὼς παρέδωκαν ἡμῖν οἱ ἀπ' ἀρχῆς αὐτόπται καὶ ὑπηρεταὶ γενόμενοι τοῦ λόγου·

3 Ἐδοξε καὶ μοι, παρηκολουθήκοτι ἄνωθεν πᾶσιν ἀκριβῶς, καθεξῆς σοι γράψαι, κράτιστε Θεόφιλε·

4 Ἴνα ἐπιγνῶς περὶ ὧν κατηχήθης λόγων τὴν ἀσφάλειαν.

5 ἘΓΕΝΕΤΟ ἐν ταῖς ἡμέραις Ἡρώδου τοῦ βασιλέως τῆς Ἰουδαίας, ἱερεὺς τις ὀνόματι Ζαχαρίας, ἐξ ἐφημερίας Ἀβιά· καὶ ἡ γυνὴ αὐτοῦ ἐκ τῶν θυγατέρων Ἀαρῶν, καὶ τὸ ὄνομα αὐτῆς Ἑλισάβετ.

6 Ἦσαν δὲ δίκαιοι ἀμφοτέροι ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ, πορευόμενοι ἐν πάσαις ταῖς ἐντολαῖς καὶ δικαιομασί τοῦ Κυρίου ἀμεμπτοι.

7 Καὶ οὐκ ἦν αὐτοῖς τέκνον, καθότι ἡ Ἑλισάβετ ἦν στῆρα, καὶ ἀμφοτέροι προβεβηκότες ἐν ταῖς ἡμέραις αὐτῶν ἦσαν.

8 Ἐγένετο δὲ ἐν τῷ ἱερατεῦν αὐτὸν ἐν τῇ τάξει τῆς ἐφημερίας αὐτοῦ ἐναντι τοῦ Θεοῦ,

9 Κατὰ τὸ ἔθος τῆς ἱερατείας, ἔλαχε τοῦ θυμιάσαι, εἰσελθὼν εἰς τὸν ναὸν τοῦ Κυρίου.

10 Καὶ πᾶν τὸ πλῆθος τοῦ λαοῦ ἦν προσευχόμενον ἔξω τῇ ὥρᾳ τοῦ θυμιάματος.

11 Ὡφθη δὲ αὐτῷ ἄγγελος Κυρίου, ἐστὼς ἐκ δεξιῶν τοῦ θυσιαστηρίου τοῦ θυμιάματος.

12 Καὶ ἐταράχθη Ζαχαρίας ἰδὼν, καὶ φόβος ἐπέπεσεν ἐπ' αὐτόν.

13 Εἶπε δὲ πρὸς αὐτὸν ὁ ἄγγελος· Μὴ φοβοῦ, Ζαχαρία· διότι εἰσηκούσθη ἡ δέησίς σου· καὶ ἡ γυνὴ σου Ἑλισάβετ γεννήσει υἱόν σοι, καὶ καλέσεις τὸ ὄνομα αὐτοῦ Ἰωάννην.

2 Καθὼς μᾶς τὰ ἐπαράδωκαν ἐκείνοι, οἱ ὁποῖοι τὰ εἶδαν μετὰ τὰ ὀμμάτια των ἀπὸ τὴν ἀρχὴν καὶ ἔγιναν ὑπηρεταὶ τοῦ λόγου·

3 Ἐφάνη καὶ εἰς ἐμέ, ὁ ὁποῖος ἠκούθησα ἀπὸ τὴν ἀρχὴν εἰς ὅλα, ὃ κράτιστε Θεόφιλε, νῦν σοὶ τὰ γράψω καταλεπτῶς καθεξῆς·

4 Διὰ νῦν γνωρίσης τὸ βέβαιον ἐκείνων τῶν πραγμάτων, τὰ ὁποῖα ἐδιδάχθης.

5 Εἰς τὰς ἡμέρας Ἡρώδου τοῦ βασιλέως τῆς Ἰουδαίας, ἦτον ἄριστος ἱερεὺς, τὸ ὄνομα τοῦ Ζαχαρίας, ἀπὸ τὴν ἐφημερίαν τοῦ Ἀβιά· καὶ ἡ γυνὴ τοῦ ἦτον ἀπὸ τὰς θυγατέρας τοῦ Ἀαρῶν, καὶ τὸ ὄνομα τῆς ἦτον Ἑλισάβετ.

6 Καὶ ἦσαν καὶ οἱ δύο δίκαιοι ἐμπροσθεν τοῦ Θεοῦ, καὶ ἐπήγανον εἰς ὅλας τὰς παραγγελίας καὶ εἰς τὰ δικαιώματα τοῦ Κυρίου χωρὶς καμμίαν κατηγορίαν.

7 Καὶ δὲν εἶχον παιδίον, διότι ἡ Ἑλισάβετ ἦτον στῆρα, καὶ οἱ δύο ἦσαν περασμένοι ἀπὸ τὸν καιρὸν τῶν.

8 Καὶ ὅτε αὐτὸς ἱεράτευεν εἰς τὴν τάξιν τῆς ἐφημερίας τοῦ ἐμπροσθεν τοῦ Θεοῦ,

9 Κατὰ τὴν συνήθειαν τῆς ἱερατείας, ἔλαχε νῦν θυμιάση, ἐμβαίνων εἰς τὸν ναὸν τοῦ Κυρίου.

10 Καὶ ὅλον τὸ πλῆθος τοῦ λαοῦ ἦτον ἔξω καὶ ἐπροσέυχeto εἰς τὴν ὥραν τοῦ θυμιάματος.

11 Καὶ ἐφάνη εἰς αὐτὸν ἄγγελος Κυρίου, στεκόμενος ἀπὸ τὰ δεξιά τοῦ θυσιαστηρίου τοῦ θυμιάματος.

12 Καὶ ἀφ' οὗ τὸν εἶδεν ὁ Ζαχαρίας, ἐταράχθη, καὶ φόβος μεγάλος ἐπεσεν εἰς αὐτόν.

13 Καὶ ὁ ἄγγελος τὸν εἶπε· Μὴ φοβεῖσαι, Ζαχαρία· διότι ἠκούσθη ἡ δέησίς σου· καὶ ἡ γυνὴ σου ἡ Ἑλισάβετ θέλει σοὶ γεννήσει υἱόν, καὶ θέλεις καλέσει τὸ ὄνομα τοῦ Ἰωάννην.

14 Καὶ ὅσαι χαρὰ σοὶ καὶ ἀγαλλίασις, καὶ πολλοὶ ἐπὶ τῇ γεννήσει αὐτοῦ χαρίζονται.

15 Ἔσται γὰρ μέγας ἐνώπιον τοῦ Κυρίου· καὶ οἶνον καὶ σίκερα οὐ μὴ πῖν· καὶ Πνεύματος ἁγίου πλησθήσεται ἔτι ἐκ κοιλίας μητρὸς αὐτοῦ.

16 Καὶ πολλοὺς τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ ἐπιστρέψει ἐπὶ Κύριον τὸν Θεὸν αὐτῶν.

17 Καὶ αὐτὸς προελεύσεται ἐνώπιον αὐτοῦ ἐν πνεύματι καὶ δυνάμει Ἡλίου, ἐπιστρέψαι καρδίας πατέρων ἐπὶ τέκνα, καὶ ἀπειθεῖς ἐν φρονήσει δικαίων, ἑτοιμάσαι Κυρίῳ λαὸν κατεσκευασμένον.

18 Καὶ εἶπε Ζαχαρίας πρὸς τὸν ἄγγελον· Κατὰ τί γνώσομαι τοῦτο; ἐγὼ γάρ εἰμι Πρεσβύτης, καὶ ἡ γυνή μου προβεβηκυῖα ἐν ταῖς ἡμέραις αὐτῆς.

19 Καὶ ἀποκριθεὶς ὁ ἄγγελος, εἶπεν αὐτῷ· Ἐγὼ εἰμι Γαβριήλ ὁ παρεστὴκὸς ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ· καὶ ἀπετάλην λαλῆσαι πρὸς σε, καὶ εὐαγγελίσασθαί σοι ταῦτα.

20 Καὶ ἰδὼν, ἔσθι σιωπῶν, καὶ μὴ δυνάμενος λαλῆσαι, ἄχρι ἧς ἡμέρας γένηται ταῦτα· ἀνθρώπων οὐκ ἐπίστευσας τοῖς λόγοις μου, οὔτινες πληρωθήσονται εἰς τὸν καιρὸν αὐτῶν.

21 Καὶ ἦν ὁ λαὸς προσδοκῶν τὸν Ζαχαρίαν· καὶ ἐθαύμαζον ἐν τῷ ᾧ οὐκ ἔμελλεν αὐτὸν ἐν τῷ νῶ.

22 Ἐξελθὼν δὲ οὐκ ἠδύνατο λαλῆσαι αὐτοῖς· καὶ ἐπέγνωσαν ὅτι ὀπτασίαν ἑώρακεν ἐν τῷ νῶ· καὶ αὐτὸς ἦν διανεύων αὐτοῖς· καὶ διέμενε κοιφός.

23 Καὶ ἐγένετο ὡς ἐπλήσθησαν αἱ ἡμέραι τῆς λειτουργίας αὐτοῦ, ἀπῆλθεν εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ.

24 Μετὰ δὲ ταύτας τας ἡμέρας συνέλαβεν Ἐλισάβετ ἡ γυνὴ αὐτοῦ.

14 Καὶ θέλει σοὶ εἶναι χαρὰ καὶ ἀγαλλίασις, καὶ πολλοὶ θέλουσι χαρῇ εἰς τὴν γεννήσιν του.

15 Διότι θέλει εἶναι μέγας ἔμπροσθεν τοῦ Θεοῦ· καὶ κρασίον καὶ σίκερα νὰ μὴ πῖν· καὶ θέλει γεμισθῇ ἀπὸ Πνεύματος ἁγίου, ἀκόμη ἀπὸ τὴν κοιλίαν τῆς μητρὸς του.

16 Καὶ θέλει γυρίσει πολλοὺς ἀπὸ τοὺς υἱοὺς τοῦ Ἰσραὴλ εἰς τὸν Κύριον τὸν Θεὸν των.

17 Καὶ αὐτὸς θέλει ὑπάγει ἔμπροσθέν του μὲ πνεῦμα καὶ δυνάμιν Ἡλίου, καὶ θέλει γυρίσει τὰς καρδίας τῶν πατέρων εἰς τὰ παιδία, καὶ τοὺς ἀπειθεῖς εἰς τὴν φρόνησιν τῶν δικαίων, νὰ κατασκευασθῇ λαὸν ἑτοιμον εἰς τὸν Κύριον τὸν Θεόν.

18 Καὶ εἶπε Ζαχαρίας πρὸς τὸν ἄγγελον· Καὶ πῶς νὰ γνωρίσω τοῦτο; διότι ἐγὼ εἰμαι γέρων, καὶ ἡ γυνή μου περασμένη ἀπὸ τὸν καιρὸν της.

19 Καὶ ἀπεκρίθη ὁ ἄγγελος, καὶ εἶπεν εἰς αὐτόν· Ἐγὼ εἰμαι ὁ Γαβριήλ, ὁ ὁποῖος παραστέκομαι ἔμπροσθεν τοῦ Θεοῦ· καὶ ἐστάλην νὰ λαλήσω εἰς σέ, καὶ νὰ σέ εὐαγγελίσω ταῦτα.

20 Καὶ ἰδὼν, θέλεις εἰσθαῖ βουβός, καὶ δὲν θέλεις ἠμπορεῖσαι νὰ λαλήσης, ἕως τὴν ἡμέραν ἐκείνην ὅταν γίνωσι ταῦτα· διότι δὲν ἐπίστευσες εἰς τὰ λόγια μου, τὰ ὁποῖα θέλουσι τελειωθῇ εἰς τὸν καιρὸν των.

21 Καὶ ὁ λαὸς ἐστέκετο καὶ ἀνέμενε τὸν Ζαχαρίαν· καὶ ἐθαύμαζον ὅτι ἔμελλε τὸσον καιρὸν μέσα εἰς τὸν νῆκον.

22 Καὶ ὅταν ἐβγῇκε δὲν ἐδύνατο νὰ οὐς λαλήσῃ· καὶ ἐγνώρισαν ὅτι ὀπτασίαν εἶδε μέσα εἰς τὸν νῆκον· καὶ αὐτὸς τοὺς ἐνευε· καὶ ἀπέμενε ἄλαλος.

23 Καὶ ὅταν ἐτελειώθησαν αἱ ἡμέραι τῆς λειτουργίας του, ὑπήγεν εἰς τὸν οἶκόν του.

24 Καὶ ὕστερον ἀπ' ἐκείνας τὰς ἡμέρας συνέλαβεν ἡ Ἐλισάβετ ἡ

καὶ περιέκρυβεν ἑαυτὴν μῆνας πέντε, λέγουσα·

25 Ὅτι οὕτω μοι πεποίηκεν ὁ Κύριος ἐν ἡμέραις αἷς ἐπίειδεν ἀφελεῖν τὸ ὄνειδός μου ἐν ἀνθρώποις.

26 Ἐν δὲ τῷ μηνὶ τῷ ἕκτῳ ἀπεστάλη ὁ ἄγγελος Γαβριήλ ὑπὸ τοῦ Θεοῦ εἰς πόλιν τῆς Γαλιλαίας, ἣ ὄνομα Ναζαρέτ,

27 Πρὸς παρθένον μεμνηστευμένην ἀνδρὶ ᾧ ὄνομα Ἰωσήφ, ἐξ οἴκου Δαβίδ· καὶ τὸ ὄνομα τῆς παρθένου, Μαριάμ.

28 Καὶ εἰσελθὼν ὁ ἄγγελος πρὸς αὐτήν, εἶπε· Χαῖρε, κεχαριτωμένη· ὁ Κύριος μετὰ σοῦ· εὐλογημένη σὺ ἐν γυναιξίν.

29 Ἡ δὲ ἰδοῦσα διεταράχθη ἐπὶ τῷ λόγῳ αὐτοῦ· καὶ διελογίζετο ποταπὸς εἴη ὁ ἀσπασμὸς οὗτος.

30 Καὶ εἶπεν ὁ ἄγγελος αὐτῇ· Μὴ φοβοῦ, Μαριάμ· εὗρες γὰρ χάριν παρὰ τῷ Θεῷ.

31 Καὶ ἰδοὺ, συλλήψῃ ἐν γαστρὶ, καὶ τέξῃ υἱόν· καὶ καλέσεις τὸ ὄνομα αὐτοῦ Ἰησοῦν.

32 Οὗτος ἔσται μέγας, καὶ Υἱὸς Ὑψίστου κληθήσεται· καὶ δώσει αὐτῷ Κύριος ὁ Θεὸς τὸν θρόνον Δαβὶδ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ.

33 Καὶ βασιλεύσει ἐπὶ τὸν οἶκον Ἰακώβ εἰς τοὺς αἰῶνας, καὶ τῆς βασιλείας αὐτοῦ οὐκ ἔσται τέλος.

34 Εἶπε δὲ Μαριάμ πρὸς τὸν ἄγγελον· Πῶς ἔσται τοῦτο, ἐπεὶ ἄνδρα οὐ γινώσκω;

35 Καὶ ἀποκριθεὶς ὁ ἄγγελος, εἶπεν αὐτῇ· Πνεῦμα ἅγιον ἐπελεύσεται ἐπὶ σε, καὶ δύναμις Ὑψίστου ἐπισκιάσει σοι· διὸ καὶ τὸ γεννώμενον ἐκ σοῦ ἅγιον, κληθήσεται Υἱὸς Θεοῦ.

36 Καὶ ἰδοὺ, Ἐλισάβετ ἡ συγγενὴς σου, καὶ αὕτη συνειληφύα υἱόν ἐν γήρᾳ αὐτῆς· καὶ οὗτος μὴν ἕκτος

γυνῇ του· καὶ ἔκρυβε τὸν ἑαυτοῦ της πέντε μῆνας, καὶ ἔλεγεν·

25 Ὅτι οὕτω με ἔκαμεν ὁ Κύριος εἰς τὰς ἡμέρας κατὰ τὰς ὁποίας ἐπέβλεψεν εἰς ἐμὲ νὰ ἐβγάλῃ τὸ ὄνειδος μου ἀπὸ τοὺς ἀνθρώπους.

26 Καὶ εἰς τὸν ἕκτον μῆνα ἀπεστάλη ὁ ἄγγελος Γαβριήλ ὑπὸ τοῦ Θεοῦ εἰς πόλιν τῆς Γαλιλαίας, τῆς ὁποίας τὸ ὄνομα εἶναι Ναζαρέτ,

27 Εἰς μίαν παρθένον ἀρραβωνιασμένην με ἄνδρα, τὸ ὄνομα του Ἰωσήφ, ἀπὸ τὸν οἶκον τοῦ Δαβὶδ· καὶ τὸ ὄνομα τῆς παρθένου Μαριάμ.

28 Καὶ ὅταν ἐμβῆκεν ὁ ἄγγελος πρὸς αὐτήν, εἶπε· Χαῖρε, κεχαριτωμένη· ὁ Κύριος μετὰ σοῦ· σὺ εἶσαι εὐλογημένη ἀναμεσον εἰς τὰς γυναικάς.

29 Καὶ ἐκείνη ὅταν τὸν εἶδεν ἐσυγχύσθη εἰς τὰ λόγια του· καὶ ἐσυλλογίζετο, ὁποῖος εἶναι οὗτος ὁ χαίρετισμός.

30 Καὶ τὴν λέγει ὁ ἄγγελος· Μὴ φοβεῖσαι, Μαριάμ· διότι ἦρες χάριν ἐμπροσθεν τοῦ Θεοῦ.

31 Καὶ θέλεις ἐγγαστρωθῇ, καὶ θέλεις γεννήσει υἱόν· καὶ θέλεις καλέσει τὸ ὄνομα του Ἰησοῦν.

32 Οὗτος θέλει εἶναι μέγας, καὶ θέλει καλεσθῇ Υἱὸς Ὑψίστου· καὶ ὁ Κύριος ὁ Θεὸς θέλει τὸν δώσει τὸν θρόνον τοῦ Δαβὶδ τοῦ πατρὸς του.

33 Καὶ θέλει βασιλεύσει εἰς τὸν οἶκον τοῦ Ἰακώβ εἰς τοὺς αἰῶνας, καὶ ἡ βασιλεία του δὲν θέλει ἔχει τέλος.

34 Καὶ ἡ Μαριάμ εἶπε πρὸς τὸν ἄγγελον· Πῶς θέλει εἶναι τοῦτο, ἐπεὶ ἐγὼ ἄνδρα δὲν γνωρίζω;

35 Καὶ ἀπεκρίθη ὁ ἄγγελος, καὶ τὴν εἶπε· Πνεῦμα ἅγιον θέλει ἔλθει εἰς σέ, καὶ δύναμις τοῦ Ὑψίστου θέλει σέ ἐπισκιάσει· διὰ τοῦτο καὶ ἐκείνο τὸ ὅποιον μέλλει νὰ γεννηθῇ ἀπὸ σέ ἅγιον, θέλει καλεσθῇ Υἱὸς Θεοῦ.

36 Καὶ ἰδοὺ, καὶ ἡ Ἐλισάβετ ἡ συγγενὴς σου, συνείλαβε καὶ αὕτη υἱόν εἰς τὸ γῆράς της· καὶ με τοῦτον

ἐστὶν αὐτῇ τῇ καλουμένην στείρα.

37 Ὅτι οὐκ ἀδυνατήσῃ παρὰ τῷ Θεῷ πᾶν ῥῆμα.

38 Εἶπε δὲ Μαριάμ· Ἰδοὺ, ἡ δούλη Κυρίου· γένοιτό μοι κατὰ τὸ ῥῆμά σου· Καὶ ἀπήλθεν ἀπ' αὐτῆς ὁ ἄγγελος.

39 Ἀναστᾶσα δὲ Μαριάμ ἐν ταῖς ἡμέραις ταύταις, ἐπορεύθη εἰς τὴν ὄρεινὴν μετὰ σπουδῆς, εἰς πόλιν Ἰούδα.

40 Καὶ εἰσῆλθεν εἰς τὸν οἶκον Ζαχαρίου, καὶ ἡσπάσατο τὴν Ἐλισάβετ.

41 Καὶ ἐγένετο ὡς ἤκουσεν ἡ Ἐλισάβετ τὸν ἀσπασμὸν τῆς Μαρίας, ἐσκίρτησε τὸ βρέφος ἐν τῇ κοιλίᾳ αὐτῆς· καὶ ἐπλήσθη Πνεύματος ἁγίου ἡ Ἐλισάβετ·

42 Καὶ ἀνέφωνε φωνῇ μεγάλῃ, καὶ εἶπεν· Εὐλογημένη σὺ ἐν γυναῖξιν, καὶ εὐλογημένος ὁ καρπὸς τῆς κοιλίας σου.

43 Καὶ πόθεν μοι τοῦτο, ἵνα ἔλθῃ ἡ μήτηρ τοῦ Κυρίου μου πρὸς με;

44 Ἰδοὺ γάρ, ὡς ἐγένετο ἡ φωνὴ τοῦ ἀσπασμοῦ σου εἰς τὰ ὠτιά μου, ἐσκίρτησεν ἐν ἡγαλλιάσει τὸ βρέφος ἐν τῇ κοιλίᾳ μου.

45 Καὶ μακαρία ἡ πιστεύουσα· ὅτι ἐστὶν τελειώσις τοῖς λεληθημένοις αὐτῇ παρὰ Κυρίου.

46 Καὶ εἶπε Μαριάμ· Μεγαλύνει ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον·

47 Καὶ ἡγαλλίασε τὸ πνεῦμά μου ἐπὶ τῷ Θεῷ τῷ σωτῆρί μου·

48 Ὅτι ἐπέβλεψεν ἐπὶ τὴν ταπείνωσιν τῆς δούλης αὐτοῦ· ἰδοὺ γάρ, ἀπὸ τοῦ νῦν μακαριοῦσί με πᾶσαι αἱ γενεαί.

49 Ὅτι ἐποίησέ μοι μεγαλεῖα ὁ δυνατὸς, καὶ ἅγιον τὸ ὄνομα αὐτοῦ·

50 Καὶ τὸ ἔλεος αὐτοῦ εἰς γενεάς

τὸν μῆνα ἔχει ἕξ μῆνας ἐγγαστρομένη, αὐτὴ ἡ ὁποία ἔγον στείρα.

37 Διότι εἰς τὸν Θεὸν κἀνὲν πρᾶγμα δὲν εἶναι ἀδύνατον.

38 Καὶ εἶπε Μαριάμ· Ἰδοὺ, ἡ δούλη τοῦ Κυρίου· καὶ ἄς μὲ γίνῃ κατὰ τὸν λόγον σου. Καὶ ἀνεχώρησεν ἀπ' αὐτὴν ὁ ἄγγελος.

39 Καὶ εἰς τὰς ἡμέρας ἐκεῖνας ἐσηκάθη ἡ Μαριάμ, καὶ ὑπῆγεν εἰς τὴν ὄρεινὴν μετὰ σπουδῆς, εἰς πόλιν τοῦ Ἰούδα.

40 Καὶ ἐμβῆκε μέσα εἰς τὸν οἶκον τοῦ Ζαχαρίου, καὶ ἐχαιρέτησε τὴν Ἐλισάβετ.

41 Καὶ ὅτε ἤκουσεν ἡ Ἐλισάβετ τὸν χαιρετισμὸν τῆς Μαρίας, ἐπήδησε τὸ βρέφος μέσα εἰς τὴν κοιλίαν της· καὶ ἐπλήσθη Πνεύματος ἁγίου ἡ Ἐλισάβετ·

42 Καὶ ἐξεφώνησε μετὰ φωνῇ μεγάλῃ, καὶ εἶπεν· Εὐλογημένη εἶσαι σὺ μέσα εἰς τὰς γυναῖκας, καὶ εὐλογημένος ὁ καρπὸς τῆς κοιλίας σου.

43 Καὶ ἀπὸ ποῦ μοι εἶναι τοῦτο, νῦν ἔλθῃ ἡ μήτηρ τοῦ Κυρίου μου εἰς ἐμέ;

44 Διότι εὐθὺς ἀφ' οὗ ἤλθεν ἡ φωνὴ τοῦ χαιρετισμοῦ σου εἰς τὰ ὠτιά μου, τὸ βρέφος ἐπήδησεν ἀπὸ τὴν χαρὰν τοῦ μέσα εἰς τὴν κοιλίαν μου.

45 Καὶ μακαρία εἶναι ἐκεῖνη ἡ ὁποία ἐπίστευσεν· διότι θέλουσι τελειωθῇ ἐκεῖνα, τὰ ὁποία ἐλαλήθησαν εἰς αὐτὴν ἀπὸ τοῦ Κυρίου.

46 Καὶ εἶπε Μαριάμ· Μεγαλύνει ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον·

47 Καὶ τὸ πνεῦμά μου ἡγαλλίασεν ἐπὶ τῷ Θεῷ τῷ σωτῆρί μου·

48 Ὅτι ἐπέβλεψεν ἐπὶ τὴν ταπείνωσιν τῆς δούλης αὐτοῦ· καὶ ἰδοὺ, ἀπὸ τῶρα θέλουσι με μακαρίζει ὅλαι αἱ γενεαί.

49 Διότι ὁ δυνατὸς ἔκαμεν εἰς ἐμέ μεγάλα θαύματα, καὶ τὸ ὄνομά του εἶναι ἅγιον·

50 Καὶ ἡ ἐλεημοσύνη του εἶναι ἀπὸ

γενεῶν τοῖς φοβουμένοις αὐτόν.

51 Ἐποίησε κράτος ἐν βραχίονι αὐτοῦ· διεσκόρπισεν ὑπερηφάνους διανοίᾳ καρδίας αὐτῶν.

52 Καθεῖλε δυνάστας ἀπὸ θρόνων, καὶ ὕψωσε ταπεινούς.

53 Πεινῶντας ἐπέπλησεν ἀγαθῶν, καὶ πλουτοῦντας ἐξαπέστειλε κενούς.

54 Ἀντελάβετο Ἰσραὴλ παιδὸς αὐτοῦ, μνησθῆναι ἐλέους,

55 (Καθὼς ἐλάλησε πρὸς τοὺς πατέρας ἡμῶν, τῷ Ἀβραάμ, καὶ τῷ σπέρματι αὐτοῦ,) εἰς τὸν αἰῶνα.

56 Ἐμεινε δὲ Μαριάμ σὺν αὐτῇ ὥσθι μῆνας τρεῖς· καὶ ὑπέστρεψεν εἰς τὸν οἶκον αὐτῆς.

57 Τῇ δὲ Ἑλισάβετ ἐπλήσθη ὁ χρόνος τοῦ τεκεῖν αὐτήν· καὶ ἐγέννησεν υἱόν.

58 Καὶ ἤκουσαν οἱ περίοικοι καὶ οἱ συγγενεῖς αὐτῆς, ὅτι ἐμεγάλυνε Κύριος τὸ ἔλεος αὐτοῦ μετ' αὐτῆς· καὶ συνέχαιρον αὐτῇ.

59 Καὶ ἐγένετο, ἐν τῇ ὁγδοῇ ἡμέρᾳ ἦλθον περιτεμεῖν τὸ παιδίον· καὶ ἐκάλουν αὐτὸ, ἐπὶ τῷ ὀνόματι τοῦ πατρὸς αὐτοῦ, Ζαχαρίαν.

60 Καὶ ἀποκριθεῖσα ἡ μήτηρ αὐτοῦ, εἶπεν· Οὐχί· ἀλλὰ κληθήσεται Ἰωάννης.

61 Καὶ εἶπον πρὸς αὐτήν· Ὅτι σὺ δεῖς ἔστιν ἐν τῇ συγγενείᾳ σου ὅς καλεῖται τῷ ὀνόματι τούτῳ.

62 Ἐνένευον δὲ τῷ πατρὶ αὐτοῦ, τὸ τί ἂν θέλοι καλεῖσθαι αὐτόν.

63 Καὶ αἰτήσας πινακίδιον, ἔγραψε, λέγων· Ἰωάννης ἐστὶ τὸ ὄνομα αὐτοῦ. Καὶ ἐθαύμασαν πάντες.

64 Ἀνεψύχθη δὲ τὸ στόμα αὐτοῦ παρὰ ῥῆμα, καὶ ἡ γλῶσσα αὐτοῦ· καὶ ἐλάλει, εὐλογῶν τὸν Θεόν.

65 Καὶ ἐγένετο ἐπὶ πάντας φόβος τοὺς περιουοῦντας αὐτούς· καὶ ἐν ὅλῃ τῇ ὄρεινῃ τῆς Ἰουδαίας διελαλεῖτο πάντα τὰ ῥήματα ταῦτα.

γενεὰν εἰς γενεὰν εἰς ἐκείνους οἱ ὅποιοι τὸν φοβοῦνται.

51 Ἐκαμε δυνάμιν μετ' τὴν χεῖρά του· διεσκόρπισεν ὑπερηφάνους μετ' τὴν διάνοιαν τῆς καρδίας των.

52 Ἐκατέβασε δυνάστας ἀπὸ τοὺς θρόνους των, καὶ ὕψωσε ταπεινούς.

53 Τοὺς πεινασμένους ἐχόρτασε μετ' ἀγαθὰ, καὶ τοὺς πλουσίους ἐβγάλε καὶ τοὺς ἐστειλεν εὐκαίρους.

54 Ἐβोधθησεν τὸν Ἰσραὴλ τὸ παιδίον του, νὰ ἐνθυμηθῇ τὴν ἐλεημοσύνην του,

55 (Καθὼς ἐλάλησεν εἰς τοὺς πατέρας μας, εἰς τὸν Ἀβραάμ καὶ εἰς τὸ σπέρμα του,) εἰς τὸν αἰῶνα.

56 Καὶ ἡ Μαριάμ ἔμεινε μαζί μετ' τὴν Ἑλισάβετ ἕως τρεῖς μῆνας· καὶ ὕστερον ἐγυρισεν εἰς τὸν οἶκόν της.

57 Καὶ ἐπληρώθη ὁ καιρὸς τῆς Ἑλισάβετ τοῦ νὰ γενήσῃ· καὶ ἐγέννησεν υἱόν.

58 Καὶ ἤκουσαν οἱ γείτονές της καὶ οἱ συγγενεῖς της, ὅτι ἐμεγάλυνε Κύριος τὸ ἔλεός του μετ' αὐτήν· καὶ τὴν ἐσυγαίροντο.

59 Καὶ εἰς τὰς ὀκτὼ ἡμέρας ἦλθον νὰ περιτέμωσι τὸ παιδίον· καὶ τὸ ἀνόμαζον, μετ' τὸ ὄνομα τοῦ πατρὸς του, Ζαχαρίαν.

60 Καὶ ἀπεκρίθη ἡ μήτηρ του, καὶ εἶπεν· Ὁχι· ἀλλὰ Ἰωάννης θέλει καλεσθῇ.

61 Καὶ τὴν εἶπον· Ὅτι κανεὶς δὲν εἶναι εἰς τὴν γενεάν σου, ὁ ὅποιος καλεῖται μετ' τὸ ὄνομα τούτου.

62 Καὶ ἐνευον καὶ εἰς τὸν πατέρα του, τί θέλει νὰ τὸν καλέσωσι.

63 Καὶ ἐζήτησε πινακίδιον, καὶ ἔγραψε, λέγων· Ἰωάννης εἶναι τὸ ὄνομά του. Καὶ ἐθαύμασαν ὅλοι.

64 Καὶ παρευθὺς ἠνοίχθη τὸ στόμα τοῦ Ζαχαρίου, καὶ ἡ γλῶσσα του· καὶ ἐλάλει καὶ ᾤμεινε τὸν Θεόν.

65 Καὶ φόβος ἦλθεν εἰς ὅλους ὅσοι ἐκατοίκουν τριγύρω των· καὶ εἰς ὅλα τὰ ὅρια τῆς Ἰουδαίας ἐδιελαλοῦντο ὅλα τὰ λόγια ταῦτα.

66 Καὶ ἔθεντο πάντες οἱ ἀκούσαντες ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτῶν, λέγοντες· Τί ἄρα τὸ παιδίον τοῦτο ἔσται; Καὶ χεὶρ Κυρίου ἦν μετ' αὐτοῦ.

67 Καὶ Ζαχαρίας ὁ πατὴρ αὐτοῦ ἐπλήσθη Πνεύματος ἁγίου· καὶ προφήτευσε, λέγων·

68 Εὐλογητὸς Κύριος, ὁ Θεὸς τοῦ Ἰσραὴλ, ὅτι ἐπεσκέψατο καὶ ἐποίησε λύτρωσιν τῷ λαῷ αὐτοῦ,

69 Καὶ ἤγειρε κέρας σωτηρίας ἡμῖν ἐν τῷ οἴκῳ Δαβὶδ τοῦ παιδὸς αὐτοῦ,

70 Καθὼς ἐλάλησε διὰ στόματος τῶν ἁγίων τῶν ἀπ' αἰῶνος προφητῶν αὐτοῦ,

71 Σωτηρίαν ἐξ ἐχθρῶν ἡμῶν, καὶ ἐκ χειρὸς πάντων τῶν μισούντων ἡμᾶς·

72 Ποιῆσαι ἔλεος μετὰ τῶν πατέρων ἡμῶν, καὶ μνησθῆναι διαθήκης ἁγίας αὐτοῦ·

73 Ὅρκον ὃν ὤμοσε πρὸς Ἀβραάμ τὸν πατέρα ἡμῶν, τοῦ δοῦναι ἡμῖν,

74 Ἀφόβως, ἐκ χειρὸς τῶν ἐχθρῶν ἡμῶν ῥυσθέντας, λατρεύειν αὐτῷ,

75 Ἐν ὁσιότητι καὶ δικαιοσύνῃ ἐνώπιον αὐτοῦ, πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς ἡμῶν.

76 Καὶ σὺ, παιδίον, προφήτης Ὑψίστου κληθήσῃ· προπορεύσῃ γὰρ πρὸ προσώπου Κυρίου, ἐτοιμάσαι ὁδοὺς αὐτοῦ,

77 Τοῦ δοῦναι γνῶσιν σωτηρίας τῷ λαῷ αὐτοῦ, ἐν ἀφέσει ἁμαρτιῶν αὐτῶν·

78 Διὰ σπλάγχνα ἐλέους Θεοῦ ἡμῶν, ἐν οἷς ἐπεσκέψατο ἡμᾶς ἀνατολὴ ἐξ ὕψους·

79 Ἐπιφάνει τοῖς ἐν σκότει καὶ σκιᾷ θανάτου καθημένοις, τοῦ κατευθῆναι τοὺς πόδας ἡμῶν εἰς ὁδὸν εἰρήνης.

80 Τοῦ δὲ παιδίον ἠύξανε, καὶ ἐκραταιοῦτο πνεύματι· καὶ ἦν ἐν ταῖς

66 Καὶ ὅλοι τὰ ἔβαλον μέσα εἰς τὴν καρδίαν τῶν ὅσοι τὰ ἤκουσαν, καὶ ἔλεγον· Τί ἄρα θέλει εἶναι τὸ παιδίον τοῦτο; Καὶ ἡ χεὶρ τοῦ Κυρίου ἦτον μετ' αὐτόν.

67 Καὶ Ζαχαρίας ὁ πατὴρ του ἐπληρώθη ἀπὸ Πνεύματος ἁγίου· καὶ ἐπροφήτευσε, λέγων·

68 Ὅς εἶναι εὐλογημένος Κύριος, ὁ Θεὸς τοῦ Ἰσραὴλ, ὅτι ἐπεσκέψατο καὶ ἔκαμε λύτρωσιν εἰς τὸν λαόν του,

69 Καὶ μᾶς ἀνέστησε δύναμιν σωτηρίας εἰς τὸν οἶκον τοῦ Δαβὶδ τοῦ παιδὸς του,

70 Καθὼς τὸ εἶπε διὰ μέσου τοῦ στόματος τῶν ἁγίων τῶν ἀπ' αἰῶνος προφητῶν του,

71 Σωτηρίαν ἀπὸ τῶν ἐχθρῶν μας, καὶ ἀπὸ τὴν χεῖρα ὅλων ἐκείνων, οἱ ὅποιοι μᾶς μισοῦσι·

72 Νὰ κάμῃ ἔλεος μετὰ τῶν πατέρων μας, καὶ νὰ ἐνθυμῇ τῆς ἁγίας του διαθήκης·

73 Τὸν ὅρκον ἐκεῖνον τὸν ὁποῖον ὤμοσεν εἰς τὸν Ἀβραάμ τὸν πατέρα μας, νὰ μᾶς δώσῃ,

74 Νὰ ἐλευθερωθῶμεν ἡμεῖς ἀπὸ τὰς χειρὰς τῶν ἐχθρῶν μας, διὰ νὰ τὸν λατρεύωμεν χωρὶς φόβου,

75 Μὲ ἁγιοσύνην καὶ δικαιοσύνην ἐμπροσθέν του, εἰς ὅλας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς μας.

76 Καὶ σὺ, παιδίον, θέλεις καλεσθῇ προφήτης τοῦ Ὑψίστου· διότι θέλεις ὑπάγῃ ἐμπρὸς εἰς τὸ πρόσωπον τοῦ Κυρίου, νὰ ἐτοιμάσῃς τὰς ὁδοὺς του,

77 Νὰ δώσῃς γνῶσιν σωτηρίας εἰς τὸν λαόν του, εἰς ἀφεσιν τῶν ἁμαρτιῶν των·

78 Διὰ τὴν εὐσπλαγχτίαν τῆς ἐλεημοσύνης Θεοῦ ἡμῶν, μετὰ τὴν ὁποίαν μᾶς ἐπέσκεψεν ἡ ἀνατολὴ ἀπὸ ὕψους·

79 Νὰ φέγῃ εἰς ἐκείνους, οἱ ὅποιοι καθηνται εἰς τὸ σκότος καὶ εἰς τὴν σκιάν τοῦ θανάτου, νὰ ἰσιάζῃ τοὺς πόδας μας εἰς τὴν ὁδὸν τῆς εἰρήνης.

80 Καὶ τὸ παιδίον ἠύξανε, καὶ ἐδυναμόνετο κατὰ τὸ πνεῦμα· καὶ ἦτον

ἐρήμοις, ἕως ἡμέρας ἀναδείξῃ αὐτοῦ πρὸς τὸν Ἰσραήλ.

εἰς τὰς ἐρημίας, ἕως τὴν ἡμέραν κατὰ τὴν ὁποίαν ἔπρεπε νὰ φανερωθῇ εἰς τὸν Ἰσραήλ.

Κεφ. β'. II.

ἘΓΕΝΕΤΟ δὲ ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις, ἐξῆλθε δόγμα παρὰ Καίσαρος Αὐγούστου, ἀπογραφῆσαι πᾶσαν τὴν οἰκουμένην.

2 (Αὕτη ἡ ἀπογραφὴ πρώτη ἐγένετο ἡγεμονεύοντος τῆς Συρίας Κυρηνίου.)

3 Καὶ ἐπορεύοντο πάντες ἀπογραφῆσθαι, ἕκαστος εἰς τὴν ἰδίαν πόλιν.

4 Ἀνέβη δὲ καὶ Ἰωσήφ ἀπὸ τῆς Γαλιλαίας, ἐκ πόλεως Ναζαρετ, εἰς τὴν Ἰουδαίαν, εἰς πόλιν Δαβὶδ ἣτις καλεῖται Βηθλεὲμ, (διὰ τὸ εἶναι αὐτὸν ἐξ οἴκου καὶ πατρίδος Δαβὶδ.)

5 Ἀπογραφάσθαι σὺν Μαριὰμ τῇ μεμνηστευμένῃ αὐτῷ γυναίκί, οὕσῃ ἐγκύβη.

6 Ἐγένετο δὲ ἐν τῷ εἶναι αὐτοὺς ἐκεῖ, ἐπλήσθησαν αἱ ἡμέραι τοῦ τεκεῖν αὐτήν.

7 Καὶ ἔτεκε τὸν υἱὸν αὐτῆς τὸν πρωτότοκον, καὶ ἐσπαργάνωσεν αὐτὸν, καὶ ἀνέκλινεν αὐτὸν ἐν τῇ φάτνῃ· διότι οὐκ ἦν αὐτοῖς τόπος ἐν τῷ καταλύματι.

8 Καὶ ποιμένες ἦσαν ἐν τῇ χώρᾳ τῇ αὐτῇ ἀγραυλοῦντες, καὶ φυλάσσοντες φυλακὰς τῆς νυκτὸς ἐπὶ τὴν ποιμνὴν αὐτῶν.

9 Καὶ ἰδοὺ, ἄγγελος Κυρίου ἐπέστη αὐτοῖς, καὶ δόξα Κυρίου περιέλαμψεν αὐτούς· καὶ ἐφοβήθησαν φόβον μέγαν.

10 Καὶ εἶπεν αὐτοῖς ὁ ἄγγελος· Μὴ φοβεῖσθε· ἰδοὺ γὰρ, εὐαγγελίζομαι ὑμῖν χαρὰν μεγάλην, ἣτις ἔσται παντὶ τῷ λαῷ·

11 Ὅτι ἐτέχθη ὑμῖν σήμερον σωτήρ, ὃς ἐστι Χριστὸς Κύριος, ἐν πόλει Δαβὶδ.

Κεφ. β'. II.

ΚΑΙ ἔγινεν εἰς τὰς ἡμέρας ἐκείνας, καὶ ἐβγῆκεν ὁρισμὸς ἀπὸ τὸν Καίσαρα τὸν Αὐγούστου, νὰ ἀπογραφῇ ὅλη ἡ οἰκουμένη.

2 (Αὕτη ἡ ἀπογραφὴ ἐγένετο πρώτη αὐθεντεύοντος τοῦ Κυρηνίου τὴν Συρίαν.)

3 Καὶ ἐπηγάμον ὅλοι νὰ ἀπογραφῶνται, ὁ καθεὶς εἰς τὴν ἰδικήν του πόλιν.

4 Καὶ ἀνέβη καὶ ὁ Ἰωσήφ ἀπὸ τὴν Γαλιλαίαν, ἀπὸ τὴν πόλιν τὴν Ναζαρετ, εἰς τὴν Ἰουδαίαν, εἰς τὴν πόλιν τοῦ Δαβὶδ ἡ ὁποία καλεῖται Βηθλεὲμ, (διότι ἦτον αὐτὸς ἀπὸ τὸν οἶκον καὶ ἀπὸ τὴν γενεὰν τοῦ Δαβὶδ.)

5 Νὰ ἀπογραφῇ μαζί με τὴν Μαριὰμ τὴν ὁποίαν εἶχεν ἀρραβωνιασμένην διὰ γυναικᾶ του, ἡ ὁποία ἦτον ἐγγαστρωμένη.

6 Καὶ ἐν ᾧ ἦσαν αὐτοὶ ἐκεῖ, ἐτελειώθησαν αἱ ἡμέραι τοῦ νὰ γεννήσῃ αὐτή.

7 Καὶ ἐγέννησε τὸν υἱὸν τῆς τὸν πρωτότοκον, καὶ τὸν ἐτύλιξε, καὶ τὸν ἐπλαγίασεν εἰς τὴν φάτνην· διότι δὲν εἶχον αὐτοὶ τοποῦν εἰς τὸ κατάλυμα.

8 Καὶ ἦσαν καὶ ποιμένες εἰς τὴν χώραν ἐκείνην, οἱ ὅποιοι ἔμενον ἔξω εἰς τὰ χωράφια, καὶ ἐφύλαττον τὴν νύκτα τὸ ποιμνίον των.

9 Καὶ παρευθὺς ἄγγελος Κυρίου ἦλθεν εἰς αὐτοὺς, καὶ δόξα Κυρίου ἔλαμψε τριγύρω των· καὶ ἐφοβήθησαν μέγαν φόβον.

10 Καὶ ὁ ἄγγελος Κυρίου τοὺς εἶπε· Μὴ φοβεῖσθε· διότι σᾶς εὐαγγελίζω χαρὰν μεγάλην, ἡ ὁποία θέλει εἶναι εἰς ὅλον τὸν λαόν·

11 Διότι σᾶς ἐγεννήθη σήμερον σωτήρ, ὁ ὁποῖος εἶναι Χριστὸς Κύριος, εἰς τὴν πόλιν τοῦ Δαβὶδ.

12 Καὶ τοῦτο ὑμῖν τὸ σημεῖον· Εὐ-
ρίσητε βρέφος ἐσπαργανωμένον κεί-
μενον ἐν τῇ φάτνῃ.

13 Καὶ ἐξαίφνης ἐγένετο σὺν τῷ
ἀγγέλῳ πλήθος στρατιάς οὐρανόυ,
αἰνοῦντων τὸν Θεόν, καὶ λεγόντων·

14 Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ, καὶ ἐπὶ
γῆς εἰρήνῃ, ἐν ἀνθρώποις εὐδοκία.

15 Καὶ ἐγένετο, ὥς ἀπῆλθον ἀπ'
αὐτῶν εἰς τὸν οὐρανὸν οἱ ἄγγελοι,
καὶ οἱ ἀνθρώποι οἱ ποιμένες εἶπον
πρὸς ἀλλήλους· Διέλθωμεν δὴ ἕως
Βηθλεὲμ, καὶ ἴδωμεν τὸ ρῆμα τοῦτο
τὸ γεγονός, ὃ ὁ Κύριος ἐγνώρισεν
ἡμῖν.

16 Καὶ ἦλθον σπεύσαντες, καὶ ἀνεύ-
ρον τὴν τε Μαριάμ καὶ τὸν Ἰωσήφ,
καὶ τὸ βρέφος κείμενον ἐν τῇ φάτνῃ.

17 Ἴδόντες δὲ, διεγνώρισαν περὶ τοῦ
ρήματος τοῦ λαληθέντος αὐτοῖς περὶ
τοῦ παιδίου τούτου.

18 Καὶ πάντες οἱ ἀκούσαντες ἐθαύ-
μασαν περὶ τῶν λαληθέντων ὑπὸ τῶν
ποιμένων πρὸς αὐτούς.

19 Ἡ δὲ Μαριάμ πάντα συνετήρει
τὰ ρήματα ταῦτα, συμβάλλουσα ἐν
τῇ καρδίᾳ αὐτῆς.

20 Καὶ ἐπέστρεψαν οἱ ποιμένες,
δοξάζοντες καὶ αἰνοῦντες τὸν Θεόν
ἐπὶ πᾶσιν οἷς ἤκουσαν καὶ εἶδον,
καθὼς ἐλαλήθη πρὸς αὐτούς.

21 Καὶ ὅτε ἐπλήσθησαν ἡμέραι
ὀκτὼ τοῦ περιτέμειν τὸ παιδίον, καὶ
ἐκλήθη τὸ ὄνομα αὐτοῦ Ἰησοῦς, τὸ
κληθὲν ὑπὸ τοῦ ἀγγέλου πρὸ τοῦ
συλληφθῆναι αὐτὸν ἐν τῇ κοιλίᾳ.

22 Καὶ ὅτε ἐπλήσθησαν αἱ ἡμέραι
τοῦ καθαρισμοῦ αὐτῆς, κατὰ τὸν νό-
μον Μωσέως, ἀνήγαγον αὐτὸν εἰς
Ἱερουσόλυμα, παραστήσαι τῷ Κυρίῳ,

23 (Καθὼς γέγραπται ἐν νόμῳ Κυ-
ρίου· "Ὅτι πᾶν ἄρσεν διανοίγον μή-
τραν, ἅγιον τῷ Κυρίῳ κληθήσεται")

12 Καὶ τοῦτο θέλει σᾶς εἶναι τὸ ση-
μεῖον· "Ὅτι θέλετε εὐρεῖ βρέφος τυλιγ-
μένον, νὰ κεῖται μέσα εἰς τὴν φάτνῃν.

13 Καὶ παρευθὺς μαζὶ μετὰ τὸν ἄγ-
γελον εὐρέθη πλήθος στρατεύματος
οὐρανόυ, οἱ ὅποιοι ὑμνοῦσαν τὸν Θεόν,
καὶ ἔλεγον·

14 Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ, καὶ ἐπὶ
γῆς εἰρήνῃ, ἐν ἀνθρώποις εὐδοκία.

15 Καὶ ἀφ' οὗ ἐπέρασαν ἀπ' αὐτοῦς
οἱ ἄγγελοι καὶ ὑπῆγαν εἰς τὸν οὐρα-
νόν, οἱ ποιμένες εἶπον ἀνέμεσον τὸν
"Ἀσὺπάγωμεν λοιπὸν ἕως τὴν Βηθλεὲμ,
νὰ ἰδῶμεν τὸ πρᾶγμα τοῦτο τὸ ὅποιον
ἔγινε, τὸ ὅποιον ὁ Κύριος ἔκαμε νὰ
γνωρίσωμεν.

16 Καὶ ὑπῆγαν ὀλίγορα, καὶ εὐ-
ρίκην τὴν Μαριάμ καὶ τὸν Ἰωσήφ,
καὶ τὸ βρέφος κείμενον εἰς τὴν φα-
τνῃν.

17 Καὶ ἀφ' οὗ εἶδαν, εὐφρόμησαν τὸν
λόγον ὃ ὅποιος τοὺς ἐλαλήθη διὰ τὸ
παῖδιον τοῦτο.

18 Καὶ ὅλοι ὅσοι τὸ ἤκουσαν ἐθαύ-
μασαν εἰς ἐκείνα τὰ ὅποια τοὺς εἶπαν
οἱ ποιμένες.

19 Καὶ ἡ Μαριάμ ἐφύλαττε ταῦτα
ὅλα τὰ λόγια, βάλλουσα τα μέσα
εἰς τὴν καρδίαν της.

20 Καὶ οἱ ποιμένες ἐγύρισαν, δοξα-
ζόντες καὶ ὑμνοῦντες τὸν Θεὸν διὰ
ὅλα ὅσα ἤκουσαν καὶ εἶδαν, καθὼς
τοὺς ἐλαλήθη.

21 Καὶ ὅτε ἐτελειώθησαν ὀκτὼ ἡμέ-
ραι νὰ περιτέμωσι τὸ παιδίον, τὸ
ὠνόμασαν Ἰησοῦν, καθὼς τὸ ὠνόμασεν
ὁ ἄγγελος, πρὸ τοῦ νὰ συλληφθῇ
αὐτὸ εἰς τὴν κοιλίαν.

22 Καὶ ὅτε ἐτελειώθησαν αἱ ἡμέ-
ραι τοῦ καθαρισμοῦ της, κατὰ τὸν
νόμον τοῦ Μωσέως, τὸν ἀνέβασαν εἰς
τὰ Ἱεροσόλυμα, διὰ νὰ τὸν παραστή-
σωσιν εἰς τὸν Θεόν,

23 (Καθὼς εἶναι γεγραμμένον εἰς τὸν
νόμον τοῦ Κυρίου· "Ὅτι καθὲν ἄρσενι-
κὸν τὸ ὅποιον ἀνοίγει τὴν μήτραν,
θέλει καλεσθῇ ἅγιον εἰς τὸν Θεόν.")

24 Καὶ τοῦ δοῦναι θυσίαν, κατὰ τὸ εἰρημένον ἐν νόμῳ Κυρίου, Ζευγὸς τρυγόνων, ἡ δὺο νεοσσούς περιστερῶν.

25 Καὶ ἰδοὺ, ἦν ἄνθρωπος ἐν Ἱερουσαλὴμ ᾧ ὄνομα Συμεὼν· καὶ ὁ ἄνθρωπος οὗτος δίκαιος καὶ εὐλαβής, προσδεχόμενος παρακλήσιν τοῦ Ἰσραὴλ· καὶ Πνεῦμα ἅγιον ἦν ἐπ' αὐτόν.

26 Καὶ ἦν αὐτῷ κεχρηματισμένον ὑπὸ τοῦ Πνεύματος τοῦ ἁγίου, μὴ ἰδεῖν θάνατον πρὶν ἢ ἰδῇ τὸν Χριστὸν Κυρίου.

27 Καὶ ἦλθεν ἐν τῷ Πνεύματι εἰς τὸ ἱερόν· καὶ ἐν τῷ εἰσαγαγεῖν τοὺς γονεῖς τὸ παιδίον Ἰησοῦν, τοῦ ποιῆσαι αὐτοὺς κατὰ τὸ ἐθισμένον τοῦ νόμου περὶ αὐτοῦ,

28 Καὶ αὐτὸς ἐδέξατο αὐτὸ εἰς τὰς ἀγκάλας αὐτοῦ, καὶ εὐλόγησε τὸν Θεόν, καὶ εἶπε·

29 Νῦν ἀπολύεις τὸν δοῦλόν σου, Δέσποτα, κατὰ τὸ ῥῆμά σου, ἐν εἰρήνῃ·

30 Ὅτι εἶδον οἱ ὀφθαλμοί μου τὸ σωτήριόν σου,

31 Ὁ ἡτοίμασας κατὰ πρόσωπον πάντων τῶν λαῶν·

32 Φῶς εἰς ἀποκάλυψιν ἐθνῶν, καὶ δόξαν λαοῦ σου Ἰσραὴλ.

33 Καὶ ἦν Ἰωσήφ καὶ ἡ μήτηρ αὐτοῦ θαυμάζοντες ἐπὶ τοῖς θαλουμένοις περὶ αὐτοῦ.

34 Καὶ εὐλόγησεν αὐτοὺς Συμεὼν, καὶ εἶπε πρὸς Μαριάμ τὴν μητέρα αὐτοῦ· Ἰδοὺ, οὗτος κεῖται εἰς πῶσιν καὶ ἀνάστασιν πολλῶν ἐν τῷ Ἰσραὴλ, καὶ εἰς σημεῖον ἀντιλεγόμενον·

35 (Καὶ σοῦ δὲ αὐτῆς τὴν ψυχὴν διελευσεται ῥομφαία·) ὥπως ἂν ἀποκαλυφθῶσιν ἐκ πολλῶν καρδιῶν διαλογισμοί.

36 Καὶ ἦν Ἄννα προφῆτις, θυγάτηρ Φανουὴλ, ἐκ φυλῆς Ἀσὴρ· αὕτη προβεβηκυῖα ἐν ἡμέραις πολλαῖς,

24 Καὶ νὰ δώσῃ θυσίαν, καθὼς λέγεται εἰς τὸν νόμον τοῦ Θεοῦ, Ἐν ζευγαρί τρυγόνιων, ἡ δὺο περιστερίδια.

25 Καὶ κατ' ἐκεῖνον τὸν καιρὸν ἦτον ἄνθρωπός τις εἰς τὴν Ἱερουσαλὴμ τὸ ὄνομά του Συμεὼν· καὶ ὁ ἄνθρωπος οὗτος ἦτον δίκαιος καὶ εὐλαβής, καὶ ἐπρόσμενε τὴν παρηγορίαν τοῦ Ἰσραὴλ· καὶ Πνεῦμα ἅγιον ἦτον εἰς αὐτόν.

26 Καὶ ἦτον εἰς αὐτόν προφητευμένον ἀπὸ τοῦ Πνεύματος τοῦ ἁγίου, ὅτι δὲν ἤθελεν ἰδεῖ θάνατον, πρὸ τοῦ νὰ ἰδῇ τὸν Χριστὸν Κυρίου.

27 Καὶ ἦλθεν εἰς τὸ ἱερόν κινούμενος ἀπὸ τοῦ Πνεύματος· καὶ ἐν ᾧ ἔμβασαν οἱ γονεῖς τὸ παιδίον Ἰησοῦν, διὰ νὰ κάμωσιν αὐτὸ κατὰ τὴν συνήθειαν τοῦ νόμου δι' αὐτόν,

28 Καὶ αὐτὸς τὸ ἐδέχθη μέσα εἰς τὰς ἀγκάλας του, καὶ εὐχαρίστησε τὸν Θεόν, καὶ εἶπε·

29 Τώρα ἐλευθερώνεις τὸν δοῦλόν σου, Κύριε, μετ' εἰρήνην, κατὰ τὸν λόγον σου·

30 Διότι τὰ ὀμμάτιά μου εἶδαν τὸ σωτήριόν σου,

31 Τὸ ὅποιον ἐτοίμασες ἐμπρὸς εἰς τὸ πρόσωπον ὅλων τῶν λαῶν·

32 Φῶς νὰ φωτίσῃ τὰ ἔθνη, καὶ δόξαν τοῦ λαοῦ σου τοῦ Ἰσραὴλ.

33 Καὶ ὁ Ἰωσήφ καὶ ἡ μήτηρ τοῦ ἐθαύμαζον εἰς ὅσα ἐλέγοντο δι' αὐτό.

34 Καὶ ὁ Συμεὼν τοὺς εὐλόγησε, καὶ εἶπεν εἰς τὴν Μαριάμ τὴν μητέρα του· Ἰδοὺ, οὗτος κεῖται εἰς πείσμον καὶ ἀνάστασιν πολλῶν ἀνθρώπων εἰς τὸ γένος τοῦ Ἰσραὴλ, καὶ εἰς σημεῖον τὸ ὅποιον ἐναντιοῦται·

35 (Καὶ μέσα εἰς τὴν ψυχὴν σου τῆς ἰδίας θέλει περάσει ῥομφαία) διὰ νὰ ἀποσκεπασθῶσι διαλογισμοὶ πολλῶν καρδιῶν.

36 Καὶ ἦτον καὶ ἡ Ἄννα ἡ προφῆτις, ἡ θυγάτηρ τοῦ Φανουὴλ, ἀπὸ τὴν φυλὴν τοῦ Ἀσὴρ· καὶ αὕτη πε-

ζήσασα ἔτη μετὰ ἀνδρὸς ἑπτὰ ἀπὸ τῆς παρθενίας αὐτῆς·

37 Καὶ αὕτη χήρα ὡς ἑτῶν ὀγδοήκοντα τεσσάρων, ἣ οὐκ ἀφίστατο ἀπὸ τοῦ ἱεροῦ, νηστείας καὶ δεήσεσι λατρεύουσα νύκτα καὶ ἡμέραν.

38 Καὶ αὕτη αὐτῇ τῇ ὥρᾳ ἐπιστάσα ἀνθωμολογεῖτο τῷ Κυρίῳ, καὶ ἐλάλει περὶ αὐτὸν πᾶσι τοῖς προσδεχομένοις λυτρωσιν ἐν Ἱερουσαλὴμ.

39 Καὶ ὡς ἐτέλεσαν ἅπαντα τὰ κατὰ τὸν νόμον Κυρίου, ὑπέστρεψαν εἰς τὴν Γαλιλαίαν, εἰς τὴν πόλιν αὐτῶν Ναζαρέτ.

40 Τὸ δὲ παιδίον ἡῤῥανε, καὶ ἐκραταιοῦτο πνεύματι, πληρούμενον σοφίας· καὶ χάρις Θεοῦ ἦν ἐπ' αὐτό.

41 Καὶ ἐπορεύοντο οἱ γονεῖς αὐτοῦ κατ' ἔτος εἰς Ἱερουσαλὴμ τῇ ἑορτῇ τοῦ πάσχα.

42 Καὶ ὅτε ἐγένετο ἑτῶν δώδεκα, ἀναβάντων αὐτῶν εἰς Ἱεροσόλυμα κατὰ τὸ ἔθος τῆς ἑορτῆς·

43 Καὶ τελειωσάντων τὰς ἡμέρας, ἐν τῷ ὑποστρέφειν αὐτοὺς, ὑπέμεινεν Ἰησοῦς ὁ παῖς ἐν Ἱερουσαλὴμ· καὶ οὐκ ἔγνω Ἰωσήφ καὶ ἡ μήτηρ αὐτοῦ.

44 Νομίσαντες δὲ αὐτὸν ἐν τῇ συνοδίᾳ εἶναι, ἦλθον ἡμέρας ὁδόν· καὶ ἀνεζήτησαν αὐτὸν ἐν τοῖς συγγενέσι καὶ ἐν τοῖς γνωστοῖς.

45 Καὶ μὴ εὗροντες αὐτὸν, ὑπέστρεψαν εἰς Ἱερουσαλὴμ, ζητοῦντες αὐτόν.

46 Καὶ ἐγένετο, μεθ' ἡμέρας τρεῖς εἵρον αὐτὸν ἐν τῷ ἱερῷ, καθεζόμενον ἐν μέσῳ τῶν διδασκάλων, καὶ ἀκούοντα αὐτῶν, καὶ ἐπερωτῶντα αὐτούς.

47 Ἐξίσταντο δὲ πάντες οἱ ἀκούοντες αὐτοῦ, ἐπὶ τῇ συνέσει καὶ ταῖς ἀποκρίσεσιν αὐτοῦ.

ρασμένη πολλῶν χρόνων, ἣ ὅποια ἐξησεν ἑπτὰ χρόνους μετὰ ἀνδρα ἀφ' οὗτοῦ ὑπανδρευθῆναι·

37 Καὶ αὕτη ἦτον χήρα ἕως ὀγδοήκοντα τεσσάρων χρόνων, ἣ ὅποια ποτὲ δὲν ἐμάκρυνεν ἀπὸ τοῦ ἱεροῦ, λατρεύουσα τὸν Θεὸν νύκτα καὶ ἡμέραν μετὰ νηστείας καὶ μετὰ δεήσεων.

38 Καὶ αὕτη ἦλθεν ἐκείνην τὴν ὥραν καὶ ἀνταποκρινόμενη εὐλόγησε τὸν Θεόν, καὶ ἐλάλει διὰ τὸ παιδίον εἰς ὅλους ἐκείνους, οἱ ὅποιοι ἀνέμενον λυτρωσιν εἰς τὴν Ἱερουσαλὴμ.

39 Καὶ ἀφ' οὗ ἐτελείωσαν ὅλα ἐκεῖνα, τὰ ὅποια εἶναι κατὰ τὸν νόμον τοῦ Κυρίου, ἐγύρισαν ὀπίσω εἰς τὴν Γαλιλαίαν, εἰς τὴν πόλιν τῶν τῆν Ναζαρέτ.

40 Καὶ τὸ παιδίον ἡῤῥανε, καὶ ἐδυναμόνετο κατὰ τὸ πνεῦμα, καὶ ἐπληροῦτο σοφίας· καὶ χάρις τοῦ Θεοῦ ἦτον εἰς αὐτό.

41 Καὶ ἐπήγαινον οἱ γονεῖς τοῦ καθ' ἔτος εἰς τὴν Ἱερουσαλὴμ εἰς τὴν ἑορτὴν τοῦ πάσχα.

42 Καὶ ὅτε ἐγένετο δώδεκα χρόνων, ἀνέβησαν εἰς τὴν Ἱερουσαλὴμ κατὰ τὴν συνήθειαν τῆς ἑορτῆς·

43 Καὶ ἀφ' οὗ ἐτελειώσαν τὰς ἡμέρας, ἐν ᾗ ἐγύριζον ἐκεῖνοι, ἀπέμεινε τὸ παιδίον ὁ Ἰησοῦς εἰς τὴν Ἱερουσαλὴμ· καὶ ὁ Ἰωσήφ καὶ ἡ μήτηρ αὐτοῦ δὲν τὸ ἤξευραν.

44 Λογίζοντες δὲ ὅτι εἶναι μετὰ τὴν συνοδίαν, ἦλθον μιᾶς ἡμέρας ὁδόν· καὶ τὸν ἀνεζήτησαν εἰς τοὺς συγγενεῖς καὶ εἰς τοὺς γνωρίμους.

45 Καὶ ἐπειδὴ δὲν τὸν εὗρηκαν, ἐγύρισαν εἰς τὴν Ἱερουσαλὴμ, γυρεύοντες αὐτόν.

46 Καὶ ἀφ' οὗ ἐπέρασαν τρεῖς ἡμέρας, τὸν εὗρηκαν μέσα εἰς τὸ ἱερόν, ὅπου ἐκάθετο ἀνάμεσον εἰς τοὺς διδασκάλους, καὶ τοὺς ἤκουε, καὶ τοὺς ἠρώτα.

47 Καὶ ἐθαύμαζον ὅλοι ὅσοι τὸν ἤκουσαν, εἰς τὴν γνῶσιν τοῦ καὶ εἰς τὰς ἀποκρίσεις του.

48 Καὶ ἰδόντες αὐτὸν, ἐξεπλάγησαν· καὶ πρὸς αὐτὸν ἡ μήτηρ αὐτοῦ εἶπε· Τέκνον, τί ἐποίησας ἡμῖν οὕτως; ἰδοὺ, ὁ πατήρ σου καὶ γὰρ ὀδυνώμενοι ἐζητοῦμέν σε.

49 Καὶ εἶπε πρὸς αὐτούς· Τί ὅτι ἐζητεῖτέ με; οὐκ ᾔδειτε ὅτι ἐν τοῖς τοῦ πατρὸς μου δεῖ εἶναι με;

50 Καὶ αὐτοὶ οὐ συνῆκαν τὸ ῥῆμα ὃ ἐλάλησεν αὐτοῖς.

51 Καὶ κατέβη μετ' αὐτῶν, καὶ ἦλθεν εἰς Ναζαρέτ· καὶ ἦν ὑποτασσόμενος αὐτοῖς. Καὶ ἡ μήτηρ αὐτοῦ διετήρει πάντα τὰ ῥήματα ταῦτα ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτῆς.

52 Καὶ ὁ Ἰησοῦς πρόεκοπτε σοφία καὶ ἡλικία, καὶ χάριτι παρὰ Θεοῦ καὶ ἀνθρώποις.

Κεφ. γ'. III.

ἘΝ ἔτει δὲ πεντεκαδεκάτῳ τῆς ἡγεμονίας Τιβερίου Καίσαρος, ἡγεμονεύοντος Ποντίου Πιλάτου τῆς Ἰουδαίας, καὶ τετραρχούντος τῆς Γαλιλαίας Ἡρώδου, Φιλίππου δὲ τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ τετραρχούντος τῆς Ἰτουραίας καὶ Τραχωνίτιδος χώρας, καὶ Λυσανίου τῆς Ἀβιληνῆς τετραρχούντος,

2 Ἐπ' Ἀρχιερέων Ἀννα καὶ Καϊάφα, ἐγένετο ῥῆμα Θεοῦ ἐπὶ Ἰωάννῃν τὸν τοῦ Ζαχαρίου υἱὸν, ἐν τῇ ἐρήμῳ.

3 Καὶ ἦλθεν εἰς πᾶσαν τὴν περίχωρον τοῦ Ἰορδάνου, κηρύσσων βαπτισμα μετανοίας εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν.

4 Ὡς γέγραπται ἐν βίβλῳ λόγων Ἠσαΐου τοῦ προφήτου, λέγοντος· Φωνὴ βοῶντος ἐν τῇ ἐρήμῳ· Ἐτοιμάσατε τὴν ὁδὸν Κυρίου, εὐθεΐας ποιεῖτε τὰς τρίβους αὐτοῦ.

5 Πᾶσα φάραγξ πληρωθήσεται, καὶ πᾶν ὄρος καὶ βουνὸς ταπεινωθήσεται· καὶ ἔσται τὰ σκολιὰ εἰς εὐθεΐαν, καὶ

49 Καὶ καθὼς τὸν εἶδαν, ἐξεπλάγησαν· καὶ τὸν λέγει ἡ μήτηρ του· Τέκνον μου, διὰ τί μᾶς ἔκαμες οὕτω; ἰδοὺ, ὁ πατήρ σου καὶ ἐγὼ λυπούμενοι σὲ ἐγυρεύομεν.

49 Καὶ εἶπεν εἰς αὐτούς· Διὰ τί με ἐγυρεύετε; δὲν ᾔξεύρετε ὅτι κάμνει χρεῖα νὰ εἶμαι εἰς τὰ πράγματα τοῦ πατρὸς μου;

50 Καὶ αὐτοὶ δὲν ἐνόησαν τὸν λόγον τὸν ὁποῖον τοὺς εἶπε.

51 Καὶ κατέβη μετ' αὐτοῦ, καὶ ἦλθεν εἰς τὴν Ναζαρέτ· καὶ τοὺς ὑπετάσσετο. Καὶ ἡ μήτηρ του ἐφύλαττεν ὅλα τὰ λόγια ταῦτα μέσα εἰς τὴν καρδίαν της.

52 Καὶ ὁ Ἰησοῦς ἐπρόκοπτε καὶ ἠύξανε καὶ εἰς τὴν σοφίαν καὶ εἰς τὴν ἡλικίαν, καὶ εἰς τὴν χάριν ἐμπρὸς εἰς τὸν Θεὸν καὶ εἰς τοὺς ἀνθρώπους.

Κεφ. γ'. III.

ΚΑΙ εἰς τοὺς δεκαπέντε χρόνους τῆς αὐθεντίας τοῦ Τιβερίου Καίσαρος, ὅταν αὐθέντευεν ὁ Πόντιος ὁ Πιλάτος τὴν Ἰουδαίαν, καὶ ὅταν ὁ Ἡρώδης ἦτον τετράρχης τῆς Γαλιλαίας, καὶ ὁ ἀδελφὸς του ὁ Φίλιππος τετράρχης τῆς Ἰτουραίας καὶ Τραχωνίτιδος χώρας, καὶ Λυσανίας τετράρχης τῆς Ἀβιληνῆς,

2 Εἰς τὸν καιρὸν τῶν Ἀρχιερέων Ἀννα καὶ Καϊάφα, ἦλθε λόγος Θεοῦ εἰς τὸν Ἰωάννην τὸν υἱὸν τοῦ Ζαχαρίου, μέσα εἰς τὴν ἐρημον.

3 Καὶ ὑπῆγεν εἰς ὅλην τὴν περίχωρον τοῦ Ἰορδάνου, καὶ ἐκήρυττε βαπτισμα μετανοίας εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν.

4 Καθὼς εἶναι γεγραμμένον εἰς τὸ βιβλίον τῶν λόγων τοῦ Ἠσαΐου τοῦ προφήτου, ὁ ὁποῖος λέγει· Φωνὴ ἐκείνου, ὁ ὁποῖος βοᾷ μέσα εἰς τὴν ἐρημον· Ἐτοιμάσατε τὴν ὁδὸν τοῦ Κυρίου, κάμετε ἴσους τοὺς δρόμους του.

5 Κάθε χάσμα θέλει γεμισθῇ, καὶ κάθε ὄρος καὶ βουνὸν θέλει ταπεινωθῇ· καὶ τὰ στραβὰ θέλουσιν ἰσασθῇ, καὶ

αὶ τραχεῖαι εἰς ὁδὸν λείας·

6 Καὶ ὄφεται πᾶσα σὰρξ τὸ σωτήριον τοῦ Θεοῦ.

7 Ἐλέγει οὖν τοῖς ἐκπορευομένοις ὄχλοις βαπτισθῆναι ὑπ' αὐτοῦ· Γεννηματα ἐχιδνῶν, τίς ὑπέδειξεν ὑμῖν φυγεῖν ἀπὸ τῆς μελλούσης ὀργῆς;

8 Ποιήσατε οὖν καρποὺς ἀξίους τῆς μετανοίας· καὶ μὴ ἄρξῃσθε λέγειν ἐν ἑαυτοῖς· Πατέρα ἔχομεν τὸν Ἀβραάμ. Λέγω γὰρ ὑμῖν, ὅτι δύναται ὁ Θεὸς ἐκ τῶν λίθων τούτων ἐγείρει τέκνα τῷ Ἀβραάμ.

9 Ἡδὲ καὶ ἡ ἀξίνη πρὸς τὴν ρίζαν τῶν δένδρων κεῖται· πᾶν οὖν δένδρον μὴ ποιῶν καρπὸν καλὸν, ἐκκόπτεται, καὶ εἰς πῦρ βάλλεται.

10 Καὶ ἐπρώτων αὐτὸν οἱ ὄχλοι, λέγοντες· Τί οὖν ποιήσομεν;

11 Ἀποκριθεὶς δὲ λέγει αὐτοῖς· Ὁ ἔχων δύο χιτῶνας, μεταδότες τῷ μὴ ἔχοντι· καὶ ὁ ἔχων βράσματα, ὁμοίως ποιείτω.

12 Ἦλθον δὲ καὶ τελῶναι βαπτισθῆναι, καὶ εἶπον πρὸς αὐτὸν· Διδάσκαλε, τί ποιήσομεν;

13 Ὁ δὲ εἶπε πρὸς αὐτούς· Μὴδὲν πλέον παρὰ τὸ διατεταγμένον ὑμῖν πράσσετε.

14 Ἐπρώτων δὲ αὐτὸν καὶ στρατευόμενοι, λέγοντες· Καὶ ἡμεῖς τί ποιήσομεν; Καὶ εἶπε πρὸς αὐτούς· Μὴδὲνα διασεύσητε, μηδὲ συκοφαντήσητε· καὶ ἀρκείσθε τοῖς ὀφωνίοις ὑμῶν.

15 Προδοκῶντος δὲ τοῦ λαοῦ, καὶ ἐδικοιζόμενων πάντων ἐν ταῖς καρδίαις αὐτῶν περὶ τοῦ Ἰωάννου, μήποτε αὐτὸς εἴη ὁ Χριστὸς,

16 Ἀπεκρίνατο ὁ Ἰωάννης ἅπασι, λέγων· Ἐγὼ μὲν ὕδατι βαπτίζω ὑμᾶς· ἔρχεται δὲ ὁ ἰσχυρότερός μου,

οἱ κακοπεριπάτητοι δρόμοι θέλουσι γίνεσθαι ὁμαλοῖ·

6 Καὶ πᾶς ἄνθρωπος θέλει ἰδεῖ τὸ σωτήριον τοῦ Θεοῦ.

7 Ἐλέγε λοιπὸν εἰς τοὺς ὄχλους οἱ ὅποιοι ἔβγαζον νὰ βαπτισθῶσιν ἀπ' αὐτόν· Παιδιά τῶν ἐχιδνῶν, τίς σὰς ἐδειξε νὰ φύγητε ἀπὸ τὴν ὀργὴν ἢ ὅποια μέλλει νὰ ἔλθῃ;

8 Κάμετε τὸ λοιπὸν καρποὺς ἀξίους τῆς μετανοίας· καὶ μὴν ἀρχίσθε νὰ λέγητε ἀνάμεσόν σας· Ἡμεῖς ἔχομεν πατέρα τὸν Ἀβραάμ. Διότι σὰς λέγω, ὅτι ὁ Θεὸς δύναται ἀπὸ τὰς πέτρας ταύτας νὰ ἐξαναστήσῃ παιδία εἰς τὸν Ἀβραάμ.

9 Καὶ ἰδοὺ, τὸ πελέκνυ κεῖται εἰς τὴν ρίζαν τοῦ δένδρου· καθὲ δένδρον λοιπὸν τὸ ὅποιον δὲν κάμνει καλὸν καρπὸν, κόπτεται, καὶ βάλλεται εἰς τὴν φωτίαν.

10 Καὶ οἱ ὄχλοι τὸν ἠρώτησαν, λέγοντες· Τί νὰ κάμωμεν λοιπὸν;

11 Καὶ ὁ Ἰωάννης ἀπεκρίθη, καὶ λέγει εἰς αὐτούς· Ὅποιοι ἔχει δύο φορέματα, ἃς δώσῃ τὸ ἐν εἰς ἐκεῖνον, ὁ ὅποιος δὲν ἔχει· τὸ αὐτὸ ἃς κάμῃ καὶ ἐκεῖνος, ὁ ὅποιος ἔχει φαγητά.

12 Καὶ ἦλθον καὶ οἱ τελῶναι νὰ βαπτισθῶσι, καὶ εἶπον εἰς αὐτόν· Διδάσκαλε, τί νὰ κάμωμεν;

13 Καὶ τοὺς εἶπε· Τίποτε περισσώτερον μὴ ζητεῖτε ἀπὸ τὸ διατεταγμένον σας.

14 Καὶ τὸν ἠρώτησαν καὶ οἱ στρατιῶται, λέγοντες· Καὶ ἡμεῖς τί νὰ κάμωμεν; Καὶ τοὺς εἶπε· Κἀνένα νὰ μὴ διασεύσητε, μηδὲ νὰ συκοφαντήσητε· καὶ νὰ εἰσθε εὐχарιστημένοι εἰς τοὺς μισθοὺς σας.

15 Καὶ ἐν ᾧ ἤλπιζεν ὁ λαὸς, καὶ ἐδικοιζόντο ὅλοι μέσα τοὺς διὰ τὸν Ἰωάννην, μήπως καὶ ἦθελεν εἶναι αὐτὸς ὁ Χριστὸς,

16 Ἀπεκρίθη ὁ Ἰωάννης εἰς ὅλους, καὶ εἶπεν· Ἐγὼ σὰς βαπτίζω μὲ νερόν· ὅμως ἔρχεται ὁ δυνατώτερός

οὐ οὐκ εἰμὶ ἱκανὸς λῦσαι τὸν ἱμάντα τῶν ὑποδημάτων αὐτοῦ· αὐτὸς ὑμᾶς βαπτίσει ἐν Πνεύματι ἁγίῳ, καὶ πυρὶ

17 Οὗ τὸ πῦρον ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ, καὶ διακαθαριεῖ τὴν ἄλωνα αὐτοῦ· καὶ συναΐξει τὸν σῖτον εἰς τὴν ἀποθήκην αὐτοῦ, τὸ δὲ ἄχυρον κατακαύσει πυρὶ ἀσβέστω.

18 Πολλὰ μὲν οὖν καὶ ἕτερα παρακαλῶν εὐηγγελίζετο τὸν λαόν.

19 Ὁ δὲ Ἡρώδης ὁ τετράρχης, ἐλεγχόμενος ὑπ' αὐτοῦ, περὶ Ἡρωδιάδος τῆς γυναικὸς Φιλίππου τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ, καὶ περὶ πάντων ὧν ἐποίησε πονηρῶν ὁ Ἡρώδης,

20 Προσέθηκε καὶ τοῦτο ἐπὶ πᾶσι, καὶ κατέκλεισε τὸν Ἰωάννην ἐν τῇ φυλακῇ

21 Ἐγένετο δὲ ἐν τῷ βαπτισθῆναι ἅπαντα τὸν λαόν, καὶ Ἰησοῦ βαπτισθέντος, καὶ προσευχομένου, ἀνεαυχθῆναι τὸν οὐρανόν·

22 Καὶ καταβῆναι τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον σωματικῶς εἶδει, ὥσπερ περιστεραν, ἐπ' αὐτόν· καὶ φωνὴν ἐξ οὐρανοῦ γενέσθαι, λέγουσαν· Σὺ εἶ ὁ Υἱὸς μου ὁ ἀγαπητός, ἐν σοὶ ἠδόκησα.

23 Καὶ αὐτὸς ἦν ὁ Ἰησοῦς ὥσει ἐτῶν τριάκοντα ἀρχόμενος, ὧν (ὡς ἐνομίζετο) υἱὸς Ἰωσήφ, τοῦ Ἡλὶ,

24 Τοῦ Ματθαί, τοῦ Λευὶ, τοῦ Μελχὶ, τοῦ Ἰαννά, τοῦ Ἰωσήφ,

25 Τοῦ Ματθαίου, τοῦ Ἀμῶς, τοῦ Ναοὺμ, τοῦ Ἑσλὶ, τοῦ Ναγκαί,

26 Τοῦ Μαᾶθ, τοῦ Ματθαίου, τοῦ Σεμεὶ, τοῦ Ἰωσήφ, τοῦ Ἰούδα,

27 Τοῦ Ἰωαννᾶ, τοῦ Ῥησά, τοῦ

μου, τοῦ ὁποίου ἐγὼ δὲν εἶμαι ἄξιος νὰ λύσω τὸ λωρίον τῶν ὑποδημάτων του· αὐτὸς θέλει σᾶς βαπτίσει με Πνεῦμα ἅγιον, καὶ με φωτίαν·

17 Εἰς τοῦ ὁποίου τὴν χειρὰ εἶναι τὸ πτυάριον καὶ θέλει καθαρίσει τὸ ἄλωνόν του· καὶ θέλει μαζώξει τὸ σιτάριον εἰς τὴν ἀποθήκην του, καὶ τὸ ἄχυρον θέλει τὸ κατακαύσει με φωτίαν ἢ ὅποια δὲν σβεῖ ποτέ.

18 Καὶ ἄλλα πολλὰ παρακινῶν εὐαγγελίζετο τὸν λαόν.

19 Καὶ ὁ Ἡρώδης ὁ τετράρχης, ἐπειδὴ ἠλέγχετο ἀπ' αὐτόν, διὰ τὴν Ἡρωδιάδα τὴν γυναῖκα τοῦ ἀδελφοῦ του τοῦ Φιλίππου, καὶ διὰ ὅλα ἐκεῖνα τὰ κακά, τὰ ὅποια ἔκαμεν ὁ Ἡρώδης,

20 Ἐπρόσθεσε καὶ τοῦτο ἐπάνω εἰς ὅλα, καὶ ἡσφάλισε τὸν Ἰωάννην μέσα εἰς τὴν φυλακὴν.

21 Καὶ ὅτε ἐβαπτίζετο ὁ λαὸς, ἐβαπτίσθη καὶ ὁ Ἰησοῦς, καὶ ἐν τῷ ἐπροσεύχετο, ἠνοήχησαν οἱ οὐρανοί.

22 Καὶ τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον κατέβη με σωματικὸν εἶδος, ὥσαν περιστερά, ἐπάνω εἰς αὐτόν· καὶ ἦλθε φωνὴ ἀπὸ τὸν οὐρανόν, ἡ ὅποια ἔλεγε· Σὺ εἶσαι ὁ Υἱὸς μου ὁ ἠγαπημένος, εἰς σὲ ἀναπαύομαι.

23 Καὶ αὐτὸς ὁ Ἰησοῦς ἦτον ὥσαν νὰ ἤρχιζε τριάντα χρόνους, καὶ ἦτον (καθὼς ἐνομίζετο) υἱὸς τοῦ Ἰωσήφ· καὶ ὁ Ἰωσήφ τοῦ Ἡλὶ.

24 Καὶ ὁ Ἡλὶ τοῦ Ματθά· καὶ ὁ Ματθά τοῦ Λευὶ καὶ ὁ Λευὶς τοῦ Μελχὶ· καὶ ὁ Μελχὶς τοῦ Ἰαννά· καὶ ὁ Ἰαννά τοῦ Ἰωσήφ.

25 Καὶ ὁ Ἰωσήφ τοῦ Ματθαίου· καὶ ὁ Ματθαῖος τοῦ Ἀμῶς· καὶ ὁ Ἀμῶς τοῦ Ναοὺμ· καὶ ὁ Ναοὺμ τοῦ Ἑσλὶ· καὶ ὁ Ἑσλὶς τοῦ Ναγκαί.

26 Καὶ ὁ Ναγκαὶ τοῦ Μαᾶθ· καὶ ὁ Μαᾶθ τοῦ Ματθαίου· καὶ ὁ Ματθαῖος τοῦ Σεμεὶ· καὶ ὁ Σεμεὶς τοῦ Ἰωσήφ· καὶ ὁ Ἰωσήφ τοῦ Ἰούδα.

27 Καὶ ὁ Ἰούδας τοῦ Ἰωαννᾶ· καὶ

Ζοροβάβελ, τοῦ Σαλαθιήλ, τοῦ Νηρί,

28 Τοῦ Μελχί, τοῦ Ἀδδί, τοῦ Κωσάμ, τοῦ Ἐλμωδάμ, τοῦ Ἡρ,

29 Τοῦ Ἰωσή, τοῦ Ἐλιέξερ, τοῦ Ἰωρείμ, τοῦ Ματθάτ, τοῦ Λευί,

30 Τοῦ Συμεών, τοῦ Ἰούδα, τοῦ Ἰωσήφ, τοῦ Ἰωνάν, τοῦ Ἐλιακείμ,

31 Τοῦ Μελεᾶ, τοῦ Μαϊνάν, τοῦ Ματταθά, τοῦ Ναθάν, τοῦ Δαβίδ,

32 Τοῦ Ἰεσσαί, τοῦ Ὠβήδ, τοῦ Βοός, τοῦ Σαλμών, τοῦ Ναασσών,

33 Τοῦ Ἀμιναδάβ, τοῦ Ἀράμ, τοῦ Ἐσρώμ, τοῦ Φαρέσ, τοῦ Ἰούδα,

34 Τοῦ Ἰακώβ, τοῦ Ἰσαάκ, τοῦ Ἀβραάμ, τοῦ Θάρα, τοῦ Ναχώρ,

35 Τοῦ Σαρούχ, τοῦ Ραγαῦ, τοῦ Φαλέκ, τοῦ Ἐβέρ, τοῦ Σαλά,

36 Τοῦ Καϊνάν, τοῦ Ἀρφαξῆδ, τοῦ Σήμ, τοῦ Νῶε, τοῦ Λάμεχ,

37 Τοῦ Μαθουσάλα, τοῦ Ἐνῶχ, τοῦ Ἰαρεδ, τοῦ Μαλελεήλ, τοῦ Καϊνάν,

38 Τοῦ Ἐνῶς, τοῦ Σήθ, τοῦ Ἀδάμ, τοῦ Θεοῦ.

ὁ Ἰωανῆς τοῦ Ῥησά· καὶ ὁ Ῥησᾶς τοῦ Ζοροβάβελ· καὶ ὁ Ζοροβάβελ τοῦ Σαλαθιήλ· καὶ ὁ Σαλαθιήλ τοῦ Νηρί.

28 Καὶ ὁ Νηρίς τοῦ Μελχί· καὶ ὁ Μελχίς τοῦ Ἀδδί· καὶ ὁ Ἀδδὶς τοῦ Κωσάμ· καὶ ὁ Κωσάμ τοῦ Ἐλμωδάμ· καὶ ὁ Ἐλμωδάμ τοῦ Ἡρ.

29 Καὶ ὁ Ἡρ τοῦ Ἰωσή· καὶ ὁ Ἰωσή τοῦ Ἐλιέξερ· καὶ ὁ Ἐλιέξερ τοῦ Ἰωρείμ· καὶ ὁ Ἰωρείμ τοῦ Ματθάτ· καὶ ὁ Ματθάτ τοῦ Λευί.

30 Καὶ ὁ Λευὶ τοῦ Συμεών· καὶ ὁ Συμεών τοῦ Ἰούδα· καὶ ὁ Ἰούδας τοῦ Ἰωσήφ· καὶ ὁ Ἰωσήφ τοῦ Ἰωνάν· καὶ ὁ Ἰωνάν τοῦ Ἐλιακείμ.

31 Καὶ ὁ Ἐλιακείμ τοῦ Μελεᾶ· καὶ ὁ Μελεᾶς τοῦ Μαϊνάν· καὶ ὁ Μαϊνάν τοῦ Ματταθά· καὶ Ματταθάς τοῦ Ναθάν· καὶ ὁ Ναθάν τοῦ Δαβίδ.

32 Καὶ ὁ Δαβὶδ τοῦ Ἰεσσαί· καὶ ὁ Ἰεσσαὶ τοῦ Ὠβήδ· καὶ ὁ Ὠβήδ τοῦ Βοός· καὶ ὁ Βοός τοῦ Σαλμών· καὶ ὁ Σαλμών τοῦ Ναασσών.

33 Καὶ ὁ Ναασσών τοῦ Ἀμιναδάβ· καὶ ὁ Ἀμιναδάβ τοῦ Ἀράμ· καὶ ὁ Ἀράμ τοῦ Ἐσρώμ· καὶ ὁ Ἐσρώμ τοῦ Φαρέσ· καὶ ὁ Φαρέσ τοῦ Ἰούδα.

34 Καὶ ὁ Ἰούδας τοῦ Ἰακώβ· καὶ ὁ Ἰακώβ τοῦ Ἰσαάκ· καὶ ὁ Ἰσαάκ τοῦ Ἀβραάμ· καὶ ὁ Ἀβραάμ τοῦ Θάρρα· καὶ ὁ Θάρρας τοῦ Ναχώρ.

35 Καὶ ὁ Ναχώρ τοῦ Σαρούχ· καὶ ὁ Σαρούχ τοῦ Ραγαῦ· καὶ ὁ Ραγαῦ τοῦ Φαλέκ· καὶ ὁ Φαλέκ τοῦ Ἐβερ· καὶ ὁ Ἐβερ τοῦ Σαλά.

36 Καὶ ὁ Σαλά τοῦ Καϊνάν· καὶ ὁ Καϊνάν τοῦ Ἀρφαξῆδ· καὶ ὁ Ἀρφαξῆδ τοῦ Σήμ· καὶ ὁ Σήμ τοῦ Νῶε· καὶ ὁ Νῶε τοῦ Λάμεχ.

37 Καὶ ὁ Λάμεχ τοῦ Μαθουσάλα· καὶ ὁ Μαθουσάλα τοῦ Ἐνῶχ· καὶ ὁ Ἐνῶχ τοῦ Ἰάρεδ· καὶ ὁ Ἰάρεδ τοῦ Μαλελεήλ· καὶ ὁ Μαλελεήλ τοῦ Καϊνάν.

38 Καὶ ὁ Καϊνάν τοῦ Ἐνῶς· καὶ ὁ Ἐνῶς τοῦ Σήθ· καὶ ὁ Σήθ τοῦ Ἀδάμ· καὶ ὁ Ἀδάμ τοῦ Θεοῦ.

Κεφ. δ'. IV.

ἸΗΣΟΥΣ δὲ Πνεύματος ἁγίου πλήρης ὑπέστρεψεν ἀπὸ τοῦ Ἰορδάνου· καὶ ἦγετο ἐν τῷ Πνεύματι εἰς τὴν ἔρημον,

2 Ἡμέρας τεσσαράκοντα πειραζόμενος ὑπὸ τοῦ διαβόλου· καὶ οὐκ ἔφαγεν οὐδὲν ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις· καὶ συντελεσθεισῶν αὐτῶν, ὕστερον ἐπέινασε.

3 Καὶ εἶπεν αὐτῷ ὁ διάβολος· Εἰ Υἱὸς εἶ τοῦ Θεοῦ, εἰπὲ τῷ λίθῳ τούτῳ ἵνα γένηται ἄρτος.

4 Καὶ ἀπεκρίθη Ἰησοῦς πρὸς αὐτὸν, λέγων· Γέγραπται, ὅτι οὐκ ἐπ' ἄρτων μόνῳ ζήσεται ὁ ἄνθρωπος, ἀλλ' ἐπὶ παντὶ ῥήματι Θεοῦ.

5 Καὶ ἀναγκάων αὐτὸν ὁ διάβολος εἰς ὄρος ὑψηλόν, ἔδειξεν αὐτῷ πάσας τὰς βασιλείας τῆς οἰκουμένης ἐν στιγμή μὴ χρόνῳ.

6 Καὶ εἶπεν αὐτῷ ὁ διάβολος· Σοὶ δώσω τὴν ἐξουσίαν ταύτην ἅπασαν, καὶ τὴν δόξαν αὐτῶν· ὅτι ἐμοὶ παραδίδοται, καὶ ὃ ἐὰν θέλω, δίδωμι αὐτήν.

7 Σὺ οὖν ἐὰν προσκυνήσῃς ἐνώπιόν μου, ἔσται σου πάντα.

8 Καὶ ἀποκριθεὶς αὐτῷ, εἶπεν ὁ Ἰησοῦς· Ὑπαγε ὀπίσω μου, Σατανᾶ· γέγραπται γάρ· Προσκυνήσεις Κύριον τὸν Θεόν σου, καὶ αὐτῷ μόνῳ λατρεύσεις.

9 Καὶ ἤγαγεν αὐτὸν εἰς Ἱερουσαλὴμ, καὶ ἔστησεν αὐτὸν ἐπὶ τὸ περὶ ὄριον τοῦ ἱεροῦ· καὶ εἶπεν αὐτῷ· Εἰ ὁ Υἱὸς εἶ τοῦ Θεοῦ, βάλε σεαυτὸν ἐντεῦθεν κάτω·

10 Γέγραπται γάρ· Ὅτι τοῖς ἀγγέλοις αὐτοῦ ἐντελεῖται περὶ σου, τοῦ διαφυλάξαι σε·

11 Καὶ ὅτι ἐπὶ χειρῶν ἀρουσί σε, μήποτε προσκόψῃς πρὸς λίθον τὸν πόδα σου.

12 Καὶ ἀποκριθεὶς, εἶπεν αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· Ὅτι εἴρηται· Οὐκ ἐκπειράσεις Κύριον τὸν Θεόν σου.

Κεφ. δ'. IV.

ΚΑΙ ὁ Ἰησοῦς γεμάτος ἀπὸ Πνεύματος ἁγίου ἐγύρισεν ἀπὸ τὸν Ἰορδάνην· καὶ ἐφέρετο διὰ μέσου τοῦ Πνεύματος εἰς τὴν ἔρημον,

2 Καὶ ἐπειράζετο ἀπὸ τὸν διάβολον σαράντα ἡμέρας· καὶ τίποτε δὲν ἔφαγεν εἰς ἐκείνας τὰς ἡμέρας· καὶ ἀφ' οὗ ἐτελειώθησαν αὐταὶ αἱ ἡμέραι, ὕστερον ἐπέινασε.

3 Καὶ εἶπεν εἰς αὐτὸν ὁ διάβολος· Ἄν εἴσαι Υἱὸς τοῦ Θεοῦ, εἰπὲ εἰς τὴν πέτραν ταύτην νῦν γίνη ψαμίον.

4 Καὶ ὁ Ἰησοῦς ἀπεκρίθη, καὶ εἶπεν εἰς αὐτόν· Εἶναι γεγραμμένον, ὅτι ὄχι μόνον με ψαμίον θέλει ζῆσθαι ὁ ἄνθρωπος, ἀλλὰ με κάθε λόγον Θεοῦ.

5 Καὶ ἀναβάξων αὐτὸν ὁ διάβολος εἰς ἓν ὑψηλὸν ὄρος, τὸν ἔδειξεν ὅλας τὰς βασιλείας τοῦ κόσμου εἰς μίαν στιγμήν καιροῦ.

6 Καὶ εἶπεν εἰς αὐτόν ὁ διάβολος· Σὲ θέλω δώσειν ταύτην τὴν ἐξουσίαν ὅλην, καὶ τὴν δόξαν αὐτῶν· διότι εἰς ἐμὲ ἐπαράδοθή, καὶ εἰς ὅποιον θέλω, τὴν δίδω.

7 Ἐὰν σὺ λοιπὸν προσκυνήσῃς ἐμὲ προσθέν μου, θέλουσιν εἶναι ὅλα ἰδικά σου.

8 Καὶ ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς, καὶ τὸν εἶπε· Ὑπαγε ὀπίσω μου, Σατανᾶ· διότι εἶναι γεγραμμένον· Θέλεις προσκυνῆσαι τὸν Κύριον τὸν Θεόν σου, καὶ αὐτὸν μόνον θέλεις λατρεύσει.

9 Καὶ ἔφερεν αὐτὸν εἰς τὴν Ἱερουσαλὴμ, καὶ τὸν ἔστησεν ἐπάνω εἰς τὴν ἄκραν τοῦ ἱεροῦ· καὶ τὸν εἶπεν· Ἐὰν εἴσαι Υἱὸς τοῦ Θεοῦ, ρίψαι τὸν ἑαυτόν σου ἀπὸ ἐδῶ κάτω·

10 Διότι εἶναι γεγραμμένον· Ὅτι θέλει προσταῖε τοὺς ἀγγέλους τοῦ διὰ σέ, νὰ σέ διαφυλάξωσι·

11 Καὶ νὰ σέ φέρωσιν ἐπάνω εἰς τὰς χεῖράς των, διὰ νὰ μὴ προσκόψῃς εἰς τὴν πέτραν τὸν πόδα σου.

12 Καὶ ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς, καὶ εἶπεν εἰς αὐτόν· Ἐλαλήθῃ· Δὲν θέλεις δοκιμάσει Κύριον τὸν Θεόν σου.

13 Καὶ συντελέσας πάντα πειρασμὸν, ὁ διάβολος ἀπέστη ἀπ' αὐτοῦ ἄχρι καιροῦ.

14 Καὶ ὑπέστρεψεν ὁ Ἰησοῦς ἐν τῇ δυνάμει τοῦ Πνεύματος εἰς τὴν Γαλιλαίαν· καὶ φήμη ἐξῆλθε καθ' ὅλης τῆς περιχώρου περὶ αὐτοῦ.

15 Καὶ αὐτὸς ἐδίδασκεν ἐν ταῖς συναγωγαῖς αὐτῶν, δοξαζόμενος ὑπὸ πάντων.

16 Καὶ ἦλθεν εἰς τὴν Ναζαρετ, οὗ ἦν τεθραμμένος· καὶ εἰσῆλθε κατὰ τὸ εἰωθὸς αὐτῷ, ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῶν σαββάτων, εἰς τὴν συναγωγὴν· καὶ ἀνέστη ἀναγινώσκαι.

17 Καὶ ἐπεδόθη αὐτῷ βιβλίον Ἑσαίου τοῦ προφήτου· καὶ ἀναπτύξας τὸ βιβλίον, εὑρε τὸν τόπον οὗ ἦν γεγραμμένον·

18 Πνεῦμα Κυρίου ἐπ' ἐμέ, οὗ ἔνεκεν ἔρχισέ με· εὐαγγελίεσθαι πτωχοῖς ἀπέσταλκέ με, ἰάσασθαι τοὺς συντετριμμένους τὴν καρδίαν, κηρύξαι ἀνιχνεύοντας ἀφῆσιν, καὶ τυφλοῖς ἀνάβλεψιν, ἀποστείλαι τεθραυσμένους ἐν ἀφέσει,

19 Κηρύξαι ἐν ἑαυτῷ Κυρίου δεκτόν.

20 Καὶ πύξας τὸ βιβλίον, ἀποδούς τῷ ὑπηρέτῃ, ἐκάθισε· καὶ πάντων ἐν τῇ συναγωγῇ οἱ ὀφθαλμοὶ ἦσαν ἀτενίζοντες αὐτῷ.

21 Ἦρξατο δὲ λέγειν πρὸς αὐτοὺς· Ὅτι σήμερον πεπληρώται ἡ γραφὴ αὕτη ἐν τοῖς ὠσίν ὑμῶν.

22 Καὶ πάντες ἐμαρτύρουν αὐτῷ, καὶ θαύμαζον ἐπὶ τοῖς λόγοις τῆς χάριτος τοῖς ἐκπορευομένοις ἐκ τοῦ στόματος αὐτοῦ, καὶ ἔλεγον· Οὐχ οὗτος ἐστὶν ὁ υἱὸς Ἰωσήφ;

23 Καὶ εἶπε πρὸς αὐτούς· Πάντως ἐρεῖτέ μοι τὴν παραβολὴν ταύτην· Ἰατρὲ, θεράπευσον σεαυτὸν· ὅσα ἠκούσαμεν γενόμενα ἐν τῇ Καπερναούμ, ποιήσον καὶ ὧδε ἐν τῇ πατρίδι σου.

13 Καὶ ἀφ' οὗ ἐτελείωσε κάθε πειρασμὸν, ὁ διάβολος ἐμακρύνθη ἀπ' αὐτὸν ἕως καιρὸν.

14 Καὶ ἐγύρισεν ὁ Ἰησοῦς μὲ τὴν δύναμιν τοῦ Πνεύματος εἰς τὴν Γαλιλαίαν· καὶ ἡ φήμη ἐβγήκεν εἰς ὅλην τὴν Γαλιλαίαν περὶ αὐτοῦ.

15 Καὶ αὐτὸς ἐδίδασκεν εἰς τὰς συναγωγὰς τῶν, δοξαζόμενος ἀπὸ ὅλους.

16 Καὶ ἦλθεν εἰς τὴν Ναζαρετ, ἐκεῖ ὅπου ἦτον ἀναθραμμένος· καὶ ἐμβῆκε κατὰ τὴν συνήθειάν του, τὴν ἡμέραν τοῦ σαββάτου, εἰς τὴν συναγωγὴν· καὶ ἐσηκώθη νὰ διαβάσῃ.

17 Καὶ τὸν ἔδωκαν τὸ βιβλίον τοῦ Ἑσαίου τοῦ προφήτου· καὶ ἀνοίγων τὸ βιβλίον, εὑρῆκε τὸν τόπον ὅπου ἦτον γεγραμμένον·

18 Τὸ πνεῦμα τοῦ Κυρίου ἐπάνω εἰς ἐμέ, καὶ διὰ τοῦτο μὲ ἔχρισε· καὶ μὲ ἔστειλε διὰ νὰ εὐαγγελίσω τοὺς πτωχοὺς, νὰ ἱατρῶσω ἐκείνους οἱ ὅποιοι ἔχουσι καρδίαν συντριμμένην, νὰ κηρύξω ἐλευθερίαν εἰς τοὺς ἀνιχνεύοντας, καὶ ἀνάβλεψιν εἰς τοὺς τυφλοὺς, νὰ πέμψω μὲ συγχώρησιν τοὺς πληρωμένους,

19 Νὰ κηρύξω χρόνον Κυρίου στερεκτόν.

20 Καὶ σφαλίσας τὸ βιβλίον, καὶ δίδων το εἰς τὸν ὑπηρέτην, ἐκάθισε· καὶ τὰ ὀμμάτια ὅλων οἱ ὅποιοι ἦσαν εἰς τὴν συναγωγὴν, ἀτενίζον εἰς αὐτόν.

21 Καὶ ἤρχισε νὰ τοὺς λέγῃ· Ὅτι σήμερον ἐτελείωθη ἡ γραφὴ αὕτη εἰς τὰ ὠτία σας.

22 Καὶ ὅλοι ἐμαρτύρουν εἰς αὐτόν, καὶ θαύμαζον εἰς τὰ λόγια τὰ χαριτωμένα τὰ ὅποια ἐβγαίνον ἀπὸ τὸ στόμα του, καὶ ἔλεγον· Δὲν εἶναι οὗτος ὁ υἱὸς τοῦ Ἰωσήφ;

23 Καὶ εἶπεν εἰς αὐτούς· Ἐξάπαντος θέλετε μοι εἰπεῖ τὴν παραβολὴν ταύτην· Ἰατρὲ, θεράπευσον τὸν ἑαυτὸν σου· ὅσα ἠκούσαμεν ὅτι ἐγίναν εἰς τὴν Καπερναοὺμ, κάμε τα καὶ ἐδῶ εἰς τὴν πατρίδα σου.

24 Εἶπε δέ· Ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ὅτι οὐδεὶς προφήτης δεκτός ἐστιν ἐν τῇ πατρίδι αὐτοῦ.

25 Ἐπ' ἀληθείας δὲ λέγω ὑμῖν, πολλοὶ χῆραι ἦσαν ἐν ταῖς ἡμέραις Ἡλίου ἐν τῷ Ἰσραὴλ, ὅτε ἐκλείσθη ὁ οὐρανὸς ἐπὶ ἔτη τρία καὶ μῆνας ἕξ, ὥς ἐγένετο λιμὸς μέγας ἐπὶ πᾶσαν τὴν γῆν·

26 Καὶ πρὸς οὐδεμίαν αὐτῶν ἐπέμψθη Ἡλίας, εἰ μὴ εἰς Σάρεπτα τῆς Σιδῶνος, πρὸς γυναῖκα χήραν.

27 Καὶ πολλοὶ λεπροὶ ἦσαν ἐπὶ Ἑλισσαίου τοῦ προφήτου ἐν τῷ Ἰσραὴλ· καὶ οὐδεὶς αὐτῶν ἐκαθαρίσθη, εἰ μὴ Νεεμὰν ὁ Σύρος.

28 Καὶ ἐπλήσθησαν πάντες θυμοῦ ἐν τῇ συναγωγῇ, ἀκούοντες ταῦτα.

29 Καὶ ἀναστάντες ἐξέβαλον αὐτὸν ἔξω τῆς πόλεως· καὶ ἤγαγον αὐτὸν ἕως τῆς ὀφρύος τοῦ ὄρους, ἐφ' οὗ ἡ πόλις αὐτῶν ἀκοδομητο, εἰς τὸ κατακρημνίσαι αὐτόν.

30 Αὐτὸς δὲ, διελθὼν διὰ μέσου αὐτῶν, ἐπορεύετο.

31 Καὶ κατῆλθεν εἰς Καπερναοὺμ, πόλιν τῆς Γαλιλαίας· καὶ ἦν διδάσκων αὐτοὺς ἐν τοῖς σάββασι.

32 Καὶ ἐξεπλήσσοντο ἐπὶ τῇ διδαχῇ αὐτοῦ· ὅτι ἐν ἐξουσίᾳ ἦν ὁ λόγος αὐτοῦ.

33 Καὶ ἐν τῇ συναγωγῇ ἦν ἄνθρωπος ἔχων πνεῦμα δαιμονίου ἀκαθάρτου, καὶ ἀνέκραξε φωνῇ μεγάλῃ,

34 Λέγων· Ἐα, τί ἡμῖν καὶ σοί, Ἰησοῦ Ναζαρενέ; ἤλθες ἀπολέσαι ἡμᾶς; οἶδά σε τίς εἶ· ὁ ἅγιος τοῦ Θεοῦ.

35 Καὶ ἐπετίμησεν αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς, λέγων· Φιμώθητι, καὶ ἐξέλθε ἐξ αὐτοῦ. Καὶ ῥίψαν αὐτὸν τὸ δαιμόνιον εἰς τὸ μέσον, ἐξῆλθεν ἀπ' αὐτοῦ, μηδὲν βλάψαν αὐτόν.

36 Καὶ ἐγένετο θάμβος ἐπὶ πάντας· καὶ συνελάλουν πρὸς ἀλλήλους, λέ-

24 Καὶ εἶπε· Βέβαια σᾶς λέγω, ὅτι κἀνεὶς προφήτης δὲν εἶναι δεκτός εἰς τὴν πατρίδα του.

25 Καὶ ἐπ' ἀληθείας σᾶς λέγω, πολλοὶ χῆραι ἦσαν εἰς τὸν καιρὸν τοῦ Ἡλίου εἰς τὸ γένος τοῦ Ἰσραὴλ, ὅτε ἐσφαλίσθη ὁ οὐρανὸς τρεῖς ἡμῖσι χρόνους, εἰς τόσον ὥστε ἐγίνε μεγάλη πείνα εἰς ὅλην τὴν γῆν·

26 Καὶ εἰς κῆμμίαν ἀπ' αὐτὰς δὲν ἐστάλθη ὁ Ἡλίας, παρὰ εἰς Σάρεπτα τῆς Σιδῶνος, εἰς γυναῖκα χήραν.

27 Καὶ πολλοὶ λεπροὶ ἦσαν εἰς τὰς ἡμέρας τοῦ Ἑλισσαίου τοῦ προφήτου εἰς τὸ γένος τοῦ Ἰσραὴλ· καὶ κἀνεὶς ἀπ' αὐτοὺς δὲν ἐκαθαρίσθη, παρὰ Νεεμὰν ὁ Σύρος.

28 Καὶ ὅλοι ἐγεμίσθησαν ἀπὸ θυμὸν εἰς τὴν συναγωγὴν, ἀκούοντες τὰ λόγια ταῦτα.

29 Καὶ ἐσηκώθησαν καὶ τὸν ἐδίωξαν ἔξω ἀπὸ τὴν πόλιν· καὶ ὑπῆγαν αὐτὸν ἕως εἰς τὸ ὄφρυδιον τοῦ ὄρους, εἰς τὸ ὅποιον ἦτον ἡ πόλις τῶν κτισμένη, διὰ νὰ τὸν κατακρημνίσωσι.

30 Αὐτὸς ὅμως ἐπέρασεν ἀπὸ τὴν μέσην των, καὶ διέβη.

31 Καὶ κατέβη εἰς τὴν Καπερναοὺμ, ἡ ὁποία εἶναι πόλις τῆς Γαλιλαίας· καὶ τοὺς ἐδίδασκεν εἰς τὰ σάββατα.

32 Καὶ ἐξεπλήττοντο εἰς τὴν διδαχὴν του· διότι τὰ λόγια του ἦσαν ἐξουσιαστικά.

33 Καὶ εἰς τὴν συναγωγὴν ἦτον ἄνθρωπος τις ὁ ὁποῖος εἶχε πνεῦμα δαιμονίου ἀκαθάρτου, καὶ ἐφώναξε μὲ μεγάλην φωνὴν,

34 Καὶ εἶπεν· Ἀφες, ὦ Ἰησοῦ Ναζαρενέ, τί ἔχεις νὰ κάμῃς μὲ ἡμᾶς; ἤλθες νὰ μᾶς χαλάσῃς; ἰξεύρω ποῖος εἶσαι· ὁ ἅγιος τοῦ Θεοῦ.

35 Καὶ ὁ Ἰησοῦς τὸν εἶπεν· Ἀποστομώθητι, καὶ ἔβγα ἀπ' αὐτόν. Καὶ τὸ δαιμόνιον τὸν ἔρριψεν εἰς τὴν μέσην, καὶ ἐβγῆκεν ἀπ' αὐτόν, καὶ δὲν τὸν ἐβλάψε τίποτε.

36 Καὶ μεγάλη τρομάρα τοὺς ἐπίασεν ὅλους· καὶ συνωμίλουν ἀνάμεσόν

γοντες· Τίς ὁ λόγος οὗτος, ὅτι ἐν ἐξουσίᾳ καὶ δυνάμει ἐπιτάσσει τοῖς ἀκαθάρτοις πνεύμασι, καὶ ἐξέρχονται;

37 Καὶ ἐξεπορεύετο ἡχος περὶ αὐτοῦ εἰς πάντα τόπον τῆς περιχώρου.

38 Ἀναστάς δὲ ἐκ τῆς συναγωγῆς, εἰσῆλθεν εἰς τὴν οἰκίαν Σίμωνος· ἡ πενθερὰ δὲ τοῦ Σίμωνος ἦν συνεχόμενη πυρετῷ μεγάλῳ· καὶ ᾠρωτήσαν αὐτὸν περὶ αὐτῆς.

39 Καὶ ἐπιστὰς ἐπάνω αὐτῆς, ἐπέτιμησε τῷ πυρετῷ, καὶ ἀφῆκεν αὐτήν· παραχρῆμα δὲ ἀναστὰσα διηκόνει αὐτοῖς.

40 Δύνοντος δὲ τοῦ ἡλίου, πάντες ὅσοι εἶχον ἀσθενούντας νόσους ποικίλους, ἤγαγον αὐτοὺς πρὸς αὐτόν· ὁ δὲ, ἐνὶ ἐκύστῳ αὐτὸν τὰς χειρὰς ἐπιθεῖς, ἐθεράπευσεν αὐτούς.

41 Ἐξήρχετο δὲ καὶ δαιμόνια ἀπὸ πολλῶν, κρᾶζοντα καὶ λέγοντα· Ὅτι σὺ εἶ ὁ Χριστὸς ὁ Υἱὸς τοῦ Θεοῦ. Καὶ ἐπιτιμών, οὐκ εἶα αὐτὰ λαλεῖν, ὅτι ᾔδεισαν τὸν Χριστὸν αὐτὸν εἶναι.

42 Γενομένης δὲ ἡμέρας ἐξελθὼν ἐπορεύθη εἰς ἔρημον τόπον, καὶ οἱ ὄχλοι ἐξήτουν αὐτόν, καὶ ἦλθον ἕως αὐτοῦ· καὶ κατείχον αὐτὸν τοῦ μὴ πορεύεσθαι ἀπ' αὐτῶν.

43 Ὁ δὲ εἶπε πρὸς αὐτούς· Ὅτι καὶ ταῖς ἐτέρις πόλεσιν εὐαγγελίσασθαι με δεῖ τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ· ὅτι εἰς τοῦτο ἀπέσταλμαι.

44 Καὶ ἦν κηρύσσω ἐν ταῖς συναγωγαῖς τῆς Γαλιλαίας.

Κεφ. ε'. V.

ἘΓΕΝΕΤΟ δὲ ἐν τῷ τὸν ὄχλον ἐπικεῖσθαι αὐτῷ τοῦ ἀκούειν τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ, καὶ αὐτὸς ἦν ἐστὼς παρὰ τὴν λίμνην Γεννησαρέτ·

2 Καὶ εἶδε δύο πλοῖα ἐστῶτα παρὰ τὴν λίμνην· οἱ δὲ ἄνθρωποι ἀποβάντες ἀπ' αὐτῶν, ἀπέπλυναν τὰ δίκτυα.

των, καὶ ἔλεγον· Τί εἶναι τοῦτο τὸ πρᾶγμα, ὅτι με ἐξουσίαν καὶ δυνάμειν προστάσσει τὰ ἀκάθαρτα πνεύματα, καὶ ἐβγαίνουσι;

37 Καὶ ἡ φῆμῃ του ἐβγῆκεν εἰς ὅλον τὸν τόπον τῆς περιχώρου.

38 Καὶ σηκονόμενος ἀπὸ τὴν συναγωγὴν, ἐμβῆκεν εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ Σίμωνος· καὶ ἡ πενθερὰ τοῦ Σίμωνος ἐκρατεῖτο ἀπὸ μεγάλης θέρμης· καὶ ἐπαρακάλεσάν τον δι' αὐτήν.

39 Καὶ ὑπῆγε καὶ ἐστάθη ἐπάνω της, καὶ ἐπρόσταξε τὴν θέρμην, καὶ τὴν ἀφῆκε· καὶ παρηνύς ἐσηκώθη καὶ τοὺς ὑπηρετεῖ.

40 Καὶ ὅτε ἐβασίλευεν ὁ ἥλιος, ὅλοι ὅσοι εἶχον ἀσθενήμενους ἀπὸ διαφόρας ἀσθενείας, τοὺς ἔφερον εἰς αὐτόν· καὶ αὐτὸς βάλων ἐπάνω εἰς καθένα τὰς χειρὰς του, τοὺς ἰάτρους.

41 Καὶ ἐβγαῖνον καὶ πολλὰ δαιμόνια ἀπὸ πολλοὺς, κρᾶζοντα καὶ λέγοντα· Ὅτι σὺ εἶσαι ὁ Χριστὸς ὁ Υἱὸς τοῦ Θεοῦ. Καὶ με ὀργὴν τὰ ἐπρόσταξε, καὶ δὲν τὰ ἄφινε νὰ λαλῶσιν, ὅτι ᾔξευραν πῶς εἶναι αὐτὸς ὁ Χριστὸς.

42 Καὶ ἀφ' οὗ ἐξημέρωσεν, ἐβγῆκε καὶ ὑπῆγεν εἰς ἕνα ἔρημον τόπον, καὶ τὸ πλῆθος τὸν ἐγύρευε, καὶ ἦλθον ἕως ἐκεῖ· καὶ τὸν ἐμποδίσαν τοῦ νὰ μὴ πηγαίνειν ἀπ' αὐτούς.

43 Καὶ ὁ Ἰησοῦς τοὺς εἶπεν· Ὅτι καὶ εἰς τὰς ἄλλας πόλεις κάμνει χρεῖα νὰ εὐαγγελίσω τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ· διότι διὰ τοῦτο ἐστάλθην.

44 Καὶ ἐκήρυττεν εἰς τὰς συναγωγὰς τῆς Γαλιλαίας.

Κεφ. ε'. V.

ΚΑΙ ἐν ᾧ ὁ ὄχλος τὸν ἐπλάκωσε νὰ ἀκούῃ τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ, καὶ αὐτὸς ἐστέκετο εἰς τὴν λίμνην τῆς Γεννησαρέτ·

2 Καὶ εἶδε δύο πλοῖα τὰ ὅποια ἐστέκοντο εἰς τὴν λίμνην· καὶ οἱ ψαράδες ἐβγαίνοντες ἀπὸ τὰ πλοῖα, ἐξέπλυναν τὰ δίκτυα.

3 Ἐμβὰς δὲ εἰς ἐν τῶν πλοίων ὃ ἦν τοῦ Σίμωνος, ῥώτησεν αὐτὸν ἀπὸ τῆς γῆς ἐπαναγαγεῖν ὀλίγον· καὶ καθίσας ἐδίδασκεν ἐκ τοῦ πλοίου τοὺς ὄχλους.

4 Ὡς δὲ ἐπαύσατο λαλῶν, εἶπε πρὸς τὸν Σίμονα· Ἐπανάγαγε εἰς τὸ βάθος, καὶ χαλάσατε τὰ δίκτυα ὑμῶν εἰς ἄγραν.

5 Καὶ ἀποκριθεὶς ὁ Σίμων, εἶπεν αὐτῷ· Ἐπιστάτα, δι' ὅλης τῆς νυκτὸς κοπιᾶσαντες, οὐδὲν ἐλάβομεν· ἐπὶ δὲ τῷ ῥήματί σου χαλάσω τὸ δίκτυον.

6 Καὶ τοῦτο ποιήσαντες, συνέκλεισαν ἰχθύων πλήθος πολὺ διερρήγγυντο δὲ τὸ δίκτυον αὐτῶν.

7 Καὶ κατένευσαν τοῖς μετόχοις τοῖς ἐν τῷ ἐτέρῳ πλοίῳ, τοῦ ἐλθόντας συλλαβεσθαι αὐτοῖς· καὶ ἦλθον, καὶ ἐπλησαν ἀμφοτέρω τὰ πλοῖα, ὥστε βυθίζεσθαι αὐτά.

8 Ἰδὼν δὲ Σίμων Πέτρος, προσέπεσε τοῖς γόνασιν τοῦ Ἰησοῦ, λέγων· Ἐξέλθε ἀπ' ἐμοῦ, ὅτι ἀνὴρ ἁμαρτωλὸς εἰμι, Κύριε.

9 Θάμβος γὰρ περιέσχεν αὐτὸν καὶ πάντας τοὺς σὺν αὐτῷ, ἐπὶ τῇ ἄγρᾳ τῶν ἰχθύων ἣ συνέλαβον·

10 Ὅμοίως δὲ καὶ Ἰάκωβον καὶ Ἰωάννην, υἱοὺς Ζεβεδαίου, οἳ ἦσαν κοινωνοὶ τῷ Σίμονι. Καὶ εἶπε πρὸς τὸν Σίμονα ὁ Ἰησοῦς· Μὴ φοβοῦ· ἀπὸ τοῦ νῦν ἀνθρώπους ἔσῃ ζωγραῶν.

11 Καὶ καταγαγόντες τὰ πλοῖα ἐπὶ τὴν γῆν, ἀφέντες ἅπαντα, ἠκολούθησαν αὐτῷ.

12 Καὶ ἐγένετο ἐν τῷ εἶναι αὐτὸν ἐν μιᾷ τῶν πόλεων, καὶ ἰδού, ἀνὴρ πλήρης λέπρας· καὶ ἰδὼν τὸν Ἰησοῦν, πεσὼν ἐπὶ πρόσωπον, ἐδείθη αὐτοῦ, λέγων· Κύριε, ἐὰν θέλῃς, δύνασαι με καθαρίσαι.

3 Καὶ ὁ Ἰησοῦς ἐμβῆκεν εἰς ἐν ἀπὸ τὰ πλοῖα, τὸ ὁποῖον ἦτον τοῦ Σίμωνος, καὶ τὸν ἐπαρακάλεσε νὰ ἀπομακρυνῇ ὀλίγον ἀπὸ τὴν γῆν· καὶ ἐκάθισε καὶ ἐδίδασκε τοὺς ὄχλους ἀπὸ τοῦ πλοίου.

4 Καὶ ὅταν ἐπαυσε νὰ λαλῇ, εἶπεν εἰς τὸν Σίμονα· Πήγαινε εἰς τὰ βάθυτερα, καὶ ρίψατε τὰ δίκτυά σας νὰ ψαρεύσητε.

5 Καὶ ἀπεκρίθη ὁ Σίμων, καὶ εἶπεν εἰς αὐτόν· Διδάσκαλε, ὅλην τὴν νύκτα ἐκοπιᾶσαμεν, καὶ δὲν ἐπιάσαμεν τίποτε· πλην τώρα μὲ τὸν λόγον σου θέλω ρίψαι τὸ δίκτυον.

6 Καὶ ὅταν ἔκαμαν τοῦτο, ἐσφάλισαν πολὺ πλῆθος ὀψαρίων· ὥστε τὸ δίκτυόν των ἐσχίζετο.

7 Καὶ ἔνευσαν εἰς τοὺς συντρόφους των οἱ ὁποῖοι ἦσαν εἰς τὸ ἄλλο πλοῖον, νὰ ἔλθωσι νὰ τοὺς βοηθήσωσι· καὶ ἦλθον, καὶ ἐγέμισαν καὶ τὰ δύο πλοῖα ὥστε ἤθελαν νὰ βυθίζωσι.

8 Καὶ ἀφ' οὗ εἶδε τοῦτο ὁ Σίμων Πέτρος, ἔπεσεν εἰς τὰ γόνατα τοῦ Ἰησοῦ, λέγων· Κύριε, ἔβγα ἀπ' ἐμέ, διότι ἐγὼ εἶμαι ἄνθρωπος ἁμαρτωλός.

9 Διότι τοὺς ἐπιάσε τρομάρα, καὶ αὐτὸν τὸν Πέτρον καὶ τοὺς ἄλλους ὅλους οἱ ὁποῖοι ἦσαν μαζὶ του, διὰ τὸ κυνῆγι τῶν ὀψαρίων τὰ ὁποῖα ἐπιάσαν·

10 Ὅμοίως καὶ τὸν Ἰάκωβον καὶ τὸν Ἰωάννην, τοὺς υἱοὺς τοῦ Ζεβεδαίου, οἱ ὁποῖοι ἦσαν σύντροφοι μὲ τὸν Σίμονα. Καὶ λέγει ὁ Ἰησοῦς εἰς τὸν Σίμονα· Μὴ φοβεῖσαι· ἀπὸ τώρα καὶ ἐμπρὸς θέλεις πιάει ἀνθρώπους ζωντανούς.

11 Καὶ ἀφ' οὗ ἐβγαλαν τὰ πλοῖα εἰς τὴν γῆν, ἀφήκαν ὅλα, καὶ ἠκολούθησαν αὐτόν.

12 Καὶ μίαν φορὰν εὐρισκόμενος εἰς μίαν πόλιν, ἦλθεν ἄνθρωπος τις γεμάτος ἀπὸ λέπραν· καὶ ὅταν εἶδε τὸν Ἰησοῦν, ἔπεσε κατὰ πρόσωπον, καὶ τὸν ἐπαρακάλει, λέγων· Κύριε, ἐὰν θέλῃς, δύνασαι νὰ με καθαρίσῃς.

13 Καὶ ἐκτείνας τὴν χεῖρα, ἤψατο αὐτοῦ, εἰπὼν· Θέλω, καθαρίσθητι. Καὶ ἐνθὺς ἡ λέπρα ἀπῆλθεν ἀπ' αὐτοῦ.

14 Καὶ αὐτὸς παρήγγειλεν αὐτῷ μὴδενὶ εἰπεῖν· ἀλλὰ ἀπελθὼν δεῖξον σεαυτὸν τῷ ἱερεῖ, καὶ προσένεγκε περὶ τοῦ καθαρισμοῦ σου, καθὼς προσέταξε Μωσῆς, εἰς μαρτύριον αὐτοῖς.

15 Διήρχετο δὲ μᾶλλον ὁ λόγος περὶ αὐτοῦ· καὶ συνήρχοντο ὄχλοι πολλοὶ ἀκούειν, καὶ θεραπεύεσθαι ὑπ' αὐτοῦ ὑπὸ τῶν ἀσθενειῶν αὐτῶν.

16 Αὐτὸς δὲ ἦν ὑποχωρῶν ἐν ταῖς ἐρήμοις, καὶ προσευχόμενος.

17 Καὶ ἐγένετο ἐν μιᾷ τῶν ἡμερῶν, καὶ αὐτὸς ἦν διδάσκων· καὶ ἦσαν καθήμενοι Φαρισαῖοι καὶ νομοδιδάσκαλοι, οἳ ἦσαν ἐληλυθότες ἐκ πάσης γῆς τῆς Γαλιλαίας καὶ Ἰουδαίας καὶ Ἱερουσαλὴμ· καὶ δύνανται Κυρίου ἦν εἰς τὸ ἰσθαι αὐτοῦ.

18 Καὶ ἰδόν, ἄνδρες φέροντες ἐπὶ κλίνης ἄνθρωπον ὃς ἦν παραλελυμένος· καὶ ἐξήτουν αὐτὸν εἰσενεγκεῖν, καὶ θεῖναι ἐνώπιον αὐτοῦ.

19 Καὶ μὴ εὐρόντες διὰ ποίας εἰσενέγκωσιν αὐτὸν, διὰ τὸν ὄχλον, ἀναβάντες ἐπὶ τὸ δῶμα, διὰ τῶν κεραμῶν καθήκαν αὐτὸν σὺν τῷ κλινιδίῳ εἰς τὸ μέσον ἔμπροσθεν τοῦ Ἰησοῦ.

20 Καὶ ἰδὼν τὴν πίστιν αὐτῶν, εἶπεν αὐτῷ· Ἄνθρωπε, ἀφέωνταί σοι αἱ ἁμαρτίαι σου.

21 Καὶ ᾤρξαντο διαλογίζεσθαι οἱ Γραμματεῖς καὶ οἱ Φαρισαῖοι, λέγοντες· Τίς ἐστὶν οὗτος ὃς καλεῖ βλασφημίας; τίς δύναται ἀφιέναι ἁμαρτίας, εἰ μὴ ὁ μόνος ὁ Θεός;

22 Ἐπιγινούς δὲ ὁ Ἰησοῦς τοὺς διαλογισμοὺς αὐτῶν, ἀποκριθεὶς εἶπε

13 Καὶ ὁ Ἰησοῦς ἤπλωσε τὴν χεῖρά του, καὶ τὸν ἐπάσσε, καὶ εἶπε· Θέλω, καθαρίσθητι. Καὶ παρευθὺς ἐβγῆκεν ἀπ' αὐτὸν ἡ λέπρα.

14 Καὶ αὐτὸς τὸν ἐπαράγγειλε νὰ μὴν εἰπῇ εἰς κανένα τίποτε· ἀλλὰ πῆγαινε, δεῖξαι τὸν ἑαυτὸν σου εἰς τὸν ἱερέα, καὶ πρόσφερε τὸ δῶρόν σου διὰ τὸν καθαρισμόν σου, καθὼς ἐπρόσταξεν ὁ Μωϋσῆς, διὰ μαρτυρίαν αὐτῶν.

15 Καὶ ἡ φήμη τοῦ περισσώτερον ἐπήγαινε τριγύρω· καὶ ἐμαζώνοντο ὄχλοι πολλοὶ νὰ ἀκούωσι, καὶ νὰ ἰατρευῶνται ἀπ' αὐτοῦ ἀπὸ τῶν ἀσθενειῶν των.

16 Αὐτὸς ὅμως ἐπαρὰμείριζεν εἰς ἐρημίας, καὶ ἐπροσεύχετο.

17 Καὶ ἐγένε μὴ τῶν ἡμερῶν, καὶ αὐτὸς ἐδίδασκε· καὶ ἔκαθοντο οἱ Φαρισαῖοι καὶ οἱ νομοδιδάσκαλοι, οἳ ὅποιοι ἦλθον ἀπὸ κάθε τόπον τῆς Γαλιλαίας καὶ Ἰουδαίας καὶ Ἱερουσαλὴμ· καὶ δύνανται τοῦ Κυρίου ἦτον εἰς τὸ νὰ ἰατρευῶνται αὐτοί.

18 Καὶ ἰδόν, (ἐρχοντάς) ἄνδρες καὶ ἐσήκονον ἄνθρωπον ἐπάνω εἰς κραββάτιον, ὁ ὁποῖος ἦτον παράλυτος· καὶ ἐγύρευον νὰ τὸν ἐμβάσωσι μέσα, καὶ νὰ τὸν βάλωσιν ἔμπροσθέν του.

19 Καὶ ἐπειδὴ δὲν εὗρον ἀπὸ ποῦ νὰ τὸν ἐμβάσωσι, διὰ τὸν ὄχλον, ἀνέβηκαν ἐπάνω εἰς τὸ δῶμα, καὶ ἀπὸ τὰ κεραμίδια τὸν ἐκατέβασαν μαζὶ μὲ τὸ κραββάτιον εἰς τὴν μέσην, καὶ ἐβάλαν τὸν ἔμπροσθεν εἰς τὸν Ἰησοῦν.

20 Καὶ ὁ Ἰησοῦς ὅταν εἶδε τὴν πίστιν αὐτῶν, εἶπεν εἰς τὸν παράλυτον· Ἄνθρωπε, σὲ εἶναι συγχωρημένοι αἱ ἁμαρτίαι σου.

21 Καὶ ᾤρχισαν οἱ Γραμματεῖς καὶ Φαρισαῖοι νὰ διαλογίζωνται, καὶ νὰ λέγωσι· Τίς εἶναι οὗτος ὁ ὁποῖος βλασφημεῖ; τίς δύναται νὰ συγχωρήσῃ ἁμαρτίας, παρὰ μόνος ὁ Θεός;

22 Καὶ ὁ Ἰησοῦς γνωρίζων τοὺς διαλογισμοὺς των, ἀπεκρίθη, καὶ τοὺς

πρὸς αὐτοὺς· Τί διαλογίζεσθε ἐν ταῖς καρδίαις ὑμῶν;

23 Τί ἐστὶν εὐκοπώτερον, εἰπεῖν· Ἀφένωνταί σοι αἱ ἁμαρτίαι σου· ἢ εἰπεῖν· Ἐγείραι καὶ περιπάτει;

24 Ἴνα δὲ εἰδῆτε ὅτι ἐξουσίαν ἔχει ὁ Υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἐπὶ τῆς γῆς ἀφίεναι ἁμαρτίας, (εἶπε τῷ παραλελυμένῳ) Σοὶ λέγω, ἔγεραι, καὶ ἄρας τὸ κλινιδίον σου, πορεύου εἰς τὸν οἶκόν σου.

25 Καὶ παραχρῆμα ἀναστὰς ἐνώπιον αὐτῶν, ἄρας ἐφ' ᾧ κατέκειτο, ἀπῆλθεν εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ, δοξάζων τὸν Θεόν.

26 Καὶ ἔκστασις ἔλαβεν ἅπαντας, καὶ ἐδόξαζον τὸν Θεόν· καὶ ἐπληρώθησαν φόβου, λέγοντες· Ὅτι εἶδομεν παράδοξα σήμερον.

27 Καὶ μετὰ ταῦτα ἐξῆλθε, καὶ θεοόραστο τελῶνῃν ὀνόματι Λευὶν, καθήμενον ἐπὶ τὸ τελώνιον, καὶ εἶπεν αὐτῷ· Ἀκολουθεί μοι.

28 Καὶ καταλιπὼν ἅπαντα, ἀναστὰς ἠκολούθησεν αὐτῷ.

29 Καὶ ἐποίησε οὐχὴν μεγάλην ὁ Λευὶς αὐτῷ ἐν τῇ οἰκίᾳ αὐτοῦ· καὶ ἦν ὄχλος τελωνῶν πολλὺς, καὶ ἄλλων οἱ ἦσαν μετ' αὐτῶν κατακείμενοι.

30 Καὶ ἐγόγγυζον οἱ Γραμματεῖς αὐτῶν καὶ οἱ Φαρισαῖοι πρὸς τοὺς μαθητάς αὐτοῦ, λέγοντες· Διὰ τί μετὰ τελωνῶν καὶ ἁμαρτωλῶν ἐσθίετε καὶ πίνετε;

31 Καὶ ἀποκριθεὶς ὁ Ἰησοῦς, εἶπε πρὸς αὐτούς· Οὐ χρειᾶν ἔχουσιν οἱ υἱαίνοντες ἱατροῦ, ἀλλ' οἱ κακῶς ἔχοντες.

32 Οὐκ ἐλήλυθα καλέσαι δικαίους, ἀλλὰ ἁμαρτωλοὺς, εἰς μετάνοιαν.

33 Οἱ δὲ εἶπον πρὸς αὐτόν· Διὰ τί οἱ μαθηταὶ Ἰωάννου νηστεύουσι πυκνὰ, καὶ δεῖσεις ποιοῦνται, ὁμοίως καὶ οἱ τῶν Φαρισαίων· οἱ δὲ σοὶ ἐσθίουσι

εἶπε· Τί διαλογίζεσθε μέσα εἰς τὰς καρδίας σας;

23 Τί εἶναι εὐκολώτερον νὰ εἰπῇ τις· Σὲ εἶναι συγχωρημέναι αἱ ἁμαρτίαι σου· ἢ νὰ εἰπῇ· Σήκω ἐπάνω καὶ περιπάτει;

24 Ἀλλὰ διὰ νὰ ἰδῆτε ὅτι ὁ Υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἔχει ἐξουσίαν νὰ συγχωρῇ ἁμαρτίας ἐπάνω εἰς τὴν γῆν, (λέγει εἰς τὸν παραλυτὸν) Σὲ λέγω, σήκω, καὶ σηκόνων τὸ κραββάτιόν σου, ἵπαγε εἰς τὸν οἶκόν σου.

25 Καὶ παρευθὺς ἐσηκώθη ἐμπροσθέντων, καὶ ἐσηκώσεν ἐκεῖνο μέσα εἰς τὸ ὅποιον ἐκείετο, καὶ ὑπῆγεν εἰς τὸν οἶκόν του, εὐχαριστῶν τὸν Θεόν.

26 Καὶ ἐτρομάξαν ὅλοι, καὶ ἐδόξασαν τὸν Θεόν· καὶ ἐγεμισθῆσαν ὅλοι ἀπὸ φόβου, λέγοντες· Ὅτι σήμερον εἶδομεν παράδοξα.

27 Καὶ ὕστερον ἐβγήκεν ἔξω, καὶ εἶδεν ἕνα τελώνην, τὸ ὄνομά του Λευὶ, ὁ ὅποιος ἐκάθετο εἰς τὸ τελώνιον, καὶ εἶπεν εἰς αὐτόν· Ἀκολουθεί με.

28 Καὶ ἐκεῖνος ἀφίνων ὅλα, ἐσηκώθη καὶ τὸν ἠκολούθησε.

29 Καὶ ὁ Λευὶς τὸν ἔκαμε μεγάλην δεξίωσιν εἰς τὴν οἰκίαν του· καὶ ἦτον ὄχλος πολλὺς τῶν τελωνῶν, καὶ ἄλλων οἱ ὅποιοι ἐκάθοντο εἰς τὴν τράπεζαν με αὐτούς.

30 Καὶ ἐγόγγυζον οἱ Γραμματεῖς τῶν καὶ οἱ Φαρισαῖοι εἰς τοὺς μαθητάς του, καὶ ἔλεγον· Διὰ τί τρώγετε καὶ πίνετε με τοὺς τελῶνας καὶ ἁμαρτωλοὺς;

31 Καὶ ὁ Ἰησοῦς ἀπεκρίθη καὶ τοὺς εἶπεν· Ὅσοι εἶναι υἱεῖς δὲν χρειάζονται ἱατρὸν, ἀλλὰ οἱ ἀσθενεῖς.

32 Ἐγὼ δὲν ἦλθα νὰ καλέσω τοὺς δικαίους, ἀλλὰ τοὺς ἁμαρτωλοὺς, νὰ μετανοήσωσι.

33 Καὶ ἐκεῖνοι τὸν εἶπαν· Διὰ τί οἱ μαθηταὶ τοῦ Ἰωάννου νηστεύουσι πυκνὰ, καὶ καμνοῦσι δεῖσεις, καὶ οἱ μαθηταὶ τῶν Φαρισαίων ὁμοίως· καὶ

καὶ πίνουσιν·

34 Ὁ δὲ εἶπε πρὸς αὐτοὺς· Μὴ δύνασθε τοὺς υἱοὺς τοῦ νυμφῶνος, ἐν ᾧ ὁ νυμφίος μετ' αὐτῶν ἐστί, ποιῆσαι νηστεύειν·

35 Ἐλεουσονται δὲ ἡμέραι καὶ ὅταν ἀπαρθῇ ἀπ' αὐτῶν ὁ νυμφίος, τότε νηστεύουσιν ἐν ἐκείναις ταῖς ἡμέραις.

36 Ἐλεγε δὲ καὶ παραβολὴν πρὸς αὐτοὺς· Ὅτι οὐδεὶς ἐπίβλημα ἱματίου καινοῦ ἐπιβάλλει ἐπὶ ἱμάτιον παλαιόν· εἰ δὲ μήγε, καὶ τὸ καινὸν σχίζει, καὶ τῷ παλαιῷ οὐ συμφωνεῖ ἐπίβλημα τὸ ἀπὸ τοῦ καινοῦ.

37 Καὶ οὐδεὶς βάλλει οἶνον νέον εἰς ἀσκὸς παλαιοῦς· εἰ δὲ μήγε, ῥήξει ὁ νέος οἶνος τοὺς ἀσκούς, καὶ αὐτὸς ἐκχυθήσεται, καὶ οἱ ἀσκοὶ ἀπολοῦνται.

38 Ἀλλὰ οἶνον νέον εἰς ἀσκούς καινοὺς βλητέον· καὶ ἀμφότεροι συντηροῦνται.

39 Καὶ οὐδεὶς πὼν παλαιόν, εὐθέως θέλει νέον· λέγει γάρ· Ὁ παλαιὸς χρηστότερός ἐστιν.

Κεφ. ε'. VI.

ἘΓΕΝΕΤΟ δὲ ἐν σαββάτῳ δευτεροπρώτῳ διαπορεύεσθαι αὐτὸν διὰ τῶν σπορίμων· καὶ ἐτίλλον οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ τοὺς στάχυν, καὶ ἥσθιον, ψάχοντες ταῖς χερσὶ.

2 Τινὲς δὲ τῶν Φαρισαίων εἶπον αὐτοῖς· Τί ποιεῖτε ὃ οὐκ ἔξεστι ποιεῖν ἐν τοῖς σαββάσι;

3 Καὶ ἀποκριθεὶς πρὸς αὐτοὺς εἶπεν ὁ Ἰησοῦς· Οὐδὲ τοῦτο ἀνέγνωτε ὃ ἐποίησε Δαβὶδ, ὅποτε ἐπεινάσεν αὐτός, καὶ οἱ μετ' αὐτοῦ ὄντες·

4 Ὡς εἰσῆλθεν εἰς τὸν οἶκον τοῦ Θεοῦ, καὶ τοὺς ἄρτους τῆς προθέσεως ἔλαβε, καὶ ἔφαγε, καὶ ἔδωκε καὶ

οἱ ἰδικοὶ σου τρώουσι καὶ πίνουσι·

34 Καὶ ὁ Ἰησοῦς τοὺς εἶπε· Μήπως ἠμπορεῖτε νὰ κάμντε νὰ νηστεύωσι οἱ υἱοὶ τοῦ νυμφῶνος, ὅσον καιρὸν εἶναι ὁ νυμφίος μετ' αὐτούς;

35 Ἀλλὰ θέλουσιν ἔλθει ἡμέραι ὅταν ἀπαρθῇ ἀπ' αὐτοῦ ὁ νυμφίος, καὶ τότε εἰς ἐκείνας τὰς ἡμέρας θέλουσι νηστεύειν.

36 Καὶ εἶπεν εἰς αὐτοὺς καὶ μίαν παραβολὴν· Ὅτι κανεὶς ἄνθρωπος δὲν βάλλει ἐπὶ ῥάμμα καινουρίου εἰς φόρεμα παλαιόν· εἰ δὲ μὴ, καὶ τὸ καινουρίον σχίζει, καὶ εἰς τὸ παλαιόν δὲν συμφωνεῖ τὸ ἐπὶ ῥάμμα τὸ καινουρίον.

37 Καὶ μηδὲ κανεὶς βάλλει κρασίον νέον εἰς ἀσκία παλαιά· εἰ δὲ μὴ, τὸ νέον κρασίον καὶ τὰ ἀσκία θέλει σπᾶν, καὶ τὸ κρασίον θέλει χυθῆ, καὶ τὰ ἀσκία χαλῶσι.

38 Ἀλλὰ τὸ νέον κρασίον κάμνει χρεῖα νὰ τὸ βάλλωμεν εἰς καινούρια ἀσκία· διὰ νὰ φυλαχθῶσι καὶ τὰ δύο.

39 Καὶ μηδὲ κανεὶς ὁ ὅποιος πίνει παλαιόν κρασίον, εὐθέως θέλει νέον· διότι λέγει· Τὸ παλαιόν εἶναι καλλίτερον.

Κεφ. ε'. VI.

ΚΑΙ τὸ πρῶτον σαββάτον, ἀπὸ τὴν δευτέραν ἡμέραν τοῦ πάσχα, ἔτυχε καὶ ἐπέρνων ἀπομέσα ἀπὸ τὰ σπαρτά· καὶ οἱ μαθηταὶ του ἀνέσπων τὰ στάχυν, καὶ τὰ ἔτριβον μετὰ τὰς χεῖρας των, καὶ ἔτρωγον.

2 Καὶ κληποὶ ἀπὸ τοὺς Φαρισαίους τοὺς εἶπαν· Διὰ τί κάμνετε ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον δὲν πρέπει νὰ γίνηται τὸ σαββάτον;

3 Καὶ ὁ Ἰησοῦς ἀπεκρίθη καὶ τοὺς εἶπεν· Οὐδὲ τοῦτο δὲν ἀνεγνώσατε τὸ ὁποῖον ἔκαμεν ὁ Δαβὶδ, ὅτε ἐπεινάσεν αὐτός, καὶ ἐκεῖνοι οἱ ὁποῖοι ἦσαν μαζί του·

4 Πῶς ἐμβήκεν εἰς τὸν οἶκον τοῦ Θεοῦ, καὶ ἐπῆρε καὶ ἔφαγε τὰ ψωμία τῆς προθέσεως, καὶ ἔδωκε καὶ εἰς

τοῖς μετ' αὐτοῦ· οὓς οὐκ ἔξεστι φα-
γεῖν εἰ μὴ μόνους τοὺς ἱερεῖς;

5 Καὶ ἔλεγεν αὐτοῖς· Ὅτι Κύριός
ἐστὶν ὁ Υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου καὶ τοῦ
σαββάτου.

6 Ἐγένετο δὲ καὶ ἐν ἑτέρῳ σαβ-
βάτῳ εἰσελθεῖν αὐτὸν εἰς τὴν συν-
αγωγὴν, καὶ διδάσκειν· καὶ ἦν ἐκεῖ
ἄνθρωπος, καὶ ἡ χεὶρ αὐτοῦ ἡ δεξιὰ
ἦν ξηρά.

7 Παρετήρουν δὲ αὐτὸν οἱ Γραμ-
ματεῖς καὶ οἱ Φαρισαῖοι, εἰ ἐν τῷ
σαββάτῳ θεραπεύσει· ἵνα εὕρωσι
κατηγορίαν αὐτοῦ.

8 Αὐτὸς δὲ ᾗδει τοὺς διαλογισμοὺς
αὐτῶν, καὶ εἶπε τῷ ἀνθρώπῳ τῷ ξη-
ρὰν ἔχοντι τὴν χεῖρα· Ἐγειραι, καὶ
στῆθι εἰς τὸ μέσον. Ὁ δὲ ἀναστὰς
ἔστη.

9 Εἶπεν οὖν ὁ Ἰησοῦς πρὸς αὐτοὺς·
Ἐπερωτήσω ὑμᾶς τι· Ἐξεστὶ τοῖς
σάββασιν ἀγαθοποιῆσαι, ἢ κακοποι-
ῆσαι; ψυχὴν σῶσαι, ἢ ἀπολέσαι;

10 Καὶ περιβλεψάμενος πάντας
αὐτοὺς, εἶπε τῷ ἀνθρώπῳ· Ἐκτεινον
τὴν χεῖρά σου. Ὁ δὲ ἐποίησεν οὕτω·
καὶ ἀποκατεστάνθη ἡ χεὶρ αὐτοῦ ὑγιής
ὡς ἡ ἄλλη.

11 Αὐτοὶ δὲ ἐπλήσθησαν ἀνοίας·
καὶ διελάλουν πρὸς ἀλλήλους, τί ἂν
ποιήσαιεν τῷ Ἰησοῦ.

12 Ἐγένετο δὲ ἐν ταῖς ἡμέραις
ταύταις, ἐξῆλθεν εἰς τὸ ὄρος προσ-
εὐξασθαι· καὶ ἦν διανυκτερεύων ἐν τῇ
προσευχῇ τοῦ Θεοῦ.

13 Καὶ ὅτε ἐγένετο ἡμέρα, προσ-
εφώνησε τοὺς μαθητάς αὐτοῦ· καὶ ἐκ-
λεξάμενος ἀπ' αὐτῶν δώδεκα, οὓς καὶ
ἀποστόλους ὠνόμασε·

14 (Σίμωνα, ὃν καὶ ὠνόμασε Πέ-
τρον, καὶ Ἀνδρέαν τὸν ἀδελφὸν αὐ-
τοῦ, Ἰάκωβον καὶ Ἰωάννην, Φίλιπ-
πον καὶ Βαρθολομαῖον,

15 Ματθαῖον καὶ Θωμᾶν, Ἰάκωβον

ἐκείνους οἱ ὁποῖοι ἦσαν μαζί του· τὰ
ὁποῖα δὲν εἶχαν ἐξουσίαν νὰ τὰ φά-
γωσιν ἄλλοι παρὰ μόνον οἱ ἱερεῖς;

5 Καὶ ἔλεγεν εἰς αὐτούς· Ὅτι ὁ
Υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου εἶναι Κύριος καὶ
τοῦ σαββάτου.

6 Καὶ πάλιν ἄλλο σάββατον
ἔτυχε νὰ ἔμβῃ μέσα εἰς τὴν συν-
αγωγὴν, καὶ ἐδίδασκε· καὶ ἦτον ἐκεῖ
ἄνθρωπός τις, καὶ ἡ χεὶρ του ἡ δεξιὰ
ἦτον ξηρά.

7 Καὶ τὸν παρεφύλαττον οἱ Γραμ-
ματεῖς καὶ οἱ Φαρισαῖοι, ἀντὶ τοῦ ἱα-
τρύσῃ τοῦ σάββατου· διὰ νὰ εὕρωσι
κατηγορίαν ἐναντίον του.

8 Αὐτὸς ὅμως ᾗξευρε τοὺς διαλογισ-
μοὺς των, καὶ εἶπεν εἰς τὸν ἀνθρώπον
ὁ ὁποῖος εἶχε τὴν χεῖρά του ξηράν·
Στήκω ἐπάνω, καὶ στάσου εἰς τὴν μέ-
σην. Καὶ ἐκεῖνος σηκονόμενος ἐστάθη.

9 Καὶ ὁ Ἰησοῦς λοιπὸν τοὺς εἶπε·
Θέλω νὰ σᾶς ἐρωτήσω ἕνα λόγον·
Τί πρέπει τὰ σάββατα νὰ καμνῇ
κάνεις, καλὸν, ἢ κακόν; νὰ σώσῃ
ψυχὴν, ἢ νὰ τὴν χαλάσῃ;

10 Καὶ σηκόνων τὰ ὀμμάτιά του νὰ
ἰδῇ ὅλους τριγύρω, εἶπεν εἰς τὸν ἄν-
θρωπον ἐκεῖνον· Ἀπλωσαι τὴν χεῖρά
σου. Καὶ ἐκεῖνος τὸ ἥπλωσε· καὶ
ἀποκατεστάθη τὸ χεῖρι του ὑγιὲς ὡς
καὶ τὸ ἄλλο.

11 Καὶ αὐτοὶ ἐγεμίσθησαν ἀπὸ μα-
νίαν· καὶ ἐσυντύχαινον ἀναμεταξύ
των, τί ἤθελον κάμνει εἰς τὸν Ἰησοῦν.

12 Καὶ εἰς τὰς ἡμέρας ἐκεῖνας ἐβγί-
κεν εἰς τὸ ὄρος νὰ προσευχηθῇ· καὶ
ἐνυκτέρευεν εἰς τὴν προσευχὴν τοῦ
Θεοῦ.

13 Καὶ ὅταν ἐξημέρωσεν, ἐκάλησεν
εἰς αὐτὸν τοὺς μαθητάς του· καὶ ἐδιά-
λεξεν ἀπ' αὐτοὺς δώδεκα, τοὺς ὁποίους
καὶ ἀποστόλους ὠνόμασε·

14 (Σίμωνα, τὸν ὁποῖον ὠνόμασε
Πέτρον, καὶ Ἀνδρέαν τὸν ἀδελφόν
του, Ἰάκωβον καὶ Ἰωάννην, Φίλιπ-
πον καὶ Βαρθολομαῖον,

15 Ματθαῖον καὶ Θωμᾶν, Ἰάκωβον

τὸν τοῦ Ἀλφαίου, καὶ Σίμωνα τὸν καλούμενον Ζηλωτὴν,

16 Ἰούδαν Ἰακώβου, καὶ Ἰούδαν Ἰσκαριώτην, ὃς καὶ ἐγένετο προδότης·)

17 Καὶ καταβάς μετ' αὐτῶν, ἔστη ἐπὶ τόπου πεδινοῦ· καὶ ὄχλος μαθητῶν αὐτοῦ, καὶ πλῆθος πολλὸ τοῦ λαοῦ ἀπὸ πάσης τῆς Ἰουδαίας καὶ Ἱερουσαλὴμ, καὶ τῆς παραλίου Τύρου καὶ Σιδῶνος, οἱ ἦλθον ἀκοῦσαι αὐτοῦ, καὶ ἰαθῆναι ἀπὸ τῶν νόσων αὐτῶν·

18 Καὶ οἱ ὀχλοῦμενοι ὑπὸ πνευμάτων ἀκαθάρτων· καὶ ἐθεραπεύοντο.

19 Καὶ πᾶς ὁ ὄχλος ἐξήτει ἄπτεσθαι αὐτοῦ· ὅτι δύναμις παρ' αὐτοῦ ἐξήρχετο, καὶ ἵατο πάντας.

20 Καὶ αὐτὸς ἐπάρας τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ εἰς τοὺς μαθητὰς αὐτοῦ, ἔλεγε· Μακάριοι οἱ πτωχοί· ὅτι ὑμετέρα ἐστὶν ἡ βασιλεία τοῦ Θεοῦ.

21 Μακάριοι οἱ πεινῶντες νῦν· ὅτι χορτασθήσεσθε. Μακάριοι οἱ κλαίοντες νῦν· ὅτι γελάσετε.

22 Μακάριοί ἐστε, ὅταν μισήσωσιν ὑμᾶς οἱ ἄνθρωποι, καὶ ὅταν ἀφορίσωσιν ὑμᾶς, καὶ οὐκ ἐκβάλωσι τὸ ὄνομα ὑμῶν ὡς πονηρὸν, ἐνεκα τοῦ Υἱοῦ τοῦ ἀνθρώπου.

23 Χαίrete ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ καὶ σκιρτήσατε· ἰδοὺ γὰρ, ὁ μισθὸς ὑμῶν πολὺς ἐν τῷ οὐρανῷ· κατὰ ταῦτα γὰρ ἐποίησαν τοῖς προφήταις οἱ πατέρες αὐτῶν.

24 Πλὴν οὐαὶ ὑμῖν τοῖς πλουσίοις· ὅτι ἀπέχετε τὴν παράκλησιν ὑμῶν.

25 Οὐαὶ ὑμῖν, οἱ ἐμπεπλησμένοι· ὅτι πεινάσετε. Οὐαὶ ὑμῖν, οἱ γελῶντες νῦν· ὅτι πενήσετε καὶ κλαύσετε.

26 Οὐαὶ ὑμῖν ὅταν καλῶς ὑμᾶς εἰπωσι πάντες οἱ ἄνθρωποι· κατὰ ταῦτα

τὸν υἱὸν τοῦ Ἀλφαίου, καὶ Σίμωνα τὸν ὀποῖον ἐκράζον Ζηλωτὴν,

16 Ἰούδαν τὸν υἱὸν τοῦ Ἰακώβου, καὶ Ἰούδαν τὸν Ἰσκαριώτην, ὁ ὁποῖος ἐγένετο προδότης·)

17 Καὶ καταβαίνων μετ' αὐτοὺς, ἐστάθη εἰς ἓνα τόπον ἐπίπεδον· καὶ ὄχλος τῶν μαθητῶν του, καὶ πλῆθος τοῦ λαοῦ ἀπὸ ὅλην τὴν Ἰουδαίαν καὶ τὴν Ἱερουσαλὴμ, καὶ ἀπὸ τῶ παραθαλάσσιον τῆς Τύρου καὶ τῆς Σιδῶνος, οἱ ὁποῖοι ἦλθον νὰ τοῦ ἀκούσῃ, καὶ νὰ ἰατρευθῶσιν ἀπὸ τὰς ἀρρώστιας τῶν·

18 Καὶ ὅσοι ἐπειράζοντο ἀπὸ πνεύματα ἀκάθαρτα ἤρχοντο, καὶ ἐθεραπεύοντο.

19 Καὶ ὅλος ὁ ὄχλος ἐξήτει νὰ τὸν πιάσῃ· διότι δύναμις ἐβγαίνειν ἀπ' αὐτὸν, καὶ ἰατρεῦεν ὅλους.

20 Καὶ αὐτὸς σηκῶν τὰ ὀμμάτια του εἰς τοὺς μαθητὰς του, ἔλεγε· Μακάριοι σεῖς οἱ πτωχοί· διότι ἰδική σας εἶναι ἡ βασιλεία τοῦ Θεοῦ.

21 Μακάριοι εἰσθε σεῖς οἱ ὁποῖοι πεινᾶτε τώρα· διότι θέλετε χορτασθῆ. Μακάριοι εἰσθε σεῖς οἱ ὁποῖοι κλαίετε τώρα· διότι θέλετε γελάσει.

22 Μακάριοι θέλετε εἰσθαι, ὅταν σᾶς μισήσωσιν οἱ ἄνθρωποι, καὶ ὅταν σᾶς ἀφορίσωσι, καὶ σᾶς οὐκ ἐκβάλωσι τὸ ὄνομά σας ὡς κακόν, διὰ τὸν Υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου.

23 Χαίrete εἰς ἐκείνην τὴν ἡμέραν καὶ πηδάτε· διότι ἰδοὺ, ἡ πληρωμὴ σας εἶναι πολλὴ εἰς τὸν οὐρανόν· διότι τὰ ὅμοια ἔκαμνον οἱ πατέρες των εἰς τοὺς προφήτας.

24 Ὅμως ἀλλοίμονον εἰς σᾶς τοὺς πλουσίους· διότι ἐπῆρατε τὴν παρηγορίαν σας.

25 Ἀλλοίμονον εἰς σᾶς τοὺς χορτασμένους· διότι θέλετε πεινάσει. Ἀλλοίμονον εἰς σᾶς οἱ ὁποῖοι γελάτε τώρα· διότι θέλετε λυπηθῆ καὶ θέλετε κλαῦσει.

26 Ἀλλοίμονον εἰς σᾶς ὅταν σᾶς καλολογῶσιν ὅλοι οἱ ἄνθρωποι· διότι

γὰρ ἐποιοῦν τοῖς ψευδοπροφήταις οἱ πατέρες αὐτῶν.

27 Ἀλλ' ὑμῖν λέγω τοῖς ἀκούουσιν· Ἀγαπᾶτε τοὺς ἐχθροὺς ὑμῶν· καλῶς ποιεῖτε τοῖς μισοῦσιν ὑμᾶς·

28 Εὐλογεῖτε τοὺς καταρωμένους ὑμῖν· καὶ προσεύχεσθε ὑπὲρ τῶν ἐπηρεαζόντων ὑμᾶς.

29 Τῷ τύποντί σε ἐπὶ τὴν σιαγόνα, πᾶρεχε καὶ τὴν ἄλλην· καὶ ἀπὸ τοῦ αἵροντός σου τὸ ἱμάτιον, καὶ τὸν χιτῶνα μὴ κωλύσης.

30 Παντὶ δὲ τῷ αἰτοῦντί σε, δίδου· καὶ ἀπὸ τοῦ αἵροντος τὰ σὰ, μὴ ἀπαίτει.

31 Καὶ καθὼς θέλετε ἵνα ποιῶσιν ὑμῖν οἱ ἄνθρωποι, καὶ ὑμεῖς ποιεῖτε αὐτοῖς ὁμοίως.

32 Καὶ εἰ ἀγαπᾶτε τοὺς ἀγαπῶντας ὑμᾶς, ποία ὑμῖν χάρις ἐστί; καὶ γὰρ οἱ ἁμαρτωλοὶ τοὺς ἀγαπῶντας αὐτοὺς ἀγαπᾶσι.

33 Καὶ ἐὰν ἀγαθοποιῇτε τοὺς ἀγαθοποιούντας ὑμᾶς, ποία ὑμῖν χάρις ἐστί; καὶ γὰρ οἱ ἁμαρτωλοὶ τὸ αὐτὸ ποιοῦσι.

34 Καὶ ἐὰν δανείζητε παρ' ὧν ἐλπίζετε ἀπολαβεῖν, ποία ὑμῖν χάρις ἐστί; καὶ γὰρ οἱ ἁμαρτωλοὶ ἁμαρτωλοῖς δανεῖζουσιν, ἵνα ἀπολάβωσι τὰ ἴσα.

35 Πλὴν ἀγαπᾶτε τοὺς ἐχθροὺς ὑμῶν, καὶ ἀγαθοποιεῖτε, καὶ δανεῖζετε, μηδὲν ἀπελπίζοντες· καὶ ἐστί ὁ μισθὸς ὑμῶν πολὺς, καὶ ἔσσεσθε υἱοὶ τοῦ Ὑψίστου· ὅτι αὐτὸς χρηστός ἐστιν ἐπὶ τοὺς ἀχαρίστους καὶ πονηροὺς.

36 Γίνεσθε οὖν οἰκτίρμονες, καθὼς καὶ ὁ Πατὴρ ὑμῶν οἰκτίρμων ἐστί.

37 Καὶ μὴ κρίνετε, καὶ οὐ μὴ κριθῆτε· μὴ καταδικάζετε, καὶ οὐ μὴ καταδικασθῆτε· ἀπολύετε, καὶ ἀπολυθήσεσθε.

τὰ ὅμοια ἔκαμνον εἰς τοὺς ψευδοπροφήτας οἱ πατέρες τῶν.

27 Ἀλλὰ λέγω εἰς σᾶς οἱ ὅποιοι ἀκούετε· Ἀγαπᾶτε τοὺς ἐχθροὺς σας· κάμνετε καλὸν εἰς ἐκείνους οἱ ὅποιοι σᾶς μισοῦσιν·

28 Εὐλογεῖτε ἐκείνους οἱ ὅποιοι σᾶς καταρῶνται· παρακαλεῖτε διὰ ἐκείνους οἱ ὅποιοι σᾶς πειράζουσιν.

29 Ὅποιος σὲ κτυπήσῃ εἰς τὸ ἐν σιαγόνι, γύρισέ τον καὶ τὸ ἄλλο· καὶ ὅποιος πάρῃ τὸ φόρεμά σου, ἄφησέ τον καὶ τὸ ὑποκάμισόν σου.

30 Καὶ εἰς καθένα ὁ ὅποιος σὲ ζητεῖ, δίδε· καὶ ἀπ' ἐκείνου ὁ ὅποιος πέρνει τὰ ἰδικά σου, μὴ τὰ ζητῇς ὀπίσω.

31 Καὶ καθὼς θέλετε διὰ νὰ σᾶς κάμνωσιν οἱ ἄνθρωποι, οὕτω κάμνετε καὶ σεῖς εἰς ἐκείνους.

32 Καὶ ἂν ἀγαπᾶτε ἐκείνους οἱ ὅποιοι σᾶς ἀγαπᾶσι, τί χάριν ἔχετε; διότι καὶ οἱ ἁμαρτωλοὶ ἀγαπᾶσιν ἐκείνους οἱ ὅποιοι τοὺς ἀγαπᾶσι.

33 Καὶ ἂν κάμνητε καλὸν εἰς ἐκείνους οἱ ὅποιοι σᾶς κάμνουσι καλὸν, τί χάριν ἔχετε; διότι καὶ οἱ ἁμαρτωλοὶ τὸ αὐτὸ κάμνουσι.

34 Καὶ ἐὰν δανείζητε εἰς ἐκείνους ἀπὸ τοὺς ὁποίους ἔχετε θάρρος νὰ τὰ πάρητε πάλιν, τί χάριν ἔχετε; διότι καὶ οἱ ἁμαρτωλοὶ εἰς ἁμαρτωλοὺς δανεῖζουσι, διὰ νὰ ἀπολαύσωσι τὰ ἴσα.

35 Ἀλλὰ σεῖς ἀγαπᾶτε τοὺς ἐχθροὺς σας, καὶ κάμνετέ τους καλόν, καὶ δανεῖζετε καὶ μὴν ἐλπίζετε τίποτε ἀπὸ τοῦτο· καὶ θέλει εἶναι ἡ πληρωμὴ σας πολλή, καὶ θέλετε γίνεαι υἱοὶ τοῦ Ὑψίστου· διότι αὐτὸς εἶναι ἀγαθὸς εἰς τοὺς ἀχαρίστους καὶ πονηροὺς.

36 Γίνεσθε λοιπὸν καὶ σεῖς ἐλεήμονες, καθὼς εἶναι ἐλεήμων καὶ ὁ Πατὴρ σας.

37 Μὴ κρίνετε, καὶ δὲν θέλετε κριθῆ· καὶ μὴ κατακρίνετε, καὶ δὲν θέλετε κατακριθῆ· συγχωρεῖτε, καὶ θέλετε συγχωρηθῆ.

38 Διδότε, καὶ δοθήσεται ὑμῖν· μέτρον καλὸν, πεπισμένον καὶ σεσαλευμένον καὶ ὑπερεκχυνόμενον δάσυσιν εἰς τὸν κόλπον ὑμῶν· τῷ γὰρ αὐτῷ μέτρῳ ᾧ μετρεῖτε, ἀντιμετρηθήσεται ὑμῖν.

39 Εἶπε δὲ παραβολὴν αὐτοῖς· Μήτι δύναται τυφλὸς τυφλὸν ὁδηγεῖν; οὐχὶ ἀμφοτέροι εἰς βόθυνον πεσοῦνται;

40 Οὐκ ἔστι μαθητὴς ὑπὲρ τὸν διδάσκαλον αὐτοῦ· κατηχησμένος δὲ πᾶς ἔσται ὡς ὁ διδάσκαλος αὐτοῦ.

41 Τί δὲ βλέπεις τὸ κάρφος τὸ ἐν τῷ ὀφθαλμῷ τοῦ ἀδελφοῦ σου, τὴν δὲ δοκὸν τὴν ἐν τῷ ἰδίῳ ὀφθαλμῷ οὐ κατανοεῖς;

42 Ἦ πῶς δύνασαι λέγειν τῷ ἀδελφῷ σου· Ἀδελφε, ἄφες ἐκβάλλω τὸ κάρφος τὸ ἐν τῷ ὀφθαλμῷ σου, αὐτὸς τὴν ἐν τῷ ὀφθαλμῷ σου δοκὸν οὐ βλέπων; Ὑποκριτὰ, ἐκβαλε πρῶτον τὴν δοκὸν ἐκ τοῦ ὀφθαλμοῦ σου καὶ τότε διαβλέψεις ἐκβαλεῖν τὸ κάρφος τὸ ἐν τῷ ὀφθαλμῷ τοῦ ἀδελφοῦ σου.

43 Οὐ γάρ ἐστι δένδρον καλόν, ποιοῦν καρπὸν σαπρὸν· οὐδὲ δένδρον σαπρὸν, ποιοῦν καρπὸν καλόν.

44 Ἐκαστὸν γὰρ δένδρον ἐκ τοῦ ἰοῦ καρποῦ γινώσκεται· οὐ γὰρ ἐξ ἀκαθῶν συλλέγουσι σῦκα, οὐδὲ ἐκ βάτου τρυγῶσι σταφυλὴν.

45 Ὁ ἀγαθὸς ἄνθρωπος ἐκ τοῦ ἀγαθοῦ θησαυροῦ τῆς καρδίας αὐτοῦ προφέρει τὸ ἀγαθόν· καὶ ὁ πονηρὸς ἄνθρωπος ἐκ τοῦ πονηροῦ θησαυροῦ τῆς καρδίας αὐτοῦ προφέρει τὸ πονηρόν· ἐκ γὰρ τοῦ περισσεύματος τῆς καρδίας λαλεῖ τὸ στόμα αὐτοῦ.

46 Τί δέ με καλεῖτε, Κύριε, Κύριε· καὶ οὐ ποιεῖτε ἃ λέγω;

38 Διδότε, καὶ θέλει σᾶς δοθῇ· μέτρον καλόν, καὶ πατημένον καὶ σεισμένον, καὶ ὑπερχυνόμενον θέλουσι σᾶς δώσει εἰς τὸν κόλπον σας· διότι μὲ τὸ αὐτὸ μέτρον μὲ τὸ ὅποιον μετρεῖτε, θέλει μετρηθῇ καὶ εἰς σᾶς.

39 Καὶ εἶπεν εἰς αὐτοὺς καὶ μίαν παραβολὴν· Μήπως ἡμπορεῖ ὁ τυφλὸς νὰ δείχνῃ τὸν δρόμον εἰς τὸν τυφλόν; δὲν θέλουσι πέσει καὶ οἱ δύο εἰς τὸν λάκκον;

40 Δὲν εἶναι μαθητὴς παρεπὰν ἀπὸ τὸν διδάσκαλον του· ὅμως καθε μαθητὴς τελειωμένος θέλει εἶναι ὡς ὁ διδάσκαλός του.

41 Καὶ τί βλέπεις τὸ ξυλάκι τὸ ὅποιον εἶναι εἰς τὸ ὀμμάτιον τοῦ ἀδελφοῦ σου, καὶ τὸ δοκάρι τὸ ὅποιον εἶναι εἰς τὸ ὀμμάτιόν σου δὲν τὸ βάλλεις εἰς τὸν νοῦν σου;

42 Ἦ πῶς ἡμπορεῖς νὰ εἰπῇς εἰς τὸν ἀδελφόν σου· Ἀδελφε, ἀφήσαι με νὰ ἐβγάλω τὸ ξυλάκι τὸ ὅποιον ἔχεις εἰς τὸ ὀμμάτιόν σου, καὶ σὺ δὲν βλέπεις τὸ δοκάρι τὸ ὅποιον ἔχεις εἰς τὸ ὀμμάτιόν σου; Ὑποκριτὰ, ἐβγάλε πρῶτον τὸ δοκάρι τὸ ὅποιον ἔχεις εἰς τὸ ὀμμάτιόν σου· καὶ ὕστερα θέλεις ἰδεῖν νὰ ἐβγάλῃς τὸ ξυλάκι τὸ ὅποιον εἶναι εἰς τὸ ὀμμάτιον τοῦ ἀδελφοῦ σου.

43 Διότι δὲν εἶναι καλὸν δένδρον καλόν, τὸ ὅποιον κάμνει καρπὸν σαπρὸν· μηδὲ δένδρον σαπρὸν, τὸ ὅποιον κάμνει καλὸν καρπόν.

44 Διότι καθὲν δένδρον ἀπὸ τὸν καρπὸν του γινώσκεται· διότι ἀπὸ τὰ ἀγαθὰ δὲν μαζόνουσι σῦκα, οὐδὲ ἀπὸ τὰς βάτους τρυγῶσι σταφύλια.

45 Ὁ ἀγαθὸς ἄνθρωπος ἀπὸ τὸν καλὸν θησαυρὸν τῆς καρδίας του ἐβγάλλει τὸ ἀγαθόν· καὶ ὁ πονηρὸς ἄνθρωπος ἀπὸ τὸν πονηρὸν θησαυρὸν τῆς καρδίας του ἐβγάλλει τὸ πονηρόν· διότι ἀπὸ τὰ περισσεύματα τῆς καρδίας λαλεῖ τὸ στόμα.

46 Τί με κράζετε, Κύριε, Κύριε· καὶ ἐκεῖνα τὰ ὅποια λέγω δὲν κάμνετε;

47 Πᾶς ὁ ἐρχόμενος πρὸς με, καὶ ἀκούων μου τῶν λόγων, καὶ ποίῳ αὐτοὺς, ὑποδείξω ὑμῖν τί ἐστὶν ὁμοίος.

48 Ὅμοιός ἐστιν ἀνθρώπῳ οἰκοδομοῦντι οἰκίαν, ὃς ἔσκαψε καὶ ἐβάθυνε, καὶ ἔθηκε θεμέλιον ἐπὶ τὴν πέτραν· πλημμύρας δὲ γενομένης, προσέρρηξεν ὁ ποταμὸς τῇ οἰκίᾳ ἐκείνῃ, καὶ οὐκ ἴσχυσε σαλευῖν αὐτήν· τεθεμελίωτο γὰρ ἐπὶ τὴν πέτραν.

49 Ὁ δὲ ἀκούσας καὶ μὴ ποιήσας, ὁμοίος ἐστὶν ἀνθρώπῳ οἰκοδομήσαντι οἰκίαν ἐπὶ τὴν γῆν χωρὶς θεμελίου· ἡ προσέρρηξεν ὁ ποταμὸς· καὶ εὐθέως ἔπεσε, καὶ ἐγένετο τὸ ῥῆγμα τῆς οἰκίας ἐκείνης μέγα.

Κεφ. ٥'. VII.

ἘΠΕΙ' δὲ ἐπλήρωσε πάντα τὰ ῥήματα αὐτοῦ εἰς τὰς ἀκοάς τοῦ λαοῦ, εἰσῆλθεν εἰς Καπερναοὺμ.

2 Ἐκατοντάρχου δὲ τινος δούλου κακῶς ἔχων, ἤμελλε τελευτᾶν, ὃς ἦν αὐτῷ ἐντίμος.

3 Ἀκούσας δὲ περὶ τοῦ Ἰησοῦ, ἀπέστειλε πρὸς αὐτὸν Πρεσβυτέρους τῶν Ἰουδαίων, ἐρωτῶν αὐτὸν, ὡς ἔλθων διασώσῃ τὸν δούλον αὐτοῦ.

4 Οἱ δὲ παραγενόμενοι πρὸς τὸν Ἰησοῦν, παρεκάλουν αὐτὸν σπουδαίως, λέγοντες, Ὅτι ἄξιός ἐστιν, ᾧ παρέξει τοῦτο·

5 Ἀγαπᾷ γὰρ τὸ ἔθνος ἡμῶν, καὶ τὴν συναγωγὴν αὐτὸς ἐκοδόμησεν ἡμῖν.

6 Ὁ δὲ Ἰησοῦς ἐπορεύετο σὺν αὐτοῖς. Ἦδη δὲ αὐτοῦ οὐ μακρὰν ἀπέχοντος ἀπὸ τῆς οἰκίας, ἐπεμψε πρὸς αὐτὸν ὁ ἐκατόνταρχος φίλους, λέγων αὐτῷ· Κύριε, μὴ σκύλλου· οὐ γὰρ εἰμι ἱκανὸς ἵνα ὑπὸ τὴν στέγην μου εἰσέλθῃς·

47 Καθεὶς ἀνθρώπος ὁ ὁποῖος ἐρχεται εἰς ἐμὲ, καὶ ἀκούει τὰ λόγια μου, καὶ τὰ κάμνει, θέλω σῶς δεῖξει με τίνα ὁμοιάζει.

48 Εἶναι ὁμοίος με ἀνθρώπῳ ὁ ὁποῖος οἰκοδομεῖ οἰκίαν, ὁ ὁποῖος ἔσκαψε καὶ ἐβάθυνε, καὶ ἐβαλε θεμέλιον ἐπάνω εἰς τὴν πέτραν· καὶ ὅταν ἔγινε πλημμύρα, ἐκτύπησεν ὁ ποταμὸς τὴν οἰκίαν ἐκείνην, καὶ δὲν ἠμπόρεσε νὰ τὴν σαλευσῇ· διότι ἦτον θεμελιωμένη εἰς τὴν πέτραν.

49 Ὅποιος ὅμως ἀκούει καὶ δὲν κάμνει, ὁμοιάζει με ἓνα ἀνθρώπῳ, ὁ ὁποῖος ἔκτισε τὴν οἰκίαν τοῦ ἐπάνω εἰς τὴν γῆν χωρὶς θεμελίου· τὴν ὁποίαν ἐκτύπησεν ὁ ποταμὸς· καὶ παρευθὺς ἔπεσε, καὶ τὸ πέσιμον τῆς οἰκίας ἐκείνης ἔγινε μέγαλον.

Κεφ. ٥'. VII.

ΚΑΙ ἐπειδὴ ἐτελείωσεν ὅλα τοῦ τὰ λόγια εἰς τὰς ἀκοάς τοῦ λαοῦ, ἐμβῆκεν εἰς τὴν Καπερναοὺμ.

2 Καὶ ἄρ' ἔποιον ἐκατοντάρχου δούλος ἦτον ἄρρωστος, καὶ ἔμελλε νὰ ἀποθάνῃ, τὸν ὅποιον εἶχεν ὁ αὐθέντης του πολλὰ ἀκριβόν.

3 Καὶ ὅταν ἤκουσε διὰ τὸν Ἰησοῦν, ἔστειλεν εἰς αὐτὸν τοὺς Πρεσβυτέρους τῶν Ἰουδαίων, νὰ τὸν παρακαλέσωσι, διὰ νὰ ὑπάγῃ νὰ βοηθήσῃ τὸν δούλόν του.

4 Καὶ ἐκεῖνοι ἀφ' οὗ ἤλθον εἰς τὸν Ἰησοῦν, τὸν παρεκάλουν μετὰ μέγαλην σπουδὴν, λέγοντες, Ὅτι εἶναι ἄξιός νὰ τὸν κάμῃς τὴν καλοσύνην αὐτήν·

5 Διότι ἀγαπᾷ τὸ ἔθνος μας, καὶ τὴν συναγωγὴν μας αὐτὸς τὴν ἔκτισε.

6 Καὶ ὁ Ἰησοῦς ἐπήγαγε μαζί με αὐτούς. Καὶ σχεδὸν δὲν ἦτον μακρὰν ἀπὸ τὴν οἰκίαν, καὶ ἐπεμψεν ἄλλους φίλους ὁ ἐκατόνταρχος, λέγων εἰς αὐτόν· Κύριε, μὴ πειράζῃσαι· διότι δὲν εἶμαι ἄξιός νὰ ἔλθῃς ὑπὸ τὴν στέγην μου·

7 Διὸ οὐδὲ ἐμάντων ἤξιώσα πρὸς σε ἐλθεῖν· ἀλλὰ εἶπε λόγῳ, καὶ ἰαθήσεται ὁ παῖς μου.

8 Καὶ γὰρ ἐγὼ ἄνθρωπός εἰμι ὑπὸ ἐξουσίαν τασσόμενος, ἔχων ὑπ' ἐμαντὸν στρατιώτας· καὶ λέγω τούτῳ· Πορεύθητι, καὶ πορεύεται· καὶ ἄλλῳ· Ἔρχου, καὶ ἔρχεται· καὶ τῷ δούλῳ μου· Ποίησον τοῦτο, καὶ ποιεῖ.

9 Ἀκούσας δὲ ταῦτα ὁ Ἰησοῦς, ἐθαύμασεν αὐτὸν· καὶ στραφεὶς, τῷ ἀκολουθοῦντι αὐτῷ ὄχλῳ εἶπε· Δέγω ὑμῖν, οὐδὲ ἐν τῷ Ἰσραὴλ τοσαύτην πίστιν εὑρον.

10 Καὶ ὑποστρέψαντες οἱ πεμφθέντες εἰς τὸν οἶκον, εὔρον τὸν ἀσθενοῦντα δούλον ὑγαίνοντα.

11 Καὶ ἐγένετο ἐν τῇ ἐξῆς, ἐπορεύετο εἰς πόλιν καλουμένην Ναὶν· καὶ συνεπερεύοντο αὐτῷ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ ἱκανοί, καὶ ὄχλος πολὺς.

12 Ὡς δὲ ἤγγισε τῇ πύλῃ τῆς πόλεως, καὶ ἰδοὺ, ἐξεκομίζετο τεθνηκώς, υἱὸς μονογενὲς τῇ μητρὶ αὐτοῦ, καὶ αὐτὴ χήρα· καὶ ὄχλος τῆς πόλεως ἱκανὸς ἦν σὺν αὐτῇ.

13 Καὶ ἰδὼν αὐτὴν ὁ Κύριος, ἐσπλαγχνίσθη ἐπ' αὐτῇ, καὶ εἶπεν αὐτῇ· Μὴ κλαῖε.

14 Καὶ προσελθὼν ἤψατο τῆς σοροῦ, (οἱ δὲ βασιτάζοντες ἔστησαν,) καὶ εἶπε· Νεανίσκε, σοὶ λέγω, ἐγέρθητι.

15 Καὶ ἀνεκάθισεν ὁ νεκρὸς, καὶ ἤρξατο λαλεῖν· καὶ ἔδωκεν αὐτὸν τῇ μητρὶ αὐτοῦ.

16 Ἐλαβε δὲ φόβος ἅπαντας, καὶ ἐδόξαζον τὸν Θεόν, λέγοντες· Ὅτι προφήτης μέγας ἐγήγερται ἐν ἡμῖν, καὶ ὅτι ἐπεσκέψατο ὁ Θεὸς τὸν λαὸν αὐτοῦ.

17 Καὶ ἐξῆλθεν ὁ λόγος οὗτος ἐν ὅλῃ τῇ Ἰουδαίᾳ περὶ αὐτοῦ, καὶ ἐν

7 Διὸ τοῦτο οὐδὲ τὸν ἑαυτὸν μου δὲν ἔκρινα ἄξιον νὰ ἐλθῶ εἰς σέ· ἀλλὰ μόνον εἶπε λόγον, καὶ θέλει ἰατρευθῇ ὁ δούλός μου.

8 Διότι καὶ ἐγὼ εἰμαι ἄνθρωπος ὑποκάτω εἰς ἐξουσίαν ὑποτασσόμενος, καὶ ἔχω καὶ ἐγὼ ὑποκάτω μου στρατιώτας· καὶ λέγω εἰς τοῦτον· Πήγαινε, καὶ πήγαινε· καὶ εἰς ἄλλον· Ἐλα, καὶ ἔρχεται· καὶ εἰς τὸν δούλόν μου· Κάμε τοῦτο, καὶ τὸ κάμνει.

9 Καὶ ἀφ' οὗ ἤκουσεν ὁ Ἰησοῦς ταῦτα, τὸν ἐθαύμασε· καὶ ἐγύρισεν εἰς τὸ πλῆθος τὸ ὁποῖον τὸν ἠκολούθει, καὶ εἶπε· Δέγω σας, ὅτι οὐδὲ εἰς τὸ γένος τοῦ Ἰσραὴλ δὲν εὗρηκα τόσην μεγάλην πίστιν.

10 Καὶ ἐγύρισαν ὅπως οἱ ἀπεσταλμένοι εἰς τὸν οἶκον, καὶ εὗρηκαν τὸν ἀσθενημένον δούλον ὑγιῇ.

11 Καὶ τὴν ἄλλην ἡμέραν ὑπῆγεν εἰς μίαν πόλιν τὴν ὁποίαν ἔλεγον Ναὶν· καὶ μαζὶ μὲ αὐτὸν ἐπήγαγον καὶ μαθηταὶ ἀρκετοὶ, καὶ ὄχλος πολὺς.

12 Καὶ ὅτε ἐπλησίασεν εἰς τὴν πύλιν τῆς πόλεως, ἰδοὺ, ἔφερον ἐξῶ ἓνα νεκρὸν, ὁ ὁποῖος ἦτον υἱὸς μονογενὲς τῆς μητρὸς του, καὶ ἐκείνη ἦτον χήρα· καὶ ὄχλος ἀρκετὸς τῆς πόλεως ἦτον μαζὶ μὲ αὐτήν.

13 Καὶ ὅταν τὴν εἶδεν ὁ Κύριος, τὴν ἐσπλαγχνίσθη, καὶ τὴν εἶπε· Μὴ κλαίεις.

14 Καὶ ὑπῆγε πλησίον καὶ ἐπάσσε τὸ κρηββάτιον, (καὶ ἐκεῖνοι οἱ ὁποῖοι τὸ ἐβάστων ἐστάθησαν,) καὶ εἶπε· Ὡς νεανίσκε, σὲ λέγω, σήκω ἐπάνω.

15 Καὶ ὁ νεκρὸς ἐσηκώθη καὶ ἐκάθισε, καὶ ἤρχισε νὰ λαλῇ· καὶ τὸν ἔδωκεν εἰς τὴν μητέρα του.

16 Καὶ φόβος μεγάλος τοὺς ἐπάσεν ὅλους, καὶ ἐδόξαζον τὸν Θεόν, λέγοντες· Ὅτι μέγας προφήτης ἐσηκώθη εἰς τὸ γένος μας, καὶ ὅτι ὁ Θεὸς ἐπεσκέψατο τὸν λαὸν του.

17 Καὶ ἡ φήμη αὕτη ἐβγήκεν εἰς ὅλην τὴν Ἰουδαίαν διὰ αὐτὸν, καὶ

πάση τῇ περιχώρῳ.

18 Καὶ ἀπήγγειλαν Ἰωάννη οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ περὶ πάντων τούτων.

19 Καὶ προσκαλεσάμενος δύο τινὰς τῶν μαθητῶν αὐτοῦ ὁ Ἰωάννης, ἐπεμψε πρὸς τὸν Ἰησοῦν, λέγων· Σὺ εἶ ὁ ἐρχόμενος, ἢ ἄλλον προσδοκῶμεν;

20 Παραγενόμενοι δὲ πρὸς αὐτὸν οἱ ἄνδρες, εἶπον· Ἰωάννης ὁ Βαπτιστὴς ἀπέσταλκεν ἡμᾶς πρὸς σε, λέγων· Σὺ εἶ ὁ ἐρχόμενος, ἢ ἄλλον προσδοκῶμεν;

21 Ἐν αὐτῇ δὲ τῇ ὥρᾳ ἐθεράπευσε πολλοὺς ἀπὸ νόσων καὶ μαστιγῶν καὶ πνευμάτων πονηρῶν, καὶ τυφλοῖς πολλοῖς ἐχαρίσατο τὸ βλέπειν.

22 Καὶ ἀποκριθεὶς ὁ Ἰησοῦς, εἶπεν αὐτοῖς· Πορευθέντες ἀπαγγείλατε Ἰωάννῃ ἃ εἶδετε καὶ ἠκούσατε· ὅτι τυφλοὶ ἀναβλέπουσι, χωλοὶ περιπατοῦσι, λεπροὶ καθαρίζονται, κωφοὶ ἀκούουσι, νεκροὶ ἐγείρονται, πτωχοὶ εὐαγγελίζονται.

23 Καὶ μακάριός ἐστιν ὃς ἂν μὴ σκανδαλισθῇ ἐν ἐμοί.

24 Ἀπελθόντων δὲ τῶν ἀγγέλων Ἰωάννου, ἤρξατο λέγειν πρὸς τοὺς ὄχλους περὶ Ἰωάννου· Τί ἐξεληλύθατε εἰς τὴν ἔρημον θεάσασθαι; κάλαμον ὑπὸ ἀνέμου σαλευόμενον;

25 Ἀλλὰ τί ἐξεληλύθατε ἰδεῖν; ἄνθρωπον ἐν μαλακοῖς ἱματίοις ἡμφιεσμένον; Ἰδοὺ, οἱ ἐν ἱματισμῷ ἐνδόξῳ καὶ τρυφῇ ὑπάρχοντες, ἐν τοῖς βασιλείοις εἰσὶν.

26 Ἀλλὰ τί ἐξεληλύθατε ἰδεῖν; προφήτην; Ναί, λέγω ὑμῖν, καὶ περισσότερον προφήτου.

27 Οὗτός ἐστι περὶ οὗ γέγραπται· Ἰδοὺ, ἐγὼ ἀποστέλλω τὸν ἄγγελόν μου πρὸ προσώπου σου, ὃς κατασκευάσει τὴν ὁδὸν σου ἐμπροσθέν σου.

28 Λέγω γὰρ ὑμῖν, μείζων ἐν γεν-

εῖς ὅλα τα περιχώρα.

18 Καὶ εἶπον εἰς τὸν Ἰωάννην οἱ μαθηταὶ του διὰ ὅλα ταῦτα.

19 Καὶ ὁ Ἰωάννης προσεκάλεσε δύο ἀπὸ τοὺς μαθητάς του, καὶ τοὺς ἐπεμψεν εἰς τὸν Ἰησοῦν, νὰ τὸν εἰπῶσι· Σὺ εἶσαι ἐκεῖνος ὁ ὁποῖος μέλλει νὰ ἔλθῃ, ἢ ἄλλον προσμένονεν;

20 Καὶ πηγαίνοντες οἱ ἄνδρες εἰς αὐτὸν, τὸν εἶπαν· Ὁ Ἰωάννης ὁ Βαπτιστὴς μὲς ἔστειλεν εἰς σε, καὶ λέγει· Σὺ εἶσαι ἐκεῖνος ὁ ὁποῖος μέλλει νὰ ἔλθῃ, ἢ ἄλλον προσμένονεν;

21 Καὶ εἰς αὐτὴν τὴν ὥραν ἰάτρευσε πολλοὺς ἀπὸ ἀσθενείας καὶ ἀπὸ μαστιγῶν καὶ ἀπὸ πνεύματα ἀκάθαρτα, καὶ εἰς πολλοὺς τυφλοὺς ἐχάρισε τὸ νὰ βλέπωσι.

22 Καὶ ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς, καὶ τοὺς εἶπε· Ὑπάγετε καὶ εἰπέτε εἰς τὸν Ἰωάννην ὅσα εἶδετε, καὶ ὅσα ἠκούσατε· ὅτι τυφλοὶ βλέπουσι, χωλοὶ περιπατοῦσι, λεπροὶ καθαρίζονται, κωφοὶ ἀκούουσι, νεκροὶ ἀνασταίνονται, πτωχοὶ εὐαγγελίζονται.

23 Καὶ μακάριος εἶναι ἐκεῖνος, ὁ ὁποῖος δὲν σκανδαλισθῇ εἰς ἐμέ.

24 Καὶ ἀφ' οὗ διέβησαν οἱ ἀπεσταλμένοι τοῦ Ἰωάννου, ἤρχισε νὰ λέγῃ εἰς τὸν ὄχλον διὰ τὸν Ἰωάννην· Τί ἐβγήκατε εἰς τὴν ἔρημον νὰ ἰῇτε; κάλαμον ὁ ὁποῖος κινεῖται ἀπὸ τὸν ἄνεμον;

25 Ἀλλὰ τί ἐβγήκατε νὰ ἰῇτε; ἄνθρωπον ἐνδυμένον μὲ μαλακὰ φορέματα; Ἰδοὺ, ἐκεῖνοι οἱ ὁποῖοι φοροῦσιν εὐμορφα φορέματα καὶ τρυφῶσιν, εἶναι εἰς τοὺς οἴκους τῶν βασιλείων.

26 Ἀλλὰ τί ἐβγήκατε νὰ ἰῇτε; προφήτην; Ναί, σὺς λέγω, καὶ περισσότερον ἀπὸ προφήτην.

27 Οὗτος εἶναι ἐκεῖνος διὰ τὸν ὁποῖον ἐγράφη· Ἰδοὺ, ἐγὼ στέλλω τὸν ἄγγελόν μου ἐμπρὸς εἰς τὸ πρόσωπόν σου, ὁ ὁποῖος θέλει κατασκευάσει τὴν ὁδὸν σου ἐμπροσθέν σου.

28 Διότι σὺς λέγω, ὅτι εἰς ἐκείνους

νητοῖς γυναικῶν προφήτης Ἰωάννου τοῦ Βαπτιστοῦ οὐδεὶς ἐστίν· ὁ δὲ μικρότερος ἐν τῇ βασιλείᾳ τοῦ Θεοῦ, μείζων αὐτοῦ ἐστί.

29 Καὶ πᾶς ὁ λαὸς ἀκούσας, καὶ οἱ τελῶναι, ἐδικαίωσαν τὸν Θεόν, βαπτισθέντες τὸ βάπτισμα Ἰωάννου.

30 Οἱ δὲ Φαρισαῖοι καὶ οἱ νομικοὶ τὴν βουλὴν τοῦ Θεοῦ ἠθέτησαν εἰς ἑαυτούς, μὴ βαπτισθέντες ὑπ' αὐτοῦ.

31 Εἶπε δὲ ὁ Κύριος· Τίνι οὖν ὁμοιώσω τοὺς ἀνθρώπους τῆς γενεᾶς ταύτης; καὶ τίνι εἰσὶν ὅμοιοι;

32 Ὅμοιοί εἰσι παιδίῳ τοῖς ἐν ἀγορᾷ καθήμενοις καὶ προσφωνοῦσιν ἀλλήλους, καὶ λέγουσιν· Ἡλύθημεν ὑμῖν, καὶ οὐκ ὥρχησασθε· ἐθρηνήσαμεν ὑμῖν, καὶ οὐκ ἐκλαύσατε.

33 Ἐλήλυθε γὰρ Ἰωάννης ὁ Βαπτιστὴς μῆτε ἄρτον ἐσθίων, μῆτε οἶνον πίνων· καὶ λέγετε· Δαιμόνιον ἔχει.

34 Ἐλήλυθεν ὁ Υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἐσθίων καὶ πίνων· καὶ λέγετε· Ἰδοὺ, ἄνθρωπος φάγος καὶ οἰνοπότης, τελωνῶν φίλος καὶ ἀμαρτωλῶν.

35 Καὶ ἐδικαίωθη ἡ σοφία ἀπὸ τῶν τέκνων αὐτῆς πάντων.

36 Ἐρῶτα δὲ τις αὐτὸν τῶν Φαρισαίων ἵνα φάγῃ μετ' αὐτοῦ· καὶ εἰσελθὼν εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ Φαρισαίου, ἀνεκλίθη.

37 Καὶ ἰδοὺ, γυνὴ ἐν τῇ πόλει, ἥτις ἦν ἀμαρτωλὸς, ἐπιγνοῦσα ὅτι ἀνάκειται ἐν τῇ οἰκίᾳ τοῦ Φαρισαίου, κομίσασα ἀλάβαστρον μύρου·

38 Καὶ σταῖσα παρὰ τοὺς πόδας αὐτοῦ ὀπίσω, κλαίουσα, ἤρξατο βρέχειν τοὺς πόδας αὐτοῦ τοῖς δακρυσιν καὶ ταῖς θριξὶ τῆς κεφαλῆς αὐτῆς ἐξέμικσε, καὶ κατφέρει τοὺς πόδας αὐτοῦ, καὶ ἤλειφε τῷ μύρῳ.

οἱ ὁποῖοι ἐγεννήθησαν ἀπὸ γυναικῶν μεγαλύτερος προφήτης δὲν εἶναι κἀνεὶς ἀπὸ τῶν Ἰωάννην τὸν Βαπτιστὴν· ὁ μικρότερος ὅμως εἰς τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ, εἶναι μεγαλύτερος ἀπ' αὐτόν.

29 Καὶ ὅλος ὁ λαὸς ὅτε τὸν ἤκουσαν, καὶ οἱ τελῶναι, ἐδικαίωσαν τὸν Θεόν, διότι ἐβαπτίσθησαν τὸ βάπτισμα τοῦ Ἰωάννου.

30 Οἱ δὲ Φαρισαῖοι καὶ οἱ νομικοὶ ἠθέτησαν τὴν βουλὴν τοῦ Θεοῦ εἰς τὸν ἑαυτὸν των, διότι δὲν ἐβαπτίσθησαν ἀπ' αὐτόν.

31 Καὶ εἶπεν ὁ Ἰησοῦς· Μὲ τί λοιπὸν θέλω ὁμοιάσει τοὺς ἀνθρώπους τῆς γενεᾶς ταύτης; καὶ μὲ τί ὁμοιάζουσιν;

32 Ὅμοιάζουσι μετὰ παιδία τὰ ὁποῖα καθνται εἰς τὴν ἀγορὰν, καὶ κρᾶζουσιν ἐν εἰς τὸ ἄλλο, καὶ λέγουσι· Σᾶς ἐπαίξαμεν, καὶ δὲν ἐχορεύσατε· σᾶς ἐμοιρολογήσαμεν, καὶ δὲν ἐκλαύσατε.

33 Διότι ἦλθεν ὁ Ἰωάννης ὁ Βαπτιστῆς, μὴδὲ τρώγων ψωμίον, μὴδὲ πίνων κρασίον· καὶ λέγετε· Δαιμόνιον ἔχει.

34 Ἦλθεν ὁ Υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου, καὶ τρώγει καὶ πίνει· καὶ λέγετε· Ἰδοὺ, ἄνθρωπος φάγος καὶ οἰνοπότης, φίλος τελωνῶν καὶ ἀμαρτωλῶν.

35 Ἀλλὰ ἐδικαίωθη ἡ σοφία ἀπὸ ὅλα τῆς τὰ παιδία.

36 Καὶ κῆποιος ἀπὸ τοὺς Φαρισαίους τὸν παρεκάλει νὰ φάγῃ μετ' αὐτόν· καὶ ὑπήγεν εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ Φαρισαίου, καὶ ἐκάθισε.

37 Καὶ ἰδοὺ, μία γυνὴ εἰς τὴν πόλιν ἐκείνην, ἡ ὁποία ἦτον ἀμαρτωλὴ, ἀφ' οὗ ἔμαθεν ὅτι ἐκάθετο εἰς τὴν τράπεζαν εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ Φαρισαίου, ἔφερεν ἑν ἀλάβαστρον ἀπὸ μύρου·

38 Καὶ ἐστάθη ὀπίσω τοῦ Ἰησοῦ, καὶ ἔκλαιε, καὶ ἤρχισε νὰ βρέχῃ τὰ ποδάρια αὐτοῦ μετὰ τὰ δακρυὰ τῆς καὶ μετὰ τὰς τρίχας τῆς κεφαλῆς τῆς τὰ ἐσπόγγιζε, καὶ κατεφίλει τὰ ποδάρια του, καὶ τὰ ἤλειφε μετὰ τὸ μύρον.

39 Ἰδὼν δὲ ὁ Φαρισαῖος ὁ καλέσας αὐτὸν, εἶπεν ἐν ἑαυτῷ, λέγων· Οὗτος, εἰ ἦν προφήτης, ἐγίνωσκεν ἂν τίς καὶ ποταπὴ ἡ γυνὴ ἣτις ἄπτεται αὐτοῦ· ὅτι ἀμαρτωλὸς ἐστί.

40 Καὶ ἀποκριθεὶς ὁ Ἰησοῦς, εἶπε πρὸς αὐτόν· Σίμων, ἔχω σοί τι εἰπεῖν. Ὁ δὲ φησὶ· Διδάσκαλε, εἰπέ.

41 Δύο χρεωφειλέται ἦσαν δανειστῇ τινὶ· ὁ εἰς ὥφειλε δηνάρια πεντακόσια, ὁ δὲ ἕτερος πεντήκοντα.

42 Μὴ ἔχοντων δὲ αὐτῶν ἀποδοῦναι, ἀμφοτέροις ἐχαρίσατο. Τίς οὖν αὐτῶν, εἰπέ, πλεῖον αὐτὸν ἀγάπησεν;

43 Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ Σίμων, εἶπεν· Ὑπολαμβάνω ὅτι ὃ τὸ πλεῖον ἐχαρίσατο. Ὁ δὲ εἶπεν αὐτῷ· Ὅρθῶς ἐκρίνας.

44 Καὶ στραφεὶς πρὸς τὴν γυναῖκα, τῷ Σίμωνι ἔφη· Βλέπεις ταύτην τὴν γυναῖκα; εἰσῆλθόν σου εἰς τὴν οἰκίαν, ὕδωρ ἐπὶ τοὺς πόδας μου οὐκ ἔδωκας· αὕτη δὲ τοῖς δάκρυσιν ἔβρεξέ μου τοὺς πόδας, καὶ ταῖς θριξὶ τῆς κεφαλῆς αὐτῆς ἐξέμαξε.

45 Φίλημά μοι οὐκ ἔδωκας· αὕτη δὲ, ἅψ' ἥς εἰσῆλθον, οὐ διέλιπε καταφιλοῦσά μου τοὺς πόδας.

46 Ἐλαίῳ τὴν κεφαλὴν μου οὐκ ἠλειψας· αὕτη δὲ μύρῳ ἠλειψέ μου τοὺς πόδας.

47 Οὐ χάριν, λέγω σοι, ἀφέωνται αἱ ἀμαρτίαι αὐτῆς αἱ πολλαί, ὅτι ἠγάπησε πολὺ· ὥ δὲ ὀλίγον ἀφίεται, ὀλίγον ἀγαπᾷ.

48 Εἶπε δὲ αὐτῇ· Ἀφέωνταί σου αἱ ἀμαρτίαι.

49 Καὶ ἤρξαντο οἱ συνανακείμενοι λέγειν ἐν ἑαυτοῖς· Τίς οὗτός ἐστιν

39 Καὶ ὁ Φαρισαῖος ἐκεῖνος ὁ ὁποῖος τὸν ἐκάλεσεν εἰς τὴν οἰκίαν του, ὅταν εἶδεν, εἶπε μέσα του, λέγων· Οὗτος ὁ ἄνθρωπος, ἂν ἦτον προφήτης, ἤθελε γνωρίσει ποία καὶ τί λογιῆς γυνὴ εἶναι, ἡ ὁποία τὸν πιάνει· ὅτι εἶναι ἀμαρτωλή.

40 Καὶ ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς, καὶ εἶπεν εἰς αὐτόν· Ὡς Σίμων, κατὶ ἔχω νὰ σὲ εἰπω. Λέγει ὁ Σίμων· Διδάσκαλε, εἰπέ.

41 Δύο χρεωφειλέται ἐχρεώστων εἰς κἀποῖον δανειστὴν· ὁ εἰς ἐχρεώστει πεντακόσια δηνάρια, καὶ ὁ ἄλλος πενήντα.

42 Καὶ ἐπειδὴ δὲν εἶχον καὶ οἱ δύο νὰ ἀποδώσωσι, τὰ ἐχάρισε καὶ εἰς τοὺς δύο. Εἰπέ μοι λοιπὸν, Ποῖος ἀπὸ αὐτῶν τοὺς δύο θέλει τὸν ἀγαπήσει περισσότερον;

43 Ἀπεκρίθη ὁ Σίμων, καὶ εἶπε· Λογιάζω ὅτι ἐκεῖνος εἰς τὸν ὁποῖον αὐτὸς ἐχάρισε τὸ περισσότερον. Καὶ ὁ Ἰησοῦς τὸν εἶπε· Καλὰ ἐκρίνας.

44 Καὶ γυρίζων εἰς τὴν γυναῖκα, λέγει εἰς τὸν Σίμονα· Βλέπεις ταύτην τὴν γυναῖκα; ἐγὼ ἐμβῆκα εἰς τὴν οἰκίαν σου, καὶ (κἀν) νερόν εἰς τὰ ποδάριά μου δὲν ἔχυσες· καὶ αὕτη μὲ τὰ δάκρυά της ἔβρεξε τὰ ποδάριά μου, καὶ μὲ τὰς τρίχας τῆς κεφαλῆς της τὰ ἐσπόγγισε.

45 Σὺ δὲν με ἐφίλησες· καὶ αὕτη, ἀπὸ τὴν ὥραν ὅπου ἐμβῆκα, δὲν ἔλειψε νὰ φιλῇ τὰ ποδάριά μου.

46 Σὺ μὲ λάδι τὴν κεφαλὴν μου δὲν ἠλειψες· καὶ αὕτη ἠλειψε μὲ μύρον τὰ ποδάριά μου.

47 Διὰ ταύτην τὴν ἀφορμὴν σὲ λέγω, εἶναι συγχωρημέναι αἱ ἀμαρτίαι της αἱ πολλαί, διότι ἠγάπησε πολὺ· εἰς ὁποῖον δὲ συγχωρεῖται ὀλίγον, ἐκεῖνος ὀλίγον ἀγαπᾷ.

48 Καὶ εἶπεν εἰς αὐτήν· Συγχωρημέναι εἶναι αἱ ἀμαρτίαι σου.

49 Καὶ ἤρχισαν ἐκεῖνοι οἱ ὁποῖοι ἐκάθοντο μαζί νὰ λέγωσι μέσα των·

ὅς καὶ ἀμαρτίας ἀφίησιν;

50 Εἶπε δὲ πρὸς τὴν γυναῖκα· Ἡ πίστις σου σέσωκέ σε· πορεύου εἰς εἰρήνην.

Κεφ. η'. VIII.

ΚΑΙ ἐγένετο ἐν τῷ καθεξῆς, καὶ αὐτὸς διώδευε κατὰ πόλιν καὶ κώμην, κηρύσσων καὶ εὐαγγελιζόμενος τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ· καὶ οἱ δώδεκα σὺν αὐτῷ,

2 Καὶ γυναῖκες τινες αἱ ἦσαν τεθραπευμέναι ἀπὸ πνευματικῶν πονηρῶν καὶ ἀσθενειῶν· Μαρία ἡ καλουμένη Μαγδαληνὴ, ἀφ' ἧς δαίμονια ἑπτὰ ἐξεληλύθει.

3 Καὶ Ἰωάννα γυνὴ Χουζᾶ ἐπιτρόπου Ἡρώδου, καὶ Σουσάννα, καὶ ἕτεραι πολλαί, αἵτινες διηκόνουν αὐτῷ ἀπὸ τῶν ὑπαρχόντων αὐταῖς.

4 Συνόντος δὲ ὄχλου πολλοῦ, καὶ τῶν κατὰ πόλιν ἐπιπορευομένων πρὸς αὐτόν, εἶπε διὰ παραβολῆς·

5 Ἐξῆλθεν ὁ σπείρων τοῦ σπείρειν τὸν σπόρον αὐτοῦ· καὶ ἐν τῷ σπείρειν αὐτόν, ὃ μὲν ἔπεσε παρὰ τὴν ὁδὸν, καὶ κατεπατήθη, καὶ τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ κατέφαγεν αὐτό·

6 Καὶ ἕτερον ἔπεσεν ἐπὶ τὴν πέτραν, καὶ φυὲν ἐξηράνθη, διὰ τὸ μὴ ἔχειν ἰμάδα·

7 Καὶ ἕτερον ἔπεσεν ἐν μέσῳ τῶν ἀκανθῶν, καὶ συμφυεῖσαι αἱ ἄκανθαι ἀπέπνιξαν αὐτό·

8 Καὶ ἕτερον ἔπεσεν ἐπὶ τὴν γῆν τὴν ἀγμῆν, καὶ φυὲν ἐποίησε καρπὸν ἑκατονταπλασίονα. Ταῦτα λέγων ἐφώνει· Ὁ ἔχων ὦτα ἀκούειν, ἀκούτω.

9 Ἐπηρώτων δὲ αὐτόν οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ, λέγοντες· Τίς εἴη ἡ παραβολὴ αὐτῆς;

10 Ὁ δὲ εἶπεν· Ὑμῖν δεδοται γινῶναι τὰ μυστήρια τῆς βασιλείας τοῦ Θεοῦ· τοῖς δὲ λοιποῖς ἐν παραβο-

Τίς ἄνθρωπος εἶναι οὗτος, ὁ ὅποιος καὶ ἀμαρτίας συγχωρεῖ;

50 Καὶ εἰς τὴν γυναῖκα εἶπεν· Ἡ πίστις σου σὲ ἔσωσε· ὕπαγε εἰς τὸ καλόν.

Κεφ. η'. VIII.

ΚΑΙ ὕστερον ἀπὸ τοῦτο περιεπάτει ἀπὸ πόλιν εἰς πόλιν, καὶ ἀπὸ χώραν εἰς χώραν, καὶ ἐκήρυττε καὶ εὐαγγελίζετο τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ· καὶ οἱ δώδεκα μαθηταὶ μαζί του,

2 Καὶ κάποιαι γυναῖκες, αἱ ὅποιαι ἰατρεύθησαν ἀπὸ πνεύματα πονηρὰ καὶ ἀσθενείας· ἡ Μαρία ἡ ὅποια ἐκαλεῖτο Μαγδαληνὴ, ἀπὸ τὴν ὅποιαν ἐβγῆκαν ἑπτὰ δαίμονια,

3 Καὶ ἡ Ἰωάννα ἡ γυνὴ τοῦ Χουζᾶ, τοῦ ἐπιτρόπου τοῦ Ἡρώδου, καὶ ἡ Σουσάννα, καὶ ἄλλαι πολλαί, αἱ ὅποιαι τὸν διηκόνουν ἀπὸ τὰ πράγματα τῶν.

4 Καὶ ὅτε συνέτρεχε πολλὸς ὄχλος, καὶ ἐπηγαινόντο εἰς αὐτόν ἀπὸ κάθε πόλιν, εἶπε μὲ παραβολὴν·

5 Ἐβγῆκεν ἕξω ὁ σπορέων διὰ τὴν σπείρῃ τὸν σπόρον του· καὶ ἐν ᾧ ἔσπειρεν, ἄλλο ἔπεσεν εἰς τὸν δρόμον, καὶ κατεπατήθη, καὶ τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ τὸ κατέφαγαν·

6 Καὶ ἄλλο ἔπεσεν εἰς τὴν πέτραν, καὶ ἀφ' οὗ ἐφύτρωσεν ἐξηράνθη, διότι δὲν εἶχεν ὑγρασίαν·

7 Καὶ ἄλλο ἔπεσε μέσα εἰς τὰ ἀγκάθια, καὶ ἐπειδὴ ἐφύτρωσαν μαζί τὰ ἀγκάθια τὸ ἐπνίξαν·

8 Καὶ ἄλλο ἔπεσεν εἰς τὴν γῆν τὴν καλὴν, καὶ ἐφύτρωσε καὶ ἔκαμε καρπὸν ἑκατονταπλασίονα. Ταῦτα διδάσκων ἐφώναζεν· Ὁποῖος ἔχει ὠτία διὰ τὴν ἀκοήν, ἀς ἀκούῃ.

9 Καὶ οἱ μαθηταὶ του τὸν ἡρώτων, καὶ ἔλεγον· Τί θέλει νὰ εἰπῇ ἡ παραβολὴ αὐτῆς;

10 Καὶ ὁ Ἰησοῦς εἶπεν· Εἰς σᾶς ἐδόθη νὰ γνωρίζετε τὰ μυστήρια τῆς βασιλείας τοῦ Θεοῦ· ἀλλὰ εἰς τοὺς λοιποὺς

λαῖς, ἵνα βλέποντες μὴ βλέπωσι, καὶ ἀκούοντες μὴ συνιῶσιν.

11 Ἔστι δὲ αὕτη ἡ παραβολή· Ὁ σπόρος ἐστὶν ὁ λόγος τοῦ Θεοῦ.

12 Οἱ δὲ παρὰ τὴν ὁδὸν, εἰσὶν οἱ ἀκούοντες· εἴτα ἔρχεται ὁ διάβολος, καὶ αἶρει τὸν λόγον ἀπὸ τῆς καρδίας αὐτῶν, ἵνα μὴ πιστεύσαντες σωθῶσιν.

13 Οἱ δὲ ἐπὶ τῆς πέτρας, οἱ ὅταν ἀκούσωσι, μετὰ χαρᾶς δέχονται τὸν λόγον· καὶ οὗτοι ρίζαν οὐκ ἔχουσιν, οἱ πρὸς καιρὸν πιστεύουσι, καὶ ἐν καιρῷ πειρασμοῦ ἀφίστανται.

14 Τὸ δὲ εἰς τὰς ἀκάνθας πεσὼν, οὗτοί εἰσιν οἱ ἀκούσαντες, καὶ ὑπὸ μεριμνῶν καὶ πλοῦτου καὶ ἡδονῶν τοῦ βίου πορευόμενοι συμπνίγονται, καὶ οὐ τελεσφοροῦσι.

15 Τὸ δὲ ἐν τῇ καλῇ γῇ, οὗτοί εἰσιν οἵτινες ἐν καρδίᾳ καλῇ καὶ ἀγαθῇ, ἀκουσάντες τὸν λόγον, κατέχουσι, καὶ καρποφοροῦσιν ἐν ὑπομονῇ.

16 Οὐδεὶς δὲ λύχνον ἄψας, καλύπτει αὐτὸν σκεύει, ἢ ὑποκάτω κλίνης τίθησιν· ἀλλ' ἐπὶ λυχνίας ἐπιτίθησιν, ἵνα οἱ εἰσπορευόμενοι βλέπωσι τὸ φῶς.

17 Οὐ γάρ ἐστι κρυπτὸν ὃ οὐ φανερόν γενήσεται· οὐδὲ ἀπόκρυφον ὃ οὐ γνωθήσεται, καὶ εἰς φανερόν ἔλθῃ.

17 Βλέπετε οὖν πῶς ἀκούετε· ὅς γάρ ἂν ἔχη, δοθήσεται αὐτῷ· καὶ ὅς ἂν μὴ ἔχη, καὶ ὃ δοκεῖ ἔχειν, ἀρθήσεται ἀπ' αὐτοῦ.

19 Παρεγένοντο δὲ πρὸς αὐτὸν ἡ

λαλῶ μὲ παραβολαῖς, διὰ νὰ μὴ βλέπωσι βλέποντες, καὶ ἀκούοντες νὰ μὴ ἀκούωσι.

11 Καὶ ἡ παραβολὴ αὕτη εἶναι· Ὁ σπόρος εἶναι ὁ λόγος τοῦ Θεοῦ.

12 Καὶ οἱ ἐσπαρμένοι εἰς τὸν ὁρόμον, εἶναι ἐκεῖνοι οἱ ὅποιοι ἀκούουσιν· ἐπειτα ἔρχεται ὁ διάβολος, καὶ σηκώνει τὸν λόγον ἀπὸ τὴν καρδίαν των, διὰ νὰ μὴ πιστεύσωσι καὶ σωθῶσι.

13 Καὶ οἱ ἐσπαρμένοι ἐπάνω εἰς τὴν πέτραν, εἶναι ἐκεῖνοι οἱ ὅποιοι ὅταν ἀκούσωσι, μετὰ χαρᾶς δέχονται τὸν λόγον· πλὴν οὗτοι ρίζαν δὲν ἔχουσιν, οἱ ὅποιοι εἰς ὀλίγον καιρὸν πιστεύουσι, καὶ ὅταν ἔλθῃ πειρασμός μακρύνουσι.

14 Καὶ ἐκεῖνο τὸ ὅποιον ἔπεσεν εἰς τὰ ἀγκάθια, εἶναι ἐκεῖνοι οἱ ὅποιοι ἤκουσαν τὸν λόγον, καὶ ἀπὸ τὰς φροντίδας τοῦ κόσμου, καὶ ἀπὸ τὸν πλοῦτον, καὶ ἀπὸ τὰς ἡδονὰς τῆς ζωῆς πνίγονται, καὶ δὲν τελεσφοροῦσι.

15 Καὶ ἐκεῖνο τὸ ὅποιον ἔπεσεν εἰς τὴν γῆν τὴν καλὴν, εἶναι ἐκεῖνοι, οἱ ὅποιοι ἤκουσαν τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ, καὶ τὸν κρυτοῦσι μέσα εἰς τὴν καρδίαν τὴν καλὴν καὶ ἀγαθὴν, καὶ μὲ τὴν ὑπομονὴν καρποφοροῦσι.

16 Καὶ κἀνεῖς δὲν ἀνάπτει τὸν λύχνον, καὶ τὸν σκεπάζει μὲ ἀγχεῖον, ἢ τὸν βάλλει ὑποκάτω εἰς τὴν κλίνην· ἀλλὰ τὸν βάλλει εἰς τὸν λυχνοστάτην, διὰ νὰ βλέπωσι τὸ φῶς ὅσοι ἐμβαίνουνσι.

17 Διότι δὲν εἶναι κἀνὲν κρυφὸν τὸ ὅποιον δὲν θέλει φανεραθῇ· οὐδὲ ἀπόκρυφον τὸ ὅποιον δὲν θέλει γνωρισθῇ, καὶ ἔβγη εἰς τὸ φανερόν.

18 Βλέπετε λοιπὸν πῶς ἀκούετε· διότι ὅποιος ἔχει (τίποτε χάρισμα), εἰς αὐτὸν θέλει δοθῇ καὶ ἄλλο περισσότερον· καὶ ὅποιος δὲν ἔχει (χάρισμα), καὶ ἐκεῖνο τὸ ὅποιον φαίνεται νὰ ἔχη, θέλει παρθῇ ἀπ' αὐτόν.

19 Καὶ ὑπῆγαν εἰς αὐτόν ἡ μήτηρ

μήτηρ καὶ οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ, καὶ οὐκ ἠδύναντο συντυχεῖν αὐτῷ διὰ τὸν ὄχλον.

20 Καὶ ἀπηγγέλει αὐτῷ, λεγόντων· Ἡ μήτηρ σου καὶ οἱ ἀδελφοί σου ἐστήκασιν ἔξω, ἰδεῖν σε θέλοντες.

21 Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς, εἶπε πρὸς αὐτοὺς· Μήτηρ μου καὶ ἀδελφοί μου, οὗτοί εἰσιν οἱ τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ ἀκούοντες, καὶ ποιοῦντες αὐτόν.

22 Καὶ ἐγένετο ἐν μιᾷ τῶν ἡμερῶν, καὶ αὐτὸς ἐνέβη εἰς πλοῖον, καὶ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ· καὶ εἶπε πρὸς αὐτούς· Διέλθωμεν εἰς τὸ πέραν τῆς λίμνης. Καὶ ἀνῆχθησαν.

23 Πλεόντων δὲ αὐτῶν, ἀφύπνωσε· καὶ κατέβη λαίλαψ ἀνέμου εἰς τὴν λίμνην· καὶ συνεπληροῦντο, καὶ ἐκινδύνουν.

24 Προσελθόντες δὲ διήγειραν αὐτὸν, λέγοντες· Ἐπιστάτα, ἐπιστάτα, ἀπολλύμεθα. Ὁ δὲ ἐγερθεὶς ἐπετίμησε τῷ ἀνέμῳ καὶ τῷ κλυθῶνι τοῦ ὕδατος· καὶ ἐπαύσαντο, καὶ ἐγένετο γαλήνη.

25 Εἶπε δὲ αὐτοῖς· Ποῦ ἐστιν ἡ πίστις ὑμῶν; Φοβηθέντες δὲ ἐθαύμασαν, λέγοντες πρὸς ἀλλήλους· Τίς ἄρα οὗτος ἐστιν, ὅτι καὶ τοῖς ἀνέμοις ἐπιτάσσει καὶ τῷ ὕδατι, καὶ ὑπακούουσιν αὐτῷ;

26 Καὶ κατέπλευσαν εἰς τὴν χώραν τῶν Γαδαρηνῶν, ἧτις ἐστὶν ἀντιπέραν τῆς Γαλιλαίας.

27 Ἐξελθόντι δὲ αὐτῷ ἐπὶ τὴν γῆν, ὑπήντησεν αὐτῷ ἀνὴρ τις ἐκ τῆς πόλεως, ὃς εἶχε δαιμόνια ἐκ χρόνων ἱκανῶν, καὶ ἱματίον οὐκ ἐνεδιδύσκετο, καὶ ἐν οἰκίᾳ οὐκ ἔμενεν, ἀλλ' ἐν τοῖς μνημασίν.

28 Ἰδὼν δὲ τὸν Ἰησοῦν, καὶ ἀνακράξας, προσέπεσεν αὐτῷ, καὶ φωνῇ μεγάλῃ εἶπε· Τί ἐμοὶ καί σοι, Ἰησοῦ, γιὲ τοῦ Θεοῦ τοῦ Ὑψίστου; δέομαί σου, μὴ με βασανίσῃς.

του καὶ οἱ ἀδελφοί του, καὶ δὲν ἠμύοντο νᾶ τὸν συντυχῶσιν ἀπὸ τὸ πλῆθος.

20 Καὶ κᾶποιοι τὸν εἶπαν· Ὅτι ἡ μήτηρ σου καὶ οἱ ἀδελφοί σου στέκονται ἔξω, καὶ θέλουσι νᾶ σὲ ἰδῶσι.

21 Καὶ ὁ Ἰησοῦς ἀπεκρίθη, καὶ εἶπεν εἰς αὐτούς· Ἡ μήτηρ μου καὶ οἱ ἀδελφοί μου, οὗτοι εἶναι οἱ ὁποῖοι ἀκούουσιν τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ, καὶ τὸν κόμενοι.

22 Καὶ μιᾷ τῶν ἡμερῶν αὐτὸς εἰσέβη μέσα εἰς πλοῖον, καὶ οἱ μαθηταὶ τοῦ μαζί· καὶ εἶπε τοὺς· Ἄς περάσωμεν πέραν ἀπὸ τὴν λίμνην. Καὶ ἐσηκώθησαν.

23 Καὶ ἐν ᾧ ἀρμένιζον, ὁ Ἰησοῦς ἐκοιμήθη· καὶ κατέβη ἀνεμοστρόβιλος εἰς τὴν λίμνην· καὶ τὸ πλοῖον ἐγμίζετο, καὶ ἐκινδύνουν.

24 Καὶ οἱ μαθηταὶ ὑπῆγαν πλησίον καὶ τὸν ἐξύπνισαν, λέγοντες· Διδάσκαλε, διδάσκαλε, χανόμεθα. Καὶ ὁ Ἰησοῦς ἐσηκώθη καὶ ἐπρόσταξε τὸν ἄνεμον καὶ τὴν ταραχὴν τοῦ νεροῦ· καὶ ἐπαύσαν, καὶ ἔγινε γαλήνη.

25 Καὶ εἶπεν εἰς αὐτούς· Ποῦ εἶναι ἡ πίστις σας; Καὶ φοβοῦμενοι ἐθαύμασαν, λέγοντες ἀνάμυσόν των· Τίς εἶναι λοιπὸν οὗτος, ὅτι προστάσσει καὶ τοὺς ἀνέμους καὶ τὰ νερά, καὶ τὸν ὑπακούουσι;

26 Καὶ κατέπλευσαν εἰς τὴν χώραν τῶν Γαδαρηνῶν, ἡ ὁποία εἶναι ἀντιπέραν τῆς Γαλιλαίας.

27 Καὶ καθὼς ἐβγίηκεν ἔξω εἰς τὴν γῆν, τὸν ἀπήντησεν ἄνθρωπός τις ἀπὸ τὴν πόλιν, ὁ ὁποῖος εἶχε δαιμόνια ἀπὸ πολλοὺς χρόνους, καὶ φόρεμα δὲν ἐνδύνετο, καὶ εἰς οἰκίαν δὲν ἔμενεν, ἀλλὰ εἰς τὰ μνηματά.

28 Καὶ καθὼς εἶδε τὸν Ἰησοῦν, ἐφώναξε, καὶ ὑπῆγε καὶ ἔπεσεν εἰς τὰ ποδάρια του, καὶ μὲ μεγάλην φωνὴν εἶπεν· Ἰησοῦ, γιὲ τοῦ Θεοῦ τοῦ Ὑψίστου, τί ἔχεις νᾶ κάμῃς με ἐμέ; παρακαλῶ σε, μὴ με βασανίσῃς.

29 Παρήγγειλε γὰρ τῷ πνεύματι τῷ ἀκαθάρτῳ ἐξελθεῖν ἀπὸ τοῦ ἀνθρώπου· πολλοῖς γὰρ χρόνοις συνηπάκει αὐτόν· καὶ ἐδεσμεῖτο ἀλύσει καὶ πέδαις φυλασσόμενος· καὶ διαρρήσσω τὰ δεσμά, ἡλαυνέτο ὑπὸ τοῦ δαίμονος εἰς τὰς ἐρήμους.

30 Ἐπρωτίησε δὲ αὐτὸν ὁ Ἰησοῦς, λέγων· Τί σοί ἐστιν ὄνομα; Ὁ δὲ εἶπε· Λεγεών· ὅτι δαιμόνια πολλὰ εἰσῆλθεν εἰς αὐτόν.

31 Καὶ παρεκάλει αὐτὸν ἵνα μὴ ἐπιτάξῃ αὐτοῖς εἰς τὴν ἄβυσσον ἀπελθεῖν.

32 Ἦν δὲ ἐκεῖ ἀγέλη χοίρων ἱκανῶν βοσκομένων ἐν τῷ ὄρει· καὶ παρεκάλουν αὐτὸν ἵνα ἐπιτρέψῃ αὐτοῖς εἰς ἐκείνους εἰσελθεῖν. Καὶ ἐπέτρεψεν αὐτοῖς.

33 Ἐξελθόντα δὲ τὰ δαιμόνια ἀπὸ τοῦ ἀνθρώπου, εἰσῆλθεν εἰς τοὺς χοίρους· καὶ ὥρμησεν ἡ ἀγέλη κατὰ τοῦ κρημνοῦ εἰς τὴν λίμνην· καὶ ἀπεπνίγη.

34 Ἰδόντες δὲ οἱ βόσκοντες τὸ γεγεννημένον, ἔφυγον· καὶ ἀπελθόντες ἀπήγγειλαν εἰς τὴν πόλιν καὶ εἰς τοὺς ἀγρούς.

35 Ἐξῆλθον δὲ ἰδεῖν τὸ γεγονός· καὶ ἦλθον πρὸς τὸν Ἰησοῦν, καὶ εὗρον καθήμενον τὸν ἄνθρωπον ἀφ' οὗ τὰ δαιμόνια ἐξεληλύθει, ἱματισμένον καὶ σωφρονούντα, παρὰ τοὺς πόδας τοῦ Ἰησοῦ· καὶ ἐφοβήθησαν.

36 Ἀπήγγειλαν δὲ αὐτοῖς καὶ οἱ ἰδόντες, πῶς ἐσώθη ὁ δαιμονισθείς.

37 Καὶ ἠρώτησαν αὐτὸν ἅπαν τὸ πλῆθος τῆς περιχώρου τῶν Γαδαρηνῶν, ἀπελθεῖν ἀπ' αὐτῶν, ὅτι φόβῳ μεγάλῳ συνείχοντο· αὐτὸς δὲ ἐμβιάς εἰς τὸ πλοῖον, ὑπέστρεψεν.

38 Ἐδέετο δὲ αὐτοῦ ὁ ἀνὴρ ἀφ' οὗ ἐξεληλύθει τὰ δαιμόνια, εἶναι σὺν

29 Διότι παρήγγειλαν εἰς τὸ πνεῦμα τὸ ἀκαθαρτὸν νὰ ἐβγῇ ἀπὸ τὸν ἄνθρωπον· διότι πολλοὺς χρόνους τὸν ἐκράτει· καὶ τὸν ἐδενον μὲ ἀλυσίδας, καὶ μὲ ποδόδεσμα τὸν ἐφύλαττον· καὶ ἐκείνος ἐκοπτε τὰ δεσμάτα, καὶ ἐδιώκετο ἀπὸ τὸν δαίμονα εἰς τὰς ἐρήμους.

30 Καὶ ὁ Ἰησοῦς τὸν ἠρώτησε, καὶ εἶπε· Τί εἶναι τὸ ὄνομά σου; Καὶ ἐκείνος εἶπε· Λεγεών· ὅτι πολλὰ δαιμόνια ἐμβήκαν εἰς αὐτόν.

31 Καὶ τὸν παρεκάλει νὰ μὴ τοὺς προστάξῃ νὰ υπαγῶσιν εἰς τὴν ἄβυσσον.

32 Καὶ ἐκεῖ εἰς τὸ ὄρος ἦτον ἀγέλη τῶν χοίρων ἡ ὁποία ἐβόσκει· καὶ τὸν παρεκάλουν νὰ τοὺς δώσῃ ἄδειαν νὰ ἔμβωσιν εἰς ἐκείνους. Καὶ τοὺς ἔδωκεν ἄδειαν.

33 Καὶ ἐβγήκαν τὰ δαιμόνια ἀπὸ τὸν ἄνθρωπον, καὶ ἐμβήκαν εἰς τοὺς χοίρους· καὶ ὥρμησεν ἡ ἀγέλη ἐκείνη ἀπὸ τὸν ἐγκρημνὸν εἰς τὴν λίμνην· καὶ ἐπνίγη.

34 Καὶ ἀφ' οὗ εἶδον οἱ βοσκοὶ τὸ γεγόμενον, ἔφυγον· καὶ ὑπήγαγον εἰς τὴν πόλιν καὶ εἰς τὰ χωράφια καὶ τὸ εἶπαν.

35 Καὶ οἱ ἄνθρωποι ἐβγήκαν νὰ ἰδῶσιν ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον ἔγινε· καὶ ἦλθον εἰς τὸν Ἰησοῦν, καὶ εὗρήκαν τὸν ἄνθρωπον ἀπὸ τὸν ὁποῖον ἐβγήκαν τὰ δαιμόνια, καθήμενον, ἐνδυμένον καὶ σωφρονισμένον, εἰς τὰ ποδάρια τοῦ Ἰησοῦ· καὶ ἐφοβήθησαν.

36 Καὶ ἐκείνοι οἱ ὁποῖοι τὸ εἶδον, εἶπαν εἰς αὐτοὺς, πῶς ὁ δαιμονισμένος ἠλευθερώθη.

37 Καὶ τὸ πλῆθος ὅλον τῆς περιχώρου τῶν Γαδαρηνῶν παρεκάλεσαν τὸν Ἰησοῦν, νὰ ἀναχωρήσῃ ἀπ' αὐτούς, διότι τοὺς ἐπιάσε μέγας φόβος· καὶ αὐτὸς ἐμβήκεν εἰς τὸ πλοῖον, καὶ ἐγύρισεν ὀπίσω.

38 Καὶ ὁ ἄνθρωπος ἐκείνος, ἀπὸ τὸν ὁποῖον ἐβγήκαν τὰ δαιμόνια, παρε-

αὐτῶ· ἀπέλυσε δὲ αὐτὸν ὁ Ἰησοῦς, λέγων·

39 Ὑπόστρεψε εἰς τὸν οἶκόν σου, καὶ διηγοῦ ὅσα ἐποίησέ σοι ὁ Θεός. Καὶ ἀπῆλθε, καθ' ὅλην τὴν πόλιν κηρύσσωσιν ὅσα ἐποίησεν αὐτῶ ὁ Ἰησοῦς.

40 Ἐγένετο δὲ ἐν τῷ ὑποστρέφει τὸν Ἰησοῦν, ἀπεδέξατο αὐτὸν ὁ ὄχλος· ἦσαν γὰρ πάντες προσδοκῶντες αὐτόν.

41 Καὶ ἰδοὺ, ἦλθεν ἀνὴρ ὃ ὄνομα Ἰάειρος, καὶ αὐτὸς ἄρχων τῆς συναγωγῆς ὑπῆρχε· καὶ περὶ αὐτὸν πρὸς τοὺς πόδας τοῦ Ἰησοῦ, παρεκάλει αὐτὸν εἰσελθεῖν εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ·

42 Ὅτι θυγάτηρ μονογενὴς ἦν αὐτῷ ἐξ ἑτῶν δώδεκα, καὶ αὕτη ἀπέθνησκει. Ἐν δὲ τῷ ὑπάγειν αὐτόν, οἱ ὄχλοι συνέπιπτον αὐτόν.

43 Καὶ γυνὴ οὖσα ἐν ρύσει αἵματος ἀπὸ ἑτῶν δώδεκα, ἥτις εἰς ἱατροὺς προσκαταλάσασα ὅλον τὸν βίον, οὐκ ἴσχυεν ὑπ' οὐδενὸς θεραπευθῆναι·

44 Προσελθούσα ὅπισθεν, ἥψατο τοῦ κρασπέδου τοῦ ἱματίου αὐτοῦ· καὶ παραχοῆμα ἔσθη ἡ ρύσις τοῦ αἵματος αὐτῆς.

45 Καὶ εἶπεν ὁ Ἰησοῦς· Τίς ὁ ἀψάμενός μου; Ἀρνούμενων δὲ πάντων, εἶπεν ὁ Πέτρος καὶ οἱ μετ' αὐτοῦ· Ἐπιστάτα, οἱ ὄχλοι συνέχουσίν σε καὶ ἀποθλίβουσι, καὶ λέγεις, Τίς ὁ ἀψάμενός μου;

46 Ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπεν· Ἠψάτό μου τίς· ἐγὼ γὰρ ἔγνωα δύναμιν ἐξεληθούσαν ἀπ' ἐμοῦ.

47 Ἰδούσα δὲ ἡ γυνὴ ὅτι οὐκ ἔλαθε, τρέμουσα ἦλθε, καὶ προσπεσοῦσα αὐτῷ, δι' ἣν αἰτίαν ἥψατο αὐτοῦ, ἀπήγγειλεν αὐτῷ ἐνώπιον παντὸς τοῦ λαοῦ, καὶ ὡς ἰάθη παραχοῆμα.

48 Ὁ δὲ εἶπεν αὐτῇ· Θάρσει θυγάτερ, ἡ πίστις σου σέσωκέ σε· πο-

καλεῖ τὸν Ἰησοῦν, νὰ ᾔναι μαζί του· ὁ Ἰησοῦς ὅμως τὸν ἀπέλυσε, λέγων·

39 Γύρισαι εἰς τὸν οἶκόν σου, καὶ διηγοῦ ὅσα σὲ ἔκαμεν ὁ Θεός. Καὶ ὑπῆγεν εἰς ὅλην τὴν πόλιν, καὶ ἐκήρυττεν ὅσα τὸν ἔκαμεν ὁ Ἰησοῦς.

40 Καὶ ὅτε ἐγύρισεν ὁ Ἰησοῦς, τὸν ἐδέχθη ὁ ὄχλος· διότι ὅλοι τὸν ἀνέμενον.

41 Καὶ ἐκείνην τὴν ὥραν ἦλθεν ἀνθρωπὸς τις, τὸ ὄνομά του Ἰάειρος, καὶ αὐτὸς ἦτον ἄρχων τῆς συναγωγῆς· καὶ ἔπεσεν εἰς τὰ ποδάρια τοῦ Ἰησοῦ, καὶ τὸν παρεκάλει νὰ ὑπάγῃ εἰς τὸν οἶκόν του·

42 Διότι εἶχε μίαν θυγατέρα μονογενῆ, ὥς δώδεκα χρόνων, καὶ ἐκείνη ἀπέθνησκε. Καὶ ἐν ᾧ ἐπήγαινε ὁ Ἰησοῦς, τὸ πλῆθος τοῦ λαοῦ τὸν ἐστενοχῶρει.

43 Καὶ μία γυνὴ ἡ ὁποία εἶχε κινήσιν αἱμάτων δώδεκα χρόνων, καὶ ἐξῶδιάσεν ὅλον τῆς τὸν βίον εἰς τοὺς ἱατροὺς, καὶ δὲν ἠμπόρεσεν ἀπὸ κἀνενᾶ νὰ ἰατρευθῇ·

44 Ἐπλησίασεν ὀπίσω του, καὶ ἐπίασε τὴν ἄκραν τοῦ φορέματός του· καὶ παρευθὺς ἐστάθη τὸ τρέξιμον τοῦ αἱματός της.

45 Καὶ ὁ Ἰησοῦς εἶπε· Ποίος μὲ ἐπίασε; Καὶ ἐπειδὴ ὅλοι ἤρουντο, λέγει ὁ Πέτρος καὶ ἐκείνοι οἱ ὁποῖοι ἦσαν μετ' αὐτόν· Διδάσκαλε, οἱ ὄχλοι σὲ σφίγγουσι καὶ σὲ στενοχωροῦσι, καὶ λέγεις, Ποίος μὲ ἐπίασε;

46 Καὶ ὁ Ἰησοῦς εἶπε· Κἀποῖος μὲ ἐπίασε· διότι ἐγὼ ἐγνώρισα ὅτι δύναμις ἐβγήκεν ἀπὸ ἐμέ.

47 Καὶ καθὼς εἶδεν ἡ γυνὴ ὅτι δὲν τὸν ἔλαθεν, ἦλθε τρομασμένη, καὶ ἔπεσεν εἰς τὰ ποδάρια τοῦ Ἰησοῦ, καὶ διὰ ποῖαν ἀφορμὴν τὸν ἐπίασε, τὸν εἶπεν ἔμπροσθεν εἰς ὅλον τὸν λαόν, καὶ πῶς ἰατρεύθη παρευθὺς.

48 Καὶ ὁ Ἰησοῦς τὴν εἶπεν· Ὡ θυγάτερ, ἔχε θάρρος, ἡ πίστις σου σὲ

ρεύου εἰς εἰρήνην.

49 Ἐτι αὐτοῦ λαλοῦντος, ἔρχεταιί τις παρὰ τοῦ ἀρχισυναγώγου, λέγων αὐτῷ· Ὅτι τέθνηκεν ἡ θυγάτηρ σου· μὴ σκύλλε τὸν διδάσκαλον.

50 Ὁ δὲ Ἰησοῦς ἀκούσας, ἀπεκρίθη αὐτῷ, λέγων· Μὴ φοβοῦ· μόνον πίστευε, καὶ σωθήσεται.

51 Εἰσελθὼν δὲ εἰς τὴν οἰκίαν, οὐκ ἀφῆκεν εἰσελθεῖν οὐδένα, εἰ μὴ Πέτρον καὶ Ἰάκωβον καὶ Ἰωάννην, καὶ τὸν πατέρα τῆς παιδὸς καὶ τὴν μητέρα.

52 Ἐκλαίον δὲ πάντες καὶ ἐκόπτοντο αὐτήν. Ὁ δὲ εἶπε· Μὴ κλαίετε· οὐκ ἀπέθανεν, ἀλλὰ καθεύδει.

53 Καὶ κατεγέλωσεν αὐτοῦ, εἰδότες ὅτι ἀπέθανεν.

54 Αὐτὸς δὲ ἐκβαλὼν ἔξω πάντας, καὶ κρατήσας τῆς χειρὸς αὐτῆς, ἐφώνησε, λέγων· Ἡ παῖς, ἐγείρου.

55 Καὶ ἐπέστρεψε τὸ πνεῦμα αὐτῆς, καὶ ἀνέστη παρὰ τοῦ ὕπνου· καὶ διέταξεν αὐτῇ δοθῆναι φαγεῖν.

56 Καὶ ἐξέστησαν οἱ γονεῖς αὐτῆς· ὁ δὲ παρήγγειλεν αὐτοῖς μηδενὶ εἰπεῖν τὸ γεγονός.

Κεφ. θ'. ΙΧ.

ΣΥΓΚΑΛΕΣΑΜΕΝΟΣ δὲ τοὺς δώδεκα μαθητὰς αὐτοῦ, ἔδωκεν αὐτοῖς δύναμιν καὶ ἐξουσίαν ἐπὶ πάντα τὰ δαιμόνια, καὶ νόσους θεραπεύειν.

2 Καὶ ἀπέστείλει αὐτοὺς κηρύσσειν τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ, καὶ ἰᾶσθαι τοὺς ἀσθενοῦντας.

3 Καὶ εἶπε πρὸς αὐτούς· Μὴ δὲν αἰρετε εἰς τὴν ὁδόν, μήτε ῥάβδους, μήτε πήραν, μήτε ἄρτον, μήτε ἀργύριον· μήτε ἀνὰ δύο χιτῶνας ἔχειν.

4 Καὶ εἰς ἣν ἂν οἰκίαν εἰσέλθητε, ἐκεῖ μένετε, καὶ ἐκεῖθεν ἐξέρχεσθε.

5 Καὶ ὅσοι ἂν μὴ δεξῶνται ὑμᾶς, ἐξερχόμενοι ἀπὸ τῆς πόλεως ἐκείνης,

ἡλευθέρωσέ· ὑπάγε εἰς εἰρήνην.

49 Καὶ ἐν τῇ ἀκομῇ ὁ Ἰησοῦς ἔλεγε τὸν λόγον, ἔρχεταιί τις ἀπὸ τὸν ἀρχισυναγώγον, καὶ τὸν λέγει· Ὅτι ἀπέθανεν ἡ θυγάτηρ σου· μὴ πειράξῃς τὸν διδάσκαλον.

50 Καὶ ὁ Ἰησοῦς ἀφ' οὗ τὸ ἤκουσε, ἀπεκρίθη, καὶ τὸν εἶπε· Μὴ φοβεῖσθαι· μόνον πίστευε, καὶ θέλει γλυτώσει.

51 Καὶ ὅτε ἐμβῆκεν εἰς τὴν οἰκίαν, δὲν ἀφῆκε κανένα νὰ ἔμβῃ μέσῃ, παρὰ μόνον τὸν Πέτρον καὶ Ἰάκωβον καὶ Ἰωάννην, καὶ τὸν πατέρα τοῦ κορασίου καὶ τὴν μητέρα.

52 Καὶ ἐκλαίον ὅλοι καὶ ἐλυποῦντο. Καὶ ὁ Ἰησοῦς εἶπε· Μὴ κλαίετε· δὲν ἀπέθανεν, ἀλλὰ κοιμάται.

53 Καὶ τὸν κατεγέλωσεν, ἰξεύροντες ὅτι ἀπέθανεν.

54 Καὶ αὐτὸς τοὺς ἔβγαλεν ὅλους ἔξω, καὶ πιάων τὴν ἀπὸ τὴν χεῖρά της, ἐφώναξε, λέγων· Ὡ κορασίου, σήκω ἐπάνω.

55 Καὶ τὸ πνεῦμα της ἐγύρισεν εἰς αὐτήν, καὶ παρευθὺς ἐσηκώθη· καὶ εἶπε νὰ τὴν δώσωσι νὰ φάγῃ.

56 Καὶ οἱ γονεῖς της ἐτόρμαξαν· καὶ ὁ Ἰησοῦς τοὺς παρήγγειλε νὰ μὴν εἰπῶσιν εἰς κανένα ἐκεῖνο τὸ ὅποιον ἔγινε.

Κεφ. θ'. ΙΧ.

ΚΑΙ ὁ Ἰησοῦς ἐπροσκάλεσε τοὺς δώδεκα μαθητὰς του, καὶ τοὺς ἔδωκε δύναμιν καὶ ἐξουσίαν εἰς ὅλα τὰ δαιμόνια, καὶ νὰ ἰατρεύωσιν ἀσθενείας.

2 Καὶ τοὺς ἔστειλε νὰ κηρύττωσιν τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ, καὶ νὰ ἰατρεύωσιν τοὺς ἀσθενεμένους.

3 Καὶ εἶπεν εἰς αὐτούς· Μὴ σηκώνετε τίποτε εἰς τὸν δρόμον, μηδὲ ῥάβδους, μηδὲ σακκίον, μηδὲ ψωμίον, μηδὲ ἀργύριον· μηδὲ νὰ ἔχητε ἀπὸ δύο φορέματα·

4 Καὶ εἰς ὅποιαν οἰκίαν ἐμβῆτε, ἐκεῖ μένετε, καὶ ἀπεκεῖ νὰ ἐβγαίνητε ἔξω.

5 Καὶ ὅσοι δὲν σᾶς δεχθῶσι, ἐβγαίνοντες ἀπὸ τὴν πόλιν ἐκείνην, καὶ

καὶ τὸν κοινορτὸν ἀπὸ τῶν ποδῶν ὑμῶν ἀποτινάξατε, εἰς μαρτύριον ἐπ' αὐτοὺς.

6 Ἐξερχόμενοι δὲ διήρχοντο κατὰ τὰς κώμας, εὐαγγελιζόμενοι καὶ θεραπεύοντες πανταχοῦ.

7 Ἦκουσε δὲ Ἡρώδης ὁ τετράρχης τὰ γινόμενα ὑπ' αὐτοῦ πάντα· καὶ διηπόρει, διὰ τὸ λέγεσθαι ὑπὸ τινων, ὅτι Ἰωάννης ἐγήγερται ἐκ νεκρῶν.

8 Ὑπὸ τινων δὲ, ὅτι Ἠλίας ἐφάνη· ἄλλων δὲ, ὅτι προφήτης εἰς τῶν ἀρχαίων ἀνέστη.

9 Καὶ εἶπεν ὁ Ἡρώδης· Ἰωάννην ἐγὼ ἀπεκεφάλισα· τίς δὲ ἐστὶν οὗτος, περὶ οὗ ἐγὼ ἀκούω τοιαῦτα; Καὶ ἐζήτηε ἰδεῖν αὐτόν.

10 Καὶ ὑποστρέψαντες οἱ ἀπόστολοι διηγήσαντο αὐτῷ ὅσα ἐποίησαν· καὶ παραλαβὸν αὐτοὺς, ὑπεχώρησε κατ' ἰδίαν εἰς τόπον ἔρημον πόλεως καλουμένης Βηθσαϊδᾶ.

11 Οἱ δὲ ὄχλοι γινόντες, ἠκολούθησαν αὐτῷ· καὶ δεξάμενος αὐτοὺς, ἐλάλει αὐτοῖς περὶ τῆς βασιλείας τοῦ Θεοῦ, καὶ τοὺς χρειὰν ἔχοντας θεραπείας ἰάτο.

12 Ἡ δὲ ἡμέρα ἤρξατο κλίνειν· προσελθόντες δὲ οἱ δώδεκα, εἶπον αὐτῷ· Ἀπόλυτον τὸν ὄχλον, ἵνα ἀπελθόντες εἰς τὰς κώμας καὶ τοὺς ἀγρούς, καταλύσωσι, καὶ εὖρωσιν ἐπισιτισμόν· ὅτι ὧδε ἐν ἐρήμῳ τοῦ ἔσμεν.

13 Εἶπε δὲ πρὸς αὐτοὺς· Δότε αὐτοῖς ὑμεῖς φαγεῖν. Οἱ δὲ εἶπον· Οὐκ εἰσὶν ἡμῖν πλεῖον ἢ πέντε ἄρτοι καὶ δύο ἰχθύες, καὶ μήτι πορευθέντες ἡμεῖς ἀγοράσωμεν εἰς πάντα τὸν λαόν τοῦτον βρώματα;

14 Ἦσαν γὰρ ὥσεί ἄνδρες πεντακισχίλιοι. Εἶπε δὲ πρὸς τοὺς μαθητάς αὐτοῦ· Κατακλίνατε αὐτοὺς κλισίας ἀνά πενήκοντα.

τὸν κοινορτὸν τινάζατε ἀπὸ τὰ ποδάρια σας, νὰ ᾔηαι διὰ μαρτυρίαν εἰς αὐτοὺς.

6 Καὶ ὅταν ἔβγαινον ἐπέρων ἀμέσα ἀπὸ τὰ χωρία, κηρύττοντες τὸ εὐαγγέλιον καὶ ἰκτρεῖντες εἰς κάθε τόπον.

7 Καὶ ὁ Ἡρώδης ὁ τετράρχης ἤκουσεν ὅλα ὅσα ἐγιναν ἀπ' αὐτὸν τὸν Ἰησοῦν· καὶ ἠπόρει, διότι ἐλεγον κάποιοι, ὅτι ὁ Ἰωάννης ἀνέστη ἐκ νεκρῶν.

8 Καὶ κάποιοι, ὅτι ὁ Ἠλίας ἐφάνη· καὶ ἄλλοι, ὅτι κανεῖς προφήτης ἀπὸ τοὺς παλαιοὺς ἀνέστη.

9 Καὶ ὁ Ἡρώδης εἶπεν· Ἐγὼ ἀπεκεφάλισα τὸν Ἰωάννην· καὶ ποῖος εἶναι οὗτος, διὰ τὸν ὁποῖον ἐγὼ ἀκούω τέτοια; Καὶ ἐζήτηε νὰ τὸν ἰδῇ.

10 Καὶ γυρίζοντες οἱ ἀπόστολοι εἰς τὸν Ἰησοῦν διηγῆθησαν εἰς αὐτὸν ὅσα ἔκαμαν· καὶ ἐκεῖνος τοὺς ἐπῆρε, καὶ ἀνεχώρησε χωριστὰ εἰς ἓνα ἔρημον τόπον τῆς πόλεως ἣ ὁποία ἐκαλεῖτο Βηθσαϊδᾶ.

11 Καὶ οἱ ὄχλοι ἀφ' οὗ τὸ ἐγνώρισαν, τὸν ἠκολούθησαν· καὶ τοὺς ἐδέχθη, καὶ τοὺς ἐλάλει διὰ τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ, καὶ ἐκεῖνους ὅσοι ἐχρειάζοντο θεραπείας, τοὺς ἰάτρει.

12 Καὶ ἡ ἡμέρα ἤρχισε νὰ βραδύαξῃ· καὶ ἐρχόμενοι οἱ δώδεκα, τὸν εἶπαν· Ἀπόλυσαι τὸν ὄχλον, διὰ νὰ ὑπάγωσι τριγύρω εἰς τὰς χώρας καὶ εἰς τὰ χωράφια, νὰ καταλύσωσι, καὶ νὰ εὖρωσι καὶ φαγητόν· διότι ἐδῶ εἰμεθα εἰς ἔρημον τόπον.

13 Καὶ τοὺς εἶπε· Δότε τοὺς σείς νὰ φάγωσι. Καὶ ἐκεῖνοι εἶπον· Ἡμεῖς δὲν ἔχομεν περισσώτερον ἀπὸ πέντε ψαμῖα καὶ δύο ὀψάρια, ἐξω ἂν ὑπάγωμεν νὰ ἀγοράσωμεν φαγητὰ διὰ ὅλον τὸν λαόν τοῦτον.

14 Διότι ἦσαν οἱ ἄνδρες ἕως πέντε χιλιάδες· καὶ εἶπεν εἰς τοὺς μαθητάς του· Βάλετέ τοὺς εἰς τάξιν νὰ καθίσωσιν ἀπὸ πενήντα.

15 Καὶ ἐποίησαν οὕτω, καὶ ἀνέκλιναν ἅπαντας.

16 Λαβὼν δὲ τοὺς πέντε ἄρτους καὶ τοὺς δύο ἰχθύας, ἀναβλέψας εἰς τὸν οὐρανόν, εὐλόγησεν αὐτούς· καὶ κατέκλασε, καὶ ἐδίδου τοῖς μαθηταῖς, παρατιθέναι τῷ ὄχλῳ.

17 Καὶ ἔφαγον, καὶ ἐχορτάσθησαν πάντες· καὶ ἦρθη τὸ περισσεῦσαν αὐτοῖς κλισμάτων, κόφινον δώδεκα.

18 Καὶ ἐγένετο ἐν τῷ εἶναι αὐτὸν προσευχόμενον καταμόνας, συνῆσαν αὐτῷ οἱ μαθηταί· καὶ ἐπηρώτησεν αὐτούς, λέγων· Τίνα με λέγουσιν οἱ ὄχλοι εἶναι;

19 Οἱ δὲ ἀποκριθέντες, εἶπον· Ἰωάννην τὸν Βαπτιστήν· ἄλλοι δὲ, Ἡλίαν· ἄλλοι δὲ, ὅτι προφήτης τις τῶν ἀρχαίων ἀνέστη.

20 Εἶπε δὲ αὐτοῖς· Ὑμεῖς δὲ τίνα με λέγετε εἶναι; Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ Πέτρος, εἶπε· Τὸν Χριστὸν τοῦ Θεοῦ.

21 Ὁ δὲ, ἐπιτιμήσας αὐτοῖς, παρήγγειλε μηδενὶ εἰπεῖν τοῦτο·

22 Εἰπὼν· Ὅτι δεῖ τὸν Υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου πολλὰ παθεῖν, καὶ ἀποδοκιμασθῆναι ἀπὸ τῶν Πρεσβυτέρων καὶ Ἀρχιερέων καὶ Γραμματέων, καὶ ἀποκτανθῆναι, καὶ τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ ἐγερθῆναι.

23 Ἐλεγε δὲ πρὸς πάντας· Εἰ τις θέλει ὀπίσω μου ἔλθειν, ἀπαρνησάσθω ἑαυτὸν, καὶ ἀράτω τὸν σταυρὸν αὐτοῦ καθ' ἡμέραν, καὶ ἀκολουθεῖτω μοι.

24 Ὃς γὰρ ἂν θέλῃ τὴν ψυχὴν αὐτοῦ σῶσαι, ἀπολέσει αὐτήν· ὃς δ' ἂν ἀπολέσῃ τὴν ψυχὴν αὐτοῦ ἐνεκεν ἐμοῦ, οὗτος σώσει αὐτήν.

25 Τί γὰρ ὠφελεῖται ἄνθρωπος κερδήσας τὸν κόσμον ὅλον, ἑαυτὸν δὲ ἀπολέσας, ἢ ζημιωθείς;

15 Καὶ οὕτως ἔκαμαν, καὶ τοὺς ἐκάθισαν ὅλους.

16 Καὶ ὁ Ἰησοῦς ἐπῆρε τὰ πέντε ψωμῖα καὶ τὰ δύο ὀψάρια, καὶ ἠτένισεν εἰς τὸν οὐρανόν, καὶ τὰ εὐλόγησε· καὶ τὰ κατέκοψε, καὶ ἐδίδετα εἰς τοὺς μαθητάς του, διὰ νὰ τὰ βάλλωσιν ἐμπρὸς εἰς τὸν ὄχλον.

17 Καὶ ἔφαγον, καὶ ἐχορτάσθησαν ὅλοι· καὶ ἐσήκωσαν τὰ κομμάτια τὰ ὅποια ἐπερίσσευσαν, δώδεκα κοφίνια.

18 Καὶ ὅταν ἐπροσευχέτο καταμόνας, ἦσαν μαζί οἱ μαθηταί του· καὶ τοὺς ἠρώτησε, λέγων· Ποῖον μὲ λέγουσιν οἱ ὄχλοι νὰ ἦμαι;

19 Καὶ ἐκείνοι ἀπεκρίθησαν, καὶ εἶπον· Ἄλλοι λέγουσιν ὅτι εἶσαι ὁ Ἰωάννης ὁ Βαπτιστής· καὶ ἄλλοι, ὁ Ἡλίας· καὶ ἄλλοι, ὅτι κἀνεὶς προφήτης ἀπὸ τῶν παλαιῶν ἀνέστη.

20 Καὶ λέγει εἰς αὐτούς· Σεῖς δὲ ποῖος λέγετε νὰ ἦμαι; Καὶ ἀπεκρίθη ὁ Πέτρος, καὶ εἶπεν· Ὁ Χριστὸς τοῦ Θεοῦ.

21 Καὶ ὁ Ἰησοῦς τοὺς ἐφοβέρισε, καὶ τοὺς παρήγγειλε εἰς κἀνένα νὰ μὴν εἰπῶσι τοῦτο·

22 Λέγων· Ὅτι κἀμνεὶ χρειὰ ὁ Υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου νὰ πάθῃ πολλά, καὶ νὰ ἀποδοκιμασθῇ ἀπὸ τοὺς Πρεσβυτέρους καὶ Ἀρχιερεῖς καὶ Γραμματεῖς, καὶ νὰ σκοτωθῇ, καὶ τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ νὰ ἀναστῇ.

23 Καὶ ἔλεγεν εἰς ὅλους· Ἐὰν κἀνεὶς θέλῃ νὰ ἔλθῃ ὀπίσω μου, ἅς ἀρνηθῇ τὸν ἑαυτὸν του, καὶ ἅς σηκώσῃ τὸν σταυρὸν του καθ' ἡμέραν, καὶ ἅς με ἀκολουθῇ.

24 Διότι ὅποιος θέλει νὰ φυλάξῃ τὴν ζωὴν του, θέλει τὴν χάσει· καὶ ὅποιος χάσῃ τὴν ζωὴν του ἐξ αἰτίας ἐμοῦ, οὗτος θέλει τὴν κερδήσει.

25 Διότι τί διάφορον εἶναι εἰς τὸν ἄνθρωπον, ἐὰν κερδήσῃ τὸν κόσμον ὅλον, καὶ τὸν ἑαυτὸν του νὰ χάσῃ, ἢ νὰ ζημιωθῇ;

† 26 Ὃς γὰρ ἂν ἐπαισχυνθῇ με καὶ τοὺς ἑμούς λόγους, τούτων ὁ Υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἐπαισχυθήσεται, ὅταν ἔλθῃ ἐν τῇ δόξῃ αὐτοῦ καὶ τοῦ Πατρὸς καὶ τῶν ἁγίων ἀγγέλων.

27 Λέγω δὲ ὑμῖν ἀληθῶς, εἰσὶ τινες τῶν ὧδε ἐστηκότων, οἱ οὐ μὴ γεύσονται θανάτου, ἕως ἂν ἴδωσι τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ.

28 Ἐγένετο δὲ μετὰ τοὺς λόγους τούτους ὥστε ἡμέραι ὀκτῶ, καὶ παραλαβὼν τὸν Πέτρον καὶ Ἰωάννην καὶ Ἰάκωβον, ἀνέβη εἰς τὸ ὄρος προσεύξασθαι.

29 Καὶ γένητο, ἐν τῷ προσεύχεσθαι αὐτὸν, τὸ εἶδος τοῦ προσώπου αὐτοῦ ἕτερον, καὶ ὁ ἱματισμὸς αὐτοῦ λευκὸς ἑξαστράπτων.

30 Καὶ ἰδού, ἄνδρες δύο συνελθόντων αὐτῷ, οἵτινες ἦσαν Μωσῆς καὶ Ἠλίας.

31 Οἱ ὀφθέντες ἐν δόξῃ, ἔλεγον τὴν ἐξοδὸν αὐτοῦ, ἣν ἔμελλε πληροῦν ἐν Ἱερουσαλὴμ.

32 Ὁ δὲ Πέτρος καὶ οἱ σὺν αὐτῷ ἦσαν βεβαρημένοι ὕπνῳ· διαγορηγὰς δὲ εἶδον τὴν δόξαν αὐτοῦ, καὶ τοὺς δύο ἄνδρας τοὺς συνεστῶτας αὐτῷ.

33 Καὶ ἐγένετο ἐν τῷ διαχωρίζεσθαι αὐτοὺς ἀπ' αὐτοῦ, εἶπεν ὁ Πέτρος πρὸς τὸν Ἰησοῦν· Ἐπιστάτα, καλὸν ἐστὶν ἡμῶς ὧδε εἶναι· καὶ ποιήσωμεν σκηνάς τρεῖς, μίαν σοί, καὶ Μωσεῖ μίαν, καὶ μίαν Ἠλίᾳ· μὴ εἰδὼς ὃ λέγει.

34 Ταῦτα δὲ αὐτοῦ λέγοντος, ἐγένετο νεφέλη, καὶ ἐπεσκέασεν αὐτούς· ἐφοβήθησαν δὲ ἐν τῷ ἐκείνους εἰσελθεῖν εἰς τὴν νεφέλην.

35 Καὶ φωνὴ ἐγένετο ἐκ τῆς νεφέλης, λέγουσα· Οὗτός ἐστιν ὁ Υἱὸς μου ὁ ἀγαπητός· αὐτοῦ ἀκούετε.

26 Διότι ὅποιος ἐντραπῇ εἰς ἐμέ καὶ εἰς τοὺς λόγους μου, καὶ ὁ Υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου θέλει ἐντραπῇ δι' αὐτὸν, ὅταν ἔλθῃ εἰς τὴν δόξαν τοῦ Πατρὸς του, μαζί με τοὺς ἁγίους ἀγγέλους.

27 Καὶ λέγω σας ἀληθινά, εἶναι κάποιοι ἀπὸ ἐκείνους οἱ ὅποιοι στέκονται ἔδῳ, οἱ ὅποιοι δὲν θέλουνσι ἀποθά- νει, ἕως οὐ νὰ ἴδωσι τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ.

28 Καὶ ὕστερον ἀπὸ τοὺς λόγους τούτους ἕως ὀκτῶ ἡμέρας, ἐπῆρε τὸν Πέτρον καὶ Ἰάκωβον καὶ Ἰωάννην, καὶ ἀνέβη εἰς τὸ ὄρος νὰ προσευχηθῇ.

29 Καὶ ἐν ᾧ ἐπροσεύχετο, τὸ εἶδος τοῦ προσώπου του ἔγινεν ἄλλης λογιῆς, καὶ τὰ φορέματά του λευκὰ καὶ ἥστραπτον.

30 Καὶ ἰδοὺ, δύο ἄνδρες ἐτυντύναν με αὐτὸν, οἱ ὅποιοι ἦσαν ὁ Μωσῆς καὶ ὁ Ἠλίας.

31 Καὶ αὐτοὶ ἐφάνησαν με δόξαν, καὶ ἔλεγον τὸ ἐβγαλμὰ του, τὸ ὅποιον ἔμελλε νὰ πληρώσῃ μέσα εἰς τὴν Ἱερουσαλήμ.

32 Καὶ ὁ Πέτρος καὶ ἐκεῖνοι οἱ ὅποιοι ἦσαν μαζί του, ἦσαν βεβαρημένοι ἀπὸ τὸν ὕπνον· καὶ ἀφ' οὗ ἐξύπνισαν εἶδον τὴν δόξαν του, καὶ τοὺς δύο ἄνδρας οἱ ὅποιοι ἐστέκοντο μαζί του.

33 Καὶ ὅτε ἐχωρίζοντο αὐτοὶ ἀπὸ τὸν Ἰησοῦν, εἶπεν ὁ Πέτρος εἰς τὸν Ἰησοῦν· Διδάσκαλε, καλὸν εἶναι νὰ ἡμεθα ἡμεῖς ἔδῳ· καὶ θέλομεν κάμει τρεῖς σκηνάς, διὰ σέ μίαν, καὶ διὰ τὸν Μωϋσῆν μίαν, καὶ διὰ τὸν Ἠλίαν μίαν· μὴ ἰξεύρων τί λέγει.

34 Καὶ ἐν ᾧ ἔλεγε ταῦτα τὰ λόγια ὁ Πέτρος, ἦλθεν ἐν σύννεφον, καὶ τοὺς ἐσκέπασε· καὶ οἱ μαθηταὶ ἐφοβήθησαν ὅταν ἐμβῆκαν ἐκεῖνοι μέσα εἰς τὸ σύννεφον.

35 Καὶ φωνὴ ἠκούσθη ἀπομέσα ἀπὸ τοῦ σύννεφον, ἡ ὁποία ἔλεγεν· Οὗτος εἶναι ὁ Υἱὸς μου ὁ ἠγαπημένος· αὐτοῦ ἀκούετε.

36 Καὶ ἐν τῷ γενέσθαι τὴν φωνὴν, εὐρέθη ὁ Ἰησοῦς μόνος. Καὶ αὐτοὶ ἐσίγησαν, καὶ οὐδενὶ ἀπήγγειλαν ἐν ἐκείναις ταῖς ἡμέραις οὐδὲν ὧν ἑώρακασιν.

37 Ἐγένετο δὲ ἐν τῇ ἐξῆς ἡμέρᾳ, κατελθόντων αὐτῶν ἀπὸ τοῦ ὄρους, συνήντησεν αὐτῷ ὄχλος πολὺς.

38 Καὶ ἰδὼν, ἀνὴρ ἀπὸ τοῦ ὄχλου ἀνεβόησε, λέγων· Διδάσκαλε, δέομαί σου, ἐπίβλεψον ἐπὶ τὸν υἱόν μου, ὅτι μονογενὴς ἐστὶ μοι·

39 Καὶ ἰδὼν, πνεῦμα λαμβάνει αὐτόν, καὶ ἐξαίφνης κράζει, καὶ σπαράσσει αὐτὸν μετὰ ἁφροῦ, καὶ μόγις ἀποχωρεῖ ἀπ' αὐτοῦ, συντρίβον αὐτόν.

40 Καὶ ἐδεήθη τῶν μαθητῶν σου, ἵνα ἐκβάλωσιν αὐτὸ, καὶ οὐκ ἠδυνήθησαν.

41 Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ Ἰησοῦς εἶπεν· Ὡ γενεὰ ἄπιστος καὶ διεστραμμένη, ἕως πότε ἔσομαι πρὸς ὑμᾶς, καὶ ἀνέξομαι ὑμῶν; Προσάγαγε ὧδε τὸν υἱόν σου.

42 Ἐτι δὲ προσερχομένου αὐτοῦ, ἔρρηξεν αὐτὸν τὸ δαιμόνιον, καὶ συνεσπάραξεν. Ἐπετιμῆσε δὲ ὁ Ἰησοῦς τῷ πνεύματι τῷ ἀκαθάρτῳ, καὶ ἰάσατο τὸν παῖδα, καὶ ἀπέδωκεν αὐτὸν τῷ πατρὶ αὐτοῦ.

43 Ἐξεπλήθυσοντο δὲ πάντες ἐπὶ τῇ μεγαλειότητι τοῦ Θεοῦ. Πάντων δὲ θαυμαζόντων ἐπὶ πᾶσιν οἷς ἐποίησεν ὁ Ἰησοῦς, εἶπε πρὸς τοὺς μαθητάς αὐτοῦ·

44 Θέσθε ὑμεῖς εἰς τὰ ὦτα ὑμῶν τοὺς λόγους τούτους· ὁ γὰρ Υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου μέλλει παραδίδοσθαι εἰς χεῖρας ἀνθρώπων.

45 Οἱ δὲ ἠγνόουν τὸ ῥῆμα τούτο, καὶ ἦν παρακεκαλυμμένοι ἀπ' αὐτῶν, ἵνα μὴ αἰσθῶνται αὐτό· καὶ ἐφοβούντο ἐρωτῆσαι αὐτὸν περὶ τοῦ ῥήματος τούτου.

46 Εἰσῆλθε δὲ διαλογισμὸς ἐν αὐτοῖς, τὸ, τίς ἂν εἴη μείζων αὐτῶν.

36 Καὶ ἄφ' οὗ ἔγινεν ἡ φωνή, εὐρέθη ὁ Ἰησοῦς μόνος. Καὶ αὐτοὶ τὰ ἐσιώπησαν, καὶ δὲν εἶπαν εἰς κανένα τίποτε εἰς ἐκείνας τὰς ἡμέρας ἀπὸ ὅσα εἶδον.

37 Καὶ τὴν ἄλλην ἡμέραν, ἄφ' οὗ κατέβησαν ἀπὸ τοῦ ὄρους, τὸν ἀπῆντησε πολὺς ὄχλος.

38 Καὶ ἰδὼν, ἀνθρωπὸς τις ἀπομέσα ἀπὸ τοῦ πλῆθος ἐβόησε, καὶ εἶπε· Διδάσκαλε, παρακαλῶ σε, ἐπίβλεψον εἰς τὸν υἱόν μου, διότι μοῦ εἶναι μονογενὴς·

39 Καὶ πιάνει τὸν τὸ δαιμόνιον, καὶ παρευθὺς κράζει, καὶ τὸν σπαράσσει με ἁφροῦς, καὶ μόλις τὸν ἀφίνει, συντρίβον τὸν.

40 Καὶ παρεκάλεσα τοὺς μαθητάς σου, νὰ τὸ ἐβγάλωσι, καὶ δὲν ἠμπόρεσαν.

41 Καὶ ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς, καὶ εἶπεν· Ὡ γενεὰ ἄπιστε καὶ διεστραμμένη, ἕως πότε θέλω εἶμαι μεσας, ἕως πότε θέλω σᾶς ὑπομένει; Φέρε μοι ἔδῳ τὸν υἱόν σου.

42 Καὶ ἐν τῷ ἤρχετο ὁ υἱὸς του, τὸν ἐπίασε τὸ δαιμόνιον, καὶ ἐσχισέ τον καὶ τὸν ἐσπάραξε. Καὶ ὁ Ἰησοῦς με ὀργὴν ἐπρόσταξε τὸ πνεῦμα τὸ ἀκάθαρτον, καὶ ἰάτρευσε τὸ παιδίον, καὶ τὸ ἔδωκεν ὀπίσω εἰς τὸν πατέρα του.

43 Καὶ ὅλοι ἐξεπλήττοντο εἰς τὴν μεγαλειότητα τοῦ Θεοῦ. Καὶ ἐν τῷ ὁ λαὸς ἐθαύμαζεν εἰς ἐκεῖνα τὰ ὁποῖα ἔκαμεν ὁ Ἰησοῦς, εἶπεν εἰς τοὺς μαθητάς του·

44 Τὰ λόγια ταῦτα βάλετέ τα μέσα εἰς τὰ ὦτά σας· διότι ὁ Υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου μέλλει νὰ παραδοθῇ εἰς τὰς χεῖρας τῶν ἀνθρώπων.

45 Καὶ ἐκεῖνοι δὲν ἐγνώριζον τὸν λόγον τούτον, καὶ ἦτον σκεπασμένοι ἀπ' αὐτοῦς, διὰ νὰ μὴ τὸν ἐννοήσωσι· καὶ ἐφοβούντο νὰ τὸν ἐρωτήσωσι διὰ τὸν λόγον τούτον.

46 Καὶ διελογίζοντο ὁ εἰς με τὸν ἄλλον, τὸ, τίς νὰ ᾔηαι μεγαλύτερος ἀπ' αὐτοῦς.

47 Ὁ δὲ Ἰησοῦς ἰδὼν τὸν διαλογισμὸν τῆς καρδίας αὐτῶν, ἐπιλαβόμενος παιδίον ἔστησεν αὐτὸ παρ' ἑαυτοῦ·

48 Καὶ εἶπεν αὐτοῖς· Ὅς ἐὰν δεῇται τοῦτο τὸ παιδίον, ἐπὶ τῷ ὀνόματί μου, ἐμὲ δέχεται· καὶ ὅς ἐάν ἐμὲ δεῇται, δέχεται τὸν ἀποστελλόμενόν με· ὁ γὰρ μικρότερος ἐν πᾶσιν ὑμῶν ὑπάρχων, οὗτος ἔσται μέγας.

49 Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ Ἰωάννης, εἶπεν· Ἐπιστάτα, εἰδομένον τινα ἐπὶ τῷ ὀνόματί σου ἐκβάλλοντα τὰ δαιμόνια· καὶ ἐκωλύσμεν αὐτόν, ὅτι οὐκ ἀκολουθεῖ μεθ' ἡμῶν.

50 Καὶ εἶπε πρὸς αὐτόν ὁ Ἰησοῦς· Μὴ κωλύετε· ὅς γὰρ οὐκ ἔστι καθ' ἡμῶν, ὑπὲρ ἡμῶν ἐστίν.

51 Ἐγένετο δὲ ἐν τῷ συμπληροῦσθαι τὰς ἡμέρας τῆς ἀναλήψεως αὐτοῦ, καὶ αὐτὸς τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἐστήριξε τοῦ πορεύεσθαι εἰς Ἱερουσαλὴμ.

52 Καὶ ἀπέστειλεν ἀγγέλους πρὸ προσώπου αὐτοῦ· καὶ πορευθέντες εἰσῆλθον εἰς κώμην Σαμαρειτῶν, ὥστε ἐτοιμάσαι αὐτόν.

53 Καὶ οὐκ ἐδέξαντο αὐτόν, ὅτι τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἦν πορευόμενον εἰς Ἱερουσαλὴμ.

54 Ἰδόντες δὲ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ, Ἰακώβος καὶ Ἰωάννης, εἶπον· Κύριε, θέλεις εἰπωμεν πῦρ καταβῆναι ἀπὸ τοῦ οὐρανοῦ, καὶ ἀναλῶσαι αὐτούς; ὡς καὶ Ἡλίας ἐποίησε;

55 Στραφεῖς δὲ ἐπετίμησεν αὐτοῖς, καὶ εἶπεν· Οὐκ οἰδατέ οἱοῦ πνευματός ἐστε ὑμεῖς·

46 Ὁ γὰρ Υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου οὐκ ἦλθε ψυχὰς ἀνθρώπων ἀπολέσαι, ἀλλὰ σῶσαι. Καὶ ἐπορεύθησαν εἰς ἐτέραν κώμην.

57 Ἐγένετο δὲ πορευομένων αὐτῶν ἐν τῇ ὁδῷ, εἶπέ τις πρὸς αὐτόν· Ἀκολουθήσω σοι ὅπου ἂν ἀπέρχῃ, Κύριε.

47 Καὶ ὁ Ἰησοῦς εἶδε τοὺς διαλογισμούς τῆς καρδίας αὐτῶν, καὶ ἐπίσασεν ἐν παιδίῳ, καὶ τὸ ἔστησε πλησίον του·

48 Καὶ τοὺς εἶπε· Ὅποιος δεχθῇ τοῦτο τὸ παιδίον διὰ τὸ ὄνομά μου, ἐμὲ δέχεται· καὶ ὅποιος δεχθῇ ἐμὲ, δέχεται ἐκεῖνον ὁ ὅποιος με ἔστειλε· διότι ὅποιος εἶναι μικρότερος ἀναμεσον σας, ἐκεῖνος θέλει εἶναι μεγαλότερος.

49 Καὶ ἀπεκρίθη ὁ Ἰωάννης, καὶ εἶπε· Διδάσκαλε, εἰδομεν κάποιον ὁ ὅποιος με τὸ ὄνομά σου ἐβγάλλε δαιμόνια· καὶ τὸν ἐμποδίσασμεν διότι δὲν ἀκολουθεῖ με ἡμᾶς.

50 Καὶ λέγει εἰς αὐτόν ὁ Ἰησοῦς· Μὴ τὸν ἐμποδίζετε· διότι ὅποιος δὲν εἶναι ἐναντίος μας, ἐκεῖνος εἶναι διὰ ἡμᾶς.

51 Καὶ ὅταν ἐπληροῦντο αἱ ἡμέραι τῆς ἀναλήψεώς του, καὶ αὐτὸς ἐγύρισε καὶ ἐστήριξε τὸ πρόσωπόν του νὰ ὑπάγῃ εἰς τὴν Ἱερουσαλὴμ.

52 Καὶ ἔστειλεν ἀγγελιαφόρους ἐμπροσθεν τοῦ προσώπου του· καὶ ὑπήγον καὶ ἐμβήκαν εἰς μίαν χώραν τῶν Σαμαρειτῶν, διὰ νὰ τὸν ἐτοιμάσωσι τόπον.

53 Καὶ δὲν τὸν ἐδέχθησαν, διότι τὸ πρόσωπόν του ἦτον νὰ ὑπάγῃ εἰς τὴν Ἱερουσαλὴμ.

54 Καὶ ὅταν εἶδον οἱ μαθηταὶ του, ὁ Ἰακώβος καὶ ὁ Ἰωάννης, εἶπαν· Κύριε, θέλεις νὰ εἰπωμεν νὰ καταβῇ φωτὶς ἀπὸ τὸν οὐρανόν, νὰ τοὺς χαλάσῃ, καθὼς ἔκαμε καὶ ὁ Ἡλίας;

55 Καὶ γυρίζων ὁ Ἰησοῦς τοὺς ἐνείδισε, καὶ εἶπε· Δὲν ἰσχύετε ὁποίου πνεύματος εἴθε σεῖς·

56 Διότι ὁ Υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου δὲν ἦλθε νὰ χαλάσῃ ψυχὰς ἀνθρώπων, ἀλλὰ νὰ σώσῃ. Καὶ ὑπήγον εἰς ἄλλην χώραν.

57 Καὶ ἐν ᾧ ἐπήγαινον εἰς τὸν δρόμον, τὸν εἶπε κάποιος· Κύριε, θέλω σε ἀκολουθήσει ὅπου καὶ ἂν ὑπάγῃς.

58 Καὶ εἶπεν αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· Αἱ ἀλώπεκες φωλεοὺς ἔχουσι, καὶ τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ κατασκηνώσεις· ὁ δὲ Υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου οὐκ ἔχει πού τὴν κεφαλὴν κλίνῃ.

59 Εἶπε δὲ πρὸς ἕτερον· Ἀκολουθεὶ μοι. Ὁ δὲ εἶπε· Κύριε, ἐπίτρεψόν μοι ἀπελθόντι πρῶτον θάψαι τὸν πατέρα μου.

60 Εἶπε δὲ αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· Ἀφες τοὺς νεκροὺς θάψαι τοὺς ἑαυτῶν νεκροὺς· σὺ δὲ ἀπελθὼν διάγγελλε τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ.

61 Εἶπε δὲ καὶ ἕτερος· Ἀκολουθήσω σοι, Κύριε· πρῶτον δὲ ἐπίτρεψόν μοι ἀποτάξασθαι τοῖς εἰς τὸν οἶκόν μου.

62 Εἶπε δὲ πρὸς αὐτὸν ὁ Ἰησοῦς· Οὐδεὶς ἐπιβαλὼν τὴν χεῖρα αὐτοῦ ἐπ' ἄροτρον, καὶ βλέπων εἰς τὰ ὀπίσω, εὐθετός ἐστιν εἰς τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ.

Κεφ. ι'. X.

ΜΕΤΑ δὲ ταῦτα ἀνέδειξεν ὁ Κύριος καὶ ἐτέρους ἐβδομήκοντα, καὶ ἀπέστειλεν αὐτοὺς ἀνὰ δύο πρὸ προσώπου αὐτοῦ, εἰς πᾶσαν πόλιν καὶ τόπον, οὗ ἔμελλεν αὐτὸς ἔρχεσθαι.

2 Ἐλεγεν οὖν πρὸς αὐτούς· Ὁ μὲν θερισμὸς πολὺς, οἱ δὲ ἐργάται ὀλίγοι· δεήθητε οὖν τοῦ Κυρίου τοῦ θερισμοῦ, ὥπως ἐκβάλλῃ ἐργάτας εἰς τὸν θερισμὸν αὐτοῦ.

3 Ὑπάγετε· ἰδοὺ, ἐγὼ ἀποστέλλω ὑμᾶς ὡς ἄρνας ἐν μέσῳ λύκων.

4 Μὴ βαστάξετε βαλάντιον, μὴ πήραν, μηδὲ ὑποδήματα· καὶ μηδὲνα κατὰ τὴν ὁδὸν ἀσπάσῃσθε.

5 Εἰς ἣν δ' ἂν οἰκίαν εἰσέρχησθε, πρῶτον λέγετε· Εἰρήνῃ τῷ οἴκῳ τούτῳ.

6 Καὶ ἐὰν μὲν ἡ ἐκεῖ ὁ υἱὸς εἰρήνης, ἐπαναπαύσεται ἐπ' αὐτὸν ἡ εἰρήνη ὑμῶν· εἰ δὲ μήγε, ἐφ' ὑμᾶς ἀνακάμψει

58 Καὶ λέγει εἰς αὐτὸν ὁ Ἰησοῦς· Αἱ ἀλώπεκες ἔχουσι φωλεάς, καὶ τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ κατοικίᾳς· ὁ δὲ Υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου δὲν ἔχει πού νὰ κλίνῃ τὴν κεφαλὴν του.

59 Καὶ λέγει εἰς ἄλλον· Ἀκολουθεὶ με. Καὶ ἐκεῖνος εἶπε· Κύριε, συγχώρησαί με πρῶτον νὰ ὑπάγω νὰ θάψω τὸν πατέρα μου.

60 Καὶ ὁ Ἰησοῦς τὸν εἶπεν· Ἀφῆσαι τοὺς νεκροὺς νὰ θάψωσι τοὺς ἰδικούς των νεκροὺς· καὶ σὺ ὕπαγε καὶ κήρυττε τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ.

61 Καὶ ἄλλος εἶπεν· Κύριε, θέλω σε ἀκολουθήσει· ἀλλὰ πρῶτον συγχώρησαί με νὰ ὑπάγω νὰ ἀποχαιρετήσω ἐκείνους, οἱ ὅποιοι εἶναι εἰς τὸν οἶκόν μου.

62 Καὶ ὁ Ἰησοῦς εἶπεν εἰς αὐτόν· κἀνεὶς ὁ ὅποιος βάλλει τὴν χεῖρά του εἰς τὸ ἄροτρον, καὶ βλέπει ὀπίσω, δὲν εἶναι ἄξιος διὰ τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ.

Κεφ. ι'. X.

ΚΑΙ μετὰ ταῦτα ὁ Ἰησοῦς κατέστησεν ἄλλους ἐβδομήκοντα μαθητάς, καὶ τοὺς ἔστειλεν ἀπὸ δύο ἑμπρὸς εἰς τὸ πρόσωπόν του, εἰς καθὲ πόλιν καὶ τόπον, ὅπου ἔμελλεν αὐτὸς νὰ ὑπάγῃ.

2 Καὶ τοὺς ἔλεγεν· Ὁ θερισμὸς εἶναι πολὺς, οἱ δὲ ἐργάται εἶναι ὀλίγοι· παρακαλέσατε λοιπὸν τὸν Κύριον τοῦ θερισμοῦ, διὰ νὰ ἐβγάλλῃ ἐργάτας εἰς τὸ θένος του.

3 Ὑπάγετε· ἰδοὺ, σᾶς πέμπω ὡς ἀρνία εἰς τὴν μέσην τῶν λύκων.

4 Μὴ βαστάτε πουργεῖον, μηδὲ σακκίον, μηδὲ ὑποδήματα· καὶ κἀνέναι εἰς τὸν δρόμον νὰ μὴ χαιρετήσητε.

5 Καὶ εἰς ὁποίαν οἰκίαν ἐμβῇτε, πρῶτον λέγετε· Εἰρήνῃ εἰς τὸν οἶκον τούτον.

6 Καὶ ἐὰν ᾖ ἐκεῖ ὁ υἱὸς τῆς εἰρήνης, θέλει ἀναπαυθῇ ἐπάνω εἰς αὐτὸν ἡ εἰρήνη σας· εἰ δὲ μὴ, θέλει γυρίσει εἰς σᾶς.

7 Ἐν αὐτῇ δὲ τῇ οἰκίᾳ μένετε, ἐσθιόντες καὶ πίνοντες τὰ παρ' αὐτῶν· ἀξίως γὰρ ὁ ἐργάτης τοῦ μισθοῦ αὐτοῦ ἔσται. Μὴ μεταβαίνειτε ἐξ οἰκίας εἰς οἰκίαν.

8 Καὶ εἰς ἣν δ' ἂν πόλιν εἰσέρχησθε, καὶ δέχωνται ὑμᾶς, ἐσθίετε τὰ παρατιθέμενα ὑμῖν·

9 Καὶ θεραπεύετε τοὺς ἐν αὐτῇ ἀσθενεῖς, καὶ λέγετε αὐτοῖς· Ἠγγικεν ἐφ' ὑμᾶς ἡ βασιλεία τοῦ Θεοῦ.

10 Εἰς ἣν δ' ἂν πόλιν εἰσέρχησθε, καὶ μὴ δέχωνται ὑμᾶς, ἐξελθόντες εἰς τὰς πλατείας αὐτῆς, εἶπατε·

11 Καὶ τὸν κοινορτὸν τὸν κολληθέντα ἡμῖν ἐκ τῆς πόλεως ὑμῶν, ἀπομασσόμεθα ὑμῖν· πλὴν τοῦτο γινώσκετε, ὅτι ἡγγικεν ἐφ' ὑμᾶς ἡ βασιλεία τοῦ Θεοῦ.

12 Λέγω δὲ ὑμῖν, ὅτι Σοδόμοις ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἀνεκτότερον ἔσται, ἢ τῇ πόλει ἐκείνῃ.

13 Οὐαὶ σοι, Χοραζὶν· οὐαὶ σοι, Βηθσαΐδα· ὅτι εἰ ἐν Τύρῳ καὶ Σιδῶνι ἐγένοντο αἱ δυνάμεις αἱ γινόμεναι ἐν ὑμῖν, πάλαι ἂν ἐν σάκκῳ καὶ σποδῷ καθήμεναι μετενόησαν.

14 Πλὴν Τύρῳ καὶ Σιδῶνι ἀνεκτότερον ἔσται ἐν τῇ κρίσει, ἢ ὑμῖν.

15 Καὶ σὺ, Καπερναοὺμ, ἡ ἕως τοῦ οὐρανοῦ ὑψωθείσα, ἕως ἄδου καταβιβασθήσῃ.

16 Ὁ ἀκούων ὑμῶν, ἐμοῦ ἀκούει· καὶ ὁ ἀθετῶν ὑμᾶς, ἐμὲ ἀθετεῖ· ὁ δὲ ἐμὲ ἀθετῶν, ἀθετεῖ τὸν ἀποστειλαντά με.

17 Ὑπέστρεψαν δὲ οἱ ἐβδομήκοντα μετὰ χαρᾶς, λέγοντες· Κύριε, καὶ τὰ δαιμόνια ὑποτάσσεται ἡμῖν ἐν τῷ ὀνόματί σου.

18 Εἶπε δὲ αὐτοῖς· Ἐθεώρουν τὸν Σατανᾶν ὡς ἄστραπην ἐκ τοῦ οὐρανοῦ πεσόντα.

7 Καὶ εἰς ἐκείνῃ τὴν οἰκίαν μένετε, καὶ τρώγετε καὶ πίνετε ἀπὸ τὰ φαγητὰ των· διότι ἀξίως εἶναι ὁ ἐργάτης τῆς πληρωμῆς του. Μὴ μεταπορίζετε ἀπὸ μίαν οἰκίαν εἰς ἄλλην.

8 Καὶ εἰς ὅποιαν πόλιν ἐμβαίητε, καὶ σᾶς δέχωνται, ἐκεῖνα τὰ ὅποια βάλλουσιν ἐμπροσθέν σας, τρώγετε·

9 Καὶ ἰατρεύετε τοὺς ἀσθενημένους των, καὶ λέγετε εἰς αὐτούς· Ἠγγισεν εἰς σᾶς ἡ βασιλεία τοῦ Θεοῦ.

10 Καὶ εἰς ὅποιαν πόλιν ἐμβαίητε, καὶ δὲν σᾶς δέχωνται, ἐβγαίνοντες εἰς τὰς πλατείας τῆς, λέγετε·

11 Καὶ τὸν κοινορτὸν ὁ ὁποῖός μᾶς, ἐκόλλησεν ἀπὸ τὴν πόλιν σας, σᾶς τὸν τινάσσομεν· ὅμως τοῦτο ἰξεύρετε, ὅτι ἡγγικεν εἰς σᾶς ἡ βασιλεία τοῦ Θεοῦ.

12 Καὶ λέγω σας, ὅτι πλέον συμπάθεια θέλει εἶναι εἰς τὴν ἡμέραν ἐκείνην εἰς τὰ Σόδομα, παρὰ εἰς τὴν πόλιν ἐκείνην.

13 Ἀλλοίμονον εἰς σέ, Χοραζὶν· ἄλλοιμονον εἰς σέ, Βηθσαΐδα· διότι ἂν ἔγιναν εἰς τὴν Τύρον καὶ εἰς τὴν Σιδῶνα αἱ δυνάμεις αἱ ὁποῖαι ἔγιναν εἰς σᾶς, ἀπὸ πόλιν καιρὸν ἤθελον μετανοήσει καθεζόμεναι μὲ σάκκον καὶ μὲ στάκτην.

14 Ὅμως πλέον συμπάθεια θέλει εἶναι εἰς τὴν ἡμέραν τῆς κρίσεως εἰς τὴν Τύρον καὶ Σιδῶνα, παρὰ εἰς σᾶς.

15 Καὶ σὺ, Καπερναοὺμ, ἡ ὅποια ὑψώθης ἕως τὸν οὐρανόν, θέλεις καταβιβασθῇ ἕως τὸν ᾗδην.

16 Ὅποιος ἀκούει σας, ἐμὲ ἀκούει· καὶ ὁποῖος ἀθετεῖ σας, ἐμὲ ἀθετεῖ· καὶ ὁποῖος ἀθετεῖ ἐμὲ, ἀθετεῖ ἐκεῖνον ὁ ὁποῖός με ἔστειλε.

17 Καὶ ἐγύρισαν οἱ ἐβδομήκοντα μετὰ χαρᾶς, λέγοντες· Κύριε, καὶ τὰ δαιμόνια ὑποτάσσονται διὰ τὸ ὄνομά σου.

18 Καὶ εἶπεν εἰς αὐτούς· Ἐβλεπον τὸν Σατανᾶν, ὅτε ἔπεσεν ἀπὸ τὸν οὐρανόν, ὡς ἄστραπῃ.

19 Ἴδού, δίδωμι ὑμῖν τὴν ἐξουσίαν τοῦ πατεῖν ἐπάνω ὄφρων καὶ σκορπίων, καὶ ἐπὶ πᾶσαν τὴν δύναμιν τοῦ ἐχθροῦ· καὶ οὐδὲν ὑμᾶς οὐ μὴ ἀδίκησει.

20 Πλὴν ἐν τούτῳ μὴ χαίρετε, ὅτι τὰ πνεύματα ὑμῖν ὑποτάσσεται· χαίρετε δὲ μᾶλλον, ὅτι τὰ ὀνόματα ὑμῶν ἐγράφη ἐν τοῖς οὐρανοῖς.

21 Ἐν αὐτῇ τῇ ὥρᾳ ἡγαλλιάσατο τῷ πνεύματι ὁ Ἰησοῦς, καὶ εἶπεν· Ἐξομολογοῦμαι σοι, Πάτερ, Κύριε τοῦ οὐρανοῦ καὶ τῆς γῆς, ὅτι ἀπέκρυψας ταῦτα ἀπὸ σοφῶν καὶ συνετῶν, καὶ ἀπεκάλυψας αὐτὰ νηπίοις· ναὶ, ὁ Πατὴρ, ὅτι οὕτως ἐγένετο εὐδοκία ἐμπροσθέν σου. Καὶ στραφεὶς πρὸς τοὺς μαθητὰς, εἶπε·

22 Πάντα παρεδόθη μοι ὑπὸ τοῦ Πατρὸς μου· καὶ οὐδεὶς γινώσκει τίς ἐστὶν ὁ Υἱὸς, εἰ μὴ ὁ Πατήρ· καὶ τίς ἐστὶν ὁ Πατήρ, εἰ μὴ ὁ Υἱὸς, καὶ ὃς ἐὰν βούληται ὁ Υἱὸς ἀποκαλύψαι.

23 Καὶ στραφεὶς πρὸς τοὺς μαθητὰς, κατ' ἰδίαν εἶπε· Μακάριοι οἱ ὀφθαλμοὶ οἱ βλέποντες ἃ βλέπετε.

24 Λέγω γὰρ ὑμῖν, ὅτι πολλοὶ προφῆται καὶ βασιλεῖς ἠθέλησαν ἰδεῖν ἃ ὑμεῖς βλέπετε, καὶ οὐκ εἶδον· καὶ ἀκοῦσαι ἃ ἀκούετε, καὶ οὐκ ἤκουσαν.

25 Καὶ ἰδὼν, νομικός τις ἀνέστη, ἐκπειράζων αὐτὸν, καὶ λέγων· Διδάσκαλε, τί ποιήσας ζωὴν αἰώνιον κληρονομήσω;

26 Ὁ δὲ εἶπε πρὸς αὐτόν· Ἐν τῷ νόμῳ τί γέγραπται; πῶς ἀναγινώσκεις;

27 Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς, εἶπεν· Ἀγαπήσεις Κύριον τὸν Θεόν σου ἐξ ὅλης τῆς καρδίας σου, καὶ ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς σου, καὶ ἐξ ὅλης τῆς ἰσχύος σου, καὶ ἐξ ὅλης τῆς διανοίας σου· καὶ τὸν πλησίον σου ὡς σεαυτόν.

19 Ἴδού, σὰς δίδω τὴν ἐξουσίαν νὰ πατήτε ἐπάνω εἰς τὰ ὄφidia καὶ εἰς τοὺς σκορπίους, καὶ εἰς ὅλην τὴν δύναμιν τοῦ ἐχθροῦ· καὶ κἀνὲν πρᾶγμα δὲν θέλει σὰς βλάψει.

20 Ὅμως εἰς τοῦτο μὴ χαίρεσθε, ὅτι σὰς ὑποτάσσονται τὰ πνεύματα· ἀλλὰ χαίρεσθε, ὅτι τὰ ὀνόματά σας ἐγράφησαν εἰς τὸν οὐρανόν.

21 Ἐκείνην τὴν ὥραν ἐχάρη κατὰ τὸ πνεῦμα ὁ Ἰησοῦς, καὶ εἶπεν· Εὐχαριστῶ σε, Πάτερ, Κύριε τοῦ οὐρανοῦ καὶ τῆς γῆς, ὅτι ταῦτα ἐκρυψας ἀπὸ τοῦς σοφούς καὶ γνωστικούς, καὶ τὰ ἐφανερώσας εἰς μικρὰ παιδία· ναὶ βέβαια, ὦ Πάτερ, ὅτι οὕτως σὲ ἤρεσε. Καὶ γυρίζων εἰς τοὺς μαθητὰς, εἶπεν·

22 Ὅλα παρεδωκεν εἰς ἐμὲ ὁ Πατὴρ μου· καὶ κἀνεὶς δὲν γνωρίζει τίς εἶναι ὁ Υἱὸς, εἰ μὴ ὁ Πατήρ· καὶ τίς εἶναι ὁ Πατήρ, εἰ μὴ ὁ Υἱὸς, καὶ εἰς ὅποιον θέλει ὁ Υἱὸς νὰ τὸ ἀποκαλύψῃ.

23 Τότε γυρίζων εἰς τοὺς μαθητὰς, χωριστὰ τοὺς εἶπε· Μακάρια εἶναι τὰ ὀμμάτια τὰ ὅποια βλέπουσιν ὅσα βλέπετε σεῖς.

24 Διότι σὰς λέγω, ὅτι πολλοὶ προφῆται καὶ βασιλεῖς ἐπεθύμησαν νὰ ἰδῶσιν ἐκεῖνα τὰ ὅποια σεῖς βλέπετε, καὶ δὲν τὰ εἶδον· καὶ νὰ ἀκούσασιν ἐκεῖνα τὰ ὅποια σεῖς ἀκούετε, καὶ δὲν τὰ ἤκουσαν.

25 Καὶ παρευθὺς ἐσηκώθη νομοδιδάσκαλός τις, πειράζων αὐτὸν, καὶ λέγων· Διδάσκαλε, τί νὰ κάμω νὰ κληρονομήσω τὴν ζωὴν αἰώνιον;

26 Καὶ ὁ Ἰησοῦς τὸν εἶπεν· Εἰς τὸν νόμον τί ἐγράφη; πῶς ἀναγινώσκεις;

27 Καὶ ἐκεῖνος ἀπεκρίθη, καὶ εἶπε· Θέλεις ἀγαπήσει Κύριον τὸν Θεόν σου μὲ ὅλην τὴν καρδίαν σου, καὶ μὲ ὅλην τὴν ψυχὴν σου, καὶ μὲ ὅλην τὴν δύναμίν σου, καὶ μὲ ὅλην σου τὴν διάνοιαν· καὶ τὸν γείτονά σου ὡς καὶ τὸν ἑαυτόν σου.

28 Εἶπε δὲ αὐτῷ· Ὁρθῶς ἀπεκρίθης· τοῦτο ποιεῖ, καὶ ζήσῃ.

29 Ὁ δὲ θέλων δικαιοῦν ἑαυτὸν, εἶπε πρὸς τὸν Ἰησοῦν· Καὶ τίς ἐστὶ μου πλησίον;

30 Ὑπολαβὼν δὲ ὁ Ἰησοῦς, εἶπεν· Ἀνθρωπὸς τις κατέβαινεν ἀπὸ Ἱερουσαλὴμ εἰς Ἱεριχῶν, καὶ λησταῖς περιέπεσεν· οἱ καὶ ἐκδύσαντες αὐτὸν, καὶ πληγὰς ἐπιθέντες, ἀπῆλθον, ἀφέντες ἡμιβαλὴν τυγχάνοντα.

31 Κατὰ συγκυρίαν δὲ ἱερεὺς τις κατέβαινεν ἐν τῇ ὁδῷ ἐκείνῃ· καὶ ἰδὼν αὐτὸν, ἀντιπαρήλθεν.

32 Ὁμοίως δὲ καὶ Λευίτης, γενόμενος κατὰ τὸν τόπον, ἔλθων καὶ ἰδὼν, ἀντιπαρήλθε.

33 Σαμαρεῖτης δὲ τις ὁδεύων, ἦλθε κατ' αὐτὸν, καὶ ἰδὼν αὐτὸν, ἐσπλαγχνίσθη.

34 Καὶ προσελθὼν κατέδησε τὰ τραύματα αὐτοῦ, ἐπιχέων ἔλαιον καὶ οἶνον· ἐπιβιβάσας δὲ αὐτὸν ἐπὶ τὸ ἴδιον κτήνος, ἤγαγεν αὐτὸν εἰς πανδοχεῖον, καὶ ἐπεμελήθη αὐτοῦ.

35 Καὶ ἐπὶ τὴν αὐρίον ἐξελθὼν, ἐκβαλὼν δύο δηνάρια ἔδωκε τῷ πανδοχεῖ, καὶ εἶπεν αὐτῷ· Ἐπιμελήθητι αὐτοῦ· καὶ ἂν τι ἀν προσδαπανήσης, ἐγὼ ἐν τῷ ἐπανέρχεσθαί με ἀποδώσω σοι.

36 Τίς οὖν τούτων τῶν τριῶν δοκεῖ σοι πλησίον γεγονέναι τοῦ ἐμπεσόντος εἰς τοὺς ληστές;

37 Ὁ δὲ εἶπεν· Ὁ ποιήσας τὸ ἔλεος μετ' αὐτοῦ. Εἶπεν οὖν αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· Πορεύου, καὶ σὺ ποιεῖ ὁμοίως.

38 Ἐγένετο δὲ ἐν τῷ πορεύεσθαι αὐτοὺς, καὶ αὐτὸς εἰσῆλθεν εἰς κωμὴν τινά. Γυνὴ δὲ τις, ὀνόματι Μάρθα, ὑπεδέξατο αὐτὸν εἰς τὸν οἶκον αὐτῆς.

28 Καὶ τὸν λέγει ὁ Ἰησοῦς· Καλὰ ἀπεκρίθης· τοῦτο κάμε, καὶ θέλεις ζήσῃ.

29 Καὶ ἐκείνος θέλων νὰ δικαιοῇσιν τὸν ἑαυτὸν του, εἶπεν εἰς τὸν Ἰησοῦν· Καὶ ποῖος εἶναι ὁ γείτων μου;

30 Καὶ ὁ Ἰησοῦς διαδεξάμενος τὸν λόγον, εἶπεν· Ἀνθρωπὸς τις κατέβαινεν ἀπὸ τῆς Ἱερουσαλὴμ εἰς τὴν Ἱεριχῶν, καὶ ἔπεσεν εἰς τὰς χεῖρας τῶν ληστῶν· οἱ ὅποιοι τὸν ἐξεγύμνωσαν καὶ τὸν ἔδειραν, καὶ τὸν ἀφήκαν ἡμισυαποθνήσκον καὶ διέβησαν.

31 Καὶ κατὰ τύχην ἱερεὺς τις κατέβαινεν εἰς τὸν ὁδὸν ἐκείνον· καὶ βλέπων τον, ἐπέρασεν ἀπενάντια.

32 Ὁμοίως καὶ κάποιος Λευίτης, ὁ ὁποῖος ἦλθεν εἰς τὸν τόπον ἐκείνον, ὑπῆγε καὶ τὸν εἶδε, καὶ ἐπέρασεν ἀπενάντια.

33 Κάποιος Σαμαρεῖτης ὅμως ὁδοιπορῶν, ἦλθεν εἰς αὐτὸν, καὶ ἀφ' οὗ τὸν εἶδε, τὸν ἐσπλαγχνίσθη.

34 Καὶ ὑπῆγεν ἐγγὺς καὶ ἔδεσε τὰς πληγὰς του, χύνων ἐπάνω τὰς ἑλαιον καὶ κρασίον· καὶ τὸν ἔβαλεν ἐπάνω εἰς τὸ κτήνος του, καὶ τὸν ἔφερεν εἰς τὸ ξενοδοχεῖον, καὶ τὸν ἐπεμελήθη.

35 Καὶ ἐπὶ τὴν αὐρίον, ὅταν ἐβγήκε νὰ πηγαίνῃ, ἔβγαλε δύο δηνάρια καὶ ἔδωκεν εἰς τὸν ξενοδόχον, καὶ τὸν εἶπεν· Ἐπιμελήσου τούτων τὸν ἀνθρώπων· καὶ εἴ τι ἐξοδίασῃς παρπάνα, ἐγὼ ὅταν γυρίσω, θέλω σοὶ τὸ δώσειν.

36 Ποῖος λοιπὸν ἀπὸ τούτους τοὺς τρεῖς σοὶ φαίνεται ὅτι ἔγινε γείτων εἰς ἐκείνον, ὁ ὁποῖος ἔπεσεν εἰς τὰς χεῖρας τῶν ληστῶν;

37 Ὁ νομικὸς εἶπεν· Ἐκείνος ὁ ὁποῖος τὸν ἔκαμε τὴν ἐλεημοσύνην. Καὶ ὁ Ἰησοῦς εἶπεν· Ὑπάγε λοιπὸν, καὶ σὺ κάμε ὁμοίως.

38 Καὶ καθὼς ἐπήγαμον εἰς τὸν ὁδόν, ὁ Ἰησοῦς ἐμβῆκεν εἰς μίαν χώραν. Καὶ κάποια γυνὴ, τὸ ὄνομα τῆς Μάρθα, τὸν ἐδέχθη εἰς τὸν οἶκόν της,

39 Καὶ τῇδε ἦν ἀδελφή καλουμένη Μαρία, ἡ καὶ παρακαθίσασα παρὰ τοὺς πόδας τοῦ Ἰησοῦ, ἤκουε λόγον αὐτοῦ.

40 Ἡ δὲ Μάρθα περισπᾶτο περὶ πολλὴν διακονίαν· ἐπιστάσα δὲ εἶπε· Κύριε, οὐ μέλει σοι ὅτι ἡ ἀδελφή μου μόνην με κατέλιπε διακονεῖν; εἰπὲ οὖν αὐτῇ, ἵνα μοι συναντιλάβηται.

41 Ἀποκριθεὶς δὲ εἶπεν αὐτῇ ὁ Ἰησοῦς· Μάρθα, Μάρθα, μεριμνᾷς καὶ τυρβάζῃ περὶ πολλά·

42 Ἐνὸς δέ ἐστι χρεῖα. Μαρία δὲ τὴν ἀγαθὴν μερίδα ἐξελέξατο, ἣτις οὐκ ἀφαιρεθήσεται ἀπ' αὐτῆς.

Κεφ. ια'. XI.

ΚΑΙ ἐγένετο ἐν τῷ εἶναι αὐτὸν ἐν τόπῳ τινὶ προσευχόμενον, ὥς ἐπαύσατο, εἰπέ τις τῶν μαθητῶν αὐτοῦ πρὸς αὐτόν· Κύριε, διδάξον ἡμᾶς προσεύχεσθαι, καθὼς καὶ Ἰωάννης ἐδίδασκε τοὺς μαθητάς αὐτοῦ.

2 Εἶπε δὲ αὐτοῖς· Ὅταν προσεύχησθε, λέγετε· ΠΑΤΕΡ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου· ἔλθέτω ἡ βασιλεία σου· γενηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς·

3 Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δίδου ἡμῖν τὸ καθ' ἡμέραν·

4 Καὶ ἄφες ἡμῖν τὰς ἀμαρτίας ἡμῶν, καὶ γὰρ αὐτοὶ ἀφίεμεν παντὶ ὀφείλοντι ἡμῖν· καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ρῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

5 Καὶ εἶπε πρὸς αὐτούς· Τίς ἐξ ὑμῶν ἔχει φίλον, καὶ πορεύσεται πρὸς αὐτὸν μεσουκτιόν, καὶ εἶπῃ αὐτῷ· Φίλε, χρῆσάν μοι τρεῖς ἄρτους·

6 Ἐπειδὴ φίλος μου παρεγένετο ἐξ ὁδοῦ πρὸς με, καὶ οὐκ ἔχω ὃ παραθήσω αὐτῷ·

7 Καὶ ἐκεῖνος ἔσωθεν ἀποκριθεὶς εἶπῃ· Μὴ μοι κόπους παρέχε· ἤδη ἡ θύρα

39 Καὶ αὕτη εἶχεν ἀδελφὴν λεγομένην Μαρίαν, ἡ ὁποία ὑπῆγε καὶ ἐκάθισε πλησίον εἰς τὰ ποδάρια τοῦ Ἰησοῦ, καὶ ἤκουε τὸν λόγον του.

40 Καὶ ἡ Μάρθα ἐνωχλεῖτο ἀπὸ τὰς πολλὰς ὑπηρεσίας· καὶ ὑπῆγε πλησίον του καὶ εἶπε· Κύριε, δὲν σε μέλει τίποτε ὅτι με ἀφήκεν ἡ ἀδελφή μου μοναχὴν νὰ ὑπηρετῶ; εἰπέ την λοίπον, νὰ με βοηθήσῃ.

41 Καὶ ὁ Ἰησοῦς ἀπεκρίθη, καὶ τὴν εἶπε· Μάρθα, Μάρθα, μεριμνᾷς καὶ συγχύζεσαι διὰ πολλά·

42 Ἀλλὰ ἐνὸς πράγματος εἶναι χρεῖα. Καὶ ἡ Μαρία ἐδιάλεξε τὸ καλὸν μερίδιον, τὸ ὁποῖον δὲν θέλει παρθῇ ἀπ' αὐτῆν.

Κεφ. ια'. XI.

ΚΑΙ μίαν φορὰν ἐν ᾧ ἦτον εἰς κάποιον τόπον καὶ ἐπροσεύχετο, ὅταν ἔπαυσε, τὸν λέγει εἰς ἀπὸ τοὺς μαθητάς του· Κύριε, διδάξέ μας νὰ προσευχώμεθα, καθὼς καὶ ὁ Ἰωάννης ἐδίδασκε τοὺς μαθητάς του.

2 Καὶ λέγει εἰς αὐτούς· Ὅταν προσεύχησθε, λέγετε· ΠΑΤΕΡ ἡμῶν ὁ ὁποῖος εἶσιν εἰς τοὺς οὐρανούς, ἅς ἁγιασθῇ τὸ ὄνομά σου· ἅς ἔλθῃ ἡ βασιλεία σου· ἅς γίνῃ τὸ θέλημά σου, καθὼς εἰς τὸν οὐρανόν, οὕτω καὶ εἰς τὴν γῆν·

3 Τὸ ψωμίον μας τὸ καθημερινόν δός μας σήμερον.

4 Καὶ συγχώρησέ μας τὰς ἀμαρτίας μας, διότι καὶ ἡμεῖς συγχωροῦμεν εἰς καθένα, ὁ ὁποῖος μᾶς χρεωστεῖ· καὶ μὴ μᾶς βάλλῃς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ἐλευθέρωσαί μας ἀπὸ τὸν πονηρόν.

5 Καὶ εἶπεν εἰς αὐτούς· Ποῖος ἀπὸ σᾶς ἂν ἤθελεν ἔχῃ φίλον, καὶ ἤθελεν ὑπάγει εἰς αὐτὸν τὴν ὥραν τοῦ μεσουκτιόν, καὶ τὸν εἶπῃ· ὦ φίλε, δάνεισαί με τρία ψωμιά·

6 Ἐπειδὴ φίλος μου τὶς ἦλθεν ἀπὸ δρόμον εἰς τὴν οἰκίαν μου, καὶ δὲν ἔχω τί νὰ βάλω ἐμπροσθέν του·

7 Καὶ ἂν ἐκεῖνος ἤθελεν ἀποκριθῇ ἀπομύσσα καὶ εἰπῇ· Μὴ με πειράζῃς·

κέλεισται καὶ τὰ παῖδιά μου μετ' ἐμοῦ εἰς τὴν κοίτην εἰσίν· οὐ δύναμαι ἀναστὰς δοῦναί σοι.

8 Λέγω ὑμῖν, εἰ καὶ οὐ δώσει αὐτῷ ἀναστὰς, διὰ τὸ εἶναι αὐτοῦ φίλον, διὰ γε τὴν ἀνάδεικτον αὐτοῦ ἐγερθεὶς δώσει αὐτῷ ὅσων χρήσει.

9 Κἀγὼ ὑμῖν λέγω· Αἰτεῖτε, καὶ δοθήσεται ὑμῖν· ζῆτετε, καὶ εὕρησέτε· κρούετε, καὶ ἀνοιγήσεται ὑμῖν.

10 Πᾶς γὰρ ὁ αἰτῶν λαμβάνει· καὶ ὁ ζητῶν εὕρισκει· καὶ τῷ κρούοντι ἀνοιγήσεται.

11 Τίνα δὲ ὑμῶν τὸν πατέρα αἰτήσῃ ὁ υἱὸς ἄρτον, μὴ λίθον ἐπιδώσει αὐτῷ; εἰ καὶ ἰχθύν, μὴ ἀντὶ ἰχθύος ὄφιν ἐπιδώσει αὐτῷ;

12 Ἡ καὶ ἐὰν αἰτήσῃ ὠὸν, μὴ ἐπιδώσει αὐτῷ σκορπίον;

13 Εἰ οὖν ὑμεῖς ποιηροὶ ὑπάρχοντες, οἴδατε ἀγαθὰ δόματα δίδοναι τοῖς τέκνοις ὑμῶν, πόσω μᾶλλον ὁ Πατὴρ ὁ ἐξ οὐρανοῦ, δώσει Πνεῦμα ἅγιον τοῖς αἰτοῦσιν αὐτόν.

14 Καὶ ἦν ἐκβάλλων δαιμόνιον, καὶ αὐτὸ ἦν κωφόν· ἐγένετο δὲ τοῦ δαιμονίου ἐξεληθέντος, ἐλάλησεν ὁ κωφός· καὶ ἐθαύμασαν οἱ ὄχλοι.

15 Τινὲς δὲ ἐξ αὐτῶν εἶπον· Ἐν Βεελζεβούλ, ἀρχοντὶ τῶν δαιμονίων, ἐκβάλλει τὰ δαιμόνια.

16 Ἄλλοι δὲ πειράζοντες, σημεῖον παρ' αὐτοῦ ἐζήτουν ἐξ οὐρανοῦ.

17 Αὐτὸς δὲ εἰδὼς αὐτῶν τὰ διανοήματα, εἶπεν αὐτοῖς· Πᾶσα βασιλεία ἐφ' ἑαυτὴν διακυβεσθεῖσα, ἐρημοῦται, καὶ οἶκος ἐπὶ οἶκον πίπτει.

18 Εἰ δὲ καὶ ὁ Σατανᾶς ἐφ' ἑαυτόν διμερίσθη, πῶς σταθίσεται ἡ βασιλεία αὐτοῦ; ὅτι λέγετε, ἐν Βεελ-

διότι τώρα ἡ θύρα μου ἡσφαλίσθη, καὶ τὰ παῖδιά μου κοιμῶνται μαζί μου· δὲν ἔμπορῶ νὰ σηκωθῶ νὰ σὲ δώσω.

8 Λέγω σας, ἂν καὶ δὲν θέλῃ σηκωθῇ νὰ τὸν δώσῃ διὰ τὴν φιλίαν, ὅμως διὰ τὴν ἀδιεντροπίαν του θέλει σηκωθῇ νὰ τὸν δώσῃ ὅσα χρειάζεται.

9 Καὶ ἐγὼ σᾶς λέγω· Ζητεῖτε, καὶ θέλει σᾶς δοθῇ· γυρεύετε, καὶ θέλετε εὑρεῖ· κρούετε, καὶ θέλει σᾶς ἀνοιχθῇ.

10 Διότι ὅποιος ζητεῖ, λαμβάνει· καὶ ὅποιος γυρεύει, εὕρισκει· καὶ ὅποιος κρούει, εἰς αὐτὸν θέλει ἀνοιχθῇ.

11 Καὶ ἀπὸ σᾶς ποῖος ἂν εἶναι πατήρ, καὶ ἂν τὸν ζητήσῃ ὁ υἱὸς του ψωμίον, μήπως ἤθελε τὸν δώσει πέτραν; καὶ ἐὰν (ἤθελε τὸν ζητήσῃ) ὄψαριον, μήπως ἀντὶ ὄψαριου ἤθελε τὸν δώσει ὀφίδιον;

12 Ἡ καὶ ἂν ἤθελε ζητήσῃ αἰγὸν, μήπως ἤθελε τὸν δώσει σκορπίον;

13 Ἄν τὸ λοιπὸν σεῖς οἱ ὅποιοι εἰσθε ποιηροὶ, ἔξευρετε νὰ δίδητε καλὰ δόσηματα εἰς τὰ παῖδιά σας, πόσω μᾶλλον ὁ Πατὴρ ὁ οὐράνιος, θέλει δώσει Πνεῦμα ἅγιον εἰς ἐκεῖνους οἱ ὅποιοι τὸν ζητοῦσι.

14 Καὶ τότε εἶχεν ἐβγάλει ἐν δαιμόνιον, τὸ ὁποῖον ἦτον ἄλαλον· καὶ ἀφ' οὗ ἐβγήκε τὸ δαιμόνιον, ἐλάλησεν ὁ ἄλαλος· καὶ οἱ ὄχλοι ἐθαύμασαν.

15 Καὶ ἄποιοι ἀπ' αὐτοὺς εἶπαν· Μὲ τὸν Βεελζεβούλ τὸν ἀρχοντα τῶν δαιμονίων ἐβγάλλει τὰ δαιμόνια.

16 Καὶ ἄλλοι τὸν ἐπειράζον, καὶ ἐζήτουν ἀπ' αὐτὸν σημεῖον ἀπὸ τὸν οὐρανόν.

17 Καὶ αὐτὸς γνωρίζων τοὺς διαλογισμούς των, τοὺς εἶπε· Κάθε βασιλεία ἂν διαμοιρασθῇ εἰς τὸν ἑαυτόν της ἐρημονέται, καὶ ὁ οἶκος (ἂν μοιρασθῇ) εἰς τὸν ἑαυτόν του, πίπτει.

18 Καὶ ἂν ὁ Σατανᾶς διμεριράσθῃ εἰς τὸν ἑαυτόν του, πῶς θέλει σταθῇ ἡ βασιλεία του; διότι λέγετε, ὅτι μὲ

ζεβούλ ἐκβάλλειν μετὰ τὰ δαιμόνια.

19 Εἰ δὲ ἐγὼ ἐν Βεελζεβούλ ἐκβάλλω τὰ δαιμόνια, οἱ υἱοὶ ὑμῶν ἐν τίνι ἐκβάλλουσιν; Διὰ τοῦτο κριταὶ ὑμῶν αὐτοὶ ἔσονται.

20 Εἰ δὲ ἐν δακτύλῳ Θεοῦ ἐκβάλλω τὰ δαιμόνια, ἄρα ἔφθασεν ἐφ' ὑμᾶς ἡ βασιλεία τοῦ Θεοῦ.

21 Ὅταν ὁ ἰσχυρὸς καθωπλισμένος φυλάσῃ τὴν ἑαυτοῦ αὐλὴν, ἐν εἰρήνῃ ἐστὶ τὰ ὑπάρχοντα αὐτοῦ.

22 Ἐπὶ δὲ ὁ ἰσχυρότερος αὐτοῦ ἐπελθὼν νικήσῃ αὐτόν, τὴν πανοπλίαν αὐτοῦ αἶρει, ἐφ' ἣ ἐπεποιθεῖ, καὶ τὰ σκύλα αὐτοῦ διαδοῖσιν.

23 Ὁ μὴ ὦν μετ' ἐμοῦ, κατ' ἐμοῦ ἔστι· καὶ ὁ μὴ συναγων μετ' ἐμοῦ, σκορπίζει.

24 Ὅταν τὸ ἀκάθαρτον πνεῦμα ἐξέλθῃ ἀπὸ τοῦ ἀνθρώπου, διέρχεται δι' ἀνδρῶν τόπων, ζητοῦν ἀναπαυσιν· καὶ μὴ εὐρίσκον, λέγει· Ὑποστρέψω εἰς τὸν οἶκόν μου, ὅθεν ἐξῆλθον.

25 Καὶ ἔλθον εὐρίσκει πεσαρωμένον καὶ κεκοσμημένον.

26 Τότε πορεύεται καὶ παριαλαμβάνει ἐπὶ ἕτερα πνεύματα πονηρότερα ἑαυτοῦ, καὶ εἰσελθόντα κατοικεῖ ἐκεῖ· καὶ γίνεται τὰ ἔσχατα τοῦ ἀνθρώπου ἐκείνου χεῖρονα τῶν πρώτων.

27 Ἐγένετο δὲ ἐν τῷ λέγειν αὐτὸν ταῦτα, ἐπάρασά τις γυνὴ φωνὴν ἐκ τοῦ ὄχλου, εἶπεν αὐτῷ· Μακαρία ἡ κοιλία ἡ βαστάσασά σε, καὶ μαστοὶ οὗς ἐθήλασας.

28 Αὐτὸς δὲ εἶπε· Μενούνγε μακάριοι οἱ ἀκούοντες τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ, καὶ φυλάσσοντες αὐτόν.

29 Τῶν δὲ ὄχλων ἐπαθροισμένων, ἤρξατο λέγειν· Ἡ γενεὰ αὕτη πονηρὰ ἐστὶ· σημεῖον ἐπίζητεῖ· καὶ σημεῖον οὐ δοθήσεται αὐτῇ, εἰ μὴ τὸ σημεῖον Ἰωάννου τοῦ προφήτου.

30 Καθὼς γὰρ ἐγένετο Ἰωάννης σημεῖον

τὸν Βεελζεβούλ ἐβγάλλω τὰ δαιμόνια.

19 Καὶ ἂν ἐγὼ ἐβγάλλω τὰ δαιμόνια μετὰ τὸν Βεελζεβούλ, οἱ υἱοὶ σας μετὰ τί τὰ ἐβγάλλουσιν; Διὰ τοῦτο αὐτοὶ θέλουνσι γίνεαι κριταὶ σας.

20 Ἄν ὅμως ἐγὼ ἐβγάλλω τὰ δαιμόνια μετὰ τί δάκτυλον τοῦ Θεοῦ, ἔφθασε λοιπὸν εἰς σας ἡ βασιλεία τοῦ Θεοῦ.

21 Ὅταν ὁ δυνατὸς ἀρμαρτωμένους φυλάττῃ τὴν αὐλὴν του, εἶναι εἰρήνη εἰς τὰ ὑπάρχοντά του.

22 Ἄλλ' ὅποταν ἔλθῃ ὁ δυνατώτερός του καὶ τὸν νικήσῃ, πέρνει τὴν ἀρματωσίαν του, εἰς τὴν ὁποίαν ἤλπιζε, καὶ διακοιμᾷ τὰ λάφυρά του.

23 Ὅποιος δὲ εἶναι μετ' ἐμῆ, εἶναι ἐναντίος μου· καὶ ὁποῖος δὲν μαζώνει μαζὶ μετ' ἐμῆ, σκορπίζει.

24 Ὅταν τὸ ἀκάθαρτον πνεῦμα ἐβγῇ ἐξω ἀπὸ τοῦ ἀνθρώπου, περνᾷ ἀπομέσα ἀπὸ ἀνδρῶν τόπων, καὶ γυρεύει ἀνάπαυσιν· καὶ ὅταν δὲν εὕρῃ, λέγει· Ἄς γυρίσω εἰς τὸν οἶκόν μου, ἀπεκεῖ ὅπου ἐβγήκα.

25 Καὶ ὅταν ἔλθῃ, τὸν εὐρίσκει σαρωμένον καὶ στολισμένον.

26 Τότε ὑπάγει καὶ λαμβάνει εἰς αὐτὸν ἄλλα ἐπὶ πνεύματα πονηρότερα ἀπὸ ἑαυτόν του, καὶ ἔρχονται καὶ ἐμβαίνουνσι καὶ κατοικοῦσιν ἐκεῖ· καὶ γίνεται τὰ ὑστερα τοῦ ἀνθρώπου ἐκείνου χειρότερα ἀπὸ τὰ πρώτα.

27 Καὶ ὅταν ἔλεγεν ὁ Ἰησοῦς ταῦτα, μία γυνὴ ἀπὸ τοῦ πλήθος ἐσήκωσε τὴν φωνὴν τῆς, καὶ εἶπεν εἰς αὐτόν· Μακαρία ἡ κοιλία ἡ ὁποία σὲ ἐβαστάζε, καὶ τὰ βυζία τὰ ὁποία ἐβύζασες.

28 Καὶ αὐτὸς εἶπεν· Μᾶλλον περισσότερον μακάριοι εἶναι ἐκεῖνοι, οἱ ὁποῖοι ἀκούουσι τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ, καὶ τὸν φυλάττουσι.

29 Καὶ ὅτε συνθηροῖτο τὸ πλῆθος, ἤρχισε νὰ τοὺς λέγῃ· Ἡ γενεὰ αὕτη εἶναι πονηρὰ· καὶ γυρεύει σημείον· καὶ σημεῖον δὲν θέλει τὴν δοθῆναι, εἰ μὴ μόνον τὸ σημεῖον τοῦ Ἰωάννου τοῦ προφήτου.

30 Διότι καθὼς ἐγένετο ὁ Ἰωάννης ση-

τοῖς Νινευίταις, οὕτως ἔσται καὶ ὁ
Υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου τῇ γενεᾷ ταύτῃ.

31 Βασιλίσσα νότου ἐγερθήσεται ἐν
τῇ κρίσει μετὰ τῶν ἀνδρῶν τῆς γενεᾶς
ταύτης, καὶ κατακρινεῖ αὐτούς· ὅτι
ἦλθεν ἐκ τῶν περάτων τῆς γῆς ἀκού-
σαι τὴν σοφίαν Σολομῶντος· καὶ ἰδοὺ,
πλεῖον Σολομῶντος ὧδε.

32 Ἄνδρες Νινευὶ ἀναστήσονται ἐν
τῇ κρίσει μετὰ τῆς γενεᾶς ταύτης,
καὶ κατακρινουσὶν αὐτήν· ὅτι μετε-
νόησαν εἰς τὸ κήρυγμα Ἰωανᾶ καὶ
ἰδοὺ, πλεῖον Ἰωανᾶ ὧδε.

33 Οὐδεὶς δὲ λύχνον ἄψας, εἰς κρυπ-
τὴν τίθησιν, οὐδὲ ὑπὸ τὸν μόδιον,
ἀλλὰ ἐπὶ τὴν λυχνίαν, ἵνα οἱ εἰσπο-
ρευόμενοι τὸ φέγγος βλέπωσιν.

34 Ὁ λύχνος τοῦ σώματός ἐστιν ὁ
ὀφθαλμός· ὅταν οὖν ὁ ὀφθαλμός σου
ἁπλοῦς ᾖ, καὶ ὅλον τὸ σῶμά σου
φωτεινόν ἐστιν· ἐπὶ δὲ πονηρὸς ᾖ,
καὶ τὸ σῶμά σου σκοτεινόν.

35 Σκόπει οὖν μὴ τὸ φῶς τὸ ἐν σοὶ,
σκότος ἐστίν.

36 Εἰ οὖν τὸ σῶμά σου ὅλον φω-
τεινόν, μὴ ἔχον τι μέρος σκοτεινόν,
ἔσται φωτεινόν ὅλον, ὥς ὅταν ὁ λύχ-
νος τῇ ἀστραπῇ φωτίξῃ σε.

37 Ἐν δὲ τῷ λαλῆσαι, ἡρώτα αὐ-
τὸν Φαρισαῖος τις ὅπως ἀριστήσῃ
παρ' αὐτῷ· εἰσελθὼν δὲ ἀνέπεσεν.

38 Ὁ δὲ Φαρισαῖος ἰδὼν, ἐθαύμα-
σεν ὅτι οὐ πρῶτον ἐβαπτίσθη πρὸ ταῦ
ἀρίστην.

39 Εἶπε δὲ ὁ Κύριος πρὸς αὐτόν·
Νῦν ὑμεῖς οἱ Φαρισαῖοι τὸ ἔξωθεν τοῦ
ποτηρίου καὶ τοῦ πίνακος καθαρίζετε·
τὸ δὲ ἔσωθεν ὑμῶν γέμει ἀρπαγῆς
καὶ πονηρίας.

μεῖον εἰς τοὺς Νινευίτας, οὕτω θέλει
εἶναι καὶ ὁ Υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου εἰς τὴν
γενεάν ταύτην.

31 Βασιλίσσα τοῦ νότου θέλει ση-
καθῇ εἰς τὴν κρίσιν μετὰ τοὺς ἀνθρώ-
πους τῆς γενεᾶς ταύτης, καὶ θέλει
τοὺς κατακρίνει· διότι ἦλθεν ἀπὸ τὰς
ἀκρας τῆς γῆς νὰ ἀκούσῃ τὴν σοφίαν
τοῦ Σολομῶντος· καὶ ἰδοὺ, ἐδῶ εἶναι
περισσότερον ἀπὸ τὸν Σολομῶνα.

32 Οἱ ἄνδρες τῆς Νινευὶ θέλουσιν
ἀναστηθῇ εἰς τὴν κρίσιν μετὰ τὴν γε-
νεάν ταύτην, καὶ θέλουσιν τὴν κατα-
κρίνει· διότι ἐκεῖνοι μετενόησαν εἰς τὸ
κήρυγμα τοῦ Ἰωανᾶ· καὶ ἰδοὺ, ἐδῶ
εἶναι περισσότερο ἀπὸ τὸν Ἰωανᾶ.

33 Καὶ κἀνεὶς δὲν ἀνάπτει λύχνον,
καὶ τὸν βάλλει εἰς κρυφὸν τόπον, οὐδὲ
τὸν βάλλει ὑποκάτω εἰς τὸ μόδιον, καὶ
τὸν σκεπάζει, ἀλλὰ τὸν βάλλει εἰς
τὸν λυχνοστάτην, διὰ νὰ βλέπωσι τὸ
φῶς ἐκεῖνοι οἱ ὁποῖοι ἐμβαίνουν μεσὰ.

34 Ὁ λύχνος τοῦ σώματος εἶναι τὸ
ὀμμάτιον· ὅταν ᾖ ἡται λοιπὸν τὸ ὀμμά-
τιον σου καθαρὸν, καὶ ὅλον τὸ σῶμά
σου εἶναι φωτεινόν· ὅταν δὲ ᾖ ἡται
διεφθαρμένον, καὶ τὸ σῶμά σου εἶναι
σκοτεινόν.

35 Πρόσεχε λοιπὸν, μήπως τὸ φῶς,
τὸ ὁποῖον εἶναι εἰς σέ, εἶναι σκότος.

36 Ἐὰν λοιπὸν ὅλον σου τὸ σῶμα
ᾖται φωτεινόν, καὶ δὲν ἔχει καὶ
μέρος σκοτεινόν, θέλει εἶναι ὅλον φω-
τεινόν, καθὼς ὅταν ὁ λύχνος σὲ φέγγῃ
μετὰ τὴν λάμψιν του.

37 Καὶ καθὼς ἐλάλησε τὸν λόγον,
Φαρισαῖος τις τὸν παρεκάλε νὰ ὑπά-
γῃ νὰ φάγῃ μετ' αὐτόν· καὶ ἐμβῆκε
καὶ ἐκάθισε.

38 Καὶ ὁ Φαρισαῖος ὅτε τὸν εἶδεν
ὅτι δὲν ἐνίφθη πρῶτον πρὸ τοῦ νὰ
φάγῃ, ἐθαύμασε.

39 Καὶ ὁ Κύριος εἶπεν εἰς αὐτόν·
Σεῖς οἱ Φαρισαῖοι τὸ ἔξω τοῦ ποτη-
ρίου καὶ τοῦ πίνακος καθαρίζετε· τὸ
δὲ μέσα σας εἶναι γεμάτον ἀπὸ ἀρπα-
γῆν καὶ πονηρίαν.

40 Ἀφρονες, οὐχ ὁ ποιήσας τὸ ἔξωθεν, καὶ τὸ ἔσωθεν ἐποίησε;

41 Πλὴν τὰ ἐνόντα δότε ἐλεημοσύνην· καὶ ἰδοὺ, πάντα καθαρὰ ὑμῖν ἐστίν.

42 Ἄλλ' οὐαὶ ὑμῖν τοῖς Φαρισαίοις, ὅτι ἀποδεκατοῦτε τὸ ἡδύσμον καὶ τὸ πῆγανον καὶ πᾶν λάχανον, καὶ παρέρχεσθε τὴν κρίσιν καὶ τὴν ἀγάπην τοῦ Θεοῦ· ταῦτα ἔδει ποιῆσαι, καὶ κείνην μὴ ἀφίεναι.

43 Οὐαὶ ὑμῖν τοῖς Φαρισαίοις, ὅτι ἀγαπᾶτε τὴν πρωτοκαθεδρίαν ἐν ταῖς συναγωγαῖς, καὶ τοὺς ἀσπασμούς ἐν ταῖς ἀγοραῖς.

44 Οὐαὶ ὑμῖν, Γραμματεῖς καὶ Φαρισαῖοι, ὑποκριταί, ὅτι ἐστὲ ὡς τὰ μνημεῖα τὰ ἄδηλα, καὶ οἱ ἄνθρωποι οἱ περιπατοῦντες ἐπάνω οὐκ οἶδασιν.

45 Ἀποκριθεὶς δὲ τις τῶν νομικῶν λέγει αὐτῷ· Διδάσκαλε, ταῦτα λέγων καὶ ἡμῶς ὑβρίζεις.

46 Ὁ δὲ εἶπε· Καὶ ὑμῖν τοῖς νομικοῖς οὐαὶ, ὅτι φορτίζετε τοὺς ἀνθρώπους φορτία δυσβάστακτα, καὶ αὐτοὶ ἐνὶ τῶν δακτύλων ὑμῶν οὐ προσψάυετε τοῖς φορτίοις.

47 Οὐαὶ ὑμῖν, ὅτι οἰκοδομεῖτε τὰ μνημεῖα τῶν προφητῶν, οἱ δὲ πατέρες ὑμῶν ἀπέκτειναν αὐτοὺς.

48 Ἄρα μαρτυρεῖτε, καὶ συνευδοκεῖτε τοῖς ἔργοις τῶν πατέρων ὑμῶν· ὅτι αὐτοὶ μὲν ἀπέκτειναν αὐτοὺς, ὑμεῖς δὲ οἰκοδομεῖτε αὐτῶν τὰ μνημεῖα.

49 Διὰ τοῦτο καὶ ἡ σοφία τοῦ Θεοῦ εἶπεν· Ἀποστελῶ εἰς αὐτοὺς προφήτας, καὶ ἀποστόλους, καὶ ἐξ αὐτῶν ἀποκτενοῦσι καὶ ἐκδιώξουσιν·

50 Ἰνα ἐκζητηθῇ τὸ αἷμα πάντων τῶν προφητῶν, τὸ ἐκχυνόμενον ἀπὸ καταβολῆς κόσμου, ἀπὸ τῆς γενεᾶς ταύτης,

51 Ἀπὸ τοῦ αἵματος Ἀβελ, ἕως τοῦ αἵματος Ζαχαρίου, τοῦ ἀπολομένου μεταξύ τοῦ θυσιαστηρίου καὶ

40 Ὡς ἀνόητοι, ἐκεῖνος ὁ ὁποῖος ἔκαμε τὸ ἔξω, δὲν ἔκαμε καὶ τὸ μέσα;

41 Μὲ ὅλον τοῦτο ἐκεῖνα τὰ ὁποῖα ἔχετε δότε τὰ ἐλεημοσύνην· καὶ ὅλα σας θέλουσιν εἶναι καθαρὰ.

42 Ἀλλὰ ἀλλοίμονον εἰς σας τοὺς Φαρισαίους, διότι ἀποδεκατίζετε τὸ ἡδύσμον καὶ τὸ πῆγανον καὶ κάθε λάχανον, καὶ ἀφίνετε τὴν κρίσιν καὶ τὴν ἀγάπην τοῦ Θεοῦ· ταῦτα ἐπρεπε νὰ καμῆτε, καὶ ἐκεῖνα νὰ μὴ ἀφίνετε.

43 Ἀλλοίμονον εἰς σας τοὺς Φαρισαίους, διότι ἀγαπᾶτε τὴν πρωτοκαθεδρίαν εἰς τὰς συναγωγὰς, καὶ τοὺς ἀσπασμούς εἰς τὰς ἀγοράς.

44 Ἀλλοίμονον εἰς σας, Γραμματεῖς καὶ Φαρισαῖοι, ὑποκριταί, διότι εἰσθε ὡς τὰ μνημεῖα τὰ ὁποῖα δὲν φαίνονται, καὶ οἱ ἄνθρωποι περιπατοῦσιν ἐπάνω καὶ δὲν ἰεῖν οὐροῦσιν.

45 Ἀπεκρίθη εἰς ἀπὸ τῶν νομικῶν, καὶ τὸν λέγει· Διδάσκαλε, σὺ λέγων ταῦτα καὶ ἡμᾶς ὑβρίζεις.

46 Καὶ ὁ Ἰησοῦς εἶπεν· ἀλλοίμονον καὶ εἰς σας τοὺς νομικοὺς, διότι φορτίζετε τοὺς ἀνθρώπους φορτία δυσκολοσῆκτα, καὶ σεῖς καὶ μὴδὲ μὲ ἓνα δάκτυλον δὲν θέλετε νὰ τὰ ἐγείνητε.

47 Ἀλλοίμονον εἰς σας, διότι οἰκοδομεῖτε τὰ μνημεῖα τῶν προφητῶν, καὶ οἱ πατέρες σας τοὺς ἐσκότωσαν.

48 Τὸ λοιπὸν μαρτυρεῖτε, καὶ συμφωνεῖτε εἰς τὰ ἔργα τῶν πατέρων σας· ὅτι αὐτοὶ τοὺς ἐσκότωσαν, καὶ σεῖς κτίζετε τὰ μνημεῖα τῶν.

49 Διὰ τοῦτο εἶπεν ἡ σοφία τοῦ Θεοῦ· Θέλω στείλει εἰς αὐτοὺς προφήτας καὶ ἀποστόλους, καὶ θέλουν σκοτώσει ἀπ' αὐτοὺς, καὶ θέλουν διαΐξει·

50 Διὰ νὰ ζητηθῇ τὸ αἷμα ὅλων τῶν προφητῶν, τὸ ὁποῖον ἐχύθη ἀπὸ τὴν ἀρχὴν τοῦ κόσμου, ἀπὸ τὴν γενεὰν ταύτην,

51 Ἀπὸ τὸ αἷμα τοῦ Ἀβελ τοῦ δικαίου, ἕως τὸ αἷμα τοῦ Ζαχαρίου, ὁ ὁποῖος ἐσκοτώθη ἀνάμεσον τοῦ θυ-

τοῦ οἴκου· ναὶ λέγω ὑμῖν, ἐκζητηθήσεται ἀπὸ τῆς γενεᾶς ταύτης.

52 Οὐαὶ ὑμῖν τοῖς νομικοῖς, ὅτι ἤρατε τὴν κλεῖδα τῆς γνώσεως· αὐτοὶ οὐκ εἰσῆλθετε, καὶ τοὺς εἰσερχομένους ἐκωλύσατε.

53 Λέγοντος δὲ αὐτοῦ ταῦτα πρὸς αὐτοὺς, ἤρξαντο οἱ Γραμματεῖς καὶ οἱ Φαρισαῖοι δεινῶς ἐνέχεῖν, καὶ ἀποστοματίζεῖν αὐτὸν περὶ πλειόνων·

54 Ἐνεδρεύοντες αὐτὸν, καὶ ζητοῦντες θρηῆσαι τι ἐκ τοῦ στόματος αὐτοῦ, ἵνα κατηγορήσωσιν αὐτοῦ.

Κεφ. ιβ'. XII.

ἘΝ οἷς ἐπισυναχθεισῶν τῶν μυριάδων τοῦ ὄχλου, ὥστε καταπατεῖν ἀλλήλους, ἤρξατο λέγειν πρὸς τοὺς μαθητάς αὐτοῦ· Πρῶτον προσέχετε ἑαυτοὺς ἀπὸ τῆς ζήμης τῶν Φαρισαίων, ἣτις ἐστὶν ὑπόκρισις.

2 Οὐδὲν δὲ συγκεκαλυμμένον ἐστὶν ὃ οὐκ ἀποκαλυφθήσεται· καὶ κρυπτόν, ὃ οὐ γινωσθήσεται.

3 Ἄνθ' ὧν ὅσα ἐν τῇ σκοτίᾳ εἶπατε, ἐν τῷ φωτὶ ἀκουσθήσεται· καὶ ὃ πρὸς τὸ οὐς ἐλαλήσατε ἐν τοῖς ταμείοις, κηρυχθήσεται ἐπὶ τῶν δωματίων.

4 Λέγω δὲ ὑμῖν τοῖς φίλοις μου· Μὴ φοβηθῆτε ἀπὸ τῶν ἀποκτείνοντων τὸ σῶμα, καὶ μετὰ ταῦτα μὴ ἔχοντων περισσότερόν τι ποιῆσαι.

5 Ὑποδείξω δὲ ὑμῖν τίνα φοβηθῆτε· φοβήθητε τὸν μετὰ τὸ ἀποκτείνειν, ἐξουσίαν ἔχοντα ἐμβαλεῖν εἰς τὴν γέενναν· ναὶ λέγω ὑμῖν, τοῦτον φοβήθητε.

6 Οὐχὶ πέντε στρουθία πωλεῖται ἀσφαρίων δυο, καὶ ἐν ἐξ αὐτῶν οὐκ ἐστὶν ἐπιλησμονημένος ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ;

7 Ἀλλὰ καὶ αἱ τρίχες τῆς κεφαλῆς

σιαστηρίου καὶ τοῦ οἴκου (τοῦ Θεοῦ)· βέβαια σὰς λέγω, ἀπὸ τὴν γενεάν ταύτην θέλει ζητηθῆναι.

52 Ἀλλοίμονον εἰς σὰς τοὺς νομικοὺς, διότι ἐσηκώσατε τὸ κλειδίον τῆς γνώσεως· καὶ σεῖς δὲν ἐμβήκετε, καὶ ἐκείνους οἱ ὅποιοι ἐμβαίνουν ἐμποδίζατε.

53 Καὶ ἐν ᾧ ἔλεγε ταῦτα τὰ λόγια ὁ Ἰησοῦς εἰς αὐτοὺς, ἤρχισαν οἱ Γραμματεῖς καὶ οἱ Φαρισαῖοι νὰ τὸν ἐχθρεύωνται πικρὰ, καὶ νὰ τὸν ἐρωτῶσι διὰ πολλὰ·

54 Θέλοντες νὰ τὸν παγιδεύσωσι, καὶ γυρεύοντες νὰ πάρωσιν ἀπὸ τὸ στόμα του λόγον, διὰ νὰ τὸν κατηγορήσωσι.

Κεφ. ιβ'. XII.

ἌΝΑΜΕΣΑ εἰς ταῦτα συνήχθησαν μυριάδες τοῦ ὄχλου, εἰς τόσον, ὥστε κατεπάτουν ὁ εἰς τὸν ἄλλον, καὶ ἤρχισεν νὰ λέγῃ εἰς τοὺς μαθητάς του· Πρῶτον φυλάττεσθε ἀπὸ τὴν ζήμην τῶν Φαρισαίων, ἡ ὅποια εἶναι ὑπόκρισις.

2 Καὶ δὲν εἶναι κανὲν πρᾶγμα σκεπασμένον, τὸ ὅποιον δὲν θέλει ἀποσκεπασθῆναι· καὶ κρυφόν, τὸ ὅποιον δὲν θέλει γνωρισθῆναι.

3 Διὰ τοῦτο ὅσα εἶπατε εἰς τὸ σκότος, θέλουσιν ἀκουσθῆναι εἰς τὸ φῶς· καὶ ὃ, τι ἐλαλήσατε κρυφὰ εἰς τὸ ὠτίον εἰς τὰ ταμεία σας, θέλει κηρυχθῆναι εἰς τὰ δώματα.

4 Καὶ λέγω εἰς σὰς τοὺς φίλους μου· Μὴ φοβηθῆτε ἀπ' ἐκείνους οἱ ὅποιοι σκοτοῦνσι τὸ σῶμα, καὶ ὕστερον δὲν ἐμποροῦσι νὰ κάμωσι τίποτε περισσότερον.

5 Ἀλλ' ἐγὼ θέλω σὰς δεῖξει τίνα νὰ φοβηθῆτε· φοβήθητε ἐκεῖνον ὃ ὅποιος ἀφ' οὗ σκοτώσῃ, ἔχει ἐξουσίαν νὰ βάλῃ εἰς τὴν γέενναν· ναὶ βέβαια σὰς λέγω, τοῦτον φοβήθητε.

6 Δὲν πωλοῦνται πέντε στρουθία δύο ἀσφάρια, καὶ τὸ ἐν ἀπ' αὐτὰ δὲν εἶναι λησμονημένος ἐμπροσθεν τοῦ Θεοῦ;

7 Ἀλλὰ καὶ αἱ τρίχες τῆς κεφαλῆς

λῆς ὑμῶν πᾶσαι ἡρίμνηται. Μὴ οὖν φοβεῖσθε· πολλῶν στρουθίων διαφέρετε.

8 Λέγω δὲ ὑμῖν· Πᾶς ὃς ἂν ὁμολογήσῃ ἐν ἑμοὶ ἔμπροσθεν τῶν ἀνθρώπων, καὶ ὁ Υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ὁμολογήσῃ ἐν αὐτῷ ἔμπροσθεν τῶν ἀγγέλων τοῦ Θεοῦ.

9 Ὁ δὲ ἀρνησάμενός με ἐνώπιον τῶν ἀνθρώπων, ἀπαρνηθήσεται ἐνώπιον τῶν ἀγγέλων τοῦ Θεοῦ.

10 Καὶ πᾶς ὃς ἐρεῖ λόγον εἰς τὸν Υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου, ἀφεθήσεται αὐτῷ· τῷ δὲ εἰς τὸ ἅγιον Πνεῦμα βλασφημήσαντι οὐκ ἀφεθήσεται.

11 Ὅταν δὲ προσφέρωσιν ὑμᾶς ἐπὶ τὰς συναγωγὰς καὶ τὰς ἀρχὰς καὶ τὰς ἐξουσίας, μὴ μεριμνᾶτε πῶς ἢ τί ἀπολογήσῃτε, ἢ τί εἰπῇτε·

12 Τὸ γὰρ ἅγιον Πνεῦμα διδάξει ὑμᾶς ἐν αὐτῇ τῇ ᾧρᾳ, ἃ δεῖ εἰπεῖν.

13 Εἶπε δὲ τις αὐτῷ ἐκ τοῦ ὄχλου· Διδάσκαλε, εἶπε τῷ ἀδελφῷ μου μερίσκεισθαι μετ' ἐμοῦ τὴν κληρονομίαν.

14 Ὁ δὲ εἶπεν αὐτῷ· Ἀνθρώπε, τίς με κατέστησε δικαστὴν ἢ μεριστὴν ἐφ' ὑμᾶς;

15 Εἶπε δὲ πρὸς αὐτούς· Ὁρᾶτε καὶ φυλάσσεσθε ἀπὸ τῆς πλεονεξίας· ὅτι οὐκ ἐν τῷ περισσεύειν τινὶ ἡ ζωὴ αὐτοῦ ἐστίν ἐκ τῶν ὑπαρχόντων αὐτοῦ.

16 Εἶπε δὲ παραβολὴν πρὸς αὐτούς, λέγων· Ἀνθρώπου τινὸς πλουσίου εὐφόρησεν ἡ χώρα.

17 Καὶ διελογίζετο ἐν ἑαυτῷ, λέγων· Τί ποιήσω; ὅτι οὐκ ἔχω ποῦ συνάξω τοὺς καρπούς μου.

18 Καὶ εἶπε· Τοῦτο ποιήσω· καθελῶ μου τὰς ἀποθήκας, καὶ μείζονας οἰκοδομήσω· καὶ συνάξω ἐκεῖ πάντα

σας ὅλαι εἶναι μετρημένα. Μὴ φοβεῖσθε λοιπόν· ἀπὸ πολλὰ στρουθία διαφέρετε.

8 Καὶ λέγω σας· Ὅτι ὅποιος μὲ ὁμολογήσῃ ἔμπροσθεν εἰς τοὺς ἀνθρώπους, καὶ ὁ Υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου θέλει τὸν ὁμολογήσει ἔμπροσθεν εἰς τοὺς ἀγγέλους τοῦ Θεοῦ.

9 Καὶ ὅποιος μὲ ἀρνηθῇ ἔμπροσθεν εἰς τοὺς ἀνθρώπους, ἐκείνον θέλει ἀρνηθῇ καὶ ὁ Υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἔμπροσθεν εἰς τοὺς ἀγγέλους τοῦ Θεοῦ.

10 Καὶ καθεὶς ὁ ὅποιος θέλει εἰπεῖ λόγον ἐναντίον εἰς τὸν Υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου, εἰς αὐτὸν θέλει συγχωρηθῇ· ἐκεῖνος δὲ, ὁ ὅποιος βλασφημήσῃ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, δὲν θέλει συγχωρηθῇ.

11 Καὶ ὅταν σᾶς φέρωσιν ἔμπροσθεν εἰς τὰς συναγωγὰς καὶ εἰς τὰς ἀρχὰς καὶ εἰς τὰς ἐξουσίας, μὴ ἔχετε ἐννοίαν πῶς ἢ τί νὰ ἀποκριθῇτε, ἢ τί θέλετε εἰπεῖν·

12 Διότι τὸ ἅγιον Πνεῦμα θέλει σᾶς διδάξῃ εἰς ἐκείνην τὴν ᾧραν ἐκεῖνα, τὰ ὅποια κάμνει χρεῖα νὰ εἰπῇτε.

13 Καὶ κάποιος ἀπὸ τῶν ὄχλων τὸν εἶπε· Διδάσκαλε, εἶπε εἰς τὸν ἀδελφόν μου νὰ μοιράσῃ μαζὶ μου τὴν κληρονομίαν.

14 Καὶ ὁ Ἰησοῦς τὸν εἶπεν· ὦ ἄνθρωπε, καὶ τίς με κατέστησε δικαστὴν ἢ μοιραστὴν εἰς σᾶς;

15 Καὶ λέγει τοὺς· Βλέπετε καὶ φυλάττεσθε ἀπὸ τὴν πλεονεξίαν· διότι ἂν καὶ περισσεύωσιν εἰς τινὰ τὰ ὑπάρχοντα, ἡ ζωὴ του δὲν εἶναι ἀπ' ἐκεῖνα.

16 Καὶ εἶπεν εἰς αὐτοὺς μίαν παραβολὴν, λέγων· Ἐνὸς ἀνθρώπου πλουσίου εὐτύχησαν τὰ χωράφια.

17 Καὶ διελογίζετο μέσα του, καὶ ἔλεγε· Τί θέλω κάμει; ἐπειδὴ δὲν ἔχω ποῦ νὰ μαζώξω τοὺς καρπούς μου.

18 Καὶ εἶπε· Τοῦτο θέλω κάμει· θέλω χαλάσει τὰς ἀποθήκας μου, καὶ θέλω τὰς κάμει μεγαλῆτερας·

τὰ γεννήματά μου καὶ τὰ ἀγαθὰ μου·

19 Καὶ ἐρῶ τῇ ψυχῇ μου· Ψυχὴ, ἔχεις πολλὰ ἀγαθὰ κείμενα εἰς ἔτη πολλά· ἀναπαύου, φάγε, πίε, εὐφραίνου.

20 Εἶπε δὲ αὐτῷ ὁ Θεός· Ἄφρον, ταύτῃ τῇ νυκτὶ τὴν ψυχὴν σου ἀπαιτοῦσιν ἀπὸ σοῦ· ἃ δὲ ἡτοίμασας, τί ἐσται;

21 Οὕτως ὁ θησαυρίζων ἑαυτῷ, καὶ μὴ εἰς Θεὸν πλουτῶν.

22 Εἶπε δὲ πρὸς τοὺς μαθητὰς αὐτοῦ· Διὰ τοῦτο ὑμῖν λέγω, μὴ μεριμνᾶτε τῇ ψυχῇ ὑμῶν, τί φάγητε· μηδὲ τῷ σώματι, τί ἐνδύσῃτε.

23 Ἡ ψυχὴ πλεῖον ἐστὶ τῆς τροφῆς, καὶ τὸ σῶμα τοῦ ἐνδύματος.

24 Κατανοήσατε τοὺς κόρακας, ὅτι οὐ σπείρουσιν, οὐδὲ θερίζουσιν· οἷς οὐκ ἐστὶ ταμείον οὐδὲ ἀποθήκη, καὶ ὁ Θεὸς τρέφει αὐτούς· πόσω μᾶλλον ὑμεῖς διαφέρετε τῶν πετεινῶν;

25 Τίς δὲ ἐξ ὑμῶν μεριμνῶν δύναται προσθεῖναι ἐπὶ τὴν ἡλικίαν αὐτοῦ πῆχυν ἓνα;

26 Εἰ οὖν οὔτε ἐλάχιστον δύνασθε, τί περὶ τῶν λοιπῶν μεριμνᾶτε;

27 Κατανοήσατε τὰ κρίνα, πῶς αὐξάνει· οὐ κοπιᾷ, οὐδὲ νήθει· λέγω δὲ ὑμῖν, οὐδὲ Σολομῶν ἐν πάσῃ τῇ δόξῃ αὐτοῦ περιεβάλετο ὡς ἐν τούτων.

28 Εἰ δὲ τὸν χόρτον ἐν τῷ ἀργῷ σήμερον ὄντα, καὶ αὔριον εἰς κλίβανον βαλλόμενον, ὁ Θεὸς οὕτως ἀμφιέννυσι, πόσω μᾶλλον ὑμᾶς, ὀλιγόπιστοι;

29 Καὶ ὑμεῖς μὴ ζητεῖτε τί φάγητε, ἢ τί πίνητε· καὶ μὴ μετεωρίζεσθε.

30 Ταῦτα γὰρ πάντα τὰ ἔθνη τοῦ

καὶ θέλω μαζῶσαι ἐκεῖ ὅλα τὰ γεννήματά μου καὶ τὰ ἀγαθὰ μου·

19 Καὶ θέλω εἰπεῖ εἰς τὴν ψυχὴν μου· Ὡς ψυχὴ, ἔχεις πολλὰ ἀγαθὰ ἡτοίμασμένα εἰς πολλοὺς χρόνους· ἀναπαύου, φάγε, πίε, εὐφραίνου.

20 Ἄλλ' ὁ Θεὸς τὸν εἶπεν· Ὡς ἀνόητε ἄνθρωπε, ταύτην τὴν νύκτα ζητοῦσι τὴν ψυχὴν σου ἀπὸ σέ· καὶ ἐκεῖνα τὰ ὅποια ἡτοίμασες, τίνας θέλουσιν εἶναι;

21 Οὕτω γίνεται εἰς ἐκείνον ὁ ὅποιος θησαυρίζει εἰς τὸν ἑαυτόν του, καὶ δὲν πλουτεῖ εἰς τὸν Θεόν.

22 Καὶ εἶπεν εἰς τοὺς μαθητὰς του· Διὰ τοῦτο σᾶς λέγω, μὴ ἐννοιάζεσθε διὰ τὴν ζωὴν σας, τί νὰ φάγητε· μηδὲ διὰ τὸ σῶμά σας, τί νὰ ἐνδύητε.

23 Ἡ ψυχὴ εἶναι περισσotέη ἀπὸ τὸ φαγητὸν, καὶ τὸ σῶμα ἀπὸ τὸ φόρεμα.

24 Καταλάβετε τοὺς κόρακας, ὅτι οὐδὲ σπείρουσιν, οὐδὲ θερίζουσιν· οἱ ὅποιοι οὐδὲ ταμεία ἔχουσιν οὐδὲ σιτοφυλάκια, καὶ ὁ Θεὸς τοὺς τρέφει· πόσω μᾶλλον διαφέρετε εἰς ἀπὸ τὰ πετεινά;

25 Καὶ ποῖος ἀπὸ σᾶς φροντίζειν ἔμπορεῖ νὰ προσθέσῃ εἰς τὴν ἡλικίαν του κἂν μίαν πῆχυν;

26 Ἐὰν τὸ λοιπὸν δὲν δύνασθε διὰ τὸ πολλὰ μικρὸν, τί ἐννοιάζεσθε διὰ τὰ λοιπά;

27 Καταλάβετε τὰ κρίνα, πῶς ἀνατρέφονται· καὶ δὲν κοπιᾶουσιν, οὐδὲ νέθουσι· καὶ λέγω σας, οὐδὲ ὁ Σολομὼν μὲ ὅλην του τὴν δόξαν ἐνδύθη ὡς ἐν ταῦτα.

28 Καὶ ἀνίσως τὸ χορτάριον τὸ ὅποιον εἶναι σήμερον εἰς τὸ χωράφιον, καὶ αὔριον τὸ βάλλουσιν εἰς τὴν κάμνον, ὁ Θεὸς οὕτω τὸ ἐνδύνει, πόσω μᾶλλον σᾶς, ὀλιγόπιστοι;

29 Καὶ εἰς μὴ γυρεύετε τί νὰ φάγητε, ἢ τί νὰ πίνητε· καὶ μὴ ἐνψηλοφρονεῖτε.

30 Διότι ταῦτα ὅλα τὰ ἔθνη τοῦ

κόσμου ἐπιζητεῖ ὑμῶν δὲ ὁ Πατὴρ οἶδεν ὅτι χρῆζετε τούτων.

31 Πλὴν ζητεῖτε τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ, καὶ τὰ ταῦτα πάντα προστεθήσεται ὑμῖν.

32 Μὴ φοβοῦ, τὸ μικρὸν ποίμνιον· ὅτι εὐδόκησεν ὁ Πατὴρ ὑμῶν δοῦναι ὑμῖν τὴν βασιλείαν.

33 Πωλήσατε τὰ ὑπάρχοντα ὑμῶν, καὶ δότε ἐλεημοσύνην. Ποιήσατε ἑαυτοῖς βαλάντια μὴ παλαιούμενα, θησαυρὸν ἀνέκλειπτον ἐν τοῖς οὐρανοῖς· ὅπου κλέπτῃς οὐκ ἐγγίζει, οὐδὲ σὴς διαφθείρει.

34 Ὅπου γάρ ἐστιν ὁ θησαυρὸς ὑμῶν, ἐκεῖ καὶ ἡ καρδία ὑμῶν ἔσται.

35 Ἔστωσαν ὑμῶν οἱ ὀφθαλμοὶ περιεζωσμένοι, καὶ οἱ λύχνοι καιόμενοι·

36 Καὶ ὑμεῖς ὅμοιοι ἀνθρώποις προσδεχομένοις τὸν κύριον ἑαυτῶν, πότε ἀναλῶσι ἐκ τῶν γάμων· ἵνα ἔλθοντος καὶ κρούσαντος, εὐθέως ἀνοίξωσιν αὐτῷ.

37 Μακάριοι οἱ δούλοι ἐκεῖνοι, οὓς ἔλθων ὁ κύριος εὕρησι γοηγορούντας· ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ὅτι περιζώσεται, καὶ ἀνακλινεῖ αὐτούς, καὶ παρελθὼν διακονήσει αὐτοῖς.

38 Καὶ ἐὰν ἔλθῃ ἐν τῇ δευτέρᾳ φυλακῇ, καὶ ἐν τῇ τρίτῃ φυλακῇ ἔλθῃ, καὶ εὖρῃ οὕτω, μακάριοι εἰσιν οἱ δούλοι ἐκεῖνοι.

39 Τοῦτο δὲ γινώσκετε, ὅτι εἰ ἦδει ὁ οἰκοδεσπότης, ποῖα ὥρα ὁ κλέπτῃς ἔρχεται, ἐγρηγόρησεν ἂν, καὶ οὐκ ἂν ἀφῆκε διορυγῆναι τὸν οἶκον αὐτοῦ.

40 Καὶ ὑμεῖς οὖν γίνεσθε ἑτοιμοὶ· ὅτι ἡ ὥρα οὐ δοκεῖτε, ὁ Υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἔρχεται.

41 Εἶπε δὲ αὐτῷ ὁ Πέτρος· Κύριε, πρὸς ἡμᾶς τὴν παραβολὴν ταύτην λέγεις, ἢ καὶ πρὸς πάντας;

κόσμου ζητοῦσιν· ὁ δὲ Πατὴρ ὁ ἰδικὸς σας ἰξεύρει ὅτι ταῦτα χρειαζέσθε.

31 Μάλιστα ζητεῖτε τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ, καὶ ταῦτα ὅλα θέλουσι σᾶς προστεθῇ.

32 Μὴ φοβεῖσθαι, ὃ μικρὸν ποίμνιον· διότι ὁ Πατὴρ σας ἠθέλησε νὰ σᾶς δώσῃ τὴν βασιλείαν.

33 Πωλήσατε τὰ ὑπάρχοντά σας, καὶ δότε ἐλεημοσύνην. Κάμετε εἰς τὸν ἑαυτὸν σας βαλάντια τὰ ὅποια δὲν παλαιόνουν, θησαυρὸν εἰς τὸν οὐρανὸν, ὁ ὅποιος δὲν ἐκλείπει ποτέ· ἐκεῖ ὅπου οὐδὲ κλέπτῃς φθαίνει, οὐδὲ σκώλῃς χαλά.

34 Διότι ὅπου εἶναι ὁ θησαυρός σας, ἐκεῖ θέλει εἶναι καὶ ἡ καρδία σας.

35 Ὅς ἦναι αἱ μέσαι σας ἐζωσμέναι, καὶ οἱ λύχνοι σας ἄς ἀνάπτωνται·

36 Κάμετε καὶ σεῖς ὅμοια μὲ τοὺς ἀνθρώπους ἐκεῖνους οἱ ὅποιοι ἀναμένουσι τὸν αὐθέντην των, πότε νὰ γυρίσῃ ἀπὸ τῶν γάμων· καὶ ὅποταν ἔλθῃ καὶ κτυπήσῃ, νὰ ἀνοίξωσιν εἰς αὐτὸν παρευθῶς.

37 Μακάριοι εἶναι ἐκεῖνοι οἱ δούλοι, τοὺς ὁποίους, ὅταν ἔλθῃ ὁ αὐθέντης των, θέλει εὖρῃ ἐξυπνητούς· βέβαια σᾶς λέγω, ὅτι θέλει περιζωσθῇ, καὶ θέλει τοὺς καθίσει, καὶ θέλει περάσει νὰ τοὺς ὑπερετήσῃ.

38 Καὶ ἐὰν ἔλθῃ εἰς τὴν δευτέραν φυλακὴν, καὶ εἰς τὴν τρίτην φυλακὴν, καὶ τοὺς εὖρῃ οὕτω, μακάριοι εἶναι οἱ δούλοι ἐκεῖνοι.

39 Καὶ τοῦτο ἡξεύρετε, ὅτι ἂν ἡξεύρῃ ὁ αὐθέντης τοῦ οἴκου, ποῖαν ὥραν ὁ κλέπτῃς ἔρχεται, ἤθελεν ἀγρυπνήσει, καὶ δὲν ἤθελεν ἀφήσει νὰ τρυπήσωσι τὸν οἶκόν του.

40 Καὶ σεῖς λοιπὸν γίνεσθε ἑτοιμοὶ· διότι τὴν ὥραν τὴν ὁποίαν δὲν θάρρεῖτε, ἔρχεται ὁ Υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου.

41 Καὶ ὁ Πέτρος τὸν εἶπε· Κύριε, διὰ ἡμᾶς λέγεις τὴν παραβολὴν ταύτην, ἢ καὶ εἰς ὅλους;

42 Εἶπε δὲ ὁ Κύριος· Τίς ἄρα ἐστὶν ὁ πιστὸς οἰκονόμος καὶ φρόνιμος, ὃν καταστήσει ὁ κύριος ἐπὶ τῆς θερικείας αὐτοῦ, τοῦ δίδόναι ἐν καιρῷ τὸ σιτομέτριον;

43 Μακάριος ὁ δοῦλος ἐκεῖνος, ὃν ἔλθων ὁ κύριος αὐτοῦ εὐρήσει ποιῶντα οὗτως.

44 Ἀληθῶς λέγω ὑμῖν, ὅτι ἐπὶ πᾶσι τοῖς ὑπάρχουσιν αὐτοῦ καταστήσει αὐτόν.

45 Ἐάν δὲ εἴπῃ ὁ δοῦλος ἐκεῖνος ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτοῦ· Χρονίζει ὁ κύριός μου ἐρχέσθαι· καὶ ἀρξήται τύπτειν τοὺς παῖδας καὶ τὰς παιδικὰς, ἐσθίειν τε καὶ πίνειν, καὶ μεθύσκεσθαι·

46 Ἦξει ὁ κύριος τοῦ δούλου ἐκείνου ἐν ἡμέρᾳ ἣ οὐ προσδοκᾷ, καὶ ἐν ὥρᾳ ἣ οὐ γινώσκει· καὶ διχοτομήσει αὐτόν, καὶ τὸ μέρος αὐτοῦ μετὰ τῶν ἀπίστων θήσει.

47 Ἐκεῖνος δὲ ὁ δοῦλος ὁ γνοὺς τὸ θέλημα τοῦ κυρίου ἑαυτοῦ, καὶ μὴ ἐτοιμάσας, μὴδὲ ποιήσας πρὸς τὸ θέλημα αὐτοῦ, δαρήσεται πολλὰς.

48 Ὁ δὲ μὴ γνοὺς, ποιήσας δὲ ἅξια πληγῶν, δαρήσεται ὀλίγας. Παντὶ δὲ ὃ ἐδόθη πολὺ, πολὺ ζητηθήσεται παρ' αὐτοῦ· καὶ ὃ παρέθεντο πολὺ, περισσότερον αἰτήσουσιν αὐτόν.

49 Πῦρ ἦλθεν βαλεῖν εἰς τὴν γῆν, καὶ τί θέλω, εἰ ἤδη ἀνήφθη;

50 Βαπτισμα δὲ ἔχω βαπτισθῆναι, καὶ πῶς συνεχόμαι ἕως οὗ τελεσθῇ;

51 Δοκεῖτε ὅτι εἰρήνην παρεγενόμην δοῦναι ἐν τῇ γῇ; οὐχί, λέγω ὑμῖν, ἀλλ' ἡ διαμερισμὸν·

52 Ἔσονται γὰρ ἀπὸ τοῦ νῦν πέντε ἐν οἴκῳ ἐνὶ διαμερισμένοι, τρεῖς ἐπὶ δυσὶ, καὶ δύο ἐπὶ τρισί.

42 Καὶ τὸν εἶπεν ὁ Κύριος· Ποῖος λοιπὸν εἶναι ἐκεῖνος ὁ πιστὸς οἰκονόμος καὶ φρόνιμος, τὸν ὁποῖον θέλει καταστήσει ὁ κύριος εἰς τοὺς ὑπέρτας του, νὰ δίδῃ εἰς τὸν καθένα εἰς τὸν καιρὸν τὸ μερίδιον τῆς τροφῆς του;

43 Μακάριος εἶναι ὁ δοῦλος ἐκεῖνος, τὸν ὁποῖον, ὅταν ἔλθῃ ὁ αὐθέντης του, ἤθελεν εὕρῃ νὰ κάμνῃ οὕτως.

44 Ἀληθινὰ σὰς λέγω, ὅτι θέλει τὸν καταστήσει εἰς ὅλα του τὰ ὑπάρχοντα.

45 Ἄν εἴπῃ ὁ δοῦλος ἐκεῖνος μέσα εἰς τὸν λογισμόν του· Ὁ αὐθέντης μου ἀργεῖ νὰ ἔλθῃ· καὶ ἀρχίσῃ νὰ δέρνῃ τοὺς δούλους καὶ τὰς δούλας, νὰ τρώγῃ, νὰ πίνῃ, καὶ νὰ μεθύῃ·

46 Θέλει ἔλθῃ ὁ αὐθέντης τοῦ δούλου ἐκείνου εἰς ἡμέραν τὴν ὁποίαν δὲν ἀπενδύχει, καὶ εἰς ὥραν τὴν ὁποίαν δὲν γνωρίζει· καὶ θέλει τὸν χωρίσει, καὶ τὸ μέρος του θέλει βάλῃ μετὰ τοὺς ἀπίστους.

47 Καὶ ἐκεῖνος ὁ δοῦλος ὁ ὁποῖος γνωρίζει τὸ θέλημα τοῦ αὐθέντου του, καὶ δὲν ἠτοίμασε τὸν ἑαυτόν του νὰ τὸ κάμῃ, θέλει δαρθῇ πολὺ.

48 Ἐκεῖνος δὲ ὁ ὁποῖος δὲν τὸ γνωρίζει, καὶ κάμνῃ πράγματα τὰ ὁποῖα εἶναι ἅξια νὰ δαρθῇ, θέλει δαρθῇ ὀλίγον. Καὶ ἀπὸ καθένα εἰς τὸν ὁποῖον ἐδόθη πολὺ, θέλει ζητηθῇ καὶ πολὺ ἀπὸ αὐτόν· καὶ ἀπὸ ἐκείνον εἰς τὸν ὁποῖον ἀφῆκαν πολὺ, ἀπ' αὐτόν θέλουσι ζητῆσαι περισσότερον.

49 Φωτίαν ἦλθα νὰ βάλω εἰς τὴν γῆν, καὶ τί θέλω, ἐὰν ἤδη ἀνάψῃ;

50 Καὶ ἔχω βαπτισμα νὰ βαπτισθῶ, καὶ πῶς στενοχωροῦμαι ἕως οὗ νὰ τελειωθῇ;

51 Λογιάζετε ὅτι ἦλθα νὰ δώσω εἰρήνην εἰς τὴν γῆν; ὀχι, σὰς λέγω, ἀλλὰ χωρισμὸν·

52 Διότι ἀπὸ τώρα καὶ ἐμπρὸς θέλουσιν εἶναι πέντε εἰς ἓνα οἶκον χωρισμένοι, οἱ τρεῖς θέλουσι φιλονεκεῖ με τοὺς δύο, καὶ οἱ δύο με τοὺς τρεῖς.

53 Διαμερισθήσεται πατήρ ἐφ' υἱῷ, καὶ υἱὸς ἐπὶ πατρί· μήτηρ ἐπὶ θυγατρὶ, καὶ θυγάτηρ ἐπὶ μητρί· πενθερά ἐπὶ τὴν νύμφην αὐτῆς, καὶ νύμφη ἐπὶ τὴν πενθεράν αὐτῆς.

54 Ἐλεγε δὲ καὶ τοῖς ὄχλοις· Ὅταν ἴδῃτε τὴν νεφέλην ἀνατέλλουσαν ἀπὸ δυσμῶν, εὐθέως λέγετε· Ὁμβρος ἔρχεται· καὶ γίνεται οὕτω.

55 Καὶ ὅταν νότον πνέοντα, λέγετε· Ὅτι καύσων ἔσται· καὶ γίνεται.

56 Ὑποκριταί, τὸ πρόσωπον τῆς γῆς καὶ τοῦ οὐρανοῦ οἴδατε δοκιμάζειν· τὸν δὲ καιρὸν τοῦτον πῶς οὐ δοκιμάζετε;

57 Τί δὲ καὶ ἄφ' ἑαυτῶν οὐ κρίνετε τὸ δίκαιον;

58 Ὡς γὰρ ὑπάγεις μετὰ τοῦ ἀντιδίκου σου ἐπ' ἄρχοντα, ἐν τῇ ὁδῷ δὸς ἐργασίαν ἀπηλλάχθαι ἀπ' αὐτοῦ· μήποτε κατασύρῃ σε πρὸς τὸν κριτὴν, καὶ ὁ κριτὴς σε παραδῶ τῷ πράκτορι, καὶ ὁ πράκτωρ σε βάλῃ εἰς φυλακὴν.

59 Λέγω σοι, οὐ μὴ ἐξέλθῃς ἐκεῖθεν, ἕως οὐ καὶ τὸ ἔσχατον λεπτὸν ἀποδῷς.

Κεφ. ιγ'. XIII.

ΠΑΡῩΣΤΑΝ δὲ τινες ἐν αὐτῷ τῷ καιρῷ ἀπαγγέλλοντες αὐτῷ περὶ τῶν Γαλιλαίων, ὧν τὸ αἷμα Πιλάτος ἔμιξε μετὰ τῶν θυσιῶν αὐτῶν.

2 Καὶ ἀποκριθεὶς ὁ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτοῖς· Δοκεῖτε ὅτι οἱ Γαλιλαῖοι οὗτοι ἁμαρτωλοὶ παρὰ πάντας τοὺς Γαλιλαίους ἐγένοντο, ὅτι τοιαῦτα πεπόνθασιν;

3 Οὐχί, λέγω ὑμῖν· ἀλλ' ἐὰν μὴ μετανοήτε, πάντες ὥσαύτως ἀπολείσθε.

4 Ἡ ἐκεῖνοι οἱ δέκα καὶ ὀκτῶ, ἐφ'

53 Ὁ πατήρ θέλει χωρισθῇ ἀπὸ τὸν υἱόν, καὶ ὁ υἱὸς ἀπὸ τὸν πατέρα· ἡ μήτηρ θέλει χωρισθῇ ἀπὸ τὴν θυγάτερα, καὶ ἡ θυγάτηρ ἀπὸ τὴν μητέρα· ἡ πενθερά ἀπὸ τὴν νύμφην, καὶ ἡ νύμφη ἀπὸ τὴν πενθεράν της.

54 Καὶ ἔλεγεν εἰς τοὺς ὄχλους· Ὅταν ἴδῃτε τὴν νεφέλην ἢ ὅποιαν ἀνατέλλει ἀπὸ τὴν δυσιν, παρευθὺς λέγετε· Ὅτι ἔρχεται βροχή· καὶ οὕτω γίνεται.

55 Καὶ ὅταν ἴδῃτε ὅτι φυσᾷ ὁ νότος, λέγετε· Ὅτι καύμα θέλει γίνεαι· καὶ οὕτω γίνεται.

56 Ὑποκριταί, τὸ πρόσωπον τῆς γῆς καὶ τοῦ οὐρανοῦ ἤξεύρετε νὰ δοκιμάζητε· καὶ τὸν καιρὸν τοῦτον πῶς δὲν δοκιμάζετε;

57 Καὶ διὰ τί ἀπὸ ἑαυτὸν σας δὲν κρίνετε τὸ δίκαιον;

58 Ὅταν πηγαίνῃς μετὰ τὸν ἀντιδίκον σου εἰς τὸν ἄρχοντα, εἰς τὸν δρόμον κάμε κάθε τρόπον νὰ γλυτώσῃς ἀπ' αὐτόν· μήπως καὶ σὲ ὑπάγῃ εἰς τὸν κριτὴν, καὶ ὁ κριτὴς σὲ παραδῶσῃ εἰς τὰς χεῖρας ἐκείνου ὁ ὁποῖος ζητεῖ τὰ δικαίωματα, καὶ ἐκεῖνος σὲ βάλῃ εἰς τὴν φυλακὴν.

59 Σὲ λέγω, ὅτι δὲν θέλεις ἐβγῇ ἀπ' ἐκεῖ, ἕως οὗ νὰ πληρώσῃς τὸ χρέος σου ὅλον, ἕως εἰς τὸ ἔσχατον λεπτόν.

Κεφ. ιγ'. XIII.

ΚΑΙ εἰς ἐκεῖνον τὸν καιρὸν ἦσαν παρόντες καὶ κάπαιοι, οἱ ὁποῖοι ἔλεγον εἰς τὸν Ἰησοῦν διὰ τοὺς Γαλιλαίους, τῶν ὁποίων τὸ αἷμα ὁ Πιλάτος ἀνακάτωσε μετὰ τὰς θυσίας των.

2 Καὶ ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς καὶ εἶπεν εἰς αὐτούς· Λογιάζετε ὅτι οὗτοι οἱ Γαλιλαῖοι ἦσαν ἁμαρτωλότεροι ἀπὸ ὅλους τοὺς Γαλιλαίους, διότι ἔπαθον τοιαῦτα;

3 Ὅχι, σὰς λέγω· ἀλλὰ καὶ σεῖς ἂν δὲν μετανοήσετε, ὅλοι οὕτω θέλετε ἀφανισθῇ.

4 Ἡ ἐκεῖνοι οἱ δέκα καὶ ὀκτῶ, εἰς

οὐς ἐπεσεν ὁ πύργος ἐν τῷ Σιλωάμ, καὶ ἀπέκτεινεν αὐτοὺς, δοκεῖτε ὅτι οὗτοι ὀφείλονται ἐγένοντο παρὰ πάντας ἀνθρώπους τοὺς κατοικοῦντας ἐν Ἱερουσαλὴμ;

5 Οὐχί, λέγω ὑμῖν· ἀλλ' ἐάν μὴ μετανοήτε, πάντες ὁμοίως ἀπολεισθε.

6 Ἐλεγε δὲ ταύτην τὴν παραβολὴν· Συκὴν εἶχε τις ἐν τῷ ἀμπελῶνι αὐτοῦ πεφυτευμένην· καὶ ἦλθε καρπὸν ζητῶν ἐν αὐτῇ, καὶ οὐχ εὗρεν.

7 Εἶπε δὲ πρὸς τὸν ἀμπελουργόν· Ἰδοὺ, τρία ἔτη ἔρχομαι ζητῶν καρπὸν ἐν τῇ συκῇ ταυτῇ, καὶ οὐχ εὗρισκω· ἔκκοψον αὐτήν· ἵνα τί καὶ τὴν γῆν καταργεῖ;

8 Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς λέγει αὐτῷ· Κύριε, ἄφες αὐτήν καὶ τοῦτο τὸ ἔτος, ἕως ὅτου σκάψω περὶ αὐτήν, καὶ βάλω κοπρίαν·

9 Καὶ μὲν ποιήσῃ καρπὸν· εἰ δὲ μήγε, εἰς τὸ μέλλον ἔκκοψεις αὐτήν.

10 Ἦν δὲ διδάσκων ἐν μιᾷ τῶν συναγωγῶν ἐν τοῖς σάββασι.

11 Καὶ ἰδοὺ, γυνὴ ἦν πνεῦμα ἔχουσα ἀσθενείας ἔτη δέκα καὶ ὀκτώ· καὶ ἦν συγκύπτουσα, καὶ μὴ δυναμένη ἀνακύψαι εἰς τὸ παντελές.

12 Ἰδὼν δὲ αὐτὴν ὁ Ἰησοῦς, προσεφώνησε, καὶ εἶπεν αὐτῇ· Γυναί, ἀπολέλυται τῆς ἀσθενείας σου.

13 Καὶ ἐπέθηκεν αὐτῇ τὰς χεῖρας· καὶ παραχρῆμα ἀνωρθώθη, καὶ ἐδόξαζε τὸν Θεόν.

14 Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ ἀρχισυνάγωγος, ἀγανακτῶν ὅτι τῷ σαββάτῳ ἑθεράπευσεν ὁ Ἰησοῦς, ἔλεγε τῷ ὄχλῳ· Ἐξ ἡμέραι εἰσὶν ἐν αἷς δεῖ ἐργάζεσθαι· ἐν ταύταις οὖν ἐρχόμενοι θεραπεύεσθε, καὶ μὴ τῇ ἡμέρᾳ τοῦ σαββάτου.

15 Ἀπεκρίθη οὖν αὐτῷ ὁ Κύριος, καὶ εἶπεν· Ὑποκριτὰ, ἕκαστος ὑμῶν

τοὺς ὁποίους ἐπεσεν ὁ πύργος εἰς τὸ Σιλωάμ, καὶ τοὺς ἐσκότωσε, λογιάζετε ὅτι ἐκεῖνοι ἐγιναν ἀμαρτωλοτέροι ἀπὸ ὅλων τοὺς ἀνθρώπους οἱ ὁποῖοι κάθονται μέσα εἰς τὴν Ἱερουσαλὴμ;

5 Ὁχι, σὰς λέγω· ἀλλὰ ἐάν δὲν μετανοήσητε, ὅλοι οὕτω θέλετε ἀφανισθῇ.

6 Καὶ ἔλεγε ταύτην τὴν παραβολὴν· Κάποιος ἄνθρωπος εἶχε μίαν συκέα ἐν τῷ ἀμπελίῳ τοῦ φυτευμένην· καὶ ὑπῆγεν εἰς ἐκείνην νὰ γυρεύῃ καρπὸν, καὶ δὲν εὗρισκε.

7 Καὶ εἶπεν εἰς τὸν ἀμπελουργόν· Ἰδοὺ, τρεῖς χρόνους τῶρα ἔρχομαι καὶ γυρεύω καρπὸν εἰς τὴν συκέα ταυτήν, καὶ δὲν εὗρισκω· κόψε τὴν διὰ τί ἐμποδίζει καὶ τὴν γῆν;

8 Καὶ ὁ ἀμπελουργὸς ἀπεκρίθη καὶ τὸν λέγει· Ἀθέντη, ἀφήσαι τὴν ἀκόμη καὶ τοῦτον τὸν χρόνον, ἕως οὗ νὰ σκάψω τριγύρω, καὶ νὰ βάλω κοπρίαν·

9 Καὶ ἂν κάμῃ καρπὸν, καλὰ· εἰ δὲ μὴ, εἰς τὸν ἄλλον χρόνον θέλεις τὴν κόψαι.

10 Καὶ ἐδίδασκεν εἰς μίαν συναγωγὴν τὰ σάββατα.

11 Καὶ ἐκεῖ ἦτον καὶ μία γυνὴ ἡ ὁποία εἶχε πνεῦμα ἀσθενείας δεκαοκτὼ χρόνους· καὶ ἐκαμπύλωνε, καὶ δὲν ἠμπόρει καθόλου νὰ ἰσάσῃ τὸν ἑαυτὸν της.

12 Καὶ ἀφ' οὗ τὴν εἶδεν ὁ Ἰησοῦς, τὴν ἐλάλησε, καὶ τὴν εἶπεν· Ὁ γυναι, ἐλευθεράσθαι ἀπὸ τὴν ἀσθενείαν σου.

13 Καὶ ἔβαλε τὰς χεῖράς του ἐπάνω της· καὶ παρעὐθὺς ἰσάσθη, καὶ εὐχαρίστησε τὸν Θεόν.

14 Καὶ ἀπεκρίθη ὁ ἀρχισυνάγωγος, ἀδemonῶν διότι τὸ σάββατον ἰατρεύσει ὁ Ἰησοῦς, καὶ ἔλεγεν εἰς τὸ πλῆθος· Ἐξ ἡμέραι εἶναι εἰς τὰς ὁποίας πρέπει νὰ δουλεύωσιν οἱ ἄνθρωποι· εἰς ταύτας λοιπὸν τὰς ἡμέρας ἐρχεσθε νὰ ἰατρεύσῃτε, καὶ ὄχι τὴν ἡμέραν τοῦ σαββάτου.

15 Ὁ Κύριος λοιπὸν ἀπεκρίθη, καὶ τὸν εἶπεν· Ὑποκριτὰ, καθεὶς ἀπὸ

τῷ σαββάτῳ οὐ λύει τὸν βοῦν αὐτοῦ ἢ τὸν ὄνον ἀπὸ τῆς φάτνης, καὶ ἀπαγαγὼν ποτίζει;

16 Ταύτην δὲ θυγατέρα Ἀβραάμ οὔσαν, ἣν ἔδωκεν ὁ Σατανᾶς ἰδοὺ δέκα καὶ ὀκτὼ ἔτη, οὐκ ἔδει λυθῆναι ἀπὸ τοῦ δεσμοῦ τούτου τῇ ἡμέρᾳ τοῦ σαββάτου;

17 Καὶ ταῦτα λέγοντος αὐτοῦ, κατησχύνοντο πάντες οἱ ἀντικείμενοι αὐτῷ· καὶ πᾶς ὁ ὄχλος ἔχαιρεν ἐπὶ πᾶσι τοῖς ἐνδόξοις τοῖς γινομένοις ὑπ' αὐτοῦ.

18 Ἐλεγε δέ· Τίني ὁμοία ἐστὶν ἡ βασιλεία τοῦ Θεοῦ; καὶ τίني ὁμοιώσω αὐτήν;

19 Ὅμοία ἐστὶ κόκκῳ σινάπεως, ὃν λαβὼν ἄνθρωπος ἔβαλεν εἰς κῆπον ἑαυτοῦ· καὶ ἠῤῥησε, καὶ ἐγένετο εἰς δένδρον μέγα, καὶ τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ κατεσκήνωσεν ἐν τοῖς κλάδοις αὐτοῦ.

20 Καὶ πάλιν εἶπε· Τίني ὁμοιώσω τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ;

21 Ὅμοία ἐστὶ ζύμῃ, ἣν λαβοῦσα γυνὴ ἐνέκρυψε εἰς ἀλεύρου σάτα τρία, ἕως οὗ ἐζυμώθη ὅλον.

22 Καὶ διεπορευετο κατὰ πόλεις καὶ κώμας διδάσκων, καὶ πορείαν ποιούμενος εἰς Ἱερουσαλήμ.

23 Εἶπε δέ τις αὐτῷ· Κύριε, εἰ ὀλίγοι οἱ σωζόμενοι; Ὁ δὲ εἶπε πρὸς αὐτούς·

24 Ἀγωνίζεσθε εἰσελθεῖν διὰ τῆς στενῆς πύλης· ὅτι πολλοὶ, λέγω ὑμῖν, ζητήσουσιν εἰσελθεῖν, καὶ οὐκ ἰσχύουσιν.

25 Ἀφ' οὗ ἂν ἐγερθῇ ὁ οἰκοδεσπότης, καὶ ἀποκλείσῃ τὴν θύραν, καὶ ἄρξῃσθε ἔξω ἐστάναι, καὶ κρούειν τὴν θύραν, λέγοντες, Κύριε, Κύριε, ἀνοίξον ἡμῖν· Καὶ ἀποκριθεὶς ἐρεῖ ὑμῖν· Οὐκ οἶδα ὑμᾶς πόθεν ἐστέ·

26 Τότε ἄρξεσθε λέγειν· Ἐφάγομεν ἐνώπιόν σου, καὶ ἐπίομεν, καὶ ἐν

σᾶς τὸ σάββατον δὲν λύει τὸ βοῦδιόν του ἢ τὸν ὄνον του ἀπὸ τὴν φάτνην, καὶ ὑπάγει καὶ τὸ ποτίζει;

16 Καὶ αὕτη, ἡ ὁποία εἶναι θυγάτηρ τοῦ Ἀβραάμ, τὴν ὁποίαν ἔδωκεν ὁ Σατανᾶς τώρα δεκαοκτὼ χρόνους, δὲν ἔπρεπε νὰ λυθῇ ἀπὸ τοῦ δεσμοῦ τούτου τῇ ἡμέρᾳ τοῦ σαββάτου;

17 Καὶ ὅτε ἔλεγεν αὐτὸς ταῦτα τὰ λόγια, ἐντροπιάζοντο ὅλοι ὅσοι τὸν ἠγαντιοῦντο· καὶ ὅλος ὁ ὄχλος ἔχαιρεν εἰς ὅλα ἐκεῖνα τὰ ἐνδόξα τὰ ὁποῖα ἐγίνοντο ἀπ' αὐτόν.

18 Καὶ ἔλεγε· Μὲ τί ὁμοιάζει ἡ βασιλεία τοῦ Θεοῦ; καὶ μὲ τί νὰ τὴν ὁμοιώσω;

19 Ὅμοιάζει μὲ τὸν κόκκον τοῦ σινάπεως, τὸν ὁποῖον ἐπῆρεν ἄνθρωπος, καὶ τὸν ἐσπείρειν εἰς τὸ περιβολὶ τοῦ· καὶ ἠῤῥησε, καὶ ἔγινεν ὡς ἄν δένδρον μεγάλον, καὶ τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ ἐφώλευσαν εἰς τὰ κλαδιά του.

20 Καὶ πάλιν εἶπε· Μὲ τί νὰ ὁμοιώσω τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ;

21 Ὅμοιάζει μὲ προζύμην, τὴν ὁποίαν μία γυνὴ ἐκρύψε μέσα εἰς τρία κοιλὰ ἀλεύρου, ἕως οὗ ἐζυμώθη ὅλον.

22 Καὶ ὁ Ἰησοῦς ἐπέρνα ἀπομέσσει ἀπὸ τὰς πόλεις καὶ ἀπὸ τὰ χωρία διδάσκων, καὶ πηγαίνων εἰς τὴν Ἱερουσαλήμ.

23 Καὶ κάποιος τὸν λέγει· Κύριε, ὀλίγοι εἶναι ἐκεῖνοι οἱ ὁποῖοι σώζονται; Καὶ ὁ Ἰησοῦς τοὺς εἶπεν·

24 Ἀγωνίζεσθε νὰ ἐμβῇτε ἀπὸ τὴν στενὴν τὴν πύλην· διότι πολλοὶ, σᾶς λέγω, θέλουσι ζητήσῃ νὰ ἐμβωσι, καὶ δὲν θέλουσιν ἠμπορέσει.

25 Ἀφ' οὗ σηκωθῇ ὁ οἰκοκύρης, καὶ σφαλίσῃ τὴν θύραν, καὶ ἀρχίσῃτε νὰ στέκησθε ἔξω, καὶ νὰ κτυπῇτε τὴν θύραν, καὶ νὰ λέγητε, Κύριε, Κύριε, ἀνοίξε μας· Καὶ ἐκεῖνος θέλει ἀποκριθῇ νὰ σᾶς εἰπῇ· Δέν σας ἤξεύρω ἀποποῦ εἰσθε·

26 Τότε θέλετε ἀρχίσει νὰ λέγητε· Ἐφάγομεν, καὶ ἐπίομεν ἐμπροσθέν σου,

ταῖς πλατεταῖς ἡμῶν ἐδίδαξας.

27 Καὶ ἔρεϊ· Λέγω ὑμῖν, οὐκ οἶδα ὑμᾶς πόθεν ἐστέ· ἀπόσταντε ἀπ' ἐμοῦ πάντες οἱ ἐργάται τῆς ἀδικίας.

28 Ἐκεῖ ἔσται ὁ κλαυθμὸς καὶ ὁ βρυγμὸς τῶν ὀδόντων, ὅταν ὤψῃσθε Ἀβραάμ καὶ Ἰσαὰκ καὶ Ἰακώβ, καὶ πάντας τοὺς προφῆτας, ἐν τῇ βασιλείᾳ τοῦ Θεοῦ, ὑμᾶς δὲ ἐκβαλλομένους ἔξω.

29 Καὶ ἤξουσιν ἀπὸ ἀνατολῶν καὶ δυσμῶν, καὶ ἀπὸ βορρᾶ καὶ νότου· καὶ ἀνακλιθήσονται ἐν τῇ βασιλείᾳ τοῦ Θεοῦ.

30 Καὶ ἰδοὺ, εἰσὶν ἔσχατοι οἱ ἔσονται πρῶτοι, καὶ εἰσι πρῶτοι οἱ ἔσονται ἔσχατοι.

31 Ἐν αὐτῇ τῇ ἡμέρᾳ προσήλθον τινες Φαρισαῖοι, λέγοντες αὐτῷ· Ἐξέλθε, καὶ πορεύου ἐντεῦθεν· ὅτι Ἡρώδης θέλει σε ἀποκτείνειν.

32 Καὶ εἶπεν αὐτοῖς· Πορεύθεντες εἰπατε τῇ ἀλώπεκι ταύτῃ· Ἰδοὺ, ἐκβάλλω δακμόνια, καὶ ἰάσεις ἐπιτελῶ σήμερον καὶ αὔριον, καὶ τῇ τρίτῃ τελειούμαι.

33 Πλὴν δεῖ με σήμερον καὶ αὔριον καὶ τῇ ἐχομένῃ πορεύεσθαι· ὅτι οὐκ ἐνδέχεται προφήτην ἀπολέσθαι ἔξω Ἱερουσαλὴμ.

34 Ἱερουσαλὴμ, Ἱερουσαλὴμ, ἡ ἀποκτείνουσα τοὺς προφῆτας, καὶ λιθοβολοῦσα τοὺς ἀπεσταλμένους πρὸς αὐτήν, πόσαις ἡβέλῃσαι ἐπισυνάξαι τὰ τέκνα σου, ὃν τρόπον ὄρνις τὴν ἐαυτῆς νουσιᾷν ὑπὸ τὰς πτέρυγας, καὶ οὐκ ἡβελήσατε;

35 Ἰδοὺ, ἀφίεται ὑμῖν ὁ οἶκος ὑμῶν ἔρημος· ἀμὴν δὲ λέγω ὑμῖν, ὅτι οὐ μὴ με ἴδητε ἕως ἂν ἤξη ὅτε εἴπητε· Εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου.

καὶ εἰς τὰς πλατεταῖς μας ἐδίδαξας.

27 Καὶ ἐκεῖνος θέλει εἰπεῖ· Λέγω σας, δὲν σᾶς ἤξεύρω ἀποποῦ εἰσθε· πηγαίνετε ἀπ' ἐμὲ ὅλοι οἱ ἐργάται τῆς ἀδικίας.

28 Ἐκεῖ θέλει εἶναι ὁ κλαυθμὸς καὶ ὁ βρυγμὸς τῶν ὀδόντων, ὅταν ἰδῇτε τὸν Ἀβραάμ καὶ τὸν Ἰσαὰκ καὶ τὸν Ἰακώβ, καὶ ὅλους τοὺς προφῆτας, μέσα εἰς τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ, καὶ σᾶς ἐβγαλλομένους ἔξω.

29 Καὶ θέλουσιν ἔλθει ἀπὸ τὴν ἀνατολὴν καὶ ἀπὸ τὴν δύσιν, καὶ ἀπὸ τὸν βορρᾶν καὶ ἀπὸ τὸν νότον· καὶ θέλουσι καθίσει εἰς τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ.

30 Καὶ ἰδοὺ, εἶναι ὑστερινοὶ οἱ ὁποῖοι θέλουσι γίνεαι πρῶτοι, καὶ πρῶτοι οἱ ὁποῖοι θέλουσι γίνεαι ὑστερινοί.

31 Ἐκείνην τὴν ἡμέραν ἦλθον εἰς τὸν Ἰησοῦν κάποιοι Φαρισαῖοι, καὶ τὸν ἔλεγον· Ἐβγα, καὶ πῆγαίνε ἀπέδω· διότι ὁ Ἡρώδης θέλει νὰ σε φονεύσῃ.

32 Καὶ εἶπεν εἰς αὐτοὺς· Ὑπάγετε καὶ εἰπέτε εἰς τὴν ἀλώπεκα ταύτην· Ἰδοὺ, ἐβγάλλω δακμόνια, καὶ ἰατρυνῶ σήμερον καὶ αὔριον, καὶ τὴν τρίτην ἡμέραν τελειώνομαι.

33 Ὅμως πρέπει σήμερον καὶ αὔριον καὶ τὴν ἄλλην ἡμέραν νὰ πηγαίνω· διότι δὲν ἡμπορεῖ νὰ χαλασθῇ προφήτης ἔξω ἀπὸ τὴν Ἱερουσαλὴμ.

34 Ὡς Ἱερουσαλὴμ, Ἱερουσαλὴμ, ἡ ὁποία σκοτώνεις τοὺς προφῆτας, καὶ λιθοβολεῖς τοὺς ἀπεσταλμένους εἰς σε, πόσαις φοραῖς ἡβέλῃσαι νὰ μαζώξω τὰ παιδία σου, καθὼς ἡ ὄρνις μαζώνει τὰ ὀρνιθία τῆς ὑποκάτω εἰς τὰς πτέρυγας τῆς, καὶ δὲν ἡβελήσατε;

35 Ἰδοὺ, τώρα σᾶς ἀφίεται ὁ οἶκος σας ἔρημος· καὶ λέγω σας, ὅτι δὲν θέλετε μὲ ἰδεῖ πλέον ἕως οὗ ἔλθῃ καιρὸς ὅταν εἰπῇτε· Εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου.

Κεφ. ιδ'. XIV.

ΚΑΙ ἐγένετο ἐν τῷ ἔλθειν αὐτὸν εἰς οἶκόν τινος τῶν ἀρχόντων τῶν Φαρισαίων σαββιάτῳ φηγεῖν ἄρτον, καὶ αὐτοὶ ἦσαν παρατηρούμενοι αὐτόν.

2 Καὶ ἰδοὺ, ἄνθρωπός τις ἦν ὑδρωπικὸς ἔμπροσθεν αὐτοῦ.

3 Καὶ ἀποκριθεὶς ὁ Ἰησοῦς εἶπε πρὸς τοὺς νομικοὺς καὶ Φαρισαίους, λέγων· Εἰ ἔξεστι τῷ σαββάτῳ θεραπεύειν;

4 Οἱ δὲ ἡσύχασαν. Καὶ ἐπιλαβόμενος ἰάσατο αὐτόν, καὶ ἀπέλυσε.

5 Καὶ ἀποκριθεὶς πρὸς αὐτοὺς, εἶπε· Τίνος ὑμῶν ὄνος ἢ βοῦς εἰς φρέαρ ἔμπεσείται, καὶ οὐκ εὐθέως ἀνασπάσει αὐτόν ἐν τῇ ἡμέρᾳ τοῦ σαββάτου;

6 Καὶ οὐκ ἴσχυσαν ἀνταποκριθῆναι αὐτῷ πρὸς ταῦτα.

7 Ἐλεγε δὲ πρὸς τοὺς κεκλημένους παραβολὴν, ἐπέχων πῶς τὰς πρωτοκλισίας ἐξελέγοντο, λέγων πρὸς αὐτούς·

8 Ὅταν κληθῇς ὑπὸ τινος εἰς γάμους, μὴ κατακλιθῇς εἰς τὴν πρωτοκλισίαν· μήποτε ἐντιμωτέρός σου ἢ κεκλημένος ὑπ' αὐτοῦ·

9 Καὶ ἔλθων ὁ σὲ καὶ αὐτὸν καλέσας, ἐρεῖ σοι· Δὸς τούτῳ τόπον· καὶ τότε ἀρξῇ μετ' αἰσχύνῃς τὸν ἔσχατον τόπον κατέχειν.

10 Ἄλλ' ὅταν κληθῇς, πορευθεὶς ἀνάπεσον εἰς τὸν ἔσχατον τόπον· ἵνα ὅταν ἔλθῃ ὁ κεκληκὼς σε, εἴπῃ σοι· Φίλε, προσανάβηθι ἀνώτερον. Τότε ἔσται σοι δοξαῖα ἐνώπιον τῶν συνανακειμένων σοί.

11 Ὅτι πᾶς ὁ ὑψῶν ἑαυτὸν, ταπεινωθήσεται· καὶ ὁ ταπεινῶν ἑαυτὸν, ὑψωθήσεται.

12 Ἐλεγε δὲ καὶ τῷ κεκληκώτι αὐτόν· Ὅταν ποιῇς ἄριστον ἢ δεῖπνον,

Κεφ. ιδ'. XIV.

ΚΑΙ ὅταν ὑπῆγεν εἰς ἓνα οἶκον κάποιου ἀπὸ τῶν ἀρχόντων τῶν Φαρισαίων τὸ σάββατον νὰ φάγῃ ψωμίον, αὐτοὶ τὸν παρεφύλαττον.

2 Καὶ ἰδοὺ, ἦτον ἄνθρωπός τις ὑδρωπικὸς ἔμπροσθεν του.

3 Καὶ ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς, καὶ εἶπεν εἰς τοὺς νομικοὺς καὶ εἰς τοὺς Φαρισαίους, λέγων· Ἄν ἦναι ἔξουσία τὸ σάββατον νὰ ἰατρεύῃ τις;

4 Καὶ ἐκεῖνοι ἡσύχασαν. Καὶ ὁ Ἰησοῦς πιάνων αὐτὸν τὸν ἰατρεῦσε, καὶ τὸν ἀπέλυσε.

5 Καὶ ἀπεκρίθη, καὶ εἶπεν εἰς αὐτούς· Ἄν ἤθελε πέσῃ τινὸς ὄνος ἢ βοιδιον εἰς πηγάδιον, παρευθὺς δὲν ἤθελε τὸ ἐβγάλει τὸ σάββατον;

6 Καὶ δὲν ἠμπόρεσαν νὰ τὸν ἀποκριθῶσιν εἰς ταῦτα.

7 Καὶ εἶπε καὶ μίαν παραβολὴν εἰς τοὺς καλεσμένους, ἐπειδὴ ἔβλεπε πῶς ἐδιάλεγον τὰς πρωτοκαθεδρίας, λέγων εἰς αὐτούς·

8 Ὅταν καλεσθῇς ἀπὸ κανένα εἰς γάμον, μὴν ὑπάγῃς νὰ καθίσῃς εἰς τὸν πρῶτον τόπον· μήπως καὶ εἶναι ἄλλος καλεσμένος τιμωτέρός σου·

9 Καὶ ἔλθῃ ἐκεῖνος ὁ ὁποῖος ἐκάλεσε καὶ σὲ καὶ ἐκείνον, καὶ θέλει εἰπεῖ· Δὸς εἰς τούτον τόπον· καὶ τότε θέλεις ἀρξίσει με ἐντροπὴν νὰ κρατῇς τὸν παρακάτω τόπον.

10 Ἄλλ' ὅταν καλεσθῇς, ὑπαγε κάθισαι εἰς τὸν κατώτερον τόπον· ὥστε, ὅταν ἔλθῃ ἐκεῖνος ὁ ὁποῖος σὲ ἐκάλεσε, νὰ σὲ εἴπῃ· Ὡ φίλε, ἀνάβηθι παρ' ἐπάνω. Τότε θέλει εἶναι τιμὴ σου ἔμπροσθεν ἐκείνων οἱ ὁποῖοι κάθονται μαζί σου.

11 Διότι καθεὶς ὁ ὁποῖος ὑψώνει τὸν ἑαυτόν του, θέλει ταπεινωθῇ· καὶ ὁποῖος ταπεινώνει τὸν ἑαυτόν του, θέλει ὑψωθῇ.

12 Καὶ ἔλεγεν εἰς ἐκεῖνον ὁ ὁποῖος τὸν ἐκάλεσεν· Ὅταν κάμνης γεῦμα ἢ

μὴ φῶναι τοὺς φίλους σου, μηδὲ τοὺς ἀδελφούς σου, μηδὲ τοὺς συγγενεῖς σου, μηδὲ γείτονάς πλουσίους· μήποτε καὶ αὐτοὶ σε ἀντικαλέσωσι, καὶ γένηται σοι ἀνταποδομα.

13 Ἄλλ' ὅταν ποιῇς δοχὴν, κάλει πτωχοὺς, ἀναπήρους, χωλοὺς, τυφλοὺς·

14 Καὶ μακάριος ἔσῃ· ὅτι οὐκ ἔχουσιν ἀνταποδοῦναί σοι· ἀνταποδοθήσεται γὰρ σοι ἐν τῇ ἀναστάσει τῶν δικαίων.

15 Ἀκούσας δὲ τις τῶν συναντικειμένων ταῦτα, εἶπεν αὐτῷ· Μακάριος ὃς φάγεται ἄρτον ἐν τῇ βασιλείᾳ τοῦ Θεοῦ.

16 Ὁ δὲ εἶπεν αὐτῷ· Ἄνθρωπός τις ἐποίησε δείπνον μέγα, καὶ ἐκάλεσε πολλοὺς.

17 Καὶ ἀπέστειλε τὸν δούλον αὐτοῦ τῇ ὥρᾳ τοῦ δείπνου εἰπεῖν τοῖς κεκλημένοις· Ἐρχεσθε, ὅτι ἡδη ἑτοιμὰ ἐστὶ πάντα.

18 Καὶ ἤρξαντο ἀπὸ μιᾶς παραιτεῖσθαι πάντες. Ὁ πρῶτος εἶπεν αὐτῷ· Ἀγρὸν ἠγόρασα, καὶ ἔχω ἀνάγκην ἐξελθεῖν καὶ ἰδεῖν αὐτόν· ἐρωτῶ σε, ἔχε με παρητημένον.

19 Καὶ ἕτερος εἶπε· Ζεύγη βοῶν ἠγόρασα πέντε, καὶ πορεύομαι δοκιμάσαι αὐτά· ἐρωτῶ σε, ἔχε με παρητημένον.

20 Καὶ ἕτερος εἶπε· Γυναῖκα ἔγνημα, καὶ διὰ τοῦτο οὐ δύναμαι ελθεῖν.

21 Καὶ παραγενόμενος ὁ δούλος ἐκεῖνος ἀπήγγειλε τῷ κυρίῳ αὐτοῦ ταῦτα. Τότε ὀργισθεὶς ὁ οἰκοδεσπότης εἶπε τῷ δούλῳ αὐτοῦ· Ἐξέλθε ταχέως εἰς τὰς πλατείας καὶ ῥύμας τῆς πόλεως, καὶ τοὺς πτωχοὺς καὶ ἀναπήρους καὶ χωλοὺς καὶ τυφλοὺς εἰσάγαγε ὧδε.

22 Καὶ εἶπεν ὁ δούλος· Κύριε, γέγονεν ὡς ἐπέταξας, καὶ ἐτι τοπὸς ἐστί.

δείπνον, μὴ καλῆς τοὺς φίλους σου, μηδὲ τοὺς ἀδελφούς σου, μηδὲ τοὺς συγγενεῖς σου, μηδὲ τοὺς γείτονάς σου τοὺς πλουσίους· μήπως καὶ αὐτοὶ σὲ ἀντικαλέσωσι, καὶ σοὶ τὸ ἀνταποδώσωσιν.

13 Ἄλλ' ὅταν κάμνης κάλεσμα, κάλεσαι τοὺς πτωχοὺς, τοὺς βλαμμένους, τοὺς χωλοὺς, τοὺς τυφλοὺς·

14 Καὶ θέλεις εἶσαι μακάριος· διότι δὲν ἔχουσι νὰ σοὶ τὸ ἀνταποδώσωσι· καὶ θέλει σοὶ ἀνταποδοθῇ εἰς τὴν ἀνάστασιν τῶν δικαίων.

15 Καὶ καθὼς ἤκουσεν εἰς ἀπ' ἐκείνους οἱ ὅποιοι ἐκάθοντο μαζὶ ταῦτα τὰ λόγια, τὸν εἶπε· Μακάριος εἶναι ἐκεῖνος ὁ ὅποιος φάγῃ ψωμὸν εἰς τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ.

16 Καὶ ὁ Ἰησοῦς τὸν εἶπεν· Ἄνθρωπός τις ἔκαμε μέγα δαῖπνον, καὶ ἐκάλεσε πολλοὺς.

17 Καὶ εἰς τὴν ὥραν τοῦ δείπνου ἔστειλε τὸν δούλον του νὰ εἰπῇ εἰς τοὺς καλεσμένους· Ἐλάτε, διότι τὰρα εἶναι ὅλα ἑτοιμα.

18 Καὶ ἤρχισαν ὅλοι μὲ μίαν γνώμην νὰ παραιτῶνται. Καὶ ὁ πρῶτος τὸν εἶπε· Χωρίφιον ἠγόρασα, καὶ ἔχω ἀνάγκην νὰ ὑπάγω νὰ τὸ ἰδῶ· παρακαλῶ σε, ἔχε με παρητημένον.

19 Καὶ ἄλλος εἶπε· Πέντε ζευγάρια βοῖδια ἠγόρασα, καὶ ὑπάγω νὰ τὰ δοκιμάσω· παρακαλῶ σε, ἔχε με παρητημένον.

20 Καὶ ἄλλος εἶπεν· Ἐγὼ ὑπανδρεύθην, καὶ δὲν ἡμπορῶ νὰ ἔλθω.

21 Καὶ ὑπῆγεν ὁ δούλος ἐκεῖνος, καὶ εἶπεν εἰς τὸν αἰθέτην του ἐκεῖνα. Τότε ἐθυμῶθη ὁ οἰκοκύριος ἐκεῖνος, καὶ εἶπεν εἰς τὸν δούλον του· Ἐβγα ἔξω ὀλίγηρα εἰς τὰς πλατείας καὶ εἰς τὰς ῥύμας τῆς πόλεως, καὶ τοὺς πτωχοὺς καὶ βλαμμένους καὶ χωλοὺς καὶ τυφλοὺς φέρε ἔδω.

22 Καὶ εἶπεν ὁ δούλος· Λυθέντη, ἔγινε καθὼς ὥρισας, καὶ ἀκόμη εἶναι τόπος ἄδειος.

23 Καὶ εἶπεν ὁ κύριος πρὸς τὸν δοῦλον· Ἐξέλθε εἰς τὰς ὁδοὺς καὶ φραγμούς, καὶ ἀνάγκασον εἰσελθεῖν, ἵνα γεμισθῇ ὁ οἶκός μου.

24 Λέγω γὰρ ὑμῖν, ὅτι οὐδεὶς τῶν ἀνδρῶν ἐκείνων τῶν κεκλημένων γεύσεται μου τοῦ δείπνου.

25 Συνεπορεύοντο δὲ αὐτῷ ὄχλοι πολλοί· καὶ στραφεὶς εἶπε πρὸς αὐτούς·

26 Εἴ τις ἔρχεται πρὸς με, καὶ οὐ μισεῖ τὸν πατέρα ἑαυτοῦ, καὶ τὴν μητέρα, καὶ τὴν γυναῖκα, καὶ τὰ τέκνα, καὶ τοὺς ἀδελφούς, καὶ τὰς ἀδελφάς, ἔτι δὲ καὶ τὴν ἑαυτοῦ ψυχὴν, οὐ δύναται μου μαθητὴς εἶναι.

27 Καὶ ὅστις οὐ βαστάζει τὸν σταυρὸν αὐτοῦ, καὶ ἔρχεται ὀπίσω μου, οὐ δύναται μου εἶναι μαθητὴς.

28 Τίς γὰρ ἐξ ὑμῶν, θέλων πύργον οἰκοδομῆσαι, οὐχὶ πρῶτον καθίσας ψηφίζει τὴν δαπάνην, εἰ ἔχει τὰ πρὸς ἀπαρτισμόν;

29 Ἴνα μήποτε θέντος αὐτοῦ θεμέλιον, καὶ μὴ ἰσχύοντος ἐκτελέσαι, πάντες οἱ θεωροῦντες ἄρξωνται ἐμπαίζειν αὐτῷ, λέγοντες·

30 Ὅτι οὗτος ὁ ἄνθρωπος ἤρξατο οἰκοδομεῖν, καὶ οὐκ ἰσχυσεν ἐκτελέσαι.

31 Ἡ τίς βασιλεὺς πορευόμενος συμβαλεῖν ἐτέρῳ βασιλεῖ εἰς πόλεμον, οὐχὶ καθίσας πρῶτον βουλευεται, εἰ δυνατός ἐστιν ἐν δέκα χιλιάσιν ἀπαντῆσαι τῷ μετὰ εἴκοσι χιλιάδων ἐρχομένῳ ἐπ' αὐτόν;

32 Εἰ δὲ μήγε, ἔτι αὐτοῦ πόρρω ὄντος, πρεσβειὰν ἀποστέλλας, ἐρωτᾷ τὰ πρὸς εἰρήνην.

33 Οὕτως οὖν πᾶς ἐξ ὑμῶν, ὃς οὐκ ἀποτάσσεται πᾶσι τοῖς ἑαυτοῦ ὑπάρχουσιν, οὐ δύναται μου εἶναι μαθητὴς.

34 Καλὸν τὸ ἅλας· ἐὰν δὲ τὸ ἅλας υἠρανθῇ, ἐν τίνι ἀρτυθήσεται;

23 Καὶ λέγει ὁ αὐθέντης εἰς τὸν δοῦλον του· Ἐβγα ἔξω εἰς τοὺς δρόμους καὶ εἰς τοὺς φραγμούς, καὶ ἀνάγκασέ τοὺς νὰ ἔλθωσι μέσα, διὰ νὰ γεμισθῇ ὁ οἶκός μου.

24 Διότι λέγω σὺς, ὅτι μὴδὲ κἀνεὶς ἀπὸ τούτων ἀνδρῶν ἐκείνων τοὺς καλεσμένους θέλει γευθῇ ἀπὸ τοῦ δείπνου μου.

25 Καὶ ὄχλοι πολλοὶ ἐπήγγινον μαζὶ μετὰ τὸν Χριστόν· καὶ ἐγύρισε καὶ τοὺς εἶπεν·

26 Ἄνισως καὶ κἀνεὶς ἔρχεται εἰς ἐμὲ, καὶ δὲν μισῇ τὸν πατέρα, καὶ τὴν μητέρα του, καὶ τὴν γυναῖκά του, καὶ τὰ παῖδιά του, καὶ τοὺς ἀδελφούς του, καὶ τὰς ἀδελφάς του, ἀκόμη καὶ τὴν ζωὴν του, δὲν ἡμπορεῖ νὰ ᾖ μαθητὴς μου.

27 Καὶ ὅποιος δὲν βαστᾷ τὸν σταυρὸν του, καὶ ἔρχεται ὀπίσω μου, δὲν ἡμπορεῖ νὰ ᾖ μαθητὴς μου.

28 Διότι ποῖος ἀπὸ σᾶς, θέλων νὰ κτίσῃ ἕνα πύργον, δὲν καθίζει πρῶτον καὶ λογαριάζει τὸ ἐξόδον, ἂν ἔχη νὰ τὸν τελειώσῃ;

29 Μήπως καὶ βάλῃ θεμέλιον, καὶ δὲν ἡμπορέῃ νὰ τὸν τελειώσῃ, καὶ ἄρχισωσιν ὅλοι ὅσοι τὸν βλέπουσι νὰ τὸν περιπαίξωσι, λέγοντες·

30 Ὅτι οὗτος ὁ ἄνθρωπος ἤρχισε νὰ κτίσῃ, καὶ δὲν ἡμπόρεσε νὰ τὸ τελειώσῃ.

31 Ἡ τίς βασιλεὺς, ὁ ὁποῖος ὑπάγει νὰ πολεμήσῃ μετὰ ἄλλου βασιλέα, δὲν καθίζει πρῶτον καὶ συμβουλευεται, ἂν ἡμπορῇ μετὰ δέκα χιλιάδας νὰ ἀπαντῇ ἐκείνῳ ὁ ὁποῖος ἔρχεται ἐπάνω του μετὰ εἴκοσι χιλιάδας;

32 Εἰ δὲ δὲν ἡμπορεῖ, ἐν ᾧ ἀκόμη ἐκεῖνος εἶναι μακρὰν, στέλλει πρέσβεις, καὶ παρακαλεῖ (νὰ κάμῃ) εἰρήνην.

33 Οὕτω λοιπὸν καὶ καθεὶς ἀπὸ σᾶς, ὁ ὁποῖος δὲν ἀποτάσσεται ὅλα του τὰ ὑπάρχοντα, δὲν δύναται νὰ ᾖ μαθητὴς μου.

34 Καλὸν τὸ ἅλας· ἐὰν ὅμως τὸ ἅλας γίνῃ ἀνάλατον, μετὰ τί νὰ ἁλισθῇ;

35 Ούτε εἰς γῆν, οὔτε εἰς κοπρίαν
εὐθετόν ἐστιν· ἔξω βάλλουσιν αὐτό.
Ὁ ἔχων ὥτα ἀκούειν, ἀκουέτω.

Κε β. ιε'. XV.

ἮΞΑΝ δὲ ἐγγίζοντες αὐτῷ πάντες
οἱ τελῶναι καὶ οἱ ἁμαρτωλοὶ, ἀκούειν
αὐτοῦ.

2 Καὶ διεγόγγυζον οἱ Φαρισαῖοι καὶ
οἱ Γραμματεῖς, λέγοντες· Ὅτι οὗτος
ἁμαρτωλοὺς προσδέχεται, καὶ συνεσ-
θίβει αὐτοῖς.

3 Εἶπε δὲ πρὸς αὐτοὺς τὴν παρα-
βολὴν ταύτην, λέγων·

4 Τίς ἄνθρωπος ἐξ ὑμῶν ἔχων ἑκα-
τὸν πρόβατα, καὶ ἀπολέσας ἓν ἐξ
αὐτῶν, οὐ καταλείπει τὰ ἐννενηκον-
ταεννέα ἐν τῇ ἐρήμῳ, καὶ πορεύεται
ἐπὶ τὸ ἀπολωλός, ἕως εὕρῃ αὐτό;

5 Καὶ εὕρων, ἐπιτίθουσιν ἐπὶ τοὺς
ὤμους αὐτοῦ, χαίρων·

6 Καὶ ἔλθων εἰς τὸν οἶκον, συγκα-
λεῖ τοὺς φίλους καὶ τοὺς γείτονας,
λέγων αὐτοῖς· Συγχαρήτε μοι, ὅτι
εὑρον τὸ πρόβατόν μου τὸ ἀπολωλός.

7 Λέγω ὑμῖν, ὅτι οὕτω χαρὰ ἔσται
ἐν τῷ οὐρανῷ ἐπὶ ἐνὶ ἁμαρτωλῷ με-
τανοοῦντι, ἢ ἐπὶ ἐννενηκονταεννέα
δικαίοις, οἵτινες οὐ χρεῖαν ἔχουσι
μετανοίας.

8 Ἡ τίς γυνὴ δραχμὰς ἔχουσα δέκα,
εἰάν ἀπολέσῃ δραχμὴν μίαν, οὐχὶ
ἅπτει λύχνον, καὶ σαροῖ τὴν οἰκίαν,
καὶ ζητεῖ ἐπιμελῶς, ἕως οὗτο εὕρῃ;

9 Καὶ εὐροῦσα συγκαλεῖται τὰς
φίλας καὶ τὰς γείτονας, λέγουσα·
Συγχαρήτε μοι, ὅτι εὑρον τὴν δραχ-
μὴν ἣν ἀπόλεσα.

10 Οὕτω, λέγω ὑμῖν, χαρὰ γίνεται
ἐνώπιον τῶν ἀγγέλων τοῦ Θεοῦ ἐπὶ
ἐνὶ ἁμαρτωλῷ μετανοοῦντι.

35 Οὐδὲ διὰ τὴν γῆν, οὐδὲ διὰ τὴν
κοπρίαν εἶναι καλόν· ἀλλὰ τὸ ῥίπ-
τουσιν ἔξω. Ὅποιος ἔχει ὥτια νὰ
ἀκούῃ, ἄς ἀκούῃ.

Κε β. ιε'. XV.

ΚΑΙ ὅλοι οἱ τελῶναι καὶ ἁμαρτωλοὶ
ἐπήγαινον καὶ ἡγγίζον, νὰ τὸν ἀ-
κούωσι.

2 Καὶ οἱ Φαρισαῖοι καὶ οἱ Γραμμα-
τεῖς ἐγόγγυζον, καὶ ἔλεγον· Ὅτι
οὗτος ἁμαρτωλοὺς ἀνθρώπους δέχε-
ται, καὶ τρώγει μαζί τοὺς.

3 Καὶ εἶπεν εἰς αὐτοὺς τὴν παρα-
βολὴν ταύτην, λέγων·

4 Ποῖος ἀπὸ σᾶς ἂν ἔχη ἑκατὸν
πρόβατα, καὶ ἤθελε χάσει ἓν ἀπ'
αὐτὰ, δὲν ἀφίνει τὰ ἐννενήκοντα
ἐννέα εἰς τὴν ἐρημὸν, καὶ ὑπάγει εἰς
τὸ χαμένον, ἕως οὗ νὰ τὸ εὕρῃ;

5 Καὶ ἀφ' οὗ τοῦ εὑρῇ, τὸ βάλλει
ἐπάνω εἰς τοὺς ὤμους του, καὶ χαί-
ρεται·

6 Καὶ ἀφ' οὗ ἔλθῃ εἰς τὸν οἶκόν
του, κράζει τοὺς φίλους καὶ τοὺς γεί-
τονας, καὶ λέγει εἰς αὐτοὺς· Χαρήτε
καὶ σεῖς μὲ ἐμέ, ὅτι εὕρηκα τὸ χαμέ-
νον μου πρόβατον.

7 Λέγω σας, ὅτι τέτοια χαρὰ θέλει
εἶναι εἰς τὸν οὐρανὸν διὰ ἓνα ἁμαρ-
τωλὸν ὁ ὁποῖος μετανοεῖ, παρὰ διὰ
τοὺς ἐννενήκοντα ἐννέα δικαίους, οἱ
ὁποῖοι δὲν χρειάζονται μετάνοιαν.

8 Ἡ καμμία γυνὴ, ἣ ὁποία ἔχει
δέκα δραχμὰς, ἂν ἤθελε χάσῃ μίαν
δραχμὴν, δὲν ἀνάπτει λύχνον, καὶ
σαρονεῖ τὴν οἰκίαν, καὶ γυρεύει ἐπι-
μελῶς, ἕως οὗ νὰ τὴν εὕρῃ;

9 Καὶ ὅταν τὴν εὕρῃ, κράζει τὰς
φίλας καὶ τὰς γειτονίσσας της, καὶ
λέγει· Χαρήτε καὶ σεῖς μὲ ἐμέ, ὅτι
εὕρηκα τὴν δραχμὴν τὴν ὁποίαν ἔ-
χασα.

10 Τέτοια χαρὰ, σᾶς λέγω, γίνεται
ἐμπροσθεν τῶν ἀγγέλων τοῦ Θεοῦ
διὰ ἓνα ἁμαρτωλὸν ὁ ὁποῖος μετα-
νοεῖ.

11 Εἶπε δέ· Ἄνθρωπός τις εἶχε δύο υἱούς.

12 Καὶ εἶπεν ὁ νεώτερος αὐτῶν τῷ πατρί· Πάτερ, δός μοι τὸ ἐπιβάλλον μέρος τῆς οὐσίας. Καὶ διείλεν αὐτοῖς τὸν βίον.

13 Καὶ μετ' οὐ πολλὰς ἡμέρας συναγαγὼν ἅπαντα ὁ νεώτερος υἱός, ἀπεδήμησεν εἰς χώραν μακράν· καὶ ἐκεῖ διεσκόρπισε τὴν οὐσίαν αὐτοῦ, ζῶν ἀσώτως.

14 Δαπανήσαντος δὲ αὐτοῦ πάντα, ἐγένετο λιμὸς ἰσχυρὸς κατὰ τὴν χώραν ἐκείνην· καὶ αὐτὸς ἤρξατο ὑστερεῖσθαι.

15 Καὶ πορευθεὶς ἐκολλήθη ἐνὶ τῶν πολιτῶν τῆς χώρας ἐκείνης· καὶ ἔπεμψεν αὐτὸν εἰς τοὺς ἀγρούς αὐτοῦ βόσκειν χοίρους.

16 Καὶ ἐπεθύμει γεμίσει τὴν κοιλίαν αὐτοῦ ἀπὸ τῶν κερατίων ὧν ἤσθιον οἱ χοῖροι· καὶ οὐδεὶς ἐδίδου αὐτῷ.

17 Εἰς ἑαυτὸν δὲ ἐλθὼν, εἶπε· Πόσοι μίσθιοι τοῦ πατρός μου περισσεύουσιν ἄρτων, ἐγὼ δὲ λιμῶ ἀπόλλυμαι.

18 Ἀναστὰς πορεύσομαι πρὸς τὸν πατέρα μου, καὶ ἐρῶ αὐτῷ· Πάτερ, ἡμάρτον εἰς τὸν οὐρανὸν καὶ ἐνώπιόν σου.

19 Καὶ οὐκέτι εἰμὶ ἄξιος κληθῆναι υἱός σου· ποιήσον με ὡς ἓνα τῶν μισθίων σου.

20 Καὶ ἀναστὰς ἦλθε πρὸς τὸν πατέρα ἑαυτοῦ. Ἐτι δὲ αὐτοῦ μακρὰν ἀπέχοντος, εἶδεν αὐτὸν ὁ πατὴρ αὐτοῦ, καὶ ἐσπλαγχνίσθη· καὶ δραμὼν ἐπέπεσεν ἐπὶ τὸν τράχηλον αὐτοῦ, καὶ κατεφίλησεν αὐτόν.

21 Εἶπε δὲ αὐτῷ ὁ υἱός· Πάτερ, ἡμάρτον εἰς τὸν οὐρανὸν καὶ ἐνώπιόν σου, καὶ οὐκέτι εἰμὶ ἄξιος κληθῆναι υἱός σου.

22 Εἶπε δὲ ὁ πατὴρ πρὸς τοὺς δούλους αὐτοῦ· Ἐξενέγκατε τὴν στολὴν

11 Καὶ εἶπε· Κάποιος ἄνθρωπος εἶχε δύο υἱούς.

12 Καὶ εἶπεν ὁ μικρότερος ἀπ' αὐτοὺς εἰς τὸν πατέρα του· Ὡ πάτερ, δός με τὸ μερίδιον τὸ ὅποιον μοι τυχαίνει τῆς κληρονομίας. Καὶ ἐχώρισεν εἰς αὐτοὺς τὸν βίον του.

13 Καὶ εἰς ὀλίγας ἡμέρας ἐμάζωξεν ὅλα ὁ μικρότερος υἱός, καὶ ἀνεχώρησεν εἰς χώραν μακράν· καὶ ἐκεῖ ἐσκόρπισε τὰ πραγματὰ του, ζῶν ἀσώτως.

14 Καὶ ἀφ' οὗ τα ἐξωδίασεν αὐτὸς ὅλα, ἐγίνε πείνα μεγάλη εἰς τὴν χώραν ἐκείνην· καὶ αὐτὸς ἤρχισε νὰ γίνηται ἐνδεής.

15 Καὶ ὑπῆγε καὶ ἐκολλήθη εἰς ἓνα ἀπὸ τοὺς πολίτας τῆς χώρας ἐκείνης· καὶ ἔπεμψε τον εἰς τὰ χωράφια του, νὰ βόσκη τοὺς χοίρους.

16 Καὶ ἐπεθύμει νὰ γεμίσῃ τὴν κοιλίαν του ἀπὸ τὰ ξυλοκέριμα τὰ ὅποια ἔτρωγον οἱ χοῖροι· καὶ κἀνεὶς δὲν ἐδίδεν εἰς αὐτόν.

17 Καὶ ἀφ' οὗ ἦλθεν εἰς τὸν ἑαυτὸν του, εἶπε· Πόσοι μίσθιοι τοῦ πατρός μου περισσεύουσι ψωμίου, καὶ ἐγὼ χάνομαι ἀπὸ τὴν πείναν.

18 Ἄς σηκωθῶ καὶ ἄς ὑπάγω εἰς τὸν πατέρα μου, καὶ θέλω τὸν εἰπεῖ· Ὡ πάτερ, ἡμάρτον εἰς τὸν οὐρανὸν καὶ ἐνώπιόν σου.

19 Καὶ δὲν εἶμαι ἄξιος νὰ καλεσθῶ υἱός σου· κάμε καὶ ἐμὲ ὡς ἓνα ἀπὸ τοὺς μισθίους σου.

20 Καὶ σηκονόμενος ἦλθεν εἰς τὸν πατέρα του. Καὶ ἐν ᾧ ἀκόμη ἦτον μακρὰν, τὸν εἶδεν ὁ πατήρ του, καὶ τὸν ἐσπλαγχνίσθη· καὶ ἔτρεξε καὶ ἔπεσεν εἰς τὸν λαμὸν του, καὶ τὸν κατεφίλησε.

21 Καὶ τὸν λέγει ὁ υἱός· Ὡ πάτερ, ἡμάρτον εἰς τὸν οὐρανὸν καὶ ἐνώπιόν σου, καὶ πλέον δὲν εἶμαι ἄξιος νὰ καλεσθῶ υἱός σου.

22 Καὶ ὁ πατὴρ εἶπεν εἰς τοὺς δούλους του· Ἐβγάλατε τὴν φορεσίαν

τὴν πρώτην, καὶ ἐνδύσατε αὐτόν, καὶ δότε καὶ δακτυλίδιον εἰς τὴν χεῖρα αὐτοῦ, καὶ ὑποδήματα εἰς τοὺς πόδας.

23 Καὶ ἐνέγκαντες τὸν μῶσχον τὸν σιτευτὸν θύσατε· καὶ φαγόντες εὐφρανθῶμεν·

24 Ὅτι οὗτος ὁ υἱὸς μου νεκρὸς ἦν, καὶ ἀνέζησε· καὶ ἀπολωλὼς ἦν, καὶ εὐρέθη. Καὶ ἤρξαντο εὐφραίνεσθαι·

25 Ἦν δὲ ὁ υἱὸς αὐτοῦ ὁ πρεσβύτερος ἐν ἀγρῶν· καὶ ὡς ἐρχόμενος ἤγγισεν τῇ οἰκίᾳ, ἤκουσε συμφωνίας καὶ χορῶν.

26 Καὶ προσκαλεσάμενος ἕνα τῶν παιδῶν, ἐπυνθάνετο τί εἶπ ταῦτα.

27 Ὁ δὲ εἶπεν αὐτῷ· Ὅτι ὁ ἀδελφός σου ἦκει· καὶ ἔθυσεν ὁ πατήρ σου τὸν μῶσχον τὸν σιτευτὸν, ὅτι ὑγαίνοντα αὐτὸν ἀπέλαβεν.

28 Ὡργίσθη δὲ, καὶ οὐκ ᾔθελεν εἰσελθεῖν. Ὁ οὖν πατήρ αὐτοῦ ἐξελθὼν παρεκάλει αὐτόν.

29 Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς εἶπε τῷ πατρί· Ἰδοὺ, τοσαῦτα ἔτη δουλεύω σοι, καὶ οὐδέποτε ἐντολήν σου πωῆλθον, καὶ ἐμοὶ οὐδέποτε ἔδωκας ἔοιφον, ἵνα μετὰ τῶν φίλων μου εὐφρανθῶ·

30 Ὅτι δὲ ὁ υἱὸς σου οὗτος, ὁ καταφαγὼν σου τὸν βίον μετὰ πορνῶν, ἦλθεν, ἔδωκας αὐτῷ τὸν μῶσχον τὸν σιτευτόν.

31 Ὁ δὲ εἶπεν αὐτῷ· Τέκνον, σὺ πάντοτε μετ' ἐμοῦ εἶ, καὶ πάντα τὰ ἐμά σά ἐστιν.

32 Εὐφρανθῆναι δὲ καὶ χαρῆναι ἔδει, ὅτι ὁ ἀδελφός σου οὗτος νεκρὸς ἦν, καὶ ἀνέζησε· καὶ ἀπολωλὼς ἦν, καὶ εὐρέθη.

Κεφ. ις'. XVI.

ἘΛΕΓΕ δὲ καὶ πρὸς τοὺς μαθητάς αὐτοῦ· Ἀνθρώπος τις ἦν πλούσιος, ὃς εἶχεν οἰκονόμον· καὶ οὗτος διεβλήθη αὐτῷ, ὥς διασκορπίζων τὰ ὑπάρχοντα αὐτοῦ.

τὴν πρώτην, καὶ ἐνδύσατε τὸν, καὶ δότε καὶ δακτυλίδιον εἰς τὴν χεῖρά του, καὶ ὑποδήματα εἰς τὰ ποδάρια του.

23 Καὶ φέρετε καὶ τὸ μωσχάριον τὸ θρεπτόν καὶ σφάζατέ το· νὰ φάγωμεν, νὰ χαρῶμεν·

24 Διότι οὗτος ὁ υἱὸς μου ἦτον νεκρὸς, καὶ ἀνέζησε· καὶ χαμένος, καὶ εὐρέθη. Καὶ ἤρχισαν νὰ εὐφραίνωνται.

25 Καὶ ὁ μεγαλύτερός του υἱὸς ἦτον εἰς τὸ χωράφιον· καὶ καθὼς ἤρχετο καὶ ἤγγισεν εἰς τὴν οἰκίαν, ἤκουσε συμφωνίας καὶ χοροῦς.

26 Καὶ ἐφώνησεν ἕνα ἀπὸ τοὺς δούλους του, καὶ ἠρώτησε τί θέλει νὰ ἦναι αὐτά.

27 Καὶ ἐκεῖνος τὸν εἶπεν· Ὅτι ὁ ἀδελφός σου ἦλθε· καὶ ὁ πατήρ σου ἔσφαξε τὸ μωσχάριον τὸ θρεπτόν, διότι τὸν ἀπέλαυσεν ὑγῆ.

28 Καὶ ὀργίσθη, καὶ δὲν ᾔθελε νὰ ἔμβῃ μέσα. Ὁ πατήρ του λοιπὸν ἐβγαίνων ἔξω τὸν παρεκάλει.

29 Καὶ ἐκεῖνος ἀπεκρίθη καὶ εἶπεν εἰς τὸν πατέρα του· Ἰδοὺ, τόσους χρόνους σε δουλεύω, καὶ οὐδέποτε δὲν παρήκουσας τὴν ἐντολήν σου, καὶ κτήμιάν πορὰν δὲν με ἔδωκες ἐν ἐρίφιον, νὰ εὐφρανθῶ καὶ ἐγὼ με τοὺς φίλους μου·

30 Καὶ τώρα διότι ἦλθεν ὁ υἱὸς σου οὗτος, ὁ ὁποῖος κατέφαγε τὸν βίον σου μετὰ τὰς πόρνas, ἔσφαξας τὸ μωσχάριον τὸ θρεπτόν διὰ τὴν ἀγάπην του.

31 Καὶ ἐκεῖνος τὸν εἶπεν· ὦ τέκνον μου, σὺ πάντοτε μετ' ἐμὲ εἶσαι, καὶ ὅλα τὰ ἰδικά μου ἰδικά σου εἰναι.

32 Ἐπρεπεν ὅμως νὰ χαρῶμεν καὶ νὰ εὐφρανθῶμεν, διότι ὁ ἀδελφός σου οὗτος ἦτον νεκρὸς, καὶ ἀνέζησε· καὶ χαμένος, καὶ εὐρέθη.

Κεφ. ις'. XVI.

ΚΑΙ ἔλεγεν εἰς τοὺς μαθητάς του· Κάποιος ἄνθρωπος πλούσιος εἶχεν ἕνα οἰκονόμον· καὶ διεβλήθη εἰς αὐτόν, ὅτι σκορπίζει τὰ ὑπάρχοντά του.

2 Καὶ φωνήσας αὐτὸν, εἶπεν αὐτῷ· Τί τοῦτο ἀκούω περὶ σου; ἀπόδος τὸν λόγον τῆς οἰκονομίας σου· οὐ γὰρ δυνήσῃ ἐτι οἰκονομεῖν.

3 Εἶπε δὲ ἐν ἑαυτῷ ὁ οἰκονόμος· Τί ποιήσω, ὅτι ὁ κύριός μου ἀφαιρεῖται τὴν οἰκονομίαν ἀπ' ἐμοῦ; σκάπτειν οὐκ ἰσχύω, ἐπατεῖν κίσχυνομαι.

4 Ἐγνων τί ποιήσω, ἵνα ὅταν μετασταθῇ τῆς οἰκονομίας, δέξωνταί με εἰς τοὺς οἴκους αὐτῶν.

5 Καὶ προσκαλεσάμενος ἓνα ἕκαστον τῶν χρεωφειλετῶν τοῦ κυρίου ἑαυτοῦ, ἔλεγε τῷ πρώτῳ· Πόσον ὀφείλεις τῷ κυρίῳ μου;

6 Ὁ δὲ εἶπεν· Ἑκατὸν βάτους ἐλαίου. Καὶ εἶπεν αὐτῷ· Δέξαι σου τὸ γράμμα, καὶ καθίσας ταχέως γράψον πεντήκοντα.

7 Ἐπειτα ἑτέρῳ εἶπε· Σὺ δὲ πόσον ὀφείλεις; Ὁ δὲ εἶπεν, Ἑκατὸν κόρους σίτου· Καὶ λέγει αὐτῷ· Δέξαι σου τὸ γράμμα, καὶ γράψον ὀγδοήκοντα.

8 Καὶ ἐπῆνεσεν ὁ κύριος τὸν οἰκονόμον τῆς ἀδικίας, ὅτι φρονίμως ἐποίησεν· ὅτι οἱ υἱοὶ τοῦ αἰῶνος τούτου φρονιμώτεροι ὑπὲρ τοὺς υἱοὺς τοῦ φωτός εἰς τὴν γενεάν τὴν ἑαυτῶν εἰσι.

9 Καὶ γὰρ ὑμῖν λέγω· Ποιήσατε ἑαυτοῖς φίλους ἐκ τοῦ μαμωνᾶ τῆς ἀδικίας· ἵνα ὅταν ἐκλίπητε, δεξῶνται ὑμᾶς εἰς τὰς αἰωνίους σκηνάς.

10 Ὁ ὅ πιστὸς ἐν ἐλαχίστῳ, καὶ ἐν πολλῷ πιστὸς ἐστί· καὶ ὁ ἐν ἐλαχίστῳ ἄδικος, καὶ ἐν πολλῷ ἄδικος ἐστί.

11 Εἰ οὖν ἐν τῷ ἁδίκῳ μαμωνᾷ πιστοὶ οὐκ ἐγένεσθε, τὸ ἀληθινὸν τίς ὑμῖν πιστεύσει;

12 Καὶ εἰ ἐν τῷ ἁλλοτρίῳ πιστοὶ

2 Καὶ ἐφώναξεν αὐτὸν, καὶ τὸν εἶπε· Τί εἶναι ταῦτα τὰ ὅποια ἀκούω διασέ; δός με λογαριασμὸν διὰ τὴν οἰκονομίαν σου· διότι δὲν θέλεις ἡμπορέσει πλέον νὰ οἰκονομήῃς.

3 Καὶ ὁ οἰκονόμος εἶπε μέσα του· Τί νὰ κάμω, ἐπειδὴ πέρνει ὁ αὐθέντης μου τὴν οἰκονομίαν ἀπ' ἐμέ; νὰ σκάπτω δὲν δύναμαι, νὰ ζητῶ ἐντρέπομαι.

4 Ἡξεύρω τί θέλω κάμει, διὰ νὰ μὲ δεχθῶσι τινὲς εἰς τοὺς οἴκους των, ὅταν ἀλλαχθῶ ἀπὸ τὴν οἰκονομίαν.

5 Καὶ ἐπροσκάλεσε καθένα ἀπὸ τοὺς χρεωφειλέτας τοῦ αὐθέντου του, καὶ εἶπεν εἰς τὸν πρῶτον· Πόσα χρεωστεῖς εἰς τὸν αὐθέντην μου;

6 Καὶ ἐκεῖνος εἶπεν· Ἑκατὸν μέτρα λαδίου. Καὶ τὸν λέγει· Ἐπαρε τὴν ἀποδείξιν σου, καὶ καθίσαι ὀγλίγωρα καὶ γράψαι πενήντα.

7 Καὶ εἰς τὸν ἄλλον εἶπε· Καὶ σὺ πόσα χρεωστεῖς; Καὶ ἐκεῖνος εἶπεν, Ἑκατὸν κοιλὰ σιταρίου· Καὶ τὸν λέγει· Ἐπαρε τὴν ἀποδείξιν σου, καὶ γράψαι ὀγδοήκοντα.

8 Καὶ ἐπῆνεσεν ὁ αὐθέντης τὸν οἰκονόμον τῆς ἀδικίας, ὅτι φρόνιμα ἐπορεύθη· διότι οἱ υἱοὶ τοῦ αἰῶνος τούτου εἶναι φρονιμώτεροι περισσότερον ἀπὸ τοὺς υἱοὺς τοῦ φωτός εἰς τὴν γενεάν των.

9 Καὶ ἐγὼ σᾶς λέγω· Κάμετε φίλους εἰς τὸν ἑαυτὸν σας ἀπὸ τὸν πλοῦτον τῆς ἀδικίας· καὶ ὅποτε ἀποθάνητε, θέλουσι σᾶς δεχθῇ εἰς τὰς αἰωνίους σκηνάς.

10 Ὅποιος εἶναι πιστὸς εἰς τὸν ὀλίγον, καὶ εἰς τὸ πολὺ πιστὸς εἶναι· καὶ ὅποιος εἶναι ἄδικος εἰς τὸ ὀλίγον, καὶ εἰς τὸ πολὺ ἄδικος εἶναι.

11 Ἄν λοιπὸν εἰς τὸν ἄδικον πλοῦτον δὲν ἐγίνετε πιστοὶ, πῶς θέλει σᾶς ἐμπιστευθῇ τὸν ἀληθινόν;

12 Καὶ ἐὰν εἰς τὰ ξένα δὲν ἐγίνετε

οὐκ ἐγένεσθε, τὸ ὑμέτερον τίς ὑμῖν δώσει;

13 Οὐδεὶς οἰκίτης δύναται δυσὶ κυρίοις δουλεῖν· ἢ γὰρ τὸν ἓνα μισήσει, καὶ τὸν ἕτερον ἀγαπήσει· ἢ ἐνὸς ἀνθρώπου, καὶ τοῦ ἑτέρου καταφρονήσει· οὐ δύνασθε Θεῷ δουλεῖν καὶ μαμωνᾷ.

14 Ἦκουον δὲ ταῦτα πάντα καὶ οἱ Φαρισαῖοι, φιλάργυροι ὑπάρχοντες· καὶ ἐξεμνηστήριζον αὐτόν.

15 Καὶ εἶπεν αὐτοῖς· Ὑμεῖς ἐστε οἱ δικαιοῦντες ἑαυτοὺς ἐνώπιον τῶν ἀνθρώπων· ὁ δὲ Θεὸς γινώσκει τὰς καρδίας ὑμῶν· ὅτι τὸ ἐν ἀνθρώποις ὑψηλὸν, βδέλυγμα ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ ἐστίν.

16 Ὁ νόμος καὶ οἱ προφῆται ἕως Ἰωάννου· ἀπὸ τότε ἡ βασιλεία τοῦ Θεοῦ εὐαγγελίζεται, καὶ πᾶς εἰς αὐτὴν βιάζεται.

17 Εὐκοπώτερον δὲ ἐστὶ τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν παρελθεῖν, ἢ τοῦ νόμου μίαν κεραίαν πεσεῖν.

18 Πᾶς ὁ ἀπολύων τὴν γυναῖκα αὐτοῦ, καὶ γαμῶν ἑτέραν, μοιχεύει· καὶ πᾶς ὁ ἀπολελυμένην ἀπὸ ἀνδρὸς γαμῶν, μοιχεύει.

19 Ἄνθρωπος δέ τις ἦν πλούσιος, καὶ ἐνεδιούσκετο πορφύραν καὶ βύσσον, εὐφραίνόμενος καθ' ἡμέραν λαμπρῶς.

20 Πτωχὸς δέ τις ἦν ὀνόματι Λάζαρος, ὃς ἐβέβηκε πρὸς τὸν πυλῶνα αὐτοῦ ἡλωμένος·

21 Καὶ ἐπιθυμῶν χορτασθῆναι ἀπὸ τῶν ψιγίων τῶν πιπτόντων ἀπὸ τῆς τραπέζης τοῦ πλουσίου· ἀλλὰ καὶ οἱ κύνες ἐρχόμενοι ἀπέλειχον τὰ ἔλκη αὐτοῦ.

22 Ἐγένετο δὲ ἀποθανεῖν τὸν πτωχόν, καὶ ἀπενεχθῆναι αὐτὸν ὑπὸ

πιστοῖ, τὸν ἰδικόν σας πλοῦτον τίς θέλει σᾶς δώσει;

13 Κανείς δούλος δὲν δύναται νὰ δουλεύῃ δύο αὐθέντας· διότι ἢ τὸν ἓνα θέλει μισήσει, καὶ τὸν ἄλλον θέλει ἀγαπήσει· ἢ τὸν ἓνα θέλει διαλέξει, καὶ τὸν ἄλλον θέλει καταφρονήσει· δὲν δύνασθε νὰ δουλεύητε Θεὸν καὶ πλοῦτον.

14 Καὶ οἱ Φαρισαῖοι ἤκουσαν ταῦτα ὅλα, καὶ τὸν ἐγέλων· διότι ἦσαν φιλάργυροι.

15 Καὶ εἶπεν εἰς αὐτούς· Σεῖς εἰσθε ἐκεῖνοι, οἱ ὅποιοι δικαιοῦντε τὸν ἑαυτοῦ σας ἐμπροσθεν τῶν ἀνθρώπων· ἀλλὰ ὁ Θεὸς γνωρίζει τὰς καρδίας σας· διότι ἐκεῖνο τὸ ὅποιον εἶναι ὑψηλὸν ἐμπροσθεν τῶν ἀνθρώπων, εἶναι σκχασία ἐμπροσθεν τοῦ Θεοῦ.

16 Ὁ νόμος καὶ οἱ προφῆται ἕως τὸν καιρὸν τοῦ Ἰωάννου ἦσαν· ἀπὸ τότε ἡ βασιλεία τοῦ Θεοῦ εὐαγγελίζεται, καὶ κάθε ἄνθρωπος εἰς αὐτὴν βιάζεται.

17 Εὐκολώτερον εἶναι νὰ παρέλθῃ ὁ οὐρανὸς καὶ ἡ γῆ, παρὰ νὰ πέσῃ ἀπὸ τὸν νόμον μία ἄκρη.

18 Καθεὶς ὁ ὁποῖος ἀφήσῃ τὴν γυναῖκά του, καὶ ὑπανδρευθῇ ἄλλην, εἶναι μοιχός· καὶ καθεὶς ὁ ὁποῖος ὑπανδρεύεται γυναῖκα ἀπολελυμένην ἀπὸ τὸν ἄνδρα της, μοιχεύει.

19 Ἦτον δὲ ἄνθρωπός τις πλούσιος, καὶ ἐνδύνετο κόκκιναν καὶ βύσσιναν φορέματα, καὶ εὐφραίνετο καθ' ἡμέραν λαμπρῶς.

20 Καὶ ἦτον καὶ πτωχὸς τις τὸ ὄνομά του Λάζαρος, ὁ ὁποῖος ἦτον ἐρριμμένος ἐμπρὸς εἰς τὴν πύλην τοῦ πληγωμένου·

21 Καὶ ἐπεθύμει νὰ χορτασθῇ ἀπὸ τὰς ψίγας αἱ ὁποῖαι ἐπίπτον ἀπὸ τὴν τραπέζαν τοῦ πλουσίου· ἀλλὰ καὶ οἱ σκύλοι ἤρχοντο καὶ ἐγλυφον τὰς πληγὰς του.

22 Καὶ ἦλθε καιρὸς καὶ ἀπέθανεν ὁ πτωχός, καὶ τὸν ἐπῆραν οἱ ἄγγελοι,

τῶν ἀγγέλων εἰς τὸν κόλπον τοῦ Ἀβραάμ. Ἀπέθανε δὲ καὶ ὁ πλούσιος, καὶ ἐτάφη.

23 Καὶ ἐν τῷ ᾧ ἤδη ἐπῆρας τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ, ὑπάρχων ἐν βασάνοις, ὅρα τὸν Ἀβραάμ ἀπὸ μακρόθεν, καὶ Λάζαρον ἐν τοῖς κόλποις αὐτοῦ.

24 Καὶ αὐτὸς φωνήσας εἶπε· Πάτερ Ἀβραάμ, ἐλέησον με, καὶ πέμψον Λάζαρον, ἵνα βάβῃ τὸ ἄκρον τοῦ δακτύλου αὐτοῦ ὕδατος, καὶ καταψύξῃ τὴν γλῶσσάν μου· ὅτι ὀδυνῶμαι ἐν τῇ φλογὶ ταύτῃ.

25 Εἶπε δὲ Ἀβραάμ· Τέκνον, μνησθητί ὅτι ἀπέλαβες σὺ τὰ ἀγαθὰ σου ἐν τῇ ζωῇ σου, καὶ Λάζαρος ὁμοίως τὰ κακὰ· νῦν δὲ ὁδε παρακαλεῖται, σὺ δὲ ὀδυνᾷσαι.

26 Καὶ ἐπὶ πᾶσι τούτοις, μεταξὺ ἡμῶν καὶ ὑμῶν χάσμα μέγα ἐστήρικται, ὅπως οἱ θέλοντες διαβῆναι ἐντεῦθεν πρὸς ἡμᾶς, μὴ δύνανται, μηδὲ οἱ ἐκείθεν πρὸς ἡμᾶς διαπερῶσιν.

27 Εἶπε δέ· Ἐρωτῶ οὖν σε, πάτερ, ἵνα πέμψῃς αὐτὸν εἰς τὸν οἶκον τοῦ πατρός μου·

28 Ἐγὼ γὰρ πέντε ἀδελφούς· ὅπως διαμαρτύρηται αὐτοῖς, ἵνα μὴ καὶ αὐτοὶ ἔλθωσιν εἰς τὸν τόπον τοῦτον τῆς βασάνου.

29 Λέγει αὐτῷ Ἀβραάμ· Ἐχουσι Μωσῆς καὶ τοὺς προφῆτας· ἀκουσάτωσαν αὐτῶν.

30 Ὁ δὲ εἶπεν· Οὐχί, πάτερ Ἀβραάμ· ἀλλ' ἐάν τις ἀπὸ νεκρῶν πορευθῇ πρὸς αὐτοὺς, μετανοήσουσιν.

31 Εἶπε δὲ αὐτῷ· Εἰ Μωσέως καὶ τῶν προφητῶν οὐκ ἀκούουσιν, οὐδὲ ἐάν τις ἐκ νεκρῶν ἀναστῇ, πεισθίσονται.

καὶ τὸν ὑπῆγαν εἰς τὸν κόλπον τοῦ Ἀβραάμ. Καὶ ἀπέθανε καὶ ὁ πλούσιος, καὶ ἐτάφη.

23 Καὶ μέσα εἰς τὸν ἄδην, εὐρισκόμενος εἰς τὰ βασάνα, ἐσήκωσε τὰ ὀμμάτιά του, καὶ εἶδε τὸν Ἀβραάμ ἀπὸ μακρὰν, καὶ τὸν Λάζαρον εἰς τοὺς κόλπους του.

24 Καὶ αὐτὸς ἐφώναξε, καὶ εἶπεν· ὦ πάτερ Ἀβραάμ, ἐλέησον με, καὶ πέμψαι τὸν Λάζαρον, νὰ βάβῃ τὴν ἄκραν τοῦ δακτύλου του εἰς τὸ νερόν, καὶ νὰ δροσίσῃ τὴν γλῶσσάν μου· διότι βασανίζομαι μέσα εἰς τὴν φλόγα ταύτην.

25 Καὶ ὁ Ἀβραάμ τὸν εἶπεν· ὦ τέκνον, ἐνθυμήσου, ὅτι σὺ ἀπέλαβες τὰ ἀγαθὰ σου εἰς τὴν ζωὴν σου, καὶ ὁ Λάζαρος ὁμοίως τὰ κακὰ· καὶ τώρα οὗτος παρακαλεῖται, καὶ σὺ λυπεῖσαι.

26 Καὶ ἐπάνω εἰς ὅλα ταῦτα, ἀνάμεσον εἰς σᾶς καὶ εἰς ἡμᾶς εἶναι μέγαλον χάσμα, διὰ νὰ μὴ δύνανται ἐκεῖνοι οἱ ὁποῖοι θέλουσι νὰ περάσωσιν ἀπὸ τῶν σᾶς, μηδὲ ἐκεῖνοι οἱ ὁποῖοι εἶναι ἀπὸ τῶν σᾶς, νὰ περῶσιν εἰς ἡμᾶς.

27 Καὶ ἐκεῖνος εἶπε· Παρακαλῶ σε λοιπόν, ὦ πάτερ, νὰ τὸν πέμψῃς εἰς τὸν οἶκον τοῦ πατρός μου·

28 Διότι ἔχω πέντε ἀδελφούς· διὰ νὰ τοὺς μαρτυρήσῃ ταῦτα, διὰ νὰ μὴ ἔλθωσι καὶ αὐτοὶ εἰς τὸν τόπον τοῦτον τῆς βασάνου.

29 Λέγει εἰς αὐτὸν ὁ Ἀβραάμ· Ἐχουσι τὸν Μωϋσῆν καὶ τοὺς προφῆτας· ἄς ἀκούσωσιν αὐτοὺς.

30 Καὶ ἐκεῖνος εἶπεν· Ὁχι, πάτερ Ἀβραάμ· ἀλλ' ἂν ὑπάγῃ κανεὶς ἀπὸ τῶν νεκρῶν εἰς ἐκείνους, θέλουσι μετανοήσει.

31 Καὶ ὁ Ἀβραάμ τὸν εἶπεν· Ἄν τὸν Μωϋσῆν καὶ τοὺς προφῆτας δὲν ἀκούωσιν, οὐδὲ ἂν ἀναστηθῇ κανεὶς ἀπὸ τῶν νεκρῶν, θέλουσι τὸν πιστεῦσαι.

Κεφ. ιζ'. XVII.

ΕΙΠΕ δὲ πρὸς τοὺς μαθητάς· Ἀνένδεκτόν ἐστι μὴ ἔλθειν τὰ σκάνδαλα· οὐκ ἔστι δὲ, δι' οὗ ἔρχεται.

2 Λυσιτελεῖ αὐτῶν, εἰ μύλος ὀνίκος περικείται περὶ τὸν τράχηλον αὐτοῦ, καὶ ἔρριπται εἰς τὴν θάλασσαν, ἢ ἵνα σκανδαλίῃ ἓνα τῶν μικρῶν τούτων.

3 Προσέχετε ἑαυτοῖς. Ἐάν τις ἀμάρτη εἰς σέ, ὁ ἀδελφός σου, ἐπιτίμησον αὐτῷ· καὶ ἐάν μετανοήσῃ, ἄφες αὐτόν.

4 Καὶ ἐάν ἐπτάκις τῆς ἡμέρας ἁμάρτη εἰς σέ, καὶ ἐπτάκις τῆς ἡμέρας ἐπιστρέψῃ ἐπὶ σέ, λέγων· Μετανοῶ· ἀφήσεις αὐτόν.

5 Καὶ εἶπον οἱ ἀπόστολοι τῷ Κυρίῳ· Πρόσθες ἡμῖν πίστιν.

6 Εἶπε δὲ ὁ Κύριος· Εἰ εἴχετε πίστιν ὡς κόκκον σιnáπewς, ἔλέγετε ἂν τῇ συκαμίνῳ ταύτῃ· Ἐκρίζωθιτι, καὶ φυτεύθιτι ἐν τῇ θαλάσσῃ· καὶ ὑψήκουσεν ἂν ὑμῖν.

7 Τίς δὲ ἐξ ὑμῶν δούλον ἔχων ἄροτριῶντα, ἢ πιμαίνοντα, ὃς εἰσελθόντι ἐκ τοῦ ἀγροῦ εἰρεὶ εὐθέως· Παρελθὼν ἀνάψεται;

8 Ἀλλ' οὐχὶ ἐρεῖ αὐτῷ· Ἐτοίμασον τί δειπνήσω, καὶ περιζώσάμενος διακονεῖ μοι, ἕως φάγω καὶ πῖω· καὶ μετὰ ταῦτα φάγεσθαι καὶ πῖσαι σύ;

9 Μὴ χάριν ἔχει τῷ δούλῳ ἐκεῖνο ὅτι ἐποίησε τὰ διαταχθέντα αὐτῷ; Οὐ δοκῶ.

10 Οὕτω καὶ ὑμεῖς, ὅταν ποιήσῃτε πάντα τὰ διαταχθέντα ὑμῖν, λέγετε· Ὅτι δούλοι ἄχρεοί ἐσμεν· ὅτι ὁ ὀφείλομεν ποιῆσαι, πεποιήκαμεν.

11 Καὶ ἐγένετο ἐν τῷ πορεύεσθαι αὐτὸν εἰς Ἱερουσαλήμ, καὶ αὐτὸς διήρχετο διὰ μέσου Σαμαρείας καὶ Γαλιλαίας.

12 Καὶ εἰσερχομένου αὐτοῦ εἰς τινα

Κεφ. ιζ'. XVII.

ΚΑΙ εἶπεν εἰς τοὺς μαθητάς του· Ἀδύνατόν ἐστιν νῦν μὴν ἔλθωσι τὰ σκάνδαλα· ἀλλοίμονον ὅμως εἰς ἐκείνον, διὰ μέσου τοῦ ὁποίου ἔρχονται.

2 Καλλίτερον εἶναι εἰς αὐτόν, νῦν ἢναι μία μυλοπέτρα τριγύρω εἰς τὸν λαιμόν του, καὶ νῦν ῥιφθῇ εἰς τὴν θάλασσαν, παρά νῦν σκανδαλίῃ ἓνα ἀπὸ τοὺς μικροὺς τούτους.

3 Προσέχετε εἰς τὸν ἑαυτόν σας. Καὶ ἐάν σφάλῃ ὁ ἀδελφός σου εἰς σέ, ἐπιτίμησαί τον· καὶ ἐάν μετανοήσῃ, συγχωρησαί τον.

4 Καὶ ἂν σφάλῃ εἰς σέ ἐπτά φοαῖς τὴν ἡμέραν, καὶ ἐπτά φοαῖς τὴν ἡμέραν γυρίσῃ εἰς σέ λέγων· Μετανοῶ· θέλεις τὸν συγχωρήσει.

5 Καὶ οἱ ἀπόστολοι εἶπαν εἰς τὸν Κύριον· Αὐξήσε' μας πίστιν.

6 Καὶ ὁ Κύριος εἶπεν· Ἐάν εἴχετε πίστιν ὡς τὸν κόκκον τοῦ σιναπίου, ἠθέλετε εἰπεῖ εἰς ταύτην τὴν συκαμίνον· Ἐκρίζωσον, καὶ φυτεύσου εἰς τὴν θάλασσαν· καὶ ἠθέλε' σᾶς ὑπακούσει.

7 Καὶ ποῖος ἀπὸ σᾶς ἔχων δούλον κάμνοντα τὸ ἄροτρον, ἢ βόσκοντα τὰ πρόβατα, ὁ ὁποῖος, ὅταν ἔλθῃ μέσα εἰς τὸν οἶκον ἀπὸ τοῦ χωράφιον, τὸν λέγει παρευθύς· Πέρασε κάθισε;

8 Καὶ δὲν θέλει τὸν εἰπεῖ· Ἐτοίμασαι τίποτε νῦν δειπνήσω, καὶ περιζώσου καὶ ὑπηρετεῖ με, ἕως οὗ νῦν φάγω καὶ νῦν πῖω· καὶ ὕστερον θέλεις φάγει καὶ θέλεις πιεῖ καὶ σύ;

9 Τίχα εὐχαριστεῖ τὸν δούλον ἐκεῖνον, διότι ἔκαμεν ὅσα τὸν διέταξε; Δὲν τὸ στοχαζομαι.

10 Οὕτω καὶ σεῖς, ὅταν κάμῃτε ὅλα ἐκεῖνα, τὰ ὁποῖα σᾶς διατάχθησαν, λέγετε· Ὅτι ἄχρηστοι δούλοι εἴμεθα· διότι ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον ἐχρεωστοῦμεν νῦν κάμωμεν, ἐκάμαμεν.

11 Καὶ ὅτε αὐτὸς ἐπήγαγεν εἰς τὴν Ἱερουσαλήμ, ἐπέραν διὰ μέσου τῆς Σαμαρείας καὶ τῆς Γαλιλαίας.

12 Καὶ ἐμβαίνων εἰς κάποιαν χώ-

κώμην, ἀπήντησαν αὐτῷ δέκα λεπροὶ ἄνδρες, οἱ ἑστησαν πόρῳθεν·

13 Καὶ αὐτοὶ ἦσαν φωνήν, λέγοντες· Ἰησοῦ ἐπιστάτα, ἐλέησον ἡμᾶς.

14 Καὶ ἰδὼν εἶπεν αὐτοῖς· Πορευθέντες ἐπιδείξατε ἑαυτοὺς τοῖς ἱερεῦσι. Καὶ ἐγένετο ἐν τῷ ὑπάγειν αὐτοὺς, ἐκαθαρίσθησαν.

15 Εἰς δὲ ἐξ αὐτῶν, ἰδὼν ὅτι ἰάθη, ὑπέστρεψε, μετὰ φωνῆς μεγάλης δοξάζων τὸν Θεόν·

16 Καὶ ἔπεσεν ἐπὶ πρόσωπον παρὰ τοὺς πόδας αὐτοῦ, εὐχαριστῶν αὐτῷ· καὶ αὐτὸς ἦν Σαμαρεΐτης.

17 Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ Ἰησοῦς, εἶπεν· Οὐχὶ οἱ δέκα ἐκαθαρίσθησαν; οἱ δὲ ἐννέα ποῦ;

18 Οὐχὲν εὐρέθησαν ὑποστρέψαντες δοῦναι δόξαν τῷ Θεῷ, εἰ μὴ ὁ ἄλλο-γενὴς οὗτος;

19 Καὶ εἶπεν αὐτῷ· Ἀναστὰς, πορεύου· ἡ πίστις σου σέσωκέ σε.

20 Ἐπερωτηθεὶς δὲ ὑπὸ τῶν Φαρισαίων πότε ἔρχεται ἡ βασιλεία τοῦ Θεοῦ, ἀπεκρίθη αὐτοῖς, καὶ εἶπεν· Οὐκ ἔρχεται ἡ βασιλεία τοῦ Θεοῦ μετὰ παρατηρήσεως·

21 Οὐδὲ ἑροῦσιν· Ἴδου ὧδε, ἢ, ἰδοὺ ἐκεῖ· ἰδοὺ γὰρ, ἡ βασιλεία τοῦ Θεοῦ ἐντὸς ὑμῶν ἐστίν.

22 Εἶπε δὲ πρὸς τοὺς μαθητάς· Ἐλεύσονται ἡμέραι, ὅτε ἐπιθυμήσετε μίαν τῶν ἡμερῶν τοῦ Υἱοῦ τοῦ ἀνθρώπου ἰδεῖν· καὶ οὐκ ὄψεσθε.

23 Καὶ ἑροῦσιν ὑμῖν· Ἴδου ὧδε, ἢ, ἰδοὺ ἐκεῖ· μὴ ἀπέλθητε, μηδὲ διώξητε.

24 Ὡσπερ γὰρ ἡ ἀστραπὴ ἡ ἀστράπτουσα ἐκ τῆς ὑπ' οὐρανόν, εἰς τὴν ὑπ' οὐρανὸν λάμπει· οὕτως ἔσται καὶ ὁ Υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἐν τῇ ἡμέρᾳ αὐτοῦ.

25 Πρῶτον δὲ δεῖ αὐτὸν πολλὰ παθεῖν, καὶ ἀποδοκιμασθῆναι ἀπὸ τῆς γενεᾶς ταύτης.

ραν, τὸν ἀπήντησαν δέκα λεπροὶ ἄνδρες, οἱ ὅποιοι ἐστάθησαν ἀπὸ μακρῶν·

13 Καὶ ἔβγαλαν φωνήν, καὶ εἶπαν· Ὡ διδάσκαλε Ἰησοῦ, ἐλέησον μας.

14 Καὶ ὁ Ἰησοῦς ἀφ' οὗ τοὺς εἶδεν, εἶπεν· Ὑπάγετε, δεῖξατε τὸν ἑαυτὸν σας εἰς τοὺς ἱερεῖς. Καὶ αὐτοὶ ἐν ᾧ ἐπήγαινον, ἐκαθαρίσθησαν.

15 Καὶ εἰς ἀπ' αὐτοὺς, ἀφ' οὗ εἶδεν ὅτι ἰατρεύθη, ἐγύρισε, μετὰ μεγάλην φωνὴν δοξάζων τὸν Θεόν·

16 Καὶ ἔπεσε κατὰ πρόσωπον εἰς τὰ ποδάρια του, εὐχαριστῶν αὐτόν· καὶ αὐτὸς ἦτον Σαμαρεΐτης.

17 Καὶ ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς, καὶ εἶπε· Δὲν ἐκαθαρίσθησαν καὶ οἱ δέκα; οἱ δὲ ἐννέα ποῦ εἶναι;

18 Δὲν εὐρέθησαν νὰ γυρίσωσι νὰ δώσωσι δόξαν τῷ Θεῷ, παρὰ μόνον οὗτος ὁ ἄλλοεθνής;

19 Καὶ τὸν λέγει· Σήκω, πήγαινε· ἡ πίστις σου σε ἔσωσε.

20 Καὶ οἱ Φαρισαῖοι τὸν ἠρώτησαν· Πότε ἔρχεται ἡ βασιλεία τοῦ Θεοῦ; Ἀπεκρίθη, καὶ τοὺς εἶπε· Δὲν ἔρχεται ἡ βασιλεία τοῦ Θεοῦ μετὰ φύλαξιν·

21 Οὐδὲ θέλουσιν εἰπεῖ· Ἴδου ἐδῶ, ἢ, ἰδοὺ ἐκεῖ· διότι ἰδοὺ, ἡ βασιλεία τοῦ Θεοῦ εἶναι μέσα σας.

22 Καὶ εἰς τοὺς μαθητάς εἶπε· Θέλουσιν ἔλθαι ἡμέραι, ὅτε θέλετε ἐπιθυμήσει μίαν ἀπὸ τὰς ἡμέρας τοῦ Υἱοῦ τοῦ ἀνθρώπου νὰ ἰδῆτε· καὶ δὲν θέλετε τὴν ἰδεῖν.

23 Καὶ θέλουσι σᾶς εἰπεῖ· Ἴδου ἐδῶ εἶναι· ἰδοὺ ἐκεῖ· καὶ σεῖς μὴν ὑπάγητε, μηδὲ τοὺς ἀκολουθήσητε.

24 Διότι καθὼς ἡ ἀστραπὴ ἡ ὅποια ἀστράπτει ἀπὸ τὸ ἐν μέρος ὑποκάτω ἀπὸ τὸν οὐρανόν, λάμπει ἕως τὸ ἄλλο μέρος ὑποκάτω εἰς τὸν οὐρανόν· οὕτω θέλει εἶναι καὶ ὁ Υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου εἰς τὴν ἡμέραν του.

25 Καὶ πρῶτον κάμνει χρεῖα νὰ πάθῃ πολλά, καὶ νὰ καταφρονηθῇ ἀπὸ τὴν γενεάν ταύτην.

26 Καὶ καθὼς ἐγένετο ἐν ταῖς ἡμέραις τοῦ Νῶε, οὕτως ἔσται καὶ ἐν ταῖς ἡμέραις τοῦ Υἱοῦ τοῦ ἀνθρώπου.

27 Ἦσθιον, ἔπινον, ἐγάμουν, ἐξεγάμίζοντο, ἀχρι ἧς ἡμέρας εἰσῆλθε Νῶε εἰς τὴν κιβωτόν· καὶ ἦλθεν ὁ κατακλυσμὸς, καὶ ἀπώλεσεν ἅπαντας.

28 Ὁμοίως καὶ ὡς ἐγένετο ἐν ταῖς ἡμέραις Λώτ· ἡσθιον, ἔπινον, ἡγόραζον, ἐπώλουν, ἐφύτευον, φκοδόμουν·

29 Ἥ δὲ ἡμέρα ἐξῆλθε Λώτ ἀπὸ Σοδόμων, ἐβρεξε πῦρ καὶ θεῖον ἀπὸ οὐρανοῦ, καὶ ἀπώλεσεν ἅπαντας·

30 Κατὰ ταῦτα ἔσται ἡ ἡμέρα ὁ Υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἀποκαλύπτεται.

31 Ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ, ὅς ἔσται ἐπὶ τοῦ δαμάτος, καὶ τὰ σκεύη αὐτοῦ ἐν τῇ οἰκίᾳ, μὴ καταβῶντα ἄρει αὐτά· καὶ ὁ ἐν τῷ ἀγρῷ, ὁμοίως μὴ ἐπιστρεψάτω εἰς τὰ ὀπίσω.

32 Μνημονεύετε τῆς γυναικὸς Λώτ.

33 Ὃς ἐὰν ζητήσῃ τὴν ψυχὴν αὐτοῦ σῶσαι, ἀπολέσει αὐτήν· καὶ ὃς ἐὰν ἀπολέσῃ αὐτήν, ζωοποιήσῃ αὐτήν.

34 Λέγω ὑμῖν, ταύτῃ τῇ νυκτὶ ἔσονται δύο ἐπὶ κλίνης μιᾶς· ὁ εἷς παρακληθήσεται, καὶ ὁ ἕτερος ἀφεθήσεται.

35 Δύο ἔσονται ἀλιθίους ἐπὶ τὸ αὐτό· ἡ μία παρακληθήσεται, καὶ ἡ ἑτέρα ἀφεθήσεται.

36 Δύο ἔσονται ἐν τῷ ἀγρῷ· ὁ εἷς παρακληθήσεται, καὶ ὁ ἕτερος ἀφεθήσεται.

37 Καὶ ἀποκριθέντες λέγουσιν αὐτῷ· Ποῦ, Κύριε; Ὁ δὲ εἶπεν αὐτοῖς· Ὅπου τὸ πτώμα, ἐκεῖ συναχθήσονται οἱ ἄετοί.

26 Καὶ καθὼς ἔγινεν εἰς τὰς ἡμέρας τοῦ Νῶε, οὕτω θέλει εἶναι καὶ εἰς τὰς ἡμέρας τοῦ Υἱοῦ τοῦ ἀνθρώπου.

27 Ἐτρωγον καὶ ἔπινον, ὑπάνδρευον καὶ ὑπανδρεύοντο, ἕως τὴν ἡμέραν ἐκείνην εἰς τὴν ὁποίαν ἐμβῆκεν ὁ Νῶε εἰς τὴν κιβωτόν· καὶ ἦλθεν ὁ κατακλυσμὸς, καὶ τοὺς ἐχάλασεν ὅλους.

28 Ὁμοίως ἀκόμη καθὼς ἔγινεν εἰς τὰς ἡμέρας τοῦ Λώτ· ἐτρωγον καὶ ἔπινον, ἡγόραζον, ἐπώλουν, ἐφύτευον, ἐκαμμον οἴκους·

29 Καὶ τὴν ἡμέραν εἰς τὴν ὁποίαν ἐβγῆκεν ὁ Λώτ ἀπὸ τὰ Σόδομα, ἐβρεξε φωτίαν καὶ θειάδιον ἀπὸ τὸν οὐρανόν, καὶ τοὺς ἐχάλασεν ὅλους·

30 Τὰ ὅμοια θέλουσιν εἶναι καὶ εἰς τὴν ἡμέραν ἐκείνην, κατὰ τὴν ὁποίαν ὁ Υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου θέλει φανερωθῇ.

31 Εἰς ἐκείνην τὴν ἡμέραν, ὅποιος θέλει εἶναι ἐπάνω εἰς τὸ δῶμα, καὶ τὰ ἀγγεῖα τοῦ μέσα εἰς τὸν οἶκόν του, ἅς μὴ καταβῇ νὰ τὰ πάρῃ· καὶ ἐκεῖνος ὁ ὅποιος εἶναι εἰς τὸ χωράφιον, ὁμοίως ἅς μὴ γυρίσῃ ὀπίσω.

32 Καὶ ἐνθυμεῖσθε τὴν γυναῖκα τοῦ Λώτ.

33 Ὅποιος ζητήσῃ νὰ φυλάξῃ τὴν ζωὴν του, θέλει τὴν χάσει· καὶ ὅποιος τὴν χάσῃ, θέλει τὴν φυλάξει.

34 Λέγω σας, εἰς ἐκείνην τὴν νύκτα θέλουσιν εἶναι δύο εἰς ἓν κραββάτιον· ὁ εἷς θέλει παρθῇ, καὶ ὁ ἄλλος θέλει ἀφεθῇ.

35 Δύο θέλουσιν ἀλῆθει εἰς ἓν μέρος· ἡ μία θέλει παρθῇ, καὶ ἡ ἄλλη θέλει ἀφεθῇ.

36 Δύο θέλουσιν εἶναι εἰς τὸ χωράφιον· ὁ εἷς θέλει παρθῇ, καὶ ὁ ἄλλος θέλει ἀφεθῇ.

37 Καὶ ἀπεκρίθησαν καὶ τὸν λέγουσι· Ποῦ, Κύριε; Καὶ ὁ Ἰησοῦς τοὺς εἶπεν· Ὅπου εἶναι τὸ πτώμα, ἐκεῖ θέλουσι μαζωχθῇ καὶ οἱ ἄετοί.

πρὸς τὸ δεῖν πάντοτε προσεύχεσθαι, καὶ μὴ ἐκκακεῖν·

2 Λέγων· Κριτὴς τις ἦν ἐν τινὶ πόλει, τὸν Θεὸν μὴ φοβούμενος, καὶ ἄνθρωπον μὴ ἐντρέπομενος.

3 Χήρα δὲ τις ἦν ἐν τῇ πόλει ἐκείνῃ· καὶ ἤρχετο πρὸς αὐτὸν, λέγουσα· Ἐκδίκησόν με ἀπὸ τοῦ ἀντιδίκου μου.

4 Καὶ οὐκ ᾔθελῃσεν ἐπὶ χρόνον. Μετὰ δὲ ταῦτα εἶπεν ἐν ἑαυτῷ· Εἰ καὶ τὸν Θεὸν οὐ φοβοῦμαι, καὶ ἄνθρωπον οὐκ ἐντρέπομαι·

5 Διάγε τὸ παρέχειν μοι κόπον τὴν χήραν ταύτην, ἐκδίκησω αὐτήν· ἵνα μὴ εἰς τέλος ἐρχομένη ὑπωπιάζῃ με.

6 Εἶπε δὲ ὁ Κύριος· Ἀκούσατε τί ὁ κριτὴς τῆς ἀδικίας λέγει.

7 Ὁ δὲ Θεὸς οὐ μὴ ποιήσει τὴν ἐκδίκησιν τῶν ἐκλεκτῶν αὐτοῦ τῶν βοώντων πρὸς αὐτὸν ἡμέρας καὶ νυκτὸς, μακροθυμῶν ἐπ' αὐτοῖς·

8 Λέγω ὑμῖν, ὅτι ποιήσει τὴν ἐκδίκησιν αὐτῶν ἐν τάχει. Πλὴν ὁ Υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἔλθων ἄρα εὕρησει τὴν πίστιν ἐπὶ τῆς γῆς·

9 Εἶπε δὲ καὶ πρὸς τινὰς τοὺς πεποιθότας ἐφ' ἑαυτοῖς ὅτι εἰσὶ δίκαιοι, καὶ ἐξουθενούντας τοὺς λοιποὺς, τὴν παραβολὴν ταύτην·

10 Ἄνθρωποι δύο ἀνέβησαν εἰς τὸ ἱερὸν προσεύχασθαι· ὁ εἰς Φαρισαῖος, καὶ ὁ ἕτερος τελῶνης.

11 Ὁ Φαρισαῖος σταθεὶς πρὸς ἑαυτὸν ταῦτα προσήνυχε· Ὁ Θεὸς, εὐχαριστῶ σοι, ὅτι οὐκ εἰμι ὥσπερ οἱ λοιποὶ τῶν ἀνθρώπων, ἄρπαγες, ἄδικοι, μοιχοί, ἢ καὶ ὡς οὗτος ὁ τελῶνης.

12 Νηστεύω δις τοῦ σαββάτου, ἀποδεκατῶ πάντα ὅσα κτῶμαι.

13 Καὶ ὁ τελῶνης μακρόθεν ἑστὼς οὐκ ᾔθελεν οὐδὲ τοὺς ὀφθαλμοὺς εἰς τὸν οὐρανὸν ἐπάρακι· ἀλλ' ἔτυπεν εἰς τὸ στήθος αὐτοῦ, λέγων· Ὁ Θεὸς

πῶς πρέπει πάντοτε νὰ προσεύχωνται, καὶ νὰ μὴ ὀκνῶσι·

2 Λέγων· Ἦτον κριτὴς τις εἰς μίαν πόλιν, καὶ μὴδὲ τὸν Θεὸν ἐφοβεῖτο, μὴδὲ τοὺς ἀνθρώπους ἐντρέπετο.

3 Ἦτον καὶ μία χήρα εἰς τὴν πόλιν ἐκείνην· καὶ ἤρχετο εἰς τοῦτον τὸν κριτὴν, καὶ ἔλεγεν· Ἐκδίκησόν με ἀπὸ τὸν ἐναντίον μου.

4 Καὶ δὲν ᾔθελῃσεν εἰς μερικὸν καιρὸν. Ὑστερα εἶπε μέσα τοῦ· Ἄν καὶ τὸν Θεὸν δὲν φοβοῦμαι, καὶ ἄνθρωπον δὲν ἐντρέπομαι·

5 Ὅμως διότι με πειράζει ἡ χήρα αὕτη, ἃς τὴν ἐκδίκησω· διὰ νὰ μὴ ἐρχεται ἕως τοῦ τέλους καὶ με θλίβῃ.

6 Καὶ ὁ Κύριος εἶπεν· Ἀκούσατε τί λέγει ὁ κριτὴς τῆς ἀδικίας.

7 Καὶ ὁ Θεός, πῶς νὰ μὴ κάμῃ τὴν ἐκδίκησιν τῶν διαλεγμένων του, οἱ ὅποιοι βοῶσιν εἰς αὐτὸν ἡμέραν καὶ νύκτα, ἂν καὶ μακροθυμεῖ εἰς αὐτούς·

8 Λέγω σας ὅτι θέλει κάμει τὴν ἐκδίκησιν αὐτῶν ὀλίγωρα. Ὅμως ὁ Υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ὅταν ἔλθῃ, τάχα θέλει εὕρει τὴν πίστιν ἐπάνω εἰς τὴν γῆν·

9 Καὶ εἶπε καὶ εἰς κάποιους, οἱ ὅποιοι ἐπίστευον εἰς τὸν ἑαυτὸν των ὅτι εἶναι δίκαιοι, καὶ κατεφρόνουν τοὺς ἄλλους, ταύτην τὴν παραβολὴν·

10 Δύο ἄνθρωποι ἀνέβησαν εἰς τὸ ἱερὸν νὰ προσευχηθῶσιν· ὁ εἰς Φαρισαῖος, καὶ ὁ ἄλλος τελῶνης.

11 Ὁ Φαρισαῖος ἐστάθη, καὶ εἰς τὸν ἑαυτὸν του προσέηχε ταῦτα τὰ λόγια· Ὁ Θεέ, εὐχαριστῶ σε, διότι δὲν εἰμαι ἐγὼ καθὼς οἱ λοιποὶ ἄνθρωποι, ἄρπαγες, ἄδικοι, μοιχοί, ἢ καὶ καθὼς οὗτος ὁ τελῶνης.

12 Νηστεύω δύο φοραῖς τὴν ἑβδομάδα, ἀποδεκατίζω ὅλα ὅσα καὶ ἂν ἔχω.

13 Καὶ ὁ τελῶνης ἐστέκετο ἀπὸ μακρὰν, καὶ δὲν ᾔθελεν οὐδὲ τὰ ὀμμάτια του νὰ σηκώσῃ εἰς τὸν οὐρανόν· ἀλλὰ ἐκτυπε τὸ στήθος του,

ἰλασθητί μοι τῷ ἁμαρτωλῷ.

14 Λέγω ὑμῖν, κατέβη οὗτος δεδουλωμένος εἰς τὸν οἶκόν σου, ἢ ἐκεῖνος; ὅτι πᾶς ὁ ὑψὼν ἑαυτὸν, ταπεινωθήσεται· ὁ δὲ ταπεινῶν ἑαυτὸν, ὑψωθήσεται.

15 Προσέφερον δὲ αὐτῷ καὶ τὰ βρέφη, ἵνα αὐτῶν ἅπτηται· ἰδόντες δὲ οἱ μαθηταὶ ἐπετίμησαν αὐτοῖς.

16 Ὁ δὲ Ἰησοῦς προσκαλεσάμενος αὐτὰ, εἶπεν· Ἀφετε τὰ παιδία ἔρχεσθαι πρὸς με, καὶ μὴ κωλύετε αὐτά· τῶν γὰρ τοιούτων ἐστὶν ἡ βασιλεία τοῦ Θεοῦ.

17 Ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ὅς ἐάν μὴ δέξηται τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ ὡς παιδίον, οὐ μὴ εἰσέλθῃ εἰς αὐτήν.

18 Καὶ ἐπηρώτησέ τις αὐτὸν ἄρχων, λέγων· Διδάσκαλε ἀγαθὲ, τί ποιήσας ζῶν αἰώνιον κληρονομήσω;

19 Εἶπε δὲ αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· Τί με λέγεις ἀγαθόν; οὐδεὶς ἀγαθός, εἰ μὴ εἷς, ὁ Θεός.

20 Τὰς ἐντολάς οἶδας· Μὴ μοιχεύσης· Μὴ φονεύσης· Μὴ κλέψῃς· Μὴ ψευδομαρτυρήσης· Τίμα τὸν πατέρα σου καὶ τὴν μητέρα σου.

21 Ὁ δὲ εἶπε· Ταῦτα πάντα ἐφύλαξά μιν ἐκ νεότητός μου.

22 Ἀκούσας δὲ ταῦτα ὁ Ἰησοῦς, εἶπεν αὐτῷ· Ἐτι ἓν σοι λείπει· πάντα ὅσα ἔχεις πώλησον, καὶ διάδος πτωχοῖς, καὶ ἔξεις θησαυρὸν ἐν οὐρανῷ· καὶ δευρο, ἀκολουθε μοι.

23 Ὁ δὲ, ἀκούσας ταῦτα, περίλυπος ἐγένετο· ἦν γὰρ πλούσιος σφόδρα.

24 Ἰδὼν δὲ αὐτὸν ὁ Ἰησοῦς περίλυπον γενόμενον, εἶπε· Πῶς δυσκόλως οἱ τὰ χρήματα ἔχοντες εἰσελεύσονται εἰς τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ.

καὶ ἔλεγεν· Ὡ Θεὲ, ἰλασθητί μοι τῷ ἁμαρτωλῷ.

14 Λέγω σας· οὗτος κατέβη δεδουλωμένος εἰς τὸν οἶκόν σου, παρὰ ἐκεῖνος· διότι καθεὶς ὁ ὁποῖος ὑψώνει τὸν ἑαυτόν του, θέλει ταπεινωθῇ· καὶ ὁποῖος ταπεινῶν τὸν ἑαυτόν του, θέλει ὑψωθῇ.

15 Καὶ τὸν ἔφερον καὶ τὰ μικρὰ παιδία, διὰ τὰ πιάνη· καὶ οἱ μαθηταὶ τοῦ βλέποντες τὰ ὠνείδισαν ἐκείνους οἱ ὁποῖοι τὰ ἔφερον.

16 Ὁ δὲ Ἰησοῦς τὰ προσεκάλεσε, καὶ εἶπεν· Ἀφήσατε τὰ παιδία νὰ ἔρχωνται εἰς ἐμέ, καὶ μὴ τὰ ἐμποδίσετε· διότι τῶν τοιούτων εἶναι ἡ βασιλεία τοῦ Θεοῦ.

17 Βέβαια σὺ λέγεις, ὅτι ὁποῖος δὲν δεχθῇ τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ ὡς παιδίον, δὲν θέλει ἔμβῃ εἰς αὐτήν.

18 Καὶ κάποιος ἄρχων τὸν ἠρώτησε, καὶ εἶπε· Διδάσκαλε ἀγαθὲ, τί πρέπει νὰ κάμω διὰ νὰ κληρονομήσω τὴν ζωὴν τὴν αἰώνιον;

19 Καὶ ὁ Ἰησοῦς τὸν εἶπε· Τί με λέγεις ἀγαθόν; κανεὶς δὲν εἶναι ἀγαθός, εἰ μὴ εἷς, ὁ Θεός.

20 Τὰς παραγγελίας ἠξέειρες· Μὴ μοιχεύσης· Μὴ φονεύσης· Μὴ κλέψῃς· Μὴ ψευδομαρτυρήσης· Τίμα τὸν πατέρα σου καὶ τὴν μητέρα σου.

21 Καὶ ἐκεῖνος εἶπεν· Ταῦτα ὅλα ἐφύλαξα ἀπὸ τὴν νεότητά μου.

22 Καὶ ἀκούων ταῦτα ὁ Ἰησοῦς, τὸν εἶπεν· Ἀκόμη ἓν σοι λείπει· ὅλα ὅσα καὶ ἂν ἔχῃς πώλησόν τα, καὶ μοίρασά τα εἰς τοὺς πτωχοὺς, καὶ θέλεις ἀποκτήσῃς θησαυρὸν εἰς τὸν οὐρανόν· καὶ ἔλα, ἀκολουθε μοι.

23 Καὶ ἐκεῖνος, καθὼς τὸ ἤκουσεν, ἐλυπήθη πολλὰ· διότι ἦτον πλούσιος.

24 Καὶ ὁ Ἰησοῦς ἀφ' οὗ τὸν εἶδε ὅτι ἐλυπήθη πολλὰ, εἶπε· Πόσον δύσκολα ἐκείνοι οἱ ὁποῖοι ἔχουσι τὰ χρήματα, θέλουσιν ἔμβῃ εἰς τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ.

25 Εὐκοπώτερον γάρ ἐστι κάμηλον διὰ τρυμαλιᾶς ραφίδος εἰσελθεῖν, ἢ πλούσιον εἰς τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ εἰσελθεῖν.

26 Εἶπον δὲ οἱ ἀκούσαντες· Καὶ τίς δύναται σωθῆναι;

27 Ὁ δὲ εἶπε· Τὰ ἀδύνατα παρὰ ἀνθρώποις, δυνατὰ ἐστὶ παρὰ τοῦ Θεοῦ.

28 Εἶπε δὲ ὁ Πέτρος· Ἰδοὺ, ἡμεῖς ἀφήκαμεν πάντα, καὶ ἠκολουθήσαμεν σοι.

29 Ὁ δὲ εἶπεν αὐτοῖς· Ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ὅτι οὐδεὶς ἐστὶν ὃς ἀφήκεν οἰκίαν, ἢ γονεῖς, ἢ ἀδελφούς, ἢ γυναικᾶ, ἢ τέκνα, ἐνεκεν τῆς βασιλείας τοῦ Θεοῦ,

30 Ὃς οὐ μὴ ἀπολάβῃ πολλαπλάσιον ἐν τῷ καιρῷ τούτῳ, καὶ ἐν τῷ αἰῶνι τῷ ἐρχομένῳ ζωὴν αἰώνιον.

31 Παραλαβὼν δὲ τοὺς δώδεκα, εἶπε πρὸς αὐτούς· Ἰδοὺ, ἀναβαίνομεν εἰς Ἱεροσόλυμα, καὶ τελεσθήσεται πάντα τὰ γεγραμμένα διὰ τῶν προφητῶν, τῷ Ἰσὺ τοῦ ἀνθρώπου.

32 Παραδοθήσεται γὰρ τοῖς ἔθνεσι, καὶ ἐμπαυχθήσεται, καὶ ὕβρισθήσεται, καὶ ἐμπτυσθήσεται·

33 Καὶ μαστιγώσαντες ἀποκτενοῦσιν αὐτόν· καὶ τῇ ἡμέρᾳ τῇ τρίτῃ ἀναστήσεται.

34 Καὶ αὐτοὶ οὐδὲν τούτων συνῆκαν· καὶ ἦν τὸ ῥήμα τοῦτο κεκρυμμένον ἀπ' αὐτῶν, καὶ οὐκ ἐγίνωσκον τὰ λεγόμενα.

35 Ἐγένετο δὲ ἐν τῷ ἐγγίξειν αὐτὸν εἰς Ἱερικῶ, τυφλὸς τις ἐκάθητο παρὰ τὴν ὁδὸν προσαιτῶν·

36 Ἀκούσας δὲ ὄχλου διαπορευομένου, ἐπυνθάνετο τί εἴη τοῦτο.

37 Ἀπήγγειλαν δὲ αὐτῷ, ὅτι Ἰησοῦς ὁ Ναζωραῖος παρέρχεται.

38 Καὶ ἐβόησε, λέγων· Ἰησοῦ, υἱὲ Δαβὶδ, ἐλέησόν με.

25 Εὐκολώτερον εἶναι νῦν περάσῃ ἢ κάμηλος ἀπὸ τὴν τρύπαν τῆς βελόνης, παρὰ ὁ πλούσιος νῦν ἔμβῃ εἰς τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ.

26 Καὶ ἐκείνοι οἱ ὅποιοι τὸ ἤκουσαν, εἶπαν· Καὶ τίς δύναται νῦν σωθῆ;

27 Καὶ ἐκεῖνος εἶπεν· Ἐκεῖνα τὰ ὅποια εἶναι ἀδύνατα εἰς τοὺς ἀνθρώπους, εἶναι δυνατὰ εἰς τὸν Θεόν.

28 Καὶ ὁ Πέτρος εἶπε· Ἰδοὺ, ἡμεῖς ἀφήκαμεν ὅλα, καὶ σὲ ἠκολουθήσαμεν.

29 Καὶ ὁ Ἰησοῦς τοὺς εἶπε· Βέβαια σὰς λέγω, ὅτι δὲν εἶναι κανεῖς ὁ ὅποιος ἀφήκεν οἰκίαν, ἢ γονεῖς, ἢ ἀδελφούς, ἢ γυναῖκα, ἢ τέκνα, διὰ τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ,

30 Ὃστις δὲν θέλει τὰ ἀπολαύσει πολλαπλάσια εἰς τὸν καιρὸν τούτον, καὶ εἰς τὸν ἐρχόμενον αἰῶνα ζωὴν αἰώνιον.

31 Καὶ ὁ Ἰησοῦς πέρνων τοὺς δώδεκα μαθητάς, τοὺς εἶπε· Ἰδοὺ, ἀναβαίνομεν εἰς τὰ Ἱεροσόλυμα, καὶ θέλουσι τελειωθῇ ὅλα ὅσα εἶναι γραμμένα ἀπὸ τῶν προφητῶν, διὰ τὸν Υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου.

32 Διότι θέλει παραδοθῇ εἰς τὰ ἔθνη, καὶ θέλει ἐμπαυχθῇ, καὶ θέλει ὕβρισθῇ, καὶ θέλει ἐμπτυσθῇ·

33 Καὶ ἀφ' οὗ τὸν δειρώσι, θέλουσι τὸν σκοτώσει· καὶ τὴν τρίτην ἡμέραν θέλει ἀναστηθῇ.

34 Καὶ αὐτοὶ δὲν ἐνόησαν τίποτε ἀπὸ ταῦτα· καὶ οὗτος ὁ λόγος ἦτον κρυμμένος ἀπ' αὐτοῦς, καὶ δὲν ἐγνώριζον ἐκεῖνα τὰ ὅποια ἐλέγοντο.

35 Καὶ ὅτε ἤγγιξεν εἰς τὴν Ἱερικῶν, ἐκάθετό τις τυφλὸς εἰς τὸν ὁδομὸν καὶ ἐζητεῖ·

36 Καὶ ὅταν ἤκουσεν ὅτι ἐπέρνα τὸ πλῆθος, ἠρώτησε τί εἶναι τοῦτο;

37 Καὶ εἶπαν εἰς αὐτόν, ὅτι ὁ Ἰησοῦς ὁ Ναζωραῖος ἀπερνᾷ.

38 Καὶ ἐβόησε, καὶ εἶπεν· Ὡ Ἰησοῦ, υἱὲ τοῦ Δαβὶδ, ἐλέησόν με.

39 Καὶ οἱ προάγοντες ἐπετίμων αὐτῷ, ἵνα σιωπήσῃ· αὐτὸς δὲ πολλῶ μάλλον ἔκραζεν· Ὡς Δαβὶδ, ἐλέησόν με.

40 Σταθεὶς δὲ ὁ Ἰησοῦς ἐκέλευσεν αὐτὸν ἀχθῆναι πρὸς αὐτόν· ἐγγίσαντος δὲ αὐτοῦ, ἐπηρώτησεν αὐτόν, 41 Λέγων· Τί σοι θέλεις ποιῆσαι; Ὁ δὲ εἶπε· Κύριε, ἵνα ἀναβλέψω.

42 Καὶ ὁ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτῷ· Ἀνάβλεψον· ἡ πίστις σου σέσωκέ σε.

43 Καὶ παραχρῆμα ἀνέβλεψε, καὶ ἠκολούθει αὐτῷ δοξάζων τὸν Θεόν· καὶ πᾶς ὁ λαὸς ἰδὼν, ἔδωκεν αἶνον τῷ Θεῷ.

Κεφ. ιθ'. XIX.

ΚΑΙ εἰσελθὼν διήρχετο τὴν Ἱεριχά.

2 Καὶ ἰδοὺ, ἀνὴρ ὀνόματι καλοῦμενος Ζακχαῖος· καὶ αὐτὸς ἦν ἀρχιτελώνης, καὶ οὗτος ἦν πλούσιος.

3 Καὶ ἐζήτηε ἰδεῖν τὸν Ἰησοῦν τίς ἐστι· καὶ οὐκ ἠδύνατο ἀπὸ τοῦ ὄχλου, ὅτι τῇ ἡλικίᾳ μικρὸς ἦν.

4 Καὶ προδραμών ἔμπροσθεν, ἀνέβη ἐπὶ σφυρορέαν, ἵνα ἰδῇ αὐτόν· ὅτι δι' ἐκείνης ἤμελλε διέρχεσθαι.

5 Καὶ ὥς ἦλθεν ἐπὶ τὸν τόπον, ἀναβλέψας ὁ Ἰησοῦς εἶδεν αὐτόν, καὶ εἶπε πρὸς αὐτόν· Ζακχαῖε, σπεύσας καταβῆθι· σήμερον γὰρ ἐν τῷ οἴκῳ σου δεῖ με μείναι.

6 Καὶ σπεύσας κατέβη, καὶ ὑπέδεξατο αὐτόν χαίρων.

7 Καὶ ἰδόντες ἅπαντες διεγόνγυζον, λέγοντες· Ὅτι παρὰ ἀμαρτωλῶ ἀνδρὶ εἰσῆλθε καταλῦσαι.

8 Σταθεὶς δὲ Ζακχαῖος εἶπε πρὸς τὸν Κύριον· Ἰδοὺ, τὰ ἡμίση τῶν ὑπάρχοντων μου, Κύριε, δίδωμι τοῖς πτωχοῖς· καὶ εἴ τίς τις ἐσυκοφάντησα, ἀποδίδωμι τετραπλοῦν.

9 Εἶπε δὲ πρὸς αὐτόν ὁ Ἰησοῦς· Ὅτι σήμερον σωτηρία τῷ οἴκῳ τούτῳ

39 Καὶ ὅσοι ἐπῆγαγον ἐμπροσθεν τὸν ἐπέπληττον, διὰ τὴν σιωπήσῃ· καὶ αὐτὸς πολλὰ περισσώτερον ἔκραζεν· Ὡς τοῦ Δαβὶδ, ἐλέησόν με.

40 Καὶ ὁ Ἰησοῦς ἐστάθη καὶ ἐπρόσταξε τὸν φέρωσιν εἰς αὐτόν· καὶ ὅταν ἤγγισεν αὐτὸς, τὸν ἠρώτησε,

41 Καὶ εἶπε· Τί θέλεις νῦν σὲ κάμω; Καὶ ἐκεῖνος εἶπεν· Κύριε, νῦν ἰδὼ.

42 Καὶ ὁ Ἰησοῦς τὸν εἶπεν· Ἰδὲ· ἡ πίστις σου σὲ ἔσωσε.

43 Καὶ παρευθὺς εἶδε, καὶ τὸν ἠκολούθησε δοξάζων τὸν Θεόν· καὶ ὅλος ὁ λαὸς ἀφ' οὗ τὸ εἶδαν, εὐχαρίστησαν τὸν Θεόν.

Κεφ. ιθ'. XIX.

ΚΑΙ ἐμβῆκε καὶ ἐπέραν ἀπὸ τὴν μέσσην τῆς Ἱεριχᾶ.

2 Καὶ ἰδοὺ, ἄνθρωπός τις ὀνομαζόμενος Ζακχαῖος· καὶ οὗτος ἦτον πρῶτος τελώνης, καὶ πλούσιος.

3 Καὶ ἐζήτηε νῦν ἰδῆν τὸν Ἰησοῦν ποῖός ἐίναι· καὶ δὲν εἰδύνατο ἀπὸ τοῦ πλήθους, διότι ἦτον μικρὸς εἰς τὸ σῶμα.

4 Καὶ ἔτρεξεν ἔμπροσ, καὶ ἀνέβη ἐπάνω εἰς μίαν σφυρορέαν, διὰ τὴν ἰδῆν· διότι ἀπὸ ἐκεῖνον τὸν ὁρμον ἔμελλε νῦν περάσῃ.

5 Καὶ καθὼς ἦλθεν ὁ Ἰησοῦς εἰς τὸν τόπον ἐκεῖνον, ἠτένισε καὶ εἶδεν αὐτόν, καὶ εἶπε· Ζακχαῖε, κατάβη· σήμερον γὰρ ἐν τῷ οἴκῳ σου δεῖ με μείναι.

6 Καὶ ἐσπούδασε καὶ κατέβη, καὶ τὸν ἐδέχθη χαρούμενος.

7 Καὶ ἀφ' οὗ τὸ εἶδαν ὅλοι ἐγόνγυζον, καὶ ἔλεγον· Ὅτι εἰς ἄνθρωπον ἀμαρτωλὸν ὑπῆγε νῦν καταλῦσαι.

8 Καὶ ὁ Ζακχαῖος ἐστάθη καὶ εἶπεν εἰς τὸν Κύριον· Ἰδοὺ, Κύριε, τὰ ἡμίση τῶν ὑπαρχόντων μου δίδω εἰς τοὺς πτωχοὺς· καὶ ἂν ἐσυκοφάντησα τινὸς τίποτε, τὸ δίδω ὀπίσω τετραπλάσιον.

9 Καὶ ὁ Ἰησοῦς τὸν εἶπεν· Ὅτι σήμερον ἐγίνε σωτηρία εἰς τὸν οἶκον

ἐγένετο, καθότι καὶ αὐτὸς υἱὸς Ἀβραάμ ἐστιν·

10 Ἦλθε γὰρ ὁ Υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ζητῆσαι καὶ σῶσαι τὸ ἀπολλύς.

11 Ἀκούοντων δὲ αὐτῶν ταῦτα, προσθεὶς εἶπε παραβολὴν, διὰ τὸ ἐγγὺς αὐτὸν εἶναι Ἱερουσαλὴμ, καὶ δοκεῖν αὐτοὺς, ὅτι παραχρῆμα μέλλει ἡ βασιλεία τοῦ Θεοῦ ἀναφαίνεσθαι.

12 Εἶπεν οὖν· Ἄνθρωπος τις εὐγενὴς ἐπορεύθη εἰς χώραν μακρὰν, λαβεῖν ἐαυτῷ βασιλείαν, καὶ ὑποστρέψαι.

13 Καλέσας δὲ δέκα δούλους ἐαυτοῦ, ἔδωκεν αὐτοῖς δέκα μνᾶς, καὶ εἶπε πρὸς αὐτούς· Πραγματεύσαθε ἕως ἐρχομαι.

14 Οἱ δὲ πολῖται αὐτοῦ ἐμίσην αὐτὸν, καὶ ἀπέστειλαν πρεσβείαν ὀπίσω αὐτοῦ, λέγοντες· Οὐ θέλομεν τοῦτον βασιλεύσαι ἐφ' ἡμᾶς.

15 Καὶ ἐγένετο ἐν τῷ ἐπανελθεῖν αὐτὸν λαβόντα τὴν βασιλείαν, καὶ εἶπε φωνηθῆναι αὐτὰ τοὺς δούλους τούτους, οἷς ἔδωκε τὸ ἀργύριον· ἵνα γινῶ τίς τις διεπραγματεύσατο.

16 Παρεγένετο δὲ ὁ πρῶτος, λέγων· Κύριε, ἡ μνᾶ σου προσεργάσατο δέκα μνᾶς.

17 Καὶ εἶπεν αὐτῷ· Εὖ, ἀγαθὲ δοῦλε· ὅτι ἐν ἐλαχίστῳ πιστὸς ἐγένου, ἴσθι ἐξουσίαν ἔχων ἐπάνω δέκα πόλεων.

18 Καὶ ἦλθεν ὁ δεῦτερος, λέγων· Κύριε, ἡ μνᾶ σου ἐποίησε πέντε μνᾶς.

19 Εἶπε δὲ καὶ τούτῳ· Καὶ σὺ γίνου ἐπάνω πέντε πόλεων.

20 Καὶ ἕτερος ἦλθε, λέγων· Κύριε, ἰδοὺ, ἡ μνᾶ σου, ἣν εἶχον ἀποκειμένην ἐν σουδαρίῳ·

21 Ἐφοβούμην γὰρ σε, ὅτι ἄνθρωπος αὐστηρὸς εἶ· αἰρεῖς ὃ οὐκ ἔθηκες, καὶ θερίζεις ὃ οὐκ ἐσπείρας.

τοῦτον, εἰς ὅσον εἶναι καὶ οὗτος υἱὸς τοῦ Ἀβραάμ·

10 Διότι ὁ Υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἦλθε νὰ ζητήσῃ καὶ νὰ σῶσῃ τὸ χαμένον.

11 Καὶ καθὼς ἤκουον ἐκεῖνοι ταῦτα, ἐπρόσθεσε καὶ εἶπε μίαν παραβολὴν, διότι ἦτον ἐγγὺς εἰς τὴν Ἱερουσαλὴμ, καὶ ἐλογιάζον, ὅτι παρενθὺς μέλλει ἡ βασιλεία τοῦ Θεοῦ νὰ ἀναφανῇ.

12 Λοιπὸν εἶπεν· Ἄνθρωπος τις εὐγενὴς ὑπήγειν εἰς χώραν μακρὰν, νὰ πάρῃ διὰ ἑαυτὸν τοῦ βασιλείαν, καὶ νὰ γυρίσῃ.

13 Καὶ ἔκραξε δέκα τοῦ δούλους, καὶ τοὺς ἔδωκε δέκα μνᾶς, καὶ τοὺς εἶπε· Νὰ πραγματεύεσθε ἕως οὗ νὰ ἔλθω.

14 Καὶ οἱ πολῖται τοῦ τὸν ἐμίσην, καὶ ἔστειλαν πρέσβεις ἀποπίσω του, καὶ ἔλεγον· Δὲν τὸν θέλομεν νὰ βασιλεύσῃ εἰς ἡμᾶς.

15 Καὶ ἀφ' οὗ ἐπῆρε τὴν βασιλείαν, καὶ ἐγύρισε, εἶπε νὰ τὸν φωνάξωσι τοὺς δούλους ἐκεῖνους, εἰς τοὺς ὁποίους ἔδωκε τὸ ἀργύριόν του· διὰ νὰ μᾶθῃ τι ἐκέδῃσθε καθεὶς εἰς τὴν πραγματείαν του.

16 Καὶ ἦλθεν ὁ πρῶτος, καὶ εἶπεν· Ἀνθέντη, ἡ μία σου μνᾶ ἔκαμε παρεπάνω δέκα μνᾶς.

17 Καὶ εἶπεν εἰς αὐτόν· Εὖγε, δοῦλε ἀγαθέ· ἐπειδὴ εἰς τὸ ὀλίγον ἐγίμεις ἐμπιστευμένος, ἔχε ἐξουσίαν ἐπάνω εἰς δέκα πόλεις.

18 Καὶ ἦλθεν ὁ δεῦτερος, καὶ εἶπεν· Ἀνθέντη, ἡ μνᾶ σου ἔκαμεν ἄλλας πέντε μνᾶς.

19 Καὶ εἶπε καὶ εἰς τοῦτον· Καὶ σὺ νὰ γίνῃς ἐξουσιαστὴς ἐπάνω εἰς πέντε πόλεις.

20 Καὶ ὁ ἄλλος ἦλθε, καὶ εἶπεν· Ἀνθέντη, ἰδοὺ, ἡ μνᾶ σου, τὴν ὁποίαν εἶχον βαλμένην εἰς πανίον·

21 Διότι σὲ ἐφοβούμην, ἐπειδὴ εἶσσι ἄνθρωπος αὐστηρὸς· σηκώνεις ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον δὲν ἐβίβλες, καὶ θερίζεις ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον δὲν ἐσπείρας.

22 Λέγει δὲ αὐτῷ· Ἐκ τοῦ στόματός σου κρινῶ σε, πονηρὲ δούλε· ἤξεις ὅτι ἐγὼ ἄνθρωπος ἀσθηρὸς εἰμι, κίρων ὃ οὐκ ἔθνηκα, καὶ θερίσων ὃ οὐκ ἔσπειρα·

23 Καὶ διατί οὐκ ἔδωκας τὸ ἀργύριον μου ἐπὶ τὴν τράπεζαν, καὶ ἐγὼ ἐλθὼν σὺν τόκῳ ἂν ἔπρωξα αὐτό;

24 Καὶ τοῖς παρεστῶσιν εἶπεν· Ἄρατε ἀπ' αὐτοῦ τὴν μνᾶν, καὶ δότε τῷ τὰς δέκα μνᾶς ἔχοντι.

25 Καὶ εἶπον αὐτῷ· Κύριε, ἔχει δέκα μνᾶς·

26 Λέγω γὰρ ὑμῖν, ὅτι παντὶ τῷ ἔχοντι δοθήσεται· ἀπὸ δὲ τοῦ μὴ ἔχοντος, καὶ ὃ ἔχει, ἀρθήσεται ἀπ' αὐτοῦ.

27 Πλὴν τοὺς ἔχθρους μου ἐκείνους, τοὺς μὴ θελήσαντας με βασιλεῦσαι ἐπ' αὐτούς, ἀγάγετε ὧδε, καὶ κατασφάξατε ἔμπροσθέν μου.

28 Καὶ εἶπὼν ταῦτα, ἐπορεύετο ἔμπροσθεν, ἀναβαίνων εἰς Ἱεροσόλυμα.

29 Καὶ ἐγένετο ὡς ἤγγισεν εἰς Βηθφαγὴ καὶ Βηθανίαν, πρὸς τὸ ὄρος τὸ καλούμενον Ἑλαιῶν, ἀπέστειλε δύο τῶν μαθητῶν αὐτοῦ,

30 Εἰπὼν· Ὑπάγετε εἰς τὴν κατέναντι κόμην· ἐν ἣ εἰσπορευόμενοι εὐρήσατε πῶλον δεδεμένον, ἐφ' ὃν οὐδεὶς πώποτε ἀνθρώπων ἐκάθισε· λύσαντες αὐτὸν ἀγάγετε.

31 Καὶ ἐὰν τις ὑμῶς ἐρωτᾷ· Διὰ τί λυτε; Οὕτως ἐρεῖτε αὐτῷ· Ὅτι ὁ Κύριος αὐτοῦ χρειᾶν ἔχει.

32 Ἀπελθόντες δὲ οἱ ἀπεσταλμένοι, εὗρον καθὼς εἶπεν αὐτοῖς.

33 Δυνόντων δὲ αὐτῶν τὸν πῶλον, εἶπον οἱ κύριοι αὐτοῦ πρὸς αὐτούς· Τί λυτε τὸν πῶλον;

34 Οἱ δὲ εἶπον· Ὁ Κύριος αὐτοῦ χρειᾶν ἔχει.

22 Καὶ λέγει εἰς αὐτὸν ὁ ἀκθέντης του· Ἀπὸ τὸ στόμα σου θέλω σε κρίνει, πονηρὲ δούλε· ἤξευρες ὅτι ἐγὼ εἰμι ἄνθρωπος ἀσθηρὸς, σιγῶν ἐκείνο τὸ ὅποιον δὲν ἔβαλα, καὶ θερίσω ἐκείνο τὸ ὅποιον δὲν ἔσπειρα·

23 Καὶ διατί δὲν ἔδωκας τὸ ἀργύριον μου εἰς τὴν τράπεζαν, καὶ ἐγὼ ὅταν ἤρχόμην ἤθελον τὸ πάρει μὲ τὸ διάφορον;

24 Καὶ εἰς ἐκείνους οἱ ὅποιοι παρεστέκοντο ἐκεῖ, εἶπε· Πάρετε ἀπ' αὐτὸν τὴν μνᾶν, καὶ δότε τὴν εἰς ἐκείνον ὃ ὅποιος ἔχει τὰς δέκα μνᾶς.

25 Καὶ τὸν εἶπαν· Αὐθέντη, ἔχει δέκα μνᾶς·

26 Διότι ἐγὼ σᾶς λέγω, ὅτι εἰς καθέναν ὃ ὅποιος ἔχει, θέλει δοθῇ· καὶ ἀπὸ ἐκείνου ὃ ὅποιος δὲν ἔχει, καὶ ὅ,τι ἔχει, θέλει παρῆ ἀπ' αὐτόν.

27 Πλὴν τοὺς ἔχθρους μου ἐκείνους, οἱ ὅποιοι δὲν ἠθέλησαν νὰ βασιλευσῶ εἰς αὐτούς, φερέτε μοι τοὺς ἐδῶ, καὶ κατασφάξατέ τοὺς ἔμπροσθέν μου.

28 Καὶ ἀφ' οὗ εἶπε ταῦτα ὁ Ἰησοῦς, ἐπήγαγεν ἔμπροσθεν, ἀναβαίνων εἰς τὰ Ἱεροσόλυμα.

29 Καὶ ὅτε ἤγγισεν εἰς τὴν Βηθφαγὴ καὶ Βηθανίαν, εἰς τὸ ὄρος τὸ ὅποιον κράζεται Ἑλαιῶν, ἔστειλε δύο ἀπὸ τοὺς μαθητάς του,

30 Καὶ εἶπεν· Ὑπάγετε εἰς τὸ κατέναντι σας χωρίον· καὶ ὅτε ἐμβαινέτε εἰς αὐτὸ θέλετε εὐρεῖν ἓν πωλᾶριον δεμένον, εἰς τὸ ὅποιον κἀνὶς ἄνθρωπος ἀκόμῃ δὲν ἐκάθισε· καὶ λύσατε καὶ φερέτε με το.

31 Καὶ ἂν σᾶς ἐρωτήσῃ κἀνείς· Διὰ τί τὸ λυτε; Νὰ τὸν εἰπῇτε οὕτως· Ὅτι ὁ Κύριός του τὸ χρειάζεται.

32 Καὶ ὑπήγαν οἱ ἀπεσταλμένοι, καὶ εὐρήκαν καθὼς τοὺς εἶπε.

33 Καὶ ἐν ᾧ ἔλυνον τὸ πωλᾶριον, τοὺς εἶπαν οἱ ἀκθένται του· Διατί λυτε τὸ πωλᾶριον;

34 Καὶ ἐκεῖνοι εἶπαν· Ὁ Κύριός του τὸ χρειάζεται.

35 Καὶ ἤγαγον αὐτὸν πρὸς τὸν Ἰησοῦν. Καὶ ἐπὶ ῥίψαντες ἑαυτῶν τὰ ἱμάτια ἐπὶ τὸν πῶλον, ἐπεβίβασαν τὸν Ἰησοῦν.

36 Πορευομένου δὲ αὐτοῦ, ὑπεστρώσανον τὰ ἱμάτια αὐτῶν ἐν τῇ ὁδῷ.

37 Ἐγγίζοντος δὲ αὐτοῦ ἤδη πρὸς τῇ καταβάσει τοῦ ὄρους τῶν Ἑλαιῶν, ἤρξαντο ἅπαν τὸ πλῆθος τῶν μαθητῶν χαίροντες αἰνεῖν τὸν Θεὸν φωνῇ μεγάλῃ περὶ πασῶν ὧν εἶδον δυνάμεων,

38 Λέγοντες· Εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος βασιλεὺς ἐν ὀνόματι Κυρίου· εἰρήνῃ ἐν οὐρανῷ, καὶ δόξα ἐν ὑψίστοις.

39 Καὶ τινες τῶν Φαρισαίων ἀπὸ τοῦ ὄχλου εἶπον πρὸς αὐτόν· Διδάσκαλε, ἐπιτίμησον τοῖς μαθηταῖς σου.

40 Καὶ ἀποκριθεὶς εἶπεν αὐτοῖς· Λέγω ὑμῖν, ὅτι ἐὰν οὗτοι σιωπήσωσιν, οἱ λίθοι κεκραύξονται.

41 Καὶ ὡς ἤγγισεν, ἰδὼν τὴν πόλιν, ἔκλαυσεν ἐπ' αὐτῇ,

42 Λέγων· Ὅτι εἰ ἔγνων καὶ σὺ, καὶ γε ἐν τῇ ἡμέρᾳ σου ταύτῃ, τὰ πρὸς εἰρήνην σου· νῦν δὲ ἐκρύβη ἀπὸ ὀφθαλμῶν σου·

43 Ὅτι ἤξουσιν ἡμέραι ἐπὶ σε, καὶ περιβαλοῦσιν οἱ ἐχθροὶ σου χάρακά σοι, καὶ περικυκλώσουσί σε, καὶ συνέξουσί σε πάντοθεν·

44 Καὶ ἐδαφιοῦσί σε, καὶ τὰ τέκνα σου ἐν σοί· καὶ οὐκ ἀφήσουσιν ἐν σοὶ λίθον ἐπὶ λίθῳ· ἀνθ' ὧν οὐκ ἔγνων τὸν καιρὸν τῆς ἐπισκοπῆς σου.

45 Καὶ εἰσελθὼν εἰς τὸ ἱερόν, ἤρξατο ἐκβάλλειν τοὺς πωλοῦντας ἐν αὐτῷ καὶ ἀγοράζοντας,

46 Λέγων αὐτοῖς· Γέγραπται· Ὁ

35 Καὶ ἔφερον τὸ πωλᾶριον εἰς τὸν Ἰησοῦν. Καὶ ἔβαλον ἐπάνω τὰ φορέματα των, καὶ ἐκάθισαν τὸν Ἰησοῦν.

36 Καὶ ἐν ᾧ ἐπέρνα, ἔστρωνον ὑποκάτω τὰ φορέματά των εἰς τὸν ὁρόμον.

37 Καὶ ὅτε ἤγγισεν ἤδη εἰς τὸν κατήφορον τοῦ βουνοῦ τῶν Ἑλαιῶν, ἤρχισαν ὅλον τὸ πλῆθος τῶν μαθητῶν χαίροντες νᾶ ὑμῶσι τὸν Θεὸν μετὰ μεγάλῃ φωνῇ διὰ ὅλας τὰς δυνάμεις, τὰς ὁποίας εἶδαν,

38 Καὶ ἔλεγον· Εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος βασιλεὺς ἐν ὀνόματι Κυρίου· εἰρήνῃ ἐν οὐρανῷ, καὶ δόξα ἐν ὑψίστοις.

39 Καὶ κάποιοι ἀπὸ τοὺς Φαρισαίους ἀπομέσα ἀπὸ τοῦ πλῆθος τὸν εἶπαν· Διδάσκαλε, φοβέρισε τοὺς μαθητάς σου.

40 Καὶ ἀπεκρίθη καὶ εἶπεν εἰς αὐτοὺς· Λέγω σας, ὅτι ἐὰν αὐτοὶ σιωπήσωσιν, αἱ πέτραι θέλουσι λαλήσει.

41 Καὶ ὅτε ἤγγισεν, εἶδε τὴν πόλιν, καὶ τὴν ἔκλαυσε,

42 Λέγων· Ὅτι ἂν ἐγνώριζες καὶ σὺ, καὶ εἰς τὴν ἡμέραν σου ταύτην, τὰ πράγματα τὰ ὁποῖα εἶναι εἰς τὴν εἰρήνην σου· πλὴν τώρα ἐκρύφθησαν ἀπὸ τὰ ὀμμάτιά σου·

43 Διότι θέλουσιν ἔλθει εἰς σε ἡμέραι, καὶ οἱ ἐχθροὶ σου θέλουσι βάλλει τριγύρω σου χαράκωμα, καὶ θέλουσι σὲ τριγυρίσει, καὶ θέλουσι σὲ θλίψει ἀπὸ κάθε μέρος·

44 Καὶ θέλουσι σὲ ἀποπατώσει ἕως τὰ θεμέλια, καὶ τὰ παῖδιά σου θέλουσι χαλάσει μέσα εἰς σέ· καὶ δὲν θέλουσι σοὶ ἀφήσει πέτραν ἐπάνω εἰς τὴν πέτραν· διότι δὲν ἐγνώρισες τὸν καιρὸν τῆς ἐπισκοπῆς σου.

45 Καὶ ἐμβῆκε μέσα εἰς τὸ ἱερόν, καὶ ἤρχισε νᾶ ἐβγάλλῃ ἔξω ἐκείνους οἱ ὁποῖοι ἐπώλουν μέσα εἰς αὐτὸ καὶ ἠγόραζον,

46 Λέγων εἰς αὐτούς· Εἶναι γεγραμ-

οἶκός μου, οἶκος προσευχῆς ἐστίν· ὑμεῖς δὲ αὐτὸν ἐποιήσατε σπήλαιον ληστῶν.

47 Καὶ ἡ διδασκων τὸ καθ' ἡμέραν ἐν τῷ ἱερῷ· οἱ δὲ Ἀρχιερεῖς καὶ οἱ Γραμματεῖς ἐζητοῦν αὐτὸν ἀπολέσαι, καὶ οἱ πρῶτοι τοῦ λαοῦ·

48 Καὶ οὐχ εὗρισκον τὸ τί ποιήσωσιν· ὁ λαὸς γὰρ ἅπας ἐξεκρέματο αὐτοῦ ἀκούων.

Κεφ. κ'. XX.

ΚΑΙ ἐγένετο ἐν μιᾷ τῶν ἡμερῶν ἐκείνων, διδάσκοντος αὐτοῦ τὸν λαὸν ἐν τῷ ἱερῷ, καὶ εὐαγγελιζομένου, ἐπέστησαν οἱ Ἀρχιερεῖς καὶ οἱ Γραμματεῖς σὺν ταῖς Πρεσβυτέροις,

2 Καὶ εἶπον πρὸς αὐτὸν, λέγοντες· Εἰπέ ἡμῖν, ἐν ποίᾳ ἐξουσίᾳ ταῦτα ποιεῖς; ἡ τίς ἐστιν ὁ δούς σοι τὴν ἐξουσίαν ταύτην;

3 Ἀποκριθεὶς δὲ εἶπε πρὸς αὐτούς· Ἐρωτήσω ὑμᾶς καὶ γὰρ ἓνα λόγον· καὶ εἰπάτέ μοι·

4 Τὸ βάπτισμα Ἰωάννου, ἐξ οὐρανοῦ ἢ, ἢ ἐξ ἀνθρώπων;

5 Οἱ δὲ συνελογίσαντο πρὸς ἑαυτοὺς λέγοντες· Ὅτι ἐὰν εἰπώμεν· Ἐξ οὐρανοῦ· ἑρεῖ· Διὰ τί οὖν οὐκ ἐπιστεύσατε αὐτῷ;

6 Ἐὰν δὲ εἰπώμεν· Ἐξ ἀνθρώπων· πᾶς ὁ λαὸς καταλιθάσει ἡμᾶς· πεπεισμένος γάρ ἐστιν Ἰωάννην προφήτην εἶναι.

7 Καὶ ἀπεκρίθησαν μὴ εἰδέναι πόθεν.

8 Καὶ ὁ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτοῖς· Οὐδὲ ἐγὼ λέγω ὑμῖν ἐν ποίᾳ ἐξουσίᾳ ταῦτα ποίω.

9 Ὁρᾷτο δὲ πρὸς τὸν λαὸν λέγειν τὴν παραβολὴν ταύτην· Ἄνθρωπός τις ἐφύτευσεν ἀμπελῶνα, καὶ ἐξέδοτο αὐτὸν γεωργοῖς· καὶ ἀπεδήμησε χρόνους ἱκανούς·

10 Καὶ ἐν καιρῷ ἀπέστειλε πρὸς τοὺς γεωργούς δούλον, ἵνα ἀπὸ τοῦ

μένου, Ὅτι ὁ οἶκός μου εἶναι οἶκος προσευχῆς· καὶ σεῖς τὸν ἐκάμετε σπήλαιον τῶν κλεπτῶν.

47 Καὶ ἐδίδασκε καθὲ ἡμέραν εἰς τὸ ἱερόν· καὶ οἱ Ἀρχιερεῖς καὶ οἱ Γραμματεῖς ἐγύρευον νᾶ τὸν χαλασάσι, καὶ οἱ πρῶτοι τοῦ λαοῦ·

48 Καὶ δὲν εὗρισκον τὸ τί νᾶ τὸν κάμωσι· διότι ὅλος ὁ λαὸς ἐκρέματο ἀπ' αὐτὸν νᾶ τὸν ἀκούη.

Κεφ. κ'. XX.

ΚΑΙ μιᾷ τῶν ἡμερῶν ἐκείνων, ἐν ᾗ ἐδίδασκε τὸν λαὸν εἰς τὸ ἱερόν, καὶ εὐηγγέλιζεν, ἀπροσδοκῆτως ὑπήγαν οἱ Ἀρχιερεῖς καὶ οἱ Γραμματεῖς μάζι με τοὺς Πρεσβυτέρους,

2 Καὶ εἶπαν εἰς αὐτόν· Εἰπέ μας, με ποίαν ἐξουσίαν κάμνεις ταῦτα; ἡ ποίος εἶναι ἐκεῖνος ὁ ὁποῖος σὲ ἔδωκε τὴν ἐξουσίαν ταύτην;

3 Καὶ ἀπεκρίθη καὶ εἶπεν εἰς αὐτούς· Θέλω σᾶς ἐρωτήσω καὶ ἐγὼ ἓνα λόγον· καὶ εἰπέτε με·

4 Τὸ βάπτισμα Ἰωάννου, ἀπὸ τὸν οὐρανὸν ἦτον, ἢ ἀπὸ τοὺς ἀνθρώπους;

5 Καὶ ἐκεῖνοι ἐσυλλογίζοντο μέσα των, καὶ ἔλεγον· Ὅτι ἂν εἰπώμεν· Ἀπὸ τὸν οὐρανόν· θέλει εἰπεῖ· Διὰ τί λοιπὸν δὲν τὸ ἐπιστεύσατε;

6 Ἄν δὲ εἰπώμεν· Ἀπὸ τοὺς ἀνθρώπων· ὅλος ὁ λαὸς θέλει μᾶς λιθάσει· διότι εἶναι καταπεισμένος, ὅτι Ἰωάννης εἶναι προφήτης.

7 Καὶ ἀπεκρίθησαν ὅτι δὲν ἤξεύρουσιν ἀποποῦ εἶναι.

8 Καὶ ὁ Ἰησοῦς τοὺς εἶπεν· Οὐδὲ ἐγὼ σᾶς λέγω με ποίαν ἐξουσίαν κάμνω ταῦτα.

9 Καὶ ἤρχισε νᾶ λέγῃ εἰς τὸν λαὸν ταύτην τὴν παραβολὴν· Ἄνθρωπός τις ἐφύτευσεν ἀμπελῶνα, καὶ τὸ ἔδωκεν εἰς γεωργούς νᾶ τὸ ἀμπελουργῶσι· καὶ διέβη καὶ ἔλειψε χρόνους μερικούς·

10 Καὶ εἰς τὸν καιρὸν ἀπέστειλε δούλον εἰς τοὺς γεωργούς, νᾶ τὸν

καρποῦ τοῦ ἀμπελῶνος δῶσιν αὐτῷ· οἱ δὲ γεωργοὶ δείραντες αὐτὸν, ἐξ-
απέστειλαν κενόν.

11 Καὶ προσέθετο πέμψαι ἕτερον
δοῦλον· οἱ δὲ κηκείον δείραντες καὶ
ἀτιμάσαντες, ἐξαπέστειλαν κενόν.

12 Καὶ προσέθετο πέμψαι τρίτον·
οἱ δὲ καὶ τοῦτον τραυματίσαντες
ἐξέβαλον.

13 Εἶπε δὲ ὁ κύριος τοῦ ἀμπελῶνος·
Τί ποιήσω; πέμψω τὸν υἱόν μου τὸν
ἀγαπητόν· ἴσως τοῦτον ἰδόντες ἐν-
τραπήσονται.

14 Ἰδόντες δὲ αὐτὸν οἱ γεωργοί,
διελογίζοντο πρὸς ἑαυτοὺς, λέγοντες·
Οὗτός ἐστιν ὁ κληρονόμος· δεῦτε,
ἀποκτείνωμεν αὐτὸν, ἵνα ἡμῶν γένη-
ται ἡ κληρονομία.

15 Καὶ ἐκβαλόντες αὐτὸν ἔξω τοῦ
ἀμπελῶνος, ἀπέκτειναν. Τί οὖν ποι-
ήσει αὐτοῖς ὁ κύριος τοῦ ἀμπελῶνος;

16 Ἐλεύσεται καὶ ἀπολέσει τοὺς
γεωργοὺς τούτους, καὶ δώσει τὸν ἀμ-
πελῶνα ἄλλοις. Ἀκούσαντες δὲ εἶπον·
Μὴ γένοιτο.

17 Ὁ δὲ ἐμβλέψας αὐτοῖς, εἶπε·
Τί οὖν ἐστὶ τὸ γεγραμμένον τούτου·
Λίθον ὃν ἀπεδοκίμασαν οἱ οἰκοδο-
μοῦντες, οὗτος ἐγενήθη εἰς κεφαλὴν
γωνίας;

18 Πᾶς ὁ πεσὼν ἐπ' ἐκεῖνον τὸν
λίθον, συνθλασθήσεται· ἐφ' ὃν δ' ἂν
πέσῃ, λικμήσει αὐτόν.

19 Καὶ ἐζήτησαν οἱ Ἀρχιερεῖς καὶ
οἱ Γραμματεῖς ἐπιβαλεῖν ἐπ' αὐτόν
τὰς χεῖρας ἐν αὐτῇ τῇ ᾠρᾷ· καὶ
ἐφοβήθησαν τὸν λαόν· ἐγνωσαν γὰρ
ὅτι πρὸς αὐτοὺς τὴν παραβολὴν ταυ-
την εἶπε.

20 Καὶ παρατηρήσαντες ἀπέστει-
λαν ἐγκαθέτους, ὑποκρινομένους ἑαυ-
τοὺς δικαίους εἶναι· ἵνα ἐπιλάβωνται
αὐτοῦ λόγου, εἰς τὸ παραδοῦναι αὐ-
τὸν τῇ ἀρχῇ καὶ τῇ ἐξουσίᾳ τοῦ ἡγε-
μόνος.

δώσωσιν ἀπὸ τὸν καρπὸν τοῦ ἀμ-
πελίου· καὶ οἱ γεωργοὶ τὸν ἔδειραν,
καὶ τὸν ἔστειλαν εὐκαιρον.

11 Καὶ πάλιν ἀπέστειλεν ἄλλον
δοῦλον· καὶ οἱ γεωργοὶ τὸν ἔδειραν
καὶ ἐκείνον καὶ τὸν ἡτίμασαν, καὶ
τὸν ἐξαπέστειλαν εὐκαιρον.

12 Καὶ πάλιν ἐπεμψεν ἀκόμῃ καὶ
τρίτον· καὶ ἐκεῖνοι καὶ τοῦτον ἐπλή-
γωσαν καὶ τὸν ἐβγαλαν ἔξω.

13 Καὶ ὁ αὐθέντης τοῦ ἀμπελίου
εἶπε· Τί νὰ κάμω; ἄς πέμψω τὸν υἱόν
μου τὸν ἡγαπημένον· ἴσως ὅταν τὸν
ἰδῶσι θέλουσι τὸν ἐντραπή.

14 Ἀλλὰ οἱ γεωργοὶ ἀφ' οὗ τὸν
εἶδαν, ἐσυλλογίζοντο μέσα των, καὶ
ἔλεγον· Οὗτος εἶναι ὁ κληρονόμος·
ἐλάτε, καὶ ἄς τὸν σκοτώσωμεν, διὰ
νὰ γίνῃ ἡ κληρονομία τοῦ ἰδικῆ μας.

15 Καὶ ἐβγαλὰν τὸν ἔξω ἀπὸ τοῦ
ἀμπελίου, καὶ τὸν ἐσκότωσαν. Τί
θέλει κάμει λοιπὸν ὁ αὐθέντης τοῦ
ἀμπελίου εἰς ἐκείνους τοὺς γεωργοὺς;

16 Θέλει ἔλθει καὶ θέλει χαλάσει τοὺς
γεωργοὺς τούτους, καὶ τὸ ἀμπελίον
θέλει δώσει εἰς ἄλλους. Καὶ ἐκεῖνοι
ὅτε τὸ ἤκουσαν, εἶπαν· Μὴ γένοιτο.

17 Καὶ ὁ Ἰησοῦς ἐγύρισε καὶ τοὺς
εἶδε, καὶ εἶπε· Τί εἶναι λοιπὸν τοῦτο
τὸ γεγραμμένον· Ὅτι ἡ πέτρα τὴν
ὁποίαν κατεφρόνησαν οἱ κτίσται, ἐκεί-
νη ἐγινε κεφαλὴ τῆς γωνίας;

18 Καὶ ὁποῖος πέσῃ ἐπάνω εἰς αὐ-
τὴν τὴν πέτραν, θέλει συντριφθῇ· καὶ
εἰς ὅποιον πέσῃ, θέλει τὸν λικμήσει.

19 Καὶ οἱ Ἀρχιερεῖς καὶ οἱ Γραμ-
ματεῖς ἠθέλησαν ἐκείνην τὴν ᾠραν
νὰ ἀπλώσωσι τὰς χεῖράς των ἐπάνω
του· καὶ ἐφοβήθησαν τὸν λαόν· διότι
ἐγνώρισαν ὅτι διὰ αὐτοὺς εἶπε τὴν
παραβολὴν ἐκείνην.

20 Καὶ πυραφυλάττοντες τὸν ἔστει-
λαν ἀνθρώπους ἐπιβούλους, οἱ ὅποιοι
μετεπλάττοντο νὰ ᾤναι δίκαιοι· διὰ
νὰ πάρωσιν ἀπ' αὐτὸν λόγον, νὰ τὸν
παραδώσωσιν εἰς τὴν αὐθεντίαν, καὶ
εἰς τὴν ἐξουσίαν τοῦ ἡγεμόνος.

21 Καὶ ἐπρωτήσαν αὐτόν, λέγοντες· Διδάσκαλε, οἶδαμεν ὅτι ὀρθῶς λέγεις καὶ διδάσκεις, καὶ οὐ λαμβάνεις πρόσωπον, ἀλλ' ἐπ' ἀληθείας τὴν ὁδὸν τοῦ Θεοῦ διδάσκεις;

22 Ἐξεστὶν ἡμῖν Καίσαρι φόρον δοῦναι, ἢ οὐ;

23 Κατανοήσας δὲ αὐτῶν τὴν πανουργίαν, εἶπε πρὸς αὐτούς· Τί με πειράζετε;

24 Ἐπιδείξατέ μοι δηνάριον· τίνας ἔχει εἰκόνα καὶ ἐπιγραφήν; Ἀποκριθέντες δὲ εἶπον· Καίσαρος.

25 Ὁ δὲ εἶπεν αὐτοῖς· Ἀπόδοτε τοῖνυν τὰ Καίσαρος Καίσαρι, καὶ τὰ τοῦ Θεοῦ τῷ Θεῷ.

26 Καὶ οὐκ ἴσχυσαν ἐπιλαβέσθαι αὐτοῦ ῥήματος ἐναντίον τοῦ λαοῦ· καὶ θαυμάσαντες ἐπὶ τῇ ἀποκρίσει αὐτοῦ, ἐσίγησαν.

27 Προσελθόντες δὲ τινες τῶν Σαδδουκαίων, οἱ ἀντιλέγοντες ἀνάστασιν μὴ εἶναι, ἐπρωτήσαν αὐτόν,

28 Λέγοντες· Διδάσκαλε, Μωσῆς ἔγραψεν ἡμῖν· Ἐάν τις ἀδελφὸς ἀποθάνῃ ἔχων γυναῖκα, καὶ οὗτος ἄτεκνος ἀποθάνῃ, ἵνα λαβῇ ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ τὴν γυναῖκα, καὶ ἐξαναστήσῃ σπέρμα τῷ ἀδελφῷ αὐτοῦ.

29 Ἐπτά οὖν ἀδελφοὶ ἦσαν· καὶ ὁ πρῶτος, λαβὼν γυναῖκα, ἀπέθανεν ἄτεκνος.

30 Καὶ ἔλαβεν ὁ δεύτερος τὴν γυναῖκα, καὶ οὗτος ἀπέθανεν ἄτεκνος.

31 Καὶ ὁ τρίτος ἔλαβεν αὐτήν· ὡσαύτως δὲ καὶ οἱ ἑπτὰ· καὶ οὐ κατέλιπον τέκνα, καὶ ἀπέθανον.

32 Ὑστερον δὲ πάντων ἀπέθανε καὶ ἡ γυνή.

33 Ἐν τῇ οὖν ἀναστάσει, τίνας αὐτῶν γίνεται γυνή; οἱ γὰρ ἑπτὰ ἔσχον αὐτὴν γυναῖκα.

34 Καὶ ἀποκριθεὶς εἶπεν αὐτοῖς ὁ

21 Καὶ τὸν ἠρώτησαν, καὶ εἶπαν· Διδάσκαλε, ἠξέυρομεν ὅτι καλὰ λέγεις καὶ διδάσκεις, καὶ δὲν ἀποβλέπεις εἰς πρόσωπον, ἀλλὰ ἐπ' ἀληθείας τὸν δρόμον τοῦ Θεοῦ διδάσκεις·

22 Ἐμποροῦμεν ἡμεῖς νὰ δίδωμεν φόρον εἰς τὸν Καίσαρα, ἢ ὄχι;

23 Καὶ γνωρίζων τὴν πανουργίαν των, τοὺς λέγει· Τί με πειράζετε;

24 Δείξατέ μοι ἓν δηνάριον· τίνας εἰκόνα ἔχει καὶ ἐπαναγράμμα; Ἀπεκρίθησαν καὶ εἶπαν· Τοῦ Καίσαρος.

25 Καὶ ὁ Ἰησοῦς τοὺς εἶπεν· Ἀπόδοτε λοιπὸν τὰ πράγματα τοῦ Καίσαρος εἰς τὸν Καίσαρα, καὶ τὰ πράγματα τοῦ Θεοῦ εἰς τὸν Θεόν.

26 Καὶ δὲν ἠμπόρεσαν νὰ τὸν πιάσωσιν εἰς λόγον ἔμπροσθεν εἰς τὸν λαόν· καὶ θαύμασαν εἰς τὴν ἀποκρίσιν του, καὶ ἐσίγησαν.

27 Καὶ κάποιοι ἀπὸ τῶν Σαδδουκαίων, οἱ ὅποιοι ἀρνοῦνται τὸ ὅτι εἶναι ἀνάστασις, ὑπῆγαν πλησίον, καὶ τὸν ἠρώτησαν,

28 Καὶ εἶπαν· Διδάσκαλε, ὁ Μωϋσῆς ἔγραψεν εἰς ἡμᾶς· Ἐάν ἀποθάνῃ κανεὶς ἀδελφὸς, ὃς τις ἔχει γυναῖκα, καὶ οὗτος νὰ ἀποθάνῃ ἄτεκνος, νὰ πάρῃ ὁ ἀδελφὸς του τὴν γυναῖκά του, καὶ νὰ ἐξαναστήσῃ σπέρμα εἰς τὸν ἀδελφόν του.

29 Ἐπτά λοιπὸν ἦσαν ἀδελφοί· καὶ ὁ πρῶτος ἐπῆρε γυναῖκα, καὶ ἀπέθανεν ἄτεκνος.

30 Καὶ ἐπῆρεν ὁ δεύτερος τὴν γυναῖκα, καὶ ἀπέθανε καὶ ἐκεῖνος ἄτεκνος.

31 Καὶ ἐπῆρεν αὐτὴν ὁ τρίτος· ὁμοίως καὶ οἱ ἑπτὰ· καὶ δὲν ἀφῆκαν παιδιά, καὶ ἀπέθανον.

32 Καὶ ὕστερον ἀπὸ ὅλους ἀπέθανε καὶ ἡ γυνή.

33 Τίνας λοιπὸν ἀπ' αὐτοὺς ὅλους εἰς τὴν ἀνάστασιν θέλει εἶναι ἡ γυνή; διότι τὴν εἶχον καὶ οἱ ἑπτὰ γυναῖκα.

34 Καὶ ἀπεκρίθῃ ὁ Ἰησοῦς καὶ τοὺς

Ἰησοῦς· Οἱ υἱοὶ τοῦ αἰῶνος τούτου γαμοῦσι καὶ ἐγκαμίσκονται·

35 Οἱ δὲ καταξιωθέντες τοῦ αἰῶνος ἐκείνου τυχεῖν, καὶ τῆς ἀναστάσεως τῆς ἐκ νεκρῶν, οὔτε γαμοῦσιν, οὔτε ἐγκαμίσκονται·

36 Οὔτε γὰρ ἀποθανεῖν ἔτι δύνανται· ἰσάγγελοι γάρ εἰσι· καὶ υἱοὶ εἰσι τοῦ Θεοῦ, τῆς ἀναστάσεως υἱοὶ ὄντες.

37 Ὅτι δὲ ἐγείρονται οἱ νεκροί, καὶ Μωσῆς ἐμήνυσεν ἐπὶ τῆς βάτου, ὡς λέγει Κύριον, τὸν Θεὸν Ἀβραάμ, καὶ τὸν Θεὸν Ἰσαάκ, καὶ τὸν Θεὸν Ἰακώβ.

38 Θεὸς δὲ οὐκ ἔστι νεκρῶν, ἀλλὰ ζώντων· πάντες γὰρ αὐτῷ ζῶσιν.

39 Ἀποκριθέντες δὲ τινες τῶν Γραμματέων εἶπον· Διδάσκαλε, καλῶς εἶπας.

40 Οὐκ ἔτι δὲ ἐτόλμων ἐπερωτᾶν αὐτὸν οὐδέν.

41 Εἶπε δὲ πρὸς αὐτούς· Πῶς λέγουσι τὸν Χριστὸν υἱὸν Δαβὶδ εἶναι;

42 Καὶ αὐτὸς Δαβὶδ λέγει ἐν βίβλῳ Ψαλμῶν· Εἶπεν ὁ Κύριος τῷ Κυρίῳ μου· Κάθου ἐκ δεξιῶν μου,

43 Ἔως ἂν θῶ τοὺς ἐχθρούς σου ὑποπόδιον τῶν ποδῶν σου.

44 Δαβὶδ οὖν Κύριον αὐτὸν καλεῖ· καὶ πῶς υἱὸς αὐτοῦ ἔστιν;

45 Ἀκούοντας δὲ παντὸς τοῦ λαοῦ, εἶπε τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ·

46 Προσέχετε ἀπὸ τῶν Γραμματέων, τῶν θελόντων περιπατεῖν ἐν στολαῖς, καὶ φιλοῦντων ἀσπασμούς ἐν ταῖς ἀγοραῖς, καὶ πρωτοκαθεδρίας ἐν ταῖς συναγωγαῖς, καὶ πρωτοκλισίας ἐν τοῖς δεῖπνοις.

47 Οἱ κατεσθίουσι τὰς οἰκίας τῶν πτωχῶν, καὶ προφάσει μακρὰ προσεύ-

εῖπε· Οἱ υἱοὶ τοῦ αἰῶνος τούτου ὑπανδρεύουσι καὶ ὑπανδρεύονται·

35 Ἐκεῖνοι ὅμως οἱ ὅποιοι καταξιωθῶσι νὰ τύχῃσι τοῦ αἰῶνος ἐκείνου, καὶ τῆς ἀναστάσεως τῶν νεκρῶν, οὔτε ὑπανδρεύουσιν, οὔτε ὑπανδρεύονται·

36 Οὔτε ἡμποροῦσι πλέον νὰ ἀποθανῶσι· διότι εἶναι ἴσοι μὲ τοὺς ἁγ· γέλους· καὶ εἶναι υἱοὶ τοῦ Θεοῦ, ἐπειδὴ καὶ εἶναι υἱοὶ τῆς ἀναστάσεως.

37 Καὶ ὅτι οἱ ἀποθήμενοι σηκώνονται, καὶ ὁ Μωϋσῆς τὸ ἐσήμανεν εἰς τὴν βάτον· ἐκεῖ ὅπου λέγει Κύριον, τὸν Θεὸν τοῦ Ἀβραάμ, καὶ τὸν Θεὸν τοῦ Ἰσαάκ, καὶ τὸν Θεὸν τοῦ Ἰακώβ.

38 Καὶ ὁ Θεὸς δὲν εἶναι νεκρῶν Θεός, ἀλλὰ ζώντων· διότι ὅλοι εἰς αὐτὸν ζῶσι.

39 Καὶ ἀπεκρίθησαν κάποιοι ἀπὸ τοὺς Γραμματεῖς καὶ εἶπαν· Διδάσκαλε, καλῶς εἶπας.

40 Καὶ πλέον δὲν ἀπεκότουν νὰ τὸν ἐρωτήσωσι τίποτε.

41 Καὶ εἶπεν εἰς ἐκείνους· Πῶς λέγουσι τὸν Χριστὸν νὰ ᾔῃ υἱὸς τοῦ Δαβὶδ;

42 Καὶ αὐτὸς ὁ Δαβὶδ εἰς τὸ βιβλίον τῶν Ψαλμῶν λέγει· Εἶπεν ὁ Κύριος εἰς τὸν Κύριόν μου· Κάθου ἀπὸ τὰ δεξιὰ μου,

43 Ἔως οὗ νὰ βάλῃ τοὺς ἐχθρούς σου ὑποκάτω εἰς τὰ ποδάρια σου.

44 Ὁ Δαβὶδ τὸ λοιπὸν τὸν κράζει Κύριον· καὶ πῶς εἶναι υἱὸς του;

45 Καὶ εἰς τὴν ἀκοὴν ὅλου τοῦ λαοῦ, εἶπεν εἰς τοὺς μαθητάς του·

46 Προσέχετε ἀπὸ τοὺς Γραμματεῖς, οἱ ὅποιοι θέλουσι νὰ περιπατῶσι μὲ στολὰς, καὶ ἀγαπῶσι τοὺς χαριετισμούς εἰς τὰς ἀγοράς, καὶ τὰς πρωτοκαθεδρίας εἰς τὰς συναγωγὰς, καὶ νὰ προκαθέζωνται εἰς τὰ δεῖπνα.

47 Οἱ ὅποιοι κατατρῶγουσι τὰς οἰκίας τῶν πτωχῶν, καὶ κάμνουσιν ἀφορ-

χονται· οὗτοι λήφονται περισσότερον κρίμα.

Κεφ. κα'. XXI.

ἌΝΑΒΛΕΨΑΣ δὲ εἶδε τοὺς βάλλοντας τὰ δῶρα αὐτῶν εἰς τὸ γαζοφυλάκιον πλουσίους.

2 Εἶδε δὲ καὶ τινα χήραν πενιχρὰν βάλλουσαν ἐκεῖ δύο λεπτά·

3 Καὶ εἶπεν· Ἀληθῶς λέγω ὑμῖν, ὅτι ἡ χήρα ἢ πτωχὴ αὕτη πλείων πάντων ἔβαλεν·

4 Ἀπαντες γὰρ οὗτοι ἐκ τοῦ περισσεύοντος αὐτοῖς ἔβαλον εἰς τὰ δῶρα τοῦ Θεοῦ· αὕτη δὲ ἐκ τοῦ ὑστερήματος αὐτῆς ἅπαντα τὸν βίον ὃν εἶχεν ἔβαλε.

5 Καὶ τινῶν λεγόντων περὶ τοῦ ἱεροῦ, ὅτι λίθοις καλοῖς καὶ ἀναθήμασι κεκοσμηται, εἶπε·

6 Ταῦτα ἃ θεωρεῖτε, ἐλεύσονται ἡμέραι ἐν αἷς οὐκ ἀφθεθήσεται λίθος ἐπὶ λίθῳ, ὅς οὐ καταλυθήσεται.

7 Ἐπηρώτησαν δὲ αὐτὸν, λέγοντες· Διδάσκαλε, πότε οὖν ταῦτα ἔσται; καὶ τί τὸ σημεῖον ὅταν μέλλῃ ταῦτα γίνεσθαι;

8 Ὁ δὲ εἶπε· Βλέπετε μὴ πλανηθῆτε· πολλοὶ γὰρ ἐλεύσονται ἐπὶ τῷ ὀνόματί μου, λέγοντες· Ὅτι ἐγὼ εἰμι· καὶ ὁ καιρὸς ἤγγικε· μὴ οὖν πορευθῆτε ὅπισω αὐτῶν.

9 Ὅταν δὲ ἀκούσχητε πολέμους καὶ ἀκαταστασίας, μὴ ποθηθῆτε· δεῖ γὰρ ταῦτα γενέσθαι πρῶτον· ἀλλ' οὐκ εὐθέως τὸ τέλος.

10 Τότε ἔλεγεν αὐτοῖς; Ἐγερθήσεται ἔθνος ἐπὶ ἔθνος, καὶ βασιλεία ἐπὶ βασιλείαν·

11 Σεισμοὶ τε μεγάλοι κατὰ τόπους, καὶ λιμοὶ καὶ λοιμοὶ ἔσονται, φόβητρά τε καὶ σημεῖα ἀπ' οὐρανοῦ μεγάλα ἔσται.

μὴν ὅτι προσεύχονται μεγάλας προσευχάς· οὗτοι θέλουσι πάρει περισσώτερον κρίμα.

Κεφ. κα'. XXI.

ΚΑΙ ἠτένισεν ὁ Ἰησοῦς καὶ εἶδε πλουσίους οἱ ὅποιοι ἔβαλλον τὰ δῶρά των εἰς τὸ τῆς ἐλεημοσύνης κιβώτιον.

2 Καὶ εἶδε καὶ κάποιαν χήραν πτωχὴν, ἡ ὁποία ἔβαλλε δύο λεπτά·

3 Καὶ εἶπεν· Ἀληθινὰ σὰς λέγω, ὅτι ἡ χήρα ἢ πτωχὴ αὕτη ἔβαλε περισσώτερον ἀπὸ ὅλους·

4 Διότι ὅλοι οὗτοι ἔβαλον εἰς τὰ δῶρα τοῦ Θεοῦ ἀπὸ ἐκείνου τὸ ὁποῖον τοὺς ἐπερίσσευσεν· ἀλλ' αὕτη ἀπὸ τοῦ πτωχικοῦ της ὅλον της τὸν βίον ὅσον καὶ ἂν εἶχε τὸν ἔβαλε.

5 Καὶ διὰ κάποιους οἱ ὅποιοι ἔλεγον διὰ τὸ ἱερὸν, ὅτι εἴναι στολισμένον με πέτρας ευμορφας καὶ με ἀφιερῶματα, εἶπεν·

6 Αὐτὰ τὰ ὁποῖα βλέπετε, θέλουσιν ἔλθει ἡμέραι, εἰς τὰς ὁποίας δὲν θέλει ἀπομεινὴ πέτρα ἐπάνω εἰς πέτραν, ἡ ὁποία δὲν θέλει χαλασθῇ.

7 Καὶ ἠρώτησαν αὐτὸν, λέγοντες· Διδάσκαλε, πότε λοιπὸν θέλουσι γίνεαι ταῦτα; καὶ τί εἶναι τὸ σημεῖον ὅταν μέλλωσι νὰ γίνωσι ταῦτα;

8 Καὶ ὁ Ἰησοῦς εἶπε· Βλέπετε νὰ μὴ πλανηθῆτε· διότι πολλοὶ θέλουσιν ἔλθει εἰς τὸ ὄνομά μου, λέγοντες· Ὅτι ἐγὼ εἰμαι· καὶ ὁ καιρὸς ἤγγισε· μὴν υπάγετε λοιπὸν ὀπίσω των.

9 Καὶ ὅταν ἀκούσχητε πολέμους καὶ ἀκαταστασίας, μὴ φοβηθῆτε· διότι κάμνει χρεῖα νὰ γίνωσι ταῦτα πρῶτα· ἀλλὰ δὲν εἶναι παρευθὺς τὸ τέλος.

10 Τότε τοὺς ἔλεγε· Θέλει σηκωθῇ ἔθνος ἐπάνω εἰς ἄλλο ἔθνος, καὶ βασιλεία ἐπάνω εἰς ἄλλην βασιλείαν·

11 Καὶ θέλουσι γίνεαι σεισμοὶ μεγάλοι κατὰ τόπους, καὶ πείναι, καὶ πανῶλαι, καὶ πράγματα τρομερά, καὶ σημεῖα μεγάλα ἀπὸ τὸν οὐρανὸν θέλουσιν εἶναι.

12 Πρὸ δὲ τούτων ἀπάντων ἐπιβα-
λοῦσιν ἐφ' ὑμᾶς τὰς χεῖρας αὐτῶν,
καὶ διώξουσιν, παραδιδόντες εἰς συν-
αγωγὰς καὶ φυλακὰς, ἀγομένους ἐπὶ
βασιλεῖς καὶ ἡγεμόνας, ἕνεκεν τοῦ
ὀνόματός μου.

13 Ἀποβήσεται δὲ ὑμῖν εἰς μαρ-
τύριον.

14 Θέσθε οὖν εἰς τὰς καρδίας ὑμῶν,
μὴ προμελετᾶν ἀπολογηθῆναι.

15 Ἐγὼ γὰρ δώσω ὑμῖν στόμα καὶ
σοφίαν, ἣ οὐ δυνήσονται ἀντειπεῖν,
οὐδὲ ἀντιστηναι πάντες οἱ ἀντικείμε-
νοι ὑμῖν.

16 Παραδοθήσεσθε δὲ καὶ ὑπὸ γο-
νέων, καὶ ἀδελφῶν, καὶ συγγενῶν, καὶ
φίλων· καὶ θανατώσουσιν ἐξ ὑμῶν.

17 Καὶ ἔσεσθε μισούμενοι ὑπὸ πάν-
των διὰ τὸ ὄνομά μου.

18 Καὶ θριξ̄ ἐκ τῆς κεφαλῆς ὑμῶν
οὐ μὴ ἀποληται.

19 Ἐν τῇ ὑπομονῇ ὑμῶν κτήσασθε
τὰς ψυχὰς ὑμῶν.

20 Ὅταν δὲ ἴδῃτε κυκλομένην ὑπὸ
στρατοπέδῳ τὴν Ἱερουσαλήμ, τότε
γινώτε ὅτι ἤγγικεν ἡ ἐρήμωσις αὐτῆς.

21 Τότε οἱ ἐν τῇ Ἰουδαίᾳ, φευγέ-
τωσαν εἰς τὰ ὄρη· καὶ οἱ ἐν μέσῳ
αὐτῆς, ἐκχωρεῖτωσαν· καὶ οἱ ἐν ταῖς
χώραις, μὴ εἰσερχέσθωσαν εἰς αὐτήν.

22 Ὅτι ἡμέραι ἐκδικήσεως αὐταί
εἰσι, τοῦ πληρωθῆναι πάντα τὰ γε-
γραμμένα.

23 Οὐαὶ δὲ ταῖς ἐν γαστρὶ ἔχούσαις,
καὶ ταῖς θηλαζούσαις, ἐν ἐκείναις ταῖς
ἡμέραις· ἔσται γὰρ ἀνάγκη μεγάλη
ἐπὶ τῆς γῆς, καὶ ὄργη ἐν τῷ λαῷ
τούτῳ.

24 Καὶ πεσοῦνται στόματι μαχαί-
ρας, καὶ αἰχμαλωτισθῶσιν εἰς

12 Καὶ προτῆτερα ἀπὸ ταῦτα ὅλα
θέλουσιν ἀπλώσει τὰς χεῖράς των
ἐπάνω σας, καὶ θέλουσιν σᾶς κατα-
τρέξει, νὰ σᾶς παραδώσωσιν εἰς συν-
αγωγὰς καὶ εἰς φυλακὰς, καὶ θέλετε
παρῆρσιαισθῇ εἰς βασιλεῖς καὶ αὐθέν-
τας, διὰ ὀνομά μου.

13 Καὶ θέλει σᾶς ἔβγη εἰς μαρ-
τύριον.

14 Βάλετε λοιπὸν εἰς τὴν καρδίαν
σας, νὰ μὴ προμελετᾶτε, τι νὰ ἀπο-
κριθῆτε.

15 Διότι ἐγὼ θέλω σᾶς δώσει στόμα
καὶ σοφίαν, εἰς τὴν ὁποίαν δὲν θέ-
λουσιν ἡμπορεῖσι νὰ ἐναντιωθῶσι,
μηδὲ νὰ ἀντισταθῶσιν ὅλοι οἱ ἐναν-
τίοι σας.

16 Καὶ θέλετε παραδοθῇ καὶ ἀπὸ
γονεῖς, καὶ ἀπὸ ἀδελφούς, καὶ ἀπὸ
συγγενεῖς, καὶ φίλους· καὶ θέλουσιν
θανατώσει μερικοὺς ἀπὸ σᾶς.

17 Καὶ θέλετε εἶσθαι μισημένοι ἀπὸ
ὅλους διὰ τὸ ὄνομά μου.

18 Πλὴν μῆτε θριξ̄ ἀπὸ τὴν κεφαλὴν
σας δὲν θέλει χαθῇ.

19 Μὲ τὴν ὑπομονὴν σας θέλετε
ἀποκτήσει τὰς ψυχὰς σας.

20 Καὶ ὅταν ἴδῃτε τὴν Ἱερουσαλήμ
νὰ ἦναι τριγυρισμένη ἀπὸ στρατό-
πεδα, τότε γνωρίσατε ὅτι ἤγγισεν
ἡ ἐρήμωσις της.

21 Τότε ὅσοι εἶναι εἰς τὴν Ἰουδαίαν,
ᾧς φεύγωσιν εἰς τὰ ὄρη· καὶ ὅσοι
εἶναι εἰς τὸ μέσον της, ᾧς ἀναχω-
ρήσωσι· καὶ ὅσοι εἶναι εἰς τὰς χώρας,
ᾧς μὴ ἐμβῶσιν εἰς αὐτήν.

22 Διότι αὐταί εἶναι ἡμέραι ἐκδι-
κήσεως, διὰ νὰ πληρωθῶσιν ὅλα τὰ
γεγραμμένα.

23 Καὶ ἀλλοίμονον εἰς τὰς ἐγγα-
στρωμένας, καὶ ἐκείνας αἱ ὁποῖαι βυζᾶ-
νονται, εἰς ἐκείνας τὰς ἡμέρας· διότι
θέλει εἶναι μεγάλη ἀνάγκη ἐπάνω
εἰς τὴν γῆν, καὶ ὄργη μεγάλη εἰς τὸν
λαὸν τοῦτον.

24 Καὶ θέλουσιν πέσει εἰς τὸ στόμα
τῆς μαχαίρας, καὶ θέλουσιν αἰχμαλ-

πάντα τὰ ἔθνη· καὶ Ἱερουσαλὴμ ἔσται πακυμένη ὑπὸ ἔθνων, ἀχροὶ πληρωθῶσι καιροὶ ἔθνων.

25 Καὶ ἔσται σημεῖα ἐν ἡλίῳ, καὶ σελήνῃ, καὶ ἀστροῖς· καὶ ἐπὶ τῆς γῆς συνοχὴ ἔθνων ἐν ἀπορίᾳ, ἡχούσης θαλάσσης καὶ σάλου·

26 Ἀποψυχόντων ἀνθρώπων ἀπὸ φόβου καὶ προσδοκίας τῶν ἐπερχομένων τῇ οἰκουμένῃ· αἱ γὰρ δυνάμεις τῶν οὐρανῶν σαλευθήσονται.

27 Καὶ τότε ὄψονται τὸν Υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου ἐρχόμενον ἐν νεφέλῃ, μετὰ δυνάμεως καὶ δόξης πολλῆς.

28 Ἀρχομένων δὲ τούτων γίνεσθαι, ἀνακύψατε, καὶ ἐπάρατε τὰς κεφαλὰς ὑμῶν· διότι ἐγγίξει ἡ ἀπολύτρωσις ὑμῶν.

29 Καὶ εἶπε παραβολὴν αὐτοῖς· Ἰδετε τὴν συκίην καὶ πάντα τὰ δένδρα·

30 Ὅταν προβάλῃσι ἡδὴ, βλέποντες ἀφ' ἑαυτῶν γινώσκετε, ὅτι ἡδὴ ἐγγὺς τὸ θέρος ἐστίν.

31 Οὕτω καὶ ὑμεῖς, ὅταν ἴδῃτε ταῦτα γινόμενα, γινώσκετε ὅτι ἐγγὺς ἐστὶν ἡ βασιλεία τοῦ Θεοῦ.

32 Ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ὅτι οὐ μὴ παρέλθῃ ἡ γενεὰ αὕτη, ἕως ἂν πάντα γένηται.

33 Ὁ οὐρανὸς καὶ ἡ γῆ παρελεύσονται, οἱ δὲ λόγοι μου οὐ μὴ παρέλθωσι.

34 Προσέχετε δὲ ἑαυτοῖς, μήποτε βαρυνθῶσιν ὑμῶν αἱ καρδίαι ἐν κραιπάλῃ καὶ μέθῃ καὶ μερίμναις βιωτικαῖς, καὶ αἰφνίδιος ἐφ' ὑμᾶς ἐπιστῇ ἡ ἡμέρα ἐκείνη·

35 Ὡς παγὶς γὰρ ἐπελεύσεται ἐπὶ πάντας τοὺς καθημένους ἐπὶ πρόσωπον πάσης τῆς γῆς.

36 Ἀγρυπνεῖτε οὖν, ἐν παντὶ καιρῷ δεόμενοι, ἵνα καταξιώθῃτε ἐκφυγεῖν

λωτισθῇ εἰς ὅλα τὰ ἔθνη· καὶ ἡ Ἱερουσαλὴμ θέλει εἶναι καταπατημένη ἀπὸ τὰ ἔθνη, ἕως οὗ νὰ τελειωθῶσιν οἱ καιροὶ τῶν ἔθνων.

25 Καὶ θέλουσιν εἶναι σημεῖα εἰς τὸν ἥλιον, καὶ εἰς τὴν σελήνην, καὶ εἰς τὰ ἄστρα· καὶ στενοχωρία ἔθνων μετὰ ἀπορίαν ἐπάνω εἰς τὴν γῆν, ἡ θάλασσα νὰ ἐβγάλλῃ ἤχον καὶ ταραχὴν·

26 Νὰ ἀποθνήσκωσιν οἱ ἄνθρωποι ἀπὸ τὸν φόβον τῶν, καὶ ἀπὸ τὴν προσδοκίαν ἐκείνων τῶν πραγμάτων, τὰ ὅποια ἔρχονται εἰς τὴν οἰκουμένην· διότι αἱ δυνάμεις τῶν οὐρανῶν θέλουσιν σαλευθῇ.

27 Καὶ τότε θέλουσιν ἰδεῖ τὸν Υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου νὰ ἔρχεται εἰς σύννεφον, μετὰ δυνάμιν καὶ δόξαν πολλήν.

28 Καὶ ὅταν ἀρχίσωσι ταῦτα νὰ γίνονται, σηκῶτε ἐπάνω, καὶ σηκώσατε τὰς κεφαλὰς σας· διότι ἐγγίξει ἡ ἐλευθερία σας.

29 Καὶ εἶπεν εἰς αὐτοὺς παραβολὴν· Ἰδετε τὴν συκίαν καὶ ὅλα τὰ δένδρα·

30 Ὅταν ἀνοίξωσι, τότε βλέποντες γνωρίζετε ἀπὸ ἑαυτὸν σας, ὅτι ἐγγὺς εἶναι τὸ θέρος.

31 Οὕτω καὶ σεῖς, ὅταν ἴδῃτε ταῦτα ὅλα νὰ γίνονται, γνωρίζετε ὅτι ἐγγὺς εἶναι ἡ βασιλεία τοῦ Θεοῦ.

32 Βέβαια σὰς λέγω, ὅτι δὲν θέλει περάσει ἡ γενεὰ αὕτη, ἕως οὗ νὰ γίνωσι ταῦτα ὅλα.

33 Ὁ οὐρανὸς καὶ ἡ γῆ θέλουσιν παρέλθῃ, τὰ δὲ λόγια μου δὲν θέλουσιν παρέλθῃ.

34 Καὶ προσέχετε εἰς τὸν ἑαυτὸν σας, μήπως καὶ κάμμιαν φοράν βαρυνθῶσιν αἱ καρδίαι σας εἰς τὴν κραιπάλην καὶ εἰς τὴν μέθην καὶ εἰς φροντίδας κοσμικίας, καὶ ἔλθῃ ἡμέρα ἐκείνη·

35 Διότι ὡς παγὶς θέλει ἔλθῃ εἰς ὅλους οἱ ὅποιοι καθονται ἐπάνω εἰς τὸ πρόσωπον τῆς γῆς.

36 Ἀγρυπνεῖτε το λοιπὸν, καὶ παρακαλεῖτε εἰς κάθε καιρὸν, νὰ ἀξιώθῃτε

ταῦτα πάντα τὰ μέλλοντα γίνεσθαι, καὶ σταθῆναι ἐμπροσθεν τοῦ Υἱοῦ τοῦ ἀνθρώπου.

37 Ἦν δὲ τὰς ἡμέρας ἐν τῷ ἱερῷ διδάσκων· τὰς δὲ νύκτας ἐξερχόμενος ἠύλιζετο εἰς τὸ ὄρος τὸ καλουμένον Ἑλαιῶν.

38 Καὶ πᾶς ὁ λαὸς ὠρθρίζε πρὸς αὐτὸν ἐν τῷ ἱερῷ ἀκούειν αὐτοῦ.

νὰ ἀποφύγητε ταῦτα ὅλα τὰ ὅποια μέλλουσι νὰ γίνωσι, καὶ νὰ σταθῇτε ἐμπροσθεν τοῦ Υἱοῦ τοῦ ἀνθρώπου.

37 Καὶ τὴν ἡμέραν ἐδίδασκεν ὁ Ἰησοῦς εἰς τὸ ἱερόν· καὶ τὴν νύκτα ἐβγαίνειν ἔξω καὶ ἔμενεν εἰς τὸ ὄρος τὸ ὅποιον κράζεται Ἑλαιῶν.

38 Καὶ ὁλος ὁ λαὸς ἐσηκόνετο εἰς τὸν ὄρθρον, καὶ ἐπήγαινον εἰς τὸ ἱερόν νὰ τὸν ἀκούωσι.

Κεφ. κβ'. XXII.

ἮΓΓΙΖΕ δὲ ἡ ἑορτὴ τῶν ἀζύμων, ἡ λεγομένη Πάσχα.

2 Καὶ ἐξήτουν οἱ Ἀρχιερεῖς καὶ οἱ Γραμματεῖς, τὸ, πῶς ἀνέλωσιν αὐτόν· ἐφοβοῦντο γὰρ τὸν λαόν.

3 Εἰσῆλθε δὲ ὁ Σατανᾶς εἰς Ἰουδαν τὸν ἐπικαλουμένον Ἰσκαριώτην, ὄντα ἐκ τοῦ ἀριθμοῦ τῶν δώδεκα.

4 Καὶ ἀπελθὼν συνελάλησε τοῖς Ἀρχιερεῦσι καὶ τοῖς στρατηγοῖς, τὸ, πῶς αὐτὸν παραδῶ αὐτοῖς.

5 Καὶ ἐχάρησαν· καὶ συνέθεντο αὐτῷ ἀργύριον δοῦναι.

6 Καὶ ἐξωμολόγησε· καὶ ἐξῆτει εὐκαιρίαν τοῦ παραδόναι αὐτὸν αὐτοῖς ἄτερ ὄχλου.

7 Ἦλθε δὲ ἡ ἡμέρα τῶν ἀζύμων, ἐν ᾗ ἔδει θύεσθαι τὸ πάσχα·

8 Καὶ ἀπέστειλε Πέτρον καὶ Ἰωάννην, εἰπών· Πορευθέντες ἐτοιμάσατε ἡμῖν τὸ πάσχα, ἵνα φάγωμεν.

9 Οἱ δὲ εἶπον αὐτῷ· Ποῦ θέλεις ἐτοιμάσωμεν;

10 Ὁ δὲ εἶπεν αὐτοῖς· Ἰδοὺ, εἰσελθόντων ὑμῶν εἰς τὴν πόλιν, συναντήσῃ ὑμῖν ἄνθρωπος κεράμιον ὕδατος βαστάζων· ἀκολουθήσατε αὐτῷ εἰς τὴν οἰκίαν, οὗ εἰσπορεύεται.

11 Καὶ ἔρεῖτε τῷ οἰκοδεσπότη τῆς οἰκίας· Λέγει σοι ὁ διδάσκαλος· Ποῦ ἔστι τὸ κατάλυμα, ὅπου τὸ πάσχα

Κεφ. κβ'. XXII.

ΚΑΙ ἡ ἑορτὴ τῶν ἀζύμων, ἡ ὅποια ἐλέγετο Πάσχα, ἤγγιζε.

2 Καὶ οἱ Ἀρχιερεῖς καὶ οἱ Γραμματεῖς ἐξήτουν, μὲ τί τρόπον νὰ τὸν σκοτώσωσι· διότι ἐφοβοῦντο τὸν λαόν.

3 Καὶ ὁ Σατανᾶς ἐμβῆκε μέσα εἰς τὸν Ἰουδαν ὃς τις ἐκράζετο Ἰσκαριώτης, ὁ ὅποιος ἦτον ἀπὸ τῶν ἀριθμῶν τῶν δώδεκα.

4 Καὶ ὑπῆγε καὶ ἐσύνηχε μὲ τοὺς Ἀρχιερεῖς καὶ μὲ τοὺς στρατηγοὺς, τὸ, πῶς νὰ τοὺς τὸν παραδῶσιν.

5 Καὶ ἐχάρησαν· καὶ ἐσυμφώνησαν νὰ τὸν δώσωσιν ἀργύριον.

6 Καὶ αὐτὸς ὑπεσχέθη (νὰ τὸ κάμῃ)· καὶ ἐξῆτει ἐυκολίαν νὰ τοὺς τὸν παραδῶσιν χωρὶς σύγχυτιν.

7 Καὶ ἦλθεν ἡ ἡμέρα τῶν ἀζύμων, εἰς τὴν ὅποιαν ἔκαμε χρεῖα νὰ θυσιάσωσι τὸ πάσχα·

8 Καὶ ἔστειλε τὸν Πέτρον καὶ Ἰωάννην, καὶ εἶπεν· Ὑπάγετε καὶ ἐτοιμάσατέ μας διὰ νὰ φάγωμεν τὸ πάσχα.

9 Καὶ ἐκείνοι τὸν εἶπαν· Ποῦ θέλεις νὰ ἐτοιμάσωμεν;

10 Καὶ ἐκείνος τοὺς εἶπεν· Εὐθὺς καθὼς ἐμβῆτε εἰς τὴν πόλιν, θέλει σᾶς ἀπαντήσῃ ἄνθρωπός τις, ὁ ὅποιος σηκνεῖ ἐν λαγῇνι νερόν· καὶ ἀκολουθήσατέ τον ἕως εἰς τὴν οἰκίαν, ὅπου ἐμβαίνειν.

11 Καὶ θέλετε εἰπεῖ εἰς τὸν οἰκκύρην τῆς οἰκίας· Ὁ διδάσκαλος σὲ λέγει· Ποῦ εἶναι τὸ κατοίκημα, ὅπου

μετὰ τῶν μαθητῶν μου φάγω;

12 Καὶ ἐκεῖνος ὕμιν δείξει ἀνάγεον μέγα ἐστρωμένον· ἐκεῖ ἐτοιμάσατε.

13 Ἀπελθόντες δὲ, εὔρον καθὼς εἶρηκεν αὐτοῖς· καὶ ἡτοίμασαν τὸ πάσχα.

14 Καὶ ὅτε ἐγένετο ἡ ὥρα, ἀνέπεσε, καὶ οἱ δώδεκα ἀπόστολοι σὺν αὐτῷ.

15 Καὶ εἶπε πρὸς αὐτούς· Ἐπιθύμια ἐπεθύμησα τοῦτο τὸ πάσχα φαγεῖν μεθ' ὑμῶν, πρὸ τοῦ με παθεῖν.

16 Λέγω γὰρ ὑμῖν, ὅτι οὐκέτι οὐ φάγω ἐξ αὐτοῦ, ἕως ὅπου πληρωθῇ ἐν τῇ βασιλείᾳ τοῦ Θεοῦ.

17 Καὶ δεξιόμενος ποτήριον, εὐχαριστήσας εἶπε· Λάβετε τοῦτο, καὶ διαμερίσατε ἑαυτοῖς·

18 Λέγω γὰρ ὑμῖν, ὅτι οὐ μὴ πῶ ἀπὸ τοῦ γεννήματος τῆς ἀμπέλου, ἕως ὅτου ἡ βασιλεία τοῦ Θεοῦ ἔλθῃ.

19 Καὶ λαβὼν ἄρτον, εὐχαριστήσας ἔκλασε· καὶ ἔδωκεν αὐτοῖς, λέγων· Τοῦτό ἐστι τὸ σῶμά μου, τὸ ὑπὲρ ὑμῶν διδόμενον· τοῦτο ποιεῖτε εἰς τὴν ἐμὴν ἀνάμνησιν.

20 Ὡσαύτως καὶ τὸ ποτήριον, μετὰ τὸ δειπνῆσαι, λέγων· Τοῦτο τὸ ποτήριον, ἡ καινὴ διαθήκη ἐν τῷ αἵματι μου, τὸ ὑπὲρ ὑμῶν ἐκχυνόμενον.

21 Πλὴν ἰδοὺ, ἡ χεὶρ τοῦ παραδίδόντος με μετ' ἐμοῦ ἐπὶ τῆς τραπέζης.

22 Καὶ ὁ μὲν Υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου πορεύεται κατὰ τὸ ὀρισμένον· πλὴν οὐαὶ τῷ ἀνθρώπῳ ἐκείνῳ, δι' οὗ παραδίδοται.

23 Καὶ αὐτοὶ ᾤοντο συζητεῖν πρὸς ἑαυτούς, τὸ, τίς ἄρα εἴη ἐξ αὐτῶν ὁ τοῦτο μέλλων πράσσειν.

24 Ἐγένετο δὲ καὶ φιλονεικία ἐν αὐτοῖς, τὸ, τίς αὐτῶν δοκεῖ εἶναι ὁ μείζων.

μέλλω νὰ φάγῳ τὸ πάσχα μαζὶ με τοὺς μαθητάς μου;

12 Καὶ ἐκεῖνος θέλει σᾶς δεῖξει ἀνάγεον μεγάλον ἐστρωμένον· ἐκεῖ ἐτοιμάσατε.

13 Καὶ ὑπῆγαν ἐκεῖνοι, καὶ εὐῆκαν καθὼς τοὺς εἶπε· καὶ ἡτοίμασαν τὸ πάσχα.

14 Καὶ ὅτε ἦλθεν ἡ ὥρα, ἐκάθισε, καὶ οἱ δώδεκα ἀπόστολοι μαζὶ με αὐτόν.

15 Καὶ εἶπεν εἰς αὐτούς· Με μεγάλην ἐπιθυμίαν ἐπεθύμησα νὰ φάγῳ τοῦτο τὸ πάσχα με σᾶς, πρὸ τοῦ νὰ παθῶ.

16 Διότι σᾶς λέγω, ὅτι πλέον δὲν θέλω φάγει ἀπ' αὐτὸ, ἕως οὗ νὰ τελειωθῇ εἰς τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ.

17 Καὶ ἐπῆρε ποτήριον, καὶ εὐχαριστήσας καὶ εἶπε· Παρετε τοῦτο, καὶ διαμοιρασθῆτέ το ἀναμεσόν σας·

18 Διότι σᾶς λέγω, ὅτι δὲν θέλω πῖε ἀπὸ τοῦ γέννημα τῆς ἀμπέλου, ἕως οὗ νὰ ἔλθῃ ἡ βασιλεία τοῦ Θεοῦ.

19 Καὶ ἐπῆρε ψωμίον, καὶ εὐχαριστήσας, καὶ τὸ ἔκοψε· καὶ τοὺς ἔδωκε, λέγων· Τοῦτο εἶναι τὸ σῶμά μου, τὸ ὁποῖον δίδεται διὰ σᾶς· τοῦτο κάμετε εἰς τὴν ἐνθύμησίν μου.

20 Ὅμοίως ἐπῆρε καὶ τὸ ποτήριον, καὶ τοὺς τὸ ἔδωκε, ὑστερον ἀφ' οὗ ἐδείπνησε, λέγων· Τοῦτο τὸ ποτήριον εἶναι ἡ καινὴ διαθήκη εἰς τὸ αἷμά μου, τὸ ὁποῖον χύνεται διὰ σᾶς.

21 Ὅμως ἰδοὺ, ἡ χεὶρ ἐκείνου ὁ ὁποῖος με παραδίδει, εἶναι μαζὶ μου εἰς τὴν τράπεζαν.

22 Καὶ ὁ μὲν Υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου πηγάζει καθὼς εἶναι ὀρισμένον· ὅμως ἀλλοίμονον εἰς τὸν ἄνθρωπον ἐκεῖνον, διὰ μέσου τοῦ ὁποῖου παραδίδοται.

23 Καὶ αὐτοὶ ᾤρχισαν νὰ γυρεύωσιν ἀναμεσόν των, τὸ, ποῖος ἄρα νὰ ᾔναι ἀπ' αὐτούς, ὁ ὁποῖος μέλλει νὰ κάμῃ τοῦτο.

24 Καὶ ἔγινε καὶ φιλονεικία εἰς αὐτούς, τὸ, ποῖος ἀπ' αὐτούς νὰ ᾔναι ὁ μεγαλύτερος.

25 Ὁ δὲ εἶπεν αὐτοῖς· Οἱ βασιλεῖς τῶν ἔθνων κυριεύουσιν αὐτῶν· καὶ οἱ ἐξουσιάζοντες αὐτῶν εὐεργέται καλοῦνται.

26 Ὑμεῖς δὲ οὐχ οὕτως· ἀλλ' ὁ μείζων ἐν ὑμῖν, γενέσθω ὡς ὁ νεώτερος· καὶ ὁ ἡγούμενος, ὡς ὁ διακονῶν.

27 Τίς γὰρ μείζων, ὁ ἀνακείμενος, ἢ ὁ διακονῶν; οὐχὶ ὁ ἀνακείμενος; ἐγὼ δὲ εἰμι ἐν μεσῷ ὑμῶν ὡς ὁ διακονῶν.

28 Ὑμεῖς δὲ ἔστε οἱ διαμεμενηκότες μετ' ἐμοῦ ἐν τοῖς πειρασμοῖς μου·

29 Κἄγὼ διατίθεμαι ὑμῖν, καθὼς διέθετό μοι ὁ Πατὴρ μου, βασιλείαν·

30 Ἵνα ἔσθιητε καὶ πίνητε ἐπὶ τῆς τραπέζης μου ἐν τῇ βασιλείᾳ μου· καὶ καθίσησθε ἐπὶ θρόνων, κρίνοντες τὰς δώδεκα φυλάς τοῦ Ἰσραὴλ.

31 Εἶπε δὲ ὁ Κύριος· Σίμων, Σίμων, ἰδοὺ, ὁ Σατανᾶς ἐξητήσατο ὑμᾶς, τοῦ σιναῖσαι ὡς τὸν σίτον·

32 Ἐγὼ δὲ ἐδεήθην περὶ σου, ἵνα μὴ ἐκλείπῃ ἡ πίστις σου· καὶ σύ ποτε ἐπιστρέψας, στήριξον τοὺς ἀδελφούς σου.

33 Ὁ δὲ εἶπεν αὐτῷ· Κύριε, μετὰ σοῦ ἔτοιμός εἰμι καὶ εἰς φυλακὴν καὶ εἰς θάνατον πορεύεσθαι.

34 Ὁ δὲ εἶπε· Λέγω σοι, Πέτρε, οὐ μὴ φωνήσῃ σήμερον ἀλέκτωρ, πρὶν ἢ τρεῖς ἀπαρνήσῃ μὴ εἰδέναι με.

35 Καὶ εἶπεν αὐτοῖς· Ὅτε ἀπέστειλα ὑμᾶς ἄτερ βαλαντίου, καὶ πήρας, καὶ υποδημάτων, μή τις ὑστερήσῃ; Οἱ δὲ εἶπον· Οὐδενός.

36 Εἶπεν οὖν αὐτοῖς· Ἀλλὰ νῦν,

25 Καὶ ὁ Ἰησοῦς τοὺς εἶπεν· Οἱ βασιλεῖς τῶν ἔθνων κυριεύουσιν αὐτὰ τὰ ἔθνη· καὶ ἐκεῖνοι οἱ ὁποῖοι τὰ ἐξουσιάζουσι κράζονται εὐεργέται.

26 Σεῖς ὁμοῦς δὲν εἴσθε οὕτως· ἀλλὰ ὁ μεγαλύτερος ἀνάμεσόν σας, ὡς γίνῃ ὡς ὁ μικρότερος· καὶ ὁ προεστώς, ὡς ὁ ὑπηρέτης.

27 Διότι ποῖος εἶναι μεγαλύτερος, ἐκεῖνος ὁ ὁποῖος κάθεται, ἢ ἐκεῖνος ὁ ὁποῖος ὑπηρετεῖ; δὲν εἶναι μεγαλύτερος ἐκεῖνος ὁ ὁποῖος κάθεται; ἀλλὰ ἐγὼ εἶμαι εἰς τὸ μέσον σας ὡς ἐκεῖνος ὁ ὁποῖος ὑπηρετεῖ.

28 Καὶ σεῖς εἴσθε ἐκεῖνοι οἱ ὁποῖοι ἐμείνατε πάντοτε μαζί μου εἰς τοὺς πειρασμούς μου·

29 Καὶ καθὼς ὁ Πατὴρ μου διέθεσεν εἰς ἐμὲ τὴν βασιλείαν, οὕτω καὶ ἐγὼ διαθέτω ἐκείνην εἰς σᾶς·

30 Νὰ τρώγητε καὶ νὰ πίνητε εἰς τὴν τράπεζάν μου εἰς τὴν βασιλείαν μου· καὶ νὰ καθίσητε εἰς θρόνους, νὰ κρίνητε τὰς δώδεκα φυλάς τοῦ Ἰσραὴλ.

31 Καὶ ὁ Κύριος εἶπε· Σίμων, Σίμων, ἰδοὺ, ὁ Σατανᾶς σᾶς ἐξήτησε νὰ σᾶς κοσκινίσῃ καθὼς κοσκινίζουνσι τὸ σιτάριον·

32 Καὶ ἐγὼ παρεκάλεσα διὰ σέ, διὰ νὰ μὴν ἐκλείπῃ ἡ πίστις σου· καὶ σύ τότε ὅταν γυρίσῃς, στήριξον τοὺς ἀδελφούς σου.

33 Καὶ ὁ Πέτρος τὸν εἶπεν· Κύριε, ἔτοιμος εἶμαι μετὰ σοῦ νὰ ὑπάγω καὶ εἰς τὴν φυλακὴν καὶ εἰς τὸν θάνατον.

34 Καὶ ἐκεῖνος τὸν εἶπε· Σε λέγω, Πέτρε, ὅτι πρὸ τοῦ νὰ λαλήσῃ ὁ πετεινὸς σήμερον, θέλεις ἀρνηθῇ τρεῖς φοαῖς ὅτι δέν με ἠξεύρεις.

35 Καὶ εἶπεν εἰς αὐτούς· Ὅτε σᾶς ἔστειλα χωρὶς πουργεῖον, καὶ σακκίον, καὶ υποδήματα, μήπως ὑστερήθητε τίποτε; Καὶ ἐκεῖνοι τὸν εἶπαν· Τίποτε δέν μας ἔλειψε.

36 Τοὺς εἶπε λοιπόν· Ἀλλὰ τώρα,

ὁ ἔχων βαλάντιον, ἀράτω, ὁμοίως καὶ πήραν· καὶ ὁ μὴ ἔχων, πωλησάτω τὸ ἱμάτιον αὐτοῦ, καὶ ἀγοράσάτω μάχαιραν.

37 Λέγω γὰρ ὑμῖν, ὅτι ἔτι τοῦτο τὸ γεγραμμένον δεῖ τελεσθῆναι ἐν ἐμοί, τό· Καὶ μετὰ ἀνόμων ἐλογίσθη· Καὶ γὰρ τὰ περὶ ἐμοῦ τέλος ἔχει.

38 Οἱ δὲ εἶπον· Κύριε, ἰδοὺ, μάχαιραι ὥδε δύο. Ὁ δὲ εἶπεν αὐτοῖς· Ἰκανόν ἐστι.

39 Καὶ ἐξελθὼν ἐπορεύθη κατὰ τὸ ἔθος εἰς τὸ ὅρος τῶν Ἑλαιῶν· ἠκολούθησαν δὲ αὐτῷ καὶ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ.

40 Γενόμενος δὲ ἐπὶ τοῦ τόπου, εἶπεν αὐτοῖς· Προσεύχεσθε μὴ εἰσέλθεῖν εἰς πειρασμόν.

41 Καὶ αὐτὸς ἀπεσπᾶσθη ἀπ' αὐτῶν ὥστε λίθου βολὴν, καὶ θεῖς τὰ γόνατα προσήνυχτο,

42 Λέγων· Πάτερ, εἰ βούλει παρενεγκεῖν τὸ ποτήριον τοῦτο ἀπ' ἐμοῦ, πλὴν μὴ τὸ θέλημά μου, ἀλλὰ τὸ σὸν γενέσθω.

43 Ὡφθη δὲ αὐτῷ ἄγγελος ἀπ' οὐρανοῦ, ἐνισχύων αὐτόν.

44 Καὶ γενόμενος ἐν ἀγωνίᾳ, ἐκτενέστερον προσήνυχτο· ἐγένετο δὲ ὁ ἰδρῶς αὐτοῦ ὥστε θρόμβοι αἵματος καταβαίνοντες ἐπὶ τὴν γῆν.

45 Καὶ ἀναστὰς ἀπὸ τῆς προσευχῆς, ἔλθων πρὸς τοὺς μαθητὰς αὐτοῦ, εὗρεν αὐτοὺς κοιμωμένους ἀπὸ τῆς λύπης·

46 Καὶ εἶπεν αὐτοῖς· Τί καθεύδετε; ἀναστάντες προσεύχεσθε, ἵνα μὴ εἰσέλθητε εἰς πειρασμόν.

47 Ἐτι δὲ αὐτοῦ λαλοῦντος, ἰδοὺ ὄχλος, καὶ ὁ λεγόμενος Ἰούδας, εἰς τὸν δώδεκα, προήρχετο αὐτῶν, καὶ ἤγγισε τῷ Ἰησοῦ φιλεῖν αὐτόν.

ὅποιοι ἔχει πουργεῖον, ἅς τὸ πάρη· ὁμοίως καὶ ὅποιοι ἔχει σακκίον, ἅς τὸ πάρη· καὶ ὅποιοι δὲν ἔχει μάχαιραν, ἅς πωλήσῃ τὸ φόρεμά του, καὶ ἅς ἀγοράσῃ μάχαιραν.

37 Διότι σὰς λέγω, ὅτι ἀκόμῃ τοῦτο τὸ γραμμένον κάμνει χρεῖα νὰ τελειωθῇ εἰς ἐμέ, τό· Ὅτι ἐλογαριάζσῃ με τοὺς ἀνόμους· Διότι ἐκεῖνα τὰ ὁποῖα εἶναι γραμμένα δι' ἐμέ ἔχουσι τέλος.

38 Καὶ ἐκείνους τὸν εἶπαν· Κύριε, ἰδοὺ, ἐδῶ δύο μάχαιραι. Καὶ ἐκεῖνος τοὺς εἶπε· Φθάνει.

39 Καὶ ἐβῆκεν ἔξω, καὶ διέβη κατὰ τὴν συνήθειαν εἰς τὸ ὅρος τῶν Ἑλαιῶν· καὶ τὸν ἠκολούθησαν καὶ οἱ μαθηταὶ του.

40 Καὶ ἀφ' οὗ ἦλθεν εἰς τὸν τόπον, τοὺς εἶπε· Προσεύχεσθε νὰ μὴ πέσῃτε εἰς πειρασμόν.

41 Καὶ αὐτὸς ἀνεχώρησε μακρὰν ἀπ' αὐτοὺς ὡς μίαν πετροβολίαν, καὶ γονατίζων προσεύχετο,

42 Λέγων· Ὁ Πάτερ, ἂν θέλῃς νὰ περάσῃ τοῦτο τὸ ποτήριον ἀπ' ἐμέ· ὅμως ὅχι τὸ θέλημά μου, ἀλλὰ τὸ ἰδικόν σου ἅς γίνῃ.

43 Καὶ ἐφάνη εἰς αὐτὸν ἄγγελος ἀπὸ τὸν οὐρανόν, ὁ ὁποῖος τὸν ἐδυνάμωνε.

44 Καὶ ἐπειδὴ ἐφθασεν εἰς στενοχωρίαν, προσεύχετο πλέον σφοδρότερον· καὶ ὁ ἰδρῶς του ἐγένετο ὥσαν θρόμβοι αἵματος καὶ ἐπιπτον εἰς τὴν γῆν.

45 Καὶ ἀφ' οὗ ἐσηκώθη ἀπὸ τὴν προσευχῆν, ἦλθεν εἰς τοὺς μαθητὰς του, καὶ τοὺς ἤρεν ὅτι ἐκοιμῶντο ἀπὸ τὴν λύπην των·

46 Καὶ τοὺς εἶπε· Τί κοιμᾶσθε; σηκώτε, προσεύχεσθε, διὰ νὰ μὴ ἐμβῇτε εἰς πειρασμόν.

47 Καὶ ἐν τῷ ἀκόμῃ ἔλεγε, ἰδοὺ, ἐφθασεν ὄχλος, καὶ ὁ λεγόμενος Ἰούδας εἰς ἀπὸ τοὺς δώδεκα ἐπήγμινεν ἐμπροσθεν ἀπ' αὐτοὺς, καὶ ἤγγισεν εἰς τὸν Ἰησοῦν νὰ τὸν φιλήσῃ.

48 Ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτῷ· Ἰουδα, φιλήματι τὸν Υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου παραδίδως;

49 Ἰδόντες δὲ οἱ περὶ αὐτὸν τὸ ἐσόμενον, εἶπον αὐτῷ· Κύριε, εἰ πατάζομεν ἐν μαχαίρᾳ;

50 Καὶ ἐπάταξεν εἰς τις ἐξ αὐτῶν τὸν δούλον τοῦ Ἀρχιερέως, καὶ ἀφείλεν αὐτοῦ τὸ οὖς τὸ δεξιόν.

51 Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ Ἰησοῦς, εἶπεν· Ἐὰν ἐως τούτου. Καὶ ἀψάμενος τοῦ ὠτίου αὐτοῦ, ἴασατο αὐτόν.

52 Εἶπε δὲ ὁ Ἰησοῦς πρὸς τοὺς παραγενομένους ἐπ' αὐτὸν Ἀρχιερεῖς καὶ στρατηγούς τοῦ ἱεροῦ καὶ Πρεσβυτέρους· Ὡς ἐπὶ ληστὴν ἐξεληλύθατε μετὰ μαχαिरῶν καὶ ξύλων;

53 Καθ' ἡμέραν ὄντος μου μεθ' ὑμῶν ἐν τῷ ἱερῷ, οὐκ ἐξετείνατε τὰς χεῖρας ἐπ' ἐμέ· ἀλλ' αὕτη ὑμῶν ἐστίν ἡ ὥρα, καὶ ἡ ἐξουσία τοῦ σκότους.

54 Συλλαβόντες δὲ αὐτὸν ἤγαγον, καὶ εἰσήγαγον αὐτὸν εἰς τὸν οἶκον τοῦ Ἀρχιερέως. Ὁ δὲ Πέτρος ἠκολούθει μακρόθεν.

55 Ἀψάντων δὲ πῦρ ἐν μέσῳ τῆς αὐλῆς, καὶ συγκαθισάντων αὐτῶν, ἐκάθητο ὁ Πέτρος ἐν μέσῳ αὐτῶν.

56 Ἰδοῦσα δὲ αὐτὸν παιδίσκη τις καθήμενον πρὸς τὸ φῶς, καὶ ἀτενίσασα αὐτῷ, εἶπε· Καὶ οὗτος σὺν αὐτῷ ἦν.

57 Ὁ δὲ ἠρνήσατο αὐτόν, λέγων· Γυναί, οὐκ οἶδα αὐτόν.

58 Καὶ μετὰ βραχὺ ἕτερος ἰδὼν αὐτόν, ἔφη· Καὶ σὺ ἐξ αὐτῶν εἶ. Ὁ δὲ Πέτρος εἶπεν· Ἀνθρώπε, οὐκ εἰμί.

59 Καὶ διαστάσης ὥσει ὥρας μίας, ἄλλος τις διίσχυρίζετο, λέγων· Ἐπ' ἀληθείας καὶ οὗτος μετ' αὐτοῦ ἦν· καὶ γὰρ Γαλιλαῖός ἐστιν.

60 Εἶπε δὲ ὁ Πέτρος· Ἀνθρώπε, οὐκ οἶδα ὃ λέγεις. Καὶ παραχρῆμα,

48 Καὶ ὁ Ἰησοῦς τὸν εἶπεν· Ὡς Ἰουδα, με φίλημα παραδίδεις τὸν Υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου;

49 Καὶ ἀφ' οὗ εἶδαν ἐκεῖνοι οἱ ὅποιοι ἦσαν τριγύρω του· τί ἐμελλε νὰ γίνη, τὸν λέγουσι· Κύριε, θέλεις νὰ κτυπήσωμεν μετὰ τὴν μαχαίραν;

50 Καὶ εἰς ἀπ' αὐτοὺς ἐκτύπησε τὸν δούλον τοῦ Ἀρχιερέως, καὶ ἀφαίρεσε τὸ ὠτίον του τὸ δεξιόν.

51 Καὶ ὁ Ἰησοῦς ἀπεκρίθη, καὶ εἶπεν· Ἀφήτε, φθαίνει ἕως ἐδῶ. Καὶ ἐπίασε τὸ ὠτίον του, καὶ τὸν ἰάτρευσε.

52 Καὶ ὁ Ἰησοῦς εἶπε πρὸς τοὺς Ἀρχιερεῖς καὶ τοὺς στρατηγούς τοῦ ἱεροῦ καὶ τοὺς Πρεσβυτέρους, οἱ ὅποιοι ἦλθον ἐπάνω του· Ὡς εἰς ληστὴν ἐβγήκατε εἰς ἐμέ μετὰ μαχαίρας καὶ με ξύλα;

53 Καθ' ἡμέραν ἤμην με σὰς εἰς τὸ ἱερόν, καὶ δὲν ἠπλώσατε τὰς χεῖράς σας ἐπάνω μου· ἀλλ' αὕτη εἶναι ἡ ὥρα σας, καὶ ἡ ἐξουσία τοῦ σκότους.

54 Καὶ ἀφ' οὗ τὸν ἐπίασαν, τὸν ἔφερον καὶ τὸν ἐμβασαν εἰς τὸν οἶκον τοῦ Ἀρχιερέως. Καὶ ὁ Πέτρος ἠκολούθει ἀπὸ μακράν.

55 Καὶ ἀναψαν φωτίαν εἰς τὴν μέσσην τῆς αὐλῆς, καὶ ἐκάθισαν μαζὶ, καὶ ὁ Πέτρος ἐκάθητο εἰς τὴν μέσσην των.

56 Καὶ ἀφ' οὗ εἶδε μία δούλη ὅτι ἐκάθητο αὐτὸς εἰς τὴν φωτίαν, ἠένισεν εἰς αὐτόν, καὶ εἶπε· Καὶ οὗτος μαζὶ με αὐτόν ἦτον.

57 Καὶ ὁ Πέτρος τὸν ἠρνήθη, λέγων· Ὡς γυναί, δὲν τὸν ἤξευρα.

58 Καὶ μετ' ὀλίγον, τὸν εἶδεν ἄλλος, καὶ εἶπε· Καὶ σὺ ἀπ' αὐτοὺς εἶσαι. Καὶ ὁ Πέτρος εἶπεν· Ὡς ἄνθρωπε, δὲν εἰμί.

59 Καὶ ἀφ' οὗ ἐπέρασε ἕως μίας ὥρας, κάποιος ἄλλος τὸ ἐβεβαίονε, καὶ ἔλεγεν· Ἐπ' ἀληθείας καὶ οὗτος με αὐτόν ἦτον· διότι Γαλιλαῖός ἐναι.

60 Καὶ ὁ Πέτρος εἶπεν· Ἀνθρώπε, δὲν ἤξεύρω τί λέγεις. Καὶ παρευθὺς,

ἔτι λαλοῦντος αὐτοῦ, ἐφώνησεν ὁ ἀλέκτωρ.

61 Καὶ στραφεὶς ὁ Κύριος ἐνέβλεψε τῷ Πέτρῳ· καὶ ὑπεμνήσθη ὁ Πέτρος τοῦ λόγου τοῦ Κυρίου, ὡς εἶπεν αὐτῷ· Ὅτι πρὶν ἀλέκτορα φωνῆσαι, ἀπαρνήσῃ με τρίς.

62 Καὶ ἐξελθὼν ἔξω ὁ Πέτρος, ἔκλαυσε πικρῶς.

63 Καὶ οἱ ἄνδρες οἱ συνέχοντες τὸν Ἰησοῦν, ἐνέπαιζον αὐτῷ, ὀδυνότες·

64 Καὶ περικαλύψαντες αὐτὸν, ἐτυπτον αὐτοῦ τὸ πρόσωπον· καὶ ἐπρώτων αὐτὸν, λέγοντες· Προφήτευσον, τίς ἐστὶν ὁ παῖσός σε;

65 Καὶ ἕτερα πολλὰ βλασφημοῦντες ἔλεγον εἰς αὐτόν.

66 Καὶ ὡς ἐγένετο ἡμέρα, συνήχθη τὸ Πρεσβυτέριον τοῦ λαοῦ, Ἀρχιερεῖς τε καὶ Γραμματεῖς, καὶ ἀνήγαγον αὐτὸν εἰς τὸ συνέδριον ἑαυτῶν,

67 Λέγοντες· Εἰ σὺ εἶ ὁ Χριστός; εἰπὲ ἡμῖν. Εἶπε δὲ αὐτοῖς· Ἐὰν ὑμῖν εἴπω, οὐ μὴ πιστευσητέ·

68 Ἐὰν δὲ καὶ ἐρωτήσω, οὐ μὴ ἀποκριθῆτέ μοι, ἢ ἀπολύσητε.

69 Ἀπὸ τοῦ νῦν ἔσται ὁ Υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου καθήμενος ἐκ δεξιῶν τῆς δυνάμεως τοῦ Θεοῦ.

70 Εἶπον δὲ πάντες· Σὺ οὖν εἶ ὁ Υἱὸς τοῦ Θεοῦ; Ὁ δὲ πρὸς αὐτοὺς ἔφη· Ὑμεῖς λέγετε ὅτι ἐγὼ εἰμι.

71 Οἱ δὲ εἶπον· Τί ἐτι χρεῖαν ἔχομεν μαρτυρίας; αὐτοὶ γὰρ ἠκούσαμεν ἀπὸ τοῦ στόματος αὐτοῦ.

Κεφ. κγ'. XXIII.

ΚΑΙ ἀναστὰν ἅπαν τὸ πλῆθος αὐτῶν, ἤγαγεν αὐτὸν ἐπὶ τὸν Πιλάτον.

2 Ἦρξαντο δὲ κατηγορεῖν αὐτοῦ, λέγοντες· Τοῦτον εὕρομεν διαστρέ-

ἄκόμη ἐν ᾧ τὸ ἔλεγε, καὶ ὁ πετεινὸς ἐλάλησε.

61 Καὶ γυρίζων ὁ Κύριος εἶδεν εἰς τὸν Πέτρον· καὶ ὁ Πέτρος ἀνεθυμήθη τὸν λόγον τοῦ Κυρίου, τὸν ὁποῖον τὸν εἶπεν· Ὅτι πρὸ τοῦ νᾶ λαλήσῃ ὁ πετεινός, θέλεις μὲ ἀρνηθῆ τρεῖς φοραίς.

62 Καὶ ἐβγήκεν ἔξω ὁ Πέτρος, καὶ ἔκλαυσε πικρά.

63 Καὶ οἱ ἄνδρες οἱ ὁποῖοι ἐκράτουν τὸν Ἰησοῦν, τὸν ἐνέπαιζον καὶ τὸν ἐδερνον·

64 Καὶ σκεπάζοντες αὐτὸν, τὸν ἐκτύπουν εἰς τὸ πρόσωπον, καὶ ἔλεγον· Προφήτευσε, τίς εἶναι ὁ ὁποῖός σε ἐκτύπησε;

65 Καὶ ἄλλα πολλὰ βλασφημοῦντες ἔλεγον εἰς αὐτόν.

66 Καὶ ἀφ' οὗ ἐξημέρωσεν, ἐμαζώχθησαν τὸ Πρεσβυτέριον τοῦ λαοῦ, καὶ οἱ Ἀρχιερεῖς καὶ οἱ Γραμματεῖς, καὶ ἀνέβασαν αὐτὸν εἰς τὴν σὺναγὴν τῶν,

67 Καὶ τὸν ἔλεγον· Εἰπέ μας, ἂν σὺ ᾔῃ ὁ Χριστός; Καὶ τοὺς εἶπεν· Ἐὰν σὰς εἴπω, δὲν θέλετε μὲ πιστεύσει·

68 Καὶ ἐὰν καὶ σὰς ἐρωτήσω, δὲν θέλετε μοι ἀποκριθῆ, μηδὲ θέλετε μὲ ἀπολύσει.

69 Ἀπὸ τῶρα καὶ ἐμπρὸς ὁ Υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου θέλει καθίσει ἐκ δεξιῶν τῆς δυνάμεως τοῦ Θεοῦ.

70 Καὶ ὅλοι εἶπαν· Σὺ λοιπὸν εἶσαι ὁ Υἱὸς τοῦ Θεοῦ; Καὶ ἐκεῖνος τοὺς εἶπεν· Σεις τὸ λέγετε ὅτι ἐγὼ εἰμαι.

71 Καὶ ἐκεῖνοι εἶπαν· Τί χρεῖαν ἔχομεν πλεόν μαρτυρίας; αὐτοὶ ἡμεῖς τὸ ἠκούσαμεν ἀπὸ τοῦ στόματος του.

Κεφ. κγ'. XXIII.

ΚΑΙ σηκονόμενον ὅλον τὸ πλῆθος τῶν Ἰουδαίων, τὸν ἔφερον εἰς τὸν Πιλάτον.

2 Καὶ ἤρχισαν νᾶ τὸν κατηγορεῶσι, καὶ νᾶ λέγωνσιν· Ἡμεῖς εὕρηκαμεν

φοντα τὸ ἔθνος, καὶ κωλύοντα Καίσαρι φόρους δίδοναι, λέγοντα ἑαυτὸν Χριστὸν βασιλέα εἶναι.

3 Ὁ δὲ Πιλάτος ἐπηρώτησεν αὐτὸν, λέγων· Σὺ εἶ ὁ βασιλεὺς τῶν Ἰουδαίων; Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς αὐτῷ ἔφη· Σὺ λέγεις.

4 Ὁ δὲ Πιλάτος εἶπε πρὸς τοὺς Ἀρχιερεῖς καὶ τοὺς ὄχλους· Οὐδὲν εὐρίσκω αἴτιον ἐν τῷ ἀνθρώπῳ τούτῳ.

5 Οἱ δὲ ἐπίσχυον, λέγοντες· Ὅτι ἀνασείει τὸν λαόν, διδάσκων καθ' ὅλης τῆς Ἰουδαίας, ἀρξάμενος ἀπὸ τῆς Γαλιλαίας ἕως ὧδε.

6 Πιλάτος δὲ ἀκούσας Γαλιλαίαν, ἐπηρώτησεν εἰ ὁ ἄνθρωπος Γαλιλαῖος ἐστίν·

7 Καὶ ἐπιγινούς ὅτι ἐκ τῆς ἐξουσίας Ἡρώδου ἐστίν, ἀνέπεμψεν αὐτὸν πρὸς Ἡρώδην, ὄντα καὶ αὐτὸν ἐν Ἱεροσολύμοις ἐν ταύταις ταῖς ἡμέραις.

8 Ὁ δὲ Ἡρώδης, ἰδὼν τὸν Ἰησοῦν, ἐχάρη λίαν· ἦν γὰρ θέλων ἐξ ἱκανοῦ ἰδεῖν αὐτόν, διὰ τὸ ἀκοῦειν πολλὰ περὶ αὐτοῦ· καὶ ἠλπίζε· τι σημεῖον ἰδεῖν ὑπ' αὐτοῦ γινόμενον.

9 Ἐπηρώτα δὲ αὐτὸν ἐν λόγοις ἱκανοῖς· αὐτὸς δὲ οὐδὲν ἀπεκρίνατο αὐτῷ.

10 Εἰστήκεισαν δὲ οἱ Ἀρχιερεῖς καὶ οἱ Γραμματεῖς εὐτόνως κατηγοροῦντες αὐτοῦ.

11 Ἐξουθενήσας δὲ αὐτὸν ὁ Ἡρώδης σὺν τοῖς στρατεύμασιν αὐτοῦ, καὶ ἐμπαίζας, περιβαλὼν αὐτὸν ἐσθῆτα λαμπράν, ἀνέπεμψεν αὐτὸν τῷ Πιλάτῳ.

12 Ἐγένοντο δὲ φίλοι ὁ, τε Πιλάτος καὶ ὁ Ἡρώδης ἐν αὐτῇ τῇ ἡμέρᾳ μετ' ἀλλήλων· προὔπῃρχον γὰρ ἐν ἔχθρᾳ ὄντες πρὸς ἑαυτούς.

13 Πιλάτος δὲ, συγκαλεσάμενος

τούτων ὅτι διαστρέφει τὸ ἔθνος, καὶ τοὺς ἐμποδίζει ἀπὸ τοῦ νὰ δίδωσι δόσιμον εἰς τὸν Καίσαρα, λέγων τὸν ἑαυτὸν του νὰ ᾔηται Χριστὸς βασιλεὺς.

3 Καὶ ὁ Πιλάτος τὸν ἠρώτησε, καὶ εἶπε· Σὺ εἶσαι ὁ βασιλεὺς τῶν Ἰουδαίων; Καὶ ὁ Ἰησοῦς ἀπεκρίθη καὶ τὸν εἶπε· Σὺ τὸ λέγεις.

4 Καὶ ὁ Πιλάτος εἶπεν εἰς τοὺς Ἀρχιερεῖς καὶ εἰς τὸν ὄχλον· Ἐγὼ δὲν εὐρίσκω καμμίαν ἀφορμὴν εἰς τὸν ἄνθρωπον τούτον.

5 Ἐκεῖνοι ὅμως φιλονεικοῦντες δυνατώτερα κατεπόνουν, λέγοντες· Ὅτι συγχύζει τὸν λαόν, διδάσκων εἰς ὅλην τὴν Ἰουδαίαν, ἀρχίζων ἀπὸ τῆς Γαλιλαίας ἕως ἐδῶ.

6 Καὶ ὁ Πιλάτος ἀφ' οὗ ἤκουσε Γαλιλαίαν, ἠρώτησεν, ἂν ὁ ἄνθρωπος ᾔηται Γαλιλαῖος·

7 Καὶ ἀφ' οὗ ἔμαθεν ὅτι εἶναι ἀπὸ τῆς ἐξουσίας τοῦ Ἡρώδου, τὸν ἐπέμψεν εἰς τὸν Ἡρώδην, ὁ ὁποῖος ἦτον εἰς ἐκείνας τὰς ἡμέρας εἰς τὴν Ἱεροσολύμην.

8 Καὶ ὁ Ἡρώδης, ὅταν εἶδε τὸν Ἰησοῦν, ἐχάρη κατὰ πολλὰ· διότι ἤθελεν ἀπὸ πολλὴν καιρὸν νὰ τὸν ἰδῇ, διότι ἤκουε πολλὰ πράγματα δι' αὐτόν· καὶ ἠλπίζε νὰ ἰδῇ καὶ ἐν σημεῖον νὰ γίνῃ ἀπ' αὐτόν.

9 Καὶ τὸν ἠρώτησε μὲ πολλὰ λόγια· αὐτὸς ὅμως δὲν τὸν ἀπεκρίθη τίποτε.

10 Καὶ οἱ Ἀρχιερεῖς καὶ οἱ Γραμματεῖς ἐστέκοντο καὶ τὸν κατηγοροῦν ἐν δυνάτῃ.

11 Καὶ ὁ Ἡρώδης μαζὶ μὲ τοὺς στρατιώτας του τὸν ἠτίμασε, καὶ τὸν ἐνέπαιξε, καὶ τὸν ἐνδυσεν ἐν φόρεμα λαμπρῷ, καὶ τὸν ἔστειλε πάλιν εἰς τὸν Πιλάτον.

12 Καὶ ἐκείνην τὴν ἡμέραν ἔγιναν φίλοι ὁ Ἡρώδης καὶ ὁ Πιλάτος ὁ εἰς μὲ τὸν ἄλλον· διότι προτύτερα εἶχον ἔχθραν ἀνάμεσόν των.

13 Καὶ ὁ Πιλάτος ἐμάζωξε τοὺς

τοὺς Ἀρχιερεῖς καὶ τοὺς ἄρχοντας καὶ τὸν λαόν,

14 Εἶπε πρὸς αὐτοὺς· Προσηνέγκατέ μοι τὸν ἄνθρωπον τοῦτον, ὡς ἀποστρέφοντα τὸν λαόν· καὶ ἰδοὺ, ἐγὼ ἐνώπιον ὑμῶν ἀνακρίνας, οὐδὲν εὔρον ἐν τῷ ἀνθρώπῳ τούτῳ αἴτιον, ὧν κατηγορεῖτε κατ' αὐτοῦ·

15 Ἄλλ' οὐδὲ Ἡρώδης· ἀνέπεμψα γὰρ ὑμᾶς πρὸς αὐτὸν, καὶ ἰδοὺ, οὐδὲν ἄξιον θανάτου ἐστὶ πεπραγμένον αὐτῷ.

16 Παιδεύσας οὖν αὐτὸν ἀπολύσω.

17 Ἀνάγκην δὲ εἶχεν ἀπολύειν αὐτοὺς κατὰ ἐορτὴν ἓνα.

18 Ἀνέκραζαν δὲ παμπληθεῖ, λέγοντες· Αἶρε τοῦτον, ἀπόλυσον δὲ ἡμῖν τὸν Βαραββᾶν·

19 Ὅστις ἦν διὰ στάσιν τινὰ γενομένην ἐν τῇ πόλει, καὶ φόνον, βεβλημένος εἰς φυλακὴν.

20 Πάλιν οὖν ὁ Πιλάτος προσεφώνησε, θέλων ἀπολύσαι τὸν Ἰησοῦν.

21 Οἱ δὲ ἐπεφώνουν, λέγοντες· Σταύρωσον, σταύρωσον αὐτόν.

22 Ὁ δὲ τρίτον εἶπε πρὸς αὐτοὺς· Τί γὰρ κακὸν ἐποίησεν οὗτος; οὐδὲν αἴτιον θανάτου εὔρον ἐν αὐτῷ· παιδεύσας οὖν αὐτὸν ἀπολύσω.

23 Οἱ δὲ ἐπέκειντο φωναῖς μεγάλαις, αἰτοῦμενοι αὐτὸν σταυρωθῆναι· καὶ κατίσχυον αἱ φωναὶ αὐτῶν καὶ τῶν ἀρχιερέων.

24 Ὁ δὲ Πιλάτος ἐπέκρινε γενέσθαι τὸ αἶτημα αὐτῶν.

25 Ἀπέλυσε δὲ αὐτοῖς τὸν διὰ στάσιν καὶ φόνον βεβλημένον εἰς τὴν φυλακὴν, ὃν ἤτουντο· τὸν δὲ Ἰησοῦν παρέδωκε τῷ θελημάτι αὐτῶν.

Ἀρχιερεῖς καὶ τοὺς ἄρχοντας καὶ τὸν λαόν,

14 Καὶ εἶπεν εἰς αὐτούς· Σεῖς μὲ ἐφέρετε τὸν ἄνθρωπον τοῦτον, ὡς ἓνα, ὃ ὁποῖος διαστρέφει τὸν λαόν· καὶ ἰδοὺ, ἐγὼ ἔμπροσθέν σας τὸν ἐξέτακσα, καὶ δὲν εὔρηκα καμμίαν ἀφορμὴν εἰς τὸν ἄνθρωπον ἀπὸ ὅσα τὸν κατηγορεῖτε·

15 Ἀλλὰ μὴδὲ ὁ Ἡρώδης· διότι ἐγὼ ἐπὶ τούτου ὅσας ἐπεμψα εἰς αὐτόν, καὶ ἰδοὺ, δὲν ἔκαμε τίποτε τὸ ὁποῖον εἶναι ἄξιον θανάτου.

16 Θέλω τὸν παιδεύσει λοιπὸν, καὶ θέλω τὸν ἀπολύσει.

17 Εἶχε καὶ ἀνάγκην εἰς τὴν ἐορτὴν, νὰ τοὺς ἀπολύσῃ ἓνα φυλακωμένον.

18 Καὶ ὅλον τὸ πλῆθος ἔκραζαν, λέγοντες· Ἐβγάλε τοῦτον ἀπὸ τῆν μέσσην, καὶ ἀπόλυσέ μας τὸν Βαραββᾶν·

19 Ὁ ὁποῖος Βαραββᾶς ἦτον βαλμένος εἰς τὴν φυλακὴν διὰ κάποιαν διχοστασίαν ἢ ὁποία ἐγένινε εἰς τὴν πόλιν, καὶ διὰ φόνον.

20 Θέλων λοιπὸν ὁ Πιλάτος νὰ ἀπολύσῃ τὸν Ἰησοῦν, τοὺς ἐλάλησε πάλιν.

21 Ἐκεῖνοι ὅμως ἐφάναζον καὶ ἔλεγον· Σταύρωσε, σταύρωσέ τον.

22 Καὶ ὁ Πιλάτος εἶπε τρίτον εἰς ἐκείνους· Καὶ τί κακὸν ἔκαμεν οὗτος ὁ ἄνθρωπος; ἐγὼ δὲν εὔρηκα εἰς αὐτὸν καμμίαν ἀφορμὴν θανάτου· νὰ τὸν παιδεύσω λοιπὸν, καὶ νὰ τὸν ἀπολύσω.

23 Καὶ ἐκεῖνοι ἐπέμενον φωνάζοντες μὲ μεγάλας φωνάς, ζητοῦντες νὰ σταυρωθῇ· καὶ αἱ φωναὶ αὐτῶν καὶ τῶν Ἀρχιερέων ὑπερίσχυον.

24 Καὶ ὁ Πιλάτος ἀπεφάσισε νὰ γίνῃ τὸ ζήτημά των.

25 Καὶ τοὺς ἀπέλυσε ἐκεῖνον τὸν ὁποῖον ἐζήτουν, ὃ ὁποῖος ἦτον βαλμένος μέσα εἰς τὴν φυλακὴν διὰ διχοστασίαν καὶ διὰ φόνον· καὶ τὸν Ἰησοῦν παρέδωκεν εἰς τὸ θέλημά των.

26 Καὶ ὡς ἀπήγαγον αὐτὸν, ἐπιλαβόμενοι Σίμωνός τινος Κυρηναίου, τοῦ ἐρχομένου ἀπ' ἀγροῦ, ἐπέθηκαν αὐτῷ τὸν σταυρὸν, φέρειν ὅπισθεν τοῦ Ἰησοῦ.

26 Ἦκολούθει δὲ αὐτῷ πολὺ πλῆθος τοῦ λαοῦ, καὶ γυναικῶν· αἱ καὶ ἐκόπτοντο καὶ ἐθρήνουν αὐτόν.

28 Στραφεῖς δὲ πρὸς αὐτάς ὁ Ἰησοῦς, εἶπε· Θυγατέρες Ἰερουσαλὴμ, μὴ κλαίετε ἐμὲ, πλὴν ἐφ' ἑαυτάς κλαίετε, καὶ ἐπὶ τὰ τέκνα ὑμῶν·

29 Ὅτι ἰδοὺ, ἔρχονται ἡμέραι, ἐν αἷς ἐροῦσι· Μακάριαι αἱ στείραι, καὶ κοιλίαι αἱ οὐκ ἐγέννησαν, καὶ μαστοὶ οἱ οὐκ ἐθήλασαν.

30 Τότε ἄρξονται λέγειν τοῖς ὄρεσι, Πέσετε ἐφ' ἡμᾶς· καὶ τοῖς βουνοῖς, Καλύψατε ἡμᾶς.

31 Ὅτι εἰ ἐν τῷ ὑγρῷ ξύλῳ ταῦτα ποιοῦσιν, ἐν τῷ ξηρῷ τί γένηται;

32 Ἦγοντο δὲ καὶ ἕτεροι δύο, κακοῦργοι, σὺν αὐτῷ ἀναιρεθῆναι.

33 Καὶ ὅτε ἀπῆλθον ἐπὶ τὸν τόπον τὸν καλούμενον Κρανίον, ἐκεῖ ἐσταύρωσαν αὐτόν, καὶ τοὺς κακούργους· ὃν μὲν ἐκ δεξιῶν, ὃν δὲ ἐξ ἀριστερῶν.

34 Ὁ δὲ Ἰησοῦς ἔλεγε· Πάτερ, ἄφες αὐτοῖς· οὐ γὰρ οἶδασιν τί ποιοῦσι. Διαμεριζόμενοι δὲ τὰ ἱμάτια αὐτοῦ, ἐβαλον κλῆρον.

35 Καὶ εἰστίκει ὁ λαὸς θεωρῶν· ἐξεμυκτήριζον δὲ καὶ οἱ ἄρχοντες σὺν αὐτοῖς, λέγοντες· Ἄλλους ἔσωσε· σῶσάτω ἑαυτόν, εἰ οὗτός ἐστιν ὁ Χριστὸς ὁ τοῦ Θεοῦ ἐκλεκτός.

36 Ἐνέπαιζον δὲ αὐτῷ καὶ οἱ στρατιῶται, προσερχόμενοι καὶ ὅσος προσφέροντες αὐτῷ,

37 Καὶ λέγοντες· Εἰ σὺ εἶ ὁ βα-

26 Καὶ καθὼς τὸν ἐπήγαγον, ἐπίασαν ἄποινον Σίμωνα Κυρηναίου, ὁ ὁποῖος ἤρχετο ἀπὸ τοῦ χωράφιον, καὶ ἐβαλον ἐπάνω του τὸν σταυρὸν, νὰ τὸν σηκῶνῃ ὅπισω ἀπὸ τὸν Ἰησοῦν.

27 Καὶ ἠκολούθουν τὸν Χριστὸν πολὺ πλῆθος τοῦ λαοῦ, καὶ τῶν γυναικῶν· αἱ ὁποῖαι τὸν ἐλυπούντο καὶ τὸν ἐκλαιον.

28 Καὶ ὁ Ἰησοῦς ἐγύρισεν εἰς αὐτάς, καὶ ταῖς εἶπεν· Ὡς θυγατέρες τῆς Ἰερουσαλὴμ, μὴ κλαίετε ἐμὲ, ἀλλὰ κλαίετε τὸν ἑαυτὸν σας, καὶ τὰ παιδιά σας·

29 Διότι ἰδοὺ, ἔρχονται ἡμέραι, εἰς τὰς ὁποίας θέλουσιν εἰπεῖ· Καλοῦται αἱ στείραι, καὶ αἱ κοιλίαι αἱ ὁποῖαι δὲν ἐγέννησαν, καὶ τὰ θυζία τὰ ὁποῖα δὲν ἐβύζασαν.

30 Τότε θέλουσιν ἀρχίσει νὰ λέγωσιν εἰς τὰ ὄρη, Πέσετε ἐπάνω μας· καὶ εἰς τὰ βουνά, Σκεπάσατέ μας.

31 Διότι ἂν εἰς τὸ χλωρὸν ξυλὸν κάμνωσιν αὐτά, εἰς τὸ ξηρὸν τί θέλει γίνεῖ;

32 Καὶ ἐφέροντο καὶ ἄλλοι δύο, κακοῦργοι, νὰ σκοταθῶσι μαζὶ μετὰ τὸν Ἰησοῦν.

33 Καὶ ἀφ' οὗ ἔφθασαν εἰς τὸν τόπον, ὁ ὁποῖος ἐκράζετο Κρανίον, ἐκεῖ τὸν ἐσταύρωσαν, καὶ τοὺς κακούργους· τὸν ἕνα ἀπὸ τὰ δεξιὰ, καὶ τὸν ἄλλον ἀπὸ τὰ ἀριστερά.

34 Καὶ ὁ Ἰησοῦς ἔλεγεν· ὦ Πάτερ, συγχώρησέ τους· διότι δὲν ἠξεύρουσι τί κάμνουσι. Καὶ διαμοιράζοντες τὰ φορέματά του, ἐρρίψαν λαχνούς.

35 Καὶ ὁ λαὸς ἐστάκετο καὶ ἐβλεπε· καὶ μαζὶ μετὰ αὐτοὺς καὶ οἱ ἄρχοντες τὸν κατεγέλων, καὶ ἔλεγον· Ἄλλους ἔσωσεν· ἄς σώσῃ καὶ τὸν ἑαυτόν του, ἂν ᾦναι οὗτος ὁ Χριστὸς ὁ διαλεγόμενος τοῦ Θεοῦ.

36 Καὶ τὸν ἐνέπαιζον καὶ οἱ στρατιῶται, ἐρχόμενοι ἐγγύς, φέροντές τον ὀξύδι,

37 Καὶ λέγοντες· Ἄν σὺ ᾦσαι ὁ

σιλεις τῶν Ἰουδαίων, σῶσον σεαυτὸν.

38 Ἦν δὲ καὶ ἐπιγραφὴ γεγραμμένη ἐπ' αὐτῷ γραμμασίῳ Ἑλληνικοῖς καὶ Ῥωμαϊκοῖς καὶ Ἑβραϊκοῖς· ΟΥΤΟΣ ἔστιν ὁ ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ἸΟΥΔΑΙΩΝ.

39 Εἰς δὲ τῶν κρεμασθέντων κακουργῶν ἐβλασφήμει αὐτὸν, λέγων· Εἰ σύ εἶ ὁ Χριστὸς, σῶσον σεαυτὸν καὶ ἡμᾶς.

40 Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ ἕτερος ἐπετίμα αὐτῷ, λέγων· Οὐδὲ φοβῆ· σὺ τὸν Θεὸν, ὅτι ἐν τῷ αὐτῷ κρίματι εἶ;

41 Καὶ ἡμεῖς μὲν δικαίως· ἄξια γὰρ ὧν ἐπράξαμεν ἀπολαμβάνομεν· οὗτος δὲ οὐδὲν ἀποπον ἐπράξε.

42 Καὶ ἔλεγε τῷ Ἰησοῦ· Μνήσθητί μου, Κύριε, ὅταν ἔλθῃς ἐν τῇ βασιλείᾳ σου.

43 Καὶ εἶπεν αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· Ἀμὴν λέγω σοι, σήμερον μετ' ἐμοῦ ἔσῃ ἐν τῷ παραδείσῳ.

44 Ἦν δὲ ὥσει ὥρα ἕκτη, καὶ σκότος ἐγένετο ἐφ' ὅλην τὴν γῆν, ἕως ὥρας ἐννάτης·

45 Καὶ ἐσκοτίσθη ὁ ἥλιος· καὶ ἐσχίσθη τὸ καταπέτασμα τοῦ ναοῦ μέσον.

46 Καὶ φωνήσας φωνῇ μεγάλῃ ὁ Ἰησοῦς, εἶπε· Πάτερ, εἰς χεῖράς σου παραθήσομαι τὸ πνεῦμά μου. Καὶ ταῦτα εἰπὼν, ἐξέπνευσεν.

47 Ἰδὼν δὲ ὁ ἐκατόνταρχος τὸ γενόμενον, ἐδόξασε τὸν Θεὸν, λέγων· Οὗτος ὁ ἄνθρωπος οὗτος δίκαιος ἦν.

48 Καὶ πάντες οἱ συμπαραγεγόμενοι ὄχλοι ἐπὶ τὴν θεωρίαν ταύτην, θεωροῦντες τὰ γενόμενα, τύπτοντες ἑαυτῶν τὰ στήθη ὑπέστρεφον.

49 Εἰστίκεισαν δὲ πάντες οἱ γνωστοὶ αὐτοῦ μακρόθεν, καὶ γυναῖκες αἱ συνακολούθησαι αὐτῷ ἀπὸ τῆς Γαλιλαίας, ὁρῶσαι ταῦτα.

βασίλεις τῶν Ἰουδαίων, σῶσε τὸν ἑαυτὸν σου.

38 Ἦτον καὶ ἡ ἐπανωγραφὴ γεγραμμένη ἀπεπάνω του μετ' ἑβραϊκά· Ἑλληνικά καὶ Ῥωμαϊκά καὶ Ἑβραϊκά· ΟΥΤΟΣ Εἶναι ὁ ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ἸΟΥΔΑΙΩΝ.

39 Καὶ εἰς ἀπὸ τοὺς κακοποιούς τοὺς κρεμασμένους ἐβλασφήμει εἰς αὐτὸν, καὶ ἔλεγεν· Ἐὰν ἦσαι σὺ ὁ Χριστὸς, γλύτωσε καὶ τὸν ἑαυτὸν σου καὶ ἡμᾶς.

40 Καὶ ὁ ἄλλος ἀπεκρίθη καὶ τὸν ἀνείδισε, καὶ τὸν εἶπε· Δὲν φοβεῖσαι τὸν Θεὸν, ὅτι σὺ εἶσαι εἰς τὸ αὐτὸ κρίμα;

41 Καὶ ἡμεῖς δικαίως· διότι ἀπολαμβάνομεν ἄξια ἐκείνων τὰ ὅποια ἐκαμαμεν· ἀλλ' οὗτος κἀνὲν ἀποπον δὲν ἐκαμε.

42 Καὶ ἔλεγεν εἰς τὸν Ἰησοῦν· Κύριε, ἐνθυμήσου με, ὅταν ἔλθῃς εἰς τὴν βασιλείαν σου.

43 Καὶ λέγει εἰς αὐτὸν ὁ Ἰησοῦς· Βέβαια σὲ λέγω, σήμερον μετ' ἐμὲ θέλεις εἶσαι μέσα εἰς τὸν παράδεισον.

44 Καὶ ἦτον σχεδὸν ἕκτη ὥρα τῆς ἡμέρας, καὶ ἔγινε σκότος εἰς ὅλην τὴν γῆν, ἕως τὴν ἐννάτην ὥραν·

45 Καὶ ὁ ἥλιος ἐσκοτίσθη· καὶ τὸ σκέπασμα τοῦ ναοῦ ἐσχίσθη εἰς τὴν μέσσην.

46 Καὶ ὁ Ἰησοῦς ἐφώνηξε μετ' ἑαυτοῦ φωνῇ μεγάλῃ, καὶ εἶπεν· Ὁ Πάτερ, εἰς τὰς χεῖράς σου παραδίδω τὸ πνεῦμά μου. Καὶ ἀφ' οὗ εἶπε ταῦτα, ἐξεψύχησε.

47 Καὶ ὁ ἐκατόνταρχος ἀφ' οὗ εἶδεν ἐκεῖνο τὸ ὅποιον ἔγινεν, ἐδόξασε τὸν Θεὸν, λέγων· Βέβαια οὗτος ὁ ἄνθρωπος ἦτον δίκαιος.

48 Καὶ ὅλοι οἱ ὄχλοι ὅσοι ἦλθον ὁμοῦ εἰς τὴν θεωρίαν ἐκείνην, βλέποντες ἐκεῖνα τὰ ὅποια ἐγίνοντο, κτυπῶντες τὰ στήθη τῶν ἐγγύριον.

49 Καὶ ἐστέκοντο ὅλοι οἱ γνώριμοι του ἀπὸ μακριᾶν, καὶ γυναῖκες αἱ ὅποια τὸν ἠκολούθουν ἀπὸ τὴν Γαλιλαίαν, καὶ ἐβλεπον ταῦτα.

50 Καὶ ἰδοὺ, ἀνὴρ ὀνόματι Ἰωσήφ, βουλευτὴς ὑπάρχων, ἀνὴρ ἀγαθὸς καὶ δίκαιος,

51 (Οὗτος οὐκ ἦν συγκατατεθειμένος τῇ βουλῇ καὶ τῇ πράξει αὐτῶν,) ἀπὸ Ἀριμαθαίας πόλεως τῶν Ἰουδαίων, ὃς καὶ προσεδέχετο καὶ αὐτὸς τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ·

52 Οὗτος προσελθὼν τῷ Πιλάτῳ, ᾗτήσατο τὸ σῶμα τοῦ Ἰησοῦ.

53 Καὶ καθελὼν αὐτὸ, ἐνετύλιξεν αὐτὸ σινδόνι, καὶ ἔθηκεν αὐτὸ ἐν μνήματι λαξευτῷ, οὗ οὐκ ἦν οὐδέπω οὐδεὶς κείμενος.

54 Καὶ ἡμέρα ἦν παρασκευή, καὶ σάββατον ἐπέφωσκε.

55 Κατακολουθήσασαι δὲ καὶ γυναῖκες, αἵτινες ἦσαν συνελλυθῦσαι αὐτῷ ἐκ τῆς Γαλιλαίας, ἐθέασαντο τὸ μνημεῖον, καὶ ὡς ἐτάθη τὸ σῶμα αὐτοῦ.

56 Ὑποστρέψασαι δὲ ἡτοίμασαν ἀρώματα καὶ μύρα· καὶ τὸ μὲν σάββατον ἡσύχασαν κατὰ τὴν ἐντολήν.

Κεφ. κδ'. XXIV.

Τῇ δὲ μιᾷ τῶν σαββάτων, ὄρθρου βαθέος, ἦλθον ἐπὶ τὸ μνῆμα, φέρουσαι αἱ ἡτοίμασαν ἀρώματα· καὶ τινες σὺν αὐταῖς.

2 Εὗρον δὲ τὸν λίθον ἀποκεκυλισμένον ἀπὸ τοῦ μνημείου·

3 Καὶ εἰσελθοῦσαι οὐχ εὗρον τὸ σῶμα τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ.

4 Καὶ ἐγένετο ἐν τῷ διαπορεῖσθαι αὐτάς περὶ τούτου, καὶ ἰδοὺ, δύο ἄνδρες ἐπέστησαν αὐταῖς ἐν ἐσθήσεσιν ἀστραπτούταις.

5 Ἐμφόβων δὲ γενομένων αὐτῶν, καὶ κλινουσῶν τὸ πρόσωπον εἰς τὴν γῆν, εἶπον πρὸς αὐτάς· Τί ζητεῖτε τὸν ζῶντα μετὰ τῶν νεκρῶν;

6 Οὐκ ἔστιν ὧδε, ἀλλ' ἡγέρθη. Μνήσθητε ὡς ἐλάλησεν ὑμῖν, ἐτι ὦν ἐν τῇ Γαλιλαίᾳ,

50 Καὶ ἰδοὺ, ἦτον ἄνθρωπός τις, τὸ ὄνομα τοῦ Ἰωσήφ, ἄνθρωπος ἀγαθὸς καὶ δίκαιος, ὁ ὁποῖος ἦτον βουλευτὴς,

51 (Οὗτος δὲν ἐσυμφώνησεν εἰς τὴν βουλήν καὶ εἰς τὴν πράξιν αὐτῶν,) ὁ ὁποῖος ἦτον ἀπὸ τῆς Ἀριμαθαίας πόλιν τῶν Ἰουδαίων, καὶ προσεδέχετο καὶ αὐτὸς τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ·

52 Οὗτος ὑπῆγεν εἰς τὸν Πιλάτον, καὶ ἐζήτησε τὸ σῶμα τοῦ Ἰησοῦ.

53 Καὶ τὸ κατέβασε καὶ τὸ ἐτύλιξε μὲ ἐν σινδόνι, καὶ τὸ ἐβάλεν εἰς ἐν μνῆμα πελεκητὸν, εἰς τὸ ὅποιον ἀκόμη κανεῖς δὲν ἦτον βαλμένους.

54 Καὶ ἡ ἡμέρα ἦτον παρασκευή, καὶ ἐξημέρουν τὸ σάββατον.

55 Καὶ ἠκολούθησαν καὶ γυναῖκες, αἱ ὁποῖαι εἶχον ἔλθει μαζί μὲ αὐτὸν ἀπὸ τῆς Γαλιλαίας, καὶ εἶδαν τὸ μνῆμα, καὶ πῶς ἐβάλλη τὸ σῶμα του ἐκεῖ.

56 Καὶ γυρίζουσαι ἡτοίμασαν ἀρώματα καὶ μύρα· καὶ ἡσύχασαν τὸ σάββατον κατὰ τὴν ἐντολήν.

Κεφ. κδ'. XXIV.

Τὴν δὲ πρώτην ἡμέραν τῆς ἐβδομάδος, σύννυκτα, ἦλθαν εἰς τὸ μνῆμα αἱ γυναῖκες ἐκεῖναι, καὶ ἔφερον τὰ ἀρώματα τὰ ὅποια ἡτοίμασαν· καὶ κἄποιαι ἄλλαι μαζί μὲ αὐτάς.

2 Καὶ εὗρηκαν τὴν πέτραν κυλισμένην ἀπὸ τοῦ μνῆμα·

3 Καὶ ἀφ' οὗ ἐμβῆκαν μέσα, δὲν εὗρηκαν τὸ σῶμα τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ.

4 Καὶ ἐν ᾧ ἡπόρουν διὰ τοῦτο τὸ πᾶγμα, ἰδοὺ, δύο ἄνδρες ἦλθαν εἰς αὐτάς μὲ φορέματα τὰ ὅποια ἤστραπτον.

5 Καὶ ἐφοβήθησαν ἐκεῖναι, καὶ ἐκλιναν τὸ πρόσωπον κάτω εἰς τὴν γῆν, καὶ ἐκείνοι ταῖς εἶπαν· Τί ζητεῖτε τὸν ζῶσαν μὲ τούς νεκρούς;

6 Δὲν εἶναι ὧδε, ἀλλ' ἀνέστη. Ἐνθυμηθῆτε πῶς σᾶς εἶπε τότε, ὅτε ἀκόμη εὐρίσκετο εἰς τὴν Γαλιλαίαν,

7 Λέγων· Ὅτι δεῖ τὸν Υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου παραδοθῆναι εἰς χεῖρας ἀνθρώπων ἀμαρτωλῶν, καὶ σταυρωθῆναι, καὶ τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ ἀναστῆναι.

8 Καὶ ἐμνήσθησαν τῶν ρημάτων αὐτοῦ·

9 Καὶ ὑποστρέψασαι ἀπὸ τοῦ μνημείου, ἀπήγγειλαν ταῦτα πάντα τοῖς ἑνδεκα καὶ πᾶσι τοῖς λοιποῖς.

10 Ἦσαν δὲ ἡ Μαγδαληνὴ Μαρία καὶ Ἰωάννα καὶ Μαρία Ἰακώβου, καὶ αἱ λοιπαὶ σὺν αὐταῖς, αἱ ἔλεγον πρὸς τοὺς ἀποστόλους ταῦτα.

11 Καὶ ἐφάνησαν ἐνώπιον αὐτῶν ὥσει λῆρος τὰ ῥήματα αὐτῶν, καὶ ἠπίστουν αὐταῖς.

12 Ὁ δὲ Πέτρος ἀναστὰς ἔδραμεν ἐπὶ τὸ μνημεῖον· καὶ παρακύνθας βλέπει τὰ θόνια κείμενα μόνα· καὶ ἀπήλθε, πρὸς ἑαυτὸν θαυμάζων τὸ γεγονός.

13 Καὶ ἰδοὺ, δύο ἐξ αὐτῶν ἦσαν πορευόμενοι ἐν αὐτῇ τῇ ἡμέρᾳ εἰς κώμην ἀπέχουσαν σταδίους ἐξήκοντα ἀπὸ Ἱερουσαλὴμ, ἣ ὄνομα Ἑμμαούς·

14 Καὶ αὐτοὶ ὁμίλουν πρὸς ἀλλήλους περὶ πάντων τῶν συμβεβηκότων τούτων.

15 Καὶ ἐγένετο ἐν τῷ ὁμιλεῖν αὐτοὺς καὶ συζητεῖν, καὶ αὐτὸς ὁ Ἰησοῦς ἐγγίγας συνεπορευετο αὐτοῖς·

16 Οἱ δὲ ὀφθαλμοὶ αὐτῶν ἔκκροτοντο, τοῦ μὴ ἐπιγινῶναι αὐτόν.

17 Εἶπε δὲ πρὸς αὐτούς· Τίνες οἱ λόγοι οὗτοι, οὓς ἀντιβάλλετε πρὸς ἀλλήλους περιπατοῦντες, καὶ ἐστέ σκυθρωποί·

18 Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ εἰς, ὃ ὄνομα Κλεόπας, εἶπε πρὸς αὐτόν· Σὺ μόνος παροικεῖς ἐν Ἱερουσαλὴμ, καὶ οὐκ ἔγινος τὰ γεγόμενα ἐν αὐτῇ ἐν ταῖς ἡμέραις ταύταις·

19 Καὶ εἶπεν αὐτοῖς, Ποῖα· Οἱ δὲ εἶπον αὐτῷ· Τὰ περὶ Ἰησοῦ τοῦ Ναζωραίου, ὃς ἐγένετο ἀνὴρ προφή-

7 Λέγων· Ὅτι κάμνει χρεῖα ὁ Υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου νὰ παραδοθῇ εἰς χεῖρας ἀνθρώπων ἀμαρτωλῶν, καὶ νὰ σταυρωθῇ, καὶ τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ νὰ ἀναστῇ.

8 Καὶ ἐνθυμήθησαν τὰ λόγια του·

9 Καὶ ἀφ' οὗ ἐγύρισαν ἀπὸ τοῦ μνήμα, εἶπαν ὅλα ταῦτα εἰς τοὺς ἑνδεκα, καὶ εἰς ὅλους τοὺς ἐπιλοιπούς.

10 Καὶ ἦσαν ἡ Μαγδαληνὴ Μαρία, καὶ Ἰωάννα, καὶ Μαρία τοῦ Ἰακώβου, καὶ αἱ ἐπίλοιποι μαζὶ με αὐτάς, αἱ ὁποῖαι ἔλεγον εἰς τοὺς ἀποστόλους ταῦτα.

11 Καὶ ἐφάνησαν ἔμπροσθεν τῶν ὡς φλυαρία τὰ λόγια τῶν, καὶ δὲν τὰς ἐπίστευσαν.

12 Καὶ ὁ Πέτρος ἐσηκώθη καὶ ἔτρεξε καὶ ἦλθεν εἰς τὸ μνήμα· καὶ σκυπτει καὶ βλέπει τὰ σινδόνια ὅτι ἔκειντο μόνα· καὶ ἐγύρισεν ὀπίσω, καὶ ἐθαύμαζε μέγα τοὺς ἐκείνου τὸ ὅποιον ἔγινε.

13 Καὶ ἰδοὺ, δύο ἀπ' αὐτῶν ἐπήγαγον αὐτὴν τὴν ἡμέραν εἰς μίαν χώραν, ἣ ὁποία εἶναι μακρὰν ἀπὸ τὴν Ἱερουσαλὴμ ἐξήντα στάδια, τὸ ὄνομα τῆς Ἑμμαούς·

14 Καὶ αὐτοὶ ἐσυνύχαινον ἀνήμεσόν τῶν διὰ ὅλα ταῦτα τὰ ὁποῖα συνέβησαν.

15 Καὶ ἐν ᾧ συναμίλουν καὶ διελέγοντο, καὶ αὐτὸς ὁ Ἰησοῦς ἤγγισε καὶ ἐπήγαγε με αὐτούς·

16 Καὶ τὰ ὁμμάτιά των ἐμποδίζοντο, νὰ μὴ τὸν γνωρίσωσι.

17 Καὶ εἶπεν εἰς αὐτούς· Τί εἶναι τὰ λόγια αὐτὰ, τὰ ὁποῖα συντυχαίνετε ὁ εἰς με τὸν ἄλλον ἐν ᾧ περιπατεῖτε, καὶ εἶσθε σκυθρωποί·

18 Καὶ ἀπεκρίθη ὁ εἰς, τὸ ὄνομα του Κλεόπας, καὶ τὸν εἶπε· Σὺ κατοικεῖς εἰς τὴν Ἱερουσαλὴμ, καὶ μόνος δὲν ἤξευρες ἐκεῖνα ὅσα ἔγιναν μετὰ εἰς αὐτὴν εἰς τὰς ἡμέρας ταύτας·

19 Καὶ λέγει εἰς αὐτούς, Ποῖα· Καὶ ἐκεῖνοι εἰς αὐτοὺς· Τὰ πράγματα τὰ ὁποῖα ἔγιναν διὰ τὸν Ἰησοῦν τὸν

της, δυνατὸς ἐν ἔργῳ καὶ λόγῳ
ἐναντίον τοῦ Θεοῦ καὶ παντὸς τοῦ
λαοῦ·

20 Ὅπως τε παρέδωκαν αὐτὸν οἱ
Ἀρχιερεῖς καὶ οἱ ἄρχοντες ἡμῶν εἰς
κρίμα θανάτου, καὶ ἐσταύρωσαν
αὐτόν.

21 Ἡμεῖς δὲ ἠλπίζομεν ὅτι αὐτὸς
ἐστὶν ὁ μέλλων λυτρώσθαι τὸν Ἰσ-
ραὴλ· ἀλλὰ γε σὺν πᾶσι τούτοις,
τρίτην ταύτην ἡμέραν ἄγει σήμερον,
ἀφ' οὗ ταῦτα ἐγένετο.

22 Ἀλλὰ καὶ γυναῖκες τινες ἐξ
ἡμῶν ἐξέστησαν ἡμᾶς, γενόμεναι ὀρ-
θραι ἐπὶ τὸ μνημεῖον·

23 Καὶ μὴ εὐροῦσαι τὸ σῶμα αὐ-
τοῦ, ἦλθον, λέγουσαι καὶ ὀπτασίαν
ἀγγέλων ἐωρακέναι, οἱ λέγουσιν αὐ-
τὸν ζῆν.

24 Καὶ ἀπήλθον τινὲς τῶν σὺν ἡμῖν
ἐπὶ τὸ μνημεῖον, καὶ εὔρον οὕτω καθ-
ῶς καὶ αἱ γυναῖκες εἶπον· αὐτὸν δὲ
οὐκ εἶδον.

25 Καὶ αὐτὸς εἶπε πρὸς αὐτούς·
Ὡ ἀνόητοι καὶ βραδεῖς τῇ καρδίᾳ
τοῦ πιστεῦν ἐπὶ πᾶσιν οἷς ἐλάλη-
σαν οἱ προφῆται.

26 Οὐχὶ ταῦτα ἔδει παθεῖν τὸν
Χριστὸν, καὶ εἰσελθεῖν εἰς τὴν δόξαν
αὐτοῦ;

27 Καὶ ἀρχιζόμενος ἀπὸ Μωσέως, καὶ
ἀπὸ πάντων τῶν προφητῶν, διημή-
νευεν αὐτοῖς ἐν πάσαις ταῖς γραφαῖς
τὰ περὶ αὐτοῦ.

28 Καὶ ἤγγισαν εἰς τὴν κώμην οὗ
ἐπορεύοντο· καὶ αὐτὸς προσεποιεῖτο
πορρωτέρω πορεύεσθαι.

29 Καὶ παρεβιάσαντο αὐτόν, λέ-
γοντες· Μείνον μεθ' ἡμῶν, ὅτι πρὸς
ἐσπέραν ἐστὶ, καὶ κέκλικεν ἡ ἡμέρα.
Καὶ εἰσῆλθε τοῦ μένειν σὺν αὐτοῖς.

30 Καὶ ἐγένετο ἐν τῷ κατακλιθῆναι
αὐτὸν μετ' αὐτῶν, λαβὼν τὸν ἄρτον,
εὐλόγησε, καὶ κλάσας ἐπέδωκε αὐτοῖς.

Ναζωραῖον, ὁ ὁποῖος ἦτον ἄνθρωπος
προφήτης, δυνατὸς καὶ εἰς ἔργα καὶ
εἰς λόγον ἐμπρὸς εἰς τὸν Θεόν, καὶ εἰς
ὅλον τὸν λαόν·

20 Καὶ πῶς τὸν παρέδωκαν οἱ
Ἀρχιερεῖς καὶ οἱ ἄρχοντές μας εἰς
κρίμα θανάτου, καὶ τὸν ἐσταύρωσαν.

21 Καὶ ἡμεῖς ἠλπίζομεν ὅτι αὐτὸς
εἶναι ἐκεῖνος ὁ ὁποῖος μέλλει νὰ ἐλευθε-
ρώσῃ τὸν Ἰσραὴλ· ὅμως μὲ ταῦτα ὅλα
τρεῖς ἡμέρας μὲ ταύτην τὴν ἡμέραν
ἔχει σήμερον, ἀφ' οὗ ἐγεννα αὐτὰ.

22 Ἀλλὰ καὶ κάποιοι γυναῖκες ἀπὸ
τῆς ἰδικίας μας μᾶς ἐξετρόμαξαν, αἱ
ὁποῖαι ὑπῆγαν τὴν αὐγὴν εἰς τὸ
μνημεῖον·

23 Καὶ μὴ εὐροῦσαι τὸ σῶμα τοῦ
Ἰησοῦ, ἦλθον καὶ εἶπαν ὅτι εἶδον καὶ
ὀπτασίαν ἀγγέλων, οἱ ὁποῖοι ἀγγελοὶ
λέγουσιν ὅτι ζῇ.

24 Καὶ ὑπῆγαν κάποιοι ἀπ' ἐκείνους
οἱ ὁποῖοι ἦσαν μαζί μὲ ἡμᾶς εἰς τὸ
μνημεῖον, καὶ εὐρίσκον οὕτω καθὼς εἶπαν
καὶ αἱ γυναῖκες· αὐτὸν ὅμως δὲν εἶδαν.

25 Καὶ αὐτὸς τοὺς εἶπεν· Ὡ ἀνόητοι
καὶ βραδεῖς τῇ καρδίᾳ εἰς τὸ νὰ
πιστεῦτε εἰς ἐκεῖνα ὅλα τὰ ὁποῖα
ἐλάλησαν οἱ προφῆται.

26 Δὲν ἔπρεπε νὰ πάθῃ ταῦτα ὁ
Χριστὸς, καὶ νὰ ἐμβῇ εἰς τὴν δόξαν
τοῦ;

27 Καὶ ἀρχίζων ἀπὸ τῶν Μωϋσέως
καὶ περνῶν ἀπὸ ὅλους τοὺς προφῆτας,
τοὺς ἐξηγήσεν τὰ πράγματα τὰ ὁποῖα
ἐγράφησαν διὰ τὸν ἑαυτὸν τοῦ εἰς
ὅλας τὰς γραφάς.

28 Καὶ ἤγγισαν εἰς τὴν χώραν εἰς
τὴν ὁποίαν ἐπήγαγον· καὶ αὐτὸς
ἐκαμῶθη ὅτι ὑπάγει μακρύτερα.

29 Καὶ τὸν ἐβίβασαν, λέγοντες·
Μεῖνε μεθ' ἡμᾶς, διότι βραδυνᾷζει, καὶ
ἐπέρασεν ἡ ἡμέρα. Καὶ ἐμβῆκε μέσα
νὰ μένῃ με αὐτοῖς.

30 Καὶ ἀφ' οὗ ἐκάθισεν αὐτὸς μεθ'
αὐτοῦ, ἐπῆρε τὸ ψωμίον, καὶ τὰ
εὐλόγησε, καὶ ἔκοψε καὶ τοὺς εἶδε.

31 Αὐτῶν δὲ δηνοίχθησαν οἱ ὀφθαλμοί, καὶ ἐπέγνωσαν αὐτόν· καὶ αὐτὸς ἄφαντος ἐγένετο ἀπ' αὐτῶν.

32 Καὶ εἶπον πρὸς ἀλλήλους· Οὐχὶ ἡ καρδιά ἡμῶν καιομένη ἦν ἐν ἡμῖν, ὥς ἐλάλει ἡμῖν ἐν τῇ ὁδῷ, καὶ ὥς διήνοιγεν ἡμῖν τὰς γραφάς;

33 Καὶ ἀναστάντες αὐτῇ τῇ ὥρᾳ, ὑπέστρεψαν εἰς Ἱερουσαλὴμ, καὶ εὗρον συνηθροισμένους τοὺς ἑνδεκα καὶ τοὺς σὺν αὐτοῖς,

34 Λέγοντας· Ὅτι ἡγήρθη ὁ Κύριος ὄντως, καὶ ὥφθη Σίμωνι.

35 Καὶ αὐτοὶ ἐξηγοῦντο τὰ ἐν τῇ ὁδῷ· καὶ ὥς ἐγνώσθη αὐτοῖς ἐν τῇ κλάσει τοῦ ἄρτου.

36 Ταῦτα δὲ αὐτῶν λαλοῦντων, αὐτὸς ὁ Ἰησοῦς ἔστη ἐν μέσῳ αὐτῶν, καὶ λέγει αὐτοῖς· Εἰρήνη ὑμῖν.

37 Πτοηθέντες δὲ καὶ ἔμβοβοι γενομένοι, ἔδοκουν πνεῦμα θεωρεῖν.

38 Καὶ εἶπεν αὐτοῖς· Τί τεταραγμένοι ἐστέ; καὶ διατὶ διαλογισμοὶ ἀναβαίνουσιν ἐν ταῖς καρδίαις ὑμῶν;

39 Ἴδετε τὰς χεῖράς μου καὶ τοὺς πόδας μου, ὅτι αὐτὸς ἐγώ εἰμι· ψηλαφήσατέ με καὶ ἴδετε· ὅτι πνεῦμα σὰρκα καὶ ὀστέα οὐκ ἔχει, καθὼς ἐμὲ θεωρεῖτε ἔχοντα.

40 Καὶ τοῦτο εἰπὼν, ἐπέδειξεν αὐτοῖς τὰς χεῖρας καὶ τοὺς πόδας.

41 Ἐτι δὲ ἀπιστοῦντων αὐτῶν ἀπὸ τῆς χαρᾶς, καὶ θαυμαζόντων, εἶπεν αὐτοῖς· Ἐχετε τὴν βρώσιμον ἐνθάδε;

42 Οἱ δὲ ἐπέδωκαν αὐτῷ ἰχθύος ὀπτοῦ μέρος, καὶ ἀπὸ μελισσίου κηρίου.

43 Καὶ λαβὼν, ἐνώπιον αὐτῶν ἔφαγεν.

44 Εἶπε δὲ αὐτοῖς· Οὗτοι οἱ λόγοι οὓς ἐλάλησα πρὸς ὑμᾶς ἔτι ὡν σὺν ὑμῖν, ὅτι δεῖ πληρωθῆναι πάντα τὰ

31 Καὶ τότε ἠνοίχθησαν τὰ ὀμμάτιά των, καὶ τὸν ἐγνώρισαν· καὶ αὐτὸς ἔγινεν ἄφαντος ἀπ' αὐτοῦς.

32 Καὶ εἶπαν ἀνάμεσόν των· Δὲν ἦτον ἡ καρδιά μας καιομένη εἰς ἡμᾶς, ὅτε μᾶς ἐλάλει εἰς τὸν δρόμον, καὶ ὅτε μᾶς ἐξήγει τὰς γραφάς;

33 Καὶ αὐτοὶ σηκονόμενοι ἐκείνην τὴν ὥραν, ἐγύρισαν εἰς τὴν Ἱερουσαλὴμ, καὶ εὗρίσκαν μαζωμένους τοὺς ἑνδεκα, καὶ τοὺς ἄλλους οἱ ὅποιοι ἦσαν μαζὶ μὲ αὐτοὺς,

34 Οἱ ὅποιοι ἔλεγον· Ὅτι ὁ Κύριος ἀνέστη βέβαια, καὶ ἐφάνη εἰς τὸν Σίμωνα.

35 Καὶ αὐτοὶ οἱ δύο διηγοῦντο τὰ πράγματα τὰ ὅποια ἔγιναν εἰς τὸν δρόμον· καὶ πῶς τὸν ἐγνώρισαν ἐν ᾧ ἔκοπτε τὸ ψωμίον.

36 Καὶ ἐν ᾧ ἔλεγον αὐτοὶ αὐτὰ τὰ λόγια, αὐτὸς ὁ Ἰησοῦς ἐστάθη εἰς τὴν μέσσην των, καὶ λέγει εἰς αὐτοὺς· Εἰρήνη εἰς σᾶς.

37 Καὶ ἐφοβήθησαν δυνατὰ καὶ ἐτρόμαξαν, καὶ τοὺς ἐφαίνετο νὰ βλέπωσι πνεῦμα.

38 Καὶ τοὺς λέγει· Διὰ τί εἴθε συγχυσμένοι; καὶ διὰ τί λογισμοὶ ἀναβαίνουσιν εἰς τὰς καρδίας σας;

39 Ἴδετε τὰς χεῖράς μου καὶ τὰ ποδάρια μου, ὅτι αὐτὸς εἰμαι ἐγώ· ψηλαφήσατέ με καὶ ἴδετε· διότι πνεῦμα σὰρκα καὶ κόκκαλα δὲν ἔχει, καθὼς βλέπετε ὅτι ἔχω ἐγώ.

40 Καὶ ἂψ οὐ εἶπε τοῦτο, τοὺς ἐδείξε τὰς χεῖρας καὶ τὰ ποδάρια.

41 Καὶ ἐπειδὴ ἠπίστουν ἀκόμη ἀπὸ τὴν χαρὰν των, καὶ ἐθαύμαζον, τοὺς εἶπεν· Ἐχετε τίποτε φαγητὸν ἐδῶ;

42 Καὶ ἐκεῖνοι τὸν ἔδωκαν ἐν κοιμάτιον ὀψαρίου ψητοῦ, καὶ ἀπὸ μελιτόκηρον.

43 Καὶ ἐπῆρε, καὶ ἔμπροσθεν των ἔφαγε.

44 Καὶ εἶπεν εἰς αὐτούς· Ταῦτα εἶναι ἐκεῖνα τὰ ὅποια σᾶς ἐλάλησα ἐν ᾧ ἀκόμη ἤμουν ὁμοῦ μὲ σᾶς, ὅτι

γεγραμμένα ἐν τῷ νόμῳ Μωσέως καὶ προφήταις καὶ ψαλμοῖς περὶ ἐμοῦ.

45 Τότε διήνοιξεν αὐτῶν τὸν νοῦν, τοῦ συνιέναι τὰς γραφάς·

46 Καὶ εἶπεν αὐτοῖς· Ὅτι οὕτω γέγραπται, καὶ οὕτως ἔδει παθεῖν τὸν Χριστὸν, καὶ ἀναστῆναι ἐκ νεκρῶν τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ,

47 Καὶ κηρυχθῆναι ἐπὶ τοῦ ὀνόματι αὐτοῦ μετάνοιαν καὶ ἄφεσιν ἁμαρτιῶν εἰς πάντα τὰ ἔθνη, ἀρχαίμενον ἀπὸ Ἱερουσαλὴμ.

48 Ὑμεῖς δὲ ἔστε μάρτυρες τούτων.

49 Καὶ ἰδοὺ, ἐγὼ ἀποστέλλω τὴν ἐπαγγελίαν τοῦ Πατρὸς μου ἐφ' ὑμᾶς· ὑμεῖς δὲ καθίσατε ἐν τῇ πόλει Ἱερουσαλὴμ, ἕως οὗ ἐνδυσηθε δύναμιν ἐξ ὕψους.

50 Ἐξήγαγε δὲ αὐτοὺς ἔξω ἕως εἰς Βηθανίαν· καὶ ἐπάρας τὰς χεῖρας αὐτοῦ, εὐλόγησεν αὐτοὺς.

51 Καὶ ἐγένετο ἐν τῷ εὐλογεῖν αὐτὸν αὐτοὺς, διέστη ἀπ' αὐτῶν, καὶ ἀνεφέρετο εἰς τὸν οὐρανόν.

52 Καὶ αὐτοὶ προσκυνήσαντες αὐτὸν, ὑπέστρεψαν εἰς Ἱερουσαλὴμ μετὰ χαρᾶς μεγάλης·

53 Καὶ ἦσαν διαπαντὸς ἐν τῷ ἱερῷ, αἰνοῦντες καὶ εὐλογοῦντες τὸν Θεόν. Ἀμήν.

κάμνει χρεῖα νὰ πληρωθῶσιν ὅλα ἐκεῖνα ὅσα εἶναι γραμμένα εἰς τὸν νόμον τοῦ Μωϋσέως καὶ εἰς τοὺς προφῆτας καὶ εἰς τοὺς ψαλμοὺς διὰ ἐμέ.

45 Τότε τοὺς ἠνοιξε τὸν νοῦν των, νὰ καταλάβωσι τὰς γραφάς·

46 Καὶ εἶπεν εἰς αὐτούς· Ὅτι οὕτως εἶναι γραμμένον, καὶ μὲ τέτοιον τρόπον ἔκαμνε χρεῖα νὰ πάθῃ ὁ Χριστός, καὶ τὴν τρίτην ἡμέραν νὰ ἀναστηθῇ ἀπὸ τοὺς νεκρούς,

47 Καὶ νὰ κηρυχθῇ εἰς τὸ ὄνομά του μετάνοια καὶ ἄφεσις ἁμαρτιῶν εἰς ὅλα τὰ ἔθνη, καὶ νὰ ἀρχίσῃ (τοῦτο) ἀπὸ τὴν Ἱερουσαλὴμ.

48 Καὶ σεῖς εἰσθε μάρτυρες τούτων.

49 Καὶ ἰδοὺ, ἐγὼ στέλλω τὴν ὑπόσχασιν τοῦ Πατρὸς μου εἰς σᾶς· καὶ σεῖς καθίσατε εἰς τὴν πόλιν Ἱερουσαλὴμ, ἕως οὗ νὰ ἐνδυθῇτε δύναμιν ἀπεπάνω.

50 Καὶ ἔβγαλεν αὐτοὺς ἔξω ἕως εἰς τὴν Βηθανίαν· καὶ ἐσήκωσε τὰς χεῖρας του, καὶ τοὺς εὐλόγησε.

51 Καὶ ἐν ᾧ αὐτὸς τοὺς εὐλόγει, ἐχωρίσθη ἀπ' αὐτοὺς, καὶ ἐφέρετο ἐπάνω εἰς τὸν οὐρανόν.

52 Καὶ αὐτοὶ ἀφ' οὗ τὸν ἐπροσκύνησαν, ἐγύρισαν εἰς τὴν Ἱερουσαλὴμ μὲ χαρὰν μεγάλην·

53 Καὶ εὕρισκοντο πάντοτε εἰς τὸ ἱερὸν, ὑμνοῦντες καὶ εὐλογοῦντες τὸν Θεόν. Ἀμήν.

ΚΑΤΑ ἸΩΑΝΝΗΝ

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ.

Κεφ. α'. Ι.

ἘΝ ἀρχῇ ἦν ὁ λόγος, καὶ ὁ λόγος ἦν πρὸς τὸν Θεόν, καὶ Θεὸς ἦν ὁ λόγος.

2 Οὗτος ἦν ἐν ἀρχῇ πρὸς τὸν Θεόν.

3 Πάντα δι' αὐτοῦ ἐγένετο· καὶ χωρὶς αὐτοῦ ἐγένετο οὐδὲ ἓν ὃ γέγονεν.

4 Ἐν αὐτῷ ζωὴ ἦν, καὶ ἡ ζωὴ ἦν τὸ φῶς τῶν ἀνθρώπων·

5 Καὶ τὸ φῶς ἐν τῇ σκοτίᾳ φαίνει, καὶ ἡ σκοτία αὐτὸ οὐ κατέλαβεν.

6 Ἐγένετο ἄνθρωπος ἀπεσταλμένος παρὰ Θεοῦ, ὄνομα αὐτῷ Ἰωάννης.

7 Οὗτος ἦλθεν εἰς μαρτυρίαν, ἵνα μαρτυρήσῃ περὶ τοῦ φωτός, ἵνα πάντες πιστεύσωσι δι' αὐτοῦ.

8 Οὐκ ἦν ἐκεῖνος τὸ φῶς, ἀλλ' ἵνα μαρτυρήσῃ περὶ τοῦ φωτός.

9 Ἦν τὸ φῶς τὸ ἀληθινόν, ὃ φωτίζει πάντα ἄνθρωπον ἐρχόμενον εἰς τὸν κόσμον.

10 Ἐν τῷ κόσμῳ ἦν, καὶ ὁ κόσμος δι' αὐτοῦ ἐγένετο· καὶ ὁ κόσμος αὐτὸν οὐκ ἔγνω.

11 Εἰς τὰ ἴδια ἦλθε, καὶ οἱ ἴδιοι αὐτὸν οὐ παρέλαβον.

12 Ὅσοι δὲ ἔλαβον αὐτόν, ἔδωκεν αὐτοῖς ἐξουσίαν τέκνα Θεοῦ γενέσθαι, τοῖς πιστεύουσιν εἰς τὸ ὄνομα αὐτοῦ·

13 Οἱ οὐκ ἐξ αἱμάτων, οὐδὲ ἐκ θελήματος σαρκὸς, οὐδὲ ἐκ θελήματος ἀνδρός, ἀλλ' ἐκ Θεοῦ ἐγεννήθησαν.

14 Καὶ ὁ λόγος σὰρξ ἐγένετο· καὶ ἐσκήνωσεν ἐν ἡμῖν, (καὶ ἐθεασάμεθα τὴν δόξαν αὐτοῦ, δόξαν ὡς μονογενοῦς παρὰ Πατρός,) πλήρης χάριτος καὶ ἀληθείας.

Κεφ. α'. Ι.

Εἰς τὴν ἀρχὴν ἦτον ὁ λόγος, καὶ ὁ λόγος ἦτον μετὰ τὸν Θεόν, καὶ Θεὸς ἦτον ὁ λόγος.

2 Οὗτος ἦτον εἰς τὴν ἀρχὴν μετὰ τὸν Θεόν.

3 Ὅλα διὰ μέσου αὐτοῦ ἐγίναν, καὶ χωρὶς αὐτοῦ δὲν ἐγινε κἀνὲν ἀπὸ ὅσα ἐγίναν.

4 Εἰς αὐτὸν ἦτον ζωὴ, καὶ ἡ ζωὴ ἦτον τὸ φῶς τῶν ἀνθρώπων·

5 Καὶ τὸ φῶς εἰς τὴν σκοτίαν φέγει, καὶ ἡ σκοτία δὲν τὸ ἐκατάλαβεν.

6 Ἐγινέ τις ἄνθρωπος ἀπεσταλμένος ἀπὸ τὸν Θεόν, τὸ ὄνομα του Ἰωάννης.

7 Αὐτὸς ἦλθεν εἰς μαρτυρίαν, νὰ μαρτυρήσῃ διὰ τὸ φῶς, διὰ νὰ πιστεύσωσιν ὅλοι διὰ μέσου αὐτοῦ.

8 Δὲν ἦτον ἐκεῖνος τὸ φῶς, ἀλλὰ νὰ μαρτυρήσῃ διὰ τὸ φῶς.

9 ἦτον τὸ φῶς τὸ ἀληθινόν, τὸ ὁποῖον φωτίζει κάθε ἄνθρωπον ὃ ὁποῖος ἔρχεται εἰς τὸν κόσμον.

10 Εἰς τὸν κόσμον ἦτον, καὶ ὁ κόσμος διὰ μέσου αὐτοῦ ἐγινεν· καὶ ὁ κόσμος δὲν τὸν ἐγνώρισεν.

11 Εἰς τὰ ἰδικά του ἦλθεν, καὶ οἱ ἰδιοὶ του δὲν τὸν ἐδέχθησαν.

12 Καὶ ὅσοι τὸν ἐδέχθησαν, εἰς αὐτοὺς ἔδωκεν ἐξουσίαν νὰ γίνωσι τέκνα Θεοῦ, εἰς ἐκείνους οἱ ὁποῖοι πιστεύουσιν εἰς τὸ ὄνομα του·

13 Οἱ ὁποῖοι οὐδὲ ἀπὸ αἱμάτων, οὐδὲ ἀπὸ τὸ θελημα τῆς σαρκὸς, οὐδὲ ἀπὸ τὸ θελημα τοῦ ἀνδρός, ἀλλ' ἀπὸ τὸν Θεὸν ἐγεννήθησαν.

14 Καὶ ὁ λόγος ἐγινε σὰρξ· καὶ κατοίκησεν εἰς ἡμᾶς, (καὶ εἶδομεν τὴν δόξαν του, δόξαν ὡς ὅτι μονογενοῦς ἀπὸ Πατέρα,) γεμάτος ἀπὸ χάριτος καὶ ἀληθείας.

15 Ἰωάννης μαρτυρεῖ περὶ αὐτοῦ, καὶ κέκραγε, λέγων· Οὗτος ἦν ὃν εἶπον, Ὁ ὀπίσω μου ἐρχόμενος, ἐμπροσθέν μου γέγονεν· ὅτι πρῶτός μου ἦν.

16 Καὶ ἐκ τοῦ πληρώματος αὐτοῦ ἡμεῖς πάντες ἐλάβομεν, καὶ χάριν ἀντὶ χάριτος·

17 Ὅτι ὁ νόμος διὰ Μωσέως ἐδόθη· χάρις καὶ ἡ ἀλήθεια διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ ἐγένετο.

18 Θεὸν οὐδεὶς ἑώρακε πώποτε· ὁ μονογενὴς Υἱὸς, ὃ ὢν εἰς τὸν κόλπον τοῦ Πατρὸς, ἐκεῖνος ἐξηγήσατο.

19 Καὶ αὕτη ἐστὶν ἡ μαρτυρία τοῦ Ἰωάννου, ὅτε ἀπέστειλαν οἱ Ἰουδαῖοι ἐξ Ἱεροσολύμων ἱερεῖς καὶ Λευίτας, ἵνα ἐρωτήσωσιν αὐτὸν, Σὺ τίς εἶ;

20 Καὶ ὁμολόγησε, καὶ οὐκ ἠρνήσατο· καὶ ὁμολόγησεν, Ὅτι οὐκ εἰμὶ ἐγὼ ὁ Χριστὸς.

21 Καὶ ἠρώτησαν αὐτόν· Τί οὖν; Ἠλίας εἶ σύ; Καὶ λέγει· Οὐκ εἰμὶ. Ὁ προφῆτης εἶ σύ; Καὶ ἀπεκρίθη· Οὐ.

22 Εἶπον οὖν αὐτῷ· Τίς εἶ; ἵνα ἀπόκρισιν ὤμεν τοῖς πέμψασιν ἡμᾶς· τί λέγεις περὶ σεαυτοῦ;

23 Ἐφη· Ἐγὼ φωνὴ βοῶντος ἐν τῇ ἐρήμῳ· Εὐθύνετε τὴν ὁδὸν Κυρίου· καθὼς εἶπεν Ἡσαΐας ὁ προφῆτης.

24 Καὶ οἱ ἀπεσταλμένοι ἦσαν ἐκ τῶν Φαρισαίων·

25 Καὶ ἠρώτησαν αὐτόν, καὶ εἶπον αὐτῷ· Τί οὖν βαπτίζεις, εἰ σύ οὐκ εἶ ὁ Χριστὸς, οὔτε Ἠλίας, οὔτε ὁ προφῆτης;

26 Ἀπεκρίθη αὐτοῖς ὁ Ἰωάννης, λέγων· Ἐγὼ βαπτίζω ἐν ὕδατι· μέσος δὲ ὑμῶν ἕστηκεν, ὃν ὑμεῖς οὐκ οἰδατε·

27 Αὐτὸς ἐστὶν ὁ ὀπίσω μου ἐρχόμενος, ὃς ἐμπροσθέν μου γέγονεν· οὗ

15 Ὁ Ἰωάννης ἐμαρτύρησε δι' αὐτόν, καὶ ἔκραξε, λέγων· Οὗτος εἶναι ἐκεῖνος τὸν ὁποῖον σᾶς εἶπα, Ὅτι ἐκεῖνος ὁ ὁποῖος ἐρχεται ὀπίσω μου, ἔγινεν ἐμπροσθέν μου· διότι ἦτον προητέρός μου.

16 Καὶ ἀπὸ τὸ πληρώμα τοῦ ἡμεῖς ὅλοι ἀπελαύσαμεν, καὶ ἐπῆραμεν χάριν ἐπάνω εἰς χάριν·

17 Διότι ὁ νόμος ἐδόθη διὰ μέσου τοῦ Μωσέως· ἡ χάρις καὶ ἡ ἀλήθεια ἔγινε διὰ μέσου τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ.

18 Τὸν Θεὸν κανεὶς ποτὲ δὲν εἶδεν· ὁ μονογενὴς Υἱὸς, ὁ ὁποῖος εἶναι εἰς τὸν κόλπον τοῦ Πατρὸς, ἐκεῖνος τὸν ἐξηγήθη.

19 Καὶ αὕτη εἶναι ἡ μαρτυρία τοῦ Ἰωάννου, ὅποταν ἀπέστειλαν οἱ Ἰουδαῖοι ἀπὸ τὰ Ἱεροσόλυμα ἱερεῖς καὶ Λευίτας, νὰ τὸν ἐρωτήσωσι, Σὺ ποῖος εἶσαι;

20 Καὶ ὁμολόγησε, καὶ δὲν τὸ ἠρνήθη· καὶ ὁμολόγησεν, Ὅτι δὲν εἰμαι ἐγὼ ὁ Χριστὸς.

21 Καὶ ἠρώτησάν τον· Τί λοιπόν; Ἠλίας εἶσαι σύ; Καὶ λέγει· Δὲν εἰμαι. Ὁ προφῆτης εἶσαι; Καὶ ἀπεκρίθη· Ὁχι.

22 Καὶ τὸν λέγουσι· Ποῖος εἶσαι λοιπόν; διὰ νὰ δώσωμεν ἀπόκρισιν εἰς ἐκείνους οἱ ὁποῖοι μᾶς ἐπεμψαν· τί λέγεις διὰ τὸν ἑαυτόν σου;

23 Εἶπεν· Ἐγὼ εἰμαι ἡ φωνὴ ἐκείνου ὁ ὁποῖος βοᾷ μέσα εἰς τὴν ἐρημον· Ἰστιάσατε τὴν ὁδὸν τοῦ Κυρίου· καθὼς εἶπεν Ἡσαΐας ὁ προφῆτης.

24 Καὶ οἱ ἀπεσταλμένοι ἦσαν ἀπὸ τοὺς Φαρισαίους·

25 Καὶ τὸν ἠρώτησαν, καὶ εἶπαν εἰς αὐτόν· Διὰ τί λοιπόν βαπτίζεις, ἐπειδὴ καὶ δὲν εἶσαι σύ ὁ Χριστὸς, οὔτε Ἠλίας, οὔτε ὁ προφῆτης;

26 Ὁ Ἰωάννης ἀπεκρίθη, λέγων· Ἐγὼ βαπτίζω εἰς νερόν· ὅμως ἐκεῖνος στέκεται εἰς τὴν μέσην σας, τὸν ὁποῖον σεῖς δὲν γνωρίζετε·

27 Αὐτὸς εἶναι ὁ ἐρχόμενος ὀπίσω μου, ὁ ὁποῖος ἔγινεν ἐμπροσθέν μου·

ἐγὼ οὐκ εἰμὶ ἄξιός ἵνα λύσω αὐτοῦ τὸν ἱμάντα τοῦ ὑποδήματος.

28 Ταῦτα ἐν Βηθαβαρᾷ ἐγένετο πέραν τοῦ Ἰορδάνου, ὅπου ἦν Ἰωάννης βαπτίζων.

29 Τῇ ἐπαύριον βλέπει ὁ Ἰωάννης τὸν Ἰησοῦν ἐρχόμενον πρὸς αὐτόν, καὶ λέγει· Ἴδε, ὁ ἁμνὸς τοῦ Θεοῦ, ὁ αἱρὼν τὴν ἁμαρτίαν τοῦ κόσμου.

30 Οὗτός ἐστι περὶ οὗ ἐγὼ εἶπον· Ὅπιστά μου ἔρχεται ἄνθρωπος, ὃς ἔμπροσθέν μου γέγονεν· ὅτι πρῶτός μου ἦν.

31 Καὶ ἐγὼ οὐκ ᾔδειν αὐτόν· ἀλλ' ἵνα φανερωθῇ τῷ Ἰσραὴλ, διὰ τοῦτο ἤλθον ἐγὼ ἐν τῷ ὕδατι βαπτίζων.

32 Καὶ ἐμαρτύρησεν Ἰωάννης, λέγων· Ὅτι θεάματι τὸ Πνεῦμα καταβαῖνον ὡσεὶ περιστερὰν, ἐξ οὐρανοῦ, καὶ ἔμεινεν ἐπ' αὐτόν.

33 Καὶ ἐγὼ οὐκ ᾔδειν αὐτόν· ἀλλ' ὁ πέμψας με βαπτίζειν ἐν ὕδατι, ἐκεῖνός μοι εἶπεν· Ἐφ' ὃν ἂν ἴδῃς τὸ Πνεῦμα καταβαῖνον, καὶ μένον ἐπ' αὐτόν, οὗτός ἐστιν ὁ βαπτίζων ἐν Πνεύματι ἁγίῳ.

24 Καὶ ἐώρακα, καὶ μεμαρτύρηκα, ὅτι οὗτός ἐστιν ὁ Υἱὸς τοῦ Θεοῦ.

35 Τῇ ἐπαύριον πάλιν εἰστίκει ὁ Ἰωάννης, καὶ ἐκ τῶν μαθητῶν αὐτοῦ δύο.

36 Καὶ ἐμβλέψας τῷ Ἰησοῦ περιπατοῦντι, λέγει· Ἴδε, ὁ ἁμνὸς τοῦ Θεοῦ.

37 Καὶ ἤκουσαν αὐτοῦ οἱ δύο μαθηταὶ λαλούμεντος, καὶ ἠκολούθησαν τῷ Ἰησοῦ.

38 Στραφεῖς δὲ ὁ Ἰησοῦς, καὶ θεασάμενος αὐτοὺς ἀκολουθοῦντας, λέγει αὐτοῖς·

39 Τί ζητεῖτε; Οἱ δὲ εἶπον αὐτῷ· Ῥαββί, (ὃ λέγεται ἐρμηνεύμενον, Διδάσκαλε,) ποῦ μένεις;

τοῦ ὁποίου ἐγὼ δὲν εἶμαι ἄξιός να λύσω τὸ λωρίον τοῦ ὑποδήματός του.

28 Ταῦτα ἔγιναν εἰς τὴν Βηθαβαρὰν πέραν τοῦ Ἰορδάνου, ἐκεῖ ὅπου ὁ Ἰωάννης ἐβάπτιζε.

29 Τὴν αὐρινὴν ἡμέραν βλέπει ὁ Ἰωάννης τὸν Ἰησοῦν ὅτι ἤρχετο εἰς αὐτόν· καὶ λέγει· Ἴδου, ὁ ἁμνὸς τοῦ Θεοῦ, ὁ ὁποῖος σηκώνει τὴν ἁμαρτίαν τοῦ κόσμου.

30 Οὗτος εἶναι διὰ τὸν ὁποῖον ἐγὼ εἶπα· Ἀνθρώπος ἔρχεται ὀπίσσω μου, ὁ ὁποῖος ἔγινεν ἔμπροσθέν μου· διότι ἦτον προηγεμένος μου.

31 Καὶ ἐγὼ δὲν τὸν ᾔξευρον· ἀλλὰ διὰ να φανερωθῇ εἰς τὸν Ἰσραὴλ, διὰ τοῦτο ἤλθον ἐγὼ βαπτίζων εἰς τὸ νερόν.

32 Καὶ ἐμαρτύρησεν ὁ Ἰωάννης, λέγων· Ὅτι εἶδον τὸ Πνεῦμα τὸ ὁποῖον κατέβαινεν ὡς περιστερὰ ἀπὸ τὸν οὐρανόν, καὶ ἔμεινεν ἐπάνω του.

33 Καὶ ἐγὼ δὲν τὸν ἐγνώριζον· ἀλλ' ἐκεῖνος ὁ ὁποῖος με ἐπέμψε να βαπτίζω εἰς τὸ νερόν, ἐκεῖνος με εἶπεν· Εἰς ὁποῖον καὶ ἂν ἴδῃς τὸ Πνεῦμα να καταβαῖναι, καὶ να μένῃ εἰς αὐτόν, οὗτος εἶναι ὁ ὁποῖος βαπτίζει με Πνεῦμα ἅγιον.

34 Καὶ ἐγὼ τὸν εἶδον, καὶ ἐμαρτύρησα, ὅτι οὗτος εἶναι ὁ Υἱὸς τοῦ Θεοῦ.

35 Καὶ τὴν αὐρινὴν ἡμέραν πάλιν ἐστέκετο ὁ Ἰωάννης, καὶ ἀπὸ τούτων μαθητῶν του δύο.

36 Καὶ βλέπων τὸν Ἰησοῦν περιπατοῦντα, λέγει· Ἴδου, ὁ ἁμνὸς τοῦ Θεοῦ.

37 Καὶ ἤκουσαν οἱ δύο του μαθηταὶ ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον εἶπε, καὶ ἠκολούθησαν τῷ Ἰησοῦ.

38 Καὶ ὁ Ἰησοῦς γυρίζων καὶ βλέπων αὐτούς, ὅτι τὸν ἠκολούθουν, τοὺς λέγει·

39 Τί γυρεύετε; Καὶ ἐκεῖνοι τὸν εἶπον· Ῥαββί, (τὸ ὁποῖον ἰσχυρίζεται να εἰπῇ μεταγλωττίζομενον, Διδάσκαλε,) ποῦ μένεις;

40 Λέγει αὐτοῖς· Ἐρχεσθε καὶ ἴδετε. Ἦλθον καὶ εἶδον ποῦ μένει καὶ παρ' αὐτῷ ἔμειναν τὴν ἡμέραν ἐκείνην· ὥρα δὲ ἦν ὡς δεκάτη.

41 Ἦν Ἀνδρέας, ὁ ἀδελφὸς Σίμωνος Πέτρου, εἷς ἐκ τῶν δύο τῶν ἀκουσάντων παρὰ Ἰωάννου, καὶ ἀκολουθησάντων αὐτῷ.

42 Εὐρίσκει οὗτος πρῶτος τὸν ἀδελφὸν τὸν ἴδιον Σίμωνα, καὶ λέγει αὐτῷ· Εὐρήκαμεν τὸν Μεσσίαν, ὃ ἐστὶ μεθερμηνεύμενον, ὁ Χριστός·

43 Καὶ ἤγαγεν αὐτὸν πρὸς τὸν Ἰησοῦν. Ἐμβλέψας δὲ αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς, εἶπε· Σὺ εἰ Σίμων, ὁ υἱὸς Ἰωάν· σὺ κληθήσῃ Κηφᾶς, ὃ ἐρμηνεύεται Πέτρος.

44 Τῇ ἐπαύριον ἠθέλησεν ὁ Ἰησοῦς ἐξελεῖν εἰς τὴν Γαλιλαίαν· καὶ εὐρίσκει Φίλιππον, καὶ λέγει αὐτῷ· Ἀκολουθε μοι.

45 Ἦν δὲ ὁ Φίλιππος ἀπὸ Βηθσαϊδᾶ, ἐκ τῆς πόλεως Ἀνδρέου καὶ Πέτρου.

46 Εὐρίσκει Φίλιππος τὸν Ναθαναήλ, καὶ λέγει αὐτῷ· Ὁν ἔγραψε Μωσῆς ἐν τῷ νόμῳ, καὶ οἱ προφῆται, εὐρήκαμεν, Ἰησοῦν τὸν υἱὸν τοῦ Ἰωσήφ, τὸν ἀπὸ Ναζαρέτ.

47 Καὶ εἶπεν αὐτῷ Ναθαναήλ· Ἐκ Ναζαρέτ δύναταί τι ἀγαθὸν εἶναι; Λέγει αὐτῷ Φίλιππος· Ἐρχου, καὶ ἴδε.

48 Εἶδεν ὁ Ἰησοῦς τὸν Ναθαναήλ ἐρχόμενον πρὸς αὐτὸν, καὶ λέγει περὶ αὐτοῦ· Ἴδε ἀληθῶς Ἰσραηλῆτης, ἐν ᾧ δόλος οὐκ ἔστι.

49 Λέγει αὐτῷ Ναθαναήλ· Πόθεν με γινώσκεις; Ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς καὶ εἶπεν αὐτῷ· Πρὸ τοῦ σε Φίλιππον φωνῆσαι, ὄντα ὑπὸ τὴν σκῆν, εἶδόν σε.

50 Ἀπεκρίθη Ναθαναήλ καὶ λέγει αὐτῷ· Τραββί, σὺ εἶ ὁ Υἱὸς τοῦ Θεοῦ,

40 Καὶ λέγει εἰς αὐτούς· Ἐλάτε καὶ ἴδετε. Ἦλθον καὶ εἶδαν ποῦ μένει καὶ ἔμειναν τὴν ἡμέραν ἐκείνην συνάμα του· καὶ ἦτον ὡς δεκάτη ὥρα.

41 Ἦτον ὁ Ἀνδρέας, ὁ ἀδελφὸς τοῦ Σίμωνος Πέτρου, εἷς ἀπὸ τούτων δύο, οἱ ὅποιοι ἤκουσαν ἀπὸ τὸν Ἰωάννην ἐκείνον τὸν λόγον, καὶ ἠκολούθησαν τὸν Χριστόν.

42 Καὶ αὐτὸς πρῶτος ἤρε τὸν ἴδιον του ἀδελφὸν τὸν Σίμωνα, καὶ τὸν λέγει· Εὐρήκαμεν τὸν Μεσσίαν, τὸ ὅποιον μεταγλωττιζόμενον θέλει νὰ εἰπῇ, ὁ Χριστός·

43 Καὶ ἔφερεν αὐτὸν εἰς τὸν Ἰησοῦν. Καὶ ὁ Ἰησοῦς ἀφ' οὗ τὸν εἶδεν, εἶπε· Σὺ εἶσαι ὁ Σίμων ὁ υἱὸς τοῦ Ἰωάν· σὺ θέλεις καλεσθῇ Κηφᾶς, τὸ ὅποιον θέλει νὰ εἰπῇ Πέτρος.

44 Καὶ τὴν αὐρινὴν ἡμέραν πάλιν ἠθέλησεν ὁ Ἰησοῦς νὰ ἐβγῇ ἔξω εἰς τὴν Γαλιλαίαν· καὶ εὐρίσκει τὸν Φίλιππον, καὶ τὸν λέγει· Ἀκολουθε με.

45 Καὶ ὁ Φίλιππος ἦτον ἀπὸ τὴν Βηθσαϊδᾶ, ἀπὸ τὴν πόλιν τοῦ Ἀνδρέου καὶ Πέτρου.

46 Ὁ Φίλιππος ἤρε τὸν Ναθαναήλ, καὶ τὸν λέγει· Ἐκείνον διὰ τὸν ὅποιον ἔγραψεν ὁ Μωϋσῆς εἰς τὸν νόμον, καὶ οἱ προφῆται, εὐρήκαμεν, Ἰησοῦν τὸν υἱὸν τοῦ Ἰωσήφ, ἀπὸ τὴν Ναζαρέτ.

47 Καὶ λέγει εἰς αὐτὸν ὁ Ναθαναήλ· Ἀπὸ τὴν Ναζαρέτ ἡμπορεῖ νὰ εἶναι τίποτε καλόν; Λέγει τὸν ὁ Φίλιππος· Ἐλα, καὶ ἴδε.

48 Καὶ ὁ Ἰησοῦς εἶδε τὸν Ναθαναήλ ἐρχόμενον εἰς αὐτὸν, καὶ εἶπε δι' αὐτόν· Ἴδε ἀληθινὰ Ἰσραηλῆτης, εἰς τὸν ὅποιον δὲν εἶναι δόλος.

49 Λέγει εἰς αὐτόν ὁ Ναθαναήλ· Ἀποποῦ μὲ γνωρίζεις; Ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς καὶ τὸν εἶπε· Πρὸ τοῦ νὰ σε λαλήσῃ ὁ Φίλιππος, ὅτε ἦσουν ὑποκάτω εἰς τὴν σκεάν, σὲ εἶδα.

50 Ὁ Ναθαναήλ ἀπεκρίθη καὶ τὸν λέγει· Διδάσκαλε, σὺ εἶσαι ὁ

σὺ εἶ ὁ Βασιλεὺς τοῦ Ἰσραὴλ.

51 Ἀπεκρίθη Ἰησοῦς καὶ εἶπεν αὐτῷ· Ὅτι εἶπον σοι· Εἶδόν σε ὑποκάτω τῆς σукκῆς, πιστεύεις; μεῖζω τούτων ὀφεί.

52 Καὶ λέγει αὐτῷ· Ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν, Ἀπ' ἄρτι ὄψεσθε τὸν οὐρανὸν ἀνεφώγστα, καὶ τοὺς ἀγγέλους τοῦ Θεοῦ ἀναβαίνοντας καὶ καταβαίνοντας ἐπὶ τὸν Υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου.

Κεφ. β'. II.

ΚΑΙ τῇ ἡμέρᾳ τῇ τρίτῃ γάμος ἐγένετο ἐν Κανᾷ τῆς Γαλιλαίας· καὶ ἦν ἡ μήτηρ τοῦ Ἰησοῦ ἐκεῖ.

2 Ἐκλήθη δὲ καὶ ὁ Ἰησοῦς καὶ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ εἰς τὸν γάμον.

3 Καὶ ὑστερήσαντος οἴνου, λέγει ἡ μήτηρ τοῦ Ἰησοῦ πρὸς αὐτόν· Οἶνον οὐκ ἔχουσι.

4 Λέγει αὐτῇ ὁ Ἰησοῦς· Τί ἐμοὶ καὶ σοί, γυναι; σὺ πῶ ἤκει ἡ ὥρα μου.

5 Λέγει ἡ μήτηρ αὐτοῦ τοῖς διακόνοις· Ὅ, τι ἂν λέγῃ ὑμῖν, ποιῆσατε.

6 Ἦσαν δὲ ἐκεῖ ὑδρίαὶ λίθιναι ἑξ, κείμεναι κατὰ τὸν καθαρισμὸν τῶν Ἰουδαίων, χωροῦσαι ἀνὰ μετρητάς δύο ἢ τρεῖς.

7 Λέγει αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· Γεμίσατε τὰς ὑδρίας ὕδατος. Καὶ ἐγέμισαν αὐτὰς ἕως ἁνῶ.

8 Καὶ λέγει αὐτοῖς· Ἀντλήσατε νῦν, καὶ φέρετε τῷ ἀρχιτρικλίνῳ. Καὶ ἤνεγκαν.

9 Ὡς δὲ ἐγένετο ὁ ἀρχιτρικλινος τὸ ὕδωρ οἶνον γεγεννημένον, (καὶ οὐκ ᾔδει πόθεν ἐστίν· οἱ δὲ διακονοὶ ᾔδεισαν, οἱ ἠντληκότες τὸ ὕδωρ,) φωνεῖ τὸν νυμφίον ὁ ἀρχιτρικλινος,

10 Καὶ λέγει αὐτῷ· Πᾶς ἄνθρωπος ποῶτον τὸν καλὸν οἶνον τίθησι, καὶ ὅταν μεθύσῃσι, τότε τὸν ἐλάσσω·

Υἱὸς τοῦ Θεοῦ, σὺ εἶσαι ὁ Βασιλεὺς τοῦ Ἰσραὴλ.

51 Ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς καὶ τὸν εἶπε· Διότι σὲ εἶπα· Σὲ εἶδον ὑποκάτω εἰς τὴν σукκάν, πιστεύεις; μεγαλύτερα ἀπὸ ταῦτα θέλεις ἰδεῖ.

52 Καὶ τὸν λέγει· Βέβαια βέβαια σὰς λέγω, Ἀπὸ τῶρα καὶ ἔμπρὸς θέλετε ἰδεῖ τὸν οὐρανὸν ἀνοικτὸν, καὶ τοὺς ἀγγέλους τοῦ Θεοῦ νὰ ἀναβαίνωσι καὶ νὰ καταβαίνωσιν εἰς τὸν Υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου.

Κεφ. β'. II.

ΚΑΙ τὴν τρίτην ἡμέραν ἔγινε γάμος εἰς τὴν Κανᾷ τῆς Γαλιλαίας· καὶ ἐκεῖ ἦτον ἡ μήτηρ τοῦ Ἰησοῦ.

2 Καὶ ἐκάλεσαν καὶ τὸν Ἰησοῦν, καὶ τοὺς μαθητάς του εἰς τὸν γάμον.

3 Καὶ ἔλειψε κρασίον, καὶ λέγει εἰς τὸν Ἰησοῦν ἡ μήτηρ του· Κρασίον δὲν ἔχουσι.

4 Λέγει εἰς αὐτὴν ὁ Ἰησοῦς· Ἄν γυναι, τί ἔχεις (νὰ κάμῃς) σὺ μὲ ἐμέ; ἀκόμη δὲν ἦλθεν ἡ ὥρα μου.

5 Λέγει ἡ μήτηρ του εἰς τοὺς ὑπηρέτας· Ὅ, τι καὶ ἂν σὰς εἴπῃ, καμετέ το.

6 Καὶ ἦσαν ἐκεῖ σταμνία πέτρινα ἑξ, τὰ ὅποια ἔκειντο διὰ τὸν καθαρισμὸν (κατὰ τὴν συνῆθειαν) τῶν Ἰουδαίων, τὰ ὅποια ἐχώρου ἀπὸ δύο ἢ τρεῖς μετρητάς.

7 Λέγει εἰς αὐτοὺς ὁ Ἰησοῦς· Γεμίσατε τὰ σταμνία νερόν. Καὶ τὰ ἐγέμισαν ὡς ἑπάνω.

8 Καὶ τοὺς λέγει· Ἐβγάλητε τώρα, καὶ φέρετε εἰς τὸν συμποσιάρχην. Καὶ ἔφεραν.

9 Καὶ ὅταν ἐγένῃ ὁ συμποσιάρχης τὸ νερόν τὸ ὅποιον ἔγινε κρασίον, (καὶ δὲν ᾔξευρεν ἀποποῦ εἶναι· οἱ ὑπηρέται ὅμως οἱ ὅποιοι ἀνέσυραν τὸ νερόν τὸ ᾔξευραν,) ἐλάλησε τὸν γαμβρὸν,

10 Καὶ τὸν λέγει· Κάθε ἄνθρωπος πρῶτον βάλλει τὸ καλὸν κρασίον, καὶ ὅταν μεθύσῃσι, τότε τὸ κατώτερον·

σὺ τετρήκας τὸν καλὸν οἶνον ἕως ἄρτι.

11 Ταύτην ἐποίησε τὴν ἀρχὴν τῶν σημείων ὁ Ἰησοῦς ἐν Κανᾷ τῆς Γαλιλαίας, καὶ ἐφάνερωσε τὴν δόξαν αὐτοῦ· καὶ ἐπίστευσαν εἰς αὐτὸν οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ.

12 Μετὰ τοῦτο κατέβη εἰς Καπερναοὺμ, αὐτὸς καὶ ἡ μήτηρ αὐτοῦ, καὶ οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ, καὶ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ· καὶ ἐκεῖ ἔμειναν οὐ πολλὰς ἡμέρας.

13 Καὶ ἐγγὺς ἦν τὸ Πάσχα τῶν Ἰουδαίων, καὶ ἀνέβη εἰς Ἱεροσόλυμα ὁ Ἰησοῦς.

14 Καὶ εὗρεν ἐν τῷ ἱερῷ τοὺς πωλοῦντας βόας καὶ πρόβατα καὶ περιστέρως, καὶ τοὺς κερματιστὰς καθήμενους.

15 Καὶ ποιήσας φραγέλλιον ἐκ σχοινίων, πάντας ἐξέβαλεν ἐκ τοῦ ἱεροῦ, τὰ τε πρόβατα καὶ τοὺς βόας· καὶ τῶν κολλυβιστῶν ἐξέγεγε τὸ κέρμα, καὶ τὰς τραπέζας ἀνέστρεψε·

16 Καὶ τοῖς τὰς περιστέρας πωλοῦσιν εἶπεν· Ἄρατε ταῦτα ἐντεῦθεν· μὴ ποιεῖτε τὸν οἶκον τοῦ Πατρὸς μου οἶκον ἐμπορίου.

17 Ἐμνήσθησαν δὲ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ, ὅτι γεγραμμένον ἐστίν· Ὁ ζῆλος τοῦ οἴκου σου κατέφαγέ με.

18 Ἀπεκρίθησαν οὖν οἱ Ἰουδαῖοι καὶ εἶπον αὐτῷ· Τί σημεῖον δεῖκνύεις ἡμῖν, ὅτι ταῦτα ποιεῖς;

19 Ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς καὶ εἶπεν αὐτοῖς· Δύσατε τὸν ναὸν τούτου, καὶ ἐν τρισὶν ἡμέραις ἐγερῶ αὐτόν.

20 Εἶπον οὖν οἱ Ἰουδαῖοι· Τεσσαράκοντα καὶ ἕξ ἔτεσιν ᾠκοδομήθη ὁ ναὸς οὗτος, καὶ σὺ ἐν τρισὶν ἡμέραις ἐγερεῖς αὐτόν;

21 Ἐκεῖνος δὲ ἔλεγε περὶ τοῦ ναοῦ τοῦ σώματος αὐτοῦ.

22 Ὅτε οὖν ἠγέρθη ἐκ νεκρῶν, ἐμνήσθησαν οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ ὅτι τοῦτο

καὶ σὺ ἐφύλαξες τὸ καλὸν κρασίον ἕως τώρα.

11 Ταύτην τὴν ἀρχὴν τῶν σημείων ἔκαμεν ὁ Ἰησοῦς εἰς τὴν Κανᾷ τῆς Γαλιλαίας, καὶ ἐφάνερωσε τὴν δόξαν του· καὶ ἐπίστευσαν οἱ μαθηταὶ του εἰς αὐτόν.

12 Καὶ ὕστερον ἀπὸ τοῦτο κατέβη εἰς τὴν Καπερναοὺμ, αὐτὸς καὶ ἡ μήτηρ του, καὶ οἱ ἀδελφοὶ του, καὶ οἱ μαθηταὶ του· καὶ δὲν ἐστάθησαν ἐκεῖ πολλὰς ἡμέρας.

13 Καὶ ἦτον ἐγγὺς τὸ Πάσχα τῶν Ἰουδαίων, καὶ ὁ Ἰησοῦς ἀνέβη εἰς τὰ Ἱεροσόλυμα.

14 Καὶ ἦρε μέσα εἰς τὸ ἱερόν ἐκείνους οἱ ὁποῖοι ἐπώλουν βοῖδια καὶ πρόβατα καὶ περιστέρια, καὶ ἐκείνους οἱ ὁποῖοι ἥλλασσον τὰ νομίσματα καθημένους.

15 Καὶ κάμνων μάλιστα ἀπὸ σχοινία, τοὺς ἐβγαλεν ἔξω ὅλους ἀπὸ τοῦ ἱεροῦ, μὲ τὰ πρόβατα καὶ μὲ τὰ βοῖδια· καὶ τὸ νόμισμα τῶν τραπέζιτων ἔχυσε, καὶ τὰς τραπέζας τῶν ἐγύρισεν ἄνω κάτω.

16 Καὶ εἰς ἐκείνους οἱ ὁποῖοι ἐπώλουν τὰ περιστέρια, εἶπε· Σηκώσατε αὐτὰ ἀπ' ἐδῶ· καὶ μὴ κάμνετε τὸν οἶκον τοῦ Πατρὸς μου οἶκον πραγματείας.

17 Καὶ οἱ μαθηταὶ του ἐνθυμήθησαν, ὅτι εἶναι γραμμένον· Ὅτι ὁ ζῆλος τοῦ οἴκου σου κατέφαγέ με.

18 Ἀπεκρίθησαν λοιπὸν οἱ Ἰουδαῖοι καὶ τὸν εἶπαν· Τί σημεῖον μᾶς δεῖχνεις, ἐπειδὴ κάμνεις ταῦτα;

19 Ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς καὶ εἶπεν εἰς αὐτούς· Χαλάσατε τούτον τὸν ναόν, καὶ εἰς τρεῖς ἡμέρας θέλω τὸν σηκῶσαι.

20 Οἱ Ἰουδαῖοι λοιπὸν εἶπαν· Ὁ ναὸς οὗτος ἐκτίσθη εἰς σαράντα ἕξ χρόνους, καὶ σὺ εἰς τρεῖς ἡμέρας θέλεις τὸν οἰκοδομήσει;

21 Ἀλλὰ ἐκεῖνος ἔλεγε διὰ τὸν ναὸν τοῦ σώματός του.

22 Ὅτε τὸ λοιπὸν ἀνέστη ἐκ νεκρῶν, ἐνθυμήθησαν οἱ μαθηταὶ του

ἔλεγεν αὐτοῖς· καὶ ἐπίστευσαν τῇ γραφῇ, καὶ τῷ λόγῳ ᾧ εἶπεν ὁ Ἰησοῦς.

23 Ὡς δὲ ἦν ἐν Ἱεροσολύμοις ἐν τῷ Πάσχα ἐν τῇ ἐορτῇ, πολλοὶ ἐπίστευσαν εἰς τὸ ὄνομα αὐτοῦ, θεωροῦντες αὐτοῦ τὰ σημεῖα ἃ ἐποίει.

24 Αὐτὸς δὲ ὁ Ἰησοῦς οὐκ ἐπίστευεν ἑαυτὸν αὐτοῖς, διὰ τὸ αὐτὸν γινώσκειν πάντας·

25 Καὶ ὅτι οὐ χρεῖαν εἶχεν, ἵνα τις μαρτυρήσῃ περὶ τοῦ ἀνθρώπου· αὐτὸς γὰρ ἐγίνωσκε τί ἦν ἐν τῷ ἀνθρώπῳ.

ὅτι τοῦτο τοὺς ἔλεγε· καὶ ἐπίστευσαν τὴν γραφὴν, καὶ τὸν λόγον τὸν ὁποῖον εἶπεν ὁ Ἰησοῦς.

23 Καὶ ὅταν ἦσαν εἰς τὰ Ἱεροσόλυμα εἰς τὴν ἐορτὴν τοῦ Πάσχα, πολλοὶ ἐπίστευσαν εἰς τὸ ὄνομά του, βλέποντες τὰ σημεῖα τὰ ὁποῖα ἔκαμνε.

24 Καὶ αὐτὸς ὁ Ἰησοῦς δὲν ἐπίστευτο τὸν ἑαυτὸν του εἰς αὐτοὺς, διότι αὐτὸς ᾔξευρεν ὅλους·

25 Καὶ διότι δὲν εἶχε χρεῖαν, νὰ μαρτυρήσῃ κἀνεὶς διὰ τὸν ἀνθρώπον· ἐπειδὴ αὐτὸς ἐγνώριζε τί ἦτον εἰς τὸν ἀνθρώπον.

Κεφ. γ'. ΙΙΙ.

ἮΝ δὲ ἀνθρώπος ἐκ τῶν Φαρισαίων, Νικοδήμους ὄνομα αὐτῷ, ἀρχων τῶν Ἰουδαίων·

2 Οὗτος ἦλθε πρὸς τὸν Ἰησοῦν νυκτός, καὶ εἶπεν αὐτῷ· Ῥαββί, οἶδαμεν ὅτι ἀπὸ Θεοῦ ἐλήλυθας διδάσκαλος· οὐδεὶς γὰρ ταῦτα τέ σημεῖα δύναται ποιεῖν ἢ σὺ ποιεῖς, ἐὰν μὴ ὁ Θεὸς μετ' αὐτοῦ.

3 Ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς καὶ εἶπεν αὐτῷ· Ἀμὴν ἀμὴν λέγω σοι, ἐὰν μὴ τις γεννηθῇ ἄνωθεν, οὐ δύναται ἰδεῖν τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ.

4 Λέγει πρὸς αὐτὸν ὁ Νικόδημος· Πῶς δύναται ἄνθρωπος γεννηθῆναι γέροντος ὧν; μὴ δύναται εἰς τὴν κοιλίαν τῆς μητρὸς αὐτοῦ δευτέρον εἰσελθεῖν καὶ γεννηθῆναι;

5 Ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς· Ἀμὴν ἀμὴν λέγω σοι, ἐὰν μὴ τις γεννηθῇ ἐξ ὕδατος καὶ Πνεύματος, οὐ δύναται εἰσελθεῖν εἰς τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ.

6 Τὸ γεγεννημένον ἐκ τῆς σαρκός, σὰρξ ἐστὶ· καὶ τὸ γεγεννημένον ἐκ τοῦ Πνεύματος, πνεῦμα ἐστὶ.

7 Μὴ θαυμάσῃς ὅτι εἶπόν σοι, Δεῖ ἡμᾶς γεννηθῆναι ἄνωθεν.

8 Τὸ πνεῦμα ὅπου θέλει πνεῖ· καὶ

Κεφ. γ'. ΙΙΙ.

ΚΑΙ ἦτον ἀνθρώπος τις ἀπὸ τῶν Φαρισαίων, τὸ ὄνομα τοῦ Νικοδήμου, ἀρχων τῶν Ἰουδαίων·

2 Οὗτος ἦλθε τὴν νυκτὰ εἰς τὸν Ἰησοῦν, καὶ τὸν εἶπε· Διδάσκαλε, ᾔξεύρομεν ὅτι ἀπὸ τοῦ Θεοῦ ἦλθες διδάσκαλος· διότι αὐτὰ τέ σημεῖα τέ ὁποῖα κἀμεις σὺ, κἀνεὶς δὲν ἡμπορεῖ νὰ τέ κἀμῃ, ἂν δὲν ἦναι ὁ Θεὸς μετ' αὐτόν.

3 Ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς καὶ τὸν εἶπε· Βέβαια βέβαια σὲ λέγω, ἀνίσως καὶ κἀνεὶς δὲν γεννηθῇ ἄνωθεν, δὲν ἡμπορεῖ νὰ ἰδῇ τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ.

4 Λέγει εἰς αὐτὸν ὁ Νικόδημος· Πῶς ἡμπορεῖ ἄνθρωπος ὁ ὁποῖος εἶναι γέροντος νὰ γεννηθῇ; μήπως ἡμπορεῖ δευτέρον νὰ ἐμβῇ μέσα εἰς τὴν κοιλίαν τῆς μητρὸς τοῦ καὶ νὰ γεννηθῇ;

5 Ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς· Βέβαια βέβαια σὲ λέγω, ὅτι ὁποῖος δὲν γεννηθῇ ἀπὸ νερόν καὶ Πνεῦμα, δὲν ἡμπορεῖ νὰ ἐμβῇ εἰς τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ.

6 Ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον ἐγεννήθη ἀπὸ τὴν σάρκα, εἶναι σὰρξ· καὶ ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον ἐγεννήθη ἀπὸ τοῦ Πνεύματος, εἶναι πνεῦμα.

7 Μὴ θαυμάσῃς διότι σὲ εἶπα, Ἀνάγκη εἶναι νὰ γεννηθῇτε σεις ἄνωθεν.

8 Ὁ ἄνεμος ὅπου θέλει φυσᾷ· καὶ

τὴν φωνὴν αὐτοῦ ἀκούεις, ἀλλ' οὐκ οἶδας πόθεν ἔρχεται καὶ ποῦ ὑπάγει· οὕτως ἐστὶ πᾶς ὁ γεγεννημένος ἐκ τοῦ Πνεύματος.

9 Ἀπεκρίθη Νικόδημος καὶ εἶπεν αὐτῷ· Πῶς δύναται ταῦτα γενέσθαι;

10 Ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς καὶ εἶπεν αὐτῷ· Σὺ εἰ ὁ διδάσκαλος τοῦ Ἰσραὴλ, καὶ ταῦτα οὐ γινώσκεις;

11 Ἀμὴν ἀμὴν λέγω σοι, ὅτι ὁ οἶδαμεν λαλοῦμεν, καὶ ὁ ἐωράκαμεν μαρτυροῦμεν· καὶ τὴν μαρτυρίαν ἡμῶν οὐ λαμβάνετε.

12 Εἰ τὰ ἐπίγεια εἶπον ὑμῖν, καὶ οὐ πιστεύετε· πῶς, ἐὰν εἴπω ὑμῖν τὰ ἐπουράνια, πιστεύετε;

13 Καὶ οὐδεὶς ἀναβέβηκεν εἰς τὸν οὐρανὸν, εἰ μὴ ὁ ἐκ τοῦ οὐρανοῦ καταβάς, ὁ Υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου, ὁ ὢν ἐν τῷ οὐρανῷ.

14 Καὶ καθὼς Μωσῆς ὕψωσε τὸν ὄφιν ἐν τῇ ἐρήμῳ, οὕτως ὑψωθῆναι δεῖ τὸν Υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου.

15 Ἴνα πᾶς ὁ πιστεύων εἰς αὐτὸν, μὴ ἀπόληται, ἀλλ' ἔχῃ ζωὴν αἰώνιον.

16 Οὕτω γὰρ ἠγάπησεν ὁ Θεὸς τὸν κόσμον, ὥστε τὸν Υἱὸν αὐτοῦ τὸν μονογενῆ ἔδωκεν, ἵνα πᾶς ὁ πιστεύων εἰς αὐτὸν μὴ ἀπόληται, ἀλλ' ἔχῃ ζωὴν αἰώνιον.

17 Οὐ γὰρ ἀπέστειλεν ὁ Θεὸς τὸν Υἱὸν αὐτοῦ εἰς τὸν κόσμον, ἵνα κρίνῃ τὸν κόσμον, ἀλλ' ἵνα σωθῇ ὁ κόσμος δι' αὐτοῦ.

18 Ὁ πιστεύων εἰς αὐτὸν, οὐ κρίνεται· ὁ δὲ μὴ πιστεύων, ἤδη κέκριται, ὅτι μὴ πεπίστευκεν εἰς τὸ ὄνομα τοῦ μονογενοῦς Υἱοῦ τοῦ Θεοῦ.

19 Αὕτη δὲ ἐστὶν ἡ κρίσις, ὅτι τὸ φῶς ἐλήλυθεν εἰς τὸν κόσμον, καὶ ἠγάπησαν οἱ ἄνθρωποι μᾶλλον τὸ σκότος, ἢ τὸ φῶς· ἦν γὰρ πονηρὰ αὐτῶν τὰ ἔργα.

τὴν φωνὴν τοῦ ἀκούεις, ἀλλὰ δὲν ἤξευρες πόθεν ἔρχεται καὶ ποῦ ὑπάγει· οὕτως εἶναι καθεὶς ὁ ὁποῖος ἐγεννήθη ἀπὸ τοῦ Πνεύματος.

9 Ὁ Νικόδημος ἀπεκρίθη καὶ εἶπεν εἰς αὐτόν· Πῶς ἡμποροῦσι νὰ γίνωσι ταῦτα;

10 Ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς καὶ τὸν εἶπε· Σὺ εἶσαι ὁ διδάσκαλος τοῦ Ἰσραὴλ, καὶ δὲν ἤξευρες ταῦτα;

11 Βέβαια βέβαια σὲ λέγω, ὅτι ἡμεῖς ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον εἶδαμεν μαρτυροῦμεν· καὶ τὴν μαρτυρίαν μας δὲν δέχεσθε.

12 Ἀνίσως καὶ σᾶς εἶπα τὰ ἐπίγεια, καὶ δὲν πιστεύετε· πῶς θέλετε πιστεύσει, ἐὰν σᾶς εἴπω τὰ ἐπουράνια;

13 Καὶ κανεὶς δὲν ἀνέβη εἰς τὸν οὐρανὸν, παρὰ ἐκεῖνος ὁ ὁποῖος κατέβη ἀπὸ τὸν οὐρανὸν, ὁ Υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου, ὁ ὁποῖος εἶναι εἰς τὸν οὐρανόν.

14 Καὶ καθὼς ὁ Μωϋσῆς ὕψωσε τὸ ὄφιδιον εἰς τὴν ἔρημον, οὕτω κάμνει χρεῖα νὰ ὑψωθῇ καὶ ὁ Υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου.

15 Διὰ νὰ μὴ χαθῇ καθεὶς ὁ ὁποῖος πιστεύῃ εἰς αὐτόν, ἀλλὰ νὰ ἔχῃ ζωὴν αἰώνιον.

16 Διότι τόσον ἠγάπησεν ὁ Θεὸς τὸν κόσμον, ὥστε ἔδωκε τὸν Υἱόν του τὸν μονογενῆ, διὰ νὰ μὴ χαθῇ καθεὶς ὁ ὁποῖος πιστεύει εἰς αὐτόν, ἀλλὰ νὰ ἔχῃ ζωὴν αἰώνιον.

17 Διότι ὁ Θεὸς δὲν ἔστειλε τὸν Υἱόν του εἰς τὸν κόσμον, διὰ νὰ τὸν κατακρίνῃ, ἀλλὰ διὰ νὰ σωθῇ ὁ κόσμος διὰ μέσου αὐτοῦ.

18 Ὅποιος πιστεύει εἰς αὐτόν, δὲν κατακρίνεται· ὁποῖος ὅμως δὲν πιστεύει, ἀπὸ τῶρα κατεκρίθη, διότι δὲν ἐπίστευεν εἰς τὸ ὄνομα τοῦ μονογενοῦς Υἱοῦ τοῦ Θεοῦ.

19 Καὶ ἡ κατάκρισις αὕτη εἶναι, ὅτι τὸ φῶς ἦλθεν εἰς τὸν κόσμον, καὶ οἱ ἄνθρωποι ἠγάπησαν περισσύτερον τὸ σκότος, παρὰ τὸ φῶς· διότι τὰ ἔργα τῶν ἦσαν κακὰ.

20 Πᾶς γὰρ ὁ φαῦλα πράσσων, μισεῖ τὸ φῶς· καὶ οὐκ ἔρχεται πρὸς τὸ φῶς, ἵνα μὴ ἐλεγχθῇ τὰ ἔργα αὐτοῦ.

21 Ὁ δὲ ποίων τὴν ἀλήθειαν, ἔρχεται πρὸς τὸ φῶς, ἵνα φανερωθῇ αὐτοῦ τὰ ἔργα, ὅτι ἐν Θεῷ ἐστὶν εἰργασμένα.

22 Μετὰ ταῦτα ἦλθεν ὁ Ἰησοῦς καὶ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ εἰς τὴν Ἰουδαίαν γῆν· καὶ ἐκεῖ διέτριβε μετ' αὐτῶν, καὶ ἐβάπτιζε.

23 Ἦν δὲ καὶ Ἰωάννης βαπτίζων ἐν Αἰνῶν, ἐγγὺς τοῦ Σαλεῖμ, ὅτι ὕδατα πολλὰ ἦν ἐκεῖ· καὶ παρεγίνοντο, καὶ ἐβαπτίζοντο.

24 Οὕτω γὰρ ἦν βεβλημένος εἰς τὴν φυλακὴν ὁ Ἰωάννης.

25 Ἐγένετο οὖν ζήτησις ἐκ τῶν μαθητῶν Ἰωάννου μετὰ Ἰουδαίων περὶ καθαρισμῶν.

26 Καὶ ἦλθον πρὸς τὸν Ἰωάννην, καὶ εἶπον αὐτῷ· Ῥαββί, ὃς ἦν μετὰ σοῦ πέραν τοῦ Ἰορδάνου, ᾧ σὺ μαρτυρήκας, ἴδε, οὗτος βαπτίζει, καὶ πάντες ἔρχονται πρὸς αὐτόν.

27 Ἀπεκρίθη Ἰωάννης καὶ εἶπεν· Οὐ δύναται ἄνθρωπος λαμβάνειν οὐδὲν, ἐὰν μὴ ᾗ δεδομένος αὐτῷ ἐκ τοῦ οὐρανοῦ.

28 Αὐτοὶ ὑμεῖς μοι μαρτυρεῖτε, ὅτι εἶπον· Οὐκ εἰμὶ ἐγὼ ὁ Χριστὸς, ἀλλ' ὅτι ἀπεσταλμένος εἰμὶ ἔμπροσθεν ἐκείνου.

29 Ὁ ἔχων τὴν νύμφην, νυμφίος ἐστίν· ὁ δὲ φίλος τοῦ νυμφίου, ὁ ἐστηκὼς καὶ ἀκούων αὐτοῦ, χαρὰ χαίρει διὰ τὴν φωνὴν τοῦ νυμφίου. Αὕτη οὖν ἡ χαρὰ ἡ ἐμὴ πεπλήρωται.

30 Ἐκεῖνον δεῖ αὐξάνειν, ἐμὲ δὲ ἐλαττοῦσθαι.

31 Ὁ ἄνωθεν ἐρχόμενος, ἐπάνω πάντων ἐστίν· ὁ ὢν ἐκ τῆς γῆς, ἐκ τῆς γῆς ἐστί, καὶ ἐκ τῆς γῆς λαλεῖ· ὁ ἐκ τοῦ οὐρανοῦ ἐρχόμενος, ἐπάνω

20 Καὶ καθεὶς ὁ ὁποῖος κάμνει κακὰ, μισεῖ τὸ φῶς· καὶ δὲν ἔρχεται εἰς τὸ φῶς, διὰ νὰ μὴ ἐλεγχθῶσι τὰ ἔργα του.

21 Ὅποιος ὅμως κάμνει τὴν ἀλήθειαν, ἔρχεται εἰς τὸ φῶς, διὰ νὰ φανερωθῶσι τὰ ἔργα του, ὅτι τὰ ἔκαμεν εἰς τὸν Θεόν.

22 Ὑστερον ἦλθεν ὁ Ἰησοῦς καὶ οἱ μαθηταὶ του εἰς τὴν Ἰουδαίαν· καὶ ἐκεῖ διέτριβε μετ' αὐτοῦς, καὶ ἐβάπτιζε.

23 Καὶ ὁ Ἰωάννης ἦτον εἰς τὴν Αἰνῶν, ἐγγὺς τοῦ Σαλεῖμ, καὶ ἐβάπτιζε, διότι ἐκεῖ ἦσαν πολλὰ νερά· καὶ ἐπήγαγον, καὶ ἐβαπτίζοντο.

24 Διότι ὁ Ἰωάννης ἀκομή δὲν ἦτον βαλμένος εἰς τὴν φυλακὴν.

25 Ἐγινε λοιπὸν ζήτησις ἀπὸ τοῦς μαθητὰς τοῦ Ἰωάννου μετ' αὐτοῦ Ἰουδαίους διὰ τὸν καθαρισμόν.

26 Καὶ ἦλθον εἰς τὸν Ἰωάννην, καὶ τὸν εἶπαν· Διδάσκαλε, ἐκεῖνος ὁ ὁποῖος ἦτον μαζί με σὲ πέραν τοῦ Ἰορδάνου, διὰ τὸν ὁποῖον σὺ ἐμαρτύρησες, ἴδε, ὅτι ἐκεῖνος βαπτίζει, καὶ ὅλοι πηγαίνουσιν εἰς αὐτόν.

27 Ἀπεκρίθη ὁ Ἰωάννης καὶ εἶπε· Δὲν ἡμπορεῖ ἄνθρωπος νὰ πάρῃ τίποτε ἂν δὲν τὸν ᾖναι δομένον ἀπὸ τὸν οὐρανόν.

28 Σεῖς αὐτοὶ μαρτυρεῖτε δι' ἐμὲ, ὅτι εἶπα· Δὲν εἰμαι ἐγὼ ὁ Χριστὸς, ἀλλὰ ὅτι εἰμαι ἀπεσταλμένος ἔμπροσθεν ἐκείνου.

29 Ἐκεῖνος ὁ ὁποῖος ἔχει τὴν νύμφην, εἶναι γαμβρός· καὶ ὁ φίλος τοῦ γαμβροῦ ὁ ὁποῖος στέκει καὶ τὸν ἀκούει, χαίρεται πολλὰ διὰ τὴν φωνὴν τοῦ γαμβροῦ. Αὕτη λοιπὸν ἡ χαρὰ ἡ ἰδική μου ἐπληρώθη.

30 Ἐκεῖνος εἶναι ἀνάγκη νὰ αὐξάνῃ, καὶ ἐγὼ νὰ ὀλιγοστεύω.

31 Ἐκεῖνος ὁ ὁποῖος ἔρχεται ἀπ' ἐπάνω, εἶναι ἐπάνω εἰς ὅλους· ὁποῖος εἶναι ἀπὸ τὴν γῆν, ἀπὸ τὴν γῆν εἶναι, καὶ ἀπὸ τὴν γῆν λαλεῖ· ὁποῖος

πάντων ἐστί.

32 Καὶ ὁ ἑώρακε καὶ ἤκουσε, τοῦτο μαρτυρεῖ καὶ τὴν μαρτυρίαν αὐτοῦ οὐδεὶς λαμβάνει.

33 Ὁ λαβὼν αὐτοῦ τὴν μαρτυρίαν, ἐσφράγισεν ὅτι ὁ Θεὸς ἀληθὴς ἐστίν.

34 Ὅν γὰρ ἀπέστειλεν ὁ Θεὸς, τὰ ρήματα τοῦ Θεοῦ λαλεῖ· οὐ γὰρ ἐκ μέτρου δίδωσιν ὁ Θεὸς τὸ Πνεῦμα.

35 Ὁ Πατὴρ ἀγαπᾷ τὸν Υἱόν, καὶ πάντα δέδωκεν ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ.

36 Ὁ πιστεύων εἰς τὸν Υἱόν, ἔχει ζωὴν αἰώνιον· ὁ δὲ ἀπειθῶν τῷ Υἱῷ, οὐκ ὄψεται ζωὴν, ἀλλ' ἡ ὀργὴ τοῦ Θεοῦ μένει ἐπ' αὐτόν.

Κεφ. δ'. IV.

Ὡς οὖν ἔγνω ὁ Κύριος ὅτι ἤκουσαν οἱ Φαρισαῖοι ὅτι Ἰησοῦς πλείονας μαθητὰς ποιεῖ καὶ βαπτίζει ἢ Ἰωάννης,

2 (Καὶ τοιγε Ἰησοῦς αὐτὸς οὐκ ἐβάπτιζεν, ἀλλ' οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ,)

3 Ἀφῆκε τὴν Ἰουδαίαν, καὶ ἀπῆλθε πάλιν εἰς τὴν Γαλιλαίαν.

4 Ἔδει δὲ αὐτὸν διέρχεσθαι διὰ τῆς Σαμαρείας.

5 Ἐρχεται οὖν εἰς πόλιν τῆς Σαμαρείας, λεγομένην Σιχάρ, πλησίον τοῦ χωρίου ὃ ἔδωκεν Ἰακώβ Ἰωσήφ τῷ υἱῷ αὐτοῦ.

6 Ἦν δὲ ἐκεῖ πηγὴ τοῦ Ἰακώβ· ὁ οὖν Ἰησοῦς, κεκοπιακῶς ἐκ τῆς ὁδοιπορίας, ἐκαθέζετο οὕτως ἐπὶ τῇ πηγῇ· ὥρα ἦν ὥστε ἐκτι.

7 Ἐρχεται γυνὴ ἐκ τῆς Σαμαρείας, ἀντηῆσαι ὕδωρ. Λέγει αὐτῇ ὁ Ἰησοῦς, Δός μοι πιεῖν.

8 Οἱ γὰρ μαθηταὶ αὐτοῦ ἀπεληλύθεισαν εἰς τὴν πόλιν, ἵνα τροφὰς ἀγοράσωσι.

9 Λέγει οὖν αὐτῇ ἡ γυνὴ ἡ Σαμαρεῖτις· Πῶς σὺ, Ἰουδαία ὦν, παρ' ἐμοῦ

ἔρχεται ἀπὸ τὸν οὐρανόν, εἶναι ἐπάνω ἀπὸ ὅλους.

32 Καὶ ἐκεῖνο τὸ ὅποιον εἶδε καὶ ἤκουσεν, ἐκεῖνο μαρτυρεῖ καὶ τὴν μαρτυρίαν του κἀνείς δὲν δέχεται.

33 Ὅποιος δεχθῇ τὴν μαρτυρίαν του, ἐβεβαίωσεν ὅτι ὁ Θεὸς εἶναι ἀληθινός.

34 Διότι ἐκεῖνος τὸν ὅποιον ἔστειλεν ὁ Θεός, τὰ λόγια τοῦ Θεοῦ λαλεῖ· διότι ὁ Θεὸς δὲν τὸν οἶδει τὸ Πνεῦμα μὲ μέτρον.

35 Ὁ Πατὴρ ἀγαπᾷ τὸν Υἱόν, καὶ ἔδωκεν ὅλα εἰς τὰς χεῖράς του.

36 Ὅποιος πιστεύει εἰς τὸν Υἱόν, ἔχει ζωὴν αἰώνιον· ἐκεῖνος δὲ ὁ ὅποιος δὲν πείθεται τοῦ Υἱοῦ, δὲν θέλει ἰδεῖ ζωὴν, ἀλλὰ ἡ ὀργὴ τοῦ Θεοῦ μένει εἰς αὐτόν.

Κεφ. δ'. IV.

ὍΤΑΝ ἔγνώρισε λοιπὸν ὁ Κύριος ὅτι ἤκουσαν οἱ Φαρισαῖοι ὅτι ὁ Ἰησοῦς περισσότερους μαθητὰς κάμνει καὶ βαπτίζει παρὰ ὁ Ἰωάννης,

2 (Ἄν καὶ αὐτὸς ὁ Ἰησοῦς δὲν ἐβάπτιζεν, ἀλλὰ οἱ μαθηταὶ του,)

3 Ἀφῆκε τὴν Ἰουδαίαν, καὶ ὑπῆγε πάλιν εἰς τὴν Γαλιλαίαν.

4 Καὶ ἔκαμνε χρεῖα νὰ περάσῃ ἀπὸ τὴν μέσσην τῆς Σαμαρείας.

5 Ἦλθε λοιπὸν εἰς μίαν πόλιν τῆς Σαμαρείας, λεγομένην Σιχάρ, πλησίον εἰς τὸν τόπον τὸν ὅποιον ἔδωκεν ὁ Ἰακώβ εἰς τὸν Ἰωσήφ τὸν υἱόν του.

6 Καὶ ἐκεῖ ἦτον πηγάδιον τοῦ Ἰακώβ· ὁ Ἰησοῦς λοιπὸν, κοπιασμένος ἀπὸ τὴν ὁδοιπορίαν, οὕτως ἐκάθισεν εἰς τὸ πηγάδιον· καὶ ἦτον ὥσαν ἕκτη ὥρα.

7 Ἦλθε λοιπὸν μία γυνὴ ἀπὸ τὴν Σαμαρείαν, νὰ ἀνασύρῃ νερόν· καὶ τὴν λέγει ὁ Ἰησοῦς, Δός με νὰ πίο.

8 Διότι οἱ μαθηταὶ του εἶχαν ὑπάγει εἰς τὴν πόλιν, διὰ νὰ ἀγοράσωσι φαγητά.

9 Τὸν λέγει λοιπὸν ἡ γυνὴ ἡ Σαμαρεῖτις· Πῶς σὺ, ἐν ἡ εἶσαι Ἰου-

πειὴν αἰτεῖς, οὕσης γυναικὸς Σαμαρείτιδος; Οὐ γὰρ συγχρῶνται Ἰουδαῖοι Σαμαρεῖταις.

10 Ἀπεκρίθη Ἰησοῦς καὶ εἶπεν αὐτῇ· Εἰ ᾔδεις τὴν δωρεάν τοῦ Θεοῦ, καὶ τίς ἐστὶν ὁ λέγων σοι, Δός μοι πειν· σὺ ἂν ᾔηθας αὐτόν, καὶ ἔδωκεν ἅν σοι ὕδωρ ζῶν.

11 Λέγει αὐτῇ ἡ γυνή· Κύριε, οὐτε ἀντλημα ἔχεις, καὶ τὸ φρέαρ ἐστὶ βαθύ· πόθεν οὖν ἔχεις τὸ ὕδωρ τὸ ζῶν;

12 Μὴ σὺ μείζων εἶ τοῦ πατρὸς ἡμῶν Ἰακώβ, ὃς ἔδωκεν ἡμῖν τὸ φρέαρ, καὶ αὐτὸς ἐξ αὐτοῦ ἐπιε, καὶ οἱ υἱοὶ αὐτοῦ, καὶ τὰ θρέμματα αὐτοῦ;

13 Ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς καὶ εἶπεν αὐτῇ· Πᾶς ὁ πίνων ἐκ τοῦ ὕδατος τούτου, διψήσει πάλιν·

14 Ὃς δ' ἂν πῖνῃ ἐκ τοῦ ὕδατος οὗ ἐγὼ δώσω αὐτῷ, οὐ μὴ διψήσει εἰς τὸν αἰῶνα· ἀλλὰ τὸ ὕδωρ ὃ δώσω αὐτῷ, γενήσεται ἐν αὐτῷ πηγὴ ὕδατος ἀλλομένου εἰς ζωὴν αἰώνιον.

15 Λέγει πρὸς αὐτὸν ἡ γυνή· Κύριε, δός μοι τοῦτο τὸ ὕδωρ, ἵνα μὴ διψῶ, μηδὲ ἔρχομαι ἐνθάδε ἀντλεῖν.

16 Λέγει αὐτῇ ὁ Ἰησοῦς· Ὑπαγε, φώνησον τὸν ἄνδρα σου, καὶ ἔλθε ἐνθάδε.

17 Ἀπεκρίθη ἡ γυνὴ, καὶ εἶπεν· Οὐκ ἔχω ἄνδρα. Λέγει αὐτῇ ὁ Ἰησοῦς· Καλῶς εἶπας, ὅτι ἄνδρα οὐκ ἔχω·

18 Πέντε γὰρ ἄνδρας ἔσχες· καὶ νῦν ὃν ἔχεις, οὐκ ἐστὶ σου ἀνὴρ· τοῦτο ἀληθὲς εἶρηκας.

19 Λέγει αὐτῇ ἡ γυνή· Κύριε, θεωρῶ ὅτι προφήτης εἶ σὺ.

20 Οἱ πατέρες ἡμῶν ἐν τούτῳ τῷ ὅρῳ προσεκύνησαν· καὶ ὑμεῖς λέγετε ὅτι ἐν Ἱερουσολύμοις ἐστὶν ὁ τόπος ὅπου δεῖ προσκυνεῖν.

δαῖος, ζητεῖς νὰ πῆς ἀπὸ ἐμεῦ, ἡ ὁποία εἶμαι γυνὴ Σαμαρεῖτισσα; Διότι οἱ Ἰουδαῖοι δὲν σμύγονται μετὰ τοὺς Σαμαρεῖτας.

10 Ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς καὶ τὴν εἶπε· Ἄν ᾔξευρες τὴν δωρεάν τοῦ Θεοῦ, καὶ ποῖος εἶναι ἐκεῖνος ὁ ὁποῖος σὲ λέγει, Δός με νὰ πῶ· σὺ ἤθελες τὸν ζητήσῃ, καὶ ἤθελε σὲ δώσει νερόν ζωντανόν.

11 Λέγει εἰς αὐτόν ἡ γυνή· Αὐθέντη, σὺ ἀνάσυρμα δὲν ἔχεις, καὶ τὸ πηγάδιον εἶναι βαθύ· ἀποποῦ λοιπὸν ἔχεις τὸ νερόν τὸ ζωντανόν;

12 Μήπως σὺ εἶσαι μεγαλύτερος ἀπὸ τὸν πατέρα μας τὸν Ἰακώβ, ὁ ὁποῖος μας ἔδωκε τὸ πηγάδιον, καὶ ἐπιε καὶ αὐτὸς ἀπ' αὐτό, καὶ οἱ υἱοὶ του, καὶ τὰ θρέμματα του;

13 Ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς καὶ τὴν εἶπε· Ὅποιος πῖνῃ ἀπὸ τοῦ νεροῦ τούτου, θέλει διψήσει πάλιν·

14 Ἀλλ' ὁποῖος πῖνῃ ἀπὸ τοῦ νεροῦ τὸ ὁποῖον θέλω τὸν δώσει ἐγὼ, δὲν θέλει διψήσει εἰς τὸν αἰῶνα· ἀλλὰ τὸ νερόν τὸ ὁποῖον θέλω τὸν δώσει ἐγὼ, θέλει γίνῃ εἰς αὐτόν βρύσις νεροῦ τὸ ὁποῖον νὰ ἀναβρῇ εἰς τὴν ζωὴν τὴν αἰώνιον.

15 Λέγει εἰς αὐτόν ἡ γυνή· Αὐθέντη, δός με τοῦτο τὸ νερόν, διὰ νὰ μὴ διψῶ, μηδὲ νὰ ἔρχομαι ἐδῶ νὰ ἀνασύρω.

16 Λέγει εἰς αὐτὴν ὁ Ἰησοῦς· Ὑπαγε, φώναξαι τὸν ἄνδρα σου, καὶ ἔλα ἐδῶ.

17 Ἀπεκρίθη ἡ γυνὴ, καὶ εἶπε· Δὲν ἔχω ἄνδρα. Τὴν λέγει ὁ Ἰησοῦς· Καλὰ εἶπες, ὅτι δὲν ἔχω ἄνδρα·

18 Διότι πέντε ἄνδρας εἶχες· καὶ τώρα αὐτὸς τὸν ὁποῖον ἔχεις, δὲν εἶναι ἀνὴρ σου· τοῦτο ἀληθεῖαν εἶπες.

19 Τὸν λέγει ἡ γυνή· Αὐθέντη, βλέπω ὅτι προφήτης εἶσαι.

20 Οἱ πατέρες μας εἰς τὸ ὅρος τοῦτο ἐπροσκύνησαν· καὶ σεῖς λέγετε, ὅτι εἰς τὰ Ἱεροσόλυμα εἶναι ὁ τόπος ὅπου κάμνει χρεῖα νὰ προσκυναμεν.

21 Λέγει αὐτῇ ὁ Ἰησοῦς· Γύναι, πίστευσόν μοι, ὅτι ἔρχεται ὥρα, ὅτε οὔτε ἐν τῷ ὄρει τούτῳ οὔτε ἐν Ἱεροσολύμοις προσκυνήσετε τῷ Πατρί.

22 Ὑμεῖς προσκυνεῖτε ὃ οὐκ οἶδατε· ἡμεῖς προσκυνοῦμεν ὃ οἶδμεν· ὅτι ἡ σωτηρία ἐκ τῶν Ἰουδαίων ἐστίν.

23 Ἄλλ' ἔρχεται ὥρα, καὶ νῦν ἐστίν, ὅτε οἱ ἀληθινοὶ προσκυνηταὶ προσκυνήσουσι τῷ Πατρὶ ἐν πνεύματι καὶ ἀληθείᾳ· καὶ γὰρ ὁ Πατὴρ τοιούτους ζητεῖ τοὺς προσκυνούντας αὐτόν.

24 Πνεῦμα ὁ Θεός· καὶ τοὺς προσκυνούντας αὐτόν, ἐν πνεύματι καὶ ἀληθείᾳ δεῖ προσκυνεῖν.

25 Λέγει αὐτῇ ἡ γυνή· Οἶδα ὅτι Μεσσίας ἔρχεται, ὁ λεγόμενος Χριστός· ὅταν ἔλθῃ ἐκεῖνος, ἀναγγελεῖ ἡμῖν πάντα.

26 Λέγει αὐτῇ ὁ Ἰησοῦς· Ἐγώ εἰμι, ὁ λαλῶν σοί.

27 Καὶ ἐπὶ τούτῳ ἦλθον οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ, καὶ ἐθαύμασαν ὅτι μετὰ γυναικὸς ἐλάλει· οὐδεὶς μέντοι εἶπε· Τί ζητεῖς; ἢ, Τί λαλεῖς μετ' αὐτῆς;

28 Ἀφῆκεν οὖν τὴν ὑδρίαν αὐτῆς ἡ γυνή, καὶ ἀπῆλθεν εἰς τὴν πόλιν, καὶ λέγει τοῖς ἀνθρώποις·

29 Δεῦτε, ἴδετε ἄνθρωπον ὃς εἶπέ μοι πάντα ὅσα ἐποίησα· μήτι οὗτος ἐστίν ὁ Χριστός;

30 Ἐξῆλθον οὖν ἐκ τῆς πόλεως, καὶ ἤρχοντο πρὸς αὐτόν.

31 Ἐν δὲ τῷ μεταξὺ ἡρώτων αὐτόν οἱ μαθηταί, λέγοντες· Ῥαββί, φάγε.

32 Ὁ δὲ εἶπεν αὐτοῖς· Ἐγὼ βρῶσιν ἔχω φαγεῖν, ἣν ὑμεῖς οὐκ οἶδατε.

33 Ἐλεγον οὖν οἱ μαθηταὶ πρὸς ἀλλήλους· Μή τις ἠνεγκεν αὐτῷ φαγεῖν;

21 Λέγει εἰς αὐτὴν ὁ Ἰησοῦς· Ἄλ γύναι, πίστευσόν με, ὅτι ἔρχεται ὥρα, εἰς τὴν ὁποίαν οὔτε εἰς τὸ ὄρος τοῦτο οὔτε εἰς τὰ Ἱεροσολύμα· δέλετε προσκυνήσει τὸν Πατέρα.

22 Σεῖς προσκυνεῖτε ἐκεῖνο, τὸ ὁποῖον δὲν ἠξεύρετε· ἡμεῖς προσκυνοῦμεν ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον ἠξέυρομεν· διότι ἡ σωτηρία εἶναι ἀπὸ τοὺς Ἰουδαίους.

23 Ἀλλὰ ἔρχεται ὥρα, καὶ τὰ ῥα εἶναι, ὅταν οἱ ἀληθινοὶ προσκυνηταὶ θέλουνσι προσκυνήσει τὸν Πατέρα με πνεῦμα καὶ με ἀλήθειαν· διότι καὶ ὁ Πατὴρ τέτοιους ζητεῖ ἐκείνους οἱ ὁποῖοι τὸν προσκυνοῦσιν.

24 Ὁ Θεὸς εἶναι Πνεῦμα· καὶ ἐκεῖνοι ὅσοι τὸν προσκυνοῦσι, κάμνει χρεῖα νὰ τὸν προσκυνῶσι με πνεῦμα καὶ με ἀλήθειαν.

25 Λέγει εἰς αὐτόν ἡ γυνή· Ἦξεύρω ὅτι ἔρχεται Μεσσίας, ὁ λεγόμενος Χριστός· καὶ ὅταν ἔλθῃ ἐκεῖνος, θέλει μάς εἰπεῖ ὅλα.

26 Λέγει εἰς αὐτὴν ὁ Ἰησοῦς· Ἐγὼ ὁ ὁποῖος σὲ λαλῶ, εἰμαι ἐκεῖνος.

27 Καὶ ἐπάνω εἰς τοῦτο ἦλθον οἱ μαθηταὶ του, καὶ ἐθαύμασαν διότι ἐσυντύχαινε με γυναῖκα· ὅμως κἀνεὶς δὲν εἶπε· Τί ζητεῖς; ἢ, Τί συντυχαίνεις με αὐτήν;

28 Ἀφῆκε λοιπὸν τὸ λαγηνίον της ἡ γυνή, καὶ ὑπῆγεν εἰς τὴν πόλιν, καὶ λέγει εἰς τοὺς ἀνθρώπους·

29 Ἐλάτε, νὰ ἰῶντε ἓνα ἄνθρωπον, ὁ ὁποῖος με εἶπεν ὅλα ὅσα ἐκάμα· μήπως καὶ εἶναι οὗτος ὁ Χριστός;

30 Ἐβγήκαν λοιπὸν ἀπὸ τὴν πόλιν, καὶ ἤρχοντο εἰς αὐτόν.

31 Καὶ ἀνάμεσα εἰς τοῦτο τὸν παρεκάλουν οἱ μαθηταί, καὶ τὸν ἔλεγον· Διδάσκαλε, φάγε.

32 Καὶ ἐκεῖνος τοὺς εἶπεν· Ἐγὼ ἔχω φαγητὸν νὰ φάγω, τὸ ὁποῖον σεῖς δὲν ἠξεύρετε.

33 Ἐλεγον λοιπὸν οἱ μαθηταὶ ἀνάμεσόν των· Μήπως καὶ τὸν ἔφερε κἀνεὶς νὰ φάγῃ;

34 Λέγει αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· Ἐμὸν βρῶμά ἐστιν, ἵνα ποιῶ τὸ θέλημα τοῦ πέμψαντός με, καὶ τελειώσω αὐτοῦ τὸ ἔργον.

35 Οὐχ ὑμεῖς λέγετε, ὅτι ἔτι τετραμήνιον ἐστί, καὶ ὁ θερισμὸς ἔρχεται; Ἰδοὺ, λέγω ὑμῖν, ἐπάρατε τοὺς ὀφθαλμοὺς ὑμῶν, καὶ θεάσασθε τὰς χώρας, ὅτι λευκαὶ εἰσι πρὸς θερισμὸν ἤδη.

36 Καὶ ὁ θερίζων, μισθὸν λαμβάνει, καὶ συναγεία καρπὸν εἰς ζωὴν αἰώνιον· ἵνα καὶ ὁ σπείρων ὁμοῦ χαίρῃ, καὶ ὁ θερίζων.

37 Ἐν γὰρ τούτῳ ὁ λόγος ἐστὶν ὁ ἀληθινός, ὅτι ἄλλος ἐστὶν ὁ σπείρων, καὶ ἄλλος ὁ θερίζων.

38 Ἐγὼ ἀπέστειλα ὑμᾶς θερίζειν ὁ οὐχ ὑμεῖς κεκοπιάκατε· ἄλλοι κεκοπιάκασιν, καὶ ὑμεῖς εἰς τὸν κόπον αὐτῶν εἰσέλθυθατε.

39 Ἐκ δὲ τῆς πόλεως ἐκείνης πολλοὶ ἐπίστευσαν εἰς αὐτὸν τῶν Σαμαρειτῶν, διὰ τὸν λόγον τῆς γυναίκος, μαρτυρούσης, Ὅτι εἶπέ μοι πάντα ὅσα ἐποίησα.

40 Ὡς οὖν ἦλθον πρὸς αὐτὸν οἱ Σαμαρεῖται, ἠρώτων αὐτὸν μένειν παρ' αὐτοῖς· καὶ ἔμενεν ἐκεῖ δύο ἡμέρας.

41 Καὶ πολλῶν πλείους ἐπίστευσαν διὰ τὸν λόγον αὐτοῦ.

42 Τῇ τε γυναικὶ ἔλεγον· Ὅτι οὐκ ἐστὶ διὰ τὴν σὴν λαλίαν πιστεύομεν· αὐτοὶ γὰρ ἀκηκόαμεν, καὶ οἶδαμεν, ὅτι οὗτός ἐστιν ἀληθῶς ὁ Σωτὴρ τοῦ κόσμου, ὁ Χριστός.

43 Μετὰ δὲ τὰς δύο ἡμέρας ἐξῆλθεν ἐκεῖθεν, καὶ ἀπῆλθεν εἰς τὴν Γαλιλαίαν.

44 Αὐτὸς γὰρ ὁ Ἰησοῦς ἐμαρτύρησεν ὅτι προφήτης ἐν τῇ ἰδίᾳ πατρίδι τιμὴν οὐκ ἔχει.

45 Ὅτε οὖν ἦλθεν εἰς τὴν Γαλιλαίαν, ἐδέξαντο αὐτὸν οἱ Γαλιλαῖοι,

34 Λέγει εἰς αὐτοὺς ὁ Ἰησοῦς· Τὸ ἰδικόν μου φαγητὸν εἶναι, νὰ κάμω τὸ θέλημα ἐκείνου ὁποῖός με ἐπέμψεν καὶ νὰ τελειώσω τὴν δουλείαν του.

35 Δὲν λέγετε σεῖς, ὅτι ἀκομὴ τέσσαρες μῆνες εἶναι ἕως τὸ θέρος; Ἰδοὺ, σὰς λέγω, σηκώσατε τὰ ὀμμάτιά σας ἐπάνω, καὶ ἴδετε τὰ χωράφια, ὅτι εἶναι λευκὰ ἤδη διὰ θέρος.

36 Καὶ ὁποῖος θερίζει, πέρνει πληρομήν, καὶ μαζώνει καὶ καρπὸν εἰς ζωὴν αἰώνιον· διὰ νὰ χαίρηται μαζὶ ἐκεῖνος ὁ ὁποῖός σπείρει, καὶ ἐκεῖνος ὁ ὁποῖος θερίζει.

37 Διότι εἰς τοῦτο ἀληθινὸς εἶναι ὁ λόγος, ὅτι ἄλλος εἶναι ὁ ὁποῖός σπείρει, καὶ ἄλλος ὁ ὁποῖός θερίζει.

38 Ἐγὼ σὰς ἔστειλα νὰ θερίξητε ἐκεῖνο, διὰ τὸ ὅποιον δὲν ἐκοπιάσατε· ἄλλοι ἐκοπιάσαν, καὶ σεῖς ἤλθετε καὶ ἐμβήκατε εἰς τὸν κόπον των.

39 Καὶ ἀπὸ τῆς πόλεως ἐκείνης πολλοὶ ἀπὸ τῶν Σαμαρειτῶν ἐπίστευσαν εἰς αὐτὸν, διὰ τὸν λόγον τῆς γυναίκος, ἥ ὁποία ἐμαρτύρησεν, Ὅτι μὲ εἶπε ὅλα ὅσα ἐκάμω.

40 Ἀφ' οὗ ἦλθαν λοιπὸν οἱ Σαμαρεῖται εἰς αὐτὸν, τὸν παρεκάλουν νὰ ἀπομείνῃ εἰς αὐτούς· καὶ ἀπέμεινε δύο ἡμέρας.

41 Καὶ πολλὰ περισσότεροι ἐπίστευσαν διὰ τὰ λόγια του.

42 Καὶ εἰς τὴν γυναῖκα ἔλεγον· Ὅτι πλέον δὲν πιστεύομεν διὰ τὰ λόγια τὰ ἰδικά σου· διότι ἡμεῖς οἱ ἴδιοι ἠκούσαμεν, καὶ οἶδαμεν, ὅτι οὗτος εἶναι ἀληθινὰ ὁ Σωτὴρ τοῦ κόσμου, ὁ Χριστός.

43 Καὶ ὑστερὸν ἀπὸ δύο ἡμέρας ἐβγήκεν ἀπὸ ἐκεῖ, καὶ ὑπῆγεν εἰς τὴν Γαλιλαίαν.

44 Διότι αὐτὸς ὁ Ἰησοῦς ἐμαρτύρησεν ὅτι προφήτης εἰς τὴν πατρίδα του δὲν ἔχει τιμὴν.

45 Ὅτε τὸ λοιπὸν ἦλθεν εἰς τὴν Γαλιλαίαν, τὸν ἐδέχθησαν οἱ Γαλι-

πάντα ἐωρακότες ἃ ἐποίησεν ἐν Ἱεροσολυμοῖς ἐν τῇ ἑορτῇ· καὶ αὐτοὶ γὰρ ἦλθον εἰς τὴν ἑορτήν.

46 Ἦλθεν οὖν ὁ Ἰησοῦς πάλιν εἰς τὴν Κανᾶ τῆς Γαλιλαίας, ὅπου ἐποίησε τὸ ὕδωρ οἶνον. Καὶ ἦν τις βασιλικὸς, οὗ ὁ υἱὸς ἡσθένει ἐν Κανερναούμ·

47 Οὗτος, ἀκούσας ὅτι Ἰησοῦς ἦκει ἐκ τῆς Ἰουδαίας εἰς τὴν Γαλιλαίαν, ἀπῆλθε πρὸς αὐτόν, καὶ ἠρώτα αὐτὸν ἵνα καταβῇ καὶ ἰάσῃται αὐτοῦ τὸν υἱόν· ἡμελλε γὰρ ἀποθνήσκειν.

48 Εἶπεν οὖν ὁ Ἰησοῦς πρὸς αὐτόν· Ἐάν μὴ σημεῖα καὶ τέρατα ἴδῃς, οὐ μὴ πιστευσῇς.

49 Λέγει πρὸς αὐτόν ὁ βασιλικός· Κύριε, κατάρβηθι πρὶν ἀποθάνειν τὸ παιδίον μου.

50 Λέγει αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· Πορεύου· ὁ υἱός σου ζῇ. Καὶ ἐπίστευσεν ὁ ἄνθρωπος τῷ λόγῳ ᾧ εἶπεν αὐτῷ Ἰησοῦς· καὶ ἐπορεύετο.

51 Ἦδη δὲ αὐτοῦ καταβαίνοντος, οἱ δούλοι αὐτοῦ ἀπῆντησαν αὐτῷ, καὶ ἀπήγγειλαν, λέγοντες, Ὅτι ὁ παῖς σου ζῇ.

52 Ἐπίθετο οὖν παρ' αὐτῶν τὴν ὥραν ἐν ἣ κομψότερον ἔσχε· καὶ εἶπον αὐτῷ, Ὅτι χθὲς ὥραν ἐβδόμην ἀφῆκεν αὐτὸν ὁ πυρετός.

53 Ἐγνώσθη οὖν ὁ πατὴρ ὅτι ἐν ἐκείνῃ τῇ ὥρᾳ, ἐν ἣ εἶπεν αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς, Ὅτι ὁ υἱός σου ζῇ· καὶ ἐπίστευσεν αὐτός, καὶ ἡ οἰκία αὐτοῦ ὅλη.

54 Τοῦτο πάλιν δεύτερον σημεῖον ἐποίησεν ὁ Ἰησοῦς, ἐλθὼν ἐκ τῆς Ἰουδαίας εἰς τὴν Γαλιλαίαν.

Κεφ. ε'. V.

ΜΕΤΑ ταῦτα ἦν ἑορτὴ τῶν Ἰουδαίων, καὶ ἀνέβη ὁ Ἰησοῦς εἰς Ἱεροσόλυμα.

λαῖοι, οἱ ὅποιοι εἶδαν ὅλα ὅσα ἔκαμεν εἰς τὰ Ἱεροσόλυμα εἰς τὴν ἑορτήν· διότι καὶ αὐτοὶ ὑπήγαν εἰς τὴν ἑορτήν.

46 Ὁ Ἰησοῦς λοιπὸν ἦλθε πάλιν εἰς τὴν Κανᾶ τῆς Γαλιλαίας, ἐκεῖ ὅπου ἔκαμε τὸ νερόν κρασίον. Καὶ ἦτον κάποιος βασιλικός, τοῦ ὁποίου ὁ υἱὸς ἦτον ἀσθενὴς εἰς τὴν Κανερναούμ·

47 Οὗτος, ἀφ' οὗ ἤκουσεν ὅτι ἦλθεν ὁ Ἰησοῦς ἀπὸ τῆς Ἰουδαίας εἰς τὴν Γαλιλαίαν, ὑπήγεν εἰς αὐτόν, καὶ τὸν παρεκάλετο νὰ καταβῇ νὰ ἰατρεύσῃ τὸν υἱόν του· διότι ἔμελλε νὰ ἀποθάνῃ.

48 Τὸν εἶπε λοιπὸν ὁ Ἰησοῦς· Ἐάν δὲν ἴδῃς σημεῖα καὶ τέρατα, δὲν θέλεις πιστεῦσαι.

49 Λέγει εἰς αὐτόν ὁ βασιλικός· Κυριε, κατάρβα πρὸ τοῦ νὰ ἀποθάνῃ τὸ παιδίον μου.

50 Τὸν λέγει ὁ Ἰησοῦς· Ὑπάγε· ὁ υἱός σου ζῇ. Καὶ ὁ ἄνθρωπος ἐπίστευσε τὸν λόγον τὸν ὅποιον εἶπεν εἰς αὐτόν ὁ Ἰησοῦς· καὶ ἐπήγαγε.

51 Καὶ ἐν ᾧ κατέβαινε, τὸν ἀπῆντησαν οἱ δούλοι του, καὶ τὸν εἶπαν, Ὅτι τὸ παιδίον σου ζῇ.

52 Ἡρώτησε λοιπὸν αὐτοὺς τὴν ὥραν ἐκείνην εἰς τὴν ὁποίαν ἔγινε καλύτερα· καὶ τὸν εἶπαν, Ὅτι ἐχθὲς τὴν ἐβδόμην ὥραν τὸν ἀφῆκεν ἡ θέρμη.

53 Ἐγνώρισεν λοιπὸν ὁ πατὴρ τοῦ παιδίου, ὅτι ἐκείνην τὴν ὥραν εἰς τὴν ὁποίαν τὸν εἶπεν ὁ Ἰησοῦς, Ὅτι ὁ υἱός σου ζῇ· ἐκείνην τὴν ὥραν τὸν ἀφῆκεν ἡ θέρμη· καὶ ἐπίστευσεν αὐτός, καὶ ὅλη τοῦ ἡ οἰκία.

54 Τοῦτο πάλιν ἔκαμεν ὁ Ἰησοῦς δεύτερον σημεῖον, ἀφ' οὗ ἦλθεν ἀπὸ τῆς Ἰουδαίας εἰς τὴν Γαλιλαίαν.

Κεφ. ε'. V.

ΚΑΙ ὕστερον ἀπὸ ταῦτα ἦτον ἑορτὴ τῶν Ἰουδαίων, καὶ ὁ Ἰησοῦς ἀνέβη εἰς τὰ Ἱεροσόλυμα.

2 Ἐστὶ δὲ ἐν τοῖς Ἱεροσολύμοις, ἐπὶ τῇ προβατικῇ, κολυμβήθρα, ἣ ἐπιλεγομένη Ἑβραϊστὶ Βηθεσδᾶ, πέντε στοάς ἔχουσα.

3 Ἐν ταύταις κατέκειτο πλῆθος πολὺ τῶν ἀσθενούντων, τυφλῶν, χωλῶν, ξηρῶν, ἐκδεχομένων τὴν τοῦ ὕδατος κίνησιν.

4 Ἀγγελος γὰρ κατὰ καιρὸν κατέβαινεν ἐν τῇ κολυμβήθρᾳ, καὶ ἐτάρασσε τὸ ὕδωρ· ὁ οὖν πρῶτος ἐμβὰς μετὰ τὴν ταραχὴν τοῦ ὕδατος, ὑγίης ἐγίνετο, ὃ δὴποτε κατείχετο νοσήματι.

5 Ἦν δὲ τις ἄνθρωπος ἐκεῖ, τριάντα ὅκτω ἔτη ἔχων ἐν τῇ ἀσθενείᾳ.

6 Τοῦτον ἰδὼν ὁ Ἰησοῦς κατακείμενον, καὶ γινούς ὅτι πολὺν ἤδη χρόνον ἔχει, λέγει αὐτῷ· Θέλεις ὑγίης γενέσθαι;

7 Ἀπεκρίθη αὐτῷ ὁ ἀσθενῶν· Κύριε, ἄνθρωπον οὐκ ἔχω, ἵνα, ὅταν ταραχθῇ τὸ ὕδωρ, βάλλῃ με εἰς τὴν κολυμβήθραν· ἐν ᾧ δὲ ἔρχομαι ἐγώ, ἄλλος πρὸ ἐμοῦ καταβαίνει.

8 Λέγει αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· Ἐγείραι, ἄρον τὸν κράββατόν σου, καὶ περιπάτει.

9 Καὶ εὐθέως ἐγένετο ὑγίης ὁ ἄνθρωπος· καὶ ἦρε τὸν κράββατον αὐτοῦ, καὶ περιπάτει· ἦν δὲ σάββατον ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ.

10 Ἐλεγον οὖν οἱ Ἰουδαῖοι τῷ θεραπευμένῳ· Σάββατόν ἐστιν, οὐκ ἔξεστί σοι ἄραι τὸν κράββατον.

11 Ἀπεκρίθη αὐτοῖς· Ὁ ποιήσας με ὑγίη, ἐκεῖνός μοι εἶπεν· Ἄρον τὸν κράββατόν σου, καὶ περιπάτει.

12 Ἠρώτησαν οὖν αὐτόν· Τίς ἐστὶν ὁ ἄνθρωπος ὁ εἰπὼν σοι, Ἄρον τὸν κράββατόν σου, καὶ περιπάτει;

13 Ὁ δὲ ἀθεῖς οὐκ ᾔδει τίς ἐστιν· ὁ γὰρ Ἰησοῦς ἐξένευσεν, ὄχλου ὄντος

2 Καὶ εἰς τὰ Ἱεροσόλυμα, εἰς τὴν προβατικὴν (ἀγοράν), ἦτον κολυμβήθρα, ἣ ὅποια ἐλέγετο Ἑβραϊκᾶ Βηθεσδᾶ, ἣ ὅποια εἶχε πέντε στοάς.

3 Μέσα εἰς αὐτὰς ἐκείναι πολὺ πλῆθος ἀσθενημένων, τυφλῶν, χωλῶν, ξηρῶν, οἱ ὅποιοι ἐκατέρουν τὴν ἀνωκάτωσιν τοῦ νεροῦ.

4 Διότι ἄγγελος εἰς καίποιον καιρὸν κατέβαινεν εἰς τὴν κολυμβήθραν, καὶ ἐτάραττε τὸ νερόν· καὶ ὁ πρῶτος λοιπὸν, ὁ ὁποῖος ἤθελεν ἐμβῆ ὕστερα ἀπὸ τὴν ταραχὴν τοῦ νεροῦ, ἐγίνετο ὅλος ὑγίης, ἀπὸ ὑποίαν ἀσθένειαν ἤθελε κρατηθῆ.

5 Καὶ ἐκεῖ ἦτον ἄνθρωπός τις, ὁ ὁποῖος ἦτον τριάντα ὅκτω χρόνους ἀσθενημένος.

6 Ἀφ' οὗ τὸν εἶδεν ὁ Ἰησοῦς κατακείμενον ἐκεῖ, καὶ ἐγινώριζεν ὅτι ἦτον πολλοὺς χρόνους ἀσθενημένος, τὸν λέγει· Θέλεις νῦν γίνης καλά;

7 Καὶ ὁ ἀσθενημένος τὸν ἀπεκρίθη· Κύριε, ἄνθρωπον δὲν ἔχω, ὅταν ταραχθῇ τὸ νερόν, νῦν μὲ βάλλῃ εἰς τὴν κολυμβήθραν· καὶ ἐν ᾧ ἔρχομαι ἐγώ, καταβαίνει ἄλλος προτῆτερα ἀπ' ἐμέ.

8 Λέγει εἰς αὐτόν ὁ Ἰησοῦς· Σήκω, ἔπαρε τὸν κράββατίόν σου, καὶ περιπάτει.

9 Καὶ παρעὐθὺς ἐγένεν ὑγίης ὁ ἄνθρωπος· καὶ ἐσήκωσε τὸν κράββατίόν του, καὶ περιεπάτει· καὶ ἐκείνῃ ἡμέρᾳ ἦτον σάββατον.

10 Ἐλεγον λοιπὸν οἱ Ἰουδαῖοι εἰς τὸν ἰατρευμένον· Σάββατον εἶναι, καὶ δὲν σὲ πρέπει νῦν σηκόνῃς τὸν κράββατίόν σου.

11 Ἀπεκρίθη εἰς αὐτούς· Ἐκεῖνός ὁ ὁποῖός με ἰάτρευεν, ἐκεῖνός μοι εἶπε· Σήκωσέ τὸν κράββατίόν σου, καὶ περιπάτει.

12 Τὸν ἠρώτησαν λοιπὸν· Ποῖός ἐστιν ὁ ἄνθρωπος ὁ ὁποῖός σὲ εἶπε, Σήκωσέ τὸν κράββατίόν σου, καὶ περιπάτει;

13 Καὶ ὁ ἰατρευμένος δὲν ᾔξευρε ποῖός ἐστιν· διότι ὁ Ἰησοῦς ἐπειδὴ

ἐν τῷ τόπῳ.

14 Μετὰ ταῦτα εὕρισκει αὐτὸν ὁ Ἰησοῦς ἐν τῷ ἱερῷ, καὶ εἶπεν αὐτῷ· Ἴδε, ὑγιὴς γέγονας· μηκέτι ἀμάρτανε, ἐνα μὴ χειρόν τι σοὶ γένηται.

15 Ἀπῆλθεν ὁ ἄνθρωπος, καὶ ἀνῆγγειλε τοῖς Ἰουδαίοις ὅτι Ἰησοῦς ἐστὶν ὁ ποιήσας αὐτὸν ὑγιή.

16 Καὶ διὰ τοῦτο ἐδίδωκον τὸν Ἰησοῦν οἱ Ἰουδαῖοι, καὶ ἐξήτουν αὐτὸν ἀποκτεῖναι, ὅτι ταῦτα ἐποίει ἐν σαββάτῳ.

17 Ὁ δὲ Ἰησοῦς ἀπεκρίνατο αὐτοῖς· Ὁ Πατὴρ μου ἕως ἄρτι ἐργάζεται, καὶ ἐγὼ ἐργάζομαι.

18 Διὰ τοῦτο οὖν μᾶλλον ἐξήτουν αὐτὸν οἱ Ἰουδαῖοι ἀποκτεῖναι, ὅτι οὐ μόνον ἔλυε τὸ σάββατον, ἀλλὰ καὶ Πατέρα ἴδιον ἔλεγε τὸν Θεόν, ἴσον ἑαυτὸν ποιῶν τῷ Θεῷ.

19 Ἀπεκρίνατο οὖν ὁ Ἰησοῦς καὶ εἶπεν αὐτοῖς· Ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν, οὐ δύναται ὁ Υἱὸς ποιεῖν ἀφ' ἑαυτοῦ οὐδὲν, ἐὰν μὴ τι βλέπῃ τὸν Πατέρα ποιοῦντα· ἃ γὰρ ἂν ἐκεῖνος ποιῇ, ταῦτα καὶ ὁ Υἱὸς ὁμοίως ποιεῖ.

20 Ὁ γὰρ Πατὴρ φιλεῖ τὸν Υἱόν, καὶ πάντα δείκνυσιν αὐτῷ, ἃ αὐτὸς ποιεῖ· καὶ μεῖζονα τούτων δείξει αὐτῷ ἔργα, ἵνα ὑμεῖς θαναμάξητε.

21 Ὡσπερ γὰρ ὁ Πατὴρ ἐγείρει τοὺς νεκροὺς καὶ ζωοποιεῖ, οὕτω καὶ ὁ Υἱὸς οὓς θέλει ζωοποιεῖ.

22 Οὐδὲ γὰρ ὁ Πατὴρ κρίνει οὐδένα, ἀλλὰ τὴν κρίσιν πᾶσαν δέδωκε τῷ Υἱῷ·

23 Ἵνα πάντες τιμῶσι τὸν Υἱόν, καθὼς τιμῶσι τὸν Πατέρα. Ὁ μὴ τιμῶν τὸν Υἱόν, οὐ τιμᾷ τὸν Πατέρα τὸν πέμψαντα αὐτόν.

24 Ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ὅτι ὁ τὸν λόγον μου ἀκούων, καὶ πιστεύων

ἦτον πλήθος πολὺ εἰς τὸν τόπον ἐκεῖνον, ἐστράφη ἔξω.

14 Καὶ ὕστερα τὸν ἠῦρεν ὁ Ἰησοῦς εἰς τὸ ἱερὸν, καὶ εἶπεν εἰς αὐτόν· Ἴδου, ἔγινες ὅλος ὑγιηρός· μὴν ἀμαρτανῆς πλέον, διὰ νὰ μὴ σὲ γίνῃ τίποτε χειρότερον.

15 Ὑπῆγεν ὁ ἄνθρωπος, καὶ εἶπεν εἰς τοὺς Ἰουδαίους ὅτι ὁ Ἰησοῦς ἦτον ὁ ὁποῖος τὸν ἔκαμεν ὑγιήρον.

16 Καὶ διὰ ταύτην τὴν ἀφορμὴν κατέτρεχον τὸν Ἰησοῦν οἱ Ἰουδαῖοι, καὶ ἐγυρευον νὰ τὸν σκοτώσωσιν, διότι τὸ σάββατον ἔκαμεν ταῦτα.

17 Καὶ ὁ Ἰησοῦς τοὺς ἀπεκρίθη· Ὁ Πατὴρ μου ἐργάζεται ἕως τῶρα, καὶ ἐργάζομαι καὶ ἐγώ.

18 Διὰ τοῦτο λοιπὸν περισσότερον ἐξήτουν οἱ Ἰουδαῖοι νὰ τὸν σκοτώσωσι, διότι ὅχι μόνον ἔλυε τὸ σάββατον, ἀλλὰ καὶ Πατέρα ἴδιον ἔλεγε τὸν Θεόν, κάμνων τὸν ἑαυτὸν τοῦ ἴσου μὲ τὸν Θεόν.

19 Ἀπεκρίθη λοιπὸν ὁ Ἰησοῦς καὶ τοὺς εἶπε· Βέβαια βέβαια σᾶς λέγω, δὲν δύναται ὁ Υἱὸς νὰ κάμνῃ τίποτε ἀπὸ ἑαυτοῦ τοῦ, ἀν δὲν βλέπῃ τὸν Πατέρα νὰ τὸ κάμνῃ· διότι ὅσα κάμνει ἐκεῖνος, αὐτὰ ὁμοίως κάμνει καὶ ὁ Υἱός.

20 Διότι ὁ Πατὴρ ἀγαπᾷ τὸν Υἱόν, καὶ τὸν δείχνει ὅλα ἐκεῖνα τὰ ὁποῖα κάμνει αὐτός· καὶ μεγαλότερα ἀπὸ ταῦτα θέλει τὸν δείξει, διὰ νὰ θαναμάξητε σεῖς.

21 Διότι καθὼς ὁ Πατὴρ ἀνασταίνει τοὺς νεκροὺς καὶ τοὺς ζωοποιεῖ, οὕτω καὶ ὁ Υἱὸς ὁποῖους θέλει ζωοποιεῖ.

22 Διότι ὁ Πατὴρ δὲν κρίνει κανένα, ἀλλὰ ὅλην τὴν κρίσιν ἔδωκεν εἰς τὸν Υἱόν·

23 Διὰ νὰ τιμῶσιν ὅλοι τὸν Υἱόν, καθὼς τιμῶσι τὸν Πατέρα. Ὅποιος δὲν τιμᾷ τὸν Υἱόν, δὲν τιμᾷ τὸν Πατέρα ὁ ὁποῖος τὸν πέμψε.

24 Βέβαια βέβαια σᾶς λέγω, ὅτι ὁποῖος ἀκούει τὸν λόγον μου, καὶ πισ-

τῷ πέμψαντί με, ἔχει ζωὴν αἰώνιον, καὶ εἰς κρίσιν οὐκ ἔρχεται, ἀλλὰ μεταβέβηκεν ἐκ τοῦ θανάτου εἰς τὴν ζωὴν.

25 Ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ὅτι ἔρχεται ὥρα, καὶ νῦν ἐστίν, ὅτε οἱ νεκροὶ ἀκούονται τῆς φωνῆς τοῦ Υἱοῦ τοῦ Θεοῦ· καὶ οἱ ἀκούσαντες ζήσονται.

26 Ὡσπερ γὰρ ὁ Πατὴρ ἔχει ζωὴν ἐν ἑαυτῷ, οὕτως ἔδωκε καὶ τῷ Υἱῷ ζωὴν ἔχειν ἐν ἑαυτῷ.

27 Καὶ ἐξουσίαν ἔδωκεν αὐτῷ καὶ κρίσιν ποιεῖν, ὅτι Υἱὸς ἀνθρώπου ἐστί.

28 Μὴ θαυμάζετε τοῦτο· ὅτι ἔρχεται ὥρα, ἐν ἣ πάντες οἱ ἐν τοῖς μνημείοις ἀκούονται τῆς φωνῆς αὐτοῦ.

29 Καὶ ἐκπορεύονται, οἱ τὰ ἀγαθὰ ποιήσαντες, εἰς ἀνάστασιν ζωῆς· οἱ δὲ τὰ φυλὰ πρᾶξαντες, εἰς ἀνάστασιν κρίσεως.

30 Οὐ δύναμαι ἐγὼ ποιεῖν ἅπ' ἑμαυτοῦ οὐδέν· καθὼς ἀκούω, κρίνω· καὶ ἡ κρίσις ἡ ἐμὴ δικαία ἐστίν· ὅτι οὐ ζητῶ τὸ θέλημα τὸ ἐμὸν, ἀλλὰ τὸ θέλημα τοῦ πέμψαντός με Πατρός.

31 Ἐὰν ἐγὼ μαρτυρῶ περὶ ἑμαυτοῦ, ἡ μαρτυρία μου οὐκ ἐστίν ἀληθής.

32 Ἄλλος ἐστίν ὁ μαρτυρῶν περὶ ἐμοῦ· καὶ οἶδα ὅτι ἀληθής ἐστίν ἡ μαρτυρία, ἣν μαρτυρεῖ περὶ ἐμοῦ.

33 Ὑμεῖς ἀπεστάλκατε πρὸς Ἰωάννην, καὶ μεμαρτύρηκε τῇ ἀληθείᾳ.

34 Ἐγὼ δὲ οὐ παρὰ ἀνθρώπου τὴν μαρτυρίαν λαμβάνω· ἀλλὰ ταῦτα λέγω, ἵνα ὑμεῖς σωθῆτε.

35 Ἐκεῖνος ἦν ὁ λύχνος ὁ καιόμενος καὶ φάινων· ὑμεῖς δὲ ἠθελήσατε ἀγαλλιασθῆναι πρὸς ὥραν ἐν τῷ φωτὶ αὐτοῦ.

36 Ἐγὼ δὲ ἔχω τὴν μαρτυρίαν μείζω τοῦ Ἰωάννου· τὰ γὰρ ἔργα αὐ-

στεύει εἰς ἐκεῖνον ὁ ὁποῖός με ἔπεμψεν, ἔχει ζωὴν αἰώνιον, καὶ δὲν ἔρχεται εἰς τὴν κρίσιν, ἀλλὰ μετέβη ἀπὸ τὸν θάνατον εἰς τὴν ζωὴν.

25 Βέβαια βέβαια σὰς λέγω, ὅτι ἔρχεται ὥρα, καὶ τώρα εἶναι, ὅταν οἱ νεκροὶ θέλουσιν ἀκούσει τῆς φωνῆς τοῦ Υἱοῦ τοῦ Θεοῦ· καὶ ὅσοι τὴν ἀκούσωσι θέλουσι ζήσει.

26 Διότι καθὼς ὁ Πατὴρ ἔχει ζωὴν εἰς τὸν ἑαυτόν του, οὕτως ἔδωκε καὶ εἰς τὸν Υἱὸν νὰ ἔχη ζωὴν εἰς τὸν ἑαυτόν του.

27 Καὶ ἔδωκεν εἰς αὐτὸν ἐξουσίαν καὶ νὰ κάμνη κρίσιν, διότι εἶναι Υἱὸς ἀνθρώπου.

28 Μὴ θαυμάζετε τοῦτο· διότι ἔρχεται ὥρα, εἰς τὴν ὁποίαν ὅλοι ὅσοι εἶναι εἰς τὰ μνημεία θέλουσιν ἀκούσει τὴν φωνὴν του.

29 Καὶ θέλουσιν ἐβγῇ ἔξω, ἐκεῖνοι οἱ ὁποῖοι ἔκαμν τὰ ἀγαθὰ, εἰς τὴν ἀνάστασιν τῆς ζωῆς· καὶ ἐκεῖνοι οἱ ὁποῖοι ἔκαμν τὰ κακὰ, εἰς τὴν ἀνάστασιν τῆς κατακρίσεως.

30 Δὲν δύναμαι ἐγὼ νὰ κάμνω ἅπὸ ἑαυτόν μου τίποτε· καθὼς ἀκούω, κρίνω· καὶ ἡ κρίσις μου εἶναι δικαία· διότι δὲν ζητῶ τὸ θέλημα τὸ ἰδικόν μου, ἀλλὰ τὸ θέλημα τοῦ Πατρός μου ὁ ὁποῖός με ἔπεμψεν.

31 Ἄν ἐγὼ μαρτυρῶ διὰ ἑαυτόν μου, ἡ μαρτυρία μου δὲν εἶναι ἀληθινή.

32 Ἄλλος εἶναι ὁ ὁποῖός μαρτυρεῖ διὰ ἐμέ· καὶ ἠξέφυρ' ὅτι ἀληθινὴ εἶναι ἡ μαρτυρία, τὴν ὁποίαν μαρτυρεῖ δι' ἐμέ.

33 Σεῖς ἐστείλετε εἰς τὸν Ἰωάννην, καὶ ἐκεῖνος ἐμαρτύρησε τὴν ἀλήθειαν.

34 Καὶ ἐγὼ δὲν πέρνω ἀπὸ ἀνθρώπου τὴν μαρτυρίαν· ἀλλὰ σὰς λέγω ταῦτα, διὰ νὰ σωθῆτε σεῖς.

35 Ἐκεῖνος ἦτον ὁ λύχνος ὁ ὁποῖός ἐκαίετο καὶ ἔφεγγε· καὶ σεῖς ἠθελήσατε πρὸς ὥραν νὰ χαρῆτε εἰς τὸ φῶς του.

36 Ἐγὼ ὅμως ἔχω μαρτυρίαν μεγαλύτεραν τοῦ Ἰωάννου· διότι τὰ ἔργα

ἔδωκέ μοι ὁ Πατήρ ἵνα τελειώσω αὐτά, αὐτὰ τὰ ἔργα ἃ ἐγὼ ποιῶ, μαρτυρεῖ περὶ ἐμοῦ, ὅτι ὁ Πατήρ με ἀπέσταλκε.

37 Καὶ ὁ πέμψας με Πατήρ αὐτὸς μεμαρτύρηκε περὶ ἐμοῦ. Οὔτε φωνὴν αὐτοῦ ἀκηκόατε πώποτε, οὔτε εἶδος αὐτοῦ ἑωράκατε.

38 Καὶ τὸν λόγον αὐτοῦ οὐκ ἔχετε μένοντα ἐν ὑμῖν· ὅτι ὃν ἀπέστειλεν ἐκεῖνος, τούτῳ ὑμεῖς οὐ πιστεύετε.

39 Ἐρευνᾶτε τὰς γραφάς, ὅτι ὑμεῖς δοκεῖτε ἐν αὐταῖς ζωὴν αἰώνιον ἔχειν· καὶ ἐκεῖναί εἰσιν αἱ μαρτυροῦσαι περὶ ἐμοῦ.

40 Καὶ οὐ θέλετε ἔλθειν πρὸς με, ἵνα ζωὴν ἔχητε.

41 Δόξαν παρὰ ἀνθρώπων οὐ λαμβάνω·

42 Ἀλλ' ἐγνώκα ὑμᾶς, ὅτι τὴν ἀγάπην τοῦ Θεοῦ οὐκ ἔχετε ἐν ἑαυτοῖς.

43 Ἐγὼ ἐλήλυθα ἐν τῷ ὀνόματι τοῦ Πατρὸς μου, καὶ οὐ λαμβάνετε με· ἐὰν ἄλλος ἔλθῃ ἐν τῷ ὀνόματι τῷ ἰδίῳ, ἐκεῖνον λήψεσθε.

44 Πῶς δύνασθε ὑμεῖς πιστεῦσαι, δόξαν παρὰ ἀλλήλων λαμβάνοντες, καὶ τὴν δόξαν τὴν παρὰ τοῦ μόνου Θεοῦ οὐ ζητεῖτε;

45 Μὴ δοκεῖτε, ὅτι ἐγὼ κατηγορήσω ὑμῶν πρὸς τὸν Πατέρα· ἔστιν ὁ κατηγορῶν ὑμῶν, Μωσῆς, εἰς ὃν ὑμεῖς ἠλπίκατε.

46 Εἰ γὰρ ἐπιστεύετε Μωσῇ, ἐπιστεύετε ἂν ἐμοί· περὶ γὰρ ἐμοῦ ἐκεῖνος ἔγραψεν.

47 Εἰ δὲ τοῖς ἐκείνου γράμμασιν οὐ πιστεύετε, πῶς τοῖς ἐμοῖς ῥήμασι πιστεύετε;

τὰ ὁποῖα μὲ ἔδωκεν ὁ Πατήρ διὰ νὰ τελειώσω, αὐτὰ τὰ ἔργα τὰ ὁποῖα κάμνω ἐγὼ, μαρτυροῦσι δι' ἐμέ, ὅτι ὁ Πατήρ με ἀπέστειλε.

37 Καὶ ὁ Πατήρ ὁ ὁποῖος μὲ ἐπέμψεν, αὐτὸς ἐμαρτύρησε δι' ἐμέ. Οὐδὲ τὴν φωνὴν τοῦ ἠκούσατε ποτὲ, οὐδὲ τὸ εἶδος τοῦ εἶδετε.

38 Καὶ τὸν λόγον τοῦ δὲν ἔχετε μένοντα εἰς σᾶς· διότι δὲν πιστεύετε εἰς τούτον, τὸν ὁποῖον ἐκεῖνος σᾶς ἔστειλεν.

39 Ἐξετάζετε τὰς γραφάς, ἐπειδὴ σεῖς λογιάζετε νὰ ἔχητε εἰς αὐτὰς ζωὴν αἰώνιον· καὶ ἐκεῖναί αἱ γραφαὶ εἶναι αἱ ὁποῖαι μαρτυροῦσι διὰ ἐμέ·

40 Καὶ σεῖς δὲν θέλετε νὰ ἔλθητε εἰς ἐμέ, διὰ νὰ ἔχητε ζωὴν.

41 Ἐγὼ δόξαν ἀπὸ ἀνθρώπων δὲν λαμβάνω·

42 Ἀλλὰ σᾶς ἐγνόρισα, ὅτι τὴν ἀγάπην τοῦ Θεοῦ δὲν ἔχετε εἰς τὸν ἑαυτὸν σας.

43 Ἐγὼ ἦλθα εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Πατρὸς μου, καὶ δὲν με δέχεσθε· ἐὰν ἔλθῃ ἄλλος εἰς τὸ ὄνομα τὸ ἰδικόν του, ἐκεῖνον θέλετε δεχθῆ.

44 Πῶς ἡμπορεῖτε σεῖς νὰ πιστεύσητε, ὅταν λαμβάνετε δόξαν ὁ εἰς ἀπὸ τὸν ἄλλον, καὶ τὴν δόξαν ἡ ὁποία εἶναι ἀπὸ τὸν μόνον Θεὸν δὲν γυρεύετε;

45 Μὴ λογιάζετε, ὅτι ἐγὼ θέλω σᾶς κατηγορήσει εἰς τὸν Πατέρα· εἶναι ὁ Μωϋσῆς ὁ ὁποῖος σᾶς κατηγορεῖ, εἰς τὸν ὁποῖον σεῖς ἐλπίζετε.

46 Διότι ἐὰν ἐπιστεύετε εἰς τὸν Μωϋσῆν, ἠθέλετε πιστεύσει καὶ εἰς ἐμέ· διότι ἐκεῖνος διὰ ἐμέ ἔγραψε.

47 Καὶ ἀνίσως καὶ ἐκεῖνον τὰ γράμματα δὲν πιστεύητε, πῶς θέλετε πιστεύσει τὰ ἰδικὰ μου λόγια;

Κεφ. ε'. VI.

ΜΕΤΑ ταῦτα ἀπῆλθεν ὁ Ἰησοῦς πέραν τῆς θαλάσσης τῆς Γαλιλαίας, τῆς Τιβεριάδος·

Κεφ. ε'. VI.

ΚΑΙ ὕστερον ἀπὸ ταῦτα ὑπῆγεν ὁ Ἰησοῦς πέραν ἀπὸ τὴν θάλασσαν τῆς Γαλιλαίας, τῆς Τιβεριάδος·

2 Καὶ ἠκολούθει αὐτῷ ὄχλος πολλὺς, ὅτι ἐώραν αὐτοῦ τὰ σημεῖα ἃ ἐποίει ἐπὶ τῶν ἀσθενούντων.

3 Ἀνῆλθε δὲ εἰς τὸ ὄρος ὁ Ἰησοῦς, καὶ ἐκεῖ ἐκάθητο μετὰ τῶν μαθητῶν αὐτοῦ.

4 Ἦν δὲ ἐγγὺς τὸ πάσχα, ἡ ἐορτὴ τῶν Ἰουδαίων.

5 Ἐπάρας οὖν ὁ Ἰησοῦς τοὺς ὀφθαλμοὺς, καὶ θεασάμενος ὅτι πολλὸς ὄχλος ἔρχεται πρὸς αὐτὸν, λέγει πρὸς τὸν Φίλιππον· Πόθεν ἀγοράσωμεν ἄρτους, ἵνα φάγωσιν οὗτοι;

6 (Τοῦτο δὲ ἔλεγε πειράζων αὐτόν· αὐτὸς γὰρ ᾔδει τί ἐμελλε ποιεῖν.)

7 Ἀπεκρίθη αὐτῷ Φίλιππος· Διακοσίαν δηναρίων ἄρτοι οὐκ ἀρκοῦσιν αὐτοῖς, ἵνα ἕκαστος αὐτῶν βραχὺ τι λάβῃ.

8 Λέγει αὐτῷ εἰς ἐκ τῶν μαθητῶν αὐτοῦ, Ἀνδρέας ὁ ἀδελφὸς Σίμωνος Πέτρου·

9 Ἔστι παιδάριον ἐν ᾧδε ὃ ἔχει πέντε ἄρτους κριθίνους καὶ δύο ὀψάρια· ἀλλὰ ταῦτα τί ἐστιν εἰς τοσούτους;

10 Εἶπε δὲ ὁ Ἰησοῦς· Ποιήσατε τοὺς ἀνθρώπους ἀναπεσεῖν. Ἦν δὲ χόρτος πολλὸς ἐν τῷ τόπῳ. Ἀνέπεσον οὖν οἱ ἄνδρες τὸν ἀριθμὸν ὥσπερ πεντακισχίλιοι.

11 Ἐλαβε δὲ τοὺς ἄρτους ὁ Ἰησοῦς, καὶ εὐχαριστήσας διέδωκε τοῖς μαθηταῖς, οἱ δὲ μαθηταὶ τοῖς ἀνακειμένοις· ὁμοίως καὶ ἐκ τῶν ὀψαρίων ὅσον ᾔβηλον.

12 Ὡς δὲ ἐνεπλήσθησαν, λέγει τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ· Συναγάγετε τὰ περισσεύοντα κλάσματα, ἵνα μὴ τι ἀπόληται.

13 Συνήγαγον οὖν, καὶ ἐγέμισαν δώδεκα κοφίνους κλασμάτων ἐκ τῶν πέντε ἄρτων τῶν κριθίνων, ἃ ἐπερίσσευσεν τοῖς βεβρεκόσιν.

14 Οἱ οὖν ἄνθρωποι ἰδόντες ὃ ἐποί-

2 Καὶ τὸν ἠκολούθει ὄχλος πολλὺς, διότι ἐβλεπον τὰ σημεῖα τὰ ὅποια ἔκαμνεν εἰς τοὺς ἀσθενημένους.

3 Καὶ ἀνέβη εἰς τὸ ὄρος ὁ Ἰησοῦς, καὶ ἐκεῖ ἐκάθετο μαζὶ μετὰ τοὺς μαθητάς του.

4 Καὶ ἦτον ἐγγὺς τὸ πάσχα, ἡ ἐορτὴ τῶν Ἰουδαίων.

5 Ἐσήκωσε λοιπὸν ὁ Ἰησοῦς τὰ ὀμμάτιά του, καὶ ἀφ' οὗ εἶδεν ὅτι πολλὸς λαὸς ἔρχεται εἰς αὐτόν, λέγει εἰς τὸν Φίλιππον· Ἀποποῦ νὰ ἀγοράσωμεν ψωμία, διὰ νὰ φάγωσιν οὗτοι;

6 (Καὶ τοῦτο εἶπεν δοκιμάζων αὐτόν· διότι αὐτὸς ᾔσχευε τί ἐμελλε νὰ κάμῃ.)

7 Τὸν ἀπεκρίθη ὁ Φίλιππος· Διακοσίαν δηναρίων ψωμία δὲν τοὺς φθάνει, διὰ νὰ παρῇ ὁ καθείς ἀπὸ κομματίου.

8 Τὸν λέγει εἰς ἀπὸ τοὺς μαθητάς του, Ἀνδρέας ὁ ἀδελφὸς τοῦ Σίμωνος τοῦ Πέτρου·

9 Εἶναι ἐδῶ ἐν παιδίῳ τὸ ὅποιον ἔχει πέντε ψωμία κριθάρια καὶ δύο ὀψάρια· ἀλλὰ τί εἶναι αὐτὰ εἰς τόσους ἀνθρώπους;

10 Καὶ ὁ Ἰησοῦς εἶπε· Κάμετε τοὺς ἀνθρώπους νὰ καθίσωσι. Καὶ εἰς ἐκείνον τὸν τόπον ἦτον πολὺ χορτάριον. Ἐκάθισαν λοιπὸν οἱ ἄνδρες ὡς πέντε χιλιάδες τὸν ἀριθμὸν.

11 Καὶ ἐπῆρε τὰ ψωμία ὁ Ἰησοῦς, καὶ εὐχαρίστησε καὶ τὰ ἐμοίρασεν εἰς τοὺς μαθητάς του, καὶ οἱ μαθηταὶ εἰς τοὺς καθεμένους· οὕτω καὶ ἀπὸ τῶν ὀψαρίων ὅσον ᾔβηλον.

12 Καὶ ἀφ' οὗ ἐχόρτασαν, λέγει εἰς τοὺς μαθητάς του· Μαζώξατε τὰ κομμάτια τὰ ὅποια ἐπερίσσευσαν, διὰ νὰ μὴ χαθῇ τίποτε.

13 Ἐμαζώξαν λοιπὸν, καὶ ἐγέμισαν δώδεκα κοφίνια κομμάτια ἀπὸ τῶν πέντε ψωμίων τὰ κρίθινα, τὰ ὅποια ἐπερίσσευσαν εἰς ἐκείνους οἱ ὅποιοι ἔφαγον.

14 Οἱ ἄνθρωποι λοιπὸν ἀφ' οὗ εἶδαν

ησε σημειῶν ὁ Ἰησοῦς, ἔλεγον· Ὅτι οὗτός ἐστιν ἀληθῶς ὁ προφήτης ὁ ἐρχόμενος εἰς τὸν κόσμον.

15 Ἰησοῦς οὖν γινούς, ὅτι μέλλουσιν ἔρχεσθαι καὶ ἀρπάξαι αὐτὸν ἵνα ποιήσωσιν αὐτὸν βασιλέα, ἀνεχώρησέ πάλιν εἰς τὸ ὄρος αὐτὸς μόνος.

16 Ὡς δὲ ὀψία ἐγένετο, κατέβησαν οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ ἐπὶ τὴν θάλασσαν·

17 Καὶ ἐμβάντες εἰς τὸ πλοῖον, ἤρχοντο πέραν τῆς θαλάσσης εἰς Καπερναούμ. Καὶ σκοτία ἦδη ἐγεγόνει, καὶ οὐκ ἐληλύθει πρὸς αὐτοὺς ὁ Ἰησοῦς·

18 Ἦ τε θάλασσα, ἀνέμου μεγάλου πνέοντος, διηγείρετο.

19 Ἐληλακότες οὖν ὡς σταδίους εἰκοσιπέντε ἢ τριάκοντα, θεωροῦσι τὸν Ἰησοῦν περιπατοῦντα ἐπὶ τῆς θαλάσσης, καὶ ἐγγὺς τοῦ πλοίου γινόμενον· καὶ ἐφοβήθησαν.

20 Ὁ δὲ λέγει αὐτοῖς· Ἐγώ εἰμι, μὴ φοβεῖσθε.

21 Ἦθελον οὖν λαβεῖν αὐτὸν εἰς τὸ πλοῖον· καὶ εὐθέως τὸ πλοῖον ἐγένετο ἐπὶ τῆς γῆς, εἰς ἣν ὑπῆγον.

22 Τῇ ἐπαύριον ὁ ὄχλος ὁ ἐστηκὼς πέραν τῆς θαλάσσης, ἰδὼν ὅτι πλοῖον ἄλλο οὐκ ἦν ἐκεῖ, εἰ μὴ ἐν ἐκείνῳ εἰς ὃ ἐνέβησαν οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ, καὶ ὅτι οὐ συνεισῆλθε τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ ὁ Ἰησοῦς εἰς τὸ πλοῖόν· ἀλλὰ μόνοι οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ ἀπῆλθον·

23 Ἀλλὰ δὲ ἦλθε πλοιάρια ἐκ Τιβεριάδος, ἐγγὺς τοῦ τόπου ὅπου ἔφαγον τὸν ἄρτον, εὐχαριστήσαντος τοῦ Κυρίου·

24 Ὅτε οὖν εἶδεν ὁ ὄχλος ὅτι Ἰησοῦς οὐκ ἔστιν ἐκεῖ, οὐδὲ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ, ἐνέβησαν καὶ αὐτοὶ εἰς τὰ πλοῖα, καὶ ἦλθον εἰς Καπερναοῦμ, ζητοῦντες τὸν Ἰησοῦν.

25 Καὶ εὐρόντες αὐτὸν πέραν τῆς

τὸ θάψμα τὸ ὁποῖον ἔκαμεν ὁ Ἰησοῦς, ἔλεγον· Οὗτος εἶναι ἀληθινὰ ὁ προφήτης ὁ ὁποῖος ἐμελλε νὰ ἔλθῃ εἰς τὸν κόσμον.

15 Ὅταν ἐγνώρισε λοιπὸν ὁ Ἰησοῦς, ὅτι μέλλουσι νὰ ἔλθωσι νὰ τὸν ἀρπάξωσι διὰ νὰ τὸν κάμωσι βασιλέα, ἀνεχώρησε πάλιν εἰς τὸ ὄρος αὐτὸς μόνος του.

16 Καὶ ὅταν ἐβραδύασε, κατέβησαν οἱ μαθηταὶ του εἰς τὴν θάλασσαν·

17 Καὶ ἐμβῆκαν εἰς τὸ πλοῖον, καὶ ἐπέρων πέραν ἀπὸ τὴν θάλασσαν εἰς τὴν Καπερναοῦμ. Καὶ ἦδη ἐσκοτεινίασε, καὶ ὁ Ἰησοῦς ἀκομὴ δὲν εἶχεν ὑπάγει εἰς αὐτούς·

18 Καὶ ἡ θάλασσα ἐσηκόνετο, διότι ἐφύσα μεγάλος ἄνεμος.

19 Λοιπὸν ἀφ' οὗ ἔκαμαν μὲ τὰ κοπία ὡς εἰκοσιπέντε ἢ τριάκοντα στάδια, βλέπουσι τὸν Ἰησοῦν ὅτι περιεπάτει ἐπάνω εἰς τὴν θάλασσαν, καὶ ἦλθεν ἐγγὺς εἰς τὸ πλοῖον· καὶ ἐφοβήθησαν.

20 Καὶ ὁ Ἰησοῦς τοὺς εἶπεν· Ἐγώ εἰμαι, μὴ φοβεῖσθε.

21 Ἦθελον λοιπὸν νὰ τὸν πάρωσιν εἰς τὸ πλοῖον· καὶ παρευθὺς τὸ πλοῖον εὐρέθη εἰς τὴν γῆν, ὅπου ὑπῆγον.

22 Καὶ τὴν ἄλλην ἡμέραν ὁ λαὸς ὁ ὁποῖος ἐστέκετο πέραν ἀπὸ τὴν θάλασσαν, ἐπειδὴ εἶδεν ὅτι ἄλλο πλοῖον δὲν ἦτον ἐκεῖ, παρὰ μόνον ἐκεῖνο εἰς τὸ ὁποῖον ἐμβῆκαν οἱ μαθηταὶ του, καὶ ὅτι δὲν ἐμβῆκε μαζὶ με τοὺς μαθητάς του ὁ Ἰησοῦς εἰς τὸ πλοῖόν· ἀλλὰ μόνοι οἱ μαθηταὶ του διέβησαν·

23 Ἦλθαν δὲ καὶ ἄλλα μικρὰ πλοῖα ἀπὸ τὴν Τιβεριάδα, ἐγγὺς εἰς τὸν τόπον ἐκεῖνον ὅπου, ἀφ' οὗ εὐχαρίστησεν ὁ Κύριος, ἔφαγον τὸ ψωμίον·

24 Ἀφ' οὗ λοιπὸν εἶδαν τὸ πλῆθος, ὅτι ὁ Ἰησοῦς δὲν εἶναι ἐκεῖ, οὐδὲ οἱ μαθηταὶ του, ἐμβῆκαν καὶ αὐτοὶ εἰς τὰ πλοῖα, καὶ ὑπῆγαν εἰς τὴν Καπερναοῦμ, γυρευόντες τὸν Ἰησοῦν.

25 Καὶ ἀφ' οὗ τὸν ἤυραν πέραν ἀπὸ

θαλασσης, εἶπον αὐτῷ· Ῥαββί, πότε ὤδε γέγονας;

26 Ἀπεκρίθη αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς καὶ εἶπεν· Ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ζητεῖτέ με οὐχ ὅτι εἰδότε σημεῖα, ἀλλ' ὅτι ἐφάγετε ἐκ τῶν ἄρτων, καὶ ἐχορτάσθητε.

27 Ἐργάζεσθε μὴ τὴν βρώσιν τὴν ἀπολλυμένην, ἀλλὰ τὴν βρώσιν τὴν μένουσαν εἰς ζωὴν αἰώνιον, ἣν ὁ Υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ὑμῖν δώσει· τοῦτον γὰρ ὁ Πατὴρ ἐσφράγισεν, ὁ Θεός.

28 Εἶπον οὖν πρὸς αὐτόν· Τί ποιοῦμεν, ἵνα ἐργαζώμεθα τὰ ἔργα τοῦ Θεοῦ;

29 Ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς καὶ εἶπεν αὐτοῖς· Τοῦτό ἐστι τὸ ἔργον τοῦ Θεοῦ, ἵνα πιστεύητε εἰς ὃν ἀπέστειλεν ἐκεῖνος.

30 Εἶπον οὖν αὐτῷ· Τί οὖν ποιεῖς σύ σημεῖον, ἵνα ἰδωμεν καὶ πιστεῦσωμέν σοι; τί ἐργάζῃ;

31 Οἱ πατέρες ἡμῶν τὸ μάννα ἐφαγον ἐν τῇ ἐρήμῳ, καθὼς ἐστι γεγραμμένον· Ἄρτον ἐκ τοῦ οὐρανοῦ ἔδωκεν αὐτοῖς φαγεῖν.

32 Εἶπεν οὖν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· Ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν, οὐ Μωσῆς δέδωκεν ὑμῖν τὸν ἄρτον ἐκ τοῦ οὐρανοῦ· ἀλλ' ὁ Πατὴρ μου δίδωσιν ὑμῖν τὸν ἄρτον ἐκ τοῦ οὐρανοῦ τὸν ἀληθινόν.

33 Ὁ γὰρ ἄρτος τοῦ Θεοῦ ἐστὶν ὁ καταβαίνων ἐκ τοῦ οὐρανοῦ, καὶ ζῶν διδούς τῷ κόσμῳ.

34 Εἶπον οὖν πρὸς αὐτόν· Κύριε, πάντοτε δὸς ἡμῖν τὸν ἄρτον τοῦτον.

35 Εἶπε δὲ αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· Ἐγὼ εἰμι ὁ ἄρτος τῆς ζωῆς· ὁ ἐρχόμενος πρὸς με, οὐ μὴ πεινάσῃ· καὶ ὁ πιστεύων εἰς ἐμέ, οὐ μὴ διψήσῃ πώποτε.

36 Ἀλλ' εἶπον ὑμῖν, ὅτι καὶ ἐωράκατέ με, καὶ οὐ πιστεύετε.

37 Πᾶν ὃ δίδωμι μοι ὁ Πατὴρ, πρὸς ἐμέ ἔχει· καὶ τὸν ἐρχόμενον πρὸς με,

τὴν θάλασσαν, τὸν εἶπαν· Διδάσκαλε, πότε ἦλθες ἐδῶ;

26 Ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς καὶ τοὺς εἶπε· Βέβαια βέβαια σὰς λέγω, με γυρεύετε ὅχι διότι εἰδότε σημεῖα, ἀλλὰ διότι ἐφάγετε ἀπὸ τὰ ψωμία, καὶ ἐχορτάσασθε.

27 Μὴ δουλεύετε διὰ τὴν τροφὴν ἣ ὁποία φθείρεται, ἀλλὰ διὰ τὴν τροφὴν ἣ ὁποία μένει εἰς τὴν ζωὴν τὴν αἰώνιον, τὴν ὁποίαν ὁ Υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου θέλει σὰς δώσει· διότι τοῦτον ὁ Πατὴρ ὁ Θεὸς ἐσφράγισεν.

28 Τὸν εἶπαν λοιπὸν· Τί νὰ κάμωμεν, διὰ νὰ κάμωμεν τὰ ἔργα τοῦ Θεοῦ;

29 Ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς καὶ τοὺς εἶπε· Τοῦτο εἶναι τὸ ἔργον τοῦ Θεοῦ, νὰ πιστεύητε εἰς ἐκεῖνον τὸν ὁποῖον ἐστειλεν αὐτός.

30 Εἶπαν εἰς αὐτόν· Τί σημεῖον λοιπὸν κάμνεις σύ, διὰ νὰ ἰδωμεν, καὶ νὰ σε πιστεύσωμεν; τί κάμνεις;

31 Οἱ πατέρες μας ἐφαγαν τὸ μάννα εἰς τὴν ἐρημον, καθὼς εἶναι γεγραμμένον· Ἄρτον ἀπὸ τὸν οὐρανὸν τοὺς ἔδωκε νὰ φάγωσι.

32 Καὶ ὁ Ἰησοῦς τοὺς εἶπε· Βέβαια βέβαια σὰς λέγω, ὅτι ὅχι ὁ Μωσῆς σὰς ἔδωκε τὸ ψωμίον ἀπὸ τὸν οὐρανόν· ἀλλὰ ὁ Πατὴρ μου σὰς δίδει τὸ ψωμίον τὸ ἀληθινὸν ἀπὸ τὸν οὐρανόν.

33 Διότι τὸ ψωμίον τοῦ Θεοῦ εἶναι ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον καταβαίνει ἀπὸ τὸν οὐρανόν, καὶ δίδει ζωὴν εἰς τὸν κόσμον.

34 Καὶ ἐκεῖνοι τὸν εἶπαν· Κύριε, δὸς μας πάντοτε τὸ ψωμίον τοῦτο.

35 Καὶ ὁ Ἰησοῦς τοὺς εἶπεν· Ἐγὼ εἰμι τὸ ψωμίον τῆς ζωῆς· ὅποιος ἔρχεται εἰς ἐμέ, δὲν θέλει πεινάσει· καὶ ὁποῖος πιστεύει εἰς ἐμέ, δὲν θέλει διψήσει ποτέ.

36 Ἀλλὰ σὰς εἶπα, ὅτι καὶ εἶδετέ με, καὶ δὲν πιστεύετε.

37 Ὅλον ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον με δίδει ὁ Πατὴρ, θέλει ἔλθει εἰς ἐμέ· καὶ ἐκεῖνον

οὐ μὴ ἐκβάλω ἔξω·

38 "Οτι καταβέβηκα ἐκ τοῦ οὐρανοῦ, οὐχ ἵνα ποιῶ τὸ θέλημα τὸ ἐμὸν, ἀλλὰ τὸ θέλημα τοῦ πέμψαντός με.

39 Τοῦτο δέ ἐστι τὸ θέλημα τοῦ πέμψαντός με Πατρός, ἵνα πᾶν ὃ δέδωκέ μοι, μὴ ἀπολέσω ἐξ αὐτοῦ, ἀλλὰ ἀναστήσω αὐτὸ ἐν τῇ ἐσχάτῃ ἡμέρᾳ.

40 Τοῦτο δέ ἐστι τὸ θέλημα τοῦ πέμψαντός με, ἵνα πᾶς ὁ θεωρῶν τὸν Υἱόν, καὶ πιστεύων εἰς αὐτόν, ἔχῃ ζωὴν αἰώνιον· καὶ ἀναστήσω αὐτὸν ἐγὼ τῇ ἐσχάτῃ ἡμέρᾳ.

41 Ἐγὼ γινώσκον οὖν οἱ Ἰουδαῖοι περὶ αὐτοῦ, ὅτι εἶπεν· Ἐγὼ εἰμι ὁ ἄρτος ὁ καταβάς ἐκ τοῦ οὐρανοῦ·

42 Καὶ ἔλεγον· Οὐχ οὗτός ἐστιν Ἰησοῦς ὁ υἱὸς Ἰωσήφ, οὗ ἡμεῖς οἴδαμεν τὸν πατέρα καὶ τὴν μητέρα; Πῶς οὖν λέγει οὗτος· "Οτι ἐκ τοῦ οὐρανοῦ καταβέβηκα;

43 Ἀπεκρίθη οὖν ὁ Ἰησοῦς καὶ εἶπεν αὐτοῖς· Μὴ γογγύζετε μετ' ἀλλήλων.

44 Οὐδεὶς δύναται ἐλθεῖν πρὸς με, ἐὰν μὴ ὁ Πατὴρ ὁ πέμψας με ἐλκύσῃ αὐτόν, καὶ ἐγὼ ἀναστήσω αὐτόν τῇ ἐσχάτῃ ἡμέρᾳ.

45 "Ἐστι γεγραμμένον ἐν τοῖς προφήταις· Καὶ ἔσονται πάντες διδασκοὶ τοῦ Θεοῦ. Πᾶς οὖν ὁ ἀκούσας παρὰ τοῦ Πατρὸς, καὶ μαθὼν, ἔρχεται πρὸς με.

46 Οὐχ ὅτι τὸν Πατέρα τίς ἑώρακεν, εἰ μὴ ὁ ὢν παρὰ τοῦ Θεοῦ· οὗτος ἑώρακε τὸν Πατέρα.

47 Ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ὁ πιστεύων εἰς ἐμέ, ἔχει ζωὴν αἰώνιον.

48 Ἐγὼ εἰμι ὁ ἄρτος τῆς ζωῆς.

49 Οἱ πατέρες ὑμῶν ἔφαγον τὸ μάννα ἐν τῇ ἐρήμῳ, καὶ ἀπέθανον·

ὁ ὁποῖος ἔρχεται εἰς ἐμέ, δὲν θέλω τὸν ἐβγάλει ἔξω·

38 Διότι ἐγὼ κατέβηκα ἀπὸ τὸν οὐρανόν, ὅχι νὰ κάμω τὸ θέλημα τὸ ἰδικόν μου, ἀλλὰ τὸ θέλημα ἐκείνου ὁ ὁποῖος με ἔπεμψε.

39 Καὶ τοῦτο εἶναι τὸ θέλημα τοῦ Πατρὸς ὁ ὁποῖος με ἔπεμψε, τὸ νὰ μὴ χάσω κἀνὲν ἀπ' ἐκείνα τὰ ὅποια με ἔδωκεν, ἀλλὰ νὰ τὸ ἀναστήσω εἰς τὴν ὑστερῶν ἡμέραν.

40 Διότι τοῦτο εἶναι τὸ θέλημα ἐκείνου ὁ ὁποῖος με ἔπεμψεν, ὅτι καθεὶς ὁ ὁποῖος βλέπει τὸν Υἱόν καὶ πιστεύει εἰς αὐτόν, νὰ ἔχῃ ζωὴν αἰώνιον· καὶ ἐγὼ θέλω τὸν ἀναστήσει εἰς τὴν ὑστερινὴν ἡμέραν.

41 Ἐγὼ γινώσκον λοιπὸν οἱ Ἰουδαῖοι δι' αὐτόν, διότι εἶπεν· Ἐγὼ εἰμαι ὁ ἄρτος, ὁ ὁποῖος κατέβη ἀπὸ τὸν οὐρανόν·

42 Καὶ ἔλεγον· Δὲν εἶναι οὗτος ὁ Ἰησοῦς ὁ υἱὸς τοῦ Ἰωσήφ, τοῦ ὁποίου ἡμεῖς ἠξέυρομεν τὸν πατέρα καὶ τὴν μητέρα; Πῶς λοιπὸν λέγει οὗτος· "Οτι ἀπὸ τὸν οὐρανόν κατέβηκα;

43 Ἀπεκρίθη λοιπὸν ὁ Ἰησοῦς καὶ τοὺς εἶπε· Μὴ γογγύζετε ἀνάμεσόν σας.

44 Κἀνεὶς δὲν δύναται νὰ ἔλθῃ εἰς ἐμέ, ἀνίσως καὶ ὁ Πατὴρ ὁ ὁποῖος με ἔστειλε δὲν τὸν σύρῃ, καὶ ἐγὼ θέλω τὸν ἀναστήσει εἰς τὴν ὑστερινὴν ἡμέραν.

45 Εἶναι γεγραμμένον εἰς τοὺς προφήτας· Καὶ ὅλοι θέλουσι γίνε διδασκοὶ τοῦ Θεοῦ. Καθεὶς τὸ λοιπὸν, ὁ ὁποῖος ἀκούσῃ ἀπὸ τὸν Πατέρα καὶ μάθῃ, ἔρχεται πρὸς ἐμέ.

46 "Οχι ὅτι κἀνεὶς εἶδε τὸν Πατέρα, παρὰ ἐκεῖνος ὁ ὁποῖος εἶναι ἀπὸ τὸν Θεόν· οὗτος εἶδε τὸν Πατέρα.

47 Βέβαια βέβαια σᾶς λέγω, ὅτι ὁποῖος πιστεύει εἰς ἐμέ, ἔχει ζωὴν αἰώνιον.

48 Ἐγὼ εἰμαι τὸ ψωμίον τῆς ζωῆς.

49 Οἱ πατέρες σας ἔφαγον τὸ μάννα εἰς τὴν ἐρημον, καὶ ἀπέθανον·

50 Οὗτός ἐστιν ὁ ἄρτος ὁ ἐκ τοῦ οὐρανοῦ καταβαίνων, ἵνα τις ἐξ αὐτοῦ φάγῃ καὶ μὴ ἀποθάνῃ.

51 Ἐγὼ εἰμὶ ὁ ἄρτος ὁ ζῶν, ὁ ἐκ τοῦ οὐρανοῦ καταβάς· ἐάν τις φάγῃ ἐκ τούτου τοῦ ἄρτου, ζήσεται εἰς τὸν αἰῶνα· καὶ ὁ ἄρτος δὲ ὃν ἐγὼ δώσω, ἡ σὰρξ μου ἐστίν, ἣν ἐγὼ δώσω ὑπὲρ τῆς τοῦ κόσμου ζωῆς.

52 Ἐμάχοντο οὖν πρὸς ἀλλήλους οἱ Ἰουδαῖοι, λέγοντες· Πῶς δύναται οὗτος ἡμῖν δοῦναι τὴν σάρκα φαγεῖν;

53 Εἶπεν οὖν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· Ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ἐὰν μὴ φάγητε τὴν σάρκα τοῦ Υἱοῦ τοῦ ἀνθρώπου, καὶ πίνητε αὐτοῦ τὸ αἷμα, οὐκ ἔχετε ζωὴν ἐν ἑαυτοῖς.

54 Ὁ τρώγων μου τὴν σάρκα, καὶ πίνων μου τὸ αἷμα, ἔχει ζωὴν αἰώνιον· καὶ ἐγὼ ἀναστήσω αὐτὸν τῇ ἐσχάτῃ ἡμέρᾳ.

55 Ἦ γὰρ σὰρξ μου ἀληθῶς ἐστι βρωσίς, καὶ τὸ αἷμά μου ἀληθῶς ἐστι πόσις.

56 Ὁ τρώγων μου τὴν σάρκα, καὶ πίνων μου τὸ αἷμα, ἐν ἐμοὶ μένει, καὶ ἐγὼ ἐν αὐτῷ.

57 Καθὼς ἀπέστείλε με ὁ ζῶν Πατήρ, καὶ ἐγὼ ζῶ διὰ τὸν Πατέρα· καὶ ὁ τρώγων με, κακεῖνος ζήσεται δι' ἐμέ.

58 Οὗτός ἐστιν ὁ ἄρτος ὁ ἐκ τοῦ οὐρανοῦ καταβάς· οὐ καθὼς ἔφαγον οἱ πατέρες ὑμῶν τὸ μάννα, καὶ ἀπέθανον· ὁ τρώγων τούτον τὸν ἄρτον, ζήσεται εἰς τὸν αἰῶνα.

59 Ταῦτα εἶπεν ἐν συναγωγῇ, διδάσκων ἐν Καπερναούμ.

60 Πολλοὶ οὖν ἀκούσαντες ἐκ τῶν μαθητῶν αὐτοῦ, εἶπον· Σκληρὸς ἐστὶν οὗτος ὁ λόγος· τίς δύναται αὐτοῦ ἀκοῦειν;

61 Εἰδὼς δὲ ὁ Ἰησοῦς ἐν ἑαυτῷ ὅτι γογγύζουσιν περὶ τούτου οἱ μαθηταί

50 Τοῦτο εἶναι τὸ ψωμίον τὸ ὁποῖον καταβαίνει ἀπὸ τὸν οὐρανόν, διὰ τὴν μὴ ἀποθάνειν ὅποιος τὸ φάγῃ.

51 Ἐγὼ εἰμὶ τὸ ψωμίον τὸ ζωντανόν, τὸ ὁποῖον κατέβη ἀπὸ τὸν οὐρανόν· καὶ ὅποιος φάγῃ ἀπὸ τούτου τὸ ψωμίον, θέλει ζῆσαι εἰς τὸν αἰῶνα· καὶ τὸ ψωμίον τὸ ὁποῖον θέλω δώσει ἐγὼ, εἶναι ἡ σὰρξ μου, τὴν ὁποίαν ἐγὼ θέλω δώσει διὰ τὴν ζωὴν τοῦ κόσμου.

52 Ἐμάχοντο λοιπὸν ἀναμέσῳ των οἱ Ἰουδαῖοι, καὶ ἔλεγον· Πῶς ἡμπορεῖ οὗτος νὰ μᾶς δώσῃ τὴν σάρκα του νὰ τὴν φάγωμεν;

53 Τοὺς εἶπε λοιπὸν ὁ Ἰησοῦς· Βέβαια βέβαια σὰς λέγω, ἐὰν δὲν φάγητε τὴν σάρκα τοῦ Υἱοῦ τοῦ ἀνθρώπου, καὶ δὲν πίνητε τὸ αἷμά του, δὲν ἔχετε ζωὴν εἰς τὸν ἑαυτὸν σας.

54 Ὅποιος τρώγει τὴν σάρκα μου, καὶ πίνει τὸ αἷμα μου, ἔχει ζωὴν αἰώνιον· καὶ ἐγὼ θέλω τὸν ἀναστήσει εἰς τὴν ὑστερίνην ἡμέραν.

55 Διότι ἡ σὰρξ μου εἶναι ἀληθινὸν φαγητόν, καὶ τὸ αἷμά μου εἶναι ἀληθινὸν ποτόν.

56 Ὅποιος τρώγει τὴν σάρκα μου, καὶ πίνει τὸ αἷμα μου, μένει εἰς ἐμέ, καὶ ἐγὼ εἰς αὐτόν.

57 Καθὼς ὁ ζῶν Πατήρ με ἀπέστειλε, καὶ ἐγὼ ζῶ διὰ τὸν Πατέρα· οὕτω καὶ ἐκεῖνος ὁ ὁποῖος με τρώγει, θέλει ζῆσαι καὶ ἐκεῖνος δι' ἐμέ.

58 Οὗτος εἶναι ὁ ἄρτος ὁ ὁποῖος κατέβη ἀπὸ τὸν οὐρανόν· ὅχι καθὼς ἔφαγον οἱ πατέρες σας τὸ μάννα, καὶ ἀπέθανον· ἐκεῖνος ὁ ὁποῖος τρώγει τοῦτο τὸ ψωμίον, θέλει ζῆσαι εἰς τὸν αἰῶνα.

59 Ταῦτα εἶπεν εἰς τὴν συναγωγὴν, διδάσκων εἰς τὴν Καπερναούμ.

60 Πολλοὶ λοιπὸν ἀπὸ τῶν μαθητῶν του οἱ ὁποῖοι ἤκουσαν τούτου τὸν λόγον, εἶπαν· Σκληρὸς εἶναι οὗτος ὁ λόγος· τίς ἡμπορεῖ νὰ τὸν ἀκοῦῃ;

61 Καὶ ὁ Ἰησοῦς γνωρίζων εἰς τὸν ἑαυτόν του ὅτι γογγύζουσιν οἱ μα-

αὐτοῦ, εἶπεν αὐτοῖς· Τοῦτο ὑμᾶς
σκανδαλίζει;

62 Ἐάν οὖν θεωρῆτε τὸν Υἱὸν τοῦ
ἀνθρώπου ἀναβαίνοντα ὅπου ἦν τὸ
πρότερον;

63 Τὸ πνεῦμά ἐστι τὸ ζωοποιῶν,
ἡ σὰρξ οὐκ ὠφελεῖ οὐδέν· τὰ ῥήματα
ἃ ἐγὼ λαλῶ ὑμῖν, πνεῦμά ἐστι καὶ
ζωή ἐστιν.

64 Ἀλλ' εἰσὶν ἐξ ὑμῶν τινες οἱ οὐ
πιστεύουσιν. Ἦδει γὰρ ἐξ ἀρχῆς ὁ
Ἰησοῦς, τινες εἰσὶν οἱ μὴ πιστευόντες,
καὶ τίς ἐστιν ὁ παραδώσων αὐτόν.

65 Καὶ ἔλεγε· Διὰ τοῦτο εἶρηκα
ὑμῖν, ὅτι οὐδεὶς δύναται ἔλθειν πρὸς
με, ἐὰν μὴ ἡ δεδομένον αὐτῷ ἐκ τοῦ
Πατρὸς μου.

66 Ἐκ τούτου πολλοὶ ἀπῆλθον τῶν
μαθητῶν αὐτοῦ εἰς τὰ ὀπίσω, καὶ
οὐκέτι μετ' αὐτοῦ περιεπάτουν.

67 Εἶπεν οὖν ὁ Ἰησοῦς τοῖς δώδεκα·
Μὴ καὶ ὑμεῖς θέλετε ὑπάγειν;

68 Ἀπεκρίθη οὖν αὐτῷ Σίμων Πέ-
τρος· Κύριε, πρὸς τίνα ἀπελευσό-
μεθα; ῥήματα ζωῆς αἰωνίου ἔχεις·

69 Καὶ ἡμεῖς πεπιστεύκαμεν καὶ
ἐγνώκαμεν ὅτι σὺ εἶ ὁ Χριστὸς, ὁ
Υἱὸς τοῦ Θεοῦ τοῦ ζῶντος.

70 Ἀπεκρίθη αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· Οὐκ
ἐγὼ ὑμᾶς τοὺς δώδεκα ἐξελεξάμην,
καὶ ἐξ ὑμῶν εἰς διάβολός ἐστιν;

71 Ἐλεγε δὲ τὸν Ἰούδαν Σίμωνος
Ἰσκαριώτην· οὗτος γὰρ ἡμελλεν αὐ-
τὸν παραδιδόναι, εἰς ὃν ἐκ τῶν δώ-
δεκα.

Κεφ. 5'. VII.

ΚΑΙ περιεπάτει ὁ Ἰησοῦς μετὰ ταῦτα
ἐν τῇ Γαλιλαίᾳ· οὐ γὰρ ἤθελεν ἐν
τῇ Ἰουδαίᾳ περιπατεῖν, ὅτι ἐξήτουν
αὐτὸν οἱ Ἰουδαῖοι ἀποκτείνειν.

2 Ἦν δὲ ἐγγὺς ἡ ἐορτὴ τῶν Ἰου-
δαίων, ἡ σκηνοπηγία.

θηταὶ τοῦ διὰ τούτων τὸν λόγον,
τοὺς εἶπε· Τοῦτο σᾶς σκανδαλίζει;

62 Ἄν λοιπὸν ἠθέλετε ἰδῆν τὸν Υἱὸν
τοῦ ἀνθρώπου νὰ ἀναβαίνειν ἐκεῖ ὅπου
ἦτον εἰς τὴν ἀρχήν;

63 Τὸ πνεῦμα εἶναι ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον
ζωοποιεῖ, ἡ σὰρξ δὲν ὠφελεῖ τίποτε·
τὰ λόγια τὰ ὅποια σᾶς λαλῶ ἐγὼ,
εἶναι πνεῦμα καὶ ζωή.

64 Ἀλλὰ εἶναι ἀπὸ σᾶς κάποιοι οἱ
ὁποῖοι δὲν πιστεύουσι. Διότι ὁ Ἰησοῦς
ἤξευρεν ἀπὸ τὴν ἀρχήν, ποιοὶ εἶναι
ἐκεῖνοι, οἱ ὁποῖοι δὲν πιστεύουσι, καὶ
ποῖος εἶναι ἐκεῖνος, ὁ ὁποῖος ἔμελλε νὰ
τὸν παραδώσῃ.

65 Καὶ ἔλεγε· Διὰ τοῦτο σᾶς εἶπα,
ὅτι κανεὶς δὲν δύναται νὰ ἔλθῃ εἰς
ἐμέ, ἂν δὲν ἦναι δεδομένον εἰς αὐτόν
ἀπὸ τὸν Πατέρα μου.

66 Ἀπὸ τούτου πολλοὶ ἀπὸ τοὺς
μαθητάς του ἐγύρισαν ὀπίσω, καὶ
πλέον δὲν περιεπάτουν με αὐτόν.

67 Εἶπε λοιπὸν ὁ Ἰησοῦς εἰς τοὺς
δώδεκα· Μήπως θέλετε καὶ σεῖς νὰ
πηγαίνητε;

68 Ὁ Σίμων Πέτρος τὸν ἀπεκρίθη·
Κύριε, εἰς τίνα τὰ ὑπάγωμεν; σὺ
ἔχεις λόγια ζωῆς αἰωνίου·

69 Καὶ ἡμεῖς ἐπιστεύσαμεν καὶ
ἐγνωρίσαμεν ὅτι σὺ εἶσαι ὁ Χριστὸς,
ὁ Υἱὸς τοῦ Θεοῦ τοῦ ζῶντος.

70 Καὶ ὁ Ἰησοῦς τοὺς ἀπεκρίθη·
Δὲν ἐδιάλεξα ἐγὼ σᾶς τοὺς δώδεκα,
καὶ εἰς ἀπὸ σᾶς εἶναι διάβολος;

71 Καὶ τοῦτο ἔλεγε διὰ τὸν Ἰούδαν
τὸν υἱὸν τοῦ Σίμωνος τὸν Ἰσκαριώτην·
διότι ἐκεῖνος ἔμελλε νὰ τὸν παραδώσῃ,
ὁ ὁποῖος ἦτον εἰς ἀπὸ τοὺς δώδεκα.

Κεφ. 5'. VII.

ΚΑΙ ὕστερον ἀπὸ ταῦτα περιεπάτει
ὁ Ἰησοῦς εἰς τὴν Γαλιλαίαν· διότι
δὲν ἤθελε νὰ περιπατῇ εἰς τὴν Ἰου-
δαίαν, διότι τὸν ἐξήτουν οἱ Ἰουδαῖοι
νὰ τὸν φονεύσωσι.

2 Καὶ ἡ ἐορτὴ τῶν Ἰουδαίων τῆς
σκηνοπηγίας ἦτον ἐγγύς.

3 Εἶπον οὖν πρὸς αὐτὸν οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ· Μετάβηθι ἐντεῦθεν, καὶ ὑπάγε εἰς τὴν Ἰουδαίαν, ἵνα καὶ οἱ μαθηταὶ σου θεωρήσωσι τὰ ἔργα σου ἃ ποιεῖς.

4 Οὐδὲς γὰρ ἐν κρυπτῷ τι ποιεῖ, καὶ ζητεῖ αὐτὸς ἐν παρρησίᾳ εἶναι· εἰ τὰῦτα ποιεῖς, φανέρωσον σεαυτὸν τῷ κόσμῳ.

5 Οὐδὲ γὰρ οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ ἐπίστευον εἰς αὐτόν.

6 Λέγει οὖν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· Ὁ καιρὸς ὁ ἔρως οὕτω πάρεστιν· ὁ δὲ καιρὸς ὁ ὑμέτερος πάντοτε ἔστιν ἑτοίμος.

7 Οὐ δύναται ὁ κόσμος μισεῖν ὑμᾶς· ἐμὲ δὲ μισεῖ, ὅτι ἐγὼ μαρτυρῶ περὶ αὐτοῦ, ὅτι τὰ ἔργα αὐτοῦ πονηρὰ ἔστιν.

8 Ὑμεῖς ἀνάβητε εἰς τὴν ἑορτὴν ταύτην· ἐγὼ οὐπω ἀναβαίνω εἰς τὴν ἑορτὴν ταύτην, ὅτι ὁ καιρὸς ὁ ἔμῳ οὕτω πεπληρωται.

9 Ταῦτα δὲ εἰπὼν αὐτοῖς, ἔμεινεν ἐν τῇ Γαλιλαίᾳ.

10 Ὡς δὲ ἀνέβησαν οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ, τότε καὶ αὐτὸς ἀνέβη εἰς τὴν ἑορτὴν, οὐ φανερώς, ἀλλ' ὡς ἐν κρυπτῷ.

11 Οἱ οὖν Ἰουδαῖοι ἐζήτουν αὐτὸν ἐν τῇ ἑορτῇ, καὶ ἔλεγον· Πού ἐστιν ἐκεῖνος;

12 Καὶ γογγυσμὸς πολὺς περὶ αὐτοῦ ἦν ἐν τοῖς ὄχλοις· οἱ μὲν ἔλεγον, Ὅτι ἀγαθὸς ἐστιν· ἄλλοι δὲ ἔλεγον, Οὐ· ἀλλὰ πλανᾷ τὸν ὄχλον.

13 Οὐδὲς μέντοι παρρησίᾳ ἐλάλει περὶ αὐτοῦ, διὰ τὸν φόβον τῶν Ἰουδαίων.

14 Ἦδη δὲ τῆς ἑορτῆς μεσοῦσης, ἀνέβη ὁ Ἰησοῦς εἰς τὸ ἱερόν, καὶ ἐδίδασκε.

15 Καὶ ἐθαύμαζον οἱ Ἰουδαῖοι, λέγοντες· Πῶς οὗτος γράμματα οἶδε, μὴ μεμαθηκώς;

16 Ἀπεκρίθη αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς καὶ

3 Καὶ οἱ ἀδελφοὶ του τὸν εἶπαν· Ἐβγα ἀπεδῶ, καὶ ὑπάγε εἰς τὴν Ἰουδαίαν, διὰ ἵνα ἰδῶσιν οἱ μαθηταὶ σου τὰ ἔργα τὰ ὁποῖα κάμνεις.

4 Διότι κἀνεὶς δὲν κάμνει τίποτε κρυφὰ, καὶ αὐτὸς ζητεῖ νὰ φανερωθῇ· ἐπειδὴ καὶ κάμνεις ταῦτα, φανέρωσαι τὸν ἑαυτὸν σου εἰς τὸν κόσμον.

5 Διότι οὐδὲ οἱ ἀδελφοὶ του δὲν ἐπίστευον εἰς αὐτόν.

6 Τοὺς λέγει λοιπὸν ὁ Ἰησοῦς· Ὁ καιρὸς ὁ ἰδικός μου ἀκόμῃ δὲν ἦλθεν· ὁ ἰδικός σας ὅμως πάντοτε εἶναι ἑτοίμος.

7 Ὁ κόσμος σᾶς δὲν ἡμπορεῖ νὰ μισῇ· ἐμὲ ὅμως μισεῖ, διότι ἐγὼ μαρτυρῶ δι' αὐτόν, ὅτι τὰ ἔργα του εἶναι κακὰ.

8 Σεῖς ἀναβῆτε εἰς τὴν ἑορτὴν· ἐγὼ ἀκόμῃ δὲν ἀναβαίνω εἰς τὴν ἑορτὴν ταύτην, διότι ὁ καιρὸς ὁ ἰδικός μου ἀκόμῃ δὲν ἐφθασε.

9 Καὶ ἀφ' οὗ τούς εἶπε ταῦτα τὰ λόγια, αὐτὸς ἀπέμεινεν εἰς τὴν Γαλιλαίαν.

10 Καὶ ἀφ' οὗ ἀνέβησαν οἱ ἀδελφοὶ του, τότε καὶ αὐτὸς ἀνέβη καὶ αὐτὸς εἰς τὴν ἑορτὴν, ὅχι φανερὰ, ἀλλὰ ὡς ἐν κρυφῷ.

11 Οἱ Ἰουδαῖοι λοιπὸν τὸν ἐζήτησαν εἰς τὴν ἑορτὴν, καὶ ἔλεγον· Πού εἶναι ἐκεῖνος;

12 Καὶ πολὺς γογγυσμὸς ἦτον μέσα εἰς τὸν ὄχλον δι' αὐτόν· ἄλλοι ἔλεγον, Καλὸς εἶναι· ἄλλοι ἔλεγον, Ὅχι· ἀλλὰ πλανᾷ τὸν ὄχλον.

13 Ὅμως κἀνεὶς παρρησίᾳ δὲν ἐλάλει δι' αὐτόν, διὰ τὸν φόβον τῶν Ἰουδαίων.

14 Καὶ ἦδη ὅταν ἐμίσαιεν ἡ ἑορτὴ, ἀνέβη ὁ Ἰησοῦς εἰς τὸ ἱερόν, καὶ ἐδίδασκε.

15 Καὶ οἱ Ἰουδαῖοι ἐθαύμαζον, καὶ ἔλεγον· Πῶς ἡξεύρει οὗτος γράμματα, ἐν ᾧ δὲν ἔμαθεν;

16 Ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς καὶ τοὺς

εἶπεν· Ἡ ἐμὴ διδασχὴ οὐκ ἔστιν ἐμὴ, ἀλλὰ τοῦ πέμψαντός με.

17 Ἐάν τις θέλῃ τὸ θέλημα αὐτοῦ ποιεῖν, γινώσεται περὶ τῆς διδασχῆς, πότερον ἐκ τοῦ Θεοῦ ἔστιν, ἢ ἐγὼ ἀπ' ἐμαυτοῦ λαλῶ.

18 Ὁ ἀφ' ἐαυτοῦ λαλῶν, τὴν δόξαν τὴν ἰδίαν ζητεῖ· ὁ δὲ ζητῶν τὴν δόξαν τοῦ πέμψαντος αὐτὸν, οὗτος ἀληθὴς ἐστι, καὶ ἀδικία ἐν αὐτῷ οὐκ ἔστιν.

19 Οὐ Μωσῆς δέδωκεν ὑμῖν τὸν νόμον, καὶ οὐδεὶς ἐξ ὑμῶν ποιεῖ τὸν νόμον; τί με ζητεῖτε ἀποκτείνειν;

20 Ἀπεκρίθη ὁ ὄχλος καὶ εἶπε· Δαιμόνιον ἔχεις· τίς σε ζητεῖ ἀποκτείνειν;

21 Ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς καὶ εἶπεν αὐτοῖς· Ἐν ἔργον ἐποίησα, καὶ πάντες θαυμάζετε.

22 Διὰ τοῦτο Μωσῆς δέδωκεν ὑμῖν τὴν περιτομὴν, (οὐχ ὅτι ἐκ τοῦ Μωσέως ἐστίν, ἀλλ' ἐκ τῶν πατέρων,) καὶ ἐν σαββάτῳ περιτέμεντε ἄνθρωπον.

23 Εἰ περιτομὴν λαμβάνει ἄνθρωπος ἐν σαββάτῳ, ἵνα μὴ λυθῇ ὁ νόμος Μωσέως· ἐμοὶ χολᾷτε ὅτι ὅλον ἄνθρωπον ὑγίῃ ἐποίησα ἐν σαββάτῳ;

24 Μὴ κρίνετε κατ' ὄψιν, ἀλλὰ τὴν δικαίαν κρίσιν κρίνατε.

25 Ἐλεγον οὖν τινες ἐκ τῶν Ἱεροσολυμιτῶν· Οὐχ οὗτός ἐστιν ὃν ζητοῦσιν ἀποκτείνειν;

26 Καὶ ἰδε, παρρησίᾳ λαλεῖ, καὶ οὐδὲν αὐτῷ λέγουσι· μήποτε ἀληθῶς ἐγνώσαν οἱ ἄρχοντες ὅτι οὗτός ἐστιν ἀληθῶς ὁ Χριστός;

27 Ἀλλὰ τοῦτον οἶδαμεν πόθεν ἐστίν· ὁ δὲ Χριστὸς ὅταν ἔρχηται, οὐδεὶς γινώσκει πόθεν ἐστίν.

εἶπεν· Ἡ διδασχὴ μου δὲν εἶναι ἰδική μου, ἀλλὰ ἐκείνου ὁ ὁποῖός με ἐπεμψε.

17 Καὶ ἀνίσως καὶ κἀνείς θέλῃ νὰ κάμῃ τὸ θέλημα τοῦ Θεοῦ, θέλει γνωρίσει, ἐὰν ἀπὸ τὸν Θεὸν ᾔναι αὐτὴ ἡ διδασχὴ, ἢ ἂν ἐγὼ ἀπὸ ἐαυτοῦ μου λαλῶ.

18 Ὅποιος λαλεῖ ἀπὸ ἐαυτοῦ του, γυρεύει τὴν ἰδικήν του δόξαν· ὅποιος ὅμως ζητεῖ τὴν δόξαν ἐκείνου ὁ ὁποῖός τὸν ἐπεμψε, οὗτος εἶναι ἀληθινός, καὶ ἀδικία εἰς αὐτὸν δὲν εἶναι.

19 Δὲν σᾶς ἔδωκεν ὁ Μωϋσῆς τὸν νόμον, καὶ κἀνείς ἀπὸ σᾶς δὲν κάμνει τὸν νόμον; διατί γυρεύετε νὰ με σκοτώσῃτε;

20 Ἀπεκρίθη ὁ ὄχλος καὶ εἶπε· Δαιμόνιον ἔχεις· τίς σε γυρεύει νὰ σὲ σκοτώσῃ;

21 Ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς καὶ τοὺς εἶπεν· Ἐν ἔργον ἔκαμα, καὶ ὅλοι σας θαυμάζετε.

22 Διὰ τοῦτο ὁ Μωϋσῆς σᾶς ἔδωκε τὴν περιτομὴν, (ὄχι διότι εἶναι ἀπὸ τὸν Μωϋσῆν, ἀλλ' ἀπὸ τοὺς πατέρας,) καὶ σῆς τὸ σάββατον περιτέμεντε ἄνθρωπον.

23 Ἄν τὸ λοιπὸν ὁ ἄνθρωπος περιτέμνηται τὸ σάββατον, διὰ νὰ μὴ χαλασθῇ ὁ νόμος τοῦ Μωϋσέως· πῶς με ὀργίζεσθε διότι ἔκαμα τὸν ἄνθρωπον ὅλον ὑγιερὸν τὸ σάββατον;

24 Μὴ κρίνετε κατ' ὄψιν, ἀλλὰ τὴν δικαίαν κρίσιν κρίνετε.

25 Ἐλεγον λοιπὸν κάποιοι ἀπὸ τοὺς Ἱεροσολυμίτας· Δὲν εἶναι οὗτος ἐκεῖνος τὸν ὁποῖον γυρεύουσι νὰ χαλάσωσι;

26 Καὶ ἰδοὺ, συντυχαίνει παρρησίᾳ, καὶ δὲν τὸν λέγουσι τίποτε· μήπως τάχα οἱ ἄρχοντες ἐγνώρισαν ἀληθινά, ὅτι οὗτος εἶναι ἀληθινὰ ὁ Χριστός;

27 Ἀλλ' ἡμεῖς τοῦτον ἤξεύρομεν ἀπὸ ποῦ εἶναι· ὁ δὲ Χριστὸς ὅταν ἔρχηται, κἀνείς δὲν ἤξεύρει ἀπὸ ποῦ εἶναι.

28 Ἐκραξεν οὖν ἐν τῷ ἱερῷ διδάσκων ὁ Ἰησοῦς, καὶ λέγων· Καμὲ οἰδατε, καὶ οἰδατε πόθεν εἰμί· καὶ ἀπ' ἐμαυτοῦ οὐκ ἐλήλυθα, ἀλλ' ἐστὶν ἀληθινὸς ὁ πέμψας με, ὃν ὑμεῖς οὐκ οἰδατε.

29 Ἐγὼ δὲ οἶδα αὐτὸν, ὅτι παρ' αὐτοῦ εἰμι, καὶ κεῖνός με ἀπέστειλεν.

30 Ἐξήτουν οὖν αὐτὸν πιάσαι· καὶ οὐδεὶς ἐπέβαλεν ἐπ' αὐτὸν τὴν χεῖρα, ὅτι οὐπω ἐληλύθει ἡ ὥρα αὐτοῦ.

31 Πολλοὶ δὲ ἐκ τοῦ ὄχλου ἐπίστευσαν εἰς αὐτὸν, καὶ ἔλεγον· Ὅτι ὁ Χριστὸς ὅταν ἔλθῃ, μήτι πλείονα σημεῖα τούτων ποιήσει ὢν οὗτος ἐποίησεν;

32 Ἦκουσαν οἱ Φαρισαῖοι τοῦ ὄχλου γογγύζοντος περὶ αὐτοῦ ταῦτα· καὶ ἀπέστειλαν οἱ Φαρισαῖοι καὶ οἱ Ἀρχιερεῖς ὑπηρέτας, ἵνα πιάσωσιν αὐτόν.

33 Εἶπεν οὖν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· Ἐτι μικρὸν χρόνον μεθ' ὑμῶν εἰμι, καὶ ὑπάγω πρὸς τὸν πέμψαντά με.

34 Ζητήσετέ με, καὶ οὐχ εὐρήσετε· καὶ ὅπου εἰμί ἐγώ, ὑμεῖς οὐ δύνασθε ἔλθειν.

35 Εἶπον οὖν οἱ Ἰουδαῖοι πρὸς αὐτούς· Ποῦ οὗτος μέλλει πορεύεσθαι, ὅτι ἡμεῖς οὐχ εὐρήσομεν αὐτόν; μή εἰς τὴν διασπορὰν τῶν Ἑλλήνων μέλλει πορεύεσθαι, καὶ διδάσκει τοὺς Ἕλληνας;

36 Τίς ἐστὶν οὗτος ὁ λόγος ὃν εἶπε· Ζητήσετέ με, καὶ οὐχ εὐρήσετε· καὶ ὅπου εἰμί ἐγώ, ὑμεῖς οὐ δύνασθε ἔλθειν;

37 Ἐν δὲ τῇ ἐσχάτῃ ἡμέρᾳ τῇ μεγάλῃ τῆς ἑορτῆς εἰστίκει ὁ Ἰησοῦς, καὶ ἔκραξε, λέγων· Ἐάν τις διψῇ, ἐρχέσθω πρὸς με, καὶ πινέτω.

38 Ὁ πιστεύων εἰς ἐμὲ, καθὼς εἶπεν ἡ γραφή, ποταμοὶ ἐκ τῆς κοιλίας αὐτοῦ ρέουσιν ὕδατος ζῶντος.

28 Ἐκραξε λοιπὸν ὁ Ἰησοῦς εἰς τὸ ἱερὸν ἐν ᾧ ἐδίδασκε, καὶ εἶπε· Καὶ ἐμὲ ἡξεύρετε, καὶ ἡξεύρετε ἀπὸ ποῦ εἰμαι· ἐγὼ ἀπὸ ἑαυτοῦ μου δὲν ἦλθα, ἀλλὰ εἶναι ἀληθινὸς ἐκεῖνος ὁ ὁποῖος μὲ ἐπέμψε, τὸν ὁποῖον σεῖς δὲν ἡξεύρετε.

29 Ἐγὼ ὅμως τὸν ἡξεύρω, διότι ἀπ' ἐκείνου εἰμαι, καὶ ἐκεῖνος μὲ ἔστειλε.

30 Ἐξήτουν λοιπὸν οἱ Ἰουδαῖοι νὰ τὸν πιάσωσιν· κἀνεὶς ὅμως δὲν ἤπλωνεν ἐπάνω του χεῖρα, διότι ἀκόμη δὲν εἶχεν ἔλθει ἡ ὥρα του.

31 Καὶ πολλοὶ ἀπὸ τοῦ πλήθους ἐπίστευσαν εἰς αὐτόν, καὶ ἔλεγον· Ὅτι ὁ Χριστὸς ὅταν ἔλθῃ, μήπως θέλει κἀμει περισσότερα ἀπὸ ταῦτα τὰ σημεῖα τὰ ὅποια ἔκαμεν οὗτος;

32 Οἱ Φαρισαῖοι λοιπὸν ἤκουσαν τὸ πλῆθος ὅτι ἐγόγγυζε ταῦτα διὰ αὐτόν· καὶ ἔστειλαν οἱ Φαρισαῖοι καὶ οἱ Ἀρχιερεῖς ὑπηρέτας, νὰ τὸν πιάσωσι.

33 Καὶ ὁ Ἰησοῦς εἶπεν· Ἀκόμη ὀλίγον καιρὸν εἰμαι μὲ σᾶς, ἔπειτα ὑπάγω εἰς ἐκεῖνον ὁ ὁποῖος μὲ ἐπέμψε.

34 Θέλετε μὲ γυρεύετε, καὶ δὲν θέλετε μὲ εὔρεῖ· καὶ ἐκεῖ ὅπου εἰμαι ἐγώ, σεῖς δὲν ἠμπορεῖτε νὰ ἔλθετε.

35 Καὶ οἱ Ἰουδαῖοι εἶπαν ἀνάμεσόν των· Ποῦ μέλλει νὰ ὑπάγῃ οὗτος, ὅτι ἡμεῖς δὲν θέλομεν τὸν εὔρεῖ; μήπως εἰς τὴν διασπορὰν τῶν Ἑλλήνων μέλλει νὰ ὑπάγῃ, νὰ διδάσκῃ τοὺς Ἕλληνας;

36 Τί θέλει νὰ εἴπῃ οὗτος ὁ λόγος τὸν ὁποῖον εἶπε· Θέλετε μὲ ζητήσῃ, καὶ δὲν θέλετε μὲ εὔρεῖ· καὶ ἐκεῖ ὅπου εἰμαι ἐγώ, σεῖς δὲν δύνασθε νὰ ἔλθετε;

37 Καὶ εἰς τὴν ὑστερινὴν ἡμέραν τὴν μεγάλην τῆς ἑορτῆς ἐστέκετο ὁ Ἰησοῦς, καὶ ἔκραξε, καὶ εἶπεν· Ἐάν διψῇ κἀνεὶς, ἄς ἔλθῃ εἰς ἐμὲ, καὶ ἄς πῖνῃ.

38 Ὅποιος πιστεύει εἰς ἐμὲ, καθὼς εἶπεν ἡ γραφή, ποταμοὶ νεροῦ ζωντανοῦ θέλουσι τρέξεῖ ἀπὸ τὴν κοιλίας του.

39 (Τοῦτο δὲ εἶπε περὶ τοῦ Πνεύματος, οὗ ἐμελλον λαμβάνειν οἱ πιστεύοντες εἰς αὐτόν· οὐπὼ γὰρ ἦν Πνεῦμα ἅγιον, ὅτι ὁ Ἰησοῦς οὐδέπω ἐδοξάσθη.)

40 Πολλοὶ οὖν ἐκ τοῦ ὄχλου ἀκούσαντες τὸν λόγον, ἔλεγον· Οὗτός ἐστιν ἀληθῶς ὁ προφήτης.

41 Ἄλλοι ἔλεγον, Οὗτός ἐστιν ὁ Χριστός. Ἄλλοι δὲ ἔλεγον, Μὴ γὰρ ἐκ τῆς Γαλιλαίας ὁ Χριστός ἐρχεται;

42 Οὐχὶ ἡ γραφὴ εἶπεν, ὅτι ἐκ τοῦ σπέρματος Δαβὶδ, καὶ ἀπὸ Βηθλεὲμ τῆς κώμης ὅπου ἦν Δαβὶδ, ὁ Χριστός ἐρχεται;

43 Σχίσμα οὖν ἐν τῷ ὄχλῳ ἐγένετο δι' αὐτόν.

44 Τινὲς δὲ ἤθελον ἐξ αὐτῶν πιάσαι αὐτόν· ἀλλ' οὐδεὶς ἐπέβαλεν ἐπ' αὐτὸν τὰς χεῖρας.

45 Ἦλθον οὖν οἱ ὑπηρέται πρὸς τοὺς Ἀρχιερεῖς καὶ Φαρισαίους· καὶ εἶπον αὐτοῖς ἐκεῖνοι· Διὰ τί οὐκ ἠγάγετε αὐτόν;

46 Ἀπεκρίθησαν οἱ ὑπηρέται· Οὐδέποτε οὕτως ἐλάλησεν ἄνθρωπος ὡς οὗτος ὁ ἄνθρωπος.

47 Ἀπεκρίθησαν οὖν αὐτοῖς οἱ Φαρισαῖοι· Μὴ καὶ ὑμεῖς πεπλάνησθε;

48 Μὴ τις ἐκ τῶν ἀρχόντων ἐπίστευσεν εἰς αὐτόν, ἢ ἐκ τῶν Φαρισαίων;

49 Ἄλλ' ὁ ὄχλος οὗτος ὁ μὴ γινώσκων τὸν νόμον, ἐπικατάρατοί εἰσι.

50 Λέγει Νικοδήμους πρὸς αὐτούς, ὁ ἐλθὼν νυκτὸς πρὸς αὐτόν, εἰς ὧν ἐξ αὐτῶν·

51 Μὴ ὁ νόμος ὑμῶν κρίνει τὸν ἄνθρωπον, ἐὰν μὴ ἀκούσῃ παρ' αὐτοῦ πρότερον, καὶ γινῶ τί ποιεῖ;

52 Ἀπεκρίθησαν καὶ εἶπον αὐτῶν· Μὴ καὶ σὺ ἐκ τῆς Γαλιλαίας εἶ; ἐρευνήσον καὶ ἴδε, ὅτι προφήτης ἐκ τῆς

39 (Καὶ τοῦτο εἶπε διὰ τὸ Πνεῦμα, τὸ ὁποῖον ἐμελλον νὰ λαβωσιν οἱ πιστεύοντες εἰς αὐτόν· διότι ἀκόμη δὲν ἦτον δομένον Πνεῦμα ἅγιον, ἐπειδὴ ὁ Ἰησοῦς ἀκόμη δὲν ἐδοξάσθη.)

40 Πολλοὶ λοιπὸν ἀπὸ τὸ πλῆθος, ὅταν ἤκουσαν ταῦτα τὰ λόγια, ἔλεγον· Οὗτος εἶναι ἀληθινὰ ὁ προφήτης.

41 Ἄλλοι ἔλεγον, Οὗτος εἶναι ὁ Χριστός. Καὶ ἄλλοι ἔλεγον, Μήπως ἀπὸ τὴν Γαλιλαίαν ἐρχεται ὁ Χριστός;

42 Δὲν εἶπεν ἡ γραφὴ, ὅτι ἀπὸ τὸ σπέρμα τοῦ Δαβὶδ, καὶ ἀπὸ τὴν Βηθλεὲμ τὴν χώραν ὅπου ἦτον ὁ Δαβὶδ, ὁ Χριστός ἐρχεται;

43 Διχοστασία λοιπὸν ἐγένινεν εἰς τὸ πλῆθος δι' αὐτόν.

44 Καὶ κάπιοι ἀπ' αὐτοὺς ἤθελον νὰ τὸν πιάσωσιν· ἀλλὰ κινεῖς δὲν ἤπλωνεν ἐπάνω του τὰς χεῖρας.

45 Ἦλθαν λοιπὸν οἱ ὑπηρέται εἰς τοὺς Ἀρχιερεῖς καὶ Φαρισαίους· καὶ ἐκεῖνοι τοὺς εἶπαν· Διὰ τί δὲν τὸν ἐφέρετε;

46 Ἀπεκρίθησαν οἱ ὑπηρέται· Οὐδὲ καμμίαν φοράν οὕτως ἐλάλησε κἀνεὶς ἄνθρωπος καθὼς ἐλάλησεν οὗτος ὁ ἄνθρωπος.

47 Οἱ Φαρισαῖοι λοιπὸν τοὺς ἀπεκρίθησαν· Μήπως καὶ ἐπλανήθητε καὶ σεῖς;

48 Μήπως κἀνεὶς ἀπὸ τοὺς ἀρχοντας ἐπίστευσεν εἰς αὐτόν, ἢ ἀπὸ τοὺς Φαρισαίους;

49 Ἀλλὰ οὗτος ὁ ὄχλος ὁ ὁποῖος δὲν γνωρίζει τὸν νόμον, εἶναι κατηραμένος.

50 Λέγει εἰς αὐτοὺς ὁ Νικοδήμους, ὁ ὁποῖος εἶχεν ὑπάγει τὴν νύκτα εἰς αὐτόν, καὶ ἦτον εἰς ἀπ' αὐτοῦς·

51 Μήπως ὁ νόμος μας κρίνει τὸν ἄνθρωπον, ἂν δὲν ἀκούσῃ προτῆτερα αὐτόν, καὶ γνωρίσῃ τί κάμνει;

52 Ἀπεκρίθησαν καὶ εἶπαν εἰς αὐτόν· Μήπως εἶσαι καὶ σὺ ἀπὸ τὴν Γαλιλαίαν; ἐξέταξον καταλεπτῶς καὶ

Γαλιλαίας οὐκ ἐγγήγερται.

53 Καὶ ἐπορεύθη ἕκαστος εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ.

Κεφ. η'. VIII.

ἸΗΣΟΥΣ δὲ ἐπορεύθη εἰς τὸ ὄρος τῶν Ἐλαιῶν.

2 Ὁρβρου δὲ πάλιν παρεγένετο εἰς τὸ ἱερόν, καὶ πᾶς ὁ λαὸς ἤρχετο πρὸς αὐτόν· καὶ καθίσας ἐδίδασκεν αὐτούς.

3 Ἀγούσι δὲ οἱ Γραμματεῖς καὶ οἱ Φαρισαῖοι πρὸς αὐτὸν γυναῖκα ἐν μοιχείᾳ κατελιγμένην· καὶ στήσαντες αὐτὴν ἐν μέσῳ,

4 Λέγουσιν αὐτῷ· Διδάσκαλε, αὕτη ἡ γυνὴ κατελίφθη ἐπαυτοφώρῳ μοιχευομένῃ·

5 Ἐν δὲ τῷ νόμῳ Μωσῆς ἡμῖν ἐντείλατο τὰς τοιαύτας λιθοβολεῖσθαι· σὺ οὖν τί λέγεις;

6 Τοῦτο δὲ ἔλεγον πειράζοντες αὐτόν, ἵνα ἔχῃσι κατηγορεῖν αὐτοῦ. Ὁ δὲ Ἰησοῦς κάτω κύψας, τῷ δακτύλῳ ἔγραφεν εἰς τὴν γῆν.

7 Ὡς δὲ ἐπέμενον ἐρωτῶντες αὐτόν, ἀνακύψας εἶπε πρὸς αὐτούς· Ὁ ἀναιμάρτητος ὑμῶν, πρῶτος τὸν λίθον ἐπ' αὐτῇ βαλέτω.

8 Καὶ πάλιν κάτω κύψας, ἔγραφεν εἰς τὴν γῆν.

9 Οἱ δὲ ἀκούσαντες, καὶ ὑπὸ τῆς συνειδήσεως ἐλεγχόμενοι, ἐξήρχοντο εἰς καθ' εἷς, ἀρξάμενοι ἀπὸ τῶν πρεσβυτέρων ἕως τῶν ἐσχάτων· καὶ κατελείφθη μόνος ὁ Ἰησοῦς, καὶ ἡ γυνὴ ἐν μέσῳ ἐστῶσα.

10 Ἀνακύψας δὲ ὁ Ἰησοῦς, καὶ μηδένα θεασάμενος πλὴν τῆς γυναικός, εἶπεν αὐτῇ· Π γυνὴ, ποῦ εἰσιν ἐκεῖνοι οἱ κατήγοροί σου; οὐδεὶς σε κατακρίνεν;

Ἴδε, ὅτι προφήτης ἀπὸ τὴν Γαλιλαίαν δὲν ἐσηκώθη.

53 Καὶ καθεὶς ὑπήγεν εἰς τὸν οἶκόν του.

Κεφ. η'. VIII.

ΚΑΙ ὁ Ἰησοῦς ὑπήγεν εἰς τὸ ὄρος τῶν Ἐλαιῶν.

2 Καὶ πάλιν τὴν ὥραν τοῦ ὄρθρου ἦλθεν εἰς τὸ ἱερόν, καὶ ὅλος ὁ λαὸς ἤρχετο εἰς αὐτόν· καὶ ἐκεῖνος ἐκάθισε καὶ τοὺς ἐδίδασκε.

3 Καὶ οἱ Γραμματεῖς καὶ οἱ Φαρισαῖοι φέρουσι μίαν γυναῖκα εἰς αὐτόν ἢ ὅποια ἐπιάσθη εἰς μοιχείαν· καὶ τὴν ἔστησαν εἰς τὴν μέσην,

4 Καὶ τὸν λέγουσι· Διδάσκαλε, ταύτην τὴν γυναῖκα ἐπιάσαμεν ἐπάνω εἰς τὸ κακὸν ἐν ᾧ ἐμοιχευέτο·

5 Καὶ εἰς τὸν νόμον ὁ Μωϋσῆς μᾶς παρήγγειλεν, αἱ τοιαύται γυναῖκες νὰ λιθοβολῶνται· λοιπὸν σὺ τί λέγεις;

6 Καὶ τοῦτο ἔλεγον δοκιμάζοντες αὐτόν, διὰ νὰ ἔχῃσιν ἀφορμὴν νὰ τὸν κατηγορῶσιν. Ὁ δὲ Ἰησοῦς ἔσκυψε κάτω, καὶ μὲ τὸ δάκτυλόν του ἔγραφεν εἰς τὴν γῆν.

7 Καὶ καθὼς ἀνέμενον ἐρωτῶντες αὐτόν, ἐσηκώθη ἐπάνω καὶ τοὺς εἶπε· Ὅποιοι ἀπὸ σᾶς δὲν ἔχει ἁμαρτίαν, ἐκεῖνος πρῶτος ἂς ρίψῃ πέτραν εἰς αὐτήν.

8 Καὶ πάλιν ἔσκυψε κάτω, καὶ ἔγραφεν εἰς τὴν γῆν.

9 Καὶ ἐκεῖνοι ἀφ' οὗ τὸ ἤκουσαν, ἐλεγχόμενοι ἀπὸ τὴν συνειδήσιν των, ἐβγαίνον ἐξω εἰς κατοπίν τοῦ ἄλλου, ἀρχίζοντες ἀπὸ τοὺς γεροντοτέρους ἕως εἰς τοὺς ὑστερούς· καὶ ἀπέμεινεν ὁ Ἰησοῦς μόνος, καὶ ἡ γυνὴ ἢ ὅποια ἐστέκετο εἰς τὴν μέσην.

10 Καὶ ὁ Ἰησοῦς ἐσηκώθη, καὶ ἀφ' οὗ δὲν εἶδε κανένα, παρὰ τὴν γυναῖκα, εἶπεν εἰς αὐτήν· Ὡ γύναι, ποῦ εἶναι ἐκεῖνοι οἱ κατήγοροί σου; κανεὶς δὲν σε κατέκρινε;

11 Ἡ δὲ εἶπεν· Οὐδέεις, Κύριε. Εἶπε δὲ αὐτῇ ὁ Ἰησοῦς· Οὐδὲ ἐγὼ σε κατακρίνω· πορεύου, καὶ μηκέτι ἁμαρτανε.

12 Πάλιν οὖν ὁ Ἰησοῦς αὐτοῖς ἐλάλησε, λέγων· Ἐγὼ εἰμι τὸ φῶς τοῦ κόσμου· ὁ ἀκολουθῶν ἐμοί, οὐ μὴ περιπατήσει ἐν τῇ σκοτίᾳ, ἀλλ' ἔξει τὸ φῶς τῆς ζωῆς.

13 Εἶπον οὖν αὐτῷ οἱ Φαρισαῖοι· Σὺ περὶ σεαυτοῦ μαρτυρεῖς· ἡ μαρτυρία σου οὐκ ἔστιν ἀληθής.

14 Ἀπεκρίθη Ἰησοῦς καὶ εἶπεν αὐτοῖς· Καὶ ἐγὼ μαρτυρῶ περὶ ἐμαυτοῦ, ἀληθής ἐστιν ἡ μαρτυρία μου· ὅτι οἶδα πόθεν ἦλθον, καὶ ποῦ ὑπάγω· ὑμεῖς δὲ οὐκ οἰδατε πόθεν ἐρχομαι, καὶ ποῦ ὑπάγω.

15 Ὑμεῖς κατὰ τὴν σάρκα κρίνετε, ἐγὼ οὐ κρίνω οὐδένα.

16 Καὶ ἂν κρίνω δὲ ἐγὼ, ἡ κρίσις ἡ ἐμὴ ἀληθής ἐστιν· ὅτι μόνος οὐκ εἰμι, ἀλλ' ἐγὼ καὶ ὁ πέμψας με Πατήρ.

17 Καὶ ἐν τῷ νόμῳ δὲ τῷ ὑμετέρῳ γέγραπται, ὅτι δύο ἀνθρώπων ἡ μαρτυρία ἀληθής ἐστιν.

18 Ἐγὼ εἰμι ὁ μαρτυρῶν περὶ ἐμαυτοῦ, καὶ μαρτυρεῖ περὶ ἐμοῦ ὁ πέμψας με Πατήρ.

19 Ἐλεγον οὖν αὐτῷ· Ποῦ ἔστιν ὁ Πατήρ σου; Ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς· Οὔτε ἐμὲ οἶδατε, οὔτε τὸν Πατέρα μου· εἰ ἐμὲ ᾔδειτε, καὶ τὸν Πατέρα μου ᾔδειτε ἂν.

20 Ταῦτα τὰ ῥήματα ἐλάλησεν ὁ Ἰησοῦς ἐν τῷ γαζοφυλακίῳ, διδάσκων ἐν τῷ ἱερῷ· καὶ οὐδεὶς ἐπίασεν αὐτόν, ὅτι οὐπὼ ἐληλύθει ἡ ὥρα αὐτοῦ.

21 Εἶπεν οὖν πάλιν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· Ἐγὼ ὑπάγω, καὶ ζητήσετέ με, καὶ ἐν τῇ ἁμαρτίᾳ ὑμῶν ἀποθανεῖσθε· ὅπου ἐγὼ ὑπάγω, ὑμεῖς οὐ δύνασθε ἔλθειν.

22 Ἐλεγον οὖν οἱ Ἰουδαῖοι· Μήτι

11 Καὶ ἐκείνη εἶπεν· Οὐδὲ κανεῖς, Κύριε. Καὶ ὁ Ἰησοῦς τὴν εἶπεν· Οὐδὲ ἐγὼ σε κατακρίνω· ὕπαγε, καὶ ἀπὸ τώρα καὶ ἐμπρὸς πλέον νὰ μὴν ἁμαρτανῇς.

12 Καὶ ὁ Ἰησοῦς πάλιν τοὺς ἐλάλησε, καὶ εἶπεν· Ἐγὼ εἰμαι τὸ φῶς τοῦ κόσμου· ὅποιος με ἀκολουθεῖ, δὲν θέλει περιπατήσει εἰς τὴν σκοτίαν, ἀλλὰ θέλει ἔχει τὸ φῶς τῆς ζωῆς.

13 Καὶ οἱ Φαρισαῖοι τὸν εἶπαν· Σὺ μαρτυρεῖς διὰ ἑαυτὸν σου· ἡ μαρτυρία σου δὲν εἶναι ἀληθινή.

14 Ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς καὶ τοὺς εἶπε· Καὶ ἐγὼ μαρτυρῶ διὰ ἑαυτὸν μου, ἀληθινὴ εἶναι ἡ μαρτυρία μου· διότι ἠξέυρω ἀπὸ ποῦ ἦλθα, καὶ ποῦ ὑπάγω· σεῖς ὅμως δὲν ἠξέυρετε ἀπὸ ποῦ ἐρχομαι, καὶ ποῦ ὑπάγω.

15 Σεῖς κατὰ τὴν σάρκα κρίνετε, ἐγὼ δὲν κρίνω κανένα.

16 Καὶ ἂν ἐγὼ κρίνω, ἡ κρίσις ἡ ἰδική μου εἶναι ἀληθινή· διότι δὲν εἰμαι μόνος, ἀλλὰ εἰμαι ἐγὼ, καὶ ὁ Πατήρ ὁ ὅποιος με ἔπεμψε.

17 Καὶ εἰς τὸν νόμον τὸν ἰδικόν σας εἶναι γεγραμμένον, ὅτι δύο ἀνθρώπων ἡ μαρτυρία εἶναι ἀληθινή.

18 Εἰμαι ἐγὼ ὁ ὅποιος μαρτυρῶ διὰ τὸν ἑαυτὸν μου, καὶ μαρτυρεῖ δι' ἐμὲ καὶ ὁ Πατήρ ὁ ὅποιος με ἔπεμψε.

19 Τὸν ἔλεγον λοιπόν· Ποῦ εἶναι ὁ Πατήρ σου; Ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς· Οὐδὲ ἐμὲ ἠξέυρετε, οὐδὲ τὸν Πατέρα μου· ἂν ἠξέυρετε ἐμὲ, ἠθέλετε ἠξέυρει καὶ τὸν Πατέρα μου.

20 Ταῦτα τὰ λόγια ἐλάλησεν ὁ Ἰησοῦς εἰς τὸ γαζοφυλάκιον, διδάσκων εἰς τὸ ἱερόν· καὶ κανεῖς δὲν τὸν ἐπίασεν, διότι ἀκόμη δὲν εἶχεν ἔλθει ἡ ὥρα του.

21 Τοὺς εἶπε λοιπὸν πάλιν ὁ Ἰησοῦς· Ἐγὼ ὑπάγω, καὶ θέλετε με ζητήσει, καὶ εἰς τὴν ἁμαρτίαν σας θέλετε ἀποθάνειν· καὶ ὅπου ὑπάγω ἐγὼ, σεῖς δὲν ἠμπορεῖτε νὰ ἔλθητε.

22 Οἱ Ἰουδαῖοι λοιπὸν ἔλεγον· Μήτι

ἀποκτενεῖ ἑαυτὸν, ὅτι λέγει, "Ὁπου ἐγὼ ὑπάγω, ὑμεῖς οὐ δύνασθε ἔλθειν;

23 Καὶ εἶπεν αὐτοῖς· Ὑμεῖς ἐκ τῶν κάτω ἐστέ, ἐγὼ ἐκ τῶν ἄνω εἰμὶ· ὑμεῖς ἐκ τοῦ κόσμου τούτου ἐστε, ἐγὼ οὐκ εἰμὶ ἐκ τοῦ κόσμου τούτου.

24 Εἶπον οὖν ὑμῖν ὅτι ἀποθανεῖσθε ἐν ταῖς ἁμαρτίαις ὑμῶν· ἔαν γὰρ μὴ πιστεύσητε ὅτι ἐγὼ εἰμι, ἀποθανεῖσθε ἐν ταῖς ἁμαρτίαις ὑμῶν.

25 Ἐλεγον οὖν αὐτῷ· Σὺ τίς εἶ; Καὶ εἶπεν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· Τὴν ἀρχὴν ὃ, τι καὶ λαλῶ ὑμῖν.

26 Πολλὰ ἔχω περὶ ὑμῶν λαλεῖν καὶ κρίνειν· ἀλλ' ὁ πέμψας με ἀληθής ἐστι· καὶ γὰρ ἃ ἤκουσα παρ' αὐτοῦ, ταῦτα λέγω εἰς τὸν κόσμον.

27 Οὐκ ἔγνωσαν ὅτι τὸν Πατέρα αὐτοῖς ἔλεγεν.

28 Εἶπεν οὖν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· "Ὅταν ὑψώσῃτε τὸν Υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου, τότε γνώσεσθε ὅτι ἐγὼ εἰμὶ καὶ ἀπ' ἑμαυτοῦ ποιῶ οὐδὲν, ἀλλὰ καθὼς ἐδίδαξέ με ὁ Πατήρ μου, ταῦτα λαλῶ·

29 Καὶ ὁ πέμψας με, μετ' ἐμοῦ ἐστιν. Οὐκ ἀφῆκέ με μόνον ὁ Πατήρ, ὅτι ἐγὼ τὰ ἀρεστὰ αὐτῷ ποιῶ πάντοτε.

30 Ταῦτα αὐτοῦ λαλοῦντος, πολλοὶ ἐπίστευσαν εἰς αὐτόν.

31 Ἐλεγεν οὖν ὁ Ἰησοῦς πρὸς τοὺς πεπιστευκότας αὐτῷ Ἰουδαίους· Ἐὰν ὑμεῖς μείνητε ἐν τῷ λόγῳ τῷ ἐμῷ, ἀληθῶς μαθηταὶ μου ἐστέ·

32 Καὶ γνώσεσθε τὴν ἀλήθειαν, καὶ ἡ ἀλήθεια ἐλευθερώσει ὑμᾶς.

33 Ἀπεκρίθησαν αὐτῷ· Σπέρμα Ἀβραάμ ἐσμεν, καὶ οὐδενὶ δεδουλευκαμεν πώποτε· πῶς σὺ λέγεις, "Ὅτι ἐλεύθεροι γενήσεσθε;

πῶς καὶ θέλει σκοτώσει τὸν ἑαυτὸν του, καὶ διὰ τοῦτο λέγει, "Ὁπου ὑπάγω ἐγὼ, σεῖς δὲν ἡμπορεῖτε νὰ ἔλθητε;

23 Καὶ τοὺς εἶπε· Σεῖς εἰσθε ἀπὸ τοὺς κάτω, ἐγὼ εἶμαι ἀπὸ τοὺς ἐπάνω· σεῖς εἰσθε ἀπὸ τὸν κόσμον τούτον, ἐγὼ δὲν εἶμαι ἀπὸ τὸν κόσμον τούτον.

24 Σὰς εἶπα λοιπὸν ὅτι θέλετε ἀποθάνει εἰς τὰς ἁμαρτίας σας· διότι ἂν δὲν πιστεύητε ὅτι ἐγὼ εἶμαι, θέλετε ἀποθάνει εἰς τὰς ἁμαρτίας σας.

25 Τὸν ἔλεγον λοιπὸν· Καὶ πῶς εἶσαι σὺ; Καὶ ὁ Ἰησοῦς τοὺς εἶπεν· Ἐκεῖνο εἶμαι τὸ ὁποῖον σὰς λαλῶ ἀπὸ τὴν ἀρχὴν.

26 Πολλὰ ἔχω νὰ εἰπῶ καὶ νὰ κρίνω διὰ σὰς· ἀλλὰ ἐκεῖνος ὁ ὁποῖος μὲ ἔπεμψεν εἶναι ἀληθινός· καὶ ἐγὼ ἐκεῖνα τὰ ὁποῖα ἤκουσα ἀπ' αὐτόν, αὐτὰ λαλῶ εἰς τὸν κόσμον.

27 Δὲν ἐγνώρισαν ὅτι διὰ τὸν Πατέρα τοὺς ἔλεγεν.

28 Τοὺς εἶπε λοιπὸν ὁ Ἰησοῦς· "Ὅταν ὑψώσῃτε τὸν Υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου, τότε θέλετε γνωρίσει ὅτι ἐγὼ εἶμαι· καὶ ἀπὸ ἑαυτοῦ μου δὲν κάμνω τίποτε, ἀλλὰ καθὼς μὲ ἐδίδαξεν ὁ Πατήρ μου, ταῦτα λέγω·

29 Καὶ ἐκεῖνος ὁ ὁποῖος μὲ ἔπεμψε, μετ' ἐμοῦ εἶναι. Καὶ δὲν με ἀφῆκε μοναχὸν ὁ Πατήρ, διότι ἐγὼ κάμνω πάντοτε ἐκεῖνα τὰ ὁποῖα ἀρέσκουσιν εἰς αὐτόν.

30 Ἐν ᾧ ἔλεγεν αὐτὸς ταῦτα, πολλοὶ ἐπίστευσαν εἰς αὐτόν.

31 Ἐλεγε λοιπὸν ὁ Ἰησοῦς εἰς τοὺς Ἰουδαίους οἱ ὁποῖοι ἐπίστευσαν εἰς αὐτόν· Ἐὰν σεῖς μείνητε εἰς τὸν λόγον τὸν ἰδικὸν μου, ἀληθῶς μαθηταὶ μου εἰσθε·

32 Καὶ θέλετε γνωρίσει τὴν ἀλήθειαν, καὶ ἡ ἀλήθεια θέλει σὰς ἐλευθερώσει.

33 Ἀπεκρίθησαν εἰς αὐτόν· Ἡμεῖς εἰμεθα σπέρμα τοῦ Ἀβραάμ, καὶ κἀνένα δὲν ἐδουλεύσαμεν ποτὲ· πῶς σὺ λέγεις, "Ὅτι θέλετε ἐλευθερωθῇ;

34 Ἀπεκρίθη αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· Ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ὅτι πᾶς ὁ ποιών τὴν ἁμαρτίαν, δούλος ἐστὶ τῆς ἁμαρτίας.

35 Ὁ δὲ δούλος οὐ μένει ἐν τῇ οἰκίᾳ εἰς τὸν αἰῶνα· ὁ Υἱὸς μένει εἰς τὸν αἰῶνα.

36 Ἐὰν οὖν ὁ Υἱὸς ὑμᾶς ἐλευθερώσῃ, ὄντως ἐλεύθεροι ἔσεσθε.

37 Οἶδα ὅτι σπέρμα Ἀβραάμ ἐστε· ἀλλὰ ζητεῖτέ με ἀποκτεῖναι, ὅτι ὁ λόγος ὁ ἐμὸς οὐ χωρεῖ ἐν ὑμῖν.

38 Ἐγὼ ὃ ἐώρακα παρὰ τῷ Πατρί μου, λαλῶ· καὶ ὑμεῖς οὖν ὃ ἐωράκατε παρὰ τῷ πατρὶ ὑμῶν, ποιεῖτε.

39 Ἀπεκρίθησαν καὶ εἶπον αὐτῷ· Ὁ πατὴρ ἡμῶν Ἀβραάμ ἐστὶ. Λέγει αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· Εἰ τέκνα τοῦ Ἀβραάμ ἦτε, τὰ ἔργα τοῦ Ἀβραάμ ἐποιεῖτε ἂν.

40 Νῦν δὲ ζητεῖτέ με ἀποκτεῖναι, ἄνθρωπον ὃς τὴν ἀλήθειαν ὑμῖν λελάληκα, ἣν ἤκουσα παρὰ τοῦ Θεοῦ· τοῦτο Ἀβραάμ οὐκ ἐποίησεν.

41 Ὑμεῖς ποιεῖτε τὰ ἔργα τοῦ πατρὸς ὑμῶν. Εἶπον οὖν αὐτῷ· Ἡμεῖς ἐκ πορνείας οὐ γεγενήμεθα· ἕνα Πατέρα ἔχομεν, τὸν Θεόν.

42 Εἶπεν οὖν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· Εἰ ὁ Θεὸς Πατὴρ ὑμῶν ἦν, ἠγαπάτε ἂν ἐμέ· ἐγὼ γὰρ ἐκ τοῦ Θεοῦ ἐξῆλθον καὶ ἤκω· οὐδὲ γὰρ ἀπ' ἐμαυτοῦ ἐλήλυθα, ἀλλ' ἐκεῖνός με ἀπέστειλε.

43 Διὰ τί τὴν λαλίαν τὴν ἐμὴν οὐ γινώσκετε; ὅτι οὐ δύνασθε ἀκούειν τὸν λόγον τὸν ἐμόν.

44 Ὑμεῖς ἐκ πατρὸς τοῦ διαβόλου ἐστέ, καὶ τὰς ἐπιθυμίας τοῦ πατρὸς ὑμῶν θέλετε ποιεῖν· ἐκεῖνος ἄνθρωποκτόνος ἦν ἀπ' ἀρχῆς, καὶ ἐν τῇ ἀληθείᾳ οὐχ ἔστηκεν· ὅτι οὐκ ἔστιν ἀλήθεια ἐν αὐτῷ· ὅταν λαλῇ τὸ ψεῦδος, ἐκ τῶν ἰδίων λαλεῖ· ὅτι ψεύστης ἐστὶ, καὶ ὁ πατὴρ αὐτοῦ.

34 Τοὺς ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς· Βέβαια βέβαια σᾶς λέγω, ὅτι ὅποιος κάμνει τὴν ἁμαρτίαν, εἶναι δούλος τῆς ἁμαρτίας.

35 Καὶ ὁ δούλος δὲν μένει εἰς τὴν οἰκίαν παντοτεινά· ὁ Υἱὸς μένει πάντοτε.

36 Ἐὰν λοιπὸν ὁ Υἱὸς σᾶς ἐλευθερώσῃ, βέβαια ἐλεύθεροι θέλετε εἶναι.

37 Ἡξεύρω ὅτι σπέρμα τοῦ Ἀβραάμ εἰσθε· ἀλλὰ γυρεύετε νὰ μὲ φονεύσῃτε, διότι ὁ λόγος ὁ ἰδικός μου δὲν χωρεῖ εἰς σᾶς.

38 Ἐγὼ ἐκείνο τὸ ὅποιον εἶδα πλησίον εἰς τὸν Πατέρα μου, λαλῶ· καὶ σεῖς λοιπὸν ἐκείνο τὸ ὅποιον ἴδετε ἀπὸ τὸν πατέρα σας, κάμνετε.

39 Ἀπεκρίθησαν καὶ τὸν εἶπαν· Ὁ πατὴρ μας εἶναι ὁ Ἀβραάμ. Τοὺς λέγει ὁ Ἰησοῦς· Ἄν ἦσθε παιδιὰ τοῦ Ἀβραάμ, ἠθέλετε κάμνει τὰ ἔργα τοῦ Ἀβραάμ.

40 Τώρα ὅμως ζητεῖτε νὰ μὲ φονεύσῃτε, ἄνθρωπον ὃ ὅποιος σᾶς ἐλάλησα τὴν ἀλήθειαν, τὴν ὁποίαν ἤκουσα ἀπὸ τὸν Θεόν· τοῦτο ὁ Ἀβραάμ δὲν ἔκαμε.

41 Σεῖς κάμνετε τὰ ἔργα τοῦ πατρὸς σας. Εἶπαν εἰς αὐτόν· Ἡμεῖς ἀπὸ πορνείαν δὲν ἐγεννήθημεν· ἕνα Πατέρα ἔχομεν, τὸν Θεόν.

42 Ὁ Ἰησοῦς τοὺς εἶπεν· Ἄν ὁ Θεὸς ἦτον ὁ Πατὴρ σας, ἠθέλετε ἀγαπᾶν ἐμέ· διότι ἐγὼ ἀπὸ τὸν Θεὸν ἐβγῆκα καὶ ἦλθα· διότι ἀπὸ ἐαυτόν μου δὲν ἦλθα, ἀλλὰ ἐκεῖνός με ἔστειλε.

43 Διὰ τί δὲν γνωρίζετε τὴν λαλίαν μου; ἐπειδὴ δὲν ἠμπορεῖτε νὰ ἀκούητε τὰ λόγια μου.

44 Σεῖς εἰσθε ἀπὸ τὸν πατέρα σας τὸν διάβολον, καὶ θέλετε νὰ κάμνῃτε τὰς ἐπιθυμίας τοῦ πατρὸς σας· ἐκεῖνος ἀπὸ τὴν ἀρχὴν ἦτον ἄνθρωποκτόνος, καὶ εἰς τὴν ἀλήθειαν δὲν ἐστάθῃ· διότι ἀλήθεια εἰς αὐτὸν δὲν εἶναι· ὅταν λαλῇ τὸ ψεῦμα, ἀπὸ τὰ ἰδικὰ του λαλεῖ· διότι ψεύστης εἶναι, καὶ ὁ πατὴρ τοῦ ψεύδους.

45 Ἐγὼ δὲ ὅτι τὴν ἀλήθειαν λέγω, οὐ πιστεύετε μοι.

46 Τίς ἐξ ὑμῶν ἐλέγχει με περὶ ἁμαρτίας; εἰ δὲ ἀλήθειαν λέγω, διὰ τί ὑμεῖς οὐ πιστεύετε μοι;

47 Ὁ ὢν ἐκ τοῦ Θεοῦ, τὰ ῥήματα τοῦ Θεοῦ ἀκούει· διὰ τοῦτο ὑμεῖς οὐκ ἀκούετε, ὅτι ἐκ τοῦ Θεοῦ οὐκ ἐστέ.

48 Ἀπεκρίθησαν οὖν οἱ Ἰουδαῖοι καὶ εἶπον αὐτῷ· Οὐ καλῶς λέγομεν ἡμεῖς, ὅτι Σαμαρεῖτης εἶ σὺ, καὶ δαιμόνιον ἔχεις;

49 Ἀπεκρίθη Ἰησοῦς· Ἐγὼ δαιμόνιον οὐκ ἔχω, ἀλλὰ τιμῶ τὸν Πατέρα μου, καὶ ὑμεῖς ἀτιμάζετε με.

50 Ἐγὼ δὲ οὐ ζητῶ τὴν δόξαν μου· ἐστὶν ὁ ζητῶν καὶ κρίνων.

51 Ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ἐάν τις τὸν λόγον τὸν ἐμὸν τηρήσῃ, θάνατον οὐ μὴ θεωρήσῃ εἰς τὸν αἰῶνα.

52 Εἶπον οὖν αὐτῷ οἱ Ἰουδαῖοι· Νῦν ἐγνώκαμεν ὅτι δαιμόνιον ἔχεις. Ἀβραάμ ἀπέθανε καὶ οἱ προφῆται, καὶ σὺ λέγεις· Ἐάν τις τὸν λόγον μου τηρήσῃ, οὐ μὴ γευσεται θανάτου εἰς τὸν αἰῶνα.

53 Μὴ σὺ μείζων εἶ τοῦ Πατρὸς ἡμῶν Ἀβραάμ, ὅστις ἀπέθανε; καὶ οἱ προφῆται ἀπέθανον· τίνα σεαυτὸν σὺ ποιεῖς;

54 Ἀπεκρίθη Ἰησοῦς· Ἐάν ἐγὼ δοξάζω ἑμαυτὸν, ἢ δοῖα μου οὐδὲν ἐστὶν· ἐστὶν ὁ Πατήρ μου ὁ δοξάζων με, ὃν ὑμεῖς λέγετε ὅτι Θεὸς ὑμῶν ἐστὶν.

55 Καὶ οὐκ ἐγνώκατε αὐτόν· ἐγὼ δὲ οἶδα αὐτόν· καὶ ἐάν εἴπω ὅτι οὐκ οἶδα αὐτόν, ἔσομαι ὅμοιος ὑμῶν, ψεύστης· ἀλλ' οἶδα αὐτόν, καὶ τὸν λόγον αὐτοῦ τηρῶ.

56 Ἀβραάμ ὁ πατὴρ ὑμῶν ἡγαλιάσατο, ἵνα ἴδῃ τὴν ἡμέραν τὴν ἐμὴν· καὶ εἶδε, καὶ ἐχάρη.

45 Ἐγὼ διότι λέγω τὴν ἀλήθειαν, δὲν με πιστεύετε.

46 Ποῖος ἀπὸ σᾶς μὲ ἐλέγχει περὶ ἁμαρτίας; καὶ ἂν ἐγὼ λέγω ἀλήθειαν, διὰ τί σεῖς δὲν με πιστεύετε;

47 Ὅποιος εἶναι ἀπὸ τὸν Θεόν, ἀκούει τὰ λόγια τοῦ Θεοῦ· διὰ τοῦτο σεῖς δὲν ἀκούετε, διότι δὲν εἴσθε ἀπὸ τὸν Θεόν.

48 Ἀπεκρίθησαν λοιπὸν οἱ Ἰουδαῖοι καὶ εἶπαν εἰς αὐτόν· Δὲν λέγομεν ἡμεῖς καλὰ ὅτι Σαμαρεῖτης εἶσαι σὺ, καὶ δαιμόνιον ἔχεις;

49 Ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς· Ἐγὼ δαιμόνιον δὲν ἔχω, ἀλλὰ τιμῶ τὸν Πατέρα μου, καὶ σεῖς μὲ ἀτιμάζετε.

50 Καὶ ἐγὼ δὲν ζητῶ τὴν δόξαν μου· εἶναι τις ὁ ὁποῖος τὴν ζητεῖ καὶ κρίνει.

51 Βέβαια βέβαια σὰς λέγω, ὅτι ὁποῖος φυλάξῃ τὸν λόγον μου, δὲν θέλει ἰδεῖ θάνατον εἰς τὸν αἰῶνα.

52 Τὸν εἶπαν λοιπὸν οἱ Ἰουδαῖοι· Τώρα ἐγνωρίσαμεν ὅτι ἔχεις δαιμόνιον· Ὁ Ἀβραάμ ἀπέθανε καὶ οἱ προφῆται, καὶ σὺ λέγεις· Ὅποιος φυλάξῃ τὸν λόγον μου, δὲν θέλει γευθῆ θάνατον εἰς τὸν αἰῶνα.

53 Μήπως εἶσαι σὺ μεγαλύτερος ἀπὸ τὸν Πατέρα μας τὸν Ἀβραάμ, ὁ ὁποῖος ἀπέθανε; καὶ οἱ προφῆται ἀπέθανον· ποῖον κάμνεις σὺ τὸν ἐαυτόν σου;

54 Ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς· Ἄν ἐγὼ δοξάζω τὸν ἐαυτόν μου, ἢ δοῖα μου δὲν εἶναι τίποτε· ὁ Πατήρ μου εἶναι ἐκεῖνος, ὁ ὁποῖος μὲ δοξάζει, τὸν ὁποῖον σεῖς λέγετε ὅτι εἶναι Θεὸς σας·

55 Καὶ δὲν τὸν ἐγνωρίσατε· ἐγὼ ὅμως τὸν ἠξέυρω· καὶ ἂν εἴπω, ὅτι δὲν τὸν ἠξέυρω, σέλω εἶμαι καὶ ἐγὼ ψεύστης, καθὼς καὶ σεῖς· ἀλλὰ τὸν ἠξέυρω, καὶ φυλάττω τὸν λόγον του.

56 Ἀβραάμ ὁ πατὴρ σας χαρὰν τὸ εἶχε, ἵνα ἴδῃ τὴν ἡμέραν τὴν ἰδικήν μου· καὶ εἶδε, καὶ ἐχάρη.

57 Εἶπον οὖν οἱ Ἰουδαῖοι πρὸς αὐτόν· Πεντήκοντα ἔτη οὐπὼ ἔχεις, καὶ Ἀβραάμ ἐώρακας;

58 Εἶπεν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· Ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν, πρὶν Ἀβραάμ γενέσθαι, ἐγὼ εἰμι.

59 Ἦραν οὖν λίθους, ἵνα βάλῃσιν ἐπ' αὐτόν· Ἰησοῦς δὲ ἐκρύβη, καὶ ἐξῆλθεν ἐκ τοῦ ἱεροῦ, διελθὼν διὰ μέσου αὐτῶν· καὶ παρήγεν οὕτως.

Κεφ. θ'. ΙΧ.

ΚΑΙ παράγων εἶδεν ἄνθρωπον τυφλὸν ἐκ γενετῆς.

2 Καὶ ἠρώτησαν αὐτόν οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ, λέγοντες· Ῥαββί, τίς ἡμαρτεν, οὗτος, ἢ οἱ γονεῖς αὐτοῦ, ἵνα τυφλὸς γεννηθῇ;

3 Ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς· Οὔτε οὗτος ἡμαρτεν, οὔτε οἱ γονεῖς αὐτοῦ· ἀλλ', ἵνα φανερωθῇ τὰ ἔργα τοῦ Θεοῦ ἐν αὐτῷ.

4 Ἐμὲ δεῖ ἐργάζεσθαι τὰ ἔργα τοῦ πέμψαντός με, ἕως ἡμέρας· ἐστὶν ἔρχεται νῦν, ὅτε οὐδεὶς δύναται ἐργάζεσθαι.

5 Ὅταν ἐν τῷ κόσμῳ ᾧ, φῶς εἰμι τοῦ κόσμου.

6 Ταῦτα εἰπὼν, ἔπτυσε χαμαὶ, καὶ ἐποίησε πηλὸν ἐκ τοῦ πτυσματος, καὶ ἐπέχρισε τὸν πηλὸν ἐπὶ τοὺς ὀφθαλμούς τοῦ τυφλοῦ.

7 Καὶ εἶπεν αὐτῷ· Ὑπαγε, νύφαι εἰς τὴν κολυμβήθραν τοῦ Σιλωάμ, (ὃ ἑρμηνεύεται, ἀπεσταλμένος.) Ἀπῆλθεν οὖν, καὶ ἐνέβατο, καὶ ἤλθε βλέπων.

8 Οἱ οὖν γείτονες, καὶ οἱ θεωροῦντες αὐτόν τὸ πρότερον ὅτι τυφλὸς ἦν, ἔλεγον· Οὐχ οὗτός ἐστιν ὁ καθήμενος καὶ προσκαινόμενος;

9 Ἄλλοι ἔλεγον· Ὅτι οὗτός ἐστιν. Ἄλλοι δὲ· Ὅτι ὅμοιος αὐτῷ ἐστιν. Ἐκεῖνος ἔλεγεν· Ὅτι ἐγὼ εἰμι.

10 Ἐλεγον οὖν αὐτῷ· Πῶς ἀνεψύχθησάν σοι οἱ ὀφθαλμοί;

11 Ἀπεκρίθη ἐκεῖνος καὶ εἶπεν·

57 Καὶ οἱ Ἰουδαῖοι τὸν εἶπαν· Ἀκόμη πενήντα χρόνων δὲν εἶσαι, καὶ εἶδες τὸν Ἀβραάμ;

58 Καὶ ὁ Ἰησοῦς τοὺς εἶπε· Βέβαια βέβαια σὰς λέγω, πρὸ τοῦ νὰ γίνῃ ὁ Ἀβραάμ, ἐγὼ εἰμαι.

59 Ἐσήκωσαν λοιπὸν πέτρας, νὰ ρίψωσιν ἐπάνω του· ὁ δὲ Ἰησοῦς ἐκρύβη, καὶ ἐβγήκεν ἀπὸ τοῦ ἱεροῦ, περῶν ἀπὸ τὴν μέσσην των· καὶ οὕτως διέβη.

Κεφ. θ'. ΙΧ.

ΚΑΙ περῶν εἶδεν ἕνα ἄνθρωπον ὁ ὁποῖος ἦτον τυφλὸς ἀφ' οὗτου ἐγεννήθη.

2 Καὶ τὸν ῥώτησαν οἱ μαθηταὶ του, καὶ εἶπαν· Διδάσκαλε, τίς ἡμαρτε, οὗτος, ἢ οἱ γονεῖς του, ὥστε νὰ γεννηθῇ τυφλός;

3 Ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς· Οὐδὲ αὐτὸς ἡμαρτεν, οὐδὲ οἱ γονεῖς του· ἀλλὰ (ἐγεννήθη τυφλός), διὰ νὰ φανερωθῶσι τὰ ἔργα τοῦ Θεοῦ εἰς αὐτόν.

4 Ἐμὲ πρέπει νὰ κάμνω τὰ ἔργα ἐκείνου ὁ ὁποῖος με ἐπέμψεν, ἕως οὗ εἶναι ἡμέρα· ἔρχεται νύκτα, καὶ τότε κανεὶς δὲν δύναται νὰ ἐργάζηται.

5 Ὅταν ἡμεῖς εἰς τὸν κόσμον, εἰμαι φῶς τοῦ κόσμου.

6 Ταῦτα εἶπε, καὶ ἔπτυσεν εἰς τὴν γῆν, καὶ ἔκαμε πηλὸν ἀπὸ τοῦ πύρματός του, καὶ ἔχρισε τὸν πηλὸν εἰς τὰ ὀμμάτια τοῦ τυφλοῦ.

7 Καὶ τὸν εἶπε· Ὑπαγε, νύφαι εἰς τὴν κολυμβήθραν τοῦ Σιλωάμ, (τὸ ὁποῖον θέλει νὰ εἰπῇ, ἀπεσταλμένος.) Ὑπῆγε λοιπὸν, καὶ ἐνέβη, καὶ ἐγύρισε βλέπων.

8 Οἱ γείτονες λοιπὸν, καὶ ἐκεῖνοι οἱ ὁποῖοι τὸν ἐβλεπον προτίτερα ὅτι ἦτον τυφλός, ἔλεγον· Δὲν εἶναι οὗτος, ὁ ὁποῖος ἐκάθετο καὶ ἐξίτη;

9 Ἄλλοι ἔλεγον· Ὅτι οὗτος εἶναι. Ἄλλοι ἔλεγον· Τὸν ὁμοιάζει. Καὶ ἐκεῖνος ἔλεγεν· Ὅτι ἐγὼ εἰμαι.

10 Ἐλεγον εἰς αὐτόν· Καὶ πῶς λοιπὸν ἠνοιχθησάν τὰ ὀμμάτιά σου;

11 Ἀπεκρίθη ἐκεῖνος καὶ εἶπεν· Ἀν-

ἄνθρωπος λεγόμενος Ἰησοῦς, πηλὸν ἐποίησε, καὶ ἐπέχρισέ μου τοὺς ὀφθαλμούς, καὶ εἶπέ μοι· "Ὑπαγε εἰς τὴν κολυμβήθραν τοῦ Σιλωάμ, καὶ νίψαι. Ἀπελθὼν δὲ καὶ νιψάμενος, ἀνέβλεψα.

12 Εἶπον οὖν αὐτῷ· Ποῦ ἐστιν ἐκεῖνος; Λέγει· Οὐκ οἶδα.

13 Ἀγούσιν αὐτὸν πρὸς τοὺς Φαρισαίους, τὸν ποτὲ τυφλόν.

14 Ἦν δὲ σάββατον, ὅτε τὸν πηλὸν ἐποίησεν ὁ Ἰησοῦς, καὶ ἀνέβλεψεν αὐτοῦ τοὺς ὀφθαλμούς.

15 Πάλιν οὖν ἡρώτων αὐτὸν καὶ οἱ Φαρισαῖοι, πῶς ἀνέβλεψεν. Ὁ δὲ εἶπεν αὐτοῖς· Πηλὸν ἐπέθηκεν ἐπὶ τοὺς ὀφθαλμούς μου, καὶ ἐνιψάμην, καὶ βλέπω.

16 Ἐλεγον οὖν ἐκ τῶν Φαρισαίων τινές· Οὗτος ὁ ἄνθρωπος οὐκ ἔστι παρὰ τοῦ Θεοῦ, ὅτι τὸ σάββατον οὐ τηρεῖ. Ἄλλοι ἔλεγον· Πῶς δύναται ἄνθρωπος ἀμαρτωλὸς τοιαῦτα σημεῖα ποιεῖν; Καὶ σχίσμα ἦν ἐν αὐτοῖς.

17 Λέγουσι τῷ τυφλῷ πάλιν· Σὺ τί λέγεις περὶ αὐτοῦ, ὅτι ἡνοιξέ σου τοὺς ὀφθαλμούς; Ὁ δὲ εἶπεν· Ὅτι προφήτης ἐστίν.

18 Οὐκ ἐπίστευσαν οὖν οἱ Ἰουδαῖοι περὶ αὐτοῦ, ὅτι τυφλὸς ἦν καὶ ἀνέβλεψεν, ἕως οὗτο ἐφώνησαν τοὺς γονεῖς αὐτοῦ τοῦ ἀναβλέψαντος.

19 Καὶ ἡρώτησαν αὐτοὺς, λέγοντες· Οὗτος ἐστὶν ὁ υἱὸς ὑμῶν, ὃν ὑμεῖς λέγετε ὅτι τυφλὸς ἐγεννήθη; πῶς οὖν ἄρτι βλέπει;

20 Ἀπεκρίθησαν αὐτοῖς οἱ γονεῖς αὐτοῦ καὶ εἶπον· Οἶδαμεν ὅτι οὗτος ἐστὶν ὁ υἱὸς ἡμῶν, καὶ ὅτι τυφλὸς ἐγεννήθη.

21 Πῶς δὲ νῦν βλέπει, οὐκ οἶδαμεν· ἢ τίς ἡνοιξεν αὐτοῦ τοὺς ὀφθαλμούς, ἡμεῖς οὐκ οἶδαμεν· αὐτὸς ἡλικίαν ἔχει, αὐτὸν ἐρωτήσατε· αὐτὸς περὶ αὐτοῦ λαλήσει.

ἄνθρωπος τις λεγόμενος Ἰησοῦς, ἔκαμε πηλόν, καὶ ἔβαλεν ἐπάνω εἰς τὰ ὀμμάτια μου, καὶ με εἶπεν· "Ὑπαγε εἰς τὴν κολυμβήθραν τοῦ Σιλωάμ, καὶ νίψαι. Καὶ ὑπήγα καὶ ἐνίφθην, καὶ εἶδα.

12 Τὸν εἶπαν λοιπὸν· Καὶ ποῦ εἶναι ἐκεῖνος; Λέγει· Δὲν ἤξεύρω.

13 Καὶ ἔφεραν εἰς τοὺς Φαρισαίους ἐκεῖνον, ὁ ὁποῖος ἦτον ἓνα καιρὸν τυφλός.

14 Καὶ ὅταν ἔκαμεν ὁ Ἰησοῦς τὸν πηλόν, καὶ ἡνοιξε τὰ ὀμμάτια του, ἦτον σάββατον.

15 Πάλιν λοιπὸν τὸν ἡρώτουν καὶ οἱ Φαρισαῖοι, πῶς ἀνέβλεψε. Καὶ ἐκεῖνος τοὺς εἶπε· Πηλὸν ἔβαλεν ἐπάνω εἰς τὰ ὀμμάτια μου, καὶ ἐνίφθην, καὶ βλέπω.

16 Καὶ κάποιοι ἀπὸ τοὺς Φαρισαίους ἔλεγον· Οὗτος ὁ ἄνθρωπος δὲν εἶναι ἀπὸ τὸν Θεόν, διότι δὲν φυλάττει τὸ σάββατον. Ἄλλοι ἔλεγον· Πῶς δύναται ἄνθρωπος ἀμαρτωλὸς να κάμνη τέτοια σημεῖα; Καὶ ἦτον δεχοστασίαν ἀνάμεσόν των.

17 Λέγουσι πάλιν εἰς τὸν τυφλόν· Σὺ τί λέγεις διὰ αὐτὸν, ἐπειδὴ ἡνοιξέ τὰ ὀμμάτια σου; Καὶ ἐκεῖνος εἶπεν· Ὅτι προφήτης εἶναι.

18 Δὲν ἐπίστευσαν λοιπὸν οἱ Ἰουδαῖοι δι' αὐτὸν, ὅτι ἦτον τυφλὸς καὶ εἶδεν, ἕως οὗτο ἐλάλησαν τοὺς γονεῖς αὐτοῦ ὁ ὁποῖος ἀνέβλεψε.

19 Καὶ τοὺς ἡρώτησαν, καὶ εἶπαν· Οὗτος εἶναι ὁ υἱὸς σας, τὸν ὁποῖον λέγετε ὅτι τυφλὸς ἐγεννήθη; πῶς λοιπὸν τώρα βλέπει;

20 Οἱ γονεῖς τοὺς ἡρώτησαν καὶ εἶπαν· Ἐξεύρομεν ὅτι οὗτος εἶναι ὁ υἱὸς μας, καὶ ὅτι τυφλὸς ἐγεννήθη.

21 Τώρα δὲ πῶς βλέπει, δὲν ἤξεύρομεν· ἢ τίς ἡνοιξε τὰ ὀμμάτια του, ἡμεῖς δὲν ἤξεύρομεν· αὐτὸς ἔχει ἡλικίαν, αὐτὸν ἐρωτήσατε· αὐτὸς διὰ ἑαυτὸν του θέλει σὰς εἰπεῖ.

22 Ταῦτα εἶπον οἱ γονεῖς αὐτοῦ, ὅτι ἐφοβούντο τοὺς Ἰουδαίους· ἥδη γὰρ συνετέθειντο οἱ Ἰουδαῖοι, ἵνα ἐάν τις αὐτὸν ὁμολογήσῃ Χριστὸν, ἀποσυνάγωγος γένηται·

23 Διὰ τοῦτο οἱ γονεῖς αὐτοῦ εἶπον· "Οἱ ἡλικίαν ἔχει, αὐτὸν ἐρωτήσατε.

24 Ἐφώνησαν οὖν ἐκ δευτέρου τὸν ἄνθρωπον ὃς ἦν τοφλὸς, καὶ εἶπον αὐτῷ· Δὸς δόξαν τῷ Θεῷ· ἡμεῖς οἶδαμεν ὅτι ὁ ἄνθρωπος οὗτος ἁμαρτωλὸς ἐστίν.

25 Ἀπεκρίθη οὖν ἐκείνος καὶ εἶπεν· Εἰ ἁμαρτωλὸς ἐστίν, οὐκ οἶδα· ἐν οἶδα, ὅτι τυφλὸς ὦν, ἄρτι βλέπω.

26 Εἶπον δὲ αὐτῷ πάλιν· Τί ἐποίησέ σοι; πῶς ἤνοιξέ σου τοὺς ὀφθαλμούς;

27 Ἀπεκρίθη αὐτοῖς· Εἶπον ὑμῖν ἥδη, καὶ οὐκ ἠκούσατε· τί πάλιν θέλετε ἀκοῦειν; μὴ καὶ ὑμεῖς θέλετε αὐτοῦ μαθηταὶ γενέσθαι;

28 Ἐλοιδύρησαν οὖν αὐτὸν, καὶ εἶπον· Σὺ εἰ μαθητὴς ἐκείνου· ἡμεῖς δὲ τοῦ Μωσέως ἐσμέν μαθηταί.

29 Ἡμεῖς οἶδαμεν, ὅτι Μωσὴ λέλαληκεν ὁ Θεὸς· τοῦτον δὲ οὐκ οἶδαμεν πόθεν ἐστίν.

30 Ἀπεκρίθη ὁ ἄνθρωπος καὶ εἶπεν αὐτοῖς· Ἐν γὰρ τούτῳ θαυμαστόν ἐστίν, ὅτι ὑμεῖς οὐκ οἰδατε πόθεν ἐστί, καὶ ἀνέφξέ μου τοὺς ὀφθαλμούς.

31 Οἶδαμεν δὲ, ὅτι ἁμαρτωλῶν ὁ Θεὸς οὐκ ἀκούει· ἀλλ' ἐάν τις θεοσεβῆς ᾦ, καὶ τὸ θέλημα αὐτοῦ ποιῇ, τούτου ἀκούει.

32 Ἐκ τοῦ αἰῶνος οὐκ ἠκούσθη, ὅτι ἤνοιξέ τις ὀφθαλμούς τυφλοῦ γεγεννημένου.

33 Εἰ μὴ ἦν οὗτος παρὰ Θεοῦ, οὐκ ἠδύνατο ποιεῖν οὐδέν.

34 Ἀπεκρίθησαν καὶ εἶπον αὐτῷ· Ἐν ἁμαρτίαις σὺ ἐγεννήθης ὅλος, καὶ σὺ διδάσκεις ὑμᾶς; Καὶ ἐξέβαλον αὐτὸν ἔξω.

22 Ταῦτα εἶπαν οἱ γονεῖς του, διότι ἐφοβούντο τοὺς Ἰουδαίους· διότι καὶ προτίτερα ἐσυμφώνησαν οἱ Ἰουδαῖοι, ὅτι ὁποῖος ὁμολογήσῃ αὐτὸν ὅτι εἶναι Χριστὸς, νὰ τὸν διώξωσιν ἀπὸ τὴν συναγωγὴν·

23 Διὰ τοῦτο εἶπαν οἱ γονεῖς του· "Οἱ ἡλικίαν ἔχει, αὐτὸν ἐρωτήσατε.

24 Ἐλάλησαν λοιπὸν ἐκ δευτέρου τὸν ἄνθρωπον, ὁ ὁποῖος ἦτον τυφλὸς, καὶ τὸν εἶπαν· Δόξασε τὸν Θεόν· ἡμεῖς ἡξέυρομεν ὅτι ὁ ἄνθρωπος οὗτος ἐστίν ἁμαρτωλός.

25 Ἀπεκρίθη ἐκείνος καὶ εἶπεν· Ἄν ἦναι ἁμαρτωλός, δὲν ἡξέυρω· ἐν μόνον ἡξέυρω, ὅτι ἐπειδὴ ἦμουν τυφλός, τώρα βλέπω.

26 Καὶ πάλιν εἶπαν εἰς αὐτόν· Τί σέ ἔκαμε; πῶς ἤνοιξε τὰ ὀμμάτιά σου;

27 Τοὺς ἀπεκρίθη· Προτίτερα σᾶς τὸ εἶπα, καὶ δὲν ἠκούσατε· διατί πάλιν θέλετε νὰ ἀκούσητε; μήπως θέλετε καὶ σεῖς νὰ γίνητε μαθηταί του;

28 Τὸν ὕβρισαν λοιπὸν, καὶ εἶπαν· Σὺ εἶσαι μαθητὴς ἐκείνου· ἡμεῖς ὅμως εἴμεθα μαθηταὶ τοῦ Μωϋσέως.

29 Ἡμεῖς ἡξέυρομεν, ὅτι ὁ Θεὸς ἐλάλησε μὲ τὸν Μωϋσῆν· τοῦτον ὅμως δὲν ἡξέυρομεν πόθεν εἶναι.

30 Ἀπεκρίθη ὁ ἄνθρωπος καὶ τοὺς εἶπε· Τοῦτο εἶναι τὸ θαυμαστόν, ὅτι σεῖς δὲν ἡξέυρετε πόθεν εἶναι, καὶ ἤνοιξε τὰ ὀμμάτιά μου.

31 Ὅμως ἡξέυρομεν, ὅτι ἁμαρτωλῶν ὁ Θεὸς δὲν ἀκούει· ἀλλὰ ἂν ἦναι κἀνεὶς ὁ ὁποῖος σέβεται τὸν Θεόν, καὶ κάμνη τὸ θέλημά του, τούτου ἀκούει.

32 Ἀπὸ τὴν ἀρχὴν τοῦ κόσμου δὲν ἠκούσθη, ὅτι ἤνοιξε κἀνεὶς ὀμμάτια τινός, ὁ ὁποῖος ἐγεννήθη τυφλός.

33 Ἄν δὲν ἦτον οὗτος ἀπὸ τὸν Θεόν, δὲν ἠμπόρει νὰ κάμνη τίποτε.

34 Ἀπεκρίθησαν καὶ εἶπαν εἰς αὐτόν· Σὺ ὅλος διόλου ἐγεννήθης εἰς τὰς ἁμαρτίας, καὶ σὺ διδάσκεις ἡμᾶς; Καὶ τὸν ἐβγαλαν ἔξω.

35 Ἦκουσεν ὁ Ἰησοῦς ὅτι ἐξέβαλον αὐτὸν ἔξω· καὶ εὐρών αὐτὸν, εἶπεν αὐτῷ· Σὺ πιστεύεις εἰς τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ;

36 Ἀπεκρίθη ἐκεῖνος καὶ εἶπε· Τίς ἐστὶ, Κύριε, ἵνα πιστεύσω εἰς αὐτόν;

37 Εἶπε δὲ αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· Καὶ ἑώρακας αὐτόν, καὶ ὁ λαλῶν μετὰ σοῦ, ἐκεῖνος ἐστίν.

38 Ὁ δὲ ἔφη· Πιστεύω, Κύριε· καὶ προσεκύνῃσεν αὐτῷ.

39 Καὶ εἶπεν ὁ Ἰησοῦς· Εἰς κρίμα ἐγὼ εἰς τὸν κόσμον τοῦτον ἦλθον· ἵνα οἱ μὴ βλέποντες βλέπωσι, καὶ οἱ βλέποντες τυφλοὶ γένωνται.

40 Καὶ ἤκουσαν ἐκ τῶν Φαρισαίων ταῦτα οἱ ὄντες μετ' αὐτοῦ, καὶ εἶπον αὐτῷ· Μὴ καὶ ἡμεῖς τυφλοὶ ἐσμεν;

41 Εἶπεν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· Εἰ τυφλοὶ ἦτε, οὐκ ἂν εἶχτε ἁμαρτίαν· νῦν δὲ λέγετε, Ὅτι βλέπομεν· ἡ οὖν ἁμαρτία ὑμῶν μένει.

Κεφ. ι'. Χ.

ἌΜΗΝ ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ὁ μὴ εἰσερχόμενος διὰ τῆς θύρας εἰς τὴν αὐλὴν τῶν προβάτων, ἀλλὰ ἀναβαίνων ἀλλαχόθεν, ἐκεῖνος κλέπτης ἐστὶ καὶ ληστής.

2 Ὁ δὲ εἰσερχόμενος διὰ τῆς θύρας, ποιμὴν ἐστὶ τῶν προβάτων·

3 Τοῦτο ὁ θυρωρὸς ἀνοίγει· καὶ τὰ πρόβατα τῆς φωνῆς αὐτοῦ ἀκούει· καὶ τὰ ἴδια πρόβατα καλεῖ κατ' ὄνομα, καὶ ἐξάγει αὐτά.

4 Καὶ ὅταν τὰ ἴδια πρόβατα ἐκβάλῃ, ἔμπροσθεν αὐτῶν πορεύεται· καὶ τὰ πρόβατα αὐτῷ ἀκολουθεῖ, ὅτι οἶδασιν τὴν φωνὴν αὐτοῦ.

5 Ἀλλοτρίω δὲ οὐ μὴ ἀκολουθήσωσιν, ἀλλὰ φεύγονται ἀπ' αὐτοῦ· ὅτι οὐκ οἶδασιν τῶν ἀλλοτρίων τὴν φωνήν.

35 Ἦκουσεν ὁ Ἰησοῦς ὅτι τὸν ἐβγαλαν ἔξω· καὶ ὅταν τὸν ἤυρε, τὸν εἶπε· Πιστεύεις σὺ εἰς τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ;

36 Ἐκεῖνος ἀπεκρίθη καὶ τὸν εἶπε· Καὶ ποῖος εἶναι, Κύριε, διὰ νὰ πιστεύσω εἰς αὐτόν;

37 Καὶ ὁ Ἰησοῦς τὸν εἶπε· Καὶ τὸν εἶδες, καὶ ἐκεῖνος εἶναι, ὁ ὁποῖος συντυχάνει μὲ σέ.

38 Καὶ ἐκεῖνος εἶπε· Πιστεύω, Κύριε· καὶ τὸν ἐπροσκύνησε.

39 Καὶ ὁ Ἰησοῦς εἶπεν· Ἐγὼ διὰ κρίσιν ἦλθα εἰς τοῦτον τὸν κόσμον· διὰ νὰ ἰδῶσιν ἐκεῖνοι οἱ ὁποῖοι δὲν βλέπουσι, καὶ ἐκεῖνοι οἱ ὁποῖοι βλέπουσι νὰ γίνωσι τυφλοὶ.

40 Καὶ ὅσοι ἦσαν μὲ αὐτόν ἀπὸ τοὺς Φαρισαίους, ἤκουσαν αὐτὰ τὰ λόγια, καὶ τὸν εἶπαν· Μήπως καὶ ἡμεῖς τυφλοὶ ἐσμεθα;

41 Καὶ ὁ Ἰησοῦς τοὺς εἶπεν· Ἄν ἦσθε τυφλοὶ, δὲν εἶχτε ἁμαρτίαν· τώρα ὁμως λέγετε, Ὅτι βλέπομεν· ἡ ἁμαρτία σας λοιπὸν μένει.

Κεφ. ι'. Χ.

ΒΕΒΑΙΑ βέβαια σὰς λέγω, ἐκεῖνος ὁ ὁποῖος δὲν ἐμβαίνει ἀπὸ τὴν θύραν εἰς τὴν αὐλὴν τῶν προβάτων, ἀλλὰ ἀναβαίνει ἀπ' ἄλλου, ἐκεῖνος εἶναι κλέπτης καὶ ληστής.

2 Ἐκεῖνος δὲ ὁ ὁποῖος ἐμβαίνει ἀπὸ τὴν θύραν, ἐκεῖνος εἶναι βοσκὸς τῶν προβάτων·

3 Εἰς τοῦτον ὁ θυροφύλαξ ἀνοίγει· καὶ τὰ πρόβατα ἀκούουσι τὴν φωνὴν του· καὶ τὰ ἰδικά του πρόβατα κράζει κατὰ τὸ ὄνομα, καὶ τὰ ἐβγάλλει ἔξω.

4 Καὶ ὅταν ἐβγάλλῃ ἔξω τὰ ἰδικά του πρόβατα, πηγάζει ἔμπροσθεν των· καὶ τὰ πρόβατα τὸν ἀκολουθοῦσιν, διότι ἠξέηρουσι τὴν φωνὴν του.

5 Τὸν ξένον ὁμως δὲν θέλουσιν ἀκολουθήσει, ἀλλὰ θέλουσιν φύγει ἀπ' αὐτόν· διότι δὲν γνωρίζουσι τῶν ξένων τὴν φωνήν.

6 Ταύτην τὴν παροιμίαν εἶπεν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· ἐκεῖνοι δὲ οὐκ ἔγνωσαν τίνα ἦν ἃ ἐλάλει αὐτοῖς.

7 Εἶπεν οὖν πάλιν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· Ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ὅτι ἐγὼ εἰμι ἡ θύρα τῶν προβάτων.

8 Πάντες ὅσοι πρὸ ἐμοῦ ἦλθον, κλέπται εἰσὶ καὶ λησταί· ἀλλ' οὐκ ἤκουσαν αὐτῶν τὰ πρόβατα.

9 Ἐγὼ εἰμι ἡ θύρα· δι' ἐμοῦ ἔαν τις εἰσέλθῃ, σωθήσεται· καὶ εἰσελεύσεται καὶ ἐξελεύσεται, καὶ νομὴν εὐρήσει.

10 Ὁ κλέπτης οὐκ ἔρχεται, εἰ μὴ ἵνα κλέψῃ καὶ θύσῃ καὶ ἀπολέσῃ· ἐγὼ ἦλθον ἵνα ζῶν ἔχωσι, καὶ περισσὸν ἔχωσιν.

11 Ἐγὼ εἰμι ὁ ποιμὴν ὁ καλός· ὁ ποιμὴν ὁ καλὸς τὴν ψυχὴν αὐτοῦ τίθησιν ὑπὲρ τῶν προβάτων.

12 Ὁ μισθωτὸς δὲ, καὶ οὐκ ὢν ποιμὴν, οὗ οὐκ εἰσὶ τὰ πρόβατα ἴδια, θεωρεῖ τὸν λύκον ἐρχόμενον, καὶ ἀφίησι τὰ πρόβατα, καὶ φεύγει· καὶ ὁ λύκος ἀρπάξει αὐτὰ, καὶ σκορπίζει τὰ πρόβατα.

13 Ὁ δὲ μισθωτὸς φεύγει, ὅτι μισθωτὸς ἐστί, καὶ οὐ μέλει αὐτῷ περὶ τῶν προβάτων.

14 Ἐγὼ εἰμι ὁ ποιμὴν ὁ καλός· καὶ γινώσκω τὰ ἐμὰ, καὶ γινώσκομαι ὑπὸ τῶν ἐμῶν.

15 Καθὼς γινώσκει με ὁ Πατήρ, καὶ γὰρ γινώσκω τὸν Πατέρα· καὶ τὴν ψυχὴν μου τίθημι ὑπὲρ τῶν προβάτων.

16 Καὶ ἄλλα πρόβατα ἔχω, ἃ οὐκ ἔστιν ἐκ τῆς αὐλῆς ταύτης· καὶ ἐκεῖνά με δεῖ ἀγαγεῖν· καὶ τῆς φωνῆς μου ἀκούσουσι· καὶ γενήσεται μία ποιμνὴ, εἰς ποιμὴν.

17 Διὰ τοῦτο ὁ Πατήρ με ἀγαπᾷ, ὅτι ἐγὼ τίθημι τὴν ψυχὴν μου, ἵνα πάλιν λάβω αὐτήν.

6 Ταύτην τὴν παροιμίαν τοὺς εἶπεν ὁ Ἰησοῦς· ἐκεῖνοι ὁμῶς δὲν ἐγνώρισαν, τί ἦσαν ἐκεῖνα τὰ ὁποῖα τοὺς ἐλάλει.

7 Εἶπεν εἰς αὐτοὺς πάλιν ὁ Ἰησοῦς· Βέβαια βέβαια σὰς λέγω, ὅτι ἐγὼ εἰμαι ἡ θύρα τῶν προβάτων.

8 Ὅλοι ὅσοι ἦλθαν προτίτερα ἀπὸ ἐμὲ, εἶναι κλέπται καὶ λησταί· ἀλλὰ τὰ πρόβατα δὲν τοὺς ἤκουσαν.

9 Ἐγὼ εἰμαι ἡ θύρα· ἔαν ἐμβῇ τις διὰ μέσου ἐμοῦ, θέλει σωθῇ· καὶ θέλει ἐμβῇ καὶ θέλει ἐβγῇ, καὶ θέλει εὐρεῖ βοσκήν.

10 Ὁ κλέπτης δὲν ἔρχεται, παρὰ διὰ νὰ κλέψῃ καὶ νὰ σφάξῃ καὶ νὰ χαλάσῃ· ἐγὼ ἦλθα διὰ νὰ ἔχωσι ζῶν, καὶ νὰ ἔχωσι καὶ εὐπορίαν περισσὴν.

11 Ἐγὼ εἰμαι ὁ ποιμὴν ὁ καλός· ὁ ποιμὴν ὁ καλὸς βάλλει τὴν ζωὴν του διὰ τὰ πρόβατα.

12 Ἀλλ' ἐκεῖνος ὁ ὁποῖος εἶναι μισθωτὸς, καὶ δὲν εἶναι ποιμὴν, τοῦ ὁποῖου δὲν εἶναι τὰ πρόβατα ἰδικά του, ὅταν βλέπῃ τὸν λύκον ἐρχόμενον, ἀφίησι τὰ πρόβατα, καὶ φεύγει· καὶ ὁ λύκος ἀρπάξει, καὶ σκορπίζει τὰ πρόβατα.

13 Καὶ ὁ μισθωτὸς φεύγει, διότι εἶναι μισθωτὸς, καὶ δὲν τὸν μέλει διὰ τὰ πρόβατα.

14 Ἐγὼ εἰμαι ὁ ποιμὴν ὁ καλός· καὶ γνωρίζω τὰ ἰδικά μου, καὶ γνωρίζομαι ἀπὸ τὰ ἰδικά μου.

15 Καθὼς μὲ γνωρίζει ὁ Πατήρ, γνωρίζω καὶ ἐγὼ τὸν Πατέρα· καὶ βάλλω τὴν ψυχὴν μου διὰ τὰ πρόβατα.

16 Ἐχω καὶ ἄλλα πρόβατα, τὰ ὁποῖα δὲν εἶναι ἀπὸ τὴν αὐλὴν ταύτην· καὶ κάμνει χρεῖα νὰ μαζώξω καὶ ἐκεῖνα· καὶ θέλουσιν ἀκούσει τὴν φωνὴν μου· καὶ θέλει γίνεῃ μία ποιμνὴ, καὶ εἰς ποιμὴν.

17 Διὰ τοῦτο ὁ Πατήρ με ἀγαπᾷ, διότι ἐγὼ βάλλω τὴν ψυχὴν μου, διὰ νὰ τὴν λάβω πάλιν.

18 Οὐδεὶς αἶρει αὐτὴν ἀπ' ἐμοῦ, ἀλλ' ἐγὼ τίθην αὐτὴν ἀπ' ἐμαυτοῦ· ἐξουσίαν ἔχω δεῖναι αὐτὴν, καὶ ἐξουσίαν ἔχω πάλιν λαβεῖν αὐτήν· ταύτην τὴν ἐντολήν· ἔλαβον παρὰ τοῦ Πατρὸς μου.

19 Σχίσμα οὖν πάλιν ἐγένετο ἐν τοῖς Ἰουδαίοις διὰ τοὺς λόγους τούτους.

20 Ἐλεγον δὲ πολλοὶ ἐξ αὐτῶν· Δαιμόνιον ἔχει, καὶ μαίνεται· τί αὐτοῦ ἀκούετε;

21 Ἄλλοι ἔλεγον· Ταῦτα τὰ ῥήματα οὐκ ἔστι δαιμονιζομένου· μὴ δαιμόνιον δύναται τυφλῶν ὀφθαλμοὺς ἀνοίγειν;

22 Ἐγένετο δὲ τὰ ἐγκαίνια ἐν τοῖς Ἱεροσολύμοις, καὶ χειμῶν ἦν·

23 Καὶ περιεπάτει ὁ Ἰησοῦς ἐν τῷ ἱερῷ, ἐν τῇ στοᾷ τοῦ Σολομῶντος.

24 Ἐκύκλωσαν οὖν αὐτὸν οἱ Ἰουδαῖοι, καὶ ἔλεγον αὐτῷ· Ἔως πότε τὴν ψυχὴν ἡμῶν αἶρεις; εἰ σὺ εἶ ὁ Χριστὸς, εἰπέ ἡμῖν παρρησίᾳ.

25 Ἀπεκρίθη αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· Εἴπον ὑμῖν, καὶ οὐ πιστεύετε· τὰ ἔργα ἃ ἐγὼ ποιῶ ἐν τῷ ὀνόματι τοῦ Πατρὸς μου, ταῦτα μαρτυρεῖ περὶ ἐμοῦ.

26 Ἀλλ' ὑμεῖς οὐ πιστεύετε, οὐ γὰρ ἔστε ἐκ τῶν προβάτων τῶν ἐμῶν· καθὼς εἶπον ὑμῖν.

27 Τὰ πρόβατα τὰ ἐμὰ τῆς φωνῆς μου ἀκούει, καὶ γινώσκω αὐτά· καὶ ἀκολουθοῦσί μοι,

28 Καὶ γὰρ ζωὴν αἰώνιον δίδωμι αὐτοῖς· καὶ οὐ μὴ ἀπόλωνται εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ οὐχ ἀρπάσει τις αὐτά ἐκ τῆς χειρὸς μου.

29 Ὁ Πατὴρ μου, ὃς δέδωκέ μοι, μείζων πάντων ἐστί· καὶ οὐδεὶς δύναται ἀρπάξαι ἐκ τῆς χειρὸς τοῦ Πατρὸς μου.

30 Ἐγὼ καὶ ὁ Πατὴρ ἐν ἑσμεν.

31 Ἐβάστασαν οὖν πάλιν λίθους οἱ Ἰουδαῖοι, ἵνα λιθάσωσιν αὐτόν.

18 Κάνεις δὲν τὴν πέρνει ἀπ' ἐμέ, ἀλλὰ ἐγὼ τὴν βάλλω ἀπὸ ἐαυτοῦ μου· ἔχω ἐξουσίαν νὰ τὴν θέσω, καὶ ἔχω ἐξουσίαν πάλιν νὰ τὴν πάρω· ταύτην τὴν παραγγελίαν ἐπῆρα ἀπὸ τὸν Πατέρα μου.

19 Καὶ ἔγινε πάλιν διχοστασία ἀνάμεσον εἰς τοὺς Ἰουδαίους διὰ τὰ λόγια ταῦτα.

20 Καὶ πολλοὶ ἀπ' αὐτοὺς ἔλεγον· Δαιμόνιον ἔχει, καὶ εἶναι μανικός· διατὶ τοῦ ἀκούετε;

21 Ἄλλοι ἔλεγον· Ταῦτα τὰ λόγια δὲν εἶναι δαιμονιζομένου· μήπως καὶ δαιμόνιον δύναται νὰ ἀνοίγῃ τὰ ὀφθαλμὰ τῶν τυφλῶν;

22 Καὶ τότε ἔγιναν εἰς τὰ Ἱεροσολύμα τὰ ἐγκαίνια, καὶ ἦτον χειμὼν·

23 Καὶ ὁ Ἰησοῦς περιεπάτει μέσα εἰς τὸ ἱερόν, εἰς τὴν στοᾶν τοῦ Σολομῶντος.

24 Τὸν ἐτριγυρισαν λοιπὸν οἱ Ἰουδαῖοι, καὶ τὸν ἔλεγον· Ἔως πότε ἔχεις κρεμασμένην τὴν ψυχὴν μας; ἀν' ἦσαι σὺ ὁ Χριστὸς, εἰπέ μας τὸ παρρησίᾳ.

25 Ἀπεκρίθη εἰς αὐτοὺς ὁ Ἰησοῦς· Σᾶς εἶπα, καὶ δὲν πιστεύετε· τὰ ἔργα τὰ ὅποια ἐγὼ κάνω εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Πατρὸς μου, αὐτὰ μαρτυροῦσι δι' ἐμέ.

26 Ἀλλὰ σεῖς δὲν πιστεύετε, διότι δὲν εἴσθε ἀπὸ τὰ πρόβατα τὰ ἰδικά μου· καθὼς σᾶς εἶπα.

27 Τὰ πρόβατα τὰ ἰδικά μου ἀκούουσι τὴν φωνὴν μου, καὶ ἐγὼ τὰ γνωρίζω· καὶ με ἀκολουθοῦσι,

28 Καὶ ἐγὼ τοὺς δίδω ζωὴν αἰώνιον· καὶ δὲν θέλουσι χαλασθῆ εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ κάνεις δὲν θέλει τὰ ἀρπάσει ἀπὸ τὰς χειρὰς μου.

29 Ὁ Πατὴρ μου ὁ ὁποῖος με τὰ ἔδωκεν, εἶναι μεγαλότερος ἀπὸ ὅλους· καὶ κάνεις δὲν δύναται νὰ τὰ ἀρπάξῃ ἀπὸ τὰς χειρὰς τοῦ Πατρὸς μου.

30 Ἐγὼ καὶ ὁ Πατὴρ ἐν ἑμῶν.

31 Καὶ πάλιν ἐπίασαν πέτρας οἱ Ἰουδαῖοι, νὰ τὸν λιθάσωσι.

32 Ἀπεκρίθη αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· Πολλὰ καλὰ ἔργα ἔδειξα ὑμῖν ἐκ τοῦ Πατρὸς μου· διὰ ποῖον αὐτῶν ἔργον λιθάστέ με;

33 Ἀπεκρίθησαν αὐτῷ οἱ Ἰουδαῖοι, λέγοντες· Περὶ καλοῦ ἔργου οὐ λιθάζομέν σε, ἀλλὰ περὶ βλασφημίας, καὶ ὅτι σὺ ἄνθρωπος ὢν, ποιεῖς σεαυτὸν Θεόν.

34 Ἀπεκρίθη αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· Οὐκ ἔστι γεγραμμένον ἐν τῷ νόμῳ ὑμῶν· Ἐγὼ εἶπα, θεοὶ ἐστε;

35 Εἰ ἐκείνους εἶπε θεοὺς, πρὸς οὓς ὁ λόγος τοῦ Θεοῦ ἐγένετο, καὶ οὐ δύναται λυθῆναι ἡ γραφή·

36 Ὁν ὁ Πατὴρ ἡγάσσε, καὶ ἀπέστειλεν εἰς τὸν κόσμον, ὑμεῖς λέγετε, Ὅτι βλασφημεῖς· ὅτι εἶπον, Υἱὸς τοῦ Θεοῦ εἰμι;

37 Εἰ οὐ ποίῳ τὰ ἔργα τοῦ Πατρὸς μου, μὴ πιστευέτέ μοι·

38 Εἰ δὲ ποίῳ, κἂν ἐμοὶ μὴ πιστεύητε, τοῖς ἔργοις πιστεύσατε· ἵνα γνῶτε καὶ πιστεύσητε, ὅτι ἐν ἐμοὶ ὁ Πατὴρ, καὶ ἐγὼ ἐν αὐτῷ.

39 Ἐξήτουν οὖν πάλιν αὐτὸν πιάσαι· καὶ ἐξῆλθεν ἐκ τῆς χειρὸς αὐτῶν.

40 Καὶ ἀπῆλθε πάλιν πέραν τοῦ Ἰορδάνου, εἰς τὸν τόπον ὅπου ἦν Ἰωάννης τὸ πρῶτον βαπτίζων· καὶ ἔμεινεν ἐκεῖ.

41 Καὶ πολλοὶ ἦλθον πρὸς αὐτὸν, καὶ ἔλεγον· Ὅτι Ἰωάννης μὲν σημεῖον ἐποίησεν οὐδέν· πάντα δὲ ὅσα εἶπεν Ἰωάννης περὶ τούτου, ἀληθὴ ἦν.

42 Καὶ ἐπίστευσαν πολλοὶ ἐκεῖ εἰς αὐτόν.

Κεφ. ια'. XI.

ἮΝ δὲ τις ἀσθενῶν, Λαζάρου ἀπὸ Βηθανίας, ἐκ τῆς κόμης Μαρίας, καὶ Μάρθας τῆς ἀδελφῆς αὐτῆς.

2 (Ἦν δὲ Μαρία ἡ ἀλείψασα τὸν Κύριον μύρῳ, καὶ ἐκμάξασα τοὺς

32 Καὶ ὁ Ἰησοῦς τοὺς ἀπεκρίθη· Πολλὰ καλὰ ἔργα σὰς ἔδειξα ἀπὸ τὸν Πατέρα μου· διὰ ποῖον ἔργον ἀπὸ ταῦτα μὲ λιθάσετε;

33 Οἱ Ἰουδαῖοι ἀπεκρίθησαν, καὶ τὸν εἶπαν· Διὰ καλὸν ἔργον δὲν σε λιθάζομεν, ἀλλὰ διὰ βλασφημίαν, καὶ διότι σὺ, ἐν ᾧ εἶσαι ἄνθρωπος, κάμνεις τὸν ἑαυτὸν σου Θεόν.

34 Ὁ Ἰησοῦς τοὺς ἀπεκρίθη· Δὲν εἶναι γεγραμμένον εἰς τὸν νόμον σας· Ὅτι ἐγὼ εἶπα, θεοὶ ἐστε;

35 Ἐὰν ἐκείνους εἶπε θεοὺς, εἰς τοὺς ὁποίους ἐγένεν ὁ λόγος τοῦ Θεοῦ, καὶ ἡ γραφή δὲν ἡμπορεῖ νὰ λυθῇ·

36 Ἐκεῖνον τὸν ὁποῖον ὁ Πατὴρ ἡγάσσε, καὶ ἀπέστειλεν εἰς τὸν κόσμον, σεις λέγετε, Ὅτι βλασφημεῖς· διότι σὰς εἶπα, ὅτι Υἱὸς εἰμι τοῦ Θεοῦ;

37 Ἄν δὲν κάμνω τὰ ἔργα τοῦ Πατρὸς μου, μὴ με πιστευέτε·

38 Ἄν ὅμως τὰ κάμνω, κἂν ἐμὲ δὲν πιστεύητε, τὰ ἔργα μου πιστεύσατε· διὰ νὰ γνωρίσητε, καὶ νὰ πιστεύσητε, ὅτι ὁ Πατὴρ εἶναι εἰς ἐμὲ, καὶ ἐγὼ εἰς τὸν Πατέρα.

39 Ἐξήτουν λοιπὸν πάλιν νὰ τὸν πιάσωσιν· αὐτὸς ὅμως ἐξέβη ἀπὸ τὰς χειρὰς των.

40 Καὶ ὑπῆγε πάλιν πέραν τοῦ Ἰορδάνου, εἰς τὸν τόπον ὅπου ἦτον Ἰωάννης πρῶτα καὶ ἐβάπτιζε· καὶ ἐστάθη ἐκεῖ.

41 Καὶ πολλοὶ ἦλθον εἰς αὐτόν, καὶ ἔλεγον· Ὅτι ὁ Ἰωάννης δὲν ἔκαμε κανὲν σημεῖον· ὅλα ὅμως ὅσα εἶπεν ὁ Ἰωάννης διὰ τοῦτον, εἶναι ἀληθινά·

42 Καὶ πολλοὶ ἐπίστευσαν ἐκεῖ εἰς αὐτόν.

Κεφ. ια'. XI.

ἮΤΟΝ καὶ κάποιος ἀσθενὴς, Λαζάρου ἀπὸ τὴν Βηθανίαν, ἀπὸ τὸ χωρίον τῆς Μαρίας, καὶ τῆς Μάρθας τῆς ἀδελφῆς τῆς.

2 (Καὶ ἡ Μαρία ἦτον ἡ ὁποία ἤλειψε τὸν Κύριον μὲ μύρον, καὶ μετὰ τὰ μαλλία

πόδας αὐτοῦ ταῖς θριξίν αὐτῆς· ἥς ὁ ἀδελφὸς Λάζαρος ἡσθένει.)

3 Ἀπέστειλαν οὖν αἱ ἀδελφαὶ πρὸς αὐτὸν, λέγουσαι· Κύριε, ἴδε, ὃν φιλεῖς, ἀσθενεῖ.

4 Ἀκούσας δὲ ὁ Ἰησοῦς εἶπεν· Αὕτη ἡ ἀσθένεια οὐκ ἔστι πρὸς θάνατον, ἀλλ' ὑπὲρ τῆς δόξης τοῦ Θεοῦ, ἵνα δοξασθῇ ὁ Υἱὸς τοῦ Θεοῦ δι' αὐτῆς.

5 Ἠγάπα δὲ ὁ Ἰησοῦς τὴν Μάρθαν, καὶ τὴν ἀδελφὴν αὐτῆς, καὶ τὸν Λάζαρον.

6 Ὡς οὖν ἤκουσεν ὅτι ἀσθενεῖ, τότε μὲν ἔμεινεν ἐν ᾧ ἦν τόπον δύο ἡμέρας.

7 Ἐπειτα μετὰ τούτου λέγει τοῖς μαθηταῖς· Ἀγωμεν εἰς τὴν Ἰουδαίαν· πάλιν.

8 Λέγουσιν αὐτῷ οἱ μαθηταί· Ταβ-βι, νῦν ἐξήτουν σε λιθάσαι οἱ Ἰουδαῖοι, καὶ πάλιν ὑπάγεις ἐκεῖ;

9 Ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς· Οὐχὶ δώδεκά εἰσιν ὥραι τῆς ἡμέρας; ἐάν τις περιπατῇ ἐν τῇ ἡμέρᾳ, οὐ προσκόπτεται, ὅτι τὸ φῶς τοῦ κόσμου τούτου βλέπει.

10 Ἐάν δέ τις περιπατῇ ἐν τῇ νυκτὶ, προσκόπτεται, ὅτι τὸ φῶς οὐκ ἔστιν ἐν αὐτῷ.

11 Ταῦτα εἶπε· καὶ μετὰ τούτου λέγει αὐτοῖς· Λάζαρος ὁ φίλος ἡμῶν κεκοιμήται· ἀλλὰ πορεύσασθε, ἵνα ἐξυπνίσω αὐτόν.

12 Εἶπον οὖν οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ· Κύριε, εἰ κεκοιμήται, σαθῆσεται.

13 Εἰρήκει δὲ ὁ Ἰησοῦς περὶ τοῦ θανάτου αὐτοῦ· ἐκεῖνοι δὲ ἔδοξαν ὅτι περὶ τῆς κοιμήσεως τοῦ ὑπνου λέγει.

14 Τότε οὖν εἶπεν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς παρρησίᾳ· Λάζαρος ἀπέθανε·

15 Καὶ χαίρω δι' ὑμᾶς, ἵνα πιστεύσητε, ὅτι οὐκ ἦμην ἐκεῖ· ἀλλ' ἄγωμεν πρὸς αὐτόν.

τῆς ἐσπόγγισε τὰ ποδάρια του· τῆς ὁποίας ὁ ἀδελφὸς Λάζαρος ἦτον ἀσθενής.)

3 Ἔστειλαν λοιπὸν αἱ ἀδελφαὶ του εἰς αὐτόν, καὶ ἔλεγον· Κύριε, ἴδε, ἐκεῖνος τὸν ὅποιον ἀγαπᾷς, ἀσθενεῖ.

4 Καὶ ὁ Ἰησοῦς ἀφ' οὗ τὸ ἤκουσεν, εἶπε· Αὕτη ἡ ἀσθένεια δὲν εἶναι διὰ θάνατον, ἀλλὰ εἶναι διὰ τὴν δόξαν τοῦ Θεοῦ, διὰ τὴν δόξαν τοῦ Θεοῦ διὰ μέσου αὐτῆς.

5 Καὶ ὁ Ἰησοῦς ἠγάπα τὴν Μάρθαν, καὶ τὴν ἀδελφὴν της, καὶ τὸν Λάζαρον.

6 Ἀφ' οὗ ἤκουσε λοιπὸν ὅτι ἀσθενεῖ, τότε ἐστάθη εἰς τὸν τόπον ὅπου ἦτον δύο ἡμέρας.

7 Ὑστερον ἀπὸ τούτου λέγει εἰς τοὺς μαθητάς· Ἄς ὑπάγωμεν πάλιν εἰς τὴν Ἰουδαίαν.

8 Τὸν λέγουσιν οἱ μαθηταί· Διδάσκαλε, ἀπὸ τώρα σὲ ἐξήτουν οἱ Ἰουδαῖοι νὰ σὲ λιθάσωσι, καὶ πάλιν ὑπάγεις ἐκεῖ;

9 Καὶ ὁ Ἰησοῦς ἀπεκρίθη· Δὲν εἶναι δώδεκα ὥραι τῆς ἡμέρας; ὅποιος περιπατεῖ τὴν ἡμέραν, δὲν προσκόπτεται, διότι βλέπει τὸ φῶς τοῦ κόσμου τούτου·

10 Ὅποιος ὅμως περιπατεῖ τὴν νύκτα, προσκόπτεται, διότι δὲν ἔχει τὸ φῶς εἰς τὸν ἑαυτὸν του.

11 Ταῦτα εἶπε· καὶ ὕστερον ἀπὸ τούτου τοὺς λέγει· Λάζαρος ὁ φίλος μας ἐκοιμήθη· καὶ πηγαίνω, νὰ τὸν ἐξυπνίσω.

12 Καὶ οἱ μαθηταὶ εἶπαν· Κύριε, ἂν ἐκοιμήθη, θέλει σωθῇ.

13 Καὶ ὁ Ἰησοῦς τοὺς εἶπε διὰ τὸν θάνατόν του· καὶ εἰς ἐκείνους ἐφάνη ὅτι διὰ τὸ κοίμημα τοῦ ὑπνου λέγει.

14 Τότε λοιπὸν τοὺς εἶπε παρρησίᾳ· Λάζαρος ἀπέθανε·

15 Καὶ χαίρομαι διὰ σᾶς, διὰ τὴν πιστεύσητε, ὅτι ἐγὼ δὲν ἦμην ἐκεῖ· ἀλλὰ ἂς ὑπάγωμεν εἰς αὐτόν.

16 Εἶπεν οὖν Θωμᾶς, ὁ λεγόμενος Δίδυμος, τοῖς συμμαθηταῖς· Ἄγωμεν καὶ ἡμεῖς, ἵνα ἀποθάνωμεν μετ' αὐτοῦ.

17 Ἐλθὼν οὖν ὁ Ἰησοῦς, εὗρεν αὐτὸν τέσσαρας ἡμέρας ἤδη ἔχοντα ἐν τῷ μνημείῳ.

18 Ἦν δὲ ἡ Βηθανία ἐγγὺς τῶν Ἱεροσολύμων, ὡς ἀπὸ σταδίων δεκαπέντε·

19 Καὶ πολλοὶ ἐκ τῶν Ἰουδαίων ἐληλυθειςαν πρὸς τὰς περὶ Μάρθαν καὶ Μαρίας, ἵνα παραμυθίσωνται αὐτὰς περὶ τοῦ ἀδελφοῦ αὐτῶν.

20 Ἡ οὖν Μάρθα ὡς ἤκουσεν ὅτι ὁ Ἰησοῦς ἔρχεται, ὑπήντησεν αὐτῇ· Μαρία δὲ ἐν τῷ οἴκῳ ἔκαθεζετο.

21 Εἶπεν οὖν ἡ Μάρθα πρὸς τὸν Ἰησοῦν· Κύριε, εἰ ἦς ἄδε, ὁ ἀδελφός μου οὐκ ἂν ἐτεθνήκει·

22 Ἀλλὰ καὶ νῦν οἶδα, ὅτι ὅσα ἂν αἰτήσῃ τὸν Θεόν, δώσει σοι ὁ Θεός.

23 Λέγει αὐτῇ ὁ Ἰησοῦς· Ἀναστήσεται ὁ ἀδελφός σου.

24 Λέγει αὐτῇ Μάρθα· Οἶδα ὅτι ἀναστήσεται ἐν τῇ ἀναστάσει ἐν τῇ ἐσχάτῃ ἡμέρᾳ.

25 Εἶπεν αὐτῇ ὁ Ἰησοῦς· Ἐγώ εἰμι ἡ ἀνάστασις καὶ ἡ ζωή· ὁ πιστεύων εἰς ἐμέ, καὶ ἀποθάνῃ, ζήσεται·

26 Καὶ πᾶς ὁ ζῶν καὶ πιστεύων εἰς ἐμέ, οὐ μὴ ἀποθάνῃ εἰς τὸν αἰῶνα. Πιστεύεις τοῦτο;

27 Λέγει αὐτῇ· Ναί, Κύριε· ἐγὼ πεπίστευκα, ὅτι σὺ εἶ ὁ Χριστὸς, ὁ Υἱὸς τοῦ Θεοῦ, ὁ εἰς τὸν κόσμον ἐρχόμενος.

28 Καὶ ταῦτα εἰποῦσα ἀπῆλθε, καὶ ἐφώνησε Μαρίαν τὴν ἀδελφὴν αὐτῆς λάθρα, εἰποῦσα· Ὁ διδάσκαλος πάρεστι, καὶ φωνεῖ σε.

29 Ἐκείνη ὡς ἤκουσεν, ἐγείρεται ταχὺ, καὶ ἔρχεται πρὸς αὐτόν.

30 (Οὐπὼ δὲ ἐληλυθεὶ ὁ Ἰησοῦς εἰς

16 Καὶ ὁ Θωμᾶς, ὁ ὁποῖος ἐλέγετο Δίδυμος, εἶπεν εἰς τοὺς συμμαθητάς του· Ἄς ὑπάγωμεν καὶ ἡμεῖς, διὰ νὰ ἀποθάνωμεν μετ' αὐτόν.

17 Ἀφ' οὗ ἤλθε λοιπὸν ὁ Ἰησοῦς, τὸν εὗρεν ὅτι εἶχεν ἤδη τέσσαρας ἡμέρας εἰς τὸ μνημεῖον.

18 Καὶ ἡ Βηθανία ἦτον ἐγγὺς τὰ Ἱεροσόλυμα ἕως δεκαπέντε στάδια·

19 Καὶ πολλοὶ ἀπὸ τῶν Ἰουδαίων ὑπῆγαν εἰς τὴν Μάρθαν καὶ Μαρίαν, νὰ τὰς παρηγορήσωσι διὰ τὸν ἀδελφόν των.

20 Ἡ Μάρθα λοιπὸν καθὼς ἤκουσεν ὅτι ἔρχεται ὁ Ἰησοῦς, τὸν προὑπήντησεν· ἡ Μαρία ὅμως ἐκάθετο εἰς τὸν οἶκον.

21 Ἡ Μάρθα λοιπὸν εἶπεν εἰς τὸν Ἰησοῦν· Κυριε, ἂν ἦσον ἐδῶ, ὁ ἀδελφός μου δὲν ἤθελεν ἀποθάνει·

22 Ἀλλὰ καὶ τώρα ἡξεύρω, ὅτι ὅσα ζητήσῃς ἀπὸ τὸν Θεόν, ὁ Θεὸς θέλει σὲ τὰ δώσει.

23 Λέγει εἰς αὐτὴν ὁ Ἰησοῦς· Θέλει ἀναστήθῃ ὁ ἀδελφός σου.

24 Τὸν λέγει ἡ Μάρθα· Ἡξεύρω ὅτι θέλει ἀναστήθῃ εἰς τὴν ἀνάστασιν εἰς τὴν ὑστερινὴν ἡμέραν.

25 Λέγει εἰς αὐτὴν ὁ Ἰησοῦς· Ἐγὼ εἰμαι ἡ ἀνάστασις καὶ ἡ ζωή· ὁποῖος πιστεύει εἰς ἐμέ, ἂν καὶ ἀποθάνῃ, θέλει ζῆσει·

26 Καὶ κάθε ἄνθρωπος ὁ ὁποῖος ζῇ καὶ πιστεύει εἰς ἐμέ, δὲν θέλει ἀποθάνει εἰς τὸν αἰῶνα. Πιστεύεις τοῦτο;

27 Τὸν λέγει ἡ Μάρθα· Ναί, Κύριε· ἐγὼ ἐπίστευσα, ὅτι σὺ εἶσαι ὁ Χριστὸς, ὁ Υἱὸς τοῦ Θεοῦ, ὁ ὁποῖος ἔρχεται εἰς τὸν κόσμον.

28 Καὶ ἀφ' οὗ εἶπε ταῦτα, ὑπῆγε καὶ ἐλάλησε τὴν Μαρίαν τὴν ἀδελφὴν τῆς κρυφᾶ, καὶ τὴν εἶπεν· Ὁ διδάσκαλος εἶναι ἐδῶ, καὶ σὲ κράζει.

29 Ἐκείνη καθὼς τὸ ἤκουσεν, ἐσηκώθη ὀβλίσσασα, καὶ ὑπῆγεν εἰς αὐτόν.

30 (Καὶ ὁ Ἰησοῦς ἀκόμῃ δὲν εἶχεν

τὴν κόμην· ἀλλ' ἦν ἐν τῷ τόπῳ ὅπου ὑπῆντησεν αὐτῷ ἡ Μάρθα.)

31 Οἱ οὖν Ἰουδαῖοι οἱ ὄντες μετ' αὐτῆς ἐν τῇ οἰκίᾳ καὶ παραμυθούμενοι αὐτήν, ἰδόντες τὴν Μαρίαν ὅτι ταχέως ἀνέστη καὶ ἐξῆλθεν, ἠκολούθησαν αὐτῇ, λέγοντες· Ὅτι ὑπάγει εἰς τὸ μνημεῖον, ἵνα κλαύσῃ ἐκεῖ.

32 Ἡ οὖν Μαρία ὡς ἦλθεν ὅπου ἦν ὁ Ἰησοῦς, ἰδοῦσα αὐτὸν, ἔπεσεν εἰς τοὺς πόδας αὐτοῦ, λέγουσα αὐτῷ· Κύριε, εἰ ἦς ὧδε, οὐκ ἂν ἀπέθανέ μου ὁ ἀδελφός.

33 Ἰησοῦς οὖν, ὡς εἶδεν αὐτὴν κλαίονσαν, καὶ τοὺς συνελθόντας αὐτῇ Ἰουδαίους κλαίοντας, ἐνεβριμήσατο τῷ πνεύματι, καὶ ἐτάραξεν ἑαυτὸν·

34 Καὶ εἶπε· Πού τθεοικατε αὐτόν; Λέγουσιν αὐτῷ· Κύριε, ἔρχου καὶ ἴδε.

35 Ἐδάκρυσεν ὁ Ἰησοῦς.

36 Ἐλεγον οὖν οἱ Ἰουδαῖοι· Ἴδε πῶς ἐφίλει αὐτόν.

37 Τινὲς δὲ ἐξ αὐτῶν εἶπον· Οὐκ ἠδύνατο οὗτος, ὁ ἀνοίξας τοὺς ὀφθαλμοὺς τοῦ τυφλοῦ, ποιῆσαι, ἵνα καὶ οὗτος μὴ ἀποθάνῃ;

38 Ἰησοῦς οὖν πάλιν ἐμβριμώμενος ἐν ἑαυτῷ, ἔρχεται εἰς τὸ μνημεῖον. Ἦν δὲ σπήλαιον, καὶ λίθος ἐπέκειτο ἐπ' αὐτῷ.

39 Λέγει ὁ Ἰησοῦς· Ἀρατε τὸν λίθον. Λέγει αὐτῷ ἡ ἀδελφὴ τοῦ τεθνηκότος, Μάρθα· Κύριε, ἥδη ὥς ἐστι· τεταρτάκις γὰρ ἔστι.

40 Λέγει αὐτῇ ὁ Ἰησοῦς· Οὐκ εἶπόν σοι, ὅτι ἐὰν πιστεύσῃς, ὀφείλει τὴν δόξαν τοῦ Θεοῦ;

41 Ἦραν οὖν τὸν λίθον, οὗ ἦν ὁ τεθνηκὼς κείμενος. Ὁ δὲ Ἰησοῦς ἤρε τοὺς ὀφθαλμοὺς ἄνω, καὶ εἶπε· Πάτερ, εὐχαριστῶ σοι, ὅτι ἤκουσάς μου.

42 Ἐγὼ δὲ ᾔδειν ὅτι πάντοτέ μου ἀκούεις· ἀλλὰ διὰ τὸν ὄχλον τὸν

ἔλθει εἰς τὸ χωρίον, ἀλλὰ ἦτον εἰς τὸν τόπον ὅπου τὸν ὑπῆντησεν ἡ Μάρθα.)

31 Οἱ Ἰουδαῖοι λοιπὸν οἱ ὁποῖοι ἦσαν ὁμοῦ μετ' αὐτὴν εἰς τὴν οἰκίαν, καὶ τὴν παρηγόρουν, ἀφ' οὗ εἶδαν τὴν Μαρίαν ὅτι ἐσηκώθη ὀγλίγωρα καὶ ἐβῆκεν ἔξω, τὴν ἠκολούθησαν, λέγοντες· Ὅτι ὑπάγει εἰς τὸ μνημεῖον, διὰ ἵνα κλαύσῃ ἐκεῖ.

32 Ἡ Μαρία λοιπὸν ἀφ' οὗ ἦλθεν ἐκεῖ ὅπου ἦτον ὁ Ἰησοῦς, καὶ τὸν εἶδεν, ἔπεσεν εἰς τὰ ποδάρια τοῦ, λέγουσα εἰς αὐτόν· Κύριε, ἐὰν ἦσον ἐδῶ, δὲν ἦθελεν ἀποθάνει ὁ ἀδελφός μου.

33 Ὁ Ἰησοῦς, καθὼς τὴν εἶδεν ὅτι ἔκλαιε, καὶ τοὺς Ἰουδαίους οἱ ὁποῖοι ἦσαν μαζί ὅτι ἐκλαίον, ἐπόνεσεν ἡ ψυχὴ τοῦ, καὶ ἐσυγχύσθη·

34 Καὶ εἶπε· Πού τὸν ἐβάλατε; Τὸν λέγουσι· Κύριε, ἔλα καὶ ἴδε.

35 Καὶ ὁ Ἰησοῦς ἐδάκρυσεν.

36 Ἐλεγον λοιπὸν οἱ Ἰουδαῖοι· Ἴδε πῶς τὸν ἠγάπα.

37 Καὶ κάποιοι ἀπ' αὐτῶν εἶπαν· Οὗτος ὁ ὁποῖος ἡνοίξε τὰ ὀμμάτια τοῦ τυφλοῦ, δὲν ἔδυνατο νὰ κάμῃ, ὥστε νὰ μὴν ἀποθάνῃ καὶ οὗτος;

38 Καὶ ὁ Ἰησοῦς πάλιν βρυχώμενος μέσια τοῦ, ὑπῆγεν εἰς τὸ μνημεῖον. Καὶ ἦτον σπήλαιον, καὶ ἐπάνω εἰς αὐτὸ ἔκειτο πέτρα.

39 Καὶ λέγει ὁ Ἰησοῦς· Σηκώσατε τὴν πέτραν. Τὸν λέγει ἡ ἀδελφὴ τοῦ ἀποθαμένου, ἡ Μάρθα· Κύριε, ἥδη βραμὴ· διότι ἔχει τέσσαρες ἡμέραι.

40 Τὴν λέγει ὁ Ἰησοῦς· Δὲν σε εἶπα, ὅτι ἐὰν πιστεύσῃς, θέλεις ἰδεῖ τὴν δόξαν τοῦ Θεοῦ;

41 Ἐσήκωσαν λοιπὸν τὴν πέτραν, ἀπὸ ἐκεῖ ὅπου ἐκέετο ὁ ἀποθαμμένος. Καὶ ὁ Ἰησοῦς ἐσήκωσε τὰ ὀμμάτια τοῦ ἐπάνω, καὶ εἶπε· Πάτερ, εὐχαριστῶ σε, ὅτι μοῦ ἤκουσας.

42 Καὶ ἐγὼ ᾔζευρα ὅτι πάντοτέ μου ἀκούεις· ἀλλὰ διὰ τὸν λαὸν

περιστώτα εἶπον, ἵνα πιστεύσωσιν ὅτι σύ με ἀπέστειλας.

43 Καὶ ταῦτα εἰπὼν, φωνῇ μεγάλῃ ἐκραύγασε· Λάζαρε, δευρο ἔξω.

44 Καὶ ἐξῆλθεν ὁ τεθνηκώς, δεδεμένος τοὺς πόδας καὶ τὰς χεῖρας κειρίαις· καὶ ἡ ὄψις αὐτοῦ σουδαρίᾳ περιεδέδετο. Λέγει αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· Λύσατε αὐτὸν, καὶ ἄφετε ὑπάγειν.

45 Πολλοὶ οὖν ἐκ τῶν Ἰουδαίων οἱ ἐλθόντες πρὸς τὴν Μαρίαν, καὶ θεασάμενοι ἃ ἐποίησεν ὁ Ἰησοῦς, ἐπίστευσαν εἰς αὐτόν.

46 Τινὲς δὲ ἐξ αὐτῶν ἀπῆλθον πρὸς τοὺς Φαρισαίους, καὶ εἶπον αὐτοῖς ἃ ἐποίησεν ὁ Ἰησοῦς.

47 Συνήγαγον οὖν οἱ Ἀρχιερεῖς καὶ οἱ Φαρισαῖοι συνέδριον, καὶ ἔλεγον· Τί ποιοῦμεν; ὅτι οὗτος ὁ ἄνθρωπος πολλὰ σημεῖα ποιεῖ.

48 Ἐὰν ἀφῶμεν αὐτὸν οὕτω, πάντες πιστεύουσιν εἰς αὐτόν· καὶ ἐλεύσονται οἱ Ῥωμαῖοι, καὶ ἀροῦσιν ἡμῶν καὶ τὸν τόπον καὶ τὸ ἔθνος.

49 Εἷς δὲ τις ἐξ αὐτῶν, Καϊάφας, ἀρχιερεὺς ὢν τοῦ ἐνιαυτοῦ ἐκείνου, εἶπεν αὐτοῖς· Ὑμεῖς οὐκ οἰδατε οὐδέν·

50 Οὐδὲ διαλογίζεσθε, ὅτι συμφέρει ἡμῖν ἵνα εἰς ἄνθρωπος ἀποθάνῃ ὑπὲρ τοῦ λαοῦ, καὶ μὴ ὅλον τὸ ἔθνος ἀποληται.

51 Τοῦτο δὲ ἀφ' ἑαυτοῦ οὐκ εἶπεν· ἀλλ' Ἀρχιερεὺς ὢν τοῦ ἐνιαυτοῦ ἐκείνου, προσεφήτησεν ὅτι ἐμελλεν ὁ Ἰησοῦς ἀποθνήσκειν ὑπὲρ τοῦ ἔθνους·

52 Καὶ οὐχ ὑπὲρ τοῦ ἔθνους μόνον, ἀλλ' ἵνα καὶ τὰ τέκνα τοῦ Θεοῦ τὰ διεσκορπισμένα συναγάγῃ εἰς ἓν.

53 Ἀπ' ἐκείνης οὖν τῆς ἡμέρας συνεβουλεύσαντο, ἵνα ἀποκτείνωσιν αὐτόν.

ὁ ὁποῖος στέκει τριγύρω εἶπα, διὰ νὰ πιστεύσωσιν ὅτι σύ με ἔστειλες.

43 Καὶ καθὼς εἶπε ταῦτα, μετὰ γάλῃν φωνὴν ἐκραξε· Λάζαρε, ἔβγα ἔξω.

44 Καὶ ἐβγήκεν ὁ ἀποθαμμένος, δεμένος τὰ ποδιὰν τοῦ καὶ τὰς χεῖρας τοῦ με ἐπιτάφια δεσμά· καὶ τὸ πρόσωπὸν τοῦ δεμένου με πανίον. Τὸς λέγει ὁ Ἰησοῦς· Λύσατέ τον, καὶ ἀφῆτέ τον νὰ ὑπάγῃ.

45 Καὶ πολλοὶ ἀπὸ τοὺς Ἰουδαίους, οἱ ὁποῖοι ἦλθαν εἰς τὴν Μαρίαν, καὶ εἶδαν ὅσα ἔκαμεν ὁ Ἰησοῦς, ἐπίστευσαν εἰς αὐτόν.

46 Ὅμως κάποιοι ἀπ' αὐτοὺς ὑπῆγαν εἰς τοὺς Φαρισαίους, καὶ τοὺς εἶπαν ὅσα ἔκαμεν ὁ Ἰησοῦς.

47 Οἱ Ἀρχιερεῖς λοιπὸν καὶ οἱ Φαρισαῖοι ἔκαμαν σύνοδον, καὶ ἔλεγον· Τί νὰ κάμωμεν; διότι ὁ ἄνθρωπος οὗτος κάμνει πολλὰ σημεῖα.

48 Ἄν τὸν ἀφήσωμεν οὕτως, ὅλοι θέλουσι πιστεύσει εἰς αὐτόν· καὶ θέλουσιν ἔλθει οἱ Ῥωμαῖοι, καὶ θέλουσι χαλάσει καὶ τὸν τόπον καὶ τὸ ἔθνος μας.

49 Καὶ κάποιοι ἀπ' αὐτοὺς, Καϊάφας, ὁ ὁποῖος ἦτον ἀρχιερεὺς τοῦ χρόνου ἐκείνου, τοὺς εἶπε· Σεῖς δὲν ἠξεύρετε τίποτε·

50 Οὐ δὲ βάλλετε εἰς τὸν νοῦν σας, ὅτι καλλίτερόν μας εἶναι νὰ ἀποθάνῃ εἰς ἄνθρωπος διὰ τὸν λαόν, καὶ νὰ μὴ χαλασθῇ ὅλον τὸ ἔθνος.

51 Καὶ τοῦτο δὲν εἶπεν ἀπὸ ἑαυτοῦ· ἀλλὰ μετὰ τὸ νὰ ἦτον Ἀρχιερεὺς τοῦ χρόνου ἐκείνου, προσεφήτησεν ὅτι ἐμελλεν ὁ Ἰησοῦς νὰ ἀποθάνῃ διὰ τὸ ἔθνος·

52 Καὶ ὅχι μόνον διὰ τὸ ἔθνος, ἀλλὰ διὰ νὰ μαζώξῃ εἰς ἓν τὰ τέκνα τοῦ Θεοῦ τὰ διεσκορπισμένα.

53 Ἀπ' ἐκείνην τὴν ἡμέραν λοιπὸν συνεβουλεύθησαν, νὰ τὸν χαλάσωσιν.

54 Ἰησοῦς οὖν οὐκ ἔτι παρῴσσια περιεπάτει ἐν τοῖς Ἰουδαίοις, ἀλλὰ ἀπῆλθεν ἐκεῖθεν εἰς τὴν χώραν ἐγγὺς τῆς ἐρήμου, εἰς Ἐφραΐμ λεγομένην πόλιν· καὶ ἐκεῖ διέτριβε μετὰ τῶν μαθητῶν αὐτοῦ.

55 Ἦν δὲ ἐγγὺς τὸ πάσχα τῶν Ἰουδαίων· καὶ ἀνέβησαν πολλοὶ εἰς Ἱεροσόλυμα ἐκ τῆς χώρας πρὸ τοῦ πάσχα, ἵνα ἀγνίσωσιν ἑαυτοὺς.

56 Ἐζήτουν οὖν τὸν Ἰησοῦν, καὶ ἔλεγον μετ' ἀλλήλων ἐν τῷ ἱερῷ ἐστηκότες· Τί δοκεῖ ὑμῖν, ὅτι οὐ μὴ ἔλθῃ εἰς τὴν ἐορτὴν;

57 Δεδώκεισαν δὲ καὶ οἱ Ἀρχιερεῖς καὶ οἱ Φαρισαῖοι ἐντολὴν, ἵνα ἐάν τις γινῶ πῶς ἐστὶ, μηνύσῃ, ὅπως πιάσωσιν αὐτόν.

Κεφ. ιβ'. XII.

Ὁ οὖν Ἰησοῦς πρὸ ἑξ ἡμερῶν τοῦ πάσχα ἦλθεν εἰς Βηθανίαν, ὅπου ἦν Λάζαρος, ὁ τεθνηκώς, ὃν ἤγειρεν ἐκ νεκρῶν.

2 Ἐποίησαν οὖν αὐτῷ δεῖπνον ἐκεῖ, καὶ ἡ Μάρθα διηκόνει· ὁ δὲ Λάζαρος εἰς ἣν τῶν συνανακειμένων αὐτῷ.

3 Ἡ οὖν Μαρία, λαβοῦσα λίτραν μύρου νάρδου πιστικῆς πολυτίμου, ἤλειψε τοὺς πόδας τοῦ Ἰησοῦ, καὶ ἔξιμαζε ταῖς ῥιζῖν αὐτῆς τοὺς πόδας αὐτοῦ· ἡ δὲ οἰκία ἐπληρώθη ἐκ τῆς ὁσμῆς τοῦ μύρου.

4 Λέγει οὖν εἰς ἐκ τῶν μαθητῶν αὐτοῦ, Ἰούδας Σίμωνος Ἰσκαριώτης, ὁ μέλλων αὐτὸν παραδιδόναι·

5 Διὰ τί τοῦτο τὸ μύρον οὐκ ἐπράθη τριακοσίων δηναρίων, καὶ ἐδόθη πτωχοῖς;

6 Εἶπε δὲ τοῦτο, οὐχ ὅτι περὶ τῶν πτωχῶν ἔμελεν αὐτῷ, ἀλλ' ὅτι κλέπτῃς ἦν, καὶ τὸ γλωσσόκομον εἶχε,

54 Ὁ Ἰησοῦς λοιπὸν πλέον παρῴσσια δὲν περιεπάτει εἰς τοὺς Ἰουδαίους, ἀλλὰ ὑπῆγεν ἀπεκεῖ εἰς τὴν χώραν ἡ ὅποια εἶναι ἐγγὺς εἰς τὴν ἐρήμον, εἰς πόλιν λεγομένην Ἐφραΐμ· καὶ ἐκεῖ διέτριβε μετὰ τοὺς μαθητάς του.

55 Καὶ ἦτον ἐγγὺς τὸ πάσχα τῶν Ἰουδαίων· καὶ ἀνέβησαν πολλοὶ ἀπὸ τὴν χώραν εἰς τὰ Ἱεροσόλυμα προτίτερα ἀπὸ τοῦ πάσχα, διὰ νὰ καθαρίσωσι τὸν ἑαυτὸν των.

56 Καὶ ἐζήτουν τὸν Ἰησοῦν, καὶ ἔλεγον ὁ εἰς μετὰ τὸν ἄλλον, στέκοντες εἰς τὸ ἱερόν· Τί σὰς φαίνεται, τὸ νὰ μὴν ἔλθῃ εἰς τὴν ἐορτήν;

57 Καὶ οἱ Ἀρχιερεῖς καὶ οἱ Φαρισαῖοι ἔδωκαν παραγγελίαν, ἀνίσως καὶ γνωρίσῃ κανεὶς πῶς εἶναι, νὰ τοὺς τὸ εἰπῇ, διὰ νὰ τὸν πιάσωσιν.

Κεφ. ιβ'. XII.

Ὁ Ἰησοῦς λοιπὸν ἑξ ἡμέρας προτίτερα ἀπὸ τοῦ πάσχα ἦλθεν εἰς τὴν Βηθανίαν, ἐκεῖ ὅπου ἦτον ὁ Λάζαρος, ὅστις εἶχεν ἀποθάνει, τὸν ὁποῖον ἀνέστησεν ἐκ νεκρῶν.

2 Τὸν ἑκάμαν λοιπὸν δεῖπνον ἐκεῖ, καὶ ἡ Μάρθα ὑπηρετεῖ· καὶ ὁ Λάζαρος ἦτον εἰς ἀπ' ἐκείνους οἱ ὁποῖοι ἐκάθοντο εἰς τὴν τράπεζαν μαζὶ μετὰ τὸν Ἰησοῦν.

3 Ἡ Μαρία λοιπὸν ἐπῆρε μίαν λίτραν μύρου ἀπὸ νάρδου ὑγρὸν πολυτίμητον, καὶ ἠλείψε τὰ ποδάρια τοῦ Ἰησοῦ, καὶ μετὰ τὰ μαλλία τῆς τὰ ἐσπύγγισε· καὶ ἡ οἰκία ἐγέμισεν ἀπὸ τὴν μυρωδιὰν τοῦ μύρου.

4 Λέγει λοιπὸν εἰς ἀπὸ τοὺς μαθητάς του, Ἰούδας ὁ υἱὸς τοῦ Σίμωνος ὁ Ἰσκαριώτης, ὁ ὁποῖος ἐμελλε νὰ τὸν παραδώσῃ·

5 Διὰ τί δὲν ἐπωλήθῃ τοῦτο τὸ μύρον διὰ τριακόσια δηνάρια, διὰ νὰ δοθῇ εἰς τοὺς πτωχοὺς;

6 Καὶ τοῦτο εἶπεν, ὅχι διότι τὸν ἔμελε διὰ τοὺς πτωχοὺς, ἀλλὰ διότι ἦτον κλέπτῃς, καὶ εἶχε τὴν ἀργυ-

καὶ τὰ βαλλόμενα ἐβάσταζεν.

7 Εἶπεν οὖν ὁ Ἰησοῦς· Ἄφες αὐτὴν εἰς τὴν ἡμέραν τοῦ ἐνταφιασμοῦ μου τετήρηκεν αὐτό.

8 Τοὺς πτωχοὺς γὰρ πάντοτε ἔχετε μεθ' ἑαυτῶν, ἐμὲ δὲ οὐ πάντοτε ἔχετε.

9 Ἐγὼ οὖν ὄχλος πολὺς ἐκ τῶν Ἰουδαίων ὅτι ἐκεῖ ἐστὶ καὶ ἦλθον οὐ διὰ τὸν Ἰησοῦν μόνον, ἀλλ' ἵνα καὶ τὸν Λάζαρον ἰδῶσιν, ὃν ἡγειρεν ἐκ νεκρῶν.

10 Ἐβουλεύσαντο δὲ οἱ Ἀρχιερεῖς ἵνα καὶ τὸν Λάζαρον ἀποκτείνωσιν·

11 Ὅτι πολλοὶ δι' αὐτὸν ὑπῆγον τῶν Ἰουδαίων, καὶ ἐπίστευον εἰς τὸν Ἰησοῦν.

12 Τῇ ἐπαύριον ὄχλος πολὺς ὁ ἐλθὼν εἰς τὴν ἑορτὴν, ἀκούσαντες ὅτι ἔρχεται ὁ Ἰησοῦς εἰς Ἱεροσόλυμα,

13 Ἐλάβον τὰ βατὰ τῶν φοινίκων, καὶ ἐξῆλθον εἰς ὑπάντησιν αὐτῷ, καὶ ἔκραζον· Ὡσαννὰ, εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου, ὁ βασιλεὺς τοῦ Ἰσραὴλ.

14 Εὐρὼν δὲ ὁ Ἰησοῦς ὄναριον, ἐκάθισεν ἐπ' αὐτό, καθὼς ἐστὶ γεγραμμένον·

15 Μὴ φοβοῦ, θύγατερ Σιών· ἰδοὺ, ὁ Βασιλεὺς σου ἔρχεται, καθήμενος ἐπὶ πῶλον ὄνου.

16 Ταῦτα δὲ οὐκ ἔγνωσαν οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ τὸ πρῶτον· ἀλλ' ὅτε ἐδοξάσθη ὁ Ἰησοῦς, τότε ἐμνήσθησαν, ὅτι ταῦτα ἦν ἐπ' αὐτῷ γεγραμμένα, καὶ ταῦτα ἐποίησαν αὐτῷ.

17 Ἐμαρτύρει οὖν ὁ ὄχλος ὁ ὢν μετ' αὐτοῦ, ὅτι τὸν Λάζαρον ἐφώνησεν ἐκ τοῦ μνημείου, καὶ ἡγειρεν αὐτὸν ἐκ νεκρῶν·

18 Διὰ τοῦτο καὶ ὑπῆντησεν αὐτῷ ὁ ὄχλος, ὅτι ἤκουσε τοῦτο αὐτὸν πεποιημέναι τὸ σημεῖον.

ροθήκην, καὶ ἐκράτει ὅσα ἐβάλλοντο.

7 Καὶ ὁ Ἰησοῦς εἶπεν· Ἄφες τὴν τὸ ἐφύλαξεν εἰς τὴν ἡμέραν τοῦ ἐνταφιασμοῦ μου.

8 Διότι τοὺς πτωχοὺς ἔχετε πάντοτε μαζίσας, ἐμὲ ὅμως πάντοτε δὲν ἔχετε.

9 Καὶ πολὺς ὄχλος τῶν Ἰουδαίων ἔμαθαν ὅτι ἐκεῖ εἶναι καὶ ἦλθαν ὀχι μόνον διὰ τὸν Ἰησοῦν, ἀλλὰ διὰ νὰ ἰδῶσι καὶ τὸν Λάζαρον, τὸν ὁποῖον ἀνέστησεν ἐκ νεκρῶν.

10 Καὶ οἱ Ἀρχιερεῖς συνεβουλεύθησαν νὰ σκοτώσωσι καὶ τὸν Λάζαρον·

11 Διότι πολλοὶ ἀπὸ τοὺς Ἰουδαίους διὰ τὸν (Λάζαρον) παρακινουμένοι ἐπῆγαινον, καὶ ἐπίστευον εἰς τὸν Ἰησοῦν.

12 Τὴν ἄλλην ἡμέραν ὁ πολὺς ὄχλος ὁ ὁποῖος ἦλθεν εἰς τὴν ἑορτὴν, ὅταν ἤκουσαν ὅτι ἔρχεται ὁ Ἰησοῦς εἰς τὰ Ἱεροσόλυμα,

13 Ἐπῆραν τὰ βατὰ τῶν φοινίκων, καὶ ἐβῆκαν νὰ τὸν ἀπαντήσωσι, καὶ ἔκραζον· Ὡσαννὰ, εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου, ὁ βασιλεὺς τοῦ Ἰσραὴλ.

14 Καὶ ὁ Ἰησοῦς ἤνυεν ἐν ὄναριον, καὶ ἐκάθισεν ἐπάνω του, καθὼς εἶναι γεγραμμένον·

15 Ὡ θύγατερ Σιών, μὴ φοβεῖσαι· ἰδοὺ, ὁ Βασιλεὺς σου ἔρχεται, καθήμενος ἐπάνω εἰς τὸ πωλάριον τῆς ὄνου.

16 Καὶ ταῦτα δὲν ἐγνώρισαν οἱ μαθηταὶ του εἰς τὴν ἀρχὴν· ἀλλὰ ἀφ' οὗ ἐδοξάσθη ὁ Ἰησοῦς, τότε ἐνεθυμήθησαν, ὅτι ταῦτα ἦσαν γραμμένα δι' αὐτὸν, καὶ ταῦτα ἔκαμαν εἰς αὐτόν.

17 Τὸ πλῆθος λοιπὸν τὸ ὁποῖον ἦτον ὁμοῦ μετ' αὐτόν, ἐμαρτύρει ὅτι ἐφώνασε τὸν Λάζαρον ἀπὸ τοῦ μνήματος, καὶ τὸν ἀνέστησεν ἐκ νεκρῶν·

18 Καὶ διὰ τοῦτο τὸν ἀπῆντησε τὸ πλῆθος, διότι ἤκουσε πῶς ἔκαμεν αὐτὸς τοῦτο τὸ σημεῖον.

19 Οἱ οὖν Φαρισαῖοι εἶπον πρὸς ἑαυτούς· Θεωρεῖτε ὅτι οὐκ ὠφελεῖτε οὐδέν· ἴδε, ὁ κόσμος ὀπίσω αὐτοῦ ἀπῆλθεν.

20 Ἦσαν δέ τινες Ἕλληνες ἐκ τῶν ἀναβαίνοντων ἵνα προσκυνήσωσιν ἐν τῇ ἑορτῇ.

21 Οὗτοι οὖν προσῆλθον Φίλιππον, τῷ ἀπὸ Βηθσαϊδᾶ τῆς Γαλιλαίας, καὶ ἠρώτων αὐτὸν, λέγοντες· Κύριε, θέλομεν τὸν Ἰησοῦν ἰδεῖν.

22 Ἐρχεται Φίλιππος, καὶ λέγει τῷ Ἀνδρέᾳ· καὶ πάλιν Ἀνδρέας καὶ Φίλιππος λέγουσι τῷ Ἰησοῦ.

23 Ὁ δὲ Ἰησοῦς ἀπεκρίνατο αὐτοῖς, λέγων· Ἐλήλυθεν ἡ ὥρα ἵνα δοξασθῇ ὁ Υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου.

24 Ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ἐὰν μὴ ὁ κόκκος τοῦ σίτου πεσὼν εἰς τὴν γῆν ἀποθάνῃ, αὐτὸς μόνος μένει· ἐὰν δὲ ἀποθάνῃ, πολλὴν καρπὸν φέρει.

25 Ὁ φιλῶν τὴν ψυχὴν αὐτοῦ, ἀπολέσει αὐτήν· καὶ ὁ μισῶν τὴν ψυχὴν αὐτοῦ ἐν τῷ κόσμῳ τούτῳ, εἰς ζωὴν αἰώνιον φυλάξει αὐτήν.

26 Ἐὰν ἐμοὶ διακονῇ τις, ἐμοὶ ἀκολουθεῖτω· καὶ ὅπου εἰμὶ ἐγώ, ἐκεῖ καὶ ὁ διάκονος ὁ ἐμὸς ἔσται· καὶ ἐὰν τις ἐμοὶ διακονῇ, τιμήσει αὐτὸν ὁ Πατήρ.

27 Νῦν ἡ ψυχὴ μου τετάραται· καὶ τί εἶπω· Πάτερ, σῶσόν με ἐκ τῆς ὥρας ταύτης· Ἀλλὰ διὰ τοῦτο ἦλθον εἰς τὴν ὥραν ταύτην.

28 Πάτερ, δόξασόν σου τὸ ὄνομα. Ἦλθεν οὖν φωνὴ ἐκ τοῦ οὐρανοῦ· Καὶ ἐδόξασα, καὶ πάλιν δοξάσω.

29 Ὁ οὖν ὄχλος ὁ ἐστὼς καὶ ἀκούσας, ἔλεγε βροντὴν γεγονέναι. Ἄλλοι ἔλεγον· Ἀγγελος αὐτοῦ λελάληκεν.

30 Ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς καὶ εἶπεν·

19 Οἱ Φαρισαῖοι λοιπὸν εἶπαν ἀνάμεσόν των· Βλέπετε πῶς δὲν ὠφελεῖτε τίποτε· ἰδοὺ, ὁ κόσμος ὅλος ὑπῆγε κατὸπιν αὐτοῦ.

20 Ἦσαν καὶ ἄλλοι οἱ Ἕλληνες ἀπὸ ἐκείνων οἱ ὅποιοι ἀνέβαινον νὰ προσκυνήσωσιν εἰς τὴν ἑορτήν.

21 Οὗτοι λοιπὸν ὑπῆγαν εἰς τὸν Φίλιππον, ὁ ὁποῖος ἦτον ἀπὸ τὴν Βηθσαϊδᾶ τῆς Γαλιλαίας, καὶ τὸν ἠρώτων, καὶ ἔλεγον· Κύριε, θέλομεν νὰ ἰδῶμεν τὸν Ἰησοῦν.

22 Ἐρχεται ὁ Φίλιππος· καὶ τὸ λέγει εἰς τὸν Ἀνδρέαν· καὶ ὁ Ἀνδρέας καὶ ὁ Φίλιππος πάλιν τὸ εἶπαν εἰς τὸν Ἰησοῦν.

23 Καὶ ὁ Ἰησοῦς τοὺς ἀπεκρίθη, καὶ εἶπεν· Ἦλθεν ἡ ὥρα νὰ δοξασθῇ ὁ Υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου.

24 Βέβαια βέβαια σὺς λέγω, ἐὰν δὲν πέσῃ ὁ κόκκος τοῦ σιταρίου εἰς τὴν γῆν καὶ ἀποθάνῃ, αὐτὸς μόνος ἀπομένει· ἀν' ὅμως ἀποθάνῃ, φέρει πολλὴν καρπὸν.

25 Ὅποιος ἀγαπᾷ τὴν ζωὴν του, θέλει τὴν χάσει· καὶ ὁποῖος τὴν μισεῖ εἰς τὸν κόσμον τούτον, θέλει τὴν φυλάξει εἰς τὴν ζωὴν τὴν αἰώνιον.

26 Ἐὰν μὲ ὑπηρετῇ κάνεις, ἄς μὲ ἀκολουθῇ· καὶ ὅπου εἰμὶ ἐγώ, ἐκεῖ θέλει εἶναι καὶ ὁ ὑπηρετῆς ὁ ἰδικός μου· καὶ ἂν μὲ ὑπηρετῇ κάνεις, θέλει τὸν τιμήσει ὁ Πατήρ.

27 Τώρα ἡ ψυχὴ μου εἶναι ταραγμένη· καὶ τί νὰ εἶπῶ· Ὡς Πάτερ, ἐλευθέρωσόν με ἀπὸ τὴν ὥραν ταύτην· Ἀλλὰ διὰ τοῦτο ἦλθα εἰς τὴν ὥραν ταύτην.

28 Ὡς Πάτερ, δόξασον τὸ ὄνομά σου. Φωνὴ ἦλθε λοιπὸν ἀπὸ τὸν οὐρανὸν, λέγουσα· Καὶ τὸ ἐδόξασα, καὶ πάλιν θέλω τὸ δοξάσει.

29 Ὁ ὄχλος λοιπὸν οἱ ὅποιοι ἐστῆ-
κουτο καὶ ἤκουσαν, ἔλεγον νὰ ἦναι βροντή. Ἄλλοι ἔλεγον· Ἀγγελος τὸν ἐσύνηυχεν.

30 Ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς καὶ εἶπε·

Οὐ δι' ἐμὲ αὕτη ἡ φωνὴ γέγονεν, ἀλλὰ δι' ὑμᾶς.

31 Νῦν κρίσις ἐστὶ τοῦ κόσμου τούτου· νῦν ὁ ἄρχων τοῦ κόσμου τούτου ἐκβληθήσεται ἔξω.

32 Καὶ ἐὰν ὑψωθῶ ἐκ τῆς γῆς, πάντας ἑλκύσω πρὸς ἑμαυτόν.

33 (Τοῦτο δὲ ἔλεγε, σημαίνων ποίῳ θανάτῳ ἡμελλεν ἀποθνήσκειν.)

34 Ἀπεκρίθη αὐτῷ ὁ ὄχλος· Ἡμεῖς ἠκούσαμεν ἐκ τοῦ νόμου, ὅτι ὁ Χριστὸς μένει εἰς τὸν αἰῶνα· καὶ πῶς σὺ λέγεις, ὅτι δεῖ ὑψωθῆναι τὸν Υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου; τίς ἐστὶν οὗτος ὁ Υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου;

35 Εἶπεν οὖν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· Ἐτι μικρὸν χρόνον τὸ φῶς μεθ' ὑμῶν ἐστὶ· περιπατεῖτε ἕως τὸ φῶς ἔχετε, ἵνα μὴ σκοτία ὑμᾶς καταλάβῃ· καὶ ὁ περιπατῶν ἐν τῇ σκοτίᾳ, οὐκ οἶδε ποῦ ὑπάγει.

36 Ἐως τὸ φῶς ἔχετε, πιστεῦτε εἰς τὸ φῶς, ἵνα υἱοὶ φωτὸς γένησθε. Ταῦτα ἐλάλησεν ὁ Ἰησοῦς, καὶ ἀπελθὼν ἐκρύβη ἀπ' αὐτῶν.

37 Τοσαῦτα δὲ αὐτοῦ σημεῖα πεποιηκότος ἔμπροσθεν αὐτῶν, οὐκ ἐπίστευον εἰς αὐτόν·

38 Ἰνα ὁ λόγος Ἡσαίου τοῦ προφήτου πληρωθῇ, ὃν εἶπε· Κύριε, τίς ἐπίστευσε τῇ ἀκοῇ ἡμῶν; καὶ ὁ βραχίων Κυρίου τίς ἀπεκαλύφθη;

39 Διὰ τοῦτο οὐκ ἠδύναντο πιστεῦν, ὅτι πάλιν εἶπεν Ἡσαίας·

40 Τετυφλώκεν αὐτῶν τοὺς ὀφθαλμοὺς, καὶ ἐπαρώρεκεν αὐτῶν τὴν καρδίαν· ἵνα μὴ ἴδωσι τοῖς ὀφθαλμοῖς, καὶ νοήσωσι τῇ καρδίᾳ, καὶ ἐπιστραφῶσι, καὶ ἰάσωμαι αὐτούς.

41 Ταῦτα εἶπεν Ἡσαίας, ὅτε εἶδε τὴν δόξαν αὐτοῦ, καὶ ἐλάλησε περὶ αὐτοῦ.

42 Ὅμως μέντοι καὶ ἐκ τῶν ἀρχόντων πολλοὶ ἐπίστευσαν εἰς αὐτόν· ἀλλὰ διὰ τοὺς Φαρισαίους οὐχ

αὕτη ἡ φωνὴ δὲν ἐγινε δι' ἐμὲ, ἀλλὰ διὰ σᾶς.

31 Τώρα εἶναι ἡ κρίσις τοῦ κόσμου τούτου· τώρα ὁ ἄρχων τοῦ κόσμου τούτου θέλει ριφθῆ ἔξω.

32 Καὶ ἐὰν ὑψωθῶ ἀπὸ τὴν γῆν, θέλω σύρει ὅλους εἰς τὸν ἐαυτόν μου.

33 (Καὶ τοῦτο ἔλεγε, σημαίνων μὲ ποῖον θάνατον ἔμελλε νὰ ἀποθάνῃ.)

34 Ὁ ὄχλος τὸν ἀπεκρίθη· Ἡμεῖς ἠκούσαμεν ἀπὸ τὸν νόμον, ὅτι ὁ Χριστὸς μένει εἰς τὸν αἰῶνα· καὶ πῶς σὺ λέγεις, κάμνει χρεία νὰ ὑψωθῇ ὁ Υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου; ποῖος εἶναι οὗτος ὁ Υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου;

35 Τοὺς εἶπε λοιπὸν ὁ Ἰησοῦς· Ἀκόμη ὀλίγον καιρὸν τὸ φῶς εἶναι μεθ' ὑμῶν· περιπατεῖτε ἕως οὐ ἔχετε τὸ φῶς, διὰ νὰ μὴ σᾶς πλανῶσῃ τὸ σκότος· καὶ ὅποιος περιπατεῖ εἰς τὸ σκότος, δὲν ἠξευρεῖ ποῦ ὑπάγει.

36 Ἐως οὐ ἔχετε τὸ φῶς, πιστεῦτε εἰς τὸ φῶς, διὰ νὰ γίνητε υἱοὶ τοῦ φωτός. Ταῦτα ἐλάλησεν ὁ Ἰησοῦς, ἐπειτα ὑῆγε καὶ ἐκρύβη ἀπ' αὐτούς.

37 Καὶ μὲ ὅλον ὅτι τόσα σημεῖα ἔκαμεν ἔμπροσθέν των, δὲν ἐπίστευσαν εἰς αὐτόν·

38 Διὰ νὰ πληρωθῇ ὁ λόγος τοῦ προφήτου Ἡσαίου, τὸν ὅποιον εἶπε· Κύριε, τίς ἐπίστευσε τὸ κήρυγμά μας; καὶ ὁ βραχίων Κυρίου εἰς τίνα ἀπεκαλύφθη;

39 Διὰ τοῦτο δὲν ἠμπόρουν νὰ πιστεῦσωσιν, διότι πάλιν εἶπεν Ἡσαίας·

40 Ἐτύφλωσε τὰ ὀμμάτια των, καὶ ἐσκλήρυνε τὴν καρδίαν των· διὰ νὰ μὴ ἴδωσι μετὰ τὰ ὀμμάτια των, καὶ νοήσωσι μετὰ τὴν καρδίαν των, καὶ γυρίσωσι, καὶ τοὺς ἰατρεύσω.

41 Ταῦτα εἶπεν Ἡσαίας, ὅταν εἶδε τὴν δόξαν του, καὶ ἐλάλησε διὰ τὸν Χριστόν.

42 Ὅμως ἀκόμη καὶ ἀπὸ τοὺς ἀρχοντας πολλοὶ ἐπίστευσαν εἰς αὐτόν· ἀλλὰ διὰ τοὺς Φαρισαίους δὲν τὸν

ὁμολόγουν, ἵνα μὴ ἀποσυνάγωγοι γένωνται·

43 Ἠγάπησαν γὰρ τὴν δόξαν τῶν ἀνθρώπων μάλλον ἢπερ τὴν δόξαν τοῦ Θεοῦ.

44 Ἰησοῦς δὲ ἔκραξε καὶ εἶπεν· Ὁ πιστεύων εἰς ἐμὲ, οὐ πιστεύει εἰς ἐμὲ, ἀλλ' εἰς τὸν πέμψαντά με·

45 Καὶ ὁ θεωρῶν ἐμὲ, θεωρεῖ τὸν πέμψαντά με.

46 Ἐγὼ φῶς εἰς τὸν κόσμον ἐλήλυθα, ἵνα πᾶς ὁ πιστεύων εἰς ἐμὲ ἐν τῇ σκοτίᾳ μὴ μείνῃ.

47 Καὶ ἐάν τις μου ἀκούσῃ τῶν ῥημάτων, καὶ μὴ πιστεύσῃ, ἐγὼ οὐ κρίνω αὐτόν· οὐ γὰρ ἦλθον ἵνα κρίνω τὸν κόσμον, ἀλλ' ἵνα σώσω τὸν κόσμον.

48 Ὁ ἀθετῶν ἐμὲ, καὶ μὴ λαμβάνων τὰ ῥήματά μου, ἔχει τὸν κρίνοντα αὐτόν· ὁ λόγος ὃν ἐλάλησα, ἐκεῖνος κρίνει αὐτὸν ἐν τῇ ἐσχάτῃ ἡμέρᾳ.

49 Ὅτι ἐγὼ ἐξ ἑμαυτοῦ οὐκ ἐλάλησα· ἀλλ' ὁ πέμψας με Πατὴρ, αὐτός μοι ἐντολὴν ἔδωκε, τί εἰπῶ, καὶ τί λαλήσω.

50 Καὶ οἶδα ὅτι ἡ ἐντολὴ αὐτοῦ ζωὴ αἰώνιος ἐστίν· ἃ οὖν λαλῶ ἐγώ, καθὼς εἶρηκέ μοι ὁ Πατὴρ, οὕτω λαλῶ.

Κεφ. ιγ'. XIII.

ΠΡΟ δὲ τῆς ἐορτῆς τοῦ πάσχα, εἰδὼς ὁ Ἰησοῦς ὅτι ἐλήλυθεν αὐτοῦ ἡ ὥρα, ἵνα μεταβῇ ἐκ τοῦ κόσμου τούτου πρὸς τὸν Πατέρα, ἀγάπησας τοὺς ἰδίους τοὺς ἐν τῷ κόσμῳ, εἰς τέλος ἠγάπησεν αὐτούς·

2 Καὶ δεῖπνον γενομένου, (τοῦ διαβόλου ἥδη βεβληκότος εἰς τὴν καρδίαν Ἰουδᾶ Σίμωνος Ἰσκαριώτου, ἵνα αὐτὸν παραδῇ·)

3 Εἰδὼς ὁ Ἰησοῦς ὅτι πάντα δέδωκεν αὐτῷ ὁ Πατὴρ εἰς τὰς χεῖρας,

ὁμολόγουν, διὰ τὴν μὴ διαχθῶσιν ἀπὸ τὴν συναγωγῇ·

43 Διότι ἠγάπησαν περισσότερον τὴν δόξαν τῶν ἀνθρώπων παρὰ τὴν δόξαν τοῦ Θεοῦ.

44 Καὶ ὁ Ἰησοῦς ἔκραξε καὶ εἶπεν· Ὁποῖος πιστεύει εἰς ἐμὲ, δὲν πιστεύει εἰς ἐμὲ, ἀλλὰ εἰς ἐκεῖνον ὁ ὁποῖός με ἐπέμψεν·

45 Καὶ ὁποῖος βλέπει ἐμὲ, βλέπει ἐκεῖνον ὁ ὁποῖός με ἐπέμψεν.

46 Ἐγὼ ἦλθα φῶς εἰς τὸν κόσμον, διὰ τὴν μὴ μείνῃ εἰς τὸ σκότος καθεὶς, ὁ ὁποῖός πιστεύει εἰς ἐμὲ.

47 Καὶ ὁποῖος ἀκούσῃ τὰ λόγιά μου, καὶ δὲν τὰ πιστεύσῃ, ἐγὼ δὲν τὸν κρίνω· διότι δὲν ἦλθα νὰ κρίνω τὸν κόσμον, ἀλλὰ νὰ σώσω τὸν κόσμον.

48 Ὁποῖος με καταφρονεῖ, καὶ δὲν λαμβάνει τὰ λόγιά μου, ἔχει ἐκεῖνον ὁ ὁποῖός τὸν κρίνει· ὁ λόγος τὸν ὁποῖον ἐλάλησα ἐγώ, ἐκεῖνος θέλει τὸν κρίνει εἰς τὴν ὑστερινὴν ἡμέραν.

49 Διότι ἐγὼ ἀπὸ λόγου μου δὲν ἐλάλησα· ἀλλὰ ὁ Πατὴρ ὁ ὁποῖός με ἐπέμψεν, αὐτὸς με παρηγγεῖλε, τί νὰ εἰπῶ, καὶ τί νὰ λαλήσω.

50 Καὶ ἠξέυρω ὅτι ἡ ἐντολή του εἶναι ζωὴ αἰώνιος· ἐκεῖνα λοιπὸν τὰ ὁποῖα ἐγὼ λαλῶ, καθὼς με τὰ εἶπεν ὁ Πατὴρ, οὕτω τὰ λαλῶ.

Κεφ. ιγ'. XIII.

ΚΑΙ προτίτερα ἀπὸ τὸν ἐορτὴν τοῦ πάσχα, ἠξέυρων ὁ Ἰησοῦς ὅτι ἦλθεν ἡ ὥρα του, διὰ τὴν ἐβγῆ ἀπὸ τοῦτον τὸν κόσμον καὶ νὰ ὑπαγῇ εἰς τὸν Πατέρα, ἐπειδὴ ἠγάπησε τοὺς ἰδικούς του οἱ ὁποῖοι ἦσαν εἰς τὸν κόσμον, ἕως τὸ τέλος τοὺς ἠγάπησε·

2 Καὶ ἀφ' οὗ ἐγενε τὸ δεῖπνον, (καὶ ἔβαλεν ἡδη ὁ διάβολος εἰς τὴν καρδίαν τοῦ Ἰουδᾶ τοῦ υἱοῦ τοῦ Σίμωνος τοῦ Ἰσκαριώτου, νὰ τὸν παραδῇ·)

3 Ἠξέυρων ὁ Ἰησοῦς ὅτι ὅλα ἔδωκεν ὁ Πατὴρ εἰς τὰς χεῖράς του, καὶ

καὶ ὅτι ἀπὸ Θεοῦ ἐξῆλθε, καὶ πρὸς τὸν Θεὸν ὑπάγει·

4 Ἐγείρεται ἐκ τοῦ δείπνου, καὶ τίθησι τὰ ἱμάτια· καὶ λαβὼν λέντιον, διέζωσεν ἑαυτόν·

5 Εἴτα βάλλει ὕδωρ εἰς τὸν νιπτῆρα, καὶ ἤρξατο νίπτειν τοὺς πόδας τῶν μαθητῶν, καὶ ἐκμάσσειν τῷ λεντίῳ ᾧ ἦν διέζωσμένος.

6 Ἐρχεται οὖν πρὸς Σίμωνα Πέτρον· καὶ λέγει αὐτῷ ἐκεῖνος· Κύριε, σὺ μου νίπτεις τοὺς πόδας;

7 Ἀπεκρίθη Ἰησοῦς καὶ εἶπεν αὐτῷ· Ὁ ἐγὼ ποιῶ, σὺ οὐκ οἶδας ἄρτι, γνώσῃ δὲ μετὰ ταῦτα.

8 Λέγει αὐτῷ Πέτρος· Οὐ μὴ νίψῃς τοὺς πόδας μου εἰς τὸν αἰῶνα. Ἀπεκρίθη αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· Ἐὰν μὴ νίψω σε, οὐκ ἔχεις μέρος μετ' ἐμοῦ.

9 Λέγει αὐτῷ Σίμων Πέτρος· Κύριε, μὴ τοὺς πόδας μου μόνον, ἀλλὰ καὶ τὰς χεῖρας, καὶ τὴν κεφαλὴν.

10 Λέγει αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· Ὁ λελουμένος οὐ χρειᾶν ἔχει ἢ τοὺς πόδας νίψασθαι, ἀλλ' ἐστὶ καθαρὸς ὅλος· καὶ ὑμεῖς καθαροὶ ἐστε, ἀλλ' οὐχὶ πάντες.

11 Ἦδει γὰρ τὸν παραδιδόντα αὐτόν· διὰ τοῦτο εἶπεν· Οὐχὶ πάντες καθαροὶ ἐστε.

12 Ὅτε οὖν ἐνίψε τοὺς πόδας αὐτῶν, καὶ ἔλαβε τὰ ἱμάτια αὐτοῦ, ἀναπεσὼν πάλιν, εἶπεν αὐτοῖς· Γινώσκετε τί πεποιήκα ὑμῖν;

13 Ὑμεῖς φωνεῖτέ με· Ὁ Διδάσκαλος καὶ ὁ Κύριος· καὶ καλῶς λέγετε· εἰμὶ γάρ.

14 Εἰ οὖν ἐγὼ ἐνίψα ὑμῶν τοὺς πόδας, ὁ Κύριος καὶ ὁ Διδάσκαλος, καὶ ὑμεῖς ὀφείλετε ἀλλήλων νίπτειν τοὺς πόδας.

15 Ὑπόδειγμα γὰρ ἔδωκα ὑμῖν, ἵνα καθὼς ἐγὼ ἐποίησα ὑμῖν, καὶ ὑμεῖς ποιῇτε.

ὅτι ἀπὸ τὸν Θεὸν ἦλθε, καὶ εἰς τὸν Θεὸν ὑπάγει·

4 Σηκώνεται ἀπὸ τὸ δείπνον, καὶ βάλλει κάτω τὰ φορέματά του· καὶ πέρνων λέντιον, ἐξώσθη·

5 Καὶ ἔπειτα ἔβαλε νερὸν εἰς τὴν λεκάνην, καὶ ἤρχισε νὰ νιπτῇ τὰ ποδάρια τῶν μαθητῶν, καὶ νὰ τὰ σπογγίσῃ μὲ τὸ λέντιον μὲ τὸ ὁποῖον ἦτον ζωσμένος.

6 Ἐρχεται λοιπὸν εἰς τὸν Σίμωνα τὸν Πέτρον· καὶ ἐκεῖνος τὸν εἶπε· Κύριε, σὺ νίπτεις τὰ ποδάρια μου;

7 Ὁ Ἰησοῦς ἀπεκρίθη καὶ τὸν εἶπεν· Ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον κάμνω ἐγὼ, σὺ τώρα δὲν τὸ γνωρίζεις, ὅστερον ὅμως θέλεις τὸ γνωρίσει.

8 Τὸν λέγει ὁ Πέτρος· Νὰ μὴ νίψῃς τὰ ποδάρια μου εἰς τὸν αἰῶνα. Ὁ Ἰησοῦς τὸν ἀπεκρίθη· Ἄν δέν σε νίψω, δέν ἔχεις μέρος μετ' ἐμοῦ.

9 Τὸν λέγει ὁ Σίμων Πέτρος· Κύριε, ὄχι μόνον τὰ ποδάρια μου, ἀλλὰ καὶ τὰς χεῖράς μου, καὶ τὴν κεφαλὴν μου.

10 Λέγει εἰς αὐτόν ὁ Ἰησοῦς· Ὁ λουμένος δέν ἔχει χρειᾶν παρὰ νὰ νίψῃ τὰ ποδάρια του, ἀλλὰ εἶναι καθαρὸς ὅλος· καὶ σεῖς καθαροὶ εἴσθε, ἀλλ' ὄχι ὅλοι.

11 Διότι ἤξευρén ἐκεῖνον ὁ ὁποῖος τὸν παρέδιδε· διὰ τοῦτο εἶπε· Δέν εἴσθε ὅλοι καθαροί.

12 Ὅταν ἐνίψε λοιπὸν τὰ ποδάρια τῶν μαθητῶν, καὶ ἐπῆρε τὰ φορέματά του, ἐκάθισε πάλιν καὶ τοὺς εἶπε· Γνωρίζετε τί σᾶς ἔκαμα;

13 Σεῖς μὲ κρίζετε· Ὁ Διδάσκαλος καὶ ὁ Κύριος· καὶ καλὰ λέγετε· διότι εἶμαι.

14 Ἄν ἐγὼ λοιπὸν ὁ Κύριος καὶ ὁ Διδάσκαλος ἐνίψα τὰ ποδάρια σας, χρεωστεῖτε καὶ σεῖς ὁ εἰς τοῦ ἄλλου νὰ νίπτῃτε τὰ ποδάρια.

15 Διότι παράδειγμα σᾶς ἔδωκα, διὰ νὰ κάμνητε καὶ σεῖς, καθὼς ἔκαμα ἐγὼ εἰς σᾶς.

16 Ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν, οὐκ ἔστι δούλος μείζων τοῦ κυρίου αὐτοῦ, οὐδὲ ἀπόστολος μείζων τοῦ πέμψαντος αὐτόν.

17 Εἰ ταῦτα οἴδατε, μακάριοί ἐστε ἐὰν ποιῇτε αὐτά.

18 Οὐ περὶ πάντων ὑμῶν λέγω· ἐγὼ οἶδα οὓς ἐξελεξάμην· ἀλλ', ἵνα ἡ γραφὴ πληρωθῇ· Ὁ τρώγων μετ' ἐμοῦ τὸν ἄρτον ἐπῆρεν ἐπ' ἐμὲ τὴν πτέραν αὐτοῦ.

19 Ἀπ' ἄρτι λέγω ὑμῖν, πρὸ τοῦ γενέσθαι, ἵνα ὅταν γένηται, πιστεύσῃτε ὅτι ἐγὼ εἰμι.

20 Ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν· Ὁ λαμβάνων ἐάν τινα πέμψω, ἐμὲ λαμβάνει· ὁ δὲ ἐμὲ λαμβάνων, λαμβάνει τὸν πέμψαντά με.

21 Ταῦτα εἰπὼν ὁ Ἰησοῦς ἐταράχθη τῷ πνεύματι, καὶ ἐμαρτύρησε, καὶ εἶπεν· Ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ὅτι εἰς ἐξ ὑμῶν παραδώσει με.

22 Ἐβλεπον οὖν εἰς ἀλλήλους οἱ μαθηταί, ἀπορούμενοι περὶ τίνος λέγει.

23 Ἦν δὲ ἀνακείμενος εἰς τῶν μαθητῶν αὐτοῦ ἐν τῷ κόλπῳ τοῦ Ἰησοῦ, ὃν ἠγάπα ὁ Ἰησοῦς·

24 Νεύει οὖν τούτῳ Σίμων Πέτρος, πυθέσθαι τίς ἂν εἴη περὶ οὗ λέγει.

25 Ἐπιπεσὼν δὲ ἐκεῖνος ἐπὶ τὸ στήθος τοῦ Ἰησοῦ, λέγει αὐτῷ· Κύριε, τίς ἐστίν;

26 Ἀποκρίνεται ὁ Ἰησοῦς· Ἐκεῖνός ἐστιν, ᾧ ἐγὼ βάψας τὸ ψωμίον ἐτίδωκα. Καὶ ἐμβάψας τὸ ψωμίον, δίδωσιν Ἰούδα Σίμωνος Ἰσκαριώτη.

27 Καὶ μετὰ τὸ ψωμίον, τότε εἰσῆλθεν εἰς ἐκεῖνον ὁ Σατανᾶς. Λέγει

16 Βέβαια βέβαια σᾶς λέγω, δὲν εἶναι κἀνεὶς δούλος μεγαλύτερος ἀπὸ τὸν αἰθέντην του, οὐδὲ ἀπεσταλμένος μεγαλύτερος ἀπ' ἐκεῖνον ὁ ὁποῖος τὸν ἐπεμψεν.

17 Ἐὰν ἡξέυρητε ταῦτα, μακάριοι θέλετε εἶσθε, ἀνίσως καὶ τὰ κάμνητε.

18 Ἐγὼ δὲν λέγω διὰ ὅλους σας· διότι ἡξέυρω ἐκεῖνους τοὺς ὁποῖους ἐδιόλεξα· ἀλλὰ, διὰ νὰ πληρωθῇ ἡ γραφὴ· Ἐκεῖνος ὁ ὁποῖος τρώγει ψωμίον μετ' ἐμοῦ ἐσῆκασεν ἐναντίον μου τὴν πτέραν του.

19 Ἀπὸ τῶρα σᾶς τὸ λέγω, πρὸ τοῦ νὰ γίνῃ, διὰ νὰ πιστεύσῃτε ὅταν γίνῃ, ὅτι ἐγὼ εἰμαι.

20 Βέβαια βέβαια σᾶς λέγω· Ὅτι ὁποῖος δέχεται ἐκεῖνον τὸν ὁποῖον θέλω πέμψω, ἐμὲ δέχεται· καὶ ὁποῖος δέχεται ἐμὲ, δέχεται ἐκεῖνον ὁ ὁποῖος μὲ ἐπεμψε.

21 Ταῦτα εἶπεν ὁ Ἰησοῦς, καὶ ἐταράχθη εἰς τὴν ψυχὴν του, καὶ ἐμαρτύρησε, καὶ εἶπε· Βέβαια βέβαια σᾶς λέγω, ὅτι εἰς ἀπὸ σᾶς θέλει με παραδώσει.

22 Καὶ οἱ μαθηταὶ ἔβλεπον ὁ εἰς εἰς τὸν ἄλλον, καὶ ἠγόρου διὰ ποῖον λέγει.

23 Καὶ εἰς ἀπὸ τοὺς μαθητάς του ἦτον πλαγισμένος εἰς τὴν ἀγκάλην τοῦ Ἰησοῦ, τὸν ὁποῖον ἠγάπα ὁ Ἰησοῦς·

24 Καὶ ὁ Σίμων Πέτρος ἔνευσεν εἰς αὐτόν, διὰ νὰ ἐρωτήσῃ, ποῖος εἶναι ἐκεῖνος διὰ τὸν ὁποῖον λέγει.

25 Καὶ ἐκεῖνος ἔπεσεν εἰς τὸ στήθος τοῦ Ἰησοῦ, καὶ τὸν λέγει· Κυριε, ποῖος εἶναι;

26 Ἀποκρίνεται ὁ Ἰησοῦς καὶ τὸν λέγει· Εἰς ὅποιον ἐγὼ θέλω δῶσει τὸ ψωμίον, ἀφ' οὗ τὸ βυθίσω, ἐκεῖνος εἶναι. Καὶ βυθίζων ἐν ψωμίον, τὸ ἔδωκε εἰς τὸν Ἰούδαν τὸν Ἰσκαριώτην τὸν υἱὸν τοῦ Σίμωνος.

27 Καὶ ὑστερον ἀπὸ τὸ ψωμίον, ἐμβήκεν εἰς ἐκεῖνον ὁ Σατανᾶς. Καὶ

οὖν αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· Ὁ ποιεῖς, ποιήσον τάχιον.

28 Τοῦτο δὲ οὐδεὶς ἔγνω τῶν ἀνακειμένων πρὸς τί εἶπεν αὐτῷ·

29 Τινὲς γὰρ ἐδόκουν, ἐπεὶ τὸ γλωσσόκομον εἶχεν ὁ Ἰουδαῖος, ὅτι λέγει αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· Ἀγόρασον ὧν χρεῖαν ἔχομεν εἰς τὴν ἑορτήν· ἢ τοῖς πτωχοῖς ἵνα τι δῶ.

30 Λαβὼν οὖν τὸ ψωμίον ἐκεῖνος, εὐθέως ἐξηλλθεν· ἦν δὲ νύξ.

31 Ὅτε οὖν ἐξηλλθε, λέγει ὁ Ἰησοῦς· Νῦν ἐδοξάσθη ὁ Υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου, καὶ ὁ Θεὸς ἐδοξάσθη ἐν αὐτῷ.

32 Εἰ ὁ Θεὸς ἐδοξάσθη ἐν αὐτῷ, καὶ ὁ Θεὸς δοξάσει αὐτὸν ἐν ἑαυτῷ, καὶ εὐθὺς δοξάσει αὐτόν.

33 Τεκνία, ἔτι μικρὸν μεθ' ὑμῶν εἰμι. Ζητήσατέ με· καὶ καθὼς εἶπον τοῖς Ἰουδαίοις· Ὅτι ὅπου ὑπάγω ἐγὼ, ὑμεῖς οὐ δύνασθε ἔλθειν· καὶ ὑμῖν λέγω ἄρτι.

34 Ἐντολὴν καινὴν δίδωμι ὑμῖν, ἵνα ἀγαπᾶτε ἀλλήλους· καθὼς ἠγάπησα ὑμᾶς, ἵνα καὶ ὑμεῖς ἀγαπᾶτε ἀλλήλους.

35 Ἐν τούτῳ γνώσονται πάντες ὅτι ἐμοὶ μαθηταὶ ἐστέ, ἐὰν ἀγάπην ἔχητε ἐν ἀλλήλοις.

36 Λέγει αὐτῷ Σίμων Πέτρος· Κύριε, ποῦ ὑπάγεις; Ἀπεκρίθη αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· Ὅπου ὑπάγω, οὐ δύνασαι μοι νῦν ἀκολουθῆσαι· ὕστερον δὲ ἀκολουθήσεις μοι.

37 Λέγει αὐτῷ ὁ Πέτρος· Κύριε, διὰ τί οὐ δύναμαί σοι ἀκολουθῆσαι ἄρτι; τὴν ψυχὴν μου ὑπὲρ σου θήσω.

38 Ἀπεκρίθη αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· Τὴν ψυχὴν σου ὑπὲρ ἐμοῦ θήσεις; Ἀμὴν ἀμὴν λέγω σοι, οὐ μὴ ἀλέκτωρ φω-

τὸν λέγει ὁ Ἰησοῦς· Ὁ, τι ἔχεις νὰ κάμῃς, κάμε τὸ ὀγλίγωρα.

28 Καὶ κἀνεῖς ἀπ' ἐκείνους οἱ ὁποῖοι ἦσαν ἐκεῖ καθήμενοι δὲν ἐγνώρισε διὰ τί τὸν εἶπε τοῦτο·

29 Διότι κάποιοι ἐλογίζον, ἐπειδὴ ὁ Ἰουδαῖος εἶχε τὴν ἀργυροθήκην, ὅτι ὁ Ἰησοῦς τὸν εἶπεν· Ἀγόρασον ὅσα χρειαζόμεθα εἰς τὴν ἑορτήν· ἢ διὰ τὴν δώσῃ τίποτε εἰς τοὺς πτωχοὺς.

30 Ἐκεῖνος λοιπὸν ἀφ' οὗ ἐπῆρε τὸ ψωμίον, παρευθὺς ἐβγήκεν ἔξω· καὶ ἦτον νυκτα.

31 Ὅτε λοιπὸν ἐβγήκε, λέγει ὁ Ἰησοῦς· Τώρα ἐδοξάσθη ὁ Υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου, καὶ ὁ Θεὸς ἐδοξάσθη εἰς αὐτόν.

32 Ἐὰν ὁ Θεὸς ἐδοξάσθη εἰς αὐτόν, καὶ ὁ Θεὸς θέλει τὸν δοξάσει εἰς τὸν ἑαυτόν του, καὶ παρευθὺς θέλει τὸν δοξάσει.

33 Παιδιά μου, ἀκόμῃ ὀλίγον καιρὸν εἰμι μεθ' ὑμῶν. Θέλετε με ζητήσαι· καὶ καθὼς εἶπα εἰς τοὺς Ἰουδαίους· Ὅτι ὅπου ὑπάγω ἐγὼ, σεῖς δὲν ἠμπορεῖτε νὰ ἔλθητε· καὶ πρὸς σᾶς τώρα λέγω.

34 Νέαν ἐντολὴν σᾶς δίδω, νὰ ἀγαπᾶτε ὁ εἰς τὸν ἄλλον· καὶ καθὼς σᾶς ἠγάπησα, οὕτω καὶ σεῖς νὰ ἀγαπᾶτε ὁ εἰς τὸν ἄλλον.

35 Μὲ τοῦτο θέλουσι σᾶς γνωρίσει ὅλοι ὅτι εἰσθε μαθηταὶ μου, ἐὰν ἔχητε ἀγάπην ὁ εἰς με τὸν ἄλλον.

36 Λέγει εἰς αὐτόν ὁ Σίμων Πέτρος· Κύριε, ποῦ ὑπάγεις; Ὁ Ἰησοῦς τὸν ἀπεκρίθη· Ἐκεῖ ὅπου ὑπάγω ἐγὼ, σὺ τώρα δὲν ἠμπορεῖς νὰ με ἀκολουθήσῃς· ὕστερον ὅμως θέλεις με ἀκολουθήσει.

37 Τὸν λέγει ὁ Σίμων Πέτρος· Κύριε, διὰ τί δὲν δύναμαι νὰ σὲ ἀκολουθήσω τώρα; τὴν ζωὴν μου θέλω βάλει διὰ σέ.

38 Ὁ Ἰησοῦς τὸν ἀπεκρίθη· Τὴν ζωὴν σου θέλεις νὰ βάλει δι' ἐμέ; Βέβαια βέβαια σὲ λέγω, ὁ πετει-

νήσει, ἕως οὗ ἀπαρνήσῃ με τρίς.

Κεφ. ιδ'. XIV.

ΜΗ ταρασσεσθῶ ὑμῶν ἡ καρδιά· πιστεύετε εἰς τὸν Θεόν, καὶ εἰς ἐμέ πιστεύετε.

2 Ἐν τῇ οἰκίᾳ τοῦ Πατρὸς μου μοναὶ πολλαὶ εἰσιν· εἰ δὲ μὴ, εἶπον ἂν ὑμῖν· Πορεύομαι ἐτοιμάσαι τόπον ὑμῖν.

3 Καὶ ἐὰν πορευθῶ, καὶ ἐτοιμάσω ὑμῖν τόπον, πάλιν ἔρχομαι, καὶ παραλήψομαι ὑμᾶς πρὸς ἑμαυτὸν· ἵνα ὅπου εἰμι ἐγώ, καὶ ὑμεῖς ᾔητε.

4 Καὶ ὅπου ἐγὼ ὑπάγω οἴδατε, καὶ τὴν ὁδὸν οἴδατε.

5 Λέγει αὐτῷ Θωμᾶς· Κύριε, οὐκ οἶδαμεν ποῦ ὑπάγεις· καὶ πῶς δυνάμεθα τὴν ὁδὸν εἰδέναι;

6 Λέγει αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· Ἐγὼ εἰμι ἡ ὁδὸς, καὶ ἡ ἀλήθεια, καὶ ἡ ζωὴ· οὐδεὶς ἔρχεται πρὸς τὸν Πατέρα, εἰ μὴ δι' ἐμοῦ.

7 Εἰ ἐγνώκετέ με, καὶ τὸν Πατέρα μου ἐγνώκετε ἂν· καὶ ἀπ' ἄρτι γινώσκετε αὐτόν, καὶ ἑωράκατε αὐτόν.

8 Λέγει αὐτῷ Φίλιππος· Κύριε, δεῖξον ἡμῖν τὸν Πατέρα, καὶ ἀρκεῖ ἡμῖν.

9 Λέγει αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· Τόσουτον χρόνον μεθ' ὑμῶν εἰμι, καὶ οὐκ ἐγνώκας με, Φίλιππε; ὁ ἑωρακὼς ἐμέ, ἑώρακε τὸν Πατέρα· καὶ πῶς σὺ λέγεις, Δεῖξον ἡμῖν τὸν Πατέρα;

10 Οὐ πιστεύεις ὅτι ἐγὼ ἐν τῷ Πατρὶ, καὶ ὁ Πατὴρ ἐν ἐμοὶ ἐστι; Τὰ ῥήματα ἃ ἐγὼ λαλῶ ὑμῖν, ἀπ' ἑμαυτοῦ οὐ λαλῶ· ὁ δὲ Πατὴρ ὁ ἐν ἐμοὶ μένων, αὐτὸς ποιεῖ τὰ ἔργα.

11 Πιστεύετε μοι ὅτι ἐγὼ ἐν τῷ Πατρὶ, καὶ ὁ Πατὴρ ἐν ἐμοὶ ἐστίν· εἰ δὲ μὴ, διὰ τὰ ἔργα αὐτὰ πιστεύετε μοι.

12 Ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ὁ πιστεύων εἰς ἐμέ, τὰ ἔργα ἃ ἐγὼ ποιῶ,

νὸς δὲν θέλει λαλήσει, ἕως οὗ νὰ με ἀρνήσῃς τρεῖς φορές.

Κεφ. ιδ'. XIV.

ἌΣ μὴ ταρασσηται ἡ καρδιά σας· πιστεύετε εἰς τὸν Θεόν, πιστεύετε καὶ εἰς ἐμέ.

2 Εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ Πατρὸς μου εἶναι πολλαὶ κατοικίαι· καὶ ἐὰν δὲν ᾔσαν, ἤθελα σᾶς εἰπεῖ· Ἐγὼ ὑπάγω νὰ σας ἐτοιμάσω τόπον προτίτερα.

3 Καὶ ἐὰν ὑπάγω, καὶ σᾶς ἐτοιμάσω τόπον, πάλιν ἔρχομαι, καὶ θέλω σᾶς πάρει εἰς τὸν ἑμαυτὸν μου· διὰ νὰ ᾔσθε καὶ σεῖς ἐκεῖ ὅπου εἰμαι καὶ ἐγώ.

4 Καὶ ὅπου ὑπάγω ἐγώ, σεῖς τὸ ἡξεύρετε, καὶ τὴν ὁδὸν ἡξεύρετε.

5 Λέγει εἰς αὐτόν ὁ Θωμᾶς· Κύριε, δὲν ἡξεύρομεν ποῦ ὑπάγεις· καὶ πῶς ἡμποροῦμεν νὰ ἡξεύρομεν τὴν ὁδόν;

6 Λέγει εἰς αὐτόν ὁ Ἰησοῦς· Ἐγὼ εἰμαι ἡ ὁδός, καὶ ἡ ἀλήθεια, καὶ ἡ ζωὴ· κανένας δὲν ἔρχεται εἰς τὸν Πατέρα, παρά διὰ μέσου ἐμοῦ.

7 Ἄν ἠθέλετε γνωρίζει ἐμέ, ἠθέλετε γνωρίζει καὶ τὸν Πατέρα μου· καὶ ἀπὸ τώρα τὸν γνωρίζετε, καὶ τὸν εἰδετε.

8 Τὸν λέγει ὁ Φίλιππος· Κύριε, δεῖξέ μας τὸν Πατέρα, καὶ μᾶς ἀρκεῖ.

9 Τὸν λέγει ὁ Ἰησοῦς· Τόσον καιρὸν εἰμαι με σᾶς, καὶ δὲν με ἐγνώρισας, Φίλιππε; ὅποιος εἶδεν ἐμέ, εἶδε τὸν Πατέρα· καὶ πῶς σὺ λέγεις, Δεῖξέ μας τὸν Πατέρα;

10 Δὲν πιστεύεις ὅτι ἐγὼ εἰμαι εἰς τὸν Πατέρα, καὶ ὁ Πατὴρ εἶναι εἰς ἐμέ; Τὰ λόγια τὰ ὅποια σᾶς λέγω, ἀπὸ ἑμαυτοῦ μου δὲν τὰ λέγω· ἀλλ' ὁ Πατὴρ ὁ ὅποιος εὐρίσκεται εἰς ἐμέ, αὐτὸς κάμνει τὰ ἔργα.

11 Πιστεύετε με ὅτι ἐγὼ εἰμαι εἰς τὸν Πατέρα, καὶ ὁ Πατὴρ εἶναι εἰς ἐμέ· εἰ δὲ μὴ, δι' αὐτὰ τὰ ἔργα πιστεύετε με.

12 Βέβαια βέβαια σᾶς λέγω, ὅποιος πιστεύει εἰς ἐμέ, τὰ ἔργα τὰ ὅποια

κἀκείνος ποιήσει, καὶ μείζονα τούτων ποιήσει· ὅτι ἐγὼ πρὸς τὸν Πατέρα μου πορεύομαι·

13 Καὶ ὁ, τι ἂν αἰτήσητε ἐν τῷ ὀνόματί μου, τοῦτο ποιήσω· ἵνα δοξασθῇ ὁ Πατὴρ ἐν τῷ Υἱῷ.

14 Ἐάν τι αἰτήσητε ἐν τῷ ὀνόματί μου, ἐγὼ ποιήσω.

15 Ἐὰν ἀγαπᾷτέ με, τὰς ἐντολάς τὰς ἐμὰς τηρήσατε·

16 Καὶ ἐγὼ ἐρωτήσω τὸν Πατέρα, καὶ ἄλλον Παράκλητον δώσει ὑμῖν, ἵνα μένη μεθ' ὑμῶν εἰς τὸν αἰῶνα·

17 Τὸ Πνεῦμα τῆς ἀληθείας, ὃ ὁ κόσμος οὐ δύναται λαβεῖν, ὅτι οὐ θεωρεῖ αὐτὸ, οὐδὲ γινώσκει αὐτό· ὑμεῖς δὲ γινώσκετε αὐτό, ὅτι παρ' ὑμῖν μένει, καὶ ἐν ὑμῖν ἔσται.

18 Οὐκ ἀφήσω ὑμᾶς ὀρφανούς· ἔρχομαι πρὸς ὑμᾶς.

19 Ἐτι μικρὸν, καὶ ὁ κόσμος με οὐκ ἔτι θεωρεῖ· ὑμεῖς δὲ θεωρεῖτέ με· ὅτι ἐγὼ ζῶ, καὶ ὑμεῖς ζήσεσθε.

20 Ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ γνώσεσθε ὑμεῖς, ὅτι ἐγὼ ἐν τῷ Πατρὶ μου, καὶ ὑμεῖς ἐν ἐμοί, καὶ ἐγὼ ἐν ὑμῖν.

21 Ὁ ἔχων τὰς ἐντολάς μου, καὶ τηρῶν αὐτάς, ἐκεῖνός ἐστιν ὁ ἀγαπῶν με· ὁ δὲ ἀγαπῶν με, ἀγαπηθήσεται ὑπὸ τοῦ Πατρὸς μου· καὶ ἐγὼ ἀγαπήσω αὐτὸν, καὶ ἐμφανίσω αὐτῷ ἑμαυτόν.

22 Λέγει αὐτῷ Ἰούδας (οὐχ ὁ Ἰσκαριώτης)· Κύριε, τί γέγονεν ὅτι ἡμῖν μέλλεις ἐμφανίζειν σεαυτόν, καὶ οὐχὶ τῷ κόσμῳ;

23 Ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς καὶ εἶπεν αὐτῷ· Ἐάν τις ἀγαπᾷ με, τὸν λόγον μου τηρήσει· καὶ ὁ Πατὴρ μου ἀγαπήσει αὐτὸν, καὶ πρὸς αὐτὸν ἐλεύσόμεθα, καὶ μονὴν παρ' αὐτοῦ ποιήσομεν.

κάμνω ἐγὼ, θέλει τὰ κάμει καὶ ἐκεῖνος, καὶ θέλει κάμει καὶ μεγαλύτερα ἀπὸ ταῦτα· διότι ἐγὼ πηγαίνω εἰς τὸν Πατέρα μου·

13 Καὶ ὁ, τι καὶ ἂν ζητήσητε εἰς τὸ ὄνομά μου, θέλω τὸ κάμει· διὰ τὴν δοξασθῇ ὁ Πατὴρ εἰς τὸν Υἱόν.

14 Ἐὰν ζητήσητε τίποτε εἰς τὸ ὄνομά μου, ἐγὼ θέλω τὸ κάμει.

15 Ἐὰν μὲ ἀγαπᾷτε, τὰς παραγγελίας μου φυλάξατε·

16 Καὶ ἐγὼ θέλω παρακαλέσει τὸν Πατέρα, καὶ θέλει σᾶς δώσει ἄλλον Παράκλητον, διὰ τὴν εὐρίσκηται με σᾶς εἰς τὸν αἰῶνα·

17 Τὸ Πνεῦμα τῆς ἀληθείας, τὸ ὅποιον ὁ κόσμος δὲν ἠμπορεῖ νὰ πάρῃ, διότι δὲν τὸ βλέπει, οὐδὲ τὸ γνωρίζει· σεῖς ὅμως τὸ γνωρίζετε, διότι εἰς σᾶς εὐρίσκεται, καὶ εἰς σᾶς θέλει εἶναι.

18 Καὶ δὲν θέλω σᾶς ἀφήσει ὀρφανούς· ἔρχομαι εἰς σᾶς.

19 Ἀκόμη ὀλίγον, καὶ ὁ κόσμος πλέον δὲν μὲ βλέπει· σεῖς ὅμως μὲ βλέπετε· διότι ἐγὼ ζῶ, καὶ σεῖς ζήσετε.

20 Καὶ εἰς ἐκείνην τὴν ἡμέραν θέλετε γνωρίσει σεῖς, ὅτι ἐγὼ εἶμαι εἰς τὸν Πατέρα μου, καὶ σεῖς εἰς ἐμὲ, καὶ ἐγὼ εἰς σᾶς.

21 Ὅποιος ἔχει τὰς ἐντολάς μου, καὶ τὰς φυλάττει, ἐκεῖνός ἐστίν ὁ ὁποῖος μὲ ἀγαπᾷ· καὶ ὁποῖος μὲ ἀγαπᾷ, θέλει ἀγαπηθῇ ἀπὸ τοῦ Πατρὸς μου· καὶ ἐγὼ θέλω τὸν ἀγαπήσει, καὶ θέλω φανερώσει τὸν ἑαυτὸν μου εἰς αὐτόν.

22 Λέγει εἰς αὐτὸν ὁ Ἰούδας (ὃχι ὁ Ἰσκαριώτης)· Κύριε, τί ἐγένεν ὅτι μέλλεις νὰ φανερώσῃς τὸν ἑαυτὸν σου εἰς ἡμᾶς, καὶ ὃχι εἰς τὸν κόσμον;

23 Ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς καὶ τὸν εἶπεν· Ἄν μὲ ἀγαπᾷ τις, θέλει φυλάξει τὸν λόγον μου· καὶ ὁ Πατὴρ θέλει τὸν ἀγαπήσει, καὶ θέλομεν ἔλθει εἰς αὐτόν, καὶ θέλομεν κάμει κατοικίαν εἰς αὐτόν.

24 Ὁ μὴ ἀγαπῶν με, τοὺς λόγους μου οὐ τηρεῖ· καὶ ὁ λόγος ὃν ἀκούετε, οὐκ ἔστιν ἐξ ἑδῶς, ἀλλὰ τοῦ πέμψαντός με Πατρός.

25 Ταῦτα λελάληκα ὑμῖν, παρ' ὑμῖν μένων·

26 Ὁ δὲ Παράκλητος, τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, ὃ πέμψει ὁ Πατήρ ἐν τῷ ὀνόματί μου, ἐκεῖνος ὑμᾶς διδάξει πάντα, καὶ ὑπομνήσει ὑμᾶς πάντα ἃ εἶπον ὑμῖν.

27 Εἰρήνην ἀφήμι ὑμῖν, εἰρήνην τὴν ἔμην δίδωμι ὑμῖν· οὐ καθὼς ὁ κόσμος δίδωσιν, ἐγὼ δίδωμι ὑμῖν. Μὴ ταρασσέσθω ὑμῶν ἡ καρδία, μηδὲ δειλιάτω.

28 Ἦκουσατε ὅτι ἐγὼ εἶπον ὑμῖν· Ὑπάγω, καὶ ἔρχομαι πρὸς ὑμᾶς. Εἰ ἠγαπήτε με, ἐχάρητε ἂν, ὅτι εἶπον, πορεύομαι πρὸς τὸν Πατέρα· ὅτι ὁ Πατήρ μου μέζων μου ἐστί.

29 Καὶ νῦν εἰρηκα ὑμῖν πρὶν γενέσθαι, ἵνα ὅταν γένηται, πιστεύετε.

30 Οὐκ ἔτι πολλὰ λαλήσω μεθ' ὑμῶν· ἔρχεται γὰρ ὁ τοῦ κόσμου τούτου αὐχρον, καὶ ἐν ἐμοὶ οὐκ ἔχει οὐδέν.

31 Ἄλλ' ἵνα γνῶ ὁ κόσμος ὅτι ἀγαπῶ τὸν Πατέρα, καὶ καθὼς ἐνετείλατό μοι ὁ Πατήρ, οὕτω ποιῶ· ἐγείρεσθε, ἀγωμεν ἐντεῦθεν.

Κεφ. ιε'. XV.

ἜΓΩ· εἶμι ἡ ἀμπελος ἡ ἀληθινή, καὶ ὁ Πατήρ μου ὁ γεωργός ἐστι.

2 Πᾶν κλῆμα ἐν ἐμοὶ μὴ φέρον καρπὸν, αἶρει αὐτό· καὶ πᾶν τὸ καρπὸν φέρον, καθαίρει αὐτό, ἵνα πλείονα καρπὸν φέρῃ.

3 Ἡδὴ ὑμεῖς καθαροὶ ἐστέ, διὰ τὸν λόγον ὃν λελάληκα ὑμῖν.

4 Μείνατε ἐν ἐμοί, καὶ ἐγὼ ἐν ὑμῖν. Καθὼς τὸ κλῆμα οὐ δύναται καρπὸν φέρειν ἀφ' ἑαυτοῦ, ἐὰν μὴ μείνῃ ἐν

24 Ὅποιος δὲν μὲ ἀγαπᾷ, δὲν φυλάττει τοὺς λόγους μου· καὶ ὁ λόγος τὸν ὅποιον ἀκούετε, δὲν εἶναι ἰδικός μου, ἀλλὰ τοῦ Πατρός ὃ ὁποῖός με ἐπέμψε.

25 Ταῦτα σᾶς ἐλάλησα, εὐρίσκόμενος ὁμοῦ με σᾶς·

26 Ὁ δὲ Παράκλητος, τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, τὸ ὅποιον μέλλει νὰ πέμψῃ ὁ Πατήρ εἰς τὸ ὄνομά μου, ἐκεῖνος θέλει σᾶς διδάξαι ὅλα, καὶ θέλει σᾶς ἀναθυμῆσαι ὅλα ὅσα σᾶς εἶπα.

27 Εἰρήνην σᾶς ἀφίνω, τὴν εἰρήνην τὴν ἰδικήν μου σᾶς δίδω· ὅχι καθὼς δίδει ὁ κόσμος, ἐγὼ σᾶς δίδω. Καὶ ἄς μὴ ταρασσῇται ἡ καρδία σας, μηδὲ νὰ φοβῇται.

28 Ἦκουσατε ὅτι ἐγὼ σᾶς εἶπα· Ὑπάγω καὶ ἄλιν ἐρχομαι εἰς σᾶς. Ἄν μὲ ἠγαπάτε, ἠθέλητε χαρὴν, ὅτι εἶπα, πηγαίνω εἰς τὸν Πατέρα· διότι ὁ Πατήρ μου εἶναι μεγαλότερός μου.

29 Καὶ τώρα σᾶς τὸ εἶπα πρὸ τοῦ νὰ γίνῃ, διὰ νὰ πιστεύσητε, ὅταν γίνῃ.

30 Πλέον δὲν θέλω συντύχει πολλὰ με σᾶς· διότι ἔρχεται ὁ αὐχρον τοῦτου τοῦ κόσμου, καὶ δὲν ἔχει τίποτε εἰς ἐμέ.

31 Ἀλλὰ διὰ νὰ γνωρίσῃ ὁ κόσμος, ὅτι ἀγαπῶ τὸν Πατέρα, καὶ καθὼς με παρήγγειλεν ὁ Πατήρ, οὕτω κάμνω· σηκωθῆτε, ἄς ὑπάγωμεν ἀπ' ἐδῶ.

Κεφ. ιε'. XV.

ἜΓΩ· εἶμαι ἡ ἀμπελος ἡ ἀληθινή, καὶ ὁ Πατήρ μου εἶναι ὁ γεωργός.

2 Κάθε κλῆμα τὸ ὅποιον δὲν κάμνει καρπὸν εἰς ἐμέ, τὸ κόπτει καὶ τὸ ρίπτει· καὶ κάθε κλῆμα τὸ ὅποιον κάμνει καρπὸν, τὸ καθαρίζει, διὰ νὰ κάμῃ περισσότερον καρπὸν.

3 Τώρα σεῖς καθαροὶ εἰσθε, διὰ τὸν λόγον τὸν ὅποιον σᾶς εἶπα.

4 Μείνατε εἰς ἐμέ, καὶ ἐγὼ εἰς σᾶς. Καθὼς τὸ κλῆμα δὲν ἡμπορεῖ νὰ κάμῃ καρπὸν ἀπὸ τὸν ἑαυτὸν του, ἂν δὲν

τῇ ἀμπέλῳ· οὕτως οὐδὲ ὑμεῖς, ἐὰν μὴ ἐν ἐμοὶ μένητε.

5 Ἐγὼ εἰμι ἡ ἀμπελος, ὑμεῖς τὰ κλήματα. Ὁ μένων ἐν ἐμοί, καὶ γὰρ ἐν αὐτῷ, οὗτος φέρει καρπὸν πολὺν· ὅτι χωρὶς ἐμοῦ οὐ δύνασθε ποιεῖν οὐδέν.

6 Ἐὰν μὴ τις μένῃ ἐν ἐμοί, ἐβλήθη ἔξω ὡς τὸ κλῆμα, καὶ ἐξηράνθη· καὶ συνάγουσιν αὐτὰ, καὶ εἰς πῦρ βάλλουσι, καὶ καίεται.

7 Ἐὰν μένητε ἐν ἐμοί, καὶ τὰ ῥήματά μου ἐν ὑμῖν μένῃ, ὃ ἐὰν θέλητε αἰτήσεσθε, καὶ γενήσεται ὑμῖν.

8 Ἐν τούτῳ ἐδοξάσθη ὁ Πατὴρ μου, ἵνα καρπὸν πολὺν φέρητε· καὶ γενήσεσθε ἐμοὶ μαθηταί.

9 Καθὼς ἠγάπησέ με ὁ Πατὴρ, καὶ γὰρ ἠγάπησα ὑμᾶς· μέναιτε ἐν τῇ ἀγάπῃ τῇ ἐμῇ.

10 Ἐὰν τὰς ἐντολάς μου τηρήσητε, μένειτε ἐν τῇ ἀγάπῃ μου· καθὼς ἐγὼ τὰς ἐντολάς τοῦ Πατρὸς μου τηρήρηκα, καὶ μένω αὐτοῦ ἐν τῇ ἀγάπῃ.

11 Ταῦτα λελάληκα ὑμῖν, ἵνα ἡ χαρὰ ἡ ἐμὴ ἐν ὑμῖν μένῃ, καὶ ἡ χαρὰ ὑμῶν πληρωθῇ.

12 Αὕτη ἐστὶν ἡ ἐντολὴ ἡ ἐμὴ, ἵνα ἀγαπᾶτε ἀλλήλους, καθὼς ἠγάπησα ὑμᾶς.

13 Μείζονα ταύτης ἀγάπῃ οὐδεὶς ἔχει, ἵνα τις τὴν ψυχὴν αὐτοῦ θῇ ὑπὲρ τῶν φίλων αὐτοῦ.

14 Ὑμεῖς φίλοι μου ἐστέ, ἐὰν ποιῇτε ὅσα ἐγὼ ἐντέλλομαι ὑμῖν.

15 Οὐκέτι ὑμᾶς λέγω δούλους, ὅτι ὁ δούλος οὐκ οἶδε τί ποιεῖ αὐτοῦ ὁ κύριος· ὑμᾶς δὲ εἶρηκα φίλους, ὅτι πάντα ἃ ἤκουσα παρὰ τοῦ Πατρὸς μου, ἐγνώρισα ὑμῖν.

16 Οὐχ ὑμεῖς με ἐξελέξασθε, ἀλλ' ἐγὼ ἐξελέξαμην ὑμᾶς, καὶ ἔθηκα ὑμᾶς, ἵνα ὑμεῖς ὑπάγητε καὶ καρπὸν

σταθῇ εἰς τὸ ἀμπέλιον· οὕτως οὐδὲ σεῖς, ἂν δὲν μένητε εἰς ἐμέ.

5 Ἐγὼ εἰμαι ἡ ἀμπελος, σεῖς τὰ κλήματα. Ὅποιος μένει εἰς ἐμέ, καὶ ἐγὼ εἰς αὐτὸν, ἐκεῖνος κάμνει πολὺν καρπὸν· διότι χωρὶς ἐμοῦ δὲν ἡμπορεῖτε νὰ κάμνητε τίποτε.

6 Ἐὰν δὲν μένῃ κανεῖς εἰς ἐμέ, ἐρρίφθη ἔξω ὡς τὸ κλῆμα, καὶ ἐξηράνθη· καὶ τὰ συνάγουσι, καὶ τὰ βάλλουσιν εἰς τὴν φωτίαν, καὶ καίονται.

7 Ἐὰν εὐρίσκησθε εἰς ἐμέ, καὶ τὰ λογία μου εὐρίσκωνται εἰς σᾶς, ὅ, τι πράγμα θέλετε ζητήσῃ, θέλει σᾶς γίνεαι.

8 Εἰς τοῦτο ἐδοξάσθη ὁ Πατὴρ μου, διὰ νὰ καρποφορήσητε πολὺ· καὶ οὕτω θέλετε γίνεαι μαθηταί μου.

9 Καθὼς με ἠγάπησεν ὁ Πατὴρ, ἠγάπησα καὶ ἐγὼ σᾶς· μέναιτε εἰς τὴν ἀγάπην μου.

10 Ἐὰν φυλάξητε τὰς παραγγελίας μου, θέλετε μένει εἰς τὴν ἀγάπην μου· καθὼς ἐγὼ ἐφύλαξα τὰς παραγγελίας τοῦ Πατρὸς μου, καὶ μένω εἰς τὴν ἀγάπην του.

11 Ταῦτα σᾶς ἐλάλησα, διὰ νὰ μένῃ ἡ χαρὰ μου εἰς σᾶς, καὶ ἡ χαρὰ σας νὰ πληρωθῇ.

12 Αὕτη εἶναι ἡ παραγγελία ἡ ἰδική μου, νὰ ἀγαπᾶτε ὁ εἰς τὸν ἄλλον, καθὼς ἐγὼ σᾶς ἠγάπησα.

13 Μεγαλιτέραν ἀπὸ ταύτην τὴν ἀγάπην κανεῖς δὲν ἔχει, ἀπὸ τὸ νὰ βάλῃ κανεῖς τὴν ζωὴν του διὰ τοὺς φίλους του.

14 Σεῖς φίλοι μου εἴθε, ἂν κάμνητε ὅσα σᾶς παραγγέλλω.

15 Δὲν σᾶς λέγω πλέον δούλους, διότι ὁ δούλος δὲν ἤξευρε τί κάμνει ὁ αὐθέντης του· ἐγὼ δὲ σᾶς εἶπα φίλους, διότι ὅλα ὅσα ἤκουσα ἀπὸ τὸν Πατέρα μου, σᾶς τὰ ἐφανερώσα.

16 Σεῖς δὲν με ἐδιαλέξατε, ἀλλὰ ἐγὼ σᾶς ἐδιάλεξα, καὶ σᾶς ἔβαλκα, διὰ νὰ ὑπάγητε σεῖς, νὰ φέρητε καρ-

φέρητε, καὶ ὁ καρπὸς ὑμῶν μένη· ἵνα ὁ, τι ἂν αἰτήσητε τὸν Πατέρα ἐν τῷ ὀνόματί μου, δῶ ὑμῖν.

17 Ταῦτα ἐντέλλομαι ὑμῖν, ἵνα ἀγαπᾶτε ἀλλήλους.

18 Εἰ ὁ κόσμος ὑμᾶς μισεῖ, γινώσκετε ὅτι ἐμὲ πρῶτον ὑμῶν μεμίσηκεν.

19 Εἰ ἐκ τοῦ κόσμου ἦτε, ὁ κόσμος ἂν τὸ ἴδιον ἐφίλει· ὅτι δὲ ἐκ τοῦ κόσμου οὐκ ἐστὲ, ἀλλ' ἐγὼ ἐξελεξάμην ὑμᾶς ἐκ τοῦ κόσμου, διὰ τοῦτο μισεῖ ὑμᾶς ὁ κόσμος.

20 Μνημονεύετε τοῦ λόγου, οὗ ἐγὼ εἶπον ὑμῖν· Οὐκ ἔστι δούλος μείζων τοῦ κυρίου αὐτοῦ. Εἰ ἐμὲ ἐδίωξαν, καὶ ὑμᾶς διώξουσιν· εἰ τὸν λόγον μου ἐτήρησαν, καὶ τὸν ὑμέτερον τηρήσουσιν.

21 Ἀλλὰ ταῦτα πάντα ποιήσουσιν ὑμῖν διὰ τὸ ὄνομά μου, ὅτι οὐκ οἶδασιν τὸν πέμψαντά με.

22 Εἰ μὴ ἦλθον, καὶ ἐλάλησα αὐτοῖς, ἁμαρτίαν οὐκ εἶχον· νῦν δὲ πρόφασιν οὐκ ἔχουσι περὶ τῆς ἁμαρτίας αὐτῶν.

23 Ὁ ἐμὲ μισῶν, καὶ τὸν Πατέρα μου μισεῖ.

24 Εἰ τὰ ἔργα μὴ ἐποίησα ἐν αὐτοῖς ἃ οὐδεὶς ἄλλος πεποίηκεν, ἁμαρτίαν οὐκ εἶχον· νῦν δὲ καὶ ἐωράκασι, καὶ μεμισήκασι καὶ ἐμὲ καὶ τὸν Πατέρα μου.

25 Ἀλλ', ἵνα πληρωθῇ ὁ λόγος ὁ γεγραμμένος ἐν τῷ νόμῳ αὐτῶν· Ὅτι ἐμίσησάν με δωρεάν.

26 Ὅταν δὲ ἔλθῃ ὁ Παράκλητος, ὃν ἐγὼ πέμψω ὑμῖν παρὰ τοῦ Πατρὸς, (τὸ Πνεῦμα τῆς ἀληθείας, ὃ παρὰ τοῦ Πατρὸς ἐκπορεύεται,) ἐκεῖνος μαρτυρήσει περὶ ἐμοῦ·

27 Καὶ ὑμεῖς δὲ μαρτυρεῖτε, ὅτι ἀπ' ἀρχῆς μετ' ἐμοῦ ἐστέ.

πὸν, καὶ ὁ καρπὸς σας νὰ μένη· διὰ νὰ σᾶς δώσῃ ὁ Πατὴρ, ὁ, τι καὶ ἂν τὸν ζητήσητε διὰ τὸ ὄνομά μου.

17 Ταῦτα σᾶς παραγγέλλω, νὰ ἀγαπᾶτε ὁ εἰς τὸν ἄλλον.

18 Ἐὰν ὁ κόσμος σᾶς μισῇ, ἡζυεύετε ὅτι ἐμὲ ἐμίσησε προτίτερα ἀπὸ σας.

19 Ἄν ἦσθε ἀπὸ τὸν κόσμον, ὁ κόσμος ἤθελεν ἀγαπήσῃ τὸ ἴδιον του· ἀλλὰ διότι δὲν εἰσθε ἀπὸ τὸν κόσμον, ἀλλὰ ἐγὼ σᾶς ἐδιάλεξα ἀπὸ τὸν κόσμον, διὰ τοῦτο σᾶς μισεῖ ὁ κόσμος.

20 Ἐνθυμεῖσθε τὸν λόγον, τὸν ὁποῖον σᾶς εἶπα· Δὲν εἶναι δούλος μεγαλίτερος ἀπὸ τὸν αὐθέντην του. Ἄν ἐμὲ ἐδίωξαν, καὶ σᾶς θέλουσι διώξαι· ἂν ἐφύλαξαν τὸν λόγον μου, καὶ τὸν ἰδικόν σας θέλουσι φυλάξει.

21 Ἀλλὰ ταῦτα ὅλα θέλουσι σᾶς κάμει διὰ τὸ ὄνομά μου, διότι δὲν ἡζευοῦσιν ἐκεῖνον ὁ ὁποῖος με ἐπέμψεν.

22 Ἐὰν δὲν ἤθελον ἔλθαι, καὶ δὲν ἤθελον τοὺς λαλήσει, ἁμαρτίαν δὲν εἶχον· τώρα ὅμως πρόφασιν δὲν ἔχουσι διὰ τὴν ἁμαρτίαν των.

23 Ὅποιος μισεῖ ἐμὲ, μισεῖ καὶ τὸν Πατέρα μου.

24 Ἄν δὲν ἔκαμα τὰ ἔργα ἐκεῖνα εἰς αὐτοὺς, τὰ ὁποῖα ἄλλος κάνεις δὲν ἔκαμε, δὲν εἶχον ἁμαρτίαν· τώρα ὅμως καὶ εἶδαν, καὶ ἐμίσησαν καὶ ἐμὲ καὶ τὸν Πατέρα μου.

25 Ἀλλὰ, διὰ νὰ πληρωθῇ ὁ λόγος, ὁ ὁποῖος εἶναι γεγραμμένος μέσα εἰς τὸν νόμον των· Ὅτι δωρεάν με ἐμίσησαν.

26 Καὶ ὅταν ἔλθῃ ὁ Παράκλητος, τὸν ὁποῖον ἐγὼ σᾶς θέλω πέμψαι ἀπὸ τὸν Πατέρα, (τὸ Πνεῦμα τῆς ἀληθείας, τὸ ὁποῖον ἐκπορεύεται ἀπὸ τὸν Πατέρα,) ἐκεῖνος θέλει μαρτυρήσει δι' ἐμέ·

27 Ἀλλὰ καὶ σεῖς μαρτυρεῖτε, διότι ἀπὸ τὴν ἀρχὴν μετ' ἐμοῦ εἰσθε.

Κεφ. ις'. XVI.

ΤΑΥΤΑ λελάληκα ὑμῖν, ἵνα μὴ σκανδαλισθῆτε.

Κεφ. ις'. XVI.

ΤΑΥΤΑ σᾶς ἐλάλησα, διὰ νὰ μὴ σκανδαλισθῆτε.

2 Ἀποσυναγώγους ποιήσουσιν ὑμᾶς· ἀλλ' ἔρχεται ὥρα, ἵνα πᾶς ὁ ἀποκτείνας ὑμᾶς, δοξῇ λατρεῖαν προσφέρειν τῷ Θεῷ.

3 Καὶ ταῦτα ποιήσουσιν ὑμῖν, ὅτι οὐκ ἐγνώσαν τὸν Πατέρα, οὐδὲ ἐμέ.

4 Ἀλλὰ ταῦτα λελάληκα ὑμῖν, ἵνα ὅταν ἔλθῃ ἡ ὥρα, μνημονεύητε αὐτῶν, ὅτι ἐγὼ εἶπον ὑμῖν. Ταῦτα δὲ ὑμῖν ἐξ ἀρχῆς οὐκ εἶπον, ὅτι μεθ' ὑμῶν ἦμην.

5 Νῦν δὲ ὑπάγω πρὸς τὸν πέμψαντά με, καὶ οὐδεὶς ἐξ ὑμῶν ἐρωτᾷ με, Ποῦ ὑπάγεις;

6 Ἄλλ' ὅτι ταῦτα λελάληκα ὑμῖν, ἡ λύπη πεπλήρωκεν ὑμῶν τὴν καρδίαν.

7 Ἄλλ' ἐγὼ τὴν ἀλήθειαν λέγω ὑμῖν· συμφέρεи ὑμῖν ἵνα ἐγὼ ἀπέλθω· ἐὰν γὰρ μὴ ἀπέλθω, ὁ Παράκλητος οὐκ ἐλεύσεται πρὸς ὑμᾶς· ἐὰν δὲ πορευθῶ, πέμψω αὐτὸν πρὸς ὑμᾶς.

8 Καὶ ἐλθὼν ἐκεῖνος, ἐλέγξει τὸν κόσμον περὶ ἁμαρτίας καὶ περὶ δικαιοσύνης καὶ περὶ κρίσεως.

9 Περὶ ἁμαρτίας μὲν, ὅτι οὐ πιστεύουσιν εἰς ἐμέ.

10 Περὶ δικαιοσύνης δὲ, ὅτι πρὸς τὸν Πατέρα μου ὑπάγω, καὶ οὐκ ἐτι θεωρεῖτέ με.

11 Περὶ δὲ κρίσεως, ὅτι ὁ ἄρχων τοῦ κόσμου τούτου κέκριται.

12 Ἔτι πολλὰ ἔχω λέγειν ὑμῖν, ἀλλ' οὐ δύνασθε βαστάζειν ἄρτι.

13 Ὅταν δὲ ἔλθῃ ἐκεῖνος, τὸ Πνεῦμα τῆς ἀληθείας, ὁδηγήσει ὑμᾶς εἰς πάσαν τὴν ἀλήθειαν· οὐ γὰρ λαλήσει ἀφ' ἑαυτοῦ· ἀλλ' ὅσα ἂν ἀκούσῃ, λαλήσει, καὶ τὰ ἐρχόμενα ἀναγγελεῖ ὑμῖν.

14 Ἐκεῖνος ἐμὲ δοξάσει, ὅτι ἐκ τοῦ ἐμοῦ λήφεται, καὶ ἀναγγελεῖ ὑμῖν.

2 Θέλουσι σᾶς διώξαι ἀπὸ τὰς συναγωγῶν· ἀλλὰ καὶ θέλει ἔλθῃ ὥρα, εἰς τὴν ὁποίαν καθεῖς ὁ ὁποῖος σᾶς σκοτώσῃ, νὰ νομίσῃ ὅτι προσφέρει θυσίαν εἰς τὸν Θεόν.

3 Καὶ ταῦτα θέλουσι σᾶς κάμει, διότι δὲν ἐγνώρισαν τὸν Πατέρα, οὐδὲ ἐμέ.

4 Ἀλλὰ ταῦτα σᾶς εἶπα, διὰ τὰ ἐνθυμῆσθε, ὅταν ἔλθῃ ἡ ὥρα, ὅτι ἐγὼ σᾶς τὰ εἶπα. Καὶ ἀπὸ τὴν ἀρχὴν δὲν σᾶς τὰ εἶπα, διότι ἦμην με σᾶς.

5 Τώρα ὅμως ὑπάγω εἰς ἐκεῖνον ὁποῖος με ἐπέμψε, καὶ κἀνεῖς ἀπὸ σᾶς δὲν με ἐρωτᾷ, Ποῦ ὑπάγεις;

6 Ἄλλα διότι σᾶς ἐλάλησα ταῦτα, ἡ λύπη ἐγένεμισε τὴν καρδίαν σας.

7 Ἄλλ' ἐγὼ σᾶς λέγω τὴν ἀλήθειαν· ὠφέλιμον εἶναι εἰς σᾶς, νὰ ὑπάγω ἐγὼ· διότι ἂν ἐγὼ δὲν ὑπάγω, ὁ Παράκλητος δὲν θέλει ἔλθῃ εἰς σᾶς· ἂν δὲ ὑπάγω, θέλω σᾶς τὸν πέμψει.

8 Καὶ ἐκεῖνος ὅταν ἔλθῃ, θέλει ἐλέγξει τὸν κόσμον περὶ ἁμαρτίας καὶ περὶ δικαιοσύνης καὶ περὶ κρίσεως.

9 Περὶ ἁμαρτίας, διότι δὲν πιστεύουσιν εἰς ἐμέ.

10 Περὶ δικαιοσύνης, διότι ἐγὼ ὑπάγω εἰς τὸν Πατέρα μου, καὶ πλέον δὲν θέλετε με ἰδεῖ.

11 Καὶ περὶ κρίσεως, διότι ὁ ἄρχων τοῦ κόσμου τούτου ἐκρίθη.

12 Ἀκόμη πολλὰ ἔχω νὰ σᾶς εἰπῶ, ἀλλὰ τώρα δὲν ἠμπορεῖτε νὰ τὰ βαστάτε.

13 Ἄλλ' ὅταν ἔλθῃ ἐκεῖνος, τὸ Πνεῦμα τῆς ἀληθείας, θέλει σᾶς ὁδηγήσει εἰς ὅλην τὴν ἀλήθειαν· διότι δὲν θέλει λαλήσει ἀπὸ ἑαυτοῦ· ἀλλ' ὅσα καὶ ἂν ἀκούσῃ, θέλει λαλήσει, καὶ ἐκεῖνα τὰ ὁποῖα μέλλουσι νὰ ἔλθωσι θέλει σᾶς εἰπεῖ.

14 Ἐκεῖνος θέλει δοξάσει ἐμέ, διότι θέλει πάρει ἀπὸ τὸ ἰδικόν μου, καὶ θέλει σᾶς τὸ εἰπεῖ.

15 Πάντα ὅσα ἔχει ὁ Πατήρ, ἐμὰ ἐστὶ· διὰ τοῦτο εἶπον, ὅτι ἐκ τοῦ ἐμοῦ λήφεται, καὶ ἀναγγελεῖ ὑμῖν.

16 Μικρὸν, καὶ οὐ θεωρεῖτέ με· καὶ πάλιν μικρὸν, καὶ ὄψεσθέ με, ὅτι ἐγὼ ὑπάγω πρὸς τὸν Πατέρα.

17 Εἶπον οὖν ἐκ τῶν μαθητῶν αὐτοῦ πρὸς ἀλλήλους· Τί ἐστὶ τοῦτο ὃ λέγει ἡμῖν· Μικρὸν, καὶ οὐ θεωρεῖτέ με· καὶ πάλιν μικρὸν, καὶ ὄψεσθέ με· καὶ· Ὅτι ἐγὼ ὑπάγω πρὸς τὸν Πατέρα;

18 Ἐλεγον οὖν· Τοῦτο τί ἐστὶν ὃ λέγει, τὸ μικρὸν; Οὐκ οἶδαμεν τί λαλεῖ.

19 Ἐγνώ οὖν ὁ Ἰησοῦς ὅτι ἤθελον αὐτὸν ἐρωτᾶν, καὶ εἶπεν αὐτοῖς· Περὶ τούτου ζητεῖτε μετ' ἀλλήλων, ὅτι εἶπον· Μικρὸν, καὶ οὐ θεωρεῖτέ με· καὶ πάλιν μικρὸν, καὶ ὄψεσθέ με;

20 Ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ὅτι κλαύσετε καὶ θρηνησετε ὑμεῖς, ὃ δὲ κόσμος χαρήσεται· ὑμεῖς δὲ λυπηθήσεσθε, ἀλλ' ἡ λύπη ὑμῶν εἰς χαρὰν γενήσεται.

21 Ἡ γυνὴ ὅταν τίκτη, λύπην ἔχει, ὅτι ἦλθεν ἡ ὥρα αὐτῆς· ὅταν δὲ γενῇ τὸ παιδίον, οὐκ ἐτι μνημονεύει τῆς θλίψεως, διὰ τὴν χαρὰν, ὅτι ἐγεννήθη ἄνθρωπος εἰς τὸν κόσμον.

22 Καὶ ὑμεῖς, οὖν λύπην μὲν νῦν ἔχετε· πάλιν δὲ ὀφθαλμοὶ ὑμᾶς, καὶ χαρήσεται ὑμῶν ἡ καρδιά, καὶ τὴν χαρὰν ὑμῶν οὐδεὶς αἶρει ἀφ' ὑμῶν.

23 Καὶ ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ ἐμὲ οὐκ ἐρωτήσετε οὐδέν· Ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ὅτι ὅσα ἂν αἰτήσητε τὸν Πατέρα ἐν τῷ ὀνόματί μου, δώσει ὑμῖν.

24 Ἔως ἄρτι οὐκ ἠτήσατε οὐδέν ἐν τῷ ὀνόματί μου· αἰτεῖτε, καὶ λήψετε, ἵνα ἡ χαρὰ ὑμῶν ᾗ πεπληρωμένη.

25 Ταῦτα ἐν παροιμίαις λελάληκα

15 Ὅλα ὅσα ἔχει ὁ Πατήρ, ἰδικὰ μου εἶναι· διὰ τοῦτο εἶπα ὅτι ἀπὸ τοῦ ἰδικόν μου πέρνει, καὶ θέλει σᾶς τὸ εἰπεῖ.

16 Θέλει περάσει ὀλίγος καιρὸς, καὶ δὲν θέλετε με ἰδεῖ· καὶ πάλιν ὀλίγον, καὶ θέλετε με ἰδεῖ, διότι ἐγὼ ὑπάγω εἰς τὸν Πατέρα μου.

17. Εἶπαν λοιπὸν κάποιοι ἀπὸ τῶν μαθητᾶς του ἀνάμεσόν των· Τί εἶναι τοῦτο τὸ ὑπόϊον λέγει· Ὀλίγον, καὶ δὲν με βλέπετε· καὶ πάλιν ὀλίγον, καὶ θέλετε με ἰδεῖ· καὶ· Ὅτι ἐγὼ ὑπάγω εἰς τὸν Πατέρα μου;

18 Ἐλεγον λοιπὸν· Τί εἶναι τοῦτο τὸ ὑπόϊον λέγει, τὸ ὀλίγον; Δὲν ἤξεύρομεν τί λαλεῖ.

19 Ἐγνώρισε λοιπὸν ὁ Ἰησοῦς ὅτι ἤθελον νᾶ τὸν ἐρωτήσωσι, καὶ εἶπεν εἰς αὐτούς· Διὰ τοῦτο ζητεῖτε ἀνάμεσόν σας, ὅτι εἶπα· Ὀλίγον, καὶ δὲν με βλέπετε· καὶ πάλιν ὀλίγον, καὶ θέλετε με ἰδεῖ;

20 Βέβαια βέβαια σᾶς λέγω, ὅτι θέλετε κλαύσει σεῖς καὶ θέλετε θρηνησεῖ, ὃ δὲ κόσμος θέλει χαρῇ· καὶ σεῖς θέλετε λυπηθῇ, ἀλλὰ ἡ λύπη σας θέλει γίνεαι εἰς χαρὰν.

21 Ἡ γυνὴ ὅταν γεννᾷ, ἔχει λύπην, διότι ἦλθεν ἡ ὥρα της· ἀλλ' ὅταν γεννήσῃ τὸ παιδίον, πλέον δὲν ἐνθυμεῖται τὴν λύπην, διὰ τὴν χαρὰν, ὅτι ἐγεννήθη ἄνθρωπος εἰς τὸν κόσμον.

22 Καὶ σεῖς λοιπὸν τώρα ἔχετε λύπην· ἐγὼ ὅμως πάλιν θέλω σᾶς ἰδεῖ, καὶ ἡ καρδιά σας θέλει χαρῇ, καὶ τὴν χαρὰν σας κανεῖς δὲν θέλει πάρει ἀπὸ σᾶς.

23 Καὶ εἰς ἐκείνην τὴν ἡμέραν ἐμὲ δὲν θέλετε ἐρωτήσῃ τίποτε. Βέβαια βέβαια σᾶς λέγω, ὅτι ὅσα ζητήσετε ἀπὸ τὸν Πατέρα εἰς τὸ ὄνομά μου, θέλει σᾶς τὰ δώσει.

24 Ἔως τώρα δὲν ἐζητήσατε τίποτε εἰς τὸ ὄνομά μου· ζητεῖτε, καὶ θέλετε πάρει, διὰ νᾶ ᾗναι ἡ χαρὰ σας τελειωμένη.

25 Ταῦτα με παροιμίας σᾶς ἐλά-

ὑμῖν· ἀλλ' ἔρχεται ὥρα, ὅτε οὐκ ἔτι ἐν παροιμίαις λαλήσω ὑμῖν, ἀλλὰ παρρησίᾳ περὶ τοῦ Πατρὸς ἀναγγελέω ὑμῖν.

26 Ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ ἐν τῷ ὄνόματί μου αἰτήσεσθε· καὶ οὐ λέγω ὑμῖν, ὅτι ἐγὼ ἐρωτήσω τὸν Πατέρα περὶ ὑμῶν·

27 Αὐτὸς γὰρ ὁ Πατήρ φιλεῖ ὑμᾶς, ὅτι ὑμεῖς ἐμὲ πεφιλήκατε καὶ πεπιστεύκατε ὅτι ἐγὼ παρὰ τοῦ Θεοῦ ἐξῆλθον.

28 Ἐξῆλθεν παρὰ τοῦ Πατρὸς, καὶ ἐλήλυθα εἰς τὸν κόσμον· πάλιν ἀφήμι τὸν κόσμον, καὶ πορεύομαι πρὸς τὸν Πατέρα.

29 Λέγουσιν αὐτῷ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ· Ἴδε, νῦν παρρησίᾳ λαλεῖς, καὶ παροιμίαν οὐδεμίαν λέγεις.

30 Νῦν οἶδαμεν ὅτι οἶδας πάντα, καὶ οὐ χρειάν ἔχεις ἵνα τίς σε ἐρωτᾷ· ἐν τούτῳ πιστεύομεν ὅτι ἀπὸ Θεοῦ ἐξῆλθες.

31 Ἀπεκρίθη αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· Ἄρτι πιστεύετε·

32 Ἴδού, ἔρχεται ὥρα, καὶ νῦν ἐλήλυθεν, ἵνα σκορπισθῇτε ἕκαστος εἰς τὰ ἴδια, καὶ ἐμὲ μόνον ἀφήτε· καὶ οὐκ εἰμι μόνος, ὅτι ὁ Πατήρ μετ' ἐμοῦ ἐστι.

33 Ταῦτα λελάληκα ὑμῖν, ἵνα ἐν ἐμοὶ εἰρήνῃ ἔχητε. Ἐν τῷ κόσμῳ θλίψιν ἔχετε· ἀλλὰ θαρσεῖτε, ἐγὼ νενίκηκα τὸν κόσμον.

Κεφ. ις'. XVII.

ΤΑΥΤΑ ἐλάλησεν ὁ Ἰησοῦς, καὶ ἐπῆρε τοὺς ὀφθαλμούς αὐτοῦ εἰς τὸν οὐρανόν, καὶ εἶπε· Πάτερ, ἐλήλυθεν ἡ ὥρα· δόξασόν σου τὸν Υἱόν, ἵνα καὶ ὁ Υἱός σου δοξάσῃ σε·

2 Καθὼς ἔδωκας αὐτῷ ἐξουσίαν πάσης σαρκός, ἵνα πᾶν ὃ δέδωκας αὐτῷ, δώσῃ αὐτοῖς ζωὴν αἰώνιον.

3 Αὕτη δέ ἐστιν ἡ αἰώνιος ζωὴ, ἵνα γινώσκωσί σε τὸν μόνον ἀληθινόν

λησα· ἀλλὰ ἔρχεται ὥρα, ὅτε δὲν θέλω σᾶς λαλήσει πλεον μὲ παροιμίας, ἀλλὰ θέλω σᾶς λαλήσει παρρησίᾳ διὰ τὸν Πατέρα.

26 Εἰς ἐκείνην τὴν ἡμέραν θέλετε ζητήσῃ εἰς τὸ ὄνομά μου· καὶ δὲν σᾶς λέγω, ὅτι ἐγὼ θέλω παρακαλέσῃ τὸν Πατέρα διὰ σᾶς·

27 Διότι αὐτὸς ὁ Πατήρ σᾶς ἀγαπᾷ, διότι σεῖς ἠγαπήσατε ἐμὲ, καὶ ἐπιστεύσατε ὅτι ἐγὼ ἀπὸ τοῦ Θεοῦ ἐβγῆκα.

28 Ἐβγῆκα ἀπὸ τοῦ Πατρὸς, καὶ ἦλθα εἰς τὸν κόσμον· πάλιν ἀφίνω τὸν κόσμον, καὶ πηγαίνω εἰς τὸν Πατέρα.

29 Λέγουσιν εἰς αὐτὸν οἱ μαθηταὶ του· Ἰδού, τώρα λαλεῖς παρρησίᾳ, καὶ δὲν λέγεις κἰμνίαν παροιμίαν.

30 Τώρα ἡξεύρομεν ὅτι ὅλα τὰ γνωρίζεις, καὶ δὲν κάμνει χρεῖα νὰ σε ἐρωτᾷ κανείς· εἰς τοῦτο πιστεύομεν, ὅτι ἀπὸ τοῦ Θεοῦ ἦλθες.

31 Ἀπεκρίθη εἰς αὐτοὺς ὁ Ἰησοῦς· Τώρα πιστεύετε·

32 Ἴδού ἔρχεται ὥρα, καὶ τώρα ἦλθε, νὰ σκορπισθῇτε ὁ καθείς εἰς τὰ ἴδια, καὶ ἐμὲ νὰ ἀφήσῃτε μοναχόν· ἀλλὰ δὲν εἰμαι μοναχός, διότι ὁ Πατήρ μου εἶναι μετ' ἐμέ.

33 Ταῦτα σᾶς εἶπα, διὰ νὰ ἔχητε εἰρήνῃ εἰς ἐμέ. Εἰς τὸν κόσμον θέλετε ἔχει θλίψιν· ἀλλὰ ἔχετε θάρρος, ἐγὼ ἐνίκησα τὸν κόσμον.

Κεφ. ις'. XVII.

ΤΑΥΤΑ εἶπεν ὁ Ἰησοῦς, καὶ ἐσήκωσε τὰ ὀμμάτιά του εἰς τὸν οὐρανόν, καὶ εἶπεν· Ὡ Πάτερ, ἦλθεν ἡ ὥρα, δόξασε τὸν Υἱόν σου, διὰ νὰ σε δοξάσῃ καὶ ὁ Υἱός σου·

2 Καθὼς τὸν ἔδωκες ἐξουσίαν ἐπάνω εἰς κάθε σάρκα, διὰ νὰ δώσῃ ζωὴν αἰώνιον εἰς ὅλους, ὅσους ἔδωκες εἰς αὐτόν.

3 Καὶ αὕτη εἶναι ἡ ζωὴ ἡ αἰώνιος, νὰ γνωρίζωσι σε τὸν μόνον ἀληθινόν

Θεόν, καὶ ὃν ἀπέστειλας Ἰησοῦν Χριστόν.

4 Ἐγὼ σε ἐδόξασα ἐπὶ τῆς γῆς· τὸ ἔργον ἐτελείωσα ὃ δέδωκάς μοι ἵνα ποιῶσω.

5 Καὶ νῦν δόξασόν με, σὺ Πάτερ, παρὰ σεαυτῷ τῇ δόξῃ, ἣ εἶχον, πρὸ τοῦ τὸν κόσμον εἶναι, παρὰ σοί.

6 Ἐφανερώσά σου τὸ ὄνομα τοῖς ἀνθρώποις οὓς δέδωκάς μοι ἐκ τοῦ κόσμου· σοὶ ἦσαν, καὶ ἐμοὶ αὐτοὺς δέδωκας, καὶ τὸν λόγον σου τητήρη-
κασι.

7 Νῦν ἔγνωκαν, ὅτι πάντα ὅσα δέδωκάς μοι, παρὰ σοῦ ἐστίν·

8 Ὅτι τὰ ῥήματα ἃ δέδωκάς μοι, δέδωκα αὐτοῖς· καὶ αὐτοὶ ἔλαβον, καὶ ἔγνωσαν ἀληθῶς ὅτι παρὰ σοῦ ἐξῆλθον, καὶ ἐπίστευσαν ὅτι σύ με ἀπέστειλεις.

9 Ἐγὼ περὶ αὐτῶν ἐρωτῶ· οὐ περὶ τοῦ κόσμου ἐρωτῶ, ἀλλὰ περὶ ὧν δέδωκάς μοι, ὅτι σοὶ εἰσι.

10 Καὶ τὰ ἐμὰ πάντα σὰ ἐστί, καὶ τὰ σὰ ἐμὰ· καὶ δεδοξασμαι ἐν αὐτοῖς.

11 Καὶ οὐκ ἔτι εἰμὶ ἐν τῷ κόσμῳ, καὶ οὗτοι ἐν τῷ κόσμῳ εἰσὶ, καὶ ἐγὼ πρὸς σε ἔρχομαι. Πάτερ ἅγιε, τηρή-
σον αὐτοὺς ἐν τῷ ὀνόματί σου, οὓς δέδωκάς μοι, ἵνα ὥσιν ἐν καθὼς ἡμεῖς.

12 Ὅτε ἤμην μετ' αὐτῶν ἐν τῷ κόσμῳ, ἐγὼ ἐτήρουν αὐτοὺς ἐν τῷ ὀνόματί σου· οὓς δέδωκάς μοι ἐφύλαξα, καὶ οὐδεὶς ἐξ αὐτῶν ἀπώλετο, εἰ μὴ ὁ υἱὸς τῆς ἀπωλείας· ἵνα ἡ γραφὴ πληρωθῇ.

13 Νῦν δὲ πρὸς σε ἔρχομαι, καὶ ταῦτα λαλῶ ἐν τῷ κόσμῳ, ἵνα ἔχωσιν τὴν χαρὰν τὴν ἐμὴν πεπληρωμένην ἐν αὐτοῖς.

14 Ἐγὼ δέδωκα αὐτοῖς τὸν λόγον σου· καὶ ὁ κόσμος ἐμίσησεν αὐτοὺς, ὅτι οὐκ εἰσὶν ἐκ τοῦ κόσμου, καθὼς ἐγὼ οὐκ εἰμὶ ἐκ τοῦ κόσμου.

Θεόν, καὶ ἐκείνον τὸν ὁποῖον ἔστει-
λες, τὸν Ἰησοῦν Χριστόν.

4 Ἐγὼ σε ἐδόξασα ἐπάνω εἰς τὴν γῆν· τὸ ἔργον τὸ ὁποῖον με ἔδωκες διὰ νὰ κάμω, τὸ ἐτελείωσα.

5 Καὶ τώρα, ὦ Πάτερ, σὺ δόξασόν με πλησίον σου με τὴν δόξαν, τὴν ὁποίαν εἶχα εἰς σέ, πρὸ τοῦ νὰ γίνῃ ὁ κόσμος.

6 Ἐφανερώσα τὸ ὄνομά σου εἰς ἐκείνους τοὺς ἀνθρώπους τοὺς ὁποίους με ἔδωκες ἀπὸ τὸν κόσμον· ἰδικοὶ σου ἦσαν, καὶ εἰς ἐμέ τοὺς ἔδωκες, καὶ ἐφύλαξαν τὸν λόγον σου.

7 Τώρα ἐγνώρισαν, ὅτι ὅλα ὅσα εἰς ἐμέ ἔδωκες, ἀπὸ σέ εἶναι·

8 Διότι τὰ λόγια τὰ ὁποῖα ἔδωκες εἰς ἐμέ, εἰς αὐτοὺς ἔδωκα· καὶ αὐτοὶ τὰ ἐπῆραν, καὶ ἐγνώρισαν ἀληθῶς ὅτι ἀπὸ σέ ἐβγήκαν, καὶ ἐπίστευσαν ὅτι σύ με ἀπέστειλεις.

9 Ἐγὼ δι' αὐτοὺς παρακαλῶ· ὅχι διὰ τὸν κόσμον παρακαλῶ, ἀλλὰ διὰ ἐκείνους τοὺς ὁποίους με ἔδωκες, διότι εἶναι ἰδικοὶ σου.

10 Καὶ τὰ ἰδικά μου ὅλα ἰδικά σου εἶναι, καὶ τὰ ἰδικά σου ἰδικά μου· καὶ ἐδοξάσθην εἰς αὐτοὺς.

11 Καὶ δὲν εἶμαι πλέον εἰς τὸν κόσμον, οὗτοι ὁμως εἶναι εἰς τὸν κόσμον, καὶ ἐγὼ ἔρχομαι εἰς σέ. Πάτερ ἅγιε, φύλαξον εἰς τὸ ὄνομά σου, ἐκείνους τοὺς ὁποίους με ἔδωκες, διὰ νὰ ἦναι ἐν ὥσιν καὶ ἡμεῖς.

12 Ὅταν ἤμην μετ' αὐτῶν εἰς τὸν κόσμον, ἐγὼ τοὺς ἐφύλαττον εἰς τὸ ὄνομά σου· ἐκείνους τοὺς ὁποίους με ἔδωκας τοὺς ἐφύλαξα, καὶ κἀνεὶς ἀπ' αὐτοὺς δὲν ἐχάσθη, παρὰ ὁ υἱὸς τῆς ἀπωλείας· διὰ νὰ πληρωθῇ ἡ γραφὴ.

13 Καὶ τώρα ἔρχομαι εἰς σέ, καὶ λαλῶ ταῦτα εἰς τὸν κόσμον, διὰ νὰ ἔχωσιν τὴν χαρὰν τὴν ἰδικήν μου τελείαν εἰς τὸν ἑαυτὸν των.

14 Ἐγὼ τοὺς ἔδωκα τὸν λόγον σου· καὶ ὁ κόσμος τοὺς ἐμίσησε, διότι δὲν εἶναι ἀπὸ τὸν κόσμον, καθὼς καὶ ἐγὼ δὲν εἶμαι ἀπὸ τὸν κόσμον.

15 Οὐκ ἔρωτῶ ἵνα ἄρῃς αὐτοὺς ἐκ τοῦ κόσμου, ἀλλ' ἵνα τηρήσῃς αὐτοὺς ἐκ τοῦ πονηροῦ.

16 Ἐκ τοῦ κόσμου οὐκ εἰσὶ, καθὼς ἐγὼ ἐκ τοῦ κόσμου οὐκ εἰμί.

17 Ἀγιάσον αὐτοὺς ἐν τῇ ἀληθείᾳ σου· ὁ λόγος ὁ σὸς ἀλήθειά ἐστι.

18 Καθὼς ἐμὲ ἀπέστειλας εἰς τὸν κόσμον, καὶ ἐγὼ ἀπέστειλα αὐτοὺς εἰς τὸν κόσμον.

19 Καὶ ὑπὲρ αὐτῶν ἐγὼ ἁγιάζω ἑμαυτὸν, ἵνα καὶ αὐτοὶ ὥσιν ἡγιασμένοι ἐν ἀληθείᾳ.

20 Οὐ περὶ τούτων δὲ ἔρωτῶ μόνον, ἀλλὰ καὶ περὶ τῶν πιστευόντων διὰ τοῦ λόγου αὐτῶν εἰς ἐμέ·

21 Ἵνα πάντες ἐν ὧσι, καθὼς σὺ, Πάτερ, ἐν ἐμοί, καὶ ἐν σοί, ἵνα καὶ αὐτοὶ ἐν ἡμῖν ἐν ὧσιν· ἵνα ὁ κόσμος πιστεύσῃ ὅτι σὺ με ἀπέστειλας.

22 Καὶ ἐγὼ τὴν δόξαν ἣν δέδωκάς μοι, δέδωκα αὐτοῖς· ἵνα ὥσιν ἐν, καθὼς ἡμεῖς ἐν ἐσμεν·

23 Ἐγὼ ἐν αὐτοῖς, καὶ σὺ ἐν ἐμοί· ἵνα ὥσι τετελειωμένοι εἰς ἐν, καὶ ἵνα γινώσκῃ ὁ κόσμος ὅτι σὺ με ἀπέστειλας, καὶ ἡγάπησας αὐτοὺς, καθὼς ἐμὲ ἡγάπησας.

24 Πάτερ, οὓς δέδωκάς μοι, θέλω ἵνα ὅπου εἰμί ἐγὼ, καθεῖνοι ὥσι μετ' ἐμοῦ· ἵνα θεωρῶσιν τὴν δόξαν τὴν ἐμὴν, ἣν ἔδωκάς μοι, ὅτι ἡγάπησάς με πρὸ καταβολῆς κόσμου.

25 Πάτερ δίκαιε, καὶ ὁ κόσμος σε οὐκ ἔγνω, ἐγὼ δὲ σε ἔγνω, καὶ οὗτοι ἔγνωσαν ὅτι σὺ με ἀπέστειλας·

26 Καὶ ἐγνώρισα αὐτοῖς τὸ ὄνομά σου, καὶ γνωρίσω· ἵνα ἡ ἀγάπη ἣν ἡγάπησάς με, ἐν αὐτοῖς ᾗ, καὶ ἐγὼ ἐν αὐτοῖς.

15 Δὲν παρακαλῶ νὰ τοὺς σηκώσῃς ἀπὸ τὸν κόσμον, ἀλλὰ νὰ τοὺς φυλάξῃς ἀπὸ τὸν πονηρὸν.

16 Ἐκεῖνοι δὲν εἶναι ἀπὸ τὸν κόσμον, καθὼς καὶ ἐγὼ δὲν εἰμαι ἀπὸ τὸν κόσμον.

17 Ἀγιάσέ τοὺς εἰς τὴν ἀληθειάν σου· ὁ λόγος ὁ ἰδικός σου εἶναι ἀλήθεια.

18 Καθὼς ἔστειλες ἐμὲ εἰς τὸν κόσμον, καὶ ἐγὼ ἔστειλα αὐτοὺς εἰς τὸν κόσμον.

19 Καὶ διὰ τούτους ἁγιάζω ἐγὼ τὸν ἑμαυτὸν μου, διὰ νὰ ᾔναι καὶ αὐτοὶ ἡγιασμένοι εἰς τὴν ἀλήθειαν.

20 Καὶ ὅχι μόνον διὰ τούτους παρακαλῶ, ἀλλὰ καὶ διὰ ἐκείνους οἱ ὁποῖοι μέλλουσι νὰ πιστεύσωσι διὰ μέσου τοῦ λόγου αὐτῶν εἰς ἐμέ·

21 Διὰ νὰ ᾔναι ὅλοι ἐν, καθὼς εἶσαι καὶ σὺ, Πάτερ, εἰς ἐμέ, καὶ ἐγὼ εἰς σέ, νὰ ᾔναι καὶ αὐτοὶ ἐν εἰς ἡμᾶς· διὰ νὰ πιστεύῃ ὁ κόσμος ὅτι σὺ με ἀπέστειλας.

22 Καὶ ἐγὼ τοὺς ἔδωκα τὴν δόξαν τὴν ὁποίαν ἔδωκας εἰς ἐμέ· διὰ νὰ ᾔναι ἐν, καθὼς καὶ ἡμεῖς εἴμεθα ἐν·

24 Ἐγὼ εἰμαι εἰς αὐτοὺς, καὶ σὺ εἰς ἐμέ· διὰ νὰ ᾔναι καὶ αὐτοὶ τελειωμένοι εἰς ἐν, καὶ διὰ νὰ γνωρίξῃ ὁ κόσμος ὅτι σὺ με ἀπέστειλας, καὶ τοὺς ἡγάπησας, καθὼς ἡγάπησας ἐμέ.

24 Ὡς Πάτερ, ἐκείνους τοὺς ὁποῖους ἔδωκας εἰς ἐμέ, θέλω ἐκεῖ ὅπου εἰμαι ἐγὼ, νὰ ᾔναι καὶ ἐκεῖνοι μετ' ἐμοῦ· διὰ νὰ βλέπωσιν τὴν δόξαν τὴν ἰδικήν μου, τὴν ὁποίαν με ἔδωκας, διότι με ἡγάπησας προτίτερα ἀπὸ τὴν ἀρχὴν τοῦ κόσμου.

25 Ὡς Πάτερ δίκαιε, ὁ κόσμος δὲν σε ἐγνώρισεν, ἀλλ' ἐγὼ σε ἐγνώρισκα, καὶ οὗτοι ἐγνώρισαν ὅτι σὺ με ἀπέστειλας·

26 Καὶ ἔκαμα νὰ γνωρίσωσιν αὐτοὶ τὸ ὄνομά σου, καὶ ἀκόμη θέλω τὸ κάμει γνωρίμον εἰς αὐτούς· διὰ νὰ εὐρίσκηται εἰς αὐτοὺς ἡ ἀγάπη με τὴν ὁποίαν με ἡγάπησας, καὶ ἐγὼ νὰ εὐρίσκωμαι εἰς αὐτούς.

Κεφ. ιη'. XVIII.

ΤΑΥΤΑ εἰπὼν ὁ Ἰησοῦς, ἐξῆλθε σὺν τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ πέραν τοῦ χειμαρροῦ τῶν Κεδρων, ὅπου ἦν κήπος, εἰς ὃν ἐσηλθεν αὐτὸς καὶ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ.

2 Ἦδει δὲ καὶ Ἰούδας, ὁ παραδίδους αὐτόν, τὸν τόπον· ὅτι πολλὰκις συνήχθη ὁ Ἰησοῦς ἐκεῖ μετὰ τῶν μαθητῶν αὐτοῦ.

3 Ὁ οὖν Ἰούδας λαβὼν τὴν σπιῆραν, καὶ ἐκ τῶν Ἀρχιερέων καὶ Φαρισαίων ὑπηρέτας, ἔρχεται ἐκεῖ μετὰ φανῶν καὶ λαμπάδων καὶ ὅπλων.

4 Ἰησοῦς οὖν εἰδὼς πάντα τὰ ἐρχόμενα ἐπ' αὐτόν, ἐξελθὼν εἶπεν αὐτοῖς· Τίνα ζητεῖτε;

5 Ἀπεκρίθησαν αὐτῷ Ἰησοῦν τὸν Ναζωραῖον. Λέγει αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· Ἐγὼ εἰμι. Εἰστήκει δὲ καὶ Ἰούδας ὁ παραδίδους αὐτόν, μετ' αὐτῶν.

6 Ὡς οὖν εἶπεν αὐτοῖς, Ὅτι ἐγὼ εἰμι· ἀπῆλθον εἰς τὰ ὀπίσω, καὶ ἔπασσον χαμαί.

7 Πάλιν οὖν αὐτοὺς ἐπηρώτησε· Τίνα ζητεῖτε; Οἱ δὲ εἶπον· Ἰησοῦν τὸν Ναζωραῖον.

8 Ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς· Εἶπον ὑμῖν, ὅτι ἐγὼ εἰμι· εἰ οὖν ἐμὲ ζητεῖτε, ἀφerte τούτους ὑπάγειν.

9 Ἦνα πληρωθῇ ὁ λόγος, ὃν εἶπεν· Ὅτι οὗς δέδωκάς μοι, οὐκ ἀπώλεσα ἐξ αὐτῶν οὐδένα.

10 Σίμων οὖν Πέτρος ἔχων μάχαιραν, εἰλκυσεν αὐτήν, καὶ ἔπαισε τὸν τοῦ Ἀρχιερέως δούλου, καὶ ἀπέκοψε αὐτοῦ τὸ ὠτίον τὸ δεξιόν· ἦν δὲ ὄνομα τῷ δούλῳ Μάλχος.

11 Εἶπεν οὖν ὁ Ἰησοῦς τῷ Πέτρῳ· Βάλε τὴν μάχαιράν σου εἰς τὴν θήκην· τὸ ποτήριον ὁ δέδωκέ μοι ὁ Πατήρ, οὐ μὴ πῶ αὐτό;

12 Ἡ οὖν σπιῆρα καὶ ὁ χιλιάρχος καὶ οἱ ὑπηρέται τῶν Ἰουδαίων συν-

Κεφ. ιη'. XVIII.

Ἀφ' οὗ εἶπε ταῦτα ὁ Ἰησοῦς, ἐβγήκε ὁμοῦ μετὰ τοὺς μαθητάς του πέραν τοῦ χειμαρροῦ τῶν Κεδρων, ὅπου ἦτον κήπος, εἰς τὸν ὁποῖον ἐμβήκε μέσα αὐτὸς καὶ οἱ μαθηταὶ του.

2 Καὶ ὁ Ἰούδας, ὁ ὁποῖος τὸν παρέδιδεν, ἤξευρε τὸν τόπον· διότι πολλαῖς φοραῖς ὁ Ἰησοῦς ὑπῆγεν ἐκεῖ ὁμοῦ μετὰ τοὺς μαθητάς του.

3 Ὁ Ἰούδας λοιπὸν ἐπῆρε τὸ τάγμα τῶν στρατιωτῶν, καὶ ὑπηρέτας ἀπὸ τοὺς Ἀρχιερεῖς καὶ Φαρισαίους, καὶ ἦλθεν ἐκεῖ μετὰ φανῶν καὶ λαμπάδας καὶ ὅπλα.

4 Ὁ Ἰησοῦς λοιπὸν, ἐπειδὴ ἤξευρεν ὅλα ὅσα ἤρχοντο ἐπ' αὐτὸν, ἐβγήκεν ἔξω καὶ εἶπεν εἰς αὐτοὺς· Τίνα ζητεῖτε;

5 Τὸν ἀπεκρίθησαν Ἰησοῦν τὸν Ναζωραῖον. Τὸς λέγει ὁ Ἰησοῦς· Ἐγὼ εἰμι. Καὶ ἐστέκετο μετ' αὐτοὺς καὶ ὁ Ἰούδας ὁ ὁποῖος τὸν παρέδιδεν.

6 Ἀφ' οὗ τοὺς εἶπε λοιπὸν, Ὅτι ἐγὼ εἰμι· ἐσύρθησαν ὀπίσω, καὶ ἔπασσαν χαμαί.

7 Καὶ πάλιν τοὺς μετηρώτησε· Τίνα ζητεῖτε; Καὶ ἐκεῖνοι εἶπαν· Τὸν Ἰησοῦν τὸν Ναζωραῖον.

8 Ὁ Ἰησοῦς τοὺς ἀπεκρίθη· Σᾶς εἶπα, ὅτι ἐγὼ εἰμι· ἂν λοιπὸν ζητῆτε ἐμὲ, ἀφῆτε τούτους νὰ ὑπάγωσι.

9 Διὰ νὰ πληρωθῇ ὁ λόγος, τὸν ὁποῖον εἶπεν· Ὅτι ἐκείνους τοὺς ὁποῖους μετὰ δέδωκάς, δὲν ἔχασα ἀπ' αὐτοὺς κανένα.

10 Ὁ Σίμων Πέτρος λοιπὸν ὁ ὁποῖος εἶχε μάχαιραν, τὴν ἐβγάλε, καὶ ἐκτύπησε τὸν δούλον τοῦ Ἀρχιερέως, καὶ ἐκοψε τὸ ὠτίον του τὸ δεξιόν· καὶ τὸ ὄνομα τοῦ δούλου ἦτον Μάλχος.

11 Ὁ Ἰησοῦς λοιπὸν εἶπεν εἰς τὸν Πέτρον· Βάλε τὴν μάχαιράν σου εἰς τὴν θήκην· τὸ ποτήριον τὸ ὁποῖον μετὰ δέδωκεν ὁ Πατήρ μου, νὰ μὴ τὸ πῶ;

12 Τὸ τάγμα λοιπὸν τὸ στρατιωτικὸν καὶ ὁ χιλιάρχος καὶ οἱ ὑπηρέται

έλαβον τὸν Ἰησοῦν, καὶ ἔδῃσαν αὐτόν·

13 Καὶ ἀπήγαγον αὐτὸν πρὸς Ἀνναν πρῶτον· ἦν γὰρ πενθερός τοῦ Καϊάφα, ὃς ἦν Ἀρχιερεὺς τοῦ ἐνι-αυτοῦ ἐκείνου.

14 Ἦν δὲ Καϊάφας ὁ συμβουλευ-σας τοῖς Ἰουδαίοις, ὅτι συμφέρει ἕνα ἄνθρωπον ἀπολέσθαι ὑπὲρ τοῦ λαοῦ.

15 Ἠκολούθει δὲ τῷ Ἰησοῦ Σίμων Πέτρος, καὶ ὁ ἄλλος μαθητὴς· ὁ δὲ μαθητὴς ἐκεῖνος ἦν γνωστὸς τῷ Ἀρχιερεῖ, καὶ συνεισῆλθε τῷ Ἰησοῦ εἰς τὴν αὐλὴν τοῦ Ἀρχιερέως·

16 Ὁ δὲ Πέτρος εἰστέκει πρὸς τῇ θύρᾳ ἔξω. Ἐξῆλθεν οὖν ὁ μαθητὴς ὁ ἄλλος, ὃς ἦν γνωστὸς τῷ Ἀρχιερεῖ, καὶ εἶπε τῇ θυρωρῷ, καὶ εἰσήγαγε τὸν Πέτρον.

17 Λέγει οὖν ἡ παιδίσκη ἡ θυρωρὸς τῷ Πέτρῳ· Μὴ καὶ σὺ ἐκ τῶν μαθη-τῶν εἶ τοῦ ἀνθρώπου τούτου; Λέγει ἐκεῖνος· Οὐκ εἰμί.

18 Εἰστέκεισαν δὲ οἱ δούλοι καὶ οἱ ὑπρέται ἀνθρακίαν πεποιηκότες, ὅτι ψυχὸς ἦν, καὶ ἐθερμαίνοντο· ἦν δὲ μετ' αὐτῶν ὁ Πέτρος ἐστῶς καὶ θερμαινόμενος.

19 Ὁ οὖν Ἀρχιερεὺς ἠρώτησε τὸν Ἰησοῦν περὶ τῶν μαθητῶν αὐτοῦ, καὶ περὶ τῆς διδαχῆς αὐτοῦ.

20 Ἀπεκρίθη αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· Ἐγὼ παρρησίᾳ ἐλάλησα τῷ κόσμῳ· ἐγὼ πάντοτε ἐδίδαξα ἐν τῇ συναγωγῇ καὶ ἐν τῷ ἱερῷ, ὅπου πάντοθεν οἱ Ἰουδαῖοι συνέρχονται, καὶ ἐν κρυπτῷ ἐλάλησα οὐδέν·

21 Τί με ἐπερωτᾷς; ἐπερώτησον τοὺς ἀκηκοότας, τί ἐλάλησα αὐτοῖς· ἴδε, οὗτοι οἶδασιν ἃ εἶπον ἐγώ.

22 Ταῦτα δὲ αὐτοῦ εἰπόντος, εἰς τῶν ὑπηρετῶν παρεστηκώς ἔδωκε ρά-πισμα τῷ Ἰησοῦ, εἰπὼν· Οὕτως ἀπο-κρίνη τῷ Ἀρχιερεῖ;

τῶν Ἰουδαίων ἐπίασαν τὸν Ἰησοῦν, καὶ τὸν ἔδεσαν·

13 Καὶ τὸν ὑπῆγαν πρῶτον εἰς τὸν Ἀνναν· διότι ὁ Ἀννας ἦτον πενθερός τοῦ Καϊάφα, ὁ ὁποῖος ἦτον Ἀρχιερεὺς τοῦ χρόνου ἐκείνου.

14 Καὶ ὁ Καϊάφας ἦτον ὁ ὁποῖος ἐσυμβούλευε τοὺς Ἰουδαίους, ὅτι συμ-φέρει εἰς ἄνθρωπος νὰ χαλασθῇ διὰ τὸν λαόν.

15 Καὶ ὁ Σίμων Πέτρος καὶ ὁ ἄλλος μαθητὴς ἠκολούθουν τὸν Ἰησοῦν· καὶ ὁ μαθητὴς ἐκεῖνος ἦτον γνώριμος τοῦ Ἀρχιερέως, καὶ ἐμβῆκε μέσα μετὰ τὸν Ἰησοῦν εἰς τὴν αὐλὴν τοῦ Ἀρχιερέως·

16 Ὁ Πέτρος ὅμως ἐστέκετο ἔξω εἰς τὴν θύραν· Ἐβγήκε λοιπὸν ὁ μαθη-τὴς ὁ ἄλλος, ὁ ὁποῖος ἦτον γνώριμος τοῦ Ἀρχιερέως, καὶ εἶπεν εἰς τὴν θυροφύλακα, καὶ ἔβαλε μέσα τὸν Πέτρον.

17 Λέγει λοιπὸν ἡ δούλη ἡ θυρο-φύλαξ εἰς τὸν Πέτρον· Μήπως εἶσαι καὶ σὺ ἀπὸ τῶν μαθητῶν τοῦ ἀνθρώπου τούτου; Λέγει ἐκεῖνος· Δὲν εἰμί.

18 Καὶ οἱ δούλοι καὶ οἱ ὑπρέται ἐστέκοντο καὶ ἀναπτον ἀνθρακω-τίαν, διότι ἦτον κρύος, καὶ ἐξεσταίνον-το· καὶ ἐστέκετο καὶ ὁ Πέτρος ὁμοῦ μετ' αὐτοὺς καὶ ἐξεσταίετο.

19 Ὁ Ἀρχιερεὺς λοιπὸν ἠρώτησε τὸν Ἰησοῦν διὰ τοὺς μαθητὰς του, καὶ διὰ τὴν διδαχὴν του.

20 Ὁ Ἰησοῦς τὸν ἀπεκρίθη· Ἐγὼ παρρησίᾳ ἐλάλησα εἰς τὸν κόσμον· ἐγὼ πάντοτε ἐδίδαξα εἰς τὴν συναγω-γὴν καὶ εἰς τὸ ἱερὸν, ὅπου πάντοθεν μαζόνονται οἱ Ἰουδαῖοι, καὶ κρυφίᾳ τίποτε δὲν ἐλάλησα·

21 Διὰ τί με ἐρωτᾷς; ἐρώτησε ἐκείνους οἱ ὁποῖοι με ἤκουσαν, τί τοὺς ἐλάλησα· ἰδοὺ, οὗτοι ἠξεύρουσιν ἐκεῖ-να τὰ ὁποῖα εἶπα ἐγώ.

22 Καὶ ἀφ' οὗ εἶπε ταῦτα, εἰς ἀπὸ τοὺς ὑπηρετὰς ὁ ὁποῖος παρεστέκετο ἐκεῖ, τὸν ἐκτύπησε ράπισμα, καὶ εἶπεν· Οὕτως ἀποκρίνεσαι εἰς τὸν Ἀρχιερέα;

23 Ἀπεκρίθη αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· Εἰ κακῶς ἐλάλησα, μαρτύρησον περὶ τοῦ κακοῦ· εἰ δὲ καλῶς, τί με δέρεις;

24 Ἀπέστειλεν οὖν αὐτὸν ὁ Ἄννας δεδεμένον πρὸς Καϊάφαν τὸν Ἀρχιερέα.

25 Ἦν δὲ Σίμων Πέτρος ἐστὼς καὶ θερμαινόμενος. Εἶπον οὖν αὐτῷ· Μὴ καὶ σὺ ἐκ τῶν μαθητῶν αὐτοῦ εἶ; Ἠρονήσατο ἐκεῖνος, καὶ εἶπεν· Οὐκ εἰμί.

26 Λέγει εἰς ἐκ τῶν δούλων τοῦ Ἀρχιερέως, συγγενὴς ὢν οὗ ἀπέκοψε Πέτρος τὸ ὠτίον· Οὐκ ἐγώ σε εἶδον ἐν τῇ κήπῳ μετ' αὐτοῦ;

27 Πάλιν οὖν ἡρονήσατο ὁ Πέτρος, καὶ εὐθέως ἀλέκτωρ ἐφώνησεν.

28 Ἀγουσιν οὖν τὸν Ἰησοῦν ἀπὸ τοῦ Καϊάφα εἰς τὸ πραιτώριον· ἦν δὲ πρωΐα· καὶ αὐτοὶ οὐκ εἰσῆλθον εἰς τὸ πραιτώριον, ἵνα μὴ μιανθῶσιν, ἀλλ' ἵνα φάγωσι τὸ πᾶσχα.

29 Ἐξῆλθεν οὖν ὁ Πιλάτος πρὸς αὐτούς, καὶ εἶπε· Τίνα κατηγορίαν φέρετε κατὰ τοῦ ἀνθρώπου τούτου;

30 Ἀπεκρίθησαν καὶ εἶπον αὐτῷ· Εἰ μὴ ἦν οὗτος κακοποιός, οὐκ ἂν σοι παρεδώκαμεν αὐτόν.

31 Εἶπεν οὖν αὐτοῖς ὁ Πιλάτος· Λάβετε αὐτὸν ὑμεῖς, καὶ κατὰ τὸν νόμον ὑμῶν κρίνατε αὐτόν. Εἶπον οὖν αὐτῷ οἱ Ἰουδαῖοι· Ἡμῖν οὐκ ἔξεστιν ἀποκτεῖναι οὐδένα.

32 Ἴνα ὁ λόγος τοῦ Ἰησοῦ πληρωθῇ, ὃν εἶπε, σημαίνων ποίῳ θανάτῳ ἤμελλον ἀποθνήσκειν.

33 Εἰσῆλθον οὖν εἰς τὸ πραιτώριον πάλιν ὁ Πιλάτος, καὶ ἐφώνησε τὸν Ἰησοῦν, καὶ εἶπεν αὐτῷ· Σὺ εἶ ὁ Βασιλεὺς τῶν Ἰουδαίων;

34 Ἀπεκρίθη αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· Ἀφ' ἐαυτοῦ σὺ τοῦτο λέγεις, ἢ ἄλλοι σοι εἶπον περὶ ἐμοῦ;

23 Ὁ Ἰησοῦς τὸν ἀπεκρίθη· Ἄν ἐλάλησα κακῶς, μαρτύρησον διὰ τὸ κακόν· ἂν ὅμως ἐλάλησα καλῶς, διατί με δέρεις;

24 Ὁ δὲ Ἄννας τὸν εἶχε στείλει δεμένον εἰς τὸν Καϊάφαν τὸν Ἀρχιερέα.

25 Καὶ ὁ Σίμων Πέτρος ἐστέκετο καὶ ἐξεσταίνεται. Τὸν εἶπαν λοιπὸν· Μήπως εἶσαι καὶ σὺ ἀπὸ τῶν μαθητῶν του; Καὶ ἐκεῖνος ἡρνήθη, καὶ εἶπε· Δὲν εἶμαι.

26 Λέγει εἰς ἀπὸ τῶν δούλων τοῦ Ἀρχιερέως, ὁ ὁποῖος ἦτον συγγενὴς ἐκείνου τοῦ ὁποίου ἔκοψε ὁ Πέτρος τὸ ὠτίον· Δὲν σε εἶδα ἐγώ εἰς τὸν κήπον μετ' αὐτοῦ;

27 Πάλιν λοιπὸν ἡρονήθη ὁ Πέτρος, καὶ παρευθὺς ὁ πετεινὸς ἐλάλησε.

28 Φέρουσι λοιπὸν τὸν Ἰησοῦν ἀπὸ τοῦ Καϊάφα εἰς τὸ πραιτώριον· καὶ ἦτον ταχὺ· καὶ αὐτοὶ δὲν ἐμβῆκαν μέσα εἰς τὸ πραιτώριον, διὰ τὰ μὴ μιανθῶσιν, ἀλλὰ διὰ τὰ φάγωσιν τὸ πᾶσχα.

29 Ἐβγήκε λοιπὸν ἔξω ὁ Πιλάτος εἰς αὐτούς, καὶ εἶπε· Τίνα κατηγορίαν ἔχετε ἐναντίον τοῦ ἀνθρώπου τούτου;

30 Ἀπεκρίθησαν καὶ εἶπαν εἰς αὐτόν· Ἄν δὲν ἦτον οὗτος ὁ ἄνθρωπος κακοποιός, δὲν ἠθέλομεν τὸν παραδώσῃ εἰς σέ.

31 Εἶπεν εἰς αὐτούς λοιπὸν ὁ Πιλάτος· Ἐπάρετέ τον σεις, καὶ κατὰ τὸν νόμον σας κρίνατέ τον. Καὶ οἱ Ἰουδαῖοι τὸν εἶπαν· Ἡμεῖς δὲν ἔχομεν ἐξουσίαν νὰ σκοτώσωμεν οὐδένα.

32 Διὰ τὰ πληρωθῇ ὁ λόγος τοῦ Ἰησοῦ, τὸν ὁποῖον εἶπε, σημαίνων μὲ ποῖον θάνατον ἐμελλε νὰ ἀποθάνῃ.

33 Ἐμβῆκε λοιπὸν πάλιν ὁ Πιλάτος εἰς τὸ πραιτώριον, καὶ ἐφώναξε τὸν Ἰησοῦν, καὶ τὸν εἶπε· Σὺ εἶσαι ὁ Βασιλεὺς τῶν Ἰουδαίων;

34 Ὁ Ἰησοῦς τὸν ἀπεκρίθη· Ἀπὸ ἐαυτοῦ σου λέγεις τοῦτο, ἢ ἄλλος σέ τὸ εἶπε διὰ ἐμέ;

35 Ἀπεκρίθη ὁ Πιλάτος· Μήτι ἐγὼ Ἰουδαῖός εἰμι; τὸ ἔθνος τὸ σὸν καὶ οἱ Ἀρχιερεῖς παρέδωκάν σε ἐμοί· τί ἐποίησας;

36 Ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς· Ἡ βασιλεία ἡ ἐμὴ οὐκ ἔστιν ἐκ τοῦ κόσμου τούτου· εἰ ἐκ τοῦ κόσμου τούτου ἦν ἡ βασιλεία ἡ ἐμὴ, οἱ ὑπηρέται ἂν οἱ ἐμοὶ ἠγωνίζοντο, ἵνα μὴ παραδοθῶ τοῖς Ἰουδαίοις· νῦν δὲ ἡ βασιλεία ἡ ἐμὴ οὐκ ἔστιν ἐντεῦθεν.

37 Εἶπεν οὖν αὐτῷ ὁ Πιλάτος· Οὐκοῦν βασιλεὺς εἶ σύ; Ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς· Σὺ λέγεις, ὅτι βασιλεὺς εἰμι ἐγώ· ἐγὼ εἰς τοῦτο γεγέννημαι, καὶ εἰς τοῦτο ἐλήλυθα εἰς τὸν κόσμον, ἵνα μαρτυρήσω τῇ ἀληθείᾳ. Πᾶς ὁ ὢν ἐκ τῆς ἀληθείας, ἀκούει μου τῆς φωνῆς.

38 Λέγει αὐτῷ ὁ Πιλάτος· Τί ἐστιν ἀλήθεια; Καὶ τοῦτο εἰπὼν, πάλιν ἐξῆλθε πρὸς τοὺς Ἰουδαίους, καὶ λέγει αὐτοῖς· Ἐγὼ οὐδεμίαν αἰτίαν εὐρίσκω ἐν αὐτῷ.

39 Ἔστι δὲ συνήθεια ὑμῖν, ἵνα ἕνα ὑμῖν ἀπολύσω ἐν τῷ πάσχα· βουλευσθε οὖν ὑμῖν ἀπολύσω τὸν βασιλέα τῶν Ἰουδαίων;

40 Ἐκραύγασαν οὖν πάλιν πάντες, λέγοντες· Μὴ τοῦτον, ἀλλὰ τὸν Βαραββᾶν. Ἦν δὲ ὁ Βαραββᾶς ἡσθητής.

Κεφ. ιθ'. XIX.

ΤΟΤΕ οὖν ἔλαβεν ὁ Πιλάτος τὸν Ἰησοῦν, καὶ ἐμαστίγωσε.

2 Καὶ οἱ στρατιῶται πλέξαντες στέφανον ἐξ ἀκανθῶν, ἐπέθηκαν αὐτοῦ τῇ κεφαλῇ, καὶ ἱμάτιον πορφυροῦν περιέβαλον αὐτόν·

3 Καὶ ἔλεγον· Χαῖρε, ὁ Βασιλεὺς τῶν Ἰουδαίων. Καὶ ἐδίδουν αὐτῷ ῥακίσματα.

4 Ἐξῆλθεν οὖν πάλιν ἔξω ὁ Πιλάτος, καὶ λέγει αὐτοῖς· Ἴδε, ἄγω ὑμῖν αὐτὸν ἔξω, ἵνα γνῶτε ὅτι ἐν

35 Ἀπεκρίθη ὁ Πιλάτος· Μήπως ἐγὼ ἤμικι Ἰουδαῖος; τὸ ἔθνος τὸ ἰδικόν σου καὶ οἱ Ἀρχιερεῖς σε παρέδωκαν εἰς ἐμέ· τί ἔκαμες;

36 Ὁ Ἰησοῦς τὸν ἀπεκρίθη· Ἡ βασιλεία ἡ ἰδική μου δὲν εἶναι ἀπὸ τὸν κόσμον τούτον· ἂν ἦτον ἡ βασιλεία ἡ ἰδική μου ἀπὸ τὸν κόσμον τούτον, οἱ ὑπηρέται μου ἤθελον ἀγωνίσσασθαι, διὰ νὰ μὴ παραδοθῶ εἰς τοὺς Ἰουδαίους· τὰρα δὲ ἡ βασιλεία ἡ ἰδική μου δὲν εἶναι ἀπεδῶ.

37 Ὁ Πιλάτος τὸν εἶπε· Τὸ λοιπὸν βασιλεὺς εἶσαι; Ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς· Σὺ τὸ λέγεις, ὅτι ἐγὼ εἶμαι βασιλεὺς· ἐγὼ διὰ τοῦτο ἐγεννήθην, καὶ διὰ τοῦτο ἦλθα εἰς τὸν κόσμον, διὰ νὰ μαρτυρήσω τὴν ἀλήθειαν. Ὅποιος εἶναι ἀπὸ τὴν ἀλήθειαν, ἀκούει τὴν φωνήν μου.

38 Λέγει εἰς αὐτὸν ὁ Πιλάτος· Τί εἶναι ἀλήθεια; Καὶ ἀφ' οὗ εἶπε τοῦτο, πάλιν ἐβγήκεν ἔξω εἰς τοὺς Ἰουδαίους, καὶ τοὺς λέγει· Ἐγὼ δὲν εὐρίσκω καμμίαν ἀφορμὴν εἰς αὐτόν.

39 Καὶ εἶναι συνήθεια εἰς σᾶς, διὰ νὰ σᾶς ἀπολύσω ἕνα εἰς τὸ πάσχα· θέλετε λοιπὸν νὰ σᾶς ἀπολύσω τὸν βασιλέα τῶν Ἰουδαίων;

40 Καὶ πάλιν ἐκραῶν ὅλοι καὶ εἶπαν· Μὴ τοῦτον, ἀλλὰ τὸν Βαραββᾶν. Καὶ ὁ Βαραββᾶς ἦτον ἡσθητής.

Κεφ. ιθ'. XIX.

ΤΟΤΕ λοιπὸν ἐπάσεν ὁ Πιλάτος τὸν Ἰησοῦν, καὶ τὸν ἔδειρε.

2 Καὶ οἱ στρατιῶται ἐπλεξαν ἕνα στέφανον ἀπὸ ἀκάνθια, καὶ τὸν ἐβαλαν ἐπάνω εἰς τὴν κεφαλὴν του, καὶ τὸν ἐνδυσαν ἐν φόρεμα κόκκινον·

3 Καὶ ἔλεγον· Χαῖρε, ὁ Βασιλεὺς τῶν Ἰουδαίων. Καὶ τὸν ἔδερον.

4 Ἐβγήκε πάλιν ἔξω ὁ Πιλάτος, καὶ λέγει εἰς αὐτούς· Ἴδου, σᾶς τὸν φέρω ἔξω, διὰ νὰ γνωρίσητε ὅτι

αὐτῷ οὐδεμίαν αἰτίαν εὐρίσκω.

5 Ἐξῆλθεν οὖν ὁ Ἰησοῦς ἔξω, φερὼν τὸν ἀκάνθινον στέφανον, καὶ τὸ πορφυροῦν ἱμάτιον. Καὶ λέγει αὐτοῖς· Ἴδε ὁ ἄνθρωπος.

6 Ὅτε οὖν εἶδον αὐτὸν οἱ Ἀρχιερεῖς καὶ οἱ ὑπηρέται, ἐκραύγασαν, λέγοντες· Σταύρωσον, σταύρωσον. Λέγει αὐτοῖς ὁ Πιλάτος· Λάβετε αὐτὸν ὑμεῖς, καὶ σταυρώσατε· ἐγὼ γὰρ οὐχ εὐρίσκω ἐν αὐτῷ αἰτίαν.

7 Ἀπεκρίθησαν αὐτῷ οἱ Ἰουδαῖοι· Ἡμεῖς νόμον ἔχομεν, καὶ κατὰ τὸν νόμον ἡμῶν ὀφείλει ἀποθάνειν, ὅτι ἑαυτὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ ἐποίησεν.

8 Ὅτε οὖν ἤκουσεν ὁ Πιλάτος τοῦτον τὸν λόγον, μᾶλλον ἐφοβήθη·

9 Καὶ εἰσῆλθεν εἰς τὸ πραιτώριον πάλιν, καὶ λέγει τῷ Ἰησοῦ· Πόθεν εἶ σύ; Ὁ δὲ Ἰησοῦς ἀπόκρισιν οὐκ ἔδωκεν αὐτῷ.

10 Λέγει οὖν αὐτῷ ὁ Πιλάτος· Ἐμοὶ οὐ λαλεῖς; οὐκ οἶδας ὅτι ἐξουσίαν ἔχω σταυρώσαι σε, καὶ ἐξουσίαν ἔχω ἀπολύσαι σε;

11 Ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς· Οὐκ εἶχες ἐξουσίαν οὐδεμίαν κατ' ἐμοῦ, εἰ μὴ ἦν σοι δεδομένον ἀνθρῶ· διὰ τοῦτο ὁ παραδιδούς με σοὶ μείζονα ἁμαρτίαν ἔχει.

12 Ἐκ τούτου ἐζητεῖ ὁ Πιλάτος ἀπολύσαι αὐτόν· οἱ δὲ Ἰουδαῖοι ἔκραζον, λέγοντες· Ἐάν τοῦτον ἀπολύσῃς, οὐκ εἶ φίλος τοῦ Καίσαρος, πᾶς ὁ βασιλεὺς αὐτὸν ποιῶν, ἀντί λέγει τῷ Καίσαρι.

13 Ὁ οὖν Πιλάτος ἀκούσας τοῦτον τὸν λόγον, ἤγαγεν ἔξω τὸν Ἰησοῦν, καὶ ἐκάθισεν ἐπὶ τοῦ βήματος, εἰς τόπον λεγόμενον Λιθόστρωτον, Ἐβραϊστὶ δὲ Γαββαθᾶ·

εἰς αὐτὸν δὲν εὐρίσκω καμμίαν αἰτίαν.

5 Καὶ ὁ Ἰησοῦς ἐβγῆκεν ἔξω, καὶ ἔφορε τὸν ἀκάνθινον στέφανον, καὶ τὸ φόρεμα τὸ κόκκινον. Καὶ λέγει εἰς αὐτοὺς ὁ Πιλάτος· Ἴδου ὁ ἄνθρωπος.

6 Καὶ ὅτε τὸν εἶδαν λοιπὸν οἱ Ἀρχιερεῖς καὶ οἱ ὑπηρέται, ἐφώναζαν, καὶ εἶπαν· Σταύρωσον, σταύρωσον αὐτόν. Λέγει εἰς αὐτοὺς ὁ Πιλάτος· Ἐπάρετέ τον σεῖς, καὶ σταυρώσατέ τον· διότι ἐγὼ καμμίαν ἀφορμὴν δὲν εὐρίσκω εἰς αὐτόν.

7 Οἱ Ἰουδαῖοι τὸν ἀπεκρίθησαν· Ἡμεῖς ἔχομεν νόμον, καὶ κατὰ τὸν νόμον μας χρεωσθεῖ νὰ ἀποθάνῃ, διότι ἔκαμε τὸν ἑαυτὸν τοῦ Υἱὸν τοῦ Θεοῦ.

8 Ὅτε λοιπὸν ἤκουσεν ὁ Πιλάτος τοῦτον τὸν λόγον, περισσότερον ἐφοβήθη·

9 Καὶ ἐμβῆκε πάλιν εἰς τὸ πραιτώριον, καὶ λέγει εἰς τὸν Ἰησοῦν· Ἀπὸ ποῦ εἶσαι σύ; Καὶ ὁ Ἰησοῦς δὲν τὸν ἀπεκρίθη.

10 Τὸν λέγει ὁ Πιλάτος· Εἰς ἐμὲ δὲν λαλεῖς; δὲν ἤξεύρεις ὅτι ἔχω ἐξουσίαν νὰ σὲ σταυρώσω, καὶ ἔχω ἐξουσίαν νὰ σὲ ἀπολύσω;

11 Ὁ Ἰησοῦς ἀπεκρίθη· Οὐδεμίαν ἐξουσίαν δὲν ἤθελες ἔχει ἐναντίον μου, ἂν δὲν σὲ ἦτον δεδομένον ἀπὸ πάντων· διὰ τοῦτο ἐκεῖνος ὁ ὁποῖος μὲ παρέδωκεν εἰς σὲ ἔχει μεγαλύτεραν ἁμαρτίαν.

12 Ἀπὸ ἐκείνην τὴν ὥραν ἐζητεῖ ὁ Πιλάτος νὰ τὸν ἀπολύσῃ· οἱ Ἰουδαῖοι ὁμως ἔκραζον, καὶ ἔλεγον· Ἄν ἀπολύσῃς τοῦτον, δὲν εἶσαι φίλος τοῦ Καίσαρος· ὁποῖος κάμνει τὸν ἑαυτὸν τοῦ βασιλεῆ, ἐναντιοῦται εἰς τὸν Καίσαρα.

13 Ὁ Πιλάτος λοιπὸν ἀφ' οὗ ἤκουσε τοῦτον τὸν λόγον, ἐβγαλεν ἔξω τὸν Ἰησοῦν, καὶ αὐτὸς ἐκάθισεν εἰς τὸ κριτήριον, εἰς ἓνα τόπον τὸν ὁποῖον λεγοῦσι Λιθόστρωτον, καὶ Ἐβραϊκᾶ Γαββαθᾶ·

14 Ἦν δὲ παρασκευὴ τοῦ πάσχα, ὥρα δὲ ὥσει ἕκτη· καὶ λέγει τοῖς Ἰουδαίοις· Ἴδε ὁ βασιλεὺς ὑμῶν.

15 Οἱ δὲ ἐκρυάγασαν· Ἄρον, ἄρον, σταύρωσον αὐτόν. Λέγει αὐτοῖς ὁ Πιλάτος· Τὸν βασιλέα ὑμῶν σταυρώσω; Ἀπεκρίθησαν οἱ Ἀρχιερεῖς· Οὐκ ἔχομεν βασιλέα εἰ μὴ Καίσαρα.

16 Τότε οὖν παρέδωκεν αὐτὸν αὐτοῖς, ἵνα σταυρωθῇ. Παρέλαβον δὲ τὸν Ἰησοῦν καὶ ἀπήγαγον.

17 Καὶ βαστάζων τὸν σταυρὸν αὐτοῦ, ἐξῆλθεν εἰς τὸν λεγόμενον Κρανίου τόπον, ὃς λέγεται Ἑβραϊστὶ Γολγοθᾶ.

18 Ὅπου αὐτὸν ἐσταύρωσαν, καὶ μετ' αὐτοῦ ἄλλους δύο, ἐντεῦθεν καὶ ἐντεῦθεν, μέσον δὲ τὸν Ἰησοῦν.

19 Ἐγραψε δὲ καὶ τίτλον ὁ Πιλάτος, καὶ ἔθηκεν ἐπὶ τοῦ σταυροῦ. Ἦν δὲ γεγραμμένον· ἸΗΣΟΥΣ Ὁ ΝΑΖΩΡΑΙΟΣ Ὁ ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ἸΟΥΔΑΙΩΝ.

20 Τοῦτον οὖν τὸν τίτλον πολλοὶ ἀνέγνωσαν τῶν Ἰουδαίων· ὅτι ἐγγὺς ἦν τῆς πόλεως ὁ τόπος ὅπου ἐσταυρώθη ὁ Ἰησοῦς· καὶ ἦν γεγραμμένον Ἑβραϊστὶ, Ἑλληνιστὶ, Ῥωμαϊστὶ.

21 Ἐλεγον οὖν τῷ Πιλάτῳ οἱ Ἀρχιερεῖς τῶν Ἰουδαίων· Μὴ γράφῃ, Ὁ βασιλεὺς τῶν Ἰουδαίων· ἀλλ' ὅτι ἐκεῖνος εἶπε, Βασιλεὺς εἰμι τῶν Ἰουδαίων.

22 Ἀπεκρίθη ὁ Πιλάτος· Ὁ γεγραφαί, γεγραφαί.

23 Οἱ οὖν στρατιῶται, ὅτε ἐσταύρωσαν τὸν Ἰησοῦν, ἔλαβον τὰ ἱμάτια αὐτοῦ, (καὶ ἐποίησαν τέσσαρα μέρη, ἐκάστῳ στρατιωτῇ μέρος,) καὶ τὸν χιτῶνα· ἦν δὲ ὁ χιτὼν ἄρραφος, ἐκ τῶν ἀνωθεν ὑφαντὸς δι' ὅλου.

24 Εἶπον οὖν πρὸς ἀλλήλους· Μὴ

14 Καὶ ἦτον ἡ παρασκευὴ τοῦ πάσχα, περί που ἕκτη ὥρα· καὶ λέγει εἰς τοὺς Ἰουδαίους· Ἴδού ὁ βασιλεὺς σας.

15 Καὶ ἐκεῖνοι ἐφώνησαν· Σήκωσαι, σήκωσαι, σταύρωσον αὐτόν. Τὸς λέγει ὁ Πιλάτος· Τὸν βασιλέα σας νὰ σταυρώσω; Ἀπεκρίθησαν οἱ Ἀρχιερεῖς καὶ εἶπαν· Ἡμεῖς δὲν ἔχομεν βασιλέα παρὰ τὸν Καίσαρα.

16 Τότε λοιπὸν τοὺς τὸν παρέδωκε, διὰ νὰ σταυρωθῇ. Καὶ ἐπήραν τὸν Ἰησοῦν καὶ τὸν ἐπήγαγον.

17 Καὶ ἐσήκωνε τὸν σταυρὸν του καὶ ἐβγήκεν ἔξω εἰς τὸν τόπον λεγόμενον Κρανίου, ὁ ὅποιος λέγεται Ἑβραϊκᾶ Γολγοθᾶ.

18 Ὅπου τὸν ἐσταύρωσαν, καὶ ὁμοῦ με αὐτὸν ἄλλους δύο, ἕνα ἀπὸ τὸ ἐν μέρος, καὶ ἄλλον ἀπὸ τὸ ἄλλο, καὶ εἰς τὴν μέσῃν τὸν Ἰησοῦν.

19 Καὶ ὁ Πιλάτος ἔγραψε καὶ ἐπανωγραφῆν, καὶ ἔβαλεν ἐπάνω εἰς τὸν σταυρὸν. Καὶ ἦτον γεγραμμένον· ἸΗΣΟΥΣ Ὁ ΝΑΖΩΡΑΙΟΣ Ὁ ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ἸΟΥΔΑΙΩΝ.

20 Ταύτην τὴν ἐπανωγραφὴν πολλοὶ ἀπὸ τοὺς Ἰουδαίους ἀνέγνωσαν· διότι ἦτον ἐγγὺς εἰς τὴν πόλιν ὁ τόπος ὅπου ἐσταυρώθη ὁ Ἰησοῦς· καὶ ἦτον γραμμένον Ἑβραϊκᾶ, Ἑλληνικᾶ, Λατινικᾶ.

21 Καὶ οἱ Ἀρχιερεῖς τῶν Ἰουδαίων ἔλεγον εἰς τὸν Πιλάτον· Μὴ γράφῃ, Ὁ βασιλεὺς τῶν Ἰουδαίων· ἀλλ' ὅτι ἐκεῖνος εἶπε, Βασιλεὺς εἰμαι τῶν Ἰουδαίων.

22 Ἀπεκρίθη ὁ Πιλάτος· Ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον ἔγραψαί, ἔγραψαί.

23 Ὅτε λοιπὸν ἐσταύρωσαν οἱ στρατιῶται τὸν Ἰησοῦν, ἐπήραν τὰ φορέματά του, (καὶ τὰ ἑκάμαν τέσσαρα μερίδια, εἰς καθένα στρατιωτῇ τὸ μερίδιον,) καὶ τὸν χιτῶνα· καὶ ὁ χιτὼν ἦτον ἄρραφος, ἀπεπάνω ἕως κάτω ὅλως ὑφασμένος.

24 Εἶπαν λοιπὸν ἀνάμεσόν των· Ἀς

σχίσωμεν αὐτόν, ἀλλὰ λάχωμεν περὶ αὐτοῦ, τίνος ἔσται. Ἴνα ἡ γραφὴ πληρωθῇ ἢ λέγουσα· Διεμερίσαντο τὰ ἱμάτια μου ἑαυτοῖς, καὶ ἐπὶ τὸν ἱματισμόν μου ἔβαλον κληῖρον. Οἱ μὲν οὖν στρατιῶται ταῦτα ἐποίησαν.

25 Εἰστήκεισαν δὲ παρὰ τοῦ σταυροῦ τοῦ Ἰησοῦ ἡ μήτηρ αὐτοῦ, καὶ ἡ ἀδελφὴ τῆς μητρὸς αὐτοῦ, Μαρία ἡ τοῦ Κλωπᾶ, καὶ Μαρία ἡ Μαγδαληνή.

26 Ἰησοῦς οὖν ἰδὼν τὴν μητέρα, καὶ τὸν μαθητὴν παρεστῶτα ὃν ἠγάπα, λέγει τῇ μητρὶ αὐτοῦ· Γύναι, ἰδοὺ ὁ υἱός σου.

27 Εἶτα λέγει τῷ μαθητῇ· Ἰδοὺ ἡ μήτηρ σου. Καὶ ἀπ' ἐκείνης τῆς ὥρας ἔλαβεν αὐτὴν ὁ μαθητὴς εἰς τὰ ἴδια.

28 Μετὰ τοῦτο εἰδὼς ὁ Ἰησοῦς ὅτι πάντα ἤδη τετέλεστα, ἵνα τελειωθῇ ἡ γραφὴ, λέγει· Διψῶ.

29 Σκεῦος οὖν ἔκειτο ὄξους μεστόν· οἱ δὲ, πλησαντες σπόγγον ὄξους, καὶ ὑσσώπῳ περιθέντες, προσήνεγκαν αὐτοῦ τῷ στόματι.

30 Ὅτε οὖν ἔλαβε τὸ ὄξος ὁ Ἰησοῦς, εἶπε· Τετέλεσται· καὶ κλίνας τὴν κεφαλὴν, παρέδωκε τὸ πνεῦμα.

31 Οἱ οὖν Ἰουδαῖοι, ἵνα μὴ μείνῃ ἐπὶ τοῦ σταυροῦ τὰ σώματα ἐν τῷ σαββάτῳ, ἐπεὶ παρασκευὴ ἦν, (ἦν γὰρ μεγάλη ἡ ἡμέρα ἐκείνη τοῦ σαββάτου,) ᾠρώτησαν τὸν Πιλάτον ἵνα κατεαχῶσιν αὐτῶν τὰ σκέλη, καὶ ἀρθώσιν.

32 Ἦλθον οὖν οἱ στρατιῶται, καὶ τοῦ μὲν πρώτου κατέαξαν τὰ σκέλη, καὶ τοῦ ἄλλου τοῦ συσταυρωθέντος αὐτῶ.

33 Ἐπὶ δὲ τὸν Ἰησοῦν ἐλθόντες,

μὴ τὸν σχίσωμεν, ἀλλὰ ὡς ῥίψωμεν λαχνούς δι' αὐτόν, τίνος θέλει εἶναι. Διὰ τὴν πληρωθῆναι ἡ γραφὴ ἢ ὅποια λέγει· Ἐμοίρασαν τὰ φορέματά μου ἀνάμεσόν των, καὶ εἰς τὴν φορεσίαν μου ἔρριψαν λαχνούς. Οἱ στρατιῶται λοιπὸν ἔκαμαν ταῦτα.

25 Καὶ ἐστέκοντο πλησίον εἰς τὸν σταυρὸν τοῦ Ἰησοῦ ἡ μήτηρ του, καὶ ἡ ἀδελφὴ τῆς μητρὸς του, Μαρία ἡ γυνὴ τοῦ Κλωπᾶ, καὶ Μαρία ἡ Μαγδαληνή.

26 Καθὼς εἶδε λοιπὸν ὁ Ἰησοῦς τὴν μητέρα του, καὶ τὸν μαθητὴν τὸν ὁποῖον ἠγάπα ὅτι ἐστέκοντο πλησίον, λέγει εἰς τὴν μητέρα του· Ὡ γύναι, ἰδοὺ ὁ υἱός σου.

27 Ἐπειτα λέγει εἰς τὸν μαθητὴν· Ἰδοὺ ἡ μήτηρ σου. Καὶ ἀπ' ἐκείνης τὴν ὥραν τὴν ἐπῆρεν ὁ μαθητὴς ἐκεῖνος εἰς τὴν ἰδικήν του οἰκίαν.

28 Καὶ ὕστερον ἀπὸ τοῦτο ἐπειδὴ εἶδεν ὁ Ἰησοῦς ὅτι ἤδη πάντα ἐτελειώθησαν, διὰ τὴν πληρωθῆναι ἡ γραφὴ, λέγει· Διψῶ.

29 Λοιπὸν ἔκειτο ἐκεῖ ἀγγεῖον γεματόν ὄξυδι· καὶ ἐκεῖνοι, γεμισάντες τὸ σπογγάριον ὄξυδι, καὶ ἐμπήξαντές το εἰς κάλαμον, τὸ ἔβαλαν εἰς τὸ στόμα του.

30 Ὅτε λοιπὸν ἐπῆρε τὸ ὄξυδι ὁ Ἰησοῦς, εἶπεν· Ἐτελείωθη· καὶ κύντων τὴν κεφαλὴν του, παρέδωκε τὸ πνεῦμα.

31 Καὶ οἱ Ἰουδαῖοι, διὰ τὴν μὴ μείνωσι τὰ σώματα ἐπάνω εἰς τὸν σταυρὸν τὸ σαββάτον, ἐπειδὴ ἦτον παρασκευὴ, (καὶ ἡ ἡμέρα τοῦ σαββάτου ἐκεῖνου ἦτον μεγάλη,) παρεκάλεσαν τὸν Πιλάτον, διὰ τὴν συντρίψωσι τὰ σκέλη των, καὶ τὴν τοὺς σηκώσωσιν.

32 Ἦλθαν λοιπὸν οἱ στρατιῶται, καὶ τοῦ πρώτου συνέτριψαν τὰ σκέλη, καὶ τοῦ ἄλλου ὁ ὁποῖος ἐσταυρώθη ὁμοῦ με αὐτόν.

33 Ἀλλ' ἀφ' οὗ ἦλθαν καὶ εἰς τὸν

ὡς εἶδον αὐτὸν ἤδη τεθνηκότα, οὐ κατέαξαν αὐτοῦ τὰ σκέλη·

34 Ἀλλ' εἰς τὸν στρατιωτῶν λόγχῃ αὐτοῦ τὴν πλευράν ἐνυξε, καὶ εὐθὺς ἐξῆλθεν αἷμα καὶ ὕδωρ.

35 Καὶ ὁ ἑωρακὸς μεμαρτύρηκε, καὶ ἀληθινὴ αὐτοῦ ἐστὶν ἡ μαρτυρία· καὶ οὗτοι οἶδεν ὅτι ἀληθὴ λέγει, ἵνα ὑμεῖς πιστεύσητε.

36 Ἐγένετο γὰρ ταῦτα, ἵνα ἡ γραφὴ πληρωθῇ· Ὅστων οὐ συντριβήσεται αὐτοῦ.

37 Καὶ πάλιν ἑτέρα γραφὴ λέγει· Ὅψονται εἰς ὃν ἐξεκέντησαν.

38 Μετὰ δὲ ταῦτα ἠρώτησε τὸν Πιλάτον ὁ Ἰωσήφ ὁ ἀπὸ Ἀριμαθαίας, (ὢν μαθητὴς τοῦ Ἰησοῦ, κρυμμένος δὲ διὰ τὸν φόβον τῶν Ἰουδαίων,) ἵνα ἄρῃ τὸ σῶμα τοῦ Ἰησοῦ· καὶ ἐπέτρεψεν ὁ Πιλάτος. Ἦλθεν οὖν καὶ ἦρε τὸ σῶμα τοῦ Ἰησοῦ.

39 Ἦλθε δὲ καὶ Νικόδημος (ὁ ἐλθὼν πρὸς τὸν Ἰησοῦν νυκτὸς τὸ πρῶτον) φέρων μίγμα σμύρνης καὶ ἀλόης ὡσεὶ λίτρας ἑκατόν.

40 Ἐλαβον οὖν τὸ σῶμα τοῦ Ἰησοῦ, καὶ ἐθήσαν αὐτὸ ὀθονίοις μετὰ τῶν ἀρωμάτων, καθὼς ἔθος ἐστὶ τοῖς Ἰουδαίοις ἐνταφιάζειν.

41 Ἦν δὲ ἐν τῷ τόπῳ, ὅπου ἐσταυρώθη, κήπος, καὶ ἐν τῷ κήπῳ μνημεῖον καὶνόν, ἐν ᾧ οὐδέπω οὐδεὶς ἐτίθει·

42 Ἐκεῖ οὖν διὰ τὴν παρασκευὴν τῶν Ἰουδαίων, ὅτι ἐγγὺς ἦν τὸ μνημεῖον, ἔθηκαν τὸν Ἰησοῦν.

Κεφ. κ'. XX.

Τῇ δὲ μᾶ τῶν σαββάτων Μαρία ἡ Μαγδαληνὴ ἔρχεται πρῶτῃ, σκοτίας ἐτι οὕσης, εἰς τὸ μνημεῖον· καὶ βλέ-

Ἰησοῦν, καὶ εἶδαν ὅτι ἦτον ἀποθνήσκων, δὲν συνέτριψαν τὰ σκέλη του·

34 Ἀλλὰ εἰς ἀπὸ τοὺς στρατιώτας ἐκέντησε τὴν πλευράν του μετὰ λόγχην, καὶ παρευθὺς ἐβγήκεν αἷμα καὶ νερόν.

35 Καὶ ἐκεῖνος ὁ ὁποῖος τὸ εἶδε τὸ ἐμαρτύρησε, καὶ ἀληθινὴ εἶναι ἡ μαρτυρία του· καὶ ἐκεῖνος ἤξευρε ὅτι ἀληθινὰ λέγει, διὰ νὰ πιστεύσητε σεῖς.

36 Διότι ταῦτα ἔγιναν, διὰ νὰ πληρωθῇ ἡ γραφὴ ἡ ὁποία λέγει· Κόκκαλον δὲν θέλει συντριβῇ ἀπ' αὐτόν.

37 Καὶ πάλιν ἄλλη γραφὴ λέγει· Θέλουσιν ἰδεῖ εἰς ἐκεῖνον τὸν ὁποῖον ἐκέντησαν.

38 Καὶ ὕστερον ἀπὸ ταῦτα ὁ Ἰωσήφ ὁ ἀπὸ τῆς Ἀριμαθαίας, (ὁ ὁποῖος ἦτον μαθητὴς τοῦ Ἰησοῦ, κρυμμένος ὅμως διὰ τὸν φόβον τῶν Ἰουδαίων,) ἐξήτησεν ἀπὸ τὸν Πιλάτον, νὰ σηκώσῃ τὸ σῶμα τοῦ Ἰησοῦ· καὶ ὁ Πιλάτος τὸν ἔδωκεν ἄδειαν. Ἐπῆγε λοιπὸν καὶ ἐσήκωσε τὸ σῶμα τοῦ Ἰησοῦ.

39 Καὶ ἦλθε καὶ ὁ Νικόδημος (ὁ ὁποῖος ἦλθε τὸ πρῶτον εἰς τὸν Ἰησοῦν νύκτα) καὶ ἔφερεν ἐν μίγμα σμύρνης καὶ ἀλόης ἕως ἑκατὸν λίτρας.

40 Ἐπῆραν λοιπὸν τὸ σῶμα τοῦ Ἰησοῦ, καὶ τὸ ἔδεσαν μετὰ σινδόνια ὁμοῦ μετὰ τὰ μυριστικά, καθὼς εἶναι συνήθεια εἰς τοὺς Ἰουδαίους νὰ ἐνταφιάζωσι.

41 Καὶ ἐκεῖ εἰς τὸν τόπον, ὅπου ἐσταυρώθη ὁ Ἰησοῦς, ἦτον κήπος, καὶ μέσα εἰς τὸν κήπον ἦτον ἐν μνημα καὶνούριον, εἰς τὸ ὁποῖον ἀκόμη καὶνὴς δὲν ἐβάλλθη·

42 Ἐκεῖ λοιπὸν ἐβάλαν τὸν Ἰησοῦν διὰ τὴν παρασκευὴν τῶν Ἰουδαίων, διότι ἦτον τὸ μνημεῖον ἐγγύς.

Κεφ. κ'. XX.

ΚΑΙ τὴν πρώτην ἡμέραν τῆς ἐβδόμαδος, ἔρχεται Μαρία ἡ Μαγδαληνὴ τὴν αὐγὴν, ἐν ᾗ ἦτον ἀκόμη

πει τὸν Νίθον ἡρμένον ἐκ τοῦ μνημείου.

2 Τρέχει οὖν καὶ ἔρχεται πρὸς Σίμωνα Πέτρον, καὶ πρὸς τὸν ἄλλον μαθητὴν ὃν ἐφίλει ὁ Ἰησοῦς· καὶ λέγει αὐτοῖς· Ἦσαν τὸν Κύριον ἐκ τοῦ μνημείου, καὶ οὐκ οἶδαμεν ποῦ ἔθηκαν αὐτόν.

3 Ἐξῆλθεν οὖν ὁ Πέτρος καὶ ὁ ἄλλος μαθητὴς, καὶ ἦρχοντο εἰς τὸ μνημεῖον.

4 Ἐτρεχον δὲ οἱ δύο ὁμοῦ· καὶ ὁ ἄλλος μαθητὴς προέδραμεν τάχῳ τοῦ Πέτρου, καὶ ἦλθε πρῶτος εἰς τὸ μνημεῖον.

5 Καὶ παρακύψας βλέπει κείμενα τὰ ὀθόνια· οὐ μέντοι εἰσῆλθεν.

6 Ἐρχεται οὖν Σίμων Πέτρος ἀκολουθῶν αὐτῷ, καὶ εἰσῆλθεν εἰς τὸ μνημεῖον, καὶ θεωρεῖ τὰ ὀθόνια κείμενα.

7 Καὶ τὸ σουδάριον ὃ ἦν ἐπὶ τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ, οὐ μετὰ τῶν ὀθονίων κείμενον, ἀλλὰ χωρὶς ἐντετυλιγμένον εἰς ἓνα τόπον.

8 Τότε οὖν εἰσῆλθε καὶ ὁ ἄλλος μαθητὴς ὁ ἐλθὼν πρῶτος εἰς τὸ μνημεῖον, καὶ εἶδε, καὶ ἐπίστευσεν·

9 Οὐδέπω γὰρ ᾔδεισαν τὴν γραφὴν, ὅτι δεῖ αὐτὸν ἐκ νεκρῶν ἀναστῆναι.

10 Ἀπῆλθον οὖν πάλιν πρὸς ἐαυτοὺς οἱ μαθηταί.

11 Μαρία δὲ εἰστίκει πρὸς τὸ μνημεῖον κλαίονσα ἔξω· ὥς οὖν ἔκλαιε, παρέκυψεν εἰς τὸ μνημεῖον.

12 Καὶ θεωρεῖ δύο ἀγγέλους ἐν λευκοῖς καθεζομένους, ἓνα πρὸς τῇ κεφαλῇ, καὶ ἓνα πρὸς τοῖς ποσίν, ὅπου ἔκειτο τὸ σῶμα τοῦ Ἰησοῦ.

13 Καὶ λέγουσιν αὐτῇ ἐκεῖνοι· Γύναι, τί κλαίεις; Λέγει αὐτοῖς· Ὅτι ἦσαν τὴν Κύριόν μου, καὶ οὐκ οἶδα ποῦ ἔθηκαν αὐτόν.

14 Καὶ ταῦτα εἰποῦσα, ἐστράφη

σκοτεινὸν, εἰς τὸ μνῆμα· καὶ βλέπει τὴν πέτραν σηκωμένην ἀπὸ τοῦ μνῆμα.

2 Τρέχει λοιπὸν καὶ ἔρχεται πρὸς τὸν Σίμωνα τὸν Πέτρον, καὶ τὸν ἄλλον μαθητὴν, τὸν ὁποῖον ἠγάπα ὁ Ἰησοῦς· καὶ τοὺς λέγει· Ἐσῆκωσαν τὸν Κύριον ἀπὸ τοῦ μνῆμα, καὶ δὲν ἤξεύρομεν ποῦ τὸν ἔβαλαν.

3 Ἐβγῆκε λοιπὸν ἔξω ὁ Πέτρος καὶ ὁ ἄλλος μαθητὴς, καὶ ἦρχοντο εἰς τὸ μνῆμα.

4 Καὶ ἔτρεχον καὶ οἱ δύο ὁμοῦ· ὁ δὲ ἄλλος μαθητὴς προέδραμεν ὀλιγωρότερα ἀπὸ τὸν Πέτρον, καὶ ἦλθε πρῶτος εἰς τὸ μνημεῖον.

5 Καὶ παρακίπτων βλέπει τὰ σινδόνια κείμενα· ὁμοῦ δὲν ἐμβῆκε μέσα.

6 Ἐρχεται λοιπὸν ὁ Σίμων Πέτρος ἀκολουθῶν αὐτόν, καὶ ἐμβῆκε μέσα εἰς τὸ μνημεῖον, καὶ βλέπει τὰ σινδόνια κείμενα.

7 Καὶ τὸ πανίον τὸ ὁποῖον ἦτον ἐπάνω εἰς τὴν κεφαλὴν του, ὅχι μετὰ τὰ σινδόνια κείμενον, ἀλλὰ χωριστὰ τυλιγμένον εἰς ἓνα τόπον.

8 Τότε λοιπὸν ἐμβῆκε μέσα καὶ ὁ ἄλλος μαθητὴς, ὁ ὁποῖος ἦλθε πρῶτος εἰς τὸ μνῆμα, καὶ εἶδε, καὶ ἐπίστευσε·

9 Διότι ἀκόμη δὲν ἤξευρον τὴν γραφὴν, ὅτι κάμνει χρεῖα αὐτὸς νῦν ἀναστῆθῃ ἐκ νεκρῶν.

10 Καὶ ἐγύρισαν πάλιν οἱ μαθηταί εἰς τὰ ἰδιά των.

11 Ἡ δὲ Μαρία ἐστέκετο ἔξω εἰς τὸ μνῆμα, καὶ ἔκλαιε· καθὼς ἔκλαιε λοιπὸν, παρέκυψεν εἰς τὸ μνῆμα.

12 Καὶ βλέπει δύο ἀγγέλους οἱ ὁποῖοι ἐκάθοντο μετὰ λευκὰ φορέματα, ὁ εἰς τὴν κεφαλὴν, καὶ ὁ ἄλλος εἰς τὰ ποδάρια, ἐκεῖ ὅπου ἔκείτετο τὸ σῶμα τοῦ Ἰησοῦ.

13 Καὶ λέγουσιν εἰς αὐτὴν ἐκεῖνοι· Ὠ γύναι, διατί κλαίεις; Λέγει εἰς αὐτούς· Διότι ἐσῆκωσαν τὸν Κύριόν μου, καὶ δὲν ἤξεύρω ποῦ τὸν ἔβαλαν.

14 Καὶ ἀφ' οὗ εἶπε ταῦτα, ἐγύρισεν

εἰς τὰ ὀπίσω, καὶ θεωρεῖ τὸν Ἰησοῦν ἐστῶτα· καὶ οὐκ ᾔδει ὅτι ὁ Ἰησοῦς ἐστί.

15 Λέγει αὐτῇ ὁ Ἰησοῦς· Γύναι, τί κλαίεις; τίνα ζητεῖς; Ἐκεῖνη, δοκοῦσα ὅτι ὁ κηπουρός ἐστί, λέγει αὐτῷ· Κύριε, εἰ σὺ ἐβάστασας αὐτὸν, εἰπέ μοι ποῦ αὐτὸν ἔθηκας· καὶ γὰρ αὐτὸν ἀρῶ.

16 Λέγει αὐτῇ ὁ Ἰησοῦς· Μαρία. Στραφεῖσα ἐκεῖνη λέγει αὐτῷ· Ῥαββουνί· ὁ λέγεται, Διδάσκαλε.

17 Λέγει αὐτῇ ὁ Ἰησοῦς· Μή μου ἅπτου· οὐπω γὰρ ἀναβέβηκα πρὸς τὸν Πατέρα μου· πορεύου δὲ πρὸς τοὺς ἀδελφούς μου, καὶ εἰπέ αὐτοῖς· Ἀναβαίνω πρὸς τὸν Πατέρα μου καὶ Πατέρας ὑμῶν, καὶ Θεὸν μου καὶ Θεὸν ὑμῶν.

18 Ἐρχεται Μαρία ἡ Μαγδαληνὴ ἀπαγγέλλουσα τοῖς μαθηταῖς, ὅτι ἑώρακε τὸν Κύριον, καὶ ταῦτα εἶπεν αὐτῇ.

19 Οὗσης οὖν ὀψίας, τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ τῇ μιᾷ τῶν σαββάτων, καὶ τῶν θυρῶν κεκλεισμένων, ὅπου ἦσαν οἱ μαθηταὶ συνηγμένοι διὰ τὸν φόβον τῶν Ἰουδαίων, ἦλθεν ὁ Ἰησοῦς, καὶ ἔστη εἰς τὸ μέσον, καὶ λέγει αὐτοῖς· Εἰρήνη ὑμῖν.

20 Καὶ τοῦτο εἰπὼν, ἔδειξεν αὐτοῖς τὰς χεῖρας καὶ τὴν πλευρὰν αὐτοῦ. Ἐχάρησαν οὖν οἱ μαθηταὶ ἰδόντες τὸν Κύριον.

21 Εἶπεν οὖν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· Πά· λιν· Εἰρήνη ὑμῖν· καθὼς ἀπέσταλκέ με ὁ Πατήρ, καὶ γὰρ πέμπω ὑμᾶς.

22 Καὶ τοῦτο εἰπὼν, ἐνεφύσησε, καὶ λέγει αὐτοῖς· Λάβετε Πνεῦμα ἅγιον.

23 Ἄν τινων ἀφήτε τὰς ἀμαρτίας, ἀφίενται αὐτοῖς· ἂν τινων κρατῆτε, κεκρατῇνται.

24 Θωμᾶς δὲ, εἷς ἐκ τῶν δώδεκα, ὁ λεγόμενος Δίδυμος, οὐκ ἦν μετ' αὐτῶν

ὀπίσω, καὶ βλέπει τὸν Ἰησοῦν στεκομένον· καὶ δὲν ᾔξυρεν ὅτι εἶναι ὁ Ἰησοῦς.

15 Τὴν λέγει ὁ Ἰησοῦς· Ὡ γύναι, διὰ τί κλαίεις; τίνα ζητεῖς; Ἐκεῖνη, λογιάζουσα ὅτι εἶναι ὁ περιβολάρχης, τὸν λέγει· Κύριε, ἐὰν σὺ τὸν ἐσήκωσας, εἰπέ με ποῦ τὸν ἔβαλες· καὶ ἐγὼ θέλω τὸν σηκῶσαι.

16 Λέγει εἰς αὐτὴν ὁ Ἰησοῦς· Μαρία. Ἐκεῖνη ἐγύρισε, καὶ τὸν λέγει· Ῥαββουνί· τὸ ὁποῖον θέλει νὰ εἰπῇ, Διδάσκαλε.

17 Τὴν λέγει ὁ Ἰησοῦς· Μή με πιάνης· διότι ἀκόμη δὲν ἀνέβηκα εἰς τὸν Πατέρα μου· ὕπαγε δὲ εἰς τοὺς ἀδελφούς μου, καὶ εἰπέ τοὺς· Ἀναβαίνα εἰς τὸν Πατέρα μου καὶ Πατέρας σας, καὶ Θεὸν μου καὶ Θεὸν σας.

18 Ἦλθεν ἡ Μαρία ἡ Μαγδαληνὴ καὶ εἶπε ταῦτα εἰς τοὺς μαθητάς, ὅτι εἶδε τὸν Κύριον, καὶ ὅτι τὴν εἶπεν αὐτὰ τὰ λόγια.

19 Ὅταν ἐβραδύασε λοιπὸν, τὴν ἡμέραν ἐκείνην τὴν πρώτην τῆς ἐβδομάδος, καὶ ἦσαν αἱ θύραι σφαιλισμέναι, ἐκεῖ ὅπου ἦσαν οἱ μαθηταὶ μαζωμένοι διὰ τὸν φόβον τῶν Ἰουδαίων, ἦλθεν ὁ Ἰησοῦς, καὶ ἐστάθη εἰς τὸ μέσον, καὶ λέγει εἰς αὐτοὺς· Εἰρήνη εἰς σᾶς.

20 Καὶ ἄφ' οὗ εἶπε τοῦτον τὸν λόγον, τοὺς ἔδειξε τὰς χεῖράς του καὶ τὴν πλευρὰν του. Καὶ οἱ μαθηταὶ ἐχάρησαν ὅτε εἶδαν τὸν Κύριον.

21 Καὶ ὁ Ἰησοῦς πάλιν τοὺς εἶπεν· Εἰρήνη εἰς σᾶς· καθὼς με ἔστειλεν ὁ Πατήρ, καὶ ἐγὼ πέμπω σᾶς.

22 Καὶ ἄφ' οὗ εἶπε τοῦτο, ἐνεφύσησεν εἰς αὐτοὺς, καὶ εἶπε· Λάβετε Πνεῦμα ἅγιον.

23 Καὶ ὅποιον ἀμαρτίας συγχωρήσῃτε, εἶναι συγχωρημένοι· καὶ ὅποιον κρατῆτε, εἶναι κρατημένοι.

24 Καὶ ὁ Θωμᾶς, ὁ λεγόμενος Δίδυμος, εἷς ἀπὸ τοὺς δώδεκα, δὲν

ὅτε ἦλθεν ὁ Ἰησοῦς.

25 Ἐλεγον οὖν αὐτῷ οἱ ἄλλοι μαθηταί· Ἐωράκαμεν τὸν Κύριον. Ὁ δὲ εἶπεν αὐτοῖς· Ἐὰν μὴ ἴδω ἐν ταῖς χερσὶν αὐτοῦ τὸν τύπον τῶν ἥλων, καὶ βάλω τὸν δάκτυλόν μου εἰς τὸν τύπον τῶν ἥλων, καὶ βάλω τὴν χειρά μου εἰς τὴν πλευράν αὐτοῦ, οὐ μὴ πιστεύσω.

26 Καὶ μεθ' ἡμέρας ὀκτὼ πάλιν ἦσαν ἔσω οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ, καὶ Θωμᾶς μετ' αὐτῶν· ἔρχεται ὁ Ἰησοῦς, τῶν θυρῶν κεκλεισμένων, καὶ ἔστιν εἰς τὸ μέσον, καὶ εἶπεν· Εἰρήνῃ ὑμῖν.

27 Εἶτα λέγει τῷ Θωμᾷ· Φέρε τὸν δάκτυλόν σου ὧδε, καὶ ἴδε τὰς χεῖράς μου· καὶ φέρε τὴν χειρά σου, καὶ βάλε εἰς τὴν πλευράν μου· καὶ μὴ γίνω ἀπιστος, ἀλλὰ πιστός.

28 Καὶ ἀπεκρίθη ὁ Θωμᾶς, καὶ εἶπεν αὐτῷ· Ὁ Κύριός μου, καὶ ὁ Θεός μου.

29 Λέγει αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· Ὅτι ἐωράκάς με, Θωμᾶ, πεπίστευκας· μακάριοι οἱ μὴ ἰδόντες, καὶ πιστεύσαντες.

30 Πολλὰ μὲν οὖν καὶ ἄλλα σημεία ἐποίησεν ὁ Ἰησοῦς ἐνώπιον τῶν μαθητῶν αὐτοῦ, ἃ οὐκ ἐστὶ γεγραμμένα ἐν τῷ βιβλίῳ τούτῳ.

31 Ταῦτα δὲ γέγραπται, ἵνα πιστεύσητε ὅτι ὁ Ἰησοῦς ἐστὶν ὁ Χριστὸς ὁ Υἱὸς τοῦ Θεοῦ, καὶ ἵνα πιστεύοντες ζωὴν ἔχητε ἐν τῷ ὀνόματι αὐτοῦ.

Κεφ. κα'. XXI.

ΜΕΤΑ ταῦτα ἐφάνερωσεν ἐαυτὸν πάλιν ὁ Ἰησοῦς τοῖς μαθηταῖς ἐπὶ τῆς θαλάσσης τῆς Τιβεριάδος· ἐφάνερωσε δὲ οὕτως.

2 Ἦσαν ὁμοῦ Σίμων Πέτρος, καὶ Θωμᾶς ὁ λεγόμενος Δίδυμος, καὶ Ναθαναὴλ ὁ ἀπὸ Κανᾶ τῆς Γαλι-

ῆτον ἐκεῖ μετ' αὐτοὺς, ὅταν ἦλθεν ὁ Ἰησοῦς.

25 Ἐλεγον λοιπὸν εἰς αὐτὸν οἱ ἄλλοι μαθηταί· Εἶδαμεν τὸν Κύριον. Καὶ ἐκεῖνος τοὺς εἶπεν· Ἄν δὲν ἴδῳ εἰς τὰς χεῖράς σου τὰ σημεῖα τῶν καρφίων, καὶ ἂν δὲν βάλω τὸν δάκτυλόν μου εἰς τὰ σημεῖα τῶν καρφίων, καὶ ἂν δὲν βάλω τὴν χειρά μου εἰς τὴν πλευράν του, δὲν θέλω πιστεύσει.

26 Καὶ ὕστερον ἀπὸ ὀκτὼ ἡμέρας, πάλιν ἦσαν οἱ μαθηταὶ μέσα, καὶ ὁ Θωμᾶς μετ' αὐτῶν· καὶ ἦλθεν ὁ Ἰησοῦς, ἐν ᾧ αἱ θύραι ἦσαν σφραλισμέναι, καὶ ἐστάθη εἰς τὸ μέσον, καὶ εἶπεν· Εἰρήνῃ εἰς σάς.

27 Ἐπειτα λέγει εἰς τὸν Θωμᾶν· Φέρε τὸν δάκτυλον σου ὧδε, καὶ ἴδε τὰς χεῖράς μου· καὶ φέρε τὴν χειρά σου, καὶ βάλε τὴν εἰς τὴν πλευράν μου· καὶ μὴ γίνεσαι ἀπιστος, ἀλλὰ πιστός.

28 Καὶ ἀπεκρίθη ὁ Θωμᾶς καὶ εἶπεν εἰς αὐτόν· Ὁ Κύριός μου, καὶ ὁ Θεός μου.

29 Λέγει εἰς αὐτόν ὁ Ἰησοῦς· Διότι με εἶδες, Θωμᾶ, ἐπίστευες· μακάριοι εἶναι ἐκεῖνοι οἱ ὅποιοι δὲν εἶδαν, καὶ ἐπίστευσαν.

30 Καὶ ἄλλα πολλὰ σημεῖα λοιπὸν ἔκαμεν ὁ Ἰησοῦς ἐμπροσθεν εἰς τοὺς μαθητάς του, τὰ ὅποια δὲν εἶναι γραμμένα εἰς τὸ βιβλίον τοῦτο.

31 Καὶ ταῦτα ἐγράφησαν, διὰ νὰ πιστεύσητε, ὅτι ὁ Ἰησοῦς εἶναι ὁ Χριστὸς ὁ Υἱὸς τοῦ Θεοῦ, καὶ διὰ νὰ ἔχητε ζωὴν αἰώνιον πιστεύοντες εἰς τὸ ὄνομά του.

Κεφ. κα'. XXI.

ΚΑΙ ὕστερον ἀπὸ ταῦτα πάλιν ἐφάνερωσε τὸν ἐαυτόν του ὁ Ἰησοῦς εἰς τοὺς μαθητάς του εἰς τὴν θαλάσσαν τῆς Τιβεριάδος· καὶ ἐφάνερωσε τοιούτους.

2 Ἦσαν ὁμοῦ ὁ Σίμων Πέτρος, καὶ Θωμᾶς ὁ λεγόμενος Δίδυμος, καὶ Ναθαναὴλ ὁ ὁποῖος ἦτον ἀπὸ τὴν Κανᾶ

λαίας, καὶ οἱ τοῦ Ζεβεδαίου, καὶ ἄλλοι ἐκ τῶν μαθητῶν αὐτοῦ δύο.

3 Λέγει αὐτοῖς Σίμων Πέτρος· Ὑπάγω ἁλιεύειν. Λέγουσιν αὐτῷ· Ἐρχόμεθα καὶ ἡμεῖς σὺν σοί. Ἐξῆλθον, καὶ ἀνέβησαν εἰς τὸ πλοῖον εὐθύς, καὶ ἐν ἐκείνῃ τῇ νυκτὶ ἐπίασαν οὐδέν.

4 Πρωίας δὲ ἦδη γενομένης, ἔσθη ὁ Ἰησοῦς εἰς τὸν αἰγιαλόν· οὐ μέντοι ᾗδεσαν οἱ μαθηταὶ ὅτι Ἰησοῦς ἐστί.

5 Λέγει οὖν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· Παῖδιά, μὴ τι προσφάγιον ἔχετε; Ἀπεκρίθησαν αὐτῷ· Οὐ.

6 Ὁ δὲ εἶπεν αὐτοῖς· Βάλετε εἰς τὰ δεξιὰ μέρη τοῦ πλοίου τὸ δίκτυον, καὶ εὐρήσετε. Ἐβαλον οὖν, καὶ οὐκ ἔτι αὐτὸ ἐλκύσαι ἴσχυσαν ἀπὸ τοῦ πλήθους τῶν ἰχθύων.

7 Λέγει οὖν ὁ μαθητὴς ἐκεῖνος, ὃν ἠγάπα ὁ Ἰησοῦς, τῷ Πέτρῳ· Ὁ Κύριός ἐστι. Σίμων οὖν Πέτρος, ἀκούσας ὅτι ὁ Κύριός ἐστι, τὸν ἐπενδύτην διεξώσατο, (ἦν γὰρ γυμνός,) καὶ ἔβαλεν ἑαυτὸν εἰς τὴν θάλασσαν.

8 Οἱ δὲ ἄλλοι μαθηταὶ τῷ πλοικρίῳ ἦλθον, (οὐ γὰρ ἦσαν μακρὰν ἀπὸ τῆς γῆς, ἀλλ' ὡς ἀπὸ πηχῶν διακοσίων,) σύροντες τὸ δίκτυον τῶν ἰχθύων.

9 Ὡς οὖν ἀπέβησαν εἰς τὴν γῆν, βλέπουσιν ἀνθρακίαν κειμένην, καὶ ὀψάριον ἐπικείμενον, καὶ ἄρτον.

10 Λέγει αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· Ἐνέγκατε ἀπὸ τῶν ὀψαρίων, ὧν ἐπιάσατε νῦν.

11 Ἀνέβη Σίμων Πέτρος, καὶ εἰλκυσε τὸ δίκτυον ἐπὶ τῆς γῆς, μεστὸν ἰχθύων μεγάλων ἑκατὸν πεντηκοντατριῶν· καὶ τοσούτων ὄντων οὐκ ἐσχίσθη τὸ δίκτυον.

12 Λέγει αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· Δεῦτε, ἀριστήσατε. Οὐδεὶς δὲ ἐτόλμα τῶν

τῆς Γαλιλαίας, καὶ οἱ δύο υἱοὶ τοῦ Ζεβεδαίου, καὶ ἄλλοι δύο ἀπὸ τοὺς μαθητάς του.

3 Λέγει εἰς αὐτοὺς ὁ Σίμων Πέτρος· Ἐγὼ ὑπάγω νῦν ὀφραρεύω. Τὸν λέγουσιν οἱ ἄλλοι· Ἐρχόμεθα καὶ ἡμεῖς μαζί σου. Ἐβῆκαν ἕξω, καὶ ἐμβῆκαν εἰς τὸ πλοῖον εὐθύς, καὶ ἐκείνην τὴν νύκτα δὲν ἐπίασαν τίποτε.

4 Καὶ ἄφ' οὗ ἐφεγγεν, ἐστάθη ὁ Ἰησοῦς εἰς τὸ παραθαλάσσιον· ὁμως οἱ μαθηταὶ δὲν ᾗδεον ὅτι εἶναι ὁ Ἰησοῦς.

5 Λέγει εἰς αὐτοὺς ὁ Ἰησοῦς· Παῖδιά, μήπως ἔχετε τίποτε προσφάγιον; Τὸν ἀπεκρίθησαν· Ὁχι.

6 Καὶ ὁ Ἰησοῦς τοὺς εἶπε· Ρίψατε τὸ δίκτυον εἰς τὰ δεξιὰ μέρη τοῦ πλοίου, καὶ θέλετε εὐρεῖ. Ἐρρίψαν το λοιπόν, καὶ πλέον δὲν ἠμπόρουν νῦν τὸ σύρσιν ἀπὸ τοῦ πλήθους τῶν ὀψαρίων.

7 Ὁ μαθητὴς λοιπὸν ἐκεῖνος, τὸν ὁποῖον ἠγάπα ὁ Ἰησοῦς, λέγει εἰς τὸν Πέτρον· Ὁ Κύριός εἶναι. Καὶ ὁ Σίμων Πέτρος, καθὼς ἤκουσεν ὅτι ὁ Κύριός εἶναι, ἐξώσθη τὸ ὑποχιτώνιον, (διότι ἦτον γυμνός,) καὶ ἐρρίφθη εἰς τὴν θάλασσαν.

8 Καὶ οἱ ἄλλοι μαθηταὶ ἦλθον μετὰ τὸ πλοῖον, (διότι δὲν ἦσαν μακρὰν ἀπὸ τὴν γῆν, ἀλλὰ ἕως διακοσίας πήχας,) σύροντες τὸ δίκτυον τῶν ὀψαρίων.

9 Ἀφ' οὗ ἐβῆκαν λοιπὸν εἰς τὴν γῆν, βλέπουσιν ἀνθρακοφωτίαν κειμένην, καὶ ὀψάριον κείμενον ἐπάνω εἰς τὴν ἀνθρακοφωτίαν, καὶ ψωμίον.

10 Λέγει εἰς αὐτοὺς ὁ Ἰησοῦς· Φέρετε ἀπὸ τὰ ὀψάρια τὰ ὁποῖα ἐπιάσατε τώρα.

11 Ἀνέβη ὁ Σίμων Πέτρος, καὶ ἔσυρε τὸ δίκτυον ἐπάνω εἰς τὴν γῆν, γεμάτον ἀπὸ ὀψάρια μεγάλα ἑκατὸν πενήντα τρία· καὶ μὴ ὅλον ὅτι ἦσαν τόσα δὲν ἐσχίσθη τὸ δίκτυον.

12 Λέγει εἰς αὐτοὺς ὁ Ἰησοῦς· Ἐλᾶτε, φάγετε. Καὶ κἀνεὶς δὲν ἐτόλμα

μαθητῶν ἐξετάσαι αὐτὸν, Σὺ τίς εἶ; εἰδότες ὅτι ὁ Κύριός ἐστιν.

13 Ἐρχεται οὖν ὁ Ἰησοῦς, καὶ λαμβάνει τὸν ἄρτον, καὶ δίδωσιν αὐτοῖς, καὶ τὸ ὄψάριον ὁμοίως.

14 Τοῦτο ἦδη τρίτον ἐφανερώθη ὁ Ἰησοῦς τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ, ἐγερθεὶς ἐκ νεκρῶν.

15 Ὅτε οὖν ἡρίστησαν, λέγει τῷ Σίμωνι Πέτρῳ ὁ Ἰησοῦς· Σίμων Ἰωάννα, ἀγαπᾷς με πλείον τούτων; Λέγει αὐτῷ· Ναί, Κύριε· σὺ οἶδας ὅτι φιλῶ σε. Λέγει αὐτῷ· Βόσκει τὰ ἀρνία μου.

16 Λέγει αὐτῷ πάλιν δεύτερον· Σίμων Ἰωάννα, ἀγαπᾷς με; Λέγει αὐτῷ· Ναί, Κύριε· σὺ οἶδας ὅτι φιλῶ σε. Λέγει αὐτῷ· Ποίμαινε τὰ πρόβατά μου.

17 Λέγει αὐτῷ τὸ τρίτον· Σίμων Ἰωάννα, φίλεις με; Ἐλυπήθη ὁ Πέτρος ὅτι εἶπεν αὐτῷ τὸ τρίτον, Φίλεις με; καὶ εἶπεν αὐτῷ· Κύριε, σὺ πάντα οἶδας· σὺ γινώσκεις ὅτι φιλῶ σε. Λέγει αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· Βόσκει τὰ πρόβατά μου.

18 Ἀμὴν ἀμὴν λέγω σοι, ὅτε ἦς νεώτερος, ἐξώνυνες σεαυτὸν, καὶ περιεπάτεις ὅπου ἤθελες· ὅταν δὲ γηράσῃς, ἐκτενεῖς τὰς χεῖράς σου, καὶ ἄλλος σε ζώσει, καὶ οἶσει ὅπου οὐ θέλεις.

19 Τοῦτο δὲ εἶπε, σημαίνων ποίῳ θανάτῳ δοξάσει τὸν Θεόν. Καὶ τοῦτο εἰπὼν, λέγει αὐτῷ· Ἀκολουθε μοι.

20 Ἐπιστραφεὶς δὲ ὁ Πέτρος βλέπει τὸν μαθητὴν, ὃν ἠγάπα ὁ Ἰησοῦς, ἀκολουθούντα, ὃς καὶ ἀνέπεσεν ἐν τῷ δεῖπνῳ ἐπὶ τὸ στήθος αὐτοῦ, καὶ εἶπε· Κύριε, τίς ἐστιν ὁ παραδίδους σε;

21 Τοῦτον ἰδὼν ὁ Πέτρος λέγει τῷ Ἰησοῦ· Κύριε, οὗτος δὲ τί;

ἀπὸ τοῦς μαθητὰς νῦν τὸν ἐξετάσῃ, Σὺ ποῖος εἶσαι; ἠξεύροντες ὅτι εἶναι ὁ Κύριος.

13 Ἦλθε λοιπὸν ὁ Ἰησοῦς, καὶ ἐπῆρε τὸ ψωμίον, καὶ τοὺς τὸ ἔδωκε, καὶ τὸ ὄψάριον ὁμοίως.

14 Αὕτῃ ἦτον τότε τρίτη φορὰ, εἰς τὴν ὁποίαν ἐφανερώθη ὁ Ἰησοῦς εἰς τοὺς μαθητάς του, ἀφ' οὗτου ἀνέστη ἐκ νεκρῶν.

15 Ὅτε λοιπὸν ἐφαγκν, λέγει ὁ Ἰησοῦς εἰς τὸν Σίμονα Πέτρον· Ὡς Σίμων (νιὲ τοῦ) Ἰωάννα, ἀγαπᾷς με περισσότερον ἀπὸ τούτων; Λέγει εἰς αὐτόν· Ναί, Κύριε· σὺ ἠξεύρεις ὅτι ἀγαπῶ σε. Τὸν λέγει· Βόσκει τὰ ἀρνία μου.

16 Λέγει εἰς αὐτὸν πάλιν δεύτερον· Ὡς Σίμων (νιὲ τοῦ) Ἰωάννα, ἀγαπᾷς με; Τὸν λέγει· Ναί, Κύριε· σὺ ἠξεύρεις ὅτι ἀγαπῶ σε. Λέγει εἰς αὐτόν· Ποίμαινε τὰ πρόβατά μου.

17 Λέγει εἰς αὐτόν τὸ τρίτον· Ὡς Σίμων (νιὲ τοῦ) Ἰωάννα, φίλεις με; Ἐλυπήθη ὁ Πέτρος ὅτι τὸν εἶπε τὸ τρίτον, Φίλεις με; καὶ τὸν εἶπε· Κύριε, σὺ ἠξεύρεις ὅλα· σὺ γνωρίζεις ὅτι σὲ ἀγαπῶ. Λέγει εἰς αὐτόν ὁ Ἰησοῦς· Βόσκει τὰ πρόβατά μου.

18 Βέβαια βέβαια σὲ λέγω, ὅτε ἦσόν νεώτερος, ἐξώνεσο, καὶ περιεπάτεις ὅπου ἤθελες· ὅταν ὁμως γηράσῃς, θέλεις ἀπλώσει τὰς χεῖράς σου, καὶ ἄλλος θέλει σὲ ζώσει, καὶ θέλεις ὑπάγει ἐκεῖ ὅπου δὲν θέλεις.

19 Καὶ τοῦτο εἶπε, σημαίνων μὲ ποῖον θάνατον θέλει δοξάσει τὸν Θεόν. Καὶ ἀφ' οὗ εἶπε τοῦτο, λέγει εἰς αὐτόν· Ἀκολουθε με.

20 Καὶ γυρίζων ὁ Πέτρος βλέπει ὅτι ἠκολουθεῖ ὁ μαθητὴς τὸν ὁποῖον ἠγάπα ὁ Ἰησοῦς, ὁ ὁποῖος ἔπεσεν εἰς τὸ στήθος του εἰς τὸν δεῖπνον, καὶ εἶπε· Κύριε, ποῖος εἶναι ἐκεῖνος ὁ ὁποῖος σὲ παραδίδει;

21 Ὅτε εἶδεν ὁ Πέτρος τοῦτον, λέγει εἰς τὸν Ἰησοῦν· Κύριε, καὶ οὗτος τί (θέλει γίνεαι);

22 Λέγει αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· Ἐὰν αὐτὸν θέλω μένειν ἕως ἔρχομαι, τί πρὸς σε; σὺ ἀκολουθεῖ μοι.

23 Ἐξηλθεν οὖν ὁ λόγος οὗτος εἰς τοὺς ἀδελφοὺς, ὅτι ὁ μαθητὴς ἐκεῖνος οὐκ ἀποθνήσκει· καὶ οὐκ εἶπεν αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς ὅτι οὐκ ἀποθνήσκει· ἀλλ'· Ἐὰν αὐτὸν θέλω μένειν ἕως ἔρχομαι, τί πρὸς σε;

24 Οὗτός ἐστιν ὁ μαθητὴς ὁ μαρτυρῶν περὶ τούτων, καὶ γράψας ταῦτα· καὶ οἶδμεν ὅτι ἀληθὴς ἐστιν ἡ μαρτυρία αὐτοῦ.

25 Ἔστι δὲ καὶ ἄλλα πολλὰ ὅσα ἐποίησεν ὁ Ἰησοῦς, ἅτινα ἐὰν γράφηται καθ' ἓν, οὐδὲ αὐτὸν οἶμαι τὸν κόσμον χωρῆσαι τὰ γραφόμενα βιβλία. Ἀμήν.

22 Λέγει εἰς αὐτὸν ὁ Ἰησοῦς· Ἐὰν ἐγὼ θέλω νὰ μένη αὐτὸς ἕως οὗ νὰ ἔλθω, τί σε μέλει; σὺ ἀκολουθεῖ με.

23 Ἐβγήκε λοιπὸν ἔξω ὁ λόγος οὗτος εἰς τοὺς ἀδελφοὺς, ὅτι ὁ μαθητὴς ἐκεῖνος δὲν ἀποθνήσκει· δὲν τὸν εἶπεν ὁμοῦς ὁ Ἰησοῦς ὅτι δὲν ἀποθνήσκει· ἀλλά· Ἐὰν ἐγὼ θέλω νὰ μένη αὐτὸς ἕως οὗ νὰ ἔλθω, τί σε μέλει;

24 Οὗτος εἶναι ὁ μαθητὴς ὁ ὁποῖος μαρτυρεῖ διὰ ταῦτα, καὶ ὁ ὁποῖος ἔγραψε ταῦτα· καὶ ἤξευρομεν ὅτι ἀληθινὴ εἶναι ἡ μαρτυρία του.

25 Καὶ εἶναι καὶ ἄλλα πολλὰ ὅσα ἔκαμεν ὁ Ἰησοῦς, τὰ ὁποῖα ἐὰν γράφονται καθ' ἓν, λογιᾶν ὅτι οὐδὲ αὐτὸς ὁ κόσμος ἤθελε χωρῆσθαι τὰ βιβλία, τὰ ὁποῖα ἤθελαν γραφῆναι. Ἀμήν.

ΠΡΑΞΕΙΣ

ΤΩΝ ἈΓΙΩΝ Ἀποστόλων.

Κεφ. α'. Ι.

ΤΟΝ μὲν πρῶτον λόγον ἐποίησάμην περὶ πάντων, ὦ Θεοφίλε, ὃν ἤρξατο ὁ Ἰησοῦς ποιεῖν τε καὶ διδάσκειν,

2 Ἀρχὴ ἧς ἡμέρας ἐντειλάμενος τοῖς ἀποστόλοις διὰ Πνεύματος ἁγίου, οὓς ἐξελέξατο, ἀνελήφθη.

3 Οἷς καὶ παρέστησεν ἑαυτὸν ζῶντα μετὰ τὸ παθεῖν αὐτὸν, ἐν πολλοῖς τεκμηρίοις, δι' ἡμερῶν τεσσαράκοντα ὀπτανόμενος αὐτοῖς, καὶ λέγων τὰ περὶ τῆς βασιλείας τοῦ Θεοῦ.

4 Καὶ συναλιζόμενος παρήγγειλεν αὐτοῖς, ἀπὸ Ἱεροσολύμων μὴ χωρίζεσθαι, ἀλλὰ περιμένειν τὴν ἐπαγγελίαν τοῦ Πατρὸς, ἣν ἠκούσατέ μου·

5 Ὅτι Ἰωάννης μὲν ἐβάπτισεν ὑδατι, ὑμεῖς δὲ βαπτισθήσεσθε ἐν Πνεύματι ἁγίῳ, οὐ μετὰ πολλὰς ταύτας ἡμέρας.

6 Οἱ μὲν οὖν συνελθόντες, ἐπηρώτων αὐτὸν, λέγοντες· Κύριε, εἰ ἐν τῷ χρόνῳ τούτῳ ἀποκαθιστάνεις τὴν βασιλείαν τῷ Ἰσραὴλ;

7 Εἶπε δὲ πρὸς αὐτούς· Οὐχ ὑμῶν ἐστὶ γινῶαι χρόνους ἢ καιροὺς, οὓς ὁ Πατὴρ ἔθετο ἐν τῇ ἰδίᾳ ἐξουσίᾳ.

8 Ἀλλὰ λήψεσθε δύναμιν ἐπελθόντος τοῦ ἁγίου Πνεύματος ἐφ' ὑμᾶς· καὶ ἐσσεσθέ μοι μάρτυρες ἐν τῇ Ἱερουσαλὴμ καὶ ἐν πάσῃ τῇ Ἰουδαίᾳ καὶ Σαμαρείᾳ, καὶ ἕως ἐσχάτου τῆς γῆς.

9 Καὶ ταῦτα εἰπὼν, βλέπόντων αὐ-

Κεφ. α'. Ι.

Ἐγώ, ὦ Θεοφίλε, ἔγραψα τὸν πρῶτον λόγον διὰ ὅλα ἐκεῖνα, τὰ ὅποια ἤρχισεν ὁ Ἰησοῦς νὰ κάμῃ καὶ νὰ διδάσκῃ,

2 Ἔως τὴν ἡμέραν ἐκείνην εἰς τὴν ὁποίαν ἀνελήφθη, ἀφ' οὗ ἔδωκε προτάγας διὰ μέσου τοῦ ἁγίου Πνεύματος, εἰς τοὺς ἀποστόλους, τοὺς ὁποίους ἐδιόλεξεν.

3 Εἰς τοὺς ὁποίους καὶ παρέστησε τὸν ἑαυτὸν τοῦ ζωντανῶν ὕστερον ἀπὸ τὸ πάθος του, μετὰ πολλὰ σημεῖα, διὰ σαράντα ἡμέρας φαινόμενος εἰς αὐτούς, καὶ λέγων τὰ πράγματα τῆς βασιλείας τοῦ Θεοῦ.

4 Καὶ συναναστρέφόμενος μετὰ αὐτοὺς τοὺς παρήγγειλεν, ἀπὸ τὴν Ἱερουσαλὴμ νὰ μὴ χωρίζωσιν, ἀλλὰ νὰ προσμένωσιν τὴν ὑπόσχεσιν τοῦ Πατρὸς, τὴν ὁποίαν ἠκούσατε, ὅτι σὰς εἶπα·

5 Διότι ὁ Ἰωάννης ἐβάπτισεν μετὰ νερόν, σῖς ὁμῶς θέλετε βαπτισθῆ μετὰ Πνεύματος ἁγίου, ὕστερον ἀπὸ ὀλίγας ἡμέρας.

6 Οἱ ἀπόστολοι λοιπὸν συνήλθον, καὶ τὸν ἠρώτων, λέγοντες· Κύριε, ταχὺ εἰς τὸν χρόνον τούτον ἀποκαταστήσεις τὴν βασιλείαν εἰς τὸ γένος τοῦ Ἰσραὴλ;

7 Καὶ εἶπεν εἰς αὐτούς· Δὲν εἶναι ἰδικόν σας νὰ γνωρίζητε χρόνους ἢ καιροὺς, τοὺς ὁποίους ὁ Πατὴρ ἔθεσεν εἰς τὴν ἰδίαν του ἐξουσίαν.

8 Ἀλλὰ ὅταν ἔλθῃ τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον εἰς σὰς, θέλετε πάρεῖ δύναμιν ἀπ' αὐτοῦ· καὶ θέλετε εἰσεσθε μάρτυρές μου, καὶ εἰς τὴν Ἱερουσαλὴμ, καὶ εἰς ὅλην τὴν Ἰουδαίαν καὶ εἰς τὴν Σαμαρείαν, καὶ ἕως εἰς τὴν ἄκρην τῆς γῆς.

9 Καὶ ἀφ' οὗ εἶπε ταῦτα, ἐν ᾧ ἔβλεπον

τῶν, ἐπήρθη· καὶ νεφέλη ὑπέλαβεν αὐτὸν ἀπὸ τῶν ὀφθαλμῶν αὐτῶν.

10 Καὶ ὡς ἀτενίζοντες ἦσαν εἰς τὸν οὐρανόν, πορευομένου αὐτοῦ, καὶ ἰδοὺ, ἄνδρες δύο παρεϊτῆκισαν αὐτοῖς ἐν ἐσθῇτι λευκῇ·

11 Οἱ καὶ εἶπον· "Ἄνδρες Γαλιλαῖοι, τί ἐστήκατε ἐμβλέποντες εἰς τὸν οὐρανόν; οὗτος ὁ Ἰησοῦς ὁ ἀναληφθεὶς ἀφ' ὑμῶν εἰς τὸν οὐρανόν, οὕτως ἐλευσεται, ὃν τρόπον ἐθεάσασθε αὐτὸν πορευόμενον εἰς τὸν οὐρανόν.

12 Τότε ὑπέστρεψαν εἰς Ἱερουσαλὴμ ἀπὸ ὄρους τοῦ καλουμένου Ἐλαιῶνος, ὃ ἐστὶν ἐγγὺς Ἱερουσαλὴμ, σαββάτου ἔχον ὁδόν.

13 Καὶ ὅτε εἰσῆλθον, ἀνέβησαν εἰς τὸ ὑπερώϊον, οὗ ἦσαν καταμένοντες, ὃ, τε Πέτρος καὶ Ἰάκωβος, καὶ Ἰωάννης, καὶ Ἀνδρέας, Φίλιππος καὶ Θωμᾶς, Βαρθολομαῖος καὶ Ματθαῖος, Ἰάκωβος Ἀλφαίου καὶ Σίμων ὁ Ζηλωτῆς, καὶ Ἰούδας Ἰακώβου.

14 Οὗτοι πάντες ἦσαν προσκαρτεροῦντες ὁμοθυμαδὸν τῇ προσευχῇ καὶ τῇ δεήσει, σὺν γυναίξιν, καὶ Μαρίᾳ τῇ μητρὶ τοῦ Ἰησοῦ, καὶ σὺν τοῖς ἀδελφοῖς αὐτοῦ.

15 Καὶ ἐν ταῖς ἡμέραις ταύταις ἀναστὰς Πέτρος ἐν μέσῳ τῶν μαθητῶν, εἶπεν· (ἦν τε ὄχλος ὀνομάτων ἐπὶ τὸ αὐτὸ ὡς ἑκατὸν εἰκοσιν·)

16 "Ἄνδρες ἀδελφοί, ἔδει πληρωθῆναι τὴν γραφὴν ταύτην, ἣν προεῖπε τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον διὰ στόματος Δαβὶδ, περὶ Ἰούδα τοῦ γενομένου ὁδηγοῦ τοῖς συλλαβοῦσιν τὸν Ἰησοῦν·

17 "Ὅτι κατηρθμημένος ἦν σὺν ἡμῖν, καὶ ἔλαχε τὸν κλῆρον τῆς διακονίας ταύτης.

18 Οὗτος μὲν οὖν ἐκτήσατο χωρίον ἐκ τοῦ μισθοῦ τῆς ἀδικίας· καὶ πονηρὸς γενόμενος ἐλάκησε μέσος, καὶ ἐξ-

ἐκεῖνοι, ὑψώθη· καὶ ἐν σύννεφον τὸν ἐπῆρεν ἀπὸ τῶν ὀμμάτων τῶν.

10 Καὶ καθὼς ἐστέκοντο καὶ ἐβλεπον ἐπάνω εἰς τὸν οὐρανόν, ἐν ᾧ ἐπήγαινεν ἐκεῖνος, ἰδοὺ, δύο ἄνδρες καὶ ἐστάθησαν πλησίον εἰς αὐτοὺς μετὰ φορέματα λευκά·

11 Οἱ ὅποιοι καὶ εἶπαν· Ὡς ἄνδρες Γαλιλαῖοι, διὰ τί στέκεσθε βλέποντες εἰς τὸν οὐρανόν; οὗτος ὁ Ἰησοῦς ὁ ὅποιος ἀνελήφθη ἀπὸ σᾶς εἰς τὸν οὐρανόν, εἰς τὸν ἴδιον τρόπον θέλει ἔλθει πάλιν, καθὼς τὸν εἶδετε πηγαίνοντα εἰς τὸν οὐρανόν.

12 Τότε ἐγύρισαν εἰς τὴν Ἱερουσαλὴμ ἀπὸ τοῦ ὄρους λεγόμενον Ἐλαιῶν, τὸ ὅποιον εἶναι ἐγγὺς εἰς τὴν Ἱερουσαλὴμ, ἔχον διάστημα δρόμου σαββάτου.

13 Καὶ ὅτε ἐμβῆκαν, ἀνέβησαν εἰς τὸ ἀνώγειον, ὅπου ἐκάθοντο ὁ Πέτρος καὶ ὁ Ἰάκωβος, καὶ ὁ Ἰωάννης, καὶ ὁ Ἀνδρέας, ὁ Φίλιππος καὶ ὁ Θωμᾶς, ὁ Βαρθολομαῖος καὶ ὁ Ματθαῖος, ὁ Ἰάκωβος Ἀλφαίου καὶ ὁ Σίμων ὁ Ζηλωτῆς, καὶ ὁ Ἰούδας Ἰακώβου.

14 Οὗτοι ὅλοι προσεκάρτερον ὁμοψύχως εἰς τὴν προσευχὴν καὶ εἰς τὴν δεήσιν, ὁμοῦ μετὰ τὰς γυναῖκας, καὶ μετὰ τὴν Μαρίαν τὴν μητέρα τοῦ Ἰησοῦ, καὶ μετὰ τοὺς ἀδελφούς του.

15 Καὶ εἰς τὰς ἡμέρας ταύτας ἐσηκώθη ὁ Πέτρος εἰς τὴν μέσην τῶν μαθητῶν, καὶ εἶπε· (καὶ ἦτον πλῆθος εἰς τὸν αὐτὸν τόπον ὡς ἑκατὸν εἰκοσιν ὀνομάτων·)

16 Ὡς ἄνδρες ἀδελφοί, ἔκαμνε χοεῖα νὰ πληρωθῇ ἡ γραφὴ αὕτη, τὴν ὁποίαν προεῖπε τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον διὰ μέσου τοῦ στόματος τοῦ Δαβὶδ, διὰ τὸν Ἰούδα ὁ ὅποιος ἐγένετο ὁδηγὸς εἰς ἐκείνους οἱ ὅποιοι ἐπάσαν τὸν Ἰησοῦν·

17 Διότι ἦτον συνηριθμημένος μετὰ ἡμᾶς, καὶ ἐπῆρε τὸν λαχὸν τῆς ὑπηρεσίας ταύτης.

18 Οὗτος λοιπὸν ἀπέκτησεν ἐν χωράφιον ἀπὸ τὴν πληρωμὴν τῆς ἀδικίας· καὶ ἐπέσεν ἐμπρομυτα, καὶ ἐσ-

εχύθη πάντα τὰ σπλάγχνα αὐτοῦ·

19 Καὶ γνωστὸν ἐγένετο πᾶσι τοῖς κατοικοῦσιν Ἱερουσαλὴμ, ὥστε κληθῆναι τὸ χωρίον ἐκεῖνο τῇ ἰδίᾳ διαλέκτῳ αὐτῶν, Ἀκελδαμά, τούτεστι, χωρίον αἵματος.

20 Γέγονται γὰρ ἐν βίβλῳ Ψαλμῶν· Γενηθήτω ἡ ἐπαυλις αὐτοῦ ἔρημος, καὶ μὴ ἔστω ὁ κατοικῶν ἐν αὐτῷ. καί· Τὴν ἐπισκοπὴν αὐτοῦ λάβοι ἕτερος.

21 Δεῖ οὖν τῶν συνελθόντων ἡμῖν ἀνδρῶν ἐν παντὶ χρόνῳ, ἐν ᾧ εἰσῆλθε καὶ ἐξῆλθεν ἐφ' ἡμᾶς ὁ Κύριος Ἰησοῦς,

22 Ἀρξάμενος ἀπὸ τοῦ βαπτίσματος Ἰωάννου ἕως τῆς ἡμέρας ἧς ἀνελήφθη ἀφ' ἡμῶν, μάρτυρα τῆς ἀναστάσεως αὐτοῦ γενέσθαι σὺν ἡμῖν ἕνα τούτων.

23 Καὶ ἔστησαν δύο, Ἰωσήφ τὸν καλούμενον Βαρσαβᾶν, ὃς ἐπεκλήθη Ἰούστος, καὶ Ματθίαν.

24 Καὶ προσευξάμενοι εἶπον· Σὺ, Κύριε, καρδιογνώστα πάντων, ἀνάδειξον ἐκ τούτων τῶν δύο ἕνα ὃν ἐξελέξω,

25 Λαβεῖν τὸν κλῆρον τῆς διακονίας ταύτης καὶ ἀποστολῆς, ἐξ ἧς παρέβη Ἰούδας, πορευθῆναι εἰς τὸν τόπον τὸν ἴδιον.

26 Καὶ ἐδόξαν κλήρους αὐτῶν καὶ ἔπεσεν ὁ κλῆρος ἐπὶ Ματθίαν, καὶ συγκατεψηφίσθη μετὰ τῶν ἐνδεκα ἀποστόλων.

Κεφ. β'. II.

ΚΑΙ ἐν τῷ συμπληροῦσθαι τὴν ἡμέραν τῆς Πεντηκοστῆς, ἦσαν ἅπαντες ὁμοθυμαδὸν ἐπὶ τὸ αὐτό.

2 Καὶ ἐγένετο ἄφνω ἐκ τοῦ οὐρανοῦ ἤχος ὥσπερ φερομένης πνοῆς βιαίας, καὶ ἐπλήρωσεν ὅλον τὸν οἶκον οὗ ἦσαν καθήμενοι.

κασεν εἰς τὴν μέσσην, καὶ ἐχύθησαν ἔξω ὅλα τὰ ἐντόσθιά του·

19 Καὶ τοῦτο ἐγνωρίσθη εἰς ὅλους οἱ ὅποιοι κατοικοῦσιν εἰς τὴν Ἱερουσαλὴμ, ὥστε καὶ ἐκαλέσθη τὸ χωράφιον ἐκεῖνο εἰς τὴν γλῶσσαν τὴν ἰδικήν των, Ἀκελδαμά, τὸ ὅποιον θέλει νὰ εἴπῃ, χωράφιον αἵματος.

20 Διότι εἶναι γραμμένον εἰς τὸ βιβλίον τῶν Ψαλμῶν· Ἄς γίνῃ ἡ κατοικία του ἔρημος, καὶ ἄς μὴν ἦναι καὶ εἰς τὴν κατοικίαν αὐτῆν. καὶ· Τὸ ἀξίωμα του ἄς πάρῃ ἄλλος.

21 Κάμνει χρεῖα λοιπὸν ἀπὸ ἐκείνων τοὺς ἀνδρας οἱ ὅποιοι συναγεστρέφοντο μετὰ ἡμᾶς εἰς ὅλον τὸν καιρὸν, κατὰ τὸν ὅποιον ἐμβῆκε καὶ ἐβγήκεν εἰς ἡμᾶς ὁ Κύριος ὁ Ἰησοῦς,

22 Ἀρχίζων ἀπὸ τοῦ βαπτίσματος τοῦ Ἰωάννου ἕως τῆς ἡμέρας εἰς τὴν ὅποιαν ἀνελήφθη ἀπὸ ἡμᾶς, εἰς ἀπὸ τούτους ὁμοῦ μετὰ ἡμᾶς νὰ γίνῃ μάρτυς τῆς ἀναστάσεώς του.

23 Καὶ ἐβάλαν δύο, τὸν Ἰωσήφ, ὁ ὅποιος ἐκαλεῖτο Βαρσαβᾶς, ὁ ὅποιος καὶ ὀνομάζετο Ἰούστος, καὶ τὸν Ματθίαν.

24 Καὶ προσευχόμενοι εἶπαν· Σὺ, ὦ Κύριε, ὁ ὅποιος γνωρίζεις τὰς καρδίας ὅλων, φανέρωσε ἐκείνον τὸν ὅποιον ἐδιόλεξας ἀπο τούτους τοὺς δύο,

25 Διὰ νὰ πάρῃ τὸν λαχὸν τῆς ὑπηρεσίας ταύτης καὶ τῆς ἀποστολῆς, ἀπὸ τὴν ὅποιαν παρέβη ὁ Ἰούδας, διὰ νὰ ὑπάγῃ εἰς τὸν τόπον τοῦ ἰδίου.

26 Καὶ ἔρριψαν λαχνούς, καὶ ἔπεσεν ὁ λαχνὸς εἰς τὸν Ματθίαν, καὶ συνηριθμήθη ὁμοῦ μετὰ τοὺς ἐνδεκα ἀποστόλους.

Κεφ. β'. II.

ΚΑΙ ἀφ' οὗ ἤλθεν ἡ ἡμέρα τῆς Πεντηκοστῆς, ἦσαν ὅλοι μαζωμένοι ὁμοψύχως εἰς ἕνα τόπον.

2 Καὶ παρεῖθες ἔγινε μία βοή ἀπὸ τὸν οὐρανὸν καθὼς ἂν ἤρχετο φυσηματία δυνατή, καὶ ἐγέμισεν ὅλον τὸν οἶκον ὅπου ἐκάθοντο.

3 Καὶ ὤφθησαν αὐτοῖς διαμερίζο-
μεναι γλώσσαι ὥσπερ πυρὸς, ἐκάθισέ
τε ἐφ' ἓνα ἕκαστον αὐτῶν·

4 Καὶ ἐπλήσθησαν ἅπαντες Πνεύ-
ματος ἁγίου, καὶ ἤρξαντο λαλεῖν
ἐτέραις γλώσσαις, καθὼς τὸ Πνεῦμα
ἐδίδου αὐτοῖς ἀποφθέγγεσθαι.

5 Ἦσαν δὲ ἐν Ἱερουσαλὴμ κατ-
οικοῦντες Ἰουδαῖοι, ἄνδρες εὐλαβεῖς,
ἀπὸ παντὸς ἔθνους τῶν ὑπὸ τὸν
οὐρανόν.

6 Γενομένης δὲ τῆς φωνῆς ταύτης,
συνῆλθε τὸ πλῆθος, καὶ συνεχύθη·
ὅτι ἤκουον εἰς ἕκαστος τῇ ἰδίᾳ δια-
λέκτῳ λαλούντων αὐτῶν.

7 Ἐξίσταντο δὲ πάντες καὶ θαύμα-
μαζον, λέγοντες πρὸς ἀλλήλους·
Οὐκ ἰδοὺ πάντες οὗτοί εἰσιν οἱ λα-
λοῦντες Γαλιλαῖοι;

8 Καὶ πῶς ἡμεῖς ἀκούομεν ἕκαστος
τῇ ἰδίᾳ διαλέκτῳ ἡμῶν, ἐν ᾗ ἐγεννή-
θημεν;

9 Πάρθοι καὶ Μηδοὶ καὶ Ἑλαμίται,
καὶ οἱ κατοικοῦντες τὴν Μεσοποτα-
μίαν, Ἰουδαίαν τε καὶ Καππαδοκίαν,
Πόντον καὶ τὴν Ἀσίαν,

10 Φρυγίαν τε καὶ Παμφυλίαν,
Αἴγυπτον, καὶ τὰ μέρη τῆς Λιβύης
τῆς κατὰ Κυρήνην, καὶ οἱ ἐπιδημοῦν-
τες Ῥωμαῖοι, Ἰουδαῖοί τε καὶ προσή-
λυτοι,

11 Κρήτες καὶ Ἀραβες, ἀκούομεν
λαλούντων αὐτῶν ταῖς ἡμετέραις
γλώσσαις τὰ μεγαλεῖα τοῦ Θεοῦ;

12 Ἐξίσταντο δὲ πάντες καὶ δι-
ηπόρουν, ἄλλος πρὸς ἄλλον λέγοντες·
Τί ἂν θέλοι τοῦτο εἶναι;

13 Ἄλλοι δὲ χλευάζοντες ἔλεγον·
Ὅτι γλευκούς μεμεστωμένοι εἰσὶ.

14 Σταθεὶς δὲ Πέτρος σὺν τοῖς ἑν-
δεκα, ἐπῆρε τὴν φωνὴν αὐτοῦ, καὶ
ἀπεφθέγγετο αὐτοῖς· Ἄνδρες Ἰου-
δαῖοι, καὶ οἱ κατοικοῦντες Ἱερουσα-
λὴμ ἅπαντες, τοῦτο ὑμῖν γνωστὸν
ἔστω, καὶ ἐνωτίσασθε τὰ ῥήματά
μου.

3 Καὶ τοὺς ἐφάνησαν γλώσσαι
διαμοιραζομέναι ὥσαν ἀπὸ φωτίαν,
καὶ ἐκάθισεν ἐπάνω εἰς καθένα ἀπ'
αὐτοῦς·

4 Καὶ ἐγέμισαν ὅλοι ἀπὸ Πνεύμα
ἁγίου, καὶ ἤρχισαν νὰ λαλῶσι ξένας
γλώσσας, καθὼς τὸ Πνεῦμα τοὺς
ἐδίδε νὰ λαλῶσι.

5 Καὶ ἐκατοίκουν εἰς τὴν Ἱερουσα-
λὴμ Ἰουδαῖοι, ἄνδρες εὐλαβεῖς, ἀπὸ
κάθε ἔθνους τὸ ὁποῖον εἶναι ὑποκάτω
εἰς τὸν οὐρανόν.

6 Καὶ ἀφ' οὗ ἔγινεν ἡ φωνὴ ἐκείνη,
ἐμαζώχθη τὸ πλῆθος, καὶ ἐσυχύσθη·
διότι ἤκουον ὅτι καθεὶς ὅτι ἐσυντυχαῖνον
αὐτοὶ τὴν ἰδικὴν τοῦ γλώσσαν.

7 Καὶ ἐτρομάζον ὅλοι καὶ θαύμα-
ζον, καὶ ἔλεγον ὁ εἰς εἰς τὸν ἄλλον·
Δὲν εἶναι ὅλοι οὗτοι οἱ ὁποῖοι συντυ-
χαίονσι, Γαλιλαῖοι;

8 Καὶ πῶς ἡμεῖς τοὺς ἀκούομεν ὁ
καθεὶς μὲ τὴν ἰδικὴν μας γλώσσαν,
εἰς τὴν ὁποίαν ἐγεννήθημεν;

9 Πάρθοι καὶ Μηδοὶ καὶ Ἑλαμίται,
καὶ ὅσοι κατοικοῦσι τὴν Μεσοποτα-
μίαν, τὴν Ἰουδαίαν καὶ τὴν Καππα-
δοκίαν, τὸν Πόντον καὶ τὴν Ἀσίαν,

10 Τὴν Φρυγίαν καὶ Παμφυλίαν,
τὴν Αἴγυπτον, καὶ τὰ μέρη τῆς Λι-
βύης, ἡ ὁποία εἶναι πρὸς τὴν Κυρήνην,
καὶ οἱ Ῥωμαῖοι οἱ ξένοι, Ἰουδαῖοί τε
καὶ προσήλυτοι,

11 Κρητικοὶ καὶ Ἀραβες, ἀκούο-
μεν αὐτοὺς, ὅτι λέγουσιν μὲ τὰς γλώσ-
σας τὰς ἰδικὰς μας τὰ μεγαλεῖα τοῦ
Θεοῦ;

12 Καὶ ὅλοι θαύμαζον περισσὰ
καὶ ἠπόρουν, λέγοντες ὁ εἰς εἰς τὸν
ἄλλον· Τί θέλει νὰ ᾔηται τοῦτο;

13 Καὶ ἄλλοι ἐμπαίζοντες ἔλεγον·
Ὅτι εἶναι μεστωμένοι νεόκραστον.

14 Καὶ ὁ Πέτρος ἐστάθη ὁμοῦ μὲ
τοὺς ἑνδεκα, καὶ ἐσῆκωσε τὴν φωνὴν
του, καὶ τοὺς εἶπεν· Ὡς ἄνδρες Ἰου-
δαῖοι, καὶ σεῖς ὅλοι ὅσοι κατοικεῖτε
τὴν Ἱερουσαλὴμ, ὡς ᾔηται γνώριμον
τοῦτο εἰς σᾶς, καὶ ἀκούσκατε τὰ λό-
γιά μου.

15 Οὐ γὰρ, ὡς ὑμεῖς ὑπολαμβά-
νετε, οὗτοι μεθύουσιν· ἐστὶ γὰρ ὥρα
τρίτη τῆς ἡμέρας·

16 Ἄλλὰ τοῦτο ἐστὶ τὸ εἰρημένον
διὰ τοῦ προφήτου Ἰωήλ·

17 Καὶ ἔσται ἐν ταῖς ἐσχάταις
ἡμέραις, λέγει ὁ Θεός, ἐκχεῶ ἀπὸ
τοῦ Πνεύματός μου ἐπὶ πᾶσαν σάρκα·
καὶ προφητεῦσουσιν οἱ υἱοὶ ὑμῶν καὶ
αἱ θυγατέρες ὑμῶν, καὶ οἱ νεανίσκοι
ὑμῶν ὁράσεις ὄψονται, καὶ οἱ πρεσ-
βυτεροὶ ὑμῶν ἐνύπνια ἐνυπνιασθή-
σονται·

18 Καὶ γε ἐπὶ τοὺς δούλους μου
καὶ ἐπὶ τὰς δούλας μου ἐν ταῖς ἡμέ-
ραις ἐκείναις ἐκχεῶ ἀπὸ τοῦ Πνεύ-
ματός μου, καὶ προφητεῦσουσι.

19 Καὶ δώσω τέρατα ἐν τῷ οὐρα-
νῷ ἄνω, καὶ σημεῖα ἐπὶ τῆς γῆς
κάτω, αἶμα καὶ πῦρ καὶ ἀτμίδα
καπνῶ·

20 Ὁ ἥλιος μεταστραφήσεται εἰς
σκότος, καὶ ἡ σελήνη εἰς αἶμα, πρὶν
ἢ ἔλθεῖν τὴν ἡμέραν Κυρίου τὴν με-
γάλην καὶ ἐπιφανῆ·

21 Καὶ ἔσται, πᾶς ὃς ἂν ἐπικαλέ-
σῃται τὸ ὄνομα Κυρίου, σωθήσεται.

22 Ἄνδρες Ἰσραηλῖται, ἀκούσατε
τοὺς λόγους τούτους· Ἰησοῦν τὸν
Ναζωραῖον, ἄνδρα ἀπὸ τοῦ Θεοῦ
ἀποδεδειγμένον εἰς ὑμᾶς δυνάμει
καὶ τέρασι καὶ σημείοις, οἷς ἐποίησε
δι' αὐτοῦ ὁ Θεὸς ἐν μέσῳ ὑμῶν, καθὼς
καὶ αὐτοὶ οἰδατε,

23 Τοῦτον τῇ ὀρισμένῃ βουλῇ καὶ
προγνώσει τοῦ Θεοῦ ἑκδοτὸν λαβόν-
τες, διὰ χειρῶν ἀνόμων προσπῆξαντες
ἀνείλετε.

24 Ὁν ὁ Θεὸς ἀνέστησε, λύσας
τὰς ῥυτίδας τοῦ θανάτου, καθότι οὐκ
ἦν δυνατόν κρατεῖσθαι αὐτὸν ὑπ' αὐ-
τοῦ.

25 Δαβὶδ γὰρ λέγει εἰς αὐτόν·
Προσώμην τὸν Κύριον ἐνώπιόν μου

15 Διότι οὗτοι δὲν μεθύουσιν, καθὼς
σεῖς λογιάζεστε· διότι ἀκόμη τρίτη
ὥρα εἶναι τῆς ἡμέρας·

16 Ἀλλὰ τοῦτο εἶναι ἐκεῖνο τὸ
ὅποιον ἐλαλήθη διὰ μέσου τοῦ προ-
φήτου Ἰωήλ·

17 Καὶ εἰς τὰς ὑστερινὰς ἡμέρας,
λέγει ὁ Θεός, θέλω χυσεῖ ἀπὸ τὸ
Πνεῦμά μου εἰς πᾶσαν σάρκα· καὶ
θέλουσι προφητεῦσαι οἱ υἱοὶ σας καὶ
αἱ θυγατέρες σας, καὶ οἱ νεανίσκοι
σας θέλουσιν ἰδεῖ ὁράσεις, καὶ οἱ γε-
ροντότεροί σας θέλουσιν ἐνυπνιασθῆ
ἐνύπνια·

18 Καὶ θέλω χυσεῖ ἀπὸ τὸ Πνεῦμά
μου εἰς τὰς ἡμέρας ἐκείνας εἰς τοὺς
δούλους μου καὶ εἰς τὰς δούλας μου,
καὶ θέλουσι προφητεῦσαι.

19 Καὶ θέλω δώσω τέρατα ἐπάνω
εἰς τὸν οὐρανόν, καὶ σημεῖα κάτω εἰς
τὴν γῆν, αἶμα καὶ φωτιά καὶ ἀτμίδα
καπνῶ·

20 Ὁ ἥλιος θέλει γυρίσει εἰς σκό-
τος, καὶ τὸ φεγγάρι εἰς αἶμα, πρὸ
τοῦ νὰ ἔλθῃ ἡ ἡμέρα Κυρίου ἡ μεγά-
λη καὶ λαμπρά·

21 Καὶ θέλει εἶναι, ὅποιοι ἐπικα-
λεσθῇ τὸ ὄνομα Κυρίου, θέλει σωθῇ.

22 Ὡς ἄνδρες Ἰσραηλῖται, ἀκούσατε
ταῦτα τὰ λόγια· τὸν Ἰησοῦν τὸν
Ναζωραῖον, ἄνδρα φανερωμένον εἰς
σας ἀπὸ τὸν Θεόν με δυνάμεις καὶ
με τέρατα καὶ με σημεία, τὰ ὅποια ὁ
Θεὸς ἔκαμε διὰ μέσου αὐτοῦ ἀνά-
μεσα εἰς σὰς, καθὼς ἤξεύρετε καὶ
σεῖς,

23 Τοῦτον δεδομένον με τὴν ὀρι-
σμένην βουλήν καὶ με τὴν πρόγνωσιν
τοῦ Θεοῦ πιάνοντες σεῖς, καὶ διὰ μέ-
σου ἀνόμων χειρῶν σταυρώσαντες
τὸν ἐσκοτώσατε.

24 Τὸν ὅποιον ὁ Θεὸς ἀνέστησε,
λύων τοὺς πόρους τοῦ θανάτου, καθ-
ότι δὲν ἦτον δυνατόν νὰ τὸν κρατῇ
ὁ θάνατος.

25 Διότι καὶ ὁ Δαβὶδ λέγει δι' αὐ-
τόν· Προέβλεπον τὸν Κύριον πάντοτε

διὰ παντός· ὅτι ἐκ δεξιῶν μου ἐστίν, ἵνα μὴ σαλευθῶ.

26 Διὰ τοῦτο εὐφράνθη ἡ καρδία μου, καὶ ἡγαλλιάσατο ἡ γλῶσσά μου· ἔτι δὲ καὶ ἡ σὰρξ μου κατασκηνώσει ἐπ' ἐλπίδι·

27 Ὅτι οὐκ ἐγκαταλείψεις τὴν ψυχὴν μου εἰς ἄδου, οὐδὲ δώσεις τὸν ὅσιόν σου ἰδεῖν διαφθοράν.

28 Ἐγνώρισάς μοι ὁδοὺς ζωῆς· πληρώσεις με εὐφροσύνης μετὰ τοῦ προσώπου σου.

29 Ἄνδρες ἀδελφοί, ἐξὸν εἰπεῖν μετὰ παρήσias πρὸς ὑμᾶς περὶ τοῦ πατριάρχου Δαβὶδ, ὅτι καὶ ἐτελεύτησε καὶ ἐτάφη, καὶ τὸ μνήμα αὐτοῦ ἐστὶν ἐν ἡμῖν ἄχρι τῆς ἡμέρας ταύτης.

30 Προφῆτης οὖν ὑπάρχων, καὶ εἰδὼς ὅτι ὅρκω ὤμωσεν αὐτῷ ὁ Θεός, ἐκ καρπὸν τῆς σφύρας αὐτοῦ το κατὰ σάρκα ἀναστήσειν τὸν Χριστὸν, καθίσαι ἐπὶ τοῦ θρόνου αὐτοῦ·

31 Προϊδὼν ἐλάλησε περὶ τῆς ἀναστάσεως τοῦ Χριστοῦ, ὅτι οὐ κατελείφθη ἡ ψυχὴ αὐτοῦ εἰς ἄδου, οὐδὲ ἡ σὰρξ αὐτοῦ εἶδε διαφθοράν.

32 Τοῦτον τὸν Ἰησοῦν ἀνέστησεν ὁ Θεός, οὐ πάντες ἡμεῖς ἐσμεν μάρτυρες.

33 Τῇ δεξιᾷ οὖν τοῦ Θεοῦ ὑψωθείς, τὴν τε ἐπαγγελίαν τοῦ ἁγίου Πνεύματος λαβὼν παρὰ τοῦ Πατρὸς, ἐξέχεε τοῦτο ὃ νῦν ὑμεῖς βλέπετε καὶ ἀκούετε.

34 Οὐ γὰρ Δαβὶδ ἀνέβη εἰς τοὺς οὐρανοὺς· λέγει δὲ αὐτός· Εἶπεν ὁ Κύριος τῷ Κυρίῳ μου, Κάθου ἐκ δεξιῶν μου,

35 Ἔως ἂν θῶ τοὺς ἐχθρούς σου ὑποπόδιον τῶν ποδῶν σου.

36 Ἀσφαλῶς οὖν γινωσκέτω πᾶς οἶκος Ἰσραὴλ, ὅτι Κύριον καὶ Χριστὸν αὐτὸν ὁ Θεὸς ἐποίησε, τοῦτον τὸν Ἰησοῦν ὃν ὑμεῖς ἐσταυρώσατε.

ἐμπροσθέν μου· ὅτι εἶναι ἀπὸ τὰ δεξιὰ μου, διὰ τὴν μὴ σαλευθῶ.

26 Διὰ τοῦτο ἡ καρδία μου εὐφράνθη, καὶ ἡ γλῶσσά μου ἡγαλλιάσθη· καὶ ἀκόμη καὶ τὸ σῶμά μου θέλει κατοικήσει με ἐλπίδα·

27 Διότι δὲν θέλεις ἀφήσει τὴν ψυχὴν μου εἰς τὸν ἄδην, οὐδὲ θέλεις δώσει τὸν ὅσιόν σου νὰ ἰδῇ διαφθοράν.

28 Ἐκαμές με νὰ γνωρίσω τοὺς δρόμους τῆς ζωῆς· θέλεις με γεμίσει ἀπὸ χαρὴν διὰ μέσου τοῦ προσώπου σου.

29 Ἄνδρες ἀδελφοί, ἡμποροῦμεν νὰ εἰπῶμεν μετὰ παρήσias εἰς σᾶς διὰ τὸν πατριάρχην Δαβὶδ, ὅτι καὶ ἀπέθανε καὶ ἐτάφη, καὶ τὸ μνήμα του εἶναι εἰς ἡμᾶς ἕως εἰς τὴν ἡμέραν ταύτην.

30 Ὡν λοιπὸν προφῆτης, καὶ ἡξεύρων ὅτι ὁ Θεὸς ὤμωσεν εἰς αὐτὸν με ὅρκον, ἀπὸ τὸν καρπὸν τῆς μέσης του τὸ νὰ ἀναστήσῃ τὸν Χριστὸν κατὰ σάρκα, καὶ νὰ τὸν καθίσῃ εἰς τὸν θρόνον του·

31 Προγνωρίσας ἐλάλησε διὰ τὴν ἀνάστασιν τοῦ Χριστοῦ, ὅτι δὲν ἀπέμεινεν ἡ ψυχὴ του εἰς τὸν ἄδην, οὐδὲ τὸ σῶμά του εἶδε διαφθοράν.

32 Τοῦτον τὸν Ἰησοῦν ἀνέστησεν ὁ Θεός, τοῦ ὑποίου ὅλοι ἡμεῖς εἴμεθα μάρτυρες.

33 Ἐκεῖνος λοιπὸν, ἐπειδὴ ὑψώθη με τὴν δεξιὰν τοῦ Θεοῦ, καὶ ἐπῆρεν ἀπὸ τὸν Πατέρα τὴν ὑπόσχεσιν τοῦ ἁγίου Πνεύματος, ἐξέχεε τοῦτο τὸ ὁποῖον βλέπετε καὶ ἀκούετε σὺς τώρα.

34 Διότι ὁ Δαβὶδ δὲν ἀνέβη εἰς τοὺς οὐρανοὺς· ἀλλ' αὐτὸς λέγει· Εἶπεν ὁ Κύριος εἰς τὸν Κύριόν μου, Κάθου ἐκ δεξιῶν μου,

35 Ἔως οὗ νὰ βάλῃ τοὺς ἐχθρούς σου ὑποπάτημα εἰς τὰ ποδάρια σου.

36 Ἄς γνωρίξῃ λοιπὸν ὅλος ὁ οἶκος τοῦ Ἰσραὴλ με ἀσφαλῆειαν, ὅτι τοῦτον τὸν Ἰησοῦν τὸν ὁποῖον σὺς ἐσταυρώσατε, ὁ Θεὸς τὸν ἔκαμε Κύριον καὶ Χριστόν.

37 Ἀκούσαντες δὲ κατενύγησαν τῇ καρδίᾳ, εἰπὼν τε πρὸς τὸν Πέτρον καὶ τοὺς λοιποὺς ἀποστόλους· Τί ποιήσωμεν, ἄνδρες ἀδελφοί;

38 Πέτρος δὲ ἔφη πρὸς αὐτούς· Μετανοήσατε, καὶ βαπτισθήτω ἕκαστος ὑμῶν ἐπὶ τῷ ὀνόματι Ἰησοῦ Χριστοῦ, εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν· καὶ λήψετε τὴν δωρεάν τοῦ ἁγίου Πνεύματος·

39 Ὑμῖν γὰρ ἐστὶν ἡ ἐπαγγελία καὶ τοῖς τέκνοις ὑμῶν, καὶ πᾶσι τοῖς εἰς μακράν, ὅσους ἂν προσκαλέσῃται Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν.

40 Ἐτέροις τε λόγοις πλείοσι διεμαρτύρετο καὶ παρεκάλει, λέγων· Σώθητε ἀπὸ τῆς γενεᾶς τῆς σκολιᾶς ταύτης.

41 Οἱ μὲν οὖν ἀσμένως ἀποδεξαμένοι τὸν λόγον αὐτοῦ, ἐβαπτίσθησαν· καὶ προσετέθησαν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ψυχὰί ὡσεὶ τρισχίλια.

42 Ἦσαν δὲ προσκαρτεροῦντες τῇ διδαχῇ τῶν ἀποστόλων, καὶ τῇ κοινωνίᾳ, καὶ τῇ κλάσει τοῦ ἄρτου, καὶ ταῖς προσευχαῖς.

43 Ἐγένετο δὲ πάσῃ ψυχῇ φόβος· πολλὰ τε τέρατα καὶ σημεῖα διὰ τῶν ἀποστόλων ἐγίνετο.

44 Πάντες δὲ οἱ πιστεύοντες ἦσαν ἐπὶ τὸ αὐτὸ, καὶ εἶχον ἅπαντα κοινά·

45 Καὶ τὰ κτήματα καὶ τὰς ὑπάρξεις ἐπίπρασκον, καὶ διεμέριζον αὐτὰ πᾶσι, καθὼς ἂν τις χρειαν εἶχε·

46 Καθ' ἡμέραν τε προσκαρτεροῦντες ὁμοθυμαδὸν ἐν τῷ ἱερῷ, κλῶντές τε κατ' οἶκον ἄρτον, μετελάμβανον τροφῆς ἐν ἁγαλλιάσει καὶ ἀφελότητι καρδίας,

47 Αἰνοῦντες τὸν Θεόν, καὶ ἔχοντες χάριν πρὸς ὅλον τὸν λαόν. Ὁ δὲ Κύριος προσετίθει τοὺς σειζομένους καθ' ἡμέραν τῇ ἐκκλησίᾳ.

37 Καὶ ὅτε τὸ ἤκουσαν κατενύχθη ἡ καρδία των, καὶ εἶπαν εἰς τὸν Πέτρον καὶ τοὺς λοιποὺς ἀποστόλους· Τί νὰ κάμωμεν, ὦ ἄνδρες ἀδελφοί;

38 Καὶ ὁ Πέτρος τοὺς εἶπε· Μετανοήσατε, καὶ ἄς βαπτισθῇ καθεὶς ἀπὸ σᾶς εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ, εἰς συγχώρησιν ἁμαρτιῶν· καὶ θέλετε λάβει τὴν δωρεάν τοῦ ἁγίου Πνεύματος·

39 Διότι εἰς σᾶς εἶναι ἡ ὑπόσχεσις καὶ εἰς τὰ παιδία σας, καὶ εἰς ὅλους τοὺς μακρινούς, ὅσους ἂν προσκαλέσῃ Κύριος ὁ Θεὸς μας.

40 Καὶ μὲ ἄλλα λόγια περισσύτερα ἐμαρτύρει, καὶ τοὺς παρεκίνει, λέγων· Φυλαχθῆτε ἀπὸ τῆς γενεᾶς ταυτῆς τὴν διεστραμμένην.

41 Καὶ ἐκεῖνοι ὅσοι ἐδέχθησαν τὸν λόγον του μετὰ χαρᾶς, ἐβαπτίσθησαν· καὶ τὴν ἡμέραν ἐκείνην προσετέθησαν εἰς τὴν ἐκκλησίαν ὡς τρεῖς χιλιάδες ψυχαί.

42 Καὶ προσεκάρτερον εἰς τὴν διδασχὴν τῶν ἀποστόλων, καὶ εἰς τὴν κοινωνίαν, καὶ εἰς τὸ κόψιμον τοῦ ψωμίου, καὶ εἰς τὰς προσευχάς.

43 Καὶ κάθε ψυχὴ ἐφοβεῖτο· καὶ πολλὰ τέρατα καὶ σημεῖα ἐγίνοντο διὰ μέσου τῶν ἀποστόλων.

44 Καὶ ὅλοι ὅσοι ἐπίστευον ἦσαν εἰς ἓνα τόπον, καὶ εἶχον ὅλα κοινά·

45 Καὶ τὰ κτήματα καὶ τὰ ὑπάρχοντά των ἐπώλουν, καὶ τὰ ἐμοίραζον εἰς ὅλους, ὅ,τι καὶ ἂν ἤθελε χρειασθῇ καθεὶς·

46 Καὶ πᾶσαν ἡμέραν προσεκάρτερον εἰς τὸ ἱερὸν ὁμοψύχως, καὶ κοπτοντες ψωμίον ἀπὸ οἴκου εἰς οἶκον, μετελάμβανον τροφὴν μὲ χάριν καὶ μὲ ἀπλὴν καρδίαν,

47 Ὑμνοῦντες τὸν Θεόν, καὶ ἔχοντες παρρησίαν καὶ χάριν εἰς ὅλον τὸν λαόν. Καὶ ὁ Κύριος προσετίθει πᾶσαν ἡμέραν εἰς τὴν ἐκκλησίαν ἐκείνους οἱ ὁποῖοι ἐμελλον νὰ σωθῶσι.

Κεφ. γ'. ΙΙΙ.

ἘΠΙ τὸ αὐτὸ δὲ Πέτρος καὶ Ἰωάννης ἀνέβαινον εἰς τὸ ἱερὸν ἐπὶ τὴν ὥραν τῆς προσευχῆς, τὴν ἑννάτην.

2 Καὶ τῖς ἀνὴρ χωλὸς ἐκ κοιλίας μητρὸς αὐτοῦ ὑπαρχων, ἐβαστάζετο· ὃν ἐτίθουν καθ' ἡμέραν πρὸς τὴν θύραν τοῦ ἱεροῦ τὴν λεγομένην Ὠραίαν, τοῦ αἰτεῖν ἐλεημοσύνην παρὰ τῶν εἰσπορευομένων εἰς τὸ ἱερὸν·

3 Ὃς ἰδὼν Πέτρον καὶ Ἰωάννην μέλλοντας εἰσελθεῖν εἰς τὸ ἱερὸν, ἠρώτα ἐλεημοσύνην λαβεῖν.

4 Ἀτενίσας δὲ Πέτρος εἰς αὐτὸν σὺν τῷ Ἰωάννῃ, εἶπε· Βλέπον εἰς ἡμᾶς.

5 Ὁ δὲ ἐπεῖχεν αὐτοῖς, προσδοκῶν τι παρ' αὐτῶν λαβεῖν.

6 Εἶπε δὲ Πέτρος· Ἀργύριον καὶ χρυσίον οὐχ ὑπάρχει μοι· ὃ δὲ ἔχω, τοῦτό σοι δίδωμι· Ἐν τῷ ὀνόματι Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Ναζωραίου ἐγείραι καὶ περιπάτει.

7 Καὶ πιᾶσας αὐτὸν τῆς δεξιᾶς χειρὸς ἤγειρε· παραχρῆμα δὲ ἑστερεώθησαν αὐτοῦ αἱ βάσεις καὶ τὰ σφυρά·

8 Καὶ ἐξαλλόμενος ἑστη, καὶ περιεπάτει· καὶ εἰσῆλθε σὺν αὐτοῖς εἰς τὸ ἱερὸν, περιπατῶν καὶ ἀλλόμενος, καὶ αἰνῶν τὸν Θεόν.

9 Καὶ εἶδεν αὐτὸν πᾶς ὁ λαὸς περιπατοῦντα καὶ αἰνοῦντα τὸν Θεόν·

10 Ἐπεγίνωσκόν τε αὐτὸν ὅτι οὗτος ἦν ὁ πρὸς τὴν ἐλεημοσύνην καθήμενος ἐπὶ τῇ Ὠραίᾳ πύλῃ τοῦ ἱεροῦ· καὶ ἐπλήσθησαν θαύμβους καὶ ἐκστάσεως ἐπὶ τῷ συμβεβηκότι αὐτῷ.

11 Κρατοῦντος δὲ τοῦ ἰαθέντος χωλοῦ τὸν Πέτρον καὶ Ἰωάννην, συνέδραμε πρὸς αὐτοὺς πᾶς ὁ λαὸς ἐπὶ τῇ στοᾷ τῇ καλουμένῃ Σολομώντος, ἐκθαμβοί.

12 Ἰδὼν δὲ Πέτρος ἀπεκρίνατο

Κεφ. γ'. ΙΙΙ.

ΚΑΙ ὁ Πέτρος καὶ ὁ Ἰωάννης ἀνέβαινον ἐντάντων εἰς τὸ ἱερὸν εἰς τὴν ὥραν τῆς προσευχῆς, τὴν ἑννάτην.

2 Καὶ ἄνθρωπος τῖς, ὁ ὁποῖος ἦτον χωλὸς ἀπὸ τὴν κοιλίαν τῆς μητρὸς του, ἐσηκονόνετο· τὸν ὁποῖον ἐβαλλον κάθε ἡμέραν εἰς τὴν θύραν τοῦ ἱεροῦ τὴν λεγομένην Ὠραίαν, διὰ νὰ ζητῇ ἐλεημοσύνην ἀπ' ἐκείνους οἱ ὁποῖοι ἔμβαιον εἰς τὸ ἱερὸν·

3 Ὁ ὁποῖος καθὼς εἶδε τὸν Πέτρον καὶ τὸν Ἰωάννην, ὅτι ἐμελλον νὰ ἔμβωσιν εἰς τὸ ἱερὸν, ἐζητεῖ ἐλεημοσύνην.

4 Καὶ ὁ Πέτρος ἀτενίζων εἰς αὐτὸν ὁμοῦ μετὰ τὸν Ἰωάννην, εἶπε· Στοχάσου εἰς ἡμᾶς.

5 Καὶ ἐκείνος εἶχε τὰ ὀμμάτιά του εἰς αὐτοὺς, ἀναμένων νὰ πάρῃ τίποτε ἀπ' αὐτούς.

6 Καὶ ὁ Πέτρος εἶπεν· Ἀργύριον καὶ χρυσίον δὲν ἔχω· ἐκεῖνο ὅμως, τὸ ὁποῖον ἔχω, ἐκεῖνο σὲ δίδω· Εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Ναζωραίου σῆκω ἐπάνω καὶ περιπάτει.

7 Καὶ τὸν ἐπίασεν ἀπὸ τὴν δεξιᾶν χεῖρα καὶ τὸν ἐσήκωσε· καὶ παρευθὺς ἑστερεώθησαν αἱ πατοῦσαί του, καὶ οἱ ἀστράγαλοι του·

8 Καὶ πηδῶν ἐστάθη, καὶ περιεπάτει· καὶ ἐμβῆκεν ὁμοῦ μετὰ αὐτοὺς εἰς τὸ ἱερὸν, περιπατῶν καὶ πηδῶν, καὶ ὑμῶν τὸν Θεόν.

9 Καὶ ὅλος ὁ λαὸς τὸν εἶδεν ὅτι περιεπάτει καὶ ὑμνεῖ τὸν Θεόν·

10 Καὶ τὸν ἐγνωρίζον ὅτι ἦτον οὗτος ὁ ὁποῖος ἐκάθετο εἰς τὴν Ὠραίαν πύλην τοῦ ἱεροῦ ζητῶν ἐλεημοσύνην· καὶ πολλὰ ἐθαύμασαν, καὶ ἔγιναν ἐκστατικοὶ εἰς ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον συνέβη εἰς αὐτόν.

11 Καὶ ὁ χωλὸς ὁ ὁποῖος ἰατρεύθη ἔμεινεν ἀχώριστος ἀπὸ τὸν Πέτρον καὶ τὸν Ἰωάννην, καὶ ὁ λαὸς ὅλος ἐκπεπληγμένος ἐτρεξεν εἰς αὐτοὺς εἰς τὴν στοᾶν ἣ ὁποία ἐκράζετο τοῦ Σολομώντος.

12 Καὶ ὁ Πέτρος ὅτε εἶδε τοῦτο,

πρὸς τὸν λαόν· Ἄνδρες Ἰσραηλῖται, τί θαυμάζετε ἐπὶ τούτῳ; ἢ ἡμῖν τί ἀτενίζετε, ὡς ἰδίᾳ δυνάμει ἢ εὐσεβείᾳ πεποιηκόσι τοῦ περιπατεῖν αὐτόν;

13 Ὁ Θεὸς Ἀβραὰμ καὶ Ἰσαὰκ καὶ Ἰακώβ, ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ὑμῶν, ἐδόξασε τὸν παῖδα αὐτοῦ Ἰησοῦν, ὃν ὑμεῖς παρεδώκατε, καὶ ἠρνήσαθε αὐτὸν κατὰ πρόσωπον Πιλάτου, κρίναντος ἐκείνου ἀπολύειν.

14 Ὑμεῖς δὲ τὸν ἅγιον καὶ δίκαιον ἠρνήσασθε, καὶ ἠτήσασθε ἄνδρα φονέα χαρίσασθαι ὑμῖν·

15 Τὸν δὲ ἀρχηγὸν τῆς ζωῆς ἀπεκτείνετε, ὃν ὁ Θεὸς ἠγείρεν ἐκ νεκρῶν, αὐτὸν ἡμεῖς μάρτυρές ἐσμεν·

16 Καὶ ἐπὶ τῇ πίστει τοῦ ὀνόματος αὐτοῦ, τοῦτον, ὃν θεωρεῖτε καὶ οἰδατε, ἐστερώσε τὸ ὄνομα αὐτοῦ· καὶ ἡ πίστις ἡ δι' αὐτοῦ ἔδωκεν αὐτῷ τὴν ὁλοκληρίαν ταύτην ἀπέναντι πάντων ὑμῶν.

17 Καὶ νῦν, ἀδελφοί, οἶδα, ὅτι κατὰ ἄγνοιαν ἐπράξατε, ὥσπερ καὶ οἱ ἀρχόντες ὑμῶν.

18 Ὁ δὲ Θεὸς ἃ προκατήγγειλε διὰ στόματος πάντων τῶν προφητῶν αὐτοῦ, παθεῖν τὸν Χριστὸν, ἐπλήρωσεν οὕτω.

19 Μετανοήσατε οὖν καὶ ἐπιστρέψατε, εἰς τὸ ἐξαλειφθῆναι ὑμῶν τὰς ἁμαρτίας· ὥπως ἂν ἔλθῃσι καιροὶ ἀναψύξεως ἀπὸ προσώπου τοῦ Κυρίου·

20 Καὶ ἀποστείλῃ τὸν προκεκηρυγμένον ὑμῖν Ἰησοῦν Χριστόν,

21 Ὃν δεῖ οὐρανὸν μὲν δεξασθαι ἅχοι χρόνων ἀποκαταστάσεως πάντων, ὡν ἐλάλησεν ὁ Θεὸς διὰ στόματος πάντων ἁγίων αὐτοῦ προφητῶν ἀπ' αἰῶνος.

εἶπεν εἰς τὸν λαόν· Ὡς ἄνδρες Ἰσραηλῖται, τί θαυμάζετε εἰς τούτο; ἢ διατὶ ἀτενίζετε εἰς ἡμᾶς, καθὼς ἂν ἐκαμαμεν μὲ δυνάμιν ἢ εὐσεβείαν ἰδικήν· μὴς νὰ περιπατῇ αὐτός;

13 Ὁ Θεὸς Ἀβραὰμ καὶ Ἰσαὰκ καὶ Ἰακώβ, ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν, ἐδόξασε τὸ παιδίον τοῦ τὸν Ἰησοῦν, τὸν ὅποιον σεῖς παρεδώκατε καὶ ἠρνήθητε ἔμπροσθεν τοῦ Πιλάτου, ἐν ᾧ ἔκρινεν ἐκεῖνος νὰ τὸν ἀπολύσῃ.

14 Σεῖς ὅμως ἠρνήθητε τὸν ἅγιον καὶ δίκαιον, καὶ ἐζητήσατε νὰ σὰς χαρίσωσιν ἓνα ἄνδρα φονέα·

15 Καὶ τὸν ἀρχηγὸν τῆς ζωῆς ἐσκοτώσατε, τὸν ὅποιον ὁ Θεὸς ἀνέστησεν ἀπὸ τοὺς νεκρούς, τοῦ ὁποίου ἡμεῖς εἰμὲθα μάρτυρες·

16 Καὶ εἰς τὴν πίστιν τοῦ ὀνόματος τοῦ, τὸ ὄνομα τοῦ ἐστερώσε τοῦτον, τὸν ὅποιον βλέπετε καὶ ἡξεύρετε· καὶ ἡ πίστις ἡ ὅποια εἶναι δι' αὐτοῦ τὸν ἔδωκε ταύτην τὴν ὑγιειάν ὅλου τοῦ σώματος ἐμπρὸς εἰς ὅλους σας.

17 Καὶ τώρα, ἀδελφοί, ἡξεύρω, ὅτι μὴ ἡξεύροντες τὸ ἐκάμετε, καθὼς καὶ οἱ ἀρχόντες σας.

18 Ὁ δὲ Θεὸς ἐκεῖνα τὰ ὅποια προεῖπε διὰ μέσου τοῦ στόματος ὅλων τῶν προφητῶν του, νὰ πάθῃ ὁ Χριστὸς, οὕτω τὰ ἐτελείωσε.

19 Μετανοήσατε λοιπὸν καὶ γυρίσατε, διὰ νὰ ἐξαλειφθῶσιν αἱ ἁμαρτίαι σας· διὰ νὰ ἔλθῃσι καιροὶ παραγορίας ἀπὸ τοῦ προσώπου τοῦ Κυρίου·

20 Καὶ νὰ στείλῃ ἐκεῖνον ὁ ὅποιος ἦτον προτίτερα κηρυγμένος εἰς σᾶς, τὸν Ἰησοῦν Χριστόν,

21 Τὸν ὅποιον εἶναι ἀναγκαῖον νὰ ἔχῃ ὁ οὐρανὸς ἕως εἰς τὸν καιρὸν τοῦ νὰ ἀποκατασταθῶσιν ὅλα τὰ πράγματα, τὰ ὅποια ἐλάλησεν ὁ Θεὸς διὰ στόματος ὅλων τῶν ἁγίων αὐτοῦ προφητῶν ἀπὸ τὴν ἀρχὴν.

22 Μωσῆς μὲν γὰρ πρὸς τοὺς πατέρας εἶπεν· "Ὅτι προφήτην ὑμῖν ἀναστήσει Κύριος ὁ Θεὸς ὑμῶν ἐκ τῶν ἀδελφῶν ὑμῶν, ὡς ἐμέ· αὐτοῦ ἀκούσεσθε κατὰ πάντα ὅσα ἂν λαλήσῃ πρὸς ὑμᾶς.

23 Ἔσται δέ, πᾶσα ψυχὴ ἣτις ἂν μὴ ἀκουσῇ τοῦ προφήτου ἐκείνου, ἐξολοθρευθήσεται ἐκ τοῦ λαοῦ.

24 Καὶ πάντες δὲ οἱ προφῆται ἀπὸ Σαμουὴλ καὶ τῶν καθεξῆς, ὅσοι ἐλάλησαν, καὶ προκατήγγειλαν τὰς ἡμέρας ταύτας.

25 Ὑμεῖς ἔστε υἱοὶ τῶν προφητῶν, καὶ τῆς διαθήκης, ἧς διέθετο ὁ Θεὸς πρὸς τοὺς πατέρας ἡμῶν, λέγων πρὸς Ἀβραάμ· Καὶ τῷ σπέρματί σου ἐνευλογηθήσονται πᾶσαι αἱ πατριαὶ τῆς γῆς.

26 Ὑμῖν πρῶτον ὁ Θεὸς ἀναστήσας τὸν παῖδα αὐτοῦ Ἰησοῦν, ἀπέστειλεν αὐτὸν εὐλογοῦντα ὑμᾶς, ἐν τῷ ἀποστρέφειν ἕκαστον ἀπὸ τῶν πονηριῶν ὑμῶν.

Κεφ. δ'. IV.

ΛΑΛΟΥΝΤΩΝ δὲ αὐτῶν πρὸς τὸν λαὸν, ἐπέστησαν αὐτοῖς οἱ ἱερεῖς καὶ ὁ στρατηγὸς τοῦ ἱεροῦ καὶ οἱ Σαδδουκαῖοι,

2 Διαπονούμενοι διὰ τὸ διδάσκειν αὐτοὺς τὸν λαόν, καὶ καταγγέλλειν ἐν τῷ Ἰησοῦ τὴν ἀνάστασιν τὴν ἐκ νεκρῶν.

3 Καὶ ἐπέβαλον αὐτοῖς τὰς χεῖρας, καὶ ἔθεντο εἰς τήρησιν εἰς τὴν αὔριον· ἦν γὰρ ἐσπέρα ἤδη.

4 Πολλοὶ δὲ τῶν ἀκουσάντων τὸν λόγον ἐπίστευσαν· καὶ ἐγενήθη ὁ ἀριθμὸς τῶν ἀνδρῶν ὥσει χιλιάδες πέντε.

5 Ἐγένετο δὲ ἐπὶ τὴν αὔριον συναχθῆναι αὐτῶν τοὺς ἄρχοντας καὶ Πρεσβυτέρους καὶ Γραμματεῖς εἰς Ἱερουσαλὴμ·

6 Καὶ Ἄνναν τὸν Ἀρχιερέα, καὶ Κλιάφαν καὶ Ἰωάννην καὶ Ἀλέξανδρον, καὶ ὅσοι ἦσαν ἐκ γένους ἀρχιερατικοῦ.

22 Διότι ὁ Μωϋσῆς εἶπεν εἰς τοὺς πατέρας· "Ὅτι ὁ Κύριος ὁ Θεὸς σας θέλει σᾶς ἀναστήσει ἓνα προφήτην ἀπὸ τοὺς ἀδελφούς σας, ὡσὲν ἐμέ· αὐτοῦ νὰ ἀκούσητε εἰς ὅλα ὅσα λαλήσῃ εἰς σᾶς.

23 Καὶ πᾶσα ψυχὴ ἣ ὅποια δὲν θέλει ἀκούσει τοῦ προφήτου ἐκείνου, θέλει ἐξολοθρευθῇ ἀπὸ τὸν λαόν.

24 Καὶ ὅλοι οἱ προφῆται ἀπὸ τὸν Σαμουὴλ καὶ ἐδῶθεν, ὅσοι ἐλάλησαν, προεῖπαν καὶ τὰς ἡμέρας ταύτας.

25 Σεῖς εἴσθε υἱοὶ τῶν προφητῶν, καὶ τῆς διαθήκης, τὴν ὁποίαν διέταξεν ὁ Θεὸς εἰς τοὺς πατέρας μας, λέγων εἰς τὸν Ἀβραάμ· Καὶ εἰς τὸ σπέρμα σου θέλουσιν εὐλογηθῇ ὅλαι αἱ γενεαὶ τῆς γῆς.

26 Ὁ Θεὸς πρῶτον ἀνέστησεν εἰς σᾶς τὸ παιδίον τοῦ τὸν Ἰησοῦν, καὶ τὸν ἐστειλε νὰ σᾶς εὐλογῇ, καὶ νὰ ἀποστρέφῃ καθένα ἀπὸ τὰς πονηρίας σας.

Κεφ. δ'. IV.

ΚΑΙ ἐν ᾧ ἐσυντύχαιον αὐτοὶ ταῦτα τὰ λόγια εἰς τὸν λαόν, ἔφθασαν εἰς αὐτοὺς οἱ ἱερεῖς καὶ ὁ στοατηγὸς τοῦ ἱεροῦ καὶ οἱ Σαδδουκαῖοι,

2 Λυπημένοι πολλὰ διότι ἐδίδασκον αὐτοὶ τὸν λαόν, καὶ ἐκήρυττον εἰς τὸν Ἰησοῦν τὴν ἀνάστασιν ἐκ νεκρῶν.

3 Καὶ ἔβαλαν τὰς χεῖρας τῶν ἐπάνω των, καὶ τοὺς ἐφυλάκωσαν ἕως εἰς τὴν αὔριον· ἐπειδὴ τότε ἦτον βράδυ.

4 Καὶ πολλοὶ ἀπ' ἐκείνους οἱ ὅποιοι ἤκουσαν τὸν λόγον ἐπίστευσαν· καὶ ὁ λογαριασμὸς τῶν ἀνδρῶν ἐγένετο ὡς πέντε χιλιάδες.

5 Καὶ τὴν ἄλλην ἡμέραν ἐμαζώχθησαν οἱ ἄρχοντες τῶν καὶ οἱ Πρεσβύτεροι καὶ οἱ Γραμματεῖς εἰς τὴν Ἱερουσαλὴμ·

6 Καὶ Ἄννας ὁ Ἀρχιερεὺς, καὶ Καΐ-άφας καὶ Ἰωάννης καὶ Ἀλέξανδρος, καὶ ὅσοι ἦσαν ἀπὸ γένους ἀρχιερατικοῦ.

7 Καὶ στήσαντες αὐτοὺς ἐν τῷ μέσῳ, ἐπυνθάνοντο· Ἐν ποίᾳ δυνάμει ἢ ἐν ποίῳ ὀνόματι ἐποιήσατε τοῦτο ὑμεῖς;
8 Τότε Πέτρος πλησθεὶς Πνεύματος ἁγίου, εἶπε πρὸς αὐτοὺς· Ἄρχοντες τοῦ λαοῦ, καὶ Πρεσβύτεροι τοῦ Ἰσραὴλ,

9 Εἰ ἡμεῖς σήμερον ἀνακρινόμεθα ἐπὶ εὐεργεσίᾳ ἀνθρώπου ἀσθενοῦς, ἐν τίνι οὗτος σέσωσται·

10 Γνωστὸν ἔστω πᾶσιν ὑμῖν καὶ παντὶ τῷ λαῷ Ἰσραὴλ, ὅτι ἐν τῷ ὀνόματι Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Ναζωραίου, ὃν ὑμεῖς ἐσταυρώσατε, ὃν ὁ Θεὸς ἤγειρεν ἐκ νεκρῶν, ἐν τούτῳ οὗτος παρέστηκεν ἐνώπιον ὑμῶν ὑγιής.

11 Οὗτός ἐστιν ὁ λίθος ὁ ἐξουθενηθεὶς ὑφ' ὑμῶν τῶν οἰκοδομούντων, ὁ γεγνημένος εἰς κεφαλὴν γωνίας·

12 Καὶ οὐκ ἔστιν ἐν ἄλλῳ οὐδενὶ ἡ σωτηρία· οὔτε γὰρ ὄνομα ἔστιν ἕτερον ὑπὸ τὸν οὐρανὸν τὸ δεδομένον ἐν ἀνθρώποις, ἐν ᾧ δεῖ σωθῆναι ἡμᾶς.

13 Θεωροῦντες δὲ τὴν τοῦ Πέτρου παρόρησιαν καὶ Ἰωάννου, καὶ καταλαβόμενοι ὅτι ἄνθρωποι ἀγράμματοί εἰσι καὶ ἰδιῶται, ἐθαύμαζον· ἐπεγίνωσκόν τε αὐτοὺς, ὅτι σὺν τῷ Ἰησοῦ ἦσαν·

14 Τὸν δὲ ἄνθρωπον βλέποντες σὺν αὐτοῖς ἑστῶτα τὸν τετρακεντημένον, οὐδὲν εἶχον ἀντειπεῖν.

15 Κελεύσαντες δὲ αὐτοὺς ἔξω τοῦ συνεδρίου ἀπελθεῖν, συνέβαλον πρὸς ἀλλήλους,

16 Λέγοντες· Τί ποιήσομεν τοῖς ἀνθρώποις τούτοις; ὅτι μὲν γὰρ γνωστὸν σημεῖον γέγονε δι' αὐτῶν, πᾶσι τοῖς κατοικοῦσιν Ἱερουσαλὴμ φανερόν, καὶ οὐ δυνάμεθα κρῖναι·

17 Ἀλλ' ἵνα μὴ ἐπὶ πλείον διακωμῶθῃ εἰς τὸν λαόν, ἀπειλῇ ἀπειλή· σώμεθα αὐτοῖς μηκέτι λαλεῖν ἐπὶ τῷ

7 Καὶ ἔστησαν αὐτοὺς εἰς τὸ μέσον, καὶ τοὺς ἥρώτων· Μὲ ποίαν δύναμιν ἢ εἰς ποῖον ὄνομα ἔκαμετε τοῦτο σεῖς;

8 Τότε ὁ Πέτρος ἐπλήσθη Πνεύματος ἁγίου, καὶ τοὺς εἶπεν· Ἄρχοντες τοῦ λαοῦ, καὶ Πρεσβύτεροι τοῦ Ἰσραὴλ,

9 Ἐπειδὴ ἡμεῖς σήμερον ἐξεταζόμεθα διὰ εὐεργεσίαν ἀνθρώπου ἀσθενήμενου, μὲ τίνα τρόπον οὗτος ἰατρεύθη·

10 Ἄς ᾔναι γνωστὸν εἰς ὅλους σᾶς καὶ εἰς ὅλον τὸν λαὸν τοῦ Ἰσραὴλ, ὅτι εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Ναζωραίου, τὸν ὁποῖον σεῖς ἐσταυρώσατε, τὸν ὁποῖον ὁ Θεὸς ἀνέστησεν ἐκ νεκρῶν, εἰς τοῦτο τὸ ὄνομα οὗτος παραστέκεται ὑγιής· ἐμπροσθέν σας.

11 Οὗτος εἶναι ἐκεῖνος ὁ λίθος, ὁ ὁποῖος κατεφρονήθη ἀπὸ σᾶς τοὺς οἰκοδόμους, καὶ ἔγινε κεφαλὴ τῆς γωνίας·

12 Καὶ δὲν εἶναι σωτηρία εἰς ἄλλον κανένα· διότι δὲν εἶναι ἄλλο ὄνομα ὑποκάτω εἰς τὸν οὐρανὸν τὸ ὁποῖον ἐδόθη εἰς τοὺς ἀνθρώπους, εἰς τὸ ὁποῖον κάμνει χρεῖκα νὰ σωθῶμεν.

13 Καὶ βλέποντες ἐκεῖνοι τὴν παρόρησιαν τοῦ Πέτρου καὶ Ἰωάννου, καὶ καταλαμβάνοντες ὅτι εἶναι ἄνθρωποι ἀγράμματοι καὶ ἰδιῶται, ἐθαύμαζον· καὶ ἐγνώριζον αὐτοὺς, ὅτι εἶχον σταθὴν προτίτερα ἡμῶν μὲ τὸν Ἰησοῦν·

14 Καὶ βλέποντες τὸν ἄνθρωπον τὸν ἰατρευμένον ὁ ὁποῖος ἑστέκετο μετ' αὐτῶν, δὲν ἠμπόρουσαν νὰ ἐναντιωθῶσι τίποτε.

15 Ἀλλὰ ἀφ' οὗ τοὺς ἐπρόσταξαν νὰ ἐβγῶσιν ἔξω ἀπὸ τὴν συνέδρον, συνεβουλευθῆσαν ἀνάμεσόν των,

16 Λέγοντες· Τί νὰ κάμωμεν εἰς τοὺς ἀνθρώπους τούτους; διότι, ὅτι ἔγινε διὰ μέσου αὐτῶν σημεῖον γνωστὸν, εἰς ὅλους εἶναι φανερόν οἱ ὁποῖοι κατοικοῦσιν εἰς τὴν Ἱερουσαλὴμ, καὶ δὲν ἠμποροῦμεν νὰ τὸ ἀρνηθῶμεν·

17 Ἀλλὰ διὰ νὰ μὴ διασκορπισθῇ περισσότερον τὸ πρᾶγμα εἰς τὸν λαόν, ὡς τοὺς φοβερίσαμεν διὰ νὰ μὴ λα-

ὀνόματι τούτῳ μηδενὶ ἀνθρώπων.

18 Καὶ καλέσαντες αὐτοὺς, παρήγγειλαν αὐτοῖς τὸ καθόλου μὴ φθέγγεσθαι μηδὲ διδάσκειν ἐπὶ τῷ ὀνόματι τοῦ Ἰησοῦ.

19 Ὁ δὲ Πέτρος καὶ Ἰωάννης ἀποκριθέντες πρὸς αὐτοὺς, εἶπον· Εἰ δίκαιόν ἐστιν ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ, ὑμῶν ἀκούειν μάλλον ἢ τοῦ Θεοῦ, κρίνατε·

20 Οὐ δυνάμεθα γὰρ ἡμεῖς, ἃ εἶδομεν καὶ ἠκούσαμεν, μὴ λαλεῖν.

21 Οἱ δὲ προσαπειλησάμενοι ἀπέλυσαν αὐτοὺς, μηδὲν εὐρίσκοντες τὸ πῶς κολάσωνται αὐτοὺς, διὰ τὸν λαόν· ὅτι πάντες ἐδόξαζον τὸν Θεὸν ἐπὶ τῷ γεγονότι·

22 Ἐτῶν γὰρ ἦν πλείονων τεσσαράκοντα ὁ ἄνθρωπος, ἐφ' ὃν ἐγεγόνει τὸ σημεῖον τοῦτο τῆς ἰάσεως.

23 Ἀπολυθέντες δὲ ἦλθον πρὸς τοὺς ἰδίους, καὶ ἀπήγγειλαν ὅσα πρὸς αὐτοὺς οἱ Ἀρχιερεῖς καὶ οἱ Πρεσβύτεροι εἶπον.

24 Οἱ δὲ ἀκούσαντες, ὁμοθυμαδὸν ἦραν φωνὴν πρὸς τὸν Θεόν, καὶ εἶπον· Δέσποτα, σὺ ὁ Θεὸς ὁ ποιήσας τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν καὶ τὴν θάλασσαν, καὶ πάντα τὰ ἐν αὐτοῖς·

25 Ὁ διὰ στόματος Δαβὶδ τοῦ παιδὸς σου εἰπών· Ἰνα τί ἐφρύναν ἔθνη, καὶ λαοὶ ἐμελέτησαν κενά·

26 Παρέστησαν οἱ βασιλεῖς τῆς γῆς, καὶ οἱ ἄρχοντες συνήχθησαν ἐπὶ τὸ αὐτὸ, κατὰ τοῦ Κυρίου, καὶ κατὰ τοῦ Χριστοῦ αὐτοῦ.

27 Συνήχθησαν γὰρ ἐπ' ἀληθείας ἐπὶ τὸν ἅγιον παῖδά σου Ἰησοῦν, ὃν ἔχρισας, Ἡρώδης τε καὶ Πόντιος Πιλάτος, σὺν ἔθνεσι καὶ λαοῖς Ἰσραὴλ,

λαῶσι πλέον εἰς τὸ ὄνομα τοῦτο εἰς κἀνένα ἄνθρωπον.

18 Καὶ ἐκραξαν αὐτοὺς, καὶ τοὺς παρήγγειλαν καθόλου μηδὲ νὰ λέγῳσι, μηδὲ νὰ διδάσκωσιν εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Ἰησοῦ.

19 Καὶ ἀπεκρίθησαν ὁ Πέτρος καὶ ὁ Ἰωάννης, καὶ τοὺς εἶπαν· Ἄν ἦναι δίκαιον ἐμπροσθεν τοῦ Θεοῦ, νὰ ἀκούωμεν σὰς περισσότερον παρὰ τὸν Θεόν, κρίνατε σεῖς·

20 Ἡμεῖς δὲν ἠμποροῦμεν, νὰ μὴ λαλῶμεν ἐκεῖνα, τὰ ὅποια εἶδαμεν καὶ ἠκούσαμεν.

21 Καὶ ἐκεῖνοι, ἀφ' οὗ τοὺς μετεφώβησαν, τοὺς ἀπέλυσαν, ἐπειδὴ δὲν εὕρισκον τίποτε ἀφορμὴν πῶς νὰ τοὺς τιμωρήσωσι, διὰ τὸν λαόν· διότι ὅλοι ἐδόξαζον τὸν Θεὸν εἰς ἐκεῖνο τὸ ἄποινον ἔργον·

22 Διότι ὁ ἄνθρωπος, εἰς τὸν ὅποιον ἔγινε τὸ σημεῖον τοῦτο τῆς ἰατρείας, ἦτον περισσότερον παρὰ σαράντα χρόνων.

23 Καὶ ἀφ' οὗ ἀπελίθησαν ἦλθον εἰς τοὺς ἰδικούς των, καὶ εἶπαν ὅσα τοὺς εἶπαν οἱ Ἀρχιερεῖς καὶ οἱ Πρεσβύτεροι.

24 Καὶ ἐκεῖνοι, ἀφ' οὗ τὸ ἠκούσαν, ὅλοι μὲ μίαν ψυχὴν ἐσήκωσαν φωνὴν εἰς τὸν Θεόν, καὶ εἶπαν· ὦ Δέσποτα, σὺ ὁ Θεὸς ὁ ὅποιος ἔκαμες τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν καὶ τὴν θάλασσαν, καὶ ὅλα ὅσα εἶναι μέσα εἰς αὐτά· 25 Σὺ ὁ ὅποιος εἶπες διὰ μέσου τοῦ στόματος τοῦ Δαβὶδ τοῦ παιδὸς σου· Διὰ τί ἐσυγχύσθησαν τὰ ἔθνη, καὶ οἱ λαοὶ ἐμελέτησαν μάταια·

26 Παρεστάθησαν οἱ βασιλεῖς τῆς γῆς, καὶ οἱ ἄρχοντες ἐμαζώχθησαν ἐπὶ τὸ αὐτὸ, ἐναντίον τοῦ Κυρίου, καὶ ἐναντίον τοῦ Χριστοῦ του.

27 Διότι ἐπ' ἀληθείας ἐμαζώχθησαν εἰς τὴν πόλιν ταύτην ἐναντίον τοῦ ἁγίου παιδὸς σου τοῦ Ἰησοῦ, τὸν ὅποιον ἔχρισας, καὶ ὁ Ἡρώδης καὶ ὁ Πόντιος ὁ Πιλάτος, μὲ τὰ ἔθνη καὶ με τοὺς λαοὺς τοῦ Ἰσραὴλ,

28 Ποιῆσαι ὅσα ἡ χεὶρ σου καὶ ἡ βουλή σου προῶρισε γενέσθαι.

29 Καὶ τὰ νῦν, Κύριε, ἐπίδε ἐπὶ τὰς ἀπειλὰς αὐτῶν, καὶ δὸς τοῖς δούλοις σου μετὰ παρρησίας πάσης λαλεῖν τὸν λόγον σου,

30 Ἐν τῷ τὴν χεῖρά σου ἐκτείνειν σε εἰς ἱασίν, καὶ σημεῖα καὶ τέρατα γίνεσθαι διὰ τοῦ ὀνόματος τοῦ ἁγίου παιδὸς σου Ἰησοῦ.

31 Καὶ δεηθέντων αὐτῶν ἐσαλεύθη ὁ τόπος, ἐν ᾧ ἦσαν συνηγμένοι· καὶ ἐπλήσθησαν ἅπαντες Πνεύματος ἁγίου, καὶ ἐλάλουν τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ μετὰ παρρησίας.

32 Τοῦ δὲ πλήθους τῶν πιστευσάντων ἦν ἡ καρδία καὶ ἡ ψυχὴ μία· καὶ οὐδ' εἰς τι τῶν ὑπαρχόντων αὐτῶν ἔλεγεν ἴδιον εἶναι, ἀλλ' ἦν αὐτοῖς ἅπαντα κοινά.

33 Καὶ μεγάλη δύναμις ἀπεδίδουν τὸ μαρτύριον οἱ ἀπόστολοι τῆς ἀναστάσεως τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ· χάρις τε μεγάλη ἦν ἐπὶ πάντας αὐτούς.

34 Οὐδὲ γὰρ ἐνδεής τις ὑπῆρχεν αὐτοῖς· ὅσοι γὰρ κτήτορες χωρίων ἢ οἰκιῶν ὑπῆρχον, πωλοῦντες ἔφερον τὰς τιμὰς τῶν πιπρασκομένων,

35 Καὶ ἐτίθουν παρὰ τοὺς πόδας τῶν ἀποστόλων· διεδίδото δὲ ἑκάστῳ καθότι ἂν τις χρειᾶν εἶχεν.

36 Ἰωσῆς δὲ, ὁ ἐπικληθεὶς Βαρνάβας ὑπὸ τῶν ἀποστόλων (ὃ ἐστὶ μεθερμηνεύμενον, υἱὸς παρακλήσεως), Λευίτης, Κύπριος τῷ γένει,

37 Ὑπάρχοντος αὐτοῦ ἀγροῦ, πωλήσας ἤνεγκε τὸ χρῆμα, καὶ ἔθηκε παρὰ τοὺς πόδας τῶν ἀποστόλων.

Κεφ. ε'. V.

ἌΝΗΡ δὲ τις Ἀνανίας ὀνόματι, σὺν Σαπφείρῃ τῇ γυναίκί αὐτοῦ ἐπώλησε κτῆμα·

2 Καὶ ἐνοσφίσατο ἀπὸ τῆς τιμῆς,

28 Διὰ τὰ κάμωσιν ὅσα προῶρισε ἡ χεὶρ σου καὶ ἡ βουλή σου νὰ γίνωσι.

29 Καὶ τώρα, Κύριε, στοχάσου εἰς τοὺς φοβερισμούς των, καὶ δὸς εἰς τοὺς δούλους σου νὰ λαλῶσι τὸν λόγον σου μὲ πᾶσαν παρρησίαν,

30 Μὲ τὸ νὰ ἀπλόνης τὴν χεῖρά σου εἰς ἱατρείαν, καὶ τὸ νὰ γίνωνται σημεῖα καὶ τέρατα διὰ μέσου τοῦ ὀνόματος τοῦ ἁγίου παιδὸς σου τοῦ Ἰησοῦ.

31 Καὶ ἀφ' οὗ παρεκάλεσαν, ὁ τόπος ὅλος ἐσαλεύθη εἰς τὸν ὅποιον ἦσαν μαζωμένοι· καὶ ἐγέμισαν ὅλοι ἀπὸ Πνεύματος ἁγίου, καὶ ἐλάλουν τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ μὲ παρρησίαν.

32 Καὶ τὸ πλῆθος τὸ ὅποιον ἐπίστευσεν, ἦτον ἡ καρδία των καὶ ἡ ψυχὴ των μία· καὶ κανεὶς ἀπὸ τὰ ὑπαρχοντά του δὲν ἔλεγε νὰ ἦναι τίποτε ἰδικόν του, ἀλλὰ ὅλα ἦσαν εἰς αὐτοὺς κοινά.

33 Καὶ οἱ ἀπόστολοι μὲ μεγάλην δύναμιν παρεδίδον τὸ μαρτύριον τῆς ἀναστάσεως τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ· καὶ χάρις μεγάλη ἦτον εἰς ὅλους αὐτούς.

34 Διότι κανεὶς δὲν ἦτον ἐνδεής εἰς αὐτούς· καὶ ὅσοι ἦσαν κτήτορες τῶν οἰκιῶν, ἐπώλουν καὶ ἔφερον τὰς τιμὰς ἐκείνων τὰ ὅποια ἐπωλοῦντο,

35 Καὶ τὰ ἐθετον εἰς τὰ ποδάρια τῶν ἀποστόλων· καὶ ἐδίδοντο εἰς καθένα καθὼς τὸν ἔκαμνε χρεια.

36 Καὶ ὁ Ἰωσῆς, ὁ ὁποῖος ἐκαλέσθη ἀπὸ τοὺς ἀποστόλους Βαρνάβας (τὸ ὅποιον μεθερμηνεύεται, υἱὸς παραγορίας), ὢν Λευίτης, τὸ γένος τοῦ Κυρίου,

37 Εἶχεν ἐν χωράφιον, καὶ τὸ ἐπώλησε, καὶ ἔφερε τὰ χρήματα, καὶ τὰ ἔβαλεν ἐμπρὸς εἰς τὰ ποδάρια τῶν ἀποστόλων.

Κεφ. ε'. V.

ΚΑΙ κάποιος ἄνθρωπος τὸ ὄνομά του Ἀνανίας, ὁμοῦ μὲ τὴν γυναῖκά του τὴν Σαπφείραν ἐπώλησε χωράφιον·

2 Καὶ ἐξεχώρισε διὰ ἑαυτὸν τοῦ μέ-

συνειδύιας καὶ τῆς γυναικὸς αὐτοῦ· καὶ ἐνέγκας μέρος τι, παρὰ τοὺς πόδας τῶν ἀποστόλων ἔθηκεν.

3 Εἶπε δὲ Πέτρος· Ἀνανία, διὰ τί ἐπλήρωσεν ὁ Σατανᾶς τὴν καρδίαν σου, ψεύσασθαί σε τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, καὶ νοσήσασθαι ἀπὸ τῆς τιμῆς τοῦ χωρίου;

4 Οὐχὶ μένον, σοὶ ἔμενε, καὶ πραθεῖν ἐν τῇ σῇ ἐξουσίᾳ ὑπῆρχε; τί ὅτι ἔθου ἐν τῇ καρδίᾳ σου τὸ πρᾶγμα τοῦτο; οὐκ ἐψεύσω ἄνθρώποις, ἀλλὰ τῷ Θεῷ.

5 Ἀκούων δὲ Ἀνανίας τοὺς λόγους τούτους, πεσὼν ἐξέψυξε· καὶ ἐγένετο φόβος μέγας ἐπὶ πάντας τοὺς ἀκούοντας ταῦτα.

6 Ἀναστάντες δὲ οἱ νεώτεροι συνέστειλαν αὐτὸν, καὶ ἐξηνέγκαντες ἔθαψαν.

7 Ἐγένετο δὲ ὡς ὥρων τριῶν διαστήμα, καὶ ἡ γυνὴ αὐτοῦ μὴ εἰδυῖα τὸ γεγονός εἰσῆλθεν.

8 Ἀπεκρίθη δὲ αὐτῇ ὁ Πέτρος· Εἰπέ μοι, εἰ τοσούτου τὸ χωρίον ἀπέδοσθε; Ἡ δὲ εἶπε· Ναί, τοσούτου.

9 Ὁ δὲ Πέτρος εἶπε πρὸς αὐτήν· Τί ὅτι συνεφωνήθη ὑμῖν πειράσαι τὸ Πνεῦμα Κυρίου; ἰδοὺ οἱ πόδες τῶν θαψάντων τὸν ἄνδρα σου, ἐπὶ τῇ θύρᾳ, καὶ ἐξοίσουνσί σε.

10 Ἐπεσε δὲ παραχρῆμα παρὰ τοὺς πόδας αὐτοῦ, καὶ ἐξέψυξεν· εἰσελθόντες δὲ οἱ νεανίσκοι εὔρον αὐτὴν νεκράν, καὶ ἐξηνέγκαντες ἔθαψαν πρὸς τὸν ἄνδρα αὐτῆς.

11 Καὶ ἐγένετο φόβος μέγας ἐφ' ὅλην τὴν ἐκκλησίαν, καὶ ἐπὶ πάντας τοὺς ἀκούοντας ταῦτα.

12 Διὰ δὲ τῶν χειρῶν τῶν ἀποστόλων ἐγένετο σημεῖα καὶ τέρατα ἐν τῷ λαῷ πολλὰ· (καὶ ἦσαν ὁμοθυμα-

ρος ἀπὸ τὴν τιμὴν του, με τὴν εἰδῆσιν καὶ τῆς γυναικὸς του· καὶ ἔφερεν ἐν μέρος, καὶ τὸ ἔβαλεν εἰς τὰ ποδάρια τῶν ἀποστόλων.

3 Καὶ ὁ Πέτρος τὸν εἶπεν· Ἀνανία, διὰ τί ἐγέμισεν ὁ Σατανᾶς τὴν καρδίαν σου, νὰ εἰπῇς ψεύματα εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, καὶ νὰ χωρίσῃς διὰ ἑαυτὸν σου ἀπὸ τὴν τιμὴν τοῦ χωραφίου;

4 Ἄν τὸ ἐκράτεις, δὲν ἦτον εἰς σέ; καὶ ἀφ' οὗ ἐπωλήθη, δὲν ἦτον εἰς τὴν ἐξουσίαν σου; διὰ τί ἔβαλες τοῦτο τὸ πρᾶγμα μέσα εἰς τὴν καρδίαν σου; δὲν εἶπες ψεύματα εἰς ἄνθρώπους, ἀλλὰ εἰς τὸν Θεόν.

5 Καὶ ὁ Ἀνανίας ἀφ' οὗ ἤκουσε ταῦτα τὰ λόγια, ἔπεσε καὶ ἐξέψυχε· καὶ ἔγινε μεγάλος φόβος εἰς ὅλους ἐκείνους οἱ ὅποιοι τὰ ἤκουσαν.

6 Καὶ ἐσηκώθησαν οἱ νέοι, καὶ τὸν ἐσυμάζωξαν, καὶ ἔβγαλαν καὶ ὑπῆγαν καὶ ἔθαψαν.

7 Καὶ ἐπέρασαν ὡς τρεῖς ὥραι, καὶ ἡ γυνὴ του μὴ ἠξέυρουσα ἐκεῖνο τὸ ὅποιον ἔγινεν, ἐμβῆκε μέσα.

8 Καὶ ὁ Πέτρος τὴν εἶπεν· Εἰπέ μοι, ἂν ἐπωλήσατε τὸ χωράφιον τόσα; Καὶ ἐκείνη εἶπε· Ναί, τόσα.

9 Καὶ ὁ Πέτρος τὴν εἶπε· Διὰ τί ἐσυμφωνήσατε σεῖς νὰ πειράζητε τὸ Πνεῦμα τοῦ Κυρίου; ἰδοὺ, τὰ ποδάρια ἐκείνων οἱ ὅποιοι ἔθαψαν τὸν ἄνδρα σου, εἶναι εἰς τὴν θύραν, καὶ δέλουν ἐβγαλεῖ καὶ σέ.

10 Καὶ παρευθὺς ἔπεσεν εἰς τὰ ποδάρια του, καὶ ἐξέψυχε· καὶ ὅτε ἐμβῆκαν μέσα οἱ νέοι, τὴν εὗρηκαν ἀποθαμένην, καὶ ἔβγαλαν καὶ ἐκείνην, καὶ τὴν ἔθαψαν πλησίον εἰς τὸν ἄνδρα της.

11 Καὶ ἔγινε φόβος μεγάλος εἰς ὅλην τὴν ἐκκλησίαν, καὶ εἰς ὅλους ἐκείνους οἱ ὅποιοι ἤκουον ταῦτα.

12 Καὶ πολλὰ σημεῖα καὶ τέρατα ἐγίνοντο εἰς τὸν λαὸν διὰ μέσου τῶν χειρῶν τῶν ἀποστόλων· (καὶ με μίαν

δὸν ἅπαντες ἐν τῇ στοᾷ Σολομῶν-
τος·

13 Τῶν δὲ λοιπῶν οὐδεὶς ἐτόλμα
κολλᾶσθαι αὐτοῖς. Ἄλλ' ἐμεγάλυν-
εν αὐτοὺς ὁ λαός·

14 Μᾶλλον δὲ προσετίθεντο πιστεύ-
οντες τῷ Κυρίῳ, πλήθη ἀνδρῶν τε
καὶ γυναικῶν.)

15 Ὡστε κατὰ τὰς πλατείας ἐκφέ-
ρειν τοὺς ἀσθενεῖς, καὶ τιθέναι ἐπὶ
κλινῶν καὶ κραββάτων, ἵνα ἐρχομέ-
νου Πέτρου καὶ ἡ σκιά ἐπισκιάσῃ
τινὶ αὐτῶν.

16 Συνήρχετο δὲ καὶ τὸ πλῆθος τῶν
περίξ πόλεων εἰς Ἱερουσαλήμ, φέ-
ροντες ἀσθενεῖς καὶ ὀχλουμένους ὑπὸ
πνευμάτων ἀκαθάρτων· οἵτινες ἐθε-
ραπεύοντο ἅπαντες.

17 Ἀναστὰς δὲ ὁ Ἀρχιερεὺς καὶ
πάντες οἱ σὺν αὐτῷ, ἡ οὖσα αἵρεσις
τῶν Σαδδουκαίων, ἐπλήσθησαν ζή-
λου,

18 Καὶ ἐπέβαλον τὰς χεῖρας αὐτῶν
ἐπὶ τοὺς ἀποστόλους, καὶ ἔθεντο αὐ-
τοὺς ἐν τῇρήσει δημοσίᾳ.

19 Ἄγγελος δὲ Κυρίου διὰ τῆς νυκ-
τὸς ἤνοιξε τὰς θύρας τῆς φυλακῆς·
ἐξαγαγὼν τε αὐτοὺς, εἶπε·

20 Πορεύεσθε, καὶ σταθέντες λα-
λεῖτε ἐν τῷ ἱερῷ τῷ λαῷ πάντα τὰ
ρήματα τῆς ζωῆς ταύτης.

21 Ἀκουσάντες δὲ, εἰσῆλθον ὑπὸ τὸν
ὄρθρον εἰς τὸ ἱερόν, καὶ ἐδίδασκον.
Παραγενόμενος δὲ ὁ Ἀρχιερεὺς καὶ οἱ
σὺν αὐτῷ, συνεκάλεσαν τὸ συνέδριον
καὶ πᾶσαν τὴν γερουσίαν τῶν υἱῶν
Ἰσραὴλ· καὶ ἀπέστειλαν εἰς τὸ δεσ-
μωτήριον, ἀχθῆναι αὐτούς.

22 Οἱ δὲ ὑπηρέται παραγενόμενοι
οὐχ εὔρον αὐτοὺς ἐν τῇ φυλακῇ·
ἀναστρέφαντες δὲ ἀπήγγειλαν,

23 Λέγοντες· Ὅτι τὸ μὲν δεσμο-
τήριον εὕρομεν κεκλεισμένον ἐν πάσῃ

ψυχῇ· ὅλοι εὐρίσκοντο εἰς τὴν στοᾶν
τοῦ Σολομῶντος·

13 Καὶ ἀπὸ τούτων ἐπιλοίπους κάνεις
δὲν ἐτόλμα νὰ ὑπάγῃ νὰ σταθῇ πλη-
σίον των. Ἀλλὰ ὁ λαὸς τοὺς ἐτίμα
μεγάλως·

14 Καὶ περισσότερον ἠύξανε τὸ πλῆ-
θος τῶν ἀνδρῶν καὶ τῶν γυναικῶν,
οἱ ὅποιοι ἐπίστευον εἰς τὸν Κύριον.)

15 Εἰς τόσον ὥστε ἐβγαλλον ἐξω
τοὺς ἀσθενεῖς εἰς τὰς πλατείας, καὶ
τοὺς ἐβαλλον εἰς μικρὰς κλῖνας καὶ
κραββάτια, διὰ νὰ ἐπισκιάσῃ καὶ
εἰς κανένα ἀπ' αὐτοὺς ἡ σκιά τοῦ
Πέτρου ὅταν περνᾷ.

16 Καὶ τὸ πλῆθος τῶν πόλεων αἱ
ὁποῖαι ἦσαν τριγύρω ἐμαζόνοντο εἰς
τὴν Ἱερουσαλήμ, καὶ ἐφερον τοὺς ἀσ-
θενεῖς, καὶ ἐκεῖνους ὅσοι ἐπειράζοντο
ἀπὸ πνευμάτων ἀκαθάρτα· οἱ ὅποιοι
ὅλοι ἰατρεύοντο.

17 Καὶ ἐσηκώθη ὁ Ἀρχιερεὺς καὶ
ὅλοι ὅσοι ἦσαν ὁμοῦ μετ' αὐτὸν, ἡ
ὁποία ἦτον ἡ αἵρεσις τῶν Σαδδουκαί-
ων, καὶ ἐγέμισαν ἀπὸ φθόνου,

18 Καὶ ἤπλωσαν τὰς χεῖράς των εἰς
τοὺς ἀποστόλους, καὶ τοὺς ἐβάλαν εἰς
φύλαξιν κοινήν.

19 Καὶ ἄγγελος Κυρίου τὴν νύκτα
ἤνοιξε τὰς θύρας τῆς φυλακῆς· καὶ
τοὺς ἐβγαλεν ἐξω, καὶ εἶπε·

20 Πηγαίνετε, καὶ σταθέντες λα-
λεῖτε εἰς τὸ ἱερόν εἰς τὸν λαόν ὅλα
τὰ λόγια ταύτης τῆς ζωῆς.

21 Καὶ ἀφ' οὗ τὸ ἤκουσαν, ἀπὸ τὴν
αὐγὴν ἐμβήκαν εἰς τὸ ἱερόν, καὶ ἐδί-
δασκον. Καὶ ἦλθεν ὁ Ἀρχιερεὺς καὶ
ἐκεῖνοι οἱ ὅποιοι ἦσαν μετ' αὐτοῦ, καὶ
ἐκάλεσαν τὸ συνέδριον καὶ ὅλην τὴν
σύναξιν τῶν γερόντων τῶν υἱῶν τοῦ
Ἰσραὴλ· καὶ ἐστειλαν ἀνθρώπους εἰς
τὴν φυλακὴν, διὰ νὰ τοὺς φέρωσι.

22 Καὶ οἱ ὑπηρέται ὑπῆγαν, καὶ δὲν
τοὺς εὕρηκαν εἰς τὴν φυλακὴν· καὶ
γυρίζοντες ἀνέφεραν,

23 Λέγοντες· Ὅτι τὴν φυλακὴν εὗ-
ρήκαμεν σφαιλισμένην μετ' ὅσων ἀσ-

ἀσφαλείῃ, καὶ τοὺς φύλακας ἔξω ἐστῶτας πρὸ τῶν θυρῶν· ἀνοίξαντες δὲ, ἔσω οὐδένα εὗρομεν.

24 Ὡς δὲ ἤκουσαν τοὺς λόγους τούτους ὁ, τε ἱερεὺς καὶ ὁ στρατηγὸς τοῦ ἱεροῦ καὶ οἱ Ἀρχιερεῖς, διηπόρουν περὶ αὐτῶν, τί ἂν γένοιτο τοῦτο.

25 Παραγενόμενος δὲ τις ἀπήγγειλεν αὐτοῖς, λέγων· Ὅτι ἰδοὺ, οἱ ἄνδρες οὓς ἔθεσθε ἐν τῇ φυλακῇ, εἰσὶν ἐν τῷ ἱερῷ ἐστῶτες, καὶ διδάσκοντες τὸν λαόν.

26 Τότε ἀπελθὼν ὁ στρατηγὸς σὺν τοῖς ὑπηρεταῖς, ἤγαγεν αὐτοὺς, οὐ μετὰ βίας· ἐφοβούντο γὰρ τὸν λαόν, ἵνα μὴ λιθασθῶσιν.

27 Ἀγαγόντες δὲ αὐτοὺς ἔστησαν ἐν τῷ συνεδρίῳ· καὶ ἐπρωῶτησεν αὐτοὺς ὁ Ἀρχιερεὺς,

28 Λέγων· Οὐ παραγγελίᾳ παρηγγείλαμεν ὑμῖν μὴ διδάσκειν ἐπὶ τῷ ὀνόματι τούτῳ; καὶ ἰδοὺ, πεπληρωκατε τὴν Ἱερουσαλὴμ τῆς διδαχῆς ὑμῶν, καὶ βούλεσθε ἐπαγαγεῖν ἐφ' ἡμᾶς τὸ αἷμα τοῦ ἀνθρώπου τούτου.

29 Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ Πέτρος καὶ οἱ ἀπόστολοι, εἶπον· Πειθαρχεῖν δεῖ Θεῷ μᾶλλον ἢ ἀνθρώποις.

30 Ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν ἡγείρεν Ἰησοῦν, ὃν ὑμεῖς διεχειρίσασθε κρεμίσαντες ἐπὶ ξύλου·

31 Τοῦτον ὁ Θεὸς ἀρχηγὸν καὶ σωτῆρα ὕψωσε τῇ δεξιᾷ αὐτοῦ, δοῦναι μετάνοιαν τῷ Ἰσραὴλ, καὶ ἄφεσιν ἁμαρτιῶν.

32 Καὶ ἡμεῖς ἐσμεν αὐτοῦ μάρτυρες τῶν ρημάτων τούτων, καὶ τὸ Πνεῦμα δὲ τὸ ἅγιον, ὃ ἔδωκεν ὁ Θεὸς τοῖς πειθαρχοῦσιν αὐτῷ.

33 Οἱ δὲ ἀκούσαντες, διεπρίοντο, καὶ ἐβουλεύοντο ἀνελεῖν αὐτούς.

φάλειαν, καὶ τοὺς φύλακας ἔξω στεκομένους ἐμπρὸς εἰς τὰς θύρας· ἀφ' οὗ ὅμως ἠνοίξαμεν, δὲν εὗρομεν μέσα κανένα.

24 Καὶ ὅτε ἤκουσαν τὰ λόγια ταῦτα ὁ ἱερεὺς καὶ ὁ στρατηγὸς τοῦ ἱεροῦ καὶ οἱ Ἀρχιερεῖς, ἠπόρουν δι' αὐτοὺς ποῦ θέλει καταστήσει τοῦτο.

25 Καὶ κάποιος ὑπήγε καὶ τοὺς εἶπεν· Ὅτι ἰδοὺ, οἱ ἄνθρωποι τοὺς ὁποίους ἐβάλατε εἰς τὴν φυλακὴν, εἶναι μέσα εἰς τὸ ἱερὸν καὶ στέκονται καὶ διδάσκουσι τὸν λαόν.

26 Τότε ὑπήγεν ὁ στρατηγὸς ὁμοῦ μετὰ τοὺς ὑπηρετάς, καὶ τοὺς ἔφεραν, ὅχι μετὰ βίαν· διότι ἐφοβούντο τὸν λαόν, νὰ μὴ τοὺς λιθασῶσι.

27 Καὶ ἀφ' οὗ τοὺς ἔφεραν, τοὺς ἔστησαν εἰς τὸ συνέδριον· καὶ τοὺς ἠρωῶτησεν ὁ Ἀρχιερεὺς,

28 Καὶ εἶπε· Δὲν σὺς παρηγγείλαμεν ἡμεῖς παντελοῦς νὰ μὴ διδάσκητε εἰς τὸ ὄνομα τούτου; καὶ ἰδοὺ, σεῖς ἤδη ἐγεμίσκατε τὴν Ἱερουσαλὴμ ἀπὸ τὴν διδαχὴν σας, καὶ βούλεσθε νὰ ρίψετε ἐπάνω μας τὸ αἷμα τοῦ ἀνθρώπου τούτου.

29 Καὶ ἀπεκρίθη ὁ Πέτρος καὶ οἱ ἀπόστολοι καὶ εἶπαν· Κάμνει χρεια περισσότερον νὰ ὑπακούη τις εἰς τὸν Θεὸν παρὰ εἰς τοὺς ἀνθρώπους.

30 Ὁ Θεὸς τῶν πατέρων μας ἀνέστησε τὸν Ἰησοῦν, τὸν ὁποῖον σεῖς ἐσκοτώσατε, καὶ ἐκρεμάσατε εἰς τὸ ξύλον·

31 Ὁ Θεὸς τοῦτον ὕψωσε μετὰ τὴν δεξιάν του ἀρχηγὸν καὶ σωτῆρα, νὰ δώσῃ μετάνοιαν εἰς τὸν Ἰσραὴλ, καὶ συγχώρησιν ἁμαρτιῶν.

32 Καὶ ἡμεῖς εἰμεθα μάρτυρες αὐτοῦ τούτων τῶν λόγων, καὶ ἀκόμη τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, τὸ ὅποιον ἔδωκεν ὁ Θεὸς εἰς ἐκείνους οἱ ὁποῖοι τὸν ὑπακούουσι.

33 Καὶ ἐκείνοι, ἀφ' οὗ ἤκουσαν ταῦτα, ἔτρίζον τὰ ὀδόντιά των, καὶ συνεβουλεύοντο νὰ τοὺς φονεύσωσι.

34 Ἀναστὰς δὲ τις ἐν τῷ συνεδρίῳ Φαρισαῖος, ὀνόματι Γαμαλιήλ, νομοδιδάσκαλος, τίμιος πάντι τῷ λαῷ, ἐκέλευεν ἔξω βραχὺ τι τοὺς ἀποστόλους ποιῆσαι·

35 Εἶπε τε πρὸς αὐτούς· Ἄνδρες Ἰσραηλῖται, προσέχετε ἑαυτοῖς, ἐπὶ τοῖς ἀνθρώποις τούτοις τί μέλλετε πράσσειν.

36 Πρὸ γὰρ τούτων τῶν ἡμερῶν ἀνέστη Θεοῦδᾶς, λέγων εἶναι τινα ἑαυτὸν, ᾧ προσεκολλήθη ἀριθμὸς ἀνδρῶν ὡσεὶ τετρακοσίων· ὃς ἀνθρώπῳ, καὶ πάντες ὅσοι ἐπέθοντο αὐτῷ, διελύθησαν, καὶ ἐγένοντο εἰς οὐδέν.

37 Μετὰ τούτων ἀνέστη Ἰούδας ὁ Γαλιλαῖος, ἐν ταῖς ἡμέραις τῆς ἀπογραφῆς, καὶ ἀπέστησε λαὸν ἱκανὸν ὀπίσω αὐτοῦ· κακῆϊνος ἀπόλετο, καὶ πάντες ὅσοι ἐπέθοντο αὐτῷ, διεσκορπίσθησαν.

38 Καὶ τὰ νῦν λέγω ὑμῖν, ἀπόστητε ἀπὸ τῶν ἀνθρώπων τούτων, καὶ ἑάσατε αὐτούς· ὅτι ἐὰν ἢ ἐξ ἀνθρώπων ἡ βουλὴ αὕτη ἢ τὸ ἔργον τούτο, καταλυθήσεται·

39 Εἰ δὲ ἐκ Θεοῦ ἐστίν, οὐ δύνασθε καταλῦσαι αὐτὸ, μήποτε καὶ θεομάχοι εὐρεθῆτε.

40 Ἐπέσθησαν δὲ αὐτῷ· καὶ προσκαλεσάμενοι τοὺς ἀποστόλους, δείρνοντας παρήγγειλαν μὴ λαλεῖν ἐπὶ τῷ ὀνόματι τοῦ Ἰησοῦ, καὶ ἀπέλυσαν αὐτούς.

41 Οἱ μὲν οὖν ἐπορεύοντο χαίροντες ἀπὸ προσώπου τοῦ συνεδρίου, ὅτι ὑπὲρ τοῦ ὀνόματος αὐτοῦ κατηξιώθησαν ἀτιμασθῆναι.

42 Πάσαν τε ἡμέραν ἐν τῷ ἱερῷ καὶ κατ' οἶκον οὐκ ἐπαύοντο διδάσκοντες καὶ εὐαγγελίζοντο Ἰησοῦν τὸν Χριστόν.

34 Ἄλλῃ ἐσηκώθη μέσα εἰς τὴν συναξιν εἰς Φαρισαῖος, τὸ ὄνομα του Γαμαλιήλ, νομοδιδάσκαλος, τιμημένος εἰς ὅλον τὸν λαόν, καὶ προσέταξε νὰ ἐβγάλωσιν ἔξω ὀλίγον τοὺς ἀποστόλους·

35 Καὶ εἶπεν εἰς αὐτούς· Ἄνδρες Ἰσραηλῖται, στοχασθῆτε, τί μέλλετε νὰ κάμητε εἰς τοὺς ἀνθρώπους τούτους.

36 Διότι πρὸ τούτων τῶν ἡμερῶν ἐσηκώθη ὁ Θεοῦδᾶς, λέγων τὸν ἑαυτὸν του νὰ ᾔηται κάποιος μέγας, εἰς τὸν ὅποιον ἐκολλήθησαν ἄνδρες ὡς τετρακόσιοι τὸν ἀριθμὸν· ὁ ὅποιος ἐσκοτώθη, καὶ ὅλοι ὅσοι τὸν ἐπίστευσαν, ἐσκορπίσθησαν, καὶ ἔγιναν οὐδὲ τίποτε.

37 Καὶ ὕστερον ἀπὸ τούτων ἐσηκώθη ὁ Ἰούδας ὁ Γαλιλαῖος, εἰς τὰς ἡμέρας τῆς ἀπογραφῆς, καὶ ἐσυνελαβὸν ἄρκετον ὀπίσω του· καὶ ἐχαλάσθη καὶ ἐκείνος, καὶ ὅλοι ὅσοι τὸν ἐπίστευον, ἐσκορπίσθησαν.

38 Καὶ τώρα σῶς λέγω, λείπετε ἀπὸ τοὺς ἀνθρώπους τούτους, καὶ ἀφήτε τοὺς· διότι ἐὰν ᾔηται ἡ βουλὴ αὕτη ἢ τὸ ἔργον τούτο ἀπὸ ἀνθρώπων, θέλει χαλασθῆναι·

39 Ἄν ὅμως ᾔηται ἀπὸ τὸν Θεόν, δὲν ἡμπορεῖτε νὰ τὸ χαλάσσετε, μήπως καὶ εὐρεθῆτε καὶ θεομάχοι.

40 Καὶ κατεπέσθησαν εἰς αὐτόν· καὶ ἐκάλεσαν τοὺς ἀποστόλους, καὶ τοὺς ἔδειραν, καὶ τοὺς παρήγγειλαν νὰ μὴ λαλῶσι πλέον εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Ἰησοῦ, καὶ τοὺς ἀπέλυσαν.

41 Καὶ οἱ ἀπόστολοι λοιπὸν ἐπήγαγον ἀπὸ τὸ πρόσωπον τῆς συνόδου μετὰ χαρὰν, ὅτι κατηξιώθησαν νὰ ἀτιμασθῶσι διὰ τὸ ὄνομα τοῦ Ἰησοῦ.

42 Καὶ ὅλας τὰς ἡμέρας δὲν ἐπαύον νὰ διδάσκωσι, καὶ νὰ εὐαγγελίζωσι τὸν Ἰησοῦν Χριστόν, καὶ εἰς τὸ ἱερὸν καὶ εἰς τοὺς οἴκους,

Κεφ. ε'. VI.

ἘΝ δὲ ταῖς ἡμέραις ταύταις πληθύνονταν τῶν μαθητῶν, ἐγένετο γογγυσμός τῶν Ἑλληνιστῶν πρὸς τοὺς Ἑβραίους, ὅτι παρεθεωροῦντο ἐν τῇ διακονίᾳ τῇ καθημερινῇ αἱ χῆραι αὐτῶν.

2 Προσκαλεσάμενοι δὲ οἱ δώδεκα τὸ πλῆθος τῶν μαθητῶν, εἶπον· Οὐκ ἀρεστόν ἐστιν ἡμᾶς καταλείψαντας τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ, διακονεῖν τραπέζαις.

3 Ἐπισκέψασθε οὖν, ἀδελφοί, ἄνδρας ἐξ ὑμῶν μαρτυρουμένους ἐπ' αὐτῇ, πλήρεις Πνεύματος ἁγίου καὶ σοφίας, οὓς καταστήσωμεν ἐπὶ τῆς χρείας ταύτης.

4 Ἡμεῖς δὲ τῇ προσευχῇ καὶ τῇ διακονίᾳ τοῦ λόγου προσκαρτερήσομεν.

5 Καὶ ἤρρεσεν ὁ λόγος ἐνώπιον παντὸς τοῦ πλήθους· καὶ ἐξελέξαντο Στέφανον, ἄνδρα πλήρη πίστεως καὶ Πνεύματος ἁγίου, καὶ Φίλιππον, καὶ Πρόχορον, καὶ Νικάνορα, καὶ Τιμόωνα, καὶ Παρμενᾶν, καὶ Νικόλαον προσήλυτον Ἀντιοχείᾳ.

6 Οὓς ἔστησαν ἐνώπιον τῶν ἀποστόλων· καὶ προσευξάμενοι ἐπέθηκαν αὐτοῖς τὰς χεῖρας.

7 Καὶ ὁ λόγος τοῦ Θεοῦ ἠξάνετο, καὶ ἐπληθύνετο ὁ ἀριθμὸς τῶν μαθητῶν ἐν Ἱερουσαλὴμ σφόδρα· πολὺς τε ὄχλος τῶν ἱερέων ὑπήκουον τῇ πίστει.

8 Στέφανος δὲ πλήρης πίστεως καὶ δυνάμεως ἐποίει τέρατα καὶ σημεῖα μεγάλα ἐν τῷ λαῷ.

9 Ἀνέστησαν δὲ τινες τῶν ἐκ τῆς συναγωγῆς τῆς λεγομένης Λιβερτίνων, καὶ Κυρηναίων, καὶ Ἀλεξανδρέων, καὶ τῶν ἀπὸ Κιλικίας καὶ Ἀσίας, συζητοῦντες τῷ Στεφάνῳ·

Κεφ. ε'. VI.

ΚΑΙ εἰς τὰς ἡμέρας ἐκεῖνας ὅτε ἐπλήθυνον οἱ μαθηταί, ἐγογγύζον οἱ Ἑλληνισταὶ εἰς τοὺς Ἑβραίους, ὅτι αἱ χῆραὶ τῶν παρεβλέποντο εἰς τὴν καθημερινὴν ὑπηρεσίαν.

2 Καὶ οἱ δώδεκα προσεκάλεσαν τὸ πλῆθος τῶν μαθητῶν, καὶ εἶπαν· Δὲν μᾶς πρέπει νὰ ἀφήσωμεν τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ, νὰ ὑπηρετῶμεν τραπέζας.

3 Προμηθεύσατε λοιπὸν ἀπὸ σᾶς ἐπ' αὐτοὺς, ἀδελφοί, μαρτυρουμένους, γεμάτους ἀπὸ Πνεύματος ἁγίου καὶ σοφίας, τοὺς ὁποίους θέλομεν καταστήσει εἰς τὴν χρείαν ταύτην.

4 Καὶ ἡμεῖς θέλομεν εὐρίσκεσθαι εἰς τὴν προσευχὴν καὶ εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τοῦ λόγου.

5 Καὶ ἤρρεσεν ὁ λόγος ἔμπροσθεν εἰς ὅλον τὸ πλῆθος· καὶ ἐδιέλεξαν τὸν Στέφανον, ἄνθρωπον γεμάτον ἀπὸ πίστεως καὶ Πνεύματος ἁγίου, καὶ τὸν Φίλιππον, καὶ τὸν Πρόχορον, καὶ τὸν Νικάνορα, καὶ τὸν Τιμόωνα, καὶ τὸν Παρμενᾶν, καὶ τὸν Νικόλαον τὸν Ἀντιοχείᾳ τὸν προσήλυτον.

6 Τοὺς ὁποίους ἔστησαν ἔμπρὸς εἰς τοὺς ἀποστόλους· καὶ ἂψ οὐ προσευχήθησαν, ἐβαλιν ἐπάνω εἰς αὐτοὺς τὰς χεῖράς των.

7 Καὶ ὁ λόγος τοῦ Θεοῦ ἠξάνετο, καὶ ὁ ἀριθμὸς τῶν μαθητῶν ἐπλήθυνε κατὰ πολλὰ μέσα εἰς τὴν Ἱερουσαλὴμ· καὶ πολὺ πλῆθος ἀπὸ τῶν ἱερέων ὑπήκουον εἰς τὴν πίστιν.

8 Καὶ ὁ Στέφανος γεμάτος ἀπὸ πίστεως καὶ δυνάμιν ἔκαμε μεγάλα σημεῖα καὶ τέρατα εἰς τὸν λαόν.

9 Καὶ ἐσηκώθησαν κάποιοι ἀπὸ τὴν συναγωγὴν ἡ ὁποία ἐλέγετο τῶν Λιβερτίνων, καὶ Κυρηναίων, καὶ Ἀλεξανδρέων, καὶ ἀπὸ ἐκείνους οἱ ὅποιοι ἦσαν ἀπὸ τὴν Κιλικίαν καὶ Ἀσίαν, καὶ ἐφίλονεῖκον μετὰ τὸν Στέφανον·

10 Καὶ οὐκ ἴσχυον ἀντιστῆναι τῇ σοφίᾳ καὶ τῷ πνεύματι ᾧ ἐλάλει.

11 Τότε ὑπέβαλον ἄνδρας, λέγοντας, ὅτι ἀκηκόαμεν αὐτοῦ λαλοῦντος ῥήματα βλάσφημα εἰς Μωσῆν καὶ τὸν Θεόν.

12 Συνεκίνησάν τε τὸν λαὸν καὶ τοὺς Πρεσβυτέρους καὶ τοὺς Γραμματεῖς· καὶ ἐπιστάντες συνήρπασαν αὐτόν, καὶ ἤγαγον εἰς τὸ συνέδριον.

13 Ἔστησάν τε μάρτυρας ψευδεῖς, λέγοντας· Ὁ ἄνθρωπος οὗτος οὐ πάσεται ῥήματα βλάσφημα λαλῶν κατὰ τοῦ τόπου τοῦ ἁγίου τούτου καὶ τοῦ νόμου·

14 Ἀκηκόαμεν γὰρ αὐτοῦ λέγοντος, ὅτι Ἰησοῦς ὁ Ναζωραῖος οὗτος καταλύσει τόπον τούτον, καὶ ἀλλάξει τὰ ἔθνη ἃ παρέδωκεν ὑμῖν Μωυσῆς.

15 Καὶ ἀτενίσαντες εἰς αὐτὸν ἅπαντες οἱ καθεζόμενοι ἐν τῷ συνεδρίῳ, εἶδον τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ὥσει πρόσωπον ἀγγέλου.

Κεφ. 5'. VII.

ΕΠΙΕ δὲ ὁ Ἀρχιερεὺς· Εἰ ἄρα ταῦτα οὕτως ἔχει;

2 Ὁ δὲ ἔφη· Ἄνδρες ἀδελφοὶ καὶ πατέρες, ἀκούσατε· Ὁ Θεὸς τῆς δόξης ᾤφθη τῷ πατρὶ ἡμῶν Ἀβραάμ ὅντι ἐν τῇ Μεσοποταμίᾳ, πρὶν ἢ κατοικήσκει αὐτὸν ἐν Χαρρὰν·

3 Καὶ εἶπε πρὸς αὐτόν· Ἐξελθε ἐκ τῆς γῆς σου καὶ ἐκ τῆς συγγενείας σου, καὶ δεῦρο εἰς γῆν ἣν ἂν σοι δείξω.

4 Τότε ἐξελθὼν ἐκ γῆς Χαλδαίων, κατόκησεν ἐν Χαρρὰν. Κἀκεῖθεν, μετὰ τὸ ἀποθανεῖν τὸν πατέρα αὐτοῦ, μετώκισεν αὐτὸν εἰς τὴν γῆν ταυτην, εἰς ἣν ὑμεῖς νῦν κατοικεῖτε·

10 Καὶ δὲν ἐδύναντο νὰ ἀντισταθῶσι τὴν σοφίαν καὶ τὸ πνεῦμα μετὰ τὸ ὅποιον ἐλάλει.

11 Τότε ἔβαλαν κρυφὰ ἄνδρας, οἱ ὅποιοι ἔλεγον, ὅτι ἤκουσαμεν αὐτὸν νὰ λαλῇ λόγια βλάσφημα εἰς τὸν Μωσῆν καὶ εἰς τὸν Θεόν.

12 Καὶ παρεκίνησαν τὸν λαὸν καὶ τοὺς Πρεσβυτέρους καὶ τοὺς Γραμματεῖς· καὶ ἤλθον καὶ τὸν ἤρπασαν, καὶ τὸν ἔφεραν εἰς τὴν σὺναξιν.

13 Καὶ ἔβαλαν μάρτυρας ψεύστας, οἱ ὅποιοι ἔλεγον· Οὗτος ὁ ἄνθρωπος δὲν παύει νὰ λαλῇ λόγια βλάσφημα ἐναντίον τοῦ ἁγίου τόπου τούτου καὶ τοῦ νόμου·

14 Διότι ἤκούσαμεν αὐτὸν νὰ λέγῃ, ὅτι ὁ Ἰησοῦς οὗτος ὁ Ναζωραῖος θέλει χαλάσει τούτον τὸν τόπον, καὶ θέλει ἀλλάξει τὰς τάξεις τὰς ὁποίας μᾶς παρέδωκεν ὁ Μωυσῆς.

15 Καὶ ὅλοι ὅσοι ἐκάθοντο εἰς τὴν σὺναξιν, ἠτένισαν εἰς αὐτόν, καὶ εἶδαν τὸ πρόσωπόν του ὥσαν πρόσωπον ἀγγέλου.

Κεφ. 5'. VII.

ΚΑΙ ὁ Ἀρχιερεὺς εἶπεν εἰς τὸν Στέφανον· Ἀνίσως καὶ τάχα ταῦτα εἶναι οὕτως;

2 Καὶ ὁ Στέφανος εἶπεν· Ὡ ἄνδρες ἀδελφοὶ καὶ πατέρες, ἀκούσατε· Ὁ Θεὸς τῆς δόξης ἐφάνη εἰς τὸν πατέρα μας τὸν Ἀβραάμ ὅτε ἦτον εἰς τὴν Μεσοποταμίαν, πρὶν νὰ κατοικήσῃ εἰς τὴν Χαρρὰν·

3 Καὶ εἶπεν εἰς αὐτόν· Ἐβγα ἀπὸ τὴν γῆν σου καὶ ἀπὸ τὴν συγγενείαν σου, καὶ ἔλα εἰς τὴν γῆν τὴν ὁποίαν θέλω σὲ δεῖξει.

4 Τότε ἐβγαίνων ἀπὸ τὴν γῆν τῶν Χαλδαίων, κατόκησεν εἰς τὴν Χαρρὰν. Καὶ ἀπεκεί, ἕστερον ἀφ' οὗ ἀπέθανεν ὁ πατὴρ του, τὸν μετὰ κατοίκισεν ὁ Θεὸς εἰς τὴν γῆν ταυτην, εἰς τὴν ὁποίαν σεῖς κατοικεῖτε τώρα·

5 Καὶ οὐκ ἔδωκεν αὐτῷ κληρονομίαν ἐν αὐτῇ, οὐδὲ βῆμα ποδός· καὶ ἐπηγγείλατο αὐτῷ δοῦναι εἰς κατάσχεσιν αὐτήν, καὶ τῷ σπέρματι αὐτοῦ μετ' αὐτόν, οὐκ ὄντος αὐτῷ τέκνου.

6 Ἐλάλησε δὲ οὕτως ὁ Θεός· Ὅτι ἔσται τὸ σπέρμα αὐτοῦ πάροικον ἐν γῇ ἀλλοτρίᾳ, καὶ δουλώσουσιν αὐτό, καὶ κακώσουσιν ἐπὶ τετρακόσια.

7 Καὶ τὸ ἔθνος, ᾧ ἐὰν δουλεύσωσι, κρινῶ ἐγώ, εἶπεν ὁ Θεός· καὶ μετὰ ταῦτα ἐξελεύσονται, καὶ λατρεύουσίν μοι ἐν τῷ τόπῳ τούτῳ.

8 Καὶ ἔδωκεν αὐτῷ διαθήκην περιτομῆς· καὶ οὕτως ἐγέννησε τὸν Ἰσαάκ, καὶ περιέτεμεν αὐτόν τῇ ἡμέρᾳ τῇ ὀγδοῇ· καὶ ὁ Ἰσαάκ τὸν Ἰακώβ, καὶ ὁ Ἰακώβ τοὺς δώδεκα πατριάρχας.

9 Καὶ οἱ πατριάρχαι ζηλώσαντες, τὸν Ἰωσήφ ἀπέδοντο εἰς Αἴγυπτον· καὶ ἦν ὁ Θεὸς μετ' αὐτοῦ·

10 Καὶ ἐξέiletο αὐτὸν ἐκ πασῶν τῶν θλίψεων αὐτοῦ, καὶ ἔδωκεν αὐτῷ χάριν καὶ σοφίαν ἐναντίον Φαραὼ βασιλέως Αἰγύπτου, καὶ κατέστησεν αὐτόν ἡγούμενον ἐπ' Αἴγυπτον καὶ ὅλον τὸν οἶκον αὐτοῦ.

11 Ἦλθε δὲ λιμὸς ἐφ' ὅλην τὴν γῆν Αἰγύπτου καὶ Χαναν, καὶ θλίψις μεγάλη· καὶ οὐχ εὗρισκον χορτάσματα οἱ πατέρες ἡμῶν.

12 Ἀκούσας δὲ Ἰακώβ ὄντα σῖτα ἐν Αἰγύπτῳ, ἐξαπέστειλε τοὺς πατέρας ἡμῶν πρῶτον·

13 Καὶ ἐν τῷ δευτέρῳ ἀνεγνωρίσθη Ἰωσήφ τοῖς ἀδελφοῖς αὐτοῦ, καὶ φανερόν ἐγένετο τῷ Φαραὼ τὸ γένος τοῦ Ἰωσήφ.

14 Ἀποστείλας δὲ Ἰωσήφ μετεκάλεσατο τὸν πατέρα αὐτοῦ Ἰακώβ, καὶ πᾶσαν τὴν συγγένειαν αὐτοῦ, ἐν ψυχαῖς ἐβδομήκοντα πέντε.

5 Καὶ δὲν τὸν ἔδωκεν εἰς αὐτὴν κληρονομίαν, οὐδὲ ἐν πάτημα ποδαρίου· καὶ τὸν ὑπεσχέθη νῦν τὴν δόσιν εἰς αὐτόν διὰ κληρονομίαν, καὶ εἰς τὸ σπέρμα του ὕστερον ἀπ' αὐτόν, ἐν ᾧ αὐτὸς ἀκόμη δὲν εἶχε παιδίον.

6 Καὶ ὁ Θεὸς τὸν εἶπεν οὕτως· Ὅτι τὸ σπέρμα σου θέλει εἶναι πάροικον εἰς ξένην γῆν, καὶ θέλουσι τὸ δουλώσει, καὶ τὸ ταλαιπωρήσει τετρακόσιους χρόνους.

7 Καὶ τὸ ἔθνος, εἰς τὸ ὁποῖον θέλουσι δουλεύσει, ἐγὼ θέλω κρίνει, εἶπεν ὁ Θεός· καὶ ὕστερον θέλουσιν ἔβγη, καὶ θέλουσι μὲ λατρεύσει εἰς τὸν τόπον τούτον.

8 Καὶ ὁ Θεὸς ἔδωκεν εἰς αὐτόν διαθήκην περιτομῆς· καὶ οὕτως ἐγέννησε τὸν Ἰσαάκ, καὶ εἰς τὰς ὀκτῶ τὸν περιέτεμε· καὶ ὁ Ἰσαάκ τὸν Ἰακώβ, καὶ ὁ Ἰακώβ τοὺς δώδεκα πατριάρχας.

9 Καὶ οἱ πατριάρχαι ἐξήλευσαν, καὶ τὸν Ἰωσήφ ἐπώλησαν εἰς τὴν Αἴγυπτον· ὁ Θεὸς ὅμως ἦτον μετ' αὐτοῦ·

10 Καὶ τὸν ἠλευθέρωσεν ἀπὸ ὅλας τὰς θλίψεως του, καὶ τὸν ἔδωκε χάριν καὶ σοφίαν ἐμπρὸς εἰς τὸν Φαραὼ τὸν βασιλέα τῆς Αἰγύπτου, καὶ τὸν κατέστησεν ἡγούμενον εἰς τὴν Αἴγυπτον καὶ εἰς ὅλον τοῦ τοῦ οἴκου.

11 Καὶ ἦλθε πείνα εἰς ὅλην τὴν γῆν τῆς Αἰγύπτου καὶ Χαναν, καὶ μεγάλη στενοχωρία· καὶ οἱ πατέρες μας δὲν εὗρισκον φαγητά.

12 Καὶ ὁ Ἰακώβ ὅτε ἤκουσεν ὅτι εἶναι σιτάρια εἰς τὴν Αἴγυπτον, ἔστειλε τοὺς πατέρας μας πρῶτον·

13 Καὶ τὴν δευτέραν φορὰν ἐγνωρίσθη ὁ Ἰωσήφ εἰς τοὺς ἀδελφούς του, καὶ ἐφανερώθη τὸ γένος τοῦ Ἰωσήφ εἰς τὸν Φαραὼ.

14 Καὶ ἔστειλεν ὁ Ἰωσήφ καὶ προσεκάλεσε τὸν πατέρα του τὸν Ἰακώβ, καὶ ὅλην τοῦ τὴν γενεάν, οἱ ὁποῖοι ἦσαν ἐβδομήκοντα πέντε ψυχῶν.

15 Κατέβη δὲ Ἰακώβ εἰς Αἴγυπτον, καὶ ἐτελεύτησεν αὐτὸς καὶ οἱ πατέρες ἡμῶν.

16 Καὶ μετετέθησαν εἰς Συχέμ, καὶ ἐτέθησαν ἐν τῷ μνήματι ὃ ὠνήσατο Ἀβραάμ τιμῇς ἀργυρίου, παρὰ τῶν υἱῶν Ἐμμόρ τοῦ Συχέμ.

17 Καθὼς δὲ ἤγγιζεν ὁ χρόνος τῆς ἐπαγγελίας, τῆς ὥμοσεν ὁ Θεὸς τῷ Ἀβραάμ, ἠύξηθεν ὁ λαὸς καὶ ἐπληθύνθη ἐν Αἴγυπτῳ·

18 Ἄχρὸς οὐ ἀνέστη βασιλεὺς ἑτερος, ὃς οὐκ ᾔδει τὸν Ἰωσήφ.

19 Οὗτος κατασοφισάμενος τὸ γένος ἡμῶν, ἐκάκωσε τοὺς πατέρας ἡμῶν, τὸν ποιεῖν ἐκθετα τὰ βρέφη αὐτῶν, εἰς τὸ μὴ ζωογονεῖσθαι.

20 Ἐν ᾧ καιρῷ ἐγεννήθη Μωσῆς, καὶ ἦν ἀστείος τῷ Θεῷ· ὃς ἀνετράφη μῆνας τρεῖς ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ.

21 Ἐκτεθέντα δὲ αὐτὸν, ἀνείλετο αὐτὸν ἡ θυγάτηρ Φαραῶ, καὶ ἀνέθρεψατο αὐτὸν ἑαυτῇ εἰς υἱόν.

22 Καὶ ἐπαίδευσθ Μωσῆς πάσῃ σοφίᾳ Αἰγυπτίων· ἦν δὲ δυνατὸς ἐν λόγοις καὶ ἐν ἔργοις.

23 Ὡς δὲ ἐπληροῦτο αὐτῷ τεσσαρακονταετὴς χρόνος, ἀνέβη ἐπὶ τὴν καρδίαν αὐτοῦ ἐπισκεῖσθαι τοὺς ἀδελφοὺς αὐτοῦ, τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ.

24 Καὶ ἰδὼν τινα ἀδικούμενον, ἡμύνατο, καὶ ἐποίησεν ἐκδίκησιν τῷ καταπονούμενῳ, πατάξας τὸν Αἰγύπτιον.

25 Ἐνόμιζε δὲ συνιέναι τοὺς ἀδελφοὺς αὐτοῦ, ὅτι ὁ Θεὸς διὰ χειρὸς αὐτοῦ δίδωσιν αὐτοῖς σωτηρίαν· οἱ δὲ οὐ συνήκαν.

26 Τῇ δὲ ἐπιούσῃ ἡμέρᾳ ὤφθη αὐτοῖς μαχομένοις, καὶ συνήλασεν αὐτοὺς εἰς εἰρήνην, εἰπὼν· Ἄνδρες, ἀδελφοί ἐστε ὑμεῖς, ἵνα τί ἀδικεῖτε ἀλλήλους;

27 Ὁ δὲ ἀδικῶν τὸν πλησίον, ἀπό-

15 Καὶ ὁ Ἰακώβ κατέβη εἰς τὴν Αἴγυπτον, καὶ ἀπέθανεν αὐτὸς καὶ οἱ πατέρες μας.

16 Καὶ τοὺς μετετόπισαν εἰς τὴν Συχέμ, καὶ τοὺς ἐβαλαν εἰς τὸ μνήμα τὸ ὁποῖον ἠγόρασεν ὁ Ἀβραάμ μετ' ἀργυρίου ἀπὸ τοὺς υἱοὺς τοῦ Ἐμμόρ τοῦ Συχέμ.

17 Καὶ καθὼς ἤγγιζεν ὁ χρόνος τῆς ὑποσχέσεως, τὴν ὁποίαν ὥμοσεν ὁ Θεὸς εἰς τὸν Ἀβραάμ, ἠύξησεν ὁ λαὸς, καὶ ἐπληθύνθη εἰς τὴν Αἴγυπτον·

18 Ἔως οὐ ἐσηκώθη ἄλλος βασιλεὺς εἰς τὴν Αἴγυπτον, ὁ ὁποῖος δὲν ἐγνώριζε τὸν Ἰωσήφ.

19 Οὗτος κατετέχνευσε τὸ γένος μας, καὶ ἐκακοποίησε τοὺς πατέρας μας, ὥς τε ἐξέθετον τὰ βρέφη των, διὰ νὰ μὴ ζωογονῶνται.

20 Εἰς τὸν ὁποῖον καιρὸν ἐγεννήθη ὁ Μωϋσῆς, καὶ εἶχε θείαν εὐμορφίαν· ὁ ὁποῖος ἀνετράφη τρεῖς μῆνας εἰς τὸν οἶκον τοῦ πατρὸς τοῦ.

21 Καὶ ὅτε τὸν ἐξέθεσαν, τὸν ἐπῆρεν ἡ θυγάτηρ τοῦ Φαραῶ, καὶ τὸν ἀνέθρεψε διὰ υἱόν της.

22 Καὶ ἐπαίδευσθ ὁ Μωϋσῆς εἰς πᾶσαν τὴν σοφίαν τῶν Αἰγυπτίων· καὶ ἦτον δυνατὸς εἰς λόγια καὶ ἔργα.

23 Καὶ ὅτε ἐτελείωσε τὸν τεσσαρακοστὸν χρόνον, ἦλθεν εἰς τὴν καρδίαν τοῦ νὰ ὑπάγῃ νὰ ἰδῇ τοὺς ἀδελφοὺς του, τοὺς υἱοὺς τοῦ Ἰσραὴλ.

24 Καὶ ἰδὼν κάποιον ἀπὸ τὸ γένος του ὃς τις ἠδικεῖτο, τὸν ἐβοήθησε, καὶ ἔκαμε τὴν ἐκδίκησιν εἰς τὸν καταπονούμενον, φονεύσας τὸν Αἰγύπτιον.

25 Καὶ ἐλογίαζεν ὅτι ἤθελον ἐννοήσῃ οἱ ἀδελφοί του, ὅτι ὁ Θεὸς διὰ μέσου τῆς χειρὸς αὐτοῦ θέλει τοὺς δώσει σωτηρίαν· ὅμως ἐκείνοι δὲν τὸ ἐνόησαν.

26 Καὶ τὴν ἄλλην ἡμέραν ἐφάνη εἰς αὐτοὺς ἐν ᾧ ἐμάχοντο, καὶ τοὺς ἠνάγκασε διὰ νὰ καμώσιν εἰρήνην, λέγων· Ὡς ἄνδρες, εἰς εἶσθε ἀδελφοί, διὰ τί ἀδικεῖτε ὁ εἰς τὸν ἄλλον;

27 Καὶ ἐκεῖνος ὁ ὁποῖος ἠδίκηκε τὸν γεί-

σατο αὐτὸν, εἰπὼν· Τίς σε κατέστη-
σεν ἄρχοντα καὶ δικαστὴν ἐφ' ἡμᾶς;

28 Μὴ ἀνελεῖν με σὺ θέλεις, ὃν
τρόπον ἀνείλες χθὲς τὸν Αἰγύπτιον;

29 Ἐφυγε δὲ Μωσῆς ἐν τῷ λόγῳ
τούτῳ, καὶ ἐγένετο πάροικος ἐν γῇ
Μαδιάμ, οὗ ἐγέννησεν υἱοὺς δύο.

30 Καὶ πληρωθέντων ἐτῶν τεσσα-
ράκοντα, ὥφθη αὐτῷ ἐν τῇ ἐρήμῳ
τοῦ ὄρους Σινᾶ ἄγγελος Κυρίου ἐν
φλογὶ πυρὸς βάτου.

31 Ὁ δὲ Μωσῆς ἰδὼν, ἐθαύμασε τὸ
ὄραμα· προσερχομένου δὲ αὐτοῦ κα-
τανοῆσαι, ἐγένετο φωνὴ Κυρίου πρὸς
αὐτόν·

32 Ἐγὼ ὁ Θεὸς τῶν πατέρων σου,
ὁ Θεὸς Ἀβραάμ, καὶ ὁ Θεὸς Ἰσαὰκ,
καὶ ὁ Θεὸς Ἰακώβ. Ἐντρομος δὲ
γενόμενος Μωσῆς οὐκ ἐτόλμα κατα-
νοῆσαι.

33 Εἶπε δὲ αὐτῷ ὁ Κύριος· Λῦσον
τὸ ὑπόδημα τῶν ποδῶν σου· ὁ γὰρ
τόπος ἐν ᾧ ἔστηκας, γῆ ἁγία ἐστίν.

34 Ἰδὼν εἶδον τὴν κάκωσιν τοῦ
λαοῦ μου τοῦ ἐν Αἰγύπτῳ, καὶ τοῦ
στεναγμοῦ αὐτῶν ἤκουσα, καὶ κατέ-
βην ἐξελεῖσθαι αὐτούς· καὶ νῦν δεῦρα,
ἀποστελῶ σε εἰς Αἴγυπτον.

35 Τοῦτον τὸν Μωϋσῆν ὃν ἠρνή-
σαντο, εἰπόντες· Τίς σε κατέστησεν
ἄρχοντα καὶ δικαστὴν; τοῦτον ὁ
Θεὸς ἄρχοντα καὶ λυτρωτὴν ἀπέστει-
λεν ἐν χειρὶ ἀγγέλου τοῦ ὀφθέντος
αὐτῷ ἐν τῇ βιάτῳ.

36 Οὗτος ἐξήγαγεν αὐτοὺς, ποιήσας
τέρατα καὶ σημεῖα ἐν γῇ Αἰγύπτου,
καὶ ἐν ἐρυθρᾷ θαλάσῃ, καὶ ἐν τῇ
ἐρήμῳ, ἔτη τεσσαράκοντα.

37 Οὗτός ἐστιν ὁ Μωϋσῆς ὁ εἰπὼν
τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ· Προφῆτην ὑμῖν
ἀναστήσει Κύριος ὁ Θεὸς ὑμῶν ἐκ

τοῦ αὐτοῦ, τὸν ἀπεδίωξε, καὶ εἶπε·
Ποῖος σὲ κατέστησεν ἄρχοντα καὶ
κριτὴν ἐπάνω εἰς ἡμᾶς;

28 Μήπως θέλεις νὰ σκοτώσης καὶ
ἐμὲ, καθὼς ἐσκοτώσας ἐχθὲς τὸν Αἰ-
γύπτιον;

29 Καὶ ὁ Μωϋσῆς ὅταν ἤκουσε τὸν
λόγον τοῦτον ἔφυγε, καὶ ἐγενε πάρο-
ικος εἰς τὴν γῆν Μαδιάμ, ὅπου ἐγέν-
νητε δύο υἱοὺς.

30 Καὶ ἀφ' οὗ ἐτελείωσαν σαράντα
χρόνοι, ἄγγελος Κυρίου ἐφάνη εἰς
αὐτὸν μέσα εἰς τὴν ἐρημον τοῦ ὄρους
τοῦ Σινᾶ, εἰς τὴν φλογὶ τῆς φωτίας
τῆς βάτου.

31 Καὶ ὁ Μωϋσῆς ὅταν εἶδεν, ἐθαύ-
μασε τὸ ὄραμα· καὶ καθὼς ἐπήγει-
νεν ἐγγὺς νὰ καταλάβῃ τοῦτο, τὸν
ἤλθε φωνὴ Κυρίου ἡ ὁποία ἐλεγεν·

32 Ἐγὼ εἰμὶ ὁ Θεὸς τῶν πατέρων
σου, ὁ Θεὸς τοῦ Ἀβραάμ, καὶ ὁ Θεὸς
τοῦ Ἰσαὰκ, καὶ ὁ Θεὸς τοῦ Ἰακώβ.
Καὶ ὁ Μωϋσῆς ἐτρόμαξε, καὶ δὲν
ἐτόλμα νὰ ἀτεινίσῃ νὰ ἰδῇ.

33 Καὶ ὁ Κύριος τὸν εἶπε· Λῦσον τὸ
ὑπόδημα ἀπὸ τὰ ποδιάρια σου· διότι
ὁ τόπος ὅπου στέκεσαι, εἶναι γῆ ἁγία.

34 Εἶδα, εἶδα τὴν κακοπάθειαν τοῦ
λαοῦ μου ὁ ὁποῖος εἶναι εἰς τὴν Αἴ-
γυπτον, καὶ ἤκουσα τοὺς στεναγμοὺς
τῶν, καὶ κατέβηκα νὰ τοὺς ἐλευθε-
ρώσω· καὶ τώρα ἔλα, θέλω σὲ στεί-
λει εἰς τὴν Αἴγυπτον.

35 Τοῦτον τὸν Μωϋσῆν τὸν ὁποῖον
ἠρνήθησαν, λέγοντες· Τίς σε κατέ-
στήσεν ἄρχοντα καὶ δικαστὴν; τοῦ-
τον ὁ Θεὸς ἀπέστειλεν ἄρχοντα καὶ
λυτρωτὴν μετὰ τὴν χεῖρα τοῦ ἀγγέλου
ὁ ὁποῖος τὸν ἐφάνη εἰς τὴν βιάτον.

36 Οὗτος τοὺς ἐβγαλεν, ἀφ' οὗ
ἔκαμε τέρατα καὶ σημεῖα εἰς τὴν Αἴ-
γυπτον καὶ εἰς τὴν ἐρυθρὰν θάλασ-
σαν, καὶ εἰς τὴν ἐρημον, σαράντα
χρόνους.

37 Οὗτος εἶναι ὁ Μωϋσῆς ὁ ὁποῖος
εἶπεν εἰς τοὺς υἱοὺς τοῦ Ἰσραὴλ· Ὅτι
ὁ Κύριος ὁ Θεός σας θέλει σᾶς ἀνα-

τῶν ἀδελφῶν ὑμῶν, ὡς ἐμέ· αὐτοῦ ἀκούσεσθε.

38 Οὗτος ἐστὶν ὁ γενόμενος ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ ἐν τῇ ἐρήμῳ, μετὰ τοῦ ἀγγέλου τοῦ λαλοῦντος αὐτῷ ἐν τῷ ὄρει Σινᾶ, καὶ τῶν πατέρων ἡμῶν, ὅς ἐδέξατο λόγια ζῶντα, δοῦναι ἡμῖν.

39 Ὡς οὐκ ἠθέλησαν ὑπήκοοι γενέσθαι οἱ πατέρες ἡμῶν, ἀλλ' ἀπόσαντο, καὶ ἐστράφησαν ταῖς καρδίαις αὐτῶν εἰς Αἴγυπτον,

40 Εἰπόντες τῷ Ἀαρὼν· Ποίησον ἡμῖν Θεοὺς, οἱ προπορεύονται ἡμῶν· ὁ γὰρ Μωσῆς οὗτος ὃς ἐξήγαγεν ἡμᾶς ἐκ γῆς Αἰγύπτου, οὐκ οἶδμεν τί γέγονεν αὐτῷ.

41 Καὶ ἐμοσχοποίησαν ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις, καὶ ἀνήγαγον θυσίαν τῷ εἰδῶλι, καὶ εὐφραίνοντο ἐν τοῖς ἔργοις τῶν χειρῶν αὐτῶν.

42 Ἐστρέψε δὲ ὁ Θεός, καὶ παρέδωκεν αὐτοὺς λατρεύειν τῇ στρατιᾷ τοῦ οὐρανοῦ· καθὼς γέγραπται ἐν βίβλῳ τῶν προφητῶν· Μὴ σφάγια καὶ θυσίας προσηνέκατέ μοι ἔτη τεσσαράκοντα ἐν τῇ ἐρήμῳ, οἶκος Ἰσραὴλ;

43 Καὶ ἀνελάβετε τὴν σκηνὴν τοῦ Μολῶχ, καὶ τὸ ἄστρον τοῦ Θεοῦ ὑμῶν Ῥεμφάν, τοὺς τύπους οὓς ἐποίησατε προσκυνεῖν αὐτοῖς· καὶ μεταοικίω ὑμᾶς ἐπέκεινα Βαβυλῶνος.

44 Ἡ σκηνὴ τοῦ μαρτυρίου ἦν ἐν τοῖς πατράσιν ἡμῶν ἐν τῇ ἐρήμῳ, καθὼς διέταξεν ὁ λαλῶν τῷ Μωσῇ, ποιῆσαι αὐτὴν κατὰ τὸν τύπον ὃν ἐώρακει·

45 Ἦν καὶ εἰσάγαγον διαδεχόμενοι οἱ πατέρες ἡμῶν μετὰ Ἰησοῦ ἐν τῇ κατασχέσει τῶν ἐθνῶν, ὧν ἔξωσεν ὁ Θεὸς ἀπὸ προσώπου τῶν πατέρων ἡμῶν, ἕως τῶν ἡμερῶν Δαβίδ·

στήσει προφήτην ἀπὸ τῶν ἀδελφῶν σας, ὡς ἐμέ· αὐτοῦ νὰ ἀκούσητε.

38 Οὗτος εἶναι ἐκεῖνος, ὁ ὁποῖος ἦτον εἰς τὴν ἐκκλησίαν εἰς τὴν ἐρημον, ὁμοῦ μετὸν ἀγγελον ὁ ὁποῖος ἐσυντυχάνει με αὐτὸν εἰς τὸ ὄρος τὸ Σινᾶ, καὶ ὁμοῦ με τοὺς πατέρας μας, ὁ ὁποῖος ἐδέχθη λόγια ζωντανά, νὰ μᾶς τὰ δώσῃ.

39 Εἰς τὸν ὁποῖον δὲν ἠθέλησαν οἱ πατέρες μας νὰ ὑπακούσωσιν, ἀλλὰ τὸν ἀπεδίωξαν, καὶ ἐγύρισαν μετὰς καρδίας των εἰς τὴν Αἴγυπτον,

40 Καὶ εἶπαν εἰς τὸν Ἀαρὼν· Καμε μας Θεοὺς, διὰ νὰ πηγαίνωσιν ἐμπροσθέν μας· διότι ὁ Μωϋσῆς οὗτος ὁ ὁποῖος μᾶς ἐβγαλεν ἀπὸ τὴν Αἴγυπτον, δὲν ἤξεύρομεν τί ἔγινεν εἰς αὐτόν.

41 Καὶ ἔκαμαν δαμάλι εἰς τὰς ἡμέρας ἐκείνας, καὶ ἐθυσίασαν εἰς τὸ εἰδῶλον, καὶ εὐφραίνοντο εἰς τὰ ἔργα τῶν χειρῶν των.

42 Καὶ ὁ Θεὸς ἐγύρισε τὸ πρόσωπόν του ἀπ' αὐτοὺς, καὶ τοὺς παρέδωκε νὰ λατρεύωσι τὴν στρατιὰν τοῦ οὐρανοῦ· καθὼς εἶναι γραμμένον εἰς τὸ βιβλίον τῶν προφητῶν· Ὡς οἶκος τοῦ Ἰσραὴλ, μήπως ἐφέρατε εἰς ἐμέ σφακτὰ καὶ θυσίας σαράντα χρόνους μέσα εἰς τὴν ἐρημον;

43 Ἀλλὰ ἐπήρατε τὴν σκηνὴν τοῦ Μολῶχ, καὶ τὸ ἄστρον τοῦ Θεοῦ σας Ῥεμφάν, τοὺς τύπους τοὺς ὁποῖους ἐκάμετε νὰ τοὺς προσκυνήτε· καὶ θέλω σᾶς μετακατοικίσει παρεπίανω ἀπὸ τὴν Βαβυλῶνα.

44 Ἡ σκηνὴ τοῦ μαρτυρίου ἦτον μετὰ τοὺς πατέρας μας εἰς τὴν ἐρημον, καθὼς ἐκεῖνος ὁ ὁποῖος ἐλάλει μετὸν Μωϋσῆν διέταξε, νὰ τὴν κάμῃ κατὰ τὸν τύπον τὸν ὁποῖον ἐβλέπε·

45 Τὴν ὁποίαν σκηνὴν διαδεχθέντες οἱ πατέρες μας ὁμοῦ μετὸν Ἰησοῦν τὴν ἐμβασαν μέσα εἰς τὸν τόπον τὸν ὁποῖον ἐκυρίευσαν καὶ εἶχον τὰ ἔθνη, τὰ ὁποῖα ἐξώρισεν ὁ Θεὸς ἀπὸ τὸ πρόσωπον τῶν πατέρων μας, ἕως εἰς τὰς ἡμέρας τοῦ Δαβίδ·

46 Ὃς εὗρε χάριν ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ, καὶ ἡτήσατο εὐρεῖν σκῆνωμα τῷ Θεῷ Ἰακώβ.

47 Σολομῶν δὲ ᾠδοδόμησεν αὐτῷ οἶκον.

48 Ἄλλ' οὐχ ὁ Ὑψίστος ἐν χειροποιήτοις ναοῖς κατοικεῖ, καθὼς ὁ προφήτης λέγει·

49 Ὁ οὐρανὸς μοι θρόνος, ἡ δὲ γῆ ὑποπόδιον τῶν ποδῶν μου· Ποῖον οἶκον οἰκοδομήσετε μοι, λέγει Κύριος· ἡ τίς τόπος τῆς καταπαύσεώς μου;

50 Οὐχὶ ἡ χεὶρ μου ἐποίησε ταῦτα πάντα;

51 Σκληροτράχηλοι, καὶ ἀπερίτμητοι τῇ καρδίᾳ καὶ τοῖς ὤσιν, ὑμεῖς αἰετῷ Πνεύματι τῷ ἁγίῳ ἀντιπίπτετε, ὥς οἱ πατέρες ὑμῶν καὶ ὑμεῖς.

52 Τίνα τῶν προφητῶν οὐκ ἐδίωξαν οἱ πατέρες ὑμῶν; καὶ ἀπέκτειναν τοὺς προκαταγγεῖλκοντας περὶ τῆς ἐλεύσεως τοῦ δικαίου, οὗ νῦν ὑμεῖς προδοταὶ καὶ φονεῖς γεγένησθε·

53 Οἷτινες ἐλάβετε τὸν νόμον εἰς διαταγὰς ἀγγέλων, καὶ οὐκ ἐφυλάξατε.

54 Ἀκούοντες δὲ ταῦτα, διεπρίοντο ταῖς καρδίαις αὐτῶν, καὶ ἔβρυχον τοὺς ὀδόντας ἐπ' αὐτόν.

55 Ὑπάρχων δὲ πλήρης Πνεύματος ἁγίου, ἀτενίσας εἰς τὸν οὐρανόν, εἶδε δόξαν Θεοῦ, καὶ Ἰησοῦν ἐστῶτα ἐκ δεξιῶν τοῦ Θεοῦ·

56 Καὶ εἶπεν· Ἰδοῦ, θεωρῶ τοὺς οὐρανοὺς ἀνεωγμένους, καὶ τὸν Υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου ἐκ δεξιῶν ἐστῶτα τοῦ Θεοῦ.

57 Κράζαντες δὲ φωνῇ μεγάλῃ, συνέσχον τὰ ὦτα αὐτῶν, καὶ ὥρμησαν ὁμοθυμαδὸν ἐπ' αὐτόν·

58 Καὶ ἐκβαλόντες ἔξω τῆς πόλεως, ἐλιθοβόλουν· καὶ οἱ μάρτυρες ἀπέθεντο τὰ ἱμάτια αὐτῶν παρὰ τοὺς

46 Ὁ ὁποῖος εὗρε χάριν ἐμπροσθεν τοῦ Θεοῦ, καὶ ἐζήτησε νὰ εὕρῃ κατοικίαν διὰ τὸν Θεὸν τοῦ Ἰακώβ.

47 Καὶ ὁ Σολομὼν ἔκαμε δι' αὐτὸν ἓνα οἶκον.

48 Ἀλλὰ ὁ Ὑψίστος δὲν κατοικεῖ εἰς ναοὺς οἱ ὁποῖοι γίνονται μὲ χεῖρας, καθὼς λέγει ὁ προφήτης·

49 Ὁ οὐρανὸς εἶναι θρόνος μου, καὶ ἡ γῆ εἶναι ὑποπόδιον τῶν ποδῶν μου· Ποῖον οἶκον θέλετε κάμει δι' ἐμέ, λέγει ὁ Κύριος· ἡ ποῖος τόπος εἶναι τῆς ἀναπαύσεώς μου;

50 Ταῦτα ὅλα δὲν ἔκαμεν ἡ χεὶρ μου;

51 Ὡς κληροτράχηλοι, καὶ οἱ ὁποῖοι δὲν ἔχετε περιτομὴν τῆς καρδίας καὶ τῶν ὠτίων, σεις πάντοτε ἐναντιοῦσθε τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, καθὼς οἱ πατέρες σας οὕτω καὶ σεῖς.

52 Ποῖον ἀπὸ τοὺς προφῆτας δὲν ἐδίωξαν οἱ πατέρες σας; καὶ ἐσκότωσαν ἐκεῖνους οἱ ὁποῖοι προεῖπαν διὰ τὸν ἐρχομὸν τούτου τοῦ δικαίου, τοῦ ὁποίου τώρα σεῖς ἐγίνεστε προδοταὶ καὶ φονεῖς·

53 Οἱ ὁποῖοι ἐπῆρατε τὸν νόμον διὰ μέσου τῆς τακτικῆς ὑπηρεσίας τῶν ἀγγέλων, καὶ δὲν τὸν ἐφυλάξατε.

54 Καὶ ἐκεῖνοι ὅταν ἤκουον ταῦτα, ἐκαπτοντο αἱ καρδίαι των, καὶ ἔτριζον εἰς ἐκεῖνον τὰ ὀδόντια των.

55 Καὶ ἐκεῖνος γεμάτος ἀπὸ Πνεύματος ἁγίου, ἠτένισεν εἰς τὸν οὐρανόν, καὶ εἶδε τὴν δόξαν τοῦ Θεοῦ, καὶ εἶδε καὶ τὸν Ἰησοῦν ὅτι ἐστέκετο ἀπὸ τὰ δεξιὰ τοῦ Θεοῦ·

56 Καὶ εἶπε· Ἰδοὺ, βλέπω τοὺς οὐρανοὺς ἀνοικτοὺς, καὶ τὸν Υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου, ὅτι στέκεται ἀπὸ τὰ δεξιὰ τοῦ Θεοῦ.

57 Καὶ κράζοντες μὲ μεγάλῃ φωνῇ, ἔφραζαν τὰ ὦτιά των, καὶ ὥρμησαν ὅλοι μὲ ἓνα θυμὸν ἐπάνω του·

58 Καὶ τὸν ἐβγαλαν ἔξω ἀπὸ τὴν πόλιν, καὶ τὸν ἐλιθοβόλουν· καὶ οἱ μάρτυρες ἐβγαλαν καὶ ἔθεσαν τὰ

πόδας νεανίου καλουμένου Σαύλου,

59 Καὶ ἐλιθοβόλουν τὸν Στέφανον, ἐπικαλούμενον καὶ λέγοντα· Κύριε Ἰησοῦ, δέξαι τὸ πνεῦμά μου.

60 Θεὸς δὲ τὰ γόνατα, ἔκραξε φωνῇ μεγάλῃ· Κύριε, μὴ στήσης αὐτοῖς τὴν ἁμαρτίαν ταύτην. Καὶ τοῦτο εἰπὼν, ἐκοιμήθη.

Κεφ. η'. VIII.

ΣΑΥΛΟΣ δὲ ἦν συνευδοκῶν τῇ ἀναιρέσει αὐτοῦ. Ἐγένετο δὲ ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ διωγμὸς μέγας ἐπὶ τὴν ἐκκλησίαν τὴν ἐν Ἱερουσαλὺμοις· πάντες τε διεσπάρησαν κατὰ τὰς χώρας τῆς Ἰουδαίας καὶ Σαμαρείας, πλὴν τῶν ἀποστόλων.

2 Συνεκρίμασαν δὲ τὸν Στέφανον ἄνδρες εὐλαβεῖς, καὶ ἐποίησαντο κοπετὸν μέγαν ἐπ' αὐτῷ.

3 Σαῦλος δὲ ἐλυμαίνετο τὴν ἐκκλησίαν, κατὰ τοὺς οἴκους εἰσπορευόμενος, σὺρων τε ἄνδρας καὶ γυναῖκας, παρεδίδου εἰς φυλακὴν.

4 Οἱ μὲν οὖν διασπαρέντες διῆλθον, εὐαγγελιζόμενοι τὸν λόγον.

5 Φίλιππος δὲ κατελθὼν εἰς πόλιν τῆς Σαμαρείας, ἐκήρυσσεν αὐτοῖς τὸν Χριστόν.

6 Προσεῖχόν τε οἱ ὄχλοι τοῖς λεγομένοις ὑπὸ τοῦ Φιλίππου ὁμοθυμαδόν, ἐν τῷ ἀκούειν αὐτοὺς καὶ βλέπειν τὰ σημεῖα ἃ ἐποίει.

7 Πολλὴν γὰρ τὼν ἔχόντων πνεύματα ἀκάθαρτα, βοῶντα μεγάλη φωνῇ ἐξήρχετο· πολλοὶ δὲ παραλελυμένοι καὶ χωλοὶ ἐθεραπεύθησαν.

8 Καὶ ἐγένετο χαρὰ μεγάλη ἐν τῇ πόλει ἐκείνῃ.

9 Ἄνθρωπος δὲ τις ὀνόματι Σίμων, προῦπηρχεν ἐν τῇ πόλει, μαγεύων, καὶ ἐξιστῶν τὸ ἔθνος τῆς Σαμαρείας, λέγων εἶναι τινα ἑαυτὸν μέγαν·

φορέματά των εἰς τὰ ποδάρια κάποιου νέου, ὁ ὁποῖος ἐκράζετο Σαῦλος,

59 Καὶ ἐλιθοβόλουν τὸν Στέφανον, ὁ ὁποῖος προσεύχετο καὶ ἔλεγεν. Ὁ Κύριε Ἰησοῦ, δέξαι τὴν ψυχὴν μου.

60 Καὶ γονατίζων, ἔκραξε μὲ μεγάλην φωνὴν καὶ εἶπε· Κύριε, μὴ λογαριασῇς εἰς αὐτοὺς τὴν ἁμαρτίαν ταύτην. Καὶ ἀφ' οὗ εἶπε τοῦτον τὸν λόγον, ἐκοιμήθη.

Κεφ. η'. VIII.

ΚΑΙ ὁ Σαῦλος ἦτον συμφωνημένος εἰς τὸν φόνον του. Καὶ ἐκείνῃ τὴν ἡμέραν ἐγένε μεγάλος διωγμὸς εἰς τὴν ἐκκλησίαν, ἡ ὁποία ἦτον εἰς τὴν Ἱερουσαλὴμ· καὶ ὅλοι ἐσκορπίσθησαν εἰς τὰς χώρας τῆς Ἰουδαίας καὶ Σαμαρείας, ἔξω ἀπὸ τῶν ἀποστόλων.

2 Καὶ ἄνδρες εὐλαβεῖς ἐφεραν εἰς τὸ μνήμα τὸν Στέφανον, καὶ ἔκαμαν μέγαν σῆνον εἰς αὐτόν.

3 Καὶ ὁ Σαῦλος κατηρμήμαζε τὴν ἐκκλησίαν, ἐμβαιῶν μέσα εἰς τοὺς οἴκους, καὶ σὺρων ἄνδρας καὶ γυναῖκας, τοὺς παρεδίδεν εἰς τὴν φυλακὴν.

4 Ἐκεῖνοι λοιπὸν οἱ ὁποῖοι διεσκορπίσθησαν περιῆλθον, εὐαγγελίζοντες τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ.

5 Καὶ ὁ Φίλιππος κατέβη εἰς πόλιν τῆς Σαμαρείας, καὶ ἐκεῖ τοὺς ἐκήρυττε τὸν Χριστόν.

6 Καὶ τὸ πλῆθος ἐδίδε προσοχὴν ὅλοι ὁμοψύχως εἰς ὅσα ἔλεγεν ὁ Φίλιππος, ἀκούοντες αὐτοῖ καὶ βλέποντες τὰ σημεῖα ἃ ὁποῖα ἔκαμνε.

7 Διότι πολλὰ πνεύματα ἀκάθαρτα ἐβγαίναν ἀπ' αὐτοὺς, οἱ ὁποῖοι τὰ εἶχον, μὲ μεγάλην φωνὴν φωνάζοντα· καὶ πολλοὶ παράλυτοι καὶ χωλοὶ ἰατρεύθησαν.

8 Καὶ μεγάλη χαρὰ ἐγένετο εἰς ἐκείνῃ τὴν πόλιν.

9 Καὶ κάποιος ἄνθρωπος, τὸ ὄνομα του Σίμων, ἦτον ἀπὸ προτιέτερα εἰς τὴν πόλιν καὶ ἐμάγευε καὶ ἐφερεν εἰς ἐκπληξιν τὸ ἔθνος τῆς Σαμαρείας,

10 Ὡς προσεῖχον πάντες ἀπὸ μικροῦ ἕως μεγάλου, λέγοντες· Οὗτός ἐστιν ἡ δύναμις τοῦ Θεοῦ ἡ μεγάλη.

11 Προσεῖχον δὲ αὐτῷ, διὰ τὸ ἱκανῶ χρόνῳ ταῖς μαγείαις ἐξεστακέ- ναι αὐτούς.

12 Ὅτε δὲ ἐπίστευσαν τῷ Φιλίππῳ εὐαγγελιζομένῳ τὰ περὶ τῆς βασι- λείας τοῦ Θεοῦ, καὶ τοῦ ὀνόματος τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ, ἐβαπτίζοντο ἄνδρες τε καὶ γυναῖκες.

13 Ὁ δὲ Σίμων καὶ αὐτὸς ἐπίστευσε, καὶ βαπτισθεὶς ἦν προσκαρτερῶν τῷ Φιλίππῳ· θεωρῶν τε σημεῖα καὶ δυ- νάμεις μεγάλας γινομένας, ἐξίστατο.

14 Ἀκούσαντες δὲ οἱ ἐν Ἱεροσολύ- μοις ἀπόστολοι, ὅτι δέδεκται ἡ Σα- μαρεία τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ, ἀπέστει- λαν πρὸς αὐτοὺς τὸν Πέτρον καὶ Ἰωάννην·

15 Οἷτινες καταβάντες προσηύξαν- το περὶ αὐτῶν, ὅπως λαβῶσι Πνεῦμα ἅγιον.

16 (Οὕτω γὰρ ἦν ἐπ' οὐδενὶ αὐτῶν ἐπιπετωκὸς, μόνον δὲ βεβαπτισμέ- νοι ὑπῆρχον εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ.)

17 Τότε ἐπέτιθον τὰς χεῖρας ἐπ' αὐτούς, καὶ ἐλάβανον Πνεῦμα ἅγιον.

18 Θεασάμενος δὲ ὁ Σίμων, ὅτι διὰ τῆς ἐπιθέσεως τῶν χειρῶν τῶν ἀπο- στόλων δίδεται τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, προσήνεγκεν αὐτοῖς χρήματα,

19 Λέγων· Δότε κῆμοι τὴν ἐξου- σίαν ταύτην, ἵνα ὃ ἐὰν ἐπιθῶ τὰς χεῖρας, λαμβάνῃ Πνεῦμα ἅγιον.

20 Πέτρος δὲ εἶπε πρὸς αὐτόν· Τὸ ἀργυρίον σου σὺν σοὶ εἴη εἰς ἀπάλειαν, ὅτι τὴν δωρεὰν τοῦ Θεοῦ ἐνόμισας διὰ χρημάτων κτᾶσθαι.

λέγων τὸν ἐαυτὸν τοῦ νῦν ἦναι κάνεις μεγάλος·

10 Εἰς τὸν ὁποῖον ὅλοι ἀπὸ μικροῦ ἕως μεγάλου ἐδίδον προσοχὴν, καὶ ἔλεγον· Οὗτος εἶναι ἡ μεγάλη δύνα- μιν τοῦ Θεοῦ.

11 Καὶ ἀπέβλεπον εἰς αὐτὸν, διότι τοὺς ἐβγάλεν ἀπὸ τὸν νοῦν τῶν ἀρ- κετὸν καιρὸν μὲ τὰς μαγείας του.

12 Ὅταν ὁμως ἐπίστευσαν εἰς τὸν Φίλιππον, ὁ ὁποῖος εὐηγγελίζε τὰ πράγματα τῆς βασιλείας τοῦ Θεοῦ, καὶ τοῦ ὀνόματος τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ, ἐβαπτίζοντο ἄνδρες καὶ γυναῖκες.

13 Καὶ αὐτὸς ὁ Σίμων ἐπίστευσε, καὶ ἀφ' οὗ ἐβαπτίσθη, ἐστέκετο ὁμοῦ μὲ τὸν Φίλιππον· καὶ βλέπων τὰ σημεῖα καὶ τὰς μεγάλας δυνάμεις, αἱ ὅποιαι ἐγίνοντο ἀπ' αὐτὸν, ἐθαύμαζε κατὰ πολλὰ.

14 Καὶ ἀφ' οὗ ἤκουσαν οἱ ἀπόστολοι οἱ ὅποιοι ἦσαν εἰς τὴν Ἱερουσαλήμ, ὅτι ἡ Σαμαρεία ἐδέχθη τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ, ἔστειλαν εἰς αὐτοὺς τὸν Πέτρον καὶ τὸν Ἰωάννην·

15 Οἱ ὅποιοι ὅταν κατέβησαν προσ- ευχήθησαν διὰ αὐτούς, διὰ νὰ λάβωσι Πνεῦμα ἅγιον.

16 (Διότι ἀκόμη δὲν εἶχε πέσει εἰς κανένα ἀπ' αὐτούς, ἀλλὰ μόνον ἦσαν βαπτισμένοι εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ.)

17 Καὶ τότε ἐβαλλον τὰς χεῖράς των ἐπάνω εἰς αὐτούς, καὶ ἔπερνον Πνεῦμα ἅγιον.

18 Καὶ ὅταν εἶδεν ὁ Σίμων, ὅτι μὲ τὴν ἐπίθεσιν τῶν χειρῶν τῶν ἀποστόλων ἐδίδετο τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, τοὺς ἔφερε χρήματα,

19 Λέγων· Δότε καὶ εἰς ἐμὲ τὴν ἐξουσίαν αὐτήν, ὥστε εἰς ὅποιον βάλω τὰς χεῖράς μου ἐπάνω, νὰ λαμβάνῃ Πνεῦμα ἅγιον.

20 Καὶ ὁ Πέτρος τὸν εἶπε· Τὸ ἀρ- γυρίον σου ἄς ἦναι ὁμοῦ μὲ σὲ εἰς ἀπάλειαν, διότι ἐλογιάσας ὅτι ἡ δω- ρεὰ τοῦ Θεοῦ ἀποκτᾶται μὲ χρήματα.

21 Οὐκ ἔστι σοι μερίς οὐδὲ κληῖρος ἐν τῷ λόγῳ τούτῳ· ἡ γὰρ καρδιά σου οὐκ ἔστιν εὐθεία ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ.

22 Μετανόησον οὖν ἀπὸ τῆς κακίας σου ταύτης, καὶ δεήθητι τοῦ Θεοῦ, εἰ ἄρα ἀφεθήσεται σοι ἡ ἐπίνοια τῆς καρδίας σου.

23 Εἰς γὰρ χολὴν πικρίας καὶ σύνδεσμον ἀδικίας ὁρῶ σε ὄντα.

24 Ἀποκρίθεις δὲ ὁ Σίμων εἶπε· Δεήθητε ἡμεῖς ὑπὲρ ἐμοῦ πρὸς τὸν Κύριον, ὅπως μηδὲν ἐπέλθῃ ἐπ' ἐμὲ ὃν εἰρήκατε.

25 Οἱ μὲν οὖν διαμαρτυράμενοι καὶ λαλήσαντες τὸν λόγον τοῦ Κυρίου, ὑπέστρεψαν εἰς Ἱερουσαλὴμ, πολλὰς τε κόμας τῶν Σαμαρειτῶν εὐηγγελίσαντο.

26 Ἄγγελος δὲ Κυρίου ἐλάλησε πρὸς Φίλιππον, λέγων· Ἀνάστηθι, καὶ πορεύου κατὰ μεσημβρίαν, ἐπὶ τὴν ὁδὸν τὴν καταβαίνουσαν ἀπὸ Ἱερουσαλὴμ εἰς Γάζαν· αὕτη ἐστὶν ἐρημος.

27 Καὶ ἀναστὰς ἐπορεύθη· καὶ ἰδὼν, ἀνὴρ Αἰθίοψ εὐνούχος, δυνάστης Κανδάκης τῆς βασιλείσης Αἰθιοπῶν, ὃς ἦν ἐπὶ πάσης τῆς γᾶς αὐτῆς, ὃς ἐληλύθει προσκυνῆσαι εἰς Ἱερουσαλὴμ,

28 Ἦν τε ὑποστρέφων, καὶ καθήμενος ἐπὶ τοῦ ἅρματος αὐτοῦ, καὶ ἀνεγίνωσκε τὸν προφήτην Ἠσαΐαν.

29 Εἶπε δὲ τὸ Πνεῦμα τῷ Φίλιππῳ· Πρόσελθε, καὶ κολλήθητι τῷ ἅρματι τούτῳ.

30 Πρόσδραμὼν δὲ ὁ Φίλιππος ἤκουσεν αὐτοῦ ἀναγινώσκοντος τὸν προφήτην Ἠσαΐαν, καὶ εἶπεν· Ἄρα γε γινώσκεις ἃ ἀναγινώσκεις;

31 Ὁ δὲ εἶπε· Πῶς γὰρ ἂν δύναίμην, ἐὰν μή τις ὁδηγήσῃ με; Παρεκάλές τε τὸν Φίλιππον, ἀναβάντα καθίσαι σὺν αὐτῷ.

21 Δὲν ἔχεις σὺ μερίδα οὐδὲ κληρονομίαν εἰς τὸ πρᾶγμα τούτο· διότι ἡ καρδιά σου δὲν εἶναι ἰσὴ ἐμπροσθεν τοῦ Θεοῦ.

22 Μετανόησον λοιπὸν ἀπὸ ταύτης τὴν κακίαν σου, καὶ παρακάλεσον τὸν Θεόν, ἂν τύχῃ νὰ σε συγχωρήσῃ ὁ λογισμὸς τῆς καρδίας σου.

23 Διότι βλέπω ὅτι εἶσαι εἰς χολὴν πικρίας καὶ εἰς τὸν δεσμὸν τῆς ἀδικίας.

24 Ἀπεκρίθη ὁ Σίμων καὶ εἶπε· Παρακαλέσατε εἰς τὸν Κύριον διὰ ἐμὲ, διὰ νὰ μὴ ἔλθῃ τίποτε κακὸν εἰς ἐμὲ ἀπ' ἐκεῖνα τὰ ὅποια εἶπατε.

25 Ἐκεῖνοι λοιπὸν, ἀφ' οὗ ἐμαρτύρησαν καὶ ἐλάλησαν τὸν λόγον τοῦ Κυρίου, ὑπέστρεψαν εἰς τὴν Ἱερουσαλὴμ, καὶ εἰς πολλὰς χώρας τῶν Σαμαρειτῶν ἐκήρυξαν τὸ εὐαγγέλιον.

26 Καὶ ἄγγελος Κυρίου ἐλάλησεν εἰς τὸν Φίλιππον, καὶ εἶπε· Σῆκω, καὶ πήγαναι εἰς τὸ μέρος τῆς μεσημβρίας, εἰς τὸν δρόμον ὁ ὁποῖος καταβαίνει ἀπὸ τὴν Ἱερουσαλὴμ εἰς τὴν Γάζαν· καὶ αὐτὸς εἶναι ἐρημος.

27 Καὶ ἐσηκώθη καὶ ὑπῆγε· καὶ ἰδὼν, ἀνθρωπὸς τις ἀπὸ τὴν Αἰθιοπίαν εὐνούχος, δυνάστης τῆς Κανδάκης τῆς βασιλείσσης τῶν Αἰθιοπῶν, ὁ ὁποῖος ἦτον προεστὼς εἰς ὅλον τὸν πλοῦτον αὐτῆς, καὶ ἦλθε νὰ προσκυνήσῃ εἰς τὴν Ἱερουσαλὴμ,

28 Καὶ ὑπέστρεφε, καὶ ἐκάθετο ἐπάνω εἰς τὸ ἅμαξίον του, καὶ ἐδίαβαζε τὸν προφήτην Ἠσαΐαν.

29 Καὶ τὸ Πνεῦμα εἶπεν εἰς τὸν Φίλιππον· Πήγαναι πλησίον, καὶ κολλήσου εἰς τὸ ἅμαξίον τούτο.

30 Καὶ ὁ Φίλιππος ἐδραμε πλησίον, καὶ τὸν ἤκουσεν ὅτι ἐδιάβαζε τὸν προφήτην Ἠσαΐαν, καὶ εἶπε· Ἐὰν γινώριζεις αὐτὰ τὰ ὅποια διαβάζεις;

31 Καὶ ὁ εὐνούχος εἶπε· Πῶς ἤθελον ἡμπορέσει, ἐὰν δὲν μὲ ὁδηγήσῃ κανείς; Καὶ παρεκάλεσε τὸν Φίλιππον νὰ ἀναβῇ καὶ νὰ καθίσῃ μετ' αὐτοῦ.

32 Ἡ δὲ περιοχὴ τῆς γραφῆς ἦν ἀνεγίνωσκεν, ἦν αὕτη ὧς πρόβατον ἐπὶ σφαγὴν ἦχθη· καὶ ὡς ἄμνος ἐναντίον τοῦ κείροντος αὐτὸν ἄφωνος, οὕτως οὐκ ἀνοίγει τὸ στόμα αὐτοῦ·

33 Ἐν τῇ ταπεινώσει αὐτοῦ ἡ κρίσις αὐτοῦ ἦρθη· τὴν δὲ γενεάν αὐτοῦ τίς διηγῆσεται; ὅτι αἵρεται ἀπὸ τῆς γῆς ἡ ζωὴ αὐτοῦ.

34 Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ εὐνοῦχος τῷ Φιλίππῳ εἶπε· Δέομαί σου, περὶ τίνος ὁ προφήτης λέγει τοῦτο; περὶ ἐαυτοῦ, ἢ περὶ ἑτέρου τινός;

35 Ἀνοίξας δὲ ὁ Φίλιππος τὸ στόμα αὐτοῦ, καὶ ἀρχάμενος ἀπὸ τῆς γραφῆς ταύτης, εὐηγγελίσατο αὐτῷ τὸν Ἰησοῦν.

36 Ὡς δὲ ἐπορεύοντο κατὰ τὴν ὁδὸν, ἦλθον ἐπὶ τι ὕδωρ· καὶ φησὶν ὁ εὐνοῦχος· Ἰδοὺ ὕδωρ· τί κωλύει με βαπτισθῆναι;

37 Εἶπε δὲ ὁ Φίλιππος· Εἰ πιστεύεις ἐξ ὅλης τῆς καρδίας, ἔξεστιν. Ἀποκριθεὶς δὲ εἶπε· Πιστεύω τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ εἶναι τὸν Ἰησοῦν Χριστόν.

38 Καὶ ἐκέλευσε στήναι τὸ ἄρμα· καὶ κατέβησαν ἀμφότεροι εἰς τὸ ὕδωρ, ὃ, τε Φίλιππος καὶ ὁ εὐνοῦχος· καὶ ἐβάπτισεν αὐτόν.

39 Ὅτε δὲ ἀνέβησαν ἐκ τοῦ ὕδατος, Πνεῦμα Κυρίου ἤρπασε τὸν Φίλιππον, καὶ οὐκ εἶδεν αὐτὸν οὐκέτι ὁ εὐνοῦχος· ἐπορεύετο γὰρ τὴν ὁδὸν αὐτοῦ χαίρων.

40 Φίλιππος δὲ εὐρέθη εἰς Ἀζωτον· καὶ διερχόμενος εὐηγγελίζετο τὰς πόλεις πάσας, ἕως τοῦ ἔλθειν αὐτὸν εἰς Κεισάρειαν.

Κεφ. θ'. IX.

Ὁ δὲ Σαῦλος ἔτι ἐμπνέων ἀπειλῆς καὶ φόνου εἰς τοὺς μαθητὰς τοῦ Κυρίου, προσελθὼν τῷ Ἀρχιερεῖ,

32 Καὶ τὸ μέρος τῆς γραφῆς τὸ ὁποῖον ἐδιάβαζεν, ἦτον τοῦτο· Ὡς πρόβατον ἐφέρθη εἰς τὴν σφαγὴν· καὶ καθὼς ἀρνίον ἐμπρὸς εἰς ἐκεῖνον ὁ ὁποῖος κόπτει τὸ μαλλίον του εἶναι ἄφωνον, οὕτω δὲν ἀνοίγει τὸ στόμα του·

33 Εἰς τὴν ταπεινώσιν του ἐσηκώθη ἡ κρίσις του· τὴν γενεάν του ὅμως τίς ἠμπορεῖ νὰ διηγῇ; διὰ τοῦτο σηκόνεται ἀπὸ τὴν γῆν ἡ ζωὴ του.

34 Καὶ ὁ εὐνοῦχος ἀπεκρίθη καὶ εἶπεν εἰς τὸν Φίλιππον· Παρακαλῶ σε, ὁ προφήτης διὰ ποῖον λέγει τοῦτο; διὰ τὸν ἑαυτόν του, ἢ διὰ ἄλλον κάνα;

35 Καὶ ὁ Φίλιππος ἤνοιξε τὸ στόμα του, καὶ ἀρχίζων ἀπὸ τὴν γραφὴν ταύτην, εὐηγγέλισε εἰς αὐτὸν τὸν Ἰησοῦν.

36 Καὶ καθὼς ἐπήγακινον εἰς τὸν δρόμον, ἦλθον εἰς τι νερόν· καὶ λέγει ὁ εὐνοῦχος· Ἰδοὺ, νερόν· τί με ἐμποδίζει νὰ βαπτισθῶ;

37 Καὶ ὁ Φίλιππος εἶπεν· Ἄν πιστεύης με ὅλην σου τὴν καρδίαν, ἠμπορεῖς. Καὶ ἐκείνος ἀπεκρίθη καὶ εἶπε· Πιστεύω τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ νὰ ᾖ καὶ ὁ Ἰησοῦς Χριστός.

38 Καὶ προσέταξε νὰ σταθῇ τὸ ἅμαξιόν του· καὶ κατέβησαν καὶ οἱ δύο εἰς τὸ νερόν, καὶ ὁ Φίλιππος καὶ ὁ εὐνοῦχος· καὶ τὸν ἐβάπτισε.

39 Καὶ ὅταν ἐβγῆκαν ἀπὸ τὸ νερόν, Πνεῦμα Κυρίου ἤρπασε τὸν Φίλιππον, καὶ δὲν τὸν εἶδεν πλέον ὁ εὐνοῦχος· καὶ ἐπήγαγε τὸν δρόμον του χαιρόμενος.

40 Καὶ ὁ Φίλιππος εὐρέθη εἰς τὴν Ἀζωτον· καὶ περνῶν διὰ μέσου εὐηγγέλιζε τὰς πόλεις ὅλας, ἕως οὗ ἦλθεν εἰς τὴν Κεισάρειαν.

Κεφ. θ'. IX.

ΚΑΙ ὁ Σαῦλος ἀκόμη πνέων φοβερισμούς καὶ φόνους ἐναντίον τῶν μαθητῶν τοῦ Κυρίου, ὑπῆγεν εἰς τὸν Ἀρχιερέα,

2 Ἡγήσατο παρ' αὐτοῦ ἐπιστολάς εἰς Δαμασκὸν πρὸς τὰς συναγωγάς, ὅπως ἐάν τινες εὕρῃ τῆς οδοῦ ὄντας, ἀνδρας τε καὶ γυναῖκας, δεδεμένους ἀγκυρῇ εἰς Ἱερουσαλὴμ.

3 Ἐν δὲ τῷ πορεύεσθαι, ἐγένετο αὐτὸν ἐγγίξιν τῇ Δαμασκῷ· καὶ ἐξαίφνης περιήστραφεν αὐτὸν φῶς ἀπὸ τοῦ οὐρανοῦ·

4 Καὶ πεσὼν ἐπὶ τὴν γῆν, ἤκουσε φωνὴν λέγουσαν αὐτῷ· Σαούλ, Σαούλ, τί με διώκεις;

5 Εἶπε δέ· Τίς εἶ, Κύριε; Ὁ δὲ Κύριος εἶπεν· Ἐγώ εἰμι Ἰησοῦς ὃν σὺ διώκεις· σκληρόν σοι πρὸς κέντρα λακτίζειν.

6 Τρέμων τε καὶ θάμβων εἶπε· Κύριε, τί με θέλεις ποιῆσαι; Καὶ ὁ Κύριος πρὸς αὐτόν· Ἀνάστηθι, καὶ ἔσελθε εἰς τὴν πόλιν, καὶ λαληθήσεται σοι τί σε δεῖ ποιεῖν.

7 Οἱ δὲ ἄνδρες οἱ συνοδεύοντες αὐτῷ, εἰστήκεισαν ἔννεοι, ἀκούοντες μὲν τῆς φωνῆς, μηδέν αὖτε θεωροῦντες.

8 Ἠγέρθη δὲ ὁ Σαῦλος ἀπὸ τῆς γῆς· ἀνεωγμένων δὲ τῶν ὀφθαλμῶν αὐτοῦ, οὐδέν αὖτε ἔβλεπε· χειραγωγούμενος δὲ αὐτὸν, εἰσήγαγον εἰς Δαμασκόν.

9 Καὶ ἦν ἡμέρας τρεῖς μὴ βλέπων· καὶ οὐκ ἔφαγεν, οὐδὲ ἔπιεν.

10 Ἦν δὲ τις μαθητὴς ἐν Δαμασκῷ ὀνόματι Ἀνανίας, καὶ εἶπε πρὸς αὐτὸν ὁ Κύριος ἐν ὁράματι· Ἀνανία. Ὁ δὲ εἶπεν· Ἰδοὺ ἐγώ, Κύριε.

11 Ὁ δὲ Κύριος πρὸς αὐτόν· Ἀνάστα· σὺ πορεύῃ ἐπὶ τὴν ῥύμην τὴν καλουμένην Εὐθεΐαν, καὶ ζήτησον ἐν οἰκίᾳ Ἰούδα Σαῦλον ὀνόματι, Ταρσεύα· ἰδοὺ γὰρ προσεύχεται·

12 Καὶ εἶδεν ἐν ὁράματι ἄνδρα ὀνό-

2 Καὶ ἐζήτησεν ἀπ' αὐτὸν ἐπιστολάς εἰς τὰς συναγωγάς, αἱ ὅποια ἦσαν εἰς τὴν Δαμασκόν, ὥστε ἐάν εὕρῃ ἐκεῖ τινὰς οἱ ὅποιοι εἶναι ἀπὸ τὴν ἀρεσιν αὐτὴν, ἀνδρας καὶ γυναῖκας, νὰ τοὺς φέρῃ δεμένους εἰς τὴν Ἱερουσαλὴμ.

3 Καὶ ἐν ᾧ ἐπηγαίνε, καθὼς ἤγγικεν εἰς τὴν Δαμασκόν, ἐξαίφνης ἐστράφη τριγύρω του φῶς ἀπὸ τὸν οὐρανόν·

4 Καὶ πίπτων εἰς τὴν γῆν, ἤκουσε φωνὴν ἢ ὅποια τὸν ἔλεγε, Σαούλ, Σαούλ, διατί με διώκεις;

5 Καὶ αὐτὸς εἶπε· Ποῖος εἶσαι σὺ, Κύριε; Καὶ ὁ Κύριος εἶπεν· Ἐγώ εἰμι ὁ Ἰησοῦς τὸν ὅποιον σὺ κατατρέχεις· κακὸν εἶναι διὰ σὲ νὰ ποδοτιναῖξῃς εἰς κέντρα.

6 Καὶ ὁ Σαούλ τρέμων καὶ ἀπορῶν εἶπεν· Κύριε, τί με ὀρίζεις νὰ κάμω; Καὶ ὁ Κύριος εἶπεν εἰς αὐτόν· Σήκω, καὶ ἔμβω μέσα εἰς τὴν πόλιν, καὶ θέλει σὲ λαληθῇ τί κάμνει χρεῖα νὰ κάμῃς.

7 Καὶ οἱ ἄνθρωποι οἱ ὅποιοι τὸν συνοδεύουσι, ἐστέκοντο (ἐξεστηκότες καὶ) ἄφωνοι, ἀκούοντες τὴν φωνὴν, καὶ κανένα μὴ βλέποντες.

8 Καὶ ὁ Σαῦλος ἐσηκώθη ἀπὸ τὴν γῆν· καὶ εἶχε τὰ ὀμμάτια του ἀνοιγμένα, ὅμως κανένα ἄνθρωπον δὲν ἔβλεπε· καὶ οἱ σύντροφοί του ὁδηγοῦντες αὐτὸν ἀπὸ τὴν χεῖρα, τὸν ἔμβασαν μέσα εἰς τὴν Δαμασκόν.

9 Καὶ ἔμεινε τρεῖς ἡμέρας χωρὶς νὰ βλέπῃ· καὶ μὴδὲ ἔφαγε, μὴδὲ ἔπιε.

10 Καὶ ἐκεῖ εἰς τὴν Δαμασκὸν ἦτον μαθητὴς τις τὸ ὄνομα του Ἀνανίας, καὶ εἶπεν εἰς αὐτόν ὁ Κύριος δι' ὁράματος· Ὡ Ἀνανία. Καὶ ἐκεῖνος εἶπε· Ἰδοὺ, ἐδὼ εἰμι, Κύριε.

11 Καὶ λέγει εἰς αὐτόν ὁ Κύριος· Σήκω καὶ ὑπάγε εἰς τὸν δρόμον ὁ ὅποιος κραῖζεται Ἰσος, καὶ ζήτησον εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ Ἰούδα, κάποιον τὸ ὄνομα του Σαῦλον, ὁ ὅποιος εἶναι Ταρσεύς· διότι ταύτην τὴν ὥραν προσεύχεται·

12 Καὶ ὁ Σαῦλος εἶδε διὰ μέσου

ματι Ἀνανίαν εἰσελθόντα, καὶ ἐπιθέντα αὐτῷ χεῖρα, ὅπως ἀναβλέψῃ.

13 Ἀπεκρίθη δὲ ὁ Ἀνανίας· Κύριε, ἀκήκοα ἀπὸ πολλῶν περὶ τοῦ ἀνδρὸς τούτου, ὅσα κακὰ ἐποίησε τοῖς ἁγίοις σου ἐν Ἱερουσαλὴμ·

14 Καὶ ὥδε ἔχει ἐξουσίαν παρὰ τῶν Ἀρχιερέων, δῆσαι πάντας τοὺς ἐπικαλουμένους τὸ ὄνομά σου.

15 Εἶπε δὲ πρὸς αὐτὸν ὁ Κύριος· Πορεύου, ὅτι σκευὸς ἐκλογῆς μοι ἐστὶν οὗτος, τοῦ βασιτάσαι τὸ ὄνομά μου ἐνώπιον ἐθνῶν, καὶ βασιλεύων, υἱὸν τε Ἰσραὴλ.

16 Ἐγὼ γὰρ ὑποδείξω αὐτῷ ὅσα δεῖ αὐτὸν ὑπὲρ τοῦ ὀνοματός μου παθεῖν.

17 Ἀπῆλθε δὲ Ἀνανίας καὶ εἰσῆλθεν εἰς τὴν οἰκίαν· καὶ ἐπιθεὶς ἐπ' αὐτὸν τὰς χεῖρας, εἶπε· Σαουλ ἀδελφε, ὁ Κύριος ἀπέσταλκέ με, Ἰησοῦς ὁ ὀφθείς σοι ἐν τῇ ὁδῷ ἣ ἤρχου, ὅπως ἀναβλέψῃς, καὶ πλησθῇς Πνεύματος ἁγίου.

18 Καὶ εὐθέως ἀπέπεσον ἀπὸ τῶν ὀφθαλμῶν αὐτοῦ ὥστε λεπίδες, ἀνέβλεψέ τε παραχρῆμα· καὶ ἀναστὰς ἐβαπτίσθη·

19 Καὶ λαβὼν τροφὴν ἐνίσχυσεν. Ἐγένετο δὲ ὁ Σαῦλος μετὰ τῶν ἐν Δαμασκῷ μαθητῶν ἡμέρας τινάς.

20 Καὶ εὐθέως ἐν ταῖς συναγωγαῖς ἐκήρυσσε τὸν Χριστὸν, ὅτι οὗτός ἐστιν ὁ Υἱὸς τοῦ Θεοῦ.

21 Ἐξίσταντο δὲ πάντες οἱ ἀκούοντες, καὶ ἔλεγον· Οὐχ οὗτός ἐστιν ὁ πορθήσας ἐν Ἱερουσαλὴμ τοὺς ἐπικαλουμένους τὸ ὄνομα τούτου; καὶ ὥδε εἰς τοῦτο ἐληλύθει, ἵνα δεδεμένους αὐτοὺς ἀγαγῇ ἐπὶ τοὺς Ἀρχιερεῖς;

22 Σαῦλος δὲ μᾶλλον ἐνεδυναμοῦτο,

ὁράματος ἕνα ἄνθρωπον, τὸ ὄνομά του Ἀνανίαν, ὁ ὁποῖος ἐμβῆκε μέσα, καὶ ἔβαλεν ἐπάνω του τὴν χεῖρά του, διὰ νὰ ἀναβλέψῃ.

13 Καὶ ὁ Ἀνανίας ἀπεκρίθη· Κύριε, ἤκουσα ἀπὸ πολλοῦς διὰ τὸν ἄνδρα τοῦτον, πόσα κακὰ ἔκαμεν εἰς τοὺς ἁγίους σου εἰς τὴν Ἱερουσαλὴμ·

14 Καὶ ἐδὼ ἔχει ἐξουσίαν ἀπὸ τῶν Ἀρχιερεῖς, νὰ δέσῃ ὅλους, ὅσοι ἐπικαλοῦνται τὸ ὄνομά σου.

15 Καὶ ὁ Κύριος τὸν εἶπε· Ὑπαγε, διότι οὗτος εἶναι ἁγγιὸν μου διαλεγμένον, νὰ βασιτάσῃ τὸ ὄνομά μου ἐμπρὸς εἰς τὰ ἔθνη, καὶ εἰς τοὺς βασιλεῖς, καὶ εἰς τοὺς υἱοὺς τοῦ Ἰσραὴλ.

16 Διότι ἐγὼ θέλω τὸν δείξει ὅσα πρέπει νὰ πάθῃ αὐτὸς διὰ τὸ ὄνομά μου.

17 Καὶ ὁ Ἀνανίας ὑπῆγε καὶ ἐμβῆκε μέσα εἰς τὴν οἰκίαν ἐκείνην· καὶ βαλὼν τὰς χεῖρας του ἐπάνω εἰς αὐτὸν, εἶπε· Σαουλ ἀδελφε, ὁ Κύριος, ὁ Ἰησοῦς, ὁ ὁποῖος ἐφάνη εἰς σὲ εἰς τὸν ὁρόμον καθὼς ἤρχεσσο, με ἔστειλε διὰ νὰ ἀναβλέψῃς, καὶ νὰ γεμισθῇς ἀπὸ Πνεῦμα ἁγίου.

18 Καὶ παρευθὺς ἔπεσαν κάτω ἀπὸ τὰ ὀμμάτιά του ὥσπερ λέπια, καὶ ἐκείνην τὴν ὥραν μεταεῖδε· καὶ ἐσηκώθη, καὶ ἐβαπτίσθη·

19 Καὶ ἀφ' οὗ ἔφαγεν, ἐδυνάμωθη. Καὶ ἔκαμε κἀμπόσας ἡμέρας ὁ Σαῦλος ἐκεῖ με τοὺς μαθητάς οἱ ὁποῖοι ἦσαν εἰς τὴν Δαμασκόν.

20 Καὶ παρευθὺς μέσα εἰς τὰς συναγωγὰς ἐκήρυττε τὸν Χριστὸν, ὅτι οὗτος εἶναι ὁ Υἱὸς τοῦ Θεοῦ.

21 Καὶ ὅλοι ὅσοι τὸν ἤκουον ἐθαυμάζοντο, καὶ ἔλεγον· Δὲν εἶναι οὗτος ὁ ὁποῖος κατέστρεφεν εἰς τὴν Ἱερουσαλὴμ ἐκείνους ὅσοι ἐπεκαλοῦντο τὸ ὄνομα τούτου; καὶ διὰ τοῦτο ἦλθε καὶ ἐδὼ, διὰ νὰ τοὺς φέρῃ δεμένους εἰς τοὺς Ἀρχιερεῖς;

22 Καὶ ὁ Σαῦλος περισσότερο ἐδυ-

καὶ συνέχυνε τοὺς Ἰουδαίους τοὺς κατοικοῦντας ἐν Δαμασκῷ, συμβιβάζων ὅτι οὗτός ἐστιν ὁ Χριστός.

23 Ὡς δὲ ἐπληρῶντο ἡμέραι ἰκαναί, συνεβουλευσάντο οἱ Ἰουδαῖοι ἀνελεῖν αὐτόν·

24 Ἐγνώσθη δὲ τῷ Σαῦλ ἡ ἐπιβουλὴ αὐτῶν· παρετήρουν τε τὰς πύλας ἡμέρας τε καὶ νυκτός, ὅπως αὐτὸν ἀνέλωσι.

25 Λαβόντες δὲ αὐτὸν οἱ μαθηταὶ νυκτός, καθῆκαν διὰ τοῦ τείχους, χαλάσαντες ἐν σπυρίδι.

26 Παραγνεύοντες δὲ ὁ Σαῦλος εἰς Ἱερουσαλὴμ, ἐπειράτο κολλᾶσθαι τοῖς μαθηταῖς· καὶ πάντες ἐφοβούντο αὐτόν, μὴ πιστεύοντες ὅτι ἐστὶ μαθητής.

27 Βαρνάβας δὲ ἐπιλαβόμενος αὐτόν, ἤγαγε πρὸς τοὺς ἀποστόλους, καὶ διηγήσατο αὐτοῖς πῶς ἐν τῇ ὁδῷ εἶδε τὸν Κύριον, καὶ ὅτι ἐλόλησεν αὐτῷ, καὶ πῶς ἐν Δαμασκῷ ἐπαρρησιάσατο ἐν τῷ ὀνόματι τοῦ Ἰησοῦ.

28 Καὶ ἦν μετ' αὐτῶν εἰσπορευόμενος καὶ ἐκπορευόμενος ἐν Ἱερουσαλὴμ, καὶ παρρησιαζόμενος ἐν τῷ ὀνόματι τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ.

29 Ἐλάλει τε καὶ συνεζήτει πρὸς τοὺς Ἑλληνιστάς· οἱ δὲ ἐπεχείρουν αὐτὸν ἀνελεῖν.

30 Ἐπιγόντες δὲ οἱ ἀδελφοὶ κατήγαγον αὐτὸν εἰς Καισάρειαν, καὶ ἐξαπέστειλαν αὐτὸν εἰς Ταρσόν.

31 Αἱ μὲν οὖν ἐκκλησίαι καθ' ὅλης τῆς Ἰουδαίας καὶ Γαλιλαίας καὶ Σαμαρείας εἶχον εἰρήνην, οἰκοδομούμεναι καὶ πορευόμεναι τῷ φόβῳ τοῦ Κυρίου, καὶ τῇ παρακλήσει τοῦ ἁγίου Πνεύματος ἐπληθύνοντο.

32 Ἐγένετο δὲ Πέτρον διερχόμενον διὰ πάντων, κατελθεῖν καὶ πρὸς τοὺς ἁγίους τοὺς κατοικοῦντας Λύδαν.

33 Εὗρε δὲ ἐκεῖ ἄνθρωπον τινα

ναμόνετο, καὶ συνέχευε τοὺς Ἰουδαίους οἱ ὅποιοι ἐκάθοντο εἰς τὴν Δαμασκόν, βεβαίωνων ὅτι οὗτος εἶναι ὁ Χριστός.

23 Καὶ ὅταν ἐτέραςαν ἡμέραι πολλαί, συνεβουλευθήσαν οἱ Ἰουδαῖοι νὰ τὸν σκοτώσωσιν·

24 Ὁ Σαῦλος ὅμως ἔμαθε τὴν ἐπιβουλὴν των· καὶ παρεφύλαττον τὰς πύλας ἡμέραν καὶ νύκτα, διὰ νὰ τὸν σκοτώσωσιν.

25 Οἱ δὲ μαθηταὶ πέρνοντες αὐτὸν τὴν νύκτα, τὸν ἔβαλαν εἰς ἐν κοφίνι, καὶ τὸν κατέβασαν ἀπὸ τοῦ τείχους.

26 Καὶ ὅτε ὑπῆγεν ὁ Σαῦλος εἰς τὴν Ἱερουσαλὴμ, ἐδοκίμαζε νὰ κολληθῇ μετὰ τοὺς μαθητάς· καὶ ὅλοι τὸν ἐφοβούντο, διότι δὲν ἐπίστευον ὅτι εἶναι μαθητής.

27 Ὁ δὲ Βαρνάβας τὸν ἐπήρε, καὶ τὸν ἔφερεν εἰς τοὺς ἀποστόλους, καὶ τοὺς διηγήθη πῶς εἰς τὸν δρόμον εἶδε τὸν Κύριον, καὶ ὅτι ἐσυντυχε μετ' αὐτόν, καὶ πῶς εἰς τὴν Δαμασκὸν ἐπαρρησιάσθη εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Ἰησοῦ.

28 Καὶ συναεστρέφετο μετ' αὐτοὺς εἰς τὴν Ἱερουσαλὴμ, καὶ ἐπαρρησιαζέτο εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ.

29 Καὶ ἐλάλει καὶ ἐφίλονέει μετὰ τοὺς Ἑβραίους οἱ ὅποιοι ἐλλήνισον· καὶ ἐκεῖνοι ἐδοκίμαζον νὰ τὸν σκοτώσωσιν.

30 Οἱ δὲ ἀδελφοὶ ὅτε τὸ ἐγνώρισαν, τὸν ἔφεραν εἰς τὴν Καισάρειαν, καὶ ἀπ' ἐκεῖ τὸν ἔστειλαν εἰς τὴν Ταρσόν.

31 Αἱ ἐκκλησίαι λοιπὸν αἱ ὅποιαι ἦσαν εἰς ὅλην τὴν Ἰουδαίαν, καὶ εἰς τὴν Γαλιλαίαν, καὶ εἰς τὴν Σαμαρείαν, εἶχον εἰρήνην, καὶ οἰκοδομοῦντο, καὶ ἐπήγαγον μετὰ τὸν φόβον τοῦ Κυρίου, καὶ μετὰ τὴν παραγορίαν τοῦ ἁγίου Πνεύματος ἐπληθύνοντο.

32 Καὶ περὶ τὸν Πέτρον διὰ μέσου ὅλων, κατέβη καὶ εἰς τοὺς ἁγίους οἱ ὅποιοι κατοικοῦν εἰς τὴν Λύδαν.

33 Καὶ ἐκεῖ εὗρεκεν ἕνα ἄνθρωπον

Αινέαν ὀνόματι, ἐξ ἐτῶν ὀκτὼ κατακειμενον ἐπὶ κραββατίῳ, ὃς ἦν παραλελυμένος.

34 Καὶ εἶπεν αὐτῷ ὁ Πέτρος· Αἰνέα, ἰσθαί σε Ἰησοῦς ὁ Χριστός· ἀνάστηθι, καὶ στρώσον σεαυτῷ. Καὶ εὐθέως ἀνέστη.

35 Καὶ εἶδον αὐτὸν πάντες οἱ κατοικοῦντες Λυδῶν καὶ τὸν Σάρωνα, οἵτινες ἐπέστρεψαν ἐπὶ τὸν Κύριον.

36 Ἐν Ἰόππῃ δέ τις ἦν μαθήτρια ὀνόματι Ταβιθά· ἣ διερμηνευομένη λέγεται Δορκάς· αὕτη ἦν πλήρης ἀγαθῶν ἔργων καὶ ἐλεημοσυνῶν ὧν ἐποίει.

37 Ἐγένετο δὲ ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις ἀσθενήσασαν αὐτὴν ἀποθανεῖν· λούσαντες δὲ αὐτὴν ἔθηκαν ἐν ὑπερώῳ.

38 Ἐγγὺς δὲ οὔσης Λύδῃς τῇ Ἰόππῃ, οἱ μαθηταὶ ἀκούσαντες ὅτι Πέτρος ἐστὶν ἐν αὐτῇ, ἀπέστειλαν δύο ἀνδρας πρὸς αὐτὸν, παρακαλοῦντες μὴ ὀκνήσαι διελθεῖν ἕως αὐτῶν.

39 Ἀναστὰς δὲ Πέτρος αὐνῆλθεν αὐτοῖς· ὃν παραγενόμενον ἀνήγαγον εἰς τὸ ὑπερώον· καὶ παρέστησαν αὐτῷ πᾶσαι αἱ χῆραι κλαίουσαι, καὶ ἐπιδεικνύμεναι χιτῶνας καὶ ἱμάτια ὅσα ἐποίει μετ' αὐτῶν οὕσα ἡ Δορκάς.

40 Ἐκβαλὼν δὲ ἔξω πάντας ὁ Πέτρος, θείς τὰ γόνατα προσήξατο· καὶ ἐπιστρέψας πρὸς τὸ σῶμα, εἶπε· Ταβιθά, ἀνάστηθι. Ἡ δὲ ἠνοιξε τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτῆς· καὶ ἰδοῦσα τὸν Πέτρον, ἀνεκάθισε.

41 Δοὺς δὲ αὐτῇ χεῖρα, ἀνέστησεν αὐτήν· φωνήσας δὲ τοὺς ἁγίους καὶ τὰς χήρας, παρέστησεν αὐτὴν ζῶσαν.

42 Γνωστὸν δὲ ἐγένετο καθ' ὅλης τῆς Ἰόππης· καὶ πολλοὶ ἐπίστευσαν ἐπὶ τὸν Κύριον.

43 Ἐγένετο δὲ ἡμέρας ἱκανὰς μετ-

τὸ ὄνομά του Αἰνέαν, ὁ ὁποῖος ἐκείτετο ἀπὸ ὀκτὼ χρόνους εἰς τὸ κραββατίον, καὶ ἦτον παράλυτος.

34 Καὶ εἶπεν εἰς αὐτὸν ὁ Πέτρος· Αἰνέα, ὁ Ἰησοῦς Χριστὸς σε ἰατρυνεῖ· σήκω ἐπάνω, καὶ στρώσον τὸ κραββατίόν σου. Καὶ παρευθὺς ἐσηκώθη.

35 Καὶ εἶδαν αὐτὸν ὅλοι ὅσοι κατοικοῦν Λυδῶν καὶ τὸν Σάρωνα, οἱ ὁποῖοι ἐπέστρεψαν εἰς τὸν Κύριον.

36 Καὶ εἰς τὴν Ἰόππην ἦτον κάποια μαθήτρια, τὸ ὄνομα τῆς Ταβιθά· ἣ ὁποία μεταγλωττιζομένη λέγεται Δορκάς· αὕτη ἦτον γεμάτη ἀπὸ καλὰ ἔργα καὶ ἀπὸ ἐλεημοσύνας τὰς ὁποίας ἔκαμνε.

37 Καὶ εἰς τὰς ἡμέρας ἐκείνας συνέβη ὅτι ἡσθένησε καὶ ἀπέθανε· καὶ ἄψ' οὐ τὴν ἔλουσαν, τὴν ἐβάλαν εἰς τὸ ἀνάγειν.

38 Καὶ ἐπειδὴ ἦτον ἐγγὺς εἰς τὴν Ἰόππην ἡ Λύδδα, οἱ μαθηταὶ ὅταν ἤκουσαν ὅτι ὁ Πέτρος εἶναι εἰς τὴν Λύδδαν, ἀπέστειλαν δύο ἀνδρας εἰς αὐτὸν, παρακαλοῦντες αὐτὸν νὰ μὴ ὀκνήσῃ νὰ ἔλθῃ ἕως εἰς αὐτούς.

39 Καὶ ὁ Πέτρος ἐσηκώθη καὶ συνῆλθε μετ' αὐτούς· καὶ ἄψ' οὐ ἦλθε, τὸν ἀνέβασαν εἰς τὸ ἀνάγειν· καὶ ἐστάθισαν τριγύρω του ὅλαι αἱ χῆραι, καὶ ἔκλαιον, καὶ τὸν ἐδείκνυν τὰ χιτῶνια καὶ τὰ φορέματα τὰ ὁποῖα ἔκαμνε ὅτε ἦτον μετ' αὐτὰς ἡ Δορκάς.

40 Καὶ ὁ Πέτρος τοὺς ἐβγαλεν ὅλους ἔξω, καὶ γονατίσας προσευχῆθη· καὶ ἐστρεψεν εἰς τὸ σῶμα, καὶ εἶπε· Ταβιθά, σήκω ἐπάνω. Καὶ ἐκείνη ἠνοιξε τὰ ὀμμάτιά της· καὶ ὅταν εἶδε τὸν Πέτρον, ἀνεκάθισε.

41 Καὶ δίδων εἰς αὐτὴν τὴν χεῖρά του, τὴν ἐσήκωσε· καὶ ἐφώνασε τοὺς ἁγίους, καὶ τὰς χήρας, καὶ τὴν παρέστησεν εἰς αὐτοὺς ζωντανήν.

42 Καὶ ἐγινε γνωστὸν τοῦτο εἰς ὅλην τὴν Ἰόππην· καὶ πολλοὶ ἐπίστευσαν εἰς τὸν Κύριον.

43 Καὶ αὐτὸς ἀπέμεινεν ἀρκετὰς

ναι αὐτὸν ἐν Ἰόππῃ, παρὰ τινι Σίμωνι βυρσεῖ.

Κεφ. ι' Χ.

ἌΝΗΡ δέ τις ἦν ἐν Καισαρείᾳ ὀνόματι Κορνήλιος, ἑκατόνταρχος ἐκ σπείρης τῆς καλουμένης Ἰταλικῆς,

2 Εὐσεβῆς καὶ φοβούμενος τὸν Θεὸν σὺν παντὶ τῷ οἴκῳ αὐτοῦ, ποίων τε ἐλεημοσύνας πολλὰς τῷ λαῷ, καὶ δεόμενος τοῦ Θεοῦ διαπαντός·

3 Εἶδεν ἐν ὁράματι φανερῶς, ὥσει ὦραν ἐννάτην τῆς ἡμέρας, ἄγγελον τοῦ Θεοῦ εἰσελθόντα πρὸς αὐτὸν, καὶ εἰπόντα αὐτῷ· Κορνήλιε.

4 Ὁ δὲ ἀτενίσας αὐτῷ, καὶ ἔμφοβος γενόμενος, εἶπε· Τί ἐστι, Κύριε; Εἶπε δὲ αὐτῷ· Αἰ προσευχαί σου καὶ αἱ ἐλεημοσύναι σου ἀνέβησαν εἰς μνημόσυνον ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ.

5 Καὶ νῦν πέμψον εἰς Ἰόππην ἄνδρα, καὶ μεταπέμψαι Σίμωνα ὃς ἐπικαλεῖται Πέτρος·

6 Οὗτος ξενίζεται παρὰ τινι Σίμωνι βυρσεῖ, ὃ ἐστὶν οἰκία παρὰ θάλασσαν· οὗτος λαλήσει σοι τί σε δεῖ ποιεῖν.

7 Ὡς δὲ ἀπῆλθεν ὁ ἄγγελος ὁ λαλῶν τῷ Κορνήλιῳ, φωνήσας δύο τῶν οἰκετῶν αὐτοῦ, καὶ στρατιώτην εὐσεβῆ τῶν προσκαρτερούντων αὐτῷ,

8 Καὶ ἐξηγησάμενος αὐτοῖς ἅπαντα, ἀπέστειλεν αὐτοὺς εἰς τὴν Ἰόππην.

9 Τῇ δὲ ἐπαύριον, ὁδοιπορούντων ἐκείνων, καὶ τῇ πόλει ἐγγιζόντων, ἀνέβη Πέτρος ἐπὶ τὸ δῶμα προσευξάσθαι, περὶ ὥραν ἑκτην.

10 Ἐγένετο δὲ πρόσπεινος, καὶ ἤθελε γεύσασθαι· παρὰ σκευαζόντων

ἡμέρας εἰς τὴν Ἰόππην, εἰς τὴν οἰκίαν κάποιου Σίμωνος γναφῆως.

Κεφ. ι' Χ.

ΚΑΙ κάποιος ἄνθρωπος ἦτον εἰς τὴν Καισαρείαν, τὸ ὄνομά του Κορνήλιος, ἑκατόνταρχος ἀπὸ τοῦ τάγμα τοῦ ὀποῖον ἐκράζετο Ἰταλικόν,

2 Εὐσεβῆς καὶ φοβούμενος τὸν Θεὸν μὲ ὅλον του τὸν οἶκον, κάμνων ἐλεημοσύνας πολλὰς εἰς τὸν λαόν, καὶ παρακαλῶν τὸν Θεὸν πάντοτε·

3 Αὐτὸς εἶδεν εἰς τὸ ὄραμά του φανερά, περὶ τὴν ἐννάτην ὥραν τῆς ἡμέρας, ἕνα ἄγγελον τοῦ Θεοῦ ὁποῖος ἦλθεν εἰς αὐτόν, καὶ τὸν εἶπεν· Ὁ Κορνήλιε.

4 Καὶ οὗτος ἠτένισεν εἰς αὐτόν, καὶ ἐφοβήθη, καὶ εἶπε· Τί εἶναι, Κύριε; Καὶ ὁ ἄγγελος τὸν εἶπεν· Αἰ προσευχαί σου καὶ ἐλεημοσύναι σου ἀνέβησαν εἰς μνημόσυνον ἐμπροσθέν τοῦ Θεοῦ.

5 Καὶ τώρα πέμψον εἰς τὴν Ἰόππην ἄνδρα, καὶ προσκάλεσον κάποιον Σίμωνα ὁ ὁποῖος κράζεται Πέτρος·

6 Οὗτος εὐρίσκεται εἰς κάποιον Σίμωνα γναφέα, τοῦ ὁποῖου ἡ οἰκία εἶναι εἰς τὸ παραθαλάσσιον· καὶ αὐτὸς θέλει σε εἰπεῖ τί κάμνει χρεῖα νὰ κάμνης.

7 Καὶ ἄφ' οὗ διέβη ὁ ἄγγελος ὁ ὁποῖος ἐλάλει εἰς τὸν Κορνήλιον, αὐτὸς ἐφώνηξε δύο ἀπὸ τοὺς δούλους του, καὶ ἕνα στρατιώτην εὐσεβῆ ἀπὸ ἐκείνων οἱ ὁποῖοι ἐστέκοντο πάντοτε μὲ αὐτόν,

8 Καὶ διηγήθη εἰς αὐτοὺς ὅλα τὰ πράγματα, καὶ τοὺς ἐστειλεν εἰς τὴν Ἰόππην.

9 Καὶ τὴν ἄλλην ἡμέραν, ἐν ᾗ περιεπάτουν αὐτοὶ, καὶ ἤγγιζον εἰς τὴν πόλιν, ἀνέβη ὁ Πέτρος εἰς τὸ δῶμα προσευχηθῆναι, περὶ τὴν ἑκτην ὥραν.

10 Καὶ ἐγινε νὰ πεινάσῃ, καὶ ἤθελε νὰ γευθῇ· καὶ ἐν ᾗ ἡτοίμαζον οἱ ἄν

δὲ ἐκείνων, ἐπέπεσεν ἐπ' αὐτὸν ἔκστασις·

11 Καὶ θεωρεῖ τὸν οὐρανὸν ἀνεωγμένον, καὶ καταβαῖνον ἐπ' αὐτὸν σκευὸς τι ὡς ὄθονην μεγάλην, τέσσαρσιν ἀρχαῖς δεδεμένον, καὶ καθιέμενον ἐπὶ τῆς γῆς·

12 Ἐν ᾧ ὑπῆρχε πάντα τὰ τετραποδα τῆς γῆς, καὶ τὰ θηρία, καὶ τὰ ἑρπετά, καὶ τὰ πετεινά τοῦ οὐρανοῦ.

13 Καὶ ἐγένετο φωνὴ πρὸς αὐτόν· Ἀναστὰς, Πέτρε, θύσον καὶ φάγε.

14 Ὁ δὲ Πέτρος εἶπε· Μηδამῶς, Κύριε· ὅτι οὐδέποτε ἔφαγον πᾶν κοινὸν ἢ ἀκάθαρτον.

15 Καὶ φωνὴ πάλιν ἐκ δευτέρου πρὸς αὐτόν· Ἄ ὁ Θεὸς ἐκαθάρισε, σὺ μὴ κοῖνον.

16 Τοῦτο δὲ ἐγένετο ἐπὶ τρίς· καὶ πάλιν ἀνελήφθη τὸ σκευὸς εἰς τὸν οὐρανόν.

17 Ὡς δὲ ἐν ἑαυτῷ διηπόρει ὁ Πέτρος τί ἂν εἴη τὸ ὄραμα ὃ εἶδε, καὶ ἰδοὺ, οἱ ἄνδρες οἱ ἀπεσταλμένοι ἀπὸ τοῦ Κορινθίου, διερωτήσαντες τὴν οἰκίαν Σίμωνος, ἐπέστησαν ἐπὶ τὸν πυλῶνα·

18 Καὶ φωνήσαντες ἐπυνθάνοντο εἰ Σίμων ὁ ἐπικαλούμενος Πέτρος ἐνθαδὲ ξενίζεται.

19 Τοῦ δὲ Πέτρου ἐνθυμουμένου περὶ τοῦ ὁράματος, εἶπεν αὐτῷ τὸ Πνεῦμα· Ἰδοὺ, ἄνδρες τρεῖς ζητοῦσὶ σε·

20 Ἀλλὰ ἀναστὰς κατάβηθι, καὶ πορεύου σὺν αὐτοῖς, μηδὲν διακρίόμενος· διότι ἐγὼ ἀπέσταλκα αὐτοὺς.

21 Καταβὰς δὲ Πέτρος πρὸς τοὺς ἄνδρας τοὺς ἀπεσταλμένους ἀπὸ τοῦ Κορινθίου πρὸς αὐτόν, εἶπεν· Ἰδοὺ, ἐγὼ εἰμι ὃν ζητεῖτε· τίς ἡ αἰτία δι' ἣν πάρεστε;

22 Οἱ δὲ εἶπον· Κορινθίλιος ἑκατον-

θρωποι τῆς οἰκίας φαγητὸν, ἔπεσεν εἰς αὐτὸν ἔκστασις·

11 Καὶ βλέπει τὸν οὐρανὸν ἀνοικτὸν, καὶ ἐν ἀγγεῖον τὸ ὅποιον κατέβαινεν εἰς αὐτόν, ὡς ἂν σινδόνι μεγάλῳ, δεμένον ἀπὸ τὰς τέσσαρας ἄκρας, καὶ καταβιβασόμενον ἐπάνω εἰς τὴν γῆν·

12 Εἰς τὸ ὅποιον σινδόνι ἦσαν ὅλα τὰ τετραποδα τῆς γῆς, καὶ ὅλα τὰ θηρία, καὶ ὅλα τὰ ἑρπετά, καὶ ὅλα τὰ πετεινά τοῦ οὐρανοῦ.

13 Καὶ φωνὴ ἦλθε πρὸς αὐτόν καὶ ἔλεγεν· Ὡ Πέτρε, σῆκω, σφάξον καὶ φάγε.

14 Καὶ ὁ Πέτρος εἶπεν· Ὁχι, Κύριε· διότι ποτὲ δὲν ἔφαγα τίποτε σικχαμένον καὶ ἀκάθαρτον.

15 Καὶ πάλιν ἐκ δευτέρου τὸν ἦλθε φωνὴ καὶ ἔλεγεν· Ἐκεῖνα τὰ ὅποια ὁ Θεὸς ἐκαθάρισε, σὺ μὴ τὰ σικχαίνεσαι.

16 Καὶ τοῦτο ἐγένετο τρεῖς φορές· καὶ πάλιν ἀνελήφθη τὸ ἀγγεῖον ἐκεῖνο εἰς τὸν οὐρανόν.

17 Καὶ ἐν ᾧ ἠπόρει ὁ Πέτρος εἰς τὸν ἑαυτόν τὸν τί νὰ ἤθελεν εἶναι τὸ ὄραμα τὸ ὅποιον εἶδεν, ἰδοὺ, οἱ ἄνδρες οἱ ὅποιοι ἦσαν ἀπεσταλμένοι ἀπὸ τὸν Κορινθίλιον, ἐρωτήσαντες διὰ τὴν οἰκίαν τοῦ Σίμωνος, ἦλθαν εἰς τὴν πύλην·

18 Καὶ κρᾶξαντες ἠρώτησαν ἀνίσως ὁ Σίμων ὁ ὅποιος καλεῖται Πέτρος ἦτον ξενοδοχούμενος ἐκεῖ.

19 Καὶ ἐν ᾧ ὁ Πέτρος ἐνεθυμῆτο τὸ ὄραμα, τὸν εἶπε τὸ Πνεῦμα· Ἰδοὺ, τρεῖς ἄνδρες σὲ ζητοῦσι·

20 Λοιπὸν σῆκω καὶ κατάβα, καὶ ὑπάγε με αὐτοὺς, καὶ τίποτε νὰ μὴ ἀμφιβάλλῃς· διότι ἐγὼ τοὺς ἔστειλα.

21 Καὶ κατέβη ὁ Πέτρος εἰς τοὺς ἄνδρας οἱ ὅποιοι ἦσαν ἀπεσταλμένοι ἀπὸ τὸν Κορινθίλιον εἰς αὐτόν, καὶ εἶπεν· Ἰδοὺ, ἐγὼ εἰμαι ἐκεῖνος τὸν ὅποιον ζητεῖτε· τίς εἶναι ἡ ἀφορμὴ διὰ τὴν ὁποίαν ἦλθετε ἐδῶ;

22 Καὶ ἐκεῖνοι εἶπαν· Ὁ Κορινθίλιος

ταρχης, ἀνὴρ δίκαιος καὶ φοβούμενος τὸν Θεόν, μαρτυρούμενος τε ὑπὸ ὅλου τοῦ ἔθνους τῶν Ἰουδαίων, ἐ χρηματίσθη ὑπὸ ἀγγέλου ἀγίου μεταπέμψασθαι σε εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ, καὶ ἀκοῦσαι ῥήματα παρὰ σοῦ.

23 Εἰσκαλεσάμενος οὖν αὐτοὺς ἐξέ- νισε. Τῇ δὲ ἐπαύριον ὁ Πέτρος ἐξῆλθε σὺν αὐτοῖς, καὶ τινες τῶν ἀδελφῶν τῶν ἀπὸ τῆς Ἰσππης συνῆλθον αὐτῷ·

24 Καὶ τῇ ἐπαύριον εἰσῆλθον εἰς τὴν Καισαρείαν· ὁ δὲ Κορνήλιος ἦν προσδοκῶν αὐτούς, συγκαλεσάμενος τοὺς συγγενεῖς αὐτοῦ καὶ τοὺς ἀναγκαίους φίλους.

25 Ὡς δὲ ἐγένετο εἰσελθεῖν τὸν Πέτρον, συναντήσας αὐτῷ ὁ Κορνήλιος, πᾶσιν ἐπὶ τοὺς πόδας, προσ- ἐκύνησεν.

26 Ὁ δὲ Πέτρος αὐτὸν ἤγειρε, λέγων· Ἀνάστηθι· καὶ γὰρ αὐτὸς ἄνθρωπός εἰμι.

27 Καὶ συνομιλῶν αὐτῷ, εἰσῆλθε, καὶ εὐρίσκει συνελθυῖν πολλούς,

28 Ἐφ' ἣν τε πρὸς αὐτούς· Ὑμεῖς ἐπίστασθε ὡς ἀθέμιτόν ἐστιν ἀνδρὶ Ἰουδαίῳ κολλᾶσθαι ἢ προσέρχεσθαι ἀλλοφυλῶ· καὶ ἐμοὶ ὁ Θεὸς ἐδειξε μηδὲνα κοινὸν ἢ ἀκαθάρτον λέγειν ἄνθρωπον.

29 Διὸ καὶ ἀναντιρρότως ἦλθον μεταπεμφθεῖς. Πυνθάνομαι οὖν, τίνα λόγῳ μετεπέμψασθέ με;

30 Καὶ ὁ Κορνήλιος εἶφη· Ἀπὸ τετάρτης ἡμέρας μέχρι ταύτης τῆς ὥρας ἡμῖν νηστεύον, καὶ τὴν ἐνάτην ὥραν προσευχόμενοι ἐν τῷ οἴκῳ μου· καὶ ἰδοὺ, ἀνὴρ ἐστὶ ἐνώπιον μου ἐν ἐσθῇ λαμπρᾷ·

31 Καὶ φησι· Κορνήλιε, εἰσηκούσθη σου ἡ προσευχή, καὶ αἱ ἐλεημοσύναι

ὁ ἑκατόνταρχος, ἄνθρωπος δίκαιος καὶ φοβούμενος τὸν Θεόν, μαρτυρη- μένος ἀπὸ ὅλου τοῦ ἔθνους τῶν Ἰουδαίων, προσεστάχθη ἀπὸ τὸν Θεὸν διὰ μέσου ἐνὸς ἀγίου ἀγγέλου νὰ σὲ προσκαλέσῃ εἰς τὸν οἶκόν του, καὶ νὰ ἀκούσῃ λόγια ἀπὸ σέ.

23 Ὁ Πέτρος λοιπὸν τοὺς ἐπροσ- κάλεσε μέσα, καὶ τοὺς ἐξενόχησε. Καὶ τὴν ἄλλην ἡμέραν ὁ Πέτρος ἐβί- γηκεν ὁμοῦ μὲ αὐτοὺς, καὶ κάποιοι ἀπὸ τοὺς ἀδελφούς οἱ ὁποῖοι ἦσαν ἀπὸ τὴν Ἰσππην ὑπῆγαν μετ' αὐτοῦ·

24 Καὶ τὴν ἄλλην ἡμέραν ἐμβῆκαν εἰς τὴν Καισαρείαν· καὶ ὁ Κορνήλιος τοὺς περιέμενε, προσκαλεσάμενος ὁμοῦ τοὺς συγγενεῖς του καὶ τοὺς φίλους του τοὺς ἀναγκαίους.

25 Καὶ καθὼς ἐμβῆκεν ὁ Πέτρος, τὸν συναπήντησεν ὁ Κορνήλιος, καὶ ἔπεσεν εἰς τὰ ποδιάρια του, καὶ τὸν προσεκύνητεν.

26 Ὁ Πέτρος ὁμοῦ τὸν ἐσήκωσε, καὶ εἶπε· Σήκω ἐπάνω· καὶ ἐγὼ ἄνθρω- πός εἰμι.

27 Καὶ συνομιλῶν μὲ αὐτὸν, ἐμ- βῆκε μέσα, καὶ εὐρῆκε πολλοὺς συν- ηγμένους.

28 Καὶ τοὺς εἶπε· Σεῖς ἠξεύρετε καλὰ ὅτι εἶναι ἀνομία εἰς ἄνθρωπον Ἰουδαῖον νὰ συγκολλᾶται ἢ νὰ σμίγῃ μὲ ἀλλοφυλὸν ἄνθρωπον· ἀλλὰ ὁ Θεὸς ἐδειξεν εἰς ἐμέ, νὰ μὴ λέγω κιάνα ἄνθρωπον σικχαμένον ἢ ἀκάθαρτον.

29 Διὰ τοῦτο καθὼς προσεκαλέσθη ἦλθα χωρὶς ἀντιλογίας. Ἐρωτῶ σας λοιπὸν, διὰ ποῖον λόγον μὲ προσ- εκικλέσατε;

30 Καὶ ὁ Κορνήλιος εἶπεν· Ἀπεδῶ καὶ τέσσαρας ἡμέρας ἕως εἰς ταύτην τὴν ὥραν ἐνήστευον, καὶ τὴν ἐν- νάτην ὥραν προσηυχόμεν εἰς τὸν οἶκόν μου· καὶ ἰδοὺ, εἰς ἄνθρωπος ἐστάθη ἐμπροσθέν μου μὲ φόρεμα λαμπρόν·

31 Καὶ λέγει· Ὡ Κορνήλιε, ἡ προσ- ευχή σου εἰσηκούσθη, καὶ αἱ ἐλεημο-

σου ἐμνήσθησαν ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ.

32 Πέμψον οὖν εἰς Ἰόππην, καὶ μετακάλεσαι Σίμωνα, ὃς ἐπικαλεῖται Πέτρος· οὗτος ξενίζεται ἐν οἰκίᾳ Σίμωνος βυρσέως παρὰ θάλασσαν· ὃς παραγενόμενος λαλήσει σοι.

33 Ἐξ αὐτῆς οὖν ἐπεμψα πρὸς σέ· σύ τε καλῶς ἐποίησας παραγενόμενος· νῦν οὖν πάντες ἡμεῖς ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ πάρεσμεν, ἀκούσαι πάντα τὰ προστεταγμένα σοι ὑπὸ τοῦ Θεοῦ.

34 Ἀνοίξας δὲ Πέτρος τὸ στόμα, εἶπεν· Ἐπ' ἀληθείας καταλαμβάνομαι ὅτι οὐκ ἔστι προσωπολήπτης ὁ Θεός·

35 Ἄλλ' ἐν παντὶ ἔθνει ὁ φοβούμενος αὐτὸν, καὶ ἐργαζόμενος δικαιοσύνην, δεκτὸς αὐτῷ ἔστι.

36 Τὸν λόγον ὃν ἀπέστειλε τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ, εὐαγγελιζόμενος εἰρήνην διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ· οὗτός ἐστι πάντων Κύριος·

37 Ὑμεῖς οἴδατε τὸ γερόμενον ῥῆμα καθ' ὅλης τῆς Ἰουδαίας, ἀρχάμενον ἀπὸ τῆς Γαλιλαίας, μετὰ τὸ βαπτισμα ὃ ἐκήρυξεν Ἰωάννης·

38 Ἰησοῦν τὸν ἀπὸ Ναζαρέτ, ὃς ἔχρισεν αὐτὸν ὁ Θεὸς Πνεύματι ἁγίῳ καὶ δυνάμει, ὃς διῆλθεν εὐεργετῶν καὶ ἰώμενος πάντας τοὺς καταδυναστευομένους ὑπὸ τοῦ διαβόλου, ὅτι ὁ Θεὸς ἦν μετ' αὐτοῦ.

39 Καὶ ἡμεῖς ἔσμεν μάρτυρες πάντων ὧν ἐποίησεν ἐν τε τῇ χώρᾳ τῶν Ἰουδαίων καὶ ἐν Ἱερουσαλὴμ· ὃν ἀνείλον κρεμάσαντες ἐπὶ ξύλου·

40 Τοῦτον ὁ Θεὸς ἤγειρε τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ, καὶ ἔδωκεν αὐτὸν ἐμφανῇ γενέσθαι·

41 Οὐ παντὶ τῷ λαῷ, ἀλλὰ μάρτυσι

σύναι σου ἀνεθυμήθησαν ἐμπροσθεν τοῦ Θεοῦ.

32 Πέμψον λοιπὸν εἰς τὴν Ἰόππην, καὶ προσκάλεσον τὸν Σίμωνα, ὁ ὁποῖος κράζεται Πέτρος· οὗτος εἶναι εἰς τὴν οἰκίαν κάποιου Σίμωνος γναφέως εἰς τὸ παραθαλάσσιον· καὶ ἐκεῖνος ὅταν ἔλθῃ θέλει σέ ὁμιλήσῃ.

33 Καὶ ἀπ' ἐκείνην τὴν ὥραν ἐπεμψα τοὺς ἀνθρώπους εἰς σέ· καλὰ ἔκαμες καὶ σύ ὅτι ἤλθες· τώρα λοιπὸν ἡμεῖς ὅλοι εὐρισκόμεθα ἐδῶ ἐμπροσθεν τοῦ Θεοῦ, διὰ νὰ ἀκούσωμεν ὅλα ἐκεῖνα τὰ ὅποια σέ προσέταξεν ὁ Θεός.

34 Καὶ ὁ Πέτρος ἤνοιξε τὸ στόμα του, καὶ εἶπεν· Ἐπ' ἀληθείας γνωρίζω ὅτι ὁ Θεὸς δὲν ἀποβλέπει εἰς πρόσωπα·

35 Ἀλλὰ εἰς κάθε ἔθνος ἐκείνον ὁ ὁποῖος τὸν φοβεῖται, καὶ κάμνει δικαιοσύνην, τὸν δέχεται.

36 Κατὰ τὸν λόγον τὸν ὁποῖον ἔστειλεν εἰς τοὺς υἱοὺς τοῦ Ἰσραὴλ, εὐαγγελίζων εἰρήνην διὰ μέσου τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ· οὗτος εἶναι Κύριος ὅλων·

37 Σεῖς ἠξέυρετε τὸ πρᾶγμα τὸ ὁποῖον ἐγένετο εἰς ὅλην τὴν Ἰουδαίαν, ἀρχίζον ἀπὸ τῆς Γαλιλαίας, ὕστερον ἀπὸ τὸ βάπτισμα τὸ ὁποῖον ἐκήρυξεν ὁ Ἰωάννης·

38 Τὸν Ἰησοῦν τὸν ἀπὸ τὴν Ναζαρέτ, πῶς τὸν ἔχρισεν ὁ Θεὸς μετὰ Πνεῦμα ἅγιον καὶ μετὰ δυνάμιν, ὁ ὁποῖος ἐπέρασεν εὐεργετῶν καὶ ἰατρευῶν ὅλους ἐκείνους οἱ ὁποῖοι ἐτυραννοῦντο ἀπὸ τὸν διάβολον, διότι ὁ Θεὸς ἦτον ὁμοῦ μετ' αὐτόν.

39 Καὶ ἡμεῖς εἰμεθα μάρτυρες ὅλων τῶν πραγμάτων τὰ ὅποια ἔκαμε, καὶ εἰς τὴν τόπον τῶν Ἰουδαίων καὶ εἰς τὴν Ἱερουσαλὴμ· τὸν ὁποῖον ἐκείνοι ἐφόνευσαν κρεμάσαντές τον εἰς τὸ ξύλον·

40 Τοῦτον ὁ Θεὸς ἀνέστησε τὴν τρίτην ἡμέραν, καὶ τὸν ἔκαμε νὰ φανερωθῇ·

41 Ὅχι εἰς ὅλον τὸν λαόν, ἀλλὰ

τοῖς προκεχειροτονημένοις ὑπὸ τοῦ Θεοῦ, ἡμῖν, οἵτινες συνεφάγομεν καὶ συνεπίομεν αὐτῷ, μετὰ τὸ ἀναστήναι αὐτὸν ἐκ νεκρῶν.

42 Καὶ παρήγγειλεν ἡμῖν κηρύττειν τῷ λαῷ, καὶ διαμαρτυρασθαι, ὅτι αὐτός ἐστιν ὁ ὠρισμένος ὑπὸ τοῦ Θεοῦ κριτὴς ζώντων καὶ νεκρῶν.

43 Τοῦτ' πάντες οἱ προφῆται μαρτυροῦσιν, ἄφεςιν ἁμαρτιῶν λαβεῖν διὰ τοῦ ὀνόματος αὐτοῦ πάντα τὸν πιστευόντα εἰς αὐτόν.

44 Ἐτι λαλοῦντος τοῦ Πέτρου τὰ ῥήματα ταῦτα, ἐπέπεσε τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον ἐπὶ πάντας τοὺς ἀκούοντας τὸν λόγον.

45 Καὶ ἐξέστησαν οἱ ἐκ περιτομῆς πιστοὶ ὅσοι συνῆλθον τῷ Πέτρῳ, ὅτι καὶ ἐπὶ τὰ ἔθνη ἡ δωρεὰ τοῦ ἁγίου Πνεύματος ἐκκέχυται·

46 Ἦκουον γὰρ αὐτῶν λαλούντων γλώσσαις, καὶ μεγαλυνόντων τὸν Θεόν. Τότε ἀπεκρίθη ὁ Πέτρος·

47 Μήτις τὸ ὕδωρ καλῶσαι δύναται τις τοῦ μὴ βαπτισθῆναι τούτους, οἵτινες τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον ἔλαβον καθὼς καὶ ἡμεῖς;

48 Προσέταξέ τε αὐτοὺς βαπτισθῆναι ἐν τῷ ὀνόματι τοῦ Κυρίου. Τότε ἠρώτησαν αὐτὸν ἐπιμεῖναι ἡμέρας τινάς.

Κεφ. ια'. XI.

ἮΚΟΥΣΑΝ δὲ οἱ ἀπόστολοι καὶ οἱ ἀδελφοὶ οἱ ὄντες κατὰ τὴν Ἰουδαίαν, ὅτι καὶ τὰ ἔθνη ἐδέξαντο τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ.

2 Καὶ ὅτε ἀνέβη Πέτρος εἰς Ἱερουσόλυμα, διεκρίνοντο πρὸς αὐτὸν οἱ ἐκ περιτομῆς,

3 Λέγοντες· Ὅτι πρὸς ἄνδρας ἀκροβυστίαν ἔχοντας εἰσῆλθες, καὶ συναφες αὐτοῖς.

4 Ἀρξάμενος δὲ ὁ Πέτρος ἐξέτι-

εἰς ἡμᾶς οἱ ὁποῖοι εἴμεθα μάρτυρες προτίτερα χειροτονημένοι ἀπὸ τὸν Θεόν, οἱ ὁποῖοι ἡμεῖς συνεφάγομεν καὶ συνεπίομεν μετ' αὐτοῦ, ὕστερον ἀφ' οὗ ἀνέστη ἐκ νεκρῶν.

42 Καὶ μᾶς παρήγγειλε νὰ κηρύτσωμεν εἰς τὸν λαόν καὶ νὰ μαρτυρήσωμεν, ὅτι αὐτός ἐστὶν διωρισμένος ἀπὸ τὸν Θεόν κριτὴς καὶ τῶν ζωντῶν καὶ τῶν νεκρῶν.

43 Καὶ ὅλοι οἱ προφῆται διὰ τοῦτον μαρτυροῦσιν, ὅτι καθεὶς ὁ ὁποῖος πιστεῦει εἰς αὐτὸν θάλει λάβει τὴν ἄφεσιν τῶν ἁμαρτιῶν του διὰ τὸ ὄνομα του.

44 Καὶ ἐν αὐτῇ ἀκρόῃ ὁ Πέτρος ἐλάλει ταῦτα τὰ λόγια, τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον ἐπεσεν ἐπάνω εἰς ὅλους ἐκείνους οἱ ὁποῖοι ἤκουον τὸν λόγον.

45 Καὶ ὅσοι πιστοὶ ἀπὸ τοὺς Ἰουδαίους ἦλθαν ὁμοῦ μετὰ τὸν Πέτρον, ἐξεπλάγησαν, ὅτι ἡ δωρεὰ τοῦ ἁγίου Πνεύματος ἐχύθη καὶ εἰς τὰ ἔθνη·

46 Διότι ἤκουον αὐτοὺς ὅτι ἐλάλουν γλώσσας, καὶ ἐμεγαλυνον τὸν Θεόν. Τότε ἀπεκρίθη ὁ Πέτρος·

47 Μήπως ἡμπορεῖ τις νὰ ἐμποδίσῃ τὸ νερόν διὰ νὰ μὴ βαπτισθῶσιν οὗτοι, οἱ ὁποῖοι ἔλαβον τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, καθὼς καὶ ἡμεῖς;

48 Καὶ προσέταξε νὰ βαπτισθῶσιν αὐτοὶ εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Κυρίου. Τότε τὸν παρεκάλεσαν νὰ ἀπομείνῃ καμπίσας ἡμέρας.

Κεφ. ια'. XI.

ΚΑΙ ἤκουσαν οἱ ἀπόστολοι καὶ οἱ ἀδελφοὶ οἱ ὁποῖοι ἦσαν εἰς τὴν Ἰουδαίαν, ὅτι καὶ τὰ ἔθνη ἐδέχθησαν τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ.

2 Καὶ ὅταν ὁ Πέτρος ἀνέβη εἰς τὰ Ἱερουσόλυμα, ἐφιλονέικουν μετὰ αὐτὸν ἐκεῖνοι ὅσοι εἶχον περιτομὴν,

3 Καὶ ἔλεγον· Ὅτι μετὰ ἀνθρώπους οἱ ὁποῖοι ἔχουσιν ἀκροβυστίαν ὑπῆγες, αὐτοῖς.

4 Καὶ ὁ Πέτρος ἤρχισε, καὶ τοὺς

θετο αὐτοῖς καθεζῆς, λέγων·

5 Ἐγὼ ἤμην ἐν πόλει Ἰόππῃ προσευχόμενος· καὶ εἶδον ἐν ἑκστάσει ὄραμα, καταβαίνον σκευὸς τι ὡς ὀθονὴν μεγάλην, τέσσαρσιν ἀρχαῖς καθεζομένην ἐκ τοῦ οὐρανοῦ, καὶ ἦλθεν ἄχρις ἐμοῦ·

6 Εἰς ἣν ἀτενίσας κατενόουν, καὶ εἶδον τὰ τετράποδα τῆς γῆς, καὶ τὰ θηρία, καὶ τὰ ἔρπετά, καὶ τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ.

7 Ἦκουσα δὲ φωνῆς λεγούσης μοι· Ἀναστάς, Πέτρε, θύσον καὶ φάγε.

8 Εἶπον δέ· Μηδამῶς, Κύριε· ὅτι πᾶν κοινὸν ἢ ἀκάθαρτον οὐδέποτε εἰσήλθεν εἰς τὸ στόμα μου.

9 Ἀπεκρίθη δέ μοι φωνὴ ἐκ δευτέρου ἐκ τοῦ οὐρανοῦ· Ἀ ὁ Θεὸς ἐκαθάρισε, σὺ μὴ κοῖνου.

10 Τοῦτο δὲ ἐγένετο ἐπὶ τρεῖς· καὶ πάλιν ἀνеспάσθη ἅπαντα εἰς τὸν οὐρανόν.

11 Καὶ ἰδοὺ, ἐξαυτῆς τρεῖς ἄνδρες ἐπέστησαν ἐπὶ τὴν οἰκίαν ἐν ᾗ ἤμην, ἀπεσταλμένοι ἀπὸ Καισαρείας πρὸς με.

12 Εἶπε δέ μοι τὸ Πνεῦμα συνελεθεῖν αὐτοῖς, μηδὲν διακρινόμενον· ἦλθον δὲ σὺν ἐμοὶ καὶ οἱ ἐξ ἀδελφοὶ οὗτοι, καὶ εἰσήλθομεν εἰς τὸν οἶκον τοῦ ἀνδρός.

13 Ἀπήγγειλέ τε ἡμῖν πῶς εἶδε τὸν ἄγγελον ἐν τῷ οἴκῳ αὐτοῦ σταθέντα καὶ εἰπόντα αὐτῷ· Ἀπόστείλον εἰς Ἰόππην ἄνδρας, καὶ μεταπέμψαι Σίμωνα τὸν ἐπικαλούμενον Πέτρον,

14 Ὃς λαλήσει ῥήματα πρὸς σε, ἐν οἷς σωθήσῃ σὺ καὶ πᾶς ὁ οἶκός σου.

15 Ἐν δὲ τῷ ἄρξασθαί με λαλεῖν,

ἐδίδασκε τὰ πράγματα κατὰ τάξιν, καὶ ἔλεγεν·

5 Ἐγὼ ἤμην εἰς τὴν πόλιν τὴν Ἰόππην καὶ προσηυχόμενος· καὶ εἶδα εἰς τὴν ἑκστασί μου ἐν ὄραμα, ἐν ἀγγεῖον ὡσὰν σινδόνι μέγαν, κρεμασμένον ἀπὸ τὰς τέσσαρας ἄκρας, καὶ κατέβαινεν ἀπὸ τὸν οὐρανόν, καὶ ἦλθεν ἕως εἰς ἐμέ·

6 Εἰς τὸ ὅποιον ἠτένισα καὶ ἐστοχάσθην, καὶ εἶδα ὅλα τὰ τετράποδα τῆς γῆς, καὶ τὰ θηρία, καὶ τὰ ἔρπετά, καὶ τὰ πετόμενα τοῦ οὐρανοῦ.

7 Καὶ ἤκουσα φωνῆς ἣ ὅποια με ἔλεγεν· Ὡ Πέτρε, σῆκω καὶ σφάξον καὶ φάγε.

8 Καὶ ἐγὼ εἶπα· Ὁχι, Κύριε· διότι κἀνὲν σικχαμένον ἢ ἀκάθαρτον κἀμὶαν φορὰν δὲν ἐμβήκεν εἰς τὸ στόμα μου.

9 Καὶ ἀπεκρίθη εἰς ἐμέ μία φωνὴ δευτέραν φορὰν ἀπὸ τὸν οὐρανόν· Ἐκεῖνα τὰ ὅποια ὁ Θεὸς ἐκαθάρισε, σὺ μὴ τὰ λέγῃς σικχαμένα.

10 Καὶ τοῦτο ἐγίνε τρεῖς φορὰς· καὶ πάλιν ἐσύρθησαν ὅλα εἰς τὸν οὐρανόν.

11 Καὶ ἰδοὺ, παρευθὺς τρεῖς ἄνδρες ἦλθαν εἰς τὴν οἰκίαν ὅπου ἤμην, ἀπεσταλμένοι ἀπὸ τὴν Καισαρείαν εἰς ἐμέ.

12 Καὶ τὸ Πνεῦμα με εἶπε νὰ ὑπάγω με αὐτούς, καὶ νὰ μὴ ἀμφιβάλλω τίποτε· καὶ ἦλθαν συνάμα μου καὶ αὐτοὶ οἱ ἐξ ἀδελφοί, καὶ ὑπήγαμεν καὶ ἐμβήκαμεν εἰς τὸν οἶκον τοῦ ἀνθρώπου ἐκεῖνου.

13 Καὶ ἐκείνος μᾶς εἶπε πῶς εἶδε τὸν ἄγγελον εἰς τὸν οἶκόν του ὅτι ἐστάθη, καὶ τὸν εἶπε· Στείλον ἀνθρώπους εἰς τὴν Ἰόππην, καὶ προσκάλεσον τὸν Σίμωνα, ὁ ὅποιος κράζεται Πέτρος,

14 Ὃς τις θέλει σὲ εἰπεῖ λόγια, διὰ μέσου τῶν ὁποίων θέλεις σωθῆ σὺ καὶ ὅλος σου ὁ οἶκος.

15 Καὶ ἐν ᾧ ἤρχισα ἐγὼ νὰ τοὺς

ἐπέπεσε τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον ἐπ' αὐτούς, ὥσπερ καὶ ἐφ' ἡμᾶς ἐν ἀρχῇ.

16 Ἐμνήσθην δὲ τοῦ ρήματος Κυρίου, ὡς ἔλεγεν· Ἰωάννης μὲν ἐβάπτισεν ὕδατι, ὑμεῖς δὲ βαπτισθήσεσθε ἐν Πνεύματι ἁγίῳ.

17 Εἰ οὖν τὴν ἴσιν δωρεὰν ἔδωκεν αὐτοῖς ὁ Θεὸς ὡς καὶ ἡμῖν, πιστεύουσιν ἐπὶ τὸν Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, ἐγὼ δὲ τίς ἡμῖν δυνατὸς καλῶσαι τὸν Θεόν;

18 Ἀκούσαντες δὲ ταῦτα, ἡσύχασαν, καὶ ἑδοξάζον τὸν Θεόν, λέγοντες· Ἄρα γε καὶ τοῖς ἔθνεσιν ὁ Θεὸς τὴν μετάνοιαν ἔδωκεν εἰς ζωὴν.

19 Οἱ μὲν οὖν διασπαρέντες ἀπὸ τῆς θλίψεως τῆς γενομένης ἐπὶ Στεφάνῳ, διήλθον ἕως Φοινίκης καὶ Κύπρου καὶ Ἀντιοχείας, μηδενὶ λαλοῦντες τὸν λόγον εἰ μὴ μόνον Ἰουδαίους.

20 Ἦσαν δὲ τινες ἐξ αὐτῶν ἄνδρες Κύπριοι καὶ Κυρηναῖοι, οἵτινες εἰσελθόντες εἰς Ἀντιόχειαν, ἐλάλουν πρὸς τοὺς Ἑλληνιστάς, εὐαγγελιζόμενοι τὸν Κύριον Ἰησοῦν.

21 Καὶ ἦν χεὶρ Κυρίου μετ' αὐτῶν· πολὺς τε ἀριθμὸς πιστεύσας ἐπέστρεψεν ἐπὶ τὸν Κύριον.

22 Ἰκούσθη δὲ ὁ λόγος εἰς τὰ ὅτα τῆς ἐκκλησίας τῆς ἐν Ἱερουσολύμοις περὶ αὐτῶν· καὶ ἐξαπέστειλαν Βαρνάβαν διελθεῖν ἕως Ἀντιοχείας.

23 Ὃς παραγόμενος, καὶ ἰδὼν τὴν χάριν τοῦ Θεοῦ, ἐχάρη, καὶ παρεκάλει πάντας τῇ προέσει τῆς καρδίας προσμένειν τῷ Κυρίῳ·

24 Ὅτι ἦν ἀνὴρ ἀγαθός, καὶ πλήρης Πνεύματος ἁγίου καὶ πίστews· καὶ προσετέθη ὄχλος ἰκανὸς τῷ Κυρίῳ.

25 Ἐξῆλθε δὲ εἰς Ταρσὸν ὁ Βαρνάβας, ἀναζητῆσαι Σαῦλον· καὶ εὗρων αὐτὸν, ἤγαγεν αὐτὸν εἰς Ἀντιόχειαν.

λαλῶ, ἔπεσεν ἐπάνω τὸν Πνεῦμα τὸ ἅγιον, καθὼς ἔπεσε καὶ εἰς ἡμᾶς εἰς τὴν ἀρχήν.

16 Καὶ ἐνθυμήθην τὸν λόγον τοῦ Κυρίου, τὸν ὅποιον ἔλεγεν· Ὅτι ὁ Ἰωάννης μὲν ἐβάπτιστε με νερόν, σεῖς ὁμοῦς θέλετε βαπτισθῆ με Πνεῦμα ἅγιον.

17 Ἐπειδὴ λοιπὸν καὶ ὁ Θεὸς εἰς αὐτοὺς οἱ ὅποιοι ἐπίστευσαν εἰς τὸν Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, ἔδωκε τὴν ἴσιν χάριν ὥσαν καὶ εἰς ἡμᾶς, ἐγὼ τί ἡμῖν δυνατὸς νὰ ἐμποδίσω τὸν Θεόν;

18 Ἀφ' οὗ ἤκουσαν ταῦτα, ἡσύχασαν, καὶ ἑδοξάζον τὸν Θεόν, καὶ ἔλεγον· Ὁ Θεὸς λοιπὸν καὶ εἰς τὰ ἔθνη ἔδωκε μετάνοιαν εἰς ζωὴν.

19 Ἐκείνοι λοιπὸν ὅσοι διεσκαρπίσθησαν διὰ τὴν θλίψιν ἣ ὁποία ἐγένετο εἰς τὸν Στεφάνον, ἐπέρασαν ἕως εἰς τὴν Φοινίκην καὶ Κύπρον καὶ Ἀντιόχειαν, καὶ δὲν ἐλάλουν εἰς κανένα τὸν λόγον τοῦ Κυρίου παρὰ μόνον εἰς τοὺς Ἰουδαίους.

20 Καὶ κάποιοι ἄνδρες ἀπ' αὐτῶν ἦσαν Κύπριοι καὶ Κυρηναῖοι, οἱ ὅποιοι ὅταν ἐμβῆκαν εἰς τὴν Ἀντιόχειαν, ἐλάλουν εἰς τοὺς Ἑλληνιστάς, καὶ εὐηγγελίζον τὸν Κύριον Ἰησοῦν.

21 Καὶ ἡ χεὶρ τοῦ Κυρίου ἦτον μετ' αὐτούς· καὶ πολὺς ἀριθμὸς ἐπίστευσε καὶ ἐπέστρεψεν εἰς τὸν Κύριον.

22 Καὶ ἡ φήμη τῶν ἠκούσθη εἰς τὰ ὅτα τῆς ἐκκλησίας ἣ ὁποία ἦτον εἰς τὴν Ἱερουσαλὴμ· καὶ ἐστείλαν τὸν Βαρνάβαν νὰ ἐλθῇ ἕως εἰς τὴν Ἀντιόχειαν.

23 Ὁ ὁποῖος ὅταν ὑπῆγε, καὶ εἶδε τὴν χάριν τοῦ Θεοῦ, ἐχάρη, καὶ ἐνουθέτει ὅλους νὰ στέκωνται στεροὶ εἰς τὸν Κύριον μετ' τὴν ὀρεξίν τῆς καρδίας τῶν·

24 Διότι ἦτον ἄνθρωπος ἀγαθός, καὶ γεμάτος ἀπὸ Πνεύματος ἁγίου καὶ πίστιν· καὶ πολὺ πλῆθος ἠξήθη εἰς τὸν Κύριον.

25 Καὶ ὁ Βαρνάβας ἐβῆκε καὶ ὑπῆγεν εἰς τὴν Ταρσὸν, νὰ ἀναζητήσῃ τὸν Σαῦλον· καὶ ὅταν τὸν ἤυρε, τὸν ἔφερεν εἰς τὴν Ἀντιόχειαν.

26 Ἐγένετο δὲ αὐτοὺς ἐνιαυτὸν ὅλον συναχθῆναι ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ, καὶ διδάξαι ὅχλον ἱκανόν, χρηματίζουσαι τε πρῶτον ἐν Ἀντιοχείᾳ τοὺς μαθητὰς Χριστιανούς.

27 Ἐν ταύταις δὲ ταῖς ἡμέραις κατήλθον ἀπὸ Ἱεροσολύμων προφῆται εἰς Ἀντιόχειαν.

28 Ἀναστάς δὲ εἰς ἐξ αὐτῶν ὀνόματι Ἀγαβος, ἐσήμικνε διὰ τοῦ Πνεύματος, λιμὸν μέγαν μέλλειν ἔσεσθαι ἐφ' ὅλην τὴν οἰκουμένην· ὅστις καὶ ἐγένετο ἐπὶ Κλαυδίου Καίσαρος.

29 Τῶν δὲ μαθητῶν, καθὼς ἠύπορίτῳ τις, ὥρισαν ἕκαστος αὐτῶν εἰς διακονίαν πέμψαι τοῖς κατοικοῦσιν ἐν τῇ Ἰουδαίᾳ ἀδελφοῖς·

30 Ὁ καὶ ἐποίησαν, ἀποστέλλαντες πρὸς τοὺς Πρεσβυτέρους διὰ χειρὸς Βαρνάβᾳ καὶ Σαύλου.

Κεφ. ιβ'. XII.

ΚΑΤ' ἐκεῖνον δὲ τὸν καιρὸν ἐπέβαλεν Ἡρώδης ὁ βασιλεὺς τὰς χεῖρας, κακῶσαί τινας τῶν ἀπὸ τῆς ἐκκλησίας.

2 Ἀνείλε δὲ Ἰάκωβον, τὸν ἀδελφὸν Ἰωάννου, μαχαίρᾳ.

3 Καὶ ἰδὼν ὅτι ἀρεστὸν ἔστι τοῖς Ἰουδαίοις, προσέθετο συλλαβεῖν καὶ Πέτρον· (ἦσαν δὲ ἡμέραι τῶν αἰγύμων·)

4 Ὅν καὶ πιάσας ἔθετο εἰς φυλακὴν, παραδούς τέσσαρσι τετραδίοις στρατιωτῶν φυλάσσειν αὐτὸν, βουλόμενος μετὰ τὸ πάσχα ἀναγαγεῖν αὐτὸν τῷ λαῷ.

5 Ὁ μὲν οὖν Πέτρος ἐτηρεῖτο ἐν τῇ φυλακῇ· προσευχὴ δὲ ἦν ἐκτενὴς γινομένη ὑπὸ τῆς ἐκκλησίας πρὸς τὸν Θεὸν ὑπὲρ αὐτοῦ.

6 Ὅτε δὲ ἐμελλεν αὐτὸν προάγειν ὁ Ἡρώδης, τῇ νυκτὶ ἐκείνῃ ἦν ὁ Πέτρος κοιμώμενος μεταξὺ δύο στρατιω-

26 Καὶ ἓνα χρόνον σωστὸν συνήχθησαν αὐτοὶ εἰς τὴν ἐκκλησίαν, καὶ ἐδίδαξαν πλῆθος πολὺ, καὶ πρῶτον εἰς τὴν Ἀντιόχειαν οἱ μαθηταὶ ὄνομασθησαν Χριστιανοί.

27 Καὶ εἰς ἐκείνας τὰς ἡμέρας κατέβησαν ἀπὸ τὰ Ἱεροσόλυμα προφῆται εἰς τὴν Ἀντιόχειαν.

28 Καὶ ἐσηκώθη εἰς ἀπ' αὐτοὺς τὸ ὄνομά του Ἀγαβος, καὶ ἐφανερώσε διὰ μέσου τοῦ Πνεύματος, ὅτι μέλλει νὰ γίνη μεγάλη πείνα εἰς ὅλην τὴν οἰκουμένην· ἣ ὅποια καὶ ἐγένετο εἰς τὸν καιρὸν τοῦ Κλαυδίου τοῦ Καίσαρος.

29 Καὶ καθείς ἀπὸ τοὺς μαθητὰς ὥρισαν, καθὼς ἡμπόρει ὁ καθείς, νὰ πέμψωσι διακονίαν εἰς τοὺς ἀδελφούς οἱ ὅποιοι ἔκαθοντο εἰς τὴν Ἰουδαίαν·

30 Τὸ ὅποῖον καὶ ἔκαναν, ἀποστέλλαντες τὴν εἰς τοὺς Πρεσβυτέρους διὰ μέσου τῶν χειρῶν τοῦ Βαρνάβᾳ καὶ τοῦ Σαύλου.

Κεφ. ιβ'. XII.

Εἰς ἐκεῖνον τὸν καιρὸν ἔβαλε τὰς χεῖράς του ὁ Ἡρώδης ὁ βασιλεὺς, νὰ κακοποιήσῃ μερικοὺς ἀπὸ τὴν ἐκκλησίαν.

2 Καὶ ἐφόνευσεν τὸν Ἰάκωβον, τὸν ἀδελφὸν τοῦ Ἰωάννου, μὲ μάχαιραν.

3 Καὶ ὅταν εἶδεν ὅτι τοῦτο ἀρέσκει εἰς τοὺς Ἰουδαίους, προσέθετο νὰ πιάσῃ καὶ τὸν Πέτρον· (καὶ ἦσαν τότε ἡμέραι τῶν αἰγύμων·)

4 Τὸν ὅποιον ὅταν ἐπίασε, τὸν ἔβαλεν εἰς τὴν φυλακὴν, καὶ τὸν παρέδιδεν εἰς δεκαεὺς στρατιώτας νὰ τὸν φυλάττωσι, θέλων ὑστερον ἀπὸ τὸ πάσχα νὰ τὸν φέρῃ ἔξω εἰς τὸν λαόν.

5 Ὁ Πέτρος λοιπὸν ἐφυλάττετο εἰς τὴν φυλακὴν· καὶ ἡ ἐκκλησία προσήχετο κατὰ πολλὰ πάντοτε εἰς τὸν Θεὸν διὰ αὐτόν.

6 Καὶ ὅταν ὁ Ἡρώδης ἐμελλεν νὰ τὸν φέρῃ ἔξω ἐμπρὸς εἰς τὸν λαόν, τὴν νύκτα ἐκείνην ὁ Πέτρος ἐκοιμᾶτο

τῶν, δεδεμένοις ἀλύσει διὰ, φύλακές τε πρὸ τῆς θύρας ἐτήρουν τὴν φυλακὴν.

7 Καὶ ἰδοὺ, ἄγγελος Κυρίου ἐπέστη, καὶ φῶς ἔλαμψεν ἐν τῷ οἰκήματι· πατάξας δὲ τὴν πλευρὰν τοῦ Πέτρου, ἤγειρεν αὐτόν, λέγων· Ἐξέστης ἐν τάχει. Καὶ ἐξέπεσον αὐτοῦ αἱ ἀλύσεις ἐκ τῶν χειρῶν.

8 Εἶπε τε ὁ ἄγγελος πρὸς αὐτόν· Περιῶσαι, καὶ ὑπόδησαι τὰ σανδάλια σου. Ἐποῖσθε δὲ οὕτω. Καὶ λέγει αὐτῷ· Περιβαλοῦ τὸ ἱμάτιόν σου, καὶ ἀκολουθεῖ μοι.

9 Καὶ ἐξελθὼν ἠκολούθει αὐτῷ· καὶ οὐκ ᾔδει ὅτι ἀληθὲς ἐστὶ τὸ γινόμενον διὰ τοῦ ἀγγέλου· ἐδόκει δὲ ὄραμα βλέπειν.

10 Διελθόντες δὲ πρῶτην φυλακὴν καὶ δευτέραν, ἦλθον ἐπὶ τὴν πύλην τὴν σιδηρᾶν, τὴν φέρουσαν εἰς τὴν πόλιν, ἣτις αὐτομάτῃ ἠνοίχθη αὐτοῖς· καὶ ἐξελθόντες προῆλθον ῥίμην μίαν, καὶ εὐθὺς ἀπέστη ὁ ἄγγελος ἀπ' αὐτοῦ.

11 Καὶ ὁ Πέτρος γενόμενος ἐν ἑαυτῷ, εἶπε· Νῦν οἶδα ἀληθῶς ὅτι ἐξαπέστειλε Κύριος τὸν ἄγγελον αὐτοῦ, καὶ ἐξείλετό με ἐκ χειρὸς Ἡρώδου, καὶ πάσης τῆς προσδοκίας τοῦ λαοῦ τῶν Ἰουδαίων.

12 Συνιδὼν τε ἦλθεν ἐπὶ τὴν οἰκίαν Μαρίας τῆς μητρὸς Ἰωάννου, τοῦ ἐπικαλουμένου Μάρκου, οὗ ἦσαν ἱκανοὶ συνηθροισμένοι καὶ προσευχόμενοι.

13 Κρούσαντος δὲ τοῦ Πέτρου τὴν θύραν τοῦ πυλῶνος, προσῆλθε παιδίσκη ὑπακούσας, ὀνόματι Ῥόδη·

14 Καὶ ἐπεγνῶσα τὴν φωνὴν τοῦ Πέτρου, ἀπὸ τῆς χαρᾶς οὐκ ᾔνοιξε τὸν πυλῶνα, εἰσδραμούσα δὲ ἀπήγγειλεν ἐστάναι τὸν Πέτρον πρὸ τοῦ πυλῶνος.

ἀνάμεσον εἰς δύο στρατιώτας, δεμένους μὲ δύο ἀλυσίδας, καὶ ἐφύλαττον καὶ φυλακότες ἐμπρὸς εἰς τὴν θύραν τῆς φυλακῆς.

7 Καὶ ἰδοὺ, ἦλθεν ἄγγελος Κυρίου, καὶ φῶς ἔλαμψεν ἐκεῖ ὅπου ἐκάθετο, καὶ ἐκτύπησε τὴν πλευρὰν τοῦ Πέτρου, καὶ τὸν ἐσήκωσε, καὶ εἶπε· Σῆκαν ὀγλῶρα. Καὶ αἱ ἀλυσίδες ἔπεσαν ἀπὸ τὰς χειράς του.

8 Καὶ εἶπεν εἰς αὐτόν ὁ ἄγγελος· Ζώπου, καὶ βάλε τὰ σανδάλια σου. Καὶ ἔκαμεν οὕτω. Καὶ τὸν λέγει· Βάλε τὸ ἐπανωφόρεμά σου, καὶ ἀκολουθεῖ με.

9 Καὶ ἐβγῆκεν ἔξω καὶ τὸν ἠκολούθει· καὶ δὲν ἐγνώριζεν ὅτι εἶναι ἀληθινὸν ἐκεῖνο τὸ ὅποιον ἐγίνετο ἀπὸ τοῦ ἀγγέλου· ἀλλὰ ἐφάνετο εἰς αὐτόν, ὅτι ἐβλεπεν ὄραμα.

10 Καὶ ἀφ' οὗ ἐπάρασεν τὴν πρῶτην φυλακὴν καὶ τὴν δευτέραν, ἐφθασαν εἰς τὴν πύλην τὴν σιδηρᾶν, ἥ ὅποια ὑπάγει εἰς τὴν πόλιν, ἣτις μόνῃ της τοὺς ἠνοίχθη· καὶ ἐβγῆκεν, καὶ ὑπῆγαν ἐμπρὸς ὁδὸν μίαν, καὶ παρευθὺς ὁ ἄγγελος διέβη ἀπ' αὐτόν.

11 Καὶ ὅτε ὁ Πέτρος ἦλθεν εἰς τὸν ἐαυτόν του, εἶπε· Τώρα ἡξεύρω ἀληθῶς ὅτι ὁ Κύριος ἐξαπέστειλε τὸν ἄγγελόν του, καὶ με ἠλευθέρωσεν ἀπὸ τὰς χειρᾶς τοῦ Ἡρώδου, καὶ ἀπὸ ὅλης τῆς ἐλπίδα τοῦ λαοῦ τῶν Ἰουδαίων.

12 Καὶ ὅτε ἐγνώρισεν, ἦλθεν εἰς τὴν οἰκίαν τῆς Μαρίας τῆς μητρὸς τοῦ Ἰωάννου, ὁ ὅποιος ἐκράζετο Μάρκος, ὅπου ἦσαν καὶ ἄρκετοὶ ἀδελφοὶ συνηθροισμένοι καὶ προσευχοντο.

13 Καὶ καθὼς ἐκτύπησεν ὁ Πέτρος τὴν θύραν τοῦ προαυλίου, ὑπῆγε μία δούλη, τὸ ὄνομά της Ῥόδη, νὰ ἀκροασθῇ τίς εἶναι·

14 Καὶ γνωρίσασα τὴν φωνὴν τοῦ Πέτρου, ἀπὸ τὴν χαρὰν της δὲν ᾔνοιξε τὸ προαύλιον, ἀλλ' ἐδραμε μέσα καὶ εἶπεν ὅτι στέκεται ὁ Πέτρος ἐμπρὸς εἰς τὸ προαύλιον.

15 Οἱ δὲ πρὸς αὐτὴν εἶπον· Μαίνη· Ἦ δὲ διίσχυοῖξέ το οὕτως ἔχειν. Οἱ δὲ ἔλεγον· Ὁ ἄγγελος αὐτοῦ ἐστιν.

16 Ὁ δὲ Πέτρος ἐπέμενε κροῦων· ἀνοίξαντες δὲ εἶδον αὐτὸν, καὶ ἐξέστησαν.

17 Κατασεύσας δὲ αὐτοῖς τῇ χειρὶ σιγᾶν, διηγήσατο αὐτοῖς πῶς ὁ Κύριος αὐτὸν ἐξήγαγεν ἐκ τῆς φυλακῆς· εἶπε δὲ· Ἀπαγγείλατε Ἰακώβῳ καὶ τοῖς ἀδελφοῖς ταῦτα. Καὶ ἐξελθὼν ἐπορεύθη εἰς ἕτερον τόπον.

18 Γενομένης δὲ ἡμέρας ἦν τάραχος οὐκ ὀλίγος ἐν τοῖς στρατιώταις, τί ἄρα ὁ Πέτρος ἐγένετο.

19 Ἡρώδης δὲ ἐπιζητήσας αὐτὸν, καὶ μὴ εὗρων, ἀνακρίνας τοὺς φύλακας, ἐκέλευσεν ἀπαχθῆναι· καὶ κατελθὼν ἀπὸ τῆς Ἰουδαίας εἰς τὴν Καισάρειαν, διέτριβεν.

20 Ἦν δὲ ὁ Ἡρώδης θυμομαχῶν Τυρίοις καὶ Σιδωνίοις· ὁμοθυμαδὸν δὲ παρήσαν πρὸς αὐτὸν, καὶ πείσαντες Βλάστον, τὸν ἐπὶ τοῦ κοιτῶνος τοῦ βασιλέως, ἡτοῦντο εἰρήνην· διὰ τὸ τρέφεσθαι αὐτῶν τὴν χώραν ἀπὸ τῆς βασιλικῆς.

21 Τακτῇ δὲ ἡμέρᾳ ὁ Ἡρώδης ἐνδυσάμενος ἐσθῆτα βασιλικήν, καὶ καθίσας ἐπὶ τοῦ βήματος, ἐδημηγόρει πρὸς αὐτούς.

22 Ὁ δὲ ὄμιλος ἐπεφώνει· Θεοῦ φωνή, καὶ οὐκ ἀνθρώπου.

23 Παραχρήμα δὲ ἐπάταξεν αὐτὸν ἄγγελος Κυρίου, ἀνθ' ὧν οὐκ ἔδωκε τὴν δόξαν τῷ Θεῷ· καὶ γενόμενος σκωληκόβρωτος ἐξέψυχεν.

24 Ὁ δὲ λόγος τοῦ Θεοῦ ἠύξανε καὶ ἐπληθύνετο.

25 Βαρνάβας δὲ καὶ Σαῦλος ὑπέστρεψαν ἐξ Ἱερουσαλὴμ, πληρώσαντες τὴν διακονίαν, συμπαραλα-

15 Καὶ ἐκεῖνοι τὴν εἶπαν· Μωρὴ εἶσαι. Καὶ ἐκείνη τὸ ἐβεβαίονε, ὅτι οὕτως ἔχει. Καὶ ἐκεῖνοι ἔλεγον· Ὁ ἄγγελός του εἶναι.

16 Καὶ ὁ Πέτρος ἐστέκετο καὶ ἐκτύπα· καὶ ἀφ' οὗ ἤνοιζαν καὶ τὸν εἶδαν, ἐξεπλάγησαν.

17 Καὶ μετὰ τὴν χεῖρά του τοὺς ἐσεισε νὰ σιωπήσωσι, καὶ τοὺς διηγήθη πῶς ὁ Κύριος τὸν ἐβγαλεν ἀπὸ τὴν φυλακὴν· καὶ τοὺς εἶπεν· Εἰπέτε ταῦτα εἰς τὸν Ἰακώβον καὶ εἰς τοὺς ἀδελφούς. Καὶ ἐβγήκεν ἔξω καὶ διέβη εἰς ἄλλον τόπον.

18 Καὶ καθὼς ἐξημέρωσεν ἔγινε μεγάλη σύγχυσις εἰς τοὺς στρατιώτας, τὸ, τί νὰ ἐγινεν ὁ Πέτρος.

19 Καὶ ὅτε ὁ Ἡρώδης τὸν ἐζήτησε, καὶ δὲν τὸν ἤυρεν, ἐξέτασε τοὺς φυλακάρχους, καὶ προσέταξε νὰ ὑπάγωσι νὰ τοὺς χαλασῶσι· καὶ αὐτὸς ὁ Ἡρώδης κατέβη ἀπὸ τὴν Ἰουδαίαν εἰς τὴν Καισάρειαν, καὶ διέτριβεν ἐκεῖ.

20 Καὶ ὁ Ἡρώδης ἦτον ἐχθρευμένος εἰς τοὺς Τυρίους καὶ Σιδωνίους· καὶ ἐκεῖνοι ἦλθαν συμφώνως εἰς αὐτὸν, καὶ κατέπεισαν τὸν Βλάστον, τὸν κραββατοφύλακα τοῦ βασιλέως, καὶ ἐξήτουν εἰρήνην· διότι ἡ χώρα των ἐτρέφετο ἀπὸ τὴν βασιλικὴν (χώραν).

21 Καὶ εἰς τὴν διατεταγμένην ἡμέραν ὁ Ἡρώδης ἐνδυμένος τὸ βασιλικὸν φόρεμα, ἐκάθισεν εἰς τὸν θρόνον του, καὶ τοὺς ἐδίδασκε.

22 Καὶ ὁ λαὸς ἐφώναξε· Θεοῦ φωνή, καὶ ὄχι ἀνθρώπου.

23 Καὶ παρευθὺς τὸν ἐκτύπησεν ἄγγελος Κυρίου, διότι δὲν ἔδωκε τὴν δόξαν εἰς τὸν Θεόν· καὶ ἐσκωληκοφάγῳθι καὶ ἐξεψύχῃσε.

24 Καὶ ὁ λόγος τοῦ Θεοῦ ἠύξανε καὶ ἐπληθύνετο.

25 Καὶ ὁ Βαρνάβας καὶ ὁ Σαῦλος ἀφ' οὗ ἐτελείωσαν τὴν ὑπηρεσίαν των, ὑπέστρεψαν ἀπὸ τὴν Ἱερουσαλὴμ, καὶ

βόντες καὶ Ἰωάννην τὸν ἐπικληθέντα Μάρκον.

ἐπῆραν ὁμοῦ καὶ τὸν Ἰωάννην ὁ ὁποῖος ἐπωνομάζετο Μάρκος.

Κεφ. ιγ'. XIII.

Ἦσαν δὲ τινες ἐν Ἀντιοχείᾳ κατὰ τὴν οὖσαν ἐκκλησίαν προφῆται καὶ διδάσκαλοι, ὃ, τε Βαρνάβας καὶ Συμεὼν ὁ καλούμενος Νίγερ, καὶ Λουκίος ὁ Κυρηναῖος, Μαναὴν τε Ἡρώδου τοῦ τετράρχου σύντροφος, καὶ Σαῦλος.

2 Λειτουργούντων δὲ αὐτῶν τῷ Κυρίῳ καὶ νηστεούντων, εἶπε τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον· Ἀφορίσατε ἡ μοι τὸν τε Βαρνάβαν καὶ τὸν Σαῦλον εἰς τὸ ἔργον ὃ προσκέκλημαι αὐτούς.

3 Τότε νηστεύσαντες καὶ προσευξάμενοι, καὶ ἐπιθέντες τὰς χεῖρας αὐτοῖς, ἀπέλυσαν.

4 Οὗτοι μὲν οὖν ἐκπεμφθέντες ὑπὸ τοῦ Πνεύματος τοῦ ἁγίου, κατήλθον εἰς τὴν Σελεύκειαν, ἐκθῆν τε ἀπέπλευσαν εἰς τὴν Κύπρον.

5 Καὶ γενόμενοι ἐν Σαλαμῖνι, κατήγγελλον τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ ἐν ταῖς συναγωγαῖς τῶν Ἰουδαίων· εἶχον δὲ καὶ Ἰωάννην ὑπρέτην.

6 Διελθόντες δὲ τὴν νῆσον ἄχρι Πάφου, εὗρόν τινα μάγον ψευδοπροφήτην Ἰουδαῖον, ᾧ ὄνομα Βαρισησοῦς,

7 Ὃς ἦν σὺν τῷ ἀνθυπάτῳ Σεργίῳ Παύλῳ, ἀνδρὶ συνετῷ· οὗτος προσκαλεσάμενος Βαρνάβαν καὶ Σαῦλον, ἐπέστησεν ἀκούσαι τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ.

8 Ἀντίστατο δὲ αὐτοῖς Ἑλῖμας ὁ μάγος (οὗτω γὰρ μεθερμηνεύεται τὸ ὄνομα αὐτοῦ) ζητῶν διαστρέφειν τὸν ἀνθύπατον ἀπὸ τῆς πίστεως.

9 Σαῦλος δὲ (ὁ καὶ Παῦλος) πλησθεὶς Πνεύματος ἁγίου, καὶ ἀτενίσας εἰς αὐτόν,

10 Εἶπεν· Ὡς πλήρης παντὸς δόλου καὶ πάσης ραδιουργίας, υἱὲ διαβόλου,

Κεφ. ιγ'. XIII.

ΚΑΙ εἰς τὴν ἐκκλησίαν ἣ ὁποία ἦτον εἰς τὴν Ἀντιοχείαν ἦσαν κάποιοι προφῆται καὶ διδάσκαλοι, ὁ Βαρνάβας καὶ ὁ Συμεὼν ὁ ὁποῖος ἐκαλεῖτο Νίγερ, καὶ ὁ Λουκίος ὁ Κυρηναῖος, καὶ ὁ Μαναὴν ὁ σύντροφος τοῦ Ἡρώδου τοῦ τετράρχου, καὶ ὁ Σαῦλος.

2 Καὶ ἐν ᾧ ὑπηρετοῦν οὗτοι τὸν Κύριον καὶ ἐνήστευον, εἶπε τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον· Χωρίσατέ με τὸν Βαρνάβαν καὶ τὸν Σαῦλον διὰ τὴν ὑπηρεσίαν εἰς τὴν ὁποίαν τοὺς ἐκάλεσα.

3 Τότε ἐνήστευσαν καὶ προσευχήθησαν, καὶ ἔβαλαν τὰς χεῖρας τῶν ἐπάνω εἰς αὐτούς, καὶ τοὺς ἀπέλυσαν.

4 Οὗτοι λοιπὸν πεμπόμενοι ἀπὸ τοῦ Πνεύματος τοῦ ἁγίου, κατέβησαν εἰς τὴν Σελεύκειαν, καὶ ἀπ' ἐκεῖ ἐπλεύσαν εἰς τὴν Κύπρον.

5 Καὶ ὅτε ἔφθασαν εἰς τὴν Σαλαμίνα, ἐδίδασκον τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ εἰς τὰς συναγωγὰς τῶν Ἰουδαίων· καὶ εἶχον καὶ τὸν Ἰωάννην ὑπρέτην.

6 Καὶ ὅτε διεπέρασαν τὸ νησίον ἕως εἰς τὴν Πάφον, ἦραν ἐκεῖ κάποιον μάγον ψευδοπροφήτην Ἰουδαῖον, τὸ ὄνομα του Βαρισησοῦς,

7 Ὃ ὁποῖος ἦτον ὁμοῦ μετὰ τὸν Σεργίον Παῦλον τὸν ἀνθύπατον, ὁ ὁποῖος ἦτον ἄνθρωπος φρόνιμος· οὗτος προσεκάλεσε τὸν Βαρνάβαν καὶ τὸν Σαῦλον, καὶ ἐστήτησε νὰ ἀκούσῃ τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ.

8 Τοὺς ἐναντιοῦτο ὁμοῦς ὁ Ἑλῖμας ἤγουν ὁ μάγος (διότι οὕτως ἐρμηνεύεται τὸ ὄνομά του) ζητῶν νὰ διαστρέψῃ τὸν ἀνθύπατον ἀπὸ τὴν πίστιν.

9 Καὶ ὁ Σαῦλος (ὁ ὁποῖος ὀνομάσθη καὶ Παῦλος) ἐγεμίσθη ἀπὸ Πνεύματος ἁγίου, καὶ ἠτένισεν εἰς αὐτόν,

10 Καὶ εἶπεν· Ὡς υἱὲ διαβόλου, ἐχθρὲ ὅλης τῆς δικαιοσύνης, γεμάτε

ἐχθρὲ πάσης δικαιοσύνης, οὐ καύσῃ διαστρέφω· τὰς ὁδοὺς Κυρίου τὰς εὐθείας;

11 Καὶ νῦν ἰδοὺ, χεὶρ τοῦ Κυρίου ἐπὶ σε· καὶ ἔστι τυφλός, μὴ βλέπων τὸν ἥλιον ἄχρι καιροῦ. Παραχρῆμα δὲ ἐπέπεσεν ἐπ' αὐτὸν ἀχλὺς καὶ σκότος· καὶ περιάγων ἐξήτει χειρωγούς.

12 Τότε ἰδὼν ὁ ἀνθύπατος τὸ γεγόνος, ἐπίστευσεν, ἐκπλησσύμενος ἐπὶ τῇ διδαχῇ τοῦ Κυρίου.

13 Ἀναχθέντες δὲ ἀπὸ τῆς Πάφου οἱ περὶ τὸν Παῦλον, ἦλθον εἰς Πέργην τῆς Παμφυλίας· Ἰωάννης δὲ ἀποχωρήσας ἀπ' αὐτῶν, ὑπέστρεψεν εἰς Ἱεροσόλυμα.

14 Αὐτοὶ δὲ διελθόντες ἀπὸ τῆς Πέργης, παρεγένοντο εἰς Ἀντιόχειαν τῆς Πισιδίας, καὶ εἰσελθόντες εἰς τὴν συναγωγὴν τῇ ἡμέρᾳ τῶν σαββάτων, ἐκάθισαν.

15 Μετὰ δὲ τὴν ἀναγνώσιν τοῦ νόμου καὶ τῶν προφητῶν, ἀπέστειλαν οἱ ἀρχισυνάγωγοι πρὸς αὐτοὺς, λέγοντες· Ἄνδρες ἀδελφοί, εἰ ἔστι λόγος ἐν ὑμῖν παρακλήσεως πρὸς τὸν λαόν, λέγετε.

16 Ἀναστὰς δὲ Παῦλος, καὶ κατασείσας τῇ χειρὶ, εἶπεν· Ἄνδρες Ἰσραηλῖται, καὶ οἱ φοβούμενοι τὸν Θεόν, ἀκούσατε.

17 Ὁ Θεὸς τοῦ λαοῦ τούτου Ἰσραὴλ ἐξελέξατο τοὺς πατέρας ἡμῶν, καὶ τὸν λαὸν ὕψωσεν ἐν τῇ παροικίᾳ ἐν γῇ Αἰγύπτῳ, καὶ μετὰ βραχίονος ὑψηλοῦ ἐξήγαγεν αὐτοὺς ἐξ αὐτῆς·

18 Καὶ ὡς τεσσαρακονταετὴ χρόνον ἐτροποφόρησεν αὐτοὺς ἐν τῇ ἐρήμῳ.

19 Καὶ καθελὼν ἔθνη ἑπτὰ ἐν γῇ Χαναάν, κατεκληροδότησεν αὐτοῖς τὴν γῆν αὐτῶν.

20 Καὶ μετὰ ταῦτα ὡς ἕτεσι τετρα-

ἀπὸ κάθε εἶδος δολιότητος καὶ κάθε εἶδος πονηρίας, δὲν θέλεις παύσει νὰ διαστρέφῃς τὰς ἴσας ὁδοὺς τοῦ Κυρίου;

11 Καὶ τώρα ἰδοὺ, ἔφθασεν εἰς σὲ ἡ χεὶρ τοῦ Κυρίου· καὶ θέλεις εἶσθαι τυφλός, ὥστε νὰ μὴ βλέπῃς τὸν ἥλιον ἕως εἰς ἰκανὸν καιρὸν. Κεῖ παρευθὺς ἔπεσεν ἐπάνω τοῦ ὀμίχλη καὶ σκότος· καὶ περιφερόμενος ἐξήτει ἀνθρώπους νὰ τὸν βαστώσιν ἀπὸ τὴν χεῖρα.

12 Τότε ὅτε εἶδεν ὁ ἀνθύπατος ἐκεῖνα τὸ ὁποῖον ἐγένετο, ἐπίστευσε, καὶ ἐξεπλήττετο εἰς τὴν διδαχὴν τοῦ Κυρίου.

13 Καὶ ὁ Παῦλος καὶ ὅσοι ἦσαν τριγύρω του ἐσηκάθησαν ἀπὸ τὴν Πάφον, καὶ ὑπῆγαν εἰς τὴν Πέργην τῆς Παμφυλίας· ἀλλὰ ὁ Ἰωάννης ἀπεχωρήσεν ἀπ' αὐτοὺς, καὶ ὑπέστρεψεν εἰς τὰ Ἱεροσόλυμα.

14 Καὶ αὐτοὶ ἐπέρασαν ἀπὸ τὴν Πέργην, καὶ ὑπῆγαν εἰς τὴν Ἀντιόχειαν τῆς Πισιδίας, καὶ ἐμβῆκαν εἰς τὴν συναγωγὴν τὴν ἡμέραν τοῦ σαββάτου, καὶ ἐκάθισαν.

15 Καὶ ἀφ' οὗ ἐγένετο ἡ συνηθισμένη ἀναγνώσις τοῦ νόμου καὶ τῶν προφητῶν, οἱ ἀρχισυνάγωγοι ἀπέστειλαν ἀνθρώπων εἰς αὐτοὺς, καὶ εἶπαν· Ὡς ἄνδρες ἀδελφοί, ἂν ἔχητε τινα λόγον νὰ νουθετήσῃτε τὸν λαόν, λέγετέ τον.

16 Καὶ ἐσηκάθη ὁ Παῦλος, καὶ ἔσεισε τὴν χεῖρά του, καὶ εἶπεν· Ὡς ἄνδρες Ἰσραηλῖται, καὶ οἱ φοβούμενοι τὸν Θεόν, ἀκούσατε.

17 Ὁ Θεὸς τοῦ λαοῦ τούτου τοῦ Ἰσραὴλ ἐδιάλεξε τοὺς πατέρας μας, καὶ ὕψωσε τὸν λαὸν ἐν ᾧ ἦσαν παροικοὶ εἰς τὴν γῆν τῆς Αἰγύπτου, καὶ μετὰ χεῖρα ὑψηλὴν τοὺς ἐβγαλεν ἐξ αὐτῆς ἀπὸ τὴν Αἰγύπτου·

18 Καὶ σαράντα χρόνους ὑπέφερε τοὺς τρόπους τῶν μέσων εἰς τὴν ἐρήμον.

19 Καὶ ἀφ' οὗ ἐχάλασεν ἐπτά ἔθνη εἰς τὴν γῆν τοῦ Χαναάν, τοὺς ἐδῶκε κληρονομίαν τὴν γῆν ἐκείνων.

20 Καὶ ἕστερον ἀπὸ ταῦτα ὡς τετρα-

κοσίους καὶ πεντήκοντα ἔδωκε κριτάς, ἕως Σαμουὴλ τοῦ προφήτου.

21 Κἀκεῖθεν ἤτήσαντο βασιλέα, καὶ ἔδωκεν αὐτοῖς ὁ Θεὸς τὸν Σαοὺλ ἄνδρα Κίς, ἀνδρὰ ἐκ φυλῆς Βενιαμίν, ἔτη τεσσαράκοντα·

22 Καὶ μεταστήσας αὐτὸν, ἤγειρεν αὐτοῖς τὸν Δαβὶδ εἰς βασιλέα, ὃ καὶ εἶπε μαρτυρήσας· Εὗρον Δαβὶδ, τὸν τοῦ Ἰεσσαί, ἀνδρὰ κατὰ τὴν καρδίαν μου, ὃς ποιήσει πάντα τὰ θελήματα μου.

23 Τοῦτου ὁ Θεὸς ἀπὸ τοῦ σπέρματος κατ' ἐπαγγελίαν ἤγειρε τὸν Ἰσραὴλ σωτῆρα, Ἰησοῦν,

24 Προκηρύζαντος Ἰωάννου πρὸ προσώπου τῆς εἰσόδου αὐτοῦ βάπτισμα μετανοίας παντὶ τῷ λαῷ Ἰσραὴλ.

25 Ὡς δὲ ἐπλήρου ὁ Ἰωάννης τὸν δρόμον, ἔλεγε· Τίνα με ὑπονοεῖτε εἶναι; οὐκ εἰμὶ ἐγὼ· ἀλλ' ἰδοὺ, ἔρχεται μετ' ἐμὲ, οὗ οὐκ εἰμὶ ἄξιος τὸ ὑπόδημα τῶν ποδῶν λῦσαι.

26 Ἄνδρες ἀδελφοί, υἱοὶ γένους Ἀβραάμ, καὶ οἱ ἐν ὑμῖν φοβούμενοι τὸν Θεόν, ὑμῖν ὁ λόγος τῆς σωτηρίας ταύτης ἀπεστάλη.

27 Οἱ γὰρ κατοικοῦντες ἐν Ἱερουσαλὴμ, καὶ οἱ ἄρχοντες αὐτῶν, τοῦτον ἀγνοήσαντες, καὶ τὰς φωνὰς τῶν προφητῶν τὰς κατὰ πᾶν σάββατον ἀναγινώσκουμένας, κρίναντες ἐπλήρωσαν.

28 Καὶ μηδεμίαν αἰτίαν θανάτου εὗροντες, ἤτήσαντο Πιλάτον ἀναθεθῆναι αὐτόν.

29 Ὡς δὲ ἐτέλεσαν ἅπαντα τὰ περὶ αὐτοῦ γεγραμμένα, καθελόντες ἀπὸ τοῦ ξύλου, ἔθηκαν εἰς μνημεῖον·

30 Ὁ δὲ Θεὸς ἤγειρεν αὐτὸν ἐκ νεκρῶν·

κοσίους πενήντα χρόνους τοὺς ἔδωκε κριτάς, ἕως τοῦ Σαμουὴλ τοῦ προφήτου.

21 Καὶ ἔπειτα ἐξήτησαν βασιλέα, καὶ τοὺς ἔδωκεν ὁ Θεὸς τὸν Σαοὺλ, τὸν υἱὸν τοῦ Κίς, ἀνδρὰ ἀπὸ τῆς φυλῆς τοῦ Βενιαμίν, σαράντα χρόνους·

22 Καὶ ἀφ' οὗ ἐβγαλεν αὐτόν, τοὺς ἐσήκωσε τὸν Δαβὶδ εἰς βασιλέα, διὰ τὸν ὁποῖον ἐμαρτύρησε καὶ εἶπεν· Εὗρον τὸν Δαβὶδ τὸν υἱὸν τοῦ Ἰεσσαί, ἀνδρὰ κατὰ τὴν καρδίαν μου, ὁ ὁποῖος θέλει κάμνει ὅλα τὰ θελήματα μου.

23 Ἀπὸ τοῦ σπέρματος τούτου ὁ Θεὸς κατὰ τὴν ὑπόσχεσίν του ἐξανάστησεν εἰς τὸ γένος τοῦ Ἰσραὴλ τὸν σωτῆρα, Ἰησοῦν,

24 Καὶ ὁ Ἰωάννης προεκήρυξε ἐμπροσθεῖτερα ἀπὸ τοῦ ἐρχομοῦ του βάπτισμα μετανοίας εἰς ὅλον τὸν λαὸν τοῦ Ἰσραὴλ.

25 Καὶ ἐν ᾧ ἐτελείονεν ὁ Ἰωάννης τὸν δρόμον, ἔλεγε· Ποῖον μὲ θαρρῶντες νὰ ἡμᾶι· δὲν εἰμαι ἐγὼ ἐκεῖνος· ἀλλ' ἰδοὺ, ἔρχεται τις κατόπιν ἀπὸ ἐμὲ, τοῦ ὁποῖου ἐγὼ δὲν εἰμαι ἄξιος νὰ λῦσω τὸ ὑπόδημα ἀπὸ τὰ ποδιὰ τούτου.

26 Ὡς ἀνδρες ἀδελφοί, υἱοὶ τοῦ γένους τοῦ Ἀβραάμ, καὶ ὅσοι εἶναι ἀνάμεσα εἰς σᾶς φοβούμενοι τὸν Θεόν, ὁ λόγος τῆς σωτηρίας ταύτης εἰς σᾶς ἐστάλη.

27 Διότι ἐκεῖνοι ὅσοι κατοικοῦσιν εἰς τὴν Ἱερουσαλὴμ, καὶ οἱ ἄρχοντες αὐτῶν, τοῦτον δὲν ἐγνώρισαν, καὶ κατακρίναντές τον, ἐτελείωσαν τὰς φωνὰς τῶν προφητῶν αἱ ὁποῖαι ἀναγινώσκονται καθὲρ σάββατον.

28 Καὶ ἂν καὶ δὲν εὗρηκαν κάμμιν ἀφορμὴν θανάτου, ἐξήτησαν ἀπὸ τῶν Πιλάτον τὸ νὰ σκοτωθῇ.

29 Καὶ ἀφ' οὗ ἐτελείωσαν ὅλα ἐκεῖνα τὰ ὁποῖα ἦσαν γραμμένα δι' αὐτόν, τὸν κατέβασαν ἀπὸ τὸ ξύλον καὶ τὸν ἐβάλαν εἰς τὸ μνημεῖον·

30 Ὁ Θεὸς ὅμως τὸν ἀνέστησεν ἐκ νεκρῶν·

31 Ὃς ὥφθη ἐπὶ ἡμέρας πλείους τοῖς συναναβᾶσιν αὐτῷ ἀπὸ τῆς Γαλιλαίας εἰς Ἱερουσαλὴμ, οἳ τινὲς εἰσι μάρτυρες αὐτοῦ πρὸς τὸν λαόν.

32 Καὶ ἡμεῖς ὑμᾶς εὐαγγελίζομεθα τὴν πρὸς τοὺς πατέρας ἐπαγγελίαν γενομένην, ὅτι ταύτην ὁ Θεὸς ἐκπεπλήρωκε τοῖς τέκνοις αὐτῶν ἡμῖν, ἀναστήσας Ἰησοῦν.

33 Ὡς καὶ ἐν τῷ Ψαλμῷ τῷ δευτέρῳ γέγραπται· Υἱός μου εἰ σὺ, ἐγὼ σήμερον γεγέννηκά σε.

34 Ὅτι δὲ ἀνέστησεν αὐτὸν ἐκ νεκρῶν, μηκέτι μέλλοντα ὑποστρέφειν εἰς διαφθοράν, οὕτως εἴρηκεν· Ὅτι δώσω ὑμῖν τὰ ὅσια Δαβὶδ, τὰ πιστά.

35 Διὸ καὶ ἐν ἑτέρῳ λέγει· Οὐ δώσεις τὸν ὅσιόν σου ἰδεῖν διαφθοράν.

36 Δαβὶδ μὲν γὰρ ἰδίᾳ γενεᾷ ὑπηρετήσας τῇ τοῦ Θεοῦ βουλῇ, ἐκοιμήθη, καὶ προσετέθη πρὸς τοὺς πατέρας αὐτοῦ, καὶ εἶδε διαφθοράν.

37 Ὅν δὲ ὁ Θεὸς ἡγείρεν, οὐκ εἶδε διαφθοράν.

38 Γνωστὸν οὖν ἔστω ὑμῖν, ἄνδρες ἀδελφοί, ὅτι διὰ τούτου ὑμῖν ἄφεσις ἁμαρτιῶν καταγγέλλεται·

39 Καὶ ἀπὸ πάντων, ὧν οὐκ ἠδυνήθητε ἐν τῷ νόμῳ Μωσέως δικαιωθῆναι, ἐν τούτῳ πᾶς ὁ πιστευὼν δικαιούται.

40 Βλέπετε οὖν, μὴ ἐπέλθῃ ἐφ' ὑμᾶς τὸ εἰρημένον ἐν τοῖς προφήταις·

41 Ἴδετε οἱ καταφρονηταί, καὶ θαυμάσατε, καὶ ἀφανίσθητε· ὅτι ἔργον ἐγὼ ἐργάζομαι ἐν ταῖς ἡμέραις ὑμῶν, ἔργον ᾧ οὐ μὴ πιστεύσητε, ἐάν τις ἐκδιηγῇται ὑμῖν.

42 Ἐξιόντων δὲ ἐκ τῆς συναγωγῆς τῶν Ἰουδαίων, παρεκάλουν τὰ ἔθνη εἰς τὸ μεταξὺ σάββατον λαληθῆναι αὐτοῖς τὰ ῥήματα ταῦτα.

31 Καὶ αὐτὸς διὰ πολλὰς ἡμέρας ἐφάνη εἰς ἐκείνους οἱ ὁποῖοι ἀνέβαινον ὁμοῦ μετ' αὐτὸν ἀπὸ τὴν Γαλιλαίαν εἰς τὴν Ἱερουσαλὴμ, οἱ ὁποῖοι εἶναι καὶ μάρτυρές του εἰς τὸν λαόν.

32 Καὶ ἡμεῖς σᾶς εὐαγγελίζομεν τὴν ὑπόσχεσιν, ἣ ὅποια ἔγινεν εἰς τοὺς πατέρας, ὅτι ὁ Θεὸς τὴν ἐτελείωσεν εἰς ἡμᾶς οἱ ὁποῖοι εἴμεθα παιδιὰ ταν, μετ' τὸ νᾶ ἀναστήσῃ τὸν Ἰησοῦν.

33 Καθὼς εἶναι γραμμένον καὶ εἰς τὸν δεύτερον Ψαλμόν· Υἱός μου εἶσαι σὺ, ἐγὼ σήμερον σε ἐγέννησα.

34 Καὶ ὅτι τὸν ἀνέστησεν ἐκ νεκρῶν, καὶ πλέον δὲν μέλλει νᾶ ὑποστρέψῃ τὴν διαφθοράν, οὕτως εἶπεν· Ὅτι δέλω σᾶς δώσει τὰ ὅσια ἐκεῖνα τὰ ὅποια ὑπεσχέθη ἐν τὸν Δαβὶδ, τὰ πιστά.

35 Διὰ τοῦτο καὶ εἰς ἄλλον Ψαλμόν λέγει· Δὲν θέλεις ἀφήσει τὸν ὅσιόν σου νᾶ ἰδῇ διαφθοράν.

36 Διότι ὁ Δαβὶδ ἀφ' οὗ ὑπηρετήσε τὴν βουλήν τοῦ Θεοῦ εἰς τὸν καιρὸν τῆς ζωῆς του, ἐκοιμήθη, καὶ ἐβάλθη εἰς τοὺς πατέρας του, καὶ εἶδε διαφθοράν.

37 Ἐκεῖνος ὅμως, τὸν ὁποῖον ὁ Θεὸς ἀνέστησε, δὲν εἶδε διαφθοράν.

38 Ὡς ἄνδρες ἀδελφοί, ἃς ἦναι λοιπὸν γνώριμον εἰς σᾶς, ὅτι διὰ μέσου τούτου κηρύττεται εἰς σᾶς ἡ συγχώρησις τῶν ἁμαρτιῶν.

39 Καὶ ἀπ' ἐκεῖνα ὅλα, ἀπὸ τὰ ὅποια δὲν ἐδυνήθητε εἰς τὸν νόμον τοῦ Μωϋσέως νᾶ δικαιωθῆτε, εἰς τοῦτον πᾶς ἄνθρωπος ὅστις πιστεύει δικαιούεται.

40 Βλέπετε λοιπὸν μήπως καὶ ἔλθῃ εἰς σᾶς ἐκεῖνο τὸ ὅποιον ἐλαλήθη εἰς τοὺς προφήτας·

41 Ἴδετε σεῖς οἱ καταφρονηταί, καὶ θαυμάσατε, καὶ ἀφανίσθητε· διότι ἐγὼ ἐργάζομαι ἔργον εἰς τὰς ἡμέρας σᾶς, ἔργον τὸ ὅποιον δὲν θέλετε πιστεύσει, ἂν σᾶς τὸ διηγηθῇ κανεῖς.

42 Καὶ ὅτε αὐτοὶ ἐβγαῖνον ἀπὸ τὴν συναγωγὴν τῶν Ἰουδαίων, τὰ ἔθνη τοὺς παρεκάλουν νᾶ τοὺς διηγηθῶσιν αὐτὰ τὰ λόγια τὸ ἄλλο σάββατον.

43 Λυθείσης δὲ τῆς συναγωγῆς, ἠκολούθησαν πολλοὶ τῶν Ἰουδαίων καὶ τῶν σεβομένων προσηλύτων τῷ Παύλῳ καὶ τῷ Βαρνάβᾳ· οἵτινες προσλαλοῦντες αὐτοῖς, ἐπειθον αὐτοὺς ἐπιμένειν τῇ χάριτι τοῦ Θεοῦ.

44 Τῷ δὲ ἐρχομένῳ σαββάτῳ σχεδὸν πᾶσα ἡ πόλις συνήχθη ἀκοῦσαι τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ.

45 Ἰδόντες δὲ οἱ Ἰουδαῖοι τοὺς ὄχλους, ἐπλήσθησαν ζήλου, καὶ ἀντέλεγον τοῖς ὑπὸ τοῦ Παύλου λεγομένοις, ἀντιλέγοντες καὶ βλασφημοῦντες.

46 Παρόρησιασάμενοι δὲ ὁ Παῦλος καὶ ὁ Βαρνάβας, εἶπον· Ὑμῖν ἦν ἀναγκαῖον πρῶτον λαληθῆναι τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ· ἐπειδὴ δὲ ἀπαθεῖσθε αὐτὸν, καὶ οὐκ ἀξίους κρίνετε ἑαυτοὺς τῆς αἰωνίου ζωῆς, ἰδοὺ, στρεφόμεθα εἰς τὰ ἔθνη.

47 Οὕτω γὰρ ἐντέταλται ἡμῖν ὁ Κύριος· Τέθεικά σε εἰς φῶς ἐθνῶν, τοῦ εἶναι σε εἰς σωτηρίαν ἕως ἐσχάτου τῆς γῆς.

48 Ἀκούοντα δὲ τὰ ἔθνη ἔχαιρον, καὶ ἐδόξαζον τὸν λόγον τοῦ Κυρίου· καὶ ἐπίστευσαν ὅσοι ἦσαν τεταγμένοι εἰς ζωὴν αἰώνιον.

49 Διεφέρετο δὲ ὁ λόγος τοῦ Κυρίου δι' ὅλης τῆς χώρας.

50 Οἱ δὲ Ἰουδαῖοι παρώτρυναν τὰς σεβομένας γυναῖκας καὶ τὰς εὐσχήμονας, καὶ τοὺς πρῶτους τῆς πόλεως, καὶ ἐπήγειραν διωγμὸν ἐπὶ τὸν Παῦλον καὶ τὸν Βαρνάβαν, καὶ ἐξέβαλον αὐτοὺς ἀπὸ τῶν ὁρίων αὐτῶν.

51 Οἱ δὲ ἔκτιναζάμενοι τὸν κοινορτὸν τῶν ποδῶν αὐτῶν ἐπ' αὐτοὺς, ἦλθον εἰς Ἰκόνιον.

52 Οἱ δὲ μαθηταὶ ἐπληροῦντο χάριτος καὶ Πνεύματος ἁγίου.

43 Καὶ ἀφ' οὗ ἐλύθη ἡ συναγωγὴ, πολλοὶ ἀπὸ τοὺς Ἰουδαίους καὶ ἀπὸ τοὺς ξένους οἱ ὅποιοι ἦσαν εὐσεβεῖς ἠκολούθησαν τὸν Παῦλον καὶ τὸν Βαρνάβαν· οἱ ὅποιοι συνιτυχαίνοντες τοὺς, τοὺς ἐπειθον νὰ στέκωνται εἰς τὴν χάριν τοῦ Θεοῦ.

44 Καὶ τὸ ἐρχόμενον σάββατον ὅλη σχεδὸν ἡ πόλις συνήχθη νὰ ἀκούσῃ τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ.

45 Καὶ οἱ Ἰουδαῖοι, ὅτε εἶδαν τὸ πλῆθος, ἐπλήσθησαν φθόνου, καὶ ἐναντιοῦντο εἰς ἐκεῖνα τὰ ὅποια ἔλεγεν ὁ Παῦλος, ἐναντιούμενοι καὶ βλασφημοῦντες.

46 Καὶ ὁ Παῦλος καὶ ὁ Βαρνάβας ἐπαρόρησιάσθησαν, καὶ εἶπαν· Ἀναγκαῖον ἦτον πρῶτον νὰ λαληθῇ εἰς σᾶς ὁ λόγος τοῦ Θεοῦ· ὁμως ἐπειδὴ τὸν ἀποδιώκετε, καὶ δὲν κρίνετε τὸν ἑαυτὸν σας ἀξίους τῆς αἰωνίου ζωῆς, ἰδοὺ, στρεφόμεθα εἰς τὰ ἔθνη.

47 Διότι οὕτω μᾶς παρήγγειλεν ὁ Κύριος, λέγων· Ἐβλάδα σε διὰ νὰ ᾄς φῶς τῶν ἐθνῶν εἰς τὴν σωτηρίαν ἕως τὰ ἅκρα τῆς γῆς.

48 Καὶ τὰ ἔθνη ὅτε ἤκουσαν ταῦτα τὰ λόγια ἔχαιροντο, καὶ ἐδόξαζον τὸν Θεόν· καὶ ἐπίστευσαν ὅσοι ἦσαν διαθεμένοι εἰς ζωὴν αἰώνιον.

49 Καὶ ὁ λόγος τοῦ Κυρίου περιεφέρετο διὰ μέσου ὅλης τῆς χώρας.

50 Καὶ οἱ Ἰουδαῖοι παρεκίνησαν τὰς γυναῖκας αἱ ὅποια εἶχον εὐλαβείαν εἰς τὴν θρησκείαν των, καὶ τὰς τιμημένας, καὶ τοὺς πρῶτους τῆς πόλεως, καὶ ἐσήκωσαν διωγμὸν ἐναντίον τοῦ Παύλου καὶ τοῦ Βαρνάβα, καὶ τοὺς ἀπεδιώξαν ἀπὸ τὰ ὅρια των.

51 Καὶ οὗτοι ἐτίναζαν εἰς ἐκεῖνους τὸν κοινορτὸν ἀπὸ τὰ ποδιάριά των, καὶ ὑπῆγαν εἰς τὸ Ἰκόνιον.

52 Καὶ οἱ μαθηταὶ ἐγέμισαν ἀπὸ χαρὰν καὶ Πνεῦμα ἅγιον.

Κεφ. ιδ'. XIV.

ἘΓΕΝΕΤΟ δὲ ἐν Ἰκονίῳ, κατὰ τὸ

Κεφ. ιδ'. XIV.

ΚΑΙ ὅτε ἐφθασαν εἰς τὸ Ἰκόνιον,

αὐτὸ εἰσελθεῖν αὐτοὺς εἰς τὴν συναγωγὴν τῶν Ἰουδαίων, καὶ λαλῆσαι αὐτῶς, ὥστε πιστεῦσαι Ἰουδαίων τε καὶ Ἑλλήνων πολὺ πλῆθος.

2 Οἱ δὲ ἀπειθοῦντες Ἰουδαῖοι ἐπήγειραν καὶ ἐκάκωσαν τὰς ψυχὰς τῶν ἐθνῶν κατὰ τῶν ἀδελφῶν.

3 Ἰκανὸν μὲν οὖν χρόνον διέτριψαν παρήσιαζόμενοι ἐπὶ τῷ Κυρίῳ, τῷ μαρτυροῦντι τῷ λόγῳ τῆς χάριτος αὐτοῦ, καὶ δίδοντι σημεῖα καὶ τέρατα γίνεσθαι διὰ τῶν χειρῶν αὐτῶν.

4 Ἐσχίσθη δὲ τὸ πλῆθος τῆς πόλεως· καὶ οἱ μὲν ἦσαν σὺν τοῖς Ἰουδαίοις, οἱ δὲ σὺν τοῖς ἀποστόλοις.

5 Ὡς δὲ ἐγένετο ὁρμὴ τῶν ἐθνῶν τε καὶ Ἰουδαίων σὺν τοῖς ἀρχουσιν αὐτῶν, ὑβρίσαι καὶ λιθοβολῆσαι αὐτοὺς,

6 Συνιδόντες κατέφυγον εἰς τὰς πόλεις τῆς Λυκαονίας, Λύστραν καὶ Δέρβην, καὶ τὴν περίχωρον·

7 Κακεῖ ἦσαν εὐαγγελιζόμενοι.

8 Καὶ τις ἀνὴρ ἐν Λύστροις ἀδύνατος τοῖς ποσὶν ἐκάθητο, χωλὸς ἐκ κοιλίας μητρὸς αὐτοῦ ὑπαρχων, ὃς οὐδέποτε περιεπατήκει.

9 Οὗτος ἤκουε τοῦ Παύλου λαλοῦντος· ὃς ἀτενίσας αὐτῷ, καὶ ἰδὼν ὅτι πίστιν ἔχει τοῦ σωθῆναι,

10 Εἶπε μεγάλην τῇ φωνῇ· Ἀνάστηθι ἐπὶ τοὺς πόδας σου ὀρθός. Καὶ ἤλκετο, καὶ περιπατεῖ.

11 Οἱ δὲ ὄχλοι ἰδόντες ὃ ἐποίησεν ὁ Παῦλος, ἐπῆραν τὴν φωνὴν αὐτῶν, Λυκαονιστὶ λέγοντες· Οἱ θεοὶ ὁμοιωθέντες ἀνθρώποις κατέβησαν πρὸς ἡμᾶς.

12 Ἐκάλουν τε τὸν μὲν Βαρνάβαν, Δία· τὸν δὲ Παῦλον, Ἑρμῆν, ἐπειδὴ αὐτὸς ἦν ὁ ἡγούμενος τοῦ λόγου.

13 Ὁ δὲ ἱερεὺς τοῦ Διὸς τοῦ ὄντος

ὁμοίως ὑπῆγαν εἰς τὴν συναγωγὴν τῶν Ἰουδαίων, καὶ οὕτως ἐλάλησαν, ὥστε πολὺ πλῆθος ἀπὸ τούτων Ἰουδαίους καὶ Ἕλληνας ἐπίστευσαν.

2 Καὶ οἱ Ἰουδαῖοι οἱ ὅποιοι δὲν κατέπεισθησαν, παρεκίνησαν εἰς κακὸν τὰς ψυχὰς τῶν ἐθνῶν ἐναντίον εἰς τοὺς ἀδελφούς.

3 Καὶ αὐτοὶ λοιπὸν διέτριψαν ἐκεῖ ἀρκετὸν καιρὸν, καὶ ἐπαρρησιάζοντο μὲ τὴν δύναμιν τοῦ Κυρίου, ὁ ὁποῖος ἐμαρτύρει τὸν λόγον τῆς χάριτος του, καὶ ἔδιδε νὰ γίνωνται σημεῖα καὶ τέρατα διὰ μέσου τῶν χειρῶν αὐτῶν.

4 Καὶ τὸ πλῆθος τῆς πόλεως ἐσχίσθη· καὶ μερικοὶ ἦσαν ὁμοῦ μὲ τοὺς Ἰουδαίους, ἄλλοι ἦσαν ὁμοῦ μὲ τοὺς ἀποστόλους.

5 Καὶ ὅτε ἐγένετο ὁρμὴ τῶν ἐθνῶν καὶ τῶν Ἰουδαίων ὁμοῦ μὲ τοὺς ἀρχοντας των, νὰ ὑβρίσωσι τοὺς ἀποστόλους καὶ νὰ τοὺς λιθοβολήσωσι,

6 Ἐκεῖνοι τὸ εἶδαν καὶ ἔφυγον καὶ ὑπῆγαν εἰς τὰς πόλεις τῆς Λυκαονίας, εἰς τὴν Λύστραν καὶ εἰς τὴν Δέρβην, καὶ εἰς τὰ περίχωρα·

7 Καὶ ἐκεῖ εὐηγγελίζον.

8 Καὶ κάποιος ἀνθρώπος εἰς τὴν Λύστραν ἀδύνατος εἰς τὰ ποδάρια ἐκάθετο, ὁ ὁποῖος ἦτον χωλὸς ἀπὸ τὴν κοιλίαν τῆς μητρὸς του, καὶ ποτὲ δὲν περιεπατήσε.

9 Οὗτος ἤκουε τὸν Παῦλον ἐν ᾧ ἐλάλει· ὁ ὁποῖος ἀτενίσας εἰς αὐτόν, καὶ ἰδὼν ὅτι ἔχει πίστιν νὰ σωθῇ,

10 Εἶπε με μεγάλην φωνήν· Σῆκω ὀρθὸς ἐπάνω εἰς τὰ ποδάρια σου. Καὶ ἐκεῖνος ἐπήδησε, καὶ περιπατεῖ.

11 Καὶ τὸ πλῆθος ὅτε εἶδαν ἐκεῖνο τὸ ὅποιον ἔκαμεν ὁ Παῦλος, ἐσήκωσαν τὴν φωνὴν των Λυκαονιστῶν, καὶ εἶπαν· Οἱ θεοὶ ὁμοιώθησαν μὲ ἀνθρώπους καὶ κατέβησαν εἰς ἡμᾶς.

12 Καὶ ἐκάλουν τὸν Βαρνάβαν, Δία· καὶ τὸν Παῦλον, Ἑρμῆν, ἐπειδὴ αὐτὸς ἦτον ὁ ἡγούμενος τοῦ λόγου.

13 Καὶ ὁ ἱερεὺς τοῦ Διὸς, τοῦ

πρὸ τῆς πόλεως αὐτῶν, ταύρους καὶ στέμματα ἐπὶ τοὺς πυλῶνας ἐνέγκας, σὺν τοῖς ὄχλοις ἤθελε θύειν.

14 Ἀκούσαντες δὲ οἱ ἀπόστολοι Βαρνάβας καὶ Παῦλος, διαρρήξαντες τὰ ἱμάτια αὐτῶν, εἰσεπήδησαν εἰς τὸν ὄχλον, κρᾶζοντες,

15 Καὶ λέγοντες· Ἄνδρες, τί ταῦτα ποιεῖτε; καὶ ἡμεῖς ὁμοιοπαθεῖς ἐσμεν ὑμῖν ἄνθρωποι, εὐαγγελιζόμενοι ὑμᾶς ἀπὸ τούτων τῶν ματαίων ἐπιστρέφειν ἐπὶ τὸν Θεὸν τὸν ζῶντα, ὃς ἐποίησε τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν καὶ τὴν θάλασσαν, καὶ πάντα τὰ ἐν αὐτοῖς·

16 Ὃς ἐν ταῖς παραρημένας γενεαῖς ἔκαστε πάντα τὰ ἐνὶ ἐνὶ πορεύεσθαι ταῖς ὁδοῖς αὐτῶν·

17 Καὶ τοιγε οὐκ ἀμάρτυρον ἑαυτὸν ἀφῆκεν, ἀγαθοποιῶν, οὐρανόθεν ὑμῖν ὑετοὺς διδοὺς καὶ καιροὺς καρποφόρους, ἐμπιπλῶν τροφῆς καὶ εὐφροσύνης τὰς καρδίας ὑμῶν.

18 Καὶ ταῦτα λέγοντες, μόλις κατέπαυσαν τοὺς ὄχλους τοῦ μὴ θύειν αὐτοῖς.

19 Ἐπῆλθον δὲ ἀπὸ Ἀντιοχείας καὶ Ἰκονίου Ἰουδαῖοι, καὶ πείσαντες τοὺς ὄχλους, καὶ ληθάναντες τὸν Παῦλον, ἔσυρον ἔξω τῆς πόλεως, νομίσαντες αὐτὸν θεονάκι.

20 Κυκλοσάτων δὲ αὐτὸν τῶν μαθητῶν, ἀναστὰς εἰσῆλθεν εἰς τὴν πόλιν· καὶ τῇ ἐπαύριον ἐξῆλθε σὺν τῷ Βαρνάβᾳ εἰς Δέρβην.

21 Εὐαγγελισάμενοι τε τὴν πόλιν ἐκείνην, καὶ μαθητεύσαντες ἱκανοὺς, ὑπέστρεψαν εἰς τὴν Λύστραν καὶ Ἰκόνιον καὶ Ἀντιόχειαν·

22 Ἐπιστηρίοντες τὰς ψυχὰς τῶν μαθητῶν, παρακαλοῦντες ἐμμένειν τῇ πίστει, καὶ ὅτι διὰ πολλῶν θλίψεων

ὁποίου ὁ ναὸς ἦτον ἔμπροσθεν τῆς πόλεως αὐτῶν, ἔφερε ταυροὺς καὶ στεφάνους εἰς τὸ προαύλιον, ὁμοῦ μὲ τὸ πλῆθος, καὶ ἤθελε νὰ θυσιάσῃ.

14 Οἱ δὲ ἀπόστολοι ὁ Βαρνάβας καὶ ὁ Παῦλος, ὅτε τὸ ἤκουσαν, ἔσχισαν τὰ φορέματά των, καὶ ἐπήδησαν μέσα εἰς τὸ πλῆθος, καὶ ἐκράζον,

15 Καὶ ἔλεγον· Ἄνδρες ἀδελφοί, διὰ τί κάμνετε ταῦτα; καὶ ἡμεῖς ἄνθρωποι ὁμοιοπαθεῖς ἐμεῖς ὥσταν καὶ σεῖς, καὶ σᾶς εὐαγγελίζομεν νὰ ἐπιστρέψῃτε ἀπὸ ταῦτα τὰ ματαῖα εἰς τὸν Θεὸν τὸν ζῶντα, ὁ ὁποῖος ἔκαστε τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν καὶ τὴν θάλασσαν, καὶ ὅλα ὅσα εἶναι μέσα εἰς αὐτά·

16 Ὁ ὁποῖος εἰς τὰς περασμένας γενεὰς ἀφῆκεν ὅλα τὰ ἐνὶ νὰ περιπατῶσιν εἰς τὰς ὁδοὺς των·

17 Ἄν καὶ δὲν ἀφῆκεν ἀμαρτύρητον τὸν ἑαυτὸν του, κάμνων καλοσύνην, καὶ δίδων μας ἀπὸ τὸν οὐρανὸν βροχὰς καὶ καιροὺς καρποφόρους, χορτάζων ἀπὸ φαγητὰ καὶ εὐφροσύνην τὰς καρδίας μας.

18 Καὶ λέγοντες ταῦτα, μόλις κατέπαυσαν τὸ πλῆθος ἀπὸ τοῦ νὰ μὴ θυσιάσωσιν εἰς αὐτούς.

19 Καὶ ἦλθαν ἀπὸ τὴν Ἀντιόχειαν καὶ ἀπὸ τὸ Ἰκόνιον Ἰουδαῖοι, καὶ κατέπεισαν τὸ πλῆθος, ὥστε καὶ ἐλιθοβόλησαν τὸν Παῦλον, καὶ τὸν ἔσυρον ἔξω ἀπὸ τὴν πόλιν, λογιῶντες ὅτι ἀπέθανεν.

20 Καὶ καθὼς τὸν περιέκυκλωσαν οἱ μαθηταί, ἐσηκώθη καὶ ἦλθε μέσα εἰς τὴν πόλιν· καὶ τὴν ἄλλην ἡμέραν ἐβῆκεν ὁμοῦ μὲ τὸν Βαρνάβαν καὶ ὑπῆγαν εἰς τὴν Δέρβην.

21 Καὶ εὐηγγέλισαν τὴν πόλιν ἐκείνην, καὶ ὅτε ἐμαθήτευσαν πολλοὺς, ὑπέστρεψαν εἰς τὴν Λύστραν καὶ εἰς τὸ Ἰκόνιον καὶ εἰς τὴν Ἀντιόχειαν·

22 Καὶ ἐστερέονον τὰς ψυχὰς τῶν μαθητῶν, νοουθετοῦντες αὐτοὺς νὰ στέκωνται εἰς τὴν πίστιν, καὶ ὅτι διὰ

δεῖ ἡμᾶς εἰσελθεῖν εἰς τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ.

23 Χειροτονήσαντες δὲ αὐτοῖς Πρεσβυτέρους κατ' ἐκκλησίαν, προσευξάμενοι μετὰ νηστειῶν, παρέθεντο αὐτοὺς τῷ Κυρίῳ, εἰς ὃν πεπιστεύκεισαν.

24 Καὶ διελθόντες τὴν Πισιδίαν, ἦλθον εἰς Παμφυλίαν.

25 Καὶ λαλήσαντες ἐν Πέργῃ τὸν λόγον, κατέβησαν εἰς Ἀττάλειαν.

26 Κἀκεῖθεν ἀπέπλευσαν εἰς Ἀντιόχειαν, ὅθεν ἦσαν παραδεδομένοι τῇ χάριτι τοῦ Θεοῦ εἰς τὸ ἔργον ὃ ἐπλήρωσαν.

27 Παραγενόμενοι δὲ καὶ συναγαγόντες τὴν ἐκκλησίαν, ἀνήγγειλαν ὅσα ἐποίησεν ὁ Θεὸς μετ' αὐτῶν, καὶ ὅτι ἤνοιξε τοῖς ἔθνεσι θύραν πίστεως.

28 Διέτριβον δὲ ἐκεῖ χρόνον οὐκ ὀλίγον σὺν τοῖς μαθηταῖς.

Κεφ. ιε'. XV.

ΚΑΙ' τινες κατελθόντες ἀπὸ τῆς Ἰουδαίας, ἐδίδασκον τοὺς ἀδελφούς· Ὅτι ἐὰν μὴ περιτεμνησθε τῷ ἔθει Μωϋσέως, οὐ δύνασθε σωθῆναι.

2 Γενομένης οὖν στάσεως καὶ ζητήσεως οὐκ ὀλίγης τῷ Παύλῳ καὶ τῷ Βαρνάβᾳ πρὸς αὐτοὺς, ἔταξαν ἀναβαίνειν Παῦλον καὶ Βαρνάβαν καὶ τινὰς ἄλλους ἐξ αὐτῶν πρὸς τοὺς ἀποστόλους καὶ Πρεσβυτέρους εἰς Ἱερουσαλὴμ, περὶ τοῦ ζητήματος τούτου.

3 Οἱ μὲν οὖν προπεμφθέντες ὑπὸ τῆς ἐκκλησίας, διήρχοντο τὴν Φοινίκην καὶ Σαμάρειαν, ἐκδιηγούμενοι τὴν ἐπιστροφὴν τῶν ἐθνῶν καὶ ἐποίουν χαρὰν μεγάλην πᾶσι τοῖς ἀδελφοῖς.

4 Παραγενόμενοι δὲ εἰς Ἱερουσαλὴμ, ἀπεδέχθησαν ὑπὸ τῆς ἐκκλησίας καὶ τῶν ἀποστόλων καὶ τῶν Πρεσβυτέρων

πολλῶν θλίψεων κάμνει χρεῖα νὰ ἐμ-
βοῶμεν εἰς τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ.

23 Καὶ ἀφ' οὗ τοὺς χειροτονήσαν Πρεσβυτέρους εἰς κάθε ἐκκλησίαν, καὶ προσευχήθησαν μετὰ νηστειῶν, τοὺς συνέστησαν εἰς τὸν Κύριον, εἰς τὸν ὁποῖον ἐπίστευσαν.

24 Καὶ διεπέρασαν τὴν Πισιδίαν, καὶ ἦλθον εἰς τὴν Παμφυλίαν.

25 Καὶ ἀφ' οὗ ἐλαλήσαν εἰς τὴν Πέργην τὸν λόγον τοῦ Κυρίου, κατέβησαν εἰς τὴν Ἀττάλειαν.

26 Καὶ ἀπ' ἐκεῖ ἐπλευσαν εἰς τὴν Ἀντιόχειαν, ἀπὸ τὴν ὁποίαν ἦσαν παραδεδομένοι εἰς τὴν χάριν τοῦ Θεοῦ εἰς τὸ ἔργον ὃ ὁποῖον ἐτελείωσαν.

27 Καὶ ὅτε ὑπῆγαν ἐκεῖ καὶ ἐσύναξαν τὴν ἐκκλησίαν, εἶπαν ὅσα πρόγματα ὁ Θεὸς ἔκαμε διὰ μέσου τῶν, καὶ ὅτι ἤνοιξε καὶ εἰς τὰ ἔθνη θύραν τῆς πίστεως.

28 Καὶ ἐκεῖ διέτριψαν πολὺν καιρὸν ὁμοῦ μετὰ τοὺς μαθητάς.

Κεφ. ιε'. XV.

ΚΑΙ κάποιοι οἱ ὁποῖοι κατέβησαν ἀπὸ τὴν Ἰουδαίαν, ἐδίδασκον τοὺς ἀδελφούς, λέγοντες· Ὅτι ἂν δὲν περιτεμῆτε κατὰ τὴν τάξιν τοῦ Μωϋσέως, δὲν ἠμπορεῖτε νὰ σωθῆτε.

2 Καὶ ἐπειδὴ ἐγίνε μεγάλη φιλονεικία καὶ ζητήσις τοῦ Παύλου καὶ τοῦ Βαρνάβᾳ μετὰ ἐκείνους, διέταξαν τὸν Παῦλον καὶ τὸν Βαρνάβαν καὶ κάποιους ἄλλους ἀπ' αὐτοὺς νὰ ἀναβῶσιν εἰς τοὺς ἀποστόλους καὶ εἰς τοὺς Πρεσβυτέρους εἰς τὴν Ἱερουσαλὴμ, διὰ τὸ ζήτημα τοῦτο.

3 Ἐκεῖνοι λοιπὸν προπεμφθέντες ἀπὸ τὴν ἐκκλησίαν, διεπέρασαν τὴν Φοινίκην καὶ τὴν Σαμάρειαν, καὶ διηγοῦντο τὴν ἐπιστροφὴν τῶν ἐθνῶν (εἰς τὴν πίστιν) καὶ ἐδίδον χαρὰν μεγάλην εἰς ὅλους τοὺς ἀδελφούς.

4 Καὶ ὅτε ἐφθασαν εἰς τὴν Ἱερουσαλὴμ, τοὺς ἀπεδέχθη ἡ ἐκκλησία καὶ οἱ ἀπόστολοι καὶ οἱ Πρεσβύτεροι,

ρων, ἀνήγειράν τε ὅσα ὁ Θεὸς ἐποίησε μετ' αὐτῶν.

5 Ἐξάνεστησαν δὲ τινες τῶν ἀπὸ τῆς αἵρεσεως τῶν Φαρισαίων πεπιστευκότες, λέγοντες· "Ὅτι δεῖ περιτέμνειν αὐτοὺς, παραγγέλλειν τε τηρεῖν τὸν νόμον Μωϋσέως.

6 Συνήχθησαν δὲ οἱ ἀπόστολοι καὶ οἱ Πρεσβύτεροι, ἰδεῖν περὶ τοῦ λόγου τούτου.

7 Πολλῆς δὲ συζητήσεως γενομένης, ἀνστὰς Πέτρος εἶπε πρὸς αὐτοὺς· "Ἄνδρες ἰ ἀδελφοί, ὑμεῖς ἐπίστασθε, ὅτι ἀφ' ἡμερῶν ἀρχαίων ὁ Θεὸς ἐν ἡμῖν ἐξελέξατο διὰ τοῦ στόματός μου ἀκοῦσαι τὰ ἔθνη τὸν λόγον τοῦ εὐαγγελίου, καὶ πιστεῦσαι.

8 Καὶ ὁ καρδιογνώστης Θεὸς ἐμαρτύρησεν αὐτοῖς, δοὺς αὐτοῖς τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, καθὼς καὶ ἡμῖν·

9 Καὶ οὐδὲν διέκρινε μεταξὺ ἡμῶν τε καὶ αὐτῶν, τῇ πίστει καθαρίσας τὰς καρδίας αὐτῶν.

10 Νῦν οὖν τί πειράζετε τὸν Θεόν, ἐπιθεῖναι ζυγὸν ἐπὶ τὸν τράχηλον τῶν μαθητῶν, ὃν οὔτε οἱ πατέρες ἡμῶν οὔτε ἡμεῖς ἰσχύσαμεν βαστάσαι;

11 Ἀλλὰ διὰ τῆς χάριτος Κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ πιστευομεν σωθῆναι, καθ' ὃν τρόπον κἀκεῖνοι.

12 Ἐσίγησε δὲ πᾶν τὸ πλῆθος, καὶ ἤκουον Βαρνάβαν καὶ Παύλου, ἐξηγουμένους ὅσα ἐποίησεν ὁ Θεὸς σημεῖα καὶ τέρατα ἐν τοῖς ἔθνεσι δι' αὐτῶν.

13 Μετὰ δὲ τὸ σιγῆσαι αὐτοὺς, ἀπεκρίθη Ἰάκωβος, λέγων· "Ἄνδρες ἀδελφοί, ἀκούσατέ μου.

14 Συμεὼν ἐξηγήσατο, καθὼς πρῶτον ὁ Θεὸς ἐπεσκέφατο λαβεῖν ἐξ

καὶ αὐτοὶ εἶπαν ὅσα θαύματα ἔκαμεν ὁ Θεὸς διὰ μέσου τῶν.

5 Καὶ κάποιοι οἱ ὁποῖοι ἦσαν ἀπὸ τὴν αἵρεσιν τῶν Φαρισαίων καὶ ἐπίστευσαν, ἐσηκώθησαν, λέγοντες· "Ὅτι κάμνει χρεῖα νὰ περιτέμνωμεν τὰ ἔθνη τὰ ὁποῖα ἐπίστευσαν, καὶ νὰ τοὺς παραγγέλωμεν νὰ φυλάττωσι τὸν νόμον τοῦ Μωϋσέως.

6 Καὶ συνήχθησαν οἱ ἀπόστολοι καὶ οἱ Πρεσβύτεροι, νὰ ἰδῶσι διὰ τοῦτον τὸν λόγον.

7 Καὶ ὅτε ἐγινε μεγάλη ἐξέτασις, ἐσηκώθη ὁ Πέτρος καὶ εἶπεν εἰς αὐτούς· "Ὡ ἄνδρες ἀδελφοί, σεῖς ἠξέυρετε, ὅτι ἀπὸ ἡμέρας παλαιάς ὁ Θεὸς ἀπὸ ἀνάμεσόν τας ἐδιέλεξε νὰ ἀκούσασι τὰ ἔθνη διὰ μέσου τοῦ στόματος μου τὸν λόγον τοῦ εὐαγγελίου, καὶ νὰ πιστεύωσι.

8 Καὶ ὁ καρδιογνώστης Θεὸς τοὺς ἐμαρτύρησε, δίδων εἰς αὐτοὺς τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, καθὼς καὶ εἰς ἡμᾶς·

9 Καὶ δὲν ἐχώρισε τίποτε ἀναμεταξὺν εἰς ἡμᾶς καὶ εἰς αὐτοὺς, καθαρίσας τὰς καρδίας τῶν διὰ μέσου τῆς πίστεως.

10 Ἰώρα λοιπὸν τί πειράζετε τὸν Θεόν, βάλλοντες ζυγὸν ἐπάνω εἰς τὸν τράχηλον τῶν μαθητῶν, τὸν ὅποιον οὐδὲ οἱ πατέρες μας οὐδὲ ἡμεῖς ἠμπορέσαμεν νὰ βαστάσωμεν;

11 Ἀλλὰ διὰ τῆς χάριτος τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ πιστευομεν νὰ σωθῶμεν, κατὰ τὸν ἴδιον τρόπον καθὼς (ἐσωθῆσαν) καὶ ἐκεῖνοι.

12 Καὶ ὅλον τὸ πλῆθος ἐσίγησε, καὶ ἤκουον τοῦ Βαρνάβαν καὶ τοῦ Παύλου, οἱ ὁποῖοι ἐξήγουν ὅσα σημεῖα καὶ τέρατα ἔκαμεν ὁ Θεὸς εἰς τὰ ἔθνη διὰ μέσου τῶν.

13 Καὶ ὑστερον ἀφ' οὗ ἐσίωπησαν αὐτοὶ, ἀπεκρίθη ὁ Ἰάκωβος, καὶ εἶπεν· "Ὡ ἄνδρες ἀδελφοί, ἀκούσατέ μου.

14 Ὁ Συμεὼν ἐξηγήθη, πῶς πρῶτον ὁ Θεὸς ἐπεσκέφη νὰ πάρῃ

ἐθνῶν λαὸν ἐπὶ τῷ ὀνόματι αὐτοῦ.

15 Καὶ τούτῳ συμφωνοῦσιν οἱ λόγοι τῶν προφητῶν· καθὼς γέγραπται·

16 Μετὰ ταῦτα ἀναστρέψω, καὶ ἀνοικοδομήσω τὴν σκηνὴν Δαβὶδ τὴν πεπτωκυῖαν· καὶ τὰ κατεσκαμμένα αὐτῆς ἀνοικοδομήσω, καὶ ἀνορθώσω αὐτήν·

17 Ὅπως ἂν ἐκζητήσωσιν οἱ κατάλοιποι τῶν ἀνθρώπων τὸν Κύριον, καὶ πάντα τὰ ἔθνη, ἐφ' οὓς ἐπικέκληται τὸ ὄνομά μου ἐπ' αὐτοὺς· λέγει Κύριος ὁ ποίων ταῦτα πάντα.

18 Γνωστὰ ἅπ' αἰῶνός ἐστι τῷ Θεῷ πάντα τὰ ἔργα αὐτοῦ.

19 Διὸ ἐγὼ κρίνω μὴ παρενοχλεῖν τοῖς ἀπὸ τῶν ἐθνῶν ἐπιστρέφουσιν ἐπὶ τὸν Θεόν·

20 Ἀλλὰ ἐπιστεῖλαι αὐτοῖς τοῦ ἀπέχεσθαι ἀπὸ τῶν ἀλισγημάτων τῶν εἰδώλων καὶ τῆς πορνείας καὶ τοῦ πνικτοῦ καὶ τοῦ αἵματος.

21 Μωσῆς γὰρ ἐκ γενεῶν ἀρχαίων κατὰ πόλιν τοὺς κηρύσσοντας αὐτὸν ἔχει, ἐν ταῖς συναγωγαῖς κατὰ πᾶν σάββατον ἀναγινωσκόμενος.

22 Τότε ἔδοξε τοῖς ἀποστόλοις καὶ τοῖς πρεσβυτέροις σὺν ὅλῃ τῇ ἐκκλησίᾳ, ἐκλεξαμένους ἄνδρας ἐξ αὐτῶν πέμψαι εἰς Ἀντιόχειαν σὺν τῷ Παύλῳ καὶ Βαρνάβᾳ· Ἰούδαν τὸν ἐπικαλούμενον Βαρσαβᾶν, καὶ Σίλαν, ἄνδρας ἡγουμένους ἐν τοῖς ἀδελφοῖς·

23 Γράψαντες διὰ χειρὸς αὐτῶν τάδε· Οἱ ἀπόστολοι καὶ οἱ πρεσβύτεροι καὶ οἱ ἀδελφοί, τοῖς κατὰ τὴν Ἀντιόχειαν καὶ Συρίαν καὶ Κιλικίαν ἀδελφοῖς τοῖς ἐξ ἐθνῶν, χαίρειν·

24 Ἐπειδὴ ἠκούσαμεν ὅτι τινὲς ἐξ ἡμῶν ἐξελθόντες ἐτάραξαν ὑμᾶς λόγοις, ἀνασκευάζοντες τὰς ψυχὰς

λαὸν ἀπὸ τὰ ἔθνη εἰς τὸ ὄνομα τοῦ.

15 Καὶ εἰς τούτον τὸν λόγον συμφωνοῦσιν οἱ λόγοι τῶν προφητῶν· καθὼς γέγραπται·

16 Ὑστερον ἀπὸ ταῦτα θέλω ἐπαναστρέφει, καὶ θέλω ἀνοικοδομήσει τὴν σκηνὴν τοῦ Δαβὶδ τὴν καταπεσμένην· καὶ τὰ χαλασμένα τῆς θέλω ἀνοικοδομήσει καὶ θέλω τὴν σηκώσει·

17 Διὰ τὰ νὰ ζητήσωσιν οἱ κατάλοιποι ἄνθρωποι τὸν Κύριον, καὶ ὅλα τὰ ἔθνη, εἰς τοὺς ὁποίους ἐκαλέσθη τὸ ὄνομά μου εἰς αὐτοὺς· λέγει Κύριος ὁ ὁποῖος κάμνει ταῦτα ὅλα.

18 Γνωρισμένα εἶναι ἀπὸ τοῦ αἰῶνος εἰς τὸν Θεόν ὅλα τοῦ τὰ ἔργα.

19 Διὰ τοῦτο ἐγὼ κρίνω νὰ μὴ διδόμεν πειρασμὸν εἰς ἐκείνους οἱ ὁποῖοι ἐπιστρέφουσιν ἀπὸ τὰ ἔθνη εἰς τὸν Θεόν·

20 Ἀλλὰ νὰ τοὺς γράψωμεν νὰ φυλάττωνται ἀπὸ τὰς μεμιασμένας (θυσίας) τῶν εἰδώλων καὶ ἀπὸ πορνείαν καὶ ἀπὸ πνικτὰ καὶ ἀπὸ τὰ αἵματα.

21 Διότι ὁ Μωσῆς ἔχει ἀπὸ παλαιὰς γενεάς εἰς κάθε πόλιν ἄνδρας οἱ ὁποῖοι τὸν κηρύττουσι, διαβαζόμενος κάθε σάββατον εἰς τὰς συναγωγὰς.

22 Τότε ἐφάνη εὐλογον εἰς τοὺς ἀποστόλους καὶ εἰς τοὺς πρεσβυτέρους ὁμοῦ μὲ ὅλην τὴν ἐκκλησίαν, νὰ διαλέξωσιν ἄνδρας ἀπ' αὐτοὺς νὰ πέμψωσιν εἰς τὴν Ἀντιόχειαν ὁμοῦ μὲ τὸν Παῦλον καὶ τὸν Βαρνάβαν· ἦγουν τὸν Ἰούδαν ὁ ὁποῖος καλεῖται Βαρσαβᾶς, καὶ τὸν Σίλαν, ἄνθρώπους ἡγουμένους εἰς τοὺς ἀδελφούς·

23 Καὶ ἔγραψαν καὶ ἔστειλαν διὰ μέσου τῆς χειρὸς αὐτῶν ταῦτα· Οἱ ἀπόστολοι καὶ οἱ πρεσβύτεροι καὶ οἱ ἀδελφοί, εἰς ἐκείνους οἱ ὁποῖοι εἶναι εἰς τὴν Ἀντιόχειαν καὶ Συρίαν καὶ Κιλικίαν ἀδελφοὺς ἀπὸ νὰ ἔθνη, χαίρειν·

24 Ἐπειδὴ ἠκούσαμεν ὅτι κάποιοι ἐβγαίνοντες ἀπὸ ἡμᾶς ἤλθαν καὶ σὺς ἐτάραξαν μὲ λόγια, διαστρέφοντες

ἡμῶν, λέγοντες περιτέμενσθαι καὶ τηρεῖν τὸν νόμον, οἷς οὐ διεστείλαμεθα·

25 Ἐδοξεν ἡμῖν γενομένοις ὁμοθυμαδὸν, ἐκλεξαμένους ἄνδρας πέμψαι πρὸς ὑμᾶς, σὺν τοῖς ἀγαπητοῖς ἡμῶν Βαρνάβᾳ καὶ Παύλῳ,

26 Ἀνθρώποις παραδεδοκόσι τὰς ψυχὰς αὐτῶν ὑπὲρ τοῦ ὀνόματος τοῦ Κυρίου τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ.

27 Ἀπεστάλκαμεν οὖν Ἰούδαν καὶ Σίλαν, καὶ αὐτοὺς διὰ λόγου ἀπαγγέλλοντας τὰ αὐτά.

28 Ἐδοξε γὰρ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι καὶ ἡμῖν, μηδὲν πλέον ἐπιτίθεσθαι ὑμῖν βάρος, πλὴν τῶν ἐπιαναγκαστούτων·

29 Ἀπέχεσθαι εἰδωλοθύτων καὶ αἵματος καὶ πνικτοῦ καὶ πορνείας· ἐξ ὧν διατηροῦντες ἑαυτοὺς, εὖ πράξετε. Ἐρρώσθε.

30 Οἱ μὲν οὖν ἀπολυθέντες, ἦλθον εἰς Ἀντιόχειαν· καὶ συναγαγόντες τὸ πλῆθος, ἐπέδωκαν τὴν ἐπιστολήν·

31 Ἀναγνόντες δὲ, ἐχάρησαν ἐπὶ τῇ παρακλήσει.

32 Ἰούδας δὲ καὶ Σίλας, καὶ αὐτοὶ προφῆται ὄντες, διὰ λόγου πολλοῦ παρεκάλεσαν τοὺς ἀδελφούς, καὶ ἐπεστήριξαν.

33 Ποιήσαντες δὲ χρόνον, ἀπελύθησαν μετ' εἰρήνης ἀπὸ τῶν ἀδελφῶν πρὸς τοὺς ἀποστόλους.

34 Ἐδοξε δὲ τῷ Σίλᾳ ἐπιμεῖναι αὐτοῦ.

35 Παῦλος δὲ καὶ Βαρνάβας διέτριβον ἐν Ἀντιοχείᾳ, διδάσκοντες καὶ εὐαγγελιζόμενοι, μετὰ καὶ ἐτέρων πολλῶν, τὸν λόγον τοῦ Κυρίου.

36 Μετὰ δὲ τινὰς ἡμέρας εἶπε Παῦλος πρὸς Βαρνάβαν· Ἐπιστρέψαντες

τὰς ψυχὰς σας, καὶ λέγοντες νὰ περιτέμνησθε καὶ νὰ φυλάττιτε τὸν νόμον, εἰς τοὺς ὁποίους ἡμεῖς δὲν προσετάξαμεν τοῦτο·

25 Ἐφάνη εὐλογον εἰς ἡμᾶς ἀφ' οὗ συνήχθημεν μὲ μίαν ψυχὴν, νὰ διαλέξωμεν καὶ νὰ πέμψωμεν εἰς σας ἄνδρας, ὁμοῦ μὲ τοὺς ἀγαπητοὺς μας τὸν Βαρνάβαν καὶ τὸν Παῦλον,

26 Οἱ ὅποιοι εἶναι ἄνθρωποι οἵτινες παρέδωκαν τὰς ψυχὰς τῶν διὰ τὸ ὄνομα τοῦ Κυρίου μας Ἰησοῦ Χριστοῦ.

27 Ἀπεστείλαμεν λοιπὸν τὸν Ἰούδαν καὶ τὸν Σίλαν, οἱ ὅποιοι θέλουσιν εἰπεῖν μὲ λόγον τὰ αὐτά (τὰ ὅποια γράφομεν.)

28 Διότι ἐφάνη εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον καὶ εἰς ἡμᾶς, τίποτε περισσότερον βάρος νὰ μὴ βάλλωμεν εἰς σας, ἔξω ἀπὸ ταῦτα τὰ ἀναγκαιᾶ·

29 Νὰ ἀπέχῃσθε ἀπὸ τὰ εἰδωλόθυτα καὶ ἀπὸ τὰ αἵματα καὶ ἀπὸ τὰ πνικτὰ καὶ ἀπὸ τὴν πορνείαν· ἀπὸ τὰ ὅποια φυλάττοντες τὸν ἑαυτὸν σας, θέλετε περάσει καλὰ. Ἐρρώσθε.

30 Ἐκείνοι λοιπὸν ὅτε ἀπελύθησαν, ἦλθαν εἰς τὴν Ἀντιόχειαν· καὶ ἐσύναξαν τὸ πλῆθος, καὶ ἔδωκαν τὴν ἐπιστολήν·

31 Καὶ ἐκεῖνοι ὅτε τὴν ἀνέγνωσαν, ἐχάρησαν εἰς τὴν παρακλήσιν.

32 Καὶ ὁ Ἰούδας καὶ ὁ Σίλας, ὄντες καὶ αὐτοὶ προφῆται, μὲ πολλὰ λόγια ἐνουθέτησαν τοὺς ἀδελφούς, καὶ τοὺς ἐστήριξαν.

33 Καὶ ἀφ' οὗ ἔκαμαν ἐκεῖ κάμπόσον καιρὸν, ἀπελύθησαν πάλιν μὲ εἰρήνην ἀπὸ τῶν ἀδελφῶν εἰς τοὺς ἀποστόλους.

34 Ἀλλ' ἐφάνη εὐλογον εἰς τὸν Σίλαν νὰ ἀναμείνῃ ἐκεῖ.

35 Καὶ ὁ Παῦλος καὶ ὁ Βαρνάβας διέτριβον εἰς τὴν Ἀντιόχειαν, διδάσκοντες καὶ εὐαγγελιζόμενοι τὸν λόγον τοῦ Κυρίου, ὁμοῦ μὲ ἄλλους πολλούς.

36 Καὶ ὕστερον ἀπὸ κάμπόσας ἡμέρας εἶπεν ὁ Παῦλος εἰς τὸν Βαρνάβαν·

δὴ ἐπισκεψάμεθα τοὺς ἀδελφούς ἡμῶν κατὰ πᾶσαν πόλιν, ἐν αἷς κατηγγείλαμεν τὸν λόγον τοῦ Κυρίου, πῶς ἔχουσι.

37 Βαρνάβας δὲ ἐβουλεύσατο συμπαράλαβεῖν τὸν Ἰωάννην τὸν καλούμενον Μάρκον.

38 Παῦλος δὲ ἡξίου, τὸν ἀποστάντα ἀπ' αὐτῶν ἀπὸ Παμφυλίας, καὶ μὴ συνελθόντα αὐτοῖς εἰς τὸ ἔργον, μὴ συμπαραλαβεῖν τοῦτον.

39 Ἐγένετο οὖν παροξυσμός, ὥστε ἀποχωρισθῆναι αὐτοὺς ἀπ' ἀλλήλων· τὸν τε Βαρνάβαν παραλαβόντα τὸν Μάρκον ἐκπλεύσαι εἰς Κύπρον·

40 Παῦλος δὲ ἐπιλεξάμενος Σίλαν ἐξῆλθε, παραδοθεὶς τῇ χάριτι τοῦ Θεοῦ ὑπὸ τῶν ἀδελφῶν.

41 Διήρχετο δὲ τὴν Συρίαν καὶ Κιλικίαν, ἐπιστηρίζων τὰς ἐκκλησίας.

Ἄς ἐπιστρέψωμεν καὶ ἐπισκεψώμεν τοὺς ἀδελφούς μας πῶς εὐρίσκονται εἰς κάθε πόλιν, εἰς τὰς ὑποίας ἐδίδαξαμεν τὸν λόγον τοῦ Κυρίου.

37 Καὶ ὁ Βαρνάβας ἐβουλεύθη νὰ πάρῃ συνάμα τὸν Ἰωάννην ὁ ὁποῖος ἑκαλεῖτο Μάρκος.

38 Ὁ Παῦλος ὅμως ἔκρινεν ἄξιον, ἐκεῖνον ὁ ὁποῖος ἔχωρίσθη ἀπ' αὐτοὺς ἀπὸ τὴν Παμφυλίαν, καὶ δὲν ὑπήγεν ὁμοῦ μὲ αὐτοὺς εἰς τὸ ἔργον, νὰ μὴ τὸν πάρῃσι συνάμα.

39 Μεγάλῃ λοιπὸν πίκρᾳ ἔγινεν, ὥστε νὰ ἀποχωρισθῶσιν ὁ εἰς ἀπὸ τὸν ἄλλον· καὶ ὁ Βαρνάβας ἐπῆρε τὸν Μάρκον, καὶ ἐπλευσεν εἰς τὴν Κύπρον·

40 Καὶ ὁ Παῦλος ἐδιάλεξε τὸν Σίλαν καὶ ἐβγήκε, παραδοθεὶς εἰς τὴν χάριν τοῦ Θεοῦ ἀπὸ τῶν ἀδελφῶν.

41 Καὶ περῆρχετο τὴν Συρίαν καὶ Κιλικίαν, στερεόνων τὰς ἐκκλησίας.

Κεφ. ις'. XVI.

ΚΑΤΗΝΤΗΣΕ δὲ εἰς Δέροβην καὶ Λύστραν· καὶ ἰδού, μαθητὴς τις ἦν ἐκεῖ, ὀνόματι Τιμόθεος, υἱὸς γυναικὸς τινος Ἰουδαίας πιστῆς, πατρὸς δὲ Ἑλλήνος·

2 Ὃς ἐμαρτυρεῖτο ὑπὸ τῶν ἐν Λύστοις καὶ Ἰκονίᾳ ἀδελφῶν.

3 Τοῦτον ἠθέλησεν ὁ Παῦλος σὺν αὐτῷ ἐξελθεῖν· καὶ λαβὼν περιέτεμεν αὐτόν, διὰ τοὺς Ἰουδαίους τοὺς ὄντας ἐν τοῖς τόποις ἐκείνοις· ἥδεισαν γὰρ ἅπαντες τὸν πατέρα αὐτοῦ ὅτι Ἕλλην ὑπῆρχεν.

4 Ὡς δὲ διεπορεύοντο τὰς πόλεις, παρεδίδουν αὐτοῖς φυλάσσειν τὰ δόγματα, τὰ κεκριμένα ὑπὸ τῶν ἀποστόλων καὶ τῶν πρεσβυτέρων τῶν ἐν Ἱερουσαλήμ.

5 Αἱ μὲν οὖν ἐκκλησίαι ἐστερεοῦντο τῇ πίστει, καὶ ἐπερίσσευν τῷ ἀριθμῷ καθ' ἡμέραν.

Κεφ. ις'. XVI.

ΚΑΙ κατήντησεν εἰς τὴν Δέροβην καὶ τὴν Λύστραν· καὶ ἰδού, ἦτον κάποιος μαθητὴς τὸ ὄνομά του Τιμόθεος, υἱὸς κάποιας γυναικὸς Ἰουδαίας πιστῆς, ἀπὸ πατέρα ὅμως Ἑλλήνα·

2 Ὁ ὁποῖος ἐμαρτυρεῖτο ὡς καλὸς ἀπὸ τοὺς ἀδελφούς, οἱ ὁποῖοι ἦσαν εἰς τὴν Λύστραν καὶ εἰς τὸ Ἰκόνιον.

3 Τοῦτον ἠθέλησεν ὁ Παῦλος νὰ ὑπάγῃ συνάμα του· καὶ τὸν ἐπῆρε καὶ τὸν περιέτεμε, διὰ τοὺς Ἰουδαίους οἱ ὁποῖοι ἦσαν εἰς τοὺς τόπους ἐκείνους· διότι ὅλοι ἤξευρον τὸν πατέρα του ὅτι ἦτον Ἕλλην.

4 Καὶ καθὼς ἐπέρων διὰ τὰς πόλεις, τὰς παρεδίδον νὰ φυλάττωσι τὰ δόγματα, τὰ ὁποῖα ἦσαν ἀποφασισμένα ἀπὸ τοὺς ἀποστόλους καὶ ἀπὸ τοὺς πρεσβυτέρους οἱ ὁποῖοι ἦσαν εἰς τὴν Ἱερουσαλήμ.

5 Αἱ ἐκκλησίαι λοιπὸν ἐστερεοῦντο εἰς τὴν πίστιν, καὶ πᾶσαν ἡμέραν ἐπερίσσευν εἰς τὸν ἀριθμὸν.

6 Διελθόντες δὲ τὴν Φρυγίαν καὶ τὴν Γαλατικὴν χώραν, καλυπθέντες ὑπὸ τοῦ ἁγίου Πνεύματος λαλήσαι τὸν λόγον ἐν τῇ Ἀσίᾳ,

7 Ἐλθόντες κατὰ τὴν Μυσίαν, ἐπεύραρον κατὰ τὴν Βιθυνίαν πορεύεσθαι· καὶ οὐκ εἶσεν αὐτοὺς τὸ Πνεῦμα.

8 Παρελθόντες δὲ τὴν Μυσίαν, κατέβησαν εἰς Τρωάδα.

9 Καὶ ὄραμα διὰ τῆς νυκτὸς ὥφθη τῷ Παύλῳ· ἄνθρωπος τις ἦν Μακεδὼν ἐστὼς, παρακαλὼν αὐτὸν, καὶ λέγων· Διάβας εἰς Μακεδονίαν, βοήθησον ἡμῖν.

10 Ὡς δὲ τὸ ὄραμα εἶδεν, εὐθέως ἐξητήσαμεν ἐξελεῖν εἰς τὴν Μακεδονίαν, συμβιβάζοντες ὅτι προσκλήσεται ἡμᾶς ὁ Κύριος εὐαγγελίσασθαι αὐτούς.

11 Ἀναχθέντες οὖν ἀπὸ τῆς Τρωάδος, εὐθυδρομήσαμεν εἰς Σαμοθράκην, τῇ τε ἐπιούσῃ εἰς Νεάπολιν·

12 Ἐκεῖθεν τε εἰς Φιλίππους, ἥτις ἐστὶ πρώτη τῆς μερίδος τῆς Μακεδονίας πόλις, κολώνια· ἤμεν δὲ ἐν ταύτῃ τῇ πόλει διατρίβοντες ἡμέρας τινας.

13 Τῇ τε ἡμέρᾳ τῶν σαββάτων ἐξηλθόμεν ἔξω τῆς πόλεως παρὰ ποταμὸν, αὐ ἐνομιζέτο προσευχῇ εἶναι· καὶ καθίσαντες ἐλαλοῦμεν ταῖς συνελθούσας γυναῖξί.

14 Καὶ τις γυνὴ ὀνόματι Λυδία, πορφυρόπωλις πόλεως Θυατείρων, σεβομένη τὸν Θεόν, ἤκουεν· ἥς ὁ Κύριος διήνοιξε τὴν καρδίαν, προσέχειν ταῖς λαλουμένοις ὑπὸ τοῦ Παύλου.

15 Ὡς δὲ ἐβαπτίσθη, καὶ ὁ οἶκος αὐτῆς, παρεκάλεσε, λέγουσα· Εἰ κε κρίκατέ με πιστὴν τῷ Κυρίῳ εἶναι, εἰσελθόντες εἰς τὸν οἶκόν μου, μέναιτε. Καὶ παρεβιάσαστο ἡμᾶς.

6 Καὶ ὅτε διεπέρασαν τὴν Φρυγίαν καὶ τὴν χώραν τὴν Γαλατικὴν, ἐμποδίσθησαν ἀπὸ τοῦ ἁγίου Πνεύματος νὰ λαλήσωσι τὸν λόγον εἰς τὴν Ἀσίαν,

7 Καὶ ἀφ' οὗ ἦλθαν εἰς τὴν Μυσίαν, ἐδοκίμαζον νὰ υπάγωσιν εἰς τὴν Βιθυνίαν· καὶ τὸ Πνεῦμα δὲν τοὺς ἀφῆκε.

8 Καὶ περάσαντες τὴν Μυσίαν, κατέβησαν εἰς τὴν Τρωάδα.

9 Καὶ ἐφάνη τὴν νύκτα εἰς τὸν Παῦλον ἓν ὄραμα· ἐστέκετο ἄνθρωπος τις Μακεδὼν, ὁ ὁποῖος τὴν παρεκάλει, λέγων· Πέρασον εἰς τὴν Μακεδονίαν, καὶ βοήθησον μας.

10 Καὶ ἀφ' οὗ εἶδεν ὁ Παῦλος τὸ ὄραμα, παρευθὺς ἐξητήσαμεν νὰ υπάγωμεν εἰς τὴν Μακεδονίαν, συμπεραίνοντες ἀπὸ τοῦτο ὅτι μας ἐκάλεσεν ὁ Κύριος νὰ τοὺς εὐαγγελίσωμεν.

11 Ἐσηκώθημεν λοιπὸν με πλοῖον ἀπὸ τῆς Τρωάδος, καὶ υπήγαμεν κατ' εὐθείαν εἰς τὴν Σαμοθράκην, καὶ τὴν ἄλλην ἡμέραν εἰς τὴν Νεάπολιν·

12 Καὶ ἀπ' ἐκεῖ εἰς τοὺς Φιλίππους, ἡ ὁποία εἶναι πρώτη πόλις τῆς μερίδος τῆς Μακεδονίας, καὶ εἶναι κολώνια· καὶ ἡμεθα εἰς αὐτὴν τὴν πόλιν, καὶ ἐκαίμεν μεν κήμποσας ἡμέρας.

13 Καὶ τὴν ἡμέραν τοῦ σαββάτου ἐβγήκαμεν ἔξω ἀπὸ τὴν πόλιν εἰς τὸ παραπόταμον, εἰς ἓνα τόπον, ὅπου ἦτον συνήθεια νὰ προσευχῶνται· καὶ ἐκαθίσαμεν καὶ ἐσυντυχαίνομεν με τὰς γυναῖκας αἱ ὁποῖαι συνήχθησαν.

14 Καὶ κάποια γυνὴ τὸ ὄνομα τῆς Λυδίας, ἡ ὁποία ἐπραγματεύετο πορφύρα ἀπὸ τὴν πόλιν τῶν Θυατείρων, καὶ ἐσέβετο τὸν Θεόν, ἤκουε τὸν λόγον· τῆς ὁποίας τὴν καρδίαν ἠνοιξεν ὁ Κύριος, νὰ ἔχῃ τὸν νοῦν τῆς εἰς ἐκεῖνα τὰ ὁποῖα ἐλάλει ὁ Παῦλος.

15 Καὶ ὅτε ἐβαπτίσθη αὐτὴ, καὶ ἡ οἰκογένειά της, τοὺς παρεκάλεσε καὶ εἶπεν· Ἄν με κρίνῃτε ὅτι εἶμαι πιστὴ εἰς τὸν Κύριον, ἐλάτε νὰ μένῃτε εἰς τὸν οἶκόν μου. Καὶ μας ἐβιάσε.

16 Ἐγένετο δὲ πορευομένων ἡμῶν εἰς προσευχὴν, παιδίσκην τινὰ ἔχουσαν πνεῦμα Πύθωνος ἀπαντῆσαι ἡμῖν, ἣτις ἐργασίαν πολλὴν παρεῖχε τοῖς κυρίοις αὐτῆς, μαντευομένη.

17 Αὕτη κατακολούθησασα τῷ Παύλῳ καὶ ἡμῖν, ἔκραξε, λέγουσα· Οὗτοι οἱ ἄνθρωποι, δούλοι τοῦ Θεοῦ τοῦ ὑψίστου εἰσὶν, οἵτινες καταγγέλλουσιν ὑμῖν ὁδὸν σωτηρίας.

18 Τοῦτο δὲ ἐποίει ἐπὶ πολλὰς ἡμέρας. Διαπονηθεὶς δὲ ὁ Παῦλος, καὶ ἐπιστρέψας, τῷ πνεύματι εἶπε· Παράγγελλω σοι ἐν τῷ ὀνόματι Ἰησοῦ Χριστοῦ, ἐξελθεῖν ἀπ' αὐτῆς. Καὶ ἐξῆλθεν αὐτῇ τῇ ὥρᾳ.

19 Ἰδόντες δὲ οἱ κυριοὶ αὐτῆς ὅτι ἐξῆλθεν ἡ ἐλπίς τῆς ἐργασίας αὐτῶν, ἐπιλαβόμενοι τὸν Παῦλον καὶ τὸν Σίλαν, εἵλκυσαν εἰς τὴν ἀγορὰν ἐπὶ τοὺς ἄρχοντας·

20 Καὶ προσαγγαγόντες αὐτοὺς τοῖς στρατηγοῖς, εἶπον· Οὗτοι οἱ ἄνθρωποι ἔκταράσσουσιν ἡμῶν τὴν πόλιν, Ἰουδαῖοι ὑπάρχοντες·

21 Καὶ καταγγέλλουσιν ἔθνη, ἃ οὐκ ἔξεστιν ἡμῖν παραδέχασθαι, οὐδὲ ποιεῖν, Ῥωμαίοις οὖσι.

22 Καὶ συνεπέστη ὁ ὄχλος κατ' αὐτῶν, καὶ οἱ στρατηγοὶ περιρρήξαντες αὐτῶν τὰ ἱμάτια, ἐκέλευον ραβδίξειν.

23 Πολλὰς τε ἐπιθέντες αὐτοῖς πληγὰς, ἔβαλον εἰς φυλακὴν, παραγγεῖλαντες τῷ δεσμοφύλακι, ἀσφαλῶς τηρεῖν αὐτούς·

24 Ὃς παραγγελίαν τοιαύτην ἐληφώς, ἔβαλεν αὐτοὺς εἰς τὴν ἐσωτέραν φυλακὴν, καὶ τοὺς πόδας αὐτῶν ἡσφάλισατο εἰς τὸ ξύλον.

25 Κατὰ δὲ τὸ μεσονύκτιον Παῦλος καὶ Σίλας προσευχόμενοι ὕμνου τὸν Θεόν· ἐπηκροῶντο δὲ αὐτῶν οἱ δέσμιοι.

26 Ἀφνω δὲ σεισμὸς ἐγένετο μέγας,

16 Καὶ καθὼς ἐπηγαίνομεν εἰς τὴν προσευχὴν, μᾶς ἀπήντησε μία δούλη ἡ ὅποια εἶχε πνεῦμα Πύθωνος, ἡ ὅποια μαντεύουσα, εἶδιδε πολὺ κέρδος εἰς τοὺς αὐθέντας τῆς.

17 Αὕτη ἠκολούθησε τὸν Παῦλον καὶ ἡμᾶς, καὶ ἔκραξε, λέγουσα· Οὗτοι οἱ ἄνθρωποι εἶναι δούλοι τοῦ Θεοῦ τοῦ ὑψίστου, οἱ ὅποιοι σᾶς διδάσκουσιν ὁδὸν σωτηρίας.

18 Καὶ τοῦτο ἔκαμνε πολλὰς ἡμέρας. Καὶ βαρέως φέρον ὁ Παῦλος, ἐπέστρεψε καὶ εἶπεν εἰς τὸ πνεῦμα· Προστάξω σε εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ, νὰ ἐβγῇς ἀπ' αὐτῆς. Καὶ ἐκείνην τὴν ὥραν ἐβγήκε.

19 Καὶ ὅτε εἶδαν οἱ αὐθένται τῆς ὅτι ἐχασαν τὴν ἐλπίδα τοῦ κέρδους τῶν, ἐπιάσαν τὸν Παῦλον καὶ τὸν Σίλαν, καὶ τοὺς ἔσυραν εἰς τὸ κριτήριον εἰς τοὺς ἄρχοντας·

20 Καὶ τοὺς ὑπήγαγον εἰς τοὺς στρατηγούς, καὶ εἶπαν· Οὗτοι οἱ ἄνθρωποι συγχυζοῦσι τὴν πόλιν μας, ὄντες Ἰουδαῖοι·

21 Καὶ μᾶς λέγουσι τάξεις, τὰς ὁποίας δὲν πρέπει νὰ δεχάμεθα, μηδὲ νὰ κάμνωμεν, ἡμεῖς οἱ ὅποιοι εἰμεθα Ῥωμαῖοι.

22 Καὶ τὸ πλῆθος ὅλον ἐσηκώθη ἐναντίον αὐτῶν, καὶ οἱ στρατηγοὶ ἔσχισαν τὰ φορέματά των, καὶ προσέταττον νὰ τοὺς δέρνωσι.

23 Καὶ τοὺς ἔδωκαν πολλὰς πληγὰς, καὶ τοὺς ἔβαλαν εἰς τὴν φυλακὴν, καὶ παρήγγειλαν εἰς τὸν δεσμοφύλακα, νὰ τοὺς φυλάττῃ μὲ ἀσφάλειαν·

24 Ὁ ὁποῖος ἀφ' οὗ ἐπῆρε τοιαύτην παραγγελίαν, τοὺς ἔβαλε μέσα εἰς τὴν φυλακὴν, καὶ τὰ ποδιάριά των ἐσφάλισεν εἰς τὸ ξύλον.

25 Καὶ τὸ μεσονύκτιον ὁ Παῦλος καὶ ὁ Σίλας προσηύχοντο καὶ ὕμνου τὸν Θεόν· καὶ τοὺς ἤκουον οἱ δέσμενοι.

26 Καὶ παρעὐθὺς ἔγινε μέγας

ὥστε σαλευθῆναι τὰ θεμέλια τοῦ δεσμοτηρίου· ἀνεώχθησαν τε παραχρῆμα αἱ θύραι πάσαι, καὶ πάντων τὰ δεσμὰ ἀνέθη.

27 Ἐξῆπνος δὲ γενόμενος ὁ δεσμοφύλαξ, καὶ ἰδὼν ἀνεωγμένας τὰς θύρας τῆς φυλακῆς, σπασάμενος μάχαιραν, ἔμελλεν ἐαυτὸν ἀναιρεῖν, νομίζων ἐκπεφευγῆναι τοὺς δεσμίους.

28 Ἐφώνησε δὲ φωνῇ μεγάλῃ ὁ Παῦλος, λέγων· Μηδὲν πράξης σεαυτῷ κακόν· ἅπαντες γὰρ ἔσμεν ἐνθάδε.

29 Αἰτήσας δὲ φῶτα εἰσεπήδησε, καὶ ἐντρομος γενόμενος προσέπεσε τῷ Παύλῳ καὶ τῷ Σίλῃ.

30 Καὶ παραγαγὼν αὐτοὺς ἔξω, ἔφη· Κύριοι, τί με δεῖ ποιεῖν, ἵνα σωθῶ;

31 Οἱ δὲ εἶπον· Πίστευσον ἐπὶ τὸν Κύριον Ἰησοῦν Χριστὸν, καὶ σωθήσῃ σὺ καὶ ὁ οἶκός σου.

32 Καὶ ἐλάλησαν αὐτῷ τὸν λόγον τοῦ Κυρίου, καὶ πᾶσι τοῖς ἐν τῇ οἰκίᾳ αὐτοῦ.

33 Καὶ παραλαβὼν αὐτοὺς ἐν ἐκείνῃ τῇ ὥρᾳ τῆς νυκτὸς, ἔλουσεν ἀπὸ τῶν πληγῶν· καὶ ἐβαπτίσθη αὐτὸς καὶ οἱ αὐτοῦ πάντες παραχρῆμα.

34 Ἀναγαγὼν τε αὐτοὺς εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ, παρέθηκε τράπεζαν, καὶ ἡγαλλιάσατο πανοικί πεπιστευκὸς τῷ Θεῷ.

35 Ἡμέρας δὲ γενομένης, ἀπέστειλαν οἱ στρατηγοὶ τοὺς ραβδούχους, λέγοντες· Ἀπόλυσον τοὺς ἀνθρώπους ἐκείνους.

36 Ἀπήγγειλε δὲ ὁ δεσμοφύλαξ τοὺς λόγους τούτους πρὸς τὸν Παῦλον· Ὅτι ἀπεστάλακσιν οἱ στρατηγοί, ἵνα ἀπολυθῆτε· νῦν οὖν ἐξεληθόντες, πορεύεσθε ἐν εἰρήνῃ.

37 Ὁ δὲ Παῦλος ἔφη πρὸς αὐτοὺς· Δείραντες ἡμᾶς δημοσίᾳ, ἀκατακρίτους, ἀνθρώπους Ῥωμαίους ὑπάρχοντας, ἔβαλον εἰς φυλακὴν, καὶ νῦν

σεισμός, τὸσον ὥστε ἐσαλευθῆσαν τὰ θεμέλια τῆς φυλακῆς· καὶ παρευθὺς ἀνοιξαν αἱ θύραι ὅλαι, καὶ τὰ δεσμάματα ὅλων ἐλύθησαν.

27 Καὶ ἐκεῖνος ὁ ὁποῖος ἐφύλαττε τοὺς δεμένους ἐξῆπνησε, καὶ καθὼς εἶδε τὰς θύρας τῆς φυλακῆς ἀνοικτάς, ἔβγαλε τὸ μαχαίριον διὰ νὰ σκοτώσῃ τὸν ἑαυτὸν του, νομίζων ὅτι ἐφυγαν οἱ δεμένοι.

28 Ὁ Παῦλος ὅμως ἐφώνησε μὲ μεγάλην φωνήν, καὶ εἶπε· Μη κάμῃς τίποτε κακὸν εἰς τὸν ἑαυτὸν σου· διότι ἡμεῖς ὅλοι ἐμῆθα ἑδοί.

29 Καὶ ἐξήτησε φῶς καὶ ἐπήδησε μέσα, καὶ τρομασμένος ἔπεσε εἰς τὰ ποδάρια τοῦ Παύλου καὶ τοῦ Σίλα.

30 Καὶ ἔβγαλεν αὐτοὺς ἔξω, καὶ εἶπεν· Ἀδθένται, τί εἶναι χρεῖα νὰ κάμνω, διὰ νὰ σωθῶ;

31 Καὶ ἐκεῖνοι τὸν εἶπαν· Πίστευσον εἰς τὸν Κύριον Ἰησοῦν Χριστὸν, καὶ θέλεις σωθῆ σὺ καὶ ὁ οἶκός σου.

32 Καὶ ἐλάλησαν εἰς αὐτὸν τὸν λόγον τοῦ Κυρίου, καὶ εἰς ὅλους ὅσοι ἦσαν μέσα εἰς τὸν οἶκόν του.

33 Καὶ τοὺς ἐπῆρεν ἐκείνην τὴν ὥραν τῆς νυκτὸς, καὶ τοὺς ἔλουσεν ἀπὸ τῶν πληγῶν· καὶ ἐβαπτίσθη αὐτός καὶ οἱ ἰδιόκοι τοῦ ὅλοι παρευθὺς.

34 Καὶ τοὺς ἀνέβασεν εἰς τὸν οἶκόν του, καὶ ἔβαλεν ἐμπροσθέν του τράπεζαν, καὶ εὐφράνθη μὲ ὅλον του τὸν οἶκον πιστεύσας εἰς τὸν Θεόν.

35 Καὶ ὅτε ἐξημέρωσεν, οἱ στρατηγοὶ ἔστειλαν τοὺς ραβδούχους, καὶ ἔλεγον· Ἀπόλυσον τοὺς ἀνθρώπους ἐκείνους.

36 Καὶ ὁ δεσμοφύλαξ εἶπε τὰ λόγια ταῦτα εἰς τὸν Παῦλον· Ὅτι ἔστειλαν οἱ στρατηγοί, νὰ σᾶς ἀπολύσωμεν· τῶρα λοιπὸν ἐβγαίνοντες, ὑπάγετε εἰς εἰρήνην.

37 Καὶ ὁ Παῦλος τοὺς εἶπεν· Ἀφ' οὗ μᾶς ἔδειραν παρρησίᾳ, χωρὶς κρίσιν, ὄντας ἀνθρώπους Ῥωμαίους, καὶ μᾶς ἔβαλεν εἰς τὴν φυλακὴν, τῶρα

λάθρα ἡμῶς ἐκβάλλουσιν; Οὐ γάρ· ἀλλὰ ἐλθόντες αὐτοὶ ἡμᾶς ἐξαγαγέτωσαν.

38 Ἀνιγγειλαν δὲ τοῖς στρατηγοῖς οἱ ῥαβδούχοι τὰ ῥήματα ταῦτα· καὶ ἐφοβήθησαν, ἀκούσαντες ὅτι Ῥωμαῖοί εἰσι.

39 Καὶ ἐλθόντες παρεκάλεσαν αὐτοὺς, καὶ ἐξαγαγόντες ἡρώτων ἐξελεῖν τῆς πόλεως.

40 Ἐξελθόντες δὲ ἐκ τῆς φυλακῆς εἰσήλθον εἰς τὴν Λυδίαν· καὶ ἰδόντες τοὺς ἀδελφούς, παρεκάλεσαν αὐτούς, καὶ ἐξήλθον.

Κεφ. ιζ'. XVII.

ΔΙΟΔΕΥΣΑΝΤΕΣ δὲ τὴν Ἀμφίπολιν καὶ Ἀπολλωνίαν, ἦλθον εἰς Θεσσαλονίκην, ὅπου ἦν ἡ συναγωγὴ τῶν Ἰουδαίων.

2 Κατὰ δὲ τὸ εἰωθὸς τῷ Παύλῳ εἰσήλθε πρὸς αὐτούς, καὶ ἐπὶ σάββατα τρία διελέγετο αὐτοῖς ἀπὸ τῶν γραφῶν,

3 Διακονίῳν καὶ παρατιθέμενος, ὅτι τὸν Χριστὸν ἔδει παθεῖν καὶ ἀναστῆναι ἐκ νεκρῶν, καὶ ὅτι οὗτός ἐστιν ὁ Χριστὸς Ἰησοῦς, ὃν ἐγὼ καταγγέλλω ὑμῖν.

4 Καὶ τινες ἐξ αὐτῶν ἐπείσθησαν, καὶ προσεκληρώθησαν τῷ Παύλῳ καὶ τῷ Σίλᾳ, τῶν τε σεβομένων Ἑλλήνων πολὺ πλῆθος, γυναικῶν τε τῶν πρώτων οὐκ ὀλίγαι.

5 Ζηλώσαντες δὲ οἱ ἀπειθοῦντες Ἰουδαῖοι, καὶ προσλαβόμενοι τῶν ἀγοραίων τινὰς ἀνδρας πονηροὺς, καὶ ὀχλοποιήσαντες, ἐθορύβουν τὴν πόλιν· ἐπιστάντες τε τῇ οἰκίᾳ Ἰάσονος, ἐζήτουν αὐτοὺς ἀγαγεῖν εἰς τὸν δῆμον.

6 Μὴ εὐρόντες δὲ αὐτοὺς, ἔσυρον τὸν Ἰάσονα καὶ τινὰς ἀδελφούς ἐπὶ

μᾶς ἐβγαλλοῦσι κρυφά; Δὲν (γίνεται τοῦτο) οὕτως· ἀλλὰ ἄς ἐλθωσιν αὐτοὶ καὶ ἄς μᾶς ἐβγάλλωσι.

38 Καὶ οἱ ῥαβδούχοι ὑπήγαν καὶ εἶπαν τὰ λόγια ταῦτα εἰς τοὺς στρατηγούς· καὶ οἱ στρατηγοὶ ὅτε ἤκουσαν ὅτι εἶναι Ῥωμαῖοι, ἐφοβήθησαν.

39 Καὶ ἦλθαν καὶ τοὺς παρηγόρησαν, καὶ τοὺς ἐβγαλαν ἔξω καὶ τοὺς παρεκάλεσαν νὰ ἐβῶσιν ἀπὸ τὴν πόλιν.

40 Καὶ ἐβγήκαν ἀπὸ τὴν φυλακὴν καὶ ὑπήγαν μέσα εἰς τὸν οἶκον τῆς Λυδίας· καὶ ὅτε εἶδαν τοὺς ἀδελφούς, τοὺς ἐνουθέτησαν, καὶ ἐβγήκαν ἀπὸ τὴν πόλιν.

Κεφ. ις'. XVII.

ΚΑΙ ἄφ' οὗ διεπέρασαν τὴν Ἀμφίπολιν καὶ τὴν Ἀπολλωνίαν, ὑπήγαν εἰς τὴν Θεσσαλονίκην, ἐκεῖ ὅπου ἦτον ἡ συναγωγὴ τῶν Ἰουδαίων.

2 Καὶ κατὰ τὴν συνήθειάν του ὁ Παῦλος ἐμβήκεν εἰς αὐτούς, καὶ τρία σάββατα διελέγετο μετ' αὐτούς ἀπὸ τὰς γραφάς,

3 Ἐξηγῶν καὶ ἀποδεικνύων, ὅτι ἦτον χρεῖα νὰ πάθῃ ὁ Χριστὸς καὶ νὰ ἀναστῇ ἐκ νεκρῶν, καὶ ὅτι οὗτος εἶναι ὁ Χριστὸς Ἰησοῦς, τὸν ὁποῖον ἐγὼ (λέγει) σῶς κηρύττω.

4 Καὶ κάποιοι ἀπ' αὐτοὺς κατέπεισθησαν, καὶ ἐκολλήθησαν εἰς τὸν Παῦλον καὶ εἰς τὸν Σίλαν, καὶ πολὺ πλῆθος ἀπὸ τῶν Ἑλλήνων τοὺς εὔσειβεις, καὶ πολλαὶ γυναῖκες ἀπὸ τὰς πρώτας.

5 Καὶ οἱ Ἰουδαῖοι ὅσοι δὲν ἐπείθοντο ἐφθόνησαν, καὶ ἐσύναξαν κάποιους ἀνδρας πονηροὺς χυδαίους, καὶ ἔκμαν ὄχλον, καὶ ἐσύγχυζον τὴν πόλιν· καὶ ἐπελθόντες εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ Ἰάσονος, ἐζήτουν τὸν Παῦλον καὶ ὅσοι ἦσαν ἐμοῦ, διὰ νὰ τοὺς φέρωσιν εἰς τὸν λαόν.

6 Καὶ ἐπειδὴ δὲν τοὺς ἤυραν, ἔσυρον τὸν Ἰάσονα καὶ κάποιους ἀδελ-

τοὺς πολιτάρχας, βοῶντες· Ὅτι οἱ
τὴν οἰκουμένην ἀναστατώσαντες, οὐ-
τοι καὶ ἐνθάδε πάρεσιν,

7 Οὓς ὑπόδεκται Ἰάσων· καὶ οὗ-
τοι πάντες ἀπέναντι τῶν δογμάτων
Καίσαρος πράττουσι, βυσιλέα λέγον-
τες ἕτερον εἶναι, Ἰησοῦν.

8 Ἐτάραξαν δὲ τὸν ὄχλον καὶ τοὺς
πολιτάρχας ἀκούοντας ταῦτα·

9 Καὶ λαβόντες τὸ ἱκανὸν παρὰ
τοῦ Ἰάσονος καὶ τῶν λοιπῶν, ἀπέλυ-
σαν αὐτούς.

10 Οἱ δὲ ἀδελφοὶ εὐθέως διὰ τῆς
νυκτὸς ἐξέπεμψαν τὸν τε Παῦλον
καὶ τὸν Σίλαν εἰς Βέροϊαν· οἵτινες
παραγενόμενοι, εἰς τὴν συναγωγὴν
τῶν Ἰουδαίων ἀπήσκαν.

11 Οὗτοι δὲ ἦσαν εὐγενέστεροι τῶν
ἐν Θεσσαλονικίᾳ, οἵτινες ἐδέξαντο τὸν
λόγον μετὰ πάσης προθυμίας, τὸ καθ'
ἡμέραν ἡμετέροις τὰς γραφάς, εἰ
ἔχοι ταῦτα οὗτως.

12 Πολλοὶ μὲν οὖν ἐξ αὐτῶν ἐπί-
στευσαν, καὶ τῶν Ἑλληνίδων γυναι-
κῶν τῶν εὐσημόνων καὶ ἀνδρῶν οὐκ
ὀλίγοι.

13 Ὡς δὲ ἐγνώσαν οἱ ἀπὸ τῆς Θεσ-
σαλονικίης Ἰουδαῖοι, ὅτι καὶ ἐν τῇ
Βεροίᾳ κατηγγέλῃ ὑπὸ τοῦ Παύλου
ὁ λόγος τοῦ Θεοῦ, ἤλθον κακεῖ, σα-
λεύοντες τοὺς ὄχλους.

14 Εὐθέως δὲ τότε τὸν Παῦλον
ἐξαπέστειλαν οἱ ἀδελφοὶ πορεύεσθαι
ὡς ἐπὶ τὴν θάλασσαν· ὑπόμενον δὲ
ὁ, τε Σίλας καὶ ὁ Τιμόθεος ἐκεῖ.

15 Οἱ δὲ καθιστάντες τὸν Παῦλον
ἤγαγον αὐτὸν ἕως Ἀθηνῶν· καὶ λα-
βόντες ἐντολὴν πρὸς τὸν Σίλαν καὶ
Τιμόθεον, ἵνα ὡς τάχιστα ἔλθωσι
πρὸς αὐτὸν, ἐξῆσαν.

16 Ἐν δὲ ταῖς Ἀθήναις ἐδεχομένου

φοῦς εἰς τοὺς ἄρχοντας τῆς πόλεως,
φωνάζοντες· Ὅτι ἐκεῖνοι οἱ ὅποιοι
ἔφεραν ἄνω κάτω τὴν οἰκουμένην,
οὗτοι ἦλθαν καὶ ἐδῶ,

7 Τοὺς ὁποίους ὑπέδεχθη ὁ Ἰάσων·
καὶ αὐτοὶ ὅλοι κάμνουσιν ἐναντίον
τῶν δογμάτων τοῦ Καίσαρος, λέγον-
τες, ὅτι εἶναι ἄλλος βασιλεὺς, ὁ
Ἰησοῦς.

8 Καὶ ἐσύγχυσαν τὸ πλῆθος καὶ
τοὺς ἄρχοντας τῆς πολιτείας, ὅτε
ἤκουον ταῦτα·

9 Καὶ ἀφ' οὗ εὐχαριστήθησαν ἀπὸ
τὸν Ἰάσονα καὶ ἀπὸ τοὺς λοιπούς,
τοὺς ἀπέλυσαν.

10 Καὶ οἱ ἀδελφοὶ παρευθὺς τὴν
νύκτα ἔστειλαν ἔξω τὸν Παῦλον καὶ
τὸν Σίλαν εἰς τὴν Βέροϊαν· οἱ ὅποιοι
ἀφ' οὗ ἐφθασαν, ὑπῆγαν εἰς τὴν συν-
αγωγὴν τῶν Ἰουδαίων.

11 Καὶ οὗτοι (οἱ Βεροιοῦται) ἦσαν
πλέον ευγενικώτεροι ἀπὸ τοὺς Ἰου-
δαίους τῆς Θεσσαλονικίης, καὶ ἐδέχ-
θησαν τὸν λόγον μετ' ὅλην τὴν προθυ-
μίαν, ἐξετάζοντες καθὲ ἡμέραν τὰς
γραφάς, ἂν ταῦτα εὕρισκονται οὕτω.

12 Πολλοὶ λοιπὸν ἀπ' αὐτοὺς ἐπί-
στευσαν, καὶ ἀπὸ τὰς Ἑλληνίδας
γυναικας τὰς τιμημένας, καὶ πολλοὶ
ἀπὸ τοὺς ἄνδρας.

13 Καὶ καθὼς ἔμαθιν οἱ Ἰουδαῖοι
οἱ Θεσσαλονικεῖς, ὅτι καὶ εἰς τὴν
Βέροϊαν ἐκηρυχθὲ ὁ λόγος τοῦ Θεοῦ
ἀπὸ τὸν Παῦλον, ὑπῆγαν καὶ ἐκεῖ,
κινούντες τὸ πλῆθος.

14 Καὶ παρευθὺς οἱ ἀδελφοὶ ἔστει-
λαν τὸν Παῦλον νὰ ὑπάγῃ ὡς ἂν εἰς
τὴν θάλασσαν· καὶ ἀπέμειναν ἐκεῖ ὁ
Σίλας καὶ ὁ Τιμόθεος.

15 Καὶ ἐκεῖνοι οἱ ὅποιοι ἐχρεώσθουν
νὰ φυλάξωσιν εἰς τὸν δρόμον τὸν
Παῦλον μετ' ἀσφάλειας, τὸν ἔφεραν
ἕως εἰς τὰς Ἀθήνας· καὶ ἀφ' οὗ ἐλα-
βον ἀγγελίαν ἀπ' αὐτὸν διὰ τὸν Σίλαν
καὶ διὰ τὸν Τιμόθεον, νὰ ἔλθωσι πολλὰ
ὀγλίγωρα εἰς αὐτὸν, ἀνεχώρησαν.

16 Καὶ ἐν ᾧ τοὺς ἐπρόσμενον ὁ

αὐτοὺς τοῦ Παύλου, παρωξύνετο τὸ πνεῦμα αὐτοῦ ἐν αὐτῷ, θεωροῦντι κατείδωλον οὖσαν τὴν πόλιν.

17 Διελέγετο μὲν οὖν ἐν τῇ συναγωγῇ τῆς Ἰουδαίους καὶ τοῖς σεβρομένοις, καὶ ἐν τῇ ἀγορᾷ κατὰ πᾶσαν ἡμέραν πρὸς τοὺς παρατυγχάνοντας.

18 Τινὲς δὲ τῶν Ἐπικουρείων καὶ τῶν Σταϊκῶν φιλοσόφων συνέβαλλον αὐτῷ· καὶ τινες ἔλεγον· Τί ἂν θέλοι ὁ σπερμολόγος οὗτος λέγειν; Οἱ δὲ Ξένων δαιμονίων δοκεῖ καταγγελεὺς εἶναι· ὅτι τὸν Ἰησοῦν καὶ τὴν ἀνάστασιν αὐτοῖς εὐηγγελίζετο.

19 Ἐπιλαβόμενοί τε αὐτοῦ, ἐπὶ τὸν Ἀρείον πάγον ἤγαγον, λέγοντες· Δυνάμεθα γνῶναι τίς ἡ καινὴ αὕτη ἡ ὑπὸ σοῦ λαλουμένη διδαχὴ;

20 Ξενίζοντα γάρ τινα εἰσφέρεις εἰς τὰς ἀκοὰς ἡμῶν· βουλόμεθα οὖν γνῶναι τί ἂν θέλοι ταῦτα εἶναι.

21 (Ἀθηναῖοι δὲ πάντες καὶ οἱ ἐπιδημοῦντες ξένοι, εἰς οὐδὲν ἕτερον εὐκαίρουν, ἢ λέγειν τι καὶ ἀκούειν καινότερον.)

22 Σταθεὶς δὲ ὁ Παῦλος ἐν μέσῳ τοῦ Ἀρείου πάγου, ἔφη· Ἄνδρες Ἀθηναῖοι, κατὰ πάντα ὡς δεισιδαιμονεστέρους ὑμᾶς θεωρῶ.

23 Διερχόμενος γὰρ καὶ ἀναθεωρῶν τὰ σεβάσματα ὑμῶν, εὗρον καὶ βωμὸν, ἐν ᾧ ἐπεγέγραπτο· Ἀγνώστῳ Θεῷ. Ὅν οὖν ἀγνοοῦντες εὐσεβεῖτε, τοῦτον ἐγὼ καταγγέλλω ὑμῖν.

24 Ὁ Θεὸς ὁ ποιήσας τὸν κόσμον καὶ πάντα τὰ ἐν αὐτῷ, οὗτος οὐρανοῦ καὶ γῆς Κύριος ὑπάρχων, οὐκ ἐν χειροποιήτοις ναοῖς κατοικεῖ·

Παῦλος εἰς τὰς Ἀθήνας, ἐπικραίνετο μέσα τὸ πνεῦμά του, διότι ἐβλεπε τὴν πόλιν ὅλην γεμάτην νὰ ᾔηται ἀπὸ εἰδωλα.

17 Καὶ ἐσυντύχαιεν εἰς τὴν συναγωγὴν μετὰ τοὺς Ἰουδαίους καὶ ἐκείνους οἱ ὅποιοι ἦσαν εὐσεβεῖς εἰς τὸν Θεόν, καὶ εἰς τὴν ἀγορὰν ἐδίδασκε κάθε ἡμέραν ὅσους ἤθελεν εὐρεῖ.

18 Καὶ κάποιοι ἀπὸ τοῦς Ἐπικουρείους, καὶ ἀπὸ τοῦς Σταϊκούς φιλοσόφους διελέγοντο μετ' αὐτόν· καὶ κάποιοι ἔλεγον· Τί τάχα θέλει νὰ λέγῃ οὗτος ὁ σπερμολόγος; Καὶ ἄλλοι ἔλεγον· Φαίνεται νὰ ᾔηται μνηστής ξένων θεῶν· διότι τοὺς εὐηγγέλize τὸν Ἰησοῦν καὶ τὴν ἀνάστασιν.

19 Καὶ πιάσαντές τον, τὸν ἔφεραν εἰς τὸν Ἀρείον πάγον, καὶ εἶπαν (Τάχα) ἡμποροῦμεν νὰ μάθωμεν ποία εἶναι αὕτη ἡ νέα διδαχὴ, τὴν ὁποίαν λέγεις σύ;

20 Διότι φέρεις κάποια παράξενα πράγματα εἰς τὰς ἀκοὰς μας· καὶ θέλομεν λοιπὸν νὰ μάθωμεν τί θέλει νὰ ᾔηται αὐτά.

21 (Καὶ ὅλοι οἱ Ἀθηναῖοι καὶ οἱ ξένοι οἱ ὅποιοι κατοικοῦσιν ἐκεῖ, ἄλλο τίποτε δὲν εἶχον νὰ κάμωσι, παρὰ νὰ λέγωσι καὶ νὰ ἀκούωσι κἀνὲν νεώτερον.)

22 Καὶ ὁ Παῦλος ἐστάθῃ εἰς τὴν μέσην τοῦ Ἀρείου πάγου, καὶ εἶπεν· Ὡς ἄνδρες Ἀθηναῖοι, ἐγὼ κατὰ πάντα σᾶς βλέπω ὅτι εἰσθε δεισιδαίμονες περισσότερον ἀπὸ ὅ, τι πρέπει.

23 Διότι διαβαίνων καὶ βλέπων τὰ σεβάσματα σας, εὗρηκα καὶ βωμὸν, εἰς τὸν ὅποιον ἦτον ἐπιγεγραμμένον· Ἀγνώστῳ Θεῷ. Τοῦτον τὸν Θεὸν τὸν ὅποιον σεῖς μὴ ᾔσκειντες λατρεύετε, τοῦτον ἐγὼ σᾶς καταγγέλλω.

24 Ὁ Θεὸς ὁ ὅποιος ἔκαμε τὸν κόσμον καὶ ὅλα ὅσα εἶναι εἰς αὐτόν, οὗτος ἐπεὶ εἶναι Κύριος τοῦ οὐρανοῦ καὶ τῆς γῆς, δὲν κατοικεῖ εἰς ναοὺς κτισμένους ἀπὸ χειρὸς ἀνθρώπων·

25 Οὐδὲ ὑπὸ χειρῶν ἀνθρώπων θεραπεύεται, προσδεόμενός τινας, αὐτὸς διδοὺς πᾶσι ζωὴν καὶ πνοὴν καὶ τὰ πάντα·

26 Ἐποίησέ τε ἐξ ἐνὸς αἵματος πᾶν ἔθνος ἀνθρώπων κατοικεῖν ἐπὶ πᾶν τὸ πρόσωπον τῆς γῆς, ὁρίσας προτεταγμένους καιροὺς καὶ τὰς ὁροθεσίας τῆς κατοικίας αὐτῶν·

27 Ζητεῖν τὸν Κύριον, εἰ ἄρα γε ψηλαφήσειαν αὐτὸν καὶ εὗροιν· καὶ τὸ γε οὐ μακρὰν ἀπὸ ἐνὸς ἐκάστου ἡμῶν ὑπάρχοντα.

28 Ἐν αὐτῷ γὰρ ζῶμεν, καὶ κινούμεθα, καὶ ἐσμεν· ὥς καὶ τινες τῶν καθ' ἡμᾶς ποιητῶν εἰρήκασι· Τοῦ γὰρ καὶ γένος ἐσμέν.

29 Γένος οὖν ὑπάρχοντες τοῦ Θεοῦ, οὐκ οφείλομεν νομίζειν χρυσῷ ἢ ἀργύρῳ ἢ λίθῳ, χαράγματι τέχνης καὶ ἐνθυμήσεως ἀνθρώπου τὸ θεῖον εἶναι ὁμοιον.

30 Τοὺς μὲν οὖν χρόνους τῆς ἀγνοίας ὑπερίδων ὁ Θεός, τανῦν παραγγέλλει τοῖς ἀνθρώποις πᾶσι πανταχοῦ μετανοεῖν·

31 Διότι ἐστῆσεν ἡμέραν, ἐν ἣ μελλεὶ κρίνειν τὴν οἰκουμένην ἐν δικαιοσύνῃ ἐν ἀνδρὶ ᾧ ὥρισε, πίστιν παρασχὼν πᾶσιν, ἀναστήσας αὐτὸν ἐκ νεκρῶν.

32 Ἀκούσαντες δὲ ἀνάστασιν νεκρῶν, οἱ μὲν ἔχλευαζον· οἱ δὲ εἶπον· Ἀκουσόμεθά σου πάλιν περὶ τούτου.

33 Καὶ οὕτως ὁ Παῦλος ἐξῆλθεν ἐκ μέσου αὐτῶν.

34 Τινὲς δὲ ἄνδρες κολληθέντες αὐτῷ, ἐπίστευσαν· ἐν οἷς καὶ Διονύσιος ὁ Ἀρεοπαγίτης, καὶ γυνὴ ὀνόματι Δάμαρις, καὶ ἕτεροι σὺν αὐτοῖς.

25 Οὐδὲ λατρεύεται ἀπὸ χειρὸς ἀνθρώπων, ὥς ἂν ἐχρειάζετο τίποτε, δίδων αὐτοὺς εἰς ὅλους τὴν ζωὴν καὶ τὴν πνοὴν καὶ ὅλα·

26 Καὶ ἀπὸ ἐν αἵμα ἔκαμεν ὅλα τὰ ἔθνη τῶν ἀνθρώπων νὰ κατοικῶσιν ἐπάνω εἰς τὸ πρόσωπον τῆς γῆς, καὶ διώρισε καιροὺς προτεταγμένους καὶ τὰ ὁροθεσία τῆς κατοικίας των·

27 Διὰ νὰ ζητῶσι τὸν Κύριον, ἐὰν τάχα ψηλαφῶντες θέλωσι τὸν εὗρεῖ· ἂν καὶ δὲν ἦναι μακρὰν ἀπὸ καθενὰ ἀπὸ ἡμᾶς.

28 Διότι εἰς αὐτὸν ζῶμεν, καὶ κινούμεθα, καὶ εἰμεθα· καθὼς καὶ μερικοὶ ἀπὸ τούς ἰδικούς σας τοὺς ποιητὰς εἶπαν· Ὅτι τοῦ Θεοῦ γένος εἰμεθα.

29 Ἐπειδὴ λοιπὸν εἰμεθα γένος τοῦ Θεοῦ, δὲν χρεωστούμεν νὰ νομίζωμεν ὅτι ὁ Θεὸς εἶναι ὁμοίος μὲ χρυσίον ἢ ἀργυρον ἢ πέτραν, καὶ χαράγματα τὰ ὅποια εἶναι ἔργα τῆς τέχνης καὶ τῆς ἐπινοίας τοῦ ἀνθρώπου.

30 Καὶ ἂν τοὺς χρόνους τῆς ἀγνοίας ὁ Θεὸς παρέβλεψε, τῶρα παραγγέλλει εἰς ὅλους τοὺς ἀνθρώπους καὶ πανταχοῦ νὰ μετανοήσωσι·

31 Διότι διώρισε μίαν ἡμέραν, εἰς τὴν ὅποιαν μελλεὶ νὰ κρίνῃ τὴν οἰκουμένην ἐν δικαιοσύνῃ διὰ μέσου ἀνδρὸς τὸν ὅποιον ὥρισε, καὶ τοῦτο ἐπίστωσε φανερά εἰς ὅλους, ἀναστήσας αὐτὸν ἐκ νεκρῶν.

32 Καὶ καθὼς ἤκουσαν ἀνάστασιν νεκρῶν, ἄλλοι τὸν περιεγέλαν· ἄλλοι εἶπαν· Θέλομεν σοῦ ἀκούσει πάλιν διὰ τοῦτο τὸ πρᾶγμα.

33 Καὶ οὕτως ὁ Παῦλος ἐβγῆκεν ἀπὸ τὸ μέσον των.

34 Καὶ κάποιοι ἄνδρες ἐκολληθῆσαν εἰς αὐτὸν καὶ ἐπίστευσαν· ἀνάμεσον εἰς τοὺς ὁποίους ἦτον καὶ ὁ Διονύσιος ὁ Ἀρεοπαγίτης, καὶ μία γυνὴ τὸ ὄνομα τῆς Δάμαρις, καὶ ἄλλοι ὅμοι μὲ αὐτούς.

Κεφ. ιη΄. XVIII.

ΜΕΤΑ δὲ ταῦτα χωρισθεῖς ὁ Παῦλος
ἐκ τῶν Ἀθηναίων, ἦλθεν εἰς Κόρινθον.

2 Καὶ εὗρών τινα Ἰουδαῖον ὀνόματι
Ἀκύλαν, Ποντικὸν τῷ γένει, προσ-
φάτως ἐλληνοβότα ἀπὸ τῆς Ἰταλίας,
καὶ Πρίσκιλλαν γυναῖκα αὐτοῦ, (διὰ
τὸ διατεταχέναι Κλαύδιον χωρίζεσ-
θαι πάντας τοὺς Ἰουδαίους ἐκ τῆς
Ῥώμης,) προσῆλθεν αὐτοῖς·

3 Καὶ διὰ τὸ ὁμότεχον εἶναι, ἔμενε
παρ' αὐτοῖς, καὶ εἰργάζετο· ἦσαν γὰρ
ακηνοποιοὶ τὴν τέχνην.

4 Διελέγετο δὲ ἐν τῇ συναγωγῇ
κατὰ πᾶν σάββατον, ἐπειδὴ τε Ἰου-
δαίους καὶ Ἕλληνας.

5 Ὡς δὲ κατήλθον ἀπὸ τῆς Μακε-
δονίας ὁ, τε Σίλας καὶ ὁ Τιμόθεος,
συνείχετο τῷ πνεύματι ὁ Παῦλος,
διαμαρτυρούμενος τοῖς Ἰουδαίοις τὸν
Χριστὸν Ἰησοῦν.

6 Ἀντιτασσομένων δὲ αὐτῶν καὶ
βλασφημούντων, ἐκτιναζάμενος τὰ
ἱμάτια, εἶπε πρὸς αὐτοὺς· Τὸ αἷμα
ὑμῶν ἐπὶ τὴν κεφαλὴν ὑμῶν· καθαρὸς
ἐγώ· ἀπὸ τοῦ νῦν εἰς τὰ ἔθνη
πορεύσομαι.

7 Καὶ μεταβίβς ἐκεῖθεν, ἦλθεν εἰς
οἰκίαν τινὸς ὀνόματι Ἰούστου, σεβο-
μένου τὸν Θεόν, οὗ ἡ οἰκία ἦν συν-
ομορῶσα τῇ συναγωγῇ.

8 Κρίσπος δὲ ὁ ἀρχισυνάγωγος
ἐπίστευσεν τῷ Κυρίῳ σὺν ὅλῳ τῷ οἴκῳ
αὐτοῦ· καὶ πολλοὶ τῶν Κορινθίων
ἀκούοντες ἐπίστευον, καὶ ἐβαπτίζοντο.

9 Εἶπε δὲ ὁ Κύριος δι' ὁράματος ἐν
νυκτὶ τῷ Παύλῳ· Μὴ φοβοῦ, ἀλλὰ
λάλει, καὶ μὴ σιωπήσῃς·

10 Διότι ἐγώ εἰμι μετὰ σοῦ, καὶ
οὐδεὶς ἐπιθήσεται σοὶ τοῦ κακῶσαι
σε· διότι λόγος ἐστί μοι πολλὸς ἐν τῇ

Κεφ. ιη΄. XVIII.

ΚΑΙ ὕστερον ἐχωρίσθη ὁ Παῦλος
ἀπὸ τὰς Ἀθήνας, καὶ ἦλθεν εἰς τὴν
Κόρινθον.

2 Καὶ εὗρών κάποιον Ἰουδαῖον τὸ
ὄνομα του Ἀκύλαν, Μαυροθαλασσί-
την τὸ γένος, ὁ ὁποῖος ἦλθε πρὸ ὀλίγου
ἀπὸ τῆς Ἰταλίας μετὰ τὴν Πρίσκιλλαν
τὴν γυναῖκα του, (διότι προσέταξεν
ὁ Κλαύδιος νὰ ἀναχωρήσωσιν οἱ Ἰου-
δαῖοι ὅλοι ἀπὸ τῆς Ῥώμης,) ὑπήγεν
εἰς αὐτούς·

3 Καὶ ἐπειδὴ ἦτον συντεχνίτης, εὐ-
ρίσκετο ὁμοῦ με αὐτοὺς, καὶ ἐδούλευε·
διότι ἡ τέχνη των ἦτον νὰ κάμνωσι
σκηνάς.

4 Καὶ κάθε σάββατον ὁμίλει εἰς
τὴν συναγωγὴν, καὶ κατέπειθε τοὺς
Ἰουδαίους καὶ τοὺς Ἕλληνας.

5 Καὶ ὅτε κατέβησαν ἀπὸ τὴν
Μακεδονίαν ὁ Σίλας καὶ ὁ Τιμόθεος,
ἐστενοχωρεῖτο ὁ Παῦλος εἰς τὸ πνεύ-
μα, καὶ ἐμαρτύρει εἰς τοὺς Ἰουδαίους
ὅτι ὁ Ἰησοῦς ἦτον ὁ Χριστός.

6 Καὶ αὐτοὶ ἐστέκοντο ἐναντίον καὶ
ἐβλασφύμουν, καὶ ὁ Παῦλος τινάζας
τὰ φορέματά του, τοὺς εἶπε· Τὸ αἷμά
σας ἄς ἦναι εἰς τὴν κεφαλὴν σας·
ἐγὼ καθαρὸς εἶμαι· εἰς τὸ ἐξῆς θέλω
ὑπάγει εἰς τὰ ἔθνη.

7 Καὶ μεταποτίσας ἀπ' ἐκεῖ, ὑπήγεν
εἰς τὴν οἰκίαν κάποιου τοῦ ὀνόματι του
Ἰούστου, ὅστις ἐφοβεῖτο τὸν Θεόν,
τοῦ ὁποίου ἡ οἰκία ἦτον πλησίον εἰς
τὴν συναγωγὴν.

8 Καὶ ὁ Κρίσπος ὁ ἀρχισυνάγωγος
ἐπίστευσεν εἰς τὸν Κύριον μετὰ ὅλον
του τὸν οἶκον· καὶ πολλοὶ ἀπὸ τοὺς
Κορινθίους ἀκούοντες ἐπίστευον, καὶ
ἐβαπτίζοντο.

9 Καὶ ὁ Κύριος εἶπεν εἰς τὸν Παῦ-
λον τὴν νύκτα εἰς τὸ ὄραμα του·
Μὴ φοβεῖσαι, ἀλλὰ λάλει, καὶ μὴ
σιωπήσῃς·

10 Διότι ἐγώ εἶμαι μετὰ σε, καὶ
κάνεις δὲν θέλει βάλει χεῖρα ἐπάνω
σου, νὰ σε κηκοποιήσῃ· διότι πολλὸς

πόλει ταύτη.

11 Ἐκάθισέ τε ἐνιαυτὸν καὶ μῆνας ἕξ, διδάσκων ἐν αὐτοῖς τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ.

12 Γαλλίωνος δὲ ἀνθυπατεύοντος τῆς Ἀχαΐας, κατεπέστησαν ὁμοθυμαδὸν οἱ Ἰουδαῖοι τῷ Παύλῳ, καὶ ἤγαγον αὐτὸν ἐπὶ τὸ βῆμα,

13 Λέγοντες· Ὅτι παρὰ τὸν νόμον οὗτος ἀνυπαίθει τοὺς ἀνθρώπους σέβασθαι τὸν Θεόν.

14 Μέλλοντος δὲ τοῦ Παύλου ἀνοίγειν τὸ στόμα, εἶπεν ὁ Γαλλίων πρὸς τοὺς Ἰουδαίους· Εἰ μὲν οὖν ἦν ἀδίκημά τι, ἢ βλαδιουργημα πονηρὸν, ὥς Ἰουδαῖοι, κατὰ λόγον ἂν ἡνεσχύμην ὑμῶν·

15 Εἰ δὲ ζήτημά ἐστι περὶ λόγου καὶ ὀνομάτων καὶ νόμου τοῦ καθ' ὑμᾶς, ὄψεσθε αὐτοί· κριτὴς γὰρ ἐγὼ τούτων οὐ βούλομαι εἶναι.

16 Καὶ ἀπήλασεν αὐτοὺς ἀπὸ τοῦ βήματος.

17 Ἐπιλαβόμενοι δὲ πάντες οἱ Ἕλληνες Σωσθένην τὸν ἀρχισυνάγωγον, ἔτυπον ἔμπροσθεν τοῦ βήματος· καὶ οὐδὲν τούτων τῷ Γαλλίῳ ἐμελεν.

18 Ὁ δὲ Παῦλος ἔτι προσμείνας ἡμέρας ἱκανάς, τοῖς ἀδελφοῖς ἀποταξάμενος, ἐξέπλει εἰς τὴν Συρίαν· καὶ σὺν αὐτῷ Πρίσκιλλα καὶ Ἀκύλας, κειράμενος τὴν κεφαλὴν ἐν Κεγχρεαῖς· εἶχε γὰρ εὐχὴν.

19 Κατήντησε δὲ εἰς Ἐφεσον, καὶ κείνους κατέλιπεν αὐτοῦ· αὐτὸς δὲ εἰσελθὼν εἰς τὴν συναγωγὴν, διελέχθη τοῖς Ἰουδαίοις.

20 Ἐρωτῶντων δὲ αὐτῶν ἐπὶ πλείονα χρόνον μέναι παρ' αὐτοῖς, οὐκ ἐπένευσεν·

21 Ἀλλ' ἀπετάξατο αὐτοῖς, εἰπών· Δεῖ μὲ παύτως τὴν ἑορτὴν τὴν ἐρ-

λαός μου εἶναι εἰς ταύτην τὴν πόλιν.

11 Καὶ ἐκάθισεν εἰς τὴν Κόρινθον ἓνα χρόνον καὶ ἕξ μῆνας, διδάσκων εἰς αὐτοὺς τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ.

12 Ὅτε δὲ ὁ Γαλλίων ἔγινεν ἀνθυπατος τῆς Ἀχαΐας, ἐσηκώθησαν ὅλοι οἱ Ἰουδαῖοι μὲ μίαν γνώμην ἐναντίον τοῦ Παύλου, καὶ τὸν ἐφεραν εἰς τὸ κριτήριον,

13 Κι εἶλεγον· Οὗτος καταπαθεῖ τοὺς ἀνθρώπους νὰ σέβωνται τὸν Θεὸν ἕξ ἀπὸ τὸν νόμον.

14 Καὶ ἐν ᾧ ἐμελλεν ὁ Παῦλος νὰ ἀνοίξῃ τὸ στόμα του, εἶπεν ὁ Γαλλίων εἰς τοὺς Ἰουδαίους· Ἄν ἴσως καὶ ἦτον, ὥς Ἰουδαῖοι, τίποτε ἀδίκημα, ἢ ἔργον κακὸν, ἥδελι αὖς ὑπομείνει κατὰ τὸ δίκαιον·

15 Ἐπειδὴ ὅμως καὶ εἶναι ζήτημα διὰ λόγους καὶ ὀνόματα, καὶ νόμον τὸν ἰδικόν σας, σεῖς θέλετε ἰδεῖ· ἐγὼ δὲν θέλω νὰ γίνω κριτὴς τούτων τῶν πραγμάτων.

16 Καὶ τοὺς ἐδίωξεν ἀπὸ τοῦ κριτηρίου.

17 Καὶ ὅλοι οἱ Ἕλληνες πιάσαντες τὸν Σωσθένην τὸν ἀρχισυνάγωγον, τὸν ἔδερον ἔμπρὸς εἰς τὸ κριτήριον· καὶ διὰ τοῦτο τὸ πρᾶγμα εἰς τὸν Γαλλίωνα δὲν ἐμελε τίποτε.

18 Καὶ ὁ Παῦλος ἀπέμεινεν ἐκεῖ ἀκόμῃ ἀρκετὰς ἡμέρας, ἔπειτα ἔχαιρέτησε τοὺς ἀδελφούς, καὶ ἔπλευσεν εἰς τὴν Συρίαν· καὶ ὁμοῦ μὲ αὐτὸν ἡ Πρίσκιλλα καὶ ὁ Ἀκύλας, ὁ ὁποῖος ἔκοψε τὰ μαλλία του εἰς τὰς Κεγχρεαῖς· διότι εἶχεν ἐπάνω του τάξιμον.

19 Καὶ ὁ Παῦλος κατήντησεν εἰς τὴν Ἐφεσον, καὶ ἐκεῖνους ἀφῆκεν ἐκεῖ· καὶ αὐτὸς ἐμβὰς εἰς τὴν συναγωγὴν, διελέχθη μὲ τοὺς Ἰουδαίους.

20 Καὶ ἐκεῖνοι τὸν παρεκάλουν νὰ σταθῇ μὲ αὐτοὺς περισσότερον καιρὸν, ἀλλὰ δὲν ἐκλινεν·

21 Ἀλλὰ τοὺς ἀπεχαιρέτησε, καὶ εἶπε· Χρεῖα εἶναι βέβαια, τὴν ἐρ-

χομένην ποιῆσαι εἰς Ἱεροσόλυμα· πάλιν δὲ ἀνακάμψω πρὸς ὑμᾶς, τοῦ Θεοῦ θέλοντος. Καὶ ἀνήχθη ἀπὸ τῆς Ἐφέσου.

22 Καὶ κατελθὼν εἰς Καισάρειαν, ἀναβάς, καὶ ἀσπασάμενος τὴν ἐκκλησίαν, κατέβη εἰς Ἀντιόχειαν.

23 Καὶ ποιήσας χρόνον τινα, ἐξῆλθε, διερχόμενος καθεξῆς τὴν Γαλατικὴν χώραν καὶ Φρυγίαν, ἐπιστηρίζων πάντας τοὺς μαθητάς.

24 Ἰουδαῖος δὲ τις Ἀπολλῶς ὀνόματι, Ἀλεξανδρεὺς τῷ γένει, ἀνηρ λόγιος, κατήντησεν εἰς Ἐφeson, δυνατός ὢν ἐν ταῖς γραφαῖς.

25 Οὗτος ἦν κατηχημένος τὴν ὁδὸν τοῦ Κυρίου· καὶ ζῶν τῷ πνεύματι ἐλάλει καὶ ἐδίδασκεν ἀκριβῶς τὰ περὶ τοῦ Κυρίου, ἐπιστάμενος μόνον τὸ βάπτισμα Ἰωάννου.

26 Οὗτός τε ἤρξατο παρρησιάζεσθαι ἐν τῇ συναγωγῇ. Ἀκούσαντες δὲ αὐτοῦ Ἀκύλας καὶ Πρίσκιλλα, προσέλαβοντο αὐτόν, καὶ ἀκριβέστερον αὐτῷ ἐξέθεντο τὴν τοῦ Θεοῦ ὁδόν.

27 Βουλομένου δὲ αὐτοῦ διελθεῖν εἰς τὴν Ἀχαΐαν, προτρεψάμενοι οἱ ἀδελφοὶ ἐγράψαν τοῖς μαθηταῖς ἀποδεχασθαι αὐτόν· ὃς παραγενόμενος, συνεβάλετο πολὺ τοῖς πεπιστευκόσι διὰ τῆς χάριτος.

28 Εὐτόνως γὰρ τοῖς Ἰουδαίοις διακατηλέγχετο δημοσίᾳ, ἐπιδεικνὺς διὰ τῶν γραφῶν, εἶναι τὸν Χριστὸν Ἰησοῦν.

Κεφ. ιθ'. XIX.

ἜΓΕΝΕΤΟ δὲ ἐν τῷ τὸν Ἀπολλῶ εἶναι ἐν Κορίνθῳ, Παῦλον διελθόντα τὰ ἀνωτερικὰ μέρη, ἔλθειν εἰς Ἐφeson· καὶ εὗρον τινες μαθητάς,

2 Εἶπε πρὸς αὐτούς· Εἰ Πνεῦμα ἅγιον ἐλάβετε πιστεύσαντες· Οἱ δὲ

χομένην ἑορτὴν νὰ κάμω εἰς τὰ Ἱεροσόλυμα· καὶ πάλιν ἂν θέλῃ ὁ Θεός, θέλω ἐπιστρέφειν εἰς σᾶς. Καὶ ἐβγήκε μετὰ τὸ πλοῖον ἀπὸ τῆς Ἐφeson.

22 Καὶ κατέβη εἰς τὴν Καισάρειαν, ἔπειτα ἀνέβη εἰς τὴν Ἱερουσαλὴμ καὶ ἔχαιρέτησε τὴν ἐκκλησίαν, ἔπειτα κατέβη εἰς τὴν Ἀντιόχειαν.

23 Καὶ ἀφ' οὗ ἔκαμεν ἐκεῖ κάμπосον καιρὸν, ἐβγήκε, καὶ διήρχετο καθεξῆς τὸν τόπον τῆς Γαλατίας καὶ τὴν Φρυγίαν, ἐπιστηρίζων ὅλους τοὺς μαθητάς.

24 Καὶ κάποιος Ἰουδαῖος τὸ ὄνομά του Ἀπολλῶς, Ἀλεξανδρεὺς τὸ γένος, ἄνθρωπος λόγιος, κατήντησεν εἰς τὴν Ἐφeson, καὶ ἦτον δυνατός εἰς τὰς γραφάς.

25 Οὗτος ἦτον διδασκόμενος τὴν ὁδὸν τοῦ Κυρίου· καὶ θερμότατος κατὰ τὸ πνεῦμα ἐλάλει καὶ ἐδίδασκε κατὰ τὴν ὁδὸν τοῦ Κυρίου, ἡξέωρον μόνον τὸ βάπτισμα τοῦ Ἰωάννου.

26 Οὗτος ἤρχισε νὰ παρρησιάζηται εἰς τὴν συναγωγὴν. Καὶ ἀκούοντες αὐτόν οἱ Ἀκύλας καὶ ἡ Πρίσκιλλα, τὸν ἐπῆραν εἰς τὰ ἴδια, καὶ τὸν ἐδίδαξαν ἀκριβέστερον τὴν ὁδὸν τοῦ Θεοῦ.

27 Καὶ ὅτε ἤθελεν αὐτὸς νὰ ὑπάγῃ εἰς τὴν Ἀχαΐαν, τὸν παρεκίνησαν καὶ οἱ ἀδελφοί, γράψαντες εἰς τοὺς μαθητάς νὰ τὸν δεχθῶσιν· ὁ ὁποῖος ὅτε ἔφθασεν, ἐβοήθησε πολλὰ ἐκείνους οἱ ὁποῖοι ἐπίστευσαν διὰ μέσου τῆς χάριτος.

28 Διότι ἤλεγχε δυνατὰ τοὺς Ἰουδαίους παρρησίᾳ, δεκνύων ἀπὸ τὰς γραφᾶς, ὅτι ὁ Ἰησοῦς εἶναι ὁ Χριστός.

Κεφ. ιθ'. XIX.

ΚΑΙ ἐν τῷ ἦτον ὁ Ἀπολλῶς εἰς τὴν Κορίνθον, ὁ Παῦλος διεπέρασε τὰ ἐπάνω μέρη, καὶ ἦλθεν εἰς τὴν Ἐφeson· καὶ εὗρε κάποιους μαθητάς,

2 Καὶ εἶπεν εἰς αὐτούς· Ἐλάβετε Πνεῦμα ἅγιον, ὅταν ἐπιστεύσατε·

εἶπον πρὸς αὐτόν· Ἄλλ' οὐδὲ εἰ Πνεῦμα ἅγιον ἐστίν, ἤκουσαμεν.

3 Εἰπέ τε πρὸς αὐτούς· Εἰς τί οὖν ἐβαπτίσθητε; Οἱ δὲ εἶπον· Εἰς τὸ Ἰωάννου βαπτισμῶν.

4 Εἶπε δὲ Παῦλος· Ἰωάννης μὲν ἐβάπτισε βάπτισμα μετανοίας, τῷ λαῷ λέγων, εἰς τὸν ἐρχόμενον μετ' αὐτὸν ἵνα πιστεύωσι, τουτέστιν, εἰς τὸν Χριστὸν Ἰησοῦν.

5 Ἀκούσαντες δὲ ἐβαπτίσθησαν εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ.

6 Καὶ ἐπιθέντος αὐτοῖς τοῦ Παύλου τὰς χεῖρας, ἦλθε τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον ἐπ' αὐτούς, ἐλάλου τε γλώσσαις καὶ προσφύτευον.

7 Ἦσαν δὲ οἱ πάντες ἄνδρες ὥσπερ δεκάδω.

8 Εἰσελθὼν δὲ εἰς τὴν συναγωγὴν, ἐπαρρησιάζετο, ἐπὶ μῆνας τρεῖς διαλεγόμενος καὶ πεῖθων τὰ περὶ τῆς βασιλείας τοῦ Θεοῦ.

9 Ὡς δὲ τινες ἐσκληρύνοντο καὶ ἠπειθουν, κακολογοῦντες τὴν ὁδὸν ἐνώπιον τοῦ πλήθους, ἀποστάς ἀπ' αὐτῶν, ἀφώρισε τοὺς μαθητάς, καθ' ἡμέραν διαλεγόμενος ἐν τῇ σχολῇ Τυράννου τινός.

10 Τοῦτο δὲ ἐγένετο ἐπὶ ἔτη δύο· ὥστε πάντας τοὺς κατοικοῦντας τὴν Ἀσίαν ἀκούσαι τὸν λόγον τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ, Ἰουδαίους τε καὶ Ἑλλήνας.

11 Δυνάμεις τε οὐ τὰς τυχούσας ἐποίει ὁ Θεὸς διὰ τῶν χειρῶν Παύλου·

12 Ὡστε καὶ ἐπὶ τοὺς ἀσθενοῦντας ἐπιφέρεσθαι ἀπὸ τοῦ χρωτὸς αὐτοῦ σουδάρια ἢ σμικίνθια, καὶ ἀπαλλάσσεσθαι ἀπ' αὐτῶν τὰς νόσους, τὰ τε πνευματικὰ τὰ πονηρὰ ἐξέρχεσθαι ἀπ' αὐτῶν.

13 Ἐπεχείρησαν δὲ τινες ἀπὸ τῶν

Καὶ ἐκεῖνοι τὸν εἶπαν· Ἀλλὰ οὐδὲ ἂν ἦναι Πνεῦμα ἅγιον, ἤκουσαμεν.

3 Καὶ ἐκεῖνος τοὺς εἶπεν· Καὶ ἐκεῖνοι εἶπαν· Εἰς τὸ βάπτισμα τοῦ Ἰωάννου.

4 Καὶ ὁ Παῦλος εἶπεν· Ὁ Ἰωάννης ἐβάπτισε βάπτισμα μετανοίας, λέγων εἰς τὸν λαόν, διὰ να πιστεύωσιν εἰς ἐκείνον ὁ ὁποῖος ἐρχεται κατόπιν αὐτὸν, τουτέστιν, εἰς τὸν Χριστὸν Ἰησοῦν.

5 Καὶ ἐκεῖνοι ἀφ' οὗ τὸ ἤκουσαν, ἐβαπτίσθησαν εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ.

6 Καὶ ἀφ' οὗ ἔβαλεν ὁ Παῦλος τὰς χεῖράς του ἐπάνω των, ἦλθε τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον εἰς αὐτοὺς καὶ ἐσυντύχαινον γλώσσας καὶ προσφύτευον.

7 Καὶ ὅλοι ἦσαν ὡς ὡδεκα ἄνδρες.

8 Καὶ ὁ Παῦλος ὑπῆγεν εἰς τὴν συναγωγὴν, καὶ ἐπαρρησιάζετο, διὰ τρεῖς μῆνας διαλεγόμενος καὶ πείθων εἰς τὰ πράγματα τῆς βασιλείας τοῦ Θεοῦ.

9 Καὶ ἐπειδὴ κάποιοι ἐσκληρύνοντο καὶ δὲν ἐπείθοντο, καὶ ἐκακολόγουν τὴν πίστιν τοῦ Χριστοῦ ἐμπροσθεν εἰς τὸ πλῆθος, ἐμακρύνθη ἀπ' αὐτούς, καὶ ἐχώρισε τοὺς μαθητάς, καὶ διελέγετο καθ' ἡμέραν εἰς τὸ σχολεῖον κάποιοι ὁ ὁποῖος ἐλέγετο Τύραννος.

10 Καὶ τοῦτο ἐγένετο δύο χρόνους· ὥστε ὅλοι ὅσοι κατοικοῦν τὴν Ἀσίαν, καὶ οἱ Ἰουδαῖοι καὶ οἱ Ἕλληνες, ἤκουσαν τὸν λόγον τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ.

11 Καὶ διὰ μέσου τῶν χειρῶν τοῦ Παύλου ὁ Θεὸς ἔκαμνε δυνάμεις πολλὰ μεγάλας.

12 Ὡστε ἔφερον εἰς τοὺς ἡσθενημένους ἀπὸ τοῦ σώματος του χειρομακτρα ἢ ποδιάς, καὶ ἡλευθεροῖοντο αὐτοὶ ἀπὸ τὰς ἀσθενείας, καὶ τὰ πονηρὰ πνεύματα ἐβγαίνον ἀπ' αὐτούς.

13 Καὶ κάποιοι ἀπὸ τούτους περιερ-

περιερχομένων Ἰουδαίων ἐξορκιστῶν ὀνομάζειν ἐπὶ τοὺς ἔχοντας τὰ πνεύματα τὰ πονηρὰ τὸ ὄνομα τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ, λέγοντες· Ὁρκίζομεν ὑμᾶς τὸν Ἰησοῦν, ὃν ὁ Παῦλος κηρύσσει.

14 Ἦσαν δὲ τινες υἱοὶ Σκευᾶ Ἰουδαίου Ἀρχιερέως ἑπτά, οἱ τοῦτο ποιοῦντες.

15 Ἀποκριθὲν δὲ τὸ πνεῦμα τὸ πονηρὸν, εἶπε· Τὸν Ἰησοῦν γινώσκω, καὶ τὸν Παῦλον ἐπίσταμαι· ὑμεῖς δὲ τίνας ἐστέ·

16 Καὶ ἐφαλλόμενος ἐπ' αὐτοὺς ὁ ἄνθρωπος, ἐν ᾧ ἦν τὸ πνεῦμα τὸ πονηρὸν, καὶ κατακυριεύσας αὐτῶν, ἵσχυσε κατ' αὐτῶν, ὥστε γυμνοὺς καὶ τετρακυματισμένους ἐκφυγεῖν ἐκ τοῦ οἴκου ἐκείνου.

17 Τοῦτο δὲ ἐγένετο γνωστὸν πᾶσιν Ἰουδαίοις τε καὶ Ἕλλησι τοῖς κατοικοῦσι τὴν Ἐφεσον· καὶ ἐπέπεσε φόβος ἐπὶ πάντας αὐτοὺς, καὶ ἐμεγαλύνετο τὸ ὄνομα τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ.

18 Πολλοὶ τε τῶν πεπιστευκότων ἤρχοντο, ἐξομολογούμενοι καὶ ἀναγγέλλοντες τὰς πράξεις αὐτῶν.

19 Ἰκανοὶ δὲ τῶν τὰ περίεργα πράξαντων, συνενέγκαντες τὰς βίβλους, κατέκαιον ἐνώπιον πάντων· καὶ συνεψήφισαν τὰς τιμὰς αὐτῶν, καὶ εὗρον ἀργυρίου μυριάδας πέντε.

20 Οὕτω κατὰ κράτος ὁ λόγος τοῦ Κυρίου ἡῤῥανε καὶ ἰσχυεν.

21 Ὡς δὲ ἐπληρώθη ταῦτα, ἔθετο ὁ Παῦλος ἐν τῷ πνεύματι, διελθὼν τὴν Μακεδονίαν καὶ Ἀχαΐαν, πορευεσθαι εἰς Ἱερουσαλὴμ, εἰπὼν· Ὅτι μετὰ τὸ γενέσθαι με ἐκεῖ, δεῖ με καὶ Ῥώμην ἰδεῖν.

22 Ἀποστείλας δὲ εἰς τὴν Μακεδονίαν δύο τῶν διακονούντων αὐτῷ, Τιμόθεον καὶ Ἐραστον, αὐτὸς ἐπέσχε χρόνον εἰς τὴν Ἀσίαν.

χομένους Ἰουδαίους ἐξορκιστὰς ἤρχισαν νὰ ὀνομάζωσι τὸ ὄνομα τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ εἰς ἐκείνους οἱ ὅποιοι εἶχον τὰ πονηρὰ πνεύματα, λέγοντες· Σᾶς ὀρκίζομεν εἰς τὸν Ἰησοῦν, τὸν ὅποιον ὁ Παῦλος κηρύττει.

14 Καὶ ἐκεῖνοι οἱ ὅποιοι ἔκαμνον τοῦτο, ἦσαν οἱ ἑπτὰ υἱοὶ ἐνὸς Ἰουδαίου Ἀρχιερέως τὸ ὄνομα του Σκευᾶ.

15 Καὶ τοὺς ἀπεκρίθη τὸ πνεῦμα τὸ πονηρὸν, καὶ εἶπεν· Ἐγὼ τὸν Ἰησοῦν γνωρίζω, καὶ τὸν Παῦλον ἤξευρα· ἀλλὰ σεῖς ποιοὶ εἰσθε·

16 Καὶ ἐπήδησεν ἐπάνω των ὁ ἄνθρωπος, εἰς τὸν ὅποιον ἦτον κατοικημένος τὸ πνεῦμα τὸ πονηρὸν, καὶ ἐδυναμάθη ἐναντίον των, τὸσον ὥστε ἔφυγαν γυμνοὶ καὶ πληγωμένοι ἀπὸ τὸν οἶκον ἐκείνου.

17 Καὶ τοῦτο ἔμαθαν ὅλοι οἱ Ἰουδαῖοι καὶ οἱ Ἕλληνες οἱ ὅποιοι κατοικοῦν τὴν Ἐφεσον· καὶ μεγάλους φόβος ἔπεσεν εἰς αὐτοὺς ὅλους, καὶ τὸ ὄνομα τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ ἐμεγαλύνετο.

18 Καὶ πολλοὶ ἀπ' ἐκείνους οἱ ὅποιοι ἐπίστευσαν ἤρχοντο, καὶ ἐξομολογοῦντο, καὶ ἔλεγον τὰς πράξεις των.

19 Καὶ πολλοὶ ἀπὸ ἐκείνους οἱ ὅποιοι ἔκαμαν τὰ μαγικὰ πράγματα, ἔφεραν τὰ βιβλία των, καὶ τὰ ἔκαιον ἐμπροσθεν εἰς ὅλους· καὶ ἐλογαρίασαν τὴν τιμὴν των, καὶ εὗρηκαν νὰ ἀξίζωσι πενήντα χιλιάδας ἀργύρια.

20 Οὕτως ὁ λόγος τοῦ Κυρίου ἡῤῥανε δυνατὰ καὶ ἐδυναμόνετο.

21 Καὶ ἀφ' οὗ ἐτελειώθησαν αὐτὰ, ὁ Παῦλος ἔβαλεν εἰς τὸν νοῦν του, ἀφ' οὗ διαπεράσῃ τὴν Μακεδονίαν καὶ τὴν Ἀχαΐαν, νὰ ὑπάγῃ εἰς τὴν Ἱερουσαλὴμ, λέγων· Ὅτι ἀφ' οὗ ὑπάγω ἐκεῖ, εἶναι χρεῖα νὰ ἰδῶ καὶ τὴν Ῥώμην.

22 Καὶ ἔστειλε δύο ἀπ' ἐκείνους οἱ ὅποιοι τὸν ὑπηρετοῦν, τὸν Τιμόθεον καὶ τὸν Ἐραστον, εἰς τὴν Μακεδονίαν, καὶ αὐτὸς ἐστάθη καμπόσον καιρὸν εἰς τὴν Ἀσίαν.

23 Ἐγένετα δὲ κατὰ τὸν καιρὸν ἐκείνον τάραχος οὐκ ὀλίγος περὶ τῆς ὁδοῦ.

24 Δημήτριος γάρ τις ὀνόματι, ἀργυροκόπος, ποίων ναυὸς ἀργυροῦς Ἀρτέμιδος, παρείχετο τοῖς τεχνίταις ἐργασίαν οὐκ ὀλίγην.

25 Οὓς συναθροίσας, καὶ τοὺς περὶ τὰ τοιαῦτα ἐργάτας, εἶπεν· Ἄνδρες, ἐπίστασθε ὅτι ἐκ ταύτης τῆς ἐργασίας ἡ εὐπορία ἡμῶν ἐστί.

26 Καὶ θεωρεῖτε καὶ ἀκούετε, ὅτι οὐ μόνον Ἐφέσου, ἀλλὰ σχεδὸν πάσης τῆς Ἀσίας ὁ Παῦλος οὗτος πείσας μετέστησεν ἱκανὸν ὄχλον, λέγων ὅτι οὐκ εἰσὶ θεοὶ οἱ διὰ χειρῶν γινόμενοι.

27 Οὐ μόνον δὲ τοῦτο κινδυνεύει ἡμῖν τὸ μέρος εἰς ἀπελεγμὸν ἔλθειν, ἀλλὰ καὶ τὸ τῆς μεγάλης θεᾶς Ἀρτέμιδος ἱερὸν εἰς οὐδὲν λογισθῆναι, μέλλειν τε καὶ καθαιρεῖσθαι τὴν μεγαλειότητα αὐτῆς, ἣν ὅλη ἡ Ἀσία καὶ ἡ οἰκουμένη σέβεται.

28 Ἀκούσαντες δὲ, καὶ γειόμενοι πλήρεις θυμοῦ, ἐκραζόν, λέγοντες· Μεγάλη ἡ Ἀρτεμὶς Ἐφεσίων.

29 Καὶ ἐπλήσθη ἡ πόλις ὅλη συγχύσεως· ὥρμησαν τε ὁμοθυμαδὸν εἰς τὸ θέατρον, συναρπάσαντες Γάϊον καὶ Ἀρίσταρχον Μακεδόνας, συνεκδήμους τοῦ Παύλου.

30 Τοῦ δὲ Παύλου βουλομένου εἰσελθεῖν εἰς τὸν δῆμον, οὐκ εἶον αὐτὸν οἱ μαθηταί.

31 Τινὲς δὲ καὶ τῶν Ἀσιαρχῶν ὄντες αὐτῷ φίλοι, πέμψαντες πρὸς αὐτὸν, παρεκάλουν μὴ δοῦναι ἑαυτὸν εἰς τὸ θέατρον.

32 Ἄλλοι μὲν οὖν ἄλλο τι ἐκράζον· ἦν γὰρ ἡ ἐκκλησία συγκεχυμένη,

23 Καὶ τὸν καιρὸν ἐκεῖνον ἐγενε ταραχὴ μεγάλη δια τὴν ὁδὸν (τῆς πίστεως).

24 Διότι κάποιος τὸ ὄνομά του Δημήτριος, ἀργυροκόπος, κάμνων ναυὸς ἀργυροῦς τῆς Ἀρτέμιδος, ἔδιδε εἰς τοὺς τεχνίτας μεγάλον κέρδος.

25 Τοὺς ὁποίους τεχνίτας, καὶ ἐργατάς ὅσοι ἦσαν εἰς τέτοια πρᾶγματα, συνήθροισε, καὶ εἶπεν· Ὡ ἄνδρες, ἤξευρετε καλὰ ὅτι ἀπὸ ταύτης τὴν δουλείαν εἶναι τὸ κέρδος τῆς ζωῆς μας.

26 Καὶ τώρα βλέπετε καὶ ἀκούετε, ὅτι ὄχι μόνον εἰς τὴν Ἐφεσον, ἀλλὰ σχεδὸν εἰς ὅλην τὴν Ἀσίαν οὗτος ὁ Παῦλος ἔπεισε καὶ μετέβαλε πολλὸν λαόν, λέγων ὅτι δὲν εἶναι θεοὶ ὅσοι γίνονται με χειράς.

27 Καὶ ὄχι μόνον εἶναι κίνδυνος εἰς ἡμᾶς νὰ ἐλεγχθῇ τοῦτο τὸ μέρος τῆς τέχνης, ἀλλὰ κινδυνεύει καὶ τὸ ἱερὸν τῆς μεγάλης θεᾶς τῆς Ἀρτέμιδος, νὰ μὴ λογαριασθῇ διὰ τίποτε, καὶ μέλλει νὰ χαλκασθῇ τὸ μεγαλεῖον αὐτῆς, τὴν ὁποίαν ὅλη ἡ Ἀσία καὶ ἡ οἰκουμένη τιμᾷ.

28 Καὶ ἐκεῖνοι ὅτε τὸ ἤκουσαν, ἐθύμωσαν κατὰ πολλὰ, καὶ ἐφώναζον καὶ ἔλεγον· Ἦ Ἀρτεμὶς τῶν Ἐφεσίων εἶναι μεγάλη.

29 Καὶ ὅλη ἡ πόλις ἐγεμίσθη ἀπὸ σύγχυσις· καὶ ὥρμησαν ὁμοῦ ὅλοι εἰς τὸ θέατρον, καὶ ἤρπασαν ὁμοῦ τὸν Γάϊον καὶ τὸν Ἀρίσταρχον τοὺς Μακεδόνας, οἱ ὅποιοι ἦσαν συντροφοὶ τοῦ Παύλου.

30 Καὶ ὁ Παῦλος ἤθελε νὰ ἐμβῇ μέσα εἰς τὸ πλῆθος, ἀλλ' οἱ μαθηταὶ δὲν τὸν ἀφῆκαν.

31 Καὶ κάποιοι ἀπὸ τοὺς ἀρχοντας τῆς Ἀσίας, οἱ ὅποιοι ἦσαν φίλοι του, ἔστειλαν εἰς αὐτὸν ἀνθρώπους, καὶ τὸν παρεκάλουν νὰ μὴ δώσῃ τὸν ἑαυτὸν του εἰς τὸ θέατρον.

32 Ἄλλοι λοιπὸν ἐφώναζον ἄλλο τι, καὶ ἄλλοι ἄλλο· διότι ἡ σύναξις

καὶ οἱ πλείους οὐκ ᾔδεισαν τίνος ἐνεκεν συνεληλύθεισαν.

33 Ἐκ δὲ τοῦ ὄχλου προεβίβασαν Ἀλέξανδρον, προβαλλόντων αὐτὸν τῶν Ἰουδαίων· ὁ δὲ Ἀλέξανδρος κατασείσας τὴν χεῖρα, ἤθελεν ἀπολογεῖσθαι τῷ δήμῳ.

34 Ἐπιγινόντων δὲ ὅτι Ἰουδαῖός ἐστι, φωνὴ ἐγένετο μία ἐκ πάντων, ὥς ἐπὶ ὥρας δύο κραζόντων· Μεγάλη ἢ Ἀρτεμις Ἐφεσίων.

35 Καταστείλας δὲ ὁ γραμματεὺς τὸν ὄχλον, φησὶν· Ἄνδρες Ἐφέσιοι, τίς γὰρ ἐστὶν ἄνθρωπος ὃς οὐ γινώσκει τὴν Ἐφεσίων πόλιν νεωκόρον οὖσαν τῆς μεγάλης θεᾶς Ἀρτέμιδος, καὶ τοῦ Διοπετιοῦς;

36 Ἀναντιρρήτων οὖν ὄντων τούτων, δέον ἐστὶν ὑμᾶς κατεσταλμένους ὑπάρχειν, καὶ μηδὲν προπετὲς πράττειν.

37 Ἠγάγετε γὰρ τοὺς ἄνδρας τούτους, οὔτε ἱεροσούλους, οὔτε βλασφημοῦντας τὴν θεὸν ὑμῶν.

38 Εἰ μὲν οὖν Δημήτριος καὶ οἱ σὺν αὐτῷ τεχνῖται πρὸς τινα λόγον ἔχουσιν, ἀγοραῖοι ἀγονταί, καὶ ἀνθύπατοί εἰσιν· ἐγκαλεῖτωσαν ἀλλήλοις·

39 Εἰ δέ τι περὶ ἐτέρων ἐπιζητεῖτε, ἐν τῇ ἐννόμῳ ἐκκλησίᾳ ἐπιλυθήσεται.

40 Καὶ γὰρ κινδυνεύομεν ἐγκαλεῖσθαι στάσεως περὶ τῆς σήμερον, μηδενὸς αἰτίου ὑπάρχοντος, περὶ οὗ δυνησόμεθα ἀποδοῦναι λόγον τῆς συστροφῆς ταύτης. Καὶ ταῦτα εἰπὼν, ἀπέλυσε τὴν ἐκκλησίαν.

Κεφ. κ'. XX.

ΜΕΤΑ δὲ τὸ παύσασθαι τὸν θόρυβον, προσκαλεσάμενος ὁ Παῦλος τοὺς

ἦτον συγχυσμένη, καὶ οἱ περισσότεροι δὲν ἤξευρον διὰ ποίαν ἀφορμὴν συνήλθαν.

33 Καὶ ἀπὸ τὸν ὄχλον προεβίβασαν τὸν Ἀλέξανδρον, καὶ τὸν ἐβαλλον ἐμπρὸς οἱ Ἰουδαῖοι· καὶ ὁ Ἀλέξανδρος ἔσεισε τὴν χεῖρά του, καὶ ἤθελε νὰ ἀποκριθῇ εἰς τὸν λαόν.

34 Ἀφ' οὗ ὅμως ἐγνώρισαν ὅτι εἶναι Ἰουδαῖος, ἐγινε μία φωνὴ ἀπὸ ὅλους, οἱ ὅποιοι ἐφώναζον ὡς δύο ὥρας· Ἡ Ἀρτεμις τῶν Ἐφεσίων εἶναι μεγάλη.

35 Καὶ ὁ γραμματεὺς καταπαύσας τὸ πλῆθος, εἶπεν· Ὡ ἄνδρες Ἐφέσιοι, ποῖος εἶναι ἐκεῖνος ὁ ἄνθρωπος ὅστις δὲν ἤξεύρει τὴν πόλιν τῶν Ἐφεσίων, ὅτι εἶναι λάτρις τοῦ ναοῦ τῆς μεγάλης θεᾶς τῆς Ἀρτέμιδος, καὶ τοῦ (εἰδώλου) τὸ ὅποιον ἔπεσεν ἀπὸ τὸν Δία;

36 Ἐπειδὴ λοιπὸν ταῦτα εἶναι ἀναντιρρήτα, πρέπει σεῖς νὰ ἡσυχάζητε, καὶ νὰ μὴ κάμνητε κἀνὲν ἀπόκοτον.

37 Διότι ἐφέρατε τούτους τοὺς ἄνδρας, οἱ ὅποιοι οὔτε ἱερόσυλοι εἶναι, οὔτε τὴν θεάν σας βλασφημοῦσιν.

38 Ἀνίσως λοιπὸν ὁ Δημήτριος καὶ ὅσοι εἶναι ὁμοῦ μὲ αὐτὸν συντεχνῖται ἔχωσι μὲ κἀνένα κρίσιν, εἶναι ἡμέραι ὅτε γίνονται κρίσεις, καὶ εἶναι καὶ ἀνθύπατοι· ἂς ἐγκαλεσθῶσιν ὁ εἰς μὲ τὸν ἄλλον·

39 Ἀνίσως δὲ καὶ ζητῆτε διὰ ἄλλα, θέλουσι λυθῇ εἰς τὴν σύνοδον τὴν διατεταγμένην.

40 Διότι κινδυνεύομεν νὰ ἐγκαλεσθῶμεν ὅτι ἐκάμαμεν σήμερον ἐπανάστασιν, ἐν ᾧ δὲν ἦτον καμμία ἀφορμὴ, διὰ τὴν ὅποιαν νὰ ἐμπορῶμεν νὰ δώκωμεν λογαριασμὸν ταύτης τῆς συνδρομῆς. Καὶ ἀφ' οὗ εἶπε ταῦτα, ἔλυσε τὴν συναξίν.

Κεφ. κ'. XX.

ΚΑΙ ὕστερον ἀφ' οὗ ἐπανυσεν ἡ σύγχυσις, προσεκάλεσεν ὁ Παῦλος τοὺς

μαθητάς, καὶ ἀσπασάμενος, ἐξῆλθε πορεύθηναί εἰς τὴν Μακεδονίαν.

2 Διελθὼν δὲ τὰ μέρη ἐκεῖνα, καὶ παρακαλέσας αὐτοὺς λόγῳ πολλῷ, ἦλθεν εἰς τὴν Ἑλλάδα·

3 Ποίησας τε μῆνας τρεῖς, γενομένης αὐτῷ ἐπιβουλῆς ὑπὸ τῶν Ἰουδαίων, μέλλοντι ἀνάγεσθαι εἰς τὴν Συρίαν, ἐγένετο γνώμη τοῦ ὑποστρέφειν διὰ Μακεδονίας.

4 Συνείπετο δὲ αὐτῷ ἄχρι τῆς Ἀσίας Σάπατρος Βεροιαῖος· Θεσσαλονικέων δὲ, Ἀρίσταρχος καὶ Σεκουῖνδος· καὶ Γάιος Δερβαῖος καὶ Τιμόθεος· Ἀσιανοὶ δὲ, Τυχικὸς καὶ Τρόφιμος.

5 Οὗτοι προελθόντες ἔμενον ἡμᾶς ἐν Τρωάδι.

6 Ἡμεῖς δὲ ἐξεπλεύσαμεν μετὰ τὰς ἡμέρας τῶν Ἀζύμων ἀπὸ Φιλίππων, καὶ ἦλθομεν πρὸς αὐτοὺς εἰς τὴν Τρωάδα ἄχρις ἡμερῶν πέντε, οὗ διετρίψαμεν ἡμέρας ἑπτά.

7 Ἐν δὲ τῇ μᾶζ τῶν σαββάτων, συνηγμένων τῶν μαθητῶν τοῦ κλάσαι ἄρτον, ὁ Παῦλος διελέγετο αὐτοῖς, μέλλων ἐξῆναι τῇ ἐπαύριον· παρέτεινέ τε τὸν λόγον μέχρι μεσονυκτίου.

8 Ἦσαν δὲ λαμπάδες ἱκαναὶ ἐν τῷ ὑπερῷῳ, οὗ ἦσαν συνηγμένοι.

9 Καθήμενος δὲ τις νεανίας ὀνόματι Εὐτυχὸς ἐπὶ τῆς θυρίδος, καταφερόμενος ὑπὸν βαθεῖ, διαλεγόμενου τοῦ Παύλου ἐπὶ πλεῖον, κατενέχθεις ἀπὸ τοῦ ὕπνου, ἔπεσεν ἀπὸ τοῦ τριστέγου κάτω· καὶ ἦρθη νεκρός.

10 Καταβιάς δὲ ὁ Παῦλος ἐπέπεσεν αὐτῷ, καὶ συμπεριλαβὼν εἶπε· Μὴ θορυβεῖσθε· ἡ γὰρ ψυχὴ αὐτοῦ ἐν αὐτῷ ἔστιν.

11 Ἀναβιάς δὲ, καὶ κλάσας ἄρτον καὶ γευσάμενος, ἐφ' ἱκανόν τε ὁμίλη-

μαθητάς, καὶ τοὺς ἐχαιρέτησε καὶ ἐβγῆκε νὰ ὑπάγῃ εἰς τὴν Μακεδονίαν.

2 Καὶ διεπέρασεν ἐκεῖνα τὰ μέρη, καὶ μὲ πολλὰ λόγια τοὺς ἐνουθέτησε, καὶ ἦλθεν εἰς τὴν Ἑλλάδα·

3 Καὶ ἔκαμεν ἐκεῖ τρεῖς μῆνας, καὶ ἐπειδὴ ἔγινεν ἐπιβουλὴ ἀπὸ τῶν Ἰουδαίων εἰς αὐτόν, ὅτε ἔμελλε νὰ ὑπάγῃ μὲ πλοῖον εἰς τὴν Συρίαν, ἐβουλεύθη νὰ ἐπιστρέψῃ διὰ μέσου τῆς Μακεδονίας.

4 Καὶ τὸν ἠκολούθουν ἕως εἰς τὴν Ἀσίαν ὁ Σωσίπατρος ὁ Βεροιαῖος· καὶ ἀπὸ τῶν Θεσσαλονικεῖς, ὁ Ἀρίσταρχος καὶ ὁ Σεκουῖνδος· καὶ Γάιος Δερβαῖος καὶ Τιμόθεος· καὶ ἀπὸ τῶν Ἀσιανῶν, ὁ Τυχικὸς καὶ ὁ Τρόφιμος.

5 Καὶ οὗτοι ὑπῆγαν προτίτερα καὶ μᾶς ἀνέμενον εἰς τὴν Τρωάδα.

6 Καὶ ἡμεῖς ὕστερον ἀπὸ τὰς ἡμέρας τῶν Ἀζύμων ἐμβήκαμεν εἰς τὸ πλοῖον ἀπὸ τῶν Φιλίππων, καὶ ἦλθαμεν εἰς αὐτοὺς εἰς πέντε ἡμέρας εἰς τὴν Τρωάδα, καὶ ἐκεῖ ἐκάμαμεν ἑπτὰ ἡμέρας.

7 Καὶ τὴν πρώτην ἡμέραν τῆς ἐβδομάδος, ὅτε ἦσαν συνηγμένοι οἱ μαθηταὶ νὰ κόψωσι ψαμίον, ὁ Παῦλος τοὺς διελέγετο, μέλλων νὰ ἐβγῇ τὴν αὐρίον· καὶ ἐμάκρυνε τὸν λόγον ἕως εἰς τὸ μεσόνυκτον.

8 Καὶ ἦσαν καὶ πολλὰ λαμπάδες ἀναμμέναι εἰς τὸ ἀνώγειον, ἐκεῖ ὅπου ἦμεθα συνηγμένοι.

9 Καὶ κάποιος νέος τὸ ὄνομά του Εὐτυχὸς, ἐκάθετο εἰς τὸ παράθυρον, καὶ ἐκοιμάτο βαθεῖα, καὶ ἐν ᾧ ὁ Παῦλος διελέγετο περισσότερον, ὁ νέος κατακρημνισθεὶς ἀπὸ τὸν ὕπνον, ἔπεσεν ἀπὸ τοῦ τρίπατον κάτω· καὶ τὸν ἐσήκωσαν νεκρόν.

10 Καὶ ὁ Παῦλος κατέβη καὶ ἔπεσεν ἐπάνω του, καὶ τὸν ἠγκαλίασε καὶ εἶπε· Μὴ συγχύζεσθε· διότι ἡ ψυχὴ του εἶναι μέσα του.

11 Καὶ ἀφ' οὗ ἀνέβη, καὶ ἔκοψε ψωμίον καὶ ἔφαγε, καὶ ὁμίλησεν ἄρ-

σας ἄχρις αὐγῆς, οὕτως ἐξῆλθεν.

12 Ἦγαγον δὲ τὸν παῖδα ζῶντα, καὶ παρεκλήθησαν οὐ μετρίως.

13 Ἡμεῖς δὲ προελθόντες ἐπὶ τὸ πλοῖον, ἀνήχθημεν εἰς τὴν Ἀσσον, ἐκεῖθεν μέλλοντες ἀναλαμβάνειν τὸν Παῦλον· οὕτω γὰρ ἦν διατεταγμένος, μέλλον αὐτὸς πεζεύειν.

14 Ὡς δὲ συνέβαλεν ἡμῖν εἰς τὴν Ἀσσον, ἀναλαβόντες αὐτὸν ἤλθομεν εἰς Μιτυλήνην·

15 Κἀκεῖθεν ἀποπλεύσαντες, τῇ ἐπιούσῃ κατηντήσαμεν ἀντικρὺ Χίου· τῇ δὲ ἐτέρᾳ παρεβάλομεν εἰς Σάμον· καὶ μέιναντες ἐν Τρωγυλλίῳ, τῇ ἔχοντι ἤλθομεν εἰς Μίλητον.

16 Ἐκρινε γὰρ ὁ Παῦλος παραπλεῦσαι τὴν Ἐφεσον, ὅπως μὴ γένηται αὐτῷ χρονοτριβῆσαι ἐν τῇ Ἀσίᾳ· ἔσπευδε γάρ, εἰ δυνατόν ἦν αὐτῷ, τὴν ἡμέραν τῆς Πεντηκοστῆς γενέσθαι εἰς Ἱεροσόλυμα.

17 Ἀπὸ δὲ τῆς Μιλήτου πέμψας εἰς Ἐφεσον, μετεκαλέσατο τοὺς πρεσβυτέρους τῆς ἐκκλησίας.

18 Ὡς δὲ παρεγένοντο πρὸς αὐτὸν, εἶπεν αὐτοῖς· Ὑμεῖς ἐπίστασθε, ἀπὸ πρώτης ἡμέρας ἅψ ἥς ἐπέβην εἰς τὴν Ἀσίαν, πῶς μεθ' ὑμῶν τὸν πάντα χρόνον ἐγενόμην·

19 Δουλεύων τῷ Κυρίῳ μετὰ πάσης ταπεινοφροσύνης, καὶ πολλῶν δακρύων καὶ πειρασμῶν, τῶν συμβάντων μοι ἐν ταῖς ἐπιβουλαῖς τῶν Ἰουδαίων·

20 Ὡς οὐδὲν ὑπεστεILAμην τῶν συμφερόντων, τοῦ μὴ ἀναγγεῖλαι ὑμῖν καὶ διδάξαι ὑμᾶς δημοσίᾳ καὶ κατ' οἴκους·

21 Διαμαρτυρόμενος Ἰουδαίοις τε καὶ Ἑλλήσι τὴν εἰς τὸν Θεὸν μετάνοιαν, καὶ πίστιν τὴν εἰς τὸν Κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστόν.

κετὰ ἕως εἰς τὴν αὐγὴν, οὕτως ἐβγήκε.

12 Καὶ ἔφεραν τὸ παιδίον ζῶνταν, καὶ παρηγορήθησαν πολλὰ.

13 Καὶ ἡμεῖς ὑπήγαμεν πρότερον εἰς τὸ πλοῖον, καὶ ἐσηκώθημεν διὰ τὴν Ἀσσον, μέλλοντες ἀπ' ἐκεῖ νὰ πάρωμεν τὸν Παῦλον· διότι οὕτως εἶχε δώσει παραγγελίαν, μέλλον αὐτὸς νὰ ὑπάγῃ διὰ ξηρίᾳς.

14 Καὶ ἅψ' οὐ μᾶς συνυπήντησεν εἰς τὴν Ἀσσον, τὸν ἐπήραμεν καὶ ἤλθαμεν εἰς τὴν Μιτυλήνην·

15 Καὶ ἀπ' ἐκεῖ ἐβγήκαμεν, καὶ τὴν ἄλλην ἡμέραν κατηντήσαμεν ἀντικρὺ τῆς Χίου· καὶ τὴν ἄλλην ἡμέραν ἠράξαμεν εἰς τὴν Σάμον· καὶ ἐμείναμεν εἰς τὸ Τρωγυλλιον, καὶ τὴν ἄλλην ἤλθαμεν εἰς τὴν Μίλητον.

16 Διότι ὁ Παῦλος ἀπεφάσισε νὰ περάσωμεν τὴν Ἐφεσον, μήπως καὶ γίνῃ εἰς αὐτὸν ἐμπόδιον καὶ ἀργίῃς εἰς τὴν Ἀσίαν· διότι ἐσπουδαζεν, ἂν ἡμπόρει, τὴν ἡμέραν τῆς Πεντηκοστῆς νὰ εὐρεθῇ εἰς τὰ Ἱεροσόλυμα.

17 Καὶ ἀπὸ τὴν Μίλητον ἐπέμψεν ἄνθρωπον εἰς τὴν Ἐφεσον, καὶ προσεκάλεσε τοὺς πρεσβυτέρους τῆς ἐκκλησίας.

18 Καὶ ἅψ' οὐ ἤλθαν εἰς αὐτὸν, τοὺς εἶπε· Σεῖς ἡξεύρετε, ἀπὸ τὴν πρώτῃ ἡμέραν ἀπὸ τὴν ὁποίαν ἐπάτησα εἰς τὴν Ἀσίαν, πῶς ἤμην ὅλον τὸν καιρὸν μετὰ σᾶς·

19 Δουλεύων τὸν Κύριον μετὰ πάσαν ταπεινοφροσύνην, καὶ μετὰ πολλὰ δάκρυα καὶ μετὰ πολλοὺς πειρασμοὺς, οἱ ὅποιοι με συνέβησαν ἀπὸ τὰς ἐπιβουλάς τῶν Ἰουδαίων·

20 Καὶ ὅτι μὴδὲ κἀνὲν ἀπὸ ὅσα ἦσαν ὀφέλημα σᾶς ἔκρυψα, ὥστε νὰ μὴ σᾶς τὸ εἰπῶ, καὶ νὰ σᾶς τὸ διδάξω καὶ παρρησίᾳ καὶ εἰς οἴκους·

21 Διαμαρτυρόμενος εἰς τοὺς Ἰουδαίους καὶ εἰς τοὺς Ἑλληνας, νὰ μετανοήσωσιν εἰς τὸν Θεόν, καὶ νὰ πιστεύσωσιν εἰς τὸν Κύριόν μας Ἰησοῦν Χριστόν.

22 Καὶ νῦν ἰδοὺ, ἐγὼ δεδεμένος τῷ πνεύματι, παρεύομαι εἰς Ἱερουσαλὴμ, τὰ ἐν αὐτῇ συναντήσοντά μοι μὴ εἰδώς·

23 Πλὴν ὅτι τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον κατὰ πόλιν διαμαρτύρεται, λέγον ὅτι δεσμά με καὶ θλίψεις μένουσιν.

24 Ἄλλ' οὐδενὸς λόγον ποιούμαι, οὐδὲ ἔχω τὴν ψυχὴν μου τιμίαν ἑμαυτῷ, ὥς τελειῶσαι τὸν δρόμον μου μετὰ χαρᾶς, καὶ τὴν διακονίαν ἣν ἔλαβον παρὰ τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ, διαμαρτύρασθαι τὸ εὐαγγέλιον τῆς χάριτος τοῦ Θεοῦ.

25 Καὶ νῦν ἰδοὺ, ἐγὼ οἶδα ὅτι οὐκέτι ὄψεσθε τὸ πρόσωπόν μου ὑμεῖς πάντες, ἐν οἷς διήλθον κηρύσσω τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ.

26 Διὸ μαρτύρομαι ὑμῖν ἐν τῇ σήμερον ἡμέρᾳ, ὅτι καθαρὸς ἐγὼ ἀπὸ τοῦ αἵματος πάντων·

27 Οὐ γὰρ ὑπεσευλαμένη τοῦ μὴ ἀναγγεῖλαι ὑμῖν πᾶσαν τὴν βουλήν τοῦ Θεοῦ.

28 Προσέχετε οὖν ἑαυτοῖς, καὶ παντὶ τῷ ποιμνίῳ, ἐν ᾧ ὑμεῖς τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον ἔθετο ἐπισκόπους, ποιμαίνειν τὴν ἐκκλησίαν τοῦ Θεοῦ, ἣν περιποιήσατο διὰ τοῦ ἰδίου αἵματος.

29 Ἐγὼ γὰρ οἶδα τοῦτο, ὅτι εἰσελεύσονται μετὰ τὴν ἄφιξίν μου λύκοι βαρεῖς εἰς ὑμᾶς, μὴ φειδόμενοι τοῦ ποιμνίου.

30 Καὶ ἐξ ὑμῶν αὐτῶν ἀναστήσονται ἄνδρες λαλοῦντες διεστραμμένα, τοῦ ἀποσπᾶν τοὺς μαθητὰς ὀπίσω αὐτῶν.

31 Διὸ γρηγορεῖτε, μνημονεύοντες, ὅτι τριετίαν νύκτα καὶ ἡμέραν οὐκ ἔπαυσάμην μετὰ δακρύων νουθετῶν ἕνα ἕκαστον.

32 Καὶ τανῦν παρὰτίθεμαι ὑμᾶς,

22 Καὶ τῶρα ἰδοὺ, ὑπάγω εἰς τὴν Ἱερουσαλὴμ, δεμένος ἀπὸ τοῦ πνεύματος, καὶ δὲν ἤξεύρω ἐκεῖνα τὰ ὁποῖα μέλουσι νὰ με συμβῶσιν ἐκεῖ·

23 Παρὰ μόνον ὅτι τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον διαμαρτύρεται εἰς κάθε πόλιν, λέγον ὅτι δεσμά καὶ θλίψεις με ἀναμένουσιν.

24 Ἀλλὰ κάνεν πρῶγμα δὲν μετρῶ, οὐδὲ ἔχω τὴν ζωὴν μου τιμημένην εἰς τὸν ἑαυτὸν μου, ὥστε νὰ τελειώσω τὸν δρόμον μου μετὰ χαρᾶς, καὶ τὴν ὑπηρεσίαν τὴν ὁποίαν ἔλαβι ἀπὸ τὸν Κύριον Ἰησοῦν, νὰ μαρτυρήσω τὸ εὐαγγέλιον τῆς χάριτος τοῦ Θεοῦ.

25 Καὶ τῶρα ἰδοὺ, ἐγὼ ἤξεύρω ὅτι πλέον δὲν θέλετε ἰδεῖ τὸ πρόσωπόν μου ὅλοι σῆς, μεταξὺ εἰς τοὺς ὁποίους ἐπέρισκα κηρυττων τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ.

26 Διὰ τοῦτο σᾶς τὸ μαρτυρῶ τὴν σήμερον ἡμέραν, ὅτι εἶμαι ἀθῶος ἀπὸ τὸ αἷμα ὅλων·

27 Διότι ἐγὼ δὲν ἔδειξα συστολήν νὰ μὴ σᾶς εἰπῶ ὅλην τὴν βουλήν τοῦ Θεοῦ.

28 Ἔχετε λοιπὸν προσοχὴν εἰς τὸν ἑαυτὸν σας καὶ εἰς ὅλον τὸ ποίμνιον, εἰς τὸ ὁποῖον ποίμνιον τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον σᾶς ἔβαλεν ἐπισκόπους, νὰ ποιμαίνητε τὴν ἐκκλησίαν τοῦ Θεοῦ, τὴν ὁποίαν ἀπέκτησε μετὰ τὸ ἰδίον του αἷμα.

29 Διότι ἐγὼ ἤξεύρω τοῦτο, ὅτι ἀφ' οὗ ὑπάγω θέλουσιν ἔλθει λύκοι κακοὶ εἰς σᾶς, χωρὶς νὰ λυπηθῶσι τὸ ποίμνιον.

30 Καὶ ἀπὸ σᾶς τοὺς ἰδίους θέλουσι σηκωθῇ αἱ δρες, οἱ ὁποῖοι θέλουσι λαλεῖ διεστραμμένα λόγια, διὰ νὰ σύρῳσιν ὀπίσω τὸν τοὺς μαθητὰς.

31 Διὰ τοῦτο ἄς ἦσθε ἐξυπνοί, ἐνθυμούμενοι, ὅτι τρεῖς χρόνους νύκτα καὶ ἡμέραν δὲν ἔπαυσα με δακρυὰ νὰ νουθετῶ καθ' ἕνα.

32 Καὶ τῶρα, ἀδελφοί, σᾶς συ-

ἀδελφοί, τῷ Θεῷ καὶ τῷ λόγῳ τῆς χάριτος αὐτοῦ, τῷ δυναμένῳ ἐποικοδομῆσαι, καὶ δοῦναι ὑμῖν κληρονομίαν ἐν τοῖς ἡγιασμένοις πάντιν.

33 Ἀργυρίου ἢ χρυσίου ἢ ἱματισμοῦ οὐδενὸς ἐπεθύμησα.

34 Αὐτοὶ δὲ γινώσκετε, ὅτι ταῖς χρεῖαις μου καὶ τοῖς οὓσι μετ' ἐμοῦ ὑπηρετήσαν αἱ χεῖρες αὐτά.

35 Πάντα ὑπέδειξα ὑμῖν, ὅτι οὕτω κοπιῶντας δεῖ ἀντιλαμβάνεσθαι τῶν ἀσθενούντων, μνημονεύειν τε τῶν λόγων τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ, ὅτι αὐτὸς εἶπε· Μακάριόν ἐστι δίδοναι μᾶλλον, ἢ λαμβάνειν.

36 Καὶ ταῦτα εἰπὼν, θεῖς τὰ γόνατα αὐτοῦ, συν πάνσιν αὐτοῖς προσηύξατο.

37 Ἰκανὸς δὲ ἐγένετο κλαυθμὸς πάντων· καὶ ἐπιπεσόντες ἐπὶ τὸν τράχηλον τοῦ Παύλου, κατεφίλου αὐτόν·

38 Ὅδυνώμενοι μάλιστα ἐπὶ τῷ λόγῳ ᾧ εἰρήκει, ὅτι οὐκέτι μέλλουσι τὸ πρόσωπον αὐτοῦ θεωρεῖν. Προέπεμπον δὲ αὐτὸν εἰς τὸ πλοῖον.

Κεφ. κα'. XXI.

Ὡς δὲ ἐγένετο ἀναχθῆναι ἡμᾶς ἀποσπασθέντας ἀπ' αὐτῶν, εὐθυδρομήσαντες ἤλθομεν εἰς τὴν Κῶν, τῇ δὲ ἐξῆς εἰς τὴν Ῥόδον, ἀκκεῖθεν εἰς Πάταρα·

2 Καὶ εὐρόντες πλοῖον διαπερῶν εἰς Φοινίκην, ἐπιβάντες ἀνήχθημεν.

3 Ἀναφανέντες δὲ τὴν Κύπρον, καὶ καταλιπόντες αὐτὴν εὐώνυμον, ἐπλέομεν εἰς Συρίαν, καὶ κατήχθημεν εἰς Τύρον· ἐκεῖσε γὰρ ἦν τὸ πλοῖον ἀποφορτιζόμενον τὸν γόμον.

4 Καὶ ἀνευρόντες τοὺς μαθητάς, ἐπεμείναμεν αὐτοῦ ἡμέρας ἑπτὰ· οἱ

σταίνω εἰς τὸν Θεὸν καὶ εἰς τὸν λόγον τῆς χάριτός του, ὁ ὁποῖος δυναταὶ νὰ αὐξήσῃ τὴν οἰκοδομήν σας, καὶ νὰ σᾶς δώσῃ κληρονομίαν ὁμοῦ με' ὅλους τοὺς ἡγιασμένους.

33 Ἀργύριον ἢ χρυσίον ἢ ἐνδυμασίαν κανενὸς ἀνθρώπου δὲν ἐπεθύμησα.

34 Καὶ σεῖς αὐτοὶ σας ἠξεύρετε, ὅτι αὐταὶ αἱ χεῖρες ὑπηρετήσαν εἰς τὰς χρεῖαις μου καὶ εἰς ἐκείνους οἱ ὅποιοι ἦσαν ὁμοῦ με' ἐμέ.

35 Εἰς ὅλα σᾶς ἐδείξα, ὅτι οὕτω πρέπει νὰ κοπιᾶζωμεν διὰ νὰ βοηθῶμεν τοὺς ἀσθενεῖς, καὶ νὰ ἐνθυμώμεθα τὸν λόγον τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ, ὁ ὁποῖος εἶπε· Μακάριόν ἐστι μᾶλλον νὰ διδῇ τις παρὰ νὰ πέρνῃ.

36 Καὶ ἀφ' οὗ εἶπε ταῦτα, ἐγονάτισε με' ὅλους αὐτοὺς, καὶ προσευχήθη.

37 Καὶ μεγάλος κλαυθμὸς ἐγένετο ὅλων· καὶ ἔπεσαν ὅλοι ἐπάνω εἰς τὸν λαιμόν του, καὶ τὸν κατεφίλου·

38 Καὶ ἐλυποῦντο περισσότερον εἰς τὸν λόγον τὸν ὁποῖον τοὺς εἶπεν, ὅτι δὲν μέλλουσι πλέον νὰ ἰδῶσι τὸ πρόσωπόν του. Καὶ τὸν συμπροσευδόντων ἕως εἰς τὸ πλοῖον.

Κεφ. κα'. XXI.

ΚΑΙ ὅταν ἐχωρίσαμεν ἀπ' αὐτοὺς, ἐσηκώθημεν εἰς τὸ πέλαγος, καὶ ἐκάμαμεν δρόμον ἴσον καὶ ἤλθαμεν εἰς τὴν Κῶν, καὶ τὴν ἄλλην ἡμέραν εἰς τὴν Ῥόδον, καὶ ἀπ' ἐκεῖ εἰς τὰ Πάταρα·

2 Καὶ ἐκεῖ εὐρόντες πλοῖον τὸ ὁποῖον ἐπέρνα εἰς τὴν Φοινίκην, ἐμβήκαμεν μέσα, καὶ ἐσηκώθημεν εἰς τὸ πέλαγος.

3 Καὶ ἀφ' οὗ εἶδαμεν τὴν Κύπρον, καὶ τὴν ἀφήκαμεν εἰς τὰ ἄριστερα, ἐπλέομεν εἰς τὴν Συρίαν, καὶ ἤλθαμεν εἰς τὴν Τύρον· διότι ἐκεῖ ἤθελε τὸ πλοῖον νὰ ἀποφορτώσῃ τὸ φόρτωμά του.

4 Καὶ εὐρόντες μαθητάς, ἐστάθημεν ἐκεῖ ἑπτὰ ἡμέρας· καὶ οἱ μαθηταὶ

τινες τῷ Παύλῳ ἔλεγον διὰ τοῦ Πνεύματος, μὴ ἀναβαίνειν εἰς Ἱερουσαλὴμ.

5 Ὅτε δὲ ἐγένετο ἡμᾶς ἐξακρίσαι τὰς ἡμέρας, ἐξελθόντες ἐπορευόμεθα, προπεμπόντων ἡμᾶς πάντων σὺν γυναιξὶ καὶ τέκνοις, ἕως ἔξω τῆς πόλεως· καὶ θέντες τὰ γόνατα ἐπὶ τὸν αἰγικαλὸν, προσηξάμεθα.

6 Καὶ ἀσπασάμενοι ἀλλήλους, ἐπέβημεν εἰς τὸ πλοῖον· ἐκεῖνοι δὲ ὑπέστρεψαν εἰς τὰ ἴδια.

7 Ἡμεῖς δὲ τὸν πλοῦν διανύσαντες, ἀπὸ Τύρου κατηντήσαμεν εἰς Πτολεμαῖδα· καὶ ἀσπασάμενοι τοὺς ἀδελφούς, ἐμείναμεν ἡμέραν μίαν παρ' αὐτοῖς.

8 Τῇ δὲ ἐπαύριον ἐξελθόντες οἱ περὶ τὸν Παῦλον, ἤλθομεν εἰς Καισάρειαν· καὶ εἰσελθόντες εἰς τὸν οἶκον Φιλίππου τοῦ Εὐαγγελιστοῦ, (τοῦ ὄντος ἐκ τῶν ἐπτά,) ἐμείναμεν παρ' αὐτῷ.

9 Τοῦτ' οὖν δὲ ἦσαν θυγατέρες παρθένοι τέσσαρες προφητεύουσαι.

10 Ἐπιμενόντων δὲ ἡμῶν ἡμέρας πλείους, κατῆλθέ τις ἀπὸ τῆς Ἰουδαίας προφήτης ὀνόματι Ἀγαβός·

11 Καὶ ἐλθὼν πρὸς ἡμᾶς, καὶ ἄρας τὴν ζώνην τοῦ Παύλου, δήσας τε αὐτοῦ τὰς χεῖρας καὶ τοὺς πόδας, εἶπε· Τὰδε λέγει τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον· Τὸν ἄνδρα, οὗ ἐστὶν ἡ ζώνη αὕτη, οὗτ' οὖν δήσουσιν ἐν Ἱερουσαλὴμ οἱ Ἰουδαῖοι, καὶ περικλώσουσιν εἰς χεῖρας ἐθνῶν.

12 Ὡς δὲ ἠκούσαμεν ταῦτα, παρεκαλοῦμεν ἡμεῖς τε καὶ οἱ ἐντόπιοι, τοῦ μὴ ἀναβαίνειν αὐτὸν εἰς Ἱερουσαλὴμ.

13 Ἀπεκρίθη δὲ ὁ Παῦλος· Τί ποιεῖτε, κλαίοντες καὶ συνθρύπτοντές μου τὴν καρδίαν; ἐγὼ γὰρ οὐ μόνον δεδήναι, ἀλλὰ καὶ ἀποθανεῖν εἰς Ἱερουσαλὴμ

ἔλεγον εἰς τὸν Παῦλον διὰ μέσου τοῦ Πνεύματος, νὰ μὴ ἀναβῇ εἰς τὴν Ἱερουσαλὴμ.

5 Καὶ ἂν οὐ ἐτελειώσαμεν ἐκεῖνας τὰς ἡμέρας, ἐβγήκαμεν καὶ ἐπηγείνομεν, καὶ μᾶς συμπροέπεμπον ὅλοι μὲ γυναῖκας καὶ μετὰ παιδία, ἕως ἔξω ἀπὸ τὴν πόλιν· καὶ γονατίζοντες ἐκεῖ εἰς τὸ παραβαλάσσιον, προσευχίσθημεν.

6 Καὶ ἐχαιρετήθημεν ὁ εἰς μετὸν ἄλλον, καὶ ἐμβήκαμεν εἰς τὸ πλοῖον· καὶ ἐκεῖνοι ὑπέστρεψαν εἰς τὰ ἴδια.

7 Καὶ ἡμεῖς τελειώσαντες τὸ πλεύσιμον, ἀπὸ τὴν Τύρον κατηντήσαμεν εἰς τὴν Πτολεμαῖδα· καὶ ἐχαιρετήσαμεν τοὺς ἀδελφούς, καὶ ἔσταθήμεν εἰς ἐκεῖνους μίαν ἡμέραν.

8 Καὶ τὴν ἄλλην ἡμέραν ἐβγήκεν ὁ Παῦλος καὶ ἡμεῖς οἱ ὅποιοι ἦμεθα μετ' αὐτὸν, καὶ ὑπήγαμεν εἰς τὴν Καισάρειαν· καὶ ἐμβήκαμεν εἰς τὸν οἶκον τοῦ Φιλίππου τοῦ Εὐαγγελιστοῦ, (ὁ ὁποῖος ἦτον εἰς ἀπὸ τοὺς ἐπτά διακόνους,) καὶ ἐμείναμεν εἰς αὐτόν.

9 Καὶ οὗτος εἶχε τέσσαρας θυγατέρας παρθένας καὶ προσφύτεον.

10 Καὶ καθὼς εὐρισκομεθα ἐκεῖ πολλὰς ἡμέρας, κατέβη κάποιος ἀπὸ τὴν Ἰουδαίαν προφήτης τὸ ὄνομα του Ἀγαβός·

11 Καὶ ἦλθεν εἰς ἡμᾶς, καὶ ἐπῆρε τὴν ζώνην τοῦ Παύλου, καὶ ἔδεσε τὰς χεῖράς του καὶ τὰ ποδάρια του, καὶ εἶπε· Ταῦτα λέγει τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον· Ὅτι οὗτ' οὖν θέλουσι δέσει οἱ Ἰουδαῖοι εἰς τὴν Ἱερουσαλὴμ τὸν ἄνδρα, τοῦ ὁποίου εἶναι ἡ ζώνη αὕτη, καὶ θέλουσι τὸν παραδῶσει εἰς τὰς χεῖρας τῶν ἐθνῶν.

12 Καὶ ὅτε ἠκούσαμεν ταῦτα, τὸν παρεκαλοῦμεν καὶ ἡμεῖς καὶ οἱ ἐντόπιοι, νὰ μὴ ἀναβῇ εἰς τὴν Ἱερουσαλὴμ.

13 Ἀλλ' ὁ Παῦλος ἀπεκρίθη καὶ εἶπε· Τί κάμνετε, μετὰ τὸ νὰ κλαίετε καὶ συντρίβετε τὴν καρδίαν μου; ἐγὼ εἶμαι ἔτοιμος ὅχι μόνον νὰ δεθῶ, ἀλλὰ

ετοίμως ἔχω ὑπὲρ τοῦ ὀνόματος τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ.

14 Μὴ πειθομένου δὲ αὐτοῦ, ἡσυχάσαμεν, εἰπόντες· Τὸ θέλημα τοῦ Κυρίου γενέσθω.

15 Μετὰ δὲ τὰς ἡμέρας ταύτας ἀποσκευασάμενοι ἀνεβαίνομεν εἰς Ἱερουσαλὴμ.

16 Συνῆλθον δὲ καὶ τῶν μαθητῶν ἀπὸ Καισαρείας σὺν ἡμῖν, ἄγοντες παρ' ᾧ ξενισθῶμεν, Μνάσωνί τινι Κυπρίῳ, ἀρχαίῳ μαθητῇ.

17 Γενομένων δὲ ἡμῶν εἰς Ἱεροσόλυμα, ἀσμένως ἐδέξαντο ἡμᾶς οἱ ἀδελφοί.

18 Τῇ δὲ ἐπιούσῃ εἰσῆι ὁ Παῦλος σὺν ἡμῖν πρὸς Ἰακώβον· πάντες τε παρεγένοντο οἱ Πρεσβύτεροι.

19 Καὶ ἀσπασάμενος αὐτοὺς, ἐξηγεῖτο καθ' ἓν ἕκαστον ὧν ἐποίησεν ὁ Θεὸς ἐν τοῖς ἔθνεσι διὰ τῆς διακονίας αὐτοῦ.

20 Οἱ δὲ ἀκούσαντες ἐδόξαζον τὸν Κύριον· εἶπον τε αὐτῷ· Θεωρεῖς, ἀδελφὲ, πόσαι μυριάδες εἰσὶν Ἰουδαίων τῶν πεπιστευκότων· καὶ πάντες ζηλωταὶ τοῦ νόμου ὑπάρχουσι.

21 Κατηχήθησαν δὲ περὶ σοῦ, ὅτι ἀποστασίαν διδάσκεις ἀπὸ Μωσέως τοὺς κατὰ τὰ ἔθνη πάντας Ἰουδαίους, λέγων, μὴ περιτέμνειν αὐτοὺς τὰ τέκνα, μηδὲ τοῖς ἔθεσι περιπατεῖν.

22 Τί οὖν ἐστὶ; πάντως δεῖ πλῆθος συνελθεῖν· ἀκούσονται γὰρ ὅτι ἐλήλυθας.

23 Τοῦτο οὖν ποίησον ὅ σοι λέγομεν· Εἰσὶν ἡμῖν ἄνδρες τέσσαρες εὐχὴν ἔχοντες ἐφ' ἑαυτῶν·

24 Τούτους παραλαβὼν, ἀγνίσθητι σὺν αὐτοῖς, καὶ δαπάνησον ἐπ' αὐτοῖς, ἵνα ξυρῶσονται τὴν κεφαλὴν·

καὶ νὰ ἀποθάνῃ εἰς τὴν Ἱερουσαλὴμ διὰ τὸ ὄνομα τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ.

14 Καὶ ἐπειδὴ δὲν μὲς ἤκουεν, ἐσιώπησαμεν, καὶ εἶπαμεν· Τὸ θέλημα τοῦ Κυρίου ᾧς γίνη.

15 Καὶ ὕστερον ἀπὸ τὰς ἡμέρας ἐκεῖνας ἐπήραμεν τὰ σκευὴ μας καὶ ἀνεβαίνομεν εἰς τὴν Ἱερουσαλὴμ.

16 Καὶ ἦλθαν κάποιοι μαθηταὶ ἀπὸ τὴν Καισαρείαν ὁμοῦ μὲ ἡμᾶς, καὶ ἔφερον καὶ ἓνα ἄνθρωπον εἰς τοῦ ὁποίου τὴν οἰκίαν νὰ καταλυσάμεν, τὸ ὄνομα τοῦ Μνάσωνα Κυπριώτη, παλαιὸν μαθητὴν.

17 Καὶ ὅταν ἐφθάσαμεν εἰς τὴν Ἱερουσαλὴμ, οἱ ἀδελφοὶ μᾶς ἐδέχθησαν μὲ χάραν.

18 Καὶ τὴν ἄλλην ἡμέραν ἐμβῆκεν ὁ Παῦλος ὁμοῦ μὲ ἡμᾶς εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ Ἰακώβου· καὶ ἦσαν παρόντες καὶ ὅλοι οἱ Πρεσβύτεροι.

19 Καὶ ἀφ' οὗ τοὺς ἐχαιρέτησε, τοὺς διηγείτο καθ' ἓν ἀπὸ ὅσα ἔκαμεν ὁ Θεὸς εἰς τὰ ἔθνη διὰ μέσου τῆς διακονίας του.

20 Καὶ ἐκείνοι ἀφ' οὗ τὰ ἤκουσαν ἐδόξαζον τὸν Κύριον· καὶ εἶπαν εἰς τὸν Παῦλον· Βλέπεις, ἀδελφὲ, πόσαι μυριάδες εἶναι ἀπὸ τοὺς Ἰουδαίους οἱ ὁποῖοι ἐπίστευσαν· καὶ ὅλοι εἶναι ζηλωταὶ τοῦ νόμου.

21 Καὶ ἔμαθαν διὰ σέ, ὅτι διδάσκεις ὅλους τοὺς Ἰουδαίους ὅσοι εἶναι μετὰ ξὺ τῶν ἐθνῶν, καὶ λέγεις νὰ ἀποστατήσωσιν ἀπὸ τὸν Μωϋσῃν, καὶ νὰ μὴ περιτέμνωσι τὰ παιδία των, μηδὲ νὰ περιπατῶσι κατὰ τὰς συνηθείας.

22 Τί λοιπόν; βέβαια μέλλει νὰ συνέλθῃ πλῆθος· διότι θέλουσιν ἀκούσει ὅτι ἦλθες.

23 Τοῦτο λοιπὸν κάμε, τὸ ὁποῖον σέ λέγομεν· Ἐδῶ εἶναι τέσσαρες ἄνδρες οἱ ὁποῖοι ἔχουσιν ἐπάνω των τάξιμον·

24 Ἐπάρε τούτους, καὶ καθαρίσου ὁμοῦ μὲ αὐτοὺς, καὶ ἐξύδευσον εἰς αὐτοὺς, νὰ ξυρίσωσι τὴν κεφαλὴν

καὶ γινῶσι πάντες, ὅτι ὧν κατήχηνται περὶ σοῦ οὐδέν ἐστιν, ἀλλὰ στοιχεῖς καὶ αὐτὸς τὸν νόμον φυλάσσω.

25 Περὶ δὲ τῶν πεπιστευκότων ἐθνῶν ἡμεῖς ἐπεστείλαμεν, κρίναντες μηδὲν τοιοῦτον τηρεῖν αὐτοὺς, εἰ μὴ φυλάσσεσθαι αὐτοὺς τὸ τε εἰδωλόθυτον, καὶ τὸ αἷμα, καὶ πνικτόν, καὶ πορνεῖαν.

26 Τότε ὁ Παῦλος παραλαβὼν τοὺς ἄνδρας, τῇ ἐχομένῃ ἡμέρᾳ σὺν αὐτοῖς ἀγνισθεὶς εἰσῆει εἰς τὸ ἱερόν, διαγγέλλων τὴν ἐκπλήρωσιν τῶν ἡμερῶν τοῦ ἀγνισμοῦ, ἕως οὗ προσηνέχθη ὑπὲρ ἐνὸς ἑκάστου αὐτῶν ἡ προσφορά.

27 Ὡς δὲ ἔμελλον αἱ ἐπτὰ ἡμέραι συντελεῖσθαι, οἱ ἀπὸ τῆς Ἀσίας Ἰουδαῖοι θρασυάμενοι αὐτὸν ἐν τῷ ἱερῷ, συνέχεον πάντα τὸν ὄχλον, καὶ ἐπέβαλον τὰς χεῖρας ἐπ' αὐτόν·

28 Κράζοντες· Ἄνδρες Ἰσραηλῖται, βοηθεῖτε· οὗτός ἐστιν ὁ ἄνθρωπος ὁ κατὰ τοῦ λαοῦ καὶ τοῦ νόμου καὶ τοῦ τόπου τούτου πάντας πανταχοῦ διδάσκων· ἐτι τε καὶ Ἕλληνας εἰσήγαγεν εἰς τὸ ἱερόν, καὶ κεκοίνωκε τὸν ἅγιον τόπον τούτον.

29 (Ἦσαν γὰρ προεωρακότες Τρόφιμον τὸν Ἐφέσιον ἐν τῇ πόλει σὺν αὐτῷ, ὃν ἐνόμιζον ὅτι εἰς τὸ ἱερόν εἰσήγαγεν ὁ Παῦλος.)

30 Ἐκινήθη τε ἡ πόλις ὅλη, καὶ ἐγένετο συνδρομὴ τοῦ λαοῦ· καὶ ἐπιλαβόμενοι τοῦ Παύλου, εἰλον αὐτὸν ἔξω τοῦ ἱεροῦ· καὶ εὐθέως ἐκλείσθησαν αἱ θύραι.

31 Ζητούντων δὲ αὐτὸν ἀποκτεῖναι, ἀνέβη φάσις τῷ χιλιάρχῳ τῆς σπείρης, ὅτι ὅλη συγκέχυται Ἱερουσαλὴμ·

32 Ὃς ἐξαυτῆς παραλαβὼν στρα-

τῶν· καὶ νὰ γνωρίσωσιν ὅλοι, ὅτι ἐκεῖνα τὰ ὁποῖα ἤκουσαν διὰ σέ δὲν εἶναι τίποτε, ἀλλὰ περιπατεῖς καὶ σὺ φυλάττων τὸν νόμον.

25 Καὶ διὰ τὰ ἐθνη τὰ ὁποῖα ἐπίστευσαν ἡμεῖς ἐγράψαμεν, καὶ ἀπεφασίσαμεν νὰ μὴ φυλάττωσι κανέν πρᾶγμα τοιοῦτον, παρὰ μόνον νὰ φυλάττωνται αὐτοὶ ἀπὸ τὰ εἰδωλόθυτα, καὶ τὸ αἷμα, καὶ τὸ πνικτόν, καὶ τὴν πορνεῖαν.

26 Τότε ὁ Παῦλος ἐπῆρε τοὺς ἄνδρας, καὶ τὴν ἄλλην ἡμέραν ἔκαθαρίσθη με αὐτοὺς καὶ ἐμβῆκεν εἰς τὸ ἱερόν, λέγων φανερά τὴν τελείωσιν τῶν ἡμερῶν τοῦ καθαρισμοῦ, ἕως οὗ προσεφέρθη διὰ καθ' ἓνα ἀπ' αὐτοὺς προσφορά.

27 Καὶ ὅτε ἔμελλον νὰ τελειωθῶσιν αἱ ἐπτὰ ἡμέραι, οἱ Ἰουδαῖοι οἱ ὅποιοι ἦσαν ἀπὸ τὴν Ἀσίαν ἰδόντες αὐτὸν εἰς τὸ ἱερόν, ἐσύνχυσαν ὅλον τὸ πλῆθος, καὶ ἔβαλον τὰς χεῖράς των ἐπάνω του·

28 Καὶ ἐκραζόν· Ὡς ἄνδρες Ἰσραηλῖται, βοηθεῖτε· οὗτος εἶναι ἐκεῖνος ὁ ἄνθρωπος ὁ ὁποῖος διδάσκει ὅλους εἰς καθὲ τόπον ἐναντίον τοῦ λαοῦ καὶ τοῦ νόμου καὶ τοῦ τόπου τούτου· καὶ ἀκόμῃ ἔμβασεν Ἕλληνας μέσα εἰς τὸ ἱερόν, καὶ ἐβεβήλωσε τὸν ἅγιον τοῦτον τόπον.

29 (Διότι εἶδαν προτίτερα τὸν Τρόφιμον τὸν Ἐφέσιον μέσα εἰς τὴν πόλιν ὁμοῦ με αὐτόν, τὸν ὁποῖον ἐνόμιζον ὅτι ὁ Παῦλος ἔμβασεν εἰς τὸ ἱερόν.)

30 Καὶ ἐκινήθη ὅλη ἡ πόλις, καὶ ἔγινε σύναξις τοῦ λαοῦ· καὶ ἐπίασαν τὸν Παῦλον, καὶ τὸν ἐσυραν ἔξω ἀπὸ τὸ ἱερόν· καὶ παρευθὺς ἐσφαιλίσθησαν αἱ θύραι.

31 Καὶ ἐζήτουν νὰ τὸν σκοτώσωσι, καὶ ἀνέβη ὁ λόγος εἰς τὸν χιλιάρχον τοῦ στρατεύματος, ὅτι ὅλη Ἱερουσαλὴμ ἐσυγχύσθη·

32 Ὁ ὁποῖος παρευθὺς ἐπῆρε στρα-

τιώτας καὶ ἑκατοντάρχους, κατέδρα-
μεν ἐπ' αὐτούς. Οἱ δὲ ἰδόντες τὸν χι-
λίαςρχον καὶ τοὺς στρατιώτας, ἐπαύ-
σαντο τυπτοντες τὸν Παῦλον.

33 Τότε ἐγγίσας ὁ χιλίαςρχος ἐπ-
ελάβετο αὐτοῦ, καὶ ἐκέλευσε δεθῆναι
ἀλύσει δι' οὐσί· καὶ ἐπυνθάνετο, τίς ἂν
εἴη, καὶ τί ἐστὶ πεποιηκώς.

34 Ἄλλοι δὲ ἄλλο τι ἐβόων ἐν τῷ
ὄχλῳ· μὴ δυνάμενος δὲ γνῶναι τὸ
ἀσφαλὲς διὰ τὸν θόρυβον, ἐκέλευσεν
ἀγεσθαι αὐτὸν εἰς τὴν παρεμβολήν.

35 Ὅτε δὲ ἐγένετο ἐπὶ τοὺς ἀνα-
βαθμοὺς, συνέβη βαστάζεσθαι αὐτὸν
ὑπὸ τῶν στρατιωτῶν διὰ τὴν βίαν
τοῦ ὄχλου·

36 Ἠκολούθει γὰρ τὸ πλῆθος τοῦ
λαοῦ, κράζον· Αἶρε αὐτόν.

37 Μέλλων τε εἰσάγεσθαι εἰς τὴν
παρεμβολὴν ὁ Παῦλος, λέγει τῷ
χιλίαςρχῳ· Εἰ ἐξεστί μοι εἰπεῖν τι
πρὸς σε; Ὁ δὲ ἔφη· Ἑλληνιστὶ
γινώσκεις;

38 Οὐκ ἄρα σὺ εἶ ὁ Αἰγύπτιος, ὁ
πρὸ τούτων τῶν ἡμερῶν ἀναστατώ-
σας καὶ ἐξαγαγὼν εἰς τὴν ἔρημον
τοὺς τετρακισχιλίους ἄνδρας τῶν
σικαρίων;

39 Εἶπε δὲ ὁ Παῦλος· Ἐγὼ ἀνθρω-
πος μὲν εἰμι Ἰουδαῖος Ταρσεύς, τῆς
Κιλικίας οὐκ ἀσκήμου πόλεως πολίτης·
δεσμαι δὲ σου, ἐπίτρεψόν μοι λαλή-
σαι πρὸς τὸν λαόν.

40 Ἐπιτρέψαντος δὲ αὐτοῦ, ὁ Παῦ-
λος ἐστῶς ἐπὶ τῶν ἀναβαθμῶν κατ-
έεισε τῇ χειρὶ τῷ λαῷ· πολλῆς δὲ
σιγῆς γενομένης, προσεφώνησε τῇ
Ἑβραϊδὶ διαλέκτῳ, λέγων·

τιώτας καὶ ἑκατοντάρχους, καὶ ἔτρε-
ξεν ἐπάνω των. Καὶ ἐκείνοι ἀφ' οὗ
εἶδαν τὸν χιλίαςρχον καὶ τοὺς στρα-
τιώτας, ἔπαυσαν νὰ δέρωσι τὸν Παῦ-
λον.

33 Τότε ἤγγισεν ὁ χιλίαςρχος καὶ
τὸν ἐπίασε, καὶ προσέταξε νὰ δεθῇ
μὲ δύο ἀλυσίδας· καὶ ἠρώτησε, ποῖος
εἶναι, καὶ τί ἔκαμε.

34 Καὶ ἄλλοι ἐφώναζον ἄλλο, καὶ
ἄλλοι ἄλλο μέσα εἰς τὸ πλῆθος· καὶ
μὴ ἡμπορῶν ὁ χιλίαςρχος ἀπὸ τὴν
σύγχυσιν νὰ μάθῃ τὸ βεβαίον, προσέ-
ταξε νὰ τὸν φέρωσιν εἰς τὸ φρουρίον.

35 Καὶ ὅταν ὁ Παῦλος ἐφθάσεν εἰς
τὰς βαθμίδας, ἀπὸ τὴν βίαν τοῦ ὄχλου
τὸν ἐσῆκονον οἱ στρατιῶται·

36 Διότι ἠκολούθει τὸ πλῆθος τοῦ
λαοῦ, καὶ ἐκράζον· Ἐβγαλὲ τον ἀπὸ
τὸ μέσον.

37 Καὶ ὅτε ἐμελλον νὰ ἐμβάσωσι
τὸν Παῦλον εἰς τὸ φρουρίον, λέγει ὁ
Παῦλος εἰς τὸν χιλίαςρχον· Εἶναι
δυνατὸν νὰ σὲ εἰπῶ ἓνα λόγον; Καὶ
ὁ χιλίαςρχος εἶπε· Ἡξεύρεις Ἑλλη-
νικά;

38 Δὲν εἶσαι σὺ ὁ Αἰγύπτιος ὁ ὁποῖος
ἀνεστάτωσας προτίτερα ἀπὸ ταύτας
τὰς ἡμέρας, καὶ ἔβγαλεις εἰς τὴν ἔρη-
μον τέσσαρας χιλιάδας ἄνδρας ἀπὸ
τοὺς σικαρίους;

39 Καὶ ὁ Παῦλος εἶπεν· Ἐγὼ εἶμαι
ἄνθρωπος Ἰουδαῖος Ταρσεύς, ἀπὸ τὴν
Κιλικίαν, πολίτης πόλεως ἐξακουσ-
τῆς· καὶ παρακαλῶ σε, δὸς με ἀδειαν
νὰ λαλήσω εἰς τὸν λαόν.

40 Καὶ ὅτε τὸν ἔδωκεν ἄδειαν, ὁ
Παῦλος ἐστῆθῃ εἰς τὰς βαθμίδας, καὶ
ἔσεισε τὴν χεῖρά του εἰς τὸν λαόν·
καὶ ἀφ' οὗ ἐσίγησαν, προσεφώνησε
μὲ τὴν Ἑβραϊκὴν γλῶσσαν, λέγων·

Κεφ. κβ'. XXII.

ἌΝΔΡΕΣ ἀδελφοὶ καὶ πατέρες,
ἀκούσατέ μου τῆς πρὸς ὑμᾶς νῦν
ἀπολογίας·

Κεφ. κβ'. XXII.

Ὡς ἄνδρες ἀδελφοὶ καὶ πατέρες, ἀ-
κούσατε τὴν ἀπολογίαν τὴν ὁποίαν
ἔχω νὰ σᾶς ἀποκριθῶ·

2 (Ἀκούσαντες δὲ ὅτι τῇ Ἑβραϊδί διαλέκτῳ προσεφώνει αὐτοῖς, μᾶλλον παρίσχον ἡσυχίαν· καὶ φησίν·)

3 Ἐγὼ μὲν εἰμι ἄνθρωπος Ἰουδαῖος, γεγεννημένος ἐν Ταρσῷ τῆς Κιλικίας, ἀνατεθραμμένος δὲ ἐν τῇ πόλει ταύτῃ παρὰ τοὺς πόδας Γαμαλιήλ, πεπαιδευμένος κατὰ ἀκρίβειαν τοῦ πατρῷου νόμου, ζηλωτὴς ὑπάρχων τοῦ Θεοῦ, καθὼς πάντες ὑμεῖς ἐστε σήμερον·

4 Ὃς ταύτην τὴν ὁδὸν ἐδίωξα ἄχρι θανάτου, δεσμεύων καὶ παραδίδους εἰς φυλακὰς ἀνδράς τε καὶ γυναῖκας.

5 Ὡς καὶ ὁ Ἀρχιερεὺς μαρτυρεῖ μοι, καὶ πᾶν τὸ Πρεσβυτέριον· παρ' ὧν καὶ ἐπιστολὰς δεξαμένοις πρὸς τοὺς ἀδελφούς, εἰς Δαμασκὸν ἐπορευομένην, ἄξων καὶ τοὺς ἐκεῖσε ὄντας, δεδεμένους εἰς Ἱερουσαλὴμ, ἵνα τιμωρηθῶσιν.

6 Ἐγένετο δέ μοι πορευομένῳ καὶ ἐγγίζοντι τῇ Δαμασκῷ, περὶ μεσημβρίαν, ἐξαίφνης ἐκ τοῦ οὐρανοῦ περιαστράψαι φῶς ἰκανὸν περὶ ἐμέ.

7 Ἐπεσόν τε εἰς τὸ ἔδαφος, καὶ ἤκουσα φωνῆς λεγούσης μοι· Σαούλ, Σαούλ, τί με διώκεις;

8 Ἐγὼ δὲ ἀπεκρίθην· Τίς εἶ, Κύριε; Ἐπέτε πρόσ με· Ἐγὼ εἰμι Ἰησοῦς ὁ Ναζωραῖος, ὃν σὺ διώκεις.

9 Οἱ δὲ συν ἑμοὶ ὄντες τὸ μὲν φῶς θεάσαντο, καὶ ἐμβροβοὶ ἐγένοντο· τὴν δὲ φωνὴν οὐκ ἤκουσαν τοῦ λαλοῦντός μοι.

10 Εἶπον δέ· Τί ποιῶσω, Κύριε; Ὁ δὲ Κύριος εἶπε πρὸς με· Ἀναστὰς πορεύου εἰς Δαμασκόν· κἀκεῖ σοι λαληθήσεται περὶ πάντων ὧν τέτακται σοι ποιῆσαι.

11 Ὡς δὲ οὐκ ἐνέβλεπον ἀπὸ τῆς δόξης τοῦ φωτός ἐκείνου, χειρωγού-

2 (Καὶ ὅταν ἤκουσαν ὅτι τοὺς ὁμίλει μὲ Ἑβραϊκὴν γλῶσσαν, περισσότερον ἔδωκαν ἡσυχίαν· καὶ λέγει·)

3 Ἐγὼ εἰμαι ἄνθρωπος Ἰουδαῖος, καὶ ἐγεννήθην εἰς τὴν Ταρσὸν τῆς Κιλικίας, ἀναθραμμένος εἰς τὴν πόλιν ταύτην εἰς τὰ ποδάρια τοῦ Γαμαλιήλ, καὶ ἐπαιδεύθην καταλεπτῶς τὸν πατρικὸν νόμον, ἔχων ζῆλον τοῦ Θεοῦ, καθὼς ἔχετε καὶ σεῖς ὅλοι σήμερον·

4 Καὶ κατέτρεξα ταύτην τὴν πίστιν ἕως θανάτου, δένων καὶ παραδίδων εἰς φυλακὰς καὶ ἀνδράς καὶ γυναῖκας.

5 Καθὼς μὲ τὸ μαρτυρεῖ καὶ ὁ Ἀρχιερεὺς, καὶ ὅλον τὸ Πρεσβυτέριον· ἀπὸ τοὺς ὁποίους ἐπήρα καὶ ἐπιστολὰς διὰ τοὺς ἀδελφούς, καὶ ἐπήγαγον εἰς τὴν Δαμασκόν, νῦν φέρω ἐκείνους οἱ ὅποιοι ἦσαν ἐκεῖ, δεμένους εἰς τὴν Ἱερουσαλὴμ, διὰ νῦν τιμωρηθῶσι.

6 Καὶ ἐν ᾧ ἐπήγαγον καὶ ἡγγίζον εἰς τὴν Δαμασκόν, μὲ συνέβη, εἰς τὸ μέσον τῆς ἡμέρας, ἐξαίφνα νῦν ἀστράψῃ τριγύρω μου φῶς πολὺ ἀπὸ τὸν οὐρανόν.

7 Καὶ ἔπεσα κάτω εἰς τὴν γῆν, καὶ ἤκουσα φωνὴν ἣ ὅποια μὲ ἔλεγε· Σαούλ, Σαούλ, διὰ τί με διώκεις;

8 Καὶ ἐγὼ ἀπεκρίθην· Ποίος εἶπαι σὺ, Κύριε; Καὶ μὲ εἶπεν· Ἐγὼ εἰμαι ὁ Ἰησοῦς ὁ Ναζωραῖος, τὸν ὅποιον σὺ διώκεις.

9 Καὶ ὅσοι ἦσαν συνάμα εἶδαν τὸ φῶς, καὶ ἐφοβήθησαν· τὴν φωνὴν ὅμως ἐκείνου ὁ ὁποῖος μὲ ἐλάλει δὲν ἤκουσαν.

10 Καὶ ἐγὼ εἶπα· Τί νῦν κάμω, Κύριε; Καὶ ὁ Κύριος μὲ εἶπε· Σῆκω, πῆγανε εἰς τὴν Δαμασκόν· καὶ ἐκεῖ θέλουσι σὲ λαληθῆ ὅλα ὅσα σὲ εἶναι διαταγμένα νῦν κάμης.

11 Καὶ ἐπειδὴ δὲν ἐβλεπον πλέον ἀπὸ τὴν δόξαν ἐκείνου τοῦ φωτός,

μενος ὑπὸ τῶν συνόντων μοι, ἦλθον εἰς Δαμασκόν.

12 Ἀνανίας δέ τις, ἀνὴρ εὐσεβὴς κατὰ τὸν νόμον, μαρτυρούμενος ὑπὸ πάντων τῶν κατοικούντων Ἰουδαίων,

13 Ἐλθὼν πρὸς με, καὶ ἐπιστὰς εἰπέ μοι· Σαουλ ἀδελφέ, ἀνάβλεψον. Κἀγὼ αὐτῇ τῇ ὥρᾳ ἀνέβλεψα εἰς αὐτόν.

14 Ὁ δὲ εἶπεν· Ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν προεχειρίσατό σε γινῶναι τὸ θέλημα αὐτοῦ, καὶ ἰδεῖν τὸν δίκαιον, καὶ ἀκούσαι φωνὴν ἐκ τοῦ στόματος αὐτοῦ·

15 Ὅτι ἔση μάρτυς αὐτῷ πρὸς πάντας ἀνθρώπους, ὧν ἑώρακας καὶ ἤκουσας.

16 Καὶ νῦν τί μέλλεις; ἀναστὰς βάπτισαι, καὶ ἀπολούσαι τὰς ἀμαρτίας σου, ἐπικαλεσάμενος τὸ ὄνομα τοῦ Κυρίου.

17 Ἐγένετο δέ μοι ὑποστρέψαντι εἰς Ἱερουσαλὴμ, καὶ προσευχομένῳ μου ἐν τῷ ἱερῷ, γενέσθαι με ἐκστάσει,

18 Καὶ ἰδεῖν αὐτὸν λέγοντά μοι· Σπεῦσον, καὶ ἔξελθε ἐν τάχει ἐξ Ἱερουσαλὴμ· διότι οὐ παρικδέξονται σου τὴν μαρτυρίαν περὶ ἐμοῦ.

19 Κἀγὼ εἶπον· Κύριε, αὐτοὶ ἐπίστανται ὅτι ἐγὼ ἤμην φυλακίζων καὶ δέρων κατὰ τὰς συναγωγὰς τοὺς πιστεύοντας ἐπὶ σε·

20 Καὶ ὅτε ἐξεχεῖτο τὸ αἷμα Στεφάνου τοῦ μάρτυρος σου, καὶ αὐτὸς ἤμην ἐφεστὼς, καὶ συνευδοκῶν τῇ ἀναιρέσει αὐτοῦ, καὶ φυλάσσω τὰ ἱματῖα τῶν ἀναιρούντων αὐτόν.

21 Καὶ εἶπε πρὸς με· Πορεύου· ὅτι ἐγὼ εἰς ἔθνη μακρὰν ἐξαποστελῶ σε.

22 Ἦκουον δὲ αὐτοῦ ἄχρι τούτου τοῦ λόγου, καὶ ἐπήραν τὴν φωνὴν αὐτῶν, λέγοντες· Αἶρε ἀπὸ τῆς γῆς

βασταζόμενος ἀπὸ τὴν χεῖρα ἀπὸ ἐκείνους οἱ ὅποιοι ἦσαν συνάμα, ἦλθα εἰς τὴν Δαμασκόν.

12 Καὶ κάποιος Ἀνανίας, ἄνθρωπος εὐλαβὴς κατὰ τὸν νόμον, μαρτυρημένος ἀπὸ ὅλους τοὺς Ἰουδαίους οἱ ὅποιοι κατοικοῦσιν εἰς τὴν Δαμασκόν,

13 Ἦλθεν εἰς ἐμὲ, καὶ ἐστάθη ἐπάνω μου καὶ μὲ εἶπε· Σαουλ ἀδελφέ, ἀνάβλεψον. Καὶ ἐγὼ ἐκείνην τὴν ὥραν ἀνέβλεψα εἰς αὐτόν.

14 Καὶ ἐκεῖνος εἶπεν· Ὁ Θεὸς τῶν πατέρων μας σέ προώρισε διὰ νὰ γνωρίσης τὸ θέλημα του, καὶ νὰ ἰδῇς τὸν δίκαιον, καὶ νὰ ἀκούσης φωνὴν ἀπὸ τὸ στόμα του·

15 Διότι μέλλεις νὰ ἦσαι μάρτυς του εἰς ὅλους τοὺς ἀνθρώπους, ἐκείνων τῶν πραγμάτων τὰ ὅποια εἶδες καὶ ἤκουσας.

16 Καὶ τώρα τί ἀργεῖς; σήκω ἐπάνω, βαπτίσου, καὶ λούσον τὰς ἀμαρτίας σου, ἐπικαλοῦμενος τὸ ὄνομα τοῦ Κυρίου.

17 Καὶ ἀφ' οὗ ἐπέστρεψα εἰς τὴν Ἱερουσαλὴμ, καὶ προσευχομένη εἰς τὸ ἱερὸν, μὲ συνέβη ἐκστάσις,

18 Καὶ εἶδα τὸν Χριστὸν ὁ ὁποῖος μὲ ἔλεγε· Τάχυνον, καὶ ἔβγα ὀγλίγωρα ἀπὸ τὴν Ἱερουσαλὴμ· διότι δὲν θέλουσι δεχθῇ τὴν μαρτυρίαν σου δι' ἐμέ.

19 Καὶ ἐγὼ εἶπα· Κύριε, αὐτοὶ ἠξέουρουν ὅτι ἐγὼ ἐφυλακίζον καὶ ἔδερν εἰς τὰς συναγωγὰς ἐκείνους οἱ ὅποιοι ἐπίστευον εἰς σε·

20 Καὶ ὅτε ἐχύνετο τὸ αἷμα τοῦ Στεφάνου τοῦ μάρτυρός σου, ἔστεκον παρὼν, καὶ ἤμην συμφωνοῦν εἰς τὸν φόνον του, καὶ ἐφύλαττον τὰ φορέματα ἐκείνων οἱ ὅποιοι τὸν ἐσκότονον.

21 Καὶ μὲ εἶπε· Πήγαινε· διότι ἐγὼ θέλω σε στείλει εἰς ἔθνη μακράν.

22 Καὶ οἱ Ἰουδαῖοι ἕως εἰς τούτον τὸν λόγον ἤκουον τοῦ Παύλου, καὶ ἔπειτα ἐσῆκωσαν τὴν φωνὴν των,

τὸν τοιοῦτον· οὐ γὰρ καθῆκεν αὐτὸν ζῆν.

23 Κραυγάζοντων δὲ αὐτῶν, καὶ ῥιπνύοντων τὰ ἱμάτια, καὶ κοινορτὸν βαλλόντων εἰς τὸν ἀέρα,

24 Ἐκέλευσεν αὐτὸν ὁ χιλιάρχος ἀγεσθαι εἰς τὴν παρεμβολήν, εἰπὼν μαστίξιν ἀνετάξασθαι αὐτόν· ἵνα ἐπιγνῶ δι' ἣν αἰτίαν οὕτως ἐπεφώνουν αὐτῷ.

25 Ὡς δὲ προέτειναν αὐτὸν τοῖς ἱμαῖσιν, εἶπε πρὸς τὸν ἐστῶτα ἐκατόνταρχον ὁ Παῦλος· Εἰ ἄνθρωπον Ῥωμαῖον καὶ ἀκατάκριτον ἐξεστὶν ὑμῖν μαστίξειν;

26 Ἀκούσας δὲ ὁ ἐκατόνταρχος, προσελθὼν ἀπήγγειλε τῷ χιλιάρχῳ, λέγων· Ὅρα, τί μέλλεις ποιεῖν· ὁ γὰρ ἄνθρωπος οὗτος Ῥωμαῖός ἐστι.

27 Προσελθὼν δὲ ὁ χιλιάρχος εἶπεν αὐτῷ· Λέγε μοι, εἰ σὺ Ῥωμαῖός εἶ; Ὁ δὲ ἔφη· Ναί.

28 Ἀπεκρίθη τε ὁ χιλιάρχος· Ἐγὼ πολλοῦ κεφαλαιῶν τὴν πολιτείαν ταύτην ἐκτησάμην. Ὁ δὲ Παῦλος ἔφη· Ἐγὼ δὲ καὶ γεγέννημαι.

29 Εὐθέως οὖν ἀπέστησαν ἀπ' αὐτοῦ οἱ μέλλοντες αὐτὸν ἀνετάξαι· καὶ ὁ χιλιάρχος δὲ ἐφοβήθη, ἐπιγνὼν ὅτι Ῥωμαῖός ἐστι, καὶ ὅτι ἦν αὐτὸν δεδεδεμένος.

30 Τῇ δὲ ἐπαύριον βουλόμενος γινῶναι τὸ ἀσφαλές, τὸ τί κατηγορεῖται παρὰ τῶν Ἰουδαίων, ἔλυσεν αὐτὸν ἀπὸ τῶν δεσμῶν, καὶ ἐκέλευσεν ἐλθεῖν τοὺς Ἀρχιερεῖς καὶ ὅλον τὸ συνέδριον αὐτῶν· καὶ καταγαγὼν τὸν Παῦλον, ἔστησεν εἰς αὐτούς.

Κεφ. κγ'. XXIII.

ἈΤΕΝΙΣΑΣ δὲ ὁ Παῦλος τῷ συνεδρίῳ, εἶπεν· Ἄνδρες ἀδελφοί, ἐγὼ

καὶ εἶπαν· Ἐβγαλε ἀπὸ τὴν γῆν τὸν τοιοῦτον (ἄνθρωπον)· διότι δὲν πρέπει νὰ ζῇ.

23 Καὶ ὅτε ἐκραζον ἐκεῖνοι, καὶ ῥιπνύον τὰ φορέματά των, καὶ ἐβαλλον κοινορτὸν εἰς τὸν ἀέρα,

24 Προσέταξεν ὁ χιλιάρχος νὰ φερθῇ ὁ Παῦλος εἰς τὸ φρούριον, καὶ εἶπε νὰ τὸν ἐξετάσωσι μὲ μαστίγας· διὰ νὰ γνωρίσῃ διὰ ποίαν ἀφορμὴν ἐφώναζον οὕτως ἐναντίον του.

25 Καὶ καθὼς τὸν ἐξήλυσαν καὶ τὸν ἔδεσαν μὲ τὰ λωρία νὰ τὸν δέωσιν, εἶπεν ὁ Παῦλος εἰς τὸν ἐκατόνταρχον ὁ ὁποῖος ἐστέκετο ἐκεῖ· Ἐχετε σεῖς τάχα ἐξουσίαν νὰ δέητε ἄνθρωπον Ῥωμαῖον χωρὶς κρίσεως;

26 Καὶ ὁ ἐκατόνταρχος ὅτε τὸ ἤκουσεν, ὑπήγγειλε καὶ τὸ εἶπεν εἰς τὸν χιλιάρχον, λέγων· Βλέπε τί μέλλεις νὰ κάμῃς· διότι ὁ ἄνθρωπος οὗτος εἶναι Ῥωμαῖός.

27 Καὶ ὁ χιλιάρχος ὑπήγγειλε πλησίον εἰς τὸν Παῦλον καὶ τὸν λέγει· Εἰπέ μοι, ἂν ᾔῃαι Ῥωμαῖός; Καὶ ὁ Παῦλος εἶπε· Ναί.

28 Ἀπεκρίθη ὁ χιλιάρχος καὶ εἶπεν· Ἐγὼ ἀπέκτησα ταύτην τὴν πολιτείαν μὲ πολὺ ἐξοδόν. Καὶ ὁ Παῦλος εἶπεν· Ἐγὼ δὲ εἶμαι πολίτης (τῆς Ῥώμης) καὶ ἀπὸ γεννήσεως.

29 Καὶ παρευθὺς διέβησαν ἀπ' αὐτὸν ἐκεῖνοι οἱ ὁποῖοι ἐμελλον νὰ τὸν ἐξετάσωσιν· καὶ ὁ χιλιάρχος ὅτε ἔμαθεν ὅτι εἶναι Ῥωμαῖός, ἐφοβήθη, καὶ διότι τὸν ἔδεσε.

30 Καὶ τὴν ἄλλην ἡμέραν θέλων νὰ γνωρίσῃ τὸ βέβαιον, τὸ τί κατηγορεῖται ἀπὸ τοὺς Ἰουδαίους, τὸν ἔλυσεν ἀπὸ τὰ δεσμά, καὶ προσέταξε νὰ ἐλθῶσιν οἱ Ἀρχιερεῖς καὶ ὅλη ἡ συνέκκλησις των· καὶ κατέβασε τὸν Παῦλον, καὶ τὸν παρέστησεν εἰς αὐτούς.

Κεφ. κγ'. XXIII.

ΚΑΙ ὁ Παῦλος ἀτενίζων εἰς τὴν συνέκκλησιν, εἶπεν· Ὡς ἄνδρες ἀδελφοί, ἐγὼ

πάσῃ συνειδήσει ἀγαθῇ πεπολίτευμαι
τῷ Θεῷ ἄχρὶ ταύτης τῆς ἡμέρας.

2 Ὁ δὲ Ἀρχιερεὺς Ἀνανίας ἐπέταξε
τοῖς παρεστώσιν αὐτῷ τύπτειν αὐτοῦ
τὸ στόμα.

3 Τότε ὁ Παῦλος πρὸς αὐτὸν εἶπε·
Τύπτειν σε μέλλει ὁ Θεός, τοῖχε
κεκονιαμένε· καὶ σὺ κἀθὼ κρίνων με
κατὰ τὸν νόμον, καὶ παρανομῶν κε-
λευεις με τύπτεσθαι;

4 Οἱ δὲ παρεστώτες εἶπον· Τὸν
Ἀρχιερέα τοῦ Θεοῦ λοιδορεῖς;

5 Ἐφη τε ὁ Παῦλος· Οὐκ ἤδειν,
ἀδελφοί, ὅτι ἐστὶν Ἀρχιερεὺς· γέ-
γραπται γάρ· Ἄρχοντα τοῦ λαοῦ σου
οὐκ ἐρεῖς κακῶς.

6 Γινούς δὲ ὁ Παῦλος ὅτι τὸ ἐν
μέρος ἐστὶ Σαδδουκαίων, τὸ δὲ ἕτερον
Φαρισαίων, ἔκραξεν ἐν τῷ συνεδρίῳ·
Ἄνδρες ἀδελφοί, ἐγὼ Φαρισαῖός εἰμι,
υἱὸς Φαρισαίου· περὶ ἐλπίδος καὶ
ἀναστάσεως νεκρῶν ἐγὼ κρίνομαι.

7 Τοῦτο δὲ αὐτοῦ λαλήσαντος,
ἐγένετο στάσις τῶν Φαρισαίων καὶ
τῶν Σαδδουκαίων· καὶ ἐσχίσθη τὸ
πλῆθος.

8 Σαδδουκαῖοι μὲν γὰρ λέγουσι μὴ
εἶναι ἀναστασιν, μηδὲ ἄγγελον, μήτε
πνεῦμα· Φαρισαῖοι δὲ ὁμολογοῦσι τὰ
ἀμφότερα.

9 Ἐγένετο δὲ κραυγὴ μεγάλη· καὶ
ἀναστάντες οἱ Γραμματεῖς τοῦ μέρους
τῶν Φαρισαίων διεμάχοντο, λέγοντες·
Οὐδὲν κακὸν εὐρίσκομεν ἐν τῷ ἄν-
θρώπῳ τούτῳ· εἰ δὲ πνεῦμα ἐλάλησεν
αὐτῷ, ἢ ἄγγελος, μὴ θεομαχῶμεν.

10 Πολλῆς δὲ γενομένης στάσεως,
εὐλαβηθεὶς ὁ χιλιάρχος μὴ διασπασ-
θῇ ὁ Παῦλος ὑπ' αὐτῶν, ἐκέλευσε τὸ
στράτευμα καταβῆναι ἀρπάσαι αὐτὸν
ἐκ μέσου αὐτῶν, ἄγειν τε εἰς τὴν
παρεμβολήν.

ἐπολιτεύθην εἰς τὸν Θεὸν ἕως εἰς
ταύτην τὴν ἡμέραν μὲ πᾶσαν συνεί-
δησιν καλήν.

2 Καὶ ὁ Ἀρχιερεὺς ὁ Ἀνανίας προσ-
έταξεν ἐκείνους οἱ ὅποιοι παρεστέκοντο
νὰ κτυπῶσι τὸ στόμα του.

3 Τότε ὁ Παῦλος εἶπεν εἰς αὐτόν·
Ὡ τοῖχε ἀσβεστωμένε, ὁ Θεὸς μέλλει
νὰ σὲ κτυπήσῃ· καὶ σὺ κἀθεσθαι νὰ
μὲ κρίνης κατὰ τὸν νόμον, καὶ παρα-
βαιῶν τὸν νόμον προστάξεις νὰ μὲ
κτυπῶσι;

4 Καὶ ἐκείνοι οἱ ὅποιοι παρεστέκοντο
εἶπαν· Τὸν Ἀρχιερέα τοῦ Θεοῦ ὕβρι-
ζεις;

5 Καὶ ὁ Παῦλος εἶπε· Δὲν ἤξευρον,
ἀδελφοί, ὅτι εἶναι Ἀρχιερεὺς· διότι
εἶναι γραμμένον· Ὅτι ἄρχοντα τοῦ
λαοῦ σου νὰ μὴ κακολογήσῃς.

6 Καὶ ὁ Παῦλος ἐπειδὴ ἐγνώρισεν
ὅτι τὸ ἐν μέρος εἶναι τῶν Σαδδου-
καίων, καὶ τὸ ἄλλο εἶναι τῶν Φα-
ρισαίων, ἔκραξεν εἰς τὸ συνέδριον·
Ὡ ἄνδρες ἀδελφοί, ἐγὼ εἶμαι Φαρι-
σαῖος, υἱὸς Φαρισαίου· καὶ κρίνομαι
περὶ ἐλπίδος καὶ ἀναστάσεως νεκρῶν.

7 Καὶ ἀφ' οὗ εἶπε τοῦτο, ἐγένε φη-
λονεικία τῶν Φαρισαίων καὶ τῶν
Σαδδουκαίων· καὶ τὸ πλῆθος ἐχωρίσ-
θη εἰς δύο.

8 Διότι οἱ Σαδδουκαῖοι λέγουσιν ὅτι
δὲν εἶναι ἀνάστασις, μηδὲ ἄγγελος,
μηδὲ πνεῦμα· ἀλλ' οἱ Φαρισαῖοι ὁμο-
λογοῦσι καὶ τὰ δύο.

9 Καὶ ἐγένε μεγάλη βοή· καὶ ἐση-
κώθησαν οἱ Γραμματεῖς οἱ ὅποιοι ἦσαν
ἀπὸ τοῦ μέρους τῶν Φαρισαίων, καὶ ἐμά-
χοντο καὶ ἔλεγον· Κἀνὲν κακὸν δὲν
εὐρίσκομεν εἰς τὸν ἄνθρωπον τοῦτον·
καὶ ἀνίσως καὶ ἐλάλησεν εἰς αὐτὸν ἡ
πνεῦμα, ἢ ἄγγελος, μὴ θεομαχῶμεν.

10 Καὶ ὅταν ἐγένε πολλὴ φιλονεικία,
φοβούμενος ὁ χιλιάρχος μήπως καὶ
κατασχισθῇ ὁ Παῦλος ἀπ' αὐτοῦς,
προσέταξε τὸ στράτευμα νὰ καταβῶ-
σι καὶ νὰ τὸν ἀρπάσωσιν ἀπὸ τοῦ μέσου
τῶν, καὶ νὰ τὸν φέρωσιν εἰς τὸ φρούριον.

11 Τῇ δὲ ἐπιούσῃ νυκτὶ ἐπιστάς αὐτῷ ὁ Κύριος εἶπε· Θάρσει, Παῦλε· ὡς γὰρ διεμαρτύρω τὰ περὶ ἐμοῦ εἰς Ἱερουσαλὴμ, οὕτω σε δεῖ καὶ εἰς Ῥώμην μαρτυρῆσαι.

12 Γενομένης δὲ ἡμέρας, ποιήσαντες τινες τῶν Ἰουδαίων συστροφὴν, ἀνεθεμάτισαν ἐαυτοὺς, λέγοντες μήτε φαγεῖν μήτε πίνειν ἕως οὐ ἀποκτείνωσι τὸν Παῦλον.

13 Ἦσαν δὲ πλείους τεσσαράκοντα οἱ ταύτην τὴν συναγωγίαν πεποιηκότες.

14 Οἷτινες προσελθόντες τοῖς Ἀρχιερεῦσι καὶ τοῖς Πρεσβυτέροις, εἶπον· Ἀναθέματι ἀνεθεματίσαμεν ἐαυτοὺς, μηδενὸς γεύεσθαι ἕως οὐ ἀποκτείνωμεν τὸν Παῦλον.

15 Νῦν οὖν ὑμεῖς ἐμφανίσατε τῷ χιλιάρχῳ σὺν τῷ συνεδρίῳ, ὅπως αὐρίον αὐτὸν καταγάγῃ πρὸς ὑμᾶς, ὡς μέλλοντας διαγινώσκειν ἀκριβέστερον τὰ περὶ αὐτοῦ· ἡμεῖς δὲ, πρὸ τοῦ ἐγγραφῆαι αὐτὸν, ἔτοιμοι ἔσμεν τοῦ ἀνελεῖν αὐτόν.

16 Ἀκούσας δὲ ὁ υἱὸς τῆς ἀδελφῆς Παύλου τὴν ἐνέδραν, παραγενόμενος καὶ εἰσελθὼν εἰς τὴν παρεμβολήν, ἀπήγγειλε τῷ Παύλῳ.

17 Προσκαλεσάμενος δὲ ὁ Παῦλος ἕνα τῶν ἑκατοντάρχων, εἶφη· Τὸν νεανίαν τούτον ἀπαγαγε πρὸς τὸν χιλιάρχον· ἔχει γὰρ τι ἀπαγγεῖλαι αὐτῷ.

18 Ὁ μὲν οὖν παραλαβὼν αὐτὸν ἤγαγε πρὸς τὸν χιλιάρχον, καὶ φησιν· Ὁ δέσμιος Παῦλος προσκαλεσάμενός με, ἠρώτησε τούτον τὸν νεανίαν ἀπαγγεῖν πρὸς σε, ἔχοντά τι λαλήσαι σοι.

19 Ἐπιλαβόμενος δὲ τῆς χειρὸς αὐτοῦ ὁ χιλιάρχος, καὶ ἀναχωρήσας κατ' ἰδίαν, ἐπυνθάνετο· Τί ἐστίν ὃ ἔχεις ἀπαγγεῖλαι μοι;

11 Καὶ τὴν ἐρχομένην νύκτα ἐφάνη εἰς αὐτὸν ὁ Κύριος καὶ τὸν εἶπεν· Ἐχε θάρρος, Παῦλε· διότι καθὼς ἐμαρτύρησας τὰ ἰδικά μου εἰς τὴν Ἱερουσαλὴμ, οὕτως εἶναι χρεῖα νὰ τὰ μαρτυρήσῃς καὶ εἰς τὴν Ῥώμην.

12 Καὶ ὅταν ἐξημέρωσε, κάποιοι ἀπὸ τοὺς Ἰουδαίους ἕκαμαν συναξιν, καὶ ἀνεθεμάτισαν τὸν ἐαυτὸν τὸν, καὶ εἶπαν μηδὲ νὰ φαγῶσι μηδὲ νὰ πίνωσι ἕως οὐ νὰ σκοτώσωσι τὸν Παῦλον.

13 Καὶ ὅσοι ἕκαμαν ταύτην τὴν ὀρκωμοσίαν ἦσαν περισσότεροι ἀπὸ σαράντα.

14 Οἱ ὁποῖοι ὑπῆγαν εἰς τοὺς Ἀρχιερεῖς καὶ εἰς τοὺς Πρεσβυτέρους, καὶ εἶπαν· Ἡμεῖς ἀνεθεματίσαμεν τὸν ἐαυτὸν μας, νὰ μὴ φαγῶμεν τίποτε ἕως οὐ σκοτώσωμεν τὸν Παῦλον.

15 Τώρα λοιπὸν σεῖς φανερώσατε εἰς τὸν χιλιάρχον ὁμοῦ με τὴν συναξιν, διὰ νὰ τὸν φέρῃ κατὰ αὐρίον εἰς σᾶς, ὡς ἂν ἐμέλλετε τάχα νὰ γνωρίσητε ἀκριβέστερον τὰ πραγματικά του· καὶ πρὸ τοῦ νὰ ἐγγίῃ αὐτός, ἡμεῖς ἔμεθα ἔτοιμοι νὰ τὸν σκοτώσωμεν.

16 Καὶ ὁ υἱὸς τῆς ἀδελφῆς τοῦ Παύλου ἤκουσε τὴν ἐπιβουλήν ταύτην, καὶ ὑπῆγε καὶ ἐμβῆκε μέσα εἰς τὸ φρούριον, καὶ τὸ εἶπεν εἰς τὸν Παῦλον.

17 Καὶ ὁ Παῦλος προσεκάλεσεν ἕνα ἀπὸ τοὺς ἑκατοντάρχους, καὶ τὸν εἶπε· Φέρε τούτον τὸν νέον εἰς τὸν χιλιάρχον· διότι ἔχει κἄτι τί νὰ τὸν εἰπῇ.

18 Καὶ ὁ ἑκατόνταρχος τὸν ἐπῆρε καὶ τὸν ὑπῆγεν εἰς τὸν χιλιάρχον, καὶ εἶπεν· Ὁ δέσμιος ὁ Παῦλος με ἐλάλησε καὶ με παρεκάλεσε νὰ φέρω τοῦτον τὸν νέον εἰς σέ, καὶ ἔχει κἄτι τί νὰ σὲ λαλήσῃ.

19 Καὶ ὁ χιλιάρχος τὸν ἐπίασεν ἀπὸ τὴν χεῖρα, καὶ ὑπῆγε χωριστά, καὶ τὸν ἠρώτησε· Τί εἶναι ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον ἔχεις νὰ με εἰπῇς;

20 Εἶπε δέ· Ὅτι οἱ Ἰουδαῖοι συνεθέοντο τοῦ ἐρωτῆσαί σε, ὅπως αὐρίον εἰς τὸ συνέδριον καταγάγῃς τὸν Παῦλον, ὥς μέλλοντές τι ἀκριβέστερον πυνθάνεσθαι περὶ αὐτοῦ.

21 Σὺ οὖν μὴ πεισθῇς αὐτοῖς· ἐνεδρεύουσι γὰρ αὐτὸν ἐξ αὐτῶν ἄνδρες πλείους τεσσαράκοντα, οἵτινες ἀνεθεμάτισαν αὐτὸν μήτε φαγεῖν μήτε πιεῖν ἕως οὗ ἀνέλωσιν αὐτόν· καὶ νῦν ἑτοίμοι εἰσι, προσδεχόμενοι τὴν ἀπὸ σοῦ ἐπαγγελίαν.

22 Ὁ μὲν οὖν χιλιάρχος ἀπέλυσε τὸν νεανίαν, παραγγείλας μηδενὶ ἐκκαλῆσαι ὅτι ταῦτα ἐνεφάνισας πρὸς με.

23 Καὶ προσκαλεσάμενος δύο τινὰς τῶν ἑκατοντάρχων, εἶπεν· Ἐτοιμάσατε στρατιώτας διακοσίους, ὅπως πορευθῶσιν ἕως Καισαρείας, καὶ ἵππεις ἑβδομήκοντα, καὶ δεξιολάβους διακοσίους, ἀπὸ τρίτης ὥρας τῆς νυκτός·

24 Κτήνη τε παραστήσαι, ἵνα ἐπιβιβάσαντες τὸν Παῦλον διασώσωσι πρὸς Φήλικα τὸν ἡγεμόνα·

25 Γράψας ἐπιστολὴν περιέχουσιν τὸν τύπον τοῦτον·

26 Κλαύδιος Λυσίας τῷ κρατίστῳ ἡγεμόνι Φήλικι χαίρειν.

27 Τὸν ἄνδρα τοῦτον συλληφθέντα ὑπὸ τῶν Ἰουδαίων, καὶ μέλλοντα ἀναιρεῖσθαι ὑπ' αὐτῶν, ἐπιστάς σὺν τῷ στρατευματι ἐξειλόμην αὐτόν, μάθων ὅτι Ῥωμαῖός ἐστι.

28 Βουλόμενος δὲ γινῶναι τὴν αἰτίαν δι' ἣν ἐνεκάλουν αὐτῷ, κατήγαγον αὐτόν εἰς τὸ συνέδριον αὐτῶν·

29 Ὃν εὗρον ἐγκαλούμενοι περὶ ζητημάτων τοῦ νόμου αὐτῶν, μηδὲν δὲ ἄξιον θανάτου ἢ δεσμῶν ἐγκλημα ἔχοντα.

20 Καὶ εἶπεν· Ὅτι οἱ Ἰουδαῖοι συνεφώνησαν νὰ σὲ παρακαλέσωσι, νὰ φέρῃς κάτω αὐρίον τὸν Παῦλον εἰς τὴν σύναξιν, ὥς ἀν' ἐμὲλλον τάχα νὰ ἐρωτήσωσι τίποτε ἀκριβέστερον διὰ αὐτόν.

21 Σὺ λοιπὸν μὴ καταπεισθῇς εἰς αὐτούς· διότι περισσώτεροι ἀπὸ σαράντα ἄνδρες ἀπ' αὐτούς τὸν ἐπιβουλεύονται, οἱ ὁποῖοι ἀνεθεμάτισαν τὸν ἑαυτὸν τῶν μηδὲ νὰ φάγῃσι μηδὲ νὰ πῶσιν ἕως οὗ νὰ τὸν σκοτώσωσι· καὶ τώρα εἶναι ἑτοίμοι καὶ ἀναμένουσι νὰ ἀκούσωσι τί θέλεις ὑποσχεθῇ.

22 Ὁ χιλιάρχος λοιπὸν ἀπέλυσε τὸν νέον, καὶ τὸν παρήγγειλε νὰ μὴν εἰπῇ εἰς κανένα ὅτι μὲ ἐφάνερωσας ταῦτα.

23 Καὶ προσεκάλεσε δύο τινὰς ἀπὸ τούτους ἑκατοντάρχους, καὶ εἶπεν· Ἐτοιμάσατε διακοσίους στρατιώτας, διὰ νὰ ὑπάγωσιν ἕως εἰς τὴν Καισαρείαν, καὶ ἑβδομήκοντα ἵππεις, καὶ διακοσίους σωματοφύλακας, ἀπὸ τὴν τρίτην ὥραν τῆς νυκτός·

24 Καὶ φέρετε καὶ ζῶα, διὰ νὰ βάλωσιν ἐπάνω τὸν Παῦλον καὶ νὰ τὸν ἐγχειρίσωσι σῶον εἰς τὸν Φήλικα τὸν ἡγεμόνα·

25 Καὶ ἔγραψε καὶ ἐπιστολὴν ἣ ὅποια περιεῖχε τοῦτον τὸν τύπον·

26 Κλαύδιος ὁ Λυσίας τῷ κρατίστῳ ἡγεμόνι Φήλικι χαίρειν.

27 Οὗτος ὁ ἄνθρωπος ἐπιάσθη ἀπὸ τοὺς Ἰουδαίους, καὶ ἔμελλε νὰ φονεῖθῃ ἀπ' αὐτούς, καὶ ἐγὼ ὑπῆγα μὲ τὸ στρατεῦμα καὶ τὸν ἔβγαλα ἀπὸ τὰς χεῖράς των, ἀφ' οὗ ἔμαθον ὅτι εἶναι Ῥωμαῖος.

28 Καὶ θέλων νὰ γνωρίσω τὴν ἀφορμὴν διὰ τὴν ὁποίαν τὸν ἐνεκάλουν, τὸν ἔφερα κάτω εἰς τὴν σύναξιν των·

29 Τὸν ὁποῖον εὗρηκα ὅτι ἐνεκαλεῖτο διὰ ζητήματα τοῦ νόμου των, καὶ δὲν εἶχε κανὲν ἐγκλημα ἄξιον θανάτου ἢ δεσμάτος.

30 Μηνυθείσης δέ μοι ἐπιβουλῆς εἰς τὸν ἄνδρα μέλλειν ἔσεσθαι ὑπὸ τῶν Ἰουδαίων, ἐξαυτῆς ἐπεμψα πρὸς σε παραγγείλας καὶ τοῖς κατηγοροῖς λέγειν τὰ πρὸς αὐτὸν ἐπὶ σοῦ. Ἐρῶ σο.

31 Οἱ μὲν οὖν στρατιῶται, κατὰ τὸ διατεταγμένον αὐτοῖς, ἀναλαβόντες τὸν Παῦλον ἤγαγον διὰ τῆς νυκτὸς εἰς τὴν Ἀντιπατρίδα.

32 Τῇ δὲ ἐπαύριον ἔασαντες τοὺς ἵππους πορεύεσθαι σὺν αὐτῷ, ὑπέστρεψαν εἰς τὴν παρεμβολήν.

33 Οἵτινες εἰσελθόντες εἰς τὴν Καισαρείαν, καὶ ἀναδόντες τὴν ἐπιστολὴν τῷ ἡγεμόνι, παρέστησαν καὶ τὸν Παῦλον αὐτῷ.

34 Ἀναγνούς δὲ ὁ ἡγεμὼν, καὶ ἐπειρατῆσά ἐκ ποίας ἐπαρχίας ἐστὶ, καὶ πυθόμενος ὅτι ἀπὸ Κιλικίας·

35 Διακούσομαί σου, ἔφη, ὅταν καὶ οἱ κατήγοροί σου παραγένηνται. Ἐκέλευσέ τε αὐτὸν ἐν τῷ πραιτωρίῳ τοῦ Ἡρώδου φυλάσσεσθαι.

Κεφ. κδ'. XXIV.

ΜΕΤΑ δὲ πέντε ἡμέρας κατέβη ὁ Ἀρχιερεὺς Ἀνανίας μετὰ τῶν Πρεσβυτέρων, καὶ ῥήτορος Τερτύλλου τινὸς, οἵτινες ἐνεφανίσαν τῷ ἡγεμόνι κατὰ τοῦ Παύλου.

2 Κληθέντος δὲ αὐτοῦ, ἤρξατο κατηγορεῖν ὁ Τερτύλλος, λέγων·

3 Πολλῆς εἰρήνης τυγχάνοντες διὰ σοῦ, καὶ κατορθωμάτων γινομένων τῷ ἔθνει τούτῳ διὰ τῆς σῆς προνοίας, πάντῃ τε καὶ πανταχοῦ ἀποδεχόμεθα, κράτιστε Φῆλιξ, μετὰ πάσης εὐχαριστίας.

4 Ἴνα δὲ μὴ ἐπὶ πλείον σε ἐγκόπτω, παρακαλῶ ἀκούσαι σε ἡμῶν συντό-

30 Καὶ ὅτε μὲ ἐμνήσθῃ ὅτι ἐπιβουλὴ ἐμέλλε νὰ γίνῃ ἀπὸ τοὺς Ἰουδαίους εἰς τὸν ἄνδρα τούτον, εὐθὺς τὸν ἐπεμψα εἰς σέ· καὶ παρήγγειλα εἰς τοὺς κατηγοροῦς νὰ εἰπωσιν ἐμπροσθέν σου ὅσα ἔχουσιν ἐναντίον αὐτοῦ. Ἐρῶ σο.

31 Οἱ στρατιῶται λοιπὸν, καθὼς ἦσαν παραγγεμένοι, ἐπῆραν τὸν Παῦλον καὶ τὸν ἔφεραν τὴν νύκτα εἰς τὴν Ἀντιπατρίδα.

32 Καὶ τὴν ἄλλην ἡμέραν ἀφῆκαν τοὺς ἵππους νὰ ὑπάγωσι μὲ αὐτὸν, καὶ αὐτοὶ ὑπέστρεψαν εἰς τὸ φρουρίον.

33 Καὶ οἱ ἵππεῖς ἐμβαίνοντες εἰς τὴν Καισαρείαν, ἔδωκαν τὴν ἐπιστολὴν εἰς τὸν ἡγεμόνα, καὶ παρέστησαν καὶ τὸν Παῦλον εἰς αὐτόν.

34 Καὶ ὁ ἡγεμὼν ἀφ' οὗ ἀνέγνωσε τὴν ἐπιστολὴν, ῥώτῃσε τὸν Παῦλον ἀπὸ ποίαν ἐπαρχίαν εἶναι, καὶ ὅτε ἔμαθεν ὅτι εἶναι ἀπὸ τὴν Κιλικίαν·

35 Εἶπε· Θέλω σοῦ ἀκούσει, ὅταν ἔλθωσι οἱ κατήγοροί σου. Καὶ προσέταξε νὰ φυλαττηταὶ εἰς τὸ πραιτώριον τοῦ Ἡρώδου.

Κεφ. κδ'. XXIV.

ΚΑΙ ὕστερον ἀπὸ πέντε ἡμέρας κατέβη ὁ Ἀρχιερεὺς Ἀνανίας μὲ τοὺς Πρεσβυτέρους, καὶ μὲ κάποιον ῥήτορα Τερτύλλον, οἱ ὅποιοι ἐνεφανίσθησαν εἰς τὸν ἡγεμόνα ἐναντίον τοῦ Παύλου.

2 Καὶ ἀφ' οὗ ἐκάλεσαν τὸν Παῦλον, ἤρχισεν ὁ Τερτύλλος νὰ τὸν κατηγορῇ, λέγων·

3 Ὡ κράτιστε Φῆλιξ, ἡμεῖς ἐπειδὴ ἔχομεν πολλὴν εἰρήνην διὰ μέσου σου, καὶ κατορθώματα γίνονται εἰς τὸ ἔθνος τούτο διὰ μέσου τῆς ἰδικῆς σου προμηθείας, γνωρίζομεν ταῦτα, καὶ σὲ εὐχαριστοῦμεν κατὰ πάντα καὶ εἰς κάθε τόπον.

4 Καὶ διὰ νὰ μὴ σὲ παραβαρῶ περισσότερο, παρακαλῶ σε νὰ μᾶς

μως τῇ σῇ ἐπεικειά.

5 Εὐρόντες γὰρ τὸν ἄνδρα τούτον λοιμὸν, καὶ κινούντα στάσιν πᾶσι τοῖς Ἰουδαίοις τοῖς κατὰ τὴν οἰκουμένην, πρωτοστάτην τε τῆς τῶν Ναζωραίων αἵρέσεως·

6 Ὃς καὶ τὸ ἱερὸν ἐπείρασε βεβηλώσαι· ὃν καὶ ἐκρατήσαμεν, καὶ κατὰ τὸν ἡμέτερον νόμον ἡθελήσαμεν κρίνειν.

7 Παρελθὼν δὲ Λυσίας ὁ χιλιάρχος, μετὰ πολλῆς βίας ἐκ τῶν χειρῶν ἡμῶν ἀπήγαγε·

8 Κελεύσας τοὺς κατηγοροὺς αὐτοῦ ἔρχεσθαι ἐπὶ σε· παρ' οὗ δυνήσῃ αὐτὸς ἀνακρίνας περὶ πάντων τούτων ἐπιγινῶναι, ὧν ἡμεῖς κατηγοροῦμεν αὐτοῦ.

9 Συνέθεντο δὲ καὶ οἱ Ἰουδαῖοι, φάσκοντες ταῦτα οὕτως ἔχειν.

10 Ἀπεκρίθη δὲ ὁ Παῦλος, νείσαντος αὐτῷ τοῦ ἡγεμόνος λέγειν· Ἐκ πολλῶν ἐτῶν ὄντα σε κριτὴν τῷ ἔθνει τούτῳ ἐπιστάμενος, εὐθυμότερον τὰ περὶ ἑμαντοῦ ἀπολογουμαι·

11 Δυναμένου σου γινῶναι, ὅτι οὐ πλείους εἰσὶ μοι ἡμέραι ἢ δεκαδύο, ἀφ' ἧς ἀνέβην προσκυνήσων ἐν Ἱερουσαλήμ.

12 Καὶ οὔτε ἐν τῷ ἱερῷ εὐρόν με πρὸς τινα διαλεγόμενον, ἢ ἐπισύστασιν ποιούντα ὄχλου, οὔτε ἐν ταῖς συναγωγαῖς, οὔτε κατὰ τὴν πόλιν·

13 Οὔτε παραστήσαι δύνανται περὶ ὧν νῦν κατηγοροῦσί μου.

14 Ὅμολογῶ δὲ τοῦτό σοι, ὅτι κατὰ τὴν ὁδὸν ἦν λέγουσιν αἵρεσιν, οὕτω λατρεύω τῷ πατρίῳ Θεῷ, πιστεύων πᾶσι τοῖς κατὰ τὸν νόμον καὶ ἐν τοῖς προφήταις γεγραμμένοις·

ἀκούσης συντόμως κατὰ τὴν καλοσύνην σου.

5 Διότι εὐρόμεν τούτον τὸν ἄνδρα φθοροποιὸν, καὶ παρακινούντα διχοστασίαν εἰς ὅλους τοὺς Ἰουδαίους οἱ ὅποιοι εἶναι εἰς τὴν οἰκουμένην, καὶ εἶναι πρωτοστάτης τῆς αἵρέσεως τῶν Ναζωραίων·

6 Ὁ ὅποιος ἐδοκίμασε νὰ μιάνῃ καὶ τὸ ἱερὸν· τὸν ὅποιον καὶ ἐπιάσαμεν, καὶ κατὰ τὸν νόμον τὸν ἰδικὸν μας ἡθελήσαμεν νὰ τὸν κρίνωμεν.

7 Ἦλθεν ὅμως ἐναντίον μας ὁ Λυσίας ὁ χιλιάρχος, καὶ τὸν ἐπῆρε μετὰ πολλὴν βίαν ἀπὸ τὰς χειρᾶς μας·

8 Καὶ προσέταξεν ἐκείνους οἱ ὅποιοι τὸν κατηγοροῦν νὰ ἔλθωσιν εἰς σέ· διὰ νὰ ἡθελες δυνηθῇ νὰ γνωρίσῃς, ἐξετάσας αὐτὸν, ἐκεῖνα τὰ ὅποια ἡμεῖς τοῦ κατηγοροῦμεν.

9 Καὶ μετὰ τὸν Τέρτυλλον συνεφώνησαν καὶ οἱ Ἰουδαῖοι, λέγοντες ὅτι ταῦτα οὕτως εἶναι.

10 Καὶ ὁ Παῦλος, ὅτε τὸν ἔνευσεν ὁ ἡγεμὼν νὰ ὁμιλήσῃ, ἀπεκρίθη (καὶ εἶπεν)· Γνωρίζων καλὰ ὅτι σὺ εἶσαι κριτὴς ἀπὸ πολλοὺς χρόνους εἰς τὸ ἔθνος τοῦτο, μετὰ εὐθυμότεραν καρδίαν ἀπολογουμαι διὰ τὸν ἑαυτὸν μου·

11 Διὰ νὰ δυνηθῇς σὺ νὰ γνωρίσῃς, ὅτι δὲν ἔχω παρὰ δώδεκα ἡμέρας ἀφ' οὗ ἀνέβην εἰς τὴν Ἱερουσαλήμ νὰ προσκυνήσω.

12 Καὶ οὐδὲ εἰς τὸ ἱερὸν με εὐρήκαν νὰ διαλέγωμαι μετὰ κανένα, ἢ νὰ κάμνω συναξιν πλήθους, οὐδὲ εἰς τὰς συναγωγὰς, οὐδὲ εἰς τὴν πόλιν·

13 Οὐδὲ δύνανται νὰ βεβαιώσωσιν ἐκεῖνα τὰ ὅποια μοῦ κατηγοροῦσι τώρα.

14 Τοῦτο δὲ σὲ ὁμολογῶ, ὅτι κατὰ τὸν δρόμον (τῆς θρησκείας) τὸν ὅποιον λέγουσιν (οἱ τοῖ) αἵρεσιν, οὕτω λατρεύω τῷ πατρικῷ Θεῷ, καὶ πιστεύω εἰς ὅλα ἐκεῖνα τὰ ὅποια εἶναι γεγραμμένα εἰς τὸν νόμον καὶ εἰς τοὺς προφῆτας·

15 Ἐλπίδα ἔχων εἰς τὸν Θεόν, ἦν καὶ αὐτοὶ οὗτοι προσδέχονται, ἀνάστασιν μέλλειν ἔσθαι νεκρῶν, δικαίων τε καὶ ἀδίκων.

16 Ἐν τούτῳ δὲ αὐτὸς ἀσκῶ, ἀπρόσκοπον συνειδήσιν ἔχειν πρὸς τὸν Θεὸν καὶ τοὺς ἀνθρώπους διαπαντός.

17 Δι' ἐτῶν δὲ πλείονων παρεγενόμην ἐλεημοσύνας ποιῶν εἰς τὸ ἔθνος μου, καὶ προσφοράς.

18 Ἐν οἷς εὖρόν με ἡγνισμένον ἐν τῷ ἱερῷ, οὐ μετὰ ὄχλου, οὐδὲ μετὰ θορύβου, τινεὶ ἀπὸ τῆς Ἀσίας Ἰουδαίῳ.

19 Οὗς εἶδε ἐπὶ σοῦ παρεῖναι, καὶ κατηγορεῖν, εἴ τι ἔχοιεν πρὸς με.

20 Ἡ αὐτοὶ οὗτοι εἰπάτωσαν, εἴ τι εὖρον ἐν ἐμοὶ ἀδίκημα, στάντος μου ἐπὶ τοῦ συνεδρίου.

21 Ἡ περὶ μῆς ταύτης φωνῆς, ἥς ἐκραζα ἑστῶς ἐν αὐτοῖς. Ὅτι περὶ ἀναστάσεως νεκρῶν ἐγὼ κρίνομαι σήμερον ὑφ' ὑμῶν.

22 Ἀκούσας δὲ ταῦτα ὁ Φῆλιξ, ἀνεβάλετο αὐτοὺς, ἀκριβέστερον εἰδὼς τὰ περὶ τῆς ὁδοῦ, εἰπὼν. Ὅταν Λυσίας ὁ χιλιάρχος καταβῇ, διαγνώσομαι τὰ καθ' ὑμᾶς.

23 Διαταξαίμενός τε τῷ ἑκατοντάρχῃ τηρεῖσθαι τὸν Παῦλον, ἔχειν τε ἀνεσιν, καὶ μηδὲνα κωλύειν τῶν ἰδίων αὐτοῦ ὑπηρετεῖν, ἢ προσέρχεσθαι αὐτῷ.

24 Μετὰ δὲ ἡμέρας τινὰς παραγενόμενος ὁ Φῆλιξ σὺν Δρουσίλλῃ τῇ γυναικὶ αὐτοῦ, οὖσῃ Ἰουδαίᾳ, μετέμψατο τὸν Παῦλον, καὶ ἤκουσεν αὐτοῦ περὶ τῆς εἰς Χριστὸν πίστεως.

25 Διαλεγόμενου δὲ αὐτοῦ περὶ

15 Καὶ ἔχω ἐλπίδα εἰς τὸν Θεόν, τὴν ὁποίαν καὶ αὐτοὶ οἱ ἴδιοι προσδέχονται, ὅτι μέλλει νὰ γίνῃ ἀνάστασις τῶν νεκρῶν, καὶ τῶν δικαίων καὶ τῶν ἀδίκων.

16 Καὶ εἰς τοῦτο σπουδάζω, νὰ ἔχω συνειδήσιν εἰς τὸν Θεὸν καὶ εἰς τοὺς ἀνθρώπους ἀσκανδάλιστον διαπαντός.

17 Καὶ ὕστερον ἀπὸ πολλοὺς χρόνους ἦλθα εἰς τὰ Ἱεροσόλυμα μέλλων νὰ κάμω ἐλεημοσύνας εἰς τὸ ἔθνος μου, καὶ προσφοράς.

18 Ἀνάμεσον εἰς τὰ ὁποῖα μὲ πῦραι καθαρισμένον εἰς τὸ ἱερόν, ὅχι μὲ πλῆθος, οὐδὲ μὲ σύγχυσιν, κάποιοι Ἰουδαῖοι ἀπὸ τὴν Ἀσίαν.

19 Οἱ ὁποῖοι ἐπρεπε νὰ ᾔναι ἐδῶ παρόντες ἐμπροσθέν σου, καὶ νὰ κατηγορῶσιν, ἂν ἔχωσι τίποτε ἐναντίον μου.

20 Ἡ αὐτοὶ οἱ ἴδιοι ἂς εἴπωσιν, ἂν εὖρηκαν εἰς ἐμὲ κάμμιναν ἀδικίαν, ὅταν ἐστάθῃν εἰς τὴν σύναξιν.

21 Παρὰ μόνον ἂν δὲν ᾔναι διὰ ἑνα λόγον τούτον, τὸν ὁποῖον εἶπα στεκόμενος ἀνάμεσόν των. Ὅτι ἐγὼ σήμερον ἐξετάζομαι ἀπὸ σας περὶ ἀναστάσεως τῶν νεκρῶν.

22 Καὶ ὁ Φῆλιξ, ἀφ' οὗ ἤκουσε ταῦτα τὰ λόγια ἀπὸ τὸν Παῦλον, ἀνεβάλεν αὐτοὺς, ἡξεύρων τὰ κατὰ τὴν ὁδὸν καταλεπτῶς, καὶ εἶπεν. Ὅταν καταβῇ ὁ Λυσίας ὁ χιλιάρχος, θέλω γνωρίσει καλλίτερον τὴν ὑποθεσί σας.

23 Καὶ παρήγγειλεν εἰς τὸν ἑκατοντάρχον νὰ φυλάττῃ τὸν Παῦλον, καὶ νὰ τὸν διδῇ ἀνεσιν, καὶ κἀνένα ἀπὸ τοὺς ἰδικούς του νὰ μὴ ἐμποδίσῃ νὰ τὸν ὑπηρετῇ, ἢ νὰ πηγαινῇ εἰς αὐτόν.

24 Καὶ μετὰ τινὰς ἡμέρας ἦλθεν ὁ Φῆλιξ μὲ τὴν Δρουσίλλην τὴν γυναῖκά του, ἢ ὁποία ᾔτον Ἰουδαία, καὶ μετεκάλεσε τὸν Παῦλον, καὶ τοῦ ἤκουσεν ἐν ᾧ ἔλεγε διὰ τὴν πίστιν τὴν εἰς τὸν Χριστόν.

25 Καὶ ὅτε διελέγετο ὁ Παῦλος

δικαιοσύνης καὶ ἐγκρατείας καὶ τοῦ κοίματος τοῦ μέλλοντος ἕσθαι, ἔμβοσος γενόμενος ὁ Φῆλιξ ἀπεκρίθη· Τὸ νῦν ἔχον πορευοῦ· καιρὸν δὲ μεταλαβὼν μετακαλέσομαι σε.

26 Ἄμα δὲ καὶ ἐλπίζων ὅτι χρήματα δοθήσεται αὐτῷ ὑπὸ τοῦ Παύλου, ὅπως λύσῃ αὐτόν· διὸ καὶ πικρότερον αὐτὸν μεταπεμπόμενος, ὤμιλει αὐτῷ.

27 Διετίας δὲ πληρωθείσης ἔλαβε διαδοχὸν ὁ Φῆλιξ Πόρκιον Φῆστον· θέλων τε χάριτας καταθέσθαι τοῖς Ἰουδαίοις ὁ Φῆλιξ, κατέλιπε τὸν Παῦλον δεδεμένον.

Κεφ. κε'. XXV.

ΦΗΣΤΟΣ οὖν ἐπιβὰς τῇ ἐπαρχίᾳ, μετὰ τρεῖς ἡμέρας καταθέσθαι τοῖς Ἰεροσολύμοις ἀπὸ Καισαρείας.

2 Ἐνεφάνισαν δὲ αὐτῷ ὁ Ἀρχιερεὺς καὶ οἱ πρῶτοι τῶν Ἰουδαίων κατὰ τοῦ Παύλου, καὶ παρεκάλουν αὐτόν,

3 Αἰτούμενοι χάριν κατ' αὐτοῦ, ὅπως μεταπέμψῃται αὐτὸν εἰς Ἱερουσαλήμ· ἐνέδραν ποιοῦντες ἀνελεῖν αὐτὸν κατὰ τὴν ὁδόν.

4 Ὁ μὲν οὖν Φῆστος ἀπεκρίθη, τηρεῖσθαι τὸν Παῦλον ἐν Καισαρείᾳ, αὐτὸν δὲ μέλλειν ἐν τάχει ἐκπορεύεσθαι.

5 Οἱ οὖν δυνατοὶ ἐν ὑμῖν, φησί, συγκαταβάντες, εἴ τι ἐστὶν ἐν τῷ ἀνδρὶ τούτῳ, κατηγορεῖτωσαν αὐτοῦ.

6 Διατρίψας δὲ ἐν αὐτοῖς ἡμέρας πλείους ἢ δέκα, καταβὰς εἰς Καισάρειαν, τῇ ἐπαύριον καθίσας ἐπὶ τοῦ βήματος, ἐκέλευσε τὸν Παῦλον ἀχθῆναι.

7 Παραγενομένου δὲ αὐτοῦ, περιέστησαν οἱ ἀπὸ Ἱεροσολύμων καταβεβηκότες Ἰουδαῖοι, πολλὰ καὶ

περὶ δικαιοσύνης καὶ ἐγκρατείας καὶ περὶ τῆς κρίσεως ἣ ὅποια μέλλει νὰ γίνῃ, ἐφοβήθη ὁ Φῆλιξ καὶ ἀπεκρίθη· Κατὰ τὸ παρὸν ὑπαγε· καὶ ὅταν εὕρω καιρὸν, θέλω σε μετακαλέσει.

26 Ἐλπίζων ἀκόμη ὅτι θέλει τὸν δώσει ὁ Παῦλος χρήματα, διὰ νὰ τὸν ἀπολύσῃ· διὰ τοῦτο τὸν μετεκύλει συχνότερον, καὶ τὸν ἐσυντύχαινε.

27 Καὶ ἀφ' οὗ ἐτελειώθησαν δύο χρόνοι, ἀφῆκε διαδοχὸν ὁ Φῆλιξ τὸν Πόρκιον τὸν Φῆστον· καὶ θέλων νὰ κάμῃ χάριν εἰς τοὺς Ἰουδαίους ὁ Φῆλιξ, ἀφῆκε τὸν Παῦλον δεμένον.

Κεφ. κε'. XXV.

Ὁ ΦΗΣΤΟΣ λοιπὸν ὅταν ἐμβῆκεν εἰς τὴν ἐπαρχίαν, ὕστερον ἀπὸ τρεῖς ἡμέρας ἀνέβη εἰς τὴν Ἱερουσαλήμ ἀπὸ τὴν Καισάρειαν.

2 Καὶ ἐφάνησαν εἰς αὐτόν ὁ Ἀρχιερεὺς καὶ οἱ πρῶτοι τῶν Ἰουδαίων ἐναντίον τοῦ Παύλου, καὶ τὸν παρεκάλουν,

3 Ζητοῦντες χάριν ἐναντίον του, τὸ νὰ τὸν μεταφέρῃ ἀπ' ἐκεῖ εἰς τὴν Ἱερουσαλήμ· κάμνοντες ἐπιβουλήν νὰ τὸν σκοτώσωσιν εἰς τὴν ὁδόν.

4 Ἀλλ' ὁ Φῆστος ἀπεκρίθη, νὰ φυλάττῃται ὁ Παῦλος εἰς τὴν Καισάρειαν, καὶ ὅτι αὐτὸς μέλλει νὰ ὑπάγῃ ἐκεῖ τὸ ὀλιγορότερον.

5 Ἐκείνοι λοιπὸν οἱ ὅποιοι εἶναι ἀπὸ σᾶς δυνατοὶ, εἶπεν, ἄς καταβῶσιν ὁμοῦ, καὶ ἂν ἦναι τίποτε κακὸν εἰς τὸν ἄνδρα τούτον, ἄς τὸν κατηγορήσωσιν ἐκεῖ.

6 Καὶ ἀφ' οὗ διέτριψεν εἰς τὴν Ἱερουσαλήμ περισσοτέρας παρὰ δέκα ἡμέρας, κατέβη εἰς τὴν Καισάρειαν, καὶ τὴν ἄλλην ἡμέραν ἐκάθισεν εἰς τὸ κριτήριον, καὶ προσέταξε νὰ φέρωσι τὸν Παῦλον.

7 Καὶ ὅταν ἦλθεν αὐτὸς, περιεστάθησαν ἐκεῖνοι οἱ Ἰουδαῖοι οἱ ὅποιοι κατέβησαν ἀπὸ τὴν Ἱερουσαλήμ, καὶ

βαρέα κρίσιμα φέροντες κατὰ τοῦ Παύλου, ἃ οὐκ ἴσχυον ἀποδείξαι·

8 Ἀπολογούμενον αὐτοῦ· Ὅτι οὔτε εἰς τὸν νόμον τῶν Ἰουδαίων, οὔτε εἰς τὸ ἱερὸν, οὔτε εἰς Καίσαρά τι ἡμαρτον.

9 Ὁ Φῆστος δὲ τοῖς Ἰουδαίοις θέλων χάριν καταθέσθαι, ἀποκριθεὶς τῷ Παύλῳ εἶπε· Θέλεις εἰς Ἱεροσόλυμα ἀναβῆς, ἐκεῖ περὶ τούτων κρίνεσθαι ἐπ' ἐμοῦ;

10 Εἶπε δὲ ὁ Παῦλος· Ἐπὶ τοῦ βήματος Καίσαρος ἐστώς εἰμι, οὐ με δεῖ κρίνεσθαι· Ἰουδαίους οὐδὲν ἠδίκησα, ὥς καὶ σὺ καλλίον ἐπιγνώσκεις.

11 Εἰ μὲν γὰρ ἀδικῶ, καὶ ἄξιον θανάτου πέπραχά τι, οὐ παραιτοῦμαι τὸ ἀποθανεῖν· εἰ δὲ οὐδὲν ἐστὶν ὧν οὗτοι κατηγοροῦσί μου, οὐδεὶς με δύναται αὐτοῖς χαρίσασθαι· Καίσαρα ἐπικαλοῦμαι.

12 Τότε ὁ Φῆστος, συλλαλήσας μετὰ τοῦ συμβουλίου, ἀπεκρίθη· Καίσαρα ἐπικέκλησαι; ἐπὶ Καίσαρα πορεύσῃ.

13 Ἰμμερῶν δὲ διαγενομένων τινῶν, Ἀγρίππας ὁ βασιλεὺς καὶ Βερνίκη κατήντησαν εἰς Καισάρειαν, ἀσπασόμενοι τὸν Φῆστον.

14 Ὡς δὲ πλείους ἡμέρας διέτριβον ἐκεῖ, ὁ Φῆστος τῷ βασιλεὶ ἀνέθετο τὰ κατὰ τὸν Παῦλον, λέγων· Ἀνὴρ τις ἐστὶ καταλελειμμένος ὑπὸ Φήλικος δέσμιος·

15 Περὶ οὗ, γενομένου μου εἰς Ἱεροσόλυμα, ἐνεφάνισαν οἱ Ἀρχιερεῖς καὶ οἱ Πρεσβύτεροι τῶν Ἰουδαίων, αἰτοῦμενοι κατ' αὐτοῦ δίκην.

16 Πρὸς οὓς ἀπεκρίθη, ὅτι οὐκ ἔστιν ἔθος Ῥωμαίοις χαρίζεσθαι τινα ἄνθρωπον εἰς ἀπώλειαν, πρὶν ἢ ὁ κατηγοροῦμενος κατὰ πρόσωπον ἔχοι τοὺς κατηγοροῦντας, τόπον τε ἀπολογίας λαβεῖν περὶ τοῦ ἐγκλήματος.

ἔλεγον ἐναντίον τοῦ Παύλου πολλὰς καὶ βαρεῖς κατηγορίας, τὰς ὁποίας δὲν ἠμποροῦν νὰ ἀποδείξωσι·

8 Καὶ ὁ Παῦλος ἀπελογεῖτο, λέγων· Οὔτε εἰς τὸν νόμον τῶν Ἰουδαίων, οὔτε εἰς τὸ ἱερὸν, οὔτε εἰς τὸν Καίσαρα ἐσφύλα τίποτε.

9 Ἀλλ' ὁ Φῆστος θέλων νὰ κάμῃ χάριν εἰς τοὺς Ἰουδαίους, ἀπεκρίθη καὶ εἶπεν εἰς τὸν Παῦλον· Θέλεις νὰ ἀναβῇς εἰς τὰ Ἱεροσόλυμα, καὶ νὰ κριθῇς ἐκεῖ διὰ τὰ αὐτὰ ἐμπροσθέν μου;

10 Καὶ ὁ Παῦλος εἶπεν· Ἐγὼ στέκομαι εἰς τὸ κριτήριον τοῦ Καίσαρος, ἐκεῖ ὅπου χρειάζεται νὰ κριθῶ· ἐγὼ τοὺς Ἰουδαίους τίποτε δὲν ἠδίκησα, καθὼς τὸ γνωρίζεις καὶ σὺ καλλίτερα.

11 Διότι ἂν ἀδικῶ, καὶ ἔκαμα τίποτε τὸ ὁποῖον ἦναι ἄξιον θανάτου, δὲν φεύγω τὸν θάνατον· ἀνίσως δὲ καὶ δὲν ἦναι τίποτε ἀπὸ ὅσα οὗτοι μοῦ κατηγοροῦσι, κάνεις δὲν δύναται νὰ με χαρίσῃ εἰς αὐτοῦς· ἐπικαλοῦμαι τὸν Καίσαρα.

12 Τότε ὁ Φῆστος, ἀφ' οὗ συνώμιλησε μετ' ὁ συμβούλιον, ἀπεκρίθη καὶ εἶπε· Καίσαρα ἐπέκαλεσας; εἰς τὸν Καίσαρα θέλεις ὑπάγει.

13 Καὶ ἀφ' οὗ ἐπέρασαν μερικαὶ ἡμέραι, ὁ Ἀγρίππας ὁ βασιλεὺς καὶ ἡ Βερνίκη ἦλθαν εἰς τὴν Καισάρειαν, διὰ νὰ χαιρετήσωσι τὸν Φῆστον.

14 Καὶ ἐν ᾧ διέτριβον ἐκεῖ πολλὰς ἡμέρας, ὁ Φῆστος ἀνέφερεν εἰς τὸν βασιλέα τὰ πράγματα τοῦ Παύλου, καὶ εἶπεν· Ἄνθρωπός τις εἶναι ἐδῶ δεμένος τὸν ὁποῖον ἀφῆκεν ὁ Φῆλιξ·

15 Διὰ τὸν ὁποῖον, ὅταν ὑπῆγα εἰς τὴν Ἱερουσαλὴμ, ἐνεφάνισαν οἱ Ἀρχιερεῖς καὶ οἱ Πρεσβύτεροι τῶν Ἰουδαίων, καὶ ἐζήτησαν νὰ τιμωρηθῇ.

16 Εἰς τοὺς ὁποίους ἐγὼ ἀπεκρίθην, ὅτι δὲν εἶναι συνήθεια εἰς τοὺς Ῥωμαίους νὰ χαρίζωσι κανένα ἄνθρωπον διὰ θάνατον, πρὸ τοῦ νὰ ἔχῃ ὁ κατηγορούμενος ἐμπροσθεν εἰς τὸ πρῶτον τοὺς κατηγοροῦντας, καὶ

17 Συνελθόντων οὖν αὐτῶν ἐνθάδε, ἀναβολὴν μηδεμίαν ποιησάμενος, τῇ ἐξῆς καθίσας ἐπὶ τοῦ βήματος, ἐκέλευσα ἀχθῆναι τὸν ἄνδρα.

18 Περὶ οὗ σταθέντες οἱ κατήγοροι οὐδεμίαν αἰτίαν ἐπέφερον ὧν ὑπενόουν ἐγώ·

19 Ζητήματα δέ τινα περὶ τῆς ἰδίας δεισιδαιμονίας εἶχον πρὸς αὐτὸν, καὶ περὶ τίνος Ἰησοῦ τεθνηκότος, ὃν ἔφασκεν ὁ Παῦλος ζῆν.

20 Ἀπορούμενος δὲ ἐγὼ εἰς τὴν περὶ τούτου ζήτησιν, ἔλεγον εἰ βούλοιτο πορεύεσθαι εἰς Ἱερουσαλὴμ, κἀκεῖ κρίνεσθαι περὶ τούτων.

21 Τοῦ δὲ Παύλου ἐπικαλεσαμένου τηρηθῆναι αὐτὸν εἰς τὴν τοῦ Σεβαστοῦ διάγνωσιν, ἐκέλευσα τηρεῖσθαι αὐτὸν, ἕως οὗ πέμψω αὐτὸν πρὸς Καίσαρα.

22 Ἀγρίππας δὲ πρὸς τὸν Φῆστον ἔφη· Ἐβουλόμην καὶ αὐτὸς τοῦ ἀνθρώπου ἀκοῦσαι. Ὁ δὲ Αὔριον, φησὶν, ἀκούσῃ αὐτοῦ.

23 Τῇ οὖν ἐπαύριον ἐλθόντος τοῦ Ἀγρίππα καὶ τῆς Βερνίκης μετὰ πολλῆς φαντασίας, καὶ εἰσελθόντων εἰς τὸ ἄκροατήριον σὺν τε τοῖς χιλιάρχοις καὶ ἀνδράσι τοῖς κατ' ἐξοχὴν οὖσι τῆς πόλεως, καὶ κελεύσαντος τοῦ Φῆστου, ἤχθη ὁ Παῦλος.

24 Καί φησιν ὁ Φῆστος· Ἀγρίππα βασιλεῦ, καὶ πάντες οἱ συμπάροντες ἡμῖν ἄνδρες, θεωρεῖτε τοῦτον, περὶ οὗ πᾶν τὸ πλῆθος τῶν Ἰουδαίων ἐν ἐτυχόν μοι ἔν τε Ἱεροσολύμοις καὶ ἐνθάδε, ἐπιβαῶντες μὴ δεῖν ζῆν αὐτὸν μήκετι.

25 Ἐγὼ δὲ καταλαβόμενος μηδὲν ἄξιον θανάτου αὐτὸν πεπραχέναι, καὶ αὐτοῦ δὲ τούτου ἐπικαλεσαμένου τὸν Σεβαστὸν, ἔκρινα πέμπειν αὐτόν.

νὰ λαβῇ ἄδειαν νὰ ἀπολογηθῇ διὰ τὸ ἐγκλήμα του.

17 Καὶ ἀφ' οὗ συνῆλθαν αὐτοὶ ἐδῶ, δὲν ἕκαστα καμμίαν ἀναβολὴν, ἀλλὰ τὴν ἄλλην ἡμέραν ἐκαθίσα εἰς τὸ κριτήριον, καὶ ἐπρόσταξα νὰ φερθῇ ὁ ἄνθρωπος.

18 Κατὰ τοῦ ὁποίου ὅτε ἐστάθησαν οἱ κατήγοροι δὲν ἀνέφερον καμμίαν αἰτίαν ἀπὸ ὅσας ἐγὼ ὑπέωπτευν·

19 Ἀλλὰ εἶχον ἐναντίον τοῦ καποια ζητήματα διὰ τὴν ἰδικὴν των θρησκείαν, καὶ διὰ κάποιον Ἰησοῦν ἀποθασμένον, τὸν ὅποιον ἔλεγεν ὁ Παῦλος ὅτι ζῇ.

20 Καὶ ἀπορῶν ἐγὼ εἰς τὴν ζήτησιν ταύτης τῆς ὑποθέσεως, εἶπα ἂν θέλῃ νὰ ὑπάγῃ εἰς τὴν Ἱερουσαλὴμ, καὶ ἐκεῖ νὰ κριθῇ διὰ ταῦτα.

21 Ἀλλ' ἐπειδὴ ὁ Παῦλος ἐπεκαλέσθη νὰ τὸν φυλάξωσι νὰ κριθῇ εἰς τὴν κρίσιν τοῦ Σεβαστοῦ, ἐπρόσταξα νὰ φυλάττηται, ἕως οὗ τὸν πέμψω εἰς τὸν Καίσαρα.

22 Καὶ ὁ Ἀγρίππας εἶπεν εἰς τὸν Φῆστον· Ἦθελα καὶ ἐγὼ νὰ ἀκούσω αὐτοῦ τοῦ ἀνθρώπου. Καὶ ὁ Φῆστος εἶπεν· Αὔριον θέλεις τοῦ ἀκούσει.

23 Καὶ τὴν ἄλλην ἡμέραν ὅτε ἦλθεν ὁ Ἀγρίππας καὶ ἡ Βερνίκη μετὰ πολλὴν φάνταξιν, καὶ ἐμβύηκαν εἰς τὸ ἄκροατήριον ὁμοῦ μετὰ τοὺς χιλιάρχους καὶ ἐξαιρέτους ἄνδρας τῆς πόλεως, ἐπρόσταξεν ὁ Φῆστος, καὶ ἐφῆρθῃ ὁ Παῦλος.

24 Καὶ λέγει ὁ Φῆστος· Ὡ βασιλεῦ Ἀγρίππα, καὶ ὅλοι οἱ ἄνδρες οἱ ὅποιο εἴσθε συμπάροντες μετὰ ἡμᾶς, βλέπετε τοῦτον, διὰ τὸν ὅποιον ὅλον τὸ πλῆθος τῶν Ἰουδαίων προσῆλθον εἰς ἐμέ καὶ εἰς τὴν Ἱερουσαλὴμ καὶ ἐδῶ, φωνάζοντες ὅτι αὐτὸς δὲν πρέπει πλέον νὰ ζῇ.

25 Καὶ ἐγὼ ὅτε κατέλαβα ὅτι δὲν ἔκαμε κανὲν πρᾶγμα ἄξιον θανάτου, καὶ ὅτι ἐπεκαλέσθη αὐτὸς ὁ ἴδιος τὸν Σεβαστὸν, ἀπεφάσισα νὰ τὸν πέμψω.

26 Περί οὗ ἀσφαλές τι γράψαι τῷ κυρίῳ οὐκ ἔχω· διὸ προήγαγον αὐτὸν ἐφ' ἡμῶν, καὶ μάλιστα ἐπὶ σοῦ, βασιλεῦ Ἀγρίππα, ὅπως τῆς ἀνακρίσεως γενομένης σχῶ τι γράψαι.

27 Ἄλογον γάρ μοι δοκεῖ, πέμποντα δέσμιον, μὴ καὶ τὰς κατ' αὐτοῦ αἰτίας σημῶναι.

Κεφ. κς'. XXVI.

ἈΓΡΙΠΠΑΣ δὲ πρὸς τὸν Παῦλον ἔφη· Ἐπιτρέπεται σοι ὑπὲρ σεαυτοῦ λέγειν. Τότε ὁ Παῦλος ἀπελογεῖτο, ἐκτείνας τὴν χεῖρα·

2 Περί πάντων ὧν ἐγκαλοῦμαι ὑπὸ Ἰουδαίων, βασιλεῦ Ἀγρίππα, ἡγῆμαι ἑμαυτὸν μακάριον, μέλλων ἀπολογεῖσθαι ἐπὶ σοῦ σημερον·

3 Μάλιστα γνώστην ὄντα σε πάντων τῶν κατὰ Ἰουδαίους ἔθων τε καὶ ζητημάτων· διὸ δέομαί σου, μακροθύμως ἀκούσάί μου.

4 Τὴν μὲν οὖν βίωσίν μου τὴν ἐκ νεότητος, τὴν ἂν ἀρχῆς γενομένην ἐν τῷ ἔθνει μου ἐν Ἱεροσολύμοις, ἴσασι πάντες οἱ Ἰουδαῖοι·

5 Προγινώσκοντές με ἄνωθεν, (ἐὰν θέλωσι μακρῶτερον,) ὅτι κατὰ τὴν ἀκριβεστάτην αἵρεσιν τῆς ἡμετέρας θρησκείας ἐξῆσα Φαρισαῖος.

6 Καὶ νῦν ἐπ' ἐλπίδι τῆς πρὸς τοὺς πατέρας ἐπαγγελίας γενομένης ὑπὸ τοῦ Θεοῦ, ἐσθκα κρίνομενος·

7 Εἰς ἣν τὸ δωδεκάφυλον ἡμῶν ἐν ἐκτενεῖα νύκτα καὶ ἡμέραν λατρεῖον, ἐλπίζει καταντῆσαι· περὶ ἧς ἐλπίδος ἐγκαλοῦμαι, βασιλεῦ Ἀγρίππα, ὑπὸ τῶν Ἰουδαίων.

8 Τί ἄπιστον κρίνεται παρ' ὑμῖν, εἰ ὁ Θεὸς νεκροὺς ἐγείρει;

9 Ἐγὼ μὲν οὖν ἔδοξα ἑμαυτῷ πρὸς τὸ ὄνομα Ἰησοῦ τοῦ Ναζωραίου δεῖν πολλὰ ἐναντία πρᾶξαι.

26 Διὰ τὸν ὅποιον δὲν ἔχω νὰ γράψω τίποτε βέβαιον εἰς τὸν κύριόν μου· διὰ τοῦτο τὸν ἔφερα ἔμπροσθέν σου, καὶ περισσότερον, ὡς βασιλεῦ Ἀγρίππα, ἔμπροσθεν εἰς σέ, διὰ νὰ γίνῃ ἡ ἐξέτασις, καὶ οὕτω νὰ ἔχω τι νὰ γράψω.

27 Διότι μὲ φαίνεται παράλογον, νὰ πέμψω ἓνα δεμένον, καὶ νὰ μὴ φανερῶσω τὰς κατ' αὐτοῦ αἰτίας.

Κεφ. κς'. XXVI.

ΚΑΙ ὁ Ἀγρίππας εἶπεν εἰς τὸν Παῦλον· Σὲ δίδεται ἀδεῦα νὰ ὁμολήσῃς διὰ τὸν ἑαυτόν σου. Τότε ὁ Παῦλος ἤπλωσε τὴν χεῖρά του, καὶ ἀπελογεῖτο (λέγων)·

2 Ἐγὼ, ὡς βασιλεῦ Ἀγρίππα, μέλλων νὰ ὤσω σήμερον ἀπολογίαν ἔμπροσθέν σου διὰ ὅλα ἐκεῖνα τὰ ὅποια ἐγκαλοῦμαι ἀπὸ τῶν Ἰουδαίων, νομίζω νὰ ἡμῖν καλοτυχός·

3 Μάλιστα ἐπειδὴ ἤξεύρω ὅτι γνωρίζεις τὰ ἥθη καὶ τὰ ζητήματα τῶν Ἰουδαίων· διὰ τοῦτο παρακαλῶ σε, μὲ ὑπομονὴν νὰ μοῦ ἀκούσῃς.

4 Τὴν ἀπὸ τὴν νεότητά μου ζωὴν, τὴν ὁποίαν ἐξῆσα ἀπὸ τὴν ἀρχὴν μετὰ τοῦ ἔθνους μου εἰς τὰ Ἱεροσόλυμα, ὅλοι οἱ Ἰουδαῖοι τὴν ἤξεύρουσι·

5 Προγινωρίζοντές με ἀπὸ τὴν ἀρχὴν, (ἐὰν θέλωσι νὰ μαρτυρήσωσιν,) ὅτι ἐγὼ ἐξῆσα κατὰ τὴν ἀκριβεστάτην αἵρεσιν τῆς θρησκείας μας, Φαρισαῖος.

6 Καὶ τώρα στεκόμαι καὶ κρίνομαι διὰ τὴν ἐλπίδα τῆς ὑποσχέσεως τὴν ὅποιαν ἔδωκεν ὁ Θεὸς εἰς τοὺς πατέρας μας·

7 Εἰς τὴν ὅποιαν ὑπόσχασιν ἐλπίζει νὰ φθάσῃ τὸ γένος μας τὸ δωδεκάφυλον, λατρεῖον παντοτινὰ νύκτα καὶ ἡμέραν τὸν Θεόν· διὰ τὴν ὅποιαν ἐλπίδα, ὡς βασιλεῦ Ἀγρίππα, ἐγκαλοῦμαι ἀπὸ τῶν Ἰουδαίων.

8 Διὰ τί ἄπιστον κρίνεται ἀπὸ σῶς, ὁ Θεὸς νὰ ἀνασταίνῃ νεκρούς;

9 Ἐγὼ τῶντι ἐστοχάσθην κατ' ἑμαυτὸν ὅτι ἐπρεπε νὰ κάμω πολλὰ ἐναντία εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Ἰησοῦ τοῦ Ναζωραίου.

10 Ὁ καὶ ἐποίησα ἐν Ἱεροσολύμοις καὶ πολλοὺς τῶν ἁγίων ἐγὼ φυλακῆς κατέκλεισα, τὴν παρὰ τῶν Ἀρχιερέων ἐξουσίαν λαβὼν· ἀναιρουμένων τε αὐτῶν, κατήνεγκα ψῆφον·

11 Καὶ κατὰ πάσας τὰς συναγωγὰς πολλάκις τιμωρῶν αὐτοὺς, ἠνάγκασον βλασφημεῖν· περισσῶς τε ἐμμανίζοντες αὐτοῖς, ἐδίδωκον ἕως καὶ εἰς τὰς ἑξὼ πόλεις.

12 Ἐν οἷς καὶ πορευόμενος εἰς τὴν Δαμασκὸν μετ' ἐξουσίας καὶ ἐπιτροπῆς τῆς παρὰ τῶν Ἀρχιερέων,

13 Ἡμέρας μέσης, κατὰ τὴν ὁδὸν εἶδον, βασιλεῦ, οὐρανόθεν ὑπὲρ τὴν λαμπρότητα τοῦ ἡλίου, περιλαμψάν με φῶς καὶ τοὺς σὺν ἐμοὶ πορευομένους.

14 Πάντων δὲ κατικπυσόντων ἡμῶν εἰς τὴν γῆν, ἤκουσα φωνὴν λαλοῦσαν πρὸς με, καὶ λέγουσαν τῇ Ἑβραϊοὶ διαλέκτῳ· Σαοὺλ, Σαοὺλ, τί με διώκεις; σκληρόν σοι πρὸς κέντρα λακτίζειν.

15 Ἐγὼ δὲ εἶπον· Τίς εἰ, Κύριε; Ὁ δὲ εἶπεν· Ἐγὼ εἰμὶ Ἰησοῦς, ὃν σὺ διώκεις.

16 Ἀλλὰ ἀνάστηθι, καὶ στήθι ἐπὶ τοὺς πόδας σου· εἰς τοῦτο γὰρ ὤφθην σοι, προχειρίσασθαί σε ὑπηρετήν καὶ μάρτυρα ὧν τε εἶδες, ὧν τε ὀφθήσομαί σοι·

17 Ἐξαιρουμένους σε ἐκ τοῦ λαοῦ καὶ τῶν ἐθνῶν, εἰς οὓς νῦν σε ἀποστέλλω,

18 Ἀνοῖξαι ὀφθαλμοὺς αὐτῶν, τοῦ ἐπιστρέψαι ἀπὸ σκοτοῦς εἰς φῶς, καὶ τῆς ἐξουσίας τοῦ Σατανᾶ ἐπὶ τὸν Θεόν, τοῦ λαβεῖν αὐτοὺς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν, καὶ κληρὸν ἐν τοῖς ἡγιασμένοις, πιστεῖ τῇ εἰς ἐμέ.

19 Ὅθεν, βασιλεῦ Ἀγρίππα, οὐκ ἐγενόμην ἀπειθῆς τῇ οὐρανίῳ ὀπτασίᾳ·

10 Τὸ ὁποῖον καὶ ἔκαμα εἰς τὰ Ἱεροσόλυμα· καὶ πολλοὺς ἀπὸ τῶν ἁγίων ἐσφάλισα εἰς τὰς φυλακὰς, λαβὼν τὴν ἐξουσίαν ἀπὸ τῶν Ἀρχιερέων· καὶ ὅταν τοὺς ἐθανάτονον, ἐδωκα καὶ ἐγὼ τὴν ψῆφόν μου·

11 Καὶ εἰς ὅλας τὰς συναγωγὰς πολλάκις φοραῖς τοὺς ἐτιμώρουν, καὶ τοὺς ἠνάγκαζον νὰ βλασφημῶσι· καὶ πολλὰ ἐδαμονιζόμεν εἰς αὐτοὺς, καὶ τοὺς ἐδίδωκον ἕως καὶ εἰς τὰς ἑξὼ πόλεις.

12 Ἀναμεταξὺ εἰς τὰ ὅποια κακὰ ἐν ᾧ ἐπήγαινον εἰς τὴν Δαμασκὸν με ἐξουσίαν καὶ ἐπιτροπὴν τῶν Ἀρχιερέων,

13 Εἰς τὸ μέσον τῆς ἡμέρας, εἶδα εἰς τὴν ὁδόν, ᾧ βασιλεῦ, φῶς ἀπὸ τὸν οὐρανὸν τὸ ὁποῖον ἔλαμπε κύκλῳ μου περισσότερον ἀπὸ τὴν λαμπρότητα τοῦ ἡλίου, καὶ κύκλῳ ἐκείνων οἱ ὅποιοι ἐπήγαινον συνάμα.

14 Καὶ ὅτε ἐπεσαν ὅλοι κάτω εἰς τὴν γῆν, ἤκουσα φωνὴν ἡ ὅποια με ἔλεγε μετ' Ἑβραϊκῇ γλῶσσαν· Σαοὺλ, Σαοὺλ, διὰ τί με διώκεις; κακὸν σου εἶναι νὰ ποδοτινάζῃσαι εἰς τὰ κέντρα.

15 Καὶ ἐγὼ εἶπα· Ποῖος εἶσαι σὺ, Κύριε; Καὶ ἐκείνος εἶπεν· Ἐγὼ εἰμαι ὁ Ἰησοῦς, τὸν ὁποῖον κατατρέχεις σὺ.

16 Ἀλλὰ σήκω ἐπάνω, καὶ στάσου εἰς τὰ ποδάρια σου· διότι διὰ τοῦτο ἐφάνην εἰς σέ, νὰ σὲ κάμω ὑπηρετήν καὶ μάρτυρα ἐκείνων τὰ ὅποια εἶδες, καὶ ἐκείνων τὰ ὅποια θέλω σὲ φανερώσει·

17 Ἐκλέγων σε ἀπὸ τὸν λαόν καὶ ἀπὸ τὰ ἔθνη, εἰς τὰ ὅποια τώρα σὲ στέλλω,

18 Διὰ νὰ ἀνοίξης τὰ ὁμματῖά των, καὶ νὰ τοὺς ἐπιστρέψῃς ἀπὸ τὸ σκοτός εἰς τὸ φῶς, καὶ ἀπὸ τὴν ἐξουσίαν τοῦ Σατανᾶ εἰς τὸν Θεόν, διὰ νὰ λάβωσιν αὐτοὶ τὴν ἄφεσιν τῶν ἁμαρτιῶν των, καὶ κληρονομίαν ὁμοῦ με τοὺς ἡγιασμένους, διὰ μέσου τῆς εἰς ἐμέ πίστεως.

19 Διὰ τὸ ὁποῖον αὐτῶν, βασιλεῦ Ἀγρίππα, δὲν ἔγινα ἀπειθῆς εἰς τὴν ὀπτασίαν τὴν οὐράνιον·

20 Ἀλλὰ τοῖς ἐν Δαμίσκῳ πρῶτον καὶ Ἱεροσολυμοῖς, εἰς πᾶσαν τε τὴν χώραν τῆς Ἰουδαίας, καὶ τοῖς ἔθνεσιν, ἀπήγγελλον μετανοεῖν, καὶ ἐπιστρέφειν ἐπὶ τὸν Θεόν, ἄξια τῆς μετανοίας ἔργα πράσσοντας.

21 Ἔνεκα τούτων με οἱ Ἰουδαῖοι συλλαβόμενοι ἐν τῷ ἱερῷ, ἐπειρῶντο διαχειρίσασθαι.

22 Ἐπικουρίας οὖν τυχὼν τῆς παρὰ τοῦ Θεοῦ, ἄχρι τῆς ἡμέρας ταύτης ἔστηκα, μαρτυρούμενος μικρῷ τε καὶ μεγάλῳ, οὐδὲν ἔκτος λέγων ὡς τε οἱ προφῆται ἐλάλησαν μελλόντων γίνεσθαι, καὶ Μωσῆς·

23 Εἰ παθὴς ὁ Χριστὸς, εἰ πρῶτος ἐξ ἀναστάσεως νεκρῶν φῶς μέλλει καταγγέλλειν τοῦ λαοῦ καὶ τοῖς ἔθνεσι.

24 Ταῦτα δὲ αὐτοῦ ἀπολογουμένου, ὁ Φῆστος μεγάλη τῇ φωνῇ ἔφη· Μαῖνε, Παῦλε· τὰ πολλά σε γραμμάτια εἰς μακρίαν περιτρέπει.

25 Ὁ δὲ· Οὐ μαίνομαι, φησί, κράτιστε· Φῆστε, ἀλλ' ἀληθείας καὶ σωφροσύνης ῥήματα ἀποφθέγγομαι.

26 Ἐπίσταται γὰρ περὶ τούτων ὁ βασιλεὺς, πρὸς ὃν καὶ παρῆρσιάζομενος λαλῶ· λανθάνει γὰρ αὐτόν τι τούτων οὐ πείθομαι οὐδὲν· οὐ γὰρ ἔστιν ἐν γυνίᾳ πεποιμένον τοῦτο.

27 Πιστεύεις, βασιλεῦ· Ἀγρίππα, τοῖς προφήταις; Οἶδα ὅτι πιστεύεις.

28 Ὁ δὲ Ἀγρίππας πρὸς τὸν Παῦλον ἔφη· Ἐν ὀλίγῳ με πείθεις Χριστιανὸν γενέσθαι.

29 Ὁ δὲ Παῦλος εἶπεν· Εὐξαίμην ἂν τῷ Θεῷ, καὶ ἐν ὀλίγῳ καὶ ἐν πολλῷ, οὐ μόνον σε, ἀλλὰ καὶ πάντας τοὺς ἀκούοντας μου σήμερον, γενέσθαι τοιούτους ὅπως κηρῶ εἰμι, παρεκτός τῶν δεσμών τούτων.

30 Καὶ ταῦτα εἰπόντας αὐτοῦ, ἀνέστη ὁ βασιλεὺς καὶ ὁ ἡγεμὼν, ἡ τε Βερνίκη, καὶ οἱ συγκαθημένοι αὐτοῖς·

20 Ἀλλὰ πρῶτον ἐκήρυξα εἰς ἐκεῖνους ὅσοι ἦσαν εἰς τὴν Δαμίσκον, καὶ εἰς τὰ Ἱεροσόλυμα, καὶ εἰς ὅλα τὰ χωρία τῆς Ἰουδαίας, καὶ εἰς τὰ ἔθνη, νὰ μετανοήσῃ, καὶ νὰ ἐπιστρέψωσιν εἰς τὸν Θεόν, κάμνοντες ἔργα ἄξια μετανοίας.

21 Διὰ αὐτὰ οἱ Ἰουδαῖοι μὲ ἐπιάσαν εἰς τὸ ἱερὸν, καὶ ἐδοκίμαζον νὰ μὲ θανατώσωσιν.

22 Ἀλλὰ μὲ τὴν βοήθειαν τοῦ Θεοῦ, στέκομαι ἕως εἰς τὴν σήμερον, μαρτυρῶν εἰς μικρὸν καὶ εἰς μεγάλον, καὶ δὲν λέγω τίποτε ἔξω ἀπ' ἐκεῖνα τὰ ὁποῖα προεῖπαν οἱ προφῆται καὶ ὁ Μωσῆς, ὅτι μέλλουσι νὰ γίνωσιν·

23 Ὅτι ὁ Χριστὸς μέλλει νὰ πάθῃ, καὶ ὅτι μέλλει νὰ ἀναστῇ αὐτὸς πρῶτος ἐκ νεκρῶν, καὶ μέλλει νὰ καταγγέλλῃ φῶς εἰς τὸν λαὸν καὶ εἰς τὰ ἔθνη.

24 Καὶ ἐν ᾧ ἀπολογεῖτο ὁ Παῦλος ταῦτα, εἶπε μὲ μεγάλῃν φωνὴν ὁ Φῆστος· Μωραίνει, Παῦλε· τὰ πολλὰ γραμμάτια σὲ τρέπουσιν εἰς μακρίαν.

25 Καὶ ὁ Παῦλος εἶπεν· Ὡς κράτιστε Φῆστε, δὲν μωραίνω, ἀλλὰ λέγω λόγια ἀληθινὰ καὶ σώφρονα.

26 Διότι καὶ ὁ βασιλεὺς, εἰς τὸν ὁποῖον λαλῶ παρῆρσιᾳ, τὰ ἡεῦρε· καὶ πιστεύω νὰ μὴ τὸν λανθάνῃ τίποτε ἀπὸ ταῦτα· διότι τοῦτο δὲν ἔγινεν εἰς καμμίαν γυνίαν.

27 Βασιλεῦ· Ἀγρίππα, πιστεύεις τοὺς προφῆτας; Ἡεῦρω ὅτι πιστεύεις.

28 Καὶ ὁ Ἀγρίππας εἶπεν εἰς τὸν Παῦλον· Παρ' ὀλίγον μὲ πείθεις νὰ γίνω Χριστιανός.

29 Καὶ ὁ Παῦλος εἶπεν· Ἦθελον εὐχηθῇ εἰς τὸν Θεόν, ὅχι μόνον σὺ, ἀλλὰ καὶ ὅλοι ὅσοι μὲ ἀκούουσι σήμερον, νὰ γίνωσι τοιούτοι, ὅπως εἰμαι καὶ ἐγὼ, καὶ εἰς ὀλίγον καὶ εἰς πολὺ, ἔξω ἀπὸ ταῦτα τὰ δεσμά.

30 Καὶ ἀφ' οὗ εἶπεν ὁ Παῦλος ταῦτα, ἐσηκᾶθη ὁ βασιλεὺς καὶ ὁ ἡγεμὼν, καὶ ἡ Βερνίκη, καὶ ἐκεῖνοι οἱ ὁποῖοι ἐκάθοντο ὁμοῦ μὲ αὐτούς·

31 Καὶ ἀναχωρήσαντες ἐλάλουν πρὸς ἀλλήλους, λέγοντες· "Ὅτι οὐδὲν θανάτου ἄξιον ἢ δεσμῶν πράσσει ὁ ἄνθρωπος οὗτος.

32 Ἀγρίππας δὲ τῷ Φῆστῳ ἔφη· Ἀπολελύσθαι ἐδύνατο ὁ ἄνθρωπος οὗτος, εἰ μὴ ἐπεκέκλητο Καίσαρα.

Κεφ. κς'. XXVII.

Ὡς δὲ ἐκρίθη τοῦ ἀποπλεῖν ἡμᾶς εἰς τὴν Ἰταλίαν, παρέδιδουν τὸν τε Παῦλον καὶ τινας ἐτέρους δεσμώτας ἐκατοντάρχη, ὀνόματι Ἰουλίῳ, σπείρης Σεβαστῆς.

2 Ἐπιβάντες δὲ πλοίῳ Ἀδραμυττηνῷ, μέλλοντες πλεῖν τοὺς κατὰ τὴν Ἀσίαν τόπους, ἀνέχθημεν, ὄντος σὺν ἡμῖν Ἀριστάρχου Μακεδόνης Θεσσαλονικέως.

3 Τῇ τε ἐτέρᾳ κατήχθημεν εἰς Σιδῶνα· φιλανθρώπως τε ὁ Ἰούλιος τῷ Παύλῳ χρησάμενος, ἐπέτρεψε πρὸς τοὺς φίλους πορευθεῖντα ἐπιμελείας τυχεῖν.

4 Κἀκεῖθεν ἀναχθέντες ὑπεπλεύσαμεν τὴν Κύπρον, διὰ τὸ τοὺς ἀνέμους εἶναι ἐναντίους.

5 Τό, τε πέλαγος τὸ κατὰ τὴν Κιλικίαν καὶ Παμφυλίαν διαπλεύσαντες, κατήλθομεν εἰς Μύρα τῆς Λυκίας.

6 Κἀκεῖ εὐρών ὁ ἐκατοντάρχος πλοῖον Ἀλεξανδρίνον πλεόν εἰς τὴν Ἰταλίαν, ἐνεβίβασεν ἡμᾶς εἰς αὐτό.

7 Ἐν ἱκαναῖς δὲ ἡμέραις βραδυπλοοῦντες, καὶ μόλις γενόμενοι κατὰ τὴν Κνίδον, μὴ προσεῶντος ἡμᾶς τοῦ ἀνέμου, ὑπεπλεύσαμεν τὴν Κρήτην κατὰ Σαλμώνην·

8 Μόλις τε παραλεγόμενοι αὐτὴν, ἤλθομεν εἰς τόπον τινὰ καλούμενον Καλοὺς λιμένας, ὃ ἔγγυς ἦν πόλις Λασαία.

31 Καὶ ὅτε παρεχώρησαν, ἐλάλουν ἀνάμεσόν των, καὶ ἔλεγον· "Ὅτι οὗτος ὁ ἄνθρωπος δὲν κάμνει τίποτε ἄξιον διὰ θάνατον ἢ διὰ νὰ δεθῇ.

32 Καὶ ὁ Ἀγρίππας εἶπεν εἰς τὸν Φῆστον· Ἄν δὲν ἤθελεν ἐπικαλεσθῇ τὸν Καίσαρα, ἡμπορεῖ νὰ ἀπολυθῇ οὗτος ὁ ἄνθρωπος.

Κεφ. κς'. XXVII.

ΚΑΙ ὅτε ἀπεφασίσθη νὰ ταξειδεύσωμεν εἰς τὴν Ἰταλίαν, παρέδωκαν τὸν Παῦλον καὶ κάποιους ἄλλους δεσμίους εἰς ἓνα ἐκατοντάρχον, τὸ ὄνομά του Ἰούλιον, ὁ ὁποῖος ἦτον ἀπὸ τὸ τάγμα Σεβαστόν.

2 Καὶ ἀφ' οὗ ἐμβήκαμεν εἰς πλοῖον Ἀδραμυττηνόν, μέλλοντες νὰ πλεύσωμεν κατὰ τοὺς τόπους τῆς Ἀσίας, ἐβγήκαμεν εἰς τὸ πέλαγος· καὶ ἦτον ὁμοῦ μὲ ἡμᾶς ὁ Ἀρίσταρχος ὁ Μακεδὼν ὁ Θεσσαλονικεύς.

3 Καὶ τὴν ἄλλην ἡμέραν ἠράξαμεν εἰς τὴν Σιδῶνα· καὶ ὁ Ἰούλιος φιλανθρώπως ἐφέερθη εἰς τὸν Παῦλον, καὶ ἔδωκεν αὐδαὶν νὰ ὑπάγῃ εἰς τοὺς φίλους του νὰ τὸν ἐπιμεληθῶσι.

4 Καὶ ὅτε ἀπεκεῖ ἐσηκώθημεν, ἐταξιδεύσαμεν ὑποκάτω εἰς τὴν Κύπρον, ἐπειδὴ ἦσαν οἱ ἀνέμοι ἐναντίοι.

5 Καὶ περάσαντες τὸ πέλαγος τὸ ὁποῖον εἶναι πλησίον εἰς τὴν Κιλικίαν καὶ Παμφυλίαν, ἤλθαμεν κάτω εἰς τὰ Μύρα τῆς Λυκίας.

6 Καὶ ἐκεῖ εὐρών ὁ ἐκατοντάρχος πλοῖον Ἀλεξανδρίνον, τὸ ὁποῖον ἐπλεεν εἰς τὴν Ἰταλίαν, μᾶς ἐμβασεν εἰς αὐτό.

7 Καὶ πολλὰς ἡμέρας πλέοντες ἀργά, καὶ μόλις ἐγγίσαντες εἰς τὴν Κνίδον, διότι δὲν μᾶς ἀφινεν ὁ ἀνεμος, ἐπλεύσαμεν ὑποκάτω εἰς τὴν Κρήτην κατὰ τὴν Σαλμώνην·

8 Καὶ μόλις παραπλέοντες αὐτὴν, ἤλθομεν εἰς κάποιον τόπον ὀνομαζόμενον Καλοὺς λιμένας, εἰς τὸν ὁποῖον ἦτον ἔγγυς ἡ πόλις Λασαία.

9 Ἰκανοῦ δὲ χρόνου διαγενομένου, καὶ οὗτος ἦδη ἐπισφαλοῦς τοῦ πλοῦς, διὰ τὸ καὶ τὴν νηστείαν ἦδη παρεληλυθέναι, παρήγγει οὗ Παῦλος,

10 Λέγων αὐτοῖς· Ἄνδρες, θεωρῶ, ὅτι μετὰ ὑβρεως καὶ πολλῆς ζημίας οὐ μόνον τοῦ φορτίου καὶ τοῦ πλοίου, ἀλλὰ καὶ τῶν ψυχῶν ἡμῶν μέλλειν ἐσεσθαι τὸν πλουν.

11 Ὁ δὲ ἐκατόνταρχος τῷ κυβερνήτῃ καὶ τῷ ναυκλήρῳ ἐπέειπετο μάλλον ἢ τοῖς ὑπὸ τοῦ Παύλου λεγομένοις.

12 Ἀνευθέτου δὲ τοῦ λιμένος ὑπάρχοντος πρὸς παραχειμασίαν, οἱ πλείους ἔθεντο βουλὴν ἀναχθῆναι κεῖθεν, εἰπὼς δύναντο καταντήσαντες εἰς Φοίνικα παραχειμάσαι, λιμένα τῆς Κρήτης βλέποντα κατὰ Λίβα καὶ κατὰ Χῳρον.

13 Ὑποπνεύσαντος δὲ Νότου, δόξαντες τῆς προθέσεως κεκρατηκέαι, ἄραντες Ἄσπον, παρελέγοντο τὴν Κρήτην.

14 Μετ' οὐ πολὺ δὲ ἔβαλε κατ' αὐτῆς ἄνεμος τυφωνικός, ὃ καλοῦμενος Εὐροκλύδων.

15 Συναρπασθέντος δὲ τοῦ πλοίου, καὶ μὴ δυναμένου ἀντοφθαλμεῖν τῷ ἀνέμῳ, ἐπιδόντες ἐφερομεθα.

16 Νησίον δὲ τι ὑποδραμόντες καλούμενον Κλαύδην, μόλις ἰσχύσαμεν περικρατεῖς γενέσθαι τῆς σκάφης·

17 Ἦν ἄραντες, βοηθείας ἐχρῶντο ὑποζωννύντες τὸ πλοῖον· φοβούμενοί τε μὴ εἰς τὴν Σύρτιν ἐκπέσωσι, χαλάσαντες τὸ σκεῦος, οὕτως ἐφέροντο.

18 Σφοδρῶς δὲ χειμαζομένων ἡμῶν, τῇ ἐξῆς ἐκβολὴν ἵποιοῦντο·

19 Καὶ τῇ τρίτῃ αὐτοχείρες τὴν

9 Καὶ ὅτε ἐπέρασε πολλὺς καιρὸς, καὶ τὸ πλεῦσμον πλέον ἦτον κινδυνώδες, διότι καὶ ἡ νηστεία τότε ἦτον περασμένη, ὁ Παῦλος τοὺς ἐνουθέτει,

10 Καὶ τοὺς ἔλεγεν· Ὡς ἄνδρες, ἐγὼ βλέπω, ὅτι μέλλει νὰ γίνῃ τοῦτο τὸ ταξίδιον μὲ βλάβην καὶ πολλὴν ζημίαν, ὅχι μόνον τοῦ φορτωμάτος καὶ τοῦ πλοίου, ἀλλὰ καὶ τῆς ζωῆς μας.

11 Ἀλλ' ὁ ἐκατόνταρχος περισσότερον ἐπίστευε τὸν κυβερνήτην καὶ τὸν ναύκληρον παρὰ ἐκεῖνα τὰ ὁποῖα ἔλεγεν ὁ Παῦλος.

12 Καὶ ἐπειδὴ ἦτον ὁ λιμὴν ἀνεπιτήδειος διὰ παραχειμάσμα, οἱ περισσότεροι συνεβούλευσαν νὰ σηκωθῶσι καὶ ἀπεκεῖ, ἀνίσως ἐδύναντο νὰ φθάσωσι νὰ παραχειμάσωσιν εἰς τὸν Φοίνικα, ὃ ὁποῖος εἶναι λιμὴν τῆς Κρήτης καὶ βλέπει εἰς δύο ἀνέμους, εἰς τὸν Λίβα καὶ εἰς τὸν Χῳρον.

13 Καὶ ὅτε ἐφύσησε σιγανά Νότος, ὑπέθεσαν ὅτι ἔτυχον τοῦ σκοποῦ, καὶ ἔκαμαν ἄρμενα, καὶ ἔπλεον πλησίον τῆς Κρήτης.

14 Καὶ μετ' ὀλίγον ἐφώρμησεν ἐναντίον τῆς Κρήτης ἀνεμοστρόβιλος, ὃ ὁποῖος καλεῖται Εὐροκλύδων.

15 Καὶ ὅτε συνηρπάσθη τὸ πλοῖον, καὶ δὲν ἐδύνато νὰ ἀντισταθῇ εἰς τὸν ἄνεμον, τὸ παρεδόκαμεν εἰς τὸν ἄνεμον καὶ ἐφερομεθα.

16 Καὶ τρέξαντες ὑπὸ κάποιον νησί, τὸ ὁποῖον ἑκαλεῖτο Κλαύδη, μετὰ βίας ἠμπορέσαμεν νὰ γίνωμεν κύριοι τῆς σκάφης·

17 Τὴν ὁποίαν ἀφ' οὗ ἀνέσυραν εἰς τὸ πλοῖον, μετεχειρίζοντο βοηθείας καὶ ἐζώννυσαν τὸ πλοῖον· καὶ φοβούμενοι μήπως καὶ πέσωσιν εἰς τὴν Σύρτιν, κατέβασαν τὰ ἄρμενα, καὶ οὕτως ἐφέροντο.

18 Καὶ ἐπειδὴ ἐχειμαζόμεθα δυνατὰ, τὴν ἄλλην ἡμέραν ἐκκμνον χύσω·

19 Καὶ τὴν τρίτην ἡμέραν μὲ τὰς

σκευὴν τοῦ πλοίου ἐρρίψαμεν.

20 Μῆτε δὲ ἡλίῳ, μήτε ἄστρον ἐπιφανόντων ἐπὶ πλείονας ἡμέρας, χειμῶνός τε οὐκ ὀλίγου ἐπικειμένου, λοιπὸν περιηρεῖτο πᾶσα ἐλπίς τοῦ σῶσθαι ἡμᾶς.

21 Πολλῆς δὲ αἰτίας ὑπαρχούσης, τότε σταθεῖς ὁ Παῦλος ἐν μέσῳ αὐτῶν, εἶπεν· Ὡ ἄνδρες, πειθαρχήσαντάς μοι, μὴ ἀνάγεσθαι ἀπὸ τῆς Κρήτης, κερδήσαι τε τὴν ὕβριν ταύτην καὶ τὴν ζημίαν.

22 Καὶ τανῦν παραινῶ ὑμᾶς εὐθυμεῖν· ἀποβολὴ γὰρ ψυχῆς οὐδεμία ἔσται ἐξ ὑμῶν, πλὴν τοῦ πλοίου.

23 Παρέστη γάρ μοι τῇ νυκτὶ ταύτῃ ἄγγελος τοῦ Θεοῦ, οὗ εἰμί, ὃ καὶ λατρεύω,

24 Λέγων· Μὴ φοβοῦ, Παῦλε· Καίσαρί σε δεῖ παραστήναι· καὶ ἰδοὺ, κεχαρίσται σοι ὁ Θεὸς πάντας τοὺς πλείοντας μετὰ σοῦ.

25 Διὸ εὐθυμεῖτε, ἄνδρες· πιστεύω γὰρ τῷ Θεῷ ὅτι οὕτως ἔσται, καθ' ὃν τρόπον λελάληταί μοι.

26 Εἰς νῆσον δέ τινα δεῖ ἡμᾶς ἐκπεσεῖν.

27 Ὡς δὲ τεσσαρεσκαίδεκάτῃ νύξ ἐγένετο, διαφορομένων ἡμῶν ἐν τῷ Ἀδρία, κατὰ μέσον τῆς νυκτὸς ὑπενόουν οἱ ναῦται προσάγειν τινα αὐτοῖς χώραν·

28 Καὶ βολίσαντες, εὗρον ὀργυῖας εἴκοσι· βροχὴν δὲ διαστήσαντες, καὶ πάλιν βολίσαντες, εὗρον ὀργυῖας δεκαπέντε.

29 Φοβούμενοί τε μήπως εἰς τραχεῖς τόπους ἐκπέσωσιν, ἐκ πρὸνυμης ριψάντες ἀγκύρας τεσσαρῆς, νύχοντο ἡμέραν γενέσθαι.

30 Τῶν δὲ ναυτῶν ζητούντων φυγεῖν ἐκ τοῦ πλοίου, καὶ χαλασάντων τὴν σκιάφην εἰς τὴν θάλασσαν, προ-

ιδίᾳς μας χειρᾶς ἐρρίψαμεν τὰ σκευὴ τοῦ πλοίου.

20 Καὶ ὅτε μήτε ὁ ἥλιος, μήτε ἄστρα ἐφάνιντο εἰς πολλὰς ἡμέρας, καὶ ζάλη πολλὴ μᾶς ἐπλάκονε, δὲν μᾶς ἀπέμενε πλέον κάμμία ἐλπίς σωτηρίας.

21 Ἀλλ' ἐπειδὴ ἦσαν πολλαῖς ἡμέραις νηστικοί, ἐστάθῃ ὁ Παῦλος εἰς τὸ μέσον τῶν, καὶ εἶπεν· Ὡ ἄνδρες, ἔπρεπε νὰ μοῦ ὑπακούσητε, καὶ νὰ μὴ σηκωθῇτε ἀπὸ τὴν Κρήτην, καὶ νὰ κερδήσητε τὴν βλάβην καὶ τὴν ζημίαν ταύτην.

22 Καὶ τῶρα σὺς νουθετῶ νὰ εὐθυμῇτε· ὅσοι κἀνεῖς ἀπὸ σᾶς δὲν θέλει χάσει τὴν ζωὴν του, παρὰ μόνον τὸ πλοῖον (θέλει χαθῇ).

23 Διότι ταύτην τὴν νύκτα ἦλθεν εἰς ἐμὲ ἄγγελος τοῦ Θεοῦ, τοῦ ὁποίου εἶμαι, καὶ εἰς τὸν ὅποιον λατρεύω,

24 Καὶ με εἶπεν· Ὡ Παῦλε, μὴ φοβεῖσθαι· χρειάζεται νὰ σταθῇς ἐμπρὸς εἰς τὸν Καίσαρα· καὶ ἰδοὺ, σὲ ἐχάρισεν ὁ Θεὸς ὅλους ὅσοι πλείουσι με σέ.

25 Διὰ τοῦτο εὐθυμεῖτε, ὦ ἄνδρες· διότι πιστεύω εἰς τὸν Θεόν, ὅτι οὕτω μέλλει νὰ ᾖ, καθὼς με ἐλάλησεν.

26 Καὶ χρειάζεται νὰ πέσωμεν ἐξω εἰς ἅποιον νησίον.

27 Καὶ ὅταν ἦλθεν ἡ τεσσαρεσκαίδεκάτῃ νύξ, ἐν ᾗ διεσπαινούμεν εἰς τὸ πέλαγος τὸ Ἀδριατικόν, τὰ μεσάνυκτα οἱ ναῦται ὑπώπτευν νὰ πλησιαῶσιν εἰς κάποιαν χώραν·

28 Καὶ ἐρρίψαν τὴν βολίδα καὶ εὗρηκαν εἴκοσι ὀργυῖας· καὶ ὅταν προεχώρησαν ὀλίγον, πάλιν ἐβόλισαν, καὶ εὗρηκαν δεκαπέντε ὀργυῖας.

29 Καὶ φοβούμενοι μήπως καὶ πέσωσιν εἰς τόπους τραχεῖς, ἐρρίψαν τεσσαρὰς ἀγκύρας ἀπὸ τὴν πρὸνυμην, καὶ παρεκάλουν νὰ ἐξημερώσῃ.

30 Καὶ ἐπειδὴ οἱ ναῦται ἐξήτουν νὰ φύγωσιν ἀπὸ τὸ πλοῖον, καὶ κατέβασαν τὴν σκιάφην εἰς τὴν θάλασσαν,

φάσει ὡς ἐκ πρώρας μελλόντων ἀγκύρας ἐκτείνειν,

31 Εἶπεν ὁ Παῦλος τῷ ἑκατοντάρχῃ καὶ τοῖς στρατιώταις· Ἐάν μὴ οὗτοι μείνωσιν ἐν τῷ πλοίῳ, ὑμεῖς σωθῆναι οὐ δύνασθε.

32 Τότε οἱ στρατιῶται ἀπέκοψαν τὰ σχοινία τῆς σκάφης, καὶ εἴασαν αὐτὴν ἐκπεσεῖν.

33 Ἀχρι δὲ οὗ ἔμελλεν ἡμέρα γίνεσθαι, παρεκάλε ὁ Παῦλος ἅπαντας μεταλαβεῖν τροφῆς, λέγων· Τεσσαρεσκαίδεκάτην σήμερον ἡμέραν προσδοκῶντες, ἅσιτοι διατελεῖτε, μηδὲν προσλαβομενοι.

34 Διὸ παρακαλῶ ὑμᾶς προσλαβεῖν τροφῆς· τοῦτο γὰρ πρὸς τῆς ὑμετέρας σωτηρίας ὑπάρχει· οὐδενὸς γὰρ ὑμῶν θρῖξ ἐκ τῆς κεφαλῆς πεσεῖται.

35 Εἰπὼν δὲ ταῦτα, καὶ λαβὼν ἄρτον, εὐχαρίστησε τῷ Θεῷ ἐνὸς πινον πάντων, καὶ κλάσας ἥρξατο ἐσθίειν.

36 Εὐθυμοὶ δὲ γεγόμενοι πάντες, καὶ αὐτοὶ προσελαβοντο τροφῆς.

37 Ἦμεν δὲ ἐν τῷ πλοίῳ αἱ πᾶσαι ψυχαί, διακόσια ἐβδομήκοντα ἕξ.

38 Κορυσθέντες δὲ τροφῆς, ἐκούφισον τὸ πλοῖον, ἐκβαλλομενοι τὸν σίτον εἰς τὴν θάλασσαν.

39 Ὅτε δὲ ἡμέρα ἐγένετο, τὴν γῆν αὐκ ἐπεγίνωσκον· κόλπον δὲ τινα κατενόουν ἔχοντα αἰγιαλόν, εἰς ὃν ἐβουλεύσαντο, εἰ δύναντο, ἐξῶσαι τὸ πλοῖον.

40 Καὶ τὰς ἀγκύρας περιελόντες εἶον εἰς τὴν θάλασσαν, ἅμα ἀνέντες τὰς ζευκτηρίας τῶν πηδαλίων· καὶ ἐπάραντες τὸν ἀρτέμονα τῇ πνευσῇ, κατέχον εἰς τὸν αἰγιαλόν.

41 Περιπεσόντες δὲ εἰς τόπον διήλασσαν, ἐπώκειλαν τὴν ναῦν· καὶ ἡ μὲν πύρα εἰρέσασκα ἔμεινεν ἀσάλευτος, ἡ δὲ πρύμνη ἐλύετο ὑπὸ τῆς βίας τῶν κυμάτων.

ἐπὶ προφάσει ὅτι μέλλουσιν ἀπὸ τὴν πρώραν νὰ ἐκτείνωσιν ἀγκύρας.

31 Ὁ Παῦλος εἶπεν εἰς τὸν ἑκατοντάρχον καὶ τοὺς στρατιώτας· Ἄν δὲν ἀπομείνωσιν οὗτοι μέσα εἰς τὸ πλοῖον, σεῖς δὲν δύνασθε νὰ σωθῆτε.

32 Τότε οἱ στρατιῶται ἐκοψαν τὰ σχοινία τῆς σκάφης, καὶ τὴν ἀφήκαν νὰ πέσῃ ἔξω.

33 Καὶ ἕως οὗ ἔμελλε νὰ ἐξημερώσῃ, ὁ Παῦλος τοὺς παρεκάλε ὅλους νὰ φάγωσι ψωμίον, λέγων· Δεκατέσσαρες ἡμέραι εἶναι σήμεροι, καὶ μένετε νηστικοί, καὶ δὲν ἐγενήθη τίποτε.

34 Διὰ τοῦτο σᾶς παρακαλῶ νὰ φάγητε· διότι τοῦτο εἶναι διὰ τὴν σωτηρίαν σας· διότι κανενὸς ἀπὸ σᾶς τρῖχα δὲν θέλει πέσει ἀπὸ τὴν κεφαλὴν.

35 Καὶ ἀρ' οὗ εἶπε ταῦτα, ἐπῆρε ψωμίον, καὶ εὐχαρίστησε τὸν Θεὸν ἐμπροσθεν ὅλων, καὶ ἔκοψε καὶ ἤρχισε νὰ τρώγῃ.

36 Ἐγιναν δὲ ὅλοι εὐθυμοί, καὶ ἔφαγαν καὶ αὐτοί.

37 Καὶ ἡμεθεὶς εἰς τὸ πλοῖον ὅλαι αἱ ψυχαί, διακόσια ἐβδομήκοντα ἕξ.

38 Καὶ ἀφ' οὗ ἐχորτάσθησαν ἀπὸ τροφῆν, ἔχυνον τὸ σιτάρι εἰς τὴν θάλασσαν, καὶ οὕτως ἐξηλάφρυνον τὸ πλοῖον.

39 Καὶ ὅταν ἐξημέρωσε, δὲν ἐγνώριζον τὴν γῆν· ἐβλεπον ὅμως κίποιον κόλπον ὁ ὁποῖος εἶχε παριαιγιαλί, εἰς τὸν ὁποῖον ἐβουλεύθησαν, ἂν δύνανται, νὰ ἀμπάσωσι τὸ πλοῖον.

40 Καὶ ἀφ' οὗ ἐσήκωσαν τὰς ἀγκύρας, τὸ ἀφήκαν εἰς τὴν θάλασσαν, καὶ ἐν ταύτῳ ἔλυσαν καὶ τὰ δεσμίματα τῶν πηδαλίων· καὶ ὑψωσαν τὸν ἀρτέμονα εἰς τὸν ἄνεμον, καὶ προέβαινον εἰς τὸ παραιγιαλί.

41 Καὶ περιπεσόντες εἰς ἓνα τόπον ὁ ὁποῖος εἶχε καὶ ἀπὸ τὰ δύο μέρη θάλασσαν, ἐπρωξάν ἔξω τὸ πλοῖον· καὶ ἡ μὲν πύρα τοῦ ἐμπήχθη εἰς τὴν γῆν καὶ ἔμεινεν ἀσάλευτος, ἡ δὲ πρύμνη ἐλύετο ἀπὸ τὴν βίαν τῶν κυμάτων.

42 Τῶν δὲ στρατιωτῶν βουλὴ ἐγένετο, ἵνα τοὺς δεσμώτας ἀποκτείνωσι, μὴ τις ἐκκολυμβήσας διαφύγοι.

43 Ὁ δὲ ἐκατόνταρχος, βουλόμενος διασῶσαι τὸν Παῦλον, ἐκώλυσεν αὐτοὺς τοῦ βουλήματος, ἐκέλευσέ τε τοὺς δυναμένους κολυμβῆν, ἀπορρίψαντας πρώτους ἐπὶ τὴν γῆν ἐξιέναι.

44 Καὶ τοὺς λοιποὺς, οὓς μὲν ἐπὶ σανίσιν, οὓς δὲ ἐπὶ τινων τῶν ἀπὸ τοῦ πλοίου· καὶ οὕτως ἐγένετο πάντας διασωθῆναι ἐπὶ τὴν γῆν.

Κεφ. κη'. XXVIII.

ΚΑΙ διασωθέντες, τότε ἐπέγνωσαν ὅτι Μελίτη ἡ νῆσος καλεῖται.

2 Οἱ δὲ βάρβαροι παρεῖχον οὐ τὴν τυχοῦσαν φιλανθρωπίαν ἡμῖν· ἀνάψαντες γὰρ πυρὰν, προσελάβοντο πάντας ἡμᾶς, διὰ τὸν νετὸν τοῦ ἐφεστῶτα, καὶ διὰ τὸ ψύχος.

3 Συστρέψαντος δὲ τοῦ Παύλου φρυγάνων πλῆθος, καὶ ἐπιθέντος ἐπὶ τὴν πυρὰν, ἔχιδνα ἐκ τῆς θέρμης ἐξεληθούσα καθήψε τῆς χειρὸς αὐτοῦ.

4 Ὡς δὲ εἶδον οἱ βάρβαροι κρεμάμενον τὸ θηρίον ἐκ τῆς χειρὸς αὐτοῦ, ἔλεγον πρὸς ἀλλήλους· Πάντως φονεὺς ἐστὶν ὁ ἄνθρωπος οὗτος, ὃν διασωθέντα ἐκ τῆς θαλάσσης ἡ δίκη ᾗν οὐκ εἴασεν.

5 Ὁ μὲν οὖν, ἀποτινάξας τὸ θηρίον εἰς τὸ πῦρ, ἔπαθεν οὐδὲν κακόν.

6 Οἱ δὲ προσεδόκων αὐτὸν μέλλειν πίμπρασθαι, ἢ καταπίπτειν ἄφνω νεκρόν. Ἐπὶ πολὺ δὲ αὐτῶν προσδοκῶντων, καὶ θεωρούντων μηδὲν ἄτοπον εἰς αὐτὸν γινόμενον, μεταβαλλόμενοι ἔλεγον θεὸν αὐτὸν εἶναι.

7 Ἐν δὲ τοῖς περὶ τὸν τόπον ἐκεῖνον ὑπῆρχε χωρία τῶ πρώτῳ τῆς νήσου, ὀνόματι Ποπλίῳ, ὃς ἀναδεξάμενος

42 Καὶ οἱ στρατιῶται ἐβουλεύθησαν, νὰ φονεύσωσι τοὺς δεμένους, διὰ νὰ μὴ κολυμβήσῃ κανεὶς καὶ φύγῃ.

43 Ἄλλ' ὁ ἐκατόνταρχος θέλων νὰ σώσῃ τὸν Παῦλον, τοὺς ἐμπόδισεν ἀπὸ τὴν βουλὴν των, καὶ προσέταξεν, ὅσοι δύνανται νὰ κολυμβῶσι, νὰ ριφθῶσι πρώτοι εἰς τὴν θάλασσαν καὶ νὰ ἐβγῶσιν εἰς τὴν γῆν.

44 Καὶ οἱ λοιποὶ, ἄλλοι ἐπάνω εἰς τὰ σανίδια, ἄλλοι ἐπάνω εἰς λεῖψανα τινὰ τοῦ πλοίου· καὶ οὕτως ὅλοι ἐσώθησαν εἰς τὴν γῆν.

Κεφ. κη'. XXVIII.

ΚΑΙ ὅταν ἐσώθησαν, τότε ἐγνώρισαν ὅτι ἡ νῆσος καλεῖται Μελίτη.

2 Καὶ οἱ βάρβαροι μᾶς ἐδείξαν μεγάλην φιλανθρωπίαν· διότι ἤναψαν φωτιά, καὶ μᾶς προσεδέχθησαν ὅλους, διὰ τὴν βροχὴν ἢ ὅποια ἐβρεχε, καὶ διὰ τὸ κρύος.

3 Καὶ ἄφ' οὗ συνέλεξεν ὁ Παῦλος πολλὰ φρύγανα, καὶ τὰ ἐβαλεν ἐπάνω εἰς τὴν φωτιά, μία ἔχιδνα ἐβγήκεν ἀπὸ τὴν ζέστην, καὶ ἐσφίγγθη εἰς τὴν χειρὰ του.

4 Καὶ ὅτε εἶδαν οἱ βάρβαροι τὸ θηρίον νὰ κρέμαται ἀπὸ τὴν χειρὰ του, ἔλεγον ὁ εἰς εἰς τὸν ἄλλον· Βέβαια φονεὺς εἶναι οὗτος ὁ ἄνθρωπος, τὸν ὅποιον, ἂν καὶ ἐσώθῃ ἀπὸ τὴν θάλασσαν, ἢ δικαιοσύνη δὲν ἀφίνει νὰ ζῇ.

5 Ὁ Παῦλος λοιπὸν ἀπετίναξε τὸ θηρίον μέσα εἰς τὴν φωτιά, καὶ κανέν κακὸν δὲν ἔπαθε.

6 Καὶ ἐκεῖνοι ἀνέμενον νὰ πρισθῇ ὁ Παῦλος, ἢ νὰ πέσῃ κάτω παρευθὺς ἀποθαμένος. Καὶ πολλὴν ὥραν ἀναμένοντες, ὅταν εἶδαν ὅτι δὲν ἔπαθε κανέν κακόν, μετεβλήθησαν καὶ ἔλεγον ὅτι εἶναι αὐτὸς θεός.

7 Καὶ περὶ εἰς τὸν τόπον ἐκεῖνον εἶχε χωρία ὁ πρῶτος τοῦ νησίου, τὸ ὄνομα του Ποπλίου, ὁ ὅποιος μᾶς

ἡμᾶς, τρεῖς ἡμέρας φιλοφρόνως ἐξένισεν.

8 Ἐγένετο δὲ τὸν πατέρα τοῦ Ποπλίου πυρετοῖς καὶ δυσεντερίᾳ συνεχόμενον κατακείμενον· πρὸς ὃν ὁ Παῦλος ἐσελθὼν, καὶ προσευξάμενος, ἐπιβεί τις χειρὰς αὐτῷ, ἰάσατο αὐτόν.

9 Τούτου οὖν γενομένου, καὶ οἱ λοιποὶ οἱ ἔχοντες ἀσθενείας ἐν τῇ νήσῳ, προσήρχοντο καὶ θεραπεύοντο·

10 Οἱ καὶ πολλὰς τιμαῖς ἐτίμησαν ἡμᾶς, καὶ ἀναγομένοις ἐπέθεντο τὰ πρὸς τὴν χρείαν.

11 Μετὰ δὲ τρεῖς μῖνας ἀνήχθημεν ἐν πλοίῳ παρακεχειμακότει ἐν τῇ νήσῳ, Ἀλεξανδρίῳ, παρασίμῳ Διοσκουρίοις.

12 Καὶ καταχθέντες εἰς Συρακούσας, ἐπεμείναμεν ἡμέρας τρεῖς·

13 Ὃθεν περιελθόντες κατηντήσαμεν εἰς Ῥήγιον· καὶ μετὰ μίαν ἡμέραν ἐπιγενομένου Νότου, δευτεραίῳ ἦλθομεν εἰς Ποτιόλους·

14 Οὗ εὐρόντες ἀδελφούς, παρεκλήθημεν ἐπ' αὐτοῖς ἐπεμείναι ἡμέρας ἑπτὰ· καὶ οὕτως εἰς τὴν Ῥώμην ἤλθομεν.

15 Κακεῖθεν οἱ ἀδελφοὶ ἀκούσαντες τὰ περὶ ἡμῶν, ἐξῆλθον εἰς ἀπάντησιν ἡμῖν ἄχρις Ἀππίου φόρου καὶ Τριῶν ταβερνῶν· οὗς ἰδὼν ὁ Πικύλος, εὐχαρίστησας τῷ Θεῷ, ἔλαβε θάρσος.

16 Ὅτε δὲ ἦλθομεν εἰς Ῥώμην, ὁ ἐκατόνταρχος παρέδωκε τοὺς δεσμίους τῷ στρατοπεδάρχῃ· τῷ δὲ Παύλῳ ἐπετράπη μένειν καθ' ἑαυτόν, σὺν τῷ φυλάσσοντι αὐτὸν στρατιώτῃ.

17 Ἐγένετο δὲ μετὰ ἡμέρας τρεῖς συγκαλέσασθαι τὸν Παῦλον τοὺς ὄντας τῶν Ἰουδαίων πρώτους. Συνελθόντων δὲ αὐτῶν, ἔλεγε πρὸς αὐτούς·

ὑπεδέχθη, καὶ μὲ φιλικὴν διάθεσιν μᾶς ἐξενεδόχησε τρεῖς ἡμέρας.

8 Καὶ ἔτυχε καὶ ὁ πατήρ τοῦ Ποπλίου καὶ ἐκείτο ἀπὸ θέρμην καὶ δυσεντερίαν· εἰς τὸν ὅποιον ἐρχόμενος ὁ Παῦλος, προσευχῆθη, καὶ ἔβαλε τὰς χειρὰς τοῦ ἐπάνω του, καὶ τὸν ἰάτρευσεν.

9 Καὶ ἀφ' οὗ ἐγινε τοῦτο, ἤρχοντο καὶ οἱ ἄλλοι ὅσοι ἦσαν ἡσθενημένοι εἰς τὸ νησίον καὶ ἰατρούοντο·

10 Οἱ ὅποιοι μᾶς ἐτίμησαν μὲ πολλὰς τιμὰς, καὶ ὅταν ἐμβαίνομεν εἰς τὸ πλοῖον, μᾶς ἐφόρτωσαν μὲ ὅλα τὰ χρειαζόμενα.

11 Καὶ ὕστερον ἀπὸ τρεῖς μῖνας ἐμβήκαμεν εἰς ἐν πλοῖον Ἀλεξανδρινόν, τὸ ὅποιον ἐξεχείμασεν ἐκεῖ εἰς τὸ νησίον, καὶ εἶχε τὴν σημαίαν τῶν Διοσκουρῶν.

12 Καὶ κατεβήκαμεν εἰς τὰς Συρακούσας, καὶ ἐμείναμεν τρεῖς ἡμέρας·

13 Ἐκεῖθεν περιελθόντες ἐφθάσαμεν εἰς τὸ Ῥήγιον· καὶ ὕστερον ἀπὸ μίαν ἡμέραν ἐφύσησε Νότος, καὶ τὴν δεύτεραν ἦλθαμεν εἰς τοὺς Ποτιόλους·

14 Ὅπου εὐρήκαμεν ἀδελφούς, οἱ ὅποιοι μᾶς παρεκάλεσαν νὰ μείνωμεν εἰς αὐτοὺς ἑπτὰ ἡμέρας· καὶ οὕτως ἐκεῖθεν ἦλθομεν εἰς τὴν Ῥώμην.

15 Καὶ ἐκεῖθεν οἱ ἀδελφοὶ ὅταν ἤκουσαν διὰ ἡμᾶς, ἐβῆγκαν νὰ μᾶς ἀπαντήσωσιν ἕως εἰς τὸν φόρον τοῦ Ἀππίου καὶ εἰς τὰς Τρεῖς ταβερνάς· τοὺς ὁποίους ὅταν εἶδεν ὁ Παῦλος, εὐχαρίστησε τὸν Θεόν, καὶ ἐπῆρε θάρρος.

16 Καὶ ὅταν ἦλθομεν εἰς τὴν Ῥώμην, ὁ ἐκατόνταρχος παρέδωκεν ὅλους τοὺς δεμένους εἰς τὸν μέγαν στρατηγόν· εἰς δὲ τὸν Παῦλον ἐδόθη αἰεὶ νὰ μένῃ ἀφ' ἑαυτοῦ του, ὁμοῦ μὲ τὸν στρατιώτην ὅστις τὸν ἐφύλαττε.

17 Καὶ ὕστερον ἀπὸ τρεῖς ἡμέρας ὁ Παῦλος συνεκάλεσε τοὺς πρώτους τῶν Ἰουδαίων. Καὶ ἀφ' οὗ συνήλθαν, τοὺς ἔλεγεν· Ἐγὼ, ὡς ἄνδρες ἀδελφοί,

"Ανδρες ἀδελφοί, ἐγὼ οὐδὲν ἐναντίον ποιήσας τῷ λαῷ ἢ τοῖς ἔθου τοῖς πατρίοις, δέσμιος ἐξ Ἱεροσολύμων παρεδόθην εἰς τὰς χεῖρας τῶν Ῥωμαίων·

18 Οἵτινες ἀνακριναντές με ἐβούλοντο ἀπολῦσαι, διὰ τὸ μηδεμίαν αἰτίαν θανάτου ὑπάρχειν ἐν ἐμοί.

19 Ἀντιλεγόντων δὲ τῶν Ἰουδαίων, ἠναγκάσθη ἐπικαλέσασθαι Καίσαρα, οὐχ ὥς τοῦ ἔθνους μου ἔχων τι κατηγορήσαι.

20 Διὰ ταύτην οὖν τὴν αἰτίαν παρεκάλεσα ὑμᾶς ἰδεῖν καὶ προσκληθῆσαι· ἐνεκεν γὰρ τῆς ἐλπίδος τοῦ Ἰσραὴλ τὴν ἅλυσιν ταύτην περίεμαι.

21 Οἱ δὲ πρὸς αὐτὸν εἶπον· Ἡμεῖς οὔτε γράμματα περὶ σοῦ ἐδεξάμεθα ἀπὸ τῆς Ἰουδαίας· οὔτε παραγενόμενος τις τῶν ἀδελφῶν ἀπήγγειλεν ἢ ἐλάλησέ τι περὶ σοῦ πονηρόν.

22 Ἀξιούμεν δὲ παρὰ σοῦ ἀκοῦσαι ἃ φρονεῖς· περὶ μὲν γὰρ τῆς αἵρεσεως ταύτης γνωστόν ἐστιν ἡμῖν ὅτι πανταχοῦ ἀντιλέγεται.

23 Ταξάμενοι δὲ αὐτῷ ἡμέραν, ἦκον πρὸς αὐτὸν εἰς τὴν ξενίαν πλείονες· οἷς ἐξετίθετο διαμαρτυρόμενος τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ, πείθων τε αὐτοὺς τὰ περὶ τοῦ Ἰησοῦ, ἀπὸ τε τοῦ νόμου Μωσέως καὶ τῶν προφητῶν, ἀπὸ πρῶτ' ἕως ἐσπέρας.

24 Καὶ οἱ μὲν ἐπείθοντο τοῖς λεγομένοις, οἱ δὲ ἠπίσταντο.

25 Ἀσύμφωνοι δὲ ὄντες πρὸς ἀλλήλους, ἀπελύοντο, εἰπόντος τοῦ Παύλου ῥῆμα ἐν, Ὅτι καλῶς τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον ἐλάλησε διὰ Ἰσαίου τοῦ προφήτου πρὸς τοὺς πατέρας ἡμῶν,

26 Λέγον· Πορεύθητι πρὸς τὸν λαὸν τοῦτον, καὶ εἰπέ· Ἀκοῇ ἀκούσετε, καὶ οὐ μὴ συνήτε· καὶ βλέποντες βλέψετε, καὶ οὐ μὴ ἴδητε.

27 Ἐπαχύνθη γὰρ ἡ καρδιά τοῦ

δὲν ἕκαστα κινῶν ἐναντίον εἰς τὸν λαὸν ἢ εἰς τὰ ἔθνη τὰ πατρικά, καὶ με παρεδωκαν δεμένον ἀπὸ τὰ Ἱεροσόλυμα εἰς τὰς χεῖρας τῶν Ῥωμαίων·

18 Οἱ ὅποιοι ἀφ' οὗ μὲ ἐξέτασαν ἤθελον νὰ με ἀπολύσωσι, διότι δὲν ἦτον καμία αἰτία θανάτου εἰς ἐμέ.

19 Καὶ ἐπειδὴ ἠναντιοῦντο οἱ Ἰουδαῖοι, ἠναγκάσθη νὰ ἐπικαλεσθῶ τὸν Καίσαρα· ὅχι ὥς ἔχων νὰ κατηγορήσω τίποτε τοῦ ἔθνους μας.

20 Διὰ ταύτην λοιπὸν τὴν αἰτίαν παρεκάλεσα νὰ σᾶς ἰδῶ καὶ νὰ σᾶς συντύχω· διότι ἐγὼ διὰ τὴν ἐλπίδα τοῦ Ἰσραὴλ εἶμαι δεμένος με ταύτην τὴν ἅλυσιν.

21 Καὶ ἐκεῖνοι εἶπαν εἰς αὐτόν· Ἡμεῖς οὔτε γράμματα ἐδεχθήμεν ἀπὸ τῆς Ἰουδαίας περὶ σοῦ· οὔτε κανεῖς ἀπὸ τῶν ἀδελφῶν ἦλθε καὶ ἀνέφερεν ἢ ἐλάλησε κανὲν κακὸν περὶ σοῦ.

22 Παρακαλοῦμεν δὲ νὰ ἀκούσωμεν ἀπὸ σέ τίνα γνώμη ἔχεις· διότι διὰ ταύτην τὴν αἵρεσιν ἡξυρομεν ὅτι πανταχοῦ ἀπαντᾷ ἀντιλογία.

23 Καὶ ὅτε διόρισαν εἰς αὐτὸν μίαν ἡμέραν, πολλοὶ ἦλθαν εἰς τὸ κατάλυμά του· τοὺς ὁποίους ἐδίδασκε μαρτυρῶν τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ, καὶ καταπείθων αὐτοὺς εἰς τὰ τοῦ Ἰησοῦ, ἀπὸ τὸν νόμον τοῦ Μωϋσέως καὶ τῶν προφητῶν, ἀπὸ πρῶτ' ἕως ἐσπέρας.

24 Καὶ ἄλλοι κατεπείθοντο εἰς ἐκείνα τὰ ὁποῖα ἔλεγε, ἄλλοι ἠπίσταντο.

25 Καὶ ἐπειδὴ δὲν συνεφώνουν ἀνάμεσόν των, ἀνεχώρουν, ἀφ' οὗ εἶπεν ὁ Παῦλος ἕνα λόγον, Ὅτι καλὰ εἶπε τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον διὰ Ἰσαίου τοῦ προφήτου εἰς τοὺς πατέρας μας,

26 Λέγον· Ὑπάγε εἰς τὸν λαὸν τοῦτον, καὶ εἰπέ· Μετὰ τὴν ἀκοὴν θέλετε ἀκούσει, καὶ δὲν θέλετε ἐννοήσῃ καὶ βλέποντες βλέψει, καὶ δὲν θέλετε ἰδεῖ.

27 Διότι ἐπαχύνθη ἡ καρδιά τοῦ

λαοῦ τούτου, καὶ τοῖς ὡς βαρέως ἤκουσαν, καὶ τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτῶν ἐκάμυσαν· μήποτε ἴδωσι τοῖς ὀφθαλμοῖς, καὶ τοῖς ὡς ἀκούσωσι, καὶ τῇ καρδίᾳ συνῶσι, καὶ ἐπιστρέψωσι, καὶ ἰάσωμαι αὐτούς.

28 Γνωστὸν οὖν ἔστω ὑμῖν ὅτι τοῖς ἔθνεσιν ἀπεστάλη τὸ σωτήριον τοῦ Θεοῦ, αὐτοὶ καὶ ἀκούσονται.

29 Καὶ ταῦτα αὐτοῦ εἰπόντος, ἀπῆλθον οἱ Ἰουδαῖοι, πολλὴν ἔχοντες ἐν ἑαυτοῖς συζήτησιν.

30 Ἐμείνει δὲ ὁ Παῦλος διετίαν ὅλην ἐν ἰδίῳ μισθώματι· καὶ ἀπεδέχετο πάντας τοὺς εἰσπορευομένους πρὸς αὐτόν·

31 Κηρύσσων τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ, καὶ διδάσκων τὰ περὶ τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ μετὰ πάσης παρόρησίας, ἀκωλύτως.

λαοῦ τούτου, καὶ μετὰ τὰ ὥτια των βαρέα ἤκουσαν, καὶ τὰ ὀμμάτια των ἐκλείσαν· μήπως καὶ ἴδωσι μετὰ τὰ ὀμμάτια των, καὶ μετὰ τὰ ὥτια των ἀκούσωσι, καὶ μετὰ τὴν καρδίαν των ἐννοήσωσι, καὶ ἐπιστρέψωσι, καὶ τοὺς ἰατρεύσω.

28 Ἄς ᾔναι λοιπὸν γνωστὸν εἰς σῶς, ὅτι εἰς τὰ ἔθνη ἀπεστάλθη ἡ σωτηρία τοῦ Θεοῦ, καὶ αὐτοὶ θέλουσι τὴν ἀκούσει.

29 Καὶ ἀφ' οὗ εἶπε ταῦτα ὁ Παῦλος, ἀνεχώρησαν οἱ Ἰουδαῖοι, ἔχοντες πολλὴν φιλονεικίαν ἀνάμεσόν των.

30 Καὶ ὁ Παῦλος ἔμεινεν ἐκεῖ δύο χρόνους ὁλοκλήρους εἰς τὸ ἐξ ἰδίων του πληρωμένον κατάλυμα· καὶ ἐδέχετο ὅλους ὅσοι ἐπηγάμνον εἰς αὐτόν·

31 Κηρύττων τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ, καὶ διδάσκων τὰ τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ μετὰ πάσαν παρόρησίαν, χωρὶς καὶ ἐμπόδιον.

Ἡ ΠΡΟΣ ῬΩΜΑΙΟΥΣ ἘΠΙΣΤΟΛΗ

ΠΑΥΛΟΥ ΤΟΥ ἈΠΟΣΤΟΛΟΥ.

Κεφ. α'. Ι.

ΠΑΥΛΟΣ, δούλος Ἰησοῦ Χριστοῦ, κλητὸς ἀπόστολος, ἀφωρισμένος εἰς Εὐαγγέλιον Θεοῦ,

2 (Ὁ προεπηγγείλατο διὰ τῶν προφητῶν αὐτοῦ ἐν γραφαῖς ἀγίαις,)

3 Περὶ τοῦ Υἱοῦ αὐτοῦ, (τοῦ γενομένου ἐκ σπέρματος Δαβὶδ κατὰ σάρκα·

4 Τοῦ ὀρισθέντος Υἱοῦ Θεοῦ ἐν δυνάμει, κατὰ Πνεῦμα ἁγιοσύνης, ἐξ ἀναστάσεως νεκρῶν,) Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν·

5 (Δι' οὗ ἐλάβομεν χάριν καὶ ἀποστολὴν εἰς ὑπακοὴν πίστεως ἐν πᾶσι τοῖς ἔθνεσιν, ὑπὲρ τοῦ ὀνόματος αὐτοῦ·

6 Ἐν οἷς ἐστε καὶ ὑμεῖς, κλητοὶ Ἰησοῦ Χριστοῦ·)

7 Πᾶσι τοῖς οὖσιν ἐν Ῥώμῃ, ἀγαπητοῖς Θεοῦ, κλητοῖς ἀγίοις· Χάρις ὑμῖν καὶ εἰρήνη ἀπὸ Θεοῦ Πατρὸς ἡμῶν, καὶ Κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ.

8 Πρῶτον μὲν εὐχαριστῶ τῷ Θεῷ μου διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ ὑπὲρ πάντων ὑμῶν, ὅτι ἡ πίστις ὑμῶν καταγγέλλεται ἐν ὅλῳ τῷ κόσμῳ.

9 Μάρτυς γὰρ μου ἐστὶν ὁ Θεὸς, ὃν λατρεύω ἐν τῷ πνεύματί μου, ἐν τῷ εὐαγγελίῳ τοῦ Υἱοῦ αὐτοῦ, ὡς ἀδιαλείπτως μνεῖαι ὑμῶν ποιούμεναι·

10 Πάντοτε ἐπὶ τῶν προσευχῶν μου δεόμενος, εἴπως ἤδη ποτὲ εὐδοθήσεται ἐν τῷ θελήματι τοῦ Θεοῦ, ἐλθεῖν πρὸς ὑμᾶς.

11 Ἐπιποθῶ γὰρ ἰδεῖν ὑμᾶς, ἵνα τι μεταδῶ χάρισμα ὑμῖν πνευματικόν,

Κεφ. α'. Ι.

ΠΑΥΛΟΣ, δούλος Ἰησοῦ Χριστοῦ, καλεσμένος ἀπόστολος, διωρισμένος εἰς τὸ νᾶ κηρύξω τὸ Εὐαγγέλιον τοῦ Θεοῦ,

2 (Τὸ ὁποῖον ὑπεσχέθη προτίτερα διὰ μέσου τῶν προφητῶν του εἰς τὰς ἀγίας γραφάς,)

3 Διὰ τὸν Υἱόν του, (ὁ ὁποῖος ἐγεννήθη ἀπὸ τοῦ σπέρματος τοῦ Δαβὶδ κατὰ σάρκα·

4 Καὶ διωρίσθη Υἱὸς Θεοῦ με δύναν· μιν, κατὰ Πνεῦμα ἁγιοσύνης, διὰ τῆς ἀναστάσεως ἐκ νεκρῶν,) τὸν Κύριόν μας Ἰησοῦν Χριστόν·

5 (Διὰ μέσου τοῦ ὁποῖου ἐλάβομεν χάριν καὶ ἀποστολὴν, διὰ τὸ ὄνομά του, εἰς ὑπακοὴν τῆς πίστεως εἰς ὅλα τὰ ἔθνη·

6 Μεταξὺ τῶν ὁποίων εἴστε καὶ σεῖς, καλεσμένοι ἀπὸ τὸν Ἰησοῦν Χριστόν·)

7 Εἰς ὅλους ὅσοι εἶναι εἰς τὴν Ῥώμην, τοὺς ἠγαπημένους τοῦ Θεοῦ, καλεσμένους ἀγίους· Ἄς ᾦναι χάρις εἰς σᾶς καὶ εἰρήνη ἀπὸ Θεοῦ Πατρὸς μας, καὶ Κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ.

8 Πρῶτον μὲν εὐχαριστῶ τῷ Θεῷ μου διὰ μέσου τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ διὰ ὅλους σας, ὅτι ἡ πίστις σας κηρύττεται εἰς ὅλον τὸν κόσμον.

9 Διότι μάρτυς μου εἶναι ὁ Θεός, τὸν ὁποῖον ἐγὼ λατρεύω με ὅλον μου τὸ πνεῦμα, εἰς τὸ εὐαγγέλιον τοῦ Υἱοῦ του, ὅτι ἀδιαλείπτως σᾶς ἐνθυμούμαι·

10 Παρακαλῶν πάντοτε εἰς τὰς προσευχάς μου, ἀνίσως καὶ κάμμιαν φορὰν θέλω εὐδοθῇ με τὸ θέλημα τοῦ Θεοῦ, νᾶ ἔλθω εἰς σᾶς.

11 Διότι ἔχω μεγάλον πόθον νᾶ σᾶς ἰδῶ, διὰ νᾶ σᾶς μεταδώσω

εἰς τὸ στηριχθῆναι ὑμᾶς

12 Τοῦτο δὲ ἐστὶ, συμπαρακληθῆναι ἐν ὑμῖν διὰ τῆς ἐν ἀλλήλοις πίστεως, ὑμῶν τε καὶ ἐμοῦ.

13 Οὐ θέλω δὲ ὑμᾶς ἀγνοεῖν, ἀδελφοί, ὅτι πολλάκις προσέβην ἐλθεῖν πρὸς ὑμᾶς, (καὶ ἐκωλύθη ἄχρι τοῦ δεῦρο,) ἵνα καρπὸν τινα σχῶ καὶ ἐν ὑμῖν, καθὼς καὶ ἐν τοῖς λοιποῖς ἔθνεσιν.

14 Ἐλλησί τε καὶ Βαρβάροις, σοφοῖς τε καὶ ἀνόητοις ὀφειλέτης εἰμί·

15 Οὕτω τὸ κατ' ἐμὲ πρόθυμον καὶ ὑμῖν τοῖς ἐν Ῥώμῃ εὐαγγελίσασθαι.

16 Οὐ γὰρ ἐπαισχύνομαι τὸ εὐαγγέλιον τοῦ Χριστοῦ· δύναμις γὰρ Θεοῦ ἐστὶν εἰς σωτηρίαν παντὶ τῷ πιστευόντι, Ἰουδαίῳ τε πρῶτον καὶ Ἑλληνι.

17 Δικαιοσύνη γὰρ Θεοῦ ἐν αὐτῷ ἀποκαλύπτεται ἐκ πίστεως εἰς πίστιν· καθὼς γέγραπται· Ὁ δὲ δίκαιος ἐκ πίστεως ζήσεται.

18 Ἀποκαλύπτεται γὰρ ὁργὴ Θεοῦ ἀπ' οὐρανοῦ ἐπὶ πᾶσαν ἀσεβειαν καὶ ἀδικίαν ἀνθρώπων, τῶν τὴν ἀλήθειαν ἐν ἀδικίᾳ κατεχόντων·

19 Διότι τὸ γνωστὸν τοῦ Θεοῦ, φανερόν ἐστιν ἐν αὐτοῖς· ὁ γὰρ Θεὸς αὐτοῖς ἐφάνερωσε.

20 Τὰ γὰρ ἀόρατα αὐτοῦ ἀπὸ κτίσεως κόσμου, τοῖς ποιήμασι νοούμενα καθοράται, ἢ τε αἰδῖος αὐτοῦ δύναμις καὶ θειότης· εἰς τὸ εἶναι αὐτοὺς ἀναπολόγητους·

21 Διότι γνόντες τὸν Θεόν, οὐχ ὡς Θεὸν ἐδόξασαν ἢ εὐχαρίστησαν·

κἀνὲν χάρισμα πνευματικόν, εἰς τὸ νὰ στηριχθῆτε σεις·

12 Καὶ τοῦτο εἶναι, διὰ νὰ συμπαρογορθῶ με σᾶς διὰ μέσου τῆς πίστεως τῆς ἰδικῆς μου καὶ τῆς ἰδικῆς σας, τὴν ὁποίαν ἔχομεν ἀνάμεσον μας.

13 Καὶ θέλω νὰ ἡξεύρητε, ἀδελφοί, ὅτι πολλάκις ἔβαλα σκοπὸν νὰ ἔλθω εἰς σᾶς, (καὶ ἐμποδίσθην ἕως τῶρα,) διὰ νὰ ἀπολαύσω κἀνένα καρπὸν καὶ εἰς σᾶς, καθὼς καὶ εἰς τὰ λοιπὰ ἔθνη.

14 Ἐγὼ εἶμαι χρεώστης καὶ εἰς τοὺς Ἕλληνας καὶ εἰς τοὺς Βαρβάρους, καὶ εἰς τοὺς σοφούς καὶ εἰς τοὺς ἀνόητους·

15 Οὕτως εἶμαι πρόθυμος ὅσον τὸ κατὰ δυνάμιν μου νὰ εὐαγγελίσω καὶ εἰς σᾶς οἱ ὅποιοι εἰσθε εἰς τὴν Ῥώμην.

16 Διότι ἐγὼ δὲν ἐντρέπομαι διὰ τὸ εὐαγγέλιον τοῦ Χριστοῦ· διότι εἶναι δύναμις τοῦ Θεοῦ εἰς σωτηρίαν εἰς καθένα ὁ ὁποῖος πιστεύει, πρῶτον εἰς τὸν Ἰουδαῖον καὶ εἰς τὸν Ἕλληνα.

17 Διότι ἡ δικαιοσύνη τοῦ Θεοῦ φανερώνεται μέσα εἰς αὐτὸ (τὸ εὐαγγέλιον) ἀπὸ πίστειν εἰς πίστιν· καθὼς εἶναι γεγραμμένον· Ὁ δίκαιος θέλει ζῆσαι ἀπὸ τὴν πίστιν.

18 Διότι ἡ ὁργὴ τοῦ Θεοῦ φανερώνεται ἀπὸ τὸν οὐρανὸν ἐναντίον κάθε ἀσεβείας καὶ ἀδικίας τῶν ἀνθρώπων, οἱ ὅποιοι κατακρατοῦσι τὴν ἀλήθειαν εἰς ἀδικίαν·

19 Διότι ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον εἶναι γνώριμον περὶ τοῦ Θεοῦ, εἶναι φανερόν εἰς αὐτούς· διότι ὁ Θεὸς τοὺς τὸ ἐφάνερωσε.

20 Διότι τὰ πράγματα τοῦ Θεοῦ τὰ ἀόρατα, ἡγουν ἢ παντοτεινή του δύναμις καὶ θειότης, βλέπονται φανερά εἰς τὰ ποιήματά του, ἀπὸ τὴν κτίσιν τοῦ κόσμου, ἐξεταζόμενα μετὰ τὸν νοῦν· διὰ νὰ αὐτοὶ μένωσιν ἀναπολόγητοι·

21 Διότι ὅτε ἐγνώρισαν τὸν Θεόν, δὲν τὸν ἐδόξασαν ἢ εὐχαρίστησαν

ἀλλ' ἐματαιώθησαν ἐν τοῖς διαλογισμοῖς αὐτῶν, καὶ ἐσκοτίσθη ἡ ἀσύνετος αὐτῶν καρδιά·

22 Φάσκοντες εἶναι σοφοί, ἐμωράνθησαν·

23 Καὶ ἥλλαξαν τὴν δόξαν τοῦ ἀφθάρτου Θεοῦ ἐν ὁμοιώματι εἰκόνης φθαρτοῦ ἀνθρώπου, καὶ πετεινῶν καὶ τετραπόδων καὶ ἑρπετῶν.

24 Διὸ καὶ παρέδωκεν αὐτοὺς ὁ Θεὸς ἐν ταῖς ἐπιθυμίαις τῶν καρδιῶν αὐτῶν εἰς ἀκαθαρσίαν, τοῦ ἀτιμάζεσθαι τὰ σῶματά αὐτῶν ἐν ἐαυτοῖς·

25 Οἵτινες μετέλλαξαν τὴν ἀλήθειαν τοῦ Θεοῦ ἐν τῷ ψεύδει, καὶ ἐσεβάσθησαν καὶ ἐλάτρευσαν τῇ κτίσει παρὰ τὸν κτίσαντα, ὃς ἐστὶν εὐλογητὸς εἰς τοὺς αἰῶνας· ἀμήν.

26 Διὰ τοῦτο παρέδωκεν αὐτοὺς ὁ Θεὸς εἰς πάθη ἀτιμίας· αἱ τε γὰρ θῆλειαι αὐτῶν μετέλλαξαν τὴν φυσικὴν χρῆσιν εἰς τὴν παρὰ φύσιν·

27 Ὁμοίως τε καὶ οἱ ἄρρενες ἀφέντες τὴν φυσικὴν χρῆσιν τῆς θηλείας, ἐξεκαύθησαν ἐν τῇ ὀρεξίᾳ αὐτῶν εἰς ἀλλήλους, ἄρρενες ἐν ἄρσεσι τὴν ἀσχημοσύνην κατεργαζόμενοι, καὶ τὴν ἀντιμισθίαν, ἣν ἔδει, τῆς πλάνης αὐτῶν ἐν ἐαυτοῖς ἀπολαμβάνοντες.

28 Καὶ καθὼς οὐκ ἔδοκίμασαν τὸν Θεὸν ἔχειν ἐν ἐπιγνώσει, παρέδωκεν αὐτοὺς ὁ Θεὸς εἰς ἀδόκιμον νοῦν, ποιεῖν τὰ μὴ καθήκοντα·

29 Πεπληρωμένους πάσῃ ἀδικίᾳ, πορνείᾳ, πονηρίᾳ, πλεονεξίᾳ, κακίᾳ· μεστους φθόνου, φόβου, ἐριδος, δόλου, κακοηθείας·

30 Ψιθυριστὰς, καταλάλους, θεοστιγεῖς, ὕβριστὰς, ὑπερηφάνους, ἀλαζόνας, ἐφευρετὰς κακῶν, γονεῦσιν ἀπειθεῖς,

31 Ἀσυνέτους, ἀσυνθέτους, ἀστόργ-

ῶς Θεόν· ἀλλὰ ἐματαιώθησαν εἰς τοὺς συλλογισμούς των, καὶ ἐσκοτίσθη ἡ ἀνόητος αὐτῶν καρδιά·

22 Καὶ λέγοντες ὅτι εἶναι σοφοί, ἐμωράνθησαν·

23 Καὶ ἥλλαξαν τὴν δόξαν τοῦ ἀφθάρτου Θεοῦ εἰς ὁμοίωμα εἰκόνης φθαρτοῦ ἀνθρώπου, καὶ πετεινῶν καὶ τετραπόδων καὶ ἑρπετῶν.

24 Διὰ τοῦτο καὶ τοὺς παρέδωκεν ὁ Θεὸς μὲ τὰς ἐπιθυμίας τῶν καρδιῶν των εἰς ἀκαθαρσίαν, διὰ τὰ ἀτιμάζονται τὰ σῶματά των ἀναμεταξύ των·

25 Οἱ ὅποιοι ἥλλαξαν τὴν ἀλήθειαν τοῦ Θεοῦ εἰς τὸ ψεύσμα, καὶ ἐτίμησαν καὶ ἐλάτρευσαν τὸ κτίσμα περισσότερον παρὰ ἐκεῖνον ὁ ὅποιος τὸ ἐκτίσεν, ὃς τις εἶναι εὐλογημένος εἰς τοὺς αἰῶνας· ἀμήν.

26 Διὰ τοῦτο τοὺς παρέδωκεν ὁ Θεὸς εἰς πάθη ἄτιμα· διότι αἱ γυναῖκες των ἥλλαξαν τὴν φυσικὴν χρῆσιν εἰς τὴν παρὰ φύσιν·

27 Ὁμοίως καὶ οἱ ἄνδρες ἀφήσαντες τὴν φυσικὴν χρῆσιν τοῦ θηλυκοῦ, ἐξεκαύθησαν ἐν τῇ ὀρεξίᾳ των ὁ εἰς μὲ τὸν ἄλλον, κάμνοντες τὴν ἀσχημοσύνην οἱ ἀρσενικοὶ εἰς τοὺς ἀρσενικοὺς, καὶ ἀπολαμβάνοντες εἰς τὸν ἐαυτὸν των τῆς πλάνης των τὴν πληρωμὴν, τὴν ὅποιαν ἔπρεπε (νὰ ἀπολαμβάνωσι).

28 Καὶ καθὼς δὲν ἔδοκίμασαν νὰ γνωρίσωσι μὲ πίστιν τὸν Θεόν, οὕτω τοὺς παρέδωκεν ὁ Θεὸς εἰς ἀδόκιμον νοῦν, νὰ κάμνωσιν ἐκεῖνα τὰ ὅποια δὲν πρέπει·

29 Γεμάτους ἀπὸ κάθε ἀδικίαν, πορνείαν, πονηρίαν, πλεονεξίαν, κακίαν· γεμάτους ἀπὸ φθόνον, φόβον, φιλονεικίαν, δόλον, κακὰ ἥθη·

30 Ψιθυριστὰς, καταλάλους, θεομισητὰς, ὕβριστὰς, ὑπερηφάνους, κενόδοξους, ἐφευρετὰς κακῶν, ἀνυποτάκτους εἰς τοὺς γονεῖς των,

31 Ἀνοήτους, παραβάτας συνθηκῶν,

γους, ἀσπόνδους, ἀνελεήμονας·

32 Οἷτινες τὸ δικαίωμα τοῦ Θεοῦ ἐπιγνόντες, (ὅτι οἱ τὰ τοιαῦτα πράσσοντες ἄξιοι θανάτου εἰσίν,) οὐ μόνον αὐτὰ ποιοῦσιν, ἀλλὰ καὶ συνευδοκοῦσι τοῖς πράσσουσιν.

Κεφ. β'. II.

ΔΙΟ' ἀναπολόγητος εἶ, ὦ ἄνθρωπε πᾶς ὁ κρίνων· ἐν ᾧ γὰρ κρίνεις τὸν ἕτερον, σεαυτὸν κατακρίνεις· τὰ γὰρ αὐτὰ πράσσεις ὁ κρίνων.

2 Οἶδμεν δὲ ὅτι τὸ κρίμα τοῦ Θεοῦ ἐστὶ κατὰ ἀλήθειαν ἐπὶ τοὺς τὰ τοιαῦτα πράσσοντας.

3 Λογίζῃ δὲ τοῦτο, ὦ ἄνθρωπε, ὁ κρίνων τοὺς τὰ τοιαῦτα πράσσοντας, καὶ ποιῶν αὐτὰ, ὅτι σὺ ἐκφεύξῃ τὸ κρίμα τοῦ Θεοῦ;

4 Ἡ τοῦ πλοῦτου τῆς χρηστότητος αὐτοῦ, καὶ τῆς ἀνοχῆς, καὶ τῆς μακροθυμίας καταφρονεῖς, ἀγνοῶν ὅτι τὸ χρηστὸν τοῦ Θεοῦ εἰς μετάνοιαν σε ἄγει;

5 Κατὰ δὲ τὴν σκληρότητά σου καὶ ἀμετανόητον καρδίαν, θησαυρίζεις σεαυτῷ ὀργὴν ἐν ἡμέρᾳ ὀργῆς καὶ ἀποκαλύψεως δικαιοκρισίας τοῦ Θεοῦ·

6 Ὃς ἀποδώσει ἐκάστῳ κατὰ τὰ ἔργα αὐτοῦ·

7 Τοῖς μὲν κατ' ὑπομονὴν ἔργου ἀγαθοῦ, δόξαν καὶ τιμὴν καὶ ἀφθαρσίαν ζητοῦσι, ζῶνι αἰώνιον·

8 Τοῖς δὲ ἐξ ἐριθείας, καὶ ἀπειθοῦσι μὲν τῇ ἀληθείᾳ, πειθόμενοι δὲ τῇ ἀδικίᾳ, θυμὸς καὶ ὀργή·

9 Θλίψις καὶ στενοχωρία ἐπὶ πᾶσαν ψυχὴν ἀνθρώπου τοῦ κατεργαζομένου

ἀσπλάγχχνους, ἀδιαλλάκτους, ἀνελεήμονας·

32 Οἱ ὅποιοι γνωρίζαντες τὴν δικαιοσύνην τοῦ Θεοῦ, (ὅτι ὅσοι κάμνουσι τὰ τοιαῦτα πράγματα εἶναι ἄξιοι θανάτου,) ὄχι μόνον αὐτοὶ τὰ κάμνουσιν, ἀλλὰ καὶ εὐαρεστούνται εἰς ἐκείνους οἱ ὅποιοι τὰ κάμνουσι.

Κεφ. β'. II.

ΔΙΑ' τοῦτο, ὦ ἄνθρωπε, ὅποιος καὶ ἂν ᾦσαι σὺ, ὁ ὅποιος κρίνεις, εἶσαι ἀναπολόγητος· διότι εἰς ὃ, τι κρίνεις τὸν ἄλλον, τὸν ἑαυτὸν σου κατακρίνεις· διότι σὺ ὁ ὅποιος κρίνεις, τὰ ὅμοια κάμνεις.

2 Καὶ ἡξεύρομεν ὅτι ἡ κρίσις τοῦ Θεοῦ εἶναι κατὰ ἀλήθειαν ἐναντίον ἐκείνων οἱ ὅποιοι κάμνουσι τὰ τοιαῦτα.

3 Καὶ νομίζεις τοῦτο, ὦ ἄνθρωπε, σὺ ὅστις κρίνεις ἐκείνους οἱ ὅποιοι κάμνουσι τὰ τοιαῦτα, καὶ κάμνεις τὰ αὐτὰ, ὅτι θέλεις φύγει σὺ τὴν κρίσιν τοῦ Θεοῦ;

4 Ἡ καταφρονεῖς τὸν πλοῦτον τῆς καλοσύνης του, καὶ τὴν ὑπομονήν, καὶ τὴν μακροθυμίαν, ἀγνοῶν ὅτι ἡ καλοσύνη τοῦ Θεοῦ σὲ φέρει εἰς μετάνοιαν;

5 Ἀλλὰ κατὰ τὴν σκληρότητά σου καὶ ἀμετανόητον καρδίαν, θησαυρίζεις εἰς τὸν ἑαυτὸν σου ὀργὴν εἰς τὴν ἡμέραν τῆς ὀργῆς καὶ ἀποκαλύψεως τῆς δικαίας κρίσεως τοῦ Θεοῦ·

6 Ὁ ὅποιος θέλει ἀποδώσει εἰς καθὲν ἓνα κατὰ τὰ ἔργα τούτου·

7 Εἰς ἐκείνους μὲν οἱ ὅποιοι ζητοῦσι δόξαν καὶ τιμὴν καὶ ἀφθαρσίαν, μὲ τὴν ὑπομονὴν τῶν καλῶν ἔργων, δέλει δώσει ζῶνι αἰώνιον·

8 Εἰς δὲ τοὺς φιλονείκους, καὶ ἐκείνους ὅσοι δὲν ὑπακούουσιν εἰς τὴν ἀλήθειαν, ἀλλὰ ὑπακούουσιν εἰς τὴν ἀδικίαν, θέλει εἶναι θυμὸς καὶ ὀργή·

9 Θλίψις καὶ στενοχωρία ἐπάνω εἰς καθὲν ψυχὴν ἀνθρώπου ὅστις κάμνει

τὸ κακὸν, Ἰουδαίου τε πρῶτον καὶ Ἑλλήνης.

10 Δόξα δὲ καὶ τιμὴ καὶ εἰρήνη παντὶ τῷ ἐργαζομένῳ τὸ ἀγαθόν, Ἰουδαίῳ τε πρῶτον καὶ Ἑλλήνι.

11 Οὐ γάρ ἐστι προσωποληψία παρὰ τῷ Θεῷ.

12 Ὅσοι γὰρ ἀνόμως ἡμάρτον, ἀνόμως καὶ ἀπολοῦνται· καὶ ὅσοι ἐν νόμῳ ἡμάρτον, διὰ νόμου κριθήσονται,

13 (Οὐ γὰρ οἱ ἀκροαταὶ τοῦ νόμου δίκαιοι παρὰ τῷ Θεῷ, ἀλλ' οἱ ποιηταὶ τοῦ νόμου δικαιωθήσονται.

14 Ὅταν γὰρ ἔθνη τὰ μὴ νόμον ἔχοντα, φύσει τὰ τοῦ νόμου ποιῇ, οὗτοι νόμον μὴ ἔχοντες, ἑαυτοῖς εἰσι νόμος·

15 Οἵτινες ἐνδείκνυνται τὸ ἔργον τοῦ νόμου γραπτὸν ἐν ταῖς καρδίαις αὐτῶν, συμμαρτυρούσης αὐτῶν τῆς συνειδήσεως, καὶ μεταξὺ ἀλλήλων τῶν λογισμῶν κατηγορούντων, ἢ καὶ ἀπολογουμένων·)

16 Ἐν ἡμέρᾳ ὅτε κρίνει ὁ Θεὸς τὰ κρυπτά τῶν ἀνθρώπων, κατὰ τὸ εὐαγγελίόν μου, διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ.

17 Ἰδὲ, σὺ Ἰουδαῖος ἐπονομάζῃ, καὶ ἐπαναπαύῃ τῷ νόμῳ, καὶ καυχᾶσαι ἐν Θεῷ.

18 Καὶ γινώσκεις τὸ θέλημα, καὶ δοκιμάζεις τὰ διαφέροντα, κατηχούμενος ἐκ τοῦ νόμου·

19 Πέποιθάς τε σεαυτὸν ὁδηγὸν εἶναι τυφλῶν, φῶς τῶν ἐν σκότει,

20 Παιδευτὴν ἀφρόνων, διδάσκαλον νηπίων, ἔχοντα τὴν μόρφωσιν τῆς γνώσεως καὶ τῆς ἀληθείας ἐν τῷ νόμῳ·

21 Ὁ οὖν διδάσκων ἕτερον, σεαυτὸν οὐ διδάσκεις; ὁ κηρύσσων μὴ

τὸ κακὸν, πρῶτον Ἰουδαίου καὶ Ἑλλήνης.

10 Δόξα δὲ καὶ τιμὴ καὶ εἰρήνη θέλει εἶναι εἰς καθέναν ὁ ὁποῖος कामνει τὸ καλόν, πρῶτον εἰς Ἰουδαῖον καὶ εἰς Ἑλληνα.

11 Διότι μὲ τὸν Θεὸν δὲν εἶναι προσωποληψία.

12 Διότι ὅσοι ἡμάρτησαν χωρὶς νόμον, θέλουσιν ἀπολεσθῆ χωρὶς νόμον· καὶ ὅσοι ἡμάρτησαν ἔχοντες τὸν νόμον, θέλousi κριθῆ διὰ μέσου τοῦ νόμου,

13 (Διότι ὅσοι ἀκούουσι τὸν νόμον, δὲν εἶναι δίκαιοι ἐνώπιον εἰς τὸν Θεόν, ἀλλὰ ὅσοι κάμνουσιν ἐκείνα τὰ ὁποῖα διορίζει ὁ νόμος, θέλousi δικαιωθῆ.

14 Διότι ὅταν τὰ ἔθνη τὰ ὁποῖα δὲν ἔχουσι τὸν νόμον, κάμνωσιν ἐκ φύσεως τὰ τοῦ νόμου, οὗτοι μὴν ἔχοντες νόμον, εἶναι αὐτοὶ νόμος εἰς τὸν ἑαυτὸν των·

15 Οἱ ὁποῖοι δεικνύουσι τὸ ἔργον τοῦ νόμου γραπτὸν εἰς τὰς καρδίας των, ἐν ᾧ συμμαρτυρεῖ καὶ ἡ συνείδησις των, καὶ κατηγοροῦσιν οἱ λογισμοὶ των ὁ εἰς τὸν ἄλλον, ἢ καὶ ἀπολογοῦνται·)

16 Εἰς τὴν ἡμέραν ὅτε ὁ Θεὸς θέλει κρίνει τὰ κρυπτά τῶν ἀνθρώπων, διὰ μέσου τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ, κατὰ τὸ εὐαγγελίόν μου.

17 Ἰδοὺ, σὺ ἐπονομάζεσαι Ἰουδαῖος, καὶ ἀναπαύεσαι εἰς τὸν νόμον, καὶ καυχᾶσαι εἰς τὸν Θεόν,

18 Καὶ γνωρίζεις τὸ θέλημα τοῦ Θεοῦ, καὶ δοκιμάζεις τὰ συμφέροντα, διδασκόμενος ἀπὸ τὸν νόμον·

19 Καὶ πιστεύεις τὸν ἑαυτὸν σου νῆ εἶσαι ὁδηγὸς τῶν τυφλῶν, φῶς ἐκείνων οἱ ὁποῖοι εἶναι εἰς τὸ σκότος,

20 Παιδευτὴς τῶν ἀνοήτων, διδάσκαλος τῶν νηπίων, μὲ τὸ νῆ ἔχῃς τὴν μόρφωσιν τῆς γνώσεως καὶ τῆς ἀληθείας εἰς τὸν νόμον·

21 Σὺ λοιπὸν ὁ ὁποῖος διδάσκεις ἄλλον, τὸν ἑαυτὸν σου δὲν διδάσκεις; σὺ

κλέπτειν, κλέπτετε;

22 Ὁ λέγων μὴ μοιχεύειν, μοιχεύεις; ὁ βδελυσσόμενος τὰ εἰδωλα, ἱεροσυλεῖ;

23 Ὃς ἐν νόμῳ καυχᾶσαι, διὰ τῆς παραβάσεως τοῦ νόμου τὸν Θεὸν ἀτιμᾷς;

24 Τὸ γὰρ ὄνομα τοῦ Θεοῦ δι' ὑμᾶς βλασφημεῖται ἐν τοῖς ἔθνεσι, καθὼς γέγραπται.

25 Περιτομὴ μὲν γὰρ ὠφελεῖ, ἐὰν νόμον πράσσης· ἐὰν δὲ παραβάτης νόμου ᾖ, ἡ περιτομὴ σου ἀκροβυστία γέγονεν.

26 Ἐὰν οὖν ἡ ἀκροβυστία τὰ δικαιοῦματα τοῦ νόμου φυλάσῃ, οὐχὶ ἡ ἀκροβυστία αὐτοῦ εἰς περιτομὴν λογισθῆσεται;

27 Καὶ κρίνει ἡ ἐκ φύσεως ἀκροβυστία τὸν νόμον τελούσα, σὲ τὸν διὰ γράμματος καὶ περιτομῆς παραβάτην νόμου;

28 Οὐ γὰρ ὁ ἐν τῷ φανερῷ, Ἰουδαῖός ἐστιν· οὐδὲ ἡ ἐν τῷ φανερῷ, ἐν σαρκί, περιτομή·

29 Ἄλλ' ὁ ἐν τῷ κρυπτῷ Ἰουδαῖος, καὶ περιτομὴ καρδίας, ἐν πνεύματι, οὐ γράμματι· οὐ ὁ ἐπαινος οὐκ ἐξ ἀνθρώπων, ἀλλ' ἐκ τοῦ Θεοῦ.

Κεφ. γ'. III.

Τί οὖν τὸ περιστῶν τοῦ Ἰουδαίου; ἡ τίς ἡ ὠφέλεια τῆς περιτομῆς;

2 Πολὺν, κατὰ πάντα τρόπον. Πρῶτον μὲν γὰρ, ὅτι ἐπιστεύθησαν τὰ λόγια τοῦ Θεοῦ.

3 Τί γὰρ, εἰ ἠπίστησάν τινες; μὴ ἡ ἀπιστία αὐτῶν τὴν πίστιν τοῦ Θεοῦ καταργήσῃ;

4 Μὴ γένοιτο· γενέσθω δὲ ὁ Θεός

ὁ ὁποῖος κηρύττει νὰ μὴ κλέπτωσι, κλέπτετε;

22 Σὺ ὁ ὁποῖος λέγεις νὰ μὴ μοιχεύωσι, μοιχεύεις; σὺ ὁ ὁποῖος σιχαίνεσαι τὰ εἰδωλα, εἶσαι ἱεροσυλος;

23 Σὺ ὁ ὁποῖος καυχᾶσαι εἰς τὸν νόμον, ὑβρίζεις τὸν Θεὸν μετὰ τὴν παράβασιν τοῦ νόμου;

24 Διότι τὸ ὄνομα τοῦ Θεοῦ διὰ σᾶς βλασφημεῖται εἰς τὰ ἔθνη, καθὼς εἶναι γραμμένον.

25 Διότι ἡ περιτομὴ ὠφελεῖ μὲν, ἐὰν ἐκτελῇς τὸν νόμον· ἂν δὲ παραβαίνης τὸν νόμον, ἡ περιτομὴ σου ἔγενεν ἀκροβυστία.

26 Ἐὰν λοιπὸν ἡ ἀκροβυστία φυλάττῃ τὰ δίκαια τοῦ νόμου, δὲν θέλει λογαριασθῇ ἡ ἀκροβυστία τοῦ διὰ περιτομῆν;

27 Καὶ ἡ ἀκροβυστία ἡ ὁποία εἶναι ἀπὸ τὴν φύσιν, ἐὰν ἐκτελῇ τὸν νόμον, δὲν θέλει κατακρίνει σὲ, ὁ ὁποῖος παραβαίνει τὸν νόμον μετὰ τὸ γράμμα καὶ μετὰ τὴν περιτομήν;

28 Διότι δὲν εἶναι Ἰουδαῖος ἐκεῖνος, ὁ ὁποῖος εἶναι εἰς τὸ φανερόν Ἰουδαῖος· οὐδὲ περιτομὴ εἶναι ἐκεῖνη, ἡ ὁποία εἶναι εἰς τὸ φανερόν, κατὰ σάρκα·

29 Ἀλλὰ ἐκεῖνος εἶναι Ἰουδαῖος ὁ ὁποῖος εἶναι εἰς τὸ κρυφόν Ἰουδαῖος, καὶ περιτομὴ εἶναι ἡ περιτομὴ τῆς καρδίας, ἡ ὁποία εἶναι εἰς τὸ πνεῦμα, καὶ οὐχὶ εἰς τὸ γράμμα· τοῦ ὁποίου Ἰουδαίου ὁ ἐπαινος δὲν εἶναι ἀπὸ τῶν ἀνθρώπων, ἀλλὰ ἀπὸ τὸν Θεόν.

Κεφ. γ'. III.

Τίς εἶναι λοιπὸν ἡ ὑπεροχὴ τοῦ Ἰουδαίου; ἡ ποία εἶναι ἡ ὠφέλεια τῆς περιτομῆς;

2 Πολὺ εἶναι, κατὰ πάντα τρόπον. Πρῶτον μὲν, ὅτι εἰς τοὺς Ἰουδαίους ἐμπιστεύθησαν τὰ λόγια τοῦ Θεοῦ.

3 Καὶ ἂν ἠπίστησαν τινες, τί; μὴ πως ἡ ἀπιστία τῶν θέλει καταργήσῃ τὴν πίστιν τοῦ Θεοῦ;

4 Μὴ γένοιτο· ἀλλὰ ὁ Θεὸς ὡς

ἀληθῆς, πᾶς δὲ ἄνθρωπος ψεύστης· καθὼς γέγραπται· Ὅπως ἂν δικαιοθῇς ἐν τοῖς λόγοις σου, καὶ νικήσῃς ἐν τῷ κρίνεσθαί σε.

5 Εἰ δὲ ἡ ἀδικία ἡμῶν Θεοῦ δικαιοσύνην συνίστησι, τί ἐροῦμεν; μὴ ἀδικος ὁ Θεὸς ὁ ἐπιφέρει τὴν ὀργήν; (κατὰ ἄνθρωπον λέγω·)

6 Μὴ γένοιτο· ἐπεὶ πῶς κρίνει ὁ Θεὸς τὸν κόσμον;

7 Εἰ γὰρ ἡ ἀλήθεια τοῦ Θεοῦ ἐν τῷ ἐμῷ ψεύσματι ἐπερίσσευσεν εἰς τὴν δοῆσαν αὐτοῦ, τί ἐτι καὶ γὰρ ὡς ἀμαρτωλὸς κρίνομαι;

8 Καὶ μὴ (καθὼς βλασφημούμεθα, καὶ καθὼς φασὶ τινες ἡμᾶς λέγειν) ὅτι ποιήσωμεν τὰ κακὰ ἵνα ἔλθῃ τὰ ἀγαθὰ; ὣν τὸ κρίμα ἐνδικόν ἐστι.

9 Τί οὖν; προεχόμεθα; Οὐ πάντως· προητιασάμεθα γὰρ Ἰουδαίους τε καὶ Ἕλληνας πάντας ὑφ' ἀμαρτίαν εἶναι·

10 Καθὼς γέγραπται· Ὅτι οὐκ ἔστι δίκαιος οὐδὲ εἷς·

11 Οὐκ ἔστιν ὁ συνιῶν, οὐκ ἔστιν ὁ ἐκζητῶν τὸν Θεόν·

12 Πάντες ἐξέκλιναν, ἅμα ἡχρεώθησαν· οὐκ ἔστι ποιῶν χρηστότητα, οὐκ ἔστιν ἕως ἐνός.

13 Ταφὸς ἀνεφωγμένος ὁ λάρυγξ αὐτῶν· ταῖς γλώσσαις αὐτῶν ἐδολιούσαν· ἰὸς ἀσπίδων ὑπὸ τὰ χεῖλη αὐτῶν·

14 Ὡν τὸ στόμα ἀράς καὶ πικρίας γέμει·

15 Ὅξεῖς οἱ πόδες αὐτῶν ἐκχέαι αἷμα.

16 Σύντριμμα καὶ ταλαιπωρία ἐν ταῖς ὁδοῖς αὐτῶν·

17 Καὶ ὁδὸν εἰρήνης οὐκ ἔγνωσαν.

ἦναι ἀληθινὸς, καὶ κάθε ἄνθρωπος ὡς ἦναι ψεύστης· καθὼς εἶναι γεγραμμένον· Διὰ τὰ δικαιοθῆς εἰς τὰ λόγια σου, καὶ νικήσῃς εἰς τὴν κρίσιν σου.

5 Ἀλλ' ἀνίσως ἡ ἀδικία μας συσταίῃ τὴν δικαιοσύνην τοῦ Θεοῦ, τί θελομεν εἰπεῖ; μήπως εἶναι ἀδικος ὁ Θεὸς ὁ ὁποῖος ἐπιφέρει τὴν ὀργήν; (ἀνθρωπινῶς λαλῶ·)

6 Μὴ γένοιτο· διότι (ἀλλέως) πῶς θέλει κρίνει ὁ Θεὸς τὸν κόσμον;

7 Διότι ἐὰν ἡ ἀλήθεια τοῦ Θεοῦ ἐπερίσσευσεν εἰς τὴν δοῆσαν τοῦ μετὰ τὸ ἰδικόν μου ψεύσμα, διὰ τί ἀκόμη καὶ ἐγὼ κρίνομαι ὡς ἀμαρτωλός;

8 Καὶ οὐχί (καθὼς βλασφημούμεθα, καὶ καθὼς λεγούσι τινες ὅτι λέγομεν ἡμεῖς) ὅτι ὡς κάμωμεν τὰ κακὰ διὰ τὰ ἔλθωσι τὰ ἀγαθὰ; τῶν ὁποίων ἀνθρώπων τὸ κατακρίμα εἶναι δίκαιον.

9 Τί λοιπόν; ἔχομεν προτίμησιν; Οὐδαμῶς· διότι ἡμεῖς προαπεδείξαμεν, ὅτι καὶ Ἰουδαῖοι καὶ Ἕλληνες ὅλοι εἶναι ὑποκάτω εἰς τὴν ἀμαρτίαν·

10 Καθὼς εἶναι γεγραμμένον· Ὅτι δὲν εἶναι δίκαιος οὐδὲ εἷς·

11 Δὲν εἶναι κανεῖς ὁ ὁποῖος ἐννοεῖ, δὲν εἶναι κανεῖς ὁ ὁποῖος ζητεῖ τὸν Θεόν·

12 Ὅλοι παρέκλιναν, ὅλοι ἐξηχρεώθησαν· δὲν εἶναι κανεῖς ὁ ὁποῖος κάμνει καλοσύνην, δὲν εἶναι ἕως ἐνός.

13 Ὁ λάρυγξ τῶν εἶναι τάφος ἀνοικτός· καὶ μετὰ τὰς γλώσσας τῶν ἔκαμνον δολιότητος· φαρμάκιον τῶν ἀσπίδων εἶναι κρυμμένον ὑπὸ τὰ χεῖλη τῶν·

14 Τῶν ὁποίων τὸ στόμα γέμει ἀπὸ κατάρας καὶ πίκρας·

15 Τὰ ποδάρια τῶν εἶναι ταχέα εἰς τὸ νὰ χύσωσιν αἷμα·

16 Εἰς τὰς ὁδοὺς τῶν εἶναι σύντριμμα καὶ ταλαιπωρία·

17 Καὶ τὴν ὁδὸν τῆς εἰρήνης δὲν ἐγνώρισαν.

18 Οὐκ ἔστι φόβος Θεοῦ ἀπέναντι τῶν ὀφθαλμῶν αὐτῶν.

19 Οἶδμεν δὲ, ὅτι ὅσα ὁ νόμος λέγει, τοῖς ἐν τῷ νόμῳ λαλεῖ· ἵνα πᾶν στόμα φραγῇ, καὶ ὑπόδικος γένηται πᾶς ὁ κόσμος τῷ Θεῷ.

20 Διότι ἐξ ἔργων νόμου οὐ δικαιωθήσεται πᾶσα σὰρξ ἐνώπιον αὐτοῦ· διὰ γὰρ νόμου ἐπίγνωσις ἁμαρτίας.

21 Νυνὶ δὲ χωρὶς νόμου δικαιοσύνη Θεοῦ πεφανέρωται, μαρτυρουμένη ὑπὸ τοῦ νόμου καὶ τῶν προφητῶν·

22 Δικαιοσύνη δὲ Θεοῦ διὰ πίστεως Ἰησοῦ Χριστοῦ, εἰς πάντας καὶ ἐπὶ πάντας τοὺς πιστεύοντας· οὐ γὰρ ἔστι διαστολή.

23 Πάντες γὰρ ἥμαρτον, καὶ ὑστεροῦνται τῆς δόξης τοῦ Θεοῦ·

24 Δικαιοῦμενοι δωρεὰν τῇ αὐτοῦ χάριτι, διὰ τῆς ἀπολυτρώσεως τῆς ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ·

25 Ὃν προέθετο ὁ Θεὸς ἱλαστήριον διὰ τῆς πίστεως ἐν τῷ αὐτοῦ αἵματι, εἰς ἔνδειξιν τῆς δικαιοσύνης αὐτοῦ, διὰ τὴν ἀρεσὴν τῶν προγεγονότων ἁμαρτημάτων,

26 Ἐν τῇ ἀνοχῇ τοῦ Θεοῦ, πρὸς ἔνδειξιν τῆς δικαιοσύνης αὐτοῦ, ἐν τῷ νῦν καιρῷ· εἰς τὸ εἶναι αὐτὸν δίκαιον, καὶ δικαιοῦντα τὸν ἐκ πίστεως Ἰησοῦ.

27 Ποῦ οὖν ἡ καύχησις; ἐκλείσθη. Διὰ ποίου νόμου; τῶν ἔργων; Οὐχί· ἀλλὰ διὰ νόμου πίστεως.

28 Λογίζομεθα οὖν, πιστεῖ δικαιοῦσθαι ἄνθρωπον, χωρὶς ἔργων νόμου.

29 Ἡ Ἰουδαίων ὁ Θεὸς μόνον; οὐχὶ δὲ καὶ ἐθνῶν; Ναὶ καὶ ἐθνῶν.

30 Ἐπεὶ εἰς ὁ Θεὸς, ὃς δικαιοῦσει περιτομὴν ἐκ πίστεως, καὶ ἀκροβυ-

18 Δὲν εἶναι φόβος Θεοῦ ἐμπρὸς εἰς τὰ ὀμμάτιά τιν.

19 Καὶ ἡξεύρομεν, ὅτι ὅσα λέγει ὁ νόμος, τὰ λέγει εἰς ἐκείνους οἱ ὅποιοι εἶναι ὑποκάτω εἰς τὸν νόμον· διὰ τὴν φραγὴν κάθε στόμα, καὶ ὅλος ὁ κόσμος νὰ γίνῃ ὑπόδικος τῷ Θεῷ.

20 Διότι ἀπὸ τὰ ἔργα τοῦ νόμου δὲν θέλει δικαιωθῇ καμμία σὰρξ ἐμπροσθέν του· διότι διὰ μέσου τοῦ νόμου γνωρίζεται ἡ ἁμαρτία.

21 Καὶ τώρα χωρὶς νόμον ἐφανέρωσθ ἡ δικαιοσύνη τοῦ Θεοῦ, ἡ ὁποία μαρτυρεῖται ἀπὸ τὸν νόμον καὶ ἀπὸ τοὺς προφήτας·

22 Ἡ δικαιοσύνη λέγω τοῦ Θεοῦ, ἡ ὁποία εἶναι διὰ μέσου τῆς πίστεως Ἰησοῦ Χριστοῦ, εἰς ὅλους καὶ ἐπάνω εἰς ὅλους ὅσοι πιστεύουσιν· διότι δὲν εἶναι διαφορά.

23 Διότι ὅλοι ἥμαρτον, καὶ ὑστεροῦνται τὴν δόξαν τοῦ Θεοῦ·

24 Δικαιονόμενοι χάρισμα μὲ τὴν χάριν του, διὰ τῆς ἐξαγοράσεως ἡ ὁποία εἶναι εἰς τὸν Ἰησοῦν Χριστόν·

25 Τὸν ὅποιον Χριστὸν ὁ Θεὸς προέθεσεν ἱλαστήριον διὰ μέσου τῆς πίστεως εἰς τὸ αἷμα του, εἰς ἔνδειξιν τῆς δικαιοσύνης του, διὰ τὴν ἀρεσὴν τῶν ἁμαρτημάτων τὰ ὁποῖα προέγιναν,

26 Εἰς τὴν ὑπομονὴν τοῦ Θεοῦ, διὰ τὴν δειξὴν τὴν δικαιοσύνην του, εἰς τοῦτον τὸν καιρὸν· ὥστε νὰ ᾔναι αὐτὸς δίκαιος, καὶ δικαιόνων ἐκείνον ὁ ὁποῖος πιστεύει εἰς τὸν Ἰησοῦν.

27 Ποῦ εἶναι λοιπὸν ἡ καύχησις; ἐκλείσθη ἔξω. Μὲ ποῖον νόμον; μὲ τὸν νόμον τῶν ἔργων; Ὁχι· ἀλλὰ μὲ τὸν νόμον τῆς πίστεως.

28 Συμπεραίνομεν λοιπὸν, ὅτι μὲ τὴν πίστιν δικαιόνηται ἄνθρωπος, χωρὶς τῶν ἔργων τοῦ νόμου.

29 Ἡ ὁ Θεὸς μόνον εἶναι Θεὸς τῶν Ἰουδαίων; καὶ ὄχι καὶ τῶν ἐθνῶν; Ναὶ καὶ τῶν ἐθνῶν.

30 Ἐπεὶ εἰς εἶναι ὁ Θεὸς, ὁ ὁποῖος θέλει δικαιοῦσει τὴν περιτομὴν

στίαν διὰ τῆς πίστεως.

31 Νόμον οὖν καταργοῦμεν διὰ τῆς πίστεως; Μὴ γένοιτο· ἀλλὰ νόμον ἰστῶμεν.

Κεφ. δ'. IV.

ΤΙ' οὖν ἐροῦμεν Ἀβραάμ τὸν πατέρα ἡμῶν εὐρηκέναι κατὰ σάρκα;

2 Εἰ γὰρ Ἀβραάμ ἐξ ἔργων ἐδικαιώθη, ἔχει καύχημα, ἀλλ' οὐ πρὸς τὸν Θεόν.

3 Τί γὰρ ἡ γραφὴ λέγει; Ἐπίστευσε δὲ Ἀβραάμ τῷ Θεῷ, καὶ ἐλογίσθη αὐτῷ εἰς δικαιοσύνην.

4 Τῷ δὲ ἐργαζομένῳ ὁ μισθὸς οὐ λογίζεται κατὰ χάριν, ἀλλὰ κατὰ τὸ ὀφείλημα.

5 Τῷ δὲ μὴ ἐργαζομένῳ, πιστεύοντι δὲ ἐπὶ τὸν δικαιούντα τὸν ἀσεβῆ, λογίζεται ἡ πίστις αὐτοῦ εἰς δικαιοσύνην.

6 Καθάπερ καὶ Δαβὶδ λέγει τὸν μακαρισμὸν τοῦ ἀνθρώπου, ᾧ ὁ Θεὸς λογίζεται δικαιοσύνην, χωρὶς ἔργων·

7 Μακάριοι ὧν ἀφέθησαν αἱ ἀνομίαι, καὶ ὧν ἐπεκαλυφθησαν αἱ ἁμαρτίαι.

8 Μακάριος ἀνὴρ ᾧ οὐ μὴ λογίσσεται Κύριος ἁμαρτίαν.

9 Ὁ μακαρισμὸς οὖν οὗτος, ἐπὶ τὴν περιτομὴν, ἢ καὶ ἐπὶ τὴν ἀκροβυστίαν; Λέγομεν γὰρ ὅτι ἐλογίσθη τῷ Ἀβραάμ ἡ πίστις εἰς δικαιοσύνην.

10 Πῶς οὖν ἐλογίσθη; ἐν περιτομῇ ὄντι, ἢ ἐν ἀκροβυστίᾳ; Οὐκ ἐν περιτομῇ, ἀλλ' ἐν ἀκροβυστίᾳ.

11 Καὶ σημεῖον ἔλαβε περιτομῆς, σφραγίδα τῆς δικαιοσύνης τῆς πίστεως τῆς ἐν τῇ ἀκροβυστίᾳ· εἰς τὸ εἶναι

ἀπὸ τὴν πίστιν, καὶ τὴν ἀκροβυστίαν διὰ μέσου τῆς πίστεως.

31 Λοιπὸν διὰ τῆς πίστεως κάμνομεν ἄργον τὸν νόμον; Μὴ γένοιτο· ἀλλὰ βεβαιόνομεν τὸν νόμον.

Κεφ. δ'. IV.

ΤΙ' θέλομεν εἰπεῖ λοιπὸν ὅτι εὐρήκεν ὁ Ἀβραάμ ὁ πατὴρ μας κατὰ σάρκα;

2 Διότι ἐὰν ὁ Ἀβραάμ ἐδικαιώθη ἀπὸ τὰ ἔργα, ἔχει καύχημα, ἀλλὰ δὲν ἔχει καύχημα ἐμπρὸς εἰς τὸν Θεόν.

3 Διότι τί λέγει ἡ γραφὴ; Καὶ ἐπίστευσεν Ἀβραάμ εἰς τὸν Θεόν, καὶ ἐλογιάσθη εἰς αὐτὸν εἰς δικαιοσύνην.

4 Εἰς ἐκεῖνον δὲ ὁ ὁποῖος ἐργάζεται, ἢ πληρωμὴ δὲν λογαριάζεται διὰ χάριν, ἀλλὰ διὰ χρέος.

5 Ἀλλ' ὁποῖος δὲν ἐργάζεται, καὶ πιστεύει εἰς ἐκεῖνον ὁ ὁποῖος δικαιώνει τὸν ἀσεβῆ, ἡ πίστις του λογαριάζεται εἰς αὐτὸν διὰ δικαιοσύνην.

6 Καθὼς καὶ ὁ Δαβὶδ ἀναφέρει τὸν μακαρισμὸν τοῦ ἀνθρώπου ἐκεῖνον, εἰς τὸν ὁποῖον ὁ Θεὸς λογαριάζει δικαιοσύνην, χωρὶς ἔργα·

7 (Λέγων,) Μακάριοι εἶναι ἐκεῖνοι τῶν ὁποίων συνεχωρέθησαν αἱ ἀνομίαι, καὶ ἐκεῖνοι τῶν ὁποίων ἐσκεπασθησαν αἱ ἁμαρτίαι.

8 Μακάριος εἶναι ὁ ἄνθρωπος ἐκεῖνος, εἰς τὸν ὁποῖον ὁ Θεὸς δὲν λογαριάζει ἁμαρτίαν.

9 Ὁ μακαρισμὸς λοιπὸν οὗτος, διὰ τὴν περιτομὴν εἶναι μόνον, ἢ καὶ διὰ τὴν ἀκροβυστίαν; Διότι λέγομεν, ὅτι εἰς τὸν Ἀβραάμ ἐλογιάσθη ἡ πίστις του εἰς δικαιοσύνην.

10 Πῶς λοιπὸν ἐλογιάσθη; ὅτε ἦτον εἰς τὴν περιτομὴν, ἢ εἰς τὴν ἀκροβυστίαν; Ὅχι εἰς τὴν περιτομὴν, ἀλλὰ εἰς τὴν ἀκροβυστίαν.

11 Καὶ ἔλαβε τὸ σημεῖον τῆς περιτομῆς, σφραγίδα τῆς δικαιοσύνης τῆς πίστεως, τὴν ὁποίαν εἶχεν ὅτε ἦτον

αὐτὸν πατέρα πάντων τῶν πιστευόντων δι' ἀκροβυστίας, εἰς τὸ λογισθῆναι καὶ αὐτοῖς τὴν δικαιοσύνην·

12 Καὶ πατέρα περιτομῆς, τοῖς οὐκ ἐκ περιτομῆς μόνον, ἀλλὰ καὶ τοῖς στήκοις τοῖς ἔχουσιν τῆς ἐν τῇ ἀκροβυστίᾳ πίστεως τοῦ πατρὸς ἡμῶν Ἀβραάμ.

13 Οὐ γὰρ διὰ νόμου ἡ ἐπαγγελία τῷ Ἀβραάμ, ἢ τῷ σπέρματι αὐτοῦ, τὸ κληρονομεῖν αὐτὸν εἶναι τοῦ κόσμου, ἀλλὰ διὰ δικαιοσύνης πίστεως.

14 Εἰ γὰρ οἱ ἐκ νόμου, κληρονόμοι, κενεῶνται ἡ πίστις, καὶ κατήργηται ἡ ἐπαγγελία·

15 Ὁ γὰρ νόμος ὁργὴν κατεργάζεται· οὐ γὰρ οὐκ ἔστι νόμος, οὐδὲ παράβασις.

16 Διὰ τοῦτο ἐκ πίστεως, ἵνα κατὰ χάριν, εἰς τὸ εἶναι βεβαίαν τὴν ἐπαγγελίαν παντὶ τῷ σπέρματι, οὐ τῷ ἐκ τοῦ νόμου μόνον, ἀλλὰ καὶ τῷ ἐκ πίστεως Ἀβραάμ, ὅς ἐστι πατὴρ πάντων ἡμῶν,

17 (Καθὼς γέγραπται· "Ὅτι πατέρα πολλῶν ἐθνῶν τέθεικά σε,) κατέναντι οὗ ἐπίστευσε Θεοῦ, τοῦ ζωοποιούντος τοὺς νεκροὺς, καὶ καλοῦντος τὰ μὴ ὄντα ὡς ὄντα·

18 Ὃς παρ' ἐλπίδα ἐπ' ἐλπίδι ἐπίστευσεν, εἰς τὸ γενέσθαι αὐτὸν πατέρα πολλῶν ἐθνῶν, κατὰ τὸ εἶρημένον· Οὕτως ἔσται τὸ σπέρμα σου.

19 Καὶ μὴ ἀσθενήσας τῇ πίστει, οὐ κατενόησε τὸ ἑαυτοῦ σῶμα ἤδη νεκρωμένον, ἑκατονταετῆς που ὑπάρ-

ἀκόμη εἰς τὴν ἀκροβυστίαν· ὥστε νὰ ᾔναι αὐτὸς πατὴρ ὅλων ἐκείνων οἱ ὁποῖοι πιστεύουσιν (ὄντες) εἰς τὴν ἀκροβυστίαν, διὰ νὰ λογαριασθῇ καὶ εἰς αὐτοὺς ἡ δικαιοσύνη·

12 Καὶ πατὴρ τῆς περιτομῆς, εἰς ἐκείνους οἱ ὁποῖοι ὄχι μόνον ἔχουσι τὴν περιτομὴν, ἀλλὰ καὶ περιπατοῦσιν εἰς τὰ πατήματα τῆς πίστεως τοῦ πατρὸς μας Ἀβραάμ, τὴν ὁποίαν εἶχεν, ἐν ᾧ ἦτον εἰς τὴν ἀκροβυστίαν.

13 Διότι ὄχι διὰ μέσου τοῦ νόμου ἦτον ἡ ὑπόσχεσις εἰς τὸν Ἀβραάμ, ἢ εἰς τὸ σπέρμα του, ὅτι ἤθελεν εἶναι αὐτὸς κληρονόμος τοῦ κόσμου, ἀλλὰ διὰ μέσου τῆς δικαιοσύνης τῆς πίστεως.

14 Διότι ἐὰν ᾔναι κληρονόμοι, ὅσοι εἶναι ἀπὸ τὸν νόμον, ἡ πίστις εἶναι ματαία, καὶ ἡ ὑπόσχεσις ἐγένεν ἀργή·

15 Διότι ὁ νόμος ὁργὴν κατεργάζεται· διότι ἐκεῖ ὅπου δὲν εἶναι νόμος, οὐδὲ παράβασις εἶναι.

16 Διὰ τοῦτο (ἡ κληρονομία εἶναι) ἀπὸ τὴν πίστιν, διὰ νὰ ᾔναι κατὰ χάριν, ὥστε νὰ ᾔναι βεβαία ἡ ὑπόσχεσις εἰς ὅλον τὸ σπέρμα, ὄχι μόνον εἰς ἐκεῖνο τὸ σπέρμα τὸ ὁποῖον εἶναι ἀπὸ τὸν νόμον, ἀλλὰ καὶ εἰς ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον εἶναι ἀπὸ τὴν πίστιν τοῦ Ἀβραάμ, ὁ ὁποῖος εἶναι πατὴρ ὅλων μας,

17 (Καθὼς εἶναι γεγραμμένον· "Ὅτι ἐγὼ σὲ ἐβάλα πατέρα πολλῶν ἐθνῶν,) ἐμπροσθεν τοῦ Θεοῦ, εἰς τὸν ὁποῖον ἐπίστευσεν, ὁ ὁποῖος ζωοποιεῖ τοὺς νεκροὺς, καὶ καλεῖ ὅσα δὲν εἶναι, ὡς ἂν ᾔσαν·

18 Ὁ ὁποῖος παρ' ἐλπίδα ἐπίστευσεν εἰς τὴν ἐλπίδα, εἰς τὸ νὰ γίνῃ αὐτὸς πατὴρ πολλῶν ἐθνῶν, καθὼς ἐλαλήθη· Οὕτω θέλει εἶναι τὸ σπέρμα σου.

19 Καὶ μὴ ἀσθενήσας εἰς τὴν πίστιν, δὲν ἐβαλεν εἰς τὸν νουν του ὅτι τὸ σῶμα του τότε ἦτον νεκρω-

χων, καὶ τὴν νέκρωσιν τῆς μήτρας Σάρκας·

20 Εἰς δὲ τὴν ἐπαγγελίαν τοῦ Θεοῦ οὐ διεκρίθη τῇ ἀπιστίᾳ, ἀλλ' ἐνεδυναμώθη τῇ πίστει, τοὺς δοῦσαν τῷ Θεῷ·

21 Καὶ πληροφωρηθεὶς, ὅτι ὁ ἐπήγγελται, δυνατὸς ἐστί καὶ ποιῆσαι.

22 Διὸ καὶ ἐλογίσθη αὐτῷ εἰς δικαιοσύνην.

23 Οὐκ ἐγράφη δὲ δι' αὐτὸν μόνον, ὅτι ἐλογίσθη αὐτῷ·

24 Ἀλλὰ καὶ δι' ἡμᾶς, οἷς μέλλει λογίζεσθαι, τοῖς πιστευουσιν ἐπὶ τὸν ἐγείραντα Ἰησοῦν τὸν Κύριον ἡμῶν ἐκ νεκρῶν,

25 Ὃς παρεδόθη διὰ τὰς παραπτώματα ἡμῶν, καὶ ἡγήρη διὰ τὴν δικαίωσιν ἡμῶν.

Κεφ. ε'. V.

ΔΙΚΑΙΩΘΕΝΤΕΣ οὖν ἐκ πίστεως, εἰρήνην ἔχομεν πρὸς τὸν Θεὸν διὰ τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ·

2 Δι' οὗ καὶ τὴν προσαγωγὴν ἐσχήκαμεν τῇ πίστει εἰς τὴν χάριν ταύτην, ἐν ᾗ ἐστήκαμεν καὶ καυχώμεθα ἐπ' ἐλπίδι τῆς δόξης τοῦ Θεοῦ.

3 Οὐ μόνον δὲ, ἀλλὰ καὶ καυχώμεθα ἐν ταῖς θλίψεσιν· εἰδότες ὅτι ἡ θλίψις ὑπομονὴν κατεργάζεται·

4 Ἡ δὲ ὑπομονὴ δοκιμὴν, ἡ δὲ δοκιμὴ ἐλπίδα·

5 Ἡ δὲ ἐλπίς οὐ κατασχύνει, ὅτι ἡ ἀγάπη τοῦ Θεοῦ ἐκκέχυται ἐν ταῖς καρδίαις ἡμῶν διὰ Πνεύματος ἁγίου τοῦ δοθέντος ἡμῖν.

6 Ἐτι γὰρ Χριστὸς ὢντων ἡμῶν ἀσθενῶν, κατὰ καιρὸν ὑπὲρ ἀσεβῶν ἀπέθανε.

7 Μόλις γὰρ ὑπὲρ δικαίου τις ἀποθνήσκει· ὑπὲρ γὰρ τοῦ ἀγαθοῦ ταχά

μένον, ἐπειδὴ ἦτον περὶ πού ἑκατὸν χρόνων, καὶ ὅτι ἐνεκρώθη ἡ μήτρα τῆς Σάρκας·

20 Καὶ εἰς τὴν ὑπόσχεσιν τοῦ Θεοῦ δὲν ἀμφίβιαλε μὲ ἀπιστίαν, ἀλλὰ ἐδυναμώθη μὲ τὴν πίστιν, δίδων δοῦσαν εἰς τὸν Θεόν·

21 Καὶ ἐπειδὴ ἐπληροφορήθη, ὅτι ἐκείνο τὸ ὅποιον ὑπεσχέθη (ὁ Θεός) δύναται καὶ νῦν τὸ κάμει.

22 Διὰ τοῦτο ἐλογιασθῆ εἰς αὐτὸν τοῦτο εἰς δικαιοσύνην.

23 Καὶ δὲν ἐγράφη μόνον δι' αὐτὸν, ὅτι ἐλογιασθῆ εἰς αὐτόν·

24 Ἀλλὰ (ἐγράφη) καὶ διὰ ἡμᾶς, εἰς τοὺς ὁποίους μέλλει νῦν λογαριασθῆ, οἵτινες πιστευομεν εἰς ἐκεῖνον ὁ ὁποῖος ἀνέστητεν Ἰησοῦν τὸν Κύριον μας ἀπὸ τοὺς νεκροὺς,

25 Ὁ ὁποῖος παρεδόθη διὰ τὰς ἀμαρτίας μας, καὶ ἀνεστήθη διὰ τὴν δικαίωσίν μας.

Κεφ. ε'. V.

ΔΙΚΑΙΩΘΕΝΤΕΣ λοιπὸν ἀπὸ τὴν πίστιν, ἔχομεν εἰρήνην μὲ τὸν Θεὸν διὰ μέσου τοῦ Κυρίου μας Ἰησοῦ Χριστοῦ·

2 Διὰ μέσου τοῦ ὁποίου ἐλάβαμεν τὴν εἰσοδὸν διὰ τῆς πίστεως εἰς τὴν χάριν ταύτην, εἰς τὴν ὁποίαν στεκόμεθα καὶ καυχώμεθα εἰς τὴν ἐλπίδα τῆς δόξης τοῦ Θεοῦ.

3 Καὶ ὅχι μόνον τοῦτο, ἀλλὰ καὶ καυχώμεθα εἰς τὰς θλίψεις· ἡξεύροντες ὅτι ἡ θλίψις κάμνει ὑπομονήν·

4 Καὶ ἡ ὑπομονὴ δοκιμὴν, καὶ ἡ δοκιμὴ ἐλπίδα·

5 Καὶ ἡ ἐλπίς δὲν ἐντροπιάζει, διότι ἡ ἀγάπη τοῦ Θεοῦ εἶναι χυμένη εἰς τὰς καρδίας μας, διὰ μέσου τοῦ ἁγίου Πνεύματος τὸ ὁποῖον μᾶς ἐδόθη.

6 Διότι ὅταν ἀκόμη ἡμεθα ἀσθενεῖς, εἰς διαρισμένον καιρὸν ὁ Χριστὸς ἀπέθανε διὰ τοὺς ἀσεβεῖς.

7 Διότι μόλις θέλει ἀποθάνει κτῆνεις διὰ δικαίον ἄνθρωπον· διότι διὰ ἀγαθὸν

τις καὶ τοῖμα ἀποθανεῖν.

8 Συνίστησι δὲ τὴν ἑαυτοῦ ἀγάπην εἰς ἡμᾶς ὁ Θεός, ὅτι ἐτι ἀμαρτωλῶν ὄντων ἡμῶν, Χριστὸς ὑπὲρ ἡμῶν ἀπέθανε.

9 Πολλῶν οὖν μᾶλλον, δικαιοθέντες νῦν ἐν τῷ αἱματι αὐτοῦ, σωθησόμεθα δι' αὐτοῦ ἀπὸ τῆς ὀργῆς.

10 Εἰ γὰρ ἐχθροὶ ὄντες κατηλλάγημεν τῷ Θεῷ διὰ τοῦ θανάτου τοῦ Υἱοῦ αὐτοῦ, πολλῶν μᾶλλον καταλλαγέντες σωθησόμεθα ἐν τῇ ζωῇ αὐτοῦ.

11 Οὐ μόνον δέ, ἀλλὰ καὶ καυχώμενοι ἐν τῷ Θεῷ διὰ τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, δι' οὗ νῦν τὴν καταλλαγὴν ἐλαβομεν.

12 Διὰ τοῦτο ὥσπερ δι' ἐνὸς ἀνθρώπου ἡ ἀμαρτία εἰς τὸν κόσμον εἰσῆλθε, καὶ διὰ τῆς ἀμαρτίας ὁ θάνατος· καὶ οὕτως εἰς πάντας ἀνθρώπους ὁ θάνατος διῆλθεν, ἐφ' ᾧ πάντες ἡμάρτον·

13 Ἄχρη γὰρ νόμου ἀμαρτία ἦν ἐν κόσμῳ· ἀμαρτία δὲ οὐκ ἔλλογεται μὴ ὄντος νόμου.

14 Ἄλλ' ἐβασίλευσεν ὁ θάνατος ἀπὸ τοῦ Ἀδάμ μέχρι Μωσέως, καὶ ἐπὶ τοὺς μὴ ἀμαρτήσαντας ἐπὶ τῷ ὁμοιωματι τῆς παραβάσεως Ἀδάμ, ὃς ἐστὶ τυπὸς τοῦ μέλλοντος.

15 Ἄλλ' οὐχ ὥς τὸ παράπτωμα, οὕτω καὶ τὸ χάρισμα· εἰ γὰρ τῷ τοῦ ἐνὸς παραπτώματι οἱ πολλοὶ ἀπέθανον, πολλῶν μᾶλλον ἡ χάρις τοῦ Θεοῦ καὶ ἡ δωρεὰ ἐν χάριτι τῇ τοῦ ἐνὸς ἀνθρώπου Ἰησοῦ Χριστοῦ εἰς τοὺς πολλοὺς ἐπερίσσευσε.

16 Καὶ οὐχ ὥς δι' ἐνὸς ἀμαρτήσαντος, τὸ δῶρημα· τὸ μὲν γὰρ κρίμα ἐξ ἐνὸς εἰς κατακρίμα· τὸ δὲ χάρισμα

ἀνθρώπων τάχα καὶ τοῖμα κἀνεὶς νὰ ἀποθάνῃ.

8 Ἄλλ' ὁ Θεὸς συσταίνει τὴν ἀγάπην του εἰς ἡμᾶς, διότι ἀκόμη ὅταν ἡμεθεῖς ἀμαρτωλοὶ, ὁ Χριστὸς ἀπέθανε διὰ ἡμᾶς.

9 Πολὺ περισσότερον λοιπὸν, ἐπειδὴ ἐδικαιώθημεν τώρα μὲ τὸ αἷμά του, θέλομεν σωθῆ διὰ μέσου αὐτοῦ ἀπὸ τῆς ὀργῆς.

10 Διότι ἐὰν ὄντες ἐχθροὶ ἐφιλιώθημεν μὲ τὸν Θεὸν διὰ μέσου τοῦ θανάτου τοῦ Υἱοῦ του, πολὺ περισσότερον ὄντες φιλιωμένοι θέλομεν σωθῆ μὲ τὴν ζωὴν του.

11 Καὶ ὅχι μόνον τοῦτο, ἀλλὰ καὶ καυχώμεθα εἰς τὸν Θεὸν διὰ μέσου τοῦ Κυρίου μας Ἰησοῦ Χριστοῦ, διὰ μέσου τοῦ ὁποίου τώρα ἀπεκτήσαμεν τὴν φιλίωσιν.

12 Διὰ τοῦτο καθὼς διὰ μέσου ἐνὸς ἀνθρώπου ἡ ἀμαρτία ἦλθεν εἰς τὸν κόσμον, καὶ διὰ μέσου τῆς ἀμαρτίας ἦλθεν ὁ θάνατος· καὶ οὕτως ὁ θάνατος ἐπέρασεν ἐπάνω εἰς ὅλους τοὺς ἀνθρώπους, καθ' ὅσον ὅλοι ἡμάρτον·

13 Διότι ἕως εἰς τὸν καιρὸν τοῦ νόμου ἦτον ἀμαρτία εἰς τὸν κόσμον· ἀλλ' ἀμαρτία δὲν μετρεῖται ὅταν δὲν ᾖ ναι νόμος.

14 Ἀλλὰ ὁ θάνατος ἐβασίλευσεν ἀπὸ τοῦ Ἀδάμ ἕως εἰς τὸν καιρὸν τοῦ Μωυσέως, καὶ ἐπάνω εἰς ἐκείνους οἱ ὁποῖοι δὲν ἡμάρτησαν κατὰ τὴν ὁμοίωσιν τῆς παραβάσεως τοῦ Ἀδάμ, ὁ ὁποῖος εἶναι τύπος τοῦ μέλλοντος.

15 Ἀλλὰ ὅχι ὥς τὸ σφάλμα, οὕτως εἶναι καὶ τὸ χάρισμα· διότι ἐὰν εἰς τὸ σφάλμα τοῦ ἐνὸς ἀπέθαναν οἱ πολλοὶ, πολὺ περισσότερον ἐπερίσσευσεν ἡ χάρις τοῦ Θεοῦ καὶ ἡ δωρεὰ διὰ τῆς χάριτος τοῦ ἐνὸς ἀνθρώπου Ἰησοῦ Χριστοῦ εἰς τοὺς πολλοὺς.

16 Καὶ τὸ χάρισμα δὲν εἶναι ὥς ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον ἐγίνε διὰ μέσου ἐνὸς ὁποῖος ἡμάρτησε· διότι τὸ κρίμα εἶναι ἀπὸ ἐνὸς

ἐκ πολλῶν παραπτωμάτων εἰς δικαιοσύνην.

17 Εἰ γὰρ τῷ τοῦ ἐνὸς παραπτώματι ὁ θάνατος ἐβασίλευσε διὰ τοῦ ἐνὸς, πολλῶ μᾶλλον οἱ τὴν περισσεύαν τῆς χάριτος καὶ τῆς δωρεᾶς τῆς δικαιοσύνης λαμβάνοντες, ἐν ζωῇ βασιλεύσουσι διὰ τοῦ ἐνὸς Ἰησοῦ Χριστοῦ.

18 Ἄρα οὖν ὡς δι' ἐνὸς παραπτώματος, εἰς πάντας ἀνθρώπους εἰς κατάκριμα· οὕτω καὶ δι' ἐνὸς δικαιοματός, εἰς πάντας ἀνθρώπους εἰς δικαιοσύνην ζωῆς.

19 Ὡς περ γὰρ διὰ τῆς παρακοῆς τοῦ ἐνὸς ἀνθρώπου ἁμαρτωλοὶ κατεστάθησαν οἱ πολλοί, οὕτω καὶ διὰ τῆς ὑπακοῆς τοῦ ἐνὸς δίκαιοι καταστήσονται οἱ πολλοί.

20 Νόμος δὲ παρεισηλθεν ἵνα πλεονάσῃ τὸ παραπτῶμα· οὗ δὲ ἐπλεόνασεν ἡ ἁμαρτία, ὑπερεπερίσσευσεν ἡ χάρις.

21 Ἵνα ὥσπερ ἐβασίλευσεν ἡ ἁμαρτία ἐν τῷ θανάτῳ, οὕτω καὶ ἡ χάρις βασιλεύσῃ διὰ δικαιοσύνης εἰς ζωὴν αἰώνιον, διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν.

Κεφ. ε'. VI.

ΤΙ' οὖν ἐροῦμεν; ἐπιμενοῦμεν τῇ ἁμαρτίᾳ, ἵνα ἡ χάρις πλεονάσῃ;

2 Μὴ γένοιτο· οἵτινες ἀπεθάνομεν τῇ ἁμαρτίᾳ, πῶς ἔτι ζήσομεν ἐν αὐτῇ;

3 Ἡ ἀγνοεῖτε ὅτι ὅσοι ἐβαπτίσθημεν εἰς Χριστὸν Ἰησοῦν, εἰς τὸν θάνατον αὐτοῦ ἐβαπτίσθημεν;

4 Συνετάφημεν οὖν αὐτῷ διὰ τοῦ βαπτίσματος εἰς τὸν θάνατον· ἵνα ὥσπερ ἠγέρθη Χριστὸς ἐκ νεκρῶν διὰ τῆς δόξης τοῦ Πατρὸς, οὕτω καὶ ἡμεῖς ἐν καινότητι ζωῆς περιπατήσωμεν.

εἰς κατάκριμα· τὸ δὲ χάρισμα εἶναι ἀπὸ πολλὰ σφάλματα εἰς δικαιοσύνην.

17 Διότι ἐὰν μὲ τὸ σφάλμα τοῦ ἐνὸς ἀνθρώπου ἐβασίλευσεν ὁ θάνατος διὰ μέσου τοῦ ἐνὸς, πολὺ περισσότερον ἐκείνοι οἱ ὅποιοι λαμβάνουσι τὸν πλοῦτον τῆς χάριτος καὶ τῆς δωρεᾶς τῆς δικαιοσύνης, θέλουσι βασιλεύσει εἰς τὴν ζωὴν διὰ τοῦ ἐνὸς Ἰησοῦ Χριστοῦ.

18 Καθὼς λοιπὸν διὰ μέσου ἐνὸς σφάλματος, ἤλθε τὸ κρίμα ἐπάνω εἰς ὅλους τοὺς ἀνθρώπους εἰς κατάκριμα· οὕτω καὶ διὰ μέσου ἐνὸς δικαιοματός, ἤλθε τὸ χάρισμα ἐπάνω εἰς ὅλους τοὺς ἀνθρώπους εἰς δικαιοσύνην ζωῆς.

19 Καὶ καθὼς διὰ μέσου τῆς παρακοῆς τοῦ ἐνὸς ἀνθρώπου οἱ πολλοὶ κατεστάθησαν ἁμαρτωλοὶ, οὕτω καὶ διὰ μέσου τῆς ὑπακοῆς τοῦ ἐνὸς θέλουσι κατασταθῇ οἱ πολλοὶ δίκαιοι.

20 Ἀλλὰ νόμος ἐμβῆκε διὰ νὰ πλεονάσῃ ἡ ἁμαρτία· ὅπου δὲ ἐπλεόνασεν ἡ ἁμαρτία, ὑπερεπερίσσευσεν ἡ χάρις.

21 Διὰ νὰ βασιλεύσῃ καὶ ἡ χάρις διὰ μέσου τῆς δικαιοσύνης εἰς ζωὴν αἰώνιον, διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου μας, καθὼς ἐβασίλευσε καὶ ἡ ἁμαρτία εἰς τὸν θάνατον.

Κεφ. ε'. VI.

ΤΙ' θέλομεν εἰπεῖ λοιπὸν; θέλομεν ἐπιμένει εἰς τὴν ἁμαρτίαν, διὰ νὰ πλεονάσῃ ἡ χάρις;

2 Μὴ γένοιτο· ἡμεῖς οἱ ὅποιοι ἀπεθάνομεν κατὰ τὴν ἁμαρτίαν, πῶς θέλομεν ζῆσαι πλέον μέσα εἰς αὐτήν;

3 Ἡ δὲν ἠεῖρετε ὅτι ὅσοι ἐβαπτίσθημεν εἰς τὸν Χριστὸν Ἰησοῦν, εἰς τὸν θάνατον τοῦ ἐβαπτίσθημεν;

4 Διὰ μέσου τοῦ βαπτίσματος λοιπὸν ἐτάφημεν ὁμοῦ μὲ αὐτὸν εἰς τὸν θάνατον· διὰ νὰ περιπατήσωμεν καὶ ἡμεῖς εἰς νεότητά ζωῆς, καθὼς ὁ Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν διὰ μέσου τῆς δόξης τοῦ Πατρὸς.

5 Εἰ γὰρ σύμφυτοί γεγόναμεν τῷ ὁμοίωματι τοῦ θανάτου αὐτοῦ, ἀλλὰ καὶ τῆς ἀναστάσεως ἐσόμεθα·

6 Τοῦτο γινώσκοντες, ὅτι ὁ παλαιὸς ἡμῶν ἄνθρωπος συνεσταυρώθη, ἵνα καταργηθῇ τὸ σῶμα τῆς ἁμαρτίας, τοῦ μηκέτι δουλεύειν ἡμᾶς τῇ ἁμαρτίᾳ.

7 Ὁ γὰρ ἀποθανὼν δεδικαίωται ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας.

8 Εἰ δὲ ἀπεθάνομεν σὺν Χριστῷ, πιστεύομεν ὅτι καὶ συήσομεν αὐτῷ·

9 Εἰδότες ὅτι Χριστὸς ἐγερθεὶς ἐκ νεκρῶν, οὐκέτι ἀποθνήσκει· θάνατος αὐτοῦ οὐκ ἔτι κυριεύει.

10 Ὁ γὰρ ἀπέθανε, τῇ ἁμαρτίᾳ ἀπέθανε ἐφ' ἡμᾶς· ὁ δὲ ζῇ, ζῇ τῷ Θεῷ.

11 Οὕτω καὶ ὑμεῖς λογίζεσθε ἑαυτοὺς νεκροὺς μὲν εἶναι τῇ ἁμαρτίᾳ, ζῶντας δὲ τῷ Θεῷ, ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ τῷ Κυρίῳ ἡμῶν.

12 Μὴ οὖν βασιλεύετω ἡ ἁμαρτία ἐν τῷ θνητῷ ὑμῶν σώματι, εἰς τὸ ὑπακούειν αὐτῇ ἐν ταῖς ἐπιθυμίαις αὐτοῦ·

13 Μηδὲ παριστάνετε τὰ μέλη ὑμῶν ὅπλα ἀδικίας τῇ ἁμαρτίᾳ· ἀλλὰ παραστήσατε ἑαυτοὺς τῷ Θεῷ ὡς ἐκ νεκρῶν ζῶντας, καὶ τὰ μέλη ὑμῶν ὅπλα δικαιοσύνης τῷ Θεῷ.

14 Ἁμαρτία γὰρ ὑμῶν οὐ κυριεύσει· οὐ γὰρ ἐστε ὑπὸ νόμον, ἀλλ' ὑπὸ χάριν.

15 Τί οὖν; ἁμαρτήσομεν, ὅτι οὐκ ἐσμὲν ὑπὸ νόμον, ἀλλ' ὑπὸ χάριν; Μὴ γένοιτο.

16 Οὐκ οἶδατε ὅτι ὃ παριστάνετε ἑαυτοὺς δούλους εἰς ὑπακοήν, δούλοι

5 Διότι ἐὰν ἡμεῖς ἐμφυτευμένοι μετὰ τὸν Χριστὸν εἰς τὸ ὁμοίωμα τοῦ θανάτου του, θέλομεν (εἶναι) καὶ εἰς τὸ ὁμοίωμα τῆς ἀναστάσεώς του·

6 Γνωρίζοντες τοῦτο, ὅτι ὁ παλαιὸς μας ἄνθρωπος ἐσταυρώθη ὁμοῦ μετὰ τὸν Χριστὸν, διὰ νὰ καταργηθῇ τὸ σῶμα τῆς ἁμαρτίας, ὥστε νὰ μὴ δουλεύομεν ἡμεῖς πλέον τῇ ἁμαρτίᾳ.

7 Διότι ὅποιος ἀπέθανε, ἡλευθέρωθη ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας.

8 Καὶ ἐὰν ἀπεθάνομεν μετὰ τὸν Χριστὸν, πιστεύομεν ὅτι καὶ θέλομεν ζῆσαι μετ' αὐτοῦ·

9 Ἐξέγερτον ὅτι ἐπειδὴ ὁ Χριστὸς ἀνεστάθη ἐκ νεκρῶν, δὲν ἀποθνήσκει πλέον· ὁ θάνατος αὐτὸν πλέον δὲν κυριεύει.

10 Διότι καθ' ὃ ἀπέθανεν (ὁ Χριστὸς), ἀπέθανε διὰ τὴν ἁμαρτίαν μίαν φορὰν· καθ' ὃ δὲ ζῇ, ζῇ εἰς τὸν Θεόν.

11 Οὕτω καὶ σεις λογαριάζετε τὸν ἑαυτὸν σας νὰ ᾄσθε νεκροὶ εἰς τὴν ἁμαρτίαν, καὶ νὰ ζῆτε εἰς τὸν Θεόν, διὰ μέσου τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου μας.

12 Ἄς μὴ βασιλεύῃ λοιπὸν ἡ ἁμαρτία εἰς τὸ θνητὸν σας σῶμα, ὥστε νὰ ὑπακούητε εἰς τὴν ἁμαρτίαν εἰς τὰς ἐπιθυμίας τοῦ σώματος·

13 Μηδὲ παριστάνετε τὰ μέλη σας ὅπλα τῆς ἀδικίας εἰς τὴν ἁμαρτίαν· ἀλλὰ παραστήσατε τὸν ἑαυτὸν σας εἰς τὸν Θεόν, ὡς ἂν ἀπὸ νεκρῶν ζῶνταί, καὶ τὰ μέλη σας ὅπλα δικαιοσύνης εἰς τὸν Θεόν.

14 Διότι ἡ ἁμαρτία δὲν θέλει σᾶς κυριεύσει· ἐπειδὴ δὲν εἴσθε ὑποκάτω εἰς τὸν νόμον, ἀλλ' ὑποκάτω εἰς τὴν χάριν.

15 Τί λοιπὸν; Θέλομεν ἁμαρτήσῃ, διότι δὲν εἴμεθα ὑποκάτω εἰς τὸν νόμον, ἀλλ' ὑποκάτω εἰς τὴν χάριν; Μὴ γένοιτο.

16 Δὲν ἤξευρετε ὅτι εἰς ὅποιον παριστάνετε τὸν ἑαυτὸν σας δούλους

ἐστὲ ὧ ὑπακούετε, ἦτοι ἁμαρτίας εἰς θάνατον, ἢ ὑπακοῆς εἰς δικαιοσύνην;

17 Χάρις δὲ τῷ Θεῷ, ὅτι ἦτε δούλοι τῆς ἁμαρτίας, ὑπηκούσατε δὲ ἐκ καρδίας εἰς ὃν παρεδόθητε τύπον διδαχῆς.

18 Ἐλευθερωθέντες δὲ ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας, ἐδουλώθητε τῇ δικαιοσύνῃ.

19 Ἀνθρώπινον λέγω, διὰ τὴν ἀσθένειαν τῆς σαρκὸς ὑμῶν· ὥσπερ γὰρ παρεστήσατε τὰ μέλη ὑμῶν δούλα τῇ ἀκαθαρσίᾳ καὶ τῇ ἀνομίᾳ εἰς τὴν ἀνομίαν· οὕτω νῦν παραστήσατε τὰ μέλη ὑμῶν δούλα τῇ δικαιοσύνῃ εἰς ἁγιασμόν.

20 Ὅτε γὰρ δούλοι ἦτε τῆς ἁμαρτίας, ἐλευθεροὶ ἦτε τῇ δικαιοσύνῃ.

21 Τίνα οὖν καρπὸν εἶχετε τότε ἐφ' οἷς νῦν ἐπαισχύνεσθε; τὸ γὰρ τέλος ἐκείνων, θάνατος.

22 Νυνὶ δὲ ἐλευθερωθέντες ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας, δουλωθέντες δὲ τῷ Θεῷ, ἔχετε τὸν καρπὸν ὑμῶν εἰς ἁγιασμόν· τὸ δὲ τέλος, ζωὴν αἰώνιον.

23 Τὰ γὰρ ὀφειλὰ τῆς ἁμαρτίας, θάνατος· τὸ δὲ χάρισμα τοῦ Θεοῦ, ζωὴ αἰώνιος ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ τῷ Κυρίῳ ὑμῶν.

Κεφ. 5. VII.

Π ἀγνοεῖτε, ἀδελφοί, (γινώσκουσι γὰρ νόμον λαλῶ,) ὅτι ὁ νόμος κυριεύει τοῦ ἀνθρώπου, ἐφ' ὅσον χρόνον ζῇ;

2 Ἡ γὰρ ὑπανδρὸς γυνὴ τῷ ζῶντι ἀνδρὶ δέδεται νόμῳ· ἐὰν δὲ ἀποθάνῃ ὁ ἀνὴρ, κατήργηται ἀπὸ τοῦ νόμου τοῦ ἀνδρός·

3 Ἄρα οὖν ζῶντος τοῦ ἀνδρός μοι χαλὴς χρηματίζει, ἐὰν γένηται ἀνδρὶ

εἰς τὴν ὑπακοήν του, εἴθε δούλοι ἐκείνου εἰς τὸν ὅποιον ὑπακούετε, ἢ τῆς ἁμαρτίας εἰς τὸν θάνατον, ἢ τῆς ὑπακοῆς εἰς τὴν δικαιοσύνην;

17 Ἀλλὰ χάρις ἔστω εἰς τὸν Θεόν, ὅτι σεῖς ἦσθε δούλοι τῆς ἁμαρτίας, ὑπηκούσατε δὲ ἀπὸ καρδίας εἰς τὸν τύπον τῆς διδαχῆς εἰς τὸν ὅποιον παρεδόθητε.

18 Καὶ ἐλευθερωθέντες ἀπὸ τὴν ἁμαρτίαν, ἐδουλώθητε εἰς τὴν δικαιοσύνην.

19 Ἀνθρωπίνως λαλῶ, διὰ τὴν ἀσθένειαν τῆς σαρκὸς σας· διότι καθὼς παρεστήσατε τὰ μέλη σας δούλα τῆς ἀκαθαρσίας καὶ τῆς ἀνομίας εἰς τὸ νὰ κίμνητε ἀνομίαν· οὕτω τώρα παραστήσατε τὰ μέλη σας δούλα τῆς δικαιοσύνης εἰς ἁγιασμόν.

20 Διότι, ὅτε ἦσθε δούλοι τῆς ἁμαρτίας, ἦσθε ἐλευθεροὶ ἀπὸ τὴν δικαιοσύνην.

21 Ποῖον λοιπὸν καρπὸν εἶχετε τότε ἀπὸ ἐκείνα τὰ πράγματα, εἰς τὰ ὅποια τώρα ἐντρέπεσθε; διότι τὸ τέλος ἐκείνων τῶν πραγμάτων εἶναι θάνατος.

22 Ἀλλὰ τώρα ἐλευθερωθέντες ἀπὸ τὴν ἁμαρτίαν, καὶ δουλωθέντες εἰς τὸν Θεόν, ἔχετε τὸν καρπὸν σας εἰς ἁγιασμόν· καὶ τὸ τέλος, ζωὴν αἰώνιον.

23 Διότι ἡ πληρωμὴ τῆς ἁμαρτίας, εἶναι θάνατος· τὸ δὲ χάρισμα τοῦ Θεοῦ, εἶναι ζωὴ αἰώνιος εἰς Χριστὸν Ἰησοῦν τὸν Κύριόν μας.

Κεφ. 5. VII.

Ἡ δὲν ἤξεύρετε, ἀδελφοί, (διότι ἐγὼ λαλῶ εἰς ἐκείνους οἱ ὅποιοι γνωρίζουσι νόμον,) ὅτι ὁ νόμος κυριεύει τὸν ἄνθρωπον, εἰς ὅσον χρόνον ζῇ;

2 Διότι ἡ γυνὴ ἡ ὑπανδρευμένη εἶναι δεμένη ἀπὸ τὸν νόμον εἰς τὸν ἀνδρα, ὅσον χρόνον αὐτὸς ζῇ· ἂν δὲ ἀποθάνῃ ὁ ἀνὴρ τῆς, ἡλευθερώθῃ ἡ γυνὴ ἀπὸ τὸν νόμον τοῦ ἀνδρός·

3 Ζῶντος λοιπὸν τοῦ ἀνδρός τῆς, ἐὰν μιχθῇ μὲ ἄλλον ἀνδρα, θέλει

ἐτέρω· ἐὰν δὲ ἀποθάνῃ ὁ ἀνὴρ, ἐλευ-
θέρᾳ ἐστὶν ἀπὸ τοῦ νόμου· τοῦ μὴ
εἶναι αὐτὴν μοιχαλῖδα, γενομένην
ἀνδρὶ ἐτέρῳ.

4 Ὡστε, ἀδελφοί μου, καὶ ὑμεῖς
ἐθανατώθητε τῷ νόμῳ διὰ τοῦ σώ-
ματος τοῦ Χριστοῦ· εἰς τὸ γενέσθαι
ὑμᾶς ἐτέρω, τῷ ἐκ νεκρῶν ἐγερθέντι,
ἵνα καρποφορήσωμεν τῷ Θεῷ.

5 Ὅτε γὰρ ἦμεν ἐν τῇ σαρκί, τὰ
παθήματα τῶν ἁμαρτιῶν τὰ διὰ τοῦ
νόμου ἐνηργεῖτο ἐν τοῖς μέλεσιν ἡμῶν,
εἰς τὸ καρποφορήσαι τῷ θανάτῳ·

6 Νυνὶ δὲ κατηγορήθημεν ἀπὸ τοῦ
νόμου, ἀποθανόντες ἐν αὐτῷ κατειχό-
μεθα· ὥστε δουλεῖν ἡμᾶς ἐν καινότη-
τι πνεύματος, καὶ οὐ παλαιότητι
γράμματος.

7 Τί οὖν ἐροῦμεν; ὁ νόμος ἁμαρ-
τία; Μὴ γένοιτο· ἀλλὰ τὴν ἁμαρ-
τίαν οὐκ ἔγνω, εἰ μὴ διὰ νόμου· τὴν
τὴν γὰρ ἐπιθυμίαν οὐκ ᾔδειν, εἰ μὴ ὁ
νόμος ἔλεγεν· Οὐκ ἐπιθυμήσεις.

8 Ἀφορμὴν δὲ λαβοῦσα ἡ ἁμαρτία
διὰ τῆς ἐντολῆς, κατεργάσατο ἐν
ἐμοὶ πᾶσαν ἐπιθυμίαν· χωρὶς γὰρ
νόμου ἁμαρτία νεκρά·

9 Ἐγὼ δὲ ἔζων χωρὶς νόμου ποτέ·
ἐλθούσης δὲ τῆς ἐντολῆς, ἡ ἁμαρτία
ἀνέζησεν·

10 Ἐγὼ δὲ ἀπέθανον· καὶ εὗρέθη
μοι ἡ ἐντολή ἡ εἰς ζωὴν, αὕτη εἰς
θάνατον.

11 Ἦ γὰρ ἁμαρτία, ἀφορμὴν λα-
βοῦσα διὰ τῆς ἐντολῆς, ἐξηπάτησέ
με, καὶ δι' αὐτῆς ἀπέκτεινεν.

12 Ὡστε ὁ μὲν νόμος ἅγιος· καὶ ἡ
ἐντολὴ ἀγία καὶ δικαία καὶ ἀγαθή.

13 Τὸ οὖν ἀγαθὸν, ἐμοὶ γέγονε θά-
νατος; Μὴ γένοιτο· ἀλλὰ ἡ ἁμαρ-
τία· ἵνα φαῖν ἁμαρτία διὰ τοῦ ἀγα-
θοῦ μοι κατεργαζομένη θάνατον, ἵνα

χορηγᾷ μοιχαλὶς· ἂν δὲ ἀποθάνῃ
ὁ ἀνὴρ τῆς, εἶναι ἐλευθέρᾳ ἀπὸ τοῦ
νόμου· ὥστε νὰ μὴν ᾔναι μοιχαλὶς,
ἂν καὶ ὑπανδρευθῇ μὲ ἄλλον ἄνδρα.

4 Ὡστε καὶ σεῖς, ἀδελφοί μου,
ἀπέθανετε εἰς τὸν νόμον διὰ μέσου
τοῦ σώματος τοῦ Χριστοῦ· διὰ νὰ
ὑπανδρευθῇτε σεῖς μὲ ἄλλον ἄνδρα,
μὲ ἐκεῖνον ὁ ὁποῖος ἀνέστη ἐκ νεκρῶν,
διὰ νὰ φέρωμεν καρπὸν τῷ Θεῷ.

5 Διότι ὅταν ἡμεῖς εἰς τὴν σάρκα,
ἐνηργεῖτο εἰς τὰ μέλη μας τὰ πα-
θήματα τῶν ἁμαρτιῶν, αἱ ὁποῖαι ἦσαν
διὰ τοῦ νόμου, διὰ νὰ καρποφορήσω-
σιν εἰς τὸν θάνατον·

6 Ἀλλὰ τώρα ἡλευθερώθημεν ἀπὸ
τὸν νόμον, διότι ἀπέθανεν ἐκεῖνος εἰς τὸ
ὁποῖον ἐκρατούμεθα· διὰ νὰ δουλεu-
ωμεν εἰς νεότητα πνεύματος, καὶ οὐχ
εἰς τὴν παλαιότητα τοῦ γράμματος.

7 Λοιπὸν τί θέλομεν εἰπεῖ; ὁ νόμος
εἶναι ἁμαρτία; Μὴ γένοιτο· ἀλλὰ
τὴν ἁμαρτίαν δὲν ἐγνώρισα εἰ μὴ διὰ
μέσου τοῦ νόμου· διότι καὶ τὴν ἐπι-
θυμίαν δὲν ᾔφειρον, ἂν δὲ ἔλεγεν ὁ
νόμος· Νὰ μὴ ἐπιθυμήσῃς.

8 Ἀλλὰ ἡ ἁμαρτία λαβοῦσα ἀφορ-
μὴν διὰ μέσου τῆς ἐντολῆς, κατηγο-
ράσθη εἰς ἐμὲ πᾶν εἶδος ἐπιθυμίας·
διότι χωρὶς τὸν νόμον ἡ ἁμαρτία
ἦτον νεκρά·

9 Καὶ ἐγὼ χωρὶς τὸν νόμον ἔζων
ποτέ· ἀλλὰ ὅταν ἦλθεν ἡ ἐντολή, ἡ
ἁμαρτία ἀνέζησε·

10 Καὶ ἐγὼ ἀπέθανα· καὶ ἡ ἐντολὴ
(ἡ ὁποία ἐδόθη) εἰς ζωὴν, αὕτη μὲ
εὗρέθη εἰς θάνατον.

11 Διότι ἡ ἁμαρτία, λαβοῦσα ἀφορ-
μὴν διὰ τῆς ἐντολῆς, μὲ ἠπάτησε, καὶ
διὰ μέσου αὐτῆς μὲ ἐθανάτωσε.

12 Λοιπὸν ὁ μὲν νόμος εἶναι ἅγιος·
καὶ ἡ ἐντολὴ εἶναι ἀγία καὶ δικαία
καὶ ἀγαθή.

13 Τὸ ἀγαθὸν λοιπὸν, εἰς ἐμὲ ἔγινε
θάνατος; Μὴ γένοιτο· ἀλλὰ ἡ ἁμαρ-
τία· διὰ νὰ φαῖν ἁμαρτία κατερ-
γαζομένη θάνατον εἰς ἐμὲ διὰ μέσου

γένηται καθ' ὑπερβολὴν ἁμαρτωλὸς ἢ ἁμαρτία διὰ τῆς ἐντολῆς.

14 Οἶδαμεν γὰρ ὅτι ὁ νόμος πνευματικὸς ἐστίν· ἐγὼ δὲ σαρκικός εἰμι, πεπραμένος ὑπὸ τὴν ἁμαρτίαν.

15 Ὁ γὰρ κατεργάζομαι, οὐ γινώσκω· οὐ γὰρ ὃ θέλω, τοῦτο πράσσω· ἀλλ' ὃ μισῶ, τοῦτο ποιῶ.

16 Εἰ δὲ ὃ οὐ θέλω, τοῦτο ποιῶ, συμφημι τῷ νόμῳ ὅτι καλός.

17 Νυνὶ δὲ οὐκ ἔτι ἐγὼ κατεργάζομαι αὐτὸ, ἀλλ' ἡ οἰκοῦσα ἐν ἐμοὶ ἁμαρτία.

18 Οἶδα γὰρ ὅτι οὐκ οἰκεῖ ἐν ἐμοὶ (τουτέστιν ἐν τῇ σαρκὶ μου) ἀγαθόν· τὸ γὰρ θέλειν παράκειται μοι, τὸ δὲ κατεργάζεσθαι τὸ καλόν, οὐχ εὐρίσκω.

19 Οὐ γὰρ ὃ θέλω, ποιῶ ἀγαθόν· ἀλλ' ὃ οὐ θέλω κακόν, τοῦτο πράσσω.

20 Εἰ δὲ ὃ οὐ θέλω ἐγὼ τοῦτο ποιῶ, οὐκ ἔτι ἐγὼ κατεργάζομαι αὐτὸ, ἀλλ' ἡ οἰκοῦσα ἐν ἐμοὶ ἁμαρτία.

21 Εὐρίσκω ἄρα τὸν νόμον τῷ θέλοντι ἐμοὶ ποιεῖν τὸ καλόν, ὅτι ἐμοὶ τὸ κακὸν παράκειται.

22 Συνήδομαι γὰρ τῷ νόμῳ τοῦ Θεοῦ κατὰ τὸν ἔσω ἄνθρωπον·

23 Βλέπω δὲ ἕτερον νόμον ἐν τοῖς μέλεσί μου ἀντιστρατευόμενον τῷ νόμῳ τοῦ νοῦς μου, καὶ αἰχμαλωτίζοντά με τῷ νόμῳ τῆς ἁμαρτίας τοῦ ὄντι ἐν τοῖς μέλεσί μου.

24 Ταλαίπωρος ἐγὼ ἄνθρωπος· τίς με ῥύσεται ἐκ τοῦ σώματος τοῦ θανάτου τούτου;

25 Εὐχαριστῶ τῷ Θεῷ διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν. Ἄρα οὖν

τοῦ ἀγαθοῦ, διὰ τὴν γίνῃ καθ' ὑπερβολὴν ἁμαρτωλὸς ἢ ἁμαρτία διὰ μέσου τῆς ἐντολῆς.

14 Διότι ἠξέυρομεν ὅτι ὁ νόμος εἶναι πνευματικὸς· ἐγὼ δὲ εἶμαι σαρκικός, πωλημένος ὑποκάτω εἰς τὴν ἁμαρτίαν.

15 Διότι ἐκεῖνο τὸ ὅποιον κατεργάζομαι, δὲν τὸ ἐγκρίνω· διότι δὲν κάμνω ἐκεῖνο τὸ ὅποιον θέλω· ἀλλὰ κάμνω ἐκεῖνο τὸ ὅποιον μισῶ.

16 Καὶ ἐὰν κάμνω ἐκεῖνο, τὸ ὅποιον δὲν θέλω, συμφωνῶ μὲ τὸν νόμον ὅτι εἶναι καλός.

17 Καὶ τώρα πλέον δὲν κατεργάζομαι ἐγὼ αὐτὸ, ἀλλὰ ἡ ἁμαρτία ἡ ὅποια κατοικεῖ εἰς ἐμέ.

18 Διότι ἠξέυρω ὅτι δὲν κατοικεῖ εἰς ἐμέ (τουτέστιν εἰς τὴν σάρκα μου) καλὸν ἀγαθόν· διότι τὸ θέλειν ἔχω, τὸ νὰ κατεργάζομαι δὲ τὸ καλόν, δὲν εὐρίσκω.

19 Διότι ἐγὼ δὲν κάμνω τὸ καλόν τὸ ὅποιον θέλω· ἀλλὰ τὸ κακόν τὸ ὅποιον δὲν θέλω, τοῦτο κάμνω.

20 Καὶ ἐὰν ἐγὼ κάμνω ἐκεῖνο, τὸ ὅποιον δὲν θέλω, δὲν κατεργάζομαι πλέον ἐγὼ αὐτὸ, ἀλλὰ ἡ ἁμαρτία ἡ ὅποια κατοικεῖ εἰς ἐμέ.

21 Εὐρίσκω λοιπὸν τὸν νόμον εἰς τὸν ἐαυτόν μου, ὅταν θέλω νὰ κάμνω τὸ καλόν, ὅτι εὐρίσκεται εἰς ἐμέ τὸ κακόν.

22 Διότι συγχαίρω εἰς τὸν νόμον τοῦ Θεοῦ κατὰ τὸν ἐσωτερικὸν ἄνθρωπον·

23 Ἀλλὰ βλέπω ἄλλον νόμον εἰς τὰ μέλη μου, ὁ ὁποῖος ἀντιστρατεύεται εἰς τὸν νόμον τοῦ νοῦς μου, καὶ με αἰχμαλωτίζει εἰς τὸν νόμον τῆς ἁμαρτίας ὁ ὁποῖος εἶναι μέσα εἰς τὰ μέλη μου.

24 Ταλαίπωρος ἄνθρωπος ἐγώ· ποῖος θέλει με ἐλευθερώσει ἀπὸ τοῦ σώματος τούτου τοῦ θανάτου;

25 Εὐχαριστῶ τῷ Θεῷ διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου μας. Λοιπὸν

αὐτὸς ἐγὼ τῷ μὲν νοῦ δουλεύω νόμῳ
Θεοῦ· τῇ δὲ σαρκί, νόμῳ ἁμαρτίας.

αὐτὸς ἐγὼ μὲ τὸν νοῦν μὲν δουλεύω
εἰς τὸν νόμον τοῦ Θεοῦ· μὲ τὴν σάρκα
δὲ, εἰς τὸν νόμον τῆς ἁμαρτίας.

Κεφ. η'. VIII.

ΟΥΔΕΝ ἄρα νῦν κατάκριμα τοῖς
ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ, μὴ κατὰ σάρκα
περιπατοῦσιν, ἀλλὰ κατὰ Πνεῦμα.

2 Ὁ γὰρ νόμος τοῦ Πνεύματος τῆς
ζωῆς ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ, ἠλευθέρωσέ
με ἀπὸ τοῦ νόμου τῆς ἁμαρτίας καὶ
τοῦ θανάτου.

3 Τὸ γὰρ ἀδύνατον τοῦ νόμου, ἐν
ὧ ἡσθένει διὰ τῆς σαρκός, ὁ Θεὸς τὸν
ἐαυτοῦ Υἱὸν πέμψας ἐν ὁμοιώματι
σαρκὸς ἁμαρτίας, καὶ περὶ ἁμαρτίας,
κατέκρινε τὴν ἁμαρτίαν ἐν τῇ σαρκί·

4 Ἵνα τὸ δικαίωμα τοῦ νόμου
πληρωθῇ ἐν ἡμῖν, τοῖς μὴ κατὰ σάρκα
περιπατοῦσιν, ἀλλὰ κατὰ Πνεῦμα.

5 Οἱ γὰρ κατὰ σάρκα ὄντες, τὰ
τῆς σαρκὸς φρονοῦσιν· οἱ δὲ κατὰ
Πνεῦμα, τὰ τοῦ Πνεύματος.

6 Τὸ γὰρ φρόνημα τῆς σαρκός, θά-
νατος· τὸ δὲ φρόνημα τοῦ πνευμα-
τος, ζωὴ καὶ εἰρήνη.

7 Διότι τὸ φρόνημα τῆς σαρκός,
ἐχθρα εἰς Θεόν· τῷ γὰρ νόμῳ τοῦ
Θεοῦ οὐχ ὑποτάσσεται· οὐδὲ γὰρ
δύναται·

8 Οἱ δὲ ἐν σαρκὶ ὄντες, Θεῷ ἀρέσκει
οὐ δύνανται.

9 Ὑμεῖς δὲ οὐκ ἐστὲ ἐν σαρκί, ἀλλ'
ἐν Πνεύματι, εἵπερ Πνεῦμα Θεοῦ οἴ-
κει ἐν ὑμῖν· εἰδέτε Πνεῦμα Χριστοῦ
οὐκ ἔχει, οὗτος οὐκ ἔστιν αὐτοῦ.

10 Εἰ δὲ Χριστὸς ἐν ὑμῖν, τὸ μὲν
σῶμα νεκρὸν δι' ἁμαρτίαν· τὸ δὲ

Κεφ. η'. VIII.

ΤΩΡΑ λοιπὸν δὲν εἶναι καὶν κα-
τάκριμα εἰς ἐκείνους οἱ ὅποιοι εἶναι
εἰς τὸν Χριστὸν Ἰησοῦν, καὶ δὲν περι-
πατοῦσι κατὰ τὴν σάρκα, ἀλλὰ κατὰ
τὸ Πνεῦμα.

2 Διότι ὁ νόμος τοῦ Πνεύματος τῆς
ζωῆς, ὁ ὅποιος εἶναι εἰς τὸν Χριστὸν
Ἰησοῦν, μὲ ἠλευθέρωσεν ἀπὸ τὸν
νόμον τῆς ἁμαρτίας καὶ τοῦ θά-
νατου.

3 Διότι ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον δὲν ἐδύνατο
νὰ καμῇ ὁ νόμος, καθὼ ἦτον ἰσχυρῆς ἐξ
αἰτίας τῆς σαρκός, ὁ Θεὸς πέμψας τὸν
Υἱὸν του μὲ ὁμοίωμα σαρκὸς ἁμαρτω-
λῆς, καὶ διὰ τὴν ἁμαρτίαν, κατέκρινε
τὴν ἁμαρτίαν εἰς τὴν σάρκα·

4 Διὰ τὸ πληρωθῇ τὸ δικαίωμα τοῦ
νόμου εἰς ἡμᾶς, οἱ ὅποιοι δὲν περιπα-
τοῦμεν κατὰ τὴν σάρκα, ἀλλὰ κατὰ
τὸ Πνεῦμα.

5 Διότι ὅσοι εἶναι κατὰ τὴν σάρκα,
φρονοῦσι τὰ πράγματα τῆς σαρκός·
καὶ ὅσοι εἶναι κατὰ τὸ Πνεῦμα,
φρονοῦσι τὰ πράγματα τοῦ Πνεύμα-
τος.

6 Διότι τὸ φρόνημα τῆς σαρκός,
εἶναι θάνατος· τὸ δὲ φρόνημα τοῦ
πνεύματος, εἶναι ζωὴ καὶ εἰρήνη.

7 Διότι τὸ φρόνημα τῆς σαρκός,
εἶναι ἐχθρα εἰς τὸν Θεόν· διότι δὲν
ὑποτάσσεται εἰς τὸν νόμον τοῦ Θεοῦ·
ἐπειδὴ οὐδὲ δύναται·

8 Καὶ ἐκεῖνοι οἱ ὅποιοι εἶναι εἰς τὴν
σάρκα, δὲν δύνανται νὰ ἀρέσωσιν εἰς
τὸν Θεόν.

9 Σεῖς δὲ δὲν εἰσθε εἰς τὴν σάρκα,
ἀλλὰ εἰς τὸ Πνεῦμα, ἐὰν τὸ Πνεῦμα
τοῦ Θεοῦ κατοικῇ εἰς ὑμᾶς· ἐὰν δὲ τις
δὲν ἔχη Πνεῦμα Χριστοῦ, οὗτος δὲν
εἶναι τοῦ Χριστοῦ.

10 Καὶ ἐὰν ὁ Χριστὸς ᾦναι εἰς
ὑμᾶς, τὸ μὲν σῶμα εἶναι νεκρὸν διὰ

Πνεῦμα ζωῇ διὰ δικαιοσύνην.

11 Εἰ δὲ τὸ Πνεῦμα τοῦ ἐγείραντος Ἰησοῦν ἐκ νεκρῶν οἰκεῖ ἐν ὑμῖν, ὁ ἐγείρας τὸν Χριστὸν ἐκ νεκρῶν, ζωοποιήσει καὶ τὰ θνητὰ σώματα ὑμῶν, διὰ τοῦ ἐνοικοῦντος αὐτοῦ Πνεύματος ἐν ὑμῖν.

12 Ἄρα οὖν, ἀδελφοί, ὀφείλεται ἔσμεν οὐ τῇ σαρκί, τοῦ κατὰ σάρκα ζῆν.

13 Εἰ γὰρ κατὰ σάρκα ζῆτε, μέλετε ἀποθνήσκειν· εἰ δὲ Πνεύματι τὰς πράξεις τοῦ σώματος θανατοῦτε, ζήσεσθε.

14 Ὅσοι γὰρ Πνεύματι Θεοῦ ἄγονται, οὗτοι εἰσιν υἱοὶ Θεοῦ.

15 Οὐ γὰρ ἐλάβετε πνεῦμα δουλείας πάλιν εἰς φόβον, ἀλλ' ἐλάβετε Πνεῦμα υἱοθεσίας, ἐν ᾧ κράζομεν, Ἀββᾶ, ὁ Πατήρ.

16 Αὐτὸ τὸ Πνεῦμα συμμαρτυρεῖ τῷ πνεύματι ἡμῶν, ὅτι ἔσμεν τέκνα Θεοῦ.

17 Εἰ δὲ τέκνα, κληρονόμοι· κληρονόμοι μὲν Θεοῦ, συγκληρονόμοι δὲ Χριστοῦ· εἴπερ συμπάσχομεν, ἵνα καὶ συνδοξασθῶμεν.

18 Λογίζομαι γὰρ ὅτι οὐκ ἄξια τὰ παθήματα τοῦ νῦν καιροῦ πρὸς τὴν μέλλουσαν δόξαν ἀποκαλυφθῆναι εἰς ἡμᾶς.

19 Ἡ γὰρ ἀποκαρδοκία τῆς κτίσεως τὴν ἀποκάλυψιν τῶν υἱῶν τοῦ Θεοῦ ἀπεκδέχεται.

20 Τῇ γὰρ ματαιότητι ἡ κτίσις ὑπετάγη, οὐχ ἐκούσα, ἀλλὰ διὰ τὸν ὑποτάξαντα·

21 Ἐπ' ἐλπίδι, ὅτι καὶ αὕτη ἡ κτίσις ἐλευθερωθήσεται ἀπὸ τῆς δουλείας τῆς φθορᾶς εἰς τὴν ἐλευθερίαν τῆς δόξης τῶν τέκνων τοῦ Θεοῦ.

22 Οἶδαμεν γὰρ ὅτι πᾶσα ἡ κτίσις

τὴν ἀμαρτίαν· τὸ δὲ Πνεῦμα εἶναι ζωῇ διὰ τὴν δικαιοσύνην.

11 Ἀλλ' ἀνίσως τὸ Πνεῦμα ἐκείνου, ὁ ὁποῖος ἀνέστησε τὸν Ἰησοῦν ἐκ νεκρῶν, κατοικῇ εἰς σᾶς, ἐκεῖνος ὁ ὁποῖος ἀνέστησε τὸν Χριστὸν ἐκ νεκρῶν, θέλει ζωοποιήσει καὶ τὰ θνητὰ σας σώματα, διὰ μέσου τοῦ Πνεύματος τοῦ τοῦ ὁποῖον κατοικεῖ εἰς σᾶς.

12 Λοιπὸν, ἀδελφοί, χρεώσται εἶμεθα ἡμεῖς ὅχι εἰς τὴν σάρκα, διὰ νὰ ζῶμεν σαρκικῶς.

13 Διότι ἂν ζῆτε σαρκικῶς, μέλετε νὰ ἀποθάνητε· ἐὰν δὲ θανατοῖντε τὰς πράξεις τοῦ σώματος μετὰ τὸ Πνεῦμα, θέλετε ζῆσει.

14 Διότι ὅσοι κυβερνῶνται ἀπὸ τὸ Πνεῦμα τοῦ Θεοῦ, οὗτοι εἶναι υἱοὶ Θεοῦ.

15 Διότι δὲν ἐλάβετε πνεῦμα δουλείας πάλιν εἰς φόβον, ἀλλὰ ἐλάβετε Πνεῦμα τῆς υἱοθεσίας, μετὰ τὸ ὁποῖον κράζομεν, Ἀββᾶ, ὁ Πατήρ.

16 Αὐτὸ τὸ Πνεῦμα μετὰ τὸ πνεῦμά μας συμμαρτυρεῖ, ὅτι εἴμεθα τέκνα τοῦ Θεοῦ.

17 Καὶ ἐὰν εἴμεθα τέκνα, εἴμεθα καὶ κληρονόμοι· κληρονόμοι μὲν τοῦ Θεοῦ, συγκληρονόμοι δὲ τοῦ Χριστοῦ· ἐὰν πάσχωμεν ὁμοῦ μετ' αὐτὸν, διὰ νὰ δοξασθῶμεν καὶ ὁμοῦ.

18 Διότι νομίζω ὅτι τὰ παθήματα τούτου τοῦ καιροῦ δὲν εἶναι ἄξια ὡς πρὸς τὴν δόξαν ἡ ὁποία μέλλει νὰ ἀποκαλυφθῇ εἰς ἡμᾶς.

19 Διότι ἡ μεγάλη ἀπειθοχὴ τῆς κτίσεως ἀπενδέχει τὴν φανέρωσιν τῶν υἱῶν τοῦ Θεοῦ.

20 Διότι ἡ κτίσις ὑπετάχθη εἰς τὴν ματαιότητα, ὅχι θεληματικῇ, ἀλλὰ διὰ ἐκείνον ὁ ὁποῖος τὴν ὑπέταξεν·

21 Μετὰ ἐλπίδα, ὅτι καὶ αὕτη ἡ κτίσις θέλει ἐλευθερωθῇ ἀπὸ τὴν δουλείαν τῆς φθορᾶς εἰς τὴν ἐλευθερίαν τῆς δόξης τῶν τέκνων τοῦ Θεοῦ.

22 Διότι ἡξέυρομεν ὅτι ὅλη ἡ κτίσις

συστενάζει καὶ συνωδίνει ἄχρι τοῦ νῦν.

23 Οὐ μόνον δέ, ἀλλὰ καὶ αὐτοὶ τὴν ἀπαρχὴν τοῦ Πνεύματος ἔχοντες, καὶ ἡμεῖς αὐτοὶ ἐν ἑαυτοῖς στενάζομεν, υἱοθεσίαν ἀπεκδεχόμενοι, τὴν ἀπολύτρωσιν τοῦ σώματος ἡμῶν.

24 Τῇ γὰρ ἐλπίδι ἐσώθημεν· ἐλπίς δὲ βλεπομένη, οὐκ ἔστιν ἐλπίς· ὁ γὰρ βλέπει τις, τί καὶ ἐλπίζει;

25 Εἰ δὲ ὁ οὐ βλέπομεν, ἐλπίζομεν, δι' ὑπομονῆς ἀπεκδεχομεθα.

26 Ὡσαύτως δὲ καὶ τὸ Πνεῦμα συναντιλαμβάνεται ταῖς ἀσθενείαις ἡμῶν· τὸ γὰρ τί προσευξάμεθα καθὼς δεῖ, οὐκ οἶδαμεν, ἀλλ' αὐτὸ τὸ Πνεῦμα ὑπερεντυγχάνει ὑπὲρ ἡμῶν στεναγμοῖς ἀλαλήτους.

27 Ὁ δὲ ἐρευνῶν τὰς καρδίας, οἶδε τί τὸ φρόνημα τοῦ Πνεύματος, ὅτι κατὰ Θεὸν ἐντυγχάνει ὑπὲρ ἁγίων.

28 Οἶδαμεν δὲ ὅτι τοῖς ἀγαπῶσι τὸν Θεὸν πάντα συνεργεῖ εἰς ἀγαθόν, τοῖς κατὰ πρόθεσιν κλητοῖς οὖσιν.

29 Ὅτι οὖς προέγνω, καὶ προώρισε συμμόρφους τῆς εἰκόνος τοῦ Υἱοῦ αὐτοῦ, εἰς τὸ εἶναι αὐτὸν πρωτότοκον ἐν πολλοῖς ἀδελφοῖς.

30 Οὓς δὲ προώρισε, τούτους καὶ ἐκάλεσε· καὶ οὓς ἐκάλεσε, τούτους καὶ ἐδικαίωσεν· οὓς δὲ ἐδικαίωσε, τούτους καὶ ἐδόξασε.

31 Τί οὖν ἐροῦμεν πρὸς ταῦτα; Εἰ ὁ Θεὸς ὑπὲρ ἡμῶν, τίς καθ' ἡμῶν;

32 Ὅς γε τοῦ ἰδίου Υἱοῦ οὐκ ἐφείσαστο, ἀλλ' ὑπὲρ ἡμῶν πάντων παρέδωκεν αὐτὸν, πῶς οὐχὶ καὶ σὺν

συστενάζει καὶ συμπονεῖ ἕως τῶρα.

23 Καὶ ὅχι μόνον ἡ κτίσις, ἀλλὰ καὶ αὐτοὶ ἡμεῖς, οἱ ὁποῖοι ἔχομεν τὴν ἀπαρχὴν τοῦ Πνεύματος, καὶ ἡμεῖς αὐτοὶ (λέγω) ἀναστενάζομεν εἰς τὸν ἑαυτὸν μας, ἀπενδύχοντες υἱοθεσίαν, τούτεστι τὴν ἐλευθέρωσιν τοῦ σώματος μας.

24 Διότι ἡμεῖς μετὰ τὴν ἐλπίδα ἐσώθημεν· καὶ ἡ ἐλπίς ἡ βλεπομένη, δὲν εἶναι ἐλπίς· διότι ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον βλέπει κανείς, διὰ τί καὶ τὸ ἐλπίζει;

25 Ἐὰν δὲ ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον δὲν βλέπομεν, ἐλπίζομεν, τὸ ἀπενδύχομεν μετὰ ὑπομονῇ.

26 Ὁμοίως καὶ τὸ Πνεῦμα βοηθεῖ εἰς τὰς ἀσθενείας μας· διότι δὲν ἡξυνώμεν τὸ τί νὰ προσευχηθῶμεν καθὼς πρέπει, ἀλλ' αὐτὸ τὸ Πνεῦμα μεσιτεύει διὰ ἡμᾶς μετὰ στεναγμοῦς ἀλαλήτους.

27 Καὶ ἐκεῖνος ὁ ὁποῖος ἐξετάζει τὰς καρδίας, ἡξευρεῖ τί εἶναι τὸ φρόνημα τοῦ Πνεύματος, ὅτι μεσιτεύει διὰ τοὺς ἁγίους κατὰ Θεόν.

28 Καὶ ἡξευρωμεν ὅτι ὅλα τὰ πράγματα συνεργοῦσιν εἰς τὸ ἀγαθὸν εἰς ἐκείνους οἱ ὁποῖοι ἀγαπῶσι τὸν Θεόν, οἱ ὁποῖοι εἶναι καλεσμένοι κατὰ τὴν πρόθεσιν τοῦ.

29 Διότι ἐκείνους τοὺς ὁποῖους προεγνώρισεν (ὁ Θεός), αὐτοὺς καὶ προώρισεν νὰ γίνωσιν ὅμοιοι τῆς εἰκόνος τοῦ Υἱοῦ τοῦ, διὰ νὰ ᾔηται αὐτὸς πρωτότοκος ἀναμεταξὺ πολλῶν ἀδελφῶν.

30 Καὶ ὅσους προώρισε, τούτους καὶ ἐκάλεσε· καὶ ὅσους ἐκάλεσε, τούτους καὶ ἐδικαίωσε· καὶ ὅσους ἐδικαίωσε, τούτους καὶ ἐδόξασε.

31 Τί θέλομεν εἰπεῖ λοιπὸν εἰς ταῦτα; Ἐὰν ὁ Θεὸς ᾔηται διὰ ἡμᾶς, τίς θέλει εἶναι ἐναντίος μας;

32 Ὁ ὁποῖος δὲν ἐφυχοπόνεσε τὸν ἰδίον τοῦ Υἱόν, ἀλλὰ διὰ ὅλους ἡμᾶς τὸν παρέδωκε, πῶς δὲν θέλει μας

αὐτῶ τὰ πάντα ἡμῖν χαρίζεται;

33 Τίς ἐγκαλέσει κατὰ ἐκλεκτῶν Θεοῦ; Θεὸς ὁ δίκαιων.

34 Τίς ὁ κατακρίνων; Χριστὸς ὁ ἀποθανὼν, μᾶλλον δὲ καὶ ἐγερθεὶς, ὃς καὶ ἐστὶν ἐν δεξιᾷ τοῦ Θεοῦ, ὃς καὶ ἐντυγχάνει ὑπὲρ ἡμῶν.

35 Τίς ἡμᾶς χωρίζει ἀπὸ τῆς ἀγάπης τοῦ Χριστοῦ; θλίψις, ἢ στενοχωρία, ἢ διωγμὸς, ἢ λιμὸς, ἢ γυμνότης, ἢ κίνδυνος, ἢ μάχαιρα;

36 (Καθὼς γέγραπται· Ὅτι ἐνεκά σου θανατούμεθα ὅλην τὴν ἡμέραν· ἐλογίσθημεν ὡς πρόβατα σφαγῆς.)

37 Ἄλλ' ἐν τούτοις πᾶσιν ὑπερνικῶμεν διὰ τοῦ ἀγαπήσαντος ἡμᾶς.

38 Πείσμημι γὰρ, ὅτι οὔτε θάνατος, οὔτε ζωὴ, οὔτε ἄγγελοι, οὔτε ἀρχαί, οὔτε δυνάμεις, οὔτε ἐνεστῶτα, οὔτε μέλλοντα,

39 Οὔτε ὕψωμα, οὔτε βάθος, οὔτε τίς κτίσις ἑτέρα δυνήσεται ἡμᾶς χωρίσαι ἀπὸ τῆς ἀγάπης τοῦ Θεοῦ, τῆς ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ τῷ Κυρίῳ ἡμῶν.

Κεφ. θ'. IX.

ἈΛΗΘΕΙΑΝ λέγω ἐν Χριστῷ, οὐ ψεύδομαι, (συμμαρτυροῦσιν μοι τῆς συνειδήσεώς μου ἐν Πνεύματι ἁγίῳ,)

2 Ὅτι λύπη μοι ἐστὶ μεγάλη, καὶ ἀδιάλειπτος ὁδυνὴ τῇ καρδίᾳ μου.

3 Ἡυχόμεν γὰρ αὐτὸς ἐγὼ ἀνάθεμα εἶναι ἀπὸ τοῦ Χριστοῦ ὑπὲρ τῶν ἀδελφῶν μου, τῶν συγγενῶν μου κατὰ σάρκα·

4 Οἱ τινὲς εἰσιν Ἰσραηλῖται, ὧν ἡ νιοθεσία καὶ ἡ δόξα καὶ αἱ διαθήκαι καὶ ἡ νομοθεσία καὶ ἡ λατρεία καὶ αἱ ἐπαγγελίαι·

5 Ὡν οἱ πατέρες, καὶ ἐξ ὧν ὁ

χαρίζει ὁμοῦ μὲ αὐτὸν καὶ ὅλα τὰ πράγματα;

33 Τίς μέλλει νὰ ἐγκαλέσῃ ἐναντίον τῶν ἐκλεκτῶν τοῦ Θεοῦ; Ὁ Θεὸς εἶναι ὁ ὁποῖος δικάσκει.

34 Τίς θέλει τοὺς κατακρίνει; Ὁ Χριστὸς εἶναι ὅστις ἀπέθανε, περισσότερο δὲ καὶ ὅστις ἀνέστη, ὁ ὁποῖος καὶ εἶναι εἰς τὴν δεξιὰν τοῦ Θεοῦ, ὁ ὁποῖος καὶ μεσιτεύει διὰ ἡμᾶς.

35 Τίς θέλει μᾶς χωρίσει ἀπὸ τῆς ἀγάπης τοῦ Χριστοῦ; θλίψις, ἢ στενοχωρία, ἢ διωγμὸς, ἢ πείνα, ἢ γυμνότης, ἢ κίνδυνος, ἢ μάχαιρα;

36 (Καθὼς εἶναι γεγραμμένον· Ὅτι ἐξ αἰτίας σου θανατονόμεθα ὅλην τὴν ἡμέραν· ὡς πρόβατα τῆς σφαγῆς ἐλογίσθημεν.)

37 Ἀλλὰ εἰς ὅλα ταῦτα ὑπερνικῶμεν διὰ μέσου ἐκείνου ὁ ὁποῖος μᾶς ἠγάπησε.

38 Διότι εἴμαι πεπεισμένος, ὅτι οὔτε θάνατος, οὔτε ζωὴ, οὔτε ἄγγελοι, οὔτε ἀρχαί, οὔτε δυνάμεις, οὔτε τὰ παρόντα, οὔτε τὰ μέλλοντα,

39 Οὔτε ὕψος, οὔτε βάθος, οὔτε καμμία ἄλλη κτίσις θέλει δυνήθῃ νὰ μᾶς χωρίσῃ ἀπὸ τῆς ἀγάπης τοῦ Θεοῦ, ἢ ὁποῖα εἶναι εἰς τὸν Κύριόν μου Ἰησοῦν Χριστόν.

Κεφ. θ'. IX.

ἈΛΗΘΕΙΑΝ λέγω εἰς Χριστόν, δὲν ψεύδομαι, (ἐπειδὴ συμμαρτυρεῖ καὶ ἡ συνειδήσίς μου εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον.)

2 Ὅτι ἔχω μεγάλην λύπην, καὶ παντοτὶνὸν πόνον εἰς τὴν καρδίαν μου.

3 Διότι αὐτὸς ἐγὼ ἠυχόμεν νὰ ἦμαι ἀνάθεμα ἀπὸ τὸν Χριστόν διὰ τοὺς ἀδελφούς μου, τοὺς συγγενεῖς μου κατὰ σάρκα·

4 Οἱ ὁποῖοι εἶναι Ἰσραηλῖται, τῶν ὁποίων εἶναι ἡ νιοθεσία καὶ ἡ δόξα καὶ αἱ διαθήκαι καὶ ἡ νομοθεσία καὶ ἡ λατρεία καὶ αἱ ὑποσχέσεις·

5 Τῶν ὁποίων εἶναι οἱ πατέρες, καὶ

Χριστὸς τὸ κατὰ σάρκα, ὃ ὦν ἐπὶ πάντων Θεὸς εὐλογητὸς εἰς τοὺς αἰῶνας· ἀμήν.

6 Οὐχ οἶον δὲ ὅτι ἐκπέτωκεν ὁ λόγος τοῦ Θεοῦ· οὐ γὰρ πάντες οἱ ἐξ Ἰσραὴλ, οὗτοι Ἰσραὴλ·

7 Οὐδ' ὅτι εἰσὶ σπέρμα Ἀβραάμ, πάντες τέκνα· ἀλλ' ἐν Ἰσαὰκ κληθήσεται σοι σπέρμα.

8 Τούτέστιν, οὐ τὰ τέκνα τῆς σαρκός, ταῦτα τέκνα τοῦ Θεοῦ· ἀλλὰ τὰ τέκνα τῆς ἐπαγγελίας, λογίζεται εἰς σπέρμα.

9 Ἐπαγγελίας γὰρ ὁ λόγος οὗτος· Κατὰ τὸν καιρὸν τοῦτον ἐλευσόμεαι, καὶ ἔσται τῇ Σάρρᾳ υἱός.

10 Οὐ μόνον δὲ, ἀλλὰ καὶ Ῥεβέκκα, ἐξ ἐνὸς κοίτην ἔχουσα, Ἰσαὰκ τοῦ πατρὸς ἡμῶν·

11 Μήπω γὰρ γεννηθέντων, μηδὲ πραξάντων τι ἀγαθὸν ἢ κακόν, (ἵνα ἢ κατ' ἐκλογὴν τοῦ Θεοῦ πρόθεσις μὲν, οὐκ ἐξ ἔργων, ἀλλ' ἐκ τοῦ καλοῦντος,)

12 Ἐρρήθη αὐτῇ· "Ὅτι ὁ μείζων δουλεύσει τῷ ἐλάσσονι.

13 Καθὼς γέγραπται· Τὸν Ἰακώβ ἠγάπησα, τὸν δὲ Ἠσαὺ ἐμίσησα.

14 Τί οὖν ἐροῦμεν; Μὴ ἀδικία παρὰ τῷ Θεῷ; Μὴ γένοιτο.

15 Τῷ γὰρ Μωσῇ λέγει· Ἐλεήσω ὃν ἂν ἔλεω, καὶ οἰκτιρήσω, ὃν ἂν οἰκτιρώ.

16 Ἄρα οὖν οὐ τοῦ θέλοντος, οὐδὲ τοῦ τρέχοντος, ἀλλὰ τοῦ ἐλεούντος Θεοῦ.

17 Λέγει γὰρ ἡ γραφὴ τῷ Φαραῳ· "Ὅτι εἰς αὐτὸ τοῦτο ἐξήγειρά σε, ὅπως ἐνδείξωμαι ἐν σοὶ τὴν δύναμίν

ἀπὸ τοὺς ὁποίους εἶναι ὁ Χριστὸς ὅσον εἰς τὴν σάρκα, ὁ ὁποῖος εἶναι ἐπάνω εἰς ὅλα Θεὸς εὐλογημένος εἰς τοὺς αἰῶνας· ἀμήν.

6 Καὶ δὲν εἶναι δυνατόν ὅτι ἐξεπесεν ὁ λόγος τοῦ Θεοῦ· διότι ὅχι ὅλοι ὅσοι εἶναι ἀπὸ τὸ γένος τοῦ Ἰσραὴλ, οὗτοι εἶναι καὶ Ἰσραηλῖται·

7 Οὐδὲ διότι εἶναι σπέρμα τοῦ Ἀβραάμ, εἶναι ὅλοι τέκνα τοῦ Ἀβραάμ· ἀλλ' εἰς τὸν Ἰσαὰκ θέλει κληθῆ σπέρμα σου.

8 Τούτέστιν, ὅχι τὰ τέκνα τῆς σαρκός, αὐτὰ εἶναι τὰ τέκνα τοῦ Θεοῦ· ἀλλὰ τὰ τέκνα τῆς ὑποσχέσεως, λογαριάζονται διὰ σπέρμα.

9 Διότι ὁ λόγος τῆς ὑποσχέσεως οὗτος εἶναι· Θέλω ἔλθει εἰς τὸν καιρὸν τοῦτον, καὶ ἡ Σάρρα θέλει ἔχει υἱόν.

10 Καὶ ὅχι μόνον τοῦτο, ἀλλὰ καὶ ἡ Ῥεβέκκα, ὅτε συνέλαβεν ἀπὸ ἑνα, (τούτέστι) τὸν πατέρα μας τὸν Ἰσαὰκ·

11 Διότι πρὶν γεννηθῶσι τὰ παῖδιά, καὶ πρὶν κίμωσι κανέν καλὸν ἢ κακόν, (διὰ τὴν μὲν ἢ πρόθεσις τοῦ Θεοῦ ἢ ὁποῖα εἶναι κατ' ἐκλογὴν, ὅχι ἀπὸ τὰ ἔργα, ἀλλ' ἀπ' ἐκείνων ὁ ὁποῖος καλεῖ.)

12 Ἐλαλήθη εἰς αὐτήν· "Ὅτι ὁ μεγαλύτερος θέλει δουλεύσει εἰς τὸν μικρότερον.

13 Καθὼς εἶναι γεγραμμένον· Τὸν Ἰακώβ ἠγάπησα, καὶ τὸν Ἠσαὺ ἐμίσησα.

14 Τί θέλομεν εἰπεῖ λοιπόν; Μήπως καὶ εἶναι ἀδικία εἰς τὸν Θεόν; Μὴ γένοιτο.

15 Διότι λέγει εἰς τὸν Μωϋσῆν· Θέλω ἐλεήσει ἐκείνον τὸν ὁποῖον ἐλεῶ, καὶ θέλω σπλαγχνισθῇ ἐκείνον, τὸν ὁποῖον σπλαγχνίζομαι.

16 Ἄρα λοιπόν οὐδὲ τοῦ θέλοντος εἶναι, οὐδὲ τοῦ τρέχοντος, ἀλλὰ τοῦ Θεοῦ ὁ ὁποῖος καμνεὶ τὸ ἔλεος.

17 Διότι λέγει ἡ γραφὴ διὰ τὸν Φαραῳ· "Ὅτι διὰ αὐτὸ τοῦτο σὲ ἐσήκωσα, διὰ τὴν δεῖξω εἰς σὲ τὴν

μου, καὶ ὅπως διαγγελῇ τὸ ὄνομά μου ἐν πάσῃ τῇ γῇ.

18 Ἄρα οὖν ὃν θέλει, ἐλεεῖ ὃν δὲ θέλει, σκληρύνει.

19 Ἐρεῖς οὖν μοι Τί ἐτι μέμφεται; τῷ γὰρ βουλήματι αὐτοῦ τίς ἀνθέστηκε;

20 Μενοῦνγε, ὦ ἄνθρωπε, σὺ τίς εἶ ὁ ἀνταποκρινόμενος τῷ Θεῷ; Μὴ ἐρεῖ τὸ πλάσμα τῷ πλάσαντι· Τί με ἐποίησας οὕτως;

21 Ἡ οὐκ ἔχει ἐξουσίαν ὁ κεραμεὺς τοῦ πηλοῦ, ἐκ τοῦ αὐτοῦ φυράματος ποιῆσαι ὃ μὲν εἰς τιμὴν σκευὸς, ὃ δὲ εἰς ἀτιμίαν;

22 Εἰ δὲ θέλων ὁ Θεὸς ἐνδείξασθαι τὴν ὀργὴν, καὶ γνωρίσαι τὸ δυνατόν αὐτοῦ, ἤνεγκεν ἐν πολλῇ μακροθυμίᾳ σκευὴ ὀργῆς κατηρτισμένα εἰς ἀπόλειαν;

23 Καὶ ἵνα γνωρίσῃ τὸν πλοῦτον τῆς δόξης αὐτοῦ ἐπὶ σκευῇ ἐλέους, ἀπροητοίμασεν εἰς δόξαν;

24 Οὓς καὶ ἐκάλεσεν ἡμᾶς, οὐ μόνον ἐξ Ἰουδαίων, ἀλλὰ καὶ ἐξ ἐθνῶν.

25 Ὡς καὶ ἐν τῷ Ὡσηὲ λέγει· Καλέσω τὸν οὐ λαόν μου, λαόν μου· καὶ τὴν οὐκ ἡγαπημένην, ἡγαπημένην.

26 Καὶ ἔσται, ἐν τῷ τόπῳ οὗ ἐρρήθη αὐτοῖς· Οὐ λαός μου ὑμεῖς, ἐκεῖ κληθήσονται υἱοὶ Θεοῦ ζῶντος.

27 Ἡσαΐας δὲ κράζει ὑπὲρ τοῦ Ἰσραὴλ· Ἐὰν ἢ ὁ ἀριθμὸς τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ ὡς ἡ ἄμμος τῆς θαλάσσης, τὸ κατάλειμμα σωθήσεται.

28 Λόγον γὰρ συντελῶν καὶ συντέμων ἐν δικαιοσύνῃ, ὅτι λόγον συντετημμένον ποιῆσει Κύριος ἐπὶ τῆς γῆς.

δυναμίν μου, καὶ διὰ τὴν διαγγελῇ τὸ ὄνομά μου εἰς ὅλην τὴν γῇν.

18 Ἐκεῖνον λοιπὸν τὸν ὅποιον θέλει, ἐλεεῖ· καὶ ἐκεῖνον τὸν ὅποιον θέλει, σκληρύνει.

19 Λοιπὸν θέλεις μὲ εἰπεῖ· Διὰ τί ἀκόμη μέμφεται; τίς ἀντέστη εἰς τὸ θέλημά του;

20 Ἀλλὰ, ὦ ἄνθρωπε, τίς εἶσαι σὺ, ὅστις ἀποκρίνεσαι ἐναντίον εἰς τὸν Θεόν; Μὴ πως θέλῃ εἰπεῖ τὸ πλάσμα εἰς ἐκεῖνον ὁ ὁποῖος τὸ ἐπλάσεν· Διὰ τί με ἔκαμες οὕτως;

21 Ἡ δὲν ἔχει ἐξουσίαν ὁ κεραμεὺς τοῦ πηλοῦ, ἀπὸ τοῦ αὐτοῦ μίγμα νὰ κάμῃ ἄλλο μὲν ἀγγεῖον εἰς τιμὴν, ἄλλο δὲ εἰς ἀτιμίαν;

22 Καὶ (τί θέλει εἰπῇ τις) ἀνίσως ὁ Θεὸς θέλων νὰ δείξῃ τὴν ὀργὴν του, καὶ νὰ κάμῃ γνωρίμον τὴν δύναμίν του, ὑπέφερε μὲ πολλὴν μακροθυμίαν ἀγγεῖα τῆς ὀργῆς κατεσκευασμένα εἰς ἀπόλειαν;

23 Καὶ διὰ νὰ κάμῃ γνωρίμον τὸν πλοῦτον τῆς δόξης του εἰς σκευὴ ἐλέους, τὰ ὅποια προητοίμασεν εἰς δόξαν;

24 Καὶ ἡμᾶς τοὺς ὁποίους ἐκάλεσεν, ὅχι μόνον ἀπὸ τῶν Ἰουδαίων, ἀλλὰ καὶ ἀπὸ τῶν ἐθνῶν.

25 Καθὼς λέγει καὶ εἰς τὸν Ὡσηὲ· Ἐκεῖνον ὁ ὁποῖος δὲν εἶναι λαός μου, θέλω καλέσει λαόν μου· καὶ ἐκείνην ἣ ὁποία δὲν εἶναι ἡγαπημένη, θέλω ὀνομάσει ἡγαπημένην.

26 Καὶ θέλει εἶναι, εἰς τὸν τόπον ἐκεῖνον ὅπου ἐλαλήθη εἰς αὐτούς· Σεῖς δὲν εἴσθε λαός μου, ἐκεῖ θέλουσι καλεσθῇ οἱ υἱοὶ τοῦ Θεοῦ τοῦ ζῶντος.

27 Καὶ ὁ Ἡσαΐας κράζει διὰ τὸν Ἰσραὴλ· Ἐὰν ἤθελεν εἶναι ὁ ἀριθμὸς τῶν υἱῶν τοῦ Ἰσραὴλ ὡς ἡ ἄμμος τῆς θαλάσσης, τὸ ἐπίλοιπον μόνον θέλει σωθῇ.

28 Διότι τὸν λογαριασμὸν θέλει τελειώσῃ καὶ συντέμει μὲ δικαιοσύνην, διότι θέλει κάμει ὁ Κύριος λογαριασμὸν σύντομον ἐπάνω εἰς τὴν γῇν.

29 Καὶ καθὼς προεῖρηκεν Ἡσαΐας·
Εἰ μὴ Κύριος Σαβαώθ ἐγκατέλειπεν
ἡμῖν σπέρμα, ὡς Σόδομα ἂν ἐγενήθη-
μεν, καὶ ὡς Γόμορρα ἂν ὁμοιωθῆμεν.

30 Τί οὖν ἐροῦμεν; Ὅτι ἔθνη τὰ
μὴ διώκοντα δικαιοσύνην, κατέλαβε
δικαιοσύνην, δικαιοσύνην δὲ τὴν ἐκ
πίστεως·

31 Ἰσραὴλ δὲ διώκων νόμον δικαιο-
σύνης, εἰς νόμον δικαιοσύνης οὐκ
ἔφθασε.

32 Διὰ τί; Ὅτι οὐκ ἐκ πίστεως,
ἀλλ' ὡς ἐξ ἔργων νόμου· προσέκοψαν
γὰρ τῷ λίθῳ τοῦ προσκόμματος·

33 Καθὼς γέγραπται· Ἰδοὺ, τίθημι
ἐν Σιών λίθον προσκόμματος, καὶ
πέτραν σκανδάλου· καὶ πᾶς ὁ πι-
στεύων ἐπ' αὐτῷ, οὐ κατασχυνήσε-
ται.

Κεφ. ι'. Χ.

ἈΔΕΛΦΟΙ, ἡ μὲν εὐδοκία τῆς ἐμῆς
καρδίας, καὶ ἡ δέησις ἡ πρὸς τὸν Θεόν,
ὑπὲρ τοῦ Ἰσραὴλ ἐστὶν εἰς σωτηρίαν.

1 Μαρτυρῶ γὰρ αὐτοῖς, ὅτι ζῆλον
Θεοῦ ἔχουσιν, ἀλλ' οὐ κατ' ἐπίγνωσιν.

3 Ἀγνοοῦντες γὰρ τὴν τοῦ Θεοῦ
δικαιοσύνην, καὶ τὴν ἰδίαν δικαιοσύνην
ζητοῦντες στήσαι, τῇ δικαιοσύνῃ τοῦ
Θεοῦ οὐχ ὑπεταγῆσαν.

4 Τέλος γὰρ νόμου Χριστὸς, εἰς δι-
καιοσύνην παντὶ τῷ πιστεύοντι.

5 Μωσῆς γὰρ γράφει τὴν δικαιο-
σύνην τὴν ἐκ τοῦ νόμου, ὅτι ὁ ποιή-
σας αὐτὰ ἄνθρωπος, ζῆσεται ἐν αὐτοῖς.

6 Ἡ δὲ ἐκ πίστεως δικαιοσύνη οὕ-
τω λέγει· Μὴ εἰπῇς ἐν καρδίᾳ σου·
Τίς ἀναβήσεται εἰς τὸν οὐρανόν;
τούτ' ἐστὶ, Χριστὸν καταγαγεῖν·

29 Καὶ καθὼς προεῖπεν ὁ Ἡσαΐας·
Ἄν δὲν ἤθελε μᾶς ἀφήσει ὁ Κύριος
Σαβαώθ σπέρμα, ἠθέλαμεν γίνεαι ὡς
τὰ Σόδομα, καὶ ὡς τὰ Γόμορρα ἠθέ-
λαμεν ὁμοιωθῆ.

30 Τί θέλομεν εἰπεῖ λοιπόν; Ὅτι
τὰ ἔθνη τὰ ὅποια δὲν ἠκολούθουν δι-
καιοσύνην, ἔφθασαν εἰς τὴν δικαιο-
σύνην, δικαιοσύνην (λέγω) ἡ ὅποια
εἶναι ἀπὸ πίστιν·

31 Ἀλλὰ ὁ Ἰσραὴλ ἀκολουθῶν τὸν
νόμον τῆς δικαιοσύνης, δὲν ἔφθασεν
εἰς τὸν νόμον τῆς δικαιοσύνης.

32 Διὰ τί; Διότι δὲν (ἠκολούθει
δικαιοσύνην) ἀπὸ τὴν πίστιν, ἀλλὰ
ὡς ἀπὸ τὰ ἔργα τοῦ νόμου· ἐπειδὴ
προσέκοψαν εἰς τὸν λίθον τοῦ προσ-
κόμματος·

33 Καθὼς εἶναι γεγραμμένον· Ἰδοὺ,
βάλλω εἰς τὴν Σιών λίθον προσ-
κόμματος, καὶ πέτραν σκανδάλου·
καὶ ὅποιος πιστεύει εἰς αὐτόν, δὲν
θέλει ἐντροπισασθῆ.

Κεφ. ι'. Χ.

ἈΔΕΛΦΟΙ, ἡ ἐπιθυμία τῆς ἰδικῆς
μου καρδίας, καὶ ἡ παρακάλεισί μου
εἰς τὸν Θεόν, διὰ τὸν Ἰσραὴλ εἶναι
εἰς σωτηρίαν του.

2 Διότι τοὺς μαρτυρῶ, ὅτι ἔχουσι
ζῆλον Θεοῦ, ἀλλὰ ὅχι μὲ γνώσιν.

3 Διότι ἀγνοοῦντες τὴν δικαιοσύνην
τοῦ Θεοῦ, καὶ ζητοῦντες νὰ στήσωσι
τὴν δικαιοσύνην τὴν ἰδικήν των, δὲν
ὑπεταγῆσαν εἰς τὴν δικαιοσύνην τοῦ
Θεοῦ.

4 Διότι τὸ τέλος τοῦ νόμου εἶναι
ὁ Χριστὸς, εἰς δικαιοσύνην εἰς καθέναν
ὁ ὅποιος πιστεύει.

5 Διότι ὁ Μωϋσῆς περιγράφει τὴν δι-
καιοσύνην ἡ ὅποια εἶναι ἀπὸ τὸν νόμον,
ὅτι ὁ ἄνθρωπος ὅστις κάμνει αὐτὰ,
θέλει ζῆσει διὰ μέσου αὐτῶν.

6 Ἀλλ' ἡ δικαιοσύνη ἡ ὅποια εἶναι
ἀπὸ τὴν πίστιν οὕτω λέγει· Μὴ εἰ-
πῇς εἰς τὴν καρδίαν σου· Τίς θέλει
ἀναβῆ εἰς τὸν οὐρανόν; τούτ' ἐστὶ,
νὰ καταβιβάσῃ τὸν Χριστόν·

7 Ἡ· Τίς καταβήσεται εἰς τὴν ἄβυσσον; τοῦτ' ἐστὶ, Χριστὸν ἐκ νεκρῶν ἀναγαγεῖν.

8 Ἀλλὰ τί λέγει; Ἐγγύς σου τὸ ῥῆμά ἐστιν, ἐν τῷ στόματί σου καὶ ἐν τῇ καρδίᾳ σου· τοῦτ' ἐστὶ, τὸ ῥῆμα τῆς πίστεως ὃ κηρύσσομεν·

9 Ὅτι ἐὰν ὁμολογήσῃς ἐν τῷ στόματί σου Κύριον Ἰησοῦν, καὶ πιστεύσῃς ἐν τῇ καρδίᾳ σου ὅτι ὁ Θεὸς αὐτὸν ἤγειρεν ἐκ νεκρῶν, σωθήσῃ.

10 Καρδίᾳ γὰρ πιστεύεται εἰς δικαιοσύνην· στόματι δὲ ὁμολογεῖται εἰς σωτηρίαν.

11 Λέγει γάρ ἡ γραφή· Πᾶς ὁ πιστεύων ἐπ' αὐτῷ, οὐ καταισχυνθήσεται.

12 Οὐ γάρ ἐστι διαστολὴ Ἰουδαίου τε καὶ Ἑλλήνος· ὁ γὰρ αὐτὸς Κύριος πάντων, πλουτῶν εἰς πάντας τοὺς ἐπικαλουμένους αὐτόν.

13 Πᾶς γὰρ ὃς ἂν ἐπικαλέσῃται τὸ ὄνομα Κυρίου, σωθήσεται.

14 Πῶς οὖν ἐπικαλέσονται εἰς ὃν οὐκ ἐπίστευσαν; πῶς δὲ πιστεύουσιν οὐδ' οὐκ ἤκουσαν; πῶς δὲ ἀκουσοῦσι χωρὶς κηρύσσοντος;

15 Πῶς δὲ κηρύξουσιν, ἐὰν μὴ ἀποσταλῶσι; Καθὼς γέγραπται· Ὡς ὥραϊοι οἱ πόδες τῶν εὐαγγελιζομένων εἰρήνην, τῶν εὐαγγελιζομένων τὰ ἀγαθά.

16 Ἀλλ' οὐ πάντες ὑπήκουσαν τῷ εὐαγγελίῳ. Ἡσαΐας γὰρ λέγει· Κύριε, τίς ἐπίστευσε τῇ ἀκοῇ ἡμῶν;

17 Ἀρα ἡ πίστις ἐξ ἀκοῆς· ἡ δὲ ἀκοὴ διὰ ῥήματος Θεοῦ.

18 Ἀλλὰ λέγω· Μὴ οὐκ ἤκουσαν; Μενούνγε εἰς πάσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθύγγος αὐτῶν, καὶ εἰς τὰ πέρατα τῆς οἰκουμένης τὰ ῥήματα αὐτῶν.

19 Ἀλλὰ λέγω· Μὴ οὐκ ἔγνω Ἰσ-

7 Ἡ· Τίς θέλει καταβῆναι εἰς τὴν ἄβυσσον; τοῦτ' ἐστὶ, νὰ ἀναβιβάσῃ τὸν Χριστὸν ἐκ νεκρῶν.

8 Ἀλλὰ τί λέγει; Ὁ λόγος εἶναι ἐγγύς σου, εἰς τὸ στόμα σου καὶ εἰς τὴν καρδίαν σου· τοῦτ' ἐστὶν, ὁ λόγος τῆς πίστεως τὸν ὅποιον κηρύττομεν·

9 Ὅτι ἐὰν ὁμολογήσῃς μετὰ στόμα σου Κύριον Ἰησοῦν, καὶ πιστεύσῃς μέσα εἰς τὴν καρδίαν σου, ὅτι ὁ Θεὸς τὸν ἀνέστησεν ἐκ νεκρῶν, θέλεις σωθῆναι.

10 Διότι μετὰ τὴν καρδίαν πιστεύεται εἰς δικαιοσύνην· καὶ μετὰ τὸ στόμα ὁμολογεῖται εἰς σωτηρίαν.

11 Διότι λέγει ἡ γραφή· Κάθε ἄνθρωπος ὁ ὅποιος πιστεύει εἰς αὐτόν, δὲν θέλει ἐντραπῆναι.

12 Διότι δὲν εἶναι διαφορὰ Ἰουδαίου καὶ Ἑλλήνος· ἐπειδὴ ὁ αὐτὸς εἶναι Κύριος ὅλων, καὶ πλουτίζει ὅλους ἐκείνους, οἱ ὅποιοι τὸν ἐπικαλοῦνται.

13 Διότι ὅποιος καὶ ἂν ἐπικαλεσθῇ τὸ ὄνομα Κυρίου, θέλει σωθῆναι.

14 Πῶς λοιπὸν μέλλουσι νὰ ἐπικαλεσθῶσιν ἐκεῖνον εἰς τὸν ὅποιον δὲν ἐπίστευσαν; καὶ πῶς μέλλουσι νὰ πιστεύσωσιν εἰς ἐκεῖνον διὰ τὸν ὅποιον δὲν ἤκουσαν; καὶ πῶς μέλλουσι νὰ ἀκούσωσι χωρὶς νὰ κηρύττῃ τις;

15 Καὶ πῶς μέλλουσι νὰ κηρύξωσιν ἐὰν δὲν σταλθῶσι; Καθὼς εἶναι γεγραμμένον· Πόσον εἶναι ὥραϊα τὰ ποδάρια ἐκείνων οἱ ὅποιοι εὐαγγελίζουσι τὴν εἰρήνην, οἱ ὅποιοι εὐαγγελίζουν τὰ ἀγαθά.

16 Ἀλλὰ ὅχι ὅλοι ὑπήκουσαν εἰς τὸ εὐαγγέλιον. Διότι ὁ Ἡσαΐας λέγει· Κύριε, τίς ἐπίστευσε εἰς τὸ κήρυγμά μας;

17 Ἡ πίστις λοιπὸν εἶναι ἐξ ἀκοῆς· ἡ δὲ ἀκοὴ εἶναι διὰ μέσου τοῦ λόγου τοῦ Θεοῦ.

18 Ἀλλὰ λέγω· Μήπως δὲν ἤκουσαν; Βέβαια εἰς ὅλην τὴν γῆν ἐβγῆκεν ἡ φωνὴ των, καὶ εἰς τὰς ἄκρας τῆς οἰκουμένης τὰ λόγια των.

19 Ἀλλὰ λέγω· Μήπως δὲν ἐγνώ-

ραήλ; Πρῶτος Μωσῆς λέγει· Ἐγὼ παραζηλώσω ὑμᾶς ἐπ' οὐκ ἔθνει, ἐπὶ ἔθνει ἀσυνέτῳ παροργιῶ ὑμᾶς.

20 Ἡσαίας δὲ ἀποτολμᾷ, καὶ λέγει· Εὐρέθην τοῖς ἐμὲ μὴ ζητοῦσιν, ἐμφανὲς ἐγενόμην τοῖς ἐμὲ μὴ ἐπερωτῶσι.

21 Πρὸς δὲ τὸν Ἰσραὴλ λέγει· Ὁλην τὴν ἡμέραν ἐξεπέτασα τὰς χεῖράς μου πρὸς λαὸν ἀπειθοῦντα καὶ ἀντιλέγοντα.

Κεφ. ια'. XI.

ΔΕΙΓΩ οὖν· Μὴ ἀπόσπαστο ὁ Θεὸς τὸν λαὸν αὐτοῦ; Μὴ γένοιτο· καὶ γὰρ ἐγὼ Ἰσραηλῆτις εἰμὶ, ἐκ σπέρματος Ἀβραάμ, φυλῆς Βενιαμίν.

2 Οὐκ ἀπόσπαστο ὁ Θεὸς τὸν λαὸν αὐτοῦ ὃν προέγνω. Ἡ οὐκ οἴδατε ἐν Ἠλίᾳ τί λέγει ἡ γραφή; ὥς ἐντυγχάνει τῷ Θεῷ κατὰ τοῦ Ἰσραὴλ, λέγων·

3 Κύριε, τοὺς προφῆτας σου ἀπέκτειναν, καὶ τὰ θυσιαστήριά σου κατέσκαψαν· καὶ γὰρ ὑπελείφθην μόνος, καὶ ζητοῦσι τὴν ψυχὴν μου.

4 Ἀλλὰ τί λέγει αὐτῷ ὁ χρηματισμός; Κατέλιπον ἐμαυτῷ ἐπτακισχιλίους ἀνδρας, οἵτινες οὐκ ἔκαμψαν γόνυ τῇ Βάβυλ.

5 Οὗτος οὖν καὶ ἐν τῷ νῦν καιρῷ λεῖμμα κατ' ἐκλογὴν χάριτος γέγονεν.

6 Εἰ δὲ χάριτι, οὐκ ἔτι ἐξ ἔργων· ἐπεὶ ἡ χάρις οὐκ ἔτι γίνεται χάρις· εἰ δὲ ἐξ ἔργων, οὐκ ἔτι ἐστὶ χάρις· ἐπεὶ τὸ ἔργον οὐκ ἔτι ἐστὶν ἔργον.

7 Τί οὖν; Ὁ ἐπιζητεῖ Ἰσραὴλ, τοῦτο οὐκ ἐπέτυχεν· ἡ δὲ ἐκλογὴ ἐπέτυχεν, οἱ δὲ λοιποὶ ἐπωρώθησαν,

ῥισεν ὁ Ἰσραὴλ; Πρῶτος ὁ Μαυθῆς λέγει· Ἐγὼ θέλω σᾶς παρακινήσει εἰς ζηλείαν διὰ μέσου ἑνὸς ἔθνους τὸ ὁποῖον δὲν εἶναι ἔθνος, καὶ διὰ μέσου ἔθνους ἀσυνέτου θέλω σᾶς παροργίσει.

20 Καὶ ὁ Ἡσαίας ἀποτολμᾷ, καὶ λέγει· Εὐρέθην ἀπὸ ἐκείνους οἱ ὁποῖοι δὲν μὲ ἐζήτουν, ἐφανερώθην εἰς ἐκείνους οἱ ὁποῖοι δὲν ἠρώτων διὰ ἐμέ.

21 Καὶ εἰς τὸν Ἰσραὴλ λέγει· Ὁλην τὴν ἡμέραν ἐξεπέτασα τὰς χεῖράς μου εἰς λαὸν ὁ ὁποῖος ἀπειθεῖ καὶ ἀντιλέγει.

Κεφ. ια'. XI.

ΔΕΙΓΩ λοιπόν· Μήπως ὁ Θεὸς ἀπέβαλε τὸν λαὸν του; Μὴ γένοιτο· διότι καὶ ἐγὼ εἰμαι Ἰσραηλῆτις, ἀπὸ τοῦ σπέρματος τοῦ Ἀβραάμ, ἀπὸ τὴν φυλὴν τοῦ Βενιαμίν.

2 Δὲν ἀπέβαλεν ὁ Θεὸς τὸν λαὸν του τὸν ὁποῖον προεγνώρισεν. Ἡ δὲν ἤξευρετε διὰ τὸν Ἠλίαν τί λέγει ἡ γραφή; πῶς αὐτὸς μεσιτεύει εἰς τὸν Θεὸν ἐναντίον τοῦ Ἰσραὴλ, λέγων·

3 Κύριε, τοὺς προφῆτας σου ἐθανάτωσαν, καὶ τὰ θυσιαστήριά σου κατέσκαψαν· καὶ ἐγὼ ἀπέμεινα μόνος, καὶ ζητοῦσι τὴν ζωὴν μου.

4 Ἀλλὰ τί λέγει εἰς αὐτὸν ἡ ἀπόκρισις τοῦ Θεοῦ; Ἀφήκα διὰ τὸν ἑαυτὸν μου ἐπτά χιλιάδας ἀνδρας, οἱ ὁποῖοι δὲν ἐγονάτισαν εἰς τὴν Βάβυλ.

5 Οὗτος λοιπὸν καὶ εἰς τοῦτον τὸν καιρὸν ἐγένεν ἐπίλοιπον κατ' ἐκλογὴν χάριτος.

6 Καὶ ἐὰν ᾖ ἀπὸ τὴν χάριν, δὲν εἶναι πλέον ἀπὸ τὰ ἔργα· διότι ἀλλέως ἢ χάρις δὲν εἶναι πλέον χάρις· ἂν ᾖ ἀπὸ τὰ ἔργα, δὲν εἶναι πλέον χάρις· ἀλλέως τὸ ἔργον δὲν εἶναι πλέον ἔργον.

7 Τί λοιπόν; Ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον ζητεῖ ὁ Ἰσραὴλ, τοῦτο δὲν ἐπέτυχεν· ἀλλ' οἱ διαλεγμένοι τὸ ἐπέτυχαν, καὶ οἱ λοιποὶ ἐτυφλώθησαν,

8 (Καθὼς γέγραπται· "Ἐδωκεν αὐτοῖς ὁ Θεὸς πνεῦμα κατανύξεως, ὀφθαλμούς τοῦ μὴ βλέπειν, καὶ ὥτα τοῦ μὴ ἀκούειν,) ἕως τῆς σήμερον ἡμέρας.

9 Καὶ Δαβὶδ λέγει· Γενηθήτω ἡ τράπεζα αὐτῶν εἰς παγίδα, καὶ εἰς θήραν, καὶ εἰς σκάνδαλον, καὶ εἰς ἀνταπόδομα αὐτοῖς·

10 Σκοτισθήτωσαν οἱ ὀφθαλμοὶ αὐτῶν τοῦ μὴ βλέπειν· καὶ τὸν νῶτον αὐτῶν διαπαντὸς σύγκαμψον.

11 Λέγω οὖν, Μὴ ἑπταισαν, ἵνα πέσωσι; Μὴ γένοιτο· ἀλλὰ τῷ αὐτῶν παραπτώματι ἡ σωτηρία τοῖς ἔθνεσιν, εἰς τὸ παραζηλώσαι αὐτούς.

12 Εἰ δὲ τὸ παράπτωμα αὐτῶν πλοῦτος κόσμος, καὶ τὸ ἥττημα αὐτῶν πλοῦτος ἐθνῶν, πόσω μᾶλλον τὸ πληρωμα αὐτῶν;

13 Ὑμῖν γὰρ λέγω τοῖς ἔθνεσιν, ἐφ' ὅσον μὲν εἰμι ἐγὼ ἐθνῶν ἀπόστολος, τὴν διακονίαν μου δοξάζω.

14 Εἴπωσ παραζηλώσω μου τὴν σάρκα, καὶ σώσω τινὰς ἐξ αὐτῶν.

15 Εἰ γὰρ ἡ ἀποβολὴ αὐτῶν καταλλαγὴ κόσμου· τίς ἡ πρόσληψις, εἰ μὴ ζωὴ ἐκ νεκρῶν;

16 Εἰ δὲ ἡ ἀπαρχὴ ἁγία, καὶ τὸ φύριγμα· καὶ εἰ ἡ ρίζα ἁγία, καὶ οἱ κλάδοι.

17 Εἰ δὲ τινες τῶν κλάδων ἐξεκλάσθησαν, σὺ δὲ ἀγριελαῖος ὢν ἐνεκεντρίσθης ἐν αὐτοῖς, καὶ συγκοινωνὸς τῆς ρίζης καὶ τῆς πίστεως τῆς ἐλαίας ἐγένου,

18 Μὴ κατακαυχῶ τῶν κλάδων· εἰ δὲ κατακαυχᾶσαι, οὐ σὺ τὴν ρίζαν βαστάξεις, ἀλλ' ἡ ρίζα σέ.

19 Ἐρεῖς οὖν· Ἐξεκλάσθησαν οἱ κλάδοι, ἵνα ἐγὼ ἐγκεντρισθῶ.

20 Καλῶς· τῇ ἀπιστίᾳ ἐξεκλάσθησαν, σὺ δὲ τῇ πίστει ἑστήκας. Μὴ

8 (Καθὼς εἶναι γεγραμμένον· Τοῖς ἔδωκεν ὁ Θεὸς πνεῦμα νυσταγμοῦ, ὁμμάτια νὰ μὴ βλέπωσι, καὶ ὥτια νὰ μὴ ἀκούωσιν,) ἕως εἰς τὴν σήμερον ἡμέραν.

9 Καὶ ὁ Δαβὶδ λέγει· Ἄς γίνῃ ἡ τράπεζά των εἰς παγίδα, καὶ εἰς βρόχον, καὶ εἰς σκάνδαλον, καὶ εἰς ἀνταπόδομα εἰς αὐτούς·

10 Ἄς σκοτισθῶσι τὰ ὁμμάτιά των ὥστε νὰ μὴ βλέπωσι· καὶ τὴν ὀσφίν των καμπύλωσον διαπαντός.

11 Λέγω λοιπόν, Μὴ πῶς ἑπταισαν, διὰ νὰ πέσωσι; Μὴ γένοιτο· ἀλλὰ τὸ πέσιμον αὐτῶν ἐγένετο σωτηρία εἰς τὰ ἔθνη, διὰ νὰ παρακινήσωσιν αὐτοὺς εἰς ζηλείαν.

12 Καὶ ἐὰν τὸ πέσιμον αὐτῶν ᾖναι πλοῦτος τοῦ κόσμου, καὶ ἡ ἐλάττωσις αὐτῶν ᾖναι πλοῦτος τῶν ἐθνῶν, πόσω μᾶλλον τὸ πληρωμα αὐτῶν;

13 Διότι ἐγὼ λέγω εἰς σᾶς τὰ ἔθνη, ἐφ' ὅσον εἰμι ἐγὼ ἀπόστολος ἐθνῶν, δοξάζω τὴν ὑπερβολὴν μου·

14 Ἵσως καὶ προσκαλέσω εἰς ζηλείαν τὴν σάρκα μου, καὶ σώσω τινὰς ἀπ' αὐτούς.

15 Διότι ἐὰν ἡ ἀποβολὴ των ᾖναι φιλίωσις τοῦ κόσμου· τίς θέλει εἶναι ἡ δεξιότης αὐτῶν, εἰ μὴ ζωὴ ἐκ νεκρῶν;

16 Καὶ ἐὰν ἡ ἀπαρχὴ ᾖναι ἁγία, καὶ τὸ ζύμωμα εἶναι ἅγιον· καὶ ἐὰν ἡ ρίζα ᾖναι ἁγία, καὶ τὰ κλαδιά εἶναι ἅγια.

17 Ἀλλ' ἀνίσως καὶ τινὰ ἀπὸ τὰ κλαδιά ἐξεκόπησαν, καὶ ὢν σὺ ἀγριελαῖα ἐνεκεντρίσθης εἰς αὐτὰ, καὶ ἐγίνες συγκοινωνὸς τῆς ρίζης καὶ τῆς παχύτητος τῆς ἐλαίας,

18 Μὴ κατακαυχᾶσαι ἐναντίον των κλάδων· καὶ ἐὰν κατακαυχᾶσαι, σὺ δὲν βαστάξ τὴν ρίζαν, ἀλλὰ ἡ ρίζα βαστάξ σέ.

19 Θέλεις εἰπεῖ λοιπόν· Ἐξεκόπησαν τὰ κλαδιά, διὰ νὰ ἐγκεντρισθῶ ἐγώ.

20 Καλὰ· διὰ τὴν ἀπιστίαν των ἐξεκόπησαν, σὺ δὲ στέκεσαι μὲ

ὑψηλοφρονεῖ, ἀλλὰ φοβοῦ·

21 Εἰ γὰρ ὁ Θεὸς τῶν κατὰ φύσιν κλάδων οὐκ ἐφείσατο, μήπως οὐδὲ σοὺ φείσεται.

22 Ἰδὲ οὖν χρηστότητα καὶ ἀποτομίαν Θεοῦ· ἐπὶ μὲν τοὺς πεσόντας, ἀποτομίαν· ἐπὶ δὲ σε, χρηστότητα, ἔαν ἐπιμείνης τῇ χρηστότητι· ἐπεὶ καὶ σὺ ἐκκοπήσῃ.

23 Καὶ ἐκεῖνοι δὲ, ἔαν μὴ ἐπιμείνωσι τῇ ἀπιστίᾳ, ἐγκεντρίσθονται· δυνατὸς γάρ ἐστιν ὁ Θεὸς πάλιν ἐγκεντρίσαι αὐτούς.

24 Εἰ γὰρ σὺ ἐκ τῆς κατὰ φύσιν ἐξεκόπης ἀγριελαίου, καὶ παρὰ φύσιν ἐνεκεντρίσθης εἰς καλλιέλαιον, πόσω μάλλον οὗτοι οἱ κατὰ φύσιν, ἐγκεντρίσθονται τῇ ἰδίᾳ ἐλαίᾳ;

25 Οὐ γὰρ θέλω ὑμᾶς ἀγνοεῖν, ἀδελφοί, τὸ μυστήριον τοῦτο, (ἵνα μὴ ἦτε παρ' ἑαυτοῖς φρόνιμοι,) ὅτι πάρωσις ἀπὸ μέρους τῷ Ἰσραὴλ γέγονεν, ἄχρισ οὐ τὸ πλήρωμα τῶν ἐθνῶν εἰσέλην.

26 Καὶ οὕτω πᾶς Ἰσραὴλ σωθήσεται, καθὼς γέγραπται· Ἡξεί ἐκ Σιών ὁ Ῥυόμενος, καὶ ἀποστρέψει ἀσεβείας ἀπὸ Ἰακώβ.

27 Καὶ αὕτη αὐτοῖς ἡ παρ' ἐμοῦ διαθήκη, ὅταν ἀφέλωμαι τὰς ἀμαρτίας αὐτῶν.

28 Κατὰ μὲν τὸ εὐαγγέλιον, ἐχθροὶ δι' ὑμᾶς· κατὰ δὲ τὴν ἐκλογὴν, ἀγαπητοὶ διὰ τοὺς πατέρας.

29 Ἀμεταμέλητα γὰρ τὰ χαρίσματα καὶ ἡ κλῆσις τοῦ Θεοῦ.

30 Ὡςπερ γὰρ καὶ ὑμεῖς ποτὲ ἠπειθήσατε τῷ Θεῷ, νῦν δὲ ἠλεήθητε τῇ τούτων ἀπειθείᾳ·

31 Οὕτω καὶ οὗτοι νῦν ἠπειθήσαν τῷ ὑμετέρῳ ἐλέει, ἵνα καὶ αὐτοὶ ἐλεηθῶσι.

32 Συνέκλεισε γὰρ ὁ Θεὸς τοὺς

πίστιν. Μὴν ὑψηλοφρονῆς λοιπὸν, ἀλλὰ φοβοῦ·

21 Διότι ἔαν ὁ Θεὸς δὲν ἐλυπήθῃ τὰ φυσικὰ κλαδία, μήπως καὶ δὲν λυπηθῇ οὐδὲ σέ.

22 Ἰδὲ λοιπὸν καλοσύνην καὶ αὐστηρότητα τοῦ Θεοῦ· εἰς ἐκεῖνους οἱ ὅποιοι ἔπεσαν, αὐστηρότητα· εἰς σέ δὲ, καλοσύνην, ἔαν ἐπιμείνης εἰς τὴν καλοσύνην· εἰ δὲ μὴ, καὶ σὺ θέλεις ἀποκοπῇ.

23 Καὶ ἐκεῖνοι, ἂν δὲν ἐπιμείνωσιν εἰς τὴν ἀπιστίαν, θέλουσιν ἐγκεντρίσθῃ· διότι ὁ Θεὸς εἶναι δυνατὸς πάλιν καὶ τοὺς ἐγκεντρίσῃ.

24 Διότι ἔαν σὺ ἐξεκόπης ἀπὸ τῆς κατὰ φύσιν ἀγριελαίαν, καὶ ἐνεκεντρίσθης παρὰ φύσιν εἰς καλλιελαίαν, πόσω μάλλον οὗτοι οἱ κατὰ φύσιν, θέλουσιν ἐγκεντρίσθῃ εἰς τὴν ἰδίαν τῶν ἐλαίαν;

25 Διότι ἐγὼ δὲν θέλω, ἀδελφοί, νὰ ἀγνοῇτε σεῖς τὸ μυστήριον τοῦτο, (διὰ νὰ μὴ γίνητε φρόνιμοι καθ' ἑαυτούς,) ὅτι τυφλότης κατὰ μέρος ἔγινεν εἰς τὸν Ἰσραὴλ, ὥς οὐ εἰσέλην τὸ πλήρωμα τῶν ἐθνῶν.

26 Καὶ οὕτω θέλει σωθῇ ὁλος ὁ Ἰσραὴλ, καθὼς εἶναι γεγραμμένον· Θέλει ἔλθει ἀπὸ τὴν Σιών ὁ Ἐλευθερωτὴς, καὶ θέλει ἀποδιώξῃ τὰς ἀσεβείας ἀπὸ τὸν Ἰακώβ.

27 Καὶ αὕτη εἶναι ἡ διαθήκη ἀπὸ ἐμὲ εἰς αὐτούς, ὅταν ἀφαιρέσω τὰς ἀμαρτίας των.

28 Κατὰ τὸ εὐαγγέλιον, εἶναι ἐχθροὶ διὰ σάς· κατὰ δὲ τὴν ἐκλογὴν, εἶναι ἀγαπητοὶ διὰ τοὺς πατέρας.

29 Διότι τὰ χαρίσματα καὶ τὸ κἄλεσμα τοῦ Θεοῦ εἶναι ἀμετανόητα.

30 Καὶ καθὼς καὶ σεῖς ἔγινατε ποτὲ ἀπειθεῖς εἰς τὸν Θεόν, καὶ τώρα διὰ τὴν ἀπειθειαν τούτων ἠλεήθητε·

31 Οὕτω καὶ οὗτοι τῶρα ἔγιναν ἀπειθεῖς, διὰ νὰ ἐλεηθῶσι καὶ αὐτοὶ μετὰ τὸ ἔλεός σας.

32 Διότι ὁ Θεὸς ὅλους ἐκλείσεν

πάντας εἰς ἀπειθείαν, ἵνα τοὺς πάντας ἐλεήσῃ.

33 Ὡς βάθος πλούτου καὶ σοφίας καὶ γνώσεως Θεοῦ· ὡς ἀνεξερεύνητα τὰ κρίματα αὐτοῦ, καὶ ἀνεξιχνίαστοι αἱ ὁδοὶ αὐτοῦ.

34 Τίς γὰρ ἔγνω νοῦν Κυρίου; ἢ τίς σύμβουλος αὐτοῦ ἐγένετο;

35 Ἡ τίς προέδωκεν αὐτῷ, καὶ ἀνταποδοθήσεται αὐτῷ;

36 Ὅτι ἐξ αὐτοῦ, καὶ δι' αὐτοῦ, καὶ εἰς αὐτὸν τὰ πάντα· αὐτῷ ἡ δόξα εἰς τοὺς αἰῶνας· ἀμήν.

Κεφ. ιβ'. XII.

ΠΑΡΑΚΑΛΩ ὡν ὑμεῖς, ἀδελφοί, διὰ τῶν οἰκτιρμῶν τοῦ Θεοῦ, παραστήσαι τὰ σώματα ὑμῶν θυσίαν ζῶσαν, ἁγίαν, εὐάρεστον τῷ Θεῷ, τὴν λογικὴν λατρείαν ὑμῶν·

2 Καὶ μὴ συσχηματίζεσθε τῷ αἰῶνι τούτῳ· ἀλλὰ μεταμορφοῦσθε τῇ ἀνακαινώσει τοῦ νοὸς ὑμῶν, εἰς τὸ δοκιμάζειν ὑμᾶς τί τὸ θέλημα τοῦ Θεοῦ τὸ ἀγαθὸν καὶ εὐάρεστον καὶ τέλειον.

3 Λέγω γὰρ διὰ τῆς χάριτος τῆς δοθείσης μοι, παντὶ τῷ ὄντι ἐν ὑμῖν, μὴ ὑπερφρονεῖν παρ' ὃ δεῖ φρονεῖν· ἀλλὰ φρονεῖν εἰς τὸ σωφρονεῖν, ἐκάστω ὡς ὁ Θεὸς ἐμέρισε μέτρον πίστεως.

4 Καθάπερ γὰρ ἐν ἐνὶ σώματι μέλη πολλὰ ἔχομεν, τὰ δὲ μέλη πάντα οὐ τὴν αὐτὴν ἔχει πράξιν·

5 Οὕτως οἱ πολλοὶ ἐν σώματι ἔσμεν ἐν Χριστῷ, ὁ δὲ καθ' εἰς ἀλλήλων μέλη·

6 Ἐχοντες δὲ χαρίσματα κατὰ τὴν χάριν τὴν δοθείσαν ἡμῖν διάφορα, εἴτε προφητεῖαν, κατὰ τὴν ἀναλογίαν τῆς πίστεως·

εἰς τὴν ἀπειθείαν, διὰ τὴν ἐλεήσῃ ὅλους.

33 Ὡς βάθος πλούτου καὶ σοφίας καὶ γνώσεως Θεοῦ· πόσον ἀνεξεύρεστοι εἶναι αἱ κρίσεις του, καὶ ἀκατανόητοι αἱ ὁδοὶ του.

34 Διότι τίς ἐγνώρισε τὸν νοῦν τοῦ Κυρίου; ἢ τίς ἐγινε σύμβουλός του;

35 Ἡ τίς ἔδωκεν εἰς αὐτὸν πρῶτος, καὶ μέλλει νὰ ἀνταποδοθῇ εἰς αὐτόν;

36 Ἐπειδὴ ἀπ' αὐτοῦ, καὶ διὰ μέσου αὐτοῦ, καὶ εἰς αὐτὸν εἶναι τὰ πάντα· αὐτῷ ἡ δόξα εἰς τοὺς αἰῶνας· ἀμήν.

Κεφ. ιβ'. XII.

ΠΑΡΑΚΑΛΩ σας λοιπόν, ἀδελφοί, διὰ τοὺς οἰκτιρμούς τοῦ Θεοῦ, νὰ παραστήσητε τὰ σώματά σας θυσίαν ζωντανήν, ἁγίαν, εὐάρεστον εἰς τὸν Θεόν, τὴν λογικὴν σας λατρείαν·

2 Καὶ μὴ σχηματίζεσθε ὁμοίως μετὰ τὸν αἰῶνα τούτον· ἀλλὰ μεταμορφώσεσθε εἰς τὴν ἐξανεάνεωσιν τοῦ νοός σας, εἰς τὸ νὰ δοκιμάζητε σεῖς τί εἶναι τὸ θέλημα τοῦ Θεοῦ τὸ ἀγαθὸν καὶ εὐάρεστον καὶ τέλειον.

3 Διότι ἐγὼ λέγω διὰ τῆς χάριτος ἣ ὅποια με ἐδόθη, εἰς καθ' ἓνα ὁ ὅποιος εἶναι μεταξύ σας, νὰ μὴ φρονῇ ὑπεράνω ἀπὸ ὅσον πρέπει νὰ φρονῇ· ἀλλὰ νὰ φρονῇ εἰς τὸ νὰ σωφρονῇ, καθὼς ὁ Θεὸς ἐμοίρασεν εἰς τὸν καθ' ἓνα μέτρον πίστεως.

4 Διότι καθὼς εἰς ἐν σῶμα ἔχομεν πολλὰ μέλη, καὶ ὅλα τὰ μέλη δὲν ἔχουσι τὴν αὐτὴν πράξιν·

5 Οὕτως οἱ πολλοὶ εἰς τὸν Χριστόν, καὶ καθ' εἰς ἀπὸ ἡμᾶς εἰμεθα μέλη ὁ εἰς τοῦ ἄλλου·

6 Καὶ ἔχοντες διάφορα χαρίσματα κατὰ τὴν χάριν ἣ ὅποια μᾶς ἐδόθη, εἴτε ἔχομεν προφητεῖαν, ὡς προφητεύομεν, κατὰ τὴν ἀναλογίαν τῆς πίστεως·

7 Εἴτε διακονίαν, ἐν τῇ διακονίᾳ·
εἴτε ὁ διδάσκων, ἐν τῇ διδασκαλίᾳ·

8 Εἴτε ὁ παρακαλῶν, ἐν τῇ παρα-
κλησίᾳ· ὁ μεταδιδούς, ἐν ἀπλότῃ·
ὁ προϊστάμενος, ἐν σπουδῇ· ὁ ἐλεῶν,
ἐν ἰλαρότητι.

9 Ἡ ἀγάπη, ἀνυπόκριτος. Ἀπο-
στυγούντες τὸ πονηρὸν, κολλώμενοι
τῷ ἀγαθῷ.

10 Τῇ φιλαδελφίᾳ εἰς ἀλλήλους
φιλόστοργοι. Τῇ τιμῇ ἀλλήλους
προηγούμενοι.

11 Τῇ σπουδῇ μὴ ὀκνηροί. Τῷ πνεύ-
ματι ζέοντες. Τῷ Κυρίῳ δουλεύ-
οντες.

12 Τῇ ἐλπίδι χαίροντες. Τῇ θλί-
ψει ὑπομένοντες. Τῇ προσευχῇ προσ-
καρτεροῦντες.

13 Ταῖς χρείαις τῶν ἁγίων κοινω-
νούντες. Τὴν φιλοξενίαν διώκοντες.

14 Εὐλογεῖτε τοὺς διώκοντας ὑμᾶς·
εὐλογεῖτε, καὶ μὴ καταρῆσθε.

15 Χαίρειν μετὰ χαιρόντων, καὶ
κλαίειν μετὰ κλαιόντων.

16 Τὸ αὐτὸ εἰς ἀλλήλους φρονούν-
τες. Μὴ τὰ ὑψηλὰ φρονούντες, ἀλλὰ
τοῖς ταπεινοῖς συναπαγόμενοι. Μὴ
γίνεσθε φρόνιμοι παρ' ἑαυτοῖς.

17 Μηδενὶ κακὸν ἀντὶ κακοῦ ἀποδι-
δόντες· Προνοούμενοι καλὰ ἐνώπιον
πάντων ἀνθρώπων.

18 Εἰ δυνατόν, τὸ ἐξ ὑμῶν, μετὰ
πάντων ἀνθρώπων εἰρηνεύοντες.

19 Μὴ ἑαυτοὺς ἐκδικοῦντες, ἀγα-
πητοί· ἀλλὰ δότε τόπον τῇ ὀργῇ·
γέγραπται γάρ· Ἐμοὶ ἐκδίκησις· ἐγὼ
ἀνταποδώσω, λέγει Κύριος.

20 Ἐάν οὖν πεινᾷ ὁ ἐχθρὸς σου,
ψώμιζε αὐτόν· ἐάν διψῇ, ποτίζε αὐ-

7 Εἴτε διακονίαν, ἃς διακονῶμεν·
εἴτε καὶ εἰναί τις διδασκαλός, ἃς
διδάσκη·

8 Εἴτε καὶ προτρέπει τις, ἃς προ-
τρέπη· ὅποιος μεταδίδει, ἃς μεταδώσῃ
μὲ ἀπλότῃ· ὁ προσεστὼς, ἃς προ-
εστύῃ μὲ σπουδῇ· καὶ ὅποιος ἐλεεῖ,
ἃς ἐλεῇ μὲ ἰλαρότητα.

9 Ἡ ἀγάπη ἃς ἦναι ἀνυπόκριτος.
Ἀποστρέφεσθε τὸ πονηρὸν, προσκολ-
λάσθε εἰς τὸ ἀγαθόν.

10 Φιλοστοργεῖτε ὁ εἰς τὸν ἄλλον
μὲ φιλαδελφίαν. Εἰς τὴν τιμὴν προ-
τιμᾶτε ὁ εἰς τὸν ἄλλον.

11 Εἰς τὴν σπουδὴν μὴ ᾔσθε ὀκνη-
ροί. Θερμοὶ εἰς τὸ πνεῦμα. Δουλεύετε
τῷ Κυρίῳ.

12 Εἰς τὴν ἐλπίδα χαίρετε. Εἰς τὴν
θλίψιν ὑπομένετε. Εἰς τὴν προσ-
ευχὴν προσκαρτερεῖτε.

13 Εἰς τὰς χρείας τῶν ἁγίων μετα-
δίδοτε. Τὴν φιλοξενίαν ζητεῖτε.

14 Εὐλογεῖτε ἐκείνους οἱ ὅποιοι σὰς
κατατρέχουσι· εὐλογεῖτε, καὶ μὴ κατ-
αρῶσθε.

15 Χαίρετε μὲ ἐκείνους οἱ ὅποιοι
χαίρουσι, καὶ κλαίετε μὲ ἐκείνους οἱ
ὅποιοι κλαίουσι.

16 Ἐχετε τὸ αὐτὸ φρόνημα ὁ εἰς
πρὸς τὸν ἄλλον. Μὴ ὑψηλοφρο-
νῆτε, ἀλλὰ συμπορεύεσθε μὲ τοὺς
ταπεινούς. Μὴ γίνεσθε φρόνιμοι καθ'
ἑαυτοὺς.

17 Μὴ ἀνταποδίδετε εἰς κῆνέναν κα-
κὸν ἀντὶ κακοῦ· Προμηθεύεσθε καλὰ
ἐνώπιον εἰς ὅλους τοὺς ἀνθρώπους.

18 Ἄν ἦναι δυνατόν, ὅσον εἶναι εἰς
τὴν δυνάμιν σας, εἰρηνεύετε μὲ ὅλους
τοὺς ἀνθρώπους.

19 Μὴ ἐκδικεῖτε τὸν ἑαυτὸν σας,
ἀγαπητοί· ἀλλὰ δίδετε τόπον εἰς
τὴν ὀργήν· διότι εἶναι γεγραμμένον·
Ἰδική μου εἶναι ἡ ἐκδίκησις· ἐγὼ δέ-
λω ἀνταποδώσει, λέγει Κύριος.

20 Ἐάν πεινᾷ λοιπὸν ὁ ἐχθρὸς σου,
τρέφε τον· καὶ ἐάν διψᾷ, ποτίζε τον·

τόν· τοῦτο γάρ ποιῶν, ἀνθρακας πυρὸς σωρεύσεις ἐπὶ τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ.

21 Μὴ νικῶ ὑπὸ τοῦ κακοῦ· ἀλλὰ νίκα ἐν τῷ ἀγαθῷ τὸ κακόν.

διότι κάμνω τοῦτο, θέλεις σωρεύσει εἰς τὴν κεφαλὴν τοῦ ἀνθρακας ἀναμμένους.

21 Μὴ νικᾶσαι ἀπὸ τοῦ κακόν· ἀλλὰ μὲ τὸ ἀγαθὸν νίκα τὸ κακόν.

Κεφ. ιγ'. XIII.

ΠΑΣΑ ψυχὴ ἐξουσίαις ὑπερεχούσαις ὑποτασσέσθω· οὐ γάρ ἐστιν ἐξουσία εἰ μὴ ἀπὸ Θεοῦ· αἱ δὲ οὗσαι ἐξουσίαι, ὑπὸ τοῦ Θεοῦ τεταγμέναι εἰσίν.

2 Ὡστε ὁ ἀντιτασσόμενος τῇ ἐξουσίᾳ, τῇ τοῦ Θεοῦ διαταγῇ ἀνθέστηκεν· οἱ δὲ ἀνθεστηκότες, ἑαυτοῖς κρίμα λήφονται.

3 Οἱ γὰρ ἄρχοντες οὐκ εἰσὶ φόβος τῶν ἀγαθῶν ἔργων, ἀλλὰ τῶν κακῶν. Θέλεις δὲ μὴ φοβεῖσθαι τὴν ἐξουσίαν; τὸ ἀγαθὸν ποιεῖ· καὶ ἔξεις ἔπαινον ἐξ αὐτῆς.

4 Θεοῦ γὰρ διακόνος ἐστὶ σοὶ εἰς τὸ ἀγαθόν. Ἐὰν δὲ τὸ κακὸν ποιῇς, φοβοῦ· οὐ γὰρ εἰκὴ τὴν μάχαιραν φορεῖ. Θεοῦ γὰρ διακόνος ἐστίν, ἐκδικος εἰς ὀργὴν τῷ τὸ κακὸν πρᾶσσοντι.

5 Διὸ ἀνάγκη ὑποτάσσεσθαι, οὐ μόνον διὰ τὴν ὀργὴν, ἀλλὰ καὶ διὰ τὴν συνείδησιν.

6 Διὰ τοῦτο γὰρ καὶ φόρους τελεῖτε· λειτουργοὶ γὰρ Θεοῦ εἰσιν, εἰς αὐτὸ τοῦτο προσκαρτεροῦντες.

7 Ἀπόδοτε οὖν πᾶσι τὰς ὀφειλάς· τῷ τὸν φόρον, τὸν φόρον· τῷ τὸ τέλος, τὸ τέλος· τῷ τὸν φόβον, τὸν φόβον· τῷ τὴν τιμὴν, τὴν τιμὴν.

8 Μηδενὶ μηδὲν ὀφείλετε, εἰ μὴ τὸ ἀγαπᾶν ἀλλήλους· ὁ γὰρ ἀγαπῶν

Κεφ. ιγ'. XIII.

ΠΑΣΑ ψυχὴ ἄς ὑποτάσσηται εἰς τὰς ἀνωτέρας ἐξουσίας· διότι δὲν εἶναι ἐξουσία εἰ μὴ ἀπὸ τὸν Θεόν· καὶ αἱ ἐξουσίαι αἱ ὅποιαί εἰναι, εἶναι ἀπὸ τὸν Θεὸν τεταγμέναι.

2 Ὡστε ἐκεῖνος ὁ ὁποῖος ἐναντιοῦται εἰς τὴν ἐξουσίαν, ἐναντιοῦται εἰς τὴν διαταγὴν τοῦ Θεοῦ· καὶ ὅσοι ἐναντιοῦνται, θέλουσι λάβει κρίμα εἰς τὸν ἑαυτὸν τῶν.

3 Διότι οἱ ἄρχοντες δὲν εἶναι φόβος εἰς τὰ καλὰ ἔργα, ἀλλὰ εἰς τὰ κακά. Καὶ θέλεις νὰ μὴ φοβῇσαι τὴν ἐξουσίαν; κάμνε τὸ καλόν· καὶ θέλεις ἔχει ἔπαινον ἀπ' αὐτὴν.

4 Διότι (ὁ ἐξουσιαστής) εἶναι ὑπὸν ὑπέρτης τοῦ Θεοῦ εἰς σὲ διὰ τὸ καλόν. Ἄν δὲ κάμνης τὸ κακόν, φοβοῦ· ἐπειδὴ δὲν φορεῖ τὴν μάχαιραν εἰς μάτην. Διότι εἶναι ὑπέρτης τοῦ Θεοῦ, ἐκδικητὴς εἰς ὀργὴν ἐπάνω εἰς ἐκεῖνον ὁ ὁποῖος κάμνει τὸ κακόν.

5 Διὰ τοῦτο ἀνάγκη εἶναι νὰ ὑποτασσῇς, ὅχι μόνον διὰ τὴν ὀργὴν, ἀλλὰ καὶ διὰ τὴν συνείδησιν.

6 Διότι διὰ τοῦτο πληρόνετε καὶ δασύματα· διότι ἐκεῖνοι εἶναι ὑπέρτης τοῦ Θεοῦ, καὶ εἰς αὐτὸ τοῦτο τὸ ἔργον προσκαρτεροῦσι.

7 Ἀπόδοτε λοιπὸν εἰς ὅλους τὰ χρεῖσας· εἰς ὅποιον χρεωστέετε τὸ δασίμον, τὸ δόσιμον· εἰς ὅποιον χρεωστέετε τὸ τελώνιον, τὸ τελώνιον· εἰς ὅποιον χρεωστέετε τὸν φόβον, τὸν φόβον· εἰς ὅποιον χρεωστέετε τὴν τιμὴν, τὴν τιμὴν.

8 Καὶ μὴ χρεωστέετε εἰς κἀνένα τίποτε, εἰ μὴ τὸ νὰ ἀγαπᾶτε ὁ εἰς τὸν

τὸν ἕτερον, νόμον πεπλήρωκε.

9 Τὸ γὰρ· Οὐ μοιχεύσεις· Οὐ φονεύσεις· Οὐ κλέψεις· Οὐ ψευδομαρτυρήσεις· Οὐκ ἐπιθυμήσεις· καὶ εἰ τις ἐτέρα ἐντολὴ, ἐν τούτῳ τῷ λόγῳ ἀνακεφαλαιοῦται, ἐν τῷ Ἀγαπήσεις τὸν πλησίον σου ὡς ἑαυτόν.

10 Ἡ ἀγάπη τῷ πλησίον κακὸν οὐκ ἐργάζεται· πλήρωμα οὖν νόμου ἡ ἀγάπη.

11 Καὶ τοῦτο, εἰδότες τὸν καιρὸν, ὅτι ὥρα ἡμᾶς ἦδη ἐξ ὕπνου ἐγερθῆναι· νῦν γὰρ ἐγγύτερον ἡμῶν ἡ σωτηρία, ἢ ὅτε ἐπιστεύσαμεν.

12 Ἡ νῦνξ προέκοψεν, ἡ δὲ ἡμέρα ἤγγικεν· ἀποθώμεθα οὖν τὰ ἔργα τοῦ σκότους, καὶ ἐνδυσώμεθα τὰ ὅπλα τοῦ φωτός.

13 Ὡς ἐν ἡμέρᾳ, εὐσχημόνως περιπατήσωμεν· μὴ κόμοις καὶ μέθαις, μὴ κοίταις καὶ ἀσελγείαις, μὴ ἐριδι καὶ ζήλῳ·

14 Ἀλλ' ἐνδύσασθε τὸν Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, καὶ τῆς σαρκὸς πρόνοιαν μὴ ποίεσθε εἰς ἐπιθυμίαν.

Κεφ. ιδ'. XIV.

ΤΟΝ δὲ ἀσθενοῦντα τῇ πίστει, προσλαμβάνεσθε, μὴ εἰς διακρίσεις διαλογισμῶν.

2 Ὃς μὲν πιστεύει φαγεῖν πάντα· ὁ δὲ ἀσθενῶν λάχανα ἐσθίει.

3 Ὁ ἐσθίων, τὸν μὴ ἐσθίοντα μὴ ἐξουθενεῖτω· καὶ ὁ μὴ ἐσθίων, τὸν ἐσθίοντα μὴ κρινέτω· ὁ Θεὸς γὰρ αὐτὸν προσελάβετο.

4 Σὺ τίς εἶ ὁ κρίνων ἀλλότριον οἰκέτην; Τῷ ἰδίῳ κυρίῳ στήκει ἢ πίπτει· σταθίσεται δέ· δυνατὸς γὰρ ἐστὶν ὁ Θεὸς στήσαι αὐτόν.

ἄλλον· διότι ὁποῖος ἀγαπᾷ τὸν ἄλλον, ἐπλήρωσε τὸν νόμον.

9 Διότι τό· Οὐ μοιχεύσεις· Οὐ φονεύσεις· Οὐ κλέψεις· Οὐ ψευδομαρτυρήσεις· Οὐκ ἐπιθυμήσεις· καὶ ὅποια ἄλλη ἐντολὴ καὶ ἂν ἦναι, εἰς τοῦτον τὸν λόγον ἀνακεφαλαιοῦται, εἰς τό· Ἀγαπήσεις τὸν γείτονα σου ὡς τὸν ἑαυτόν σου.

10 Ἡ ἀγάπη εἰς τὸν γείτονα κακὸν δὲν κάμνει· πλήρωμα λοιπὸν τοῦ νόμου εἶναι ἡ ἀγάπη.

11 Καὶ τοῦτο, ἰξεύροντες τὸν καιρὸν, ὅτι ὥρα εἶναι πλέον νὰ ἐξυπνήσωμεν· διότι τῶρα εἶναι ἐγγυτερόν μας ἡ σωτηρία, παρὰ ὅταν ἐπιστεύσαμεν.

12 Ἡ νῦνξ ἐπέρασε, καὶ ἡ ἡμέρα ἤγγισεν· ἄς ἀποθώσωμεν λοιπὸν τὰ ἔργα τοῦ σκότους, καὶ ἄς ἐνδυθώμεν τὰ ὅπλα τοῦ φωτός.

13 Ὡς περιπατήσωμεν εὐτακτα, ὡς εἰς τὴν ἡμέραν· ὅχι εἰς συμπίσσησιν καὶ μέθας, ὅχι εἰς μίξεις καὶ ἀσελγείας, ὅχι εἰς φιλονεικίαν καὶ φθόνον·

14 Ἀλλ' ἐνδυθῆτε τὸν Κύριόν μας Ἰησοῦν Χριστόν, καὶ μὴ φροντίζετε διὰ τὴν σάρκα, διὰ νὰ κάμνητε τὰς ἐπιθυμίας τῆς.

Κεφ. ιδ'. XIV.

ΚΑΙ ἐκείνον ὁ ὁποῖος εἶναι ἀσθενὴς εἰς τὴν πίστιν, προσδέχεσθε, ὅχι εἰς φιλονεικίας ζητημάτων.

2 Ἄλλος πιστεύει ὅτι δύναται νὰ φάγῃ ἀπὸ ὅλα· ἄλλος δὲ, ὁ ὁποῖος ἀσθενεῖ, τρώγει λάχανα.

3 Ὁποῖος τρώγει, ἄς μὴ καταφρονῇ ἐκείνον ὁ ὁποῖος δὲν τρώγει· καὶ ὁποῖος δὲν τρώγει, ἄς μὴ κατακρίνῃ ἐκείνον ὁ ὁποῖος τρώγει· διότι ὁ Θεὸς τὸν προσεδέχθη.

4 Τίς εἶσαι σὺ ὁ ὁποῖος κρίνεις ἄλλου δούλον; Εἰς τὸν ἰδικόν του κύριον στέκει ἢ πίπτει· ὅμως θέλει σταθῇ· διότι δυνατὸς εἶναι ὁ Θεὸς νὰ τὸν στήσῃ.

5 Ὃς μὲν κρίνει ἡμέραν παρ' ἡμέραν, ὃς δὲ κρίνει πᾶσαν ἡμέραν· ἕκαστος ἐν τῷ ἰδίῳ νοί πληροφορεῖσθω.

6 Ὁ φρονῶν τὴν ἡμέραν, Κυρίῳ φρονεῖ· καὶ ὁ μὴ φρονῶν τὴν ἡμέραν, Κυρίῳ οὐ φρονεῖ. Ὁ ἐσθίων, Κυρίῳ ἐσθίει· εὐχαριστεῖ γὰρ τῷ Θεῷ· καὶ ὁ μὴ ἐσθίων, Κυρίῳ οὐκ ἐσθίει, καὶ εὐχαριστεῖ τῷ Θεῷ.

7 Οὐδεὶς γὰρ ἡμῶν ἑαυτῷ ζῇ, καὶ οὐδεὶς ἑαυτῷ ἀποθνήσκει.

8 Ἐάν τε γὰρ ζῶμεν, τῷ Κυρίῳ ζῶμεν· ἔάν τε ἀποθνήσκωμεν, τῷ Κυρίῳ ἀποθνήσκομεν· ἔάν τε οὖν ζῶμεν, ἔάν τε ἀποθνήσκωμεν, τοῦ Κυρίου ἐσμέν.

9 Εἰς τοῦτο γὰρ Χριστὸς καὶ ἀπέθανε καὶ ἀνέστη καὶ ἀνέζησεν, ἵνα καὶ νεκρῶν καὶ ζώντων κυριεύσῃ.

10 Σὺ δὲ, τί κρίνεις τὸν ἀδελφόν σου; ἢ καὶ σὺ τί ἐξουθενεῖς τὸν ἀδελφόν σου; πάντες γὰρ παραστησόμεθα τῷ βήματι τοῦ Χριστοῦ.

11 Γέγραπται γὰρ· Ζῶ ἐγὼ, λέγει Κύριος, ὅτι ἐμοὶ κάμψει πᾶν γόνυ, καὶ πᾶσα γλῶσσα ἐξομολογήσεται τῷ Θεῷ.

12 Ἄρα οὖν ἕκαστος ἡμῶν περὶ ἑαυτοῦ λόγον δώσει τῷ Θεῷ.

13 Μηκέτι οὖν ἀλλήλους κρίνομεν· ἀλλὰ τοῦτο κρίνατε μᾶλλον, τὸ μὴ τίθεναι πρόσκομμα τῷ ἀδελφῷ, ἢ σκάνδαλον.

14 Οἶδα, καὶ πέπεισμαι ἐν Κυρίῳ Ἰησοῦ, ὅτι οὐδὲν κοινὸν δι' ἑαυτοῦ· εἰ μὴ τῷ λογιζομένῳ τι κοινὸν εἶναι,

5 Ἄλλος μὲν κρίνει τιμιωτέραν μίαν ἡμέραν παρὰ ἄλλην ἡμέραν· ἄλλος δὲ τιμᾷ πᾶσαν ἡμέραν· καθ' εἷς ἃς ἦναι πληροφορημένος εἰς τὸν ἰδιόν του νοῦν.

6 Ὅποιος φροντίζει τὴν ἡμέραν, τὴν φροντίζει διὰ τὸν Κύριον· καὶ ὅποιος δὲν φροντίζει τὴν ἡμέραν, διὰ τὸν Κύριον δὲν τὴν φροντίζει. Καὶ ὅποιος τρώγει, τρώγει διὰ τὸν Κύριον· διότι εὐχαριστεῖ τὸν Θεόν· καὶ ὅποιος δὲν τρώγει, διὰ τὸν Κύριον δὲν τρώγει, καὶ εὐχαριστεῖ τὸν Θεόν.

7 Διότι κἀνεὶς ἀπὸ ἡμᾶς δὲν ζῇ εἰς τὸν ἑαυτόν του, καὶ κἀνεὶς δὲν ἀποθνήσκει εἰς τὸν ἑαυτόν του.

8 Διότι ἔάν τε ζῶμεν, εἰς τὸν Κύριον ζῶμεν· ἔάν τε ἀποθνήσκωμεν, εἰς τὸν Κύριον ἀποθνήσκομεν· ἔάν τε λοιπὸν ζῶμεν, ἔάν τε ἀποθάνωμεν, τοῦ Κυρίου εἰμεθα.

9 Ἐπειδὴ καὶ διὰ τοῦτο ὁ Χριστὸς ἀπέθανε καὶ ἀνέστη καὶ ἀνέζησε, διὰ νὰ κυριεύσῃ καὶ νεκροὺς καὶ ζωντανούς.

10 Καὶ σὺ, διατί κρίνεις τὸν ἀδελφόν σου; ἢ καὶ σὺ διατί καταφρονεῖς τὸν ἀδελφόν σου; διότι ὅλοι μέλλομεν νὰ παρασταθῶμεν εἰς τὸ κριτήριον τοῦ Χριστοῦ.

11 Διότι εἶναι γραμμένον· Ζῶ ἐγὼ, λέγει Κύριος, ὅτι καθε γόνατον μέλλει νὰ κλίνη εἰς ἐμὲ, καὶ καθε γλῶσσα μέλλει νὰ ἐξομολογηθῇ εἰς τὸν Θεόν.

12 Καθεὶς λοιπὸν ἀπὸ ἡμᾶς θέλει δώσει λογαριασμὸν εἰς τὸν Θεόν διὰ τὸν ἑαυτόν του.

13 Μὴ κρίνωμεν πλέον λοιπὸν ὁ εἰς τὸν ἄλλον· ἀλλὰ περισσότερον τοῦτο κρίνατε, τὸ νὰ μὴ θέτῃτε πρόσκομμα εἰς τὸν ἀδελφόν, ἢ σκάνδαλον.

14 Ἡξεύρω, καὶ πιστεύω εἰς τὸν Κύριον Ἰησοῦν, ὅτι κἀνὲν πρᾶγμα δὲν εἶναι ἀκάθαρτον ἐξ ἑαυτοῦ· ἀλλ' εἰς

ἐκεῖνῳ κοινόν.

15 Εἰ δὲ διὰ βρώμα ὁ ἀδελφός σου λυπείται, οὐκ ἐτι κατὰ ἀγάπην περιπατεῖς· μὴ τῷ βρώματί σου ἐκείνον ἀπόλλυε, ὑπὲρ οὗ Χριστὸς ἀπέθανε.

16 Μὴ βλασφημείσθω οὖν ὑμῶν τὸ ἀγαθόν.

17 Οὐ γάρ ἐστιν ἡ βασιλεία τοῦ Θεοῦ βρώσις καὶ πόσις, ἀλλὰ δικαιοσύνη, καὶ εἰρήνη, καὶ χαρὰ ἐν Πνεύματι ἁγίῳ.

18 Ὁ γὰρ ἐν τούτοις δουλεύων τῷ Χριστῷ, εὐάρεστος τῷ Θεῷ, καὶ δόκιμος τοῖς ἀνθρώποις.

19 Ἄρα οὖν τὰ τῆς εἰρήνης διώκωμεν, καὶ τὰ τῆς οἰκοδομῆς τῆς εἰς ἀλλήλους.

20 Μὴ ἔνεκεν βρώματος κατάλυε τὸ ἔργον τοῦ Θεοῦ· πάντα μὲν καθάρᾳ· ἀλλὰ κακὸν τῷ ἀνθρώπῳ τῷ διὰ προσκόμματος ἐσθίουσι.

21 Καλὸν τὸ μὴ φαγεῖν κρέα, μηδὲ πιεῖν οἶνον, μηδὲ ἐν ᾧ ὁ ἀδελφός σου προσκοπτεῖ, ἢ σκανδαλίζεται, ἢ ἀσθενεῖ.

22 Σὺ πίστιν ἔχεις· κατὰ σεαυτὸν ἔχε ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ. Μακάριος ὁ μὴ κρίνων ἑαυτὸν ἐν ᾧ δοκιμάζει.

23 Ὁ δὲ διακρινόμενος, ἐὰν φάγῃ, κατακεκρίται, ὅτι οὐκ ἐκ πίστεως· πᾶν δὲ ὁ οὐκ ἐκ πίστεως, ἁμαρτία ἐστίν.

Κεφ. ιε'. XV.

᾿ΟΦΕΙΛΟΜΕΝ δὲ ἡμεῖς οἱ δυνατοὶ τὰ ἀσθενήματα τῶν ἀδυνάτων βαστάζειν, καὶ μὴ ἑαυτοῖς ἀρέσκειν.

ἐκείνῳ ὁ ὅποιος νομίζει νὰ ᾿ῤῥαί τι ἀκάθαρτον, εἰς ἐκείνον εἶναι ἀκάθαρτον.

15 Ἄλλ' ἐὰν λυπῆται ὁ ἀδελφός σου διὰ τὸ φαγητὸν σου, δὲν περιπατεῖς πλέον κατὰ ἀγάπην· μὴν ἀφάνιζε μὲ τὸ φαγητὸν σου ἐκείνον, διὰ τὸν ὅποιον ὁ Χριστὸς ἀπέθανεν.

16 Ἄς μὴ βλασφημῆται λοιπὸν τὸ ἀγαθὸν σας.

17 Διότι ἡ βασιλεία τοῦ Θεοῦ δὲν εἶναι φαγητὸν καὶ ποτὸν, ἀλλὰ δικαιοσύνη, καὶ εἰρήνη, καὶ χαρὰ εἰς Πνεῦμα ἅγιον.

18 Διότι ὅποιος δουλεύει μὲ ταῦτα εἰς τὸν Χριστὸν, εἶναι ἀρεστός πολὺ εἰς τὸν Θεόν, καὶ εἶναι δοκιμὸς εἰς τοὺς ἀνθρώπους.

19 Ἄς ἀκολουθῶμεν λοιπὸν τὰ πράγματα τῆς εἰρήνης, καὶ τὰ πράγματα τῆς οἰκοδομῆς ἐνὸς πρὸς τὸν ἄλλον.

20 Μὴ κατάστρεφε διὰ τὸ φαγητὸν τὸ ἔργον τοῦ Θεοῦ· ὅλα μὲν εἶναι καθάρᾳ· ἀλλὰ κακὸν εἶναι εἰς τὸν ἄνθρωπον ὁ ὅποιος τρώγει μὲ πρόσκομμα.

21 Καλὸν εἶναι τὸ νὰ μὴ φαγῇς κρέας, μηδὲ νὰ πῖης κρασίον, μηδὲ νὰ κάμῃς τι, εἰς τὸ ὅποιον ὁ ἀδελφός σου προσκόπτεῖ, ἢ σκανδαλίζεται, ἢ ἀσθενεῖ.

22 Σὺ πίστιν ἔχεις· ἔχε τὴν εἰς τὸν ἑαυτὸν σου ἐμπροσθεν εἰς τὸν Θεόν. Μακάριος εἶναι ἐκεῖνος ὁ ὅποιος δὲν κατακρίνει τὸν ἑαυτόν του εἰς ἐκεῖνο τὸ ὅποιον δοκιμάζει.

23 Καὶ ὅποιος ἀμφιβάλλει, ἐὰν φάγῃ, εἶναι κατακεκριμένος, διότι δὲν τρώγει ἀπὸ πίστιν· καὶ κάθε πρᾶγμα τὸ ὅποιον δὲν εἶναι ἀπὸ πίστιν, εἶναι ἁμαρτία.

Κεφ. ιε'. XV.

ΧΡΕΩΣΤΟΥΜΕΝ δὲ ἡμεῖς οἱ δυνατοὶ νὰ βαστάζωμεν τὰ ἀσθενήματα τῶν ἀδυνάτων, καὶ νὰ μὴ ἀρέσκωμεν εἰς τὸν ἑαυτὸν μας.

Η Η

2 Ἐκαστος γὰρ ἡμῶν τῷ πλησίον ἀρεσκέτω εἰς τὸ ἀγαθὸν πρὸς οἰκοδομήν.

3 Καὶ γὰρ ὁ Χριστὸς οὐχ ἑαυτῷ ἤρρεσεν, ἀλλὰ, καθὼς γέγραπται· Οἱ ὀνειδισμοὶ τῶν ὀνειδίζοντων σε, ἐπέπεσον ἐπ' ἐμέ.

4 Ὅσα γὰρ προεγράφη, εἰς τὴν ἡμετέραν διδασκαλίαν προεγράφη· ἵνα διὰ τῆς ὑπομονῆς καὶ τῆς παρακλήσεως τῶν γραφῶν τὴν ἐλπίδα ἔχωμεν.

5 Ὁ δὲ Θεὸς τῆς ὑπομονῆς καὶ τῆς παρακλήσεως δῶν ἡμῖν τὸ αὐτὸ φρονεῖν ἐν ἀλλήλοις, κατὰ Χριστὸν Ἰησοῦν·

6 Ἴνα ὁμοθυμαδὸν ἐν ἐνὶ στόματι δοξάζητε τὸν Θεὸν καὶ Πατέρα τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ.

7 Διὸ προσλαμβάνεσθε ἀλλήλους, καθὼς καὶ ὁ Χριστὸς προσελάβετο ἡμᾶς εἰς δόξαν Θεοῦ.

8 Λέγω δὲ, Ἰησοῦν Χριστὸν διάκονον γεγενῆσθαι περιτομῆς ὑπὲρ ἀληθείας Θεοῦ, εἰς τὸ βεβαιῶσαι τὰς ἐπαγγελίας τῶν πατέρων·

9 Τὰ δὲ ἔθνη ὑπὲρ ἐλεους δοξάζει τὸν Θεόν· καθὼς γέγραπται· Διὰ τοῦτο ἐξομολογήσῃ σοι ἐν ἔθνεσι, καὶ τῷ ὀνοματί σου ψαλῶ.

10 Καὶ πάλιν λέγει· Εὐφράνθητε ἔθνη, μετὰ τοῦ λαοῦ αὐτοῦ.

11 Καὶ πάλιν· Αἰνεῖτε τὸν Κύριον πάντα τὰ ἔθνη, καὶ ἐπαινέσατε αὐτὸν πάντες οἱ λαοί.

12 Καὶ πάλιν Ἡσαΐας λέγει· Ἔσται ἡ ρίζα τοῦ Ἰεσοῦ, καὶ ὁ ἀνιστάμενος ἄρχων ἐθνῶν· ἐπ' αὐτῷ ἔθνη ἐλπίουσιν.

13 Ὁ δὲ Θεὸς τῆς ἐλπίδος πληρῶσαι ὑμᾶς πάσης χάρας καὶ εἰρήνης ἐν τῷ πιστεύειν, εἰς τὸ περισσεύειν ὑμᾶς ἐν τῇ ἐλπίδι, ἐν δυνάμει Πνεύματος ἁγίου.

2 Καθεῖς λοιπὸν ἀπὸ ἡμῶν ἄς ἀρέσκη εἰς τὸν γείτονά του εἰς τὸ ἀγαθὸν διὰ οἰκοδομήν.

3 Διότι καὶ ὁ Χριστὸς δὲν ἤρρεσεν εἰς τὸν ἑαυτόν του, ἀλλὰ, καθὼς εἶναι γεγραμμένον· Οἱ ὀνειδισμοὶ ἐκείνων οἱ ὅποιοι σὲ ὀνειδίζουσιν, ἔπεσαν ἐπ' αὐτὸν εἰς ἐμέ.

4 Διότι ὅσα προεγράφησαν, προεγράφησαν διὰ ἰδικὴν μας διδασκαλίαν· διὰ τὴν ἔχωμεν τὴν ἐλπίδα διὰ μέσου τῆς ὑπομονῆς καὶ τῆς παρηγορίας τῶν γραφῶν.

5 Καὶ ὁ Θεὸς τῆς ὑπομονῆς καὶ τῆς παρηγορίας εἶθε νὰ σᾶς δώσῃ νὰ φρονεῖτε τὸ αὐτὸ ἀναμεσὸν σας, κατὰ Χριστὸν Ἰησοῦν·

6 Διὰ τὴν δόξαζετε ὁμοφύχως καὶ μετὰ ἐν στόμα τὸν Θεὸν καὶ Πατέρα τοῦ Κυρίου μας Ἰησοῦ Χριστοῦ.

7 Διὰ τοῦτο προσδέχεσθε ὁ εἰς τὸν ἄλλον, καθὼς καὶ ὁ Χριστὸς μᾶς προσεδέχθη εἰς δόξαν τοῦ Θεοῦ.

8 Καὶ λέγω, ὅτι ὁ Ἰησοῦς Χριστὸς ἔγινε διάκονος τῆς περιτομῆς διὰ τὴν ἀλήθειαν τοῦ Θεοῦ, διὰ τὴν βεβαιώσει τὰς ὑποσχέσεις τῶν πατέρων·

9 Καὶ τὰ ἔθνη νὰ δοξάσωσι τὸν Θεὸν διὰ τὸ ἔλεος του· καθὼς εἶναι γεγραμμένον· Διὰ τοῦτο θέλω σὲ ὁμολογήσει εἰς τὰ ἔθνη, καὶ θέλω ψάλλει τὸ ὄνομά σου.

10 Καὶ πάλιν λέγει· Εὐφράνθητε ἔθνη, ὁμοῦ μετὰ τὸν λαόν του.

11 Καὶ πάλιν· Δοξάσατε τὸν Κύριον πάντα τὰ ἔθνη, καὶ ἐπαινέσατε αὐτὸν ὅλοι οἱ λαοί.

12 Καὶ πάλιν ὁ Ἡσαΐας λέγει· Θέλει εἶναι ἡ ρίζα τοῦ Ἰεσοῦ, καὶ ἐκεῖνος ὁ ὅποιος θέλει σηκωθῇ διὰ τὴν βασιλεύσῃ εἰς τὰ ἔθνη· καὶ τὰ ἔθνη θέλουσιν ἐλπίσει εἰς αὐτόν.

13 Καὶ ὁ Θεὸς τῆς ἐλπίδος εἶθε νὰ σᾶς πληρώσῃ μετὰ πάσαν χάραν καὶ εἰρήνην διὰ μέσου τῆς πίστεως εἰς τὸ νὰ περισσεύητε σεῖς εἰς τὴν ἐλπίδα, μετὰ τὴν δύναμιν τοῦ ἁγίου Πνεύματος.

14 Πείσμαι δὲ, ἀδελφοί μου, καὶ αὐτὸς ἐγὼ περὶ ὑμῶν, ὅτι καὶ αὐτοὶ μεστοὶ ἔστε ἀγαθωσύνης, πεπληρωμένοι πάσης γνώσεως, δυνάμενοι καὶ ἀλλήλους νοθεύειν.

15 Τολμηρότερον δὲ ἔγραψα ὑμῖν, ἀδελφοί, ἀπὸ μέρους, ὥς ἐπαναμμνήσκων ὑμᾶς, διὰ τὴν χάριν τὴν δοθεῖσάν μοι ὑπὸ τοῦ Θεοῦ,

16 Εἰς τὸ εἶναι με λειτουργὸν Ἰησοῦ Χριστοῦ εἰς τὰ ἔθνη, ἱεουργοῦντα τὸ εὐαγγέλιον τοῦ Θεοῦ, ἵνα γενήται ἡ προσφορά τῶν ἔθνων εὐπρόσδεκτος, ἡγιασμένη ἐν Πνεύματι ἁγίῳ.

17 Ἐχω οὖν καύχησιν ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ τὰ πρὸς Θεόν.

18 Οὐ γὰρ τολμήσω λαλεῖν τι ὧν οὐ κατεργάσατο Χριστὸς δι' ἐμοῦ, εἰς ὑπακοὴν ἔθνων, λόγῳ καὶ ἔργῳ,

19 Ἐν δυνάμει σημείων καὶ τεράτων, ἐν δυνάμει Πνεύματος Θεοῦ· ὥστε με ἀπὸ Ἱερουσαλὴμ καὶ κύκλῳ μέχρι τοῦ Ἰλλυρικοῦ πεπληρωκέναι τὸ εὐαγγέλιον τοῦ Χριστοῦ.

20 Οὕτω δὲ φιλοτιμουμένον εὐαγγελιζέσθαι, οὐχ ὅπου ὠνομάσθη Χριστὸς, ἵνα μὴ ἐπ' ἄλλοτριον θεμέλιον οἰκοδομῶ.

21 Ἀλλὰ, καθὼς γεγραπται· Οἱς οὐκ ἀνηγγέλη περὶ αὐτοῦ, ὄφονται· καὶ οἱ οὐκ ἀκηκόεσι, συνήσουσι.

22 Διὸ καὶ ἐνεκοπτόμην τὰ πολλὰ τοῦ ἐλθεῖν πρὸς ὑμᾶς.

23 Νυνὶ δὲ μηκέτι τόπον ἔχων ἐν τοῖς κλίμασι τούτοις, ἐπιποθίαν δὲ ἔχων τοῦ ἐλθεῖν πρὸς ὑμᾶς ἀπὸ πολλῶν ἔτων·

24 Ὡς ἂν πορεύωμαι εἰς τὴν Σπανίαν, ἐλευσόμεαι πρὸς ὑμᾶς· ἐλπίζω γὰρ διακορευνόμενος θεοσάσθαι ὑμᾶς, καὶ ὑφ' ὑμῶν προπεμφθῆναι ἐκεῖ· ἐκν ὑμῶν πρῶτον ἀπὸ μέρους ἐμπλησθοί.

14 Καὶ εἶμαι πεπεισμένος, ἀδελφοί μου, καὶ ἐγὼ αὐτὸς διὰ σας, ὅτι καὶ σεῖς αὐτοὶ εἴσθε γεμάτοι ἀπὸ καλοσύνης, πλήρεις ἀπὸ κάθε γνώσεως, καὶ δύνασθε νὰ νοθεύητε ὁ εἰς τὸν ἄλλον.

15 Καὶ ὅμως ἔγραψά σας τολμηρότερον, κατὰ τι μέρος, ἀδελφοί μου, ὥς ἐπαναθυμίζων σας, διὰ τὴν χάριν ἡ ὁποία με ἐδόθη ἀπὸ τὸν Θεόν,

16 Εἰς τὸ νὰ ἦμαι ὑπηρετὴς τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ εἰς τὰ ἔθνη, ἱεουργῶν τὸ εὐαγγέλιον τοῦ Θεοῦ, διὰ νὰ γίνη ἡ προσφορά τῶν ἔθνων εὐπρόσδεκτος, ἡγιασμένη με Πνεῦμα ἅγιον.

17 Ἐχω λοιπὸν καύχησιν ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ εἰς τὰ πράγματα τοῦ Θεοῦ.

18 Διότι δὲν θέλω τολμήσει νὰ εἰπῶ κἀνὲν πρᾶγμα τὸ ὁποῖον δὲν κατεργάσθη ὁ Χριστὸς διὰ μέσου μου, εἰς τὸ νὰ ὑπακούσῃσι τὰ ἔθνη, με λόγον καὶ ἔργον,

19 Μὲ δυνάμιν σημείων καὶ τεράτων, με δυνάμιν τοῦ Πνεύματος τοῦ Θεοῦ· ὥστε ἀπὸ τὴν Ἱερουσαλὴμ καὶ τὰ περὶς ἕως εἰς τὸ Ἰλλυρικὸν διεκίρυσσα τὸ εὐαγγέλιον τοῦ Χριστοῦ.

20 Καὶ οὕτως ἐφιλοτιμούμην νὰ εὐαγγελιζῶ, ὅχι ἐκεῖ ὅπου ὠνομάσθη ὁ Χριστὸς, διὰ νὰ μὴ οἰκοδομῶ ἐπάνω εἰς ἄλλου θεμέλιον·

21 Ἀλλὰ, καθὼς ἐγράφη· Ἐκεῖνοι εἰς τοὺς ὁποίους δὲν ἀνηγγέλη περὶ τοῦ Θεοῦ, θέλουσιν ἰδεῖ· καὶ ἐκεῖνοι οἱ ὁποῖοι δὲν ἤκουσαν, θέλουσιν ἐννοῆσει.

22 Διὰ τοῦτο καὶ ἐμποδιζόμεν πολλὰκις νὰ ἔλθω εἰς σας.

23 Ἀλλὰ τῶρα μὴ ἔχων πλέον εἰς τὰ κλίματα ταῦτα τόπον, καὶ ἔχων μεγάλον πόθον νὰ ἔλθω εἰς σας ἀπὸ πολλοὺς χρόνους·

24 Ὅταν πηγαίνω εἰς τὴν Σπανίαν, θέλω ἔλθει εἰς σας· διότι ἐλπίζω διερχόμενος νὰ σας ἰδῶ, καὶ ἀπὸ σας νὰ προευοδηθῶ ἐκεῖ· ἀνίσως πρῶτον καὶ χορτάσω ἀπὸ σας κατὰ τι μέρος,

25 Νυνὶ δὲ πορεύομαι εἰς Ἱερουσαλήμ, διακονῶν τοῖς ἁγίοις.

26 Εὐδόκησαν γὰρ Μακεδονία καὶ Ἀχαΐα κοινωνίαν τινὰ ποιήσασθαι εἰς τοὺς πτωχοὺς τῶν ἁγίων τῶν ἐν Ἱερουσαλήμ.

27 Εὐδόκησαν γὰρ, καὶ ὀφειλέται αὐτῶν εἰσίν· εἰ γὰρ τοῖς πνευματικοῖς αὐτῶν ἐκοινῶνησαν τὰ ἔθνη, ὀφείλουσι καὶ ἐν τοῖς σαρκικοῖς λειτουργῆσαι αὐτοῖς.

28 Τοῦτο οὖν ἐπιτελέσας, καὶ σφραγισάμενος αὐτοῖς τὸν καρπὸν τούτου, ἀπελεύσομαι δι' ὑμῶν εἰς τὴν Σπανίαν.

29 Οἶδα δὲ, ὅτι ἐρχόμενος πρὸς ὑμᾶς, ἐν πληρώματι εὐλογίας τοῦ εὐαγγελίου τοῦ Χριστοῦ ἐλεύσομαι.

30 Παρακαλῶ δὲ ὑμᾶς, ἀδελφοί, διὰ τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, καὶ διὰ τῆς ἀγάπης τοῦ Πνευματος, συναγωνίσασθαι μοι ἐν ταῖς προσευχαῖς ὑπὲρ ἐμοῦ πρὸς τὸν Θεόν·

31 ἵνα ῥυσθῶ ἀπὸ τῶν ἀπειθούντων ἐν τῇ Ἰουδαίᾳ· καὶ ἵνα ἡ διακονία μου ἢ εἰς Ἱερουσαλήμ εὐπρόσδεκτος γένηται τοῖς ἁγίοις·

32 ἵνα ἐν χαρᾷ ἔλθω πρὸς ὑμᾶς διὰ θελήματος Θεοῦ, καὶ συναναπαύσωμαι ὑμῖν.

33 Ὁ δὲ Θεὸς τῆς εἰρήνης μετὰ πάντων ὑμῶν· Ἀμήν.

Κεφ. ις', XVI.

ΣΥΝΙΣΤΗΜΙ δὲ ὑμῖν Φοίβην, τὴν ἀδελφὴν ἡμῶν, οὗσαν διάκονον τῆς ἐκκλησίας τῆς ἐν Κεγχρεαῖς·

2 ἵνα αὐτὴν προσδῆξῃς Κυρίῳ ἀξίως τῶν ἁγίων, καὶ παραστήτῃ αὐτῇ ἐν ᾧ ἂν ὑμῶν χρήσῃ πράγματι· καὶ γὰρ αὕτη προστατίς πολλῶν ἐγενήθη, καὶ αὐτοῦ ἐμοῦ.

25 Τώρα ὅμως πηγάινω εἰς τὴν Ἱερουσαλήμ, ὑπηρετῶν εἰς τοὺς ἁγίους.

26 Διότι εὐδόκησαν Μακεδονία καὶ Ἀχαΐα νὰ κάμωσι κάποιαν βοήθειαν εἰς τοὺς πτωχοὺς ἁγίους οἱ ὅποιοι εἶναι εἰς τὴν Ἱερουσαλήμ.

27 Διότι εὐδόκησαν, καὶ εἶναι χρεώσται τῶν· διότι ἂν τὰ ἔθνη ἐκοινῶνησαν εἰς τὰ πνευματικά τῶν, χρεωστοῦσι νὰ τοὺς ὑπηρετήσωσι καὶ εἰς τὰ σαρκικά.

28 Τοῦτο λοιπὸν ἀφ' οὗ τελειῶσω, καὶ σφραγίσω εἰς αὐτοὺς τὸν καρπὸν τούτου, θέλω ἀπελθεῖ δια μέσου σας εἰς τὴν Σπανίαν.

29 Καὶ ἤξεύρω, ὅτι ἐρχόμενος εἰς σας, θέλω ἔλθει μὲ πλήρωμα εὐλογίας τοῦ εὐαγγελίου τοῦ Χριστοῦ.

30 Καὶ παρακαλῶ σας, ἀδελφοί, διὰ τὸν Κύριόν μας Ἰησοῦν Χριστόν, καὶ διὰ τὴν ἀγάπην τοῦ Πνευματος, νὰ συναγωνισθῇτε καὶ σεῖς μὲ ἐμὲ εἰς τὰς προσευχάς σας διὰ τὸν ἐαυτόν μου εἰς τὸν Θεόν·

31 Διὰ νὰ ἐλευθερωθῶ ἀπὸ ἐκείνους οἱ ὅποιοι εἶναι ἀπειθεῖς εἰς τὴν Ἰουδαίαν· καὶ διὰ νὰ γίνῃ ἡ ὑπηρεσία μου εἰς τὴν Ἱερουσαλήμ εὐπρόσδεκτος εἰς τοὺς ἁγίους·

32 Διὰ νὰ ἔλθω μὲ χαρὰν εἰς σας μὲ τὸ θέλημα τοῦ Θεοῦ, καὶ νὰ ἀναπαυθῶ ὁμοῦ μὲ σας.

33 Καὶ ὁ Θεὸς τῆς εἰρήνης ὡς ἦναι μὲ ὅλους σας· Ἀμήν.

Κεφ. ις', XVI.

ΚΑΙ' σας συσταίνω τὴν Φοίβην, τὴν ἀδελφὴν μας, ἡ ὁποία εἶναι διακόμισσα τῆς ἐκκλησίας ἡ ὁποία εἶναι εἰς τὰς Κεγχρεαῖς·

2 Διὰ νὰ τὴν ὑποδεχθῇς ἐν Κυρίῳ καθὼς πρέπει εἰς τοὺς ἁγίους, καὶ νὰ τὴν παρασταθῇ εἰς ὅ, τι πρᾶγμα χρειάζεται ἀπὸ σας· διότι καὶ αὕτη παρεστᾶθη πολλοὺς, καὶ αὐτὸν ἐμέ.

3 Ἀσπάσασθε Πρίσκιλλαν καὶ Ἀκύλαν, τοὺς συνεργούς μου ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ·

4 (Οἵτινες ὑπὲρ τῆς ψυχῆς μου τὸν ἑαυτῶν τράχηλον ὑπέθηκαν· οἷς οὐκ ἐγὼ μόνος εὐχαριστῶ, ἀλλὰ καὶ πάντες αἱ ἐκκλησίαι τῶν ἐθνῶν.)

5 Καὶ τὴν κατ' οἶκον αὐτῶν ἐκκλησίαν. Ἀσπάσασθε Ἐπαίνετον τὸν ἀγαπητὸν μου, ὃς ἐστὶν ἀπαρχὴ τῆς Ἀχαΐας εἰς Χριστόν.

6 Ἀσπάσασθε Μαριάμ, ἥτις πολλὰ ἐκοπίασεν εἰς ἡμᾶς.

7 Ἀσπάσασθε Ἀνδρόνικον καὶ Ἰουνίαν, τοὺς συγγενεῖς μου καὶ συναιχμαλωτοὺς μου· οἵτινες εἰσιν ἐπίσημοι ἐν τοῖς ἀποστόλοις, οἱ καὶ πρὸ ἐμοῦ γεγονόσιν ἐν Χριστῷ.

8 Ἀσπάσασθε Ἀμπλίαν, τὸν ἀγαπητὸν μου ἐν Κυρίῳ.

9 Ἀσπάσασθε Οὐρβανὸν τὸν συνεργόν ἡμῶν ἐν Χριστῷ, καὶ Στάχυν τὸν ἀγαπητὸν μου.

10 Ἀσπάσασθε Ἀπελλῆν, τὸν δόκιμον ἐν Χριστῷ. Ἀσπάσασθε τοὺς ἐκ τῶν Ἀριστοβούλου.

11 Ἀσπάσασθε Ἡρωδίωναν, τὸν συγγενὴ μου. Ἀσπάσασθε τοὺς ἐκ τῶν Ναρκίσσου, τοὺς ὄντας ἐν Κυρίῳ.

12 Ἀσπάσασθε Τρύφαιναν καὶ Τρυφῶσαν, τὰς κοπιώσας ἐν Κυρίῳ. Ἀσπάσασθε Περσίδα τὴν ἀγαπητὴν, ἥτις πολλὰ ἐκοπίασεν ἐν Κυρίῳ.

13 Ἀσπάσασθε Ρούφον τὸν ἐκλεκτὸν ἐν Κυρίῳ, καὶ τὴν μητέρα αὐτοῦ καὶ ἐμοῦ.

14 Ἀσπάσασθε Ἀσύγκριτον, Φλέγοντα, Ἑρμῆν, Πατρόβαν, Ἑρμῆν, καὶ τοὺς σὺν αὐτοῖς ἀδελφούς.

15 Ἀσπάσασθε Φιλόλογον καὶ Ἰουλίαν, Νηρέα καὶ τὴν ἀδελφὴν αὐτοῦ,

3 Ἀσπάσατε τὴν Πρίσκιλλαν καὶ τὸν Ἀκύλαν, τοὺς συνεργούς μου ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ·

4 (Οἱ ὅποιοι διὰ τὴν ζωὴν μου ἐβίβαν κάτω τὸν λαμόν των· τοὺς ὁποίους ὄχι ἐγὼ μόνος εὐχαριστῶ, ἀλλὰ καὶ ὅλαι αἱ ἐκκλησίαι τῶν ἐθνῶν.)

5 Καὶ τὴν ἐκκλησίαν ἣ ὅποια εἶναι εἰς τὸν οἶκόν των. Ἀσπάσατε τὸν Ἐπαίνετον τὸν ἡγαπημένον μου, ὁ ὁποῖος εἶναι ἡ ἀπαρχὴ τῆς Ἀχαΐας εἰς τὸν Χριστόν.

6 Ἀσπάσατε τὴν Μαριάμ, ἣ ὅποια πολλὰ ἐκοπίασεν διὰ ἡμᾶς.

7 Ἀσπάσατε τὸν Ἀνδρόνικον καὶ τὴν Ἰουνίαν, τοὺς συγγενεῖς μου καὶ συναιχμαλωτοὺς μου· οἱ ὅποιοι εἶναι ἐπίσημοι μετὰ τῶν ἀποστόλων, οἱ ὅποιοι εἶναι καὶ πρότεροί μου εἰς τὸν Χριστόν.

8 Ἀσπάσατε τὸν Ἀμπλίαν, τὸν ἀγαπητὸν μου ἐν Κυρίῳ.

9 Ἀσπάσατε τὸν Οὐρβανὸν τὸν συνεργόν μας εἰς Χριστόν, καὶ Στάχυν τὸν ἡγαπημένον μου.

10 Ἀσπάσατε τὸν Ἀπελλῆν, τὸν δόκιμον εἰς τὸν Χριστόν. Ἀσπάσατε τοὺς οἰκιακούς τοῦ Ἀριστοβούλου.

11 Ἀσπάσατε τὸν Ἡρωδίωναν, τὸν συγγενὴ μου. Ἀσπάσατε τοὺς οἰκιακούς τοῦ Ναρκίσσου, οἱ ὅποιοι εἶναι εἰς τὸν Κύριον.

12 Ἀσπάσατε τὴν Τρύφαιναν καὶ τὴν Τρυφῶσαν, αἱ ὅποιαι κοπιᾶν διὰ τὸν Κύριον. Ἀσπάσατε τὴν Περσίδα τὴν ἀγαπητὴν, ἣ ὅποια πολλὰ ἐκοπίασε διὰ τὸν Κύριον.

13 Ἀσπάσατε τὸν Ρούφον τὸν ἐκλεκτὸν ἐν Κυρίῳ, καὶ τὴν μητέρα αὐτοῦ καὶ ἐμοῦ.

14 Ἀσπάσατε τὸν Ἀσύγκριτον, τὸν Φλέγοντα, τὸν Ἑρμῆν, τὸν Πατρόβαν, τὸν Ἑρμῆν, καὶ τοὺς ἀδελφούς οἱ ὅποιοι εἶναι ὁμοῦ μετ' αὐτοῦς.

15 Ἀσπάσατε τὸν Φιλόλογον καὶ τὴν Ἰουλίαν, τὸν Νηρέα καὶ τὴν

καὶ Ὀλυμπῶν, καὶ τοὺς σὺν αὐτοῖς πάντας ἁγίους.

16 Ἀσπᾶσαθε ἀλλήλους ἐν φιλήματι ἁγίῳ. Ἀσπᾶζονται ὑμᾶς αἱ ἐκκλησίαι τοῦ Χριστοῦ.

17 Παρακαλῶ δὲ ὑμᾶς, ἀδελφοί, σκοπεῖν τοὺς τὰς διχοστασίας καὶ τὰ σκάνδαλα παρὰ τὴν διδασχὴν ἣν ὑμεῖς ἐμάθετε, ποιοῦντας· καὶ ἐκκληνίετε ἀπ' αὐτῶν.

18 Οἱ γὰρ τοιοῦτοι τῷ Κυρίῳ ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστῷ οὐ δουλεύουσιν, ἀλλὰ τῇ ἐαυτῶν κοιλίᾳ· καὶ διὰ τῆς χρηστολογίας καὶ εὐλογίας ἐξαπατῶσι τὰς καρδίας τῶν ἀκάκων.

19 Ἡ γὰρ ὑμῶν ὑπακοὴ εἰς πάντας ἀφίκετο. Χαίρω οὖν τὸ ἐφ' ὑμῖν. Θέλω δὲ ὑμᾶς σοφοὺς μὲν εἶναι εἰς τὸ ἀγαθόν, ἀκεραίους δὲ εἰς τὸ κακόν.

20 Ὁ δὲ Θεὸς τῆς εἰρήνης συντρίψει τὸν Σατανᾶν ὑπὸ τοὺς πόδας ὑμῶν ἐν τάχει. Ἡ χάρις τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ μεθ' ὑμῶν. Ἀμήν.

21 Ἀσπᾶζονται ὑμᾶς Τιμόθεος ὁ συνεργός μου, καὶ Λούκιος καὶ Ἰάσων καὶ Σωσίπατρος οἱ συγγενεῖς μου.

22 Ἀσπᾶζομαι ὑμᾶς ἐγὼ Τέρτιος, ὁ γράψας τὴν ἐπιστολὴν ἐν Κυρίῳ.

23 Ἀσπάζεταιται ὑμᾶς Γαῖος, ὁ ξένος μου καὶ τῆς ἐκκλησίας ὅλης. Ἀσπάζεταιται ὑμᾶς Ἐραστος ὁ οἰκονόμος τῆς πόλεως, καὶ Κούαρτος ὁ ἀδελφός.

24 Ἡ χάρις τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ μετὰ πάντων ὑμῶν. Ἀμήν.

25 Τῷ δὲ δυναμένῳ ὑμᾶς στηρίξει κατὰ τὸ εὐαγγέλιόν μου καὶ τὸ κήρυγμα Ἰησοῦ Χριστοῦ, κατὰ ἀποκαλύψιν μυστηρίου χρόνους αἰώνιους σεσιγημένου·

26 Φανερωθέντος δὲ νῦν διὰ τε γραφῶν προφητικῶν κατ' ἐπιταγὴν

ἀδελφὴν του, καὶ τὸν Ὀλυμπῶν, καὶ ὅλους τοὺς ἁγίους οἱ ὁποῖοι εἶναι ὁμοῦ μὲ αὐτοὺς.

16 Ἀσπᾶσατε ὁ εἰς τὸν ἄλλον μὲ φίλημα ἁγίον. Σᾶς ἀσπᾶζονται αἱ ἐκκλησίαι τοῦ Χριστοῦ.

17 Καὶ παρακαλῶ σᾶς, ἀδελφοί, νὰ φυλάττησθε ἀπὸ ἐκείνους οἱ ὁποῖοι κáμνουν τὰς διχοστασίας καὶ τὰ σκάνδαλα ἔξω ἀπὸ τὴν διδασχὴν τὴν ὅποιαν ἐμάθετε· καὶ φύγετε ἀπ' αὐτοὺς.

18 Διότι οἱ τοιοῦτοι δὲν δουλεύουσιν εἰς τὸν Κύριόν μας Ἰησοῦν Χριστὸν, ἀλλὰ εἰς τὴν κοιλίαν των· καὶ μὲ καλὰς λέξεις καὶ εὐλογίας ἐξαπατῶσι τὰς καρδίας τῶν ἀκάκων.

19 Διότι ἡ ὑπακοὴ σας ἐφθασεν εἰς ὅλους. Χαίρομαι λοιπὸν διὰ σᾶς· καὶ θέλω σας νὰ ἦσθε σοφοὶ εἰς τὸ ἀγαθόν, καὶ ἀπλοὶ εἰς τὸ κακόν.

20 Καὶ ὁ Θεὸς τῆς εἰρήνης θέλει συντρίψει τὸν Σατανᾶν ὑποκάτω εἰς τὰ ποδιὰρῖά σας ὀλίγῳ ῥα. Ἡ χάρις τοῦ Κυρίου μας Ἰησοῦ Χριστοῦ ᾧς ἦναι ὁμοῦ μὲ σᾶς. Ἀμήν.

21 Σᾶς ἀσπᾶζονται ὁ Τιμόθεος ὁ συνεργός μου, καὶ Λούκιος καὶ Ἰάσων καὶ Σωσίπατρος οἱ συγγενεῖς μου.

22 Σᾶς ἀσπᾶζομαι ἐν Κυρίῳ ἐγὼ ὁ Τέρτιος, ὁ ὁποῖος ἐγράψα τὴν ἐπιστολήν.

23 Σᾶς ἀσπάζεταιται ὁ Γαῖος, ὁ ξενόδοχος μου καὶ τῆς ἐκκλησίας ὅλης. Ἀσπάζεταιται σας Ἐραστος ὁ οἰκονόμος τῆς πόλεως, καὶ Κούαρτος ὁ ἀδελφός.

24 Ἡ χάρις τοῦ Κυρίου μας Ἰησοῦ Χριστοῦ ᾧς εἶναι ὁμοῦ μὲ ὅλους σας. Ἀμήν.

25 Εἰς ἐκεῖνον δὲ, ὁ ὁποῖος δύναται νὰ σᾶς στηρίξῃ κατὰ τὸ εὐαγγέλιόν μου, καὶ τὸ κήρυγμα Ἰησοῦ Χριστοῦ, κατὰ τὴν φανέρωσιν τοῦ μυστηρίου τοῦ ὁποῖον ἐσιωπήθη ἀπὸ χρόνους αἰώνιους·

26 Καὶ τώρα ἐφανερώθη διὰ μέσου τῶν προφητικῶν γραφῶν κατὰ προσ-

τοῦ αἰωνίου Θεοῦ, εἰς ὑπακοὴν πίστεως, εἰς πάντα τὰ ἔθνη γνωρισθέντος·

27 Μόνω σοφῷ Θεῷ, διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ, ᾧ ἡ δόξα εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.

† Πρὸς Ῥωμαίους ἐγράφη ἀπὸ Κορίνθου διὰ Φοίβης τῆς διακόνου τῆς ἐν Κεγχρεαῖς ἐκκλησίας.

ταγὴν τοῦ αἰωνίου Θεοῦ, καὶ ἐγνωρίσθη εἰς ὅλα τὰ ἔθνη, διὰ τὴν ὑπακοὴν τῆς πίστεως·

27 Εἰς τὸν μόνον σοφὸν Θεόν, ᾧ ἦναι ἡ δόξα, διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ, εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.

† Ἡ εἰς Ῥωμαίους ἐγράφη ἀπὸ Κορίνθου διὰ Φοίβης τῆς διακόνου τῆς εἰς Κεγχρεαῖς ἐκκλησίας.

Ἡ ΠΡΟΣ ΚΟΡΙΝΘΙΟΥΣ ἘΠΙΣΤΟΛΗ ΠΡΩΤΗ

ΠΑΥΛΟΥ ΤΟΥ ἈΠΟΣΤΟΛΟΥ.

Κεφ. α'. I.

ΠΑΥΛΟΣ, κλητὸς ἀπόστολος Ἰησοῦ Χριστοῦ διὰ θελήματος Θεοῦ, καὶ Σωσθένης ὁ ἀδελφός,

2 Τῇ ἐκκλησίᾳ τοῦ Θεοῦ τῇ οὓσιν ἐν Κορίνθῳ, ἡγιασμένοις ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ, κλητοῖς ἁγίοις, συν πᾶσι τοῖς ἐπικαλουμένοις τὸ ὄνομα τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ ἐν παντὶ τόπῳ, αὐτῶν τε καὶ ἡμῶν·

3 Χάρις ὑμῖν καὶ εἰρήνη ἀπὸ Θεοῦ Πατρὸς ἡμῶν, καὶ Κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ.

4 Εὐχαριστῶ τῷ Θεῷ μου πάντοτε περὶ ὑμῶν, ἐπὶ τῇ χάριτι τοῦ Θεοῦ τῇ δοθείτῃ ὑμῖν ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ·

5 Ὅτι ἐν παντὶ ἐπλουτίσθητε ἐν αὐτῷ, ἐν παντὶ λόγῳ καὶ πάσῃ γνώσει·

6 Καθὼς τὸ μαρτύριον τοῦ Χριστοῦ ἐβεβαίωθη ἐν ὑμῖν·

7 Ὡστε ὑμεῖς μὴ ὑστερεῖσθαι ἐν μηδενὶ χαρίσματι, ἀπεκδεχομένους τὴν ἀποκάλυψιν τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ·

8 Ὃς καὶ βεβαιώσει ὑμᾶς ἕως τέλους ἀνεγκλήτους ἐν τῇ ἡμέρᾳ τοῦ

Κεφ. α'. I.

ΠΑΥΛΟΣ, καλεσμένος ἀπόστολος τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ μετὰ τὸ θέλημα τοῦ Θεοῦ, καὶ Σωσθένης ὁ ἀδελφός,

2 Εἰς τὴν ἐκκλησίαν τοῦ Θεοῦ ἣ ὅποια εἶναι εἰς τὴν Κορίνθον, εἰς τοὺς ἡγιασμένους ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ, καλεσμένους ἁγίους, ὁμᾶν μετὰ ὅλους ἐκείνους οἱ ὅποιοι ἐπικαλοῦνται τὸ ὄνομα τοῦ Κυρίου μας Ἰησοῦ Χριστοῦ εἰς κάθε τόπον, ἰδικοῦ των καὶ ἰδικοῦ μας·

3 Ἄς ἦναι χάρις εἰς σᾶς καὶ εἰρήνη ἀπὸ Θεοῦ Πατρὸς μας, καὶ Κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ.

4 Ἐγὼ πάντοτε εὐχαριστῶ τὸν Θεόν μου διὰ σᾶς, διὰ τὴν χάριν τοῦ Θεοῦ ἣ ὅποια σᾶς ἐδόθη εἰς τὸν Ἰησοῦν Χριστόν·

5 Ὅτι εἰς κάθε πρᾶγμα ἐγένατε πλούσιοι εἰς αὐτόν, εἰς κάθε λόγον καὶ εἰς κάθε γνώσιν·

6 Καθὼς ἡ μαρτυρία τοῦ Χριστοῦ ἐβεβαιώθη εἰς σᾶς·

7 Ὡστε νὰ μὴ ἦσθε σεῖς ὑστερημένοι ἀπὸ κανέναν χαρίσμα, ἀναμένοντες τὴν φανέρωσιν τοῦ Κυρίου μας Ἰησοῦ Χριστοῦ·

8 Ὅ ὅποιος καὶ θέλει σᾶς βεβαιώσει ἕως εἰς τὸ τέλος διὰ νὰ ἦσθε χωρὶς

Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ.

9 Πιστὸς ὁ Θεός, δι' οὗ ἐκλήθητε εἰς κοινωνίαν τοῦ Υἱοῦ αὐτοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν.

10 Παρακαλῶ δὲ ὑμᾶς, ἀδελφοί, διὰ τοῦ ὀνόματος τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ἵνα τὸ αὐτὸ λέγητε πάντες, καὶ μὴ ἦ ἐν ὑμῖν σχίσματα, ἥτε δὲ κατηρτισμένοι ἐν τῷ αὐτῷ νοῦ καὶ ἐν τῇ αὐτῇ γνώμῃ.

11 Ἐδηλώθη γάρ μοι περὶ ὑμῶν, ἀδελφοί μου, ὑπὸ τῶν Χλόης, ὅτι ἔριδες ἐν ὑμῖν εἰσι.

12 Λέγω δὲ τοῦτο, ὅτι ἕκαστος ὑμῶν λέγει· Ἐγὼ μὲν εἰμι Παύλου, ἐγὼ δὲ Ἀπολλᾶ, ἐγὼ δὲ Κηφᾶ, ἐγὼ δὲ Χριστοῦ.

13 Μεμέρισται ὁ Χριστός; μὴ Παῦλος ἐσταυρώθη ὑπὲρ ὑμῶν; ἢ εἰς τὸ ὄνομα Παύλου ἐβαπτίσθητε;

14 Εὐχαριστῶ τῷ Θεῷ, ὅτι οὐδεὶς ὑμῶν ἐβάπτισα, εἰ μὴ Κρίσπον καὶ Γάϊον·

15 Ἴνα μὴ τις εἴπῃ, ὅτι εἰς τὸ ἑμὸν ὄνομα ἐβάπτισα.

16 Ἐβάπτισα δὲ καὶ τὸν Στεφανᾶ οἶκον· λοιπὸν οὐκ οἶδα εἴ τινα ἄλλον ἐβάπτισα.

17 Οὐ γὰρ ἀπέστείλε με Χριστὸς βαπτίζειν, ἀλλ' εὐαγγελίζεσθαι· οὐκ ἐν σοφίᾳ λόγου, ἵνα μὴ κενωθῇ ὁ σταυρὸς τοῦ Χριστοῦ.

18 Ὁ λόγος γὰρ ὁ τοῦ σταυροῦ τοῖς μὲν ἀπολλυμένοις μαρτία ἐστὶ, τοῖς δὲ σωζομένοις ἡμῖν δύναμις Θεοῦ ἐστὶ.

19 Γέγραπται γάρ· Ἀπολῶ τὴν σοφίαν τῶν σοφῶν, καὶ τὴν σύνεσιν τῶν συνετῶν ἀθετήσω.

κατηγοροῦν εἰς τὴν ἡμέραν τοῦ Κυρίου μας Ἰησοῦ Χριστοῦ.

9 Πιστὸς εἶναι ὁ Θεός, ἀπὸ τὸν ὁποῖον ἐκαλέσθητε εἰς τὴν κοινωνίαν τοῦ Υἱοῦ τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου μας.

10 Καὶ παρακαλῶ σας, ἀδελφοί, διὰ τοῦ ὀνόματος τοῦ Κυρίου μας Ἰησοῦ Χριστοῦ, νὰ λέγητε ὅλοι τὸ αὐτὸ, καὶ νὰ μὴ ᾖ ἐν εἰς σας σχίσματα, ἀλλὰ νὰ ᾖ ἐντελῶς ἡνωμένοι εἰς τὸν αὐτὸν νοῦν καὶ εἰς τὴν αὐτὴν γνώμην.

11 Διότι διὰ σας, ἀδελφοί μου, ἐφανερώθη εἰς ἐμὲ ἀπὸ τῶν οἰκιακῶν τῆς Χλόης, ὅτι εἶναι φιλονεικίαι μεταξὺ σας.

12 Καὶ λέγω τοῦτο, ὅτι καθεὶς ἀπὸ σας λέγει· Ἐγὼ εἰμι τοῦ Παύλου, καὶ ἐγὼ τοῦ Ἀπολλᾶ, καὶ ἐγὼ τοῦ Κηφᾶ, καὶ ἐγὼ τοῦ Χριστοῦ.

13 Μήπως εἶναι μερισμένος ὁ Χριστός; μήπως ὁ Παῦλος ἐσταυρώθη διὰ σας; ἢ εἰς τὸ ὄνομα Παύλου ἐβαπτίσθητε;

14 Εὐχαριστῶ τὸν Θεόν, ὅτι καὶ νενῆα ἀπὸ σας δὲν ἐβάπτισα, εἰ μὴ τὸν Κρίσπον καὶ τὸν Γάϊον·

15 Διὰ νὰ μὴ εἴπῃ τις, ὅτι εἰς τὸ ἰδίον μου ὄνομα ἐβάπτισα.

16 Καὶ ἐβάπτισα καὶ τὸν οἶκον τοῦ Στεφανᾶ· δὲν ἤξεύρω λοιπὸν εἶναι ἐβάπτισα κανένα ἄλλον.

17 Διότι ὁ Χριστὸς δὲν με ἔστειλε νὰ βαπτίζω, ἀλλὰ νὰ κηρύττω τὸ εὐαγγέλιον· ὅχι με σοφίαν λόγου, διὰ νὰ μὴ ματαιωθῇ ὁ σταυρὸς τοῦ Χριστοῦ.

18 Διότι ὁ λόγος τοῦ σταυροῦ εἰς τοὺς ἀπωλεσμένους εἶναι μαρτία, εἰς ἡμᾶς δὲ τοὺς σωζομένους εἶναι δύναμις τοῦ Θεοῦ.

19 Διότι εἶναι γεγραμμένον· Θέλω ἀπολέσει τὴν σοφίαν τῶν σοφῶν, καὶ θέλω ἀθετήσῃ τὴν φρόνησιν τῶν φρονιμῶν.

20 Πού σοφός; Πού γραμματεὺς; Πού συζητητὴς τοῦ αἰῶνος τούτου; Οὐχὶ ἐμώρανεν ὁ Θεὸς τὴν σοφίαν τοῦ κόσμου τούτου;

21 Ἐπειδὴ γὰρ ἐν τῇ σοφίᾳ τοῦ Θεοῦ οὐκ ἔγνω ὁ κόσμος διὰ τῆς σοφίας τὸν Θεὸν, εὐδόκησεν ὁ Θεὸς διὰ τῆς μωρίας τοῦ κηρύγματος σώσαι τοὺς πιστεύοντας.

22 Ἐπειδὴ καὶ Ἰουδαῖοι σημεῖον αἰτοῦσι, καὶ Ἕλληνες σοφίαν ζητοῦσιν·
23 Ἡμεῖς δὲ κηρύσσομεν Χριστὸν ἐσταυρωμένον, Ἰουδαίοις μὲν σκάνδαλον, Ἕλλησι δὲ μωρίαν·

24 Αὐτοῖς δὲ τοῖς κλητοῖς, Ἰουδαίοις τε καὶ Ἕλλησι, Χριστὸν Θεοῦ δύναμιν καὶ Θεοῦ σοφίαν.

25 Ὅτι τὸ μωρὸν τοῦ Θεοῦ σοφώτερον τῶν ἀνθρώπων ἐστὶ· καὶ τὸ ἀσθενὲς τοῦ Θεοῦ ἰσχυρότερον τῶν ἀνθρώπων ἐστὶ.

26 Βλέπετε γὰρ τὴν κλῆσιν ὑμῶν, ἀδελφοί, ὅτι οὐ πολλοὶ σοφοὶ κατὰ σάρκα, οὐ πολλοὶ δυνατοί, οὐ πολλοὶ εὐγενεῖς·

27 Ἀλλὰ τὰ μωρὰ τοῦ κόσμου ἐξελέξατο ὁ Θεός, ἵνα τοὺς σοφοὺς καταισχύνη· καὶ τὰ ἀσθενῆ τοῦ κόσμου ἐξελέξατο ὁ Θεός, ἵνα καταισχύνη τὰ ἰσχυρά·

28 Καὶ τὰ ἀγενῆ τοῦ κόσμου καὶ τὰ ἐξουθενημένα ἐξελέξατο ὁ Θεός, καὶ τὰ μὴ ὄντα, ἵνα τὰ ὄντα καταργήσῃ·

29 Ὅπως μὴ καυχῆσθαι πᾶσα σὰρξ ἐνώπιον αὐτοῦ.

30 Ἐξ αὐτοῦ δὲ ὑμεῖς ἔστε ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ, ὃς ἐγενήθη ἡμῖν σοφία ἀπὸ Θεοῦ, δικαιοσύνη τε καὶ ἁγιασμὸς καὶ ἀπολύτρωσις·

31 Ἴνα, καθὼς γέγραπται· Ὁ κωχούμενος, ἐν Κυρίῳ κωχασθῶ.

20 Πού εἶναι ὁ σοφός; Πού ὁ γραμματεὺς; Πού ὁ συζητητὴς τοῦ αἰῶνος τούτου; Δὲν ἐμώρανεν ὁ Θεὸς τὴν σοφίαν τοῦ κόσμου τούτου;

21 Διότι ἐπειδὴ εἰς τὴν σοφίαν τοῦ Θεοῦ ὁ κόσμος δὲν ἐγνώρισε διὰ μέσου τῆς σοφίας τὸν Θεὸν, εὐδόκησεν ὁ Θεός νὰ σώσῃ μετὰ τὴν μωρίαν τοῦ κηρύγματος ἐκείνους οἱ ὅποιοι πιστεύουσιν.

22 Ἐπειδὴ καὶ οἱ Ἰουδαῖοι σημεῖον ζητοῦσι, καὶ οἱ Ἕλληνες σοφίαν·

23 Ἀλλ' ἡμεῖς κηρύττομεν Χριστὸν ἐσταυρωμένον, ὁ ὅποιος εἰς τοὺς Ἰουδαίους εἶναι σκάνδαλον, καὶ εἰς τοὺς Ἕλληνας μωρία·

24 Ἀλλὰ εἰς τοὺς καλεσμένους, Ἰουδαίους τε καὶ Ἕλληνας, τὸν Χριστὸν τοῦ Θεοῦ τὴν δύναμιν, καὶ τοῦ Θεοῦ τὴν σοφίαν.

25 Διότι τὸ μωρὸν τοῦ Θεοῦ εἶναι σοφώτερον ἀπὸ τοὺς ἀνθρώπους· καὶ τὸ ἀσθενὲς τοῦ Θεοῦ εἶναι δυνατότερον ἀπὸ τοὺς ἀνθρώπους.

26 Διότι σεῖς, ἀδελφοί, βλέπετε τὸν καλεσμόν σας, ὅτι δὲν εἴθε πολλοὶ σοφοὶ κατὰ σάρκα, οὐδὲ πολλοὶ δυνατοί, οὐδὲ εὐγενεῖς πολλοί·

27 Ἀλλὰ ἐδιάλεξεν ὁ Θεός τὰ μωρὰ τοῦ κόσμου, διὰ νὰ κατεντροπιάσῃ τοὺς σοφοὺς· καὶ τὰ ἀσθενῆ τοῦ κόσμου ἐδιάλεξεν ὁ Θεός, διὰ νὰ κατεντροπιάσῃ τὰ δυνατόα·

28 Καὶ τὰ ἀγενῆ τοῦ κόσμου καὶ τὰ ἐξουθενημένα ἐδιάλεξεν ὁ Θεός, καὶ ἐκεῖνα τὰ ὅποια δὲν εἶναι, διὰ νὰ καταργήσῃ ἐκεῖνα τὰ ὅποια εἶναι·

29 Διὰ νὰ μὴ καυχῆθῃ κἀμμία σὰρξ ἐμπροσθεν εἰς αὐτόν.

30 Καὶ ἀπ' αὐτὸν εἴθε σεῖς ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ, ὁ ὅποιος ἡμεῖς ἐγενινεῖς εἰς ἡμᾶς σοφία ἀπὸ τὸν Θεὸν, καὶ δικαιοσύνη καὶ ἁγιασμὸς καὶ ἀπολύτρωσις·

31 Διὰ νὰ καυχᾶται εἰς τὸν Κύριον, ὁποῖος καυχᾶται, καθὼς εἶναι γεγραμμένον.

Κεφ. β'. II.

ΚΑΓΩ ἐλθὼν πρὸς ὑμᾶς, ἀδελφοί, ἦλθον οὐ καθ' ὑπεροχὴν λόγου ἢ σοφίας, καταγγέλλων ὑμῖν τὸ μαρτύριον τοῦ Θεοῦ.

2 Οὐ γὰρ ἔκρινα τοῦ εἰδέναι τι ἐν ὑμῖν, εἰ μὴ Ἰησοῦν Χριστὸν, καὶ τοῦτον ἐσταυρωμένον.

3 Καὶ ἐγὼ ἐν ἀσθενείᾳ καὶ ἐν φόβῳ καὶ ἐν τρόμῳ πολλῷ ἐγενόμην πρὸς ὑμᾶς.

4 Καὶ ὁ λόγος μου καὶ τὸ κήρυγμά μου οὐκ ἐν πειθοῖς ἀνθρωπίνης σοφίας λόγοις, ἀλλ' ἐν ἀποδείξει Πνεύματος καὶ δυνάμεως.

5 Ἴνα ἡ πίστις ὑμῶν μὴ ᾖ ἐν σοφίᾳ ἀνθρώπων, ἀλλ' ἐν δυνάμει Θεοῦ.

6 Σοφίαν δὲ λαλοῦμεν ἐν τοῖς τελείοις· σοφίαν δὲ οὐ τοῦ αἰῶνος τούτου, οὐδὲ τῶν ἀρχόντων τοῦ αἰῶνος τούτου τῶν καταργουμένων.

7 Ἀλλὰ λαλοῦμεν σοφίαν Θεοῦ ἐν μυστηρίῳ, τὴν ἀποκεκρυμμένην, ἣν προώρισεν ὁ Θεὸς πρὸ τῶν αἰώνων εἰς δόξαν ἡμῶν.

8 Ἦν οὐδεὶς τῶν ἀρχόντων τοῦ αἰῶνος τούτου ἐγνώκεν· εἰ γὰρ ἐγνώσαν, οὐκ ἂν τὸν Κύριον τῆς δόξης ἐσταύρωσαν.

9 Ἀλλὰ, καθὼς γέγραπται· Ὁ ὀφθαλμὸς οὐκ εἶδε, καὶ οὐς οὐκ ἤκουσε, καὶ ἐπὶ καρδίᾳ ἀνθρώπου οὐκ ἀνέβη, ἃ ἠτοίμασεν ὁ Θεὸς τοῖς ἀγαπῶσιν αὐτόν.

10 Ἡμῖν δὲ ὁ Θεὸς ἀπεκάλυψε διὰ τοῦ Πνεύματος αὐτοῦ· τὸ γὰρ Πνεῦμα πάντα ἐρευνᾷ, καὶ τὰ βάθη τοῦ Θεοῦ.

11 Τίς γὰρ οἶδεν ἀνθρώπων τὰ τοῦ ἀνθρώπου, εἰ μὴ τὸ πνεῦμα τοῦ ἀνθρώπου τὸ ἐν αὐτῷ; Οὕτω καὶ τὰ τοῦ Θεοῦ οὐδεὶς οἶδεν, εἰ μὴ τὸ Πνεῦμα τοῦ Θεοῦ.

Κεφ. β'. II.

ΚΑΙ ἐγὼ ὅτε ἦλθα εἰς σᾶς, ἀδελφοί, δὲν ἦλθα με ὑπεροχὴν λόγου ἢ σοφίας, κηρύττων εἰς σᾶς τὴν μαρτυρίαν τοῦ Θεοῦ.

2 Διότι ἀπεφάσισα νὰ μὴ γνωρίζω ἄλλο τί μεταξύ σας, εἰμὶ τὸν Ἰησοῦν Χριστὸν, καὶ τοῦτον ἐσταυρωμένον.

3 Καὶ ἐγὼ εἰς ἀσθενείαν καὶ εἰς φόβον καὶ εἰς πολλὴν τρόμον εὐρέσθην μεταξύ σας.

4 Καὶ ὁ λόγος μου, καὶ τὸ κήρυγμά μου δὲν ἦτον με καταπειστικά λόγια τῆς ἀνθρωπίνης σοφίας, ἀλλὰ με ἀπόδειξιν Πνεύματος καὶ δυνάμεως.

5 Διὰ νὰ μὴν ἦναι ἡ πίστις σας εἰς τὴν σοφίαν τῶν ἀνθρώπων, ἀλλὰ εἰς τὴν δύναμιν τοῦ Θεοῦ.

6 Καὶ σοφίαν λαλοῦμεν εἰς τοὺς τελείους· ἀλλ' ὄχι σοφίαν τοῦ αἰῶνος τούτου, οὐδὲ τῶν ἀρχόντων τοῦ αἰῶνος τούτου, οἱ ὅποιοι φθείρονται.

7 Ἀλλὰ λαλοῦμεν μυστηριώδη σοφίαν Θεοῦ, τὴν σοφίαν τὴν ἀποκεκρυμμένην, τὴν ὅποιαν προώρισεν ὁ Θεὸς πρὸ τῶν αἰώνων εἰς δόξαν μας.

8 Τὴν ὅποιαν κἀνεῖς ἀπὸ τοὺς ἀρχοντας τοῦ αἰῶνος τούτου δὲν ἐγνώρισε· διότι ἂν ἤθελαν τὴν γνωρίσει, δὲν ἤθελαν σταυρώσει τὸν Κύριον τῆς δόξης.

9 Ἀλλὰ, καθὼς εἶναι γεγραμμένον· Ἐκεῖνα τὰ ὅποια ὀφθαλμοῖς δὲν εἶδε, καὶ ὠτίον δὲν ἤκουσε, καὶ εἰς τὴν καρδίαν τοῦ ἀνθρώπου δὲν ἀνέβησαν, ἐκεῖνα ἠτοίμασεν ὁ Θεὸς διὰ ἐκείνους οἱ ὅποιοι τὸν ἀγαπῶσιν.

10 Εἰς ἡμᾶς δὲ τὰ ἀπεκάλυψεν ὁ Θεὸς διὰ μέσου τοῦ Πνεύματός του· διότι τὸ Πνεῦμα ὅλα ἐξετάζει, καὶ τὰ βάθη τοῦ Θεοῦ.

11 Διότι τίς ἀπὸ τοὺς ἀνθρώπους γνωρίζει τὰ πράγματα τοῦ ἀνθρώπου, εἰμὶ τὸ πνεῦμα τοῦ ἀνθρώπου, τὸ ὅποιον εἶναι μέσα εἰς αὐτόν; οὕτω καὶ τὰ πράγματα τοῦ Θεοῦ κἀνεῖς δὲν

12 Ἡμεῖς δὲ οὐ τὸ πνεῦμα τοῦ κόσμου ἐλάβομεν, ἀλλὰ τὸ Πνεῦμα τὸ ἐκ τοῦ Θεοῦ, ἵνα εἰδῶμεν τὰ ὑπὸ τοῦ Θεοῦ χαρισθέντα ἡμῖν·

13 Ἀ καὶ λαλοῦμεν οὐκ ἐν διδακτοῖς ἀνθρωπίνης σοφίας λόγοις, ἀλλ' ἐν διδακτοῖς Πνεύματος ἁγίου· πνευματικοῖς πνευματικὰ συγκρίνοντας.

14 Ψυχικὸς δὲ ἄνθρωπος οὐ δέχεται τὰ τοῦ Πνεύματος τοῦ Θεοῦ· μωρία γὰρ αὐτῷ ἐστὶ, καὶ οὐ δύναται γνῶναι, ὅτι πνευματικῶς ἀνακρίνεται.

15 Ὁ δὲ πνευματικὸς ἀνακρίνει μὲν πάντα, αὐτὸς δὲ ὑπ' οὐδενὸς ἀνακρίνεται.

16 Τίς γὰρ ἔγνω νοῦν Κυρίου, ὃς συμβιβάζει αὐτόν; Ἡμεῖς δὲ νοῦν Χριστοῦ ἔχομεν.

Κεφ. γ'. ΙΙΙ.

ΚΑΙ ἐγὼ, ἀδελφοί, οὐκ ἠδυνήθην λαλήσαι ὑμῖν ὡς πνευματικοῖς, ἀλλ' ὡς σαρκικοῖς, ὡς νηπίοις ἐν Χριστῷ.

2 Γάλα ὑμᾶς ἐπότισα, καὶ οὐ βρῶμα· οὐπω γὰρ ἠδύνασθε· ἀλλ' οὔτε ἐτι νῦν δύνασθε.

3 Ἐτι γὰρ σαρκικοὶ ἐστέ· ὅπου γὰρ ἐν ὑμῖν ζήλος καὶ εἰς καὶ διχοστασίαι, οὐχὶ σαρκικοὶ ἐστέ, καὶ κατὰ ἄνθρωπον περιπατεῖτε;

4 Ὅταν γὰρ λέγῃ τις, Ἐγὼ μὲν εἰμι Παύλου· ἕτερος δὲ, Ἐγὼ Ἀπολλῶ· οὐχὶ σαρκικοὶ ἐστέ;

5 Τίς οὖν ἐστὶ Παῦλος, τίς δὲ Ἀπολλῶς, ἀλλ' ἡ διακονοῖ δι' ὧν ἐπιστευσάτε, καὶ ἐκάστω ὡς ὁ Κύριος ἔδωκεν;

6 Ἐγὼ ἐφύτευσα, Ἀπολλῶς ἐπότισεν· ἀλλ' ὁ Θεὸς ἡύξανεν.

γνωρίζει, εἰ μὴ τὸ Πνεῦμα τοῦ Θεοῦ.

12 Καὶ ἡμεῖς δὲν ἐλάβομεν τὸ πνεῦμα τοῦ κόσμου, ἀλλὰ τὸ Πνεῦμα τὸ ἀπὸ τοῦ Θεοῦ, διὰ νὰ γνωρίσωμεν ὅσα μᾶς ἐχάρισεν ὁ Θεός·

13 Τὰ ὅποια καὶ λαλοῦμεν ὅχι με λόγους τοὺς ὁποίους διδάσκει ἡ ἀνθρωπίνη σοφία, ἀλλὰ με λόγους τοὺς ὁποίους διδάσκει τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον· συγκρίνοντας τὰ πνευματικὰ με τὰ πνευματικὰ.

14 Ἀλλ' ὁ ψυχικὸς ἄνθρωπος δὲν δέχεται τὰ πράγματα τοῦ Πνεύματος τοῦ Θεοῦ· διότι εἶναι μωρία εἰς αὐτόν, καὶ δὲν δύναται νὰ τὰ γνῶρῃ, ἐπειδὴ διακρίνονται πνευματικῶς.

15 Ἀλλ' ὁ πνευματικὸς ἄνθρωπος ἀνακρίνει μὲν ὅλα, αὐτὸς δὲ δὲν ἀνακρίνεται ἀπὸ κανέναν.

16 Διότι τίς ἐγνώρισε τὸν νοῦν τοῦ Κυρίου, ὥστε νὰ διδάξῃ αὐτόν; Ἡμεῖς ὅμως ἔχομεν τὸν νοῦν τοῦ Χριστοῦ.

Κεφ. γ'. ΙΙΙ.

ΚΑΙ ἐγὼ, ἀδελφοί, δὲν ἐδυνήθην νὰ σᾶς λαλήσω ὡς πνευματικοὺς, ἀλλὰ ὡς σαρκικοὺς, ὡς νηπίους εἰς τὸν Χριστόν.

2 Γάλα σᾶς ἐπότισα, καὶ ὅχι φαγητόν· διότι ἀκόμη δὲν ἐδύνασθε νὰ τὸ δεχθῆτε· ἀλλ' οὔτε τῶρα ἀκόμη δύνασθε.

3 Διότι ἀκόμη σαρκικοὶ εἰσθε· διότι ἐπειδὴ εἶναι εἰς σᾶς ζήλεια καὶ φιλονεικία καὶ διχοστασίαι, δὲν εἰσθε σαρκικοὶ, καὶ περιπατεῖτε ὡς ἄνθρωποι;

4 Διότι ὅταν λέγῃ ὁ εἷς, Ἐγὼ εἰμαι τοῦ Παύλου· καὶ ἄλλος, Ἐγὼ εἰμαι τοῦ Ἀπολλῶ· δὲν εἰσθε σαρκικοὶ;

5 Τίς λοιπὸν εἶναι ὁ Παῦλος, καὶ τίς εἶναι ὁ Ἀπολλῶς, εἰμὴ ὑπηρεταὶ διὰ μέσου τῶν ὁποίων ἐπιστευσάτε, καὶ καθὼς ἐχάρισεν ὁ Κύριος εἰς τὸν καθένα;

6 Ἐγὼ ἐφύτευσα, Ἀπολλῶς ἐπότισεν· ἀλλὰ ὁ Θεὸς ἡύξανεν.

7 Ὡστε οὔτε ὁ φυτεύων ἐστί τι, οὔτε ὁ ποτίζων, ἀλλ' ὁ αὐξάνων Θεός.

8 Ὁ φυτεύων δὲ καὶ ὁ ποτίζων ἐν εἰσιν· ἕκαστος δὲ τὸν ἴδιον μισθὸν λήψεται κατὰ τὸν ἴδιον κόπον.

9 Θεοῦ γὰρ ἐσμεν συνεργοί· Θεοῦ γεώργιον, Θεοῦ οἰδοκομή ἐστε.

10 Κατὰ τὴν χάριν τοῦ Θεοῦ τὴν δοθεῖσάν μοι, ὡς σοφὸς ἀρχιτέκτων θεμέλιον τέθεικα, ἄλλος δὲ ἐποικοδομεῖ· ἕκαστος δὲ βλεπέτω πῶς ἐποικοδομεῖ.

11 Θεμέλιον γὰρ ἄλλον οὐδεὶς δύναται θείναι παρὰ τὸν κείμενον, ὅς ἐστιν Ἰησοῦς ὁ Χριστός.

12 Εἰ δέ τις ἐποικοδομεῖ ἐπὶ τὸν θεμέλιον τοῦτον, χρυσόν, ἄργυρον, λίθους τιμίους, ξύλα, χόρτον, καλάμην·

13 Ἐκάστου τὸ ἔργον φανερόν γενήσεται· ἡ γὰρ ἡμέρα δηλώσει· ὅτι ἐν πυρὶ ἀποκαλύπτεται· καὶ ἕκαστου τὸ ἔργον ὅποιον ἐστί, τὸ πυρὶ δοκιμάσει.

14 Εἴ τις τὸ ἔργον μένει ὁ ἐπωκοδόμησε, μισθὸν λήψεται·

15 Εἴ τις τὸ ἔργον κατακαήσεται, ζημιωθήσεται· αὐτὸς δὲ σωθήσεται, οὕτως δὲ ὡς διὰ πυρός.

16 Οὐκ οἴδατε ὅτι ναὸς Θεοῦ ἐστε, καὶ τὸ Πνεῦμα τοῦ Θεοῦ οἰκεῖ ἐν ὑμῖν;

17 Εἴ τις τὸν ναὸν τοῦ Θεοῦ φθείρει, φθερεῖ τοῦτον ὁ Θεός· ὁ γὰρ ναὸς τοῦ Θεοῦ ἅγιός ἐστιν, οἵτινες ἐστε ὑμεῖς.

18 Μηδεὶς ἐαυτὸν ἐξαπατάτω· εἴ τις δοκεῖ σοφὸς εἶναι ἐν ὑμῖν ἐν τῷ αἰῶνι τούτῳ, μαρὸς γενέσθω, ἵνα γένηται σοφός.

19 Ἢ γὰρ σοφία τοῦ κόσμου τού-

7 Ὡστε οὔτε ὅποιος φυτεύει εἶναι τίποτε, οὔτε ὅποιος ποτίζει εἶναι τίποτε, ἀλλὰ ὁ Θεὸς ὁ ὅποιος αὐξάνει.

8 Καὶ ὅποιος φυτεύει καὶ ὅποιος ποτίζει εἶναι ἐν· καὶ καθεὶς θέλει λάβει τὴν πληρωμὴν τοῦ κατὰ τὸν ἴδιον κόπον.

9 Διότι εἴμεθα συνεργοὶ τοῦ Θεοῦ· σεις εἴσθε γεώργημα τοῦ Θεοῦ, καὶ οἰκοδομή τοῦ Θεοῦ.

10 Κατὰ τὴν χάριν τὴν ὅποιαν ἔδωκεν εἰς ἐμὲ ὁ Θεός, ὡς σοφὸς ἀρχιτέκτων ἐβάλα θεμέλιον, καὶ ἄλλος οἰκοδομεῖ ἐπάνω· καθεὶς ὅμως ἄς βλέπῃ πῶς ἐποικοδομεῖ.

11 Διότι κανεὶς δὲν δύναται νὰ βάλῃ ἄλλον θεμέλιον παρὰ ἐκεῖνον τὸ ὅποιον κείται, ὁ ὅποιος εἶναι ὁ Ἰησοῦς Χριστός.

12 Καὶ ἂν κανεὶς ἐπάνω εἰς τοῦτον τὸν θεμέλιον οἰκοδομῇ χρυσόν, ἄργυρον, λίθους τιμίους, ξύλα, χόρτον, καλάμην·

13 Τὸ ἔργον τοῦ καθενὸς θέλει φανερωθῇ· διότι ἡ ἡμέρα θέλει τὸ φανερώσει· ἐπειδὴ μὲ τὴν φωτίαν φανερόνεται· καὶ τὸ ἔργον τοῦ καθενὸς ὅποιον εἶναι, ἡ φωτία θέλει δοκιμάσει.

14 Ἄν τις τὸ ἔργον τοῦ ὅποιον ἐποικοδόμησε, μένῃ, θέλει λάβει πληρωμὴν·

15 Καὶ ἂν τις τὸ ἔργον κατακαῇ, θέλει ζημιωθῇ· αὐτὸς δὲ θέλει σωθῇ, ἀλλ' οὕτως ὡς διὰ μέσου τοῦ πυρός.

16 Δὲν ἤξευρετε ὅτι εἴσθε ναὸς Θεοῦ, καὶ τὸ Πνεῦμα τοῦ Θεοῦ κατοικεῖ εἰς σᾶς;

17 Ὅποιος φθείρει τὸν ναὸν τοῦ Θεοῦ, ὁ Θεὸς θέλει τὸν φθείρει· διότι ὁ ναὸς τοῦ Θεοῦ εἶναι ἅγιος, ὁ ὅποιος ναὸς εἴσθε σεις.

18 Κανεὶς ἄς μὴν ἀπατᾷ τὸν ἑαυτόν του· ἂν κανεὶς φκίνηται νὰ ᾔναι σοφὸς μεταξύ σας εἰς τὸν κόσμον τοῦτον, ἄς γίνῃ μαρὸς, διὰ νὰ γίνῃ σοφός.

19 Διότι ἡ σοφία τοῦ κόσμου τού-

του, μοῖρά παρὰ τῷ Θεῷ ἐστὶ γέγραπται γάρ· Ὁ ὁρασούμενος τοὺς σοφούς ἐν τῇ πανουργίᾳ αὐτῶν.

20 Καὶ πάλιν· Κύριος γινώσκει τοὺς διαλογισμούς τῶν σοφῶν, ὅτι εἰσὶ μάταιοι.

21 Ὡστε μηδεὶς καυχάσθω ἐν ἀνθρώποις· πάντα γὰρ ὑμῶν ἐστίν·

22 Εἴτε Παῦλος, εἴτε Ἀπολλῶς, εἴτε Κηφᾶς, εἴτε κόσμος, εἴτε ζωὴ, εἴτε θάνατος, εἴτε ἐνεστώτα, εἴτε μέλλοντα· πάντα ὑμῶν ἐστίν·

23 Ὑμεῖς δὲ, Χριστοῦ· Χριστὸς δὲ, Θεοῦ.

του εἶναι μοῖρά με τὸν Θεόν· διότι εἶναι γεγραμμένον· Ὁ Θεὸς πιάνει τοὺς σοφοὺς εἰς τὴν πανουργίαν τῶν.

20 Καὶ πάλιν· Κύριος γινώσκει τοὺς διαλογισμούς τῶν σοφῶν, ὅτι εἶναι μάταιοι.

21 Ὡστε κἀνεὶς ἅς μὴ καυχᾶται εἰς τοὺς ἀνθρώπους· διότι ὅλα ἰδικά σας εἶναι·

22 Εἴτε Παῦλος, εἴτε Ἀπολλῶς, εἴτε Κηφᾶς, εἴτε κόσμος, εἴτε ζωὴ, εἴτε θάνατος, εἴτε παρόντα, εἴτε μέλλοντα· ὅλα ἰδικά σας εἶναι·

23 Καὶ σεῖς εἴσθε τοῦ Χριστοῦ· καὶ ὁ Χριστὸς εἶναι τοῦ Θεοῦ.

Κεφ. δ'. IV.

ΟΥΤΩΣ ἡμᾶς λογίσεσθω ἄνθρωπος, ὡς ὑπηρετὰς Χριστοῦ, καὶ οἰκονόμους μυστηρίων Θεοῦ.

2 Ὁ δὲ λοιπὸν, ζητεῖται ἐν τοῖς οἰκονόμοις, ἵνα πιστὸς τις εὑρεθῇ.

3 Ἐμοὶ δὲ εἰς ἐλάχιστόν ἐστιν, ἵνα ὑφ' ὑμῶν ἀνακριθῶ, ἢ ὑπὸ ἀνθρωπίνης ἡμέρας· ἀλλ' οὐδὲ ἑμαυτὸν ἀνακρίνω·

4 Οὐδὲν γὰρ ἑμαυτῷ σύννοιδ'· ἀλλ' οὐκ ἐν τούτῳ δεδικαιώμαι· ὁ δὲ ἀνακρίνων με, Κύριός ἐστιν.

5 Ὡστε μὴ πρὸ καιροῦ τι κρίνετε, ἕως ἂν ἔλθῃ ὁ Κύριος· ὃς καὶ φωτίσει τὰ κρυπτά τοῦ σκοτους, καὶ φανερώσει τὰς βουλὰς τῶν καρδιῶν· καὶ τότε ὁ ἐπαυὸς γενήσεται ἐκάστῳ ἀπὸ τοῦ Θεοῦ.

6 Ταῦτα δὲ, ἀδελφοί, μετεσχημάτισα εἰς ἑμαυτὸν καὶ Ἀπολλῶ, δι' ὑμᾶς· ἵνα ἐν ἡμῖν μάθητε τὸ μὴ ὑπὲρ ὃ γέγραπται φρονεῖν, ἵνα μὴ εἰς ὑπὲρ τοῦ ἐνὸς φυσιοῦσθε κατὰ τοῦ ἐτέρου.

7 Τίς γάρ σε διακρίνει; Τί δὲ ἔχεις

Κεφ. δ'. IV.

ΟΥΤΩΣ ἅς μᾶς λογαριάζῃ καθεὶς ἄνθρωπος, ὡς ὑπηρετὰς Χριστοῦ, καὶ οἰκονόμους τῶν μυστηρίων τοῦ Θεοῦ.

2 Τὸ δὲ λοιπὸν, ζητεῖται εἰς τοὺς οἰκονόμους, διὰ νὰ εὑρεθῇ κἀνεὶς πιστός.

3 Εἰς ἐμὲ δὲ εἶναι διὰ μικρότατον πρᾶγμα τὸ νὰ κριθῶ ἀπὸ σας, ἢ ἀπὸ ἀνθρωπίνην κρίσιν· ἀλλ' οὐδὲ τὸν ἑαυτὸν μου κρίνω·

4 Διότι εἰς τὸ συνειδός μου δὲν γνωρίζω κἀνὲν κακόν· ἀλλ' εἰς τοῦτο δὲν εἶμαι δικαιωμένος· ὁ Κύριος δὲ εἶναι ἐκεῖνος ὁ ὁποῖος με κρίνει.

5 Λοιπὸν μὴ κρίνετε πρὸ καιροῦ τίποτε, ἕως ἂν ἔλθῃ ὁ Κύριος· ὁ ὁποῖος θέλει φωτίσει τὰ κρυφία τοῦ σκοτους, καὶ θέλει φανερώσει τὰς βουλὰς τῶν καρδιῶν· καὶ τότε καθεὶς θέλει λάβει τὸν ἔπαινον ἀπὸ τὸν Θεόν.

6 Ταῦτα, ἀδελφοί μου, μετεσχημάτισα εἰς τὸν ἑαυτὸν μου καὶ εἰς τὸν Ἀπολλῶ, διὰ σας· διὰ νὰ μάθητε εἰς ἡμᾶς τὸ νὰ μὴ φρονῇτε ὑπεράνω ἀπὸ ὃ, τι εἶναι γεγραμμένον, διὰ νὰ μὴ κενοδοξῇ κἀνεὶς διὰ τὸν ἑνα ἑνατίον τοῦ ἄλλου.

7 Διότι τίς σε διακρίνει ἀπὸ τὸν

ὃ οὐκ ἔλαβες; Εἰ δὲ καὶ ἔλαβες, τί καυχᾶσαι ὡς μὴ λαβών;

8 Ἦδη κεκορεσμένοι ἐστέ, ἡδὴ ἐπλουτήσατε, χωρὶς ἡμῶν ἐβασίλευσατε· καὶ ὄφελον γε ἐβασίλευσατε· ἵνα καὶ ἡμεῖς ὑμῖν συμβασιλεύσωμεν.

9 Δοκῶ γὰρ, ὅτι ὁ Θεὸς ἡμᾶς τοὺς ἀποστόλους ἐσχάτους ἀπέδειξεν, ὡς ἐπιθανατίους, ὅτι θάνατρον ἐγενήθημεν τῷ κόσμῳ καὶ ἀγγέλοις καὶ ἀνθρώποις.

10 Ἡμεῖς μωροὶ διὰ Χριστὸν, ὑμεῖς δὲ φρόνιμοι ἐν Χριστῷ· ἡμεῖς ἀσθενεῖς, ὑμεῖς δὲ ἰσχυροί· ὑμεῖς ἐνδοξοὶ, ἡμεῖς δὲ ἄτιμοι.

11 Ἀχρὶ τῆς ἄρτι ὥρας καὶ πεινῶμεν, καὶ διψῶμεν, καὶ γυμνητευομεν, καὶ κολαφίζομεθα, καὶ ἀστατοῦμεν·

12 Καὶ κοπιῶμεν, ἐργαζόμενοι ταῖς ἰδίαις χερσὶ· λοιδορούμενοι, εὐλογοῦμεν· διωκόμενοι, ἀνεχόμεθα·

13 Βλασφημούμενοι, παρακαλοῦμεν· ὡς περικαθάρματα τοῦ κόσμου ἐγενήθημεν, πάντων περίφημα ἕως ἄρτι.

14 Οὐκ ἐντρέπων ὑμᾶς γράφω ταῦτα, ἀλλ' ὡς τέκνα μου ἀγαπητὰ νουθετῶ.

15 Ἐὰν γὰρ μυρίους παιδαγωγοὺς ἔχτε ἐν Χριστῷ, ἀλλ' οὐ πολλοὺς πατέρας· ἐν γὰρ Χριστῷ Ἰησοῦ διὰ τοῦ εὐαγγελίου ἐγὼ ὑμᾶς ἐγέννησα.

16 Παρακαλῶ οὖν ὑμᾶς, μιμηταὶ μου γίνεσθε.

17 Διὰ τοῦτο ἐπεμψα ὑμῖν Τιμόθεον, ὃς ἐστὶ τέκνον μου ἀγαπητὸν καὶ πιστὸν ἐν Κυρίῳ, ὃς ὑμᾶς ἀναμνήσει τὰς ὁδοὺς μου τὰς ἐν Χριστῷ, καθὼς πανταχοῦ ἐν πάσῃ ἐκκλησίᾳ διδάσκω.

18 Ὡς μὴ ἐρχομένου δέ μου πρὸς

ἄλλον; Καὶ τί ἔχεις τὸ ὅποιον δὲν ἔλαβες; Καὶ ἐὰν τὸ ἔλαβες, διατί καυχᾶσαι ὡς ἂν δὲν τὸ ἔλαβες;

8 Τώρα χορτασμένοι εἰσθε, τώρα ἐπλουτήσατε, χωρὶς ἡμῶν ἐβασίλευσατε· καὶ εἴθε νῦν ἠθέλετε βασιλεύσῃ· διὰ νῦν συμβασιλεύσωμεν καὶ ἡμεῖς με σᾶς.

9 Διότι με φαίνεται, ὅτι ὁ Θεὸς ἀπέδειξεν ἡμᾶς τοὺς ἀποστόλους ἐσχάτους, ὡς ἀποφασισμένους εἰς θάνατον, διότι ἐγέναμεν θάνατρον εἰς τὸν κόσμον καὶ εἰς τοὺς ἀγγέλους καὶ εἰς τοὺς ἀνθρώπους.

10 Ἡμεῖς εἴμεθα μωροὶ διὰ τὸν Χριστὸν, καὶ σεῖς εἰσθε φρόνιμοι εἰς τὸν Χριστὸν· ἡμεῖς ἀσθενεῖς, καὶ σεῖς δυνατοί· σεῖς ἐνδοξοὶ, καὶ ἡμεῖς ἄτιμοι.

11 Ἔως εἰς ταύτην τὴν ὥραν καὶ πεινῶμεν, καὶ διψῶμεν, καὶ εἴμεθα γυμνοί, καὶ κολαφίζομεθα, καὶ δὲν ἔχομεν ποῦ νῦν σταθῶμεν·

12 Καὶ κοπιῶμεν, ἐργαζόμενοι μετὰς ἰδίας μας χεῖρας· ὑβρίζομενοι, εὐλογοῦμεν· διωκόμενοι, ὑπομένομεν·

13 Βλασφημούμενοι, παρακαλοῦμεν· ὡς καθάρματα τοῦ κόσμου ἐγέναμεν, ἀπορρίψιμα ὅλων ἕως τώρα.

14 Ἐγὼ δὲν γράφω ταῦτα διὰ νῦν σᾶς ἐντροπιάσω, ἀλλὰ σᾶς νουθετῶ ὡς τέκνα μου ἠγαπημένα.

15 Διότι ἐὰν καὶ ἔχτε μυρίους παιδαγωγοὺς ἐν Χριστῷ, ἀλλὰ δὲν ἔχετε πολλοὺς πατέρας· διότι ἐγὼ σᾶς ἐγέννησα ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ διὰ τοῦ εὐαγγελίου.

16 Παρακαλῶ σας λοιπὸν, γίνεσθε μιμηταὶ μου.

17 Διὰ τοῦτο σᾶς ἐπεμψα τὸν Τιμόθεον, ὁ ὁποῖος εἶναι τέκνον μου ἠγαπημένον καὶ πιστὸν ἐν Κυρίῳ, ὁ ὁποῖος θέλει σᾶς ἐνθυμίσει τὰς ὁδοὺς μου αἱ ὁποῖαι εἶναι εἰς τὸν Χριστὸν, καθὼς διδάσκω πανταχοῦ εἰς ὅλας τὰς ἐκκλησίας.

18 Τινὲς δὲ ἐκενοδόξησαν, ὡς ἂν

ὑμᾶς, ἐφυσιώθησάν τινες.

19 Ἐλεύσομαι δὲ ταχέως πρὸς ὑμᾶς, ἐὰν ὁ Κύριος θελήσῃ, καὶ γνώσομαι οὐ τὸν λόγον τῶν πεφυσιωμένων, ἀλλὰ τὴν δύναμιν.

20 Οὐ γὰρ ἐν λόγῳ ἡ βασιλεία τοῦ Θεοῦ, ἀλλ' ἐν δυνάμει.

21 Τί θέλετε; Ἐν ῥάβδῳ ἔλθω πρὸς ὑμᾶς, ἢ ἐν ἀγάπῃ, πνευματί τε πρᾶτότητας;

Κεφ. ε'. V.

ὉΛΩΣ ἀκούεται ἐν ὑμῖν πορνεία, καὶ τοιαύτη πορνεία ἣτις οὐδὲ ἐν τοῖς ἔθνεσιν ὀνομάζεται, ὥστε γυναικῶν τινα τοῦ πατρὸς ἔχειν.

2 Καὶ ὑμεῖς πεφυσιωμένοι ἐστέ, καὶ οὐχὶ μᾶλλον ἐπειθήσατε, ἵνα ἐξαρθῇ ἐκ μέσου ὑμῶν ὁ τὸ ἔργον τοῦτο ποιήσας;

3 Ἐγὼ μὲν γὰρ ὡς ἀπὸν τῷ σώματι, παρὼν δὲ τῷ πνεύματι, ἤδη κέκρικα ὡς παρὼν, τὸν οὕτω τοῦτο κατεργασάμενον,

4 Ἐν τῷ ὀνόματι τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, συναχθέντων ὑμῶν καὶ τοῦ ἐμοῦ πνεύματος, σὺν τῇ δυνάμει τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ,

5 Παραδόναι τὸν τοιοῦτον τῷ Σατανᾷ εἰς ὄλεθρον τῆς σαρκὸς, ἵνα τὸ πνεῦμα σωθῇ ἐν τῇ ἡμέρᾳ τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ.

6 Οὐ καλὸν τὸ κινήμα ὑμῶν οὐκ οἰδατε ὅτι μικρὰ ζύμη ὅλον τὸ φύραμα ζυμοῖ;

7 Ἐκκαθάρατε οὖν τὴν παλαιὰν ζύμην, ἵνα ἦτε νέον φύραμα, καθὼς ἐστε ἄζυμοι καὶ γὰρ τὸ πᾶσχα ἡμῶν ὑπὲρ ἡμῶν ἐθύθη, Χριστός.

8 Ὡστε ἐορτάζωμεν, μὴ ἐν ζύμῃ παλαιᾷ, μηδὲ ἐν ζύμῃ κακίας καὶ πονηρίας, ἀλλ' ἐν ἄζυμοις εὐδικρινείας καὶ ἀληθείας.

9 Ἐγραψα ὑμῖν ἐν τῇ ἐπιστολῇ,

δὲν ἐμελλον νὰ ἔλθω εἰς ὑμᾶς.

19 Ἀλλὰ θέλω ἔλθαι ὀγγίγωρα εἰς ὑμᾶς, ἐὰν θελήσῃ ὁ Κύριος, καὶ θέλω γνωρίσει ὅχι τὸν λόγον τῶν κενοδοξῶν, ἀλλὰ τὴν δύναμιν.

20 Διότι ἡ βασιλεία τοῦ Θεοῦ δὲν εἶναι εἰς τὰ λόγια, ἀλλ' εἰς τὴν δύναμιν.

21 Τί θέλετε; Νὰ ἔλθω εἰς ὑμᾶς με ῥάβδον, ἢ με ἀγάπην, καὶ με πνεῦμα πρᾶτότητας;

Κεφ. ε'. V.

ΓΕΝΙΚΩΣ ἀκούσαι μεταξύ σας πορνεία, καὶ τοιαύτη πορνεία ἣ ὅποια οὐδὲ μεταξύ τῶν ἐθνῶν ὀνομάζεται, ὥστε νὰ ἔχῃ κάποιος τὴν γυναῖκα τοῦ πατρὸς του.

2 Καὶ σεῖς εἴσθε κενοδοξοί, καὶ δὲν ἐλυπήθητε κάλλιον, διὰ νὰ σηκοθῇ ἀπὸ τὸ μέσον ἐκεῖνος ὁ ὅποιος ἔκαμε τὸ ἔργον τοῦτο;

3 Ἐγὼ ὅμως ὡς ἀπὸν μὲν κατὰ τὸ σῶμα, παρὼν δὲ κατὰ τὸ πνεῦμα, ἔκρινα ἤδη ὡς ἂν ἦμην παρὼν, ἐκείνον ὁ ὅποιος ἔκαμε τοῦτο οὕτως,

4 Εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Κυρίου μας Ἰησοῦ Χριστοῦ, συναχέντες σεῖς καὶ τὸ ἰδικόν μου πνεῦμα, με τὴν δύναμιν τοῦ Κυρίου μας Ἰησοῦ Χριστοῦ,

5 Νὰ παραδώσῃτε τὸν τοιοῦτον εἰς τὸν Σατανᾶ εἰς ὄλεθρον τῆς σαρκὸς, διὰ νὰ σωθῇ τὸ πνεῦμά του εἰς τὴν ἡμέραν τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ.

6 Δὲν εἶναι καλὸν τὸ κινήμα σας δὲν ἠξεύρετε ὅτι ὀλίγη ζύμη ζυμοῖ ὅλον τὸ ζυμωτόν;

7 Ἀποκαθαρίσατε λοιπὸν τὴν παλαιὰν ζύμην, διὰ νὰ γίνητε νέον ζυμωτόν, καθὼς εἴσθε ἄζυμοι διότι ὁ Χριστός, ὁ ὅποιος εἶναι τὸ πᾶσχα μας, ἐθυσιασθὴ διὰ ἡμᾶς.

8 Ὡς ἐορτάζωμεν λοιπὸν, ὅχι με ζύμην παλαιάν, μηδὲ με ζύμην κακίας καὶ πονηρίας, ἀλλὰ με ἄζυμα εὐδικρινείας καὶ ἀληθείας.

9 Ἐγραψά σας εἰς τὴν ἐπιστολὴν,

μὴ συναναμίγνυσθαι πόρνοις.

10 Καὶ οὐ πάντως τοῖς πόρνοις τοῦ κόσμου τούτου, ἢ τοῖς πλεονέκταις, ἢ ἄρπαξιν, ἢ εἰδωλολάτραις· ἐπεὶ ὀφείλετε ἀρα ἐκ τοῦ κόσμου ἐξελεῖν.

11 Νυνὶ δὲ ἔγραψα ὑμῖν, μὴ συναναμίγνυσθαι, ἐάν τις ἀδελφὸς ὀνομαζόμενος ἢ πόρνος, ἢ πλεονέκτης, ἢ εἰδωλολάτρης, ἢ λοιδορός, ἢ μέθυσος, ἢ ἄρπαξ· τῷ τοιούτῳ μὴδὲ συνεσθίειν.

12 Τί γὰρ μοι καὶ τοὺς ἐξω κρίνεις; Οὐχὶ τοὺς ἔσω ὑμεῖς κρίνετε;

13 Τοὺς δὲ ἐξω ὁ Θεὸς κρίνει. Καὶ ἐξαρείτε τὸν πονηρὸν ἐξ ὑμῶν αὐτῶν.

Κεφ. ε'. VI.

ΤΟΛΜΑ τις ὑμῶν, πρᾶγμα ἔχων πρὸς τὸν ἕτερον, κρίνεσθαι ἐπὶ τῶν ἀδίκων, καὶ οὐχὶ ἐπὶ τῶν ἁγίων;

2 Οὐκ οἴδατε ὅτι οἱ ἅγιοι τὸν κόσμον κρινούσι; Καὶ εἰ ἐν ὑμῖν κρίνεται ὁ κόσμος, ἀνάξιοί ἐστε κριτηρίων ἐλαχίστων;

3 Οὐκ οἴδατε ὅτι ἀγγέλους κρινούμεν; μῆτι γε βιωτικά;

4 Βιωτικά μὲν οὖν κριτήρια εἰάν ἔχητε, τοὺς ἐξουθενημένους ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ, τούτους καθίζετε.

5 Πρὸς ἐντροπὴν ὑμῖν λέγω· οὕτως οὐκ ἔστιν ἐν ὑμῖν σοφὸς οὐδὲ εἷς, ὃς δυνήσεται διακρίναι ἀνά μέσον τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ;

6 Ἀλλὰ ἀδελφὸς μετὰ ἀδελφοῦ κρίνεται, καὶ τοῦτο ἐπὶ ἀπίστων;

7 Ἦδη μὲν οὖν ὅλως ἥττημα ἐν ὑμῖν ἔστιν, ὅτι κρίματα ἔχετε μεθ' ἑαυτῶν· διὰ τί οὐχὶ μᾶλλον ἀδικεῖ-

νὰ μὴ συμμίγησθε μετὰ τοὺς πόρνους.

10 Καὶ δὲν λέγω νὰ μὴ συμμίγησθε πανταπασι μετὰ τοὺς πόρνους τοῦ κόσμου τούτου, ἢ μετὰ τοὺς πλεονέκτας, ἢ μετὰ τοὺς ἄρπαγας, ἢ μετὰ τοὺς εἰδωλολάτραις· ἐπεὶδὴ τότε χρεωστεῖτε νὰ ἐβγῇτε ἀπὸ τὸν κόσμον.

11 Ἀλλὰ τῶρα σὰς ἔγραψα νὰ μὴ συμμίγησθε, ἂν κανεῖς ὁ ὁποῖος ὀνομάζεται ἀδελφός, ἢναι πόρνος, ἢ πλεονέκτης, ἢ εἰδωλολάτρης, ἢ λοιδορός, ἢ μέθυσος, ἢ ἄρπαξ· μετὰ τὸν τοιούτον μὴδὲ νὰ συντρώγητε.

12 Διότι τί· χρεὸς ἔχω ἐγὼ νὰ κρίνω καὶ ἐκείνους οἱ ὁποῖοι εἶναι ἐξω ἀπὸ τὴν ἐκκλησίαν; Δὲν κρίνετε σεῖς τοὺς ἔσω;

13 Ἀλλὰ τοὺς ἐξω ὁ Θεὸς κρίνει. Σηκώσατε λοιπὸν τὸν κακὸν ἀπὸ τὸ μέσον σας.

Κεφ. ε'. VI.

ΤΟΛΜΑ κανεῖς ἀπὸ σᾶς, ὅταν ἔχη διαφορὰν μετὰ τὸν ἄλλον, νὰ κρίνηται ἔμπροσθεν τῶν ἀδίκων, καὶ ὄχι ἔμπροσθεν τῶν ἁγίων;

2 Δὲν ἤξεύρετε ὅτι οἱ ἅγιοι θέλουσι κρίνει τὸν κόσμον; Καὶ ἐὰν ὁ κόσμος κρίνηται ἀπὸ σᾶς, ἀνάξιοι εἰσθε νὰ κρίνητε τὰ μικρότατα πράγματα;

3 Δὲν ἤξεύρετε ὅτι θέλομεν κρίνει ἀγγέλους; πόσῳ μᾶλλον τὰ πράγματα ταύτης τῆς ζωῆς;

4 Ἐὰν ἔχητε λοιπὸν κρίσεις διὰ πράγματα ταύτης τῆς ζωῆς, ἐκείνους οἱ ὁποῖοι εἶναι ἐξουθενημένοι εἰς τὴν ἐκκλησίαν, τούτους καθιστάνετε κριτάς.

5 Διὰ ἐντροπὴν σας τὸ λέγω· οὕτω δὲν εἶναι μεταξύ σας οὐδὲ εἰς σοφός, ὅστις ἤθελε δυνῆθαι νὰ διακρίνῃ ἀνά μέσον τοῦ ἀδελφοῦ του;

6 Ἀλλὰ ἀδελφὸς μετὰ ἀδελφὸν κρίνεται, καὶ τοῦτο ἔμπροσθεν ἀπίστων;

7 Τώρα λοιπὸν διόλου σφάλμα εἶναι εἰς σὰς τοῦτο, ὅτι ἔχετε κρίσεις ἀνὰ μέσον σας· διὰ τί καλλίον δὲν

σθε; διὰ τί οὐχὶ μᾶλλον ἀποστερεῖσθε;

8 Ἀλλὰ ὑμεῖς ἀδικεῖτε καὶ ἀποστερεῖτε, καὶ ταῦτα ἀδελφούς.

9 Ἡ οὐκ οἴδατε ὅτι ἀδικοὶ βασιλείαν Θεοῦ οὐ κληρονομήσουσι; Μὴ πλανᾶσθε· οὔτε πόρνοι, οὔτε εἰδωλολάτραι, οὔτε μοιχοὶ, οὔτε μαλακοὶ, οὔτε ἀρσενικοῖται,

10 Οὔτε κλέπται, οὔτε πλεονέκται, οὔτε μέθυσοι, οὐ λοῦθοι, οὐχ ἄρπαγες, βασιλείαν Θεοῦ οὐ κληρονομήσουσι.

11 Καὶ ταῦτά τινες ἦτε· ἀλλὰ ἀπελούσασθε, ἀλλὰ ἡγιασθήτε, ἀλλ' ἐδικαιώθητε ἐν τῷ ὄνοματι τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ, καὶ ἐν τῷ Πνεύματι τοῦ Θεοῦ ἡμῶν.

12 Πάντα μοι ἔξεστιν, ἀλλ' οὐ πάντα συμφέρει· πάντα μοι ἔξεστιν, ἀλλ' οὐκ ἐγὼ ἐξουσιασθήσομαι ὑπὸ τινος.

13 Τὰ βρώματα τῇ κοιλίᾳ, καὶ ἡ κοιλία τοῖς βρώμασιν· ὁ δὲ Θεὸς καὶ ταύτην καὶ ταῦτα καταργήσει. Τὸ δὲ σῶμα οὐ τῇ πορνείᾳ, ἀλλὰ τῷ Κυρίῳ, καὶ ὁ Κύριος τῷ σώματι·

14 Ὁ δὲ Θεὸς καὶ τὸν Κύριον ἡγεῖρε, καὶ ἡμᾶς ἐξεγερεῖ διὰ τῆς δυνάμεως αὐτοῦ.

15 Οὐκ οἴδατε ὅτι τὰ σώματα ὑμῶν μέλη Χριστοῦ ἐστίν; Ἄρας οὖν τὰ μέλη τοῦ Χριστοῦ, ποιήσω πόρνης μέλη; Μὴ γένοιτο.

16 Ἡ οὐκ οἴδατε ὅτι ὁ κολλώμενος τῇ πόρνῃ, ἐν σώμα ἐστίν; Ἔπονται γὰρ, φησὶν, οἱ δύο εἰς σάρκα μίαν.

17 Ὁ δὲ κολλώμενος τῷ Κυρίῳ, ἐν πνεύμα ἐστι.

18 Φεύγετε τὴν πορνείαν. Πᾶν ἁμάρτημα ὁ ἐάν ποιῇσιν ἄνθρωπος, ἐκτός τοῦ σώματος ἐστίν· ὁ δὲ πορνεύων, εἰς τὸ ἴδιον σῶμα ἁμαρτάνει.

προκρίνετε νὰ ἀδικήσθε; διὰ τί μᾶλλον δὲν θέλετε νὰ ἀποστερήσθε;

8 Ἀλλὰ σεῖς ἀδικεῖτε καὶ τοῦτο κάμνετε εἰς τοὺς ἀδελφούς.

9 Ἡ δὲν ἤξευρετε ὅτι οἱ ἀδικοὶ βασιλείαν Θεοῦ δὲν θέλουσι κληρονομήσει; Μὴ πλανᾶσθε· οὔτε πόρνοι, οὔτε εἰδωλολάτραι, οὔτε μοιχοὶ, οὔτε μαλακοὶ, οὔτε ἀρσενικοῖται,

10 Οὔτε κλέπται, οὔτε πλεονέκται, οὔτε μέθυσοι, οὔτε ὕβρισται, οὔτε ἄρπαγες, θέλουσι κληρονομήσει τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ.

11 Καὶ ταῦτα ἦσαν μερικοὶ· ἀλλὰ ἐκαθαρίσθητε, ἀλλὰ ἡγιασθήτε, ἀλλὰ ἐδικαιώθητε ἐν τῷ ὀνόματι τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ, καὶ ἐν τῷ Πνεύματι τοῦ Θεοῦ μας.

12 Ἐχω ἐγὼ ἐξουσίαν εἰς ὅλα, ἀλλὰ ὅλα δὲν συμφέρουσιν· εἰς ὅλα ἔχω ἐξουσίαν, ἀλλὰ δὲν θέλω ἐξουσιασθὲν ἀπὸ κινῆν πρᾶγμα.

13 Τὰ φαγητὰ εἶναι διὰ τὴν κοιλίαν, καὶ ἡ κοιλία διὰ τὰ φαγητὰ· ἀλλὰ ὁ Θεὸς καὶ αὐτὴν καὶ αὐτὰ θέλει χαλάσει. Τὸ δὲ σῶμα δὲν εἶναι διὰ τὴν πορνείαν, ἀλλὰ διὰ τὸν Κύριον, καὶ ὁ Κύριος διὰ τὸ σῶμα·

14 Καὶ ὁ Θεὸς καὶ τὸν Κύριον ἀνέστησε, καὶ ἡμᾶς θέλει ἀναστήσει διὰ μέσου τῆς δυνάμεώς του.

15 Δὲν ἤξευρετε ὅτι τὰ σώματά σας εἶναι μέλη τοῦ Χριστοῦ; Λοιπὸν θέλω παρῆναι ἐγὼ τὰ μέλη τοῦ Χριστοῦ, καὶ ἐλῶ τὰ κάμει πόρνης μέλη; Μὴ γένοιτο.

16 Ἡ δὲν ἤξευρετε ὅτι ὅποιος κολλᾶται μετὰ τὴν πόρνῃν, εἶναι ἐν σώμα (μετὰ αὐτὴν;) διότι λέγει, θέλουσιν εἶναι οἱ δύο εἰς σάρκα μίαν.

17 Ὅποιος δὲ κολλᾶται μετὰ τὸν Κύριον, εἶναι ἐν πνεύμα.

18 Φεύγετε τὴν πορνείαν. Κάθε ἄλλο ἁμάρτημα τὸ ὅποιον ἤθελε κάμῃ ἄνθρωπος, εἶναι ἐξω ἀπὸ τοῦ σώματος· ὅποιος ὅμως πορνεύει, ἁμαρτάνει εἰς τὸ ἴδιον τοῦ σώματος.

19 Ἡ οὐκ οἰδατε ὅτι τὸ σῶμα ὑμῶν ναὸς τοῦ ἐν ὑμῖν ἁγίου Πνεύματος ἐστίν, οὗ ἔχετε ἀπὸ Θεοῦ, καὶ οὐκ ἐστὲ ἑαυτῶν;

20 Ἐγοράσθητε γὰρ τιμῆς· δοξάσατε δὴ τὸν Θεὸν ἐν τῷ σώματι ὑμῶν, καὶ ἐν τῷ πνεύματι ὑμῶν, ὅτι ἐστὶ τοῦ Θεοῦ.

Κεφ. 5. VII.

ΠΕΡΙ δὲ ὧν ἐγράψατέ μοι, καλὸν ἀνθρώπων γυναικὸς μὴ ἅπτεσθαι.

2 Διὰ δὲ τὰς πορνείας ἕκαστος τὴν ἑαυτοῦ γυναῖκα ἔχέτω, καὶ ἕκαστη τὸν ἴδιον ἄνδρα ἔχέτω.

3 Τῇ γυναικὶ ὁ ἄνθρωπος τὴν ὀφειλομένην εὐνοίαν ἀποδιδότω· ὁμοίως δὲ καὶ ἡ γυνὴ τῷ ἀνδρί.

4 Ἡ γυνὴ τοῦ ἰδίου σώματος οὐκ ἐξουσιάζει, ἀλλ' ὁ ἄνθρωπος ὁμοίως δὲ καὶ ὁ ἄνθρωπος τοῦ ἰδίου σώματος οὐκ ἐξουσιάζει, ἀλλ' ἡ γυνή.

5 Μὴ ἀποστερεῖτε ἀλλήλους, εἰ μὴ τι ἂν ἐκ συμφώνου πρὸς καιρὸν, ἵνα σχολάζητε τῇ νηστείᾳ καὶ τῇ προσευχῇ· καὶ πάλιν ἐπὶ τὸ αὐτὸ συνέρχεσθε, ἵνα μὴ πειράξῃ ὑμᾶς ὁ Σατανᾶς διὰ τὴν ἀκροασίαν ὑμῶν.

6 Τοῦτο δὲ λέγω κατὰ συγγνώμην, οὐ κατ' ἐπιταγὴν.

7 Θέλω γὰρ πάντας ἀνθρώπους εἶναι ὡς καὶ ἑμαυτὸν· ἀλλ' ἕκαστος ἴδιον χάρισμα ἔχει ἐκ Θεοῦ, ὃς μὲν οὕτως, ὃς δὲ οὕτως.

8 Λέγω δὲ τοῖς ἀγάμοις καὶ ταῖς χήραις, καλὸν αὐτοῖς ἐστὶν ἕαν μείνωσιν ὡς καὶ ἐγώ.

9 Εἰ δὲ οὐκ ἐγκρατεῦνται, γαμήσονται· κρεῖσσον γάρ ἐστι γαμῆσαι ἢ ποροῦσθαι.

10 Τοῖς δὲ γεγαμηκόσι παραγγέλλω

19 Ἡ δὲν ἤξεύρετε ὅτι τὸ σῶμά σας εἶναι ναὸς τοῦ ἁγίου Πνεύματος τὸ ὁποῖον εἶναι μέσα εἰς σας, τὸ ὁποῖον Πνεῦμα ἔχετε ἀπὸ τὸν Θεόν, καὶ δὲν εἴσθε τοῦ ἑαυτοῦ σας;

20 Διότι ἐξγοράσθητε μετὰ τιμῆς· δοξάσατε λοιπὸν τὸν Θεὸν μετὰ τὸ σῶμά σας, καὶ μετὰ τὸ πνεῦμά σας, τὸ ὁποῖον εἶναι τοῦ Θεοῦ.

Κεφ. 5. VII.

ΚΑΙ διὰ ἐκεῖνα τὰ ὁποῖα με ἐγράψατε, καλὸν εἶναι εἰς τὸν ἄνθρωπον νὰ μὴ ἐγγίξῃ εἰς γυναῖκα.

2 Ἀλλὰ διὰ τὰς πορνείας καθεὶς ὡς ἔχη τὴν γυναῖκα του, καὶ καθὲς μία ὡς ἔχη τὸν ἴδιον ἄνδρα της.

3 Ὁ ἄνθρωπος ὡς δίδῃ εἰς τὴν γυναῖκα τὴν ἑαυτοῦ ἢ ὁποῖα χρεωστεῖται εἰς αὐτήν· ὁμοίως καὶ ἡ γυνὴ εἰς τὸν ἄνδρα της.

4 Ἡ γυνὴ δὲ ἐξουσιάζει τὸ ἴδιον σῶμά της, ἀλλὰ ὁ ἄνθρωπος ὁμοίως καὶ ὁ ἄνθρωπος δὲ ἐξουσιάζει τὸ ἴδιον του σῶμα, ἀλλὰ ἡ γυνή.

5 Μὴ ἀποστερεῖτε ὁ εἰς τὸν ἄλλον, ἔξω ἂν δὲν ἦναι μετὰ συμφωνίαν πρὸς καιρὸν, διὰ νὰ σπουδάζητε εἰς τὴν νηστείαν καὶ εἰς τὴν προσευχήν· καὶ πάλιν νὰ συνέρχησθε εἰς τὸ αὐτὸ, διὰ νὰ μὴ σᾶς πειράξῃ ὁ Σατανᾶς, διότι δὲν ἐγκρατεῦσθε.

6 Καὶ τοῦτο λέγω δίδων ἁδείαν, καὶ ὅχι προστάττων.

7 Διότι ἐγὼ ἤθελον ὅλους τοὺς ἀνθρώπους νὰ ἦναι ὡς τὸν ἑαυτὸν μου· ἀλλὰ καθεὶς ἔχει τὸ ἰδικόν του χάρισμα ἀπὸ τὸν Θεόν, κάποιος οὕτω, καὶ κάποιος ἄλλως.

8 Καὶ λέγω εἰς τοὺς ἀνυπάνδρους καὶ εἰς τὰς χήρας, καλὸν εἶναι εἰς αὐτοὺς ἕαν μείνωσιν ὡς καὶ ἐγώ.

9 Ἀλλ' ἀνίσως καὶ δὲν ἐγκρατεῦνται, ὡς ὑπάνδρευθῶσι· διότι καλλίτερον εἶναι νὰ ὑπάνδρευθῶσι παρὰ νὰ πυρόνωνται.

10 Καὶ εἰς τοὺς ὑπάνδρευμένους

οὐκ ἐγὼ, ἀλλ' ὁ Κύριος, γυναῖκα ἀπὸ ἀνδρὸς μὴ χωρισθῆναι

11 Ἐάν δὲ καὶ χωρισθῇ, μενέτω ἄγαμος, ἢ τῷ ἀνδρὶ καταλλαγήτω· καὶ ἀνδρα γυναῖκα μὴ ἀφίεναι.

12 Τοῖς δὲ λοιποῖς ἐγὼ λέγω, οὐχ ὁ Κύριος· Εἴ τις ἀδελφὸς γυναῖκα ἔχει ἄπιστον, καὶ αὐτὴ συνευδοκεῖ οἰκεῖν μετ' αὐτοῦ, μὴ ἀφίετω αὐτήν·

13 Καὶ γυνὴ ἣτις ἔχει ἄνδρα ἄπιστον, καὶ αὐτὸς συνευδοκεῖ οἰκεῖν μετ' αὐτῆς, μὴ ἀφίετω αὐτόν.

14 Ἠγιάσται γὰρ ὁ ἀνὴρ ὁ ἄπιστος ἐν τῇ γυναικί· καὶ ἡγιάσται ἡ γυνὴ ἡ ἄπιστος ἐν τῷ ἀνδρὶ· ἐπεὶ ἅρα τὰ τέκνα ὑμῶν ἀκάθαρτά ἐστι· νῦν δὲ ἁγιά ἐστιν.

15 Εἰ δὲ ὁ ἄπιστος χωρίζεται, χωρίζεσθω· οὐ δεδούλωται ὁ ἀδελφὸς ἢ ἡ ἀδελφὴ ἐν τοῖς τοιοῦτοις· ἐν δὲ εἰρήνῃ κεκληκεν ἡμᾶς ὁ Θεός.

16 Τί γὰρ οἶδας, γύναι, εἰ τὸν ἄνδρα σώσεις; ἢ τί οἶδας, ἄνερ, εἰ τὴν γυναῖκα σώσεις;

17 Εἰ μὴ ἐκάστῳ ὡς ἐμέρισεν ὁ Θεός, ἕκαστον ὡς κέκληκεν ὁ Κύριος, οὕτω περιπατεῖτω· καὶ οὕτως ἐν ταῖς ἐκκλησίαις πάσαις διατάσσομαι.

18 Περιτετμημένους τίς ἐκλήθη; Μὴ ἐπισπάσθω. Ἐν ἀκροβυστίᾳ τίς ἐκλήθη; Μὴ περιτεμίσθω.

19 Ἡ περιτομὴ οὐδὲν ἐστίν, καὶ ἡ ἀκροβυστία οὐδὲν ἐστίν, ἀλλὰ τήρησις ἐντολῶν Θεοῦ.

20 Ἐκαστος ἐν τῇ κλήσει ἢ ἐκλήθη, ἐν ταύτῃ μενέτω.

21 Δούλος ἐκλήθη; Μὴ σοι μελέτω· ἀλλ' εἰ καὶ δύνασαι ἐλευθερὸς γενέσθαι, μάλλον χρήσαι.

22 Ὁ γὰρ ἐν Κυρίῳ κληθεὶς δοῦλος,

παραγγέλλω ὅχι ἐγὼ, ἀλλὰ ὁ Κύριος, ἢ γυνὴ νὰ μὴ χωρισθῇ ἀπὸ τὸν ἄνδρα·

11 Καὶ ἐὰν χωρισθῇ, ὥς μενῇ ἄν- ὑπανδρος, ἢ ὥς κάμῃ πάλιν ἀγάπῃν μετ' τὸν ἄνδρα τῆς· καὶ ὁ ἀνὴρ νὰ μὴ ἀφίην τὴν γυναῖκα.

12 Καὶ εἰς τοὺς ἐπιλοιπούς ἐγὼ λέγω, καὶ ὅχι ὁ Κύριος· Ἐὰν κἀνεὶς ἀδελφὸς ἔχη γυναῖκα ἄπιστον, καὶ αὐτὴ συγκατανεύῃ νὰ συνοικῇ μετ' αὐτόν, ὥς μὴ τὴν ἀφίην·

13 Καὶ ὅποια γυνὴ ἔχει ἄνδρα ἄπιστον, καὶ αὐτὸς συγκατανεύει νὰ συνοικῇ μετ' αὐτήν, ὥς μὴ τὸν ἀφίην.

14 Διότι ὁ ἀνὴρ ὁ ἄπιστος ἁγιά- ζεται διὰ μέσου τῆς γυναικὸς· καὶ ἡ γυνὴ ἡ ἄπιστος ἁγιάζεται διὰ μέ- σου τοῦ ἀνδρὸς· ἀλλῶς τὰ τέκνα σας ἦσαν ἀκάθαρτα· τῶρα δὲ εἶναι ἅγια.

15 Καὶ ἐὰν ὁ ἄπιστος χωρίζεται, ὥς χωρισθῇ· ὁ ἀδελφὸς ἢ ἡ ἀδελφὴ δὲν ἐδουλώθη εἰς τὰ τοιαῦτα· εἰς δὲ εἰρήνῃ μᾶς ἐκάλεσεν ὁ Θεός.

16 Διότι τί ἡξέυρεις, ὦ γύναι, ἂν σώσης τὸν ἄνδρα; ἢ τί ἡξέυρεις, ὦ ἄνερ, ἂν σώσης τὴν γυναῖκα;

17 Ἀλλὰ καθὼς ἐμοίρασεν ὁ Θεός εἰς καθένα, καὶ καθὼς ἐκάλεσεν ὁ Κύριος καθένα, οὕτως ὥς περιπατῇ· καὶ οὕτω διατάσσω εἰς ὅλας τὰς ἐκ- κλησίας.

18 Περιτετμημένους ἐκαλέσθη κἀνεὶς (εἰς τὴν πίστιν); Ἐὰς μὴ γίνηται ἀκρόβυστος. Εἰς τὴν ἀκροβυστίαν ἐκαλέσθη κἀνεὶς; Ἐὰς μὴ περιτμηθῇ.

19 Ἡ περιτομὴ δὲν εἶναι τίποτε, καὶ ἡ ἀκροβυστία δὲν εἶναι τίποτε, ἀλλὰ ἡ φύλαξις τῶν ἐντολῶν τοῦ Θεοῦ.

20 Καθεὶς εἰς ὅποιαν κλῆσιν ἐκλήθη, εἰς ἐκείνην ὥς μενῇ.

21 Ἐκαλέσθης δοῦλος; Ἐὰς μὴ σὲ μέλῃ· ἀλλὰ ἐὰν δύνασαι νὰ γίνῃς ἐλεύθερος, μεταχειρίσου καλλίτερον τὴν ἐλευθερίαν.

22 Διότι ὅποιος ἐκλήθη εἰς τὸν Κύ-

ἀπελεύθερος Κυρίου ἐστίν· ὁμοίως καὶ ὁ ἐλεύθερος κληθεὶς, δοῦλός ἐστι Χριστοῦ.

23 Τιμῆς ἡγοράσθητε· μὴ γίνεσθε δοῦλοι ἀνθρώπων.

24 Ἐκαστος ἐν ᾧ ἐκλήθη, ἀδελφοί, ἐν τούτῳ μενέτω παρὰ τῷ Θεῷ.

25 Περί δὲ τῶν παρθένων ἐπιταγὴν Κυρίου οὐκ ἔχω· γνώμην δὲ δίδωμι ὡς ἡλεημένος ὑπὸ Κυρίου πιστὸς εἶναι.

26 Νομίζω οὖν τοῦτο καλὸν ὑπάρχειν διὰ τὴν ἐνεστῶσαν ἀνάγκην, ὅτι καλὸν ἀνθρώπῳ τὸ οὕτως εἶναι.

27 Δέδεσαι γυναῖκί· Μὴ ζητεῖ λύσιν. Λέλυσαι ἀπὸ γυναικός· Μὴ ζητεῖ γυναῖκα.

28 Ἐὰν δὲ καὶ γήμης, οὐχ ἡμαρτες· καὶ ἐὰν γήμῃ ἢ παρθένος, οὐχ ἡμαρτε· θλίψιν δὲ τῇ σαρκὶ ἐξουσιν οἱ τοιοῦτοι· ἐγὼ δὲ ὑμῶν φείδομαι.

29 Τοῦτο δὲ φημι, ἀδελφοί, ὅτι ὁ καιρὸς συνεσταλμένος· τὸ λοιπὸν ἐστὶν ἵνα καὶ οἱ ἔχοντες γυναῖκας, ὡς μὴ ἔχοντες ὣσι·

30 Καὶ οἱ κλαίοντες, ὡς μὴ κλαίοντες· καὶ οἱ χαίροντες, ὡς μὴ χαίροντες· καὶ οἱ ἀγοράζοντες, ὡς μὴ κατέχοντες·

31 Καὶ οἱ χρώμενοι τῷ κόσμῳ τούτῳ, ὡς μὴ καταχρώμενοι· παράγει γὰρ τὸ σχῆμα τοῦ κόσμου τούτου.

32 Θέλω δὲ ὑμᾶς ἀμερίμνους εἶναι· ὁ ἄγαμος μεριμνᾷ τὰ τοῦ Κυρίου, πῶς ἀρέσει τῷ Κυρίῳ·

33 Ὁ δὲ γαμήσιος μεριμνᾷ τὰ τοῦ κόσμου, πῶς ἀρέσει τῇ γυναίκῃ.

34 Μεμερίσται ἡ γυνὴ καὶ ἡ παρθένος· ἡ ἄγαμος μεριμνᾷ τὰ τοῦ

ριον ὧν δοῦλος, εἶναι ἡλευθερωμένος τοῦ Κυρίου· ὁμοίως καὶ ὅποιος ἐκλήθη εἰς τὸν Χριστὸν ὧν ἐλεύθερος, εἶναι δοῦλος τοῦ Χριστοῦ.

23 Ἠγοράσθητε μὲ τιμὴν· μὴ γίνεσθε δοῦλοι τῶν ἀνθρώπων.

24 Καθεὶς, ἀδελφοί, εἰς ἐκεῖνο εἰς τὸ ὅποιον ἐκλήθη, εἰς ἐκεῖνο ὡς μένη με τὸν Θεόν.

25 Καὶ διὰ τὰς παρθένας προσταγὴν τοῦ Κυρίου δὲν ἔχω· ἀλλὰ δίδω γνώμην ὡς ἡλεημένος ἀπὸ τοῦ Κυρίου νὰ ἦμαι πιστός.

26 Νομίζω λοιπὸν νὰ ἦναι τοῦτο καλὸν διὰ τὴν παροῦσαν ἀνάγκην, ὅτι καλὸν εἶναι εἰς τὸν ἀνθρώπον νὰ ἦναι οὕτως.

27 Εἶσαι δεμένος μὲ γυναῖκα· Μὴ ζητεῖ νὰ λυθῇς. Εἶσαι λυμένος ἀπὸ γυναῖκα· Μὴ ζητεῖ γυναῖκα.

28 Καὶ ἐὰν ὑπανδρευθῇς, δὲν ἐσφαλές· καὶ ἐὰν ὑπανδρευθῇ ἢ παρθένος, δὲν ἐσφαλέν· ἀλλὰ οἱ τοιοῦτοι θέλουσιν ἔχει θλίψιν εἰς τὴν σάρκα· ἐγὼ ὅμως σὰς λυποῦμαι.

29 Καὶ τοῦτο σὰς λέγω, ἀδελφοί, ὁ καιρὸς εἰς τὸ ἐξῆς εἶναι στενός· διὰ τοῦτο πρέπει καὶ ἐκεῖνοι οἱ ὅποιοι ἔχουσι γυναῖκας, νὰ ἦναι ὡς ἂν νὰ μὴ ἔχωσι·

30 Καὶ ἐκεῖνοι οἱ ὅποιοι κλαίουσιν, ὡς ἂν νὰ μὴ κλαίωσι· καὶ οἱ χαίροντες, ὡς ἂν νὰ μὴ χαίρωσι· καὶ οἱ ἀγοράζοντες, ὡς ἂν νὰ μὴ κατέχωσι τίποτε·

31 Καὶ ἐκεῖνοι οἱ ὅποιοι χρώνται τὸν κόσμον τούτον, ὡς μὴ καταχρώμενοι· διότι τὸ σχῆμα τοῦ κόσμου τούτου περνᾷ.

32 Καὶ θέλω σας νὰ ᾄσθε χωρὶς φροντίδας· ὅποιος δὲν ὑπανδρευθῇ, φροντίζει τὰ πράγματα τοῦ Κυρίου, πῶς νὰ ἀρέσῃ εἰς τὸν Κύριον·

33 Ἀλλ' ὅποιος ὑπανδρευθῇ, φροντίζει τὰ πράγματα τοῦ κόσμου, πῶς νὰ ἀρέσῃ εἰς τὴν γυναῖκα.

34 Ἐμερίσθῃ ἡ γυνὴ καὶ ἡ παρθένος· ἐκείνη ἡ ὁποία δὲν ὑπανδρευθῇ

Κυρίου, ἵνα ἡ ἀγία καὶ σῶματι καὶ πνεύματι· ἡ δὲ γαμήσιας μεριμνᾷ τὰ τοῦ κόσμου, πῶς ἀρέσει τῷ ἀνδρί.

35 Τοῦτο δὲ πρὸς τὸ ὑμῶν αὐτῶν συμφέρον λέγω· οὐχ ἵνα βρόχον ὑμῖν ἐπιβάλλω, ἀλλὰ πρὸς τὸ εὐσχημον καὶ εὐπρόσεδρον τῷ Κυρίῳ ἀπερίσπαστως.

36 Εἰ δὲ τις ἀσχημονεῖν ἐπὶ τὴν παρθένον αὐτοῦ νομίζει, ἐὰν ἡ ὑπεράκμος, καὶ οὕτως οφείλει γίνεσθαι· ὃ θέλει ποιεῖτω, οὐχ ἀμαρτάνει· γαμεῖταισαν.

37 Ὃς δὲ ἔσθηκεν ἐδραῖος ἐν τῇ καρδίᾳ, μὴ ἔχων ἀνάγκην, ἐξουσίαν δὲ ἔχει περὶ τοῦ ἰδίου θελήματος, καὶ τοῦτο κέρικεν ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτοῦ τοῦ τηρεῖν τὴν ἑαυτοῦ παρθένον, καλῶς ποιεῖ.

38 Ὡστε καὶ ὁ ἐγκαμίζων, καλῶς ποιεῖ· ὁ δὲ μὴ ἐγκαμίζων, κρεῖσσον ποιεῖ.

39 Γυνὴ δέδεται νόμῳ ἐφ' ὅσον χρόνον ζῇ ὁ ἀνὴρ αὐτῆς· ἐὰν δὲ κοιμηθῇ ὁ ἀνὴρ αὐτῆς, ἐλευθέρᾳ ἐστὶν ᾧ θέλει γαμηθῆναι, μόνον ἐν Κυρίῳ.

40 Μακαριωτέρα δὲ ἐστὶν ἐὰν οὕτω μείνῃ, κατὰ τὴν ἐμὴν γνώμην· δοκῶ δὲ κἀγὼ Πνεῦμα Θεοῦ ἔχειν.

Κεφ. η'. VIII.

ΠΕΡΙ δὲ τῶν εἰδωλοθύτων, οἶδαμεν ὅτι πάντες γνώσιν ἔχοντες· ἡ γνώσις φυσιοῦ, ἡ δὲ ἀγάπη οἰκοδομεῖ.

2 Εἰ δὲ τις δοκεῖ εἰδέναι τι, οὐδέπω οὐδὲν ἔγνωκε καθὼς δεῖ γινώσκειν.

3 Εἰ δὲ τις ἀγαπᾷ τὸν Θεόν, οὗτος ἐγνωσται ὑπ' αὐτοῦ.

φροντίζει τὰ πράγματα τοῦ Κυρίου, διὰ τὴν ἵνα ἀγία καὶ κατὰ τὸ σῶμα καὶ κατὰ τὸ πνεῦμα· ἐκεῖνη δὲ ἡ ὁποία ὑπανδρεύθῃ, φροντίζει τὰ πράγματα τοῦ κόσμου, πῶς νὰ ἀρέσῃ εἰς τὸν ἄνδρα τῆς.

35 Καὶ τοῦτο λέγω διὰ τὸ συμφέρον σας· ὅχι νὰ σᾶς βάλλω θηλυτῆς, ἀλλὰ νὰ παραστέκησθε εὐσχημῶς εἰς τὸν Κύριον, καὶ κἀνὲν πρᾶγμα νὰ μὴ σᾶς ἀποσπᾷ ἀπ' αὐτόν.

36 Ἄλλ' ἀνίσως καὶ κἀνεὶς νομίζει νὰ ἀσχημονῇ εἰς τὴν παρθένον του, ἐὰν ἦναι περασμένη ἀπὸ τὸν καιρὸν τῆς, ὅθεν καὶ κάμνη χρειὰ νὰ ὑπανδρευθῇ· ὃ, τι θέλει ἄς κάμῃ, δὲν σφάλλει· ἄς ὑπανδρεύονται.

37 Ὅποιος ὅμως στέκεται βέβαιος εἰς τὴν καρδίαν του, καὶ δὲν ἔχει ἀνάγκην, ἔχει δὲ ἐξουσίαν νὰ κάμῃ ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον θέλει, καὶ ἀπεφάσισε τοῦτο μέσα εἰς τὴν καρδίαν του νὰ φυλάττῃ τὴν παρθένον του, καλὰ κάμνει.

38 Ὡστε καὶ ἐκεῖνος ὁ ὁποῖος τὴν ὑπανδρεύει, καλὰ κάμνει· καὶ ἐκεῖνος ὁ ὁποῖος δὲν τὴν ὑπανδρεύει, καλὸν κάμνει.

39 Ἡ γυνὴ εἶναι δεμένη ἀπὸ τὸν νόμον εἰς ὅσον καιρὸν ζῇ ὁ ἀνὴρ τῆς· ἂν δὲ ἀποθάνῃ ὁ ἀνὴρ τῆς, εἶναι ἐλευθέρᾳ μὲ ὅποιον θέλει νὰ ὑπανδρευθῇ, μόνον ἐν Κυρίῳ.

40 Ἀλλὰ ἐὰν μείνῃ οὕτως, εἶναι μακαριωτέρα, κατὰ τὴν ἰδικήν μου γνώμην· διότι νομίζω καὶ ἐγὼ νὰ ἔχω Πνεῦμα Θεοῦ.

Κεφ. θ'. VIII.

ΔΙΑ δὲ τὰ εἰδωλοθύτα, ἤξευροντες ὅτι ὅλοι ἔχοντες γνώσιν· ἡ γνώσις ὀγκώνει, ἡ ἀγάπη δὲ οἰκοδομεῖ.

2 Καὶ ἐὰν κἀνεὶς νομίζει ὅτι γνωρίζει τι, ἀκόμη δὲν ἐγνωρίσθη τίποτε καθὼς πρέπει νὰ γνωρίσῃ.

3 Ἄλλ' ἂν ἀγαπᾷ κἀνεὶς τὸν Θεόν, οὗτος ἐγνωρίσθη ἀπ' αὐτόν.

4. Περὶ τῆς βρώσεως οὖν τῶν εἰδωλοθύτων, οἰδαμεν ὅτι οὐδὲν εἰδῶλον ἐν κόσμῳ, καὶ ὅτι οὐδεὶς Θεὸς ἕτερος εἰ μὴ εἷς.

5 Καὶ γὰρ εἴπερ εἰσὶ λεγόμενοι θεοί, εἴτε ἐν οὐρανῷ, εἴτε ἐπὶ τῆς γῆς (ὥσπερ εἰσὶ θεοὶ πολλοὶ, καὶ κύριοι πολλοί')

6 Ἄλλ' ἡμῖν εἷς Θεὸς ὁ Πατὴρ, ἐξ οὗ τὰ πάντα, καὶ ἡμεῖς εἰς αὐτόν· καὶ εἷς Κύριος Ἰησοῦς Χριστός, δι' οὗ τὰ πάντα, καὶ ἡμεῖς δι' αὐτοῦ.

7 Ἄλλ' οὐκ ἐν πᾶσιν ἡ γνώσις· τινὲς δὲ τῇ συνειδήσει τοῦ εἰδώλου ἕως ἄρτι ὡς εἰδωλόθυτον ἐσθίουσι, καὶ ἡ συνειδήσις αὐτῶν ἀσθενὴς οὕσα μολυνεται.

8 Βρῶμα δὲ ἡμᾶς οὐ παρίστησι τῷ Θεῷ· οὔτε γὰρ ἐὰν φάγωμεν, περισσεύομεν· οὔτε ἐὰν μὴ φάγωμεν, ὑστερούμεθα.

9 Βλέπετε δὲ μήπως ἡ ἐξουσία ὑμῶν αὕτη πρόσκομμα γένηται τοῖς ἀσθενούσιν.

10 Ἐὰν γάρ τις ἰδῇ σὲ τὸν ἔχοντα γνώσιν, ἐν εἰδωλείῳ κατακειμενον, οὐχὶ ἡ συνειδήσις αὐτοῦ ἀσθενοῦς ὄντος οἰκοδομηθήσεται εἰς τὸ τὰ εἰδωλόθυτα ἐσθίειν·

11 Καὶ ἀπολείται ὁ ἀσθενῶν ἀδελφὸς ἐπὶ τῇ σῇ γνώσει, δι' ὃν Χριστὸς ἀπέθανεν.

12 Οὕτω δὲ ἁμαρτάνοντες εἰς τοὺς ἀδελφούς, καὶ τύπτοντες αὐτῶν τὴν συνειδήσιν ἀσθενοῦσαν, εἰς Χριστὸν ἁμαρτάνετε.

13 Διόπερ εἰ βρῶμα σκανδαλίζει τὸν ἀδελφόν μου, οὐ μὴ φάγω κρέα εἰς τὸν αἰῶνα, ἵνα μὴ τὸν ἀδελφόν μου σκανδαλίσω.

4 Ὡς πρὸς τὸ τρῶγειν λοιπὸν τὰ εἰδωλόθυτα, ἡξέυρομεν ὅτι τὸ εἰδῶλον δὲν εἶναι τίποτε εἰς τὸν κόσμον, καὶ ὅτι δὲν εἶναι ἄλλος Θεὸς εἰ μὴ εἷς.

5 Διότι ἐὰν καὶ ἦναι τινες λεγόμενοι θεοί, εἴτε εἰς τὸν οὐρανόν, εἴτε ἐπάνω εἰς τὴν γῆν· (καθὼς εἶναι θεοὶ πολλοί, καὶ κύριοι πολλοί')

6 Ὅμως εἰς ἡμᾶς εἶναι εἷς Θεὸς ὁ Πατὴρ, ἀπὸ τὸν ὁποῖον εἶναι τὰ πάντα, καὶ ἡμεῖς εἰμεθα εἰς αὐτόν· καὶ εἷς Κύριος Ἰησοῦς Χριστός, διὰ μέσου τοῦ ὁποῖου εἶναι τὰ πάντα, καὶ ἡμεῖς εἰμεθα διὰ μέσου του.

7 Ἀλλὰ ἡ γνώσις δὲν εἶναι εἰς ὅλους· καὶ κάποιοι μὲ τὴν συνειδήσιν τοῦ εἰδώλου ἕως τῶρα τρώγουσι τὸ ταυτοῦτον φαγητὸν ὡς εἰδωλόθυτον, καὶ ἡ συνειδήσις των ὡς ἡσθημένη μολυνεται.

8 Τὸ φαγητὸν δὲν μᾶς παριστάνει εἰς τὸν Θεόν· διότι οὔτε ἐὰν φάγωμεν, περισσεύομεν· οὔτε ἐὰν μὴ φάγωμεν, ὑστερούμεθα.

9 Καὶ προσέχετε μήπως καὶ αὕτη ἡ ἐξουσία σας γίνῃ ἐμπόδιον εἰς τοὺς ἀσθενεῖς.

10 Διότι ἐὰν κἀνεῖς ἰδῇ σὲ ὁ ὁποῖος ἔχεις γνώσιν, ὅτι κάθσαι καὶ τρώγεις εἰς τὸν ναὸν τῶν εἰδώλων, δὲν θέλει οἰκοδομηθῇ ἡ συνειδήσις αὐτοῦ, ὁ ὁποῖος εἶναι ἀσθενής, εἰς τὸ νὰ τρώγῃ τὰ εἰδωλόθυτα·

11 Καὶ διὰ τὴν γνώσιν σου θέλει ἀπολεσθῇ ὁ ἀδελφὸς ὁ ἀσθενής, διὰ τὸν ὁποῖον ὁ Χριστὸς ἀπέθανεν.

12 Καὶ οὕτως ἁμαρτάνοντες εἰς τοὺς ἀδελφούς, καὶ τύπτοντες τὴν συνειδήσιν των ἡ ὁποία εἶναι ἡσθημένη, ἁμαρτάνετε εἰς τὸν Χριστόν.

13 Διὰ τοῦτο ἐὰν τὸ φαγητὸν σκανδαλίσῃ τὸν ἀδελφόν μου, δὲν θέλω φάγει κρέας εἰς τὸν αἰῶνα, διὰ νὰ μὴ σκανδαλίσω τὸν ἀδελφόν μου.

Κεφ. 9'. IX.

ΟΥΚ εἰμὶ ἀπόστολος; Οὐκ εἰμὶ ἐλεύθερος; Οὐχὶ Ἰησοῦν Χριστὸν τὸν Κύριον ἡμῶν ἐώρακα; Οὐ τὸ ἔργον μου ὑμεῖς ἐστέ ἐν Κυρίῳ;

2 Εἰ ἄλλοις οὐκ εἰμὶ ἀπόστολος, ἀλλὰ γε ὑμῖν εἰμὶ· ἡ γὰρ σφραγὶς τῆς ἐμῆς ἀποστολῆς ὑμεῖς ἐστέ ἐν Κυρίῳ.

3 Ἡ ἐμὴ ἀπολογία τοῖς ἐμὲ ἀνακρίνουσιν, αὕτη ἐστί·

4 Μὴ οὐκ ἔχομεν ἐξουσίαν φαγεῖν καὶ πιεῖν;

5 Μὴ οὐκ ἔχομεν ἐξουσίαν ἀδελφὴν γυναῖκα περιάγειν, ὥς καὶ οἱ λοιποὶ ἀπόστολοι, καὶ οἱ ἀδελφοὶ τοῦ Κυρίου, καὶ Κηρῶς;

6 Ἡ μόνος ἐγὼ καὶ Βαρνάβας οὐκ ἔχομεν ἐξουσίαν τοῦ μὴ ἐργάζεσθαι;

7 Τίς στρατεύεται ἰδίοις ὀφωνίοις ποτέ; Τίς φυτεύει ἀμπελῶνα, καὶ ἐκ τοῦ καρποῦ αὐτοῦ οὐκ ἐσθίει; Ἡ τίς ποιμαίνει ποίμνην, καὶ ἐκ τοῦ γαλακτος τῆς ποίμνης οὐκ ἐσθίει;

8 Μὴ κατὰ ἄνθρωπον ταῦτα λαλῶ; Ἡ οὐχὶ καὶ ὁ νόμος ταῦτα λέγει;

9 Ἐν γὰρ τῷ Μωσέως νόμῳ γέγραπται· Οὐ φιμώσεις βοῦν ἀλοῶντα. Μὴ τῶν βοῶν μέλει τῷ Θεῷ;

10 Ἡ δι' ἡμᾶς πάντως λέγει; Δι' ἡμᾶς γὰρ ἐγράφη, ὅτι ἐπ' ἐλπίδι ὀφείλει ὁ ἀροτριῶν ἀροτριᾶν· καὶ ὁ ἀλοῶν τῆς ἐλπίδος αὐτοῦ μετέχειν ἐπ' ἐλπίδι.

11 Εἰ ἡμεῖς ὑμῖν τὰ πνευματικὰ ἐσπείραμεν, μέγα εἰ ἡμεῖς ὑμῶν τὰ σαρκικά θερίσουμεν;

12 Εἰ ἄλλοι τῆς ἐξουσίας ὑμῶν μετέχουσιν, οὐ μάλλον ἡμεῖς; Ἀλλ' οὐκ ἐχρησάμεθα τῇ ἐξουσίᾳ ταύτῃ· ἀλλὰ πάντα στέγομεν, ἵνα μὴ ἐγ-

Κεφ. 9'. IX.

ΔΕΝ εἶμαι ἀπόστολος; Δὲν εἶμαι ἐλεύθερος; Δὲν εἶδα ἐγὼ τὸν Κύριόν μας Ἰησοῦν Χριστόν; Δὲν εἶσθε σεῖς τὸ ἔργον μου ἐν Κυρίῳ;

2 Ἐὰν εἰς ἄλλους δὲν ἡμῶν ἀπόστολος, ἀλλὰ εἰς σᾶς εἰμαι· διότι ἡ σφραγὶς τῆς ἰδικῆς μου ἀποστολῆς σεῖς εἶσθε ἐν Κυρίῳ.

3 Ἡ ἰδική μου ἀπόκρισις εἰς ἐκείνους οἱ ὅποιοι μὲ ἐξετάζουσιν, αὕτη εἶναι·

4 Μήπως δὲν ἔχομεν ἐξουσίαν νὰ φάγωμεν καὶ νὰ πῶμεν;

5 Μήπως δὲν ἔχομεν καὶ ἡμεῖς ἐξουσίαν νὰ περιφέρωμεν συνάμα ἀδελφὴν γυναῖκα, ὥς καὶ οἱ λοιποὶ ἀπόστολοι, καὶ οἱ ἀδελφοὶ τοῦ Κυρίου, καὶ Κηρῶς;

6 Ἡ μόνος ἐγὼ καὶ Βαρνάβας δὲν ἔχομεν ἐξουσίαν τοῦ νὰ μὴ ἐργαζώμεθα;

7 Τίς δουλεύει εἰς τὸν πόλεμον μὲ ἰδικὰ του ἔξοδα; Τίς φυτεύει ἀμπελίον, καὶ ἀπὸ τὸν καρπὸν του δὲν τρώγει; Ἡ τίς ποιμαίνει ποίμνην, καὶ ἀπὸ τὸ γάλα τῆς ποίμνης δὲν τρώγει;

8 Μήπως κατὰ τὴν συνήθειαν τῶν ἀνθρώπων λαλῶ ταῦτα; Ἡ δὲν λέγει καὶ ὁ νόμος ταῦτα;

9 Διότι εἰς τὸν νόμον τοῦ Μωϋσέως εἶναι γεγραμμένον· Νὰ μὴ φιμώσῃς τὸ βόδι τὸ ὅποιον ἀλωνίζει. Μήπως διὰ νὰ βόδιμα μέλει εἰς τὸν Θεόν;

10 Ἡ διὰ ἡμᾶς βέβαια τὰ λέγει; Διότι διὰ ἡμᾶς ἐγράφη τοῦτο, ὅτι ὅποιος ἀροτριᾷ, χρεωστὲ νὰ ἀροτριᾷ μὲ ἐλπίδα· καὶ ὅποιος ἀλωνίζει μὲ ἐλπίδα, χρεωστὲ νὰ μεθῇ ἀπὸ τὴν ἐλπίδα του.

11 Ἐὰν ἡμεῖς ἐσπείραμεν εἰς σᾶς τὰ πνευματικά, μέγα εἶναι ἂν ἡμεῖς θερίσωμεν τὰ σαρκικά σας;

12 Ἐὰν οἱ ἄλλοι μετέχουσιν ἀπὸ ταύτης τῆς ἐξουσίας ἐπ' αὐτὴν εἰς σᾶς, δὲν μετέχομεν ἡμεῖς περισσότερον; Ἀλλὰ ἡμεῖς δὲν μετεχειρίσθημεν τὴν

κοπήν τινα θάμην τῷ εὐαγγελίῳ τοῦ Χριστοῦ.

13 Οὐκ οἶδατε ὅτι οἱ τὰ ἱερὰ ἐργαζόμενοι, ἐκ τοῦ ἱεροῦ ἐσθίουσιν; Οἱ τῷ θυσιαστηρίῳ προσεδρεύοντες, τῷ θυσιαστηρίῳ συμμερίζονται;

14 Οὕτω καὶ ὁ Κύριος διέταξε τοῖς τὸ εὐαγγέλιον καταγγέλλουσιν, ἐκ τοῦ εὐαγγελίου ζῆν.

15 Ἐγὼ δὲ οὐδενὶ ἐχρησάμην τούτων. Οὐκ ἔγραφα δὲ ταῦτα, ἵνα οὕτω γένηται ἐν ἐμοί· καλὸν γάρ μοι μᾶλλον ἀποθανεῖν, ἢ τὸ καύχημά μου ἵνα τις κενώσῃ.

16 Ἐὰν γὰρ εὐαγγελίζωμαι, οὐκ ἔστι μοι καύχημα· ἀνάγκη γάρ μοι ἐπίκειται· οὐαὶ δὲ μοί ἐστιν ἂν μὴ εὐαγγελίζωμαι.

17 Εἰ γὰρ ἐκὼν τοῦτο πράσσω, μισθὸν ἔχω· εἰ δὲ ἄκων, οἰκονομίαν πεπίστευμαι.

18 Τίς οὖν μοί ἐστιν ὁ μισθός; Ἵνα εὐαγγελιζόμενος ἀδάπανον θῇσω τὸ εὐαγγέλιον τοῦ Χριστοῦ, εἰς τὸ μὴ καταχρησασθαι τῇ ἐξουσίᾳ μου ἐν τῷ εὐαγγελίῳ.

19 Ἐλευθερός γὰρ ὢν ἐκ πάντων, πᾶσιν ἑμαυτὸν ἐδούλωσα, ἵνα τοὺς πλείονας κερδήσω.

20 Καὶ ἐγενόμην τοῖς Ἰουδαίοις ὡς Ἰουδαῖος, ἵνα Ἰουδαίους κερδήσω· τοῖς ὑπὸ νόμον ὡς ὑπὸ νόμον, ἵνα τοὺς ὑπὸ νόμον κερδήσω·

21 Τοῖς ἀνόμοις ὡς ἄνομος, (μὴ ὢν ἄνομος Θεῷ, ἀλλ' ἔννομος Χριστῷ,) ἵνα κερδήσω ἀνόμους.

ἐξουσίαν ταύτην· ἀλλὰ ὅλα τὰ ὑπομένομεν, διὰ νὰ μὴ κάμωμεν κἀνὲν ἐμπόδιον εἰς τὸ εὐαγγέλιον τοῦ Χριστοῦ.

13 Δὲν ἤξεύρετε ὅτι ἐκεῖνοι οἱ ὅποιοι ἐργάζονται τὰ ἱερὰ, τρώγουσιν ἀπὸ τὰ ἱερὰ; Καὶ ὅσοι παραμένουσιν εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τοῦ θυσιαστηρίου, ἔχουσι μερίδιον ἀπὸ τοῦ θυσιαστηρίου;

14 Οὕτω καὶ ὁ Κύριος διέταξεν εἰς ἐκείνους οἱ ὅποιοι κηρύττουσι τὸ εὐαγγέλιον, νὰ ζῶσιν ἀπὸ τοῦ εὐαγγελίου.

15 Ἐγὼ δὲ δὲν μετεχειρίσθην κἀνὲν ἀπὸ ταῦτα. Καὶ δὲν ἔγραφα ταῦτα, διὰ νὰ γίνῃ οὕτως εἰς ἐμέ· διότι καλλίτερόν μου εἶναι νὰ ἀποθάνω, παρὰ νὰ κάμῃ τις μάταιον τὸ καύχημά μου.

16 Διότι ἐὰν εὐαγγελίζωμαι, δὲν ἔχω καύχημα διὰ τοῦτο· ἐπειδὴ αὐτὸ εἶναι εἰς ἐμέ ἀνάγκη· καὶ οὐαὶ εἰς ἐμέ ἂν δὲν εὐαγγελίζωμαι.

17 Διότι ἐὰν τὸ κάμνω μὲ τὸ θέλημα μου, ἔχω μισθόν· ἀλλ' ἂν κάμνω ἀκούσιως, οἰκονομίαν ἔμαι ἐμπιστευμένος.

18 Ποῖος εἶναι λοιπὸν ὁ μισθός μου; Νὰ κάμω τὸ εὐαγγέλιον τοῦ Χριστοῦ ἀνέξοδον, ὅταν εὐαγγελίζωμαι, εἰς τὸ νὰ μὴ μεταχειρισθῶ κακὰ τὴν ἐξουσίαν τὴν ὅποιαν ἔχω εἰς τὸ εὐαγγέλιον.

19 Διότι ἂν καὶ ἦμαι ἐλευθερός ἀπὸ ὅλα, εἰς ὅλους ἐδούλωσα τὸν ἑαυτόν μου, διὰ νὰ κερδήσω τοὺς περισσοτέρους.

20 Καὶ ἐγίνα εἰς τοὺς Ἰουδαίους ὡς Ἰουδαῖος, διὰ νὰ κερδήσω Ἰουδαίους· εἰς ἐκείνους οἱ ὅποιοι εἶναι ὑποκάτω εἰς τὸν νόμον (ἐγίνα) ὡς ὑποκάτω εἰς τὸν νόμον, διὰ νὰ κερδήσω ἐκείνους οἱ ὅποιοι εἶναι ὑποκάτω εἰς τὸν νόμον·

21 Ἐγίνα εἰς τοὺς ἀνόμους ὡς ἄνομος, (μὴ ὢν ἄνομος εἰς τὸν Θεόν, ἀλλὰ ἔννομος εἰς τὸν Χριστόν,) διὰ νὰ κερδήσω ἀνόμους.

22 Ἐγενόμην τοῖς ἀσθενέσιν ὡς ἀσθενής, ἵνα τοὺς ἀσθενεῖς κερδήσω· τοῖς πᾶσι γέγονα τὰ πάντα, ἵνα πάντως τινος σώσω.

23 Τοῦτο δὲ ποιῶ διὰ τὸ εὐαγγέλιον, ἵνα συγκοινωνῶς αὐτοῦ γένομαι.

24 Οὐκ οἶδατε, ὅτι οἱ ἐν σταδίῳ τρέχοντες, πάντες μὲν τρέχουσιν, εἰς δὲ λαμβάνει τὸ βραβεῖον; οὕτω τρέχετε, ἵνα καταλάβητε.

25 Πᾶς δὲ ὁ ἀγωνιζόμενος πάντα ἐγκρατεῦται· ἐκεῖνοι μὲν οὖν ἵνα φθαρτὸν στέφανον λάβωσιν· ἡμεῖς δὲ, ἀφθαρτον.

26 Ἐγὼ τοίνυν οὕτω τρέχω, ὡς οὐκ ἀδήλων· οὕτω πυκτεύω, ὡς οὐκ ἀέρα δέρων.

27 Ἀλλ' ὑπωπιάζω μου τὸ σῶμα καὶ δουλαγωγῶ, μήπως ἄλλοις κηρύξας, αὐτὸς ἀδοκίμος γένομαι.

Κεφ. ι'. Χ.

ΟΥ θέλω δὲ ὑμᾶς ἀγονεῖν, ἀδελφοί, ὅτι οἱ πατέρες ἡμῶν πάντες ὑπὸ τὴν νεφέλῃ ἦσαν· καὶ πάντες διὰ τῆς θαλάσσης διήλθον·

2 Καὶ πάντες εἰς τὸν Μωσῆν ἐβαπτίσαντο ἐν τῇ νεφέλῃ καὶ ἐν τῇ θαλάσσῃ·

3 Καὶ πάντες τὸ αὐτὸ βρώμα πνευματικὸν ἔφαγον·

4 Καὶ πάντες τὸ αὐτὸ πόμα πνευματικὸν ἔπιον· ἔπιον γὰρ ἐκ πνευματικῆς ἀκολουθούσης πέτρας· ἡ δὲ πέτρα ἦν ὁ Χριστός.

5 Ἀλλ' οὐκ ἐν τοῖς πλείοσιν αὐτῶν εὐδόκησεν ὁ Θεός· κατεστράωθησαν γὰρ ἐν τῇ ἐρήμῳ.

6 Ταῦτα δὲ τύποι ἡμῶν ἐγενήθησαν, εἰς τὸ μὴ εἶναι ἡμᾶς ἐπιθυμητὰς κακῶν, καθὼς καὶ ἐκεῖνοι ἐπεθύμησαν.

7 Μὴδὲ εἰδωλολάτραι γίνεσθε, καθὼς αὐτῶν· ὡς γέγραπται· Ἐκάθισεν ὁ λαὸς φαγεῖν καὶ πίνειν,

22 Ἐγὼ εἰς τοὺς ἀσθενεῖς ὡς ἀσθενής, διὰ νὰ κερδήσω τοὺς ἀσθενεῖς· εἰς ὅλους ἔγινα ὅλα, διὰ νὰ σώσω βέβαια μερικοὺς.

23 Καὶ τοῦτο κάμνω διὰ τὸ εὐαγγέλιον, διὰ νὰ γίνω συγκοινωνὸς αὐτοῦ τοῦ εὐαγγελίου.

24 Δὲν ἤξευρετε, ὅτι ὅσοι τρέχουσιν εἰς τὸ στάδιον, ὅλοι μὲν τρέχουσιν, εἰς δὲ λαμβάνει τὸ χάρισμα; τοιοῦτο-τρόπος τρέχετε, διὰ νὰ ἐπιτύχητε.

25 Καὶ καθεὶς ὁ ὁποῖος ἀγωνίζεται, ἐγκρατεῦται εἰς ὅλα· ἐκεῖνοι λοιπὸν ἐγκρατεῦνται καὶ ἀγωνίζονται διὰ νὰ πάρωσι φθαρτὸν στέφανον· ἡμεῖς δὲ, ἀφθαρτον.

26 Ἐγὼ λοιπὸν οὕτω τρέχω, ὅχι ὡς ἀδήλων· οὕτως ἀγωνίζομαι, ὅχι ὡς δέρων τὸν ἀέρα·

27 Ἀλλὰ βασανίζω τὸ σῶμά μου καὶ τὸ κάμνω δοῦλον, μήπως κηρύξας εἰς ἄλλους, ἐγὼ εὐρεθῶ ἀδοκίμος.

Κεφ. ι'. Χ.

ΘΕΛΩ, ἀδελφοί, νὰ ἤξευρτε σεῖς, ὅτι ὅλοι οἱ πατέρες μας ἦσαν ὑποκάτω εἰς τὴν νεφέλῃ· καὶ ὅλοι ἐπέρασαν διὰ μέσου τῆς θαλάσσης·

2 Καὶ ὅλοι εἰς τὸν Μωϋσῆν ἐβαπτίσθησαν εἰς τὴν νεφέλῃ καὶ εἰς τὴν θαλάσσαν·

3 Καὶ ὅλοι ἔφαγον τὸ αὐτὸ πνευματικὸν φαγητόν·

4 Καὶ ὅλοι ἔπιον τὸ αὐτὸ πνευματικὸν ποτόν· διότι ἔπιον ἀπὸ τῆς πνευματικῆς πέτρας ἡ ὁποία τοὺς ἠκολούθει· καὶ ἡ πέτρα ἦτον ὁ Χριστός.

5 Ἀλλὰ ὁ Θεὸς δὲν εὐχαριστήθη εἰς τοὺς περισσοτέρους ἀπ' αὐτούς· διότι ἔπесαν εἰς τὴν ἐρημον.

6 Καὶ ταῦτα ἔγιναν τυποὶ ἰδικοὶ μας, διὰ νὰ μὴ ἐπιθυμῶμεν ἡμεῖς τὰ κακὰ, καθὼς καὶ ἐκεῖνοι ἐπεθύμησαν.

7 Μὴδὲ νὰ γίνητε εἰδωλολάτραι, καθὼς μερικοὶ ἀπ' αὐτούς· καθὼς εἰ-
ναι γεγραμμένον· Ἐκάθισεν ὁ λαὸς

καὶ ἀνέστησαν παίξιν.

8 Μὴδὲ πορνεύωμεν, καθὼς τινες αὐτῶν ἐπόρνευσαν, καὶ ἔπεσον ἐν μιᾷ ἡμέρᾳ εἰκοσιτρεῖς χιλιάδες.

9 Μὴδὲ ἐκπειράζωμεν τὸν Χριστὸν, καθὼς καὶ τινες αὐτῶν ἐπείρασαν, καὶ ὑπὸ τῶν ὄψεων ἀπώλοντο.

10 Μὴδὲ γογγύζετε, καθὼς καὶ τινες αὐτῶν ἐγόγγυσαν, καὶ ἀπώλοντο ὑπὸ τοῦ ὀλοθρευτοῦ.

11 Ταῦτα δὲ πάντα τύποι συν-έβαινον ἐκείνους· ἐγράφη δὲ πρὸς νοουθεσίαν ἡμῶν, εἰς οὓς τὰ τέλη τῶν αἰώνων κατήντησεν.

12 Ὡστε ὁ δοκῶν ἐστάναι, βλέπεται μὴ πέση.

13 Πειρασμὸς ὑμᾶς οὐκ εἴληφεν εἰ μὴ ἀνθρώπινος· πιστὸς δὲ ὁ Θεός, ὅς οὐκ ἔασει ὑμᾶς πειρασθῆναι ὑπὲρ ὃ δύνασθε, ἀλλὰ ποιήσει σὺν τῷ πειρασμῷ καὶ τὴν ἐκβασιν, τοῦ δύνασθαι ὑμᾶς ὑπενεγκεῖν.

14 Διόπερ, ἀγαπητοί μου, φεύγετε ἀπὸ τῆς εἰδωλολατρίας.

15 Ὡς φρονίμοις λέγω· κρίνατε ὑμεῖς ὁ φημι·

16 Τὸ ποτήριον τῆς εὐλογίας ὃ εὐλογοῦμεν, οὐχὶ κοινωνία τοῦ αἵματος τοῦ Χριστοῦ ἐστι· τὸν ἄρτον ὃν κλῶμεν, οὐχὶ κοινωνία τοῦ σώματος τοῦ Χριστοῦ ἐστιν·

17 Ὅτι εἰς ἄρτος, ἐν σῶμα, οἱ πολλοὶ ἔσμεν· οἱ γὰρ πάντες ἐκ τοῦ ἐνὸς ἄρτον μετέχομεν.

18 Βλέπετε τὸν Ἰσραὴλ κατὰ σάρκα· οὐχὶ οἱ ἐσθιοντες τὰς θυσίας, κοινωνοὶ τοῦ θυσιαστηρίου εἰσὶ·

19 Τί οὖν φημι· ὅτι εἰδῶλον τί ἐστιν· ἢ ὅτι εἰδωλόθυτον τί ἐστιν·

20 Ἄλλ', ὅτι ἃ θύει τὰ ἔθνη, δαιμονίοις θύει, καὶ οὐ Θεῷ· οὐ θέλω δὲ

νὰ φάγῃ καὶ νὰ πῖν, καὶ ἐσηκώθησαν νὰ παίξωσι.

8 Μὴδὲ νὰ πορνεύωμεν, καθὼς μερικοὶ ἀπ' αὐτοὺς ἐπόρνευσαν, καὶ ἔπεσαν εἰς μίαν ἡμέραν εἰκοσιτρεῖς χιλιάδες.

9 Μὴδὲ νὰ πειράζωμεν τὸν Χριστὸν, καθὼς καὶ μερικοὶ ἀπ' αὐτοὺς τὸν ἐπείρασαν, καὶ ἀπώλεσθησαν ἀπὸ τὰ ὀφίδια.

10 Μὴδὲ γογγύζετε, καθὼς καὶ μερικοὶ ἀπ' αὐτοὺς ἐγόγγυσαν, καὶ ἀπώλεσθησαν ἀπὸ τὸν ἐξολοθρευτὴν.

11 Καὶ ταῦτα ὅλα συνέβαινον τύποι εἰς ἐκείνους· καὶ ἐγράφησαν διὰ νοουθεσίαν ἰδικὴν μας, εἰς τοὺς ὁποίους κατήντησαν τὰ τέλη τῶν αἰώνων.

12 Ἐκεῖνος λοιπὸν ὁ ὁποῖος νομίζει ὅτι στέκει, ἅς βλέπῃ μὴπως πέσῃ.

13 Πειρασμὸς δὲν σᾶς ἔλαβεν εἰ μὴ ἀνθρώπινος· καὶ ὁ Θεὸς εἶναι πιστὸς, ὁ ὁποῖος δὲν θέλει σᾶς ἀφήσῃ νὰ πειραχθῆτε ὑπεράνω ἀφ' ὃ, τι δύνασθε, ἀλλὰ ὁμοῦ μὲ τὸν πειρασμὸν θέλει κάμει καὶ τὴν ἐκβασιν, διὰ νὰ δυνηθῆτε σεῖς νὰ ὑποφέρετε.

14 Διὰ τοῦτο, ἀγαπητοί μου, φεύγετε ἀπὸ τὴν εἰδωλολατρίαν.

15 Ὡς εἰς φρονίμους λαλῶ· κρίνατε σεῖς ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον λέγω·

16 Τὸ ποτήριον τῆς εὐλογίας τὸ ὁποῖον εὐλογοῦμεν, δὲν εἶναι κοινωνία τοῦ αἵματος τοῦ Χριστοῦ· τὸν ἄρτον τὸν ὁποῖον κόπτομεν, δὲν εἶναι κοινωνία τοῦ σώματος τοῦ Χριστοῦ·

17 Ἐπειδὴ εἰς ἄρτος, ἐν σῶμα, εἰμεθα ἡμεῖς οἱ πολλοί· διότι ὅλοι μετέχομεν ἀπὸ τὸν ἓνα ἄρτον·

18 Βλέπετε τὸν Ἰσραὴλ τὸν κατὰ σάρκα· δὲν εἶναι κοινωνοὶ τοῦ θυσιαστηρίου ἐκεῖνοι οἱ ὁποῖοι τρώγουσι τὰς θυσίας·

19 Τί λοιπὸν λέγω· ὅτι τὸ εἰδῶλον εἶναι τί· ἢ ὅτι τὸ εἰδωλόθυτον εἶναι τί·

20 Ἀλλὰ λέγω ὅτι ἐκεῖνα τὰ ὁποῖα θυσιάζουσι τὰ ἔθνη, τὰ θυσιάζουσιν

ὑμᾶς κοινωνοὺς τῶν δαιμονίων γίνεσθαι.

21 Οὐ δύνασθε ποτήριον Κυρίου πίνειν καὶ ποτήριον δαιμονίων· οὐ δύνασθε τραπέζης Κυρίου μετέχειν καὶ τραπέζης δαιμονίων.

22 Ἡ παραζηλοῦμεν τὸν Κύριον· Μη ἰσχυρότεροι αὐτοῦ ἔσμεν·

23 Πάντα μοι ἔξεστιν, ἀλλ' οὐ πάντα συμφέρει· πάντα μοι ἔξεστιν, ἀλλ' οὐ πάντα οἰκοδομεῖ.

24 Μηδεὶς τὸ ἑαυτοῦ ζητεῖτω, ἀλλ' τὸ τοῦ ἐτέρου ἕκαστος.

25 Πᾶν τὸ ἐν μακέλλῳ πωλούμενον ἐσθίετε, μηδὲν ἀνακρίνοντας διὰ τὴν συνειδήσιν·

26 Τοῦ γὰρ Κυρίου ἡ γῆ, καὶ τὸ πλήρωμα αὐτῆς.

27 Εἰ δέ τις καλεῖ ὑμᾶς τῶν ἀπίστων, καὶ θέλετε πορευέσθαι, πᾶν τὸ παρατιθέμενον ὑμῖν ἐσθίετε, μηδὲν ἀνακρίνοντας διὰ τὴν συνειδήσιν.

28 Ἐὰν δέ τις ὑμῖν εἴπῃ· Τοῦτο εἰδωλόθυτον ἐστὶ· μὴ ἐσθίετε, δι' ἐκεῖνον τὸν μηνύσαντα, καὶ τὴν συνειδήσιν· τοῦ γὰρ Κυρίου ἡ γῆ καὶ τὸ πλήρωμα αὐτῆς.

29 Συνειδήσιν δὲ λέγω οὐχὶ τὴν ἑαυτοῦ, ἀλλὰ τὴν τοῦ ἐτέρου· ἵνα τί γὰρ ἡ ἐλευθερία μου κρίνεται ὑπὸ ἄλλης συνειδήσεως·

30 Εἰ δὲ ἐγὼ χάριτι μετέχω, τί βλασφημοῦμαι ὑπὲρ οὗ ἐγὼ εὐχαριστῶ·

31 Εἴτε οὖν ἐσθίετε, εἴτε πίνετε, εἴτε τι ποιεῖτε, πάντα εἰς δόξαν Θεοῦ ποιεῖτε.

32 Ἀπόσκοποι γίνεσθε καὶ Ἰουδαίους καὶ Ἕλλησι καὶ τῇ ἐκκλησίᾳ τοῦ Θεοῦ·

33 Καθὼς καὶ γὰρ πάντα πᾶσιν ἁ-

εῖς τὰ δαιμόνια, καὶ ὅχι εἰς τὸν Θεόν· καὶ δὲν θέλω σεῖς νὰ γίνησθε κοινωνοὶ τῶν δαιμονίων.

21 Δὲν δύνασθε νὰ πίνητε τὸ ποτήριον τοῦ Κυρίου καὶ τὸ ποτήριον τῶν δαιμονίων· δὲν δύνασθε νὰ μετέχητε ἀπὸ τὴν τράπεζαν τοῦ Κυρίου καὶ ἀπὸ τὴν τράπεζαν τῶν δαιμονίων.

22 Ἡ κινούμεν εἰς ζῆλον τὸν Κύριον· Μήπως εἴμεθα ἡμεῖς δυνατότεροί του·

23 Ἐχω ἐξουσίαν εἰς ὅλα, ἀλλὰ δὲν εἶναι ὅλα ὠφέλιμα· εἰς ὅλα ἔχω ἐξουσίαν, ἀλλὰ ὅλα δὲν οἰκοδομοῦσι.

24 Κάνεις ἅς μὴ ζητῇ τὸ ἰδικόν του, ἀλλὰ καθεὶς ἅς ζητῇ τὸ τοῦ ἄλλου.

25 Κάθε πρᾶγμα τὸ ὁποῖον πωλεῖται εἰς τὸ μακελλεῖον, τρώγετε τὸ, καὶ μὴν ἐξετάζετε τίποτε διὰ τὴν συνειδήσιν·

26 Διότι ἡ γῆ εἶναι τοῦ Κυρίου, καὶ ὅσα γεμίζουσιν αὐτήν.

27 Καὶ ἂν κάνεις ἀπὸ τοὺς ἀπίστους σὰς προσκαλῇ, καὶ θέλετε νὰ ὑπάγητε, ὅ, τι βάλλεται ἔμπροσθέν σας τρώγετε, μὴν ἐξετάζοντες τίποτε διὰ τὴν συνειδήσιν.

28 Ἄλλ' ἂν κάνεις σὰς εἴπῃ· Τοῦτο εἶναι εἰδωλόθυτον· μὴ φάγητε, διὰ ἐκεῖνον ὁ ὁποῖος τὸ εἶπε, καὶ διὰ τὴν συνειδήσιν· διότι τοῦ Κυρίου εἶναι ἡ γῆ καὶ ὅλα ὅσα γεμίζουσιν αὐτήν.

29 Καὶ συνειδήσιν λέγω ὅχι τὴν ἰδικήν σου, ἀλλὰ τὴν συνειδήσιν τοῦ ἄλλου· καὶ διὰ τί κρίνεται ἡ ἐλευθερία μου ἀπὸ ἄλλης συνειδήσιν·

30 Καὶ ἐὰν ἐγὼ χάριτι μετέχω, τί βλασφημοῦμαι δι' ἐκεῖνο διὰ τὸ ὁποῖον ἐγὼ εὐχαριστῶ·

31 Εἰ τε λοιπὸν τρώγετε, εἰ τε πίνετε, εἰ τε κάμνετε ἄλλο τι, ὅλα εἰς δόξαν Θεοῦ κάμνετε.

32 Γίνεσθε ἀσκανδάλιστοι, καὶ εἰς τοὺς Ἰουδαίους καὶ εἰς τοὺς Ἕλληνας καὶ εἰς τὴν ἐκκλησίαν τοῦ Θεοῦ·

33 Καθὼς καὶ ἐγὼ ἀρέσκω εἰς ὅλους

ρέσκω, μὴ ζητῶν τὸ ἑμαυτοῦ συμφέρον, ἀλλὰ τὸ τῶν πολλῶν, ἵνα σωθῶσι.

Κεφ. ια'. XI.

ΜΙΜΗΤΑΙ μου γίνεσθε, καθὼς καὶ γὰρ Χριστοῦ.

2 Ἐπαινῶ δὲ ὑμᾶς, ἀδελφοί, ὅτι πάντα μου μένησθε, καὶ καθὼς παρέδωκα ὑμῖν, τὰς παραδόσεις κατέχετε.

3 Θέλω δὲ ὑμᾶς εἰδέναι, ὅτι παντὸς ἀνδρὸς ἡ κεφαλὴ ὁ Χριστὸς ἐστὶ κεφαλὴ δὲ γυναικὸς, ὁ ἀνὴρ κεφαλὴ δὲ Χριστοῦ, ὁ Θεός.

4 Πᾶς ἀνὴρ προσευχόμενος ἢ προφητεύων κατὰ κεφαλῆς ἔχων, κατακισχύνει τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ.

5 Πᾶσα δὲ γυνὴ προσευχομένη ἢ προφητεuouσα ἀκατακαλύπτῃ τῇ κεφαλῇ, κατακισχύνει τὴν κεφαλὴν ἑαυτῆς· ἐν γὰρ ἐστὶ καὶ τὸ αὐτὸ τῇ ἐξυρημένῃ.

6 Εἰ γὰρ οὐ κατακαλύπτεται γυνή, καὶ κειράσθω· εἰ δὲ αἰσχρὸν γυναικὶ τὸ κείρασθαι ἢ ξυρᾶσθαι, κατακαλύπτεσθω.

7 Ἀνὴρ μὲν γὰρ οὐκ ὀφείλει κατακαλύπτεσθαι τὴν κεφαλὴν, εἰκὼν καὶ δόξα Θεοῦ ὑπάρχων· γυνὴ δὲ δόξα ἀνδρὸς ἐστίν.

8 Οὐ γὰρ ἐστὶν ἀνὴρ ἐκ γυναικὸς, ἀλλὰ γυνὴ ἐξ ἀνδρὸς·

9 Καὶ γὰρ οὐκ ἐκτίσθη ἀνὴρ διὰ τὴν γυναῖκα, ἀλλὰ γυνὴ διὰ τὸν ἄνδρα.

10 Διὰ τοῦτο ὀφείλει ἡ γυνὴ ἐξουσίαν ἔχειν ἐπὶ τῆς κεφαλῆς, διὰ τοὺς ἀγγέλους.

11 Πλὴν οὔτε ἀνὴρ χωρὶς γυναικὸς, οὔτε γυνὴ χωρὶς ἀνδρὸς, ἐν Κυρίῳ.

12 Ὡσπερ γὰρ ἡ γυνὴ ἐκ τοῦ ἀν-

καθ' ὅλα, μὴ ζητῶν τὸ ἰδικόν μου συμφέρον, ἀλλὰ (τὸ συμφέρον) τῶν πολλῶν, διὰ τὸ σωθῶσι.

Κεφ. ια'. XI.

ΜΙΜΗΘΗΤΕ ἐμὲ, καθὼς ἐγὼ μιμοῦμαι τὸν Χριστόν.

2 Καὶ ἐπαινῶ σας, ἀδελφοί, ὅτι εἰς πάντα με ἐνθυμείσθε, καὶ καθὼς σᾶς παρέδωκα τὰς παραδόσεις, τὰς κρατεῖτε.

3 Καὶ θέλω νὰ ἡξήρητε, ὅτι καθὲ ἀνδρὸς ἡ κεφαλὴ εἶναι ὁ Χριστός· καὶ κεφαλὴ τῆς γυναικὸς εἶναι ὁ ἀνὴρ· καὶ κεφαλὴ Χριστοῦ εἶναι ὁ Θεός.

4 Καθεὶς ἀνὴρ ὁ ὁποῖος προσεύχεται ἢ προφητεύει καὶ ἔχει τὴν κεφαλὴν τοῦ σκεπασμένην, ἐντροπιάζει τὴν κεφαλὴν του.

5 Καὶ πᾶσα γυνὴ ἡ ὁποία προσεύχεται ἢ προφητεύει με κεφαλὴν ἀσκεπαστον, κατεντροπιάζει τὴν κεφαλὴν της· διότι ἐν καὶ τὸ αὐτὸ εἶναι με τὴν ξυρισμένην.

6 Διότι ἂν δὲν σκεπάζηται ἡ γυνή, ἂς κόπτη καὶ τὰ μαλλία της· καὶ ἂν ἦναι ἀσχημον εἶς τὴν γυναῖκα τὸ νὰ κόπτη τὰ μαλλία της ἢ νὰ ξυρίζηται, ἂς σκεπάζηται.

7 Διότι ὁ ἀνὴρ δὲν χρεωστεῖ νὰ σκεπάξῃ τὴν κεφαλὴν του, καθ' ὅσον εἶναι εἰκὼν καὶ δόξα Θεοῦ· ἀλλὰ ἡ γυνὴ εἶναι δόξα τοῦ ἀνδρὸς.

8 Διότι ὁ ἀνὴρ δὲν εἶναι ἀπὸ τὴν γυναῖκα, ἀλλὰ ἡ γυνὴ ἀπὸ τὸν ἄνδρα·

9 Διότι ὁ ἀνὴρ δὲν ἐκτίσθη διὰ τὴν γυναῖκα, ἀλλὰ ἡ γυνὴ διὰ τὸν ἄνδρα.

10 Διὰ τοῦτο ἡ γυνὴ χρεωστεῖ νὰ ἔχῃ ἐπάνω εἰς τὴν κεφαλὴν της κάλυμμα, διὰ τοὺς ἀγγέλους.

11 Ὅμως οὔτε ὁ ἀνὴρ χωρὶς γυναῖκα, οὔτε ἡ γυνὴ χωρὶς ἄνδρα, εἶναι εἰς Κύριον.

12 Διότι καθὼς ἡ γυνὴ εἶναι ἀπὸ

δρός, οὕτω καὶ ὁ ἀνὴρ διὰ τῆς γυναι-
κος· τὰ δὲ πάντα ἐκ τοῦ Θεοῦ.

13 Ἐν ὑμῖν αὐτοῖς κρίνατε, πρόπον
ἐστὶ γυναῖκα ἀκατακαλυπτον τῇ
Θεῷ προσεύχεσθαι;

14 Ἡ οὐδὲ αὐτὴ ἡ φύσις διδάσκει
ὑμᾶς, ὅτι ἀνὴρ μὲν ἐὰν κομᾷ, ἀτιμία
αὐτῷ ἐστι;

15 Γυνὴ δὲ ἐὰν κομᾷ, δόξα αὐτῇ
ἐστίν· ὅτι ἡ κόμη ἀντὶ περιβολαίου
δέδοται αὐτῇ.

16 Εἰ δὲ τις δοκεῖ φιλόνεικος εἶναι,
ἡμεῖς τοιαύτην συνήθειαν οὐκ ἔχομεν,
οὐδὲ αἱ ἐκκλησίαι τοῦ Θεοῦ.

17 Τοῦτο δὲ παραγγέλλων οὐκ ἐπι-
αινῶ, ὅτι οὐκ εἰς τὸ κρεῖττον, ἀλλ'
εἰς τὸ ἥττον συνέρχεσθε.

18 Πρῶτον μὲν γὰρ συνερχομένων
ὑμῶν ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ, ἀκούω σχίσ-
ματα ἐν ὑμῖν ὑπάρχειν· καὶ μέρος τι
πιστεύω.

19 Δεῖ γὰρ καὶ αἱρέσεις ἐν ὑμῖν
εἶναι, ἵνα οἱ δόκιμοι φανεροὶ γένων-
ται ἐν ὑμῖν.

20 Συνερχομένων οὖν ὑμῶν ἐπὶ τὸ
αὐτό, οὐκ ἐστὶ Κυριακὸν δεῖπνον
φαγεῖν.

21 Ἐκαστος γὰρ τὸ ἴδιον δεῖπνον
προλαμβάνει ἐν τῷ φαγεῖν, καὶ ὅς
μὲν πεινᾷ, ὅς δὲ μεθύει.

22 Μὴ γὰρ οἰκίας οὐκ ἔχετε εἰς τὸ
ἐσθίειν καὶ πίνειν; Ἡ τῆς ἐκκλησίας
τοῦ Θεοῦ καταφρονεῖτε, καὶ κατα-
σχύνετε τοὺς μὴ ἔχοντας; Τί ὑμῖν
εἰπῶ; ἐπαινέσω ὑμᾶς; Ἐν τούτῳ
οὐκ ἐπαίνω.

23 Ἐγὼ γὰρ παρέλαβον ἀπὸ τοῦ
Κυρίου ὁ καὶ παρέδωκε ὑμῖν, ὅτι ὁ
Κύριος Ἰησοῦς ἐν τῇ νυκτὶ ἣ παρ-
εδίδото, ἔλαβεν ἄρτον·

24 Καὶ εὐχαριστήσας ἔκλασε, καὶ
εἶπε· Λάβετε, φάγετε· τοῦτό μου

τὸν ἄνδρα, οὕτω καὶ ὁ ἀνὴρ εἶναι
διὰ τῆς γυναικός· ἀλλὰ ὅλα εἶναι
ἀπὸ τὸν Θεοῦ.

13 Ἀνάμεσόν σας κρίνατε, πρόπει
ἡ γυνὴ νὰ προσεύχεται εἰς τὸν Θεὸν
ἀσκέπατος;

14 Ἡ οὐδὲ αὐτὴ ἡ φύσις σᾶς δι-
δάσκει, ὅτι ὁ ἀνὴρ ἐὰν τρέφῃ τὰ
μαλλία του, εἶναι ἀτιμία εἰς αὐτόν;

15 Ἀλλ' ἡ γυνὴ ἐὰν τρέφῃ τὰ
μαλλία της, εἶναι τιμὴ εἰς αὐτήν·
διότι τὰ μαλλία ἐδόθησαν ἀντὶ σκε-
πασματος.

16 Ἀνίσως δὲ καὶ φαίνεται κανεῖς
νὰ ᾔῃαι φιλόνεικος, ἡμεῖς τοιαύτην
συνήθειαν δὲν ἔχομεν, οὐδὲ αἱ ἐκκλη-
σίαι τοῦ Θεοῦ.

17 Καὶ παραγγέλλων τοῦτο δὲν σᾶς
ἐπαίνω, ὅτι οὐκ εἰς τὸ καλλίτερον,
ἀλλὰ εἰς τὸ χειρότερον συνέρχεσθε.

18 Διότι πρῶτον ὅταν συνέρχησθε
σεῖς εἰς τὴν ἐκκλησίαν, ἀκούω ὅτι εἶναι
εἰς σᾶς σχίσματα· καὶ κατὰ μέρος τὸ
πιστεύω.

19 Διότι ἀνάγκη εἶναι νὰ ᾔῃαι καὶ
αἱρέσεις εἰς σᾶς, διὰ νὰ φανερωθῶσιν
ἐκεῖνοι οἱ ὁποῖοι εἶναι ἀνάμεσόν σας
δόκιμοι.

20 Ὅταν λοιπὸν συνέρχησθε εἰς
τὸν αὐτὸν τόπον, δὲν εἶναι διὰ νὰ
τρώγητε τὸ Κυριακὸν δεῖπνον.

21 Διότι καθεὶς λαμβάνει πρὸ τοῦ
ἄλλου τὸ ἰδικόν του δεῖπνον, ἐν ᾧ
τρώγητε, καὶ ἄλλος πεινᾷ, καὶ ἄλλος
μεθύει.

22 Μήπως δὲν ἔχετε οἰκίας διὰ νὰ
τρώγητε καὶ νὰ πίνητε; Ἡ κατα-
φρονεῖτε τὴν ἐκκλησίαν τοῦ Θεοῦ, καὶ
κατεντροπιάζετε ἐκείνους οἱ ὁποῖοι
δὲν ἔχουσι; Τί νὰ σᾶς εἰπῶ; νὰ σᾶς
ἐπαινέσω; Εἰς τοῦτο δὲν σᾶς ἐπαίνω.

23 Διότι ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον σᾶς παρ-
έδωκε, τὸ παρέλαβα ἀπὸ τὸν Κύριον,
ὅτι ὁ Κύριος Ἰησοῦς τὴν νύκτα εἰς τὴν
ὁποίαν παραδίδετο, ἔλαβεν ἄρτον·

24 Καὶ εὐχαριστήσας τὸ ἔκοψε, καὶ
εἶπε· Λάβετε, φάγετε· τοῦτο εἶναι τὸ

ἐστὶ τὸ σῶμα τὸ ὑπὲρ ὑμῶν κλάμενον· τοῦτο ποιεῖτε εἰς τὴν ἑμὴν ἀνάμνησιν.

25 Ὡσαύτως καὶ τὸ ποτήριον, μετὰ τὸ δεῖπνῆσαι, λέγων· Τοῦτο τὸ ποτήριον ἡ καὶνὴ διαθήκη ἐστὶν ἐν τῷ ἑμῷ αἵματι· τοῦτο ποιεῖτε ὡς ἂν πίνητε, εἰς τὴν ἑμὴν ἀνάμνησιν.

26 Ὡς ἂν ἐσθίητε τὸν ἄρτον τοῦτον, καὶ τὸ ποτήριον τοῦτο πίνητε, τὸν θάνατον τοῦ Κυρίου καταγγέλλετε, ἄχρις οὗ ἂν ἔλθῃ.

27 Ὡστε ὅς ἂν ἐσθίῃ τὸν ἄρτον τοῦτον, ἢ πίνῃ τὸ ποτήριον τοῦ Κυρίου ἀναξίως, ἔνοχος ἐσται τοῦ σώματος καὶ αἵματος τοῦ Κυρίου.

28 Δοκιμάζετε δὲ ἑαυτὸν, καὶ οὕτως ἐκ τοῦ ἄρτου ἐσθίετε, καὶ ἐκ τοῦ ποτηρίου πινέτω.

29 Ὁ γὰρ ἐσθίων καὶ πίνων ἀναξίως, κρίμα ἑαυτοῦ ἐσθίει καὶ πίνει, μὴ διακρίνων τὸ σῶμα τοῦ Κυρίου.

30 Διὰ τοῦτο ἐν ὑμῖν πολλοὶ ἀσθενεῖς καὶ ἀρρώστοι, καὶ κοιμῶνται ἱκανοί.

31 Εἰ γὰρ ἑαυτοὺς διεκρίνομεν, οὐκ ἂν ἐκρινόμεθα.

32 Κρινόμενοι δὲ, ὑπὸ Κυρίου παιδεύομεθα, ἵνα μὴ σὺν τῷ κόσμῳ κατακριθῶμεν.

33 Ὡστε, ἀδελφοί μου, συνερχόμενοι εἰς τὸ φαγεῖν, ἀλλήλους ἐκδέχεσθε.

34 Εἰ δὲ τις πεινᾷ, ἐν οἴκῳ ἐσθιέτω, ἵνα μὴ εἰς κρίμα συνέρχησθε. Τὰ δὲ λοιπὰ, ὡς ἂν ἔλθω, διατάξομαι.

Κεφ. ιβ'. XII.

ΠΕΡΙ δὲ τῶν πνευματικῶν, ἀδελφοί, οὐ θέλω ὑμᾶς ἀγνοεῖν.

2 Οἴδατε ὅτι ἔθνη ἦτε, πρὸς τὰ εἰδωλὰ τὰ ἄφωνα, ὡς ἂν ἤγεσθε, ἀπαχόμενοι.

3 Διὸ γνωρίζω ὑμῖν, ὅτι οὐδεὶς ἐν Πνεύματι Θεοῦ λαλῶν λέγει ἀνάθεμα

σῶμά μου τὸ ὅποιον κόπτεται διὰ σᾶς· τοῦτο κάμνετε εἰς τὴν ἐνθύμησίν μου.

25 Τὸν ὅμοιον τρόπον ἔλαβε καὶ τὸ ποτήριον, ἀφ' οὗ ἐδείπνησε, λέγων· Τοῦτο τὸ ποτήριον εἶναι ἡ νέα διαθήκη εἰς τὸ αἷμά μου· τοῦτο κάμνετε, ὡς ἂν πίνητε, εἰς ἀνάμνησίν μου.

26 Διότι ὡς ἂν τρώγετε τὸν ἄρτον τοῦτον, καὶ τὸ ποτήριον τοῦτο πίνητε, τὸν θάνατον τοῦ Κυρίου μνηστεύετε, ἕως οὗ ἔλθῃ.

27 Ὡστε καθεὶς ὁ ὅποιος τρώγῃ τὸν ἄρτον τοῦτον, ἢ πίνει τὸ ποτήριον τοῦ Κυρίου ἀναξίως, εἶναι πταίστης εἰς τὸ σῶμα καὶ αἷμα τοῦ Κυρίου.

28 Καὶ κάθε ἄνθρωπος ἃς δοκιμάζῃ τὸν ἑαυτόν του, καὶ οὕτως ἃς τρώγῃ ἀπὸ τὸν ἄρτον τοῦτον, καὶ ἃς πίνῃ ἀπὸ τὸ ποτήριον τοῦτο.

29 Διότι ὅποιος τρώγῃ καὶ πίνει ἀναξίως, τρώγῃ καὶ πίνει κρίμα εἰς τὸν ἑαυτόν του, μὴ διακρίνων τὸ σῶμα τοῦ Κυρίου.

30 Διὰ τοῦτο ἀνάμεσον σας εἶναι πολλοὶ ἀσθενεῖς καὶ ἀρρώστοι, καὶ κοιμῶνται ἄρκετοί.

31 Διότι ἐὰν ἐκρίνομεν τὸν ἑαυτόν μας, δὲν ἠθέλομεν κριθῆ.

32 Ἀλλ' ὅταν κρινώμεθα, παιδεύομεθα ἀπὸ τὸν Κύριον, διὰ νὰ μὴ κατακριθῶμεν μετὰ τὸν κόσμον.

33 Λοιπὸν, ἀδελφοί μου, ὅταν συνέρχησθε εἰς τὸ φαγεῖν, καρτερεῖτε ὁ εἰς τὸν ἄλλον.

34 Ὅμως ἂν πεινᾷ κανεὶς, ἃς τρώγῃ εἰς τὸν οἶκόν του, διὰ νὰ μὴ συνέρχησθε εἰς κατάκριμα. Καὶ τὰ ἐπίλοιπα, ὡς ἂν ἔλθω, θέλω διατάξει.

Κεφ. ιβ'. XII.

ΔΙΑ δὲ τὰ πνευματικὰ χαρίσματα, ἀδελφοί, δὲν θέλω νὰ τὰ ἀγνοῖτε.

2 Ἐξεύρετε ὅτι σεις ἦσθε ἔθνη, καὶ ἐφέρεσθε εἰς τὰ εἰδωλὰ τὰ ἄφωνα, καθὼς σᾶς ἔφερον.

3 Διὰ τοῦτο σᾶς κάμνω νὰ γνωρίσῃτε, ὅτι κανεὶς ὁ ὅποιος λαλεῖ μετὰ

Ἰησοῦν· καὶ οὐδεὶς δύναται εἰπεῖν Κύριον Ἰησοῦν, εἰ μὴ ἐν Πνεύματι ἀγίῳ.

4 Διαίρεσεις δὲ χαρισμάτων εἰσὶ, τὸ δὲ αὐτὸ Πνεῦμα·

5 Καὶ διαίρεσεις διακονιῶν εἰσι, καὶ ὁ αὐτός Κύριος·

6 Καὶ διαίρεσεις ἐνεργημάτων εἰσὶν, ὁ δὲ αὐτός ἐστι Θεός, ὁ ἐνεργῶν τὰ πάντα ἐν πᾶσιν.

7 Ἐκάστῳ δὲ δίδεται ἡ φανέρωσις τοῦ Πνεύματος πρὸς τὸ συμφέρον.

8 Ὡς μὲν γὰρ διὰ τοῦ Πνεύματος δίδεται λόγος σοφίας, ἄλλω δὲ λόγος γνώσεως, κατὰ τὸ αὐτὸ Πνεῦμα·

9 Ἐτέρῳ δὲ πίστις, ἐν τῷ αὐτῷ Πνεύματι· ἄλλω δὲ χαρίσματα ἰαμάτων, ἐν τῷ αὐτῷ Πνεύματι·

10 Ἄλλω δὲ ἐνεργήματα δυνάμεων, ἄλλω δὲ προφητεία, ἄλλω δὲ διακρίσεις πνευματικῶν, ἑτέρῳ δὲ γένη γλωσσῶν, ἄλλω δὲ ἑρμηνεία γλωσσῶν·

11 Πάντα δὲ ταῦτα ἐνεργεῖ τὸ ἐν καὶ τὸ αὐτὸ Πνεῦμα, διακρίνον ἰδίᾳ ἐκάστῳ καθὼς βούλεται.

12 Καθάπερ γὰρ τὸ σῶμα ἐν ἐστὶ, καὶ μέλη ἔχει πολλά, πάντα δὲ τὰ μέλη τοῦ σώματος τοῦ ἐνὸς πολλά οὗτα, ἐν ἐστὶ σῶμα· οὕτω καὶ ὁ Χριστός.

13 Καὶ γὰρ ἐν ἐνὶ Πνεύματι ἡμεῖς πάντες εἰς ἐν σῶμα ἐβαπτίσθημεν· εἴτε Ἰουδαῖοι, εἴτε Ἕλληνες, εἴτε δούλοι, εἴτε ἐλευθεροὶ· καὶ πάντες εἰς ἐν Πνεῦμα ἐποτίσθημεν.

14 Καὶ γὰρ τὸ σῶμα οὐκ ἐστὶν ἐν μέλος, ἀλλὰ πολλά.

15 Ἐὰν εἴπῃ ὁ ποὺς· Ὅτι οὐκ εἰμὶ χεὶρ, οὐκ εἰμὶ ἐκ τοῦ σώματος· οὐ παρὰ τοῦτο οὐκ ἐστὶν ἐκ τοῦ σώματος;

16 Καὶ ἐὰν εἴπῃ τὸ οὖς· Ὅτι οὐκ εἰμὶ ὀφθαλμός, οὐκ εἰμὶ ἐκ τοῦ σώματος· οὐ παρὰ τοῦτο οὐκ ἐστὶν ἐκ τοῦ σώματος;

Πνεῦμα τοῦ Θεοῦ δὲν λέγει ἀνάθεμα Ἰησοῦν· καὶ κινεῖς δὲν δύναται νὰ εἴπῃ Κύριον Ἰησοῦν, εἰμὴ μὲ Πνεῦμα ἅγιον.

4 Καὶ εἶναι διαίρεσεις τῶν χαρισμάτων, τὸ Πνεῦμα δὲ εἶναι τὸ αὐτό·

5 Εἶναι καὶ διαίρεσεις ὑπηρεσιῶν, καὶ ὁ Κύριος εἶναι ὁ αὐτός·

6 Εἶναι καὶ διαίρεσεις τῶν ἐνεργημάτων, ἀλλ' ὁ Θεὸς ὁ ὁποῖος ἐνεργεῖ τὰ ὅλα εἰς ὅλους, εἶναι ὁ αὐτός.

7 Καὶ εἰς καθένα δίδεται ἡ φανέρωσις τοῦ Πνεύματος πρὸς τὸ συμφέρον.

8 Διότι εἰς ἕνα δίδεται λόγος σοφίας διὰ μέσου τοῦ Πνεύματος, καὶ εἰς ἄλλον δίδεται λόγος γνώσεως, κατὰ τὸ αὐτὸ Πνεῦμα·

9 Καὶ εἰς ἄλλον πίστις, μὲ τὸ αὐτὸ Πνεῦμα· καὶ εἰς ἄλλον χαρίσματα ἰαμάτων, μὲ τὸ αὐτὸ Πνεῦμα·

10 Καὶ εἰς ἄλλον ἐνεργήματα δυνάμεων, καὶ εἰς ἄλλον προφητεία, καὶ εἰς ἄλλον διακρίσεις πνευματικῶν, καὶ εἰς ἄλλον γένη γλωσσῶν, καὶ εἰς ἄλλον ἑρμηνεία γλωσσῶν·

11 Καὶ ὅλα ταῦτα ἐνεργεῖ τὸ ἐν καὶ τὸ αὐτὸ Πνεῦμα, διακρίνον κατ' ἰδίαν εἰς τὸν καθένα καθὼς βούλεται.

12 Διότι καθὼς τὸ σῶμα εἶναι ἐν, καὶ ἔχει μέλη πολλά, καὶ ὅλα τὰ μέλη τοῦ ἐνὸς σώματος, μ' ὅλον ὅτι εἶναι πολλά, ὅμως εἶναι ἐν σῶμα· οὕτω καὶ ὁ Χριστός.

13 Διότι ἡμεῖς ὅλοι διὰ μέσου τοῦ ἐνὸς Πνεύματος εἰς ἐν σῶμα ἐβαπτίσθημεν· εἴτε Ἰουδαῖοι, εἴτε Ἕλληνες, εἴτε δούλοι, εἴτε ἐλευθεροὶ· καὶ ὅλοι εἰς ἐν Πνεῦμα ἐποτίσθημεν.

14 Διότι τὸ σῶμα δὲν εἶναι ἐν μέλος, ἀλλὰ πολλά.

15 Ἐὰν εἴπῃ τὸ ποδάριον· Διότι δὲν εἰμαι χεὶρ, δὲν εἰμαι ἀπὸ τοῦ σώματος· μήπως διὰ τοῦτο δὲν εἶναι ἀπὸ τοῦ σώματος;

16 Καὶ ἐὰν εἴπῃ τὸ ὠτίον· Διότι δὲν εἰμαι ὀμμάτιον, δὲν εἰμαι ἀπὸ τοῦ σώματος· μήπως διὰ τοῦτο δὲν εἶναι ἀπὸ τοῦ σώματος;

17 Εἰ ὅλον τὸ σῶμα ὀφθαλμός, ποῦ ἡ ἀκοή; Εἰ ὅλον ἀκοή, ποῦ ἡ ὀσφρησις;

18 Νυνὶ δὲ ὁ Θεὸς ἔθετο τὰ μέλη, ἐν ἑκάστῳ αὐτῶν ἐν τῷ σώματι, καθὼς ἠθέλησεν.

19 Εἰ δὲ ἦν τὰ πάντα ἐν μέλος, ποῦ τὸ σῶμα;

20 Νῦν δὲ πολλὰ μὲν μέλη, ἐν δὲ σῶμα.

21 Οὐ δύναται δὲ ὀφθαλμὸς εἰπεῖν τῇ χειρί· Χρεῖάν σου οὐκ ἔχω· ἢ πάλιν ἡ κεφαλὴ τοῖς ποσί· Χρεῖάν ἡμῶν οὐκ ἔχω.

22 Ἀλλὰ πολλῷ μᾶλλον τὰ δοκούντα μέλη τοῦ σώματος ἀσθενέστερα ὑπάρχειν, ἀναγκαῖά ἐστι·

23 Καὶ ἃ δοκῶμεν ἀτιμότερα εἶναι τοῦ σώματος, τούτοις τιμὴν περισσotέραν περιτίθεμεν· καὶ τὰ ἀσχήμονα ἡμῶν εὐσχημοσύνην περισσotέρην ἔχει.

24 Τὰ δὲ εὐσχήμονα ἡμῶν, οὐ χρεῖαν ἔχει· ἀλλ' ὁ Θεὸς συνεκέρασε τὸ σῶμα, τῷ ὑστεροῦντι περισσotέρην δούς τιμὴν·

25 Ἵνα μὴ ᾖ σχίσμα ἐν τῷ σώματι, ἀλλὰ τὸ αὐτὸ ὑπὲρ ἀλλήλων μεριμνῶσι τὰ μέλη.

26 Καὶ εἴτε πάσχει ἐν μέλος, συμπάσχει πάντα τὰ μέλη· εἴτε δοξάζεται ἐν μέλος, συγχαίρει πάντα τὰ μέλη.

27 Ὑμεῖς δὲ ἐστε σῶμα Χριστοῦ, καὶ μέλη ἐκ μέρους.

28 Καὶ οὓς μὲν ἔθετο ὁ Θεὸς ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ· πρῶτον ἀποστόλους, δεύτερον προφῆτας, τρίτον διδασκάλους, ἔπειτα δυνάμεις, εἴτα χαρίσματα ἱαμάτων, ἀντιλήψεις, κυβερνήσεις, γένη γλωσσῶν.

29 Μὴ πάντες ἀπόστολοι; μὴ πάντες προφῆται; μὴ πάντες διδασκαλοι; μὴ πάντες δυνάμεις;

30 Μὴ πάντες χαρίσματα ἔχουσι ἱαμάτων; μὴ πάντες γλώσσαις λα-

17 Ἐὰν ὅλον τὸ σῶμα ᾦτον ὀμμάτιον, ποῦ (ᾦτον) ἡ ἀκοή; Ἐὰν ᾦτον ὅλον ἀκοή, ποῦ (ᾦτον) ἡ ὀσφρησις;

18 Ἀλλὰ τώρα ὁ Θεὸς ἔβαλε καθὲ ἐν μέλος εἰς τὸ σῶμα, καθὼς ἠθέλησε.

19 Καὶ ἂν ᾦσαν ὅλα ἐν μέλος, ποῦ (ᾦτον) τὸ σῶμα;

20 Ἀλλὰ τώρα εἶναι πολλὰ μέλη, ἐν δὲ σῶμα.

21 Καὶ δὲν δύναται τὸ ὀμμάτιον νὰ εἰπῇ εἰς τὴν χεῖρα· Δὲν σὲ χρειάζομαι· ἢ πάλιν ἡ κεφαλὴ εἰς τὰ ποδάρια· Δὲν σὰς χρειάζομαι.

22 Ἀλλὰ τὰ μέλη τοῦ σώματος τὰ ὁποῖα φαίνονται νὰ ᾦναι ἀσθενέστερα, εἶναι πολὺ περισσotέρον ἀναγκαῖα·

23 Καὶ ἐκεῖνα τὰ ὁποῖα νομίζομεν νὰ ᾦναι ἀτιμότερα μέλη τοῦ σώματος, τὰ τιμῶμεν περισσotέρον· καὶ τὰ ἀσχημά μας ἔχουσι περισσotέραν εὐσχημοσύνην.

24 Τὰ δὲ μέλη μας τὰ τίμα, δὲν ἔχουσι χρεῖαν· ἀλλὰ ὁ Θεὸς συνεκέρασε τὸ σῶμα, δίδων περισσotέραν τιμὴν εἰς τὸ μέλος τὸ ὑστεροῦμενον·

25 Διὰ νὰ μὴ ᾦναι σχίσμα εἰς τὸ σῶμα, ἀλλὰ τὰ μέλη νὰ φροντίζωσι τὸ αὐτὸ τὸ ἐν δια τὸ ἄλλο.

26 Καὶ ἐὰν πάσχη ἐν μέλος, συμπάσχουσιν ὅλα τὰ μέλη· καὶ ἐὰν δοξάζεται ἐν μέλος, συγχαίρονται ὅλα τὰ μέλη.

27 Καὶ σεῖς εἰσθε σῶμα Χριστοῦ, καὶ μέλη κατὰ μέρος.

28 Καὶ τινὰς ἔβαλεν ὁ Θεὸς εἰς τὴν ἐκκλησίαν· πρῶτον ἀποστόλους, δεύτερον προφῆτας, τρίτον διδασκάλους, εἴτα δυνάμεις, ἔπειτα χαρίσματα ἱαμάτων, βοηθείας, κυβερνήσεις, γένη γλωσσῶν.

29 Μήπως ὅλοι εἶναι ἀπόστολοι; μήπως ὅλοι εἶναι προφῆται; μήπως ὅλοι εἶναι διδασκαλοι; μήπως ὅλοι ἔχουσι δυνάμεις;

30 Μήπως ὅλοι ἔχουσι χαρίσματα ἱαμάτων; μήπως ὅλοι μὲ γλώσσας

λοῦσι· μὴ πάντες διερμηνεύουσι·

31 Ἐηλοῦτε δὲ τὰ χαρίσματα τὰ κρείττονα· καὶ ἐτι καθ' ὑπερβολὴν ὁδὸν ὑμῖν δέικνυμι.

Κεφ. γ'. XIII.

ἘΑΝ ταῖς γλώσσαις τῶν ἀνθρώπων λαλῶ καὶ τῶν ἀγγέλων, ἀγάπην δὲ μὴ ἔχω, γέγονα χαλκὸς ἤχων, ἢ κύμβαλον ἀλαλάζον.

2 Καὶ ἐὰν ἔχω προφητείαν, καὶ εἰδῶ τὰ μυστήρια πάντα καὶ πᾶσαν τὴν γνῶσιν, καὶ ἐὰν ἔχω πᾶσαν τὴν πίστιν, ὥστε ὅρη μεθιστάνειν, ἀγάπην δὲ μὴ ἔχω, οὐδὲν εἰμι.

3 Καὶ ἐὰν ψωμίσω πάντα τὰ ὑπαρχοντά μου, καὶ ἐὰν παραδῶ τὸ σῶμά μου ἵνα καυθήσωμαι, ἀγάπην δὲ μὴ ἔχω, οὐδὲν ἀφελούμαι.

4 Ἡ ἀγάπη μακροθυμεῖ, χρηστεύεται· ἡ ἀγάπη οὐ ζηλοῖ· ἡ ἀγάπη οὐ περπερεύεται, οὐ φυσιοῦται,

5 Οὐκ ἄσχημονεῖ, οὐ ζητεῖ τὰ ἑαυτῆς, οὐ παροξύνεται, οὐ λογίζεται το κακόν,

6 Οὐ χαίρει ἐπὶ τῇ ἀδικίᾳ, συγχαίρει δὲ τῇ ἀληθείᾳ·

7 Πάντα στέγει, πάντα πιστεύει, πάντα ἐλπίζει, πάντα ὑπομένει.

8 Ἡ ἀγάπη οὐδέποτε ἐκπίπτει· εἴτε δὲ προφητεῖαι, καταργηθήσονται· εἴτε γλῶσσαι, παύσονται· εἴτε γνῶσις, καταργηθήσεται.

9 Ἐκ μέρους γὰρ γινώσκομεν, καὶ ἐκ μέρους προφητεύομεν·

10 Ὅταν δὲ ἔλθῃ τὸ τέλειον, τότε τὸ ἐκ μέρους καταργηθήσεται.

11 Ὅτε ἤμην νήπιος, ὡς νήπιος ἐλάλουν, ὡς νήπιος ἐφρόνουν, ὡς νήπιος ἐλογίζομην· ὅτε δὲ γέγονα ἀνὴρ, κατήργηκα τὰ τοῦ νηπίου.

συντυχαίνουσι· μήπως ὅλοι ἐξηγοῦσιν·

31 Ἐπιθυμεῖτε δὲ πολὺν τὰ χαρίσματα τὰ μεγαλότερα· καὶ ἀκόμη σᾶς δεικνύω ὁδὸν ὑπερβολικὰ ὑψηλὴν.

Κεφ. γ'. XIII.

ἘΑΝ μὲ τὰς γλώσσας τῶν ἀνθρώπων λαλῶ καὶ τῶν ἀγγέλων, καὶ ἀγάπην δὲν ἔχω, ἔγινα χαλκὸς ὁ ὁποῖος ἤχει, ἢ κύμβαλον τὸ ὁποῖον ἀλαλάζει.

2 Καὶ ἐὰν ἔχω προφητείαν, καὶ γνωρίζω ὅλα τὰ μυστήρια καὶ ὅλην τὴν γνῶσιν, καὶ ἐὰν ἔχω ὅλην τὴν πίστιν, ὥστε καὶ τὰ βουνὰ νὰ μετατοπίσω, καὶ ἀγάπην δὲν ἔχω, δὲν εἰμι τίποτε.

3 Καὶ ἐὰν θρέψω μὲ ὅλα τὰ ὑπαρχοντά μου τοὺς πτωχοὺς, καὶ ἐὰν παραδῶ τὸ σῶμά μου διὰ νὰ καῶ, καὶ ἀγάπην δὲν ἔχω, τίποτε δὲν ἀφελούμαι.

4 Ἡ ἀγάπη μακροθυμεῖ, εὐσπλαγχνίζεται· ἡ ἀγάπη δὲν φθονεῖ· ἡ ἀγάπη δὲν καυχᾶται, δὲν κενοδοξεῖ,

5 Δὲν κάμνει ἄσχημα, δὲν ζητεῖ τὰ ἰδικὰ της, δὲν παροργίζεται, δὲν βιάλει εἰς τὸν νοῦν της τὸ κακόν,

6 Δὲν χαίρεται εἰς τὴν ἀδικίαν, ἀλλὰ συγχαίρεται εἰς τὴν ἀλήθειαν·

7 Ὅλα βαστάζει, ὅλα πιστεύει, ὅλα ἐλπίζει, ὅλα ὑπομένει.

8 Ἡ ἀγάπη οὐδέποτε ἐκπίπτει· ἀλλὰ καὶ αἱ προφητεῖαι θέλουσι καταργηθῇ· καὶ αἱ γλῶσσαι θέλουσι παύσει· καὶ ἡ γνῶσις θέλει καταργηθῇ.

9 Διότι ἐκ μέρους γινώσκομεν, καὶ ἐκ μέρους προφητεύομεν·

10 Ὅταν δὲ ἔλθῃ τὸ τέλειον, τότε θέλει καταργηθῇ τὸ ἐκ μέρους.

11 Ὅταν ἤμην νήπιος, ὡς νήπιος ἐλάλουν, ὡς νήπιος ἐφρόνουν, ὡς νήπιος ἐλογίζομην· ὅταν δὲ ἔγινα ἀνὴρ, κατήργησα τὰ πράγματα τοῦ νηπίου.

12 Βλέπομεν γὰρ ἄρτι δι' ἐσόπτρου ἐν αἰνίγματι, τότε δὲ πρόσωπον πρὸς πρόσωπον· ἄρτι γινώσκω ἐκ μέρους, τότε δὲ ἐπιγινώσκω καθὼς καὶ ἐπεγνώσθην.

13 Νυνὶ δὲ μένει πίστις, ἐλπίς, ἀγάπη, τὰ τρία ταῦτα· μείζων δὲ τούτων ἡ ἀγάπη.

Κεφ. ιδ'. XIV.

ΔΙΩΚΕΤΕ τὴν ἀγάπην· ζηλοῦτε δὲ τὰ πνευματικά, μᾶλλον δὲ ἵνα προφητεύητε.

2 Ὁ γὰρ λαλῶν γλώσση, οὐκ ἀνθρώποις λαλεῖ, ἀλλὰ τῷ Θεῷ· οὐδεὶς γὰρ ἀκούει, πνευματικὴ δὲ λαλεῖ μυστήρια·

3 Ὁ δὲ προφητεύων, ἀνθρώποις λαλεῖ οἰκοδομὴν καὶ παράκλησιν καὶ παραμυθίαν.

4 Ὁ λαλῶν γλώσση, ἑαυτὸν οἰκοδομεῖ· ὁ δὲ προφητεύων, ἐκκλησίαν οἰκοδομεῖ.

5 Θέλω δὲ πάντας ὑμᾶς λαλεῖν γλώσσαις, μᾶλλον δὲ ἵνα προφητεύητε· μείζων γὰρ ὁ προφητεύων ἢ ὁ λαλῶν γλώσσαις, ἐκτὸς εἰ μὴ διερμηνεύῃ, ἵνα ἡ ἐκκλησία οἰκοδομῇ λαβὴν.

6 Νυνὶ δὲ, ἀδελφοί, ἐὰν ἔλθω πρὸς ὑμᾶς γλώσσαις λαλῶν, τί ὑμᾶς ὠφελήσω, ἐὰν μὴ ὑμῖν λαλήσω ἢ ἐν ἀποκαλύψει, ἢ ἐν γνώσει, ἢ ἐν προφητείᾳ, ἢ ἐν διδαχῇ;

7 Ὅμως τὰ ἄψυχα φωνὴν διδόντα, εἴτε αὐλὸς, εἴτε κιθάρᾳ, ἐὰν διαστολὴν τοῖς φθόγγοις μὴ δῶ, πῶς γνωσθήσεται τὸ αὐλούμενον ἢ τὸ κιθαριζόμενον;

8 Καὶ γὰρ ἐὰν ἀῶλον φωνὴν σάλπιγξ δῶ, τίς παρασκευάζεται εἰς πόλεμον;

12 Διότι τώρα βλέπομεν διὰ μέσου κατόπτρου σκοτεινῶς, τότε δὲ θέλομεν ἰδεῖ πρόσωπον πρὸς πρόσωπον· τώρα γνωρίζω ἐκ μέρους, τότε δὲ θέλω γνωρίσει καθὼς καὶ ἐγνωρίσθην.

13 Καὶ τώρα μένουσι τὰ τρία ταῦτα, πίστις, ἐλπίς, ἀγάπη· ἀλλὰ τὸ μεγαλύτερον ἀπὸ ταῦτα εἶναι ἡ ἀγάπη.

Κεφ. ιδ'. XIV.

ἈΚΟΛΟΥΘΕΙΤΕ τὴν ἀγάπην· ἐπιθυμεῖτε δὲ τὰ πνευματικά χαρίσματα, καὶ περισσότερον διὰ νὰ προφητεύητε.

2 Διότι ὅποιος λαλεῖ εἰς γλώσσαν ἀγνώριστον, δὲν λαλεῖ εἰς τοὺς ἀνθρώπους, ἀλλὰ εἰς τὸν Θεόν· διότι κανεὶς δὲν ἀκούει, ἀλλ' αὐτὸς μὲ τὸ πνεῦμα λαλεῖ μυστήρια·

3 Ὅποιος ὅμως προφητεύει, λαλεῖ εἰς τοὺς ἀνθρώπους διὰ οἰκοδομὴν καὶ παράκλησιν καὶ παρηγορίαν.

4 Ὅποιος λαλεῖ εἰς γλώσσαν ἀγνώριστον, οἰκοδομεῖ τὸν ἑαυτὸν του· ὅποιος δὲ προφητεύει, οἰκοδομεῖ τὴν ἐκκλησίαν.

5 Καὶ ἤθελα ὅλοι σας νὰ λαλήτε εἰς γλώσσας, ἀλλὰ περισσότερον διὰ νὰ προφητεύητε· διότι μεγαλύτερος εἶναι ἐκεῖνος ὁ ὅποιος προφητεύει παρὰ ἐκεῖνον ὁ ὅποιος λαλεῖ εἰς γλώσσας, ἔξω ἐὰν δὲν διερμηνεύῃ, διὰ νὰ λαβῇ ἡ ἐκκλησία οἰκοδομὴν.

6 Καὶ τώρα, ἀδελφοί, ἐὰν ἔλθω εἰς σᾶς λαλῶν εἰς γλώσσας, τί θέλω σᾶς ὠφελήσῃ, ἐὰν δὲν σᾶς λαλήσω ἢ μὲ ἀποκαλύψιν, ἢ μὲ γνώσιν, ἢ μὲ προφητείαν, ἢ μὲ διδαχὴν;

7 Ὅμως τὰ ἄψυχα τὰ ὅποια δίδουσι φωνὴν, εἴτε αὐλὸς, εἴτε κιθάρᾳ, ἐὰν δὲν χωρίζωσιν εἰς τὰς φωνάς, πῶς θέλει γνωρισθῇ ἐκεῖνο τὸ ὅποιον παίζεται μὲ τὸν αὐλὸν ἢ μὲ τὴν κιθάραν;

8 Καὶ ἐὰν ἡ σάλπιγξ δώσῃ φωνὴν ἀσήμαντον, τίς θέλει ἐτοιμασθῇ εἰς πόλεμον;

9 Οὕτω καὶ ὑμεῖς διὰ τῆς γλώσσης ἔαν μὴ εὐσημον λόγον δώτε, πῶς γνωσθήσεται τὸ λαλοῦμενον; ἔσεσθε γὰρ εἰς ἀέρα λαλοῦντες.

10 Τόσαῦτα, εἰ τύχοι, γένη φωνῶν ἔστιν ἐν κόσμῳ, καὶ οὐδὲν αὐτῶν ἄφωρον.

11 Ἐὰν οὖν μὴ εἰδῶ τὴν δύναμιν τῆς φωνῆς, ἔσομαι τῷ λαλοῦντι βάρβαρος· καὶ ὁ λαλῶν, ἐν ἐμοὶ βάρβαρος.

12 Οὕτω καὶ ὑμεῖς, ἐπεὶ ζηλωταὶ ἔστε πνευμάτων, πρὸς τὴν οἰκοδομὴν τῆς ἐκκλησίας ζητεῖτε ἵνα περισευητε.

13 Διόπερ ὁ λαλῶν γλώσση, προσεχέσθω ἵνα διερμηνεύη.

14 Ἐὰν γὰρ προσεύχωμαι γλώσση, τὸ πνεῦμά μου προσευχεται· ὁ δὲ νοῦς μου ἄκαρπός ἐστι.

15 Τί οὖν ἐστι; Προσεύχομαι τῷ πνεύματι, προσευχομαι δὲ καὶ τῷ νοῖ· ψαλῶ τῷ πνεύματι, ψαλῶ δὲ καὶ τῷ νοῖ.

16 Ἐπεὶ ἔαν εὐλογήσης τῷ πνεύματι, ὁ ἀναπληρῶν τὸν τόπον τοῦ ἰδιώτου, πῶς ἔρει τὸ ἀμὴν ἐπὶ τῇ σῇ εὐχαριστίᾳ, ἐπειδὴ τί λέγεις οὐκ οἶδε;

17 Σὺ μὲν γὰρ καλῶς εὐχαριστεῖς, ἀλλ' ὁ ἕτερος οὐκ οἰκοδομεῖται.

18 Εὐχαριστῶ τῷ Θεῷ μου, πάντων ὑμῶν μάλλον γλώσσῃς λαλῶν·

19 Ἀλλ' ἐν ἐκκλησίᾳ θέλω πέντε λόγους διὰ τοῦ νοός μου λαλήσω, ἢ καὶ ἄλλους κατηχησῶ, ἢ μυρίου λόγους ἐν γλώσσῃ.

20 Ἀδελφοί, μὴ παιδία γίνεσθε ταῖς φρεσίν· ἀλλὰ τῇ κακίᾳ νηπιό-

9 Οὕτω καὶ σεῖς ἔαν δὲν δώσητε λόγον εὐκολοσήμαντον διὰ μέσου τῆς γλώσσης, πῶς θέλει γνωρισθῇ ἐκεῖνο τὸ ὅποιον λαλεῖται; θέλετε λαλεῖν εἰς τὸν ἀέρα.

10 Τόσα γένη φωνῶν εἶναι κατὰ τύχην εἰς τὸν κόσμον, καὶ κἀνὲν ἀπὸ αὐτὰ δὲν εἶναι ἄφωρον.

11 Ἐὰν λοιπὸν δὲν γνωρίσω τὴν δύναμιν τῆς φωνῆς, θέλω εἶμαι βάρβαρος εἰς ἐκεῖνον ὁ ὅποιος λαλεῖ· καὶ ὁ λαλῶν, θέλει εἶναι εἰς ἐμέ βάρβαρος.

12 Τοιοῦτοτρόπως καὶ σεῖς, ἐπειδὴ εἰσθε ζηλωταὶ τῶν πνευματικῶν χαρισμάτων, ζητεῖτε νὰ περισσεύητε εἰς αὐτὰ διὰ τὴν οἰκοδομὴν τῆς ἐκκλησίας.

13 Διὰ τοῦτο ὅποιος λαλεῖ γλώσσαν ἀγνωρίστον, ὥς παρακαλῇ τὸν Θεὸν νὰ δώσῃ εἰς αὐτὸν χάριν διὰ νὰ διερμηνεύῃ.

14 Διότι ἔαν προσεύχωμαι μὲ γλώσσαν ἀγνωρίστον, τὸ πνεῦμά μου προσεύχεται· ἀλλ' ὁ νοῦς μου εἶναι ἄκαρπος.

15 Τί λοιπόν; Θέλω προσευχηθῇ μὲ τὸ πνεῦμα, καὶ θέλω προσευχηθῇ καὶ μὲ τὸν νοῦν· θέλω ψάλλει μὲ τὸ πνεῦμα, καὶ θέλω ψάλλει καὶ μὲ τὸν νοῦν.

16 Ἐπειδὴ ἔαν εὐλογήσης μὲ τὸ πνεῦμα, ἐκεῖνος ὁ ὅποιος ἀναπληροῖ τὸν τόπον τοῦ ἰδιώτου, πῶς θέλει εἰπεῖ τὸ ἀμὴν εἰς τὴν εὐχαριστίαν σου, ἐπειδὴ δὲν ἤξευρε τί λέγεις;

17 Διότι σὺ καλῶς εὐχαριστεῖς, ἀλλὰ ὁ ἄλλος δὲν οἰκοδομεῖται.

18 Εὐχαριστῶ τῷ Θεῷ μου, ὅτι λαλῶ μὲ γλώσσῃς περισσοτέρας ἀπὸ ὅλους σας·

19 Ἀλλὰ εἰς τὴν ἐκκλησίαν καλλιτέρον θέλω νὰ λαλήσω πέντε λόγους διὰ μέσου τοῦ νοός μου, διὰ νὰ κατηχησῶ καὶ ἄλλους, παρὰ μυρίου λόγους εἰς γλώσσαν ἀγνωστον.

20 Ἀδελφοί, μὴ γίνεσθε παιδία εἰς τὰς φρένας· ἀλλὰ γίνεσθε νηπιοί εἰς

ζετε, ταῖς δὲ φρεσὶ τέλειοι γίνεσθε.

21 Ἐν τῷ νόμῳ γέγραπται· Ὅτι ἐν ἑτερογλώσσοις, καὶ ἐν χεῖλεσιν ἑτέροις λαλήσω τῷ λαῷ τούτῳ· καὶ οὐδ' οὕτως εἰσακούσονται μου, λέγει Κύριος.

22 Ὡστε αἱ γλῶσσαι εἰς σημεῖον εἰσιν, οὐ τοῖς πιστεύουσιν, ἀλλὰ τοῖς ἀπίστοις· ἡ δὲ προφητεία οὐ τοῖς ἀπίστοις, ἀλλὰ τοῖς πιστεύουσιν.

23 Ἐὰν οὖν συνέλθῃ ἡ ἐκκλησία ὅλη ἐπὶ τὸ αὐτὸ, καὶ πάντες γλώσσαις λαλῶσιν, εἰσέλθωσι δὲ ἰδιῶται ἢ ἀπίστοι, οὐκ ἐροῦσιν ὅτι μαίνεσθε;

24 Ἐὰν δὲ πάντες προφητεύωσιν, εἰσέλθῃ δὲ τις ἀπίστος ἢ ἰδιώτης, ἐλέγχεται ὑπὸ πάντων, ανακρίνεται ὑπὸ πάντων·

25 Καὶ οὕτω τὰ κρυπτὰ τῆς καρδίας αὐτοῦ φανερά γίνεται· καὶ οὕτω πεσὼν ἐπὶ πρόσωπον προσκυνήσει τῷ Θεῷ, ἀπαγγέλλων ὅτι ὁ Θεὸς ὄντως ἐν ὑμῖν ἐστί.

26 Τί οὖν ἐστιν, ἀδελφοί; Ὅταν συνέρχῃσθε, ἕκαστος ὑμῶν ψαλμὸν ἔχει, διδασχὴν ἔχει, γλῶσσαν ἔχει, ἀποκάλυψιν ἔχει, ἐρμηνείαν ἔχει· πάντα πρὸς οἰκοδομὴν γενέσθω.

27 Εἰτε γλώσση τις λαλεῖ, κατὰ δύο, ἢ τὸ πλεῖστον τρεῖς, καὶ ἀνὰ μέρος· καὶ εἰς διερμηνευέτω.

28 Ἐὰν ἔε μὴ ἡ διερμηνευτὴς, σιγάτω ἐν ἐκκλησίᾳ· ἐαυτῷ δὲ λαλεῖτω καὶ τῷ Θεῷ.

29 Προφῆται δὲ δύο ἢ τρεῖς λαλείτωσαν, καὶ οἱ ἄλλοι διακρινέτωσαν·

30 Ἐὰν δὲ ἄλλω ἀποκαλυφθῇ καθημέριον, ὁ πρῶτος σιγάτω.

31 Δύνασθε γὰρ καθ' ἓνα πάτες

τὴν κακίαν, εἰς δὲ τὰς φρένας γίνεσθε τέλειοι.

21 Εἶναι γεγραμμένον εἰς τὸν νόμον· Ὅτι με ἄλλογλώσσους, καὶ με ἄλλότρια χεῖλη θέλω λαλήσει εἰς τὸν λαὸν τούτον· καὶ οὐδὲ οὕτω θέλουσι με εἰσακούσει, λέγει Κύριος.

22 Λοιπὸν αἱ γλῶσσαι εἶναι εἰς σημεῖον, ὅχι εἰς ἐκείνους οἱ ὅποιοι πιστεύουσιν, ἀλλὰ εἰς τοὺς ἀπίστους· ὅμως ἡ προφητεία δὲν εἶναι διὰ τοὺς ἀπίστους, ἀλλὰ διὰ ἐκείνους οἱ ὅποιοι πιστεύουσιν.

23 Ἐὰν λοιπὸν συνέλθῃ ὅλη ἡ ἐκκλησία εἰς τὸ αὐτὸ μέρος, καὶ ὅλοι λαλῶσι με γλῶσσας ἀγνώστους, καὶ ἐμβῶσιν ἰδιῶται ἢ ἀπίστοι, δὲν θέλουσιν εἰπεῖ ὅτι εἴσθε μανικοί;

24 Ἀλλ' ἐὰν ὅλοι προφητεύωσι, καὶ ἐμβῇ κανεὶς ἀπίστος ἢ ἰδιώτης, ἐλέγχεται ἀπὸ ὅλων, ἐξετάζεται ἀπὸ ὅλων·

25 Καὶ οὕτω τὰ κρύφια τῆς καρδίας του φανερόνονται· καὶ οὕτω πίπτων κατὰ πρόσωπον θέλει προσκυνήσει τὸν Θεόν, ἀπαγγέλλων ὅτι ὁ Θεὸς βέβαια εἶναι εἰς σᾶς.

26 Τί εἶναι λοιπὸν, ἀδελφοί; Ὅταν συνέρχῃσθε, καθεὶς ἀπὸ σᾶς ἔχει ψαλμὸν, ἔχει διδασχὴν, ἔχει γλῶσσαν, ἔχει ἀποκάλυψιν, ἔχει ἐρμηνείαν· ὅλα ἃς γίνονται εἰς οἰκοδομὴν.

27 Καὶ ἀνίσως καὶ λαλῇ κανεὶς με γλῶσσαν ἀγνώστον, ἃς λαλῶσι δύο, ἢ τὸ περισσότερον τρεῖς, καὶ ὁ εἰς κατοπιν τοῦ ἄλλου· καὶ εἰς ἃς διερμηνεύη.

28 Καὶ ἐὰν δὲν ἦναι κανεὶς νὰ διερμηνεύη, ἃς σιωπᾷ εἰς τὴν ἐκκλησίαν· καὶ ἃς λαλῇ με τὸν ἑαυτόν του καὶ με τὸν Θεόν.

29 Καὶ προφῆται δύο ἢ τρεῖς ἃς λαλῶσι, καὶ οἱ ἄλλοι ἃς διακρίνωσι·

30 Καὶ ἐὰν ἀποκαλυφθῇ τι εἰς ἄλλον ὁ ὅποιος κάθεται, ὁ πρῶτος ἃς σιωπᾷ.

31 Διότι ὅλοι δύνασθε ὁ εἰς κατ-

προφητεύειν, ἵνα πάντες μανθάνωσι, καὶ πάντες παρακαλῶνται·

32 Καὶ πνεύματα προφητῶν προφήταις ὑποτάσσεται·

33 Οὐ γὰρ ἐστὶν ἀκαταστασίας ὁ Θεὸς, ἀλλ' εἰρήνης, ὡς ἐν πάσαις ταῖς ἐκκλησίαις τῶν ἁγίων.

34 Αἱ γυναῖκες ὑμῶν ἐν ταῖς ἐκκλησίαις σιγάτωσαν· οὐ γὰρ ἐπιτέτραπται αὐταῖς λαλεῖν, ἀλλ' ὑποτάσσονται, καθὼς καὶ ὁ νόμος λέγει.

35 Εἰ δέ τι μαθεῖν θέλουσιν, ἐν οἴκῳ τοὺς ἰδίους ἄνδρας ἐπερωτάτωσαν· αἰσχρὸν γάρ ἐστι γυναιξὶν ἐν ἐκκλησίᾳ λαλεῖν.

36 Ἡ ἀφ' ὑμῶν ὁ λόγος τοῦ Θεοῦ ἐξῆλθεν· ἡ εἰς ὑμᾶς μόνους κατήντησεν·

37 Εἴ τις δοκεῖ προφήτης εἶναι ἢ πνευματικὸς, ἐπιγινώσκτω ἃ γράφω ὑμῖν, ὅτι τοῦ Κυρίου εἰσὶν ἐντολαί·

38 Εἰ δέ τις ἀγνοεῖ, ἀγνοεῖτω.

39 Ὡστε, ἀδελφοί, ζηλοῦτε τὸ προφητεύειν, καὶ τὸ λαλεῖν γλώσσαις μὴ κωλύετε.

40 Πάντα εὐσχημόνως καὶ κατὰ τάξιν γινέσθω.

Κεφ. ιε'. XV.

ΓΝΩΡΙΖΩ δὲ ὑμῖν, ἀδελφοί, τὸ εὐαγγέλιον ὃ εὐηγγελισάμην ὑμῖν, ὃ καὶ παρελάβετε, ἐν ᾧ καὶ ἐστήκητε·

2 Δι' οὗ καὶ σώζεσθε, τίνι λόγῳ εὐηγγελισάμην ὑμῖν, εἰ κατέχετε· ἐκτὸς εἰ μὴ εἰκὴ ἐπιστεύσατε.

3 Παρέδωκα γὰρ ὑμῖν ἐν πρώτοις ὃ καὶ παρέλαβον, ὅτι Χριστὸς ἀπέθανεν ὑπὲρ τῶν ἁμαρτιῶν ἡμῶν, κατὰ τὰς γραφάς·

4 Καὶ ὅτι ἐτάφη, καὶ ὅτι ἐγήγερται τῇ τοίτῃ ἡμέρᾳ, κατὰ τὰς γραφάς·

ὅπιν τοῦ ἄλλου νῦν προφητεύετε, διὰ νῦν μανθάνωσιν ὅλοι, καὶ ὅλοι νῦν παρηγορῶνται·

32 Καὶ τὰ πνεύματα τῶν προφητῶν ὑποτάσσονται εἰς τοὺς προφήτας·

33 Διότι ὁ Θεὸς δὲν εἶναι Θεὸς ἀκαταστασίας, ἀλλὰ εἰρήνης, καθὼς εἰς ὅλας τὰς ἐκκλησίας τῶν ἁγίων.

34 Αἱ γυναῖκες σας εἰς τὰς ἐκκλησίας ὡς σιωπῶσι· διότι δὲν ταῖς ἐδόθη ἄδεια νὰ λαλῶσιν, ἀλλὰ νὰ ὑποτάσσονται, καθὼς καὶ ὁ νόμος λέγει.

35 Καὶ ἂν θέλωσι νὰ μάθωσι τι, ὡς ἐρωτῶσι τοὺς ἄνδρας τῶν εἰς τὸν οἶκον· διότι ἀσχημὸν πρᾶγμα εἶναι νὰ λαλῶσιν αἱ γυναῖκες εἰς τὴν ἐκκλησίαν.

36 Ἡ ὁ λόγος τοῦ Θεοῦ ἐβγήκεν ἀπὸ σᾶς· ἡ εἰς σας μόνους κατήντησεν·

37 Ἐὰν φαίνεται κανεὶς νὰ ᾔναι προφήτης· ἢ πνευματικὸς, ὡς γνωρίζῃ ὅτι ταῦτα τὰ ὁποῖα σᾶς γράφω, εἶναι παραγγελίαι τοῦ Κυρίου·

38 Καὶ ἂν κανεὶς δὲν γνωρίζῃ, ὡς μὴ γνωρίζῃ.

39 Ὡστε, ὦ ἀδελφοί, ζητεῖτε μὲ ζῆλον τὸ νῦν προφητεύετε, καὶ μὴ ἐμποδίζετε τὸ νῦν λαλῶσι μὲ γλώσσας.

40 Ὅλα ὡς γίνονται εὐλαβῶς καὶ κατὰ τάξιν.

Κεφ. ιε'. XV.

ΚΑΙ σᾶς γνωστοποιῶ τὸ εὐαγγέλιον, ἀδελφοί, τὸ ὁποῖον σᾶς εὐηγγέλισα, τὸ ὁποῖον καὶ παρελάβετε, εἰς τὸ ὁποῖον καὶ στέκεσθε·

2 Διὰ μέσου τοῦ ὁποίου καὶ σώζεσθε, ἐὰν τὸ κρατῆτε, μὲ τίναν λόγον σας τὸ εὐηγγέλισα· ἔξω ἐὰν δὲν ἐπιστεύσατε εἰς ματὴν.

3 Διότι πρῶτον σᾶς παρέδωκα ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον καὶ παρέλαβον, ὅτι ὁ Χριστὸς ἀπέθανεν διὰ τὰς ἁμαρτίας μας, κατὰ τὰς γραφάς·

4 Καὶ ὅτι ἐτάφη, καὶ ὅτι ἀνέστη τὴν τρίτην ἡμέραν, κατὰ τὰς γραφάς·

5 Καὶ ὅτι ὤφθη Κηφᾶ, εἶτα τοῖς δώδεκα.

6 Ἐπειτα ὤφθη ἐπάνω πεντακοσίοις ἀδελφοῖς ἐφάπαξ, ἐξ ὧν οἱ πλείους μένουσιν ἕως ἡρτί, τινὲς δὲ καὶ ἐκοιμήθησαν.

7 Ἐπειτα ὤφθη Ἰακώβω· εἶτα τοῖς ἀποστόλοις πᾶσιν·

8 Ἐσχάτον δὲ πάντων, ὥσπερ ἐν τῷ ἐκτράματι, ὤφθη κημοί.

9 Ἐγὼ γάρ εἰμι ὁ ἐλάχιστος τῶν ἀποστόλων· ὃς οὐκ εἰμὶ ἰκανὸς καλεῖσθαι ἀπόστολος, διότι ἐδιώξα τὴν ἐκκλησίαν τοῦ Θεοῦ.

10 Χάριτι δὲ Θεοῦ εἰμι ὃ εἰμι· καὶ ἡ χάρις αὐτοῦ ἡ εἰς ἐμὲ, οὐ κενὴ ἐγενήθη, ἀλλὰ περισσώτερον αὐτῶν πάντων ἐκοπίασα· οὐκ ἐγὼ δὲ, ἀλλ' ἡ χάρις τοῦ Θεοῦ ἡ σὺν ἐμοί.

11 Εἴτε οὖν ἐγὼ, εἴτε ἐκεῖνοι, οὕτω κηρύσσομεν, καὶ οὕτως ἐπιστεύσατε.

12 Εἰ δὲ Χριστὸς κηρύσσεται ὅτι ἐκ νεκρῶν ἐγήγερται, πῶς λέγουσί τινες ἐν ὑμῖν, ὅτι ἀνάστασις νεκρῶν οὐκ ἔστιν;

13 Εἰ δὲ ἀνάστασις νεκρῶν οὐκ ἔστιν, οὐδὲ Χριστὸς ἐγήγερται.

14 Εἰ δὲ Χριστὸς οὐκ ἐγήγερται, κενὸν ἄρα τὸ κήρυγμα ἡμῶν, κενὴ δὲ καὶ ἡ πίστις ὑμῶν.

15 Εὐρισκόμεθα δὲ καὶ ψευδομαρτυρεῖν τοῦ Θεοῦ· ὅτι ἐμαρτυρήσαμεν κατὰ τοῦ Θεοῦ, ὅτι ἤγειρε τὸν Χριστόν· ὃν οὐκ ἤγειρεν, εἴπερ ἄρα νεκροὶ οὐκ ἐγείρονται.

16 Εἰ γὰρ νεκροὶ οὐκ ἐγείρονται, οὐδὲ Χριστὸς ἐγήγερται.

17 Εἰ δὲ Χριστὸς οὐκ ἐγήγερται, ματαία ἡ πίστις ὑμῶν· ἔτι ἐστὲ ἐν ταῖς ἁμαρτίαις ὑμῶν.

18 Ἄρα καὶ οἱ κοιμηθέντες ἐν Χριστῷ, ἀπώλοντο.

19 Εἰ ἐν τῇ ζωῇ ταύτῃ ἡλικιώτες

5 Καὶ ὅτι ἐφάνη εἰς τὸν Κηφᾶ, ἔπειτα εἰς τοὺς δώδεκα.

6 Ἐπειτα ἐφάνη ἐπάνω εἰς πεντακοσίους ἀδελφούς μίαν φοράν, ἀπὸ τοὺς ὁποίους οἱ περισσώτεροι μένουσιν ἕως τῆρας, καὶ μερικοὶ ἐκοιμήθησαν.

7 Ἐπειτα ἐφάνη εἰς τὸν Ἰακώβον· ἔπειτα εἰς ὅλους τοὺς ἀποστόλους·

8 Καὶ ὕστερον ἀπὸ ὅλους, ὡς αὐτὸς εἰς ἀπόβαλμα, ἐφάνη εἰς ἐμὲ.

9 Διότι ἐγὼ εἶμαι ὁ ἐλάχιστος ἀπὸ τοὺς ἀποστόλους· ὁ ὁποῖος δὲν εἰμαι ἄξιος νὰ καλῶμαι ἀπόστολος, διότι κατέτρεξα τὴν ἐκκλησίαν τοῦ Θεοῦ.

10 Ἀλλὰ χάριτι τοῦ Θεοῦ εἰμαι ἐκεῖνος τὸ ὁποῖον εἰμαι· καὶ ἡ χάρις του ἡ ὁποία εἶναι εἰς ἐμὲ, δὲν ἐγένεν εἰς μάτην, ἀλλὰ περισσώτερον ἀπ' αὐτοὺς ὅλους ἐκοπίασα· καὶ ὅχι ἐγὼ, ἀλλὰ ἡ χάρις τοῦ Θεοῦ ἡ ὁποία εἶναι ἡμοῦ με ἐμέ.

11 Εἴτε ἐγὼ λοιπὸν, εἴτε ἐκεῖνοι, οὕτω κηρύττομεν, καὶ οὕτως ἐπιστεύσατε.

12 Καὶ ἐὰν ὁ Χριστὸς κηρύττεται ὅτι ἀνέστη ἐκ νεκρῶν, πῶς λέγουσί τινες ἀνήμεσόν σας, ὅτι ἀνάστασις νεκρῶν δὲν εἶναι;

13 Καὶ ἐὰν δὲν ἦναι ἀνάστασις νεκρῶν, οὐδὲ ὁ Χριστὸς ἀνέστη.

14 Καὶ ἐὰν ὁ Χριστὸς δὲν ἀνέστη, μάταιον λοιπὸν εἶναι τὸ κήρυγμα μας, καὶ ματαία εἶναι καὶ ἡ πίστις σας.

15 Εὐρισκόμεθα δὲ καὶ ψευδομαρτυρεῖν τοῦ Θεοῦ· ὅτι ἐμαρτυρήσαμεν περὶ τοῦ Θεοῦ, ὅτι ἀνέστησε τὸν Χριστόν· τὸν ὁποῖον δὲν ἀνέστησεν, ἀνίσως καὶ οἱ νεκροὶ δὲν ἀνασταίνωνται.

16 Διότι ἐὰν οἱ νεκροὶ δὲν ἀνασταίνωνται, οὐδὲ ὁ Χριστὸς ἀνέστη.

17 Καὶ ἐὰν ὁ Χριστὸς δὲν ἀνέστη, ἡ πίστις σας εἶναι ματαία· ἀκομὴ εὐρίσκεσθε εἰς τὰς ἁμαρτίας σας.

18 Καὶ ἐκεῖνοι λοιπὸν οἱ ὁποῖοι ἐκοιμήθησαν εἰς τὸν Χριστόν, ἀπώλестησαν.

19 Ἐὰν ἐλπίζωμεν εἰς τὸν Χριστόν

ἐσμὲν ἐν Χριστῷ μόνον, ἐλεεινότεροι πάντων ἀνθρώπων ἐσμὲν.

20 Νυνὶ δὲ Χριστὸς ἐγγήγερται ἐκ νεκρῶν, ἀπαρχὴ τῶν κεκοιμημένων ἐγένετο.

21 Ἐπειδὴ γὰρ δι' ἀνθρώπου ὁ θάνατος, καὶ δι' ἀνθρώπου ἀνάστασις νεκρῶν.

22 Ὡσπερ γὰρ ἐν τῷ Ἀδὰμ πάντες ἀποθνήσκουσιν, οὕτως καὶ ἐν τῷ Χριστῷ πάντες ζωοποιήσονται.

23 Ἐκαστὸς δὲ ἐν τῷ ἰδίῳ τάγματι· ἀπαρχὴ Χριστὸς, ἐπειτα οἱ τοῦ Χριστοῦ, ἐν τῇ παρουσίᾳ αὐτοῦ.

24 Εἴτα τὸ τέλος, ὅταν παραδῶ τὴν βασιλείαν τῷ Θεῷ καὶ Πατρί· ὅταν καταργήσῃ πᾶσαν ἀρχὴν καὶ πᾶσαν ἐξουσίαν καὶ δύναμιν.

25 Δεῖ γὰρ αὐτὸν βασιλεῦναι, ἄχρις οὗ ἂν θῇ πάντας τοὺς ἐχθρούς ὑπὸ τοὺς πόδας αὐτοῦ.

26 Ἐσχάτος ἐχθρὸς καταργεῖται ὁ θάνατος.

27 Πάντα γὰρ ὑπέταξεν ὑπὸ τοὺς πόδας αὐτοῦ. Ὅταν δὲ εἴπῃ, ὅτι πάντα ὑποτέτακται, δῆλον ὅτι ἐκτὸς τοῦ ὑποτάξαντος αὐτῷ τὰ πάντα.

28 Ὅταν δὲ ὑποταγῇ αὐτῷ τὰ πάντα, τότε καὶ αὐτὸς ὁ Υἱὸς ὑποταγήσεται τῷ ὑποτάξαντι αὐτῷ τὰ πάντα, ἵνα ἡ ὁ Θεὸς τὰ πάντα ἐν πᾶσι.

29 Ἐπεὶ τί ποιήσουσιν οἱ βαπτιζόμενοι ὑπὲρ τῶν νεκρῶν; Εἰ ὅλως νεκροὶ οὐκ ἐγείρονται, τί καὶ βαπτίζονται ὑπὲρ τῶν νεκρῶν;

30 Τί καὶ ἡμεῖς κινδυνεύομεν πᾶσαν ὥραν;

31 Καθ' ἡμέραν ἀποθνήσκω, νῆ τὴν ὑμετέραν καύχησιν, ἣν ἔχω ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ τῷ Κυρίῳ ἡμῶν.

32 Εἰ κατὰ ἄνθρωπον ἐθνηριμάχησα ἐν Ἐφέσῳ, τί μοι τὸ ὄφελος; Εἰ νε-

εῖς τὴν ζωὴν μόνον ταύτην, εἰμεθα ἐλεεινότεροι ἀπὸ ὅλους τῶν ἀνθρώπων.

20 Ἀλλὰ τὰρα ὁ Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν, καὶ ἔγινεν ἀπαρχὴ ἐκείνων οἱ ὅποιοι ἐκοιμήθησαν.

21 Διότι ἐπειδὴ διὰ μέσου ἀνθρώπου εἶναι ὁ θάνατος, οὕτως καὶ διὰ μέσου ἀνθρώπου εἶναι ἡ ἀνάστασις τῶν νεκρῶν.

22 Διότι καθὼς εἰς τὸν Ἀδὰμ ὅλοι ἀποθνήσκουσιν, οὕτως καὶ εἰς τὸν Χριστὸν ὅλοι θέλουσι ζωοποιηθῇ.

23 Ἀλλὰ καθεὶς εἰς τὴν ἰδίαν του τάξιν· ὁ Χριστὸς εἶναι ἀπαρχή, ἐπειτα ἐκεῖνοι οἱ ὅποιοι εἶναι τοῦ Χριστοῦ, εἰς τὴν παρουσίαν του.

24 Εἴτα θέλει εἶναι τὸ τέλος, ὅταν παραδῶσῃ τὴν βασιλείαν εἰς τὸν Θεὸν καὶ Πατέρα· ὅταν καταργήσῃ καθὲ ἀρχὴν καὶ καθὲ ἐξουσίαν καὶ δύναμιν.

25 Διότι εἶναι χρεῖα νὰ βασιλεῖται αὐτός, ἕως οὗ βάλῃ ὅλους τοὺς ἐχθρούς ὑποκάτω εἰς τὰ ποδάρια του.

26 Ὑστερινὸς ἐχθρὸς, ὁ ὁποῖος καταργεῖται, εἶναι ὁ θάνατος.

27 Διότι ὅλα ὑπέταξεν ὑποκάτω εἰς τὰ ποδάρια του. Καὶ ὅταν εἴπῃ, ὅτι ὅλα εἶναι ὑποτεταγμένα, φανερόν εἶναι ὅτι ἐξαίρεται ἐκεῖνος ὁ ὁποῖος ὑπέταξε τὰ πάντα εἰς αὐτόν.

28 Καὶ ὅταν ὑποταχθῶσιν εἰς αὐτὸν τὰ πάντα, τότε καὶ αὐτὸς ὁ Υἱὸς θέλει ὑποταγῇ εἰς ἐκεῖνον ὁ ὁποῖος ὑπέταξεν εἰς αὐτόν τὰ πάντα, διὰ νὰ ᾗναι ὁ Θεὸς τὰ ὅλα εἰς ὅλους.

29 Ἐπειδὴ τί θέλουσι κάμει ἐκεῖνοι οἱ ὁποῖοι βαπτίζονται διὰ τοὺς νεκρούς; Ἐὰν καθόλου οἱ νεκροὶ δὲν ἀνασταίνωνται, διὰ τί καὶ βαπτίζονται διὰ τοὺς νεκρούς;

30 Καὶ διὰ τί καὶ ἡμεῖς κινδυνεύομεν πᾶσαν ὥραν;

31 Καθ' ἡμέραν ἀποθνήσκω, μὰ τὴν ἰδικήν σας καύχησιν, τὴν ὁποίαν ἔχω εἰς τὸν Χριστὸν Ἰησοῦν τὸν Κύριόν μας.

32 Ἐὰν κατὰ ἄνθρωπον ἐπολέμησα μὲ θηρία εἰς τὴν Ἐφεσον, τί εἶναι τὸ

κροὶ οὐκ ἐγείρονται, φάγωμεν καὶ πίωμεν· αὐριον γὰρ ἀποθνήσκομεν.

33 Μὴ πλανᾶσθε. Φθείρουσιν ἡθὴ χρῆσθ' ὁμιλίαι κακαί.

34 Ἐκνήψατε δικαίως, καὶ μὴ ἀμαρτάνετε· ἀγνωσίαν γὰρ Θεοῦ τινὲς ἔχουσι· πρὸς ἐντροπὴν ὑμῖν λέγω.

35 Ἄλλ' ἔρεϊ τις· Πῶς ἐγείρονται οἱ νεκροί; ποίῳ δὲ σώματι ἔρχονται;

36 Ἀφρον, σὺ ὁ σπείρεις, οὐ ζωοποιεῖται, ἐὰν μὴ ἀποθάνῃ.

37 Καὶ ὁ σπείρεις, οὐ τὸ σῶμα τὸ γενησόμενον σπείρεις, ἀλλὰ γυμνὸν κόκκον, εἰ τύχοι, σίτου ἢ τινος τῶν λοιπῶν.

38 Ὁ δὲ Θεὸς αὐτῷ δίδωσι σῶμα καθὼς ἠθέλησε, καὶ ἐκάστω τῶν σπερμάτων τὸ ἴδιον σῶμα.

39 Οὐ πᾶσα σὰρξ ἡ αὐτὴ σὰρξ· ἀλλὰ ἄλλη μὲν σὰρξ ἀνθρώπων, ἄλλη δὲ σὰρξ κτηνῶν, ἄλλη δὲ ἰχθύων, ἄλλη δὲ πτηνῶν.

40 Καὶ σώματα ἐπουράνια, καὶ σώματα ἐπίγεια· ἀλλ' ἐτέρα μὲν ἡ τῶν ἐπουρανίων δόξα, ἐτέρα δὲ ἡ τῶν ἐπίγειων.

41 Ἄλλη δόξα ἡλίου, καὶ ἄλλη δόξα σελήνης, καὶ ἄλλη δόξα ἀστέρων· ἀστὴρ γὰρ ἀστέρος διαφέρει ἐν δόξῃ.

42 Οὕτω καὶ ἡ ἀνάστασις τῶν νεκρῶν· σπεύρεται ἐν φθορᾷ, ἐγείρεται ἐν ἀφθαρσίᾳ·

43 Σπεύρεται ἐν ἀτιμίᾳ, ἐγείρεται ἐν δόξῃ· σπεύρεται ἐν ἀσθενείᾳ, ἐγείρεται ἐν δυνάμει·

44 Σπεύρεται σῶμα ψυχικόν, ἐγείρεται σῶμα πνευματικόν· ἔστι σῶμα ψυχικόν, καὶ ἔστι σῶμα πνευματικόν.

ἄφελός μου; Ἐὰν οἱ νεκροὶ δὲν ἀνασταίνωνται, ἄς φάγωμεν καὶ ἄς πίωμεν· διότι αὐριον ἀποθνήσκομεν.

33 Μὴ πλανᾶσθε. Αἱ κακαὶ ὁμιλίαι φθείρουσι τὰ καλὰ ἡθῇ.

34 Ἐξυπνισθῆτε εἰς δικαιοσύνην, καὶ μὴ ἀμαρτάνετε· διότι κάποιοι δὲν γνωρίζουσι τὸν Θεόν· διὰ ἐντροπὴν σας τὸ λέγω.

35 Ἀλλὰ κἀνεὶς θέλει εἰπεῖ· Πῶς ἀνασταίνονται οἱ νεκροί; καὶ με ποῖον σῶμα ἔρχονται;

36 Ἀνόητε, ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον σπείρεις σὺ, δὲν ζωοποιεῖται, ἐὰν δὲν ἀποθάνῃ.

37 Καὶ ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον σπείρεις, δὲν σπείρεις τὸ σῶμα τὸ ὁποῖον μέλλει νὰ γίνῃ, ἀλλὰ γυμνὸν κόκκον, ἂν τύχῃ, σιταρίου ἢ κἀνεὶς ἀπὸ τὰ λοιπὰ σπέρματα.

38 Ἄλλ' ὁ Θεὸς δίδει σῶμα εἰς αὐτὸ καθὼς ἠθέλησε, καὶ εἰς καθὲν ἀπὸ τὰ σπέρματα τοῦ ἴδιου τοῦ σῶμα.

39 Ὅχι πᾶσα σὰρξ εἶναι ἡ αὐτὴ σὰρξ· ἀλλὰ ἄλλη εἶναι ἡ σὰρξ τῶν ἀνθρώπων, καὶ ἄλλη εἶναι ἡ σὰρξ τῶν κτηνῶν, καὶ ἄλλη εἶναι ἡ σὰρξ τῶν ὀφθαρίων, καὶ ἄλλη εἶναι ἡ σὰρξ τῶν πετεινῶν.

40 Εἶναι καὶ σώματα ἐπουράνια, εἶναι καὶ σώματα ἐπίγεια· ἀλλὰ ἄλλη εἶναι ἡ δόξα τῶν ἐπουρανίων, καὶ ἄλλη ἡ δόξα τῶν ἐπίγειων.

41 Καὶ ἄλλη εἶναι ἡ δόξα τοῦ ἡλίου, καὶ ἄλλη εἶναι ἡ δόξα τῆς σελήνης, καὶ ἄλλη εἶναι ἡ δόξα τῶν ἀστέρων· διότι ἀστὴρ διαφέρει ἀπὸ ἀστέρα εἰς τὴν δόξαν.

42 Οὕτως εἶναι καὶ ἡ ἀνάστασις τῶν νεκρῶν· σπεύρεται εἰς φθοράν, ἀνασταίνεται εἰς ἀφθαρσίαν·

43 Σπεύρεται εἰς ἀτιμίαν, ἀνασταίνεται εἰς δόξαν· σπεύρεται εἰς ἀσθενείαν, ἀνασταίνεται εἰς δύναμιν·

44 Σπεύρεται σῶμα ψυχικόν, ἀνασταίνεται σῶμα πνευματικόν· εἶναι σῶμα ψυχικόν, καὶ εἶναι σῶμα πνευματικόν.

45 Οὕτω καὶ γέγραπται· Ἐγένετο ὁ πρῶτος ἄνθρωπος Ἀδάμ εἰς ψυχὴν ζῶσαν· ὁ ἔσχατος Ἀδάμ εἰς πνεῦμα ζωοποιούν.

46 Ἀλλ' οὐ πρῶτον τὸ πνευματικόν, ἀλλὰ τὸ ψυχικόν· ἔπειτα τὸ πνευματικόν.

47 Ὁ πρῶτος ἄνθρωπος ἐκ γῆς, χοϊκός· ὁ δευτέρος ἄνθρωπος, ὁ Κύριος ἐξ οὐρανοῦ.

48 Οἷος ὁ χοϊκός, τοιοῦτοι καὶ οἱ χοϊκοί· καὶ οἷος ὁ ἐπουράνιος, τοιοῦτοι καὶ οἱ ἐπουράνιοι.

49 Καὶ καθὼς ἐφορέσαμεν τὴν εἰκόνα τοῦ χοϊκοῦ, φορέσομεν καὶ τὴν εἰκόνα τοῦ ἐπουρανοῦ.

50 Τοῦτο δέ φημι, ἀδελφοί, ὅτι σὰρξ καὶ αἷμα βασιλείαν Θεοῦ κληρονομήσει οὐ δύναται, οὐδὲ ἡ φθορὰ τὴν ἀφθαρσίαν κληρονομεῖ.

51 Ἰδοὺ, μυστήριον ὑμῖν λέγω· Πάντες μὲν οὐ κοιμηθήσομεθα, πάντες δὲ ἀλλαγησόμεθα,

52 Ἐν ἁτόμῳ, ἐν ῥιπῇ ὀφθαλμοῦ, ἐν τῇ ἐσχάτῃ σάλπιγγι· (σαλπίζει γὰρ) καὶ οἱ νεκροὶ ἐγερθήσονται ἀφθαρτοί, καὶ ἡμεῖς ἀλλαγησόμεθα.

53 Δεῖ γὰρ τὸ φθαρτὸν τοῦτο ἐνδυσθαι ἀφθαρσίαν, καὶ τὸ θνητὸν τοῦτο ἐνδυσθαι ἀθανασίαν.

54 Ὅταν δὲ τὸ φθαρτὸν τοῦτο ἐνδυσθαι ἀφθαρσίαν, καὶ τὸ θνητὸν τοῦτο ἐνδυσθαι ἀθανασίαν, τότε γενήσεται ὁ λόγος ὁ γεγραμμένος· Κατεπόθη ὁ θάνατος εἰς νίκος.

55 Ποῦ σου, θάνατε, τὸ κέντρον; Ποῦ σου, ἄδη, τὸ νίκος;

56 Τὸ δὲ κέντρον τοῦ θανάτου, ἡ ἁμαρτία· ἡ δὲ δύναμις τῆς ἁμαρτίας, ὁ νόμος.

57 Τῷ δὲ Θεῷ χάρις, τῷ δίδοντι ἡμῖν τὸ νίκος, διὰ τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ.

45 Οὕτως εἶναι καὶ γεγραμμένον· Ἐγενεν ὁ πρῶτος ἄνθρωπος Ἀδάμ εἰς ψυχὴν ζῶσαν· ὁ ὑστερινὸς Ἀδάμ εἰς πνεῦμα ζωοποιούν.

46 Ἀλλὰ ὅχι πρῶτον ἔγινε τὸ πνευματικόν, ἀλλὰ τὸ ψυχικόν· ἔπειτα τὸ πνευματικόν.

47 Ὁ πρῶτος ἄνθρωπος ἦτον ἀπὸ τὴν γῆν, χωματένιος· ὁ δευτέρος ἄνθρωπος εἶναι ὁ Κύριος ἀπὸ τὸν οὐρανόν.

48 Ὅποιος ἦτον ὁ χωματένιος, τοιοῦτοι εἶναι καὶ οἱ χωματένιοι· καὶ ὅποιος εἶναι ὁ ἐπουράνιος, τοιοῦτοι εἶναι καὶ οἱ ἐπουράνιοι.

49 Καὶ καθὼς ἐφορέσαμεν τὴν εἰκόνα τοῦ χωματενίου, οὕτω θέλομεν φορέσει καὶ τὴν εἰκόνα τοῦ ἐπουρανοῦ.

50 Καὶ τοῦτο λέγω, ἀδελφοί, ὅτι σὰρξ καὶ αἷμα δὲν δύναται νὰ κληρονομήσῃ τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ, οὐδὲ ἡ φθορὰ κληρονομεῖ τὴν ἀφθαρσίαν.

51 Ἰδοὺ, σὰς λέγω μυστήριον· Ὅλοι δὲν θέλομεν κοιμηθῇ, ἀλλὰ ὅλοι θέλομεν ἀλλαχθῇ,

52 Εἰς μίαν στιγμὴν, ἐν ῥιπῇ ὀφθαλμοῦ, εἰς τὴν ὑστερίαν σάλπιγγα· (διότι μέλλει νὰ σαλπίσῃ) καὶ οἱ νεκροὶ θέλουσιν ἀναστῆθαι ἀφθαρτοί, καὶ ἡμεῖς θέλομεν ἀλλαχθῇ.

53 Διότι χρεωστὲί τὸ φθαρτὸν τοῦτο νὰ ἐνδυθῇ ἀφθαρσίαν, καὶ τὸ θνητὸν τοῦτο νὰ ἐνδυθῇ ἀθανασίαν.

54 Καὶ ὅταν τὸ φθαρτὸν τοῦτο ἐνδυθῇ ἀφθαρσίαν, καὶ τὸ θνητὸν τοῦτο ἐνδυθῇ ἀθανασίαν, τότε μέλλει νὰ γίνη ὁ λόγος ὁ γεγραμμένος· Κατεπόθη ὁ θάνατος ἀπὸ τὴν νίκην.

55 Ὡς θάνατε, ποῦ εἶναι τὸ κέντρον σου; Ὡς ἄδη, ποῦ εἶναι ἡ νίκη σου;

56 Τὸ κέντρον τοῦ θανάτου εἶναι ἡ ἁμαρτία· καὶ ἡ δύναμις τῆς ἁμαρτίας εἶναι ὁ νόμος.

57 Ἀλλ' ὡς ἵνα χάρις τῷ Θεῷ, ὁ ὅποιος μᾶς δίδει τὴν νίκην διὰ μέσου τοῦ Κυρίου μας Ἰησοῦ Χριστοῦ.

58 Ὡστε, ἀδελφοί μου ἀγαπητοί, ἐδραῖοι γίνεσθε, ἀμετακίνητοι, περισσεύοντες ἐν τῷ ἔργῳ τοῦ Κυρίου πάντοτε, εἰδότες ὅτι ὁ κόπος ὑμῶν οὐκ ἔστι κενός ἐν Κυρίῳ.

Κεφ. ις'. XVI.

ΠΕΡΙ δὲ τῆς λογίας τῆς εἰς τοὺς ἁγίους, ὥσπερ διέταξα ταῖς ἐκκλησίαις τῆς Γαλατίας, οὕτω καὶ ὑμεῖς ποιήσατε.

2 Κατὰ μίαν σαββάτων ἕκαστος ὑμῶν παρ' ἑαυτοῦ τιθῆτω, θησαυρίζων ὅ, τι ἂν εὐδοῶται· ἵνα μὴ ὅταν ἔλθω, τότε λογίαι γίνωνται.

3 Ὅταν δὲ παραγένωμαι, οὓς ἐὰν δοκιμάσητε δι' ἐπιστολῶν, τούτους πέμψω ἀπενεγκεῖν τὴν χάριν ὑμῶν εἰς Ἱερουσαλὴμ.

4 Ἐὰν δὲ ἡ ἄξιον τοῦ καὶ πορεύεσθαι, σὺν ἐμοὶ πορεύονται.

5 Ἐλευσόμεαι δὲ πρὸς ὑμᾶς, ὅταν Μακεδονίαν διέλθω· (Μακεδονίαν γὰρ διέρχομαι·)

6 Πρὸς ὑμᾶς δὲ τυχὸν παραμενῶ, ἢ καὶ παραχειμάσω, ἵνα ὑμεῖς με προπέμψητε οὗ ἐὰν πορεύωμαι.

7 Οὐ θέλω γὰρ ὑμᾶς ἄρτι ἐν παρόδῳ ἰδεῖν· ἐλπίζω δὲ χρόνον τινὰ ἐπιμεῖναι πρὸς ὑμᾶς, ἐὰν ὁ Κύριος ἐπιτρέπῃ.

8 Ἐπιμενῶ δὲ ἐν Ἐφέσῳ ἕως τῆς πεντηκοστῆς·

9 Θύρα γὰρ μοι ἀνέωγε μεγάλη καὶ ἐνεργῆς, καὶ ἀντικείμενοι πολλοί.

10 Ἐὰν δὲ ἔλθῃ Τιμόθεος, βλέπετε ἵνα ἀφόβως γένηται πρὸς ὑμᾶς· τὸ γὰρ ἔργον Κυρίου ἐργάζεται, ὡς καὶ ἐγώ.

11 Μὴ τις οὖν αὐτὸν ἐξουθενήσῃ· προπέμψατε δὲ αὐτὸν ἐν εἰρήνῃ, ἵνα ἔλθῃ πρὸς με· ἐκδέχομαι γὰρ αὐτὸν μετὰ τῶν ἀδελφῶν.

58 Διὰ τοῦτο, ἀδελφοί μου ἀγαπητοί, γίνεσθε στερεοί, ἀμετακίνητοι, περισσεύοντες εἰς τὸ ἔργον τοῦ Κυρίου πάντοτε, γνωρίζοντες ὅτι ὁ κόπος σας δὲν εἶναι μάταιος εἰς τὸν Κύριον.

Κεφ. ις'. XVI.

ΔΙΑ δὲ τὴν ἐλεημοσύνην εἰς τοὺς ἁγίους, καθὼς διέταξα εἰς τὰς ἐκκλησίας τῆς Γαλατίας, οὕτω καί με καὶ σεις.

2 Κάθε κυριακὴν καθεὶς ἀπὸ σας ἅς παραθέτῃ, θησαυρίζων κοντὰ τοῦ ὅ, τι ἂν εὐπορῇ· διὰ νὰ μὴ γίνωνται τότε συναῖξεις τῆς ἐλεημοσύνης, ὅταν ἔλθω.

3 Καὶ ὅταν ἔλθω, ὁποῖους ἂν γράψῃτε εἰς τὰς ἐπιστολάς σας, ὅτι εἶναι δόκιμοι, ἐκείνους θέλω πέμψει νὰ ἀποφέρωσιν τὴν χάριν σας εἰς τὴν Ἱερουσαλὴμ.

4 Καὶ ἐὰν ἦναι ἄξιον νὰ ὑπάγω καὶ ἐγώ, θέλουσιν ὑπάγει συναίμα μου.

5 Καὶ ὅταν διαπεράσω τὴν Μακεδονίαν, θέλω ἔλθει εἰς σας· (διότι πρέπει νὰ διαπεράσω τὴν Μακεδονίαν·)

6 Καὶ ἴσως θέλω παραμένει εἰς σας, ἢ καὶ παραχειμάσει, διὰ νὰ με προευοδήσητε σεῖς ὅπου καὶ ἂν ὑπάγω.

7 Διότι δὲν θέλω νὰ σας ἰδῶ τώρα περαστικός· ἐλπίζω δὲ νὰ ἀπομείνω κάμποσον καιρὸν εἰς σας, ἂν συγχωρῆσῃ ὁ Κύριος.

8 Καὶ θέλω ἀπομείνει εἰς τὴν Ἐφῆσον ἕως τῆς πεντηκοστῆς·

9 Διότι μὲ ἠνοίχθη θύρα μεγάλη καὶ ἐνεργητικὴ, καὶ εἶναι καὶ πολλοὶ ἐναντίοι.

10 Καὶ ἐὰν ἔλθῃ ὁ Τιμόθεος, βλέπετε νὰ ἦναι χωρὶς φόβον με σας· διότι ἐργάζεται τὸ ἔργον τοῦ Κυρίου ὡς καὶ ἐγώ.

11 Κανεῖς λοιπὸν ἅς μὴ τὸν καταφρονήσῃ· ἀλλὰ προπέμψατέ τον με εἰρήνην, διὰ νὰ ἔλθῃ εἰς ἐμεῖ· διότι τὸν περιμένω ὁμοῦ με τοὺς ἀδελφούς.

12 Περί δὲ Ἀπολλῶ τοῦ ἀδελφοῦ, πολλὰ παρεκάλεσα αὐτὸν ἵνα ἔλθῃ πρὸς ὑμᾶς μετὰ τῶν ἀδελφῶν· καὶ πάντως οὐκ ἦν θέλημα ἵνα νῦν ἔλθῃ· ἐλεύσεται δὲ ὅταν εὐκαιρήσῃ.

13 Γρηγορεῖτε, στήκετε ἐν τῇ πίστει· ἀνδρίζεσθε, κραταιοῦσθε·

14 Πάντα ὑμῶν ἐν ἀγάπῃ γινέσθω.

15 Παρακαλῶ δὲ ὑμᾶς, ἀδελφοί· οἴδατε τὴν οἰκίαν Στεφανᾶ, ὅτι ἐστὶν ἀπαρχὴ τῆς Ἀχαΐας, καὶ εἰς διακομίαν τοῖς ἁγίοις ἔταξαν ἑαυτούς·

16 Ἵνα καὶ ὑμεῖς ὑποτάσσησθε τοῖς τοιούτοις, καὶ παντὶ τῷ συνεργοῦντι καὶ κοπιῶντι.

17 Χαίρω δὲ ἐπὶ τῇ παρουσίᾳ Στεφανᾶ καὶ Φουρτουνάτου καὶ Ἀχαΐκου, ὅτι τὸ ὑμῶν ὑστέρημα οὗτοι ἀνέπληρωσαν·

18 Ἀνέπαυσαν γὰρ τὸ ἐμὸν πνεῦμα καὶ τὸ ὑμῶν· ἐπιγινώσκετε οὖν τοὺς τοιούτους.

19 Ἀσπάζονται ὑμᾶς αἱ ἐκκλησίαι τῆς Ἀσίας. Ἀσπάζονται ὑμᾶς ἐν Κυρίῳ πολλὰ Ἀκύλας καὶ Πρίσκιλλα, σὺν τῇ κατ' οἶκον αὐτῶν ἐκκλησίᾳ.

20 Ἀσπάζονται ὑμᾶς οἱ ἀδελφοὶ πάντες, Ἀσπασάσθε ἀλλήλους ἐν φιλήματι ἁγίῳ.

21 Ὁ ἀσπασμὸς τῇ ἐμῇ χειρὶ Παύλου.

22 Εἰ τις οὐ φιλεῖ τὸν Κύριον Ἰησοῦν Χριστὸν, ἢ τὸ ἀνάθεμα, μαράν ἀθά.

23 Ἡ χάρις τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ μεθ' ὑμῶν.

24 Ἡ ἀγάπη μου μετὰ πάντων ὑμῶν ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ. Ἀμήν.

† Πρὸς Κορινθίους πρώτη ἐγράφη ἀπὸ Φιλίππων διὰ Στεφανᾶ, καὶ Φουρτουνάτου, καὶ Ἀχαΐκου, καὶ Τιμοθέου.

12 Καὶ διὰ τὸν ἀδελφὸν τὸν Ἀπολλῶ, πολλὰ τὸν παρεκάλεσα διὰ νὰ ἔλθῃ εἰς σὰς ὁμοῦ με τοὺς ἀδελφούς· καὶ πάντῃ δὲν ἠθέλησε νὰ ἔλθῃ τῶρα· θέλει ὅμως ἔλθε ὅταν εὐκαιρήσῃ.

13 Ἀγρυπνεῖτε, στέκετε εἰς τὴν πίστιν· ἀνδριόνεσθε, κραταιόνεσθε·

14 Ὅλα σας (τὰ πράγματα) ἄς γίνωνται μετ' ἀγάπην.

15 Καὶ παρακαλῶ σας, ἀδελφοί· γνωρίζετε τὴν οἰκίαν τοῦ Στεφανᾶ, ὅτι εἶναι ἡ ἀπαρχὴ τῆς Ἀχαΐας, καὶ ἀφιέρωσαν τὸν ἑαυτὸν των εἰς τὸ νὰ ὑπηρετῶσι τοὺς ἁγίους·

16 Διὰ νὰ ὑποτάσσησθε καὶ σεῖς εἰς τοὺς τοιούτους, καὶ εἰς καθένα ὁ ὁποῖος συνεργεῖ καὶ κοπιᾷ.

17 Καὶ χαίρομαι εἰς τὸν ἐρχομὸν τοῦ Στεφανᾶ καὶ Φουρτουνάτου καὶ Ἀχαΐκου, διότι τὸ ἰδικόν σας ὑστέρημα οὗτοι ἀνεπλήρωσαν·

18 Διότι καὶ τὸ ἰδικόν μου πνεῦμα καὶ τὸ ἰδικόν σας ἀνέπαυσαν· γνωρίζετε λοιπὸν τοὺς τοιούτους.

19 Σᾶς ἀσπάζονται αἱ ἐκκλησίαι τῆς Ἀσίας. Σᾶς ἀσπάζονται κατὰ πολλὰ ἐν Κυρίῳ ὁ Ἀκύλας καὶ Πρίσκιλλα, ὁμοῦ μετὰ τὴν ἐκκλησίαν ἡ ὅποια εἶναι εἰς τὸν οἶκον αὐτῶν.

20 Οἱ ἀδελφοὶ ὅλοι σᾶς ἀσπάζονται. Ἀσπασθῆτε ὁ εἰς τὸν ἄλλον μετὰ φίλημα ἁγίον.

21 Οὗτος ὁ ἀσπασμὸς (ἐγράφη) μετὰ τὴν ἰδικήν μου χεῖρα τοῦ Παύλου.

22 Ὅποιος δὲν ἀγαπᾷ τὸν Κύριον Ἰησοῦν Χριστὸν, ἄς ᾖ ἀνάθεμα, μαράν ἀθά.

23 Ἡ χάρις τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ ἄς ᾖ καὶ μεσ' ὑμᾶς.

24 Ἡ ἀγάπη μου ἄς ᾖ καὶ μετὰ ὅλους σας ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ. Ἀμήν.

† Ἡ εἰς Κορινθίους πρώτη ἐγράφη ἀπὸ Φιλίππων διὰ Στεφανᾶ, καὶ Φουρτουνάτου, καὶ Ἀχαΐκου, καὶ Τιμοθέου.

Ἡ ΠΡΟΣ ΚΟΡΙΝΘΙΟΥΣ ἘΠΙΣΤΟΛΗ ΔΕΥΤΕΡΑ

ΠΑΥΛΟΥ ΤΟΥ ἈΠΟΣΤΟΛΟΥ.

Κεφ. α'. Ι.

ΠΑΥΛΟΣ, ἀπόστολος Ἰησοῦ Χριστοῦ διὰ θελήματος Θεοῦ, καὶ Τιμόθεος ὁ ἀδελφός, τῇ ἐκκλησίᾳ τοῦ Θεοῦ τῇ οὐσῃ ἐν Κορίνθῳ, σὺν τοῖς ἁγίοις πᾶσι τοῖς οὖσιν ἐν ὅλῃ τῇ Ἀχαΐᾳ.

2 Χάρις ὑμῖν καὶ εἰρήνη ἀπὸ Θεοῦ Πατρὸς ἡμῶν, καὶ Κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ.

3 Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς καὶ Πατὴρ τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ὁ Πατὴρ τῶν οἰκτιρῶν, καὶ Θεὸς πάσης παρακλήσεως.

4 Ὁ παρακαλῶν ἡμᾶς ἐπὶ πάσῃ τῇ θλίψει ἡμῶν, εἰς τὸ δύνασθαι ἡμᾶς παρακαλεῖν τοὺς ἐν πάσῃ θλίψει, διὰ τῆς παρακλήσεως ἧς παρακαλούμεθα αὐτοὶ ὑπὸ τοῦ Θεοῦ.

5 Ὅτι καθὼς περισσεύει τὰ παθήματα τοῦ Χριστοῦ εἰς ἡμᾶς, οὕτω διὰ Χριστοῦ περισσεύει καὶ ἡ παράκλησις ἡμῶν.

6 Εἴτε δὲ θλιβόμεθα, ὑπὲρ τῆς ὑμῶν παρακλήσεως καὶ σωτηρίας, τῆς ἐνεργουμένης ἐν ὑπομονῇ τῶν αὐτῶν παθημάτων, ὧν καὶ ἡμεῖς πάσχομεν· εἴτε παρακαλούμεθα, ὑπὲρ τῆς ὑμῶν παρακλήσεως καὶ σωτηρίας· καὶ ἡ ἐλπίς ἡμῶν βεβαία ὑπὲρ ὑμῶν.

7 Εἰδότες, ὅτι ὥσπερ κοινωνοὶ ἐστέ τῶν παθημάτων, οὕτω καὶ τῆς παρακλήσεως.

8 Οὐ γὰρ θέλομεν ὑμᾶς ἀγνοεῖν, ἀδελφοί, ὑπὲρ τῆς θλίψεως ἡμῶν τῆς γενομένης ἡμῖν ἐν τῇ Ἀσίᾳ, ὅτι καθ' ὑπερβολὴν ἐβλαβήθημεν ὑπὲρ δύναμιν, ὥστε ἐξαπορῆθηναι ἡμᾶς καὶ τοῦ ζῆν.

Κεφ. α'. Ι.

ΠΑΥΛΟΣ, ἀπόστολος τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ μετὰ τὸ θέλημα Θεοῦ, καὶ Τιμόθεος ὁ ἀδελφός, εἰς τὴν ἐκκλησίαν τοῦ Θεοῦ ἣ ὅποια εἶναι εἰς τὴν Κόρινθον, μετὰ ὅλους τοὺς ἁγίους οἱ ὅποιοι εἶναι εἰς ὅλην τὴν Ἀχαΐαν.

2 Ἀς ᾤναι χάρις εἰς σᾶς καὶ εἰρήνη ἀπὸ Θεοῦ Πατρὸς μᾶς, καὶ Κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ.

3 Ἀς ᾤναι εὐλογημένος ὁ Θεὸς καὶ Πατὴρ τοῦ Κυρίου μᾶς Ἰησοῦ Χριστοῦ, ὁ Πατὴρ τῶν οἰκτιρῶν, καὶ Θεὸς πάσης παρηγορίας.

4 Ὅστις μᾶς παρηγορεῖ εἰς ὅλας μᾶς τὰς θλίψεις, εἰς τὸ νὰ δυνάμεθα ἡμεῖς νὰ παρηγοροῦμεν ἐκείνους οἱ ὅποιοι εἶναι εἰς πᾶσαν θλίψιν, διὰ μέσου τῆς παρηγορίας διὰ τῆς ὁποίας παρηγορούμεθα ἡμεῖς ἀπὸ τὸν Θεόν.

5 Διότι καθὼς περισσεύουσιν εἰς ἡμᾶς τὰ παθήματα τοῦ Χριστοῦ, οὕτω καὶ ἡ παρηγορία μᾶς περισσεύει διὰ μέσου τοῦ Χριστοῦ.

6 Εἴτε δὲ θλιβόμεθα, διὰ τὴν παρηγορίαν καὶ τὴν σωτηρίαν σας, (θλιβόμεθα,) εἴτε παρηγορούμεθα, παρηγορούμεθα διὰ τὴν ἰδικὴν σας παρηγορίαν, ἣ ὅποια ἐνεργεῖται μετὰ τὴν ὑπομονὴν τῶν αὐτῶν παθημάτων, τὰ ὅποια πάσχομεν καὶ ἡμεῖς· καὶ ἡ ἐλπίς μᾶς διὰ σᾶς εἶναι βεβαία.

7 Γνωρίζοντες ἡμεῖς, ὅτι καθὼς εἰσθε κοινωνοὶ τῶν παθημάτων, οὕτω θέλετε εἶναι κοινωνοὶ καὶ τῆς παρηγορίας.

8 Διότι δὲν θέλομεν νὰ ἀγνοῇτε σεῖς, ἀδελφοί, διὰ τὴν θλίψιν μᾶς ἣ ὅποια μᾶς συνέβη εἰς τὴν Ἀσίαν, ὅτι ἐβλαβήθημεν καθ' ὑπερβολὴν ὑπὲρ τὴν δυνάμιν μᾶς, εἰς τὸσον ὥστε ἀπελπίσθημεν καὶ ἀπὸ τὴν ζωὴν μᾶς.

9 Ἀλλὰ αὐτοὶ ἐν ἑαυτοῖς τὸ ἀπόκριμα τοῦ θανάτου ἐσχῆκαμεν, ἵνα μὴ πεποιθότες ᾖμεν ἐφ' ἑαυτοῖς, ἀλλ' ἐπὶ τῷ Θεῷ τῷ ἐγειρόντι τοὺς νεκρούς·

10 Ὃς ἐκ τηλικούτου θανάτου ἐρρύσατο ἡμᾶς, καὶ ῥύεται· εἰς ὃν ἠλπίζαμεν ὅτι καὶ ἔτι ῥύεται·

11 Συνυπουργούντων καὶ ὑμῶν ὑπὲρ ἡμῶν τῇ δέήσει, ἵνα ἐκ πολλῶν προσώπων τὸ εἰς ἡμᾶς χάρισμα διὰ πολλῶν εὐχαριστηθῇ ὑπὲρ ἡμῶν.

12 Ἡ γὰρ καύχησις ἡμῶν αὕτη ἐστὶ, τὸ μαρτύριον τῆς συνειδήσεως ἡμῶν, ὅτι ἐν ἀπλότητι καὶ εἰλικρινείᾳ Θεοῦ, οὐκ ἐν σοφίᾳ σαρκικῇ, ἀλλ' ἐν χάριτι Θεοῦ ἀνεστράφημεν ἐν τῷ κόσμῳ, περισσοτέρως δὲ πρὸς ὑμᾶς.

13 Οὐ γὰρ ἄλλα γράφομεν ὑμῖν ἄλλ' ἢ ᾧ ἀναγινώσκετε, ἡ καὶ ἐπιγινώσκετε· ἐλπίζω δὲ ὅτι καὶ ἕως τέλους ἐπιγνώσεσθε·

14 Καθὼς καὶ ἐπέγνωτε ἡμᾶς ἀπὸ μέρους, ὅτι καύχημα ὑμῶν ἔσμεν, καθάπερ καὶ ὑμεῖς ἡμῶν, ἐν τῇ ἡμέρᾳ τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ.

15 Καὶ ταύτῃ τῇ πεποιθήσει ἐβουλόμην πρὸς ὑμᾶς ἔλθειν πρότερον, ἵνα δευτέραν χάριν ἔχητε·

16 Καὶ δι' ὑμῶν διελθεῖν εἰς Μακεδονίαν, καὶ πάλιν ἀπὸ Μακεδονίας ἐλθεῖν πρὸς ὑμᾶς, καὶ ὑφ' ὑμῶν προπεμφθῆναι εἰς τὴν Ἰουδαίαν.

17 Τοῦτο οὖν βουλευόμενος, μή τι ἄρα τῇ ἐλαφρίᾳ ἐχοσάμην; ἢ ᾧ βουλευομαι, κατὰ σάρκα βουλευομαι, ἵνα ἢ παρ' ἐμοὶ τὸ ναὶ ναὶ, καὶ τὸ οὐ οὐ;

18 Πιστὸς δὲ ὁ Θεός, ὅτι ὁ λόγος ἡμῶν ὁ πρὸς ὑμᾶς οὐκ ἐγένετο ναὶ καὶ οὐ.

19 Ὁ γὰρ τοῦ Θεοῦ Υἱὸς Ἰησοῦς Χριστὸς ὁ ἐν ὑμῖν δι' ἡμῶν κηρυχθεὶς, δι' ἐμοῦ καὶ Σιλουανοῦ καὶ Τιμοθέου,

9 Ἀλλὰ εἶχαμεν αὐτοὶ εἰς τὸν ἑαυτὸν μας τὴν ἀπόφασιν τοῦ θανάτου, διὰ νὰ μὴ ἐμπιστευθῶμεν εἰς τὸν ἑαυτὸν μας, ἀλλὰ εἰς τὸν Θεὸν ὁ ὁποῖος ἀνασταίνει τοὺς νεκρούς·

10 Ὁ ὁποῖος μας ἠλευθέρωσεν ἀπὸ τόσοῦ μεγάλου θανάτου, καὶ μας ἔλευθερόνει· εἰς τὸν ὁποῖον ἐλπίζομεν ὅτι καὶ ἀκόμη θέλει μας ἐλευθερώσει·

11 Ἐν ᾧ συνυπηρετεῖτε καὶ σεῖς μετὰ τὴν δέσιν σας διὰ ἡμᾶς, διὰ νὰ εὐχαριστηθῇ διὰ ἡμῶν ἀπὸ πολλὰ προσώπων τὸ χάρισμα τὸ ὁποῖον μας ἐδόθη διὰ μέσου πολλῶν.

12 Διότι ἡ καύχησίς μας αὕτη εἶναι, ἡ μαρτυρία τῆς συνειδήσεως μας, ὅτι μετὰ ἀπλότητα καὶ μετὰ εἰλικρινείαν Θεοῦ, οὐκ μετὰ σοφίαν σαρκικὴν, ἀλλὰ μετὰ τὴν χάριν τοῦ Θεοῦ συνανεστράφημεν εἰς τὸν κόσμον, καὶ περισσότερον εἰς ὑμᾶς.

13 Διότι δὲν σᾶς γράφομεν ἄλλα παρὰ ἐκεῖνα τὰ ὅποια ἀναγινώσκετε, ἢ καὶ γνωρίζετε· καὶ ἐλπίζω ὅτι καὶ ἕως εἰς τὸ τέλος θέλετε γνωρίσει·

14 Καθὼς καὶ μᾶς ἐγνωρίσατε κατὰ μέρος, ὅτι εἴμεθα καύχημά σας, καθὼς καὶ σεῖς εἴσθε καύχημά μας, εἰς τὴν ἡμέραν τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ.

15 Καὶ μετὰ ταύτην τὴν ἐμπιστοσύνην ἤθελον νὰ ἔλθω προτίτερα εἰς ὑμᾶς, διὰ νὰ ἔχητε καὶ δευτέραν χάριν·

16 Καὶ διὰ μέσου σας νὰ περάσω εἰς τὴν Μακεδονίαν, καὶ πάλιν ἀπὸ τὴν Μακεδονίαν νὰ ἔλθω εἰς ὑμᾶς, καὶ ἀπὸ ὑμῶν νὰ προπεμφθῶ εἰς τὴν Ἰουδαίαν.

17 Τοῦτο λοιπὸν βουλευόμενος, μήπως ἄρα καὶ μετεχειρίσθην ἐλαφρότητα; ἢ ἐκεῖνα τὰ ὅποια βουλευομαι, σαρκικῶς βουλευομαι, διὰ νὰ ἦναι μετ' ἐμὲ τὸ ναὶ ναὶ, καὶ τὸ οὐκ ὄχι;

18 (Καθὼς) ὅμως ὁ Θεός εἶναι πιστός, ὁ λόγος μας εἰς ὑμᾶς δὲν ἔγινε ναὶ καὶ ὄχι.

19 Διότι ὁ Υἱὸς τοῦ Θεοῦ ὁ Ἰησοῦς Χριστός, ὁ ὁποῖος ἐκηρύχθη εἰς ὑμᾶς διὰ μέσου μας, διὰ μέσου ἐμοῦ καὶ τοῦ Σι-

οὐκ ἐγένετο ναὶ καὶ οὐ, ἀλλὰ ναὶ ἐν αὐτῷ γέγονεν,

20 (Ὅσαι γὰρ ἐπαγγελίαι Θεοῦ, ἐν αὐτῷ τὸ ναὶ, καὶ ἐν αὐτῷ τὸ ἀμὴν,) τῷ Θεῷ πρὸς δόξαν δι' ἡμῶν.

21 Ὁ δὲ βεβαιῶν ἡμᾶς σὺν ὑμῖν εἰς Χριστὸν, καὶ χρίσας ἡμᾶς, Θεός·

22 Ὁ καὶ σφραγισάμενος ἡμᾶς, καὶ δούς τὸν ἀρράβωνα τοῦ Πνεύματος ἐν ταῖς καρδίαις ἡμῶν.

23 Ἐγὼ δὲ μάρτυρα τὸν Θεὸν ἐπικαλοῦμαι ἐπὶ τὴν ἐμὴν ψυχὴν, ὅτι φειδόμενος ὑμῶν οὐκέτι ἦλθον εἰς Κόρινθον·

24 Οὐχ ὅτι κυριεύομεν ὑμῶν τῆς πίστεως, ἀλλὰ συνεργοί ἐσμεν τῆς χαρὰς ὑμῶν· τῇ γὰρ πίστει ἐστήκατε.

Κεφ. β'. II.

ἜΚΡΙΝΑ δὲ ἑμαυτῷ τοῦτο, τὸ μὴ πάλιν ἐλθεῖν ἐν λύπῃ πρὸς ὑμᾶς.

2 Εἰ γὰρ ἐγὼ λυπῶ ὑμᾶς, καὶ τίς ἐστὶν ὁ εὐφραίνων με, εἰ μὴ ὁ λυπούμενος ἐξ ἐμοῦ;

3 Καὶ ἔγραψα ὑμῖν τοῦτο αὐτὸ, ἵνα μὴ ἐλθὼν λύπην ἔχω ἀφ' ὧν ἔδει με χαίρειν· πεποιθὼς ἐπὶ πάντας ὑμᾶς, ὅτι ἡ ἐμὴ χαρὰ πάντων ὑμῶν ἐστίν.

4 Ἐκ γὰρ πολλῆς θλίψεως καὶ σπουδῆς καρδίας ἔγραψα ὑμῖν διὰ πολλῶν δακρύων· οὐχ ἵνα λυπηθῆτε, ἀλλὰ τὴν ἀγάπην ἵνα γνῶτε ἣν ἔχω περισσοτέρως εἰς ὑμᾶς.

5 Εἰ δέ τις λελύπηκεν, οὐκ ἐμὲ λελύπηκεν, ἀλλ' ἀπὸ μέρους, ἵνα μὴ ἐπιβαρῶ πάντας ὑμᾶς.

6 Ἰκανὸν τῷ τοιοῦτῳ ἡ ἐπιτιμία αὐτῇ ἢ ὑπὸ τῶν πλειόνων·

7 Ὡστε τοῦναντίον μᾶλλον ὑμᾶς

λουανοῦ καὶ τοῦ Τιμοθέου, δὲν ἐγινεν αὐαὶ καὶ ὄχι, ἀλλὰ ναὶ ἐγινεν εἰς αὐτὸν,

20 (Διότι ὅλαι αἱ ὑποσχέσεις τοῦ Θεοῦ, εἰς αὐτὸν εἶναι ναὶ, καὶ εἰς αὐτὸν εἶναι ἀμὴν,) εἰς δόξαν τοῦ Θεοῦ διὰ μέσου μας.

21 Καὶ ἐκεῖνος ὁ ὁποῖος μᾶς βεβαιώνει ὁμοῦ μὲ σᾶς εἰς τὸν Χριστὸν, καὶ μᾶς ἔχρισεν, εἶναι ὁ Θεός·

22 Ὁ ὁποῖος καὶ μᾶς ἐσφράγισε, καὶ μᾶς ἔδωσε τὸν ἀρράβωνα τοῦ Πνεύματος εἰς τὰς καρδίας μας.

23 Καὶ ἐγὼ μάρτυρα ἐπικαλοῦμαι τὸν Θεὸν εἰς τὴν ψυχὴν μου, ὅτι λυπούμενός σας δὲν ἦλθα ἀκομή εἰς τὴν Κόρινθον·

24 Ὅχι ὅτι κυριεύομεν τὴν πίστιν σας, ἀλλὰ ὅτι εἴμεθα συνεργοὶ τῆς χαρᾶς σας· διότι στέκεσθε διὰ μέσου τῆς πίστεως.

Κεφ. β'. II.

ἈΠΕΦΑΣΙΣΑ εἰς τὸν ἑαυτόν μου τοῦτο, τὸ νὰ μὴ ἐλθῶ πάλιν μὲ λύπην εἰς σᾶς.

2 Διότι ἂν ἐγὼ σᾶς λυπῶ, καὶ ποῖος εἶναι ὅστις θέλει μὲ εὐφράνει, εἰμὴ ἐκεῖνος ὁ ὁποῖος λυπεῖται ἀπὸ ἐμεῖ;

3 Καὶ ἔγραψά σας τοῦτο αὐτὸ, διὰ νὰ μὴ ἔχω λύπην, ὅταν ἔλθω, ἀπ' ἐκείνους ἀπὸ τοὺς ὁποῖους ἔκαμνε χρεῖα νὰ χαίρωμαι· θαρρύνων εἰς ὅλους σας, ὅτι ἡ ἰδική μου χαρὰ εἶναι χαρὰ ὅλων σας.

4 Διότι ἀπὸ πολλὴν θλίψιν καὶ στενοχωρίαν τῆς καρδίας μου σας ἔγραψα μὲ πολλὰ δάκρυα· ὄχι διὰ νὰ λυπηθῆτε, ἀλλὰ διὰ νὰ γνωρίσητε τὴν ἀγάπην τὴν ὁποίαν ἔχω περισσότερον εἰς σᾶς.

5 Ἄν κἀνείς μὲ ἐλύπησε, δὲν ἐλύπησεν ἐμέ, ἀλλὰ κατὰ μέρος, διὰ νὰ μὴ βαρύνω ὅλους σας.

6 Ἀρκετὸν εἶναι εἰς τὸν τοιοῦτον ἡ ἐπιτιμήσις αὐτῇ ἢ ὁποία ἐγινεν εἰς αὐτὸν ἀπὸ τοὺς πολλοὺς·

7 Εἰς τόσον ὥστε τὸ ἐναντίον πρέ-

χαρίσασθαι, καὶ παρακαλέσαι, μή-
πως τῇ περισσοτέρᾳ λύπῃ καταποθῇ
ὁ τοιοῦτος.

8 Διὸ παρακαλῶ ὑμᾶς κυρῶσαι εἰς
αὐτὸν ἀγάπην.

9 Εἰς τοῦτο γὰρ καὶ ἔγραψα, ἵνα
γνῶ τὴν δοκιμὴν ὑμῶν, εἰ εἰς πάντα
ὑπήκοοι ἐστέ.

10 Ὡς δέ τι χαρίσεσθε, καὶ ἐγώ·
καὶ γὰρ ἐγώ εἰ τι κεχαρίσμαι, ὧ
κεχαρίσμαι, δι' ὑμᾶς, ἐν προσώπῳ
Χριστοῦ· ἵνα μὴ πλεονεκτῶμεν
ὑπὸ τοῦ Σατανᾶ·

11 Οὐ γὰρ αὐτοῦ τὰ νοήματα
ἀγνοοῦμεν.

12 Ἐλθὼν δὲ εἰς τὴν Τρωάδα εἰς τὸ
εὐαγγέλιον τοῦ Χριστοῦ, καὶ θύρας
μοι ἀνεσπέρμενης ἐν Κυρίῳ, οὐκ ἐσχῆκα
ἀνεσιν τῷ πνεύματί μου, τῷ μὴ εὐ-
ρεῖν με Τίτον τὸν ἀδελφόν μου·

13 Ἀλλὰ ἀποταξάμενος αὐτοῖς,
ἐξῆλθον εἰς Μακεδονίαν.

14 Τῷ δὲ Θεῷ χάρις, τῷ πάντοτε
θριαμβεῖν ἡμᾶς ἐν τῷ Χριστῷ,
καὶ τὴν ὁσμὴν τῆς γνώσεως αὐτοῦ
φανερῶντι δι' ἡμῶν ἐν παντί τόπῳ.

15 Ὅτι Χριστοῦ εὐδία ἐσμεν τῷ
Θεῷ ἐν τοῖς σωζομένοις, καὶ ἐν τοῖς
ἀπολλυμένοις·

16 Οἷς μὲν, ὁσμὴ θανάτου εἰς θά-
νατον· οἷς δὲ, ὁσμὴ ζωῆς εἰς ζωὴν.
Καὶ πρὸς ταῦτα τίς ἱκανός;

17 Οὐ γὰρ ἐσμεν ὡς οἱ πολλοί,
καπηλεύοντες τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ·
ἀλλ' ὡς ἐξ εἰλικρινείας, ἀλλ' ὡς ἐκ
Θεοῦ, κατενώπιον τοῦ Θεοῦ, ἐν Χρισ-
τῷ λαλοῦμεν.

πεῖ μᾶλλον νὰ κάμῃτε χάριν εἰς αὐ-
τὸν, καὶ νὰ τὸν παρηγορήσετε, μήπως
καὶ ἀπὸ τὴν περισσοτέραν λύπην ὁ
τοιοῦτος καταποθῇ.

8 Διὰ τοῦτο σᾶς παρακαλῶ νὰ
βεβαιώσῃτε εἰς αὐτὸν ἀγάπην.

9 Καὶ διὰ τοῦτο σᾶς ἔγραψα, διὰ
νὰ σᾶς δοκιμάσω, ἂν ἦσθε εἰς ὅλα
ὑπήκοοι.

10 Καὶ εἰς ὅποιον σεῖς συγχωρεῖτε,
καὶ ἐγώ (συγχωρῶ)· διότι ἐγώ ἐὰν
ἐχάρισα τι, εἰς ὅποιον ἐχάρισα, διὰ
σᾶς τὸ ἐχάρισα, ἐνώπιον τοῦ Χρισ-
τοῦ, διὰ νὰ μὴ ζημιωθῶμεν ὑπὸ τοῦ
Σατανᾶ·

11 Διότι γνωρίζομεν τὰς πανουρ-
γίας του.

12 Καὶ ὅταν ὑπῆγα εἰς τὴν Τρωάδα
διὰ (νὰ κηρύττω) τὸ εὐαγγέλιον τοῦ
Χριστοῦ, καὶ ἠνοιχθῇ εἰς ἐμέ θύρα ἐν
Κυρίῳ, δὲν ἀνεπαύθη ἡ ψυχὴ μου,
διότι δὲν ἤυρα τὸν Τίτον τὸν ἀδελ-
φόν μου·

13 Ἀλλὰ ἀποχαιρετήσας αὐτοὺς,
ἐβῆκα καὶ ὑπῆγα εἰς τὴν Μακεδο-
νίαν.

14 Καὶ χάρις τῷ Θεῷ, ὁ ὁποῖος μᾶς
κάμνει νὰ θριαμβεύωμεν πάντοτε διὰ
τοῦ Χριστοῦ, καὶ φανερώνει τὴν ὁσ-
μὴν τῆς γνώσεώς του διὰ μέσου ἡμῶν
εἰς κάθε τόπον.

15 Διότι ἡμεῖς εἴμεθα εὐδία τοῦ
Χριστοῦ εἰς τὸν Θεὸν εἰς ἐκείνους οἱ
ὁποῖοι σώζονται, καὶ εἰς ἐκείνους οἱ
ὁποῖοι ἀπολλοῦνται·

16 Εἰς κἀποὺς, εἴμεθα ὁσμὴ θά-
νατου εἰς θάνατον· καὶ εἰς κἀποὺς,
ὁσμὴ ζωῆς εἰς ζωὴν. Καὶ εἰς ταῦτα
τίς εἶναι ἱκανός;

17 Διότι δὲν εἴμεθα ὡς ἂν οἱ πολλοί,
νὰ καπηλευομεν τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ·
ἀλλ' ὡς ἐξ εἰλικρινείας, ὡς ἀπὸ τὸν
Θεὸν, ἔμπροσθεν τοῦ Θεοῦ, εἰς τὸν
Χριστὸν λαλοῦμεν.

Κεφ. γ'. ΙΙΙ.

ἌΡΧΟΜΕΘΑ πάλιν ἑαυτοὺς συν-
ιστάνειν; Εἰ μὴ χρήζομεν, ὥς τινες,
συστατικῶν ἐπιστολῶν πρὸς ὑμᾶς, ἢ
ἐξ ὑμῶν συστατικῶν;

2 Ἡ ἐπιστολὴ ἡμῶν ὑμεῖς ἐστε,
ἐγγεγραμμένη ἐν ταῖς καρδίαις ἡμῶν,
γινωσκομένη καὶ ἀναγινωσκομένη ὑπὸ
πάντων ἀνθρώπων·

3 Φανερούμενοι, ὅτι ἐστὲ ἐπιστολὴ
Χριστοῦ διακονηθεῖσα ὑφ' ἡμῶν, ἐγγε-
γραμμένη οὐ μέλανι, ἀλλὰ Πνεύματι
Θεοῦ ζῶντος, οὐκ ἐν πλαξὶ λιθίναις,
ἀλλ' ἐν πλαξὶ καρδίας σαρκίνας.

4 Πεποίθῃσιν δὲ τοιαύτην ἔχομεν
διὰ τοῦ Χριστοῦ πρὸς τὸν Θεόν·

5 Οὐχ ὅτι ἱκανοὶ ἐσμεν ἀφ' ἑαυτῶν
λογίσασθαι τι, ὥς ἐξ ἑαυτῶν, ἀλλ' ἡ
ικανότης ἡμῶν ἐκ τοῦ Θεοῦ·

6 Ὃς καὶ ἰκάνωσεν ἡμᾶς διακόνους
καινῆς διαθήκης, οὐ γράμματος, ἀλλὰ
πνεύματος· τὸ γὰρ γράμμα ἀπο-
κτείνει, τὸ δὲ πνεῦμα ζωοποιεῖ.

7 Εἰ δὲ ἡ διακονία τοῦ θανάτου ἐν
γράμμασιν ἐντετυπωμένη ἐν λίθοις,
ἐγενήθη ἐν δόξῃ, ὥστε μὴ δύνασθαι
ἀτενίσαι τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ εἰς τὸ
πρόσωπον Μωσέως, διὰ τὴν δόξαν
τοῦ προσώπου αὐτοῦ, τὴν καταργου-
μένην·

8 Πῶς οὐχὶ μᾶλλον ἡ διακονία τοῦ
Πνεύματος ἐστὶ ἐν δόξῃ;

9 Εἰ γὰρ ἡ διακονία τῆς κατακρί-
σεως, ᾗ ὅσα· πολλῶ μᾶλλον περισ-
στέυει ἡ διακονία τῆς δικαιοσύνης ἐν
δόξῃ.

10 Καὶ γὰρ οὐδὲ δεδοξασται τὸ
δεδοξασμένον ἐν τούτῳ τῷ μέρει,
ἐνεκεν τῆς υπερβαλλούσης δόξης.

11 Εἰ γὰρ τὸ καταργούμενον, διὰ
δόξης· πολλῶ μᾶλλον τὸ μένον, ἐν
δόξῃ.

Κεφ. γ'. ΙΙΙ.

ἌΡΧΙΖΟΜΕΝ πάλιν νὰ συσταίνω-
μεν τὸν ἑαυτόν μας; Ἡ χρειάζομε-
θα, ὥς χρειάζονται μερικοὶ, συστατι-
κὰς ἐπιστολάς εἰς σὰς, ἢ συστατικὰς
ἀπὸ σᾶς;

2 Σεῖς εἰσθε ἡ ἐπιστολὴ μας, γε-
γραμμένη εἰς τὰς καρδίας μας, γνω-
ριζομένη καὶ ἀναγινωσκομένη ἀπὸ
ὅλους τοὺς ἀνθρώπους·

3 Ὅντες φανεροὶ, ὅτι εἰσθε ἐπιστολὴ
Χριστοῦ ἡ ὁποία ὑπηρετήθη ἀπὸ
ἡμᾶς, γεγραμμένη ὄχι μὲ μέλανι,
ἀλλὰ μὲ τὸ Πνεῦμα τοῦ Θεοῦ τοῦ
ζῶντος, ὄχι εἰς πλάκας λιθίνας, ἀλλὰ
εἰς πλάκας σαρκίνας τῆς καρδίας.

4 Καὶ ἔχομεν τοιοῦτον θάρρος εἰς
τὸν Θεὸν διὰ μέσου τοῦ Χριστοῦ·

5 Ὅχι ὅτι εἴμεθα δυνατοὶ ἀφ' ἑαυ-
τοῦ μας νὰ νοήσωμεν τι, ὥς ἐξ ἑαυ-
τοῦ μας, ἀλλὰ ἡ δύναμις μας εἶναι
ἀπὸ τὸν Θεόν·

6 Ὁ ὁποῖος καὶ μᾶς ἔκαμε δυνα-
τοὺς νὰ ἤμεθα διακονοὶ τῆς καινῆς
διαθήκης, ὄχι τοῦ γράμματος, ἀλλὰ
τοῦ πνεύματος· διότι τὸ γράμμα
σκοτόνει, τὸ δὲ πνεῦμα ζωοποιεῖ.

7 Καὶ ἐὰν ἡ διακονία τοῦ θανά-
του, ἡ ὁποία ἦτον μὲ γράμματα ἐντε-
τυπωμένη εἰς πέτρας, ἐγένεν ἐνδοξος,
εἰς τόσον ὥστε δὲν ἐδύναντο νὰ ἀτε-
νίσωσιν οἱ υἱοὶ τοῦ Ἰσραὴλ εἰς τὸ
πρόσωπον τοῦ Μωϋσέως, διὰ τὴν
δόξαν τοῦ προσώπου του, ἡ ὁποία
ἐμελλε νὰ καταργηθῇ·

8 Πῶς δὲν θέλει εἶναι περισσώτερον
ἐνδοξος ἡ διακονία τοῦ Πνεύματος;

9 Διότι ἐὰν ἡ διακονία τῆς κατα-
κρίσεως ἐγένεν ἐνδοξος, πολὺ περισ-
σότερον ἡ διακονία τῆς δικαιοσύνης
περισστέυει εἰς δόξαν.

10 Διότι ἐκεῖνο τὸ ὅποιον ἐδοξάσθη
τότε, δὲν ἐδοξάσθη εἰς τοῦτο τὸ μέρος,
ἐξ αἰτίας τῆς υπεροχικῆς δόξης.

11 Διότι ἐὰν ἐκεῖνο τὸ ὅποιον ἐμελ-
λε νὰ παύσῃ, ἐγένεν ἐνδοξον· πολὺ
περισσότερον ἐκεῖνο τὸ ὅποιον μένει,
πρέπει νὰ ᾔναι ἐνδοξον.

12 Ἐχοντες οὖν τοιαύτην ἐλπίδα, πολλὴν παρρησίαν χρώμεθα·

13 Καὶ οὐ καθάπερ Μωσῆς ἐτίθει κάλυμμα ἐπὶ τὸ πρόσωπον αὐτοῦ, πρὸς τὸ μὴ ἀτενίσαι τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ εἰς τὸ τέλος τοῦ καταργουμένου.

14 Ἄλλ' ἐπωρώθη τὰ νοήματα αὐτῶν ἄχρι γὰρ τῆς σήμερον τὸ αὐτὸ κάλυμμα ἐπὶ τῇ ἀναγνώσει τῆς παλαιᾶς διαθήκης μένει, μὴ ἀνακαλυπτόμενον, ὅ, τι ἐν Χριστῷ καταργεῖται.

15 Ἄλλ' ἕως σήμερον, ἥνικα ἀναγινώσκεται Μωσῆς, κάλυμμα ἐπὶ τὴν καρδίαν αὐτῶν κεῖται.

16 Ἦνικα δ' ἂν ἐπιστρέψῃ πρὸς Κύριον, περιαιρεῖται τὸ κάλυμμα.

17 Ὁ δὲ Κύριος τὸ Πνεῦμα ἔστιν· οὐ δὲ τὸ Πνεῦμα Κυρίου, ἐκεῖ ἐλευθερία.

18 Ἡμεῖς δὲ πάντες ἀνακεκαλυμμένῳ προσώπῳ τὴν δόξαν Κυρίου κατοπτριζόμενοι, τὴν αὐτὴν εἰκόνα μεταμορφούμεθα ἀπὸ δόξης εἰς δόξαν, καθάπερ ἀπὸ Κυρίου Πνεύματος.

12 Ἐχοντες λοιπὸν τοιαύτην ἐλπίδα, μεταχειρίζομεθα πολλὴν παρρησίαν·

13 Καὶ ὅχι ὥς ἔκαμεν ὁ Μωϋσῆς, ὁ ὁποῖος ἔβαλλε σκέπασμα εἰς τὸ πρόσωπόν του, διὰ νὰ μὴ ἀτενίσωσιν οἱ υἱοὶ τοῦ Ἰσραὴλ εἰς τὸ τέλος (τοῦ νόμου) ὁ ὁποῖος ἐμελλε νὰ παύσῃ.

14 Ἀλλὰ τὰ νοήματά των ἐπωρώθησαν· διότι ἕως εἰς τὴν σήμερον τὸ αὐτὸ σκέπασμα μένει εἰς αὐτοὺς εἰς τὴν ἀν-ἄγνωσιν τῆς παλαιᾶς διαθήκης, καὶ δὲν ἀποσκεπάζεται, τὸ ὅποιον (σκεπασμα) καταργεῖται διὰ μέσου τοῦ Χριστοῦ.

15 Ἄλλ' ἕως τῆς σήμερον, ὅπταν ἀναγινώσκηται ὁ Μωϋσῆς, κεῖται σκέπασμα εἰς τὴν καρδίαν των.

16 Ἄλλ' ὅπταν ἐπιστρέψῃ εἰς τὸν Κύριον, θέλει ἀπαρῆθ' τὸ σκέπασμα.

17 Καὶ ὁ Κύριος εἶναι τὸ Πνεῦμα· καὶ ὅπου εἶναι τὸ Πνεῦμα Κυρίου, ἐκεῖ εἶναι ἐλευθερία.

18 Καὶ ἡμεῖς ὅλοι μὲ ἀπεσκεπασμένον πρόσωπον βλέποντες, ὥς εἰς καθρεπτήν, τὴν δόξαν τοῦ Κυρίου, μεταμορφονόμεθα εἰς τὴν αὐτὴν εἰκόνα ἀπὸ δόξης εἰς δόξαν, καθὼς ἀπὸ τοῦ Πνεύματος τοῦ Κυρίου.

Κεφ. δ'. IV.

ΔΙΑ τοῦτο ἔχοντες τὴν διακονίαν ταύτην, καθὼς ἡλεήθημεν, οὐκ ἐκκακοῦμεν·

2 Ἄλλ' ἀπειπάμεθα τὰ κρυπτά τῆς αἰσχύνης, μὴ περιπατοῦντες ἐν πανουργίᾳ, μηδὲ δολοῦντες τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ, ἀλλὰ τῇ φανερώσει τῆς ἀληθείας συνιστῶντες ἑαυτοὺς πρὸς πᾶσαν συνείδησιν ἀνθρώπων, ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ.

3 Εἰ δὲ καὶ ἔστι κεκαλυμμένον τὸ εὐαγγέλιον ἡμῶν, ἐν τοῖς ἀπολλυμένοις ἔστι κεκαλυμμένον·

4 Ἐν οἷς ὁ Θεὸς τοῦ αἰῶνος τούτου ἐτίφλωσε τὰ νοήματα τῶν ἀπίστων, οἱς τὸ μὴ αὐγάζαι αὐτοῖς τὸν φω-

Κεφ. δ'. IV.

ΔΙΑ τοῦτο ἔχοντες τὴν ὑπηρεσίαν ταύτην, καθὼς ἐλεήθημεν, δὲν ἀποκαμομεν·

2 Ἀλλὰ ἀπηνήθημεν τὰ κρύφια τῆς αἰσχύνης, καὶ δὲν περιπατοῦμεν μὲ πανουργίαν, μηδὲ δολομεν τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ, ἀλλὰ μὲ τὴν φανέρωσιν τῆς ἀληθείας συσταίνομεν τὸν ἑαυτὸν μας εἰς κάθε συνείδησιν τῶν ἀνθρώπων, ἐμπροσθεν τοῦ Θεοῦ.

3 Καὶ ἐὰν ᾖναι σκεπασμένον τὸ εὐαγγέλιόν μας, εἰς ἐκεῖνους οἱ ὅποιοι ἀπολλοῦνται εἶναι σκεπασμένον·

4 Εἰς τοὺς ὁποίους ὁ Θεὸς τοῦ αἰῶνος τούτου ἐτίφλωσε τὰ νοήματα τῶν ἀπίστων, διὰ νὰ μὴ τοὺς φω-

τισμὸν τοῦ εὐαγγελίου τῆς δόξης τοῦ Χριστοῦ, ὅς ἐστιν εἰκὼν τοῦ Θεοῦ.

5 Οὐ γὰρ ἑαυτοὺς κηρύσσομεν, ἀλλὰ Χριστὸν Ἰησοῦν Κύριον· ἑαυτοὺς δέ, δούλους ὑμῶν διὰ Ἰησοῦν.

6 Ὅτι ὁ Θεὸς ὁ εἰπὼν ἐκ σκότους φῶς λάμψαι, ὃς ἔλαμψεν ἐν ταῖς καρδίαις ἡμῶν, πρὸς φωτισμὸν τῆς γνώσεως τῆς δόξης τοῦ Θεοῦ ἐν προσώπῳ Ἰησοῦ Χριστοῦ.

7 Ἐχομεν δὲ τὸν θησαυρὸν τούτων ἐν ὀσφράκινσι σκευῶν, ἵνα ἡ ὑπερβολὴ τῆς δυνάμεως ἡ τοῦ Θεοῦ, καὶ μὴ ἐξ ἡμῶν.

8 Ἐν παντὶ θλιβόμενοι, ἀλλ' οὐ στενοχωρούμενοι· ἀπορούμενοι, ἀλλ' οὐκ ἐξαπορούμενοι.

9 Διωκόμενοι, ἀλλ' οὐκ ἐγκαταλειπόμενοι· καταβαλλόμενοι, ἀλλ' οὐκ ἀπολλύμενοι.

10 Πάντοτε τὴν νέκρωσιν τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ ἐν τῷ σώματι περιφέροντες, ἵνα καὶ ἡ ζωὴ τοῦ Ἰησοῦ ἐν τῷ σώματι ἡμῶν φανερωθῇ.

11 Αἰεὶ γὰρ ἡμεῖς οἱ ζῶντες, εἰς θάνατον παραιδιδόμεθα διὰ Ἰησοῦν, ἵνα καὶ ἡ ζωὴ τοῦ Ἰησοῦ φανερωθῇ ἐν τῇ θνητῇ σαρκὶ ἡμῶν.

12 Ὡστε ὁ μὲν θάνατος ἐν ἡμῖν ἐνεργεῖται, ἡ δὲ ζωὴ ἐν ὑμῖν.

13 Ἐχοντες δὲ τὸ αὐτὸ πνεῦμα τῆς πίστεως, κατὰ τὸ γεγραμμένον· Ἐπίστευσα, διὸ ἐλάλησα· καὶ ἡμεῖς πιστεύομεν, διὸ καὶ λαλοῦμεν.

14 Εἰδότες, ὅτι ὁ ἐγείρας τὸν Κύριον Ἰησοῦν, καὶ ἡμᾶς διὰ Ἰησοῦ ἐγερεῖ, καὶ παραστήσει σὺν ὑμῖν.

15 Τὰ γὰρ πάντα δι' ὑμᾶς, ἵνα ἡ χάρις πλεονάσῃ, διὰ τῶν πλείονων

τίσῃ ὁ φωτισμὸς τοῦ εὐαγγελίου τῆς δόξης τοῦ Χριστοῦ, ὁ ὁποῖος Χριστὸς εἶναι εἰκὼν τοῦ Θεοῦ.

5 Διότι δὲν κηρύττομεν τὸν ἑαυτὸν μας, ἀλλὰ τὸν Ἰησοῦν Χριστὸν Κύριον· καὶ τὸν ἑαυτὸν μας, δούλους σας διὰ τὸν Ἰησοῦν.

6 Διότι ὁ Θεὸς ὁ ὁποῖος εἶπε νὰ λάμψῃ φῶς ἀπὸ τὸ σκοτὸς, ἐκεῖνος (εἶναι) ὁ ὁποῖος ἔλαμψεν εἰς τὰς καρδίας μας, εἰς τὸν φωτισμὸν τῆς γνώσεως τῆς δόξης τοῦ Θεοῦ, εἰς τὸ πρόσωπον τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ.

7 Καὶ ἔχομεν τὸν θησαυρὸν τούτων εἰς ἀγγεῖα πήλινά, διὰ νὰ ἦναι ἀπὸ τὸν Θεὸν ἡ ὑπερβολὴ τῆς δυνάμεως ταύτης, καὶ ὅχι ἀπὸ ἡμᾶς.

8 Θλιβόμεθα εἰς καθὲ (πρᾶγμα), ἀλλὰ δὲν στενοχωροῦμεθα· εἴμεθα εἰς ἀπορίαν, ἀλλὰ δὲν ἀπελπιζόμεθα.

9 Διωκόμεθα, ἀλλὰ δὲν ἀπολειπόμεθα· ῥιπτόμεθα κατω, ἀλλὰ δὲν ἀπολούμεθα.

10 Πάντοτε περιφέρομεν εἰς τὸ σῶμά μας τὴν νέκρωσιν τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ, διὰ νὰ φανερωθῇ καὶ ἡ ζωὴ τοῦ Ἰησοῦ εἰς τὸ σῶμά μας.

11 Διότι πάντοτε ἡμεῖς, οἱ ὁποῖοι ζῶμεν, παραιδιδόμεθα εἰς θάνατον διὰ τὸν Ἰησοῦν, διὰ νὰ φανερωθῇ καὶ ἡ ζωὴ τοῦ Ἰησοῦ εἰς τὴν θνητὴν μας σάρκα.

12 Ὡστε ὁ θάνατος ἐνεργεῖται εἰς ἡμᾶς, ἡ δὲ ζωὴ ἐνεργεῖται εἰς σᾶς.

13 Καὶ ἔχοντες τὸ αὐτὸ πνεῦμα τῆς πίστεως, καθὼς εἶναι γεγραμμένον· Ἐπίστευσα, διὰ τοῦτο ἐλάλησα· καὶ ἡμεῖς πιστεύομεν, διὰ τοῦτο καὶ λαλοῦμεν.

14 Ἡξεύροντες, ὅτι ἐκεῖνος ὁ ὁποῖος ἀνέστησε τὸν Κύριον Ἰησοῦν, θέλει ἀναστήσει καὶ ἡμᾶς διὰ μέσου τοῦ Ἰησοῦ, καὶ θέλει μᾶς παραστήσει ὁμοῦ μὲ σᾶς.

15 Διότι ὅλα διὰ σᾶς εἶναι, διὰ νὰ περισσέυσῃ ἡ χάρις, ἡ ὁποία ἐπλεονάσῃ,

τὴν εὐχαριστίαν περισσεύσῃ εἰς τὴν δόξαν τοῦ Θεοῦ.

16 Διὸ οὐκ ἐκκακοῦμεν· ἀλλ' εἰ καὶ ὁ ἔξω ἡμῶν αἰθρῶπος διαφθείρεται, ἀλλ' ὁ ἔσω ἡμῶν ἀνακαίνουται ἡμέρα καὶ ἡμέρα.

17 Τὸ γὰρ παραντίκα ἐλαφρόν τῆς θλίψεως ἡμῶν, καθ' ὑπερβολὴν εἰς ὑπερβολὴν αἰώνιον βάρους δόξης κατεργάζεται ἡμῖν·

18 Μὴ σκοποῦντων ἡμῶν τὰ βλεπόμενα, ἀλλὰ τὰ μὴ βλεπόμενα· τὰ γὰρ βλεπόμενα, πρόσκαιρα· τὰ δὲ μὴ βλεπόμενα, αἰώνια.

Κεφ. ε'. V.

ΟΙΔΑΜΕΝ γὰρ, ὅτι, ἐὰν ἡ ἐπίγειος ἡμῶν οἰκία τοῦ σκηνῶτος καταλυθῇ, οἰκοδομῇ ἐκ Θεοῦ ἔχομεν, οἰκίαν ἀχειροποίητον, αἰώνιον ἐν τοῖς οὐρανοῖς.

2 Καὶ γὰρ ἐν τούτῳ στενάζομεν, τὸ οἰκητήριον ἡμῶν τὸ ἐξ οὐρανοῦ ἐπενδύσασθαι ἐπιποθοῦντες.

3 Εἶγε καὶ ἐνδυσάμενοι, οὐ γυμνοὶ εὐρεθίσόμεθα.

4 Καὶ γὰρ οἱ ὄντες ἐν τῷ σκηνῶτι στενάζομεν βαρούμενοι· ἐφ' ᾧ οὐ θέλομεν ἐκδύσασθαι, ἀλλ' ἐπενδύσασθαι, ἵνα καταποθῇ τὸ θνητὸν ὑπὸ τῆς ζωῆς.

5 Ὁ δὲ κατεργασάμενος ἡμᾶς εἰς αὐτὸ τοῦτο, Θεὸς· ὁ καὶ δοὺς ἡμῖν τὸν ἀρραβῶνα τοῦ Πνεύματος.

6 Θαρρύνοντες οὖν πάντοτε, καὶ εἰδότες, ὅτι ἐνδοκμοῦντες ἐν τῷ σώματι, ἐκδοκμοῦμεν ἀπὸ τοῦ Κυρίου·

7 (Διὰ πίστεως γὰρ περιπατοῦμεν, οὐ διὰ εἰδους·)

8 Θαρρύνοντες δὲ, καὶ εὐδοκοῦμεν. μαλλον ἐκδημῆσαι ἐκ τοῦ σώματος, καὶ ἐνδημῆσαι πρὸς τὸν Κύριον.

μὲ τὴν εὐχαριστίαν τῶν πολλῶν εἰς τὴν δόξαν τοῦ Θεοῦ.

16 Διὰ τοῦτο δὲν ἀποκαίνομεν· ἀλλὰ ἐὰν καὶ ὁ ἔξω ἄνθρωπος ἡμῶν διαφθείρηται, ἀλλ' ὁ ἔσω ἀνακαίνουρεται καθ' ἡμέραν.

17 Διότι ἡ προσωρινὴ καὶ ἐλαφρὰ θλίψις μας, μᾶς ἐτοίμαζει αἰώνιον βάρους καθ' ὑπερβολὴν περισσῆς δόξης·

18 Ἐν ᾧ δὲν στοχαζόμεθα ἡμεῖς ἐκεῖνα τὰ ὁποῖα βλέπονται, ἀλλὰ ἐκεῖνα τὰ ὁποῖα δὲν βλέπονται· διότι ἐκεῖνα τὰ ὁποῖα βλέπονται, εἶναι πρόσκαιρα· ἐκεῖνα δὲ τὰ ὁποῖα δὲν βλέπονται, εἶναι αἰώνια.

Κεφ. ε'. V.

ΔΙΟΤΙ ἡξεύρομεν, ὅτι, ἐὰν ἡ ἐπίγειός μας οἰκία ταύτης τῆς σκηνῆς χαλασθῇ, ἔχομεν οἰκοδομῇ ἀπὸ τὸν Θεόν, οἰκίαν ἀχειροποίητον, αἰώνιον εἰς τοὺς οὐρανοὺς.

2 Διότι εἰς ταύτην στενάζομεν, καὶ ἐπιθυμοῦμεν νὰ ἐπενδυθῶμεν τὸ οὐράνιον μας κατοικητήριον.

3 Ἀνίσως καὶ ἐνδυθέντες, δὲν θέλομεν εὐρεθῇ γυμνοί.

4 Διότι ἡμεῖς οἱ ὅποιοι εἴμεθα εἰς ταύτην τὴν σκηνὴν, ἀναστενάζομεν βαρυνόμενοι· ὅχι διὰ τοῦτο θέλομεν νὰ ἐκδυθῶμεν, ἀλλὰ νὰ ἐπενδυθῶμεν ἄλλην, διὰ νὰ καταποθῇ ἡ θνητότης ἀπὸ τὴν ζωὴν.

5 Καὶ ἐκεῖνος ὁ ὅποιος μᾶς ἔκικεν εἰς αὐτὸ τοῦτο, εἶναι ὁ Θεός· ὁ ὅποιος καὶ μᾶς ἔδωκε τὸν ἀρραβῶνα τοῦ Πνεύματος.

6 Ἐχοντες λοιπὸν πάντοτε θάρρος, καὶ ἡξεύροντες, ὅτι ἐφ' ὅσον κατοικοῦμεν εἰς τὸ σῶμα, ξενιτευόμεθα ἀπὸ τὸν Κύριον·

7 (Διότι περιπατοῦμεν μὲ πίστιν, καὶ ὅχι μὲ ὄψιν·)

8 Διὰ τοῦτο καὶ θάρρος ἔχομεν, καὶ ἐπιθυμοῦμεν περισσώτερον νὰ ξενιτευθῶμεν ἀπὸ τὸ σῶμα, καὶ νὰ εὐρισκόμεθα μὲ τὸν Κύριον.

9 Διὸ καὶ φιλοτιμούμεθα, εἴτε ἐνδημούντες, εἴτε ἐκδημούντες, εὐάρεστοι αὐτῷ εἶναι.

10 Τοὺς γὰρ πάντας ἡμᾶς φανερωθῆναι δεῖ ἐμπροσθεν τοῦ βήματος τοῦ Χριστοῦ, ἵνα κομίσηται ἕκαστος τὰ διὰ τοῦ σώματος, πρὸς ᾧ ἔπραξεν, εἴτε ἀγαθόν, εἴτε κακόν.

11 Εἰδότες οὖν τὸν φόβον τοῦ Κυρίου, ἀνθρώπους πείθομεν, Θεῷ δὲ πεφανερώμεθα· ἐλπίζω δὲ καὶ ἐν ταῖς συνειδήσεσιν ὑμῶν πεφανερῶσθαι.

12 Οὐ γὰρ πάλιν ἑαυτοὺς συνιστάνομεν ὑμῖν, ἀλλὰ ἀφορμὴν δίδόντες ὑμῖν καυχήματος ὑπὲρ ἡμῶν· ἵνα ἔχητε πρὸς τοὺς ἐν προσώπῳ καυχωμένους, καὶ οὐ καρδίᾳ.

13 Εἴτε γὰρ ἐξέστημεν, Θεῷ· εἴτε σωφρονούμεν, ὑμῖν.

14 Ἡ γὰρ ἀγάπη τοῦ Χριστοῦ συνέχει ἡμᾶς·

15 Κρίναντας τοῦτο, ὅτι εἰ εἰς ὑπὲρ πάντων ἀπέθανεν, ἄρα οἱ πάντες ἀπέθανον· καὶ ὑπὲρ πάντων ἀπέθανεν, ἵνα οἱ ζῶντες μηκέτι ἑαυτοῖς ζῶσιν, ἀλλὰ τῷ ὑπὲρ αὐτῶν ἀποθανόντι καὶ ἐγερθέντι.

16 Ὡστε ἡμεῖς ἀπὸ τοῦ νῦν οὐδὲνα οἶδαμεν κατὰ σάρκα· εἰ δὲ καὶ ἐγνώκαμεν κατὰ σάρκα Χριστὸν, ἀλλὰ νῦν οὐκ ἐτι γινώσκομεν.

17 Ὡστε εἰ τις ἐν Χριστῷ, καινὴ κτίσις· τὰ ἀρχαῖα παρῆλθεν, ἰδοὺ γέγονε καινὰ πάντα.

18 Τὰ δὲ πάντα ἐκ τοῦ Θεοῦ, τοῦ καταλλάξαντος ἡμᾶς ἑαυτῷ διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ, καὶ δόντος ἡμῖν τὴν διακονίαν τῆς καταλλαγῆς·

19 Ὡς ὅτι Θεὸς ἦν ἐν Χριστῷ κόσμον καταλλάσσων ἑαυτῷ, μὴ λογιζόμενος αὐτοῖς τὰ παραπτώματα

9 Διὰ τοῦτο σπουδάζομεν, εἴτε εὐρισκόμενοι (εἰς τὸ σῶμα), εἴτε ξενιτευόμενοι (ἀπ' αὐτοῦ), νὰ ἡμεθα εὐάρεστοι εἰς τὸν Κύριον.

10 Διότι ἀναγκαῖον εἶναι νὰ φανερωθῶμεν ἡμεῖς ὅλοι ἐμπρὸς εἰς τὸ κριτήριον τοῦ Χριστοῦ, διὰ νὰ παρῇ καθεὶς ἐκεῖνα τὰ ὁποῖα ἔπραξε μὲ τὸ σῶμα, εἴτε καλόν, εἴτε κακόν.

11 Ἡξεύροντες λοιπὸν τὸν φόβον τοῦ Κυρίου, καταπείθομεν τοὺς ἀνθρώπους, καὶ ἐφανερῶθῃμεν εἰς τὸν Θεόν· καὶ ἐλπίζω ὅτι ἐφανερῶθῃμεν καὶ εἰς τὰς συνειδήσεις σας.

12 Διότι πάλιν δὲν συσταίνομεν τὸν ἑαυτὸν μας εἰς σᾶς, ἀλλὰ σᾶς δίδομεν ἀφορμὴν καυχήματος διὰ ἡμᾶς· διὰ νὰ ἔχητε (καύχημα) εἰς ἐκείνους οἱ ὁποῖοι καυχῶνται εἰς πρόσωπον, καὶ ὅχι εἰς καρδίαν.

13 Διότι εἴτε ἐκστατικοὶ εἴμεθα, διὰ τὸν Θεὸν εἴμεθα· εἴτε εἴμεθα φρόνιμοι, διὰ τὴν ὠφέλειάν σας εἴμεθα.

14 Διότι ἡ ἀγάπη τοῦ Χριστοῦ μᾶς συσφίγγει·

15 Κρίναντας τοῦτο, ὅτι ἐὰν εἰς ἀπέθανε διὰ ὅλους, λοιπὸν ὅλοι ἀπέθαναν· καὶ δι' ὅλους ἀπέθανε, διὰ νὰ μὴ ζῶσι πλέον εἰς τὸν ἑαυτὸν των ἐκεῖνοι οἱ ὁποῖοι ζῶσιν, ἀλλὰ εἰς ἐκεῖνον ὁ ὁποῖος ἀπέθανε καὶ ἀνέστη διὰ αὐτοὺς.

16 Ὡστε ἡμεῖς εἰς τὸ ἐξῆς κἀνέναν δὲν γνωρίζομεν κατὰ σάρκα· ἂν δὲ καὶ ἐγνωρίσαμεν τὸν Χριστὸν κατὰ σάρκα, ἀλλὰ τώρα πλέον δὲν τὸν γνωρίζομεν.

17 Ὡστε ἐὰν ἦναι κἀνεὶς εἰς τὸν Χριστὸν, εἶναι καινὴ κτίσις· τὰ παλαιὰ ἐπέρασαν, ἰδοὺ ἐγιναν ὅλα καινὰ.

18 Καὶ τὰ πάντα εἶναι ἀπὸ τοῦ Θεοῦ, ὁ ὁποῖος μᾶς ἐφίλιψε μὲ τὸν ἑαυτὸν του διὰ μέσου τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ, καὶ ἔδωκεν εἰς ἡμᾶς τὴν ὑπηρεσίαν τῆς φιλίωσης·

19 Ὅτι ὁ Θεὸς ἦτον εἰς τὸν Χριστὸν φιλιόνων τὸν κόσμον μὲ τὸν ἑαυτὸν του, μὴ λογαριάζων εἰς αὐτοὺς τὰ

αὐτῶν· καὶ θέμενος ἐν ἡμῖν τὸν λόγον τῆς καταλλαγῆς.

20 Ὑπὲρ Χριστοῦ οὖν πρεσβεύομεν ὡς τοῦ Θεοῦ παρακαλοῦντος δι' ἡμῶν· δεόμεθα ὑπὲρ Χριστοῦ, καταλλάγητε τῷ Θεῷ·

21 Τὸν γὰρ μὴ γνόντα ἁμαρτίαν, ὑπὲρ ἡμῶν ἁμαρτίαν ἐποίησεν, ἵνα ἡμεῖς γινώμεθα δικαιοσύνη Θεοῦ ἐν αὐτῷ.

Κεφ. ε'. VI.

ΣΥΝΕΡΓΟΥΝΤΕΣ δὲ καὶ παρακαλοῦμεν, μὴ εἰς κενὸν τὴν χάριν τοῦ Θεοῦ δέξασθαι ὑμᾶς.

2 Λέγει γάρ· Καιρὸς δεκτῷ ἐπήκουσά σου, καὶ ἐν ἡμέρᾳ σωτηρίας ἐβοήθησά σοι· ἰδοὺ, νῦν καιρὸς εὐπρόσδεκτος· ἰδοὺ, νῦν ἡμέρα σωτηρίας.

3 Μηδεμίαν ἐν μηδενὶ δίδοντες προσκοπὴν, ἵνα μὴ μαμηθῇ ἡ διακονία·

4 Ἀλλ' ἐν παντὶ συνιστῶντες ἑαυτοὺς ὡς Θεοῦ διάκονοι· ἐν ὑπομονῇ πολλῇ, ἐν θλίψεσιν, ἐν ἀνάγκαις, ἐν στενοχωρίαις,

5 Ἐν πληγαῖς, ἐν φυλακαῖς, ἐν ἀκαταστασίαις, ἐν κόποις, ἐν ἀγρυπνίαις, ἐν νηστείαις,

6 Ἐν ἀγνοήτῃ, ἐν γνώσει, ἐν μακροθυμίᾳ, ἐν χρηστότητι, ἐν Πνεύματι ἁγίῳ, ἐν ἀγάπῃ ἀνυπόκριτῳ,

7 Ἐν λόγῳ ἀληθείας, ἐν δυνάμει Θεοῦ, διὰ τῶν ὅπλων τῆς δικαιοσύνης τῶν δεξιῶν καὶ ἀριστερῶν,

8 Διὰ δόξης καὶ ἀτιμίας, διὰ δυσφημίας καὶ εὐφημίας· ὡς πλάνοι, καὶ ἀληθεῖς·

9 Ὡς ἀγνοούμενοι, καὶ ἐπιγινωσκόμενοι· ὡς ἀποθνῆσκοντες, καὶ ἰδοὺ ζῶμεν· ὡς παιδευόμενοι, καὶ μὴ θανατούμενοι·

10 Ὡς λυπούμενοι, αἱ δὲ χαίροντες·

σφαλμάτιά των· καὶ ἔβαλεν εἰς ἡμᾶς τὸν λόγον τῆς φιλασσεως.

20 Ὡς τοῦ Θεοῦ παρακαλοῦντος διὰ τὸν Χριστὸν πρεσβεύομεν, ὡς ἂν παρεκάλει αὐτὸς ὁ Θεὸς διὰ μέσου ἡμῶν· παρακαλοῦμεν διὰ τὸν Χριστὸν, φιλιωθῆτε μετὰ τὸν Θεόν·

21 Διότι ὁ Θεὸς ἐκεῖνον ὁ ὁποῖος δὲν ἐγνώρισεν ἁμαρτίαν, τὸν ἔκαμεν ἁμαρτίαν διὰ ἡμᾶς, διὰ νὰ γίνωμεν ἡμεῖς δικαιοσύνη τοῦ Θεοῦ εἰς αὐτόν.

Κεφ. ε'. VI.

ΚΑΙ συνεργοῦντες μετὰ αὐτόν, παρακαλοῦμεν, νὰ μὴ δεχθῆτε τὴν χάριν τοῦ Θεοῦ ματαιῶς.

2 Διότι λέγει· Εἰς δεκτὸν καιρὸν σὲ ἐπήκουσα, καὶ ἐν ἡμέρᾳ σωτηρίας σὲ ἐβοήθησα· ἰδοὺ, τώρα εἶναι ὁ εὐπρόσδεκτος καιρὸς· ἰδοὺ, τώρα εἶναι ἡμέρα σωτηρίας.

3 Εἰς κανὲν πρᾶγμα μὴ δίδοντες κανὲν πρόσκομμα, διὰ νὰ μὴ ψεχθῇ ἡ διακονία·

4 Ἀλλὰ εἰς κάθε πρᾶγμα συσταίνοντες τὸν ἑαυτὸν μας ὡς ὑπρέταί τοῦ Θεοῦ· μετὰ πολλὴν ὑπομονήν, εἰς θλίψεις, εἰς ἀνάγκας, εἰς στενοχωρίας,

5 Εἰς πληγὰς, εἰς φυλακάς, εἰς ἀκαταστασίας, εἰς κοπούς, εἰς ἀγρυπνίας, εἰς νηστείας,

6 Εἰς καθαρότητα, εἰς γνώσιν, εἰς μακροθυμίαν, εἰς καλοσύνην, εἰς Πνεῦμα ἅγιον, εἰς ἀγάπην ἀνυπόκριτον,

7 Εἰς τὸν λόγον τῆς ἀληθείας, εἰς τὴν δύναμιν τοῦ Θεοῦ, μετὰ τὰ ὅπλα τῆς δικαιοσύνης εἰς τὰ δεξιὰ καὶ ἀριστερά,

8 Ἀναμέσον δόξης καὶ ἀτιμίας, ἀναμέσον κακῆς καὶ καλῆς φήμης· ὡς πλάνοι, καὶ ὅμως ἀληθινοί·

9 Ὡς ἀγνώριστοι, καὶ ὅμως γνωριζόμενοι· ὡς ἂν νὰ ἀποθνῆσκωμεν, καὶ ἰδοὺ ζῶμεν· ὡς παιδευόμενοι, καὶ μὴ θανατούμενοι·

10 Ὡς ἂν νὰ λυπούμεθα, καὶ πάντοτε

ὡς πτωχοὶ, πολλοὺς δὲ πλουτίζοντες· ὡς μηδὲν ἔχοντες, καὶ πάντα κατα-
έχοντες.

11 Τὸ στόμα ἡμῶν ἀνέωγε πρὸς ὑμᾶς, Κορίνθιοι· ἡ καρδία ἡμῶν πε-
πλατύνεται.

12 Οὐ στενοχωρεῖσθε ἐν ἡμῖν· στε-
νοχωρεῖσθε δὲ ἐν τοῖς σπλάγχνοις
ὑμῶν.

13 Τὴν δὲ αὐτὴν ἀντιμισθίαν, (ὡς
τέκνους λέγω,) πλατύνθητε καὶ ὑμεῖς.

14 Μὴ γίνεσθε ἑτεροζυγούντες ἀπί-
στοις· τίς γὰρ μετοχὴ δικαιοσύνης
καὶ ἀνομίας; τίς δὲ κοινωνία φωτὶ
πρὸς σκότος;

15 Τίς δὲ συμφώνησις Χριστῷ πρὸς
Βελιάλ; ἢ τίς μερίς πιστῷ μετὰ
ἀπίστου;

16 Τίς δὲ συγκατάθεσις ναῶ Θεοῦ
μετὰ εἰδώλων; Ὑμεῖς γὰρ ναὸς Θεοῦ
ἐστε ζῶντος· καθὼς εἶπεν ὁ Θεός·
"Ὅτι ἐνοικήσω ἐν αὐτοῖς, καὶ ἐμπερι-
πατήσω· καὶ ἔσομαι αὐτῶν Θεός, καὶ
αὐτοὶ ἔσονται μοι λαός.

17 Διὸ ἐξέλθετε ἐκ μέσου αὐτῶν
καὶ ἀφορίσθητε, λέγει Κύριος· καὶ
ἀκαθάρτου μὴ ἄπτεσθε· κἀγὼ εἰς-
δέξομαι ὑμᾶς.

18 Καὶ ἔσομαι ὑμῖν εἰς Πατέρα, καὶ
ὑμεῖς ἔσεσθέ μοι εἰς υἱούς καὶ θυγα-
τέρας, λέγει Κύριος παντοκράτωρ.

Κεφ. ζ'. VII.

ΤΑΥΤΑΣ οὖν ἔχοντας τὰς ἐπαγγελ-
σίας, ἀγαπητοί, καθαρίσαιμεν ἑαυτοὺς
ἀπὸ παντὸς μολυσμοῦ σαρκὸς καὶ
πνεύματος, ἐπιτελοῦντες ἀγιωσύνην
ἐν φόβῳ Θεοῦ.

2 Χωρήσατε ἡμᾶς· οὐδὲνα ἰδική-
σαμεν, οὐδὲνα ἐφθείραμεν, οὐδὲνα
ἐπλεονεκτήσαμεν.

3 Οὐ πρὸς κατάκρισιν λέγω· προ-

χαίρομεθα· ὡς πτωχοὶ, καὶ πολλοὺς
πλουτίζομεν· ὡς ἂν νὰ μὴν ἔχωμεν
τίποτε, καὶ ἔχουμεν ὅλα.

11 Ὡ Κορίνθιοι, τὸ στόμα μας ἡνοι-
χθη εἰς ὑμᾶς· ἡ καρδία μας ἐπλατύνθη.

12 Δὲν στενοχωρεῖσθε εἰς ἡμᾶς·
ἀλλὰ στενοχωρεῖσθε εἰς τὰ σπλάγχνα
σας.

13 Τὴν ὁμοίαν ἀντιμισθίαν, (ὡς εἰς
παιδιά μου λέγω,) πλατύνθητε καὶ
σεῖς.

14 Καὶ μὴ σμίγῃτε ὑπὸ ἑνα ζυγὸν
μὲ ἀπίστους· διότι ποῖαν μετοχὴν
ἔχει ἡ δικαιοσύνη καὶ ἡ ἀδικία; καὶ
ποῖαν κοινωνίαν ἔχει τὸ φῶς μὲ τὸ
σκότος;

15 Καὶ ποῖαν συμφωνίαν ἔχει ὁ
Χριστὸς μὲ τὸν Βελιάλ; ἢ τίνα
μερίδα ἔχει ὁ πιστὸς μὲ τὸν ἀπίστον;

16 Καὶ ποῖαν συνθήκην ἔχει ὁ ναὸς
τοῦ Θεοῦ μὲ τὰ εἰδῶλα; Διότι σεῖς
εἰσθε ναὸς τοῦ Θεοῦ τοῦ ζῶντος·
καθὼς εἶπεν ὁ Θεός· "Ὅτι θέλω ἐγ-
κατοικήσει εἰς αὐτοὺς, καὶ θέλω
ἐμπεριπατήσει εἰς αὐτούς· καὶ θέλω
εἶναι Θεὸς των, καὶ αὐτοὶ θέλουσιν
εἶναι λαὸς μου.

17 Διὰ τοῦτο ἐβγῆτε ἀπὸ τὸ μέσον
των καὶ ἀποχωρισθῆτε, λέγει Κύριος·
καὶ ἀκάθαρτον μὴ ἐγγίζετε· καὶ ἐγὼ
θέλω σᾶς δεχθῆναι,

18 Καὶ θέλω εἶναι Πατὴρ σας, καὶ
σεῖς θέλετε μοῦ εἶναι υἱοὶ καὶ θυγα-
τέρες, λέγει Κύριος παντοκράτωρ.

Κεφ. ζ'. VII.

"ΕΧΟΝΤΕΣ λοιπὸν, ἀγαπητοί, ταύ-
τας τὰς ὑποσχέσεις, ὥς καθαρίσωμεν
τὸν ἑαυτὸν μας ἀπὸ κάθε μολυσμὸν
τῆς σαρκὸς καὶ τοῦ πνεύματος, τελει-
όνοντες ἀγιωσύνην μὲ τὸν φόβον τοῦ
Θεοῦ.

2 Προσδεχθῆτέ μας· κἀνένα δὲν
ἠδικήσαμεν, κἀνένα δὲν ἐφθείραμεν,
κἀνένα δὲν ἐπλεονεκτήσαμεν.

3 Δὲν τὸ λέγω διὰ κατάκρισιν σας

εἶρηκα γὰρ, ὅτι ἐν ταῖς καρδίαις ἡμῶν
ἔστε εἰς τὸ συναποθανεῖν καὶ συζῆν.

4 Πολλή μοι παρήσσια πρὸς ὑμᾶς,
πολλή μοι καύχησις ὑπὲρ ὑμῶν· πε-
πλήρωμαι τῇ παρακλήσει, ὑπερπερι-
σευομαι τῇ χαρᾷ ἐπὶ πάσῃ τῇ θλίψει
ἡμῶν.

5 Καὶ γὰρ ἐλθόντων ἡμῶν εἰς Μα-
κεδονίαν, οὐδεμίαν ἔσχηκεν ἄνεσιν ἡ
σὰρξ ἡμῶν, ἀλλ' ἐν παντὶ θλιβο-
μενοι· ἔξωθεν μάχαι, ἔσωθεν φόβοι·

6 Ἀλλ' ὁ παρακαλῶν τοὺς ταπει-
νοὺς, παρεκάλεσεν ἡμᾶς ὁ Θεὸς ἐν
τῇ παρουσίᾳ Τίτου·

7 Οὐ μόνον δὲ ἐν τῇ παρουσίᾳ αὐ-
τοῦ, ἀλλὰ καὶ ἐν τῇ παρακλήσει ἡ
παρακλήθῃ ἐφ' ὑμῖν, ἀναγγέλλων ἡμῖν
τὴν ὑμῶν ἐπιπόθησιν, τὸν ὑμῶν ὀδυρ-
μὸν, τὸν ὑμῶν ζῆλον ὑπὲρ ἑμοῦ· ὥστε
με μᾶλλον χαρήναι.

8 Ὅτι εἰ καὶ ἐλύπησα ὑμᾶς ἐν τῇ
ἐπιστολῇ, οὐ μεταμέλομαι, εἰ καὶ
μετεμελόμην· βλέπω γὰρ ὅτι ἡ ἐπι-
στολὴ ἐκείνη, εἰ καὶ πρὸς ὥραν, ἐλυ-
πησεν ὑμᾶς.

9 Νῦν χαίρω, οὐχ ὅτι ἐλυπήθητε,
ἀλλ' ὅτι ἐλυπήθητε εἰς μετάνοιαν·
ἐλυπήθητε γὰρ κατὰ Θεὸν, ἵνα ἐν
μῇ ἐνὶ ζημιωθῇτε ἐξ ἡμῶν.

10 Ἡ γὰρ κατὰ Θεὸν λύπη μετάνοι-
αν εἰς σωτηρίαν ἀμεταμέλητον
κατεργάζεται· ἡ δὲ τοῦ κόσμου λύπη
θάνατον κατεργάζεται.

11 Ἰδοὺ γὰρ αὐτὸ τοῦτο τὸ κατὰ
Θεὸν λυπηθῆναι ὑμᾶς, πόσῃν κατειρ-
γασατο ὑμῖν σπουδὴν; ἀλλὰ ἀπολο-
γίαν, ἀλλὰ ἀγανάκτησιν; ἀλλὰ
φόβον, ἀλλὰ ἐπιπόθησιν; ἀλλὰ ζῆλον,
ἀλλ' ἐκδίκησιν; Ἐν παντὶ συνεστή-
σατε ἑαυτοὺς ἀγνοῦς εἶναι ἐν τῇ
πράγματι.

12 Ἄρα εἰ καὶ ἔγραψα ὑμῖν, οὐχ
ἐνεκεν τοῦ ἀδικήσαντος, οὐδὲ ἐνεκεν
τοῦ ἀδικηθέντος· ἀλλ' ἐνεκεν τοῦ

διότι προεῖπα, ὅτι εἰς τὰς καρδίας
μας εἴσθε εἰς τὸ νᾶ συναποθάνωμεν
καὶ νᾶ συζῶμεν.

4 Πολλὴν παρήσσιαν ἔχω εἰς σᾶς,
πολλὴν καύχησιν ἔχω διὰ σᾶς· εἶμαι
γεμάτος ἀπὸ παρηγορίαν, εἰς ὅλας
τὰς θλίψεις μακρὰς ἡ χαρὰ μου ὑπερ-
περισσεύει.

5 Διότι ὅταν ὑπῆγάμεν εἰς τὴν
Μακεδονίαν, καμμίαν ἄνεσιν δὲν εἶ-
χεν ἡ σὰρξ μας, ἀλλὰ εἰς κάθε
πρᾶγμα ἐθλιβόμεθα· ἀπὸ ἔξω μάχαι,
ἀπὸ μέσα φόβοι·

6 Ἀλλὰ ὁ Θεὸς ὁ ὁποῖος παρηγορεῖ
τοὺς ταπεινοὺς, ἐκεῖνος μᾶς παρηγό-
ρησε διὰ τοῦ ἐρχομοῦ τοῦ Τίτου·

7 Καὶ ὅχι μόνον διὰ τοῦ ἐρχομοῦ
του, ἀλλὰ καὶ διὰ τὴν παρηγορίαν
μὲ τὴν ὁποίαν παρηγορήθῃ διὰ σᾶς,
λέγων μας τὸν πολὺν σας πόθον, τὰ
κλαυμυκτὰ σας, τὸν ζῆλον τὸν ὁποῖον
ἔχετε διὰ ἐμέ· εἰς τὸσον ὥστε ἐγὼ
ἐχάρην περισσώτερον.

8 Διότι ἂν καὶ σᾶς ἐλύπησα εἰς τὴν
ἐπιστολὴν, δὲν μετανόω, ἂν καὶ μετε-
νόουν· διότι βλέπω ὅτι ἐκείνη ἡ ἐπι-
στολὴ, ἂν καὶ πρὸς ὥραν, σᾶς
ἐλύπησε.

9 Τώρα χαίρομαι, ὅχι ὅτι ἐλυπή-
θητε, ἀλλ' ὅτι ἐλυπήθητε εἰς μετάνοι-
αν· διότι ἐλυπήθητε κατὰ Θεὸν,
διὰ νὰ μὴ ζημιωθῇτε ἀπὸ ἡμᾶς εἰς
κάνεν πρᾶγμα.

10 Διότι ἡ κατὰ Θεὸν λύπη κάμνει
μετάνοιαν εἰς σωτηρίαν, ἡ ὁποία ποτὲ
δὲν φέρει μετamelειαν· ἡ δὲ λύπη
τοῦ κόσμου κάμνει θάνατον.

11 Διότι ἰδοὺ αὐτὸ τοῦτο τὸ νᾶ
ἐλυπήθητε σείς κατὰ Θεὸν, πόσῃν
σπουδῇν ἔκαμεν εἰς σᾶς; καὶ ἀπολο-
γίαν, καὶ ἀγανάκτησιν; καὶ φόβον,
καὶ ἀγάπην; καὶ ζῆλον, καὶ ἐκδίκησιν;
Ὅπως οὖν ὅλου ἀπεδείξατε τὸν ἑαυτὸν
σας ὅτι εἴσθε καθαροὶ εἰς (τοῦτο) τὸ
πρᾶγμα.

12 Λοιπὸν ἂν καὶ σᾶς ἔγραψα, δὲν
σᾶς ἔγραψα διὰ ἐκείνον ὁ ὁποῖος
ἠδίκησεν, οὐδὲ διὰ ἐκείνον ὁ ὁποῖος

φανερωθῆναι τὴν σπουδὴν ἡμῶν τὴν ὑπὲρ ὑμῶν πρὸς ὑμᾶς, ἐνωπίον τοῦ Θεοῦ.

13 Διὰ τοῦτο παρακεκλήμεθα ἐπὶ τῇ παρακλήσει ὑμῶν· περισσotέρως δὲ μᾶλλον ἐχάρημεν ἐπὶ τῇ χαρᾷ Τίτου, ὅτι ἀναπέπνυται τὸ πνεῦμα αὐτοῦ ἀπὸ πάντων ὑμῶν·

14 Ὅτι εἴ τι αὐτῷ ὑπὲρ ὑμῶν κεκαύχημαι, οὐ κατησχύνθη· ἀλλ' ὡς πάντα ἐν ἀληθείᾳ ἐλαλήσαμεν ὑμῖν, οὕτω καὶ ἡ καύχησις ἡμῶν ἢ ἐπὶ Τίτου, ἀληθεῖα ἐγενήθη·

15 Καὶ τὰ σπλάγχνα αὐτοῦ περισσotέρως εἰς ὑμᾶς ἐστίν, ἀναμνηστικόμενου τὴν πάντων ὑμῶν ὑπακοὴν, ὡς μετὰ φόβου καὶ τρόμου ἐδέξασθε αὐτόν.

16 Χαίρω οὖν ὅτι ἐν παντὶ θαρρῶ ἐν ὑμῖν.

Κεφ. η'. VIII.

ΓΝΩΡΙΖΟΜΕΝ δὲ ὑμῖν, ἀδελφοί, τὴν χάριν τοῦ Θεοῦ τὴν δεδομένην ἐν ταῖς ἐκκλησίαις τῆς Μακεδονίας·

2 Ὅτι ἐν πολλῇ δοκιμῇ θλίψεως ἢ περισσotείᾳ τῆς χαρᾶς αὐτῶν, καὶ ἡ κατὰ βάθους πτωχεία αὐτῶν ἐπερίσσευσεν εἰς τὸν πλοῦτον τῆς ἀπλότητος αὐτῶν·

3 Ὅτι κατὰ δύναμιν (μαρτυρῶ) καὶ ὑπὲρ δύναμιν αὐθαίρετοι·

4 Μετὰ πολλῆς παρακλήσεως θεόμεινοι ἡμῶν, τὴν χάριν καὶ τὴν κοινωνίαν τῆς διακονίας τῆς εἰς τοὺς ἀγίους, δέξασθαι ἡμᾶς.

5 Καὶ οὐ καθὼς ἠλπίσσαμεν· ἀλλ' ἐαυτοὺς ἔδωκαν πρῶτον τῷ Κυρίῳ, καὶ ἡμῖν διὰ θελήματος Θεοῦ·

6 Εἰς τὸ παρακαλεῖσai ἡμᾶς Τίτον, ἵνα, καθὼς προενήρξατο, οὕτω καὶ ἐπιτελέσῃ εἰς ὑμᾶς καὶ τὴν χάριν ταύτην.

ἠδικήθη· ἀλλὰ διὰ νὰ φανερωθῇ εἰς σᾶς ἡ σπουδὴ μας τὴν ὁποίαν (ἐχομεν) διὰ σᾶς, ἐμπρὸς εἰς τὸν Θεόν.

13 Διὰ τοῦτο παρηγορήθημεν εἰς τὴν παρηγορίαν σας· περισσotερον δὲ ἐχάρημεν εἰς τὴν χαρὰν τοῦ Τίτου, ὅτι ἀνεπαύθη τὸ πνεῦμά του ἀπὸ ὅλους σας·

14 Διότι ἂν τι ἐκαυχῆσθην εἰς αὐτὸν διὰ σᾶς, δὲν ἐντροπιάσθην· ἀλλὰ καθὼς σᾶς ἐλαλήσαμεν ὅλα κατὰ ἀληθειαν, οὕτω καὶ ἡ καύχησις μας τὴν ὁποίαν ἐκάμαμεν εἰς τὸν Τίτον, ἐγενεῖ ἀλήθεια·

15 Καὶ ἡ ἀγάπη του εἶναι περισσotερά εἰς σᾶς, ἀναθυμουμένου τὴν ὑπακοὴν ὅλων σας, πῶς τὸν ἐδέχθητε μὲ φόβον καὶ τρόμον.

16 Χαίρομαι λοιπὸν ὅτι εἰς κάθε πρῶγμα ἔχω θάρρος εἰς σᾶς.

Κεφ. η'. VIII.

ΚΑΙ σᾶς κάμνομεν νὰ γνωρίσητε, ἀδελφοί, τὴν χάριν τοῦ Θεοῦ ἢ ὁποία ἐδόθη εἰς τὰς ἐκκλησίας τῆς Μακεδονίας·

2 Ὅτι μὲ πολλὴν δοκιμὴν θλίψεως ἢ περισσotῇ των χαρὰ, καὶ ἡ βαθεῖα των πτωχεία ἐπερίσσευσεν εἰς τὸν πλοῦτον τῆς ἀπλοτητος των·

3 Διότι ἐκεῖνοι κατὰ τὴν δύναμιν των (καὶ τὸ μαρτυρῶ) καὶ ὑπὲρ τὴν δύναμιν των ἐγεναν αὐτοπροαίρετοι εἰς τοῦτο τὸ ἔργον·

4 Παρακαλοῦντές μας μὲ πολλὴν παρακαλῆσιν, νὰ δεχθῶμεν ἡμεῖς τὴν χάριν καὶ τὴν μεταδοσιν τῆς διακονίας ἢ ὁποία γίνεται εἰς τοὺς ἀγίους.

5 Καὶ δὲν ἔκαμαν (μόνον) καθὼς ἠλπίσσαμεν· ἀλλὰ ἐκεῖνοι ἔδωκαν πρῶτον τὸν ἑαυτὸν των εἰς τὸν Κύριον, καὶ εἰς ἡμᾶς μὲ τὸ θέλημα τοῦ Θεοῦ·

6 Εἰς τοσον ὥστε παρεκαλέσαμε ἡμεῖς τὸν Τίτον, καθὼς ἤρχισε πρότερον, οὕτω καὶ νὰ τελειώσῃ εἰς σᾶς καὶ τὴν χάριν ταύτην.

7 Ἄλλ' ὥσπερ ἐν παντὶ περισσεύετε, πίστει καὶ λόγῳ καὶ γνώσει καὶ πάσῃ σπουδῇ καὶ τῇ ἐξ ὑμῶν ἐν ἡμῖν ἀγάπῃ, ἵνα καὶ ἐν ταύτῃ τῇ χάριτι περισσεύητε.

8 Οὐ κατ' ἐπιταγὴν λέγω, ἀλλὰ διὰ τῆς ἐτέρων σπουδῆς, καὶ τὸ τῆς ὑμετέρας ἀγάπης γνήσιον δοκιμάζων.

9 Γινώσκετε γάρ τὴν χάριν τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ὅτι δι' ὑμᾶς ἐπώχευσε πλουσιος ὢν, ἵνα ὑμεῖς τῇ ἐκείνῳ πτωχεύατε πλουτήσητε.

10 Καὶ γνώμην ἐν τούτῳ δίδωμι· τοῦτο γὰρ ὑμῖν συμφέρει, οἵτινες οὐ μόνον τὸ ποιῆσαι, ἀλλὰ καὶ τὸ θέλειν προενηρέξασθε ἀπὸ πέρουσι.

11 Νυνὶ δὲ καὶ τὸ ποιῆσαι ἐπιτελέσατε· ὅπως καθάπερ ἡ προθυμία τοῦ θέλειν, οὕτω καὶ τὸ ἐπιτελέσαι ἐκ τοῦ ἔχειν.

12 Εἰ γὰρ ἡ προθυμία πρόκειται, καθὼς ἐὰν ἔχη τις, εὐπρόσδεκτος, οὐ καθὼς οὐκ ἔχει.

13 Οὐ γὰρ, ἵνα ἄλλοις ἀνεσις, ὑμῖν δὲ θλίψις· ἀλλ' ἐξ ἰσότητος, ἐν τῷ νῦν καιρῷ τὸ ὑμῶν περίσσευμα εἰς τὸ ἐκείνων ὑστέρημα.

14 Ἵνα καὶ τὸ ἐκείνων περίσσευμα γένηται εἰς τὸ ὑμῶν ὑστέρημα, ὅπως γένηται ἰσότης.

15 Καθὼς γέγραπται· Ὁ τὸ πολὺν, οὐκ ἐπλεονάσεν· καὶ ὁ τὸ ὀλίγον, οὐκ ἡλκττόνησεν.

16 Χάρις δὲ τῷ Θεῷ, τῷ διδόντι τὴν αὐτὴν σπουδὴν ὑπὲρ ὑμῶν ἐν τῇ καρδίᾳ Τίτου.

17 Ὅτι τὴν μὲν παράκλησιν ἐδέξατο· σπουδαιότερος δὲ ὑπάρχων,

7 Ἀλλὰ καθὼς εἰς κάθε πρᾶγμα περισσεύετε, εἰς τὴν πίστιν καὶ εἰς τὸν λόγον καὶ εἰς τὴν γνώσιν καὶ εἰς κάθε σπουδὴν καὶ εἰς τὴν ἀγάπην ἢ ὅποια εἶναι ἀπὸ σᾶς εἰς ἡμᾶς, (οὕτω) περισσεύσατε καὶ εἰς ταυτὴν τὴν χάριν.

8 Ἐγὼ δὲ λέγω τοῦτο προστάτων, ἀλλὰ διὰ μέσου τῆς σπουδῆς τῶν ἄλλων, καὶ δοκιμάζων τὸ γνήσιον τῆς ἀγάπης σας.

9 Διότι γνωρίζετε τὴν χάριν τοῦ Κυρίου μας Ἰησοῦ Χριστοῦ, ὅτι ὢν πλουσιος διὰ σᾶς ἐπώχευσε, διὰ νὰ πλουτήσητε σεῖς μὲ τὴν πτωχείαν ἐκείνου.

10 Καὶ συμβουλεύω σας εἰς τοῦτο· διότι τοῦτο εἶναι ὠφέλιμον εἰς σᾶς, οἱ ὅποιοι ἀπὸ πέρουσι προηρχίσασθε ὅχι μόνον τὸ νὰ κάμητε, ἀλλὰ καὶ τὸ νὰ θέλητε.

11 Καὶ τώρα τελειώσατε καὶ τὸ νὰ κάμητε· διὰ νὰ ᾔναι καὶ ἡ τελειώσις τοῦ ἔργου ἂρ' ὅ, τι ἔχετε, καθὼς ἐγένετο ἡ προθυμία τῆς θελήσεως.

12 Διότι ἐὰν ᾔναι ἡ προθυμία, καθεὶς εἶναι εὐπρόσδεκτος, δίδων καθ' ὅσον ἔχει, καὶ ὅχι καθ' ὅσον δὲν ἔχει.

13 Διότι (ταῦτα λέγω) ὅχι διὰ νὰ ᾔναι ἀνεσις εἰς ἄλλους, καὶ εἰς σᾶς θλίψις· ἀλλὰ νὰ ᾔναι ἰσότης, εἰς τοῦτον τὸν καιρὸν τὸ περίσσευμα τὸ ἰδικόν σας ἄς ἀναπληροῖ τὸ ἐλλειπὲς ἐκείνων.

14 Καὶ τὸ περίσσευμα ἐκείνων ἄς ἀναπληρώσῃ τὸ ὑστέρημα τὸ ἰδικόν σας, διὰ νὰ γίνῃ ἰσότης.

15 Καθὼς εἶναι γεγραμμένον· Ἐκεῖνος ὁ ὅποιος (ἐσυναξέ) τὸ πολὺν, δὲν ἐπῆρε τίποτε περισσότερον (ἀπὸ τὸ μέτρον)· καὶ ἐκεῖνος ὁ ὅποιος (ἐσυναξέ) τὸ ὀλίγον, δὲν ἐπῆρεν ὀλιγώτερον.

16 Καὶ χάρις τῷ Θεῷ, ὁ ὅποιος δίδει τὴν αὐτὴν σπουδὴν διὰ σᾶς εἰς τὴν καρδίαν τοῦ Τίτου.

17 Διότι τὴν μὲν παρακάλεισιν ἐδέχθη· καὶ ὢν πρόθυμος, μὲ τὸ ἰδίον του θέ-

αὐθαίρετος ἐξῆλθε πρὸς ὑμᾶς.

18 Συνεπέψαμεν δὲ μετ' αὐτοῦ τὸν ἀδελφόν, οὗ ὁ ἔπαινος ἐν τῷ εὐαγγελίῳ διὰ πασῶν τῶν ἐκκλησιῶν·

19 (Οὐ μόνον δὲ, ἀλλὰ καὶ χειροτονηθεὶς ὑπὸ τῶν ἐκκλησιῶν συνέκδημος ἡμῶν, σὺν τῇ χάριτι ταύτῃ τῇ διακονουμένῃ ὑφ' ἡμῶν πρὸς τὴν αὐτοῦ τοῦ Κυρίου δοῖαν καὶ προθυμίαν ὑμῶν·)

20 Στελλόμενοι τοῦτο, μή τις ἡμᾶς μωμῆσθαι ἐν τῇ ἀδρότητι ταύτῃ τῇ διακονουμένῃ ὑφ' ἡμῶν·

21 Προνοούμενοι καλὰ οὐ μόνον ἐνώπιον Κυρίου, ἀλλὰ καὶ ἐνώπιον ἀνθρώπων.

22 Συνεπέψαμεν δὲ αὐτοῖς τὸν ἀδελφόν ἡμῶν, ὃν ἐδοκιμάσαμεν ἐν πολλοῖς πολλάκις σπουδαῖον ὄντα, νυνὶ δὲ πολὺ σπουδαιότερον, πεποιθῆσαι πολλῇ τῇ εἰς ὑμᾶς.

23 Εἴτε ὑπὲρ Τίτου, κοινῶς ἐμὸς καὶ εἰς ὑμᾶς συνεργός· εἴτε ἀδελφοὶ ἡμῶν, ἀπόστολοι ἐκκλησιῶν, δοῖα Χριστοῦ.

24 Τὴν οὖν ἐνδείξιν τῆς ἀγάπης ὑμῶν, καὶ ἡμῶν καυχήσεως ὑπὲρ ὑμῶν, εἰς αὐτοὺς ἐνδείξασθε, καὶ εἰς πρόσωπον τῶν ἐκκλησιῶν.

Κεφ. θ'. ΙΧ.

ΠΕΡΙ μὲν γὰρ τῆς διακονίας τῆς εἰς τοὺς ἁγίους περισσόν μοι ἐστὶ τὸ γράφειν ὑμῖν.

2 Οἶδα γὰρ τὴν προθυμίαν ὑμῶν, ἣν ὑπὲρ ὑμῶν καυχῶμαι Μακεδόσιν, ὅτι Ἀχαΐα παρεσκευάσται ἀπὸ πέρυσσι· καὶ ὁ ἐξ ὑμῶν ζῆλος ἠρέθισε τοὺς πλείονας.

3 Ἐπεψα δὲ τοὺς ἀδελφούς, ἵνα μὴ τὸ καυχῆμα ἡμῶν τὸ ὑπὲρ ὑμῶν κενωθῇ ἐν τῷ μέρει τούτῳ· ἵνα (καθὼς

λεγμα ἐβγῆκε καὶ ἔρχεται εἰς σᾶς.

18 Καὶ ἐπέψαμεν ὁμοῦ μετ' αὐτὸν τὸν ἀδελφόν, τοῦ ὁποίου ὁ ἔπαινος εἶναι εἰς τὸ εὐαγγέλιον διὰ μέσου ὅλων τῶν ἐκκλησιῶν·

19 (Καὶ ὅχι μόνον (τοῦτο) ἀλλὰ καὶ ἐχειροτονήθη ἀπὸ τῶν ἐκκλησιῶν νὰ ἀποδημήσῃ ὁμοῦ μετ' ἡμᾶς, μετ' ἡμῶν ταύτην ἣ ὁποία διακονεῖται ἀπὸ ἡμῶν εἰς τὴν δοῖαν αὐτοῦ τοῦ Κυρίου, καὶ εἰς τὴν προθυμίαν σᾶς·)

20 Ἀποφeyγόντες τοῦτο, μήπως καὶ κανείς μᾶς κατηγορήσῃ εἰς ταύτην τὴν περισσευσιν ἣ ὁποία διακονεῖται ἀπὸ ἡμᾶς·

21 Φροντίζοντες ἐκεῖνα τὰ ὁποία εἶναι καλὰ, ὅχι μόνον ἔμπροσθεν τοῦ Κυρίου, ἀλλὰ καὶ ἔμπροσθεν τῶν ἀνθρώπων.

22 Καὶ ὁμοῦ μετ' αὐτοὺς ἐπέψαμεν τὸν ἀδελφόν μας, τὸν ὁποῖον ἐδοκιμάσαμεν πολλάκις φοραῖς εἰς πολλὰ πράγματα, καὶ εὐρήκαμεν πρόθυμον, καὶ τώρα εἶναι πολὺ σπουδαιότερος, διὰ τὸ πολὺ θάρρος τὸ ὁποῖον ἔχει εἰς σᾶς.

23 Περί δὲ τοῦ Τίτου, εἶναι σύντροφός μου καὶ εἰς σᾶς συμβοηθός· καὶ οἱ λοιποὶ μας ἀδελφοὶ εἶναι ἀπόστολοι τῶν ἐκκλησιῶν, καὶ δοῖα Χριστοῦ.

24 Τὴν ἀπόδειξιν λοιπὸν τῆς ἀγάπης σᾶς, καὶ τῆς καυχήσεως μας διὰ σᾶς, εἰς αὐτοὺς δεῖξατε, καὶ ἔμπροσ εἰς τὰς ἐκκλησίας.

Κεφ. θ'. ΙΧ.

ΚΑΙ διὰ τὴν διακονίαν ἣ ὁποία γίνεται εἰς τοὺς ἁγίους, περιττὸν μὲ εἶναι τὸ νὰ σᾶς γράφω.

2 Διότι ἡξέρω τὴν προθυμίαν σᾶς, διὰ τὴν ὁποίαν καυχῶμαι διὰ σᾶς εἰς τοὺς Μακεδόνας, ὅτι ἡ Ἀχαΐα εἶναι ἡτοιμασμένη ἀπὸ πέρυσσι· καὶ ὁ ἰδικὸς σᾶς ζῆλος παρεκίνησε πολλούς.

3 Καὶ ἐπεψα τοὺς ἀδελφούς, διὰ νὰ μὴ ματαιωθῇ εἰς τοῦτο τὸ μέρος τὸ καυχῆμά μας διὰ σᾶς· διὰ νὰ

ἔλεγον) παρεσκευασμένοι ἦτε·

4 Μήπως ἐὰν ἔλθωσι σὺν ἐμοὶ Μακεδόνες, καὶ εὗρωσιν ὑμᾶς ἀπαρασκευαστους, καταίσχυνθώμεν ἡμεῖς (ἵνα μὴ λέγωμεν ὑμεῖς) ἐν τῇ ὑποστάσει ταύτῃ τῆς καυχήσεως.

5 Ἀναγκαῖον οὖν ἡγησάμην παρακαλέσαι τοὺς ἀδελφούς, ἵνα προέλθωσιν εἰς ὑμᾶς, καὶ προκαταρτίσωσιν τὴν προκατηγγελημένην εὐλογίαν ὑμῶν, ταύτην ἐτοιμὴν εἶναι, οὕτως ὡς εὐλογίαν, καὶ μὴ ὥσπερ πλεονεξίαν.

6 Τοῦτο δὲ, ὁ σπείρων φειδομένως, φειδομένως καὶ θερίσει· καὶ ὁ σπείρων ἐπ' εὐλογίας, ἐπ' εὐλογίας καὶ θερίσει.

7 Ἐκαστος καθὼς προαιρεῖται τῇ καρδίᾳ· μὴ ἐκ λύπης, ἢ ἐξ ἀνάγκης· ἱλαρὸν γὰρ δότιν ἀγαπᾷ ὁ Θεός.

8 Δυνατὸς δὲ ὁ Θεὸς πᾶσαν χάριν περισσεύσαι εἰς ὑμᾶς· ἵνα ἐν παντὶ πάντοτε πᾶσαν αὐτάρκειαν ἔχοντες, περισσεύετε εἰς πᾶν ἔργον ἀγαθόν·

9 (Καθὼς γέγραπται· Ἐσκόρπισεν, ἔδωκε τοῖς πένην· ἡ δικαιοσύνη αὐτοῦ μένει εἰς τὸν αἰῶνα.

10 Ὁ δὲ ἐπιχορηγῶν σπέρμα τῷ σπείροντι, καὶ ἄρτον εἰς βρώσιν, χορηγήσας καὶ πληθύναι τὸν σπῶρον ὑμῶν, καὶ αὐξήσαι τὰ γεννήματα τῆς δικαιοσύνης ὑμῶν·)

11 Ἐν παντὶ πλουτιζόμενοι εἰς πᾶσαν ἀπλότητα, ἥτις κατεργάζεται δι' ἡμῶν εὐχαριστίαν τῷ Θεῷ.

12 Ὅτι ἡ διακονία τῆς λειτουργίας ταύτης οὐ μόνον ἐστὶ προσαναπληροῦσα τὰ ὑστερήματα τῶν ἁγίων, ἀλλὰ καὶ περισσεύουσα διὰ πολλῶν εὐχαριστιῶν τῷ Θεῷ,

13 (Διὰ τῆς δοκιμῆς τῆς διακονίας ταύτης δοξάζοντες τὸν Θεὸν ἐπὶ τῇ

(καθὼς ἔλεγον) ἥσθε ἡτοίμασμένοι·

4 Μήπως ἐὰν ἔλθωσιν ὁμοῦ μὲ ἐμὲ Μακεδόνες, καὶ σᾶς εὗρωσιν ἀνετοίμους, ἐντροπισθώμεν ἡμεῖς (διὰ νὰ μὴ λέγωμεν σεῖς) εἰς τοῦτο τὸ στήριγμα τῆς καυχήσεως.

5 Ἀναγκαῖον λοιπὸν ἐλογίασα νὰ παρακαλέσω τοὺς ἀδελφούς, νὰ ἐλθῶσι προτῆτερον εἰς σᾶς, καὶ νὰ προετοιμάσωσι τελείως τὴν εὐλογίαν σας τὴν ὁποίαν προῦπεσχέθητε, διὰ νὰ ᾖται ἔτοιμη, οὕτως ὡς εὐλογίαν, καὶ ὅχι ὡς πλεονεξίαν.

6 Καὶ ἤξευρετε τοῦτο, ὅτι ὁποῖος σπείρει ὀλίγα, ὀλίγα καὶ θέλει θερίσει· καὶ ὁποῖος σπείρει πλουσίαι, θέλει θερίσει καὶ πλουσίαι.

7 Καθεὶς (ὡς δώσει) καθὼς προαιρεῖται εἰς τὴν καρδίαν του· ὅχι μὲ λύπην, ἢ ἐξ ἀνάγκης· διότι ὁ Θεὸς ἀγαπᾷ ἡμερὸν δότιν.

8 Καὶ ὁ Θεὸς εἶναι δυνατὸς κάθε χάριν νὰ τὴν περισσεύῃ εἰς σας· διὰ νὰ ἔχητε πάντοτε εἰς κάθε πρᾶγμα κάθε αὐτάρκειαν, καὶ νὰ περισσεύετε εἰς κάθε ἔργον ἀγαθόν·

9 (Καθὼς εἶναι γεγραμμένον· Ἐσκόρπισεν, ἔδωκεν εἰς τοὺς πτωχοὺς· ἡ δικαιοσύνη του μένει εἰς τὸν αἰῶνα.

10 Καὶ ἐκεῖνος ὁ ὁποῖος προμηθεύει σπέρμα εἰς τὸν σπορέα, καὶ ψωμίον εἰς φαγητόν, εἶδε νὰ προμηθεύῃ καὶ πληθύνῃ τὸν σπῶρον σας, καὶ αὐξήσῃ τὰ γεννήματα τῆς δικαιοσύνης σας·)

11 Εἰς κάθε πρᾶγμα πλουτοῦντες μὲ κάθε ἀπλότητα, ἡ ὁποία κάμνει διὰ μέσου μας εὐχαριστίαν εἰς τὸν Θεόν.

12 Διότι ἡ διακονία τῆς ὑπηρεσίας ταύτης οὐ μόνον ἀναπληροῖ τὴν χρείαν τῶν ἁγίων, ἀλλὰ καὶ περισσεύει διὰ μέσου εὐχαριστιῶν πολλῶν εἰς τὸν Θεόν,

13 (Διὰ μέσου τῆς δοκιμῆς τῆς ὑπηρεσίας ταύτης δοξάζοντες τὸν

ὑποταγῇ τῆς ὁμολογίας ὑμῶν εἰς τὸ εὐαγγέλιον τοῦ Χριστοῦ, καὶ ἀπλότῃ τῆς κοινωνίας εἰς αὐτοὺς καὶ εἰς πάντας,)

14 Καὶ αὐτῶν δεήσει ὑπὲρ ὑμῶν, ἐπιποθούντων ὑμᾶς διὰ τὴν ὑπερβάλλουσαν χάριν τοῦ Θεοῦ ἐφ' ὑμῖν.

15 Χάρις δὲ τῷ Θεῷ ἐπὶ τῇ ἀνεκδιγήτῳ αὐτοῦ δωρεᾷ.

Θεὸν διὰ τὴν ὑποταγὴν τῆς ὁμολογίας σας εἰς τὸ εὐαγγέλιον τοῦ Χριστοῦ, καὶ διὰ τὴν ἀπλότητα τῆς κοινωνίας εἰς αὐτοὺς καὶ εἰς ὅλους,)

14 Καὶ μετὰ τὴν παρακάλεισιν αὐτῶν διὰ σας, ἐπιποθούντες σας πολὺ διὰ τὴν ὑπερβολικὴν χάριν τοῦ Θεοῦ εἰς σας.

15 Καὶ χάρις τῷ Θεῷ διὰ τὴν δωρεάν του τὴν ἀδιήγητον.

Κεφ. ι'. X.

ΑΥΤΟΣ δὲ ἐγὼ Παῦλος παρακαλῶ ὑμᾶς διὰ τῆς πραότητος καὶ ἐπεικειᾶς τοῦ Χριστοῦ, ὅς κατὰ πρόσωπον μὲν ταπεινὸς ἐν ὑμῖν, ἀπὼν δὲ θάρρῳ εἰς ὑμᾶς.

2 Δέομαι δὲ, τὸ μὴ παρὼν θάρρῃσαι τῇ πεποιθήσει, ἢ λογιζομαι τολμήσαι ἐπὶ τινὰς τοὺς λογιζομένους ἡμᾶς ὡς κατὰ σάρκα περιπατοῦντας.

3 Ἐν σαρκὶ γὰρ περιπατοῦντες, οὐ κατὰ σάρκα στρατευόμεθα.

4 (Τὰ γὰρ ὄπλα τῆς στρατείας ἡμῶν οὐ σαρκικά, ἀλλὰ δυνατὰ τῷ Θεῷ πρὸς καθαίρεσιν ὀχυρωμάτων.)

5 Λογισμοὺς καθαιροῦντες, καὶ πᾶν ὕψωμα ἐπαιρόμενον κατὰ τῆς γνώσεως τοῦ Θεοῦ, καὶ αἰχμαλωτίζοντες πᾶν ὄνομα εἰς τὴν ὑπακοὴν τοῦ Χριστοῦ.

6 Καὶ ἐν ἐτοιμῷ ἔχοντες ἐκδικῆσαι πᾶσαν παρακοὴν, ὅταν πληρωθῇ ὑμῶν ἡ ὑπακοή.

7 Τὰ κατὰ πρόσωπον βλέπετε; Εἴ τις πέποιθεν ἐαυτῷ Χριστοῦ εἶναι, τοῦτο λογίσσῃς πάλιν ἀφ' ἐαυτοῦ, ὅτι καθὼς αὐτὸς Χριστοῦ, οὕτω καὶ ἡμεῖς Χριστοῦ.

8 Ἐὰν τε γὰρ καὶ περισσώτερόν τι κινυχῶμαι περὶ τῆς ἐξουσίας ἡμῶν, ἣς ἔδωκεν ὁ Κύριος ἡμῖν εἰς οἰκοδομὴν,

Κεφ. ι'. X.

ΚΑΙ αὐτὸς ἐγὼ ὁ Παῦλος σας παρακαλῶ διὰ τὴν πραότητα καὶ ἐπεικειαν τοῦ Χριστοῦ, ὁ ὁποῖος ἐγὼ, ὢν παρὼν, ἤμην ταπεινὸς εἰς σας, ὢν δὲ ἀπὼν ἔχω θάρρος εἰς σας.

2 Καὶ παρακαλῶ σας, οὕτω κίμετε, ὥστε νὰ μὴ χρειασθῶ, ὅταν θέλω εἶμαι παρὼν, τὸ θάρρος μετὰ τὸ ὁποῖον λογιζομαι νὰ τολμήσω εἰς τινὰς οἱ ὁποῖοι μᾶς λογιζονται ὅτι περιπατοῦμεν κατὰ σάρκα.

3 Διότι ἂν καὶ περιπατοῦμεν κατὰ σάρκα, δὲν στρατευόμεθα κατὰ τὴν σάρκα.

4 (Διότι τὰ ὄπλα τῆς στρατείας μας δὲν εἶναι σαρκικά, ἀλλὰ εἶναι δυνατὰ μετὰ τὸν Θεὸν εἰς καταστροφὴν τειχισμάτων.)

5 Καταστρέφοντες τοὺς λογισμοὺς, καὶ κάθε ὕψωμα τὸ ὁποῖον ὑψύεται ἐναντίον τῆς γνώσεως τοῦ Θεοῦ, καὶ σύροντες εἰς αἰχμαλωσίαν κάθε νόημα εἰς τὴν ὑπακοὴν τοῦ Χριστοῦ.

6 Καὶ εἰμεθα ἐτοιμοὶ νὰ ἐκδικήσωμεν κάθε παρακοὴν, ὅταν τελειωθῇ ἡ ὑπακοή σας.

7 Τὰ κατὰ πρόσωπον βλέπετε; Ἐὰν κάνεις ἔχῃ θάρρος εἰς τὸν ἐαυτόν του ὅτι ἦναι τοῦ Χριστοῦ, ἄς λογαριάζῃ τοῦτο πάλιν ἀφ' ἐαυτοῦ, ὅτι καθὼς αὐτὸς εἶναι τοῦ Χριστοῦ, τοιοῦτοτρόπως καὶ ἡμεῖς εἰμεθα τοῦ Χριστοῦ.

8 Διότι ἐὰν καὶ κινυχθῶ τι περισσότερον διὰ τὴν ἐξουσίαν μας, τὴν ὁποίαν μᾶς ἔδωκεν ὁ Κύριος εἰς

καὶ οὐκ εἰς καθαιρέσιν ὑμῶν, οὐκ αἰσχυνθήσομαι·

9 Ἵνα μὴ δοῶ ὡς ἂν ἐκφοβεῖν ὑμᾶς διὰ τῶν ἐπιστολῶν.

10 Ὅτι αἱ μὲν ἐπιστολαί, φησί, βαρεῖαι καὶ ἰσχυραί· ἡ δὲ παρουσία τοῦ σώματος ἀσθενής, καὶ ὁ λόγος ἐξουθενημένος.

11 Τοῦτο λογιζέσθω ὁ τοιοῦτος, ὅτι οἱοί ἐσμεν τῷ λόγῳ δι' ἐπιστολῶν ἄπόντες, τοιοῦτοι καὶ παρόντες τῷ ἔργῳ.

12 Οὐ γὰρ τολμῶμεν ἐγκρίναι ἢ συγκρίναι ἑαυτοὺς τισι τῶν ἑαυτοὺς συνιστανόντων· ἀλλὰ αὐτοὶ ἐν ἑαυτοῖς ἑαυτοὺς μετροῦντες, καὶ συγκρίνοντας ἑαυτοὺς ἑαυτοῖς, οὐ συνιούσιν.

13 Ἡμεῖς δὲ οὐχὶ εἰς τὰ ἄμετρα καυχησόμεθα, ἀλλὰ κατὰ τὸ μέτρον τοῦ κανόνος οὐ ἐμέρισεν ἡμῖν ὁ Θεὸς μέτρου, ἐφικέσθαι ἄχρι καὶ ὑμῶν.

14 Οὐ γὰρ ὡς μὴ ἐφικνούμενοι εἰς ὑμᾶς, ὑπερεκτείνομεν ἑαυτοὺς· ἄχρι γὰρ καὶ ὑμῶν ἐφθάσαμεν ἐν τῷ εὐαγγελίῳ τοῦ Χριστοῦ·

15 Οὐκ εἰς τὰ ἄμετρα καυχώμενοι ἐν ἀλλοτριῷ κόποις, ἐλπίδα δὲ ἔχοντες, αὐξανομένης τῆς πίστεως ὑμῶν, ἐν ἡμῖν μεγαλυνθῆναι κατὰ τὸν κανόνα ἡμῶν εἰς περισσεΐαν·

16 Εἰς τὰ ὑπερέκεινα ὑμῶν εὐαγγελίσασθαι· οὐκ ἐν ἀλλοτρίῳ κανόνι εἰς τὰ ἔτοιμα καυχήσασθαι.

17 Ὁ δὲ καυχώμενος, ἐν Κυρίῳ καυχάσθω.

18 Οὐ γὰρ ὁ ἑαυτὸν συνιστῶν, ἐκεῖνός ἐστι δόκιμος, ἀλλ' ὅν ὁ Κύριος συνίστησιν.

οἰκοδομῇ, καὶ ὅχι εἰς καταστροφὴν σας, δὲν θέλω ἐντραπῇ·

9 Διὰ τὴν μὴ φανῶ ὡς ἂν σὰς κατεφύβισον μὲ τὰς ἐπιστολάς.

10 Διότι λέγει τις, ὅτι αἱ ἐπιστολαί μου εἶναι βαρεῖαι καὶ δυναταί· ἡ δὲ παρουσία τοῦ σώματός μου εἶναι ἡσθενημένη, καὶ ὁ λόγος εἶναι εὐκαταφρόνητος.

11 Ὁ τοιοῦτος ἄνθρωπος ἄς λογιῇται τοῦτο, ὅτι ὅποιοι εἴμεθα μὲ τὸν λόγον εἰς τὰς ἐπιστολάς ἄπόντες, τοιοῦτοι εἴμεθα καὶ παρόντες μὲ τὸ ἔργον.

12 Διότι δὲν τολμῶμεν ἡμεῖς τὴν συναριθμῆσασιν ἢ τὴν συγκρίνασιν τὸν ἑαυτὸν μας μὲ τινος, οἱ ὅποιοι συνιστάνουσι τὸν ἑαυτὸν των· ἀλλὰ ἐκεῖνοι μετροῦντες τὸν ἑαυτὸν των εἰς τὸν ἑαυτὸν των, καὶ συγκρίνοντας τὸν ἑαυτὸν των μὲ τὸν ἑαυτὸν των, δὲν ἐννοοῦσιν.

13 Ἡμεῖς δὲ δὲν θέλομεν καυχηθῆναι εἰς τὰ ἄμετρα, ἀλλὰ κατὰ τὸ μέτρον τοῦ κανόνος τὸ ὅποιον μέτρον μας ἐμοίρασεν ὁ Θεὸς, τὴν φθάσαμεν ἕως καὶ εἰς σὰς.

14 Διότι δὲν ἐξαπλόνομεν τὸν ἑαυτὸν μας περισσώτερον (ἀπὸ τὴν ἀλήθειαν) λέγοντες ὅτι ἐφθάσαμεν ἕως εἰς σὰς, μὴ φθάνοντες· διότι καὶ ἕως εἰς σὰς ἐφθάσαμεν μὲ τὸ εὐαγγέλιον τοῦ Χριστοῦ·

15 Δὲν καυχώμεθα εἰς τὰ ἄμετρία εἰς τοὺς κόπους τῶν ἄλλων, ἀλλὰ ἔχοντες θάρρος, αὐξανομένης τῆς πίστεώς σας, τὴν μεγαλυνθῶμεν καὶ ἡμεῖς εἰς σὰς περισσὰ κατὰ τὸν κανόνα μας·

16 Ὡστε τὴν εὐαγγελίσω καὶ εἰς τὰς χώρας αἱ ὅποιαι εἶναι παρεκεῖ ἀπὸ σας· καὶ ὅχι τὴν καυχῶν εἰς ἄλλον κανόνα διὰ ἐκεῖνα τὰ ὅποια εἶναι ἔτοιμα.

17 Ὅποιος δὲ καυχᾶται, ἄς καυχᾶται ἐν Κυρίῳ.

18 Διότι ὅχι ἐκεῖνος, ὁ ὅποιος συνιστᾷ τὸν ἑαυτὸν του, εἶναι δόκιμος, ἀλλὰ ἐκεῖνος, τὸν ὅποιον συνιστᾷ ὁ Κύριος.

Κεφ. ια'. XI.

ἽΘΕΛΟΝ ἠνείχεσθέ μου μικρόν τι τῆς ἀφροσύνης· ἀλλὰ καὶ ἀνέχεσθέ μου.

2 Ζηλῶ γὰρ ὑμᾶς Θεοῦ ζήλῳ· ἡρμυσάμην γὰρ ὑμᾶς ἐνὶ ἀνδρὶ παρθένον ἀγνὴν παραστήσαι, τῷ Χριστῷ·

3 Φοβοῦμαι δὲ μήπως ὡς ὁ ὄφεις Εὐὰν ἐξηπάτησεν ἐν τῇ πανουργίᾳ αὐτοῦ, οὕτω φθαρῇ τὰ νοήματα ὑμῶν ἀπὸ τῆς ἀπλοτητος τῆς εἰς τὸν Χριστόν.

4 Εἰ μὲν γὰρ ὁ ἐρχόμενος ἄλλον Ἰησοῦν κηρύττει ὃν οὐκ ἐκηρύξαμεν, ἢ πνεῦμα ἕτερον λαμβάνετε ὃ οὐκ ἐλάβετε, ἢ εὐαγγέλιον ἕτερον ὃ οὐκ ἐδέξασθε, καλῶς ἠνείχεσθε.

5 Λογίζομαι γὰρ μηδὲν ὑστερηκέαι τῶν ὑπὲρ λίαν ἀποστόλων.

6 Εἰ δὲ καὶ ιδιώτης τῷ λόγῳ, ἀλλ' οὐ τῇ γνώσει· ἀλλ' ἐν παντὶ φανερωθέντες ἐν πᾶσιν εἰς ὑμᾶς.

7 Ἡ ἁμαρτίαν ἐποίησα, ἐμκυτὸν ταπεινῶν ἵνα ὑμεῖς ὑψωθῆτε, ὅτι δωρεὴν τὸ τοῦ Θεοῦ εὐαγγέλιον εὐηγγελισάμην ὑμῖν·

8 Ἄλλας ἐκκλησίας ἐσύλησα, λαβὼν ὀφώνιον, πρὸς τὴν ὑμῶν διακονίαν· καὶ παρὼν πρὸς ὑμᾶς καὶ ὑστερηθεὶς, οὐ κατενάρκησα οὐδενός·

9 Τὸ γὰρ ὑστέρημά μου προσανεπλήρωσαν οἱ ἀδελφοὶ ἐλθόντες ἀπὸ Μακεδονίας· καὶ ἐν παντὶ ἀβαρῇ ὑμῖν ἐμκυτὸν ἐτήρεσα, καὶ τηρήσω.

10 Ἔστιν ἀλήθεια Χριστοῦ ἐν ἐμοί, ὅτι ἡ καύχησης αὕτη οὐ φραγίσεται εἰς ἐμὲ ἐν τοῖς κλίμασι τῆς Ἀχαΐας.

11 Διὰ τί; ὅτι οὐκ ἀγαπῶ ὑμᾶς; Ὁ Θεὸς οἶδεν.

12 Ὁ δὲ ποιῶ, καὶ ποιήσω, ἵνα ἐκ κόφῳ τὴν ἀφορμὴν τῶν θελόντων

Κεφ. ια'. XI.

Εἴθε ὑπεμένετε ὀλίγον τὴν ἀφροσύνην μου· ἀλλὰ καὶ ὑπομένετε με.

2 Διότι σᾶς ἀγαπῶ περισσὰ μὲ ἀγάπην κατὰ Θεόν· διότι σᾶς ἡρμυσα μὲ ἕνα ἄνδρα διὰ νὰ σᾶς παραστήσω εἰς τὸν Χριστόν ὡς παρθένον καθαρῶν·

3 Καὶ φοβοῦμαι μήπως καθὼς ὁ ὄφεις ἐξηπάτησε τὴν Εὐὰν μὲ τὴν πανουργίαν του, οὕτω φθαρῶσι τὰ νοήματά σας ἀπὸ τὴν ἀπλοτήτα, τὴν ὁποίαν πρέπει νὰ ἔχητε εἰς τὸν Χριστόν.

4 Διότι ἐὰν ἐκεῖνος ὁ ὁποῖος ἐρχεται εἰς σᾶς κηρύττῃ ἄλλον Ἰησοῦν, τὸν ὁποῖον δὲν ἐκηρύξαμεν, ἢ λαμβάνητε ἄλλο πνεῦμα, τὸ ὁποῖον δὲν ἐλάβετε, ἢ ἄλλο εὐαγγέλιον, τὸ ὁποῖον δὲν ἐδέχθητε, καλῶς ἠθέλετε τὸν ὑπομένει.

5 Διότι λογίζομαι ὅτι κατ' οὐδὲν εἰμαι ἐλλειπὴς ἀπὸ τοὺς ἄκρους ἀποστόλους.

6 Καὶ ἐὰν ἦμαι ιδιώτης εἰς τὸν λόγον, δὲν (εἰμαι ιδιώτης) εἰς τὴν γνώσιν· ἀλλὰ ἐφανερώθην ὅπως δι' ὅλου εἰς κάθε πρᾶγμα εἰς σᾶς.

7 Ἡ ἁμαρτία ἁμαρτίαν, ταπεινῶν τὸν ἑαυτόν μου διὰ νὰ ὑψωθῆτε σεῖς, ὅτι χάρισμα σᾶς εὐηγγέλισα τὸ εὐαγγέλιον τοῦ Θεοῦ·

8 Ἄλλας ἐκκλησίας ἐγύνμωσα, λαβὼν πληρωμὴν, διὰ διακονίαν σας· καὶ ὅτε ἦμην παρὼν εἰς σᾶς καὶ ὑστερήθην, ὅμως δὲν παρεβάρεσα κενόν·

9 Διότι τὴν χρεῖαν μου ἀνεπλήρωσαν οἱ ἀδελφοὶ οἱ ὁποῖοι ἦλθαν ἀπὸ τὴν Μακεδονίαν· καὶ εἰς κάθε πρᾶγμα ἐφυλάχθην νὰ μὴ σᾶς παραβαρῶσω, καὶ θέλω φυλαχθῇ.

10 Ἡ ἀλήθεια τοῦ Χριστοῦ εἶναι εἰς ἐμὲ, ὅτι ἡ καύχησης αὕτη δὲν θάλει φραγθῇ εἰς ἐμὲ εἰς τὰ μέρη τῆς Ἀχαΐας.

11 Διὰ τί; διότι δὲν σᾶς ἀγαπῶ; Ὁ Θεὸς τὸ ἤξευρε.

12 Ἐκείνο δὲ τὸ ὁποῖον κάμνω, καὶ ἀκόμη θέλω κάμει, διὰ νὰ κόψω τὴν

ἀφορμὴν, ἵνα ἐν ᾧ καυχῶνται, εὐρε-
θῶσι καθὼς καὶ ἡμεῖς.

13 Οἱ γὰρ τοιοῦτοι ψευδαπόστολοι,
ἐργάται δόλιοι, μετασχηματίζόμενοι
εἰς ἀποστόλους Χριστοῦ.

14 Καὶ οὐ θαιμαστόν· αὐτὸς γὰρ
ὁ Σατανᾶς μετασχηματίζεται εἰς ἁγ-
γελον φωτός.

15 Οὐ μέγα οὖν, εἰ καὶ οἱ διάκονοι
αὐτοῦ μετασχηματίζονται ὡς διάκο-
νοι δικαιοσύνης· ὧν τὸ τέλος ἐσται
κατὰ τὰ ἔργα αὐτῶν.

16 Πάλιν λέγω, μὴ τις με δόξῃ
ἄφρονα εἶναι· εἰ δὲ μὴ γε, κἄν ὡς
ἄφρονα δέξασθέ με, ἵνα μικρόν τι
κἀγὼ καυχήσωμαι.

17 Ὁ λαλῶ, οὐ λαλῶ κατὰ Κύριον,
ἀλλ' ὡς ἐν ἀφροσύνῃ, ἐν ταύτῃ τῇ
ὑποστάσει τῆς καυχήσεως.

18 Ἐπεὶ πολλοὶ καυχῶνται κατὰ
τὴν σάρκα, κἀγὼ καυχήσομαι.

19 Ἡδῶς γὰρ ἀνέχεσθε τῶν ἀφρό-
νων, φρόνιμοι ὄντες.

20 Ἀνέχεσθε γὰρ εἰ τις ὑμᾶς κατα-
δουλοῖ, εἰ τις κατεσθίει, εἰ τις λαμ-
βάνει, εἰ τις ἐπαιρείται, εἰ τις ὑμᾶς
εἰς πρόσωπον δέρει.

21 Κατὰ ἀτιμίαν λέγω, ὡς ὅτι ἡμεῖς
ἡσθενήσαμεν· ἐν ᾧ δ' ἂν τις τολμᾷ,
(ἐν ἀφροσύνῃ λέγω,) τολμῶ κἀγώ.

22 Ἐβραῖοί εἰσι· κἀγὼ Ἰσραηλῖται
εἰσι· κἀγὼ σπέρμα Ἀβραάμ εἰσι·
κἀγώ.

23 Διάκονοι Χριστοῦ εἰσι· (παρα-
φρονῶν λαλῶ,) ὑπὲρ ἐγώ· ἐν κόποις
περισσότερος, ἐν πληγαῖς υπερβαλ-
λόντως, ἐν φυλακαῖς περισσοτέρως,
ἐν θανάτοις πολλακίς.

24 Ὑπὸ Ἰουδαίων πεντάκις τεσσα-
ράκοντα παρὰ μίαν ἔλαβον·

ἀφορμὴν ἐκείνων, οἱ ὅποιοι θέλουσιν
ἀφορμὴν, διὰ νὰ εὐρεθῶσιν εἰς ὅσα
καυχῶνται καθὼς εἰμεθα καὶ ἡμεῖς.

13 Διότι οἱ τοιοῦτοι ψευδαπόστολοι
εἶναι ἐργάται δόλιοι, καὶ μετασχημα-
τίζονται εἰς ἀποστόλους τοῦ Χριστοῦ.

14 Καὶ δὲν εἶναι θαιμαστόν· διότι
καὶ αὐτὸς ὁ Σατανᾶς μετασχηματί-
ζεται εἰς ἁγγελον φωτός.

15 Δὲν εἶναι μέγα λοιπόν, ἂν
καὶ οἱ ὑπηρεταὶ τοῦ μετασχηματί-
ζονται ὡς διάκονοι δικαιοσύνης· τῶν
ὁποίων τὸ τέλος θέλει εἶναι κατὰ τὰ
ἔργα τῶν.

16 Πάλιν λέγω, μὴ λογιᾶσθαι κἀνεῖς
ὅτι εἶμαι ἄφρων· εἰ δὲ μὴ, κἄν ὡς
ἄφρονα δεχθῇτε με, διὰ νὰ καυχθῶ
καὶ ἐγὼ ὀλίγον τι.

17 Ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον λαλῶ, δὲν λαλῶ
κατὰ Κύριον, ἀλλὰ ὡς ἄφρων, εἰς
ταύτην τὴν ἀφορμὴν τῆς καυχήσεως.

18 Ἐπειδὴ πολλοὶ καυχῶνται κατὰ
τὴν σάρκα, θέλω νὰ καυχθῶ καὶ ἐγώ.

19 Διότι μετὰ χαρᾶς ὑπομένετε
τοὺς ἀφρονάς, ὄντες φρόνιμοι.

20 Διότι ἐὰν κἀνεῖς σᾶς καταδου-
λῶνῃ, ἂν κἀνεῖς σᾶς κατατρώγῃ, ἂν
κἀνεῖς σᾶς πέρνῃ τι, ἂν κἀνεῖς ὑψό-
νηται, ἂν κἀνεῖς σᾶς δέρῃ εἰς τὸ
προσωπον, τὸν ὑπομένετε.

21 Διὰ ἀτιμίαν λέγω, ὡς ὅτι ἡμεῖς
ἡσθενήσαμεν· ἀλλὰ εἰς ὅποιον πρᾶγμα
τολμᾷ κἀνεῖς, (ὡς ἄφρων λέγω,)
τολμῶ καὶ ἐγώ.

22 Ἐβραῖοι εἶναι αὐτοί· καὶ ἐγὼ
Ἰσραηλῖται εἶναι αὐτοί· καὶ ἐγὼ
Ἰσραηλῆτης· σπέρμα τοῦ
Ἀβραάμ εἶναι αὐτοί· καὶ ἐγὼ
σπέρμα τοῦ Ἀβραάμ.

23 Διάκονοι Χριστοῦ εἶναι αὐτοί·
(παραφρονῶν λαλῶ,) εἶμαι ἐγὼ ὑπὲρ
αὐτούς· εἰς τοὺς κόπους περισσοτέρον
εἶμαι, εἰς τὰς πληγαῖς υπερβαλλόν-
τως, εἰς τὰς φυλακίας περισσοτέρον,
εἰς θανάτους πολλαῖς φοραῖς.

24 Ἀπὸ τοῖς Ἰουδαίοις πέντε φοραῖς
ἔλαβον σαράντα (πληγὰς) παρὰ μίαν·

25 Τρεῖς ἔρραβδίσθην, ἅπαξ ἐλιθάσθην, τρεῖς ἐναυάγησα, νυχθήμερον ἐν τῷ βυθῷ πεποιήκα·

26 Ὀδοιπορίας πολλάκις, κινδύνους ποταμῶν, κινδύνους ληστῶν, κινδύνους ἐκ γένους, κινδύνους ἐξ ἔθνων, κινδύνους ἐν πόλει, κινδύνους ἐν ἐρημίᾳ, κινδύνους ἐν θαλάσῃ, κινδύνους ἐν ψευδαδέλφοις·

27 Ἐν κόπῳ καὶ μόχθῳ, ἐν ἀγρυπνίαις πολλάκις, ἐν λιμῷ καὶ δίψει, ἐν νηστείαις πολλάκις, ἐν ψύχει καὶ γυμνότητι.

28 Χωρὶς τῶν παρεκτός, ἡ ἐπισύστασις μου ἡ καθ' ἡμέραν, ἡ μέριμνα πασῶν τῶν ἐκκλησιῶν.

29 Τίς ἀσθενεῖ, καὶ οὐκ ἀσθενῶ; τίς σκανδαλίζεται, καὶ οὐκ ἐγὼ πυρνώμαι;

30 Εἰ καυχᾶσθαι δεῖ, τὰ τῆς ἀσθενείας μου καυχῆσομαι.

31 Ὁ Θεὸς καὶ Πατὴρ τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ οἶδεν, ὃ ἂν εὐλογητὸς εἰς τοὺς αἰῶνας, ὅτι οὐ ψεύδομαι.

32 Ἐν Δαμασκῷ ὁ ἐθνάρχης Ἀρέτα τοῦ βασιλέως ἐφρούρει τὴν Δαμασκηνῶν πόλιν, πιάσαι με θέλων·

33 Καὶ διὰ θυρίδος ἐν σαργάνῃ ἐχάλασθην διὰ τοῦ τείχους, καὶ ἐξέφυγον τὰς χεῖρας αὐτοῦ.

Κεφ. ιβ'. XII.

ΚΑΥΧΑΣΘΑΙ δὴ οὐ συμφέρει μοι· ἐλεύσομαι γὰρ εἰς ὀπτασίαις καὶ ἀποκαλύψεις Κυρίου.

2 Οἶδα ἄνθρωπον ἐν Χριστῷ πρὸ ἐτῶν δεκατεσσάρων, (εἴτε ἐν σώματι, οὐκ οἶδα· εἴτε ἐκτός τοῦ σώματος, οὐκ οἶδα· ὁ Θεὸς οἶδεν,) ἀρπαγέντα τὸν τοιοῦτον ἕως τρίτου οὐρανοῦ.

25 Τρεῖς φοραὶς ἔρραβδίσθην, μίαν φοράν ἐλιθάσθην, τρεῖς φοραὶς ἐναυάγησα, ἐν ἡμερονυκτον ἑκάμα εἰς τὸν βυθόν·

26 Πολλάκις φοραῖς εἰς τὰς ὁδοιπορίας, εἰς κινδύνους τῶν ποταμῶν, κινδύνους ἀπὸ τῶν ληστῶν, κινδύνους ἀπὸ τοῦ γένους μου, κινδύνους ἀπὸ τῶν ἔθνων, κινδύνους εἰς τὰς πόλεις, κινδύνους εἰς τὰς ἐρημίας, κινδύνους εἰς τὴν θάλασσαν, κινδύνους ἐν μέσῳ τῶν ψευδαδέλφων·

27 Εἰς κόπον καὶ μόχθον, πολλάκις φοραῖς εἰς ἀγρυπνίας, εἰς πείναν καὶ δίψαν, πολλάκις φοραῖς εἰς νηστείας, εἰς ψύχραν καὶ γυμνότητα.

28 Χωρὶς τῶν παρεξω, ἡ καθ' ἡμέραν ταραχὴ μου, ἡ φροντίς ὅλων τῶν ἐκκλησιῶν.

29 Τίς ἀσθενεῖ, καὶ ἐγὼ δὲν ἀσθενῶ; τίς σκανδαλίζεται, καὶ ἐγὼ δὲν πυρόνομαι;

30 Ἄν κάμνη χρεῖα νὰ καυχῶμαι, θέλω καυχῆσθαι εἰς τὰ πράγματα τῆς ἀσθενείας μου.

31 Ὁ Θεὸς καὶ Πατὴρ τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ὁ ὁποῖος εἰναι εὐλογημένος εἰς τοὺς αἰῶνας, ἡξέυρει ὅτι δὲν ψεύδομαι.

32 Εἰς τὴν Δαμασκὸν ὁ ἐθνάρχης τοῦ βασιλέως Ἀρέτα ἐφύλαττε τὴν πόλιν τῶν Δαμασκηνῶν, θέλων νὰ μὲ πιάσῃ·

33 Καὶ ἐγὼ κατεβιβάσθην εἰς κοφίνιον ἀπὸ μίαν θυρίδα ἡ ὁποία ἦτον διὰ μέσου τοῦ τείχους, καὶ ἐφυγον ἀπὸ τὰς χεῖρας τοῦ.

Κεφ. ιβ'. XII.

ΝΑ καυχῶμαι βέβαια δὲν μὲ ὠφελεῖ· διότι θέλω ἔλθει εἰς ὀπτασίας καὶ ἀποκαλύψεις Κυρίου.

2 Ἡξέυρω ἄνθρωπον ἐν Χριστῷ, ὁ ὁποῖος ἠρπάχθη ἕως τρίτου οὐρανοῦ ὁ τοιοῦτος πρὸ δεκατεσσάρων χρόνων, (εἴτε εἰς τὸ σῶμα, δὲν ἡξέυρω· εἴτε ἐξω ἀπὸ τοῦ σώματος, δὲν ἡξέυρω· ὁ Θεὸς ἡξέυρει),

3 Καὶ οἶδα τὸν τοιοῦτον ἄνθρωπον, (εἴτε ἐν σώματι, εἴτε ἐκτὸς τοῦ σώματος, οὐκ οἶδα· ὁ Θεὸς οἶδεν.)

4 Ὅτι ἠρπάγη εἰς τὸν Παράδεισον, καὶ ἤκουσεν ἄρρητα ῥήματα, ἃ οὐκ ἔξον ἄνθρωποι λαλῆσαι.

5 Ὑπὲρ τοῦ τοιούτου καυχῆσομαι ὑπὲρ δὲ ἑμαυτοῦ οὐ καυχῆσομαι, εἰ μὴ ἐν ταῖς ἀσθενείαις μου.

6 Ἐὰν γὰρ θελήσω καυχῆσασθαι, οὐκ ἔσομαι ἄφρων· ἀλήθειαν γὰρ ἔρω· φείδομαι δὲ, μή τις εἰς ἐμέ λογίσσῃται ὑπὲρ ὃ βλέπει με, ἢ ἀκούει τι ἐξ ἐμοῦ.

7 Καὶ τῇ υπερβολῇ τῶν ἀποκαλύψεων ἵνα μὴ υπεραίρωμαι, ἐδόθη μοι σκόλοψ τῇ σαρκί, ἄγγελος Σατᾶν, ἵνα με κολαφίσῃ, ἵνα μὴ υπεραίρωμαι.

8 Ὑπὲρ τούτου τρεῖς τὸν Κύριον παρεκάλεσα, ἵνα ἀποστῇ ἀπ' ἐμοῦ.

9 Καὶ εἰρήκῃ μοι· Ἀρκεῖ σοι ἡ χάρις μου· ἡ γὰρ δύναμις μου ἐν ἀσθενείᾳ τελειοῦται. Ἥδιστα οὖν μᾶλλον καυχῆσομαι ἐν ταῖς ἀσθενείαις μου, ἵνα ἐπισκηνώσῃ ἐπ' ἐμέ ἡ δύναμις τοῦ Χριστοῦ.

10 Διὸ εὐδοκῶ ἐν ἀσθενείαις, ἐν ὕβρεσιν, ἐν ἀνάγκαις, ἐν διωγμοῖς, ἐν στενοχωρίαις ὑπὲρ Χριστοῦ· ὅταν γὰρ ἀσθενῶ, τότε δυνατός εἰμι.

11 Γέγονα ἄφρων καυχώμενος· ὑμεῖς με ἠναγκάσατε· ἐγὼ γὰρ ὤφειλον ὑφ' ὑμῶν συνίστασθαι· οὐδὲν γὰρ ὑστέρησα τῶν ὑπὲρ λίαν ἀποστόλων, εἰ καὶ οὐδὲν εἰμι.

12 Τὰ μὲν σημεῖα τοῦ ἀποστόλου κατειργάσθη ἐν ὑμῖν ἐν πάσῃ ὑπομονῇ, ἐν σημεῖοις καὶ τέρασι καὶ δυνάμεσι.

13 Τί γὰρ ἐστίν ὃ ἡττήθητε ὑπὲρ

3 Καὶ ἡξέυρω τὸν τοιοῦτον ἄνθρωπον (εἴτε εἰς τὸ σῶμα, εἴτε ἔξω ἀπὸ τοῦ σώματος, δὲν ἡξέυρω· ὁ Θεὸς ἡξέυρει.)

4 Ὅτι ἠρπάχθη εἰς τὸν Παράδεισον, καὶ ἤκουσε λογία ἄρρητα, τὰ ὅποια δὲν εἶναι δυνατόν νὰ λαλήσῃ ἄνθρωπος.

5 Διὰ τὸν τοιοῦτον ἄνθρωπον θέλω καυχηθῇ· διὰ δὲ τὸν ἑαυτόν μου δὲν θέλω καυχηθῇ, εἰ μὴ εἰς τὰς ἀσθενείας μου.

6 Διότι ἐὰν θελήσω νὰ καυχῶμαι, δὲν θέλω εἶναι ἄφρων· διότι θέλω εἰπεῖ ἀλήθειαν· φυλάττομαι δὲ, μήπως κἀνείς λογισθῇ δι' ἐμέ υπεραίρω τοῦ ὅ, τι με βλέπει, ἢ ὅ, τι ἀκούει ἀπ' ἐμέ.

7 Καὶ διὰ νὰ μὴ υπερυψώωμαι διὰ τὴν υπερβολὴν τῶν ἀποκαλύψεων, με ἐδόθη κέντρον εἰς τὴν σάρκα, ἄγγελος τοῦ Σαταν, διὰ νὰ με κολαφίσῃ, διὰ νὰ μὴ υπερυψώωμαι.

8 Διὰ τοῦτο τρεῖς φορές παρεκάλεσα τὸν Κύριον, διὰ νὰ ἀποχωρήσῃ ἀπ' ἐμέ.

9 Καὶ με εἶπεν· Ἀρκεῖ σε ἡ χάρις μου· διότι ἡ δύναμις μου τελειοῦται ἐν ἀσθενείᾳ. Μετὰ πολλῆς λοιπὸν χαρᾶς θέλω καυχηθῇ εἰς τὰς ἀσθενείας μου, διὰ νὰ κατοικήσῃ εἰς ἐμέ ἡ δύναμις τοῦ Χριστοῦ.

10 Διὰ τοῦτο εὐαρεστοῦμαι εἰς τὰς ἀσθενείας, εἰς τὰς λοιδορίας, εἰς τὰς ἀνάγκας, εἰς τοὺς διωγμούς, εἰς τὰς στενοχωρίας διὰ τὸν Χριστόν· διότι ὅταν ἀσθενῶ, τότε εἰμαι δυνατός.

11 Ἐγὼ καυχώμενος ἔγινα ἄφρων· σεῖς με ἠναγκάσατε· διότι ἐγὼ ἔπρεπε νὰ συνίσταμαι ἀπὸ σας· διότι εἰς οὐδὲν ἔγινα ἐλλειπὴς ἀπὸ τοὺς ἀκροῦς ἀποστόλους, ἂν καὶ δὲν ἦμαι τίποτε.

12 Τὰ μὲν σημεῖα τοῦ ἀποστόλου ἔγιναν εἰς σας με κάθε ὑπομονήν, με σημεῖα καὶ τέρατα καὶ με δυνάμεις.

13 Διότι τί εἶναι ἐκεῖνο εἰς τὸ ὁποῖον

τάς λοιπὰς ἐκκλησίας, εἰ μὴ ὅτι αὐ-
τὸς ἐγὼ οὐ κατενάρκησα ὑμῶν; Χά-
ρισασθέ μοι τὴν ἀδικίαν ταύτην.

14 Ἴδού, τρίτον ἐτοίμως ἔχω ἐλθεῖν
πρὸς ὑμᾶς, καὶ οὐ καταναρκήσω ὑμῶν·
οὐ γὰρ ζητῶ τὰ ὑμῶν, ἀλλ' ὑμᾶς·
οὐ γὰρ ὀφείλει τὰ τέκνα τοῖς γονεῦσι
θησαυρίζειν, ἀλλ' οἱ γονεῖς τοῖς τέκ-
νοις.

15 Ἐγὼ δὲ ἥδιστα δαπανήσω καὶ
ἐκδαπανηθήσομαι ὑπὲρ τῶν ψυχῶν
ὑμῶν· εἰ καὶ περισσώτερος ὑμᾶς ἀγα-
πῶν, ἥττον ἀγαπῶμαι.

16 Ἔστω δέ, ἐγὼ οὐ κατεβάρησα
ὑμᾶς· ἀλλ' ὑπάρχων πανούργος,
δόλω ὑμᾶς ἔλαβον.

17 Μὴ τίνα ὦν ἀπέσταλκα πρὸς
ὑμᾶς, δι' αὐτοῦ ἐπλεονέκτησα ὑμᾶς;

18 Παρεκάλεσα Τίτον, καὶ συναπέ-
στεῖλα τὸν ἀδελφόν· μὴ τι ἐπλεονέκ-
τησεν ὑμᾶς Τίτος; οὐ τῷ αὐτῷ πνεύ-
ματι περιεπατήσαμεν; οὐ τοῖς αὐτοῖς
ἴχνεσι;

19 Πάλιν, δοκεῖτε ὅτι ὑμῖν ἀπολο-
γούμεθα; Κατενώπιον τοῦ Θεοῦ, ἐν
Χριστῷ λαλοῦμεν· τὰ δὲ πάντα,
ἀγαπητοί, ὑπὲρ τῆς ὑμῶν οἰκοδομῆς.

20 Φοβούμαι γὰρ, μήπως ἐλθὼν
οὐχ οἷους θέλω εὑρῶ ὑμᾶς, καὶ γὰρ εὐ-
ρεθῶ ὑμῖν οἷον οὐ θέλετε· μὴ πως
ἔρεις, ζῆλοι, θυμοί, ἐριθείαι, καταλα-
λαίαι, ψιθυρισμοί, φυσιώσεις, ἀκατα-
στασίαι·

21 Μὴ πάλιν ἐλθόντα με ταπεινώσῃ
ὁ Θεός μου πρὸς ὑμᾶς, καὶ πενήθσω
πολλοὺς τῶν προσημαρτηκότων, καὶ
μὴ μετανοησάντων ἐπὶ τῇ ἀκαθαρ-
σίᾳ, καὶ πορνείᾳ, καὶ ἀσελγείᾳ, ἣ
ἐπράξαν.

ἐγίνατε κατώτεροι ἀπὸ τὰς λοιπὰς
ἐκκλησίας, εἰ μὴ ὅτι αὐτὸς ἐγὼ δὲν
σᾶς παρεβάρησα; Χαρίσατέ με τὴν
ἀδικίαν ταύτην.

14 Ἴδού, τρίτην φοράν εἰμαι ἐτοι-
μος νὰ ἔλθω εἰς σᾶς, καὶ δὲν θέλω
σᾶς παραβαρέσει· διότι δὲν ζητῶ τὰ
ἰδικά σας, ἀλλὰ σᾶς· διότι δὲν χρεω-
στοῦσι τὰ τέκνα νὰ θησαυρίζωσι διὰ
τοὺς γονεῖς, ἀλλὰ οἱ γονεῖς διὰ τὰ
τέκνα.

15 Καὶ ἐγὼ μετὰ πολλῆς χαρᾶς
θέλω ἐξοδιασεῖ καὶ θέλω ἐξοδιασθῆ
διὰ τὰς ψυχὰς σας· ἂν καὶ ἀγαπῶν
σας περισσώτερον, ἀγαπῶμαι ὀλιγω-
τερον.

16 Ὅμως ἄς ἦναι, ἐγὼ δὲν σᾶς
κατεβάρησα· ἀλλ' ὢν πανούργος,
σᾶς ἐπίασα μὲ δόλον.

17 Μήπως διὰ τινὸς ἀπὸ τού-
σδε ὁποίους ἔστειλα εἰς σᾶς, διὰ μέσου
αὐτοῦ ἐπλεονέκτησα ἀπὸ σᾶς;

18 Παρεκάλεσα τὸν Τίτον, καὶ
συναπέστειλα τὸν ἀδελφόν· μὴ τι
ἀπὸ σᾶς ἐπλεονέκτησεν ὁ Τίτος;
δὲν περιεπατήσαμεν μὲ τὸ αὐτὸ
πνεῦμα; δὲν περιεπατήσαμεν μὲ τὰ
αὐτὰ ἴχνη;

19 Πάλιν, λογίζεσθε ὅτι σᾶς ἀπο-
λογούμεθα; Ἐμπροσθεν εἰς τὸν Θεόν,
ἐν Χριστῷ λαλοῦμεν· καὶ ὅλα, ἀγα-
πητοί, εἶναι διὰ τὴν οἰκοδομὴν σας.

20 Διότι φοβούμαι, μήπως ὅταν
ἔλθω, σᾶς εὑρῶ ὅχι ὁποίους θέλω,
καὶ ἐγὼ εὑρεθῶ εἰς σᾶς ὅποιον δὲν
θέλετε· μήπως ἦναι εἰς σᾶς φιλο-
νεκίαι, ζηλῖαι, θυμοί, λογομαχίαι,
καταλαλαίαι, ψιθυρισμοί, κενοδοξίαι,
ἀκαταστασίαι·

21 Μήπως ὅταν ἔλθω πάλιν εἰς σᾶς,
μὲ ταπεινώσῃ ὁ Θεός μου, καὶ κλαύσω
πολλοὺς ἀπ' ἐκείνους οἱ ὅποιοι προ-
ήμαρτον, καὶ δὲν μετενόησαν διὰ τὴν
ἀκαθαρσίαν, καὶ πορνείαν, καὶ ἀσελ-
γειαν, τὴν ὅποιαν ἔκαμαν.

Κεφ. ιγ'. XIII.

ΤΡΙΤΟΝ τοῦτο ἔρχομαι πρὸς ὑμᾶς ἐπὶ στόματος δύο μαρτύρων καὶ τριῶν σταθίσεται πᾶν ῥήμα.

2 Προεῖρηκα, καὶ προλέγω, ὡς παρὼν τὸ δεύτερον, καὶ ἀπὼν, νῦν γράφω τοῖς προσημαρτηκόσι καὶ τοῖς λοιποῖς πᾶσιν, ὅτι ἐὰν ἔλθω εἰς τὸ πάλιν, οὐ φείσομαι·

3 Ἐπεὶ δοκιμὴν ζητεῖτε τοῦ ἐν ἐμοὶ λαλοῦντος Χριστοῦ, ὃς εἰς ὑμᾶς οὐκ ἀσθενεῖ, ἀλλὰ δυνατεῖ ἐν ὑμῖν.

4 Καὶ γὰρ εἰ ἐσταυρώθῃ ἐξ ἀσθενείας, ἀλλὰ ἢ ἐκ δυνάμεως Θεοῦ· καὶ γὰρ καὶ ἡμεῖς ἀσθενούμεν ἐν αὐτῷ, ἀλλὰ ἡχομεθα σὺν αὐτῷ ἐκ δυνάμεως Θεοῦ εἰς ὑμᾶς.

5 Ἐαυτοὺς πειράζετε, εἴ ἔστε ἐν τῇ πίστει, ἐαυτοὺς δοκιμάζετε· ἢ οὐκ ἐπιγινώσκετε ἐαυτοὺς, ὅτι Ἰησοῦς Χριστὸς ἐν ὑμῖν ἐστιν; εἰ μὴ τι ἀδόκιμοι ἔστε.

6 Ἐλπίζω δὲ ὅτι γνώσεσθε ὅτι ἡμεῖς οὐκ ἐσμεν ἀδόκιμοι.

7 Εὐχομαι δὲ πρὸς τὸν Θεόν, μὴ ποιῆσαι ὑμᾶς κακὸν μηδὲν· οὐχ ἵνα ἡμεῖς δόκιμοι φανώμεν, ἀλλ' ἵνα ὑμεῖς τὸ καλὸν ποιήτε, ἡμεῖς δὲ ὡς ἀδόκιμοι ᾤμεν.

8 Οὐ γὰρ δυνάμεθα τι κατὰ τῆς ἀληθείας, ἀλλ' ὑπὲρ τῆς ἀληθείας.

9 Χαίρομεν γὰρ ὅταν ἡμεῖς ἀσθενώμεν, ὑμεῖς δὲ δυνατοὶ ᾗτε· τοῦτο δὲ καὶ εὐχόμεθα, τὴν ὑμῶν κατάρτισιν.

10 Διὰ τοῦτο ταῦτα ἀπὼν γράφω, ἵνα παρὼν μὴ ἀποτόμως χρήσωμαι, κατὰ τὴν ἐξουσίαν ἣν ἔδωκε μοι ὁ Κύριος εἰς οἰκοδομὴν, καὶ οὐκ εἰς καθάρεσιν.

11 Λοιπὸν, ἀδελφοί, χαίρετε, κατ-

Κεφ. ιγ'. XIII.

ΤΡΙΤΗΝ ταυτὴν φορᾶν ἔρχομαι εἰς σᾶς· ἀπὸ στόμα δύο μαρτύρων καὶ τριῶν θέλει σταθῇ καθε λόγος.

2 Προεῖπα, καὶ προλέγω, ὡς ἂν ἡμῖν παρὼν τὸ δεύτερον, καὶ ἀπὼν, τῶρα γράφω εἰς ἐκείνους οἱ ὅποιοι προσημαρτον καὶ εἰς τοὺς λοιποὺς ὅλους, ὅτι ἐὰν ἔλθω πάλιν, δὲν θέλω τοὺς λυπηθῇ·

3 Ἐπειδὴ ζητεῖτε δοκιμὴν τοῦ ὅτι ὁ Χριστὸς λαλεῖ μέσα εἰς ἐμᾶς, ὁ ὅποιος εἰς σᾶς δὲν ἀσθενεῖ, ἀλλὰ εἶναι δυνατὸς μέσα εἰς σᾶς.

4 Διότι ἂν ἐσταυρώθῃ διὰ τὴν ἀσθενείαν, ἀλλὰ ἢ διὰ τὴν δύναμιν τοῦ Θεοῦ· διότι καὶ ἡμεῖς ἀσθενούμεν εἰς αὐτὸν, ἀλλὰ θέλομεν ζῆσαι ὁμοῦ μετ' αὐτὸν διὰ τὴν δύναμιν τοῦ Θεοῦ εἰς σᾶς.

5 Ἐξετάζετε τὸν ἑαυτὸν σας, ἂν ᾔσθε εἰς τὴν πίστιν, τὸν ἑαυτὸν σας δοκιμάζετε· ἢ δὲν γνωρίζετε τὸν ἑαυτὸν σας, ὅτι ὁ Ἰησοῦς Χριστὸς εἶναι εἰς σᾶς; ἐὰν δὲν ᾔσθε ἀδόκιμοι.

6 Καὶ ἐλπίζω ὅτι θέλετε γνωρίσει ὅτι ἡμεῖς δὲν εἴμεθα ἀδόκιμοι.

7 Καὶ εὐχομαι εἰς τὸν Θεόν, νὰ μὴ κάμῃτε κανὲν κακόν· ὅχι διὰ νὰ φανώμεν ἡμεῖς δόκιμοι, ἀλλὰ διὰ νὰ κάμῃτε σεῖς τὸ καλόν, ἡμεῖς δὲ νὰ εἴμεθα ὡς ἀδόκιμοι.

8 Διότι δὲν δυνάμεθα νὰ κάμωμεν τίποτε ἐναντίον τῆς ἀληθείας, ἀλλὰ διὰ τὴν ἀλήθειαν.

9 Διότι ὅταν ἡμεῖς ἀσθενώμεν, καὶ σεῖς ᾔσθε δυνατοὶ, χαίρομεν· τοῦτο δὲ καὶ εὐχόμεθα, τὴν τελειοποίησιν σας.

10 Διὰ τοῦτο γράφω ταῦτα ἀπὼν, ἵνα παρὼν μὴ σᾶς μεταχειρισθῶ ἀλύπως, κατὰ τὴν ἐξουσίαν τὴν ὅποιαν με ἔδωκεν ὁ Κύριος εἰς οἰκοδομὴν, καὶ ὅχι εἰς καταστροφὴν.

11 Λοιπὸν, ἀδελφοί, χαίρεσθε, γί-

ακρίξεσθε, παρακαλεῖσθε, τὸ αὐτὸ φρονεῖτε, εἰρηνεύετε· καὶ ὁ Θεὸς τῆς ἀγάπης καὶ εἰρήνης ἔσται μεθ' ὑμῶν.

12 Ἀσπάσασθε ἀλλήλους ἐν ἀγίῳ φιλήματι· ἀσπάζονται ὑμᾶς οἱ ἅγιοι πάντες.

13 Ἡ χάρις τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ, καὶ ἡ ἀγάπη τοῦ Θεοῦ, καὶ ἡ κοινωνία τοῦ ἁγίου Πνεύματος μετὰ πάντων ὑμῶν. Ἀμήν.

† Πρὸς Κορινθίους δευτέρα ἐγράφη ἀπὸ Φιλίππων τῆς Μακεδονίας, διὰ Τίτου καὶ Λουκά.

νεσθε τέλειοι, παρηγορεῖσθε, τὸ αὐτὸ φρονεῖτε, ἔχετε εἰρήνην· καὶ ὁ Θεὸς τῆς ἀγάπης καὶ τῆς εἰρήνης θέλει εἶναι ὁμοῦ με' σᾶς.

12 Ἀσπασθῆτε ὁ εἰς τὸν ἄλλον με' φίλημα ἁγίον· οἱ ἅγιοι ὅλοι σᾶς ἀσπάζονται.

13 Ἡ χάρις τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ, καὶ ἡ ἀγάπη τοῦ Θεοῦ, καὶ ἡ κοινωνία τοῦ ἁγίου Πνεύματος ᾧς ἦναι ὁμοῦ με' ὅλους σας. Ἀμήν.

† Ἡ εἰς Κορινθίους δευτέρα ἐγράφη ἀπὸ Φιλίππων τῆς Μακεδονίας, διὰ μέσου τοῦ Τίτου καὶ Λουκά.

Ἡ ΠΡΟΣ ΓΑΛΑΤΑΣ ΕΠΙΣΤΟΛΗ

ΠΑΥΛΟΥ ΤΟΥ ΑΠΟΣΤΟΛΟΥ.

Κεφ. α'. Ι.

ΠΑΥΛΟΣ, ἀποστολος (οὐκ ἀπ' ἀνθρώπων, οὐδὲ δι' ἀνθρώπου, ἀλλὰ διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ, καὶ Θεοῦ Πατρὸς τοῦ ἐγείραντος αὐτὸν ἐκ νεκρῶν,)

2 Καὶ οἱ σὺν ἐμοὶ πάντες ἀδελφοί, ταῖς ἐκκλησίαις τῆς Γαλατίας·

3 Χάρις ὑμῖν, καὶ εἰρήνη, ἀπὸ Θεοῦ Πατρὸς καὶ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ,

4 Τοῦ δόντος ἑαυτὸν ὑπὲρ τῶν ἁμαρτιῶν ἡμῶν, ὅπως ἐξέλθαι ἡμᾶς ἐκ τοῦ ἐνεστώτος αἰῶνος πονηροῦ, κατὰ τὸ θέλημα τοῦ Θεοῦ καὶ Πατρὸς ἡμῶν·

5 ᾧ ἡ δόξα εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων· ἀμήν.

6 Θαυμάζω ὅτι οὕτω ταχέως μετατίθεσθε ἀπὸ τοῦ καλέσαντος ὑμᾶς ἐν χάριτι Χριστοῦ, εἰς ἕτερον εὐαγγέλιον·

7 Ὁ οὐκ ἔστιν ἄλλο· εἰ μὴ τινὲς εἰσιν οἱ ταράσσοντες ὑμᾶς, καὶ θέ-

Κεφ. α'. Ι.

ΠΑΥΛΟΣ, ἀποστολος (οἷοι ἀπὸ ἀνθρώπων, οὐδὲ διὰ μέσου ἀνθρώπου, ἀλλὰ διὰ μέσου τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ, καὶ Θεοῦ Πατρὸς ὁ ὁποῖος τὸν ἀνέστησεν ἐκ νεκρῶν,)

2 Καὶ ὅλοι οἱ ἀδελφοί οἱ ὁποῖοι εἶναι ὁμοῦ με' ἐμὲ, εἰς τὰς ἐκκλησίας τῆς Γαλατίας·

3 ᾧς ἦναι χάρις εἰς σᾶς, καὶ εἰρήνη, ἀπὸ Θεοῦ Πατρὸς καὶ Κυρίου μας Ἰησοῦ Χριστοῦ,

4 Ὁ ὁποῖος ἔδωκε τὸν ἑαυτὸν τοῦ διὰ τὰς ἁμαρτίας μας, διὰ νὰ μᾶς ἐλευθερώσῃ ἀπὸ τὸν παρόντα αἰῶνα τὸν πονηρὸν, κατὰ τὸ θέλημα τοῦ Θεοῦ καὶ Πατρὸς μας·

5 Εἰς τὸν ὁποῖον ᾧς ἦναι δόξα εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων· ἀμήν.

6 Θαυμάζω ὅτι οὕτως ὀκλίγωρα ἀπὸ ἐκείνων ὁ ὁποῖος σᾶς ἐκάλεσε μετὰ τὴν χάριν τοῦ Χριστοῦ, μεταθέτεσθε εἰς ἄλλο εὐαγγέλιον·

7 Τὸ ὁποῖον δὲν εἶναι ἄλλο· εἰ μὴ μόνον εἶναι τινες οἱ ὁποῖοι σᾶς ταρατ-

λοντες μεταστρέψαι τὸ εὐαγγέλιον τοῦ Χριστοῦ.

8 Ἀλλὰ καὶ ἔαν ἡμεῖς ἡ ἄγγελος ἐξ οὐρανοῦ εὐαγγελίζηται ὑμῖν παρ' ὃ εὐαγγελισαμεθα ὑμῖν, ἀνάθεμα ἔστω.

9 Ὡς προειρήκαμεν, καὶ ἄρτι πάλιν λέγω, εἴ τις ὑμᾶς εὐαγγελίζεται παρ' ὃ παρελάβετε, ἀνάθεμα ἔστω.

10 Ἄρτι γὰρ ἀνθρώπους πείθω, ἢ τὸν Θεόν; Ἡ ζῆτω ἀνθρώπους ἀρέσκειν; εἰ γὰρ ἔτι ἀνθρώπους ἤρεσκον, Χριστοῦ δοῦλος οὐκ ἂν ἦμην.

11 Γνωρίζω δὲ ὑμῖν, ἀδελφοί, τὸ εὐαγγέλιον τὸ εὐαγγελισθὲν ὑπ' ἐμοῦ ὅτι οὐκ ἔστι κατὰ ἀνθρώπον.

12 Οὐδὲ γὰρ ἐγὼ παρὰ ἀνθρώπου παρέλαβον αὐτὸ, οὔτε ἐδιδάχθην· ἀλλὰ δι' ἀποκαλύψεως Ἰησοῦ Χριστοῦ.

13 Ἠκούσατε γὰρ τὴν ἐμὴν ἀναστροφὴν ποτε ἐν τῷ Ἰουδαϊσμῷ, ὅτι καθ' ὑπερβολὴν ἐδίωκον τὴν ἐκκλησίαν τοῦ Θεοῦ, καὶ ἐπόρθουν αὐτήν.

14 Καὶ προέκοπτον ἐν τῷ Ἰουδαϊσμῷ ὑπὲρ πολλοὺς συνηλικιώτας ἐν τῷ γένει μου, περισσοτέρως ζηλωτὴς ὑπάρχων τῶν πατρικῶν μου παραδόσεων.

15 Ὅτε δὲ εὐδόκησεν ὁ Θεὸς ὁ ἀφορίσας με ἐκ κοιλίας μητρός μου, καὶ καλέσας διὰ τῆς χάριτος αὐτοῦ,

16 Ἀποκαλύψαι τὸν υἱὸν αὐτοῦ ἐν ἐμοί, ἵνα εὐαγγελίσωμαι αὐτὸν ἐν τοῖς ἔθνεσιν, εὐθέως οὐ προσανθέμην σαρκὶ καὶ αἵματι·

17 Οὐδὲ ἀνῆλθον εἰς Ἱεροσόλυμα πρὸς τοὺς πρὸ ἐμοῦ ἀποστόλους· ἀλλ' ἀπῆλθον εἰς Ἀραβίαν, καὶ πάλιν ὑπέστρεψα εἰς Δαμασκόν.

18 Ἐπειτα μετὰ ἑτὶ τρία ἀνῆλθον εἰς Ἱεροσόλυμα, ἱστορῆσαι Πέτρον·

τουσι, καὶ θέλουσι νὰ μεταστρέψωσι τὸ εὐαγγέλιον τοῦ Χριστοῦ.

8 Ἀλλὰ ἔαν καὶ ἡμεῖς ἡ ἄγγελος ἐξ οὐρανοῦ σᾶς εὐαγγελίῃ· ἄλλο παρὰ ἐκεῖνο τὸ ὅποιον σᾶς εὐηγγελίσαμεν, ἅς ἦναι ἀνάθεμα.

9 Καθὼς προείπαμεν, καὶ τώρα πάλιν λέγω, ἔαν κανεὶς σᾶς εὐαγγελίῃ ἄλλο παρὰ ἐκεῖνο τὸ ὅποιον παρελάβετε, ἅς ἦναι ἀνάθεμα.

10 Διότι τώρα ἀνθρώπους πείθω, ἢ τὸν Θεόν; Ἡ ζῆτω νὰ ἀρέσκω εἰς τοὺς ἀνθρώπους; διότι ἂν ἀκόμη ἤρεσκον εἰς τοὺς ἀνθρώπους, δὲν ἦμην Χριστοῦ δοῦλος.

11 Καὶ σᾶς γνωστοποιῶ, ἀδελφοί, ὅτι τὸ εὐαγγέλιον τὸ ὅποιον εὐηγγελίσθη ἀπὸ ἐμὲ δὲν εἶναι ἀνθρώπινον.

12 Διότι οὐδὲ ἐγὼ τὸ παρελάβον, οὔτε τὸ ἐδιδάχθην ἀπὸ ἀνθρώπων· ἀλλὰ διὰ μέσου ἀποκαλύψεως τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ.

13 Διότι ἠκούσατε τὴν ποτὲ πολιτείαν μου εἰς τὸν Ἰουδαϊσμόν, ὅτι καθ' ὑπερβολὴν κατεδίωκον τὸν ἐκκλησίαν τοῦ Θεοῦ, καὶ τὴν ἠρμύζον.

14 Καὶ προέκοπτον εἰς τὸν Ἰουδαϊσμόν ὑπὲρ πολλοὺς συνηλικίους μου εἰς τὸ γένος μου, ὡν περισσώτερον ζηλωτὴς τῶν παραδόσεων τῶν πατέρων μου.

15 Ὅταν δὲ ἠθέλησεν ὁ Θεὸς ὁ ὁποῖος με ἐχώρισεν ἀπὸ τὴν κοιλίαν τῆς μητρός μου, καὶ με ἐκάλεσε διὰ μέσου τῆς χάριτός του,

16 Νὰ ἀποκαλύψῃ τὸν υἱὸν του εἰς με, διὰ νὰ τὸν εὐαγγελίσω εἰς τὰ ἔθνη, παρευθὺς δὲν συνεβουλευθὲν με σάρκα καὶ με αἷμα·

17 Οὐδὲ ἀνέβην εἰς τὰ Ἱεροσόλυμα πρὸς τοὺς πρῶτους μου ἀποστόλους· ἀλλὰ ὑπῆγα εἰς τὴν Ἀραβίαν, καὶ πάλιν ἐπέστρεψα εἰς τὴν Δαμασκόν.

18 Ἐπειτα μετὰ τρεῖς χρόνους ἀνέβην εἰς τὰ Ἱεροσόλυμα, νὰ ἰδῶ

καὶ ἐπέμεινα πρὸς αὐτὸν ἡμέρας δεκαπέντε.

19 Ἐτερον δὲ τῶν ἀποστόλων οὐκ εἶδον, εἰ μὴ Ἰάκωβον τὸν ἀδελφὸν τοῦ Κυρίου.

20 Ἀ δὲ γράφω ὑμῖν, ἰδοὺ ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ, ὅτι οὐ ψεύδομαι.

21 Ἐπειτα ἦλθον εἰς τὰ κλίμακα τῆς Συρίας καὶ τῆς Κιλικίας·

22 Ἦμην δὲ ἀγνοοῦμενος τῷ προσώπῳ ταῖς ἐκκλησίαις τῆς Ἰουδαίας ταῖς ἐν Χριστῷ·

23 Μόνον δὲ ἀκούοντες ἦσαν· Ὅτι ὁ διώκων ἡμᾶς ποτε, νῦν εὐαγγελίζεται τὴν πίστιν ἣν ποτε ἐπόρευε·

24 Καὶ ἐδόξαζον ἐν ἐμοὶ τὸν Θεόν.

Κεφ. β'. II.

ἘΠΕΙΤΑ διὰ δεκατεσσάρων ἐτῶν πάλιν ἀνέβην εἰς Ἱεροσόλυμα μετὰ Βαρνάβαν, συμπαραλαβὼν καὶ Τίτον·

2 Ἀνέβην δὲ κατὰ ἀποκάλυψιν, καὶ ἀνεθέμην αὐτοῖς τὸ εὐαγγέλιον ὃ κηρύσσω ἐν τοῖς ἔθνεσι· κατ' ἰδίαν δὲ τοῖς δοκοῦσι, μὴ πως εἰς κενὸν τρέχω, ἢ ἐδραμον.

3 Ἀλλ' οὐδὲ Τίτος ὁ σὺν ἐμοί, Ἕλλην ὢν, ἠναγκάσθη περιτμηθῆναι·

4 Διὰ δὲ τοὺς παρεισάκτους ψευδοἀδελφούς, οἵτινες παρεισήλθον κατασκοπεῖσαι τὴν ἐλευθερίαν ἡμῶν ἣν ἔχομεν ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ, ἵνα ἡμᾶς καταδουλώσωσιν·

5 Οἷς οὐδὲ πρὸς ὥραν εἵξαμεν τῇ ὑποταγῇ, ἵνα ἡ ἀλήθεια τοῦ εὐαγγελίου διαμενῇ πρὸς ὑμᾶς.

6 Ἀπὸ δὲ τῶν δοκούντων εἰναί τι, ὁποῖοι ποτε ἦσαν, οὐδὲν μοι διαφέρει· πρόσωπον Θεὸς ἀνθρώπου οὐ λαμβάνει· ἐμοὶ γὰρ οἱ δοκοῦντες, οὐδὲν

τὸν Πέτρον· καὶ ἀπέμεινα με αὐτὸν δεκαπέντε ἡμέρας.

19 Καὶ ἄλλον ἀπὸ τοὺς ἀποστόλους δὲν εἶδα, παρὰ τὸν Ἰάκωβον τὸν ἀδελφὸν τοῦ Κυρίου.

20 Αὐτὰ δὲ τὰ ὅποια σᾶς γράφω, ἰδοὺ ἐμπροσθεν εἰς τὸν Θεόν, ὅτι δὲν ψεύδομαι.

21 Ἐπειτα ἦλθα εἰς τὰ μέρη τῆς Συρίας καὶ τῆς Κιλικίας·

22 Ἦμην δὲ εἰς τὸ πρόσωπον ἀγνωριστος εἰς τὰς ἐκκλησίας τῆς Ἰουδαίας, αἱ ὅποια ἦσαν εἰς τὸν Χριστόν·

23 Μόνον δὲ ἤκουσαν· Ὅτι ὅς τις μᾶς κατεδίωκε ποτὲ, τῶρα εὐαγγελίζει τὴν πίστιν τὴν ὅποιαν ποτὲ ἠρήμαξε·

24 Καὶ ἐδόξαζον εἰς ἐμὲ τὸν Θεόν.

Κεφ. β'. II.

ἘΠΕΙΤΑ μετὰ δεκατέσσαρας χρόνους ἀνέβην πάλιν εἰς τὰ Ἱεροσόλυμα ὁμοῦ μετὰ τὸν Βαρνάβαν, παραλαβὼν ὁμοῦ καὶ τὸν Τίτον·

2 Καὶ ἀνέβην καθὼς με ἀπεκάλυψεν ὁ Θεὸς, καὶ τοὺς ὁμολόγησα τὸ εὐαγγέλιον τὸ ὅποιον κηρυττω εἰς τὰ ἔθνη· κατ' ἰδίαν δὲ εἰς ἐκείνους οἱ ὅποιοι ἦσαν εὐδόκμοι, μήπως τρέχω, ἢ ἔτρεξα, εἰς μάτην.

3 Ἀλλ' οὐδὲ ὁ Τίτος ὁ ὁποῖος ἦτον σνάμα μου, ἂν καὶ ἦτον Ἕλλην, ἠναγκάσθη νὰ περιτμηθῇ·

4 Διὰ δὲ τοὺς παρεισάκτους ψευδοἀδελφούς, οἱ ὅποιοι ἐμβῆκαν κρυφὰ με δόλον νὰ κατασκοπεύσωσιν τὴν ἐλευθερίαν μας τὴν ὅποιαν ἔχομεν εἰς τὸν Χριστὸν Ἰησοῦν, διὰ νὰ μᾶς καταδουλώσωσιν·

5 Εἰς τοὺς ὁποίους οὐδὲ πρὸς ὥραν ἐδώκαμεν ὑποταγὴν, διὰ νὰ μένη πάντοτε ἡ ἀλήθεια τοῦ εὐαγγελίου εἰς σᾶς.

6 Ἀπὸ ἐκείνους δὲ οἱ ὅποιοι ἐφαινοντο ὅτι εἰναί τι, ὁποῖοι ποτὲ καὶ ἂν ἦσαν, δὲν με μέλει· ὁ Θεὸς δὲν δέχεται πρόσωπον ἀνθρώπου· διότι ἐκείνοι

προσανέθεντο·

7 Ἀλλὰ τὸναντίον, ἰδόντες ὅτι πεπίστευμαι τὸ εὐαγγέλιον τῆς ἀκροβυστίας, καθὼς Πέτρος τῆς περιτομῆς·

8 (Ὁ γὰρ ἐνεργήσας Πέτρον εἰς ἀποστολὴν τῆς περιτομῆς, ἐνήργησε καὶ ἐμοὶ εἰς τὰ ἔθνη·)

9 Καὶ γνόντες τὴν χάριν τὴν δοθεῖσάν μοι, Ἰάκωβος καὶ Κηφᾶς καὶ Ἰωάννης, οἱ δοκοῦντες στύλοι εἶναι, δεξιὰς ἔδωκαν ἐμοὶ καὶ Βαρνάβῃ κοινωνίας· ἵνα ἡμεῖς εἰς τὰ ἔθνη, αὐτοὶ δὲ εἰς τὴν περιτομὴν·

10 Μόνον τῶν πτωχῶν ἵνα μνημονεύωμεν· ὃ καὶ ἐσπούδασα αὐτὸ τοῦτο ποιῆσαι.

11 Ὅτε δὲ ἦλθε Πέτρος εἰς Ἀντιόχειαν, κατὰ πρόσωπον αὐτῶ ἀντήστην, ὅτι κατεγνωσμένος ἦν.

12 Πρὸ τοῦ γὰρ ἔλθεῖν τινὰς ἀπὸ Ἰακώβου, μετὰ τῶν ἐθνῶν συνήθαιεν ὅτε δὲ ἦλθον, ὑπέστελλε καὶ ἀφώριζεν ἑαυτὸν, φοβούμενος τοὺς ἐκ περιτομῆς.

13 Καὶ συνυπεκρίθησαν αὐτῶ καὶ οἱ λοιποὶ Ἰουδαῖοι· ὥστε καὶ Βαρνάβας συναπήχθη αὐτῶν τῇ ὑποκρίσει.

14 Ἀλλ' ὅτε εἶδον ὅτι οὐκ ὀρθοποδοῦσι πρὸς τὴν ἀλήθειαν τοῦ εὐαγγελίου, εἶπον τῷ Πέτρῳ ἔμπροσθεν πάντων· Εἰ σὺ Ἰουδαῖος ὑπάρχων, ἐθνικῶς ζῆς, καὶ οὐκ Ἰουδαϊκῶς, τί τὰ ἔθνη ἀναγκάζεις Ἰουδαίειν;

15 Ἡμεῖς φύσει Ἰουδαῖοι, καὶ οὐκ ἐξ ἐθνῶν ἀμαρτωλοί·

16 Εἰδότες ὅτι οὐ δικαιοῦται ἀνθρώπος ἐξ ἔργων νόμου, ἐὰν μὴ διὰ πίστεως Ἰησοῦ Χριστοῦ· καὶ ἡμεῖς

οἱ ὅποιοι ἐφαίνοντο ὅτι εἶναι μεγάλοι, δὲν μὲ νύξησαν τίποτε·

7 Ἀλλὰ τὸ ἐναντίον, ὅταν εἶδαν ὅτι ἐγὼ ἐπίστευθην τὸ εὐαγγέλιον τῆς ἀκροβυστίας, καθὼς ὁ Πέτρος ἐπιστεύθη τὸ εὐαγγέλιον τῆς περιτομῆς·

8 (Διότι ὅς τις ἐνήργησεν εἰς τὸν Πέτρον εἰς τὴν ἀποστολὴν τῆς περιτομῆς, ἐνήργησε καὶ εἰς ἐμὲ εἰς τὴν ἀποστολὴν εἰς τὰ ἔθνη·)

9 Καὶ ὅταν ἐγνώρισαν τὴν χάριν ἡ ὅποια μὲ ἐδόθη, ὁ Ἰάκωβος καὶ ὁ Κηφᾶς καὶ ὁ Ἰωάννης, οἱ ὅποιοι ἐφαίνοντο ὅτι εἶναι στύλοι, ἔδωκαν εἰς ἐμὲ καὶ εἰς τὸν Βαρνάβαν τὰς δεξιὰς τῆς κοινωνίας· διὰ νὰ ὑπαγώμεν ἡμεῖς εἰς τὰ ἔθνη, αὐτοὶ δὲ εἰς τὴν περιτομὴν·

10 Μόνον τοὺς πτωχοὺς διὰ νὰ ἐνθυμώμεθα· τὸ ὅποιον καὶ ἐσπούδασα αὐτὸ τοῦτο νὰ κάμω.

11 Καὶ ὅταν ἦλθεν ὁ Πέτρος εἰς τὴν Ἀντιόχειαν, ἀντεστάθην εἰς αὐτὸν κατὰ πρόσωπον, διότι ἦτον κατεγνωσμένος.

12 Διότι πρὸ τοῦ νὰ ἔλθωσί τινες ἀπὸ τοῦ Ἰακώβου, ἔτρωγεν ὁμοῦ μὲ τὰ ἔθνη· ὅταν δὲ ἦλθαν, ὑπεχώρει καὶ ἐξεχώριζε τὸν ἑαυτοῦν του, φοβούμενος ἐκείνους οἱ ὅποιοι ἦσαν ἀπὸ τὴν περιτομὴν.

13 Καὶ ὁμοῦ μὲ αὐτὸν συνυπεκρίθησαν καὶ οἱ λοιποὶ Ἰουδαῖοι· ὥστε καὶ ὁ Βαρνάβας συναπεφάρθη ἀπὸ τὴν ὑπόκρισιν αὐτῶν.

14 Ἀλλὰ ὅταν εἶδα ὅτι δὲν ἔστεκον ὀρθὰ εἰς τὴν ἀλήθειαν τοῦ εὐαγγελίου, εἶπα εἰς τὸν Πέτρον ἔμπροσθεν εἰς ὅλους· Ἄν σὺ ὢν Ἰουδαῖος ζῆς ἐθνικῶς, καὶ ὅχι Ἰουδαϊκῶς, διατί ἀναγκάζεις τὰ ἔθνη νὰ Ἰουδαίωσιν;

15 Ἡμεῖς οἱ ὅποιοι εἴμεθα φυσικῶς Ἰουδαῖοι, καὶ ὅχι ἀμαρτωλοὶ ἀπὸ τὰ ἔθνη·

16 Ἐξεύροντες ὅτι δὲν δικαιοῦται ὁ ἄνθρωπος ἀπὸ τὰ ἔργα τοῦ νόμου, ἀλλὰ διὰ μέσου τῆς πίστεως τοῦ Ἰησοῦ

εἰς Χριστὸν Ἰησοῦν ἐπιστεύσαμεν, ἵνα δικαιωθῶμεν ἐκ πίστεως Χριστοῦ, καὶ οὐκ ἐξ ἔργων νόμου· διότι οὐ δικαιωθήσεται ἐξ ἔργων νόμου πᾶσα σὰρξ.

17 Εἰ δὲ ζητοῦντες δικαιωθῆναι ἐν Χριστῷ, εὐρέθημεν καὶ αὐτοὶ ἁμαρτωλοὶ, ἅρα Χριστὸς ἁμαρτίας διάκονος; Μὴ γένοιτο.

18 Εἰ γὰρ ἂν κατέλυσα, ταῦτα πάλιν οἰκοδομῶ, παραβάτην ἑμαυτὸν συνίστημι.

19 Ἐγὼ γὰρ διὰ νόμου νόμῳ ἀπέθανον, ἵνα Θεῷ ζήσω.

20 Χριστῷ συνεσταύρωμαι· ζῶ δὲ, οὐκ ἔτι ἐγὼ, ζῇ δὲ ἐν ἐμοὶ Χριστός· ὁ δὲ νῦν ζῶ ἐν σαρκί, ἐν πίστει ζῶ τῇ τοῦ Υἱοῦ τοῦ Θεοῦ, τοῦ ἀγαπήσαντός με, καὶ παραδόντος ἑαυτὸν ὑπὲρ ἐμοῦ.

21 Οὐκ ἀθετῶ τὴν χάριν τοῦ Θεοῦ· εἰ γὰρ διὰ νόμου δικαιοσύνη, ἅρα Χριστὸς δωρεὰν ἀπέθανεν.

Κεφ. γ'. ΙΙΙ.

ᾧ ἀνόητοι Γαλάται, τίς ὑμᾶς ἐβίασκανε τῇ ἀληθείᾳ μὴ πείθεσθαι; οἷς κατ' ὀφθαλμοὺς Ἰησοῦς Χριστὸς προεγράφη, ἐν ὑμῖν ἐσταυρωμένος.

2 Τοῦτο μόνον θέλω μαθεῖν ἀφ' ὑμῶν· Ἐξ ἔργων νόμου τὸ Πνεῦμα ἔλαβετε, ἢ ἐξ ἀκοῆς πίστεως;

3 Οὕτως ἀνόητοί ἐστε; ἐναρξάμενοι Πνεύματι, νῦν σαρκὶ ἐπιτελείσθε;

4 Τοσαῦτα ἐπάθετε εἰκῇ; εἰ γε καὶ εἰκῇ.

5 Ὁ οὖν ἐπιχορηγῶν ὑμῖν τὸ Πνεῦμα, καὶ ἐνεργῶν δυνάμεις ἐν ὑμῖν, ἐξ ἔργων νόμου, ἢ ἐξ ἀκοῆς πίστεως;

6 Καθὼς Ἀβραὰμ ἐπίστευσε τῷ

Χριστῷ· καὶ ἡμεῖς ἐπιστεύσαμεν εἰς τὸν Ἰησοῦν Χριστόν, διὰ τὴν δικαιωθῶμεν ἀπὸ τὴν πίστιν τοῦ Χριστοῦ, καὶ ὅχι ἀπὸ τὰ ἔργα τοῦ νόμου· διότι δὲν θέλει δικαιωθῆ ἀπὸ τὰ ἔργα τοῦ νόμου καμία σὰρξ.

17 Ἀλλὰ ἀνίσως ζητοῦντες νὰ δικαιωθῶμεν εἰς τὸν Χριστόν, εὐρέθημεν καὶ ἡμεῖς αὐτοὶ ἁμαρτωλοὶ, ἅρα ὁ Χριστὸς εἶναι ὑπηρετῆς τῆς ἁμαρτίας; Μὴ γένοιτο.

18 Διότι ἐὰν ἐκεῖνα τὰ ὁποῖα κατέστρεψα, ταῦτα πάλιν οἰκοδομῶ, κάμνω τὸν ἑαυτὸν μου παραβάτην.

19 Διότι ἐγὼ διὰ μέσου τοῦ νόμου ἀπέθανα εἰς τὸν νομὸν, διὰ νὰ ζήσω εἰς τὸν Θεόν.

20 Συνεσταυρώθην μὲ τὸν Χριστόν· καὶ πλέον ἐγὼ δὲν ζῶ, ἀλλὰ ὁ Χριστὸς ζῇ εἰς ἐμέ· καὶ ἐκεῖνο τὸ ὅποιον ζῶ τώρα εἰς τὴν σάρκα, ζῶ μὲ τὴν πίστιν τοῦ Υἱοῦ τοῦ Θεοῦ, ὁποῖός με ἠγάπησε, καὶ παρέδωκε τὸν ἑαυτὸν τοῦ δι' ἐμέ.

21 Δὲν ἀθετῶ τὴν χάριν τοῦ Θεοῦ· διότι ἐὰν ἦναι ἡ δικαιοσύνη διὰ μέσου τοῦ νόμου, ὁ Χριστὸς λοιπὸν ματαίως ἀπέθανεν.

Κεφ. γ'. ΙΙΙ.

ᾧ ἀνόητοι Γαλάται, τίς σᾶς ἐβίασκανε νὰ μὴ πείθησθε εἰς τὴν ἀλήθειαν; ἔμπρὸς εἰς τὰ ὅμματα τῶν ὁποίων προεγράφη ὁ Ἰησοῦς Χριστός, ἐσταυρωμένος μεταξύ σας.

2 Τοῦτο μόνον θέλω νὰ μάθω ἀπὸ σᾶς· Ἀπὸ τὰ ἔργα τοῦ νόμου ἐλάβετε τὸ Πνεῦμα, ἢ ἀπὸ τὴν ἀκοὴν τῆς πίστεως;

3 Οὕτως εἰσθε ἀνόητοι; ἀρχίσαντες μὲ τὸ Πνεῦμα, τώρα τελειοῦσθε μὲ τὴν σάρκα;

4 Τόσα ἐπάθετε ματαίως; ἂν ἦτον καὶ ματαίως.

5 Ὅς τις λοιπὸν σᾶς δίδει τὸ Πνεῦμα, καὶ ἐνεργεῖ δυνάμεις εἰς σᾶς, ἀπὸ τὰ ἔργα τοῦ νόμου τὸ κάμνει, ἢ ἀπὸ τὴν ἀκοὴν τῆς πίστεως;

6 Καθὼς Ἀβραὰμ ἐπίστευσεν εἰς

Θεῷ, καὶ ἐλογίσθη αὐτῷ εἰς δικαιοσύνην.

7 Γινώσκετε ἄρα ὅτι οἱ ἐκ πίστεως, οὗτοι εἰσιν υἱοὶ Ἀβραάμ.

8 Προϊδούσα δὲ ἡ γραφὴ, ὅτι ἐκ πίστεως δικαιοὶ τὰ ἔθνη ὁ Θεὸς, προεγγεγέλιστο τῷ Ἀβραάμ· Ὅτι εὐλογηθήσονται ἐν σοὶ πάντα τὰ ἔθνη.

9 Ὡστε οἱ ἐκ πίστεως, εὐλογοῦνται σὺν τῷ πιστῷ Ἀβραάμ.

10 Ὅσοι γὰρ ἐξ ἔργων νόμου εἰσιν, ὑπὸ κατάραν εἰσὶ· γέγραπται γάρ· Ἐπικατάρατος πᾶς ὃς οὐκ ἐμμένει ἐν πᾶσι τοῖς γεγραμμένοις ἐν τῷ βιβλίῳ τοῦ νόμου, τοῦ ποιῆσαι αὐτά.

11 Ὅτι δὲ ἐν νόμῳ οὐδεὶς δικαιοῦται παρὰ τῷ Θεῷ, ὅλον· ὅτι ὁ δίκαιος ἐκ πίστεως ζήσεται.

12 Ὁ δὲ νόμος οὐκ ἔστιν ἐκ πίστεως· ἀλλ' ὁ ποιήσας αὐτά ἀνθρώπος, ζήσεται ἐν αὐτοῖς.

13 Χριστὸς ἡμᾶς ἐξηγόρασεν ἐκ τῆς κατάραν τοῦ νόμου, γενόμενος ὑπὲρ ἡμῶν κατάρα· γέγραπται γάρ· Ἐπικατάρατος πᾶς ὁ κρεμᾶμενος ἐπὶ ξύλου.

14 Ἴνα εἰς τὰ ἔθνη ἡ εὐλογία τοῦ Ἀβραάμ γένηται ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ, ἵνα τὴν ἐπαγγελίαν τοῦ Πνεύματος λάβωμεν διὰ τῆς πίστεως.

15 Ἀδελφοί, κατὰ ἄνθρωπον λέγω· ὅμως ἀνθρώπου κεκυρωμένην διαθήκην οὐδεὶς ἀθετεῖ ἢ ἐπιδιαιτάσσεται.

16 Τῷ δὲ Ἀβραάμ ἐρρήθησαν αἱ ἐπαγγελίαι, καὶ τῷ σπέρματι αὐτοῦ. Οὐ λέγει· Καὶ τοῖς σπέρμασιν, ὡς ἐπὶ πολλῶν, ἀλλ' ὡς ἐφ' ἑνός· Καὶ τῷ σπέρματί σου· ὅς ἐστι Χριστός.

17 Τοῦτο δὲ λέγω, διαθήκην προ-

τὸν Θεόν, καὶ ἐλογαριάσθη εἰς αὐτὸν εἰς δικαιοσύνην.

7 Γινώριζετε λοιπὸν ὅτι ἐκείνοι οἱ ὁποῖοι εἶναι ἀπὸ τὴν πίστιν, οὗτοι εἶναι υἱοὶ τοῦ Ἀβραάμ.

8 Καὶ ἡ γραφὴ προϊδούσα, ὅτι ὁ Θεὸς θέλει δικαιοῦσαι τὰ ἔθνη ἀπὸ τὴν πίστιν, εὐγγέλισε πρότερον εἰς τὸν Ἀβραάμ· Ὅτι εἰς σὲ θέλουσιν εὐλογηθῇ ὅλα τὰ ἔθνη.

9 Ὡστε ὅσοι εἶναι ἀπὸ τὴν πίστιν, εὐλογοῦνται ὁμοῦ μὲ τὸν πιστὸν Ἀβραάμ.

10 Διότι ὅσοι εἶναι ἀπὸ τὰ ἔργα τοῦ νόμου, εἶναι ὑποκάτω εἰς τὴν κατάραν· διότι εἶναι γεγραμμένον· Ἐπικατάρατος εἶναι καθ' εἰς, ὅς τις δὲν κάμνει τελείως ὅλα τὰ ὁποῖα εἶναι γεγραμμένα εἰς τὸ βιβλίον τοῦ νόμου.

11 Καὶ ὅτι εἰς τὸν νόμον κἀνεὶς δὲν δικαιοῦνται ἐμπρὸς εἰς τὸν Θεόν, φανερόν εἶναι· διότι ὁ δίκαιος θέλει ζῆσει ἀπὸ τὴν πίστιν.

12 Ὁ δὲ νόμος δὲν εἶναι ἀπὸ τὴν πίστιν· ἀλλ' ὅς τις κάμνει αὐτά, θέλει ζῆσει εἰς αὐτά.

13 Ὁ Χριστὸς μᾶς ἐξηγόρασεν ἀπὸ τὴν κατάραν τοῦ νόμου, γενόμενος διὰ ἡμᾶς κατάρα· διότι εἶναι γεγραμμένον· Καθ' εἰς ὅς τις εἶναι κρεμασμένος εἰς τὸ ξύλον εἶναι ἐπικατάρατος.

14 Διὰ τὴν γίνῃ εἰς τὰ ἔθνη ἡ εὐλογία τοῦ Ἀβραάμ διὰ μέσου τοῦ Χριστοῦ Ἰησοῦ, διὰ τὴν λάβωμεν τὴν ὑπόσχεσιν τοῦ Πνεύματος μὲ τὴν πίστιν.

15 Ἀδελφοί, ἀνθρωπίνως λέγω· ὅμως διαθήκην ἀνθρώπου βεβαιωμένην κἀνεὶς δὲν ἀθετεῖ, οὐδὲ προσθέτει τι εἰς αὐτήν.

16 Εἰς τὸν Ἀβραάμ ἐλαλήθησαν αἱ ὑποσχέσεις, καὶ εἰς τὸ σπέρμα του. Δὲν λέγει· Καὶ εἰς τὰ σπέρματα, ὡς διὰ πολλὰ, ἀλλ' ὡς διὰ ἑνός· Καὶ εἰς τὸ σπέρμα σου· τὸ ὅποιον εἶναι ὁ Χριστός.

17 Καὶ τοῦτο λέγω, διαθήκην ἡ ὁποῖα

κεκυρωμένην ὑπὸ τοῦ Θεοῦ εἰς Χριστὸν, ὁ μετὰ ἑτη τετρακόσια καὶ τριάκοντα γεγονώς νόμος οὐκ ἀκυροῦ, εἰς τὸ καταργῆσαι τὴν ἐπαγγελίαν.

18 Εἰ γὰρ ἐκ νόμου ἡ κληρονομία οὐκ ἔτι ἐξ ἐπαγγελίας· τῷ δὲ Ἀβραάμ δι' ἐπαγγελίας κεχάρισται ὁ Θεός.

19 Τί οὖν ὁ νόμος; Τῶν παραβάσεων χάριν προστεθῇ, ἄχρις οὗ ἔλθῃ τὸ σπέρμα ᾧ ἐπηγγέλται, διαταγείς δι' ἀγγέλων ἐν χειρὶ μεσίτου.

20 Ὁ δὲ μεσίτης ἐνὸς οὐκ ἔστιν· ὁ δὲ Θεὸς εἰς ἔστιν.

21 Ὁ οὖν νόμος κατὰ τῶν ἐπαγγελιῶν τοῦ Θεοῦ; Μὴ γένοιτο· εἰ γὰρ ἐδόθη νόμος ὁ δυνάμενος ζωοποιῆσαι, ὥντως ἂν ἐκ νόμου ἦν ἡ δικαιοσύνη.

22 Ἀλλὰ συνέκλεισεν ἡ γραφὴ τα πάντα ὑπὸ ἁμαρτίαν, ἵνα ἡ ἐπαγγελία ἐκ πίστεως Ἰησοῦ Χριστοῦ δοθῇ τοῖς πιστευουσιν.

23 Πρὸ τοῦ δὲ ἔλθειν τὴν πίστιν, ὑπὸ νόμον ἐφρουρούμεθα, συγκεκλεισμένοι εἰς τὴν μέλλουσαν πίστιν ἀποκαλυφθῆναι.

24 Ὡστε ὁ νόμος παιδαγωγὸς ἡμῶν γέγονεν εἰς Χριστὸν, ἵνα ἐκ πίστεως δικαιωθῶμεν.

25 Ἐλθούσης δὲ τῆς πίστεως, οὐκ ἔτι ὑπὸ παιδαγωγὸν ἔσμεν.

26 Πάντες γὰρ υἱοὶ Θεοῦ ἔστε διὰ τῆς πίστεως ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ.

27 Ὅσοι γὰρ εἰς Χριστὸν ἐβαπτίσθητε, Χριστὸν ἐνεδύσασθε.

28 Οὐκ ἐν Ἰουδαίῳ οὐδὲ Ἑλλην· οὐκ ἐν δούλῳ οὐδὲ ἐλευθερῷ· οὐκ ἐν ἄρσεν καὶ θήλῃ· πάντες γὰρ ἡμεῖς εἰς ἔστε ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ.

εἶναι προβεβαιωμένη ἀπὸ τὸν Θεὸν εἰς τὸν Χριστὸν, ὁ νόμος, ὁ ὁποῖος ἔγινε μετὰ τετρακοσίων καὶ τριάντα χρόνους, δὲν καμνεῖ ἀβέβαιον, εἰς τὸ νὰ καταργῇ τὴν ὑπόσχεσιν.

18 Διότι ἐὰν ἡ κληρονομία ἦναι ἀπὸ τὸν νόμον, δὲν εἶναι πλέον ἀπὸ τὴν ὑπόσχεσιν· ἀλλὰ ὁ Θεὸς διὰ μέσου τῆς ὑπόσχεσεως ἐχάρισε (τὴν κληρονομίαν) εἰς τὸν Ἀβραάμ.

19 Εἰς τί λοιπὸν (ἐδόθη) ὁ νόμος; Προτεθῇ χάριν τῶν παραβάσεων, ἕως οὗ ἔλθῃ τὸ σπέρμα εἰς τὸ ὁποῖον ἔγινεν ἡ ὑπόσχεσις, καὶ ἐδόθη διὰ μέσου τῶν ἀγγέλων εἰς χεῖρα μεσίτου.

20 Καὶ ὁ μεσίτης δὲν εἶναι ἐνός· ἀλλὰ ὁ Θεὸς εἶναι εἷς.

21 Ὁ νόμος λοιπὸν ἐναντίος τῶν ἐπαγγελιῶν τοῦ Θεοῦ ἐδόθη; Μὴ γένοιτο· διότι ἐὰν νόμος ἤθελε δοθῇ ὁ ὁποῖος ἐδύνατο νὰ ζωοποιήσῃ, βέβαια ἡ δικαιοσύνη ἤθελεν εἶναι ἀπὸ τὸν νόμον.

22 Ἀλλὰ ἡ γραφὴ συνέκλεισεν ὅλα ὑποκάτω εἰς τὴν ἁμαρτίαν, διὰ νὰ δοθῇ εἰς ἐκείνους οἱ ὁποῖοι πιστευουσιν ἡ ὑπόσχεσις, ἡ ὁποία εἶναι ἀπὸ τὴν πίστιν τοῦ Χριστοῦ.

23 Καὶ πρὸ τοῦ νὰ ἔλθῃ ἡ πίστις, ἐφυλαττόμεθα ὑποκάτω εἰς τὸν νόμον, συγκεκλεισμένοι ἕως εἰς τὴν πίστιν, ἡ ὁποία ἐμέλλε νὰ ἀποκαλυφθῇ.

24 Ὡστε ὁ νόμος ἔγινε παιδαγωγὸς μας εἰς τὸν Χριστὸν, διὰ νὰ δικαιωθῶμεν ἀπὸ τὴν πίστιν.

25 Ἀφ' οὗ δὲ ἦλθεν ἡ πίστις, πλέον δὲν εἴμεθα ὑποκάτω εἰς τὸν παιδαγωγόν.

26 Διότι ὅλοι εἴσθε υἱοὶ Θεοῦ διὰ μέσου τῆς πίστεως εἰς Χριστὸν Ἰησοῦν.

27 Διότι ὅσοι ἐβαπτίσθητε εἰς τὸν Χριστὸν, ἐνεδύσθητε τὸν Χριστόν.

28 Καὶ δὲν εἶναι Ἰουδαῖος οὐδὲ Ἑλλην· δὲν εἶναι πλέον δούλος οὐδὲ ἐλευθερὸς· δὲν εἶναι ἄρσεν καὶ θήλυ· διότι ὅλοι σεῖς εἰς εἴσθε εἰς τὸν Χριστὸν Ἰησοῦν.

29 Εἰ δὲ ὑμεῖς Χριστοῦ, ἄρα τοῦ Ἀβραάμ σπέρμα ἐστέ, καὶ κατ' ἐπαγγελίαν κληρονόμοι.

Κεφ. δ'. IV.

ΔΕΓΩ δὲ, ἐφ' ὅσον χρόνον ὁ κληρονόμος νηπίος ἐστίν, οὐδὲν διαφέρει δούλου, κύριος πάντων ὢν

2 Ἀλλὰ ὑπὸ ἐπιτρόπους ἐστὶ καὶ οἰκονόμους, ἄχρι τῆς προθεσμίας τοῦ Πατρὸς.

3 Οὕτω καὶ ἡμεῖς, ὅτε ἤμεν νήπιοι, ὑπὸ τὰ στοιχεῖα τοῦ κόσμου ἤμεν δεδουλωμένοι

4 Ὅτε δὲ ἦλθε τὸ πλήρωμα τοῦ χρόνου, ἐξαπέστειλεν ὁ Θεὸς τὸν Υἱὸν αὐτοῦ, γενόμενον ἐκ γυναικὸς, γενόμενον ὑπὸ νόμον

5 ἵνα τοὺς ὑπὸ νόμον ἐξαγοράσῃ, ἵνα τὴν υἰοθεσίαν ἀπολάβωμεν.

6 Ὅτι δὲ ἐστε υἱοὶ, ἐξαπέστειλεν ὁ Θεὸς τὸ Πνεῦμα τοῦ Υἱοῦ αὐτοῦ εἰς τὰς καρδίας ὑμῶν, κράζον, Ἀββᾶ, ὁ Πατήρ.

7 Ὡστε οὐκ ἔτι εἰ δούλος, ἀλλ' υἱός· εἰ δὲ υἱός, καὶ κληρονόμος Θεοῦ διὰ Χριστοῦ.

8 Ἀλλὰ τότε μὲν, οὐκ εἰδότες Θεὸν, ἐδουλεύσατε τοῖς μὴ φύσει οὕσι θεοῖς

9 Νῦν δὲ, γινόντες Θεὸν, μᾶλλον δὲ γνωσθέντες ὑπὸ Θεοῦ, πῶς ἐπιστρέφετε πάλιν ἐπὶ τὰ ἀσθενῆ καὶ πτωχὰ στοιχεῖα, οἷς πάλιν ἀνωθεν δουλεύειν θέλετε;

10 Ἡμέρας παρατηρεῖσθε, καὶ μὴνας, καὶ καιροὺς, καὶ ἐνιαυτούς.

11 Φοβοῦμαι ὑμᾶς, μὴ πως εἰκῇ κεκοπίσκατε εἰς ὑμᾶς.

12 Γίνεσθε ὡς ἐγὼ, ὅτι κἀγὼ ὡς ὑμεῖς· ἀδελφοί, δεομαι ὑμῶν οὐδὲν με ἡδίκησατε.

13 Οἴδατε δὲ ὅτι δι' ἀσθένειαν τῆς

29 Καὶ ἐὰν σεῖς ἦσθε τοῦ Χριστοῦ, τοῦ Ἀβραάμ λοιπὸν εἰσθε σπέρμα, καὶ κληρονόμοι κατὰ τὴν ὑπόσχεσιν.

Κεφ. δ'. IV.

ΚΑΙ ΛΕΓΩ, εἰς ὅσον καιρὸν ὁ κληρονόμος εἶναι νήπιος, δὲν διαφέρει ἀπὸ τὸν δούλον, ἂν καὶ ἦναι κύριος ὅλων

2 Ἀλλὰ εἶναι ὑποκάτω εἰς τοὺς ἐπιτρόπους καὶ τοὺς οἰκονόμους, ἕως εἰς τὸν καιρὸν τὸν διορισμένον ἀπὸ τὸν πατέρα.

3 Οὕτω καὶ ἡμεῖς, ὅτε ἤμεθα νήπιοι, ἤμεθα δουλωμένοι ὑποκάτω εἰς τὰ στοιχεῖα τοῦ κόσμου

4 Ὅτε δὲ ἦλθε τὸ πλήρωμα τοῦ καιροῦ, ἐξαπέστειλεν ὁ Θεὸς τὸν Υἱὸν του, ὁ ὁποῖος ἐγενεν ἀπὸ γυναικᾶ, καὶ ἐγενεν ὑποκάτω εἰς τὸν νόμον

5 Διὰ τὴν ἐξαγοράσῃ ἐκείνους οἱ ὁποῖοι εἶναι ὑποκάτω εἰς τὸν νόμον, διὰ τὴν ἀπολάβωμεν ἡμεῖς τὴν υἰοθεσίαν.

6 Καὶ διότι εἰσθε υἱοὶ, ἐξαπέστειλεν ὁ Θεὸς τὸ Πνεῦμα τοῦ Υἱοῦ του εἰς τὰς καρδίας σας, τὸ ὁποῖον κράζει, Ἀββᾶ, ὁ Πατήρ.

7 Ὡστε δὲν εἶσαι πλέον δούλος, ἀλλὰ υἱός· καὶ ἐὰν ἦσαι υἱός, εἶσαι καὶ κληρονόμος Θεοῦ διὰ μέσου τοῦ Χριστοῦ.

8 Ἀλλὰ τότε, μὴ γνωρίζοντες τὸν Θεὸν, ἐδουλεύσατε εἰς ἐκείνους οἱ ὁποῖοι δὲν εἶναι φυσικῶς θεοί

9 Τώρα δὲ, γνωρίζαντες τὸν Θεὸν, καὶ περισσώτερον γνωρισθέντες ἀπὸ τὸν Θεὸν, πῶς ἐπιστρέφετε πάλιν εἰς τὰ ἀσθενῆ καὶ πτωχὰ στοιχεῖα, εἰς τὰ ὁποῖα θέλετε πάλιν νὰ δουλεύητε;

10 Τὰς ἡμέρας παρατηρεῖτε, καὶ τοὺς μῆνας, καὶ τοὺς καιροὺς, καὶ τοὺς χρόνους.

11 Φοβοῦμαι διὰ σας, μήπως ἐκοπίσκατε ματαιῶς εἰς σας.

12 Γίνεσθε ὡς ἐγὼ, διότι καὶ ἐγὼ ἔγινα ὡς σεῖς· ἀδελφοί, παρακαλῶ σας· δὲν με ἡδίκησατε τίποτε.

13 Καὶ ἤξεύρετε ὅτι με ἀσθένειαν

σαρκὸς εὐηγγελισάμην ὑμῖν τὸ πρό-
τερον·

14 Καὶ τὸν πειρασμὸν μου τὸν ἐν
τῇ σαρκί μου οὐκ ἐξουθενήσατε, οὐδὲ
ἐξεπτύσατε, ἀλλ' ὡς ἄγγελον Θεοῦ
ἐδέξασθέ με, ὡς Χριστὸν Ἰησοῦν.

15 Τίς οὖν ἦν ὁ μακαρισμὸς ὑμῶν ;
μαρτυρῶ γὰρ ὑμῖν ὅτι, εἰ δυνατόν,
τοὺς ὀφθαλμοὺς ὑμῶν ἐξορύξαντες
ἂν ἐδώκατέ μοι.

16 Ὡστε ἐχθρὸς ὑμῶν γέγονα ἀλη-
θεῶν ὑμῖν ;

17 Ζηλοῦσιν ὑμᾶς οὐ καλῶς· ἀλλὰ
ἐκκλεῖσαι ἡμᾶς θέλουσιν, ἵνα αὐτοὺς
ζηλοῦτε.

18 Καλὸν δὲ τὸ ζηλοῦσθαι ἐν καλῷ
πάντοτε, καὶ μὴ μόνον ἐν τῷ παρ-
εῖναι με πρὸς ὑμᾶς,

19 Τεκνία μου, οὓς πάλιν ὠδίνω,
ἄχρις οὗ μορφωθῇ Χριστὸς ἐν ὑμῖν·

20 Ἦθελον δὲ παρεῖναι πρὸς ὑμᾶς
ἄρτι, καὶ ἀλλάξαι τὴν φωνὴν μου·
ὅτι ἀποροῦμαι ἐν ὑμῖν.

21 Λέγετέ μοι, οἱ ὑπὸ νόμον θέλον-
τες εἶναι, τὸν νόμον οὐκ ἀκούετε ;

22 Γέγραπται γάρ, ὅτι Ἀβραὰμ
δύο υἱοὺς εἶσεν· ἓνα ἐκ τῆς παι-
δίσκης, καὶ ἓνα ἐκ τῆς ἐλευθέρας.

23 Ἀλλ' ὁ μὲν ἐκ τῆς παιδίσκης,
κατὰ σάρκα γεγέννηται· ὁ δὲ ἐκ τῆς
ἐλευθέρας, διὰ τῆς ἐπαγγελίας·

24 Ἀτινά ἐστὶν ἀλληγορούμενα·
αὗται γὰρ εἰσιν αἱ δύο διαθήκαι· μία
μὲν ἀπὸ ὄρους Σινᾶ, εἰς δουλείαν
γεννώσα, ἣτις ἐστὶν Ἀγαρ.

25 Τὸ γὰρ Ἀγαρ, Σινᾶ ὄρος ἐστὶν
ἐν τῇ Ἀραβίᾳ, συστοιχεῖ δὲ τῇ νῦν
Ἰερουσαλὴμ, δουλεύει δὲ μετὰ τῶν
τέκνων αὐτῆς.

26 Ἡ δὲ ἄνω Ἰερουσαλὴμ, ἐλευ-

τῆς σαρκὸς σᾶς εὐηγγέλισα πρό-
τερον·

14 Καὶ τὸν πειρασμὸν μου, τὸν ὁποῖον
εἶχον εἰς τὴν σάρκα μου, δὲν κατ-
εφρονήσατε, οὐδὲ ἀπερρίψατε, ἀλλὰ
ὡς ἄγγελον Θεοῦ με ἐδέχθητε, ὡς
τὸν Χριστὸν Ἰησοῦν.

15 Τίς λοιπὸν ἦτον ὁ μακαρισμὸς
σας ; διότι σᾶς μαρτυρῶ ὅτι, ἂν ἦτον
δυνατόν, τὰ ὀμμάτιά σας ἐβγάλλετε
καὶ με εἰدیدετε.

16 Ἐγὼ λοιπὸν ἐχθρὸς σας, διότι
σᾶς λέγω τὴν ἀλήθειαν ;

17 Ἐχουσιν εἰς σᾶς ζῆλον ὅχι ἀπὸ
καλῆν διαθέσιν· ἀλλὰ θέλousι νὰ
μᾶς ἀποκλείσωσι, διὰ νὰ ἔχητε ζῆλον
σεῖς εἰς αὐτοὺς.

18 Καλὸν δὲ εἶναι τὸ νὰ ἔχητε
ζῆλον εἰς τὸ καλὸν πάντοτε, καὶ ὅχι
μόνον ὅταν ἡμεῖς παρὼν εἰς σας,

19 Τεκνία μου, διὰ τοὺς ὁποίους
πάλιν γέννας πόνους ὑποφέρω, ἕως
οὗ μορφωθῇ ὁ Χριστὸς εἰς σᾶς·

20 Καὶ ἤθελον νὰ ἡμεῖς παρὼν εἰς
σᾶς τώρα, καὶ νὰ ἀλλάξω τὴν
φωνήν μου· διότι ἀπορῶ διὰ σας.

21 Λέγετέ με, σεῖς οἱ ὅποιοι θέλετε
νὰ ἦσθε ὑποκάτω εἰς τὸν νόμον, δὲν
ἀκούετε τὸν νόμον ;

22 Διότι εἶναι γεγραμμένον, ὅτι ὁ
Ἀβραάμ εἶχε δύο υἱοὺς· ἓνα ἀπὸ
τὴν δούλην, καὶ ἓνα ἀπὸ τὴν ἐλευ-
θέραν.

23 Ἀλλὰ ἐκεῖνος ὁ ὁποῖος ἐγεννήθη
ἀπὸ τὴν δούλην, ἐγεννήθη κατὰ σάρ-
κα· ὁ ἄλλος δὲ ὁ ὁποῖος ἦτον ἀπὸ τὴν
ἐλευθέραν, ἐγεννήθη διὰ μέσου τῆς
ὑποσχέσεως·

24 Τὰ ὅποια ἀλληγοροῦνται· διότι
αὗται εἶναι αἱ δύο διαθήκαι· ἡ μία
εἶναι ἀπὸ τὸ ὄρος τὸ Σινᾶ, καὶ γεννᾷ
εἰς δουλείαν, ἡ ὁποία εἶναι ἡ Ἀγαρ.

25 Διότι τὸ Ἀγαρ εἶναι ὄρος Σινᾶ
ἐν τῇ Ἀραβίᾳ, καὶ εἶναι ὅμοιον με
τὴν Ἰερουσαλὴμ, ἡ ὁποία εἶναι τώρα,
καὶ δουλεύει ὁμοῦ με τὰ τέκνα της.

26 Ἡ δὲ ἄνω Ἰερουσαλὴμ εἶναι

θερά ἐστίν, ἥτις ἐστὶ μήτηρ πάντων ἡμῶν.

27 Γέγραπται γάρ· Εὐφράνθητι στείρα ἢ οὐ τίκτους· ῥῆξον καὶ βόησον ἢ οὐκ ὠδίνουσα, ὅτι πολλὰ τὰ τέκνα τῆς ἐρήμου μάλλον ἢ τῆς ἐχούσης τὸν ἄνδρα.

28 Ἡμεῖς δὲ, ἀδελφοί, κατὰ Ἰσαὰκ, ἐπαγγελίας τέκνα ἐσμέν.

29 Ἄλλ' ὥσπερ τότε ὁ κατὰ σάρκα γεννηθεὶς ἐδῶκε τὸν κατὰ Πνεῦμα, οὕτω καὶ νῦν.

30 Ἀλλὰ τί λέγει ἡ γραφή· Ἐκβαλε τὴν παιδίσκη καὶ τὸν υἱὸν αὐτῆς· οὐ γὰρ μὴ κληρονομίῃ ὁ υἱὸς τῆς παιδίσκης μετὰ τοῦ υἱοῦ τῆς ἐλευθέρας.

31 Ἄρα, ἀδελφοί, οὐκ ἐσμέν παιδίσκης τέκνα, ἀλλὰ τῆς ἐλευθέρας.

Κεφ. ε'. V.

Τῇ ἐλευθερίᾳ οὖν ἡ Χριστὸς ἡμᾶς ἠλευθέρωσε, στήκετε, καὶ μὴ πάλιν ζυγῷ δουλείας ἐνέχεσθε.

2 Ἰδὲ, ἐγὼ Παῦλος λέγω ὑμῖν, ὅτι ἐὰν περιτέμνησθε, Χριστὸς ὑμᾶς οὐδὲν ὠφελήσει.

3 Μαρτύρομαι δὲ πάλιν παντὶ ἀνθρώπῳ περιτεταμένῳ, ὅτι ὀφειλέτης ἐστὶν ὅλον τὸν νόμον ποιῆσαι.

4 Κατηργήθητε ἀπὸ τοῦ Χριστοῦ οἵτινες ἐν νόμῳ δικαιοῦσθε· τῆς χάριτος ἐξεπέσατε.

5 Ἡμεῖς γὰρ Πνεύματι ἐκ πίστεως ἐλπῖδα δικαιοσύνης ἀπεκδεχόμεθα.

6 Ἐν γὰρ Χριστῷ Ἰησοῦ οὔτε περιτομή τι ἰσχύει, οὔτε ἀκροβυστία, ἀλλὰ πίστις δι' ἀγάπης ἐνεργουμένη.

7 Ἐτρέχετε καλῶς· τίς ὑμᾶς ἀνεκοψε τῇ ἀληθείᾳ μὴ πείσθαι;

8 Ἡ πεισμονὴ οὐκ ἐκ τοῦ καλοῦντος ὑμᾶς.

ἐλευθέρᾳ, ἡ ὅποια εἶναι μήτηρ ὅλων μᾶς.

27 Διότι εἶναι γεγραμμένον· Εὐφράνθητι στείρα ἢ ὅποια δὲν γεννᾷ· ἄφησε φωνὴν καὶ βόησον σὺ ἡ ὅποια δὲν ὑποφέρεις γέννας πόνους, διότι περισσότερα εἶναι τὰ τέκνα τῆς ἐρήμου παρὰ ἐκείνης ἡ ὅποια ἔχει τὸν ἄνδρα.

28 Καὶ ἡμεῖς, ἀδελφοί, ὡς ὁ Ἰσαὰκ, εἴμεθα τέκνα τῆς ἐπαγγελίας.

29 Ἀλλὰ καθὼς τότε ὅς τις ἐγεννήθη κατὰ σάρκα ἐδῶκε τὸν γεννηθέντα κατὰ Πνεῦμα, οὕτω καὶ τώρα.

30 Ἀλλὰ τί λέγει ἡ γραφή· Ἐβγαλε τὴν δούλην καὶ τὸν υἱὸν τῆς· διότι δὲν θέλει κληρονομήσει ὁ υἱὸς τῆς δούλης ὁμοῦ μετὰ τὸν υἱὸν τῆς ἐλευθέρας.

31 Λοιπὸν, ἀδελφοί, δὲν εἴμεθα τέκνα τῆς δούλης, ἀλλὰ τῆς ἐλευθέρας.

Κεφ. ε'. V.

ΣΤΕΚΕΤΕ λοιπὸν σταθεροὶ εἰς τὴν ἐλευθερίαν μετὰ τὴν ὅποιαν μᾶς ἠλευθέρωσεν ὁ Χριστὸς, καὶ μὴ ὑποβάλλεσθε πάλιν εἰς τὸν ζυγὸν τῆς δουλείας.

2 Ἰδοὺ, ἐγὼ ὁ Παῦλος σᾶς λέγω, ὅτι ἐὰν περιτέμνησθε, ὁ Χριστὸς δὲν θέλει σᾶς ὠφελήσει τίποτε.

3 Καὶ πάλιν μαρτύρομαι εἰς καθὲ ἀνθρώπῳ ὁ ὁποῖος περιτέμνεται, ὅτι εἶναι χρεώστης νᾶ καμῇ ὅλον τὸν νόμον.

4 Σεῖς ὅσοι δικαιοῦσθε εἰς τὸν νόμον, ἐχωρίσθητε ἀπὸ τὸν Χριστὸν· ἐξεπέσατε ἀπὸ τὴν χάριν.

5 Διότι ἡμεῖς διὰ μέσου τοῦ Πνεύματος μετὰ τὴν πίστιν ἀναμένομεν τὴν ἐλπίδα τῆς δικαιοσύνης.

6 Διότι εἰς τὸν Χριστὸν Ἰησοῦν οὔτε ἡ περιτομὴ δύναται τι, οὔτε ἡ ἀκροβυστία, ἀλλὰ πίστις ἡ ὅποια ἐνεργεῖ διὰ μέσου τῆς ἀγάπης.

7 Καλῶς ἐτρέχετε· τίς σᾶς ἐμπόδισε νᾶ μὴ πείθῃσθε εἰς τὴν ἀλήθειαν;

8 Ἡ καταπίσις αὕτη δὲν εἶναι ἀπὸ ἐκείνων ὁ ὁποῖος σᾶς καλεῖ.

9 Μικρὰ ζύμη ὅλον τὸ φύραμα ζυμοῖ.

10 Ἐγὼ πέποιθα εἰς ὑμᾶς ἐν Κυρίῳ, ὅτι οὐδὲν ἄλλο φρονήσετε· ὁ δὲ ταρασσὼν ὑμᾶς βαστάσει τὸ κρίμα, ὃς τις ἂν ᾖ.

11 Ἐγὼ δὲ, ἀδελφοί, εἰ περιτομὴν ἔτι κηρύσσω, τί ἔτι διώκομαι; ἄρα κατήργηται τὸ σκάνδαλον τοῦ σταυροῦ.

12 Ὁφελον καὶ ἀποκόψονται οἱ ἀναστατοῦντες ὑμᾶς.

13 Ὑμεῖς γὰρ ἐπ' ἐλευθερίᾳ ἐκλήθητε, ἀδελφοί· μόνον μὴ τὴν ἐλευθερίαν εἰς ἀφορμὴν τῇ σαρκί, ἀλλὰ διὰ τῆς ἀγάπης δουλεύετε ἀλλήλοις.

14 Ὁ γὰρ πᾶς νόμος ἐν ἐνὶ λόγῳ πληροῦται, ἐν τῷ Ἀγαπήσεις τὸν πλησίον σου ὡς ἑαυτόν.

15 Εἰ δὲ ἀλλήλους, δάκνετε καὶ κατεσθίετε, βλέπετε μὴ ὑπὸ ἀλλήλων ἀναλωθῆτε.

16 Λέγω δὲ· Πνεύματι περιπατεῖτε, καὶ ἐπιθυμίαν σαρκὸς οὐ μὴ τελέσητε.

17 Ἡ γὰρ σὰρξ ἐπιθυμεῖ κατὰ τοῦ Πνεύματος, τὸ δὲ Πνεῦμα κατὰ τῆς σαρκὸς· ταῦτα δὲ ἀντίκειται ἀλλήλοις, ἵνα μὴ ἂ ἂν θέλητε, ταῦτα ποιῆτε.

18 Εἰ δὲ Πνεύματι ἄγεσθε, οὐκ ἐστὲ ὑπὸ νόμον.

19 Φανερά δὲ ἐστὶ τὰ ἔργα τῆς σαρκὸς· ἃ τινὰ ἐστὶ μοιχεία, πορνεία, ἀκαθαρσία, ἀσέλγεια,

20 Εἰδωλολατρεία, φαρμακεία, ἔχθραι, ἔρεις, ζηλοί, θυμοί, ἐριθείαι, διχαστασίαι, αἰρέσεις,

21 Φθόνοι, φόνοι, μέθαι, κῶμοι, καὶ τὰ ὅμοια τούτοις· ἃ προλέγω ὑμῖν, καθὼς καὶ προεῖπον, ὅτι οἱ τὰ τοιαῦτα πράσσοντες βασιλείαν Θεοῦ οὐ κληρονομήσουσιν.

22 Ὁ δὲ καρπὸς τοῦ Πνεύματος ἐστὶν ἀγάπη, χαρὰ, εἰρήνη, μακροθυ-

9 Ὀλίγον προθύμι ζυμῶναι ὅλον τὸ ζυμωτόν.

10 Ἐγὼ πιστεύω εἰς σᾶς ἐν Κυρίῳ, ὅτι δὲν θέλετε ἔχει ἄλλην γνώμην· ἀλλ' ὅς τις σᾶς ταραττει, θέλει βαστάσει τὸ κρίμα, ὅποιος καὶ ἂν ᾖ.

11 Ἐγὼ δὲ, ἀδελφοί, ἐὰν ἀκόμη κηρύττω περιτομὴν, διὰ τί κατατρέχομαι; ἔγινε λοιπὸν ἀργὸν τὸ σκάνδαλον τοῦ σταυροῦ.

12 Εἴθε ἐμελλον νὰ ἀποκοπῶσιν ἐκείνοι οἱ ὅποιοι σᾶς ἀναστατοῦσι.

13 Διότι σεις, ἀδελφοί, ἐκατέσθητε εἰς ἐλευθερίαν· μόνον μὴ μεταχειρίζεσθε τὴν ἐλευθερίαν διὰ ἀφορμὴν εἰς τὴν σάρκα, ἀλλὰ δουλεύετε ὅ εἰς τὸν ἄλλον μὲ ἀγάπην.

14 Διότι ὅλος ὁ νόμος εἰς ἓνα λόγον τελειοῦνται, εἰς τὸ· Νὰ ἀγαπήσῃς τὸν γείτονά σου ὡς τὸν ἑαυτόν σου.

15 Ἐὰν ὅμως δαγκάνητε καὶ κατατρώγητε ὁ εἰς τὸν ἄλλον, βλέπετε μήπως ἀφανισθῇτε ὅ εἰς ἀπὸ τὸν ἄλλον.

16 Καὶ λέγω· Περιπατεῖτε μὲ τὸ Πνεῦμα, καὶ δὲν θέλετε κάμει τὴν ἐπιθυμίαν τῆς σαρκὸς.

17 Διότι ἡ σὰρξ ἐπιθυμεῖ ἐναντίον τοῦ Πνεύματος, καὶ τὸ Πνεῦμα ἐναντίον τῆς σαρκὸς· καὶ ταῦτα ἐναντιοῦνται τὸ ἐν μὲ τὸ ἄλλο, διὰ νὰ μὴ κάμνητε ὅποια θέλετε.

18 Ἐὰν δὲ ὀδηγῆσθε ὑπὸ τοῦ Πνεύματος, δὲν εἰσθε ὑποκάτω εἰς τὸν νόμον.

19 Καὶ φανερά εἶναι τὰ ἔργα τῆς σαρκὸς· τὰ ὅποια εἶναι μοιχεία, πορνεία, ἀκαθαρσία, ἀσέλγεια,

20 Εἰδωλολατρεία, φαρμακεία, ἔχθραι, φιλονεικίαι, ζηλοί, θυμοί, λογομαχίαι, διχαστασίαι, αἰρέσεις,

21 Φθόνοι, φόνοι, μέθαι, συμπόσια, καὶ τὰ ὅμοια τούτοις· τὰ ὅποια σᾶς προλέγω, καθὼς καὶ προεῖπα, ὅτι οἵτινες κάμνουσι τὰ τοιαῦτα, δὲν θέλουσι κληρονομήσει βασιλείαν Θεοῦ.

22 Ὁ δὲ καρπὸς τοῦ Πνεύματος εἶναι ἀγάπη, χαρὰ, εἰρήνη, μακροθυ-

μία, χρηστότης, ἀγαθωσύνη, πίστις, πραότης, ἐγκράτεια·

23 Κατὰ τῶν τοιούτων οὐκ ἔστι νόμος.

24 Οἱ δὲ τοῦ Χριστοῦ, τὴν σάρκα ἐσταύρωσαν σὺν τοῖς παθήμασι καὶ ταῖς ἐπιθυμίαις.

25 Εἰ ζῶμεν Πνεύματι, Πνεύματι καὶ στοιχοῦμεν.

26 Μὴ γινώμεθα κενόδοξοι, ἀλλήλους προκαλοῦμενοι, ἀλλήλους φθονοῦντες.

Κεφ. ε'. VI.

ἈΔΕΛΦΟΙ, ἐὰν καὶ προληφθῇ ἄνθρωπος ἐν τινι παραπτώματι, ὑμεῖς οἱ πνευματικοὶ καταρτίζετε τὸν τοιοῦτον ἐν πνεύματι πραότητος· σκοπῶν ἑαυτὸν, μὴ καὶ σὺ πειρασθῇς.

2 Ἀλλήλων τὰ βάρη βαστάζετε, καὶ οὕτως ἀνακληρώσατε τὸν νόμον τοῦ Χριστοῦ.

3 Εἰ γὰρ δοκεῖ τις εἶναι τι, μὴδὲν ὦν, ἑαυτὸν φρεναπατᾷ.

4 Τὸ δὲ ἔργον αὐτοῦ δοκιμάζεται ἕκαστος, καὶ τότε εἰς ἑαυτὸν μόνον τὸ καύχημα ἔξει, καὶ οὐκ εἰς τὸν ἕτερον·

5 Ἐκαστος γὰρ τὸ ἴδιον φορτίον βαστάσει.

6 Κοινωνεῖτω δὲ ὁ κατηχούμενος τὸν λόγον τῷ κατηχούντι, ἐν πᾶσιν ἀγαθοῖς.

7 Μὴ πλανᾶσθε· Θεὸς οὐ μνηστειρίζεται· ὁ γὰρ ἐὰν σπεῖρῃ ἄνθρωπος, τοῦτο καὶ θερίσει·

8 Ὅτι ὁ σπεῖρων εἰς τὴν σάρκα αὐτοῦ, ἐκ τῆς σαρκὸς θερίσει φθοράν· ὁ δὲ σπεῖρων εἰς τὸ Πνεῦμα, ἐκ τοῦ Πνεύματος θερίσει ζωὴν αἰώνιον,

9 Τὸ δὲ καλὸν ποιοῦντες μὴ ἔκκακωμεν· καιρὸν γὰρ ἰδίῳ θερίσομεν, μὴ ἐκλυόμενοι.

10 Ἄρα οὖν ὡς καιρὸν ἔχομεν, ἐργαζώμεθα τὸ ἀγαθὸν πρὸς πάντας,

μία, καλοσύνη, ἀγαθωσύνη, πίστις, πραότης, ἐγκράτεια·

23 Ἐναντίον τῶν τοιούτων δὲ εἶναι νόμος.

24 Καὶ οἵτινες εἶναι τοῦ Χριστοῦ, ἐσταύρωσαν τὴν σάρκα ὁμοῦ μετὰ τὰ παθήματα καὶ μετὰ τὰς ἐπιθυμίας.

25 Ἐὰν ζῶμεν μετὰ τὸ Πνεῦμα, ὡς περιπατοῦμεν καὶ μετὰ τὸ Πνεῦμα.

26 Ἄς μὴ γινώμεθα κενόδοξοι, παρακινούμεντοι ὁ εἰς τὸν ἄλλον, καὶ φθονοῦντες ὁ εἰς τὸν ἄλλον.

Κεφ. ε'. VI.

ἈΔΕΛΦΟΙ, ἐὰν καὶ προληφθῇ ἄνθρωπος εἰς κἄν ἐν σφάλματι, σεις οἱ πνευματικοὶ διορθοῦντε τὸν τοιοῦτον εἰς πνεῦμα πραότητος· στοχαζόμενος τὸν ἑαυτὸν σου, μήπως καὶ σὺ πειρασθῇς.

2 Βαστάζετε τὰ βάρη ὁ εἰς τοῦ ἄλλου, καὶ οὕτως τελειώσατε τὸν νόμον τοῦ Χριστοῦ.

3 Διότι ἂν νομῇ τις ὅτι εἶναι τι, μὴ ὦν τίποτε, τὸν ἑαυτοῦ ἐξαπατᾷ.

4 Καὶ καθ' εἰς ὡς δοκιμάξῃ τὸ ἴδιον τοῦ ἔργου, καὶ τότε θέλει ἔχει τὸ καύχημα μόνον εἰς τὸ ἑαυτοῦ του, καὶ οὐκ εἰς τὸν ἄλλον·

5 Διότι καθ' εἰς θέλει βαστάσει τὸ ἴδιον τοῦ φορτίου.

6 Καὶ ὡς τις διδάσκειται τὸν λόγον, ὡς κάμνη κοινωνῶν τὸν διδάσκαλον, εἰς ὅλα τὰ ἀγαθὰ του.

7 Μὴ πλανᾶσθε· ὁ Θεὸς δὲν περιγελάται· διότι ὅ, τι ἂν σπεῖρῃ ἄνθρωπος, τοῦτο καὶ θέλει θερίσει·

8 Διότι ὡς τις σπεῖρει εἰς τὴν σάρκα του, ἀπὸ τὴν σάρκα θέλει θερίσει φθοράν· καὶ ὡς τις σπεῖρει εἰς τὸ Πνεῦμα, ἀπὸ τὸ Πνεῦμα θέλει θερίσει ζωὴν αἰώνιον.

9 Ἄς μὴ ὀκνεύωμεν κάμνοντες τὸ καλόν· διότι ἐὰν δὲν παραλυώμεθα, εἰς ἴδιόν του καιρὸν θέλομεν θερίσει.

10 Ἐως οὐ λοιπὸν ἔχομεν καιρὸν· ὡς κάμνομεν τὸ καλὸν εἰς ὅλους, καὶ

μάλιστα δὲ πρὸς τοὺς οἰκείους τῆς πίστεως.

11 Ἴδετε πηλίκους ὑμῖν γράμμασιν ἔγραψα τῇ ἐμῇ χειρί.

12 Ὅσοι θέλουσιν ἐπυροσωπῆσαι ἐν σαρκί, οὗτοι ἀναγκάζουσιν ὑμᾶς περιτέμεσθαι, μόνον ἵνα μὴ τῷ σταυρῷ τοῦ Χριστοῦ διώκωνται.

13 Οὐδὲ γὰρ οἱ περιτεμνόμενοι αὐτοὶ νόμον φυλάσσουσιν· ἀλλὰ θέλουσιν ὑμᾶς περιτέμεσθαι, ἵνα ἐν τῇ ὑμετέρᾳ σαρκὶ καυχῶνται.

14 Ἐμοὶ δὲ μὴ γένοιτο καυχᾶσθαι, εἰ μὴ ἐν τῷ σταυρῷ τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ· δι' οὗ ἐμοὶ κόσμος ἐσταυρώται, καὶ γὰρ τῷ κόσμῳ.

15 Ἐν γὰρ Χριστῷ Ἰησοῦ οὔτε περιτομή τι ἰσχύει, οὔτε ἀκροβυστία, ἀλλὰ καὶ καὶ κτίσις.

16 Καὶ ὅσοι τῷ κανόνι τούτῳ στοιχήσουσιν, εἰρήνῃ ἐπ' αὐτοὺς καὶ ἔλεος, καὶ ἐπὶ τὸν Ἰσραὴλ τοῦ Θεοῦ.

17 Τοῦ λοιποῦ, κόπους μοι μηδεὶς παρεχέτω· ἐγὼ γὰρ τὰ στίγματα τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ ἐν τῷ σώματί μου βαστάζω.

18 Ἡ χάρις τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ μετὰ τοῦ πνεύματος ὑμῶν, ἀδελφοί. Ἀμήν.

† Πρὸς Γαλάτας ἐγράφη ἀπὸ Ῥώμης.

περισσότερον εἰς τοὺς οἰκείους τῆς πίστεως.

11 Ἴδετε πόσον μακρὰ γράμματα σᾶς ἔγραψα μετὰ τὴν ἰδίαν μου χεῖρα.

12 Ὅσοι θέλουσι νὰ δεῖξωσιν εὐμορφίαν εἰς τὴν σάρκα, οὗτοι σᾶς ἀναγκάζουσι νὰ περιτέμνησθε, μόνον διὰ νὰ μὴ διώκωνται διὰ τὸν σταυρὸν τοῦ Χριστοῦ.

13 Διότι οὐδὲ αὐτοὶ οἱ περιτεμνόμενοι φυλάττουσι τὸν νόμον· ἀλλὰ θέλουσι νὰ περιτέμνησθε σεῖς, διὰ νὰ καυχῶνται εἰς τὴν σάρκα σας.

14 Εἰς ἐμὲ δὲ μὴ γένοιτο νὰ καυχῶμαι, εἰ μὴ εἰς τὸν σταυρὸν τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ· διὰ μέσου τοῦ ὁποίου ὁ κόσμος ἐσταυρώθη εἰς ἐμὲ, καὶ ἐγὼ εἰς τὸν κόσμον.

15 Διότι εἰς τὸν Χριστὸν Ἰησοῦν οὐδὲ ἡ περιτομή δύναται τι, οὐδὲ ἡ ἀκροβυστία, ἀλλὰ ἡ καὶ κτίσις.

16 Καὶ ὅσοι περιπατήσωσι κατὰ τὸν κανόνα τούτων, ἃς ἦναι εἰρήνῃ εἰς αὐτοὺς καὶ ἔλεος, καὶ εἰς τὸν Ἰσραὴλ τοῦ Θεοῦ.

17 Τοῦ λοιποῦ, κάνεις ἃς μὴ με δίδῃ κόπους· διότι ἐγὼ βαστάζω τὰ στίγματα τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ εἰς τὸ σῶμά μου.

18 Ἡ χάρις τοῦ Κυρίου μας Ἰησοῦ Χριστοῦ ἃς ἦναι ὁμοῦ μετὰ τὸ πνεῦμά σας, ἀδελφοί. Ἀμήν.

† Εἰς Γαλάτας ἐγράφη ἀπὸ τὴν Ῥώμην.

Ἡ ΠΡΟΣ ἙΦΕΣΙΟΥΣ ἘΠΙΣΤΟΛΗ

ΠΑΥΛΟΥ ΤΟΥ ἈΠΟΣΤΟΛΟΥ.

Κεφ. α'. Ι.

ΠΑΥΛΟΣ, ἀπόστολος Ἰησοῦ Χριστοῦ διὰ θελήματος Θεοῦ, τοῖς ἁγίοις τοῖς οὖσιν ἐν Ἑφέσῳ καὶ πιστοῖς ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ.

2 Χάρις ὑμῖν καὶ εἰρήνη ἀπὸ Θεοῦ

Κεφ. α'. Ι.

ΠΑΥΛΟΣ, ἀπόστολος Ἰησοῦ Χριστοῦ διὰ θελήματος Θεοῦ, εἰς τοὺς ἁγίους οἱ ὅποιοι εἶναι εἰς τὴν Ἑφεσον καὶ πιστοὺς εἰς τὸν Χριστὸν Ἰησοῦν.

2 Ἄς ἦναι χάρις εἰς σᾶς καὶ εἰρήνη

Πατρὸς ἡμῶν, καὶ Κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ.

3 Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς καὶ Πατὴρ τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ὁ εὐλογήσας ἡμᾶς ἐν πάσῃ εὐλογίᾳ πνευματικῇ ἐν τοῖς ἐπουρανίοις ἐν Χριστῷ·

4 Καθὼς ἐξελέξατο ἡμᾶς ἐν αὐτῷ πρὸ καταβολῆς κόσμου, εἶναι ἡμᾶς ἁγίους καὶ ἀμώμους κατενώπιον αὐτοῦ ἐν ἀγάπῃ·

5 Προορίσας ἡμᾶς εἰς υἰοθεσίαν διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ εἰς αὐτὸν, κατὰ τὴν εὐδοκίαν τοῦ θελήματός αὐτοῦ,

6 Εἰς ἑπαινον δόξης τῆς χάριτος αὐτοῦ, ἐν ᾗ ἔχαρίτωσεν ἡμᾶς ἐν τῷ ἡγιασμένῳ·

7 Ἐν ᾧ ἔχομεν τὴν ἀπολύτρωσιν διὰ τοῦ αἵματος αὐτοῦ, τὴν ἄφεσιν τῶν παραπτωμάτων, κατὰ τὸν πλοῦτον τῆς χάριτος αὐτοῦ·

8 Ἦς ἐπερίσσευσεν εἰς ἡμᾶς ἐν πάσῃ σοφίᾳ καὶ φρονήσει·

9 Γνωρίσας ἡμῖν τὸ μυστήριον τοῦ θελήματος αὐτοῦ κατὰ τὴν εὐδοκίαν αὐτοῦ, ἣν προέθετο ἐν αὐτῷ·

10 Εἰς οἰκονομίαν τοῦ πληρώματος τῶν καιρῶν, ἀνακεφαλαιώσασθαι τὰ πάντα ἐν τῷ Χριστῷ, τὰ τε ἐν τοῖς οὐρανοῖς καὶ τὰ ἐπὶ τῆς γῆς·

11 Ἐν αὐτῷ, ἐν ᾧ καὶ ἐκληρώθημεν, προορισθέντες κατὰ πρόθεσιν τοῦ τὰ πάντα ἐνεργούντος κατὰ τὴν βουλὴν τοῦ θελήματος αὐτοῦ·

12 Εἰς τὸ εἶναι ἡμᾶς εἰς ἑπαινον τῆς δόξης αὐτοῦ, τοὺς προηλπικότας ἐν τῷ Χριστῷ·

13 Ἐν ᾧ καὶ ὑμεῖς, ἀκούσαντες τὸν λόγον τῆς ἀληθείας, τὸ εὐαγγέλιον τῆς σωτηρίας ὑμῶν· ἐν ᾧ καὶ πιστεύσαντες ἐσφραγίσθητε τῷ Πνεύματι τῆς ἐπαγγελίας τῷ ἁγίῳ·

ἀπὸ Θεοῦ Πατρὸς ἡμῶν, καὶ Κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ.

3 Ὃς ἦναι εὐλογημένος ὁ Θεὸς καὶ Πατὴρ τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ὁ ὁποῖος ἡμᾶς εὐλόγησεν μὲν καθὲρ εὐλογίαν πνευματικὴν εἰς τὰ ἐπουράνια ἐν Χριστῷ·

4 Καθὼς ἡμᾶς ἐδιήλεξεν εἰς αὐτὸν πρὸ τοῦ νῦν θεμελιωθῆναι ὁ κόσμος, νῦν ἡμεθεὶς ἅγιοι καὶ ἀμώμητοι ἐμπροσθέν του μὲν ἀγάπῃ·

5 Προορίσας ἡμᾶς εἰς τὴν υἰοθεσίαν διὰ μέσου τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ εἰς αὐτὸν, κατὰ τὴν εὐδοκίαν τοῦ θελήματός του,

6 Διὰ τὸν ἑπαινον τῆς δόξης τῆς χάριτός του, μὲν τὴν ὅποιαν ἡμᾶς ἔχαρίτωσεν εἰς τὸν ἡγιασμένον (υἱόν του)·

7 Εἰς τὸν ὅποιον ἔχομεν τὴν ἐξαγοράσιν διὰ μέσου τοῦ αἵματός του, τὴν συγχώρησιν τῶν ἁμαρτιῶν, κατὰ τὸν πλοῦτον τῆς χάριτός του·

8 Τὴν ὅποιαν ἔκαμε νῦν περισσεύειν εἰς ἡμᾶς μὲν καθὲρ σοφίαν καὶ φρόνησιν·

9 Κείμενον εἰς ἡμᾶς γνώριμον τὸ μυστήριον τοῦ θελήματος του κατὰ τὴν εὐδοκίαν του, τὴν ὅποιαν προέθεσεν εἰς τὸν ἑαυτὸν του·

10 Ὡστε εἰς οἰκονομίαν τῆς τελειώσεως τῶν καιρῶν, νῦν ἐπιθέσῃ εἰς ὅλα, καὶ ὅσα εἶναι εἰς τοὺς οὐρανοὺς καὶ ὅσα εἶναι ἐπάνω εἰς τὴν γῆν, μίαν κεφαλὴν τὸν Χριστὸν·

11 Εἰς τὸν ὅποιον καὶ ἡμεῖς ἐλάβομεν κληρὸν, προορισθέντες κατὰ πρόθεσιν ἐκείνου, ὁ ὁποῖος ἐνεργεῖ τὰ πάντα κατὰ τὴν βουλὴν τοῦ θελήματός του·

12 Εἰς τὸ νῦν ἡμεθεὶς εἰς ἑπαινον τῆς δόξης του, οἵτινες ἠλπίσσαμεν πρότερον εἰς τὸν Χριστόν·

13 Εἰς τὸν ὅποιον (ἠλπίσατε) καὶ σεῖς, ἀφ' οὗ ἠκούσατε τὸν λόγον τῆς ἀληθείας, τὸ εὐαγγέλιον τῆς σωτηρίας σας· εἰς τὸν ὅποιον καὶ πιστεύσαντες ἐσφραγίσθητε μὲν τὸ Πνεῦμα τῆς ὑπασχέσεως τὸ ἅγιον·

14 Ὃς ἐστὶν ἀρράβων τῆς κληρονομίας ἡμῶν, εἰς ἀπολύτρωσιν τῆς περιποιήσεως, εἰς ἔπαινον τῆς δόξης αὐτοῦ.

15 Διὰ τοῦτο κἀγὼ, ἀκούσας τὴν καθ' ὑμᾶς πίστιν ἐν τῷ Κυρίῳ Ἰησοῦ, καὶ τὴν ἀγάπην τὴν εἰς πάντας τοὺς ἁγίους,

16 Οὐ παύομαι εὐχαριστῶν ὑπὲρ ὑμῶν, μνεῖαν ὑμῶν ποιούμενος ἐπὶ τῶν προσευχῶν μου·

17 Ἵνα ὁ Θεὸς τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ὁ Πατὴρ τῆς δόξης, δώῃ ὑμῖν Πνεῦμα σοφίας καὶ ἀποκαλύψεως, ἐν ἐπιγνώσει αὐτοῦ·

18 Πεφωτισμένους τοὺς ὀφθαλμοὺς τῆς διανοίας ὑμῶν, εἰς τὸ εἰδέναι ὑμᾶς τίς ἐστὶν ἡ ἐλπίς τῆς κλήσεως αὐτοῦ, καὶ τίς ὁ πλοῦτος τῆς δόξης τῆς κληρονομίας αὐτοῦ ἐν τοῖς ἁγίοις·

19 Καὶ τί τὸ ὑπερβάλλον μέγεθος τῆς δυνάμεως αὐτοῦ εἰς ἡμᾶς τοὺς πιστεύοντας κατὰ τὴν ἐνέργειαν τοῦ κράτους τῆς ἰσχύος αὐτοῦ,

20 Ἐν ἡγήρησεν ἐν τῷ Χριστῷ, ἐγείρας αὐτὸν ἐκ νεκρῶν, καὶ ἐκάθισεν ἐν δεξιᾷ αὐτοῦ ἐν τοῖς ἐπουρανίοις,

21 Ὑπεράνω πάσης ἀρχῆς καὶ ἐξουσίας καὶ δυνάμεως καὶ κυριότητος, καὶ παντὸς ὀνόματος ὀνομαζομένου οὐ μόνον ἐν τῷ αἰῶνι τούτῳ, ἀλλὰ καὶ ἐν τῷ μέλλοντι·

22 Καὶ πάντα ὑπέταξεν ὑπὸ τοὺς πόδας αὐτοῦ· καὶ αὐτὸν ἔδωκε κεφαλὴν ὑπὲρ πάντα τῇ ἐκκλησίᾳ,

23 Ἥτις ἐστὶ τὸ σῶμα αὐτοῦ, τὸ πληῖσμα τοῦ πάντα ἐν πᾶσι πληρουμένου.

Κεφ. β'. II.

ΚΑΙ ὑμᾶς ὄντας νεκροὺς τοῖς παρωπτόμασι καὶ ταῖς ἀμαρτίαις·

2 Ἐν αἷς ποτε περιεπατήσατε κατὰ τὸν αἰῶνα τοῦ κόσμου τούτου, κατὰ τὸν ἄρχοντα τῆς ἐξουσίας τοῦ ἀέρος, τοῦ πνεύματος τοῦ νῦν ἐνεργούντος

14 Ὁ ὁποῖος εἶναι ἀρράβων τῆς κληρονομίας μας, εἰς ἐλευθέρωσιν τῆς ἀποκτήσεως, εἰς ἔπαινον τῆς δόξης του.

15 Διὰ τοῦτο καὶ ἐγὼ, ἀκούσας τὴν πίστιν σας εἰς τὸν Κύριον Ἰησοῦν, καὶ τὴν ἀγάπην σας εἰς ὅλους τοὺς ἁγίους,

16 Δὲν παύω νὰ εὐχαριστῶ διὰ σᾶς, μνημονεύων σας εἰς τὰς προσευχὰς μου·

17 Διὰ νὰ σᾶς δώσῃ ὁ Θεὸς τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ὁ Πατὴρ τῆς δόξης, Πνεῦμα σοφίας καὶ ἀποκαλύψεως, ὥστε νὰ τὸν γνωρίσητε·

18 Καὶ νὰ φωτίσῃ τὰ ὄμματα τῆς διανοίας σας, εἰς τὸ νὰ ἰδῇτε τίς εἶναι ἡ ἐλπίς τοῦ καλέσμάτος του, καὶ τίς εἶναι ὁ πλοῦτος τῆς δόξης τῆς κληρονομίας του εἰς τοὺς ἁγίους·

19 Καὶ τί εἶναι τὸ ὑπερβολικὸν μεγαλεῖον τῆς δυνάμεώς του εἰς ἡμᾶς οἱ ὁποῖοι πιστεύομεν κατὰ τὴν ἐνέργειαν τοῦ κράτους τῆς δυνάμεώς του,

20 Τὴν ὁποίαν ἐνήργησεν εἰς τὸν Χριστὸν, ἀναστήσας αὐτὸν ἐκ νεκρῶν, καὶ ἐκάθισεν αὐτὸν εἰς τὴν δεξιὰν του εἰς τοὺς οὐρανοὺς,

21 Ὑπεράνω ἀπὸ πᾶσαν ἀρχὴν καὶ ἐξουσίαν καὶ δυνάμιν καὶ κυριότητα, καὶ ἀπὸ πᾶν ὄνομα τὸ ὁποῖον ὀνομαζεται ὅχι μόνον εἰς τὸν αἰῶνα τούτον, ἀλλὰ καὶ εἰς τὸν μέλλοντα·

22 Καὶ ὅλα ὑπέταξεν ὑποκάτω εἰς τοὺς πόδας του· καὶ τὸν ἔδωκεν ἐπάνω εἰς ὅλα κεφαλὴν εἰς τὴν ἐκκλησίαν,

23 Ἡ ὁποία εἶναι τὸ σῶμά του, τὸ γεμισμα ἐκείνου ὁ ὁποῖος γεμίζει ὅλα εἰς ὅλους.

Κεφ. β'. II.

ΚΑΙ (ἐξωσποίησε) σᾶς, ὄντας νεκροὺς εἰς τὰ σφάλματα καὶ εἰς τὰς ἀμαρτίας·

2 Εἰς τὰς ὁποίας ποτὲ περιεπατήσατε κατὰ τὸν αἰῶνα τοῦ κόσμου τούτου, κατὰ τὸν ἄρχοντα τῆς ἐξουσίας τοῦ ἀέρος, τοῦ πνεύματος τοῦ ὁποῖον

ἐν τοῖς υἱοῖς τῆς ἀπειθείας·

3 Ἐν οἷς καὶ ἡμεῖς πάντες ἀνεστράφημέν ποτε ἐν ταῖς ἐπιθυμίαις τῆς σαρκὸς ἡμῶν, ποιοῦντες τὰ θελήματα τῆς σαρκὸς καὶ τῶν διανοιῶν· καὶ ἦμεν τέκνα φύσει ὀργῆς, ὡς καὶ οἱ λοιποί.

4 Ὁ δὲ Θεὸς πλούσιος ὢν ἐν ἐλέει διὰ τὴν πολλὴν ἀγάπην αὐτοῦ ἡμᾶς ἠγάπησεν ἡμᾶς,

5 Καὶ ὄντας ἡμᾶς νεκροὺς τοῖς παραπτώμασι, ἐζωοποίησεν τῷ Χριστῷ· (χάριτί ἐστε σεσωσμένοι·)

6 Καὶ συνήγειρε, καὶ συνεκάθισεν ἐν τοῖς ἐπουρανίοις ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ·

7 Ἴνα ἐνδείξηται ἐν τοῖς αἰῶσι τοῖς ἐπερχομένοις τὸν ὑπερβάλλοντα πλοῦτον τῆς χάριτος αὐτοῦ, ἐν χρηστότητι ἐφ' ἡμᾶς ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ.

8 Τῇ γὰρ χάριτί ἐστε σεσωσμένοι διὰ τῆς πίστεως· καὶ τοῦτο οὐκ ἐξ ἡμῶν· Θεοῦ τὸ δῶρον·

9 Οὐκ ἐξ ἔργων, ἵνα μὴ τις καυχῇσθαι.

10 Αὐτοῦ γὰρ ἔσμεν ποίημα, κτισθέντες ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ ἐπὶ ἔργοις ἀγαθοῖς, οἷς προητοίμασεν ὁ Θεὸς ἵνα ἐν αὐτοῖς περιπατήσωμεν.

11 Διὸ μνημονεύετε, ὅτι ὑμεῖς ποτε τὰ ἔθνη ἐν σαρκί, οἱ λεγόμενοι ἀκροβυστία ὑπὸ τῆς λεγομένης περιτομῆς ἐν σαρκὶ χειροπομῆτου·

12 Ὅτι ἦτε ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ χωρὶς Χριστοῦ, ἀπηλλοτριωμένοι τῆς πολιτείας τοῦ Ἰσραὴλ, καὶ ξένοι τῶν διαθηκῶν τῆς ἐπαγγελίας, ἐλπίδα μὴ ἔχοντες, καὶ ἄθεοι ἐν τῷ κόσμῳ·

13 Νυνὶ δὲ ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ, ὑμεῖς οἱ ποτὲ ὄντες μακράν, ἐγγὺς ἐγενήθητε ἐν τῷ αἵματι τοῦ Χριστοῦ.

14 Αὐτὸς γὰρ ἐστὶν ἡ εἰρήνη ἡμῶν,

ἐνεργεῖ τώρα εἰς τοὺς υἱοὺς τῆς ἀπειθείας·

3 Μεταξὺ τῶν ὁποίων καὶ ἡμεῖς ὅλοι συνανεστράφημεν ποτὲ εἰς τὰς ἐπιθυμίας τῆς σαρκὸς μας, κἀκόνοντες τὰ θελήματα τῆς σαρκὸς καὶ τῶν διανοιῶν· καὶ φυσικῶς ἡμεῖς τέκνα ὀργῆς, ὡς καὶ οἱ λοιποί.

4 Ὁ δὲ Θεὸς ὁ ὁποῖός ἐῖναι πλούσιος εἰς τὸ ἔλεος διὰ τὴν πολλὴν τοῦ ἀγάπην ἡντινα μᾶς ἠγάπησε,

5 Καὶ ἡμᾶς ὄντας νεκροὺς εἰς τὰ σφάλματα, ἐζωοποίησεν ἡμῶν μὲ τὸν Χριστόν· (ἀπὸ χάριν εἶσθε σεσωσμένοι·)

6 Καὶ μᾶς συνήγειρε, καὶ μᾶς ἐκάθισεν ἡμῶν ἐν τοῖς ἐπουρανίοις εἰς τὸν Χριστόν Ἰησοῦν·

7 Διὰ τὴν δειξὴν εἰς τοὺς μέλλοντας αἰῶνας τὸν ὑπερβάλλοντα πλοῦτον τῆς χάριτος τοῦ, μὲ καλοσύνην εἰς ἡμᾶς διὰ μέσου τοῦ Χριστοῦ Ἰησοῦ.

8 Διότι ἀπὸ τὴν χάριν εἶσθε σεσωσμένοι διὰ μέσου τῆς πίστεως· καὶ τοῦτο δὲν εἶναι ἀπὸ σᾶς· τὸ χάρισμα (εἶναι) τοῦ Θεοῦ·

9 Δὲν εἶναι ἀπὸ ἔργα, διὰ τὴν μὴ καυχῇσθαι κἀνεῖς.

10 Διότι αὐτοῦ εἴμεθα ποίημα, κτισθέντες εἰς τὸν Ἰησοῦν Χριστόν εἰς ἔργα καλὰ, τὰ ὁποῖα προητοίμασεν ὁ Θεὸς διὰ τὴν περιπατήσωμεν εἰς αὐτά.

11 Διὰ τοῦτο ἐνθυμείσθε, ὅτι σεῖς οἱ ὁποῖοι ἦσθε ποτὲ ἔθνη κατὰ σάρκα, καὶ ἐλέγεσθε ἀκροβυστία ὑπὸ τῆς λεγομένης περιτομῆς εἰς τὴν σάρκα χειροποιημένης·

12 Ὅτι σεῖς ἦσθε εἰς τὸν καιρὸν ἐκείνον χωρὶς τὸν Χριστόν, ἀποξενωμένοι ἀπὸ τὴν πολιτείαν τοῦ Ἰσραὴλ, καὶ ξένοι ἀπὸ τὰς διαθηκῆς τῆς υποσχέσεως, μὴ ἔχοντες ἐλπίδα, καὶ ἄθεοι εἰς τὸν κόσμον·

13 Τώρα δὲ ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ, σεῖς οἱ ὁποῖοι ἦσθε ποτὲ μακράν, ἐγγίνετε ἐγγὺς διὰ μέσου τοῦ αἵματος τοῦ Χριστοῦ.

14 Διότι αὐτὸς εἶναι ἡ εἰρήνη ἡμῶν,

ὁ ποιήσας τὰ ἀμφότερα ἐν, καὶ τὸ μεσότοιχον τοῦ φραγμοῦ λύσας·

15 Τὴν ἔχθραν ἐν τῇ σαρκὶ αὐτοῦ, τὸν νόμον τῶν ἐντολῶν ἐν δόγμασι καταργήσας· ἵνα τοὺς δύο κτίσῃ ἐν ἑαυτῷ εἰς ἓνα καινὸν ἄνθρωπον, ποιῶν εἰρήνην·

16 Καὶ ἀποκαταλλάξῃ τοὺς ἀμφότερους ἐν ἐνὶ σώματι τῷ Θεῷ διὰ τοῦ σταυροῦ, ἀποκτείνας τὴν ἔχθραν ἐν αὐτῷ.

17 Καὶ ἔλθων εὐηγγελίσαστο εἰρήνην ὑμῖν τοῖς μακρὰν, καὶ τοῖς ἐγγύς·

18 "Οτι δι' αὐτοῦ ἔχομεν τὴν προσαγωγὴν οἱ ἀμφότεροι ἐν ἐνὶ Πνεύματι πρὸς τὸν Πατέρα.

19 "Αρα οὖν οὐκέτι ἐστὲ ξένοι καὶ πάροικοι, ἀλλὰ συμπολιταὶ τῶν ἁγίων καὶ οἰκείοι τοῦ Θεοῦ·

20 Ἐποικοδομηθέντες ἐπὶ τῷ θεμελίῳ τῶν ἀποστόλων καὶ προφητῶν, ὅντος ἀκρογωνιαίου αὐτοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ·

21 Ἐν ᾧ πᾶσα ἡ οἰκοδομὴ συναρμολογουμένη αὐξεῖ εἰς νακὸν ἅγιον ἐν Κυρίῳ·

22 Ἐν ᾧ καὶ ὑμεῖς συνοικοδομεῖσθε, εἰς κατοικητήριον τοῦ Θεοῦ ἐν Πνεύματι.

Κεφ. γ'. III.

ΤΟΥΤΟΥ χάριν ἐγὼ Παῦλος, ὁ δέσμιος τοῦ Χριστοῦ Ἰησοῦ ὑπὲρ ὑμῶν τῶν ἐθνῶν·

2 Εἶγε ἠκούσατε τὴν οἰκονομίαν τῆς χάριτος τοῦ Θεοῦ τῆς δοθείσης μοι εἰς ὑμᾶς·

3 "Οτι κατὰ ἀποκάλυψιν ἐγνώρισέ μοι τὸ μυστήριον, (καθὼς προέγραψα ἐν ὀλίγῳ,

4 Πρὸς ὃ δύνασθε ἀναγινώσκοντες νοῆσαι τὴν σύνεσίν μου ἐν τῷ μυστηρίῳ τοῦ Χριστοῦ·)

5 "Ο ἐν ἐτέραις γενεαῖς οὐκ ἐγνωρίσθη τοῖς υἱοῖς τῶν ἀνθρώπων, ὥς νῦν ἀπεκαλύφθη τοῖς ἁγίοις ἀποστό-

λοις· ὁ ὁποῖος ἔκαμε τὰ δύο ἐν, καὶ ἔλυσε τὸ μεσότοιχον τοῦ φραγμοῦ·

15 Καταργήσας εἰς τὴν σάρκα τοῦ ἔχθραν, τὸν νόμον τῶν ἐντολῶν αἱ ὁποῖαι ἦσαν εἰς τὰ δόγματα· διὰ τὴν κτίσιν τοῦ ἐαυτοῦ τοῦ τοὺς δύο εἰς ἓνα νέον ἄνθρωπον, κάμνων εἰρήνην·

16 Καὶ διὰ τὴν φιλιώσῃ τοὺς δύο εἰς ἓν σῶμα μετὰ τὸν Θεὸν διὰ μέσου τοῦ σταυροῦ, θανατώσας τὴν ἔχθραν μετὰ αὐτόν.

17 Καὶ ἦλθε καὶ εὐηγγέλισεν εἰρήνην εἰς σὰς οἱ ὁποῖοι ἦσθε μακρὰν, καὶ εἰς ἐκείνους οἱ ὁποῖοι ἦσαν ἐγγύς·

18 Διότι διὰ μέσου αὐτοῦ ἔχομεν τὴν εἰσόδον καὶ οἱ δύο μετὰ ἐν Πνεύματι εἰς τὸν Πατέρα.

19 "Αρα λοιπὸν δὲν εἴσθε πλέον ξένοι καὶ πάροικοι, ἀλλὰ συμπολιταὶ τῶν ἁγίων καὶ οἰκειακοὶ τοῦ Θεοῦ·

20 Οἰκοδομηθέντες ἐπάνω εἰς τὸ θεμέλιον τῶν ἀποστόλων καὶ τῶν προφητῶν, ὅντος αὐτοῦ τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ λίθου ἀκρογωνιαίου·

21 Εἰς τὸν ὁποῖον ὅλη ἡ οἰκοδομὴ συνηρμοσμένη αὐξάνει εἰς νακὸν ἅγιον εἰς τὸν Κύριον·

22 Εἰς τὸν ὁποῖον καὶ σεῖς συνοικοδομεῖσθε, εἰς κατοικητήριον τοῦ Θεοῦ διὰ τοῦ Πνεύματος.

Κεφ. γ'. III.

ΔΙΑ τούτου ἐγὼ ὁ Παῦλος, ὁ δέσμιος τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ διὰ σὰς τὰς ἐθνε-

2 Ἐὰν ἠκούσατε τὴν οἰκονομίαν τῆς χάριτος τοῦ Θεοῦ ἡ ὁποία μετ' ἐδόθη διὰ σὰς·

3 "Οτι μετὰ ἀποκάλυψιν μετ' ἔκαμε γνωρίμον τὸ μυστήριον, (καθὼς προέγραψα μετ' ὀλίγα λόγια,

4 Εἰς τὸ ὁποῖον δύνασθε ἀναγινώσκοντες νὰ νοήσητε τὴν σύνεσιν τὴν ὁποίαν ἔχω ἐγὼ εἰς τὸ μυστήριον τοῦ Χριστοῦ·)

5 Τὸ ὁποῖον εἰς ἄλλας γενεὰς δὲν ἐγνωρίσθη εἰς τοὺς υἱοὺς τῶν ἀνθρώπων, καθὼς τώρα ἀπεκαλύφθη εἰς

λοις αὐτοῦ καὶ προφήταις ἐν Πνεύματι·

6 Εἶναι τὰ ἔθνη συγκληρονόμα καὶ σύσσωμα, καὶ συμμέτοχα τῆς ἐπαγγελίας αὐτοῦ ἐν τῷ Χριστῷ, διὰ τοῦ εὐαγγελίου·

7 Οὗ ἐγενόμην διάκονος, κατὰ τὴν δωρεάν τῆς χάριτος τοῦ Θεοῦ, τὴν δοθεῖσάν μοι κατὰ τὴν ἐνέργειαν τῆς δυνάμεως αὐτοῦ·

8 Ἐμοὶ τῶ ἐλαχιστοτέρῳ πάντων τῶν ἁγίων ἐδόθη ἡ χάρις αὕτη, ἐν τοῖς ἔθνεσιν εὐαγγελίσασθαι τὸν ἀνεξιχνίαστον πλοῦτον τοῦ Χριστοῦ,

9 Καὶ φωτίσαι πάντας, τίς ἡ κοινωνία τοῦ μυστηρίου τοῦ ἀποκεκρυμμένου ἀπὸ τῶν αἰώνων ἐν τῷ Θεῷ, τῷ τὰ πάντα κτίσαντι διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ·

10 Ἵνα γνωρισθῇ νῦν ταῖς ἀρχαῖς καὶ ταῖς ἐξουσίαις ἐν τοῖς ἐπουρανίοις, διὰ τῆς ἐκκλησίας, ἡ πολυποίκιλος σοφία τοῦ Θεοῦ,

11 Κατὰ πρόθεσιν τῶν αἰώνων, ἣν ἐποίησεν ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ τῷ Κυρίῳ ἡμῶν·

12 Ἐν ᾧ ἔχομεν τὴν παρρησίαν καὶ τὴν προσαγωγὴν ἐν πεποιθήσει, διὰ τῆς πίστεως αὐτοῦ.

13 Διὸ αἰτοῦμαι μὴ ἐκκακεῖν ἐν ταῖς θλίψεσί μου ὑπὲρ ὑμῶν, ἥτις ἐστὶ δόξα ὑμῶν.

14 Τούτου χάριν κάμπτω τὰ γόνατά μου πρὸς τὸν Πατέρα τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ,

15 Ἐξ οὗ πᾶσα πατριὰ ἐν οὐρανοῖς καὶ ἐπὶ γῆς ὀνομάζεται·

16 Ἵνα δώῃ ὑμῖν κατὰ τὸν πλοῦτον τῆς δόξης αὐτοῦ, δυνάμει κραταιωθῆναι διὰ τοῦ Πνεύματος αὐτοῦ εἰς τὸν ἔσω ἄνθρωπον·

17 Κατοικήσαι τὸν Χριστὸν διὰ τῆς πίστεως ἐν ταῖς καρδίαις ὑμῶν·

18 Ἐν ἀγάπῃ ἐρριζωμένοι καὶ θεμελιωμένοι, ἵνα ἐξισχυσητε καταλαβέσθαι σὺν πᾶσι τοῖς ἁγίοις, τί τὸ

τοὺς ἁγίους τοῦ ἀποστόλου καὶ προφήτας διὰ μέσου τοῦ Πνεύματος·

6 Διὰ τὰ ἦναι τὰ ἔθνη συγκληρονόμα καὶ σύσσωμα, καὶ συμμέτοχα τῆς ὑποσχέσεως αὐτοῦ εἰς τὸν Χριστόν, διὰ μέσου τοῦ εὐαγγελίου·

7 Τοῦ ὁποίου εὐαγγελίου ἔγινα διάκονος, κατὰ τὴν δωρεάν τῆς χάριτος τοῦ Θεοῦ, ἡ ὁποία μέ ἐδόθη κατὰ τὴν ἐνέργειαν τῆς δυνάμεώς του·

8 Ἡ χάρις αὕτη ἐδόθη εἰς ἐμὲ τὸν ἐλαχιστότερον ἀπὸ ὅλων τῶν ἁγίων, διὰ τὴν εὐαγγελίαν εἰς τὰ ἔθνη τοῦ ἀνεξερεύνητον πλοῦτον τοῦ Χριστοῦ,

9 Καὶ νὰ φωτίσω ὅλους, τίς εἶναι ἡ κοινωνία τοῦ μυστηρίου τοῦ ἀποκεκρυμμένου ἀπὸ τῶν αἰώνων εἰς τὸν Θεόν, ὁ ὁποῖος ἐκτίσεν τὰ πάντα διὰ μέσου τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ·

10 Διὰ τὴν γνωρισθῇ τώρα εἰς τὰς ἀρχάς καὶ εἰς τὰς ἐξουσίας εἰς τὰς ἐπουράνιαις, διὰ μέσου τῆς ἐκκλησίας, ἡ πολυποίκιλος σοφία τοῦ Θεοῦ,

11 Κατὰ τὴν πρόθεσιν τὴν αἰώνιον, τὴν ὁποίαν ἔκαμεν εἰς τὸν Χριστὸν Ἰησοῦν τὸν Κύριον ἡμῶν·

12 Εἰς τὸν ὅποιον ἔχομεν τὴν παρρησίαν καὶ τὴν εἰσοδὸν με ἐμπιστοσύνην, διὰ μέσου τῆς πίστεώς του.

13 Διὰ τοῦτο παρακαλῶ νὰ μὴ ἀθυμῇτε διὰ τὰς θλίψεις μου αἱ ὁποῖαι εἶναι διὰ σᾶς, ἡ ὁποία εἶναι ἡ δόξα σας.

14 Διὰ τοῦτο κλίνω τὰ γόνατά μου εἰς τὸν Πατέρα τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ,

15 Ἀπὸ τὸν ὅποιον ὀνομάζεται ὁλη ἡ πατριὰ ἡ ὁποία εἶναι εἰς τοὺς οὐρανούς καὶ ἐπάνω εἰς τὴν γῆν·

16 Διὰ τὴν ἡμᾶς δώσει κατὰ τὸν πλοῦτον τῆς δόξης του, νὰ κραταιωθῇτε με δύναμιν διὰ μέσου τοῦ Πνεύματος του εἰς τὸν ἐσωτερικὸν ἄνθρωπον·

17 Καὶ νὰ κατοικήσῃ ὁ Χριστὸς διὰ τῆς πίστεως εἰς τὰς καρδίας σας·

18 Ἐρριζωμένοι καὶ θεμελιωμένοι ἐν τῇ ἀγάπῃ, διὰ τὴν δυνηθῇτε νὰ καταλάβητε με ὅλους τοὺς ἁγίους, τί

πλάτος καὶ μήκος, καὶ βάθος καὶ ὕψος·

19 Γινῶναι τε τὴν ὑπερβάλλουσαν τῆς γνώσεως ἀγάπην τοῦ Χριστοῦ, ἵνα πληρωθῆτε εἰς πᾶν τὸ πλῆρωμα τοῦ Θεοῦ.

20 Τῷ δὲ δυναμένῳ ὑπὲρ πάντα ποιῆσαι ὑπὲρ ἐκ περισσοῦ ὧν αἰτούμεθα ἢ νοοῦμεν, κατὰ τὴν δύναμιν τὴν ἐνεργουμένην ἐν ἡμῖν,

21 Αὐτῷ ἢ δοῦναι ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ, εἰς πάσας τὰς γενεάς τοῦ αἰῶνος τῶν αἰῶνων· ἀμήν.

Κεφ. δ'. IV.

ΠΑΡΑΚΑΛΩ οὖν ὑμᾶς ἐγὼ ὁ δέσμιος ἐν Κυρίῳ, ἀξίως περιπατῆσαι τῆς κλήσεως ἧς ἐκλήθητε,

2 Μετὰ πάσης ταπεινοφροσύνης καὶ πραότητος, μετὰ μακροθυμίας, ἀνεχόμενοι ἀλλήλων ἐν ἀγάπῃ·

3 Σπουδάζοντες τηρεῖν τὴν ἐνότητα τοῦ Πνεύματος ἐν τῷ συνδέσμῳ τῆς εἰρήνης.

4 Ἐν σῶμα καὶ ἐν Πνεύμα, καθὼς καὶ ἐκλήθητε ἐν μιᾷ ἐλπίδι τῆς κλήσεως ὑμῶν·

5 Εἰς Κύριος, μία πίστις, ἐν βάπτισμα.

6 Εἰς Θεὸς καὶ Πατὴρ πάντων, ὁ ἐπὶ πάντων, καὶ διὰ πάντων, καὶ ἐν πᾶσιν ὑμῖν.

7 Ἐνὶ δὲ ἐκάστῳ ἡμῶν ἐδόθη ἡ χάρις κατὰ τὸ μέτρον τῆς δωρεᾶς τοῦ Χριστοῦ.

8 Διὸ λέγει· Ἀναβὰς εἰς ὕψος, ἠχηματώτευσεν αἰχμαλωσίαν, καὶ ἔδωκε δόματα τοῖς ἀνθρώποις.

9 Τὸ δὲ ἀνέβη, τί ἐστίν, εἰ μὴ ὅτι καὶ κατέβη πρῶτον εἰς τὰ κατώτερα μέρη τῆς γῆς;

10 Ὁ καταβὰς, αὐτὸς ἐστὶ καὶ ὁ ἀναβὰς ὑπεράνω πάντων τῶν οὐρανῶν, ἵνα πληρώσῃ τὰ πάντα.

εἶναι τὸ πλάτος καὶ μήκος, καὶ βάθος καὶ ὕψος·

19 Καὶ νὰ γνωρίσητε τὴν ἀγάπην τοῦ Χριστοῦ ἡ ὁποία ὑπερβαίνει τὴν γνώσιν, διὰ νὰ γεμισθῆτε ἀπὸ ὅλον τὸ γέμισμα τοῦ Θεοῦ.

20 Εἰς ἐκεῖνον δὲ ὁ ὁποῖος δύναται ὑπερέλάναι καμὴν ὑπερπερισσότερα ἀπὸ ὅσα ἡμεῖς ζητοῦμεν ἢ νοοῦμεν, κατὰ τὴν δύναμιν ἡ ὁποία ἐνεργεῖ εἰς ἡμᾶς,

21 Ἄς ἦναι δοῦναι εἰς αὐτὸν εἰς τὴν ἐκκλησίαν διὰ μέσου τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ, εἰς πάσας τὰς γενεάς τοῦ αἰῶνος τῶν αἰῶνων· ἀμήν.

Κεφ. δ'. IV.

ἘΓΩ λοιπὸν ὁ δέσμιος διὰ τὸν Κύριον σας παρακαλῶ, νὰ περιπατήσητε ἀξίως τῆς καλέσεως μετὰ τὴν ὁποίαν ἐκαλέσθητε,

2 Μὲ πᾶσαν ταπεινοφροσύνην καὶ πραότητα, μετὰ μακροθυμίαν, ὑπομένοντες ὁ εἰς τὸν ἄλλον μετὰ ἀγάπην·

3 Σπουδάζοντες νὰ φυλάττητε τὴν ἐνότητα τοῦ Πνεύματος μετὰ τὸν σύνδεσμον τῆς εἰρήνης.

4 Ἐν σῶμα εἶναι καὶ ἐν Πνεύμα, καθὼς καὶ ἐκαλέσθητε εἰς μίαν ἐλπίδα τῆς καλέσεώς σας·

5 Εἰς εἶναι Κύριος, μία πίστις, ἐν βάπτισμα.

6 Εἰς Θεὸς καὶ Πατὴρ ὅλων, ὁ ὁποῖος εἶναι ἐπάνω εἰς ὅλα, καὶ διὰ μέσου ὅλων, καὶ εἰς ὅλους σας.

7 Καὶ εἰς καθ' ἓνα ἀπὸ ἡμᾶς ἐδόθη ἡ χάρις κατὰ τὸ μέτρον τοῦ χαρίσματος τοῦ Χριστοῦ.

8 Διὰ τοῦτο λέγει· Ἀφ' οὗ ἀνέβη εἰς τὸ ὕψος, ἠχημαλώτισε τὴν αἰχμαλωσίαν, καὶ ἔδωκε χαρίσματα εἰς τοὺς ἀνθρώπους.

9 Τὸ δὲ ἀνέβη, τί ἄλλο εἶναι εἰμὴ ὅτι καὶ κατέβη πρῶτον εἰς τὰ κατώτερα μέρη τῆς γῆς;

10 Ἐκεῖνος ὁ ὁποῖος κατέβη, αὐτὸς ὁ ἴδιος καὶ ἀνέβη ὑπεράνω πάντων τῶν οὐρανῶν, διὰ νὰ γεμίσῃ τὰ πάντα.

11 Καὶ αὐτὸς ἔδωκε τοὺς μὲν ἀποστόλους, τοὺς δὲ προφῆτας, τοὺς δὲ εὐαγγελιστάς, τοὺς δὲ ποιμένας καὶ διδασκάλους,

12 Πρὸς τὸν καταρτισμὸν τῶν ἁγίων, εἰς ἔργον διακονίας, εἰς οἰκοδομὴν τοῦ σώματος τοῦ Χριστοῦ·

13 Μέχρι καταστήσωμεν οἱ πάντες εἰς τὴν ἐνότητα τῆς πίστεως, καὶ τῆς ἐπιγνώσεως τοῦ Υἱοῦ τοῦ Θεοῦ, εἰς ἄνδρα τέλειον, εἰς μέτρον ἡλικίας τοῦ πληρώματος τοῦ Χριστοῦ·

14 Ἵνα μηκέτι ὦμεν νήπιοι, κλυδωνιζόμενοι καὶ περιφερόμενοι παντὶ ἀνέμῳ τῆς διδασκαλίας, ἐν τῇ κυβείᾳ τῶν ἀνθρώπων, ἐν πανουργίᾳ πρὸς τὴν μεθοδεῖαν τῆς πλάνης·

15 Ἀληθεύοντες δὲ ἐν ἀγάπῃ, αὐξήσωμεν εἰς αὐτὸν τὰ πάντα, ὃς ἐστὶν ἡ κεφαλὴ, ὁ Χριστός·

16 Ἐξ οὗ πᾶν τὸ σῶμα συναρμο-
λογούμενον καὶ συμβιβάζομενον διὰ
πάσης ἀφῆς τῆς ἐπιχορηγίας, κατ'
ἐνέργειαν ἐν μέτρῳ ἐνὸς ἑκάστου μέ-
ρους, τὴν αὐξήσιν τοῦ σώματος ποιεῖ-
ται, εἰς οἰκοδομὴν ἑαυτοῦ ἐν ἀγάπῃ.

17 Τοῦτο οὖν λέγω, καὶ μαρτύρο-
μαι ἐν Κυρίῳ, μηκέτι ὑμᾶς περιπατεῖν,
καθὼς καὶ τὰ λοιπὰ ἔθνη περιπατεῖ,
ἐν ματαιότητι τοῦ νοῦς αὐτῶν,

18 Ἐσκοτισμένοι τῇ διανοίᾳ, ὄντες
ἀπληροθυμῶμενοι τῆς ζωῆς τοῦ Θεοῦ,
διὰ τὴν ἀγνωσίαν τὴν οὖσαν ἐν αὐτοῖς,
διὰ τὴν πορσίαν τῆς καρδίας αὐτῶν·

19 Οἵτινες ἀπληρηκότες ἑαυτοὺς
παρέδωκαν τῇ ἀσελγείᾳ, εἰς ἐργασίαν
ἀκαθαρσίας πάσης ἐν πλεονεξίᾳ.

20 Ὑμεῖς δὲ οὐχ οὕτως ἐμάθετε
τὸν Χριστόν·

21 Εἴγε αὐτὸν ἠκούσατε, καὶ ἐν
αὐτῷ ἐδιδάχθητε, καθὼς ἐστὶν ἀλή-
θεια ἐν τῷ Ἰησοῦ·

22 Ἀποθέσθαι ὑμᾶς κατὰ τὴν προ-
τέραν ἀναστροφήν, τὸν παλαιὸν ἄν-

11 Καὶ αὐτὸς ἔδωκε τοὺς μὲν νᾶ
ἦναι ἀπόστολοι, τοὺς δὲ, προφῆται,
τοὺς δὲ, εὐαγγελισταί, τοὺς δὲ, ποι-
μένες καὶ διδασκαλοί,

12 Διὰ τὴν συνάρμοσιν τῶν ἁγίων,
διὰ τὸ ἔργον τῆς διακονίας, διὰ τὴν
οἰκοδομὴν τοῦ σώματος τοῦ Χριστοῦ·

13 Ἐως οὗ καταστήσωμεν ὅλοι εἰς
τὴν ἐνότητα τῆς πίστεως, καὶ τῆς
γνώσεως τοῦ Υἱοῦ τοῦ Θεοῦ, εἰς ἄνδρα
τέλειον, εἰς μέτρον τῆς ἡλικίας τοῦ
πληρώματος τοῦ Χριστοῦ·

14 Διὰ νὰ μὴ ἦμεθα πλέον νήπιοι,
κυματίζομενοι καὶ περιφερόμενοι μὲ
κάθε ἀνέμον τῆς διδασκαλίας, μὲ
τέχνους τῶν ἀνθρώπων, μὲ τὴν πανουρ-
γίαν πρὸς τὴν μηχανέυσιν τῆς πλάνης·

15 Ἀλλὰ ἀληθεύοντες εἰς τὴν ἀγά-
πην, νὰ αὐξήσωμεν κατὰ πάντα εἰς
αὐτόν, ὁ ὁποῖος εἶναι ἡ κεφαλὴ, ὁ
Χριστός·

16 Ἀπὸ τοῦ ὁποῖον ὅλον τὸ σῶμα
συναρμο-
λογούμενον καὶ συνδεόμενον
διὰ μέσου καθὲ συναφῆς ἡ ὁποία
ἐδόθη εἰς αὐτό, κατὰ τὴν ἐνέργειαν εἰς
τὸ μέτρον καθ' ἐνὸς μέρους, κάμνει
τὴν αὐξήσιν τοῦ σώματος, εἰς τὴν
ιδιὴν τοῦ οἰκοδομῆν μὲ ἀγάπην.

17 Τοῦτο λοιπὸν λέγω, καὶ μαρτύ-
ρομαι ἐν Κυρίῳ, νὰ μὴ περιπατῇτε
πλέον, καθὼς περιπατοῦσι τὰ λοιπὰ
ἔθνη, εἰς τὴν ματαιότητα τοῦ νοῦς των,

18 Ἐσκοτισμένοι εἰς τὴν διάνοιαν,
ὄντες ἀποξενωμένοι ἀπὸ τὴν ζωὴν
τοῦ Θεοῦ, διὰ τὴν ἀγνωσίαν ἡ ὁποία
εἶναι εἰς αὐτούς, διὰ τὴν τυφλότητα
τῆς καρδίας των·

19 Οἱ ὁποῖοι ἀναισθητήσαντες παρ-
έδοθησαν εἰς τὴν ἀσελγείαν, εἰς ἐργα-
σίαν πάσης ἀκαθαρσίας ἀχορτάστως.

20 Σεῖς δὲ δὲν ἐμάθετε τοιοιτοτρό-
πως τὸν Χριστόν·

21 Ἄν καὶ αὐτὸν ἠκούσατε, καὶ εἰς
αὐτὸν ἐδιδάχθητε, καθὼς εἶναι ἀλή-
θεια εἰς τὸν Ἰησοῦν·

22 Διὰ νὰ ἀποθέσσετε σεῖς κατὰ τὴν
προτέραν διαγωγὴν, τὸν παλαιὸν

θρῶπον τὸν φθειρόμενον κατὰ τὰς ἐπιθυμίας τῆς ἀπάτης·

23 Ἀνανεοῦσθαι δὲ τῷ πνεύματι τοῦ νοὸς ὑμῶν,

24 Καὶ ἐνδύσασθαι τὸν καινὸν ἄνθρωπον, τὸν κατὰ Θεὸν κτισθέντα ἐν δικαιοσύνῃ καὶ ὁσιότητι τῆς ἀληθείας.

25 Διὸ ἀποθέμενοι τὸ ψεῦδος λαλεῖτε ἀλήθειαν, ἕκαστος μετὰ τοῦ πλησίον αὐτοῦ· ὅτι ἐσμέν ἀλλήλων μέλη.

26 Ὁργίζεσθε καὶ μὴ ἁμαρτάνετε· ὁ ἥλιος μὴ ἐπιδύνετω ἐπὶ τῷ παροργισμῷ ὑμῶν·

27 Μῆτε δίδοτε τόπον τῷ διαβόλῳ.

28 Ὁ κλέπτων μηκέτι κλεπτέτω, μᾶλλον δὲ κοπιᾷτω, ἐργαζόμενος τὸ ἀγαθὸν ταῖς χερσίν, ἵνα ἔχη μεταδίδοναι τῷ χρεῖαν ἔχοντι.

29 Πᾶς λόγος σαπρὸς ἐκ τοῦ στόματος ὑμῶν μὴ ἐκπορευέσθω· ἀλλ' εἰ τις ἀγαθὸς πρὸς οἰκοδομὴν τῆς χρείας, ἵνα ὧ χάριν τοῖς ἀκούουσι.

30 Καὶ μὴ λυπεῖτε τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον τοῦ Θεοῦ, ἐν ᾧ ἐσφραγίσθητε εἰς ἡμέραν ἀπολυτρώσεως.

31 Πᾶσα πικρία, καὶ θυμὸς, καὶ ὀργή, καὶ κραυγὴ, καὶ βλασφημία ἀρθήτω ἀφ' ὑμῶν, σὺν πάσῃ κακίᾳ·

32 Γίνεσθε δὲ εἰς ἀλλήλους χρηστοί, εὐσπλαγχνοί, χαριζόμενοι ἑαυτοῖς, καθὼς καὶ ὁ Θεὸς ἐν Χριστῷ ἔχαριςατο ὑμῖν.

Κεφ. ε'. V.

ΓΙΝΕΣΘΕ οὖν μιμηταὶ τοῦ Θεοῦ, ὡς τέκνα ἀγαπητά·

2 Καὶ περιπατεῖτε ἐν ἀγάπῃ, καθὼς καὶ ὁ Χριστὸς ἠγάπησεν ἡμᾶς, καὶ παρέδωκεν ἑαυτὸν ὑπὲρ ἡμῶν προσφορὰν καὶ θυσίαν τῷ Θεῷ, εἰς ὁσμὴν εὐωδίας.

3 Πορνεία δὲ καὶ πᾶσα ἀκαθαρσία

ἄνθρωπον ὁ ὁποῖος φθείρεται κατὰ τὰς ἐπιθυμίας τῆς ἀπάτης·

23 Καὶ διὰ τὴν ἀνανεοῦσθε εἰς τὸ πνεῦμα τοῦ νοὸς σας,

24 Καὶ νὰ ἐνδυθῆτε τὸν νέον ἄνθρωπον, ὁ ὁποῖος ἐκτίσθη κατὰ Θεὸν μετὰ δικαιοσύνην καὶ ὁσιότητα τῆς ἀληθείας.

25 Διὰ τοῦτο ἀποθέσαντες τὸ ψεῦδος, λαλεῖτε ἀλήθειαν, καθ' εἰς ὁμοῦ μετὰ τὸν γείτονα· διότι εἴμεθα μέλη ὁ εἰς τοῦ ἄλλου.

26 Ὁργίζεσθε καὶ μὴ ἁμαρτάνετε· ὁ ἥλιος ἂν μὴ δύσῃ εἰς τὸν παροργισμὸν σας·

27 Μὴ δίδοτε τόπον εἰς τὸν διαβόλον.

28 Ὁποῖος ἐκλεπτεν ἂν μὴ κλέπτῃ πλέον, ἀλλὰ περισσότερον ἂν κοπιᾷ, ἐργαζόμενος τὸ καλὸν μετὰ τὰς χεῖρας του, διὰ τὴν ἔχῃ νὰ μεταδίδῃ εἰς ἐκεῖνον ὁ ὁποῖος ἔχει χρεῖαν.

29 Κανεῖς λόγος σαπρὸς ἂν μὴ ἐβγαίνῃ ἀπὸ τοῦ στόματος σας· ἀλλὰ ἂν εἰναί τις λόγος καλὸς εἰς τὴν χρεῖαν τῆς οἰκοδομῆς, διὰ τὴν δώσῃ χάριν εἰς τοὺς ἀκούοντας.

30 Καὶ μὴ λυπεῖτε τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον τοῦ Θεοῦ, μετὰ τὸ ὅποιον ἐσφραγίσθητε εἰς τὴν ἡμέραν τῆς ἐλευθερώσεως.

31 Πᾶσα πικρία, καὶ θυμὸς, καὶ ὀργή, καὶ κραυγὴ, καὶ βλασφημία ἂν σηκωθῇ ἀπὸ σας, ὁμοῦ μετὰ πᾶσαν κακίαν·

32 Καὶ γίνεσθε καλοὶ ὁ εἰς εἰς τὸν ἄλλον, εὐσπλαγχνοί, συγχαροῦντες ὁ εἰς τὸν ἄλλον, καθὼς καὶ ὁ Θεὸς σᾶς συνεχάρησεν εἰς τὸν Χριστόν·

Κεφ. ε'. V.

ΓΙΝΕΣΘΕ λοιπὸν μιμηταὶ τοῦ Θεοῦ, ὡς τέκνα ἠγαπημένα·

2 Καὶ περιπατεῖτε μετὰ ἀγάπην, καθὼς καὶ ὁ Χριστὸς μᾶς ἠγάπησε, καὶ παρέδωκε τὸν ἑαυτὸν τοῦ διὰ ἡμᾶς προσφορὰν καὶ θυσίαν εἰς τὸν Θεόν, εἰς ὁσμὴν εὐωδίας.

3 Καὶ πορνεία καὶ πᾶσα ἀκαθαρ-

ἢ πλεονεξία μηδὲ ὀνομαζέσθω ἐν ὑμῖν, καθὼς πρέπει ἁγίοις·

4 Καὶ αἰσχροτής, καὶ μαρολογία, ἢ εὐτραπεία, τὰ οὐκ ἀνήκοντα· ἀλλὰ μᾶλλον εὐχαριστία.

5 Τοῦτο γὰρ ἔστε γινώσκοντες, ὅτι πᾶς πόρνος, ἢ ἀκάθαρτος, ἢ πλεονέκτης, ὅς ἐστιν εἰδωλολάτρης, οὐκ ἔχει κληρονομίαν ἐν τῇ βασιλείᾳ τοῦ Χριστοῦ καὶ Θεοῦ.

6 Μηδεὶς ὑμᾶς ἀπατάτω κενοῖς λόγοις· διὰ ταῦτα γὰρ ἔρχεται ἡ ὀργὴ τοῦ Θεοῦ ἐπὶ τοὺς υἱοὺς τῆς ἀπειθείας.

7 Μὴ οὖν γίνεσθε συμμέτοχοι αὐτῶν.

8 Ἦτε γὰρ ποτε σκότος, νῦν δὲ φῶς ἐν Κυρίῳ· ὥς τέκνα φωτὸς περιπατεῖτε·

9 (Ὁ γὰρ καρπὸς τοῦ Πνεύματος ἐν πάσῃ ἀγαθῶσυνῃ καὶ δικαιοσύνῃ καὶ ἀληθείᾳ·)

10 Δοκιμάζοντες τί ἐστιν εὐάρεστον τῷ Κυρίῳ.

11 Καὶ μὴ συγκοινωνεῖτε τοῖς ἔργοις τοῖς ἀκάροις τοῦ σκότους, μᾶλλον δὲ καὶ ἐλέγχετε.

12 Τὰ γὰρ κρυφῇ γινόμενα ὑπ' αὐτῶν, αἰσχρὸν ἐστὶ καὶ λέγειν.

13 Τὰ δὲ πάντα ἐλεγχόμενα, ὑπὸ τοῦ φωτὸς φανερώνονται· παν γὰρ τὸ φανερούμενον, φῶς ἐστί.

14 Διὸ λέγει· Ἐγειραι ὁ καθεύδων, καὶ ἀνάστα ἐκ τῶν νεκρῶν, καὶ ἐπιφάυσει σοὶ ὁ Χριστός.

15 Βλέπετε οὖν πῶς ἀκριβῶς περιπατεῖτε· μὴ ὡς ἄσφοι, ἀλλ' ὡς σοφοί·

16 Ἐξαγοραζόμενοι τὸν καιρὸν, ὅτι αἱ ἡμέραι πονηραὶ εἰσιν·

17 Διὰ τοῦτο μὴ γίνεσθε ἄφρονες, ἀλλὰ συνιέντες τί τὸ θέλημα τοῦ Κυρίου.

σία, ἢ πλεονεξία ἅς μηδὲ ὀνομαζήται μεταξύ σας, καθὼς πρέπει εἰς τοὺς ἁγίους·

4 Καὶ ἡ αἰσχροτής, καὶ ἡ μαρολογία, ἢ γελωτοποιία, τὰ ὅποια δὲν πρέπει· ἀλλὰ περισσότερον ἡ εὐχαριστία.

5 Διότι τοῦτο γνωρίζετε, ὅτι κάθε πόρνος, ἢ ἀκάθαρτος, ἢ πλεονέκτης, ὁ ὁποῖος εἶναι εἰδωλολάτρης, δὲν ἔχει κληρονομίαν εἰς τὴν βασιλείαν τοῦ Χριστοῦ καὶ Θεοῦ.

6 Κἀνεὶς ἅς μὴ σᾶς ἀπατά μὲ λόγους ματαιοῦς· διότι διὰ ταῦτα ἔρχεται ἡ ὀργὴ τοῦ Θεοῦ εἰς τοὺς υἱοὺς τῆς ἀπειθείας.

7 Μὴ γίνεσθε λοιπὸν συμμέτοχοι αὐτῶν.

8 Διότι ἦσθε ποτε σκοτος, τώρα δὲ εἴσθε φῶς εἰς τὸν Κύριον· περιπατεῖτε ὡς τέκνα φωτός·

9 (Διότι ὁ καρπὸς τοῦ Πνεύματος εἶναι εἰς πᾶσαν ἀγαθῶσυνην καὶ δικαιοσύνην καὶ ἀλήθειαν·)

10 Δοκιμάζοντες τί εἶναι εὐάρεστον εἰς τὸν Κύριον.

11 Καὶ μὴ συγκοινωνεῖτε μὲ τὰ ἔργα τὰ ἀκαρπια τοῦ σκότους, ἀλλὰ περισσότερον καὶ ἐλέγχετε τα.

12 Διότι ἐκεῖνα τὰ ὅποια γίνονται κρυφίως ἀπὸ αὐτοῦ, αἰσχρὸν εἶναι καὶ νῦν τὰ λέγομεν.

13 Ὅλα δὲ ὅσα ἐλέγχονται, ἀπὸ τοῦ φωτός φανερώνονται· διότι ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον φανερώνει κάθε πρᾶγμα, εἶναι φῶς.

14 Διὰ τοῦτο λέγει· Ἐγειραι σὺ ὁ ὁποῖος κοιμᾷσαι, καὶ ἀνάστα ἀπὸ τοὺς νεκροὺς, καὶ θέλει σὲ φωτίσει ὁ Χριστός.

15 Βλέπετε λοιπὸν πῶς ἀκριβῶς περιπατεῖτε· ὄχι ὡς ἄσφοι, ἀλλ' ὡς σοφοί·

16 Ἐξαγοραζόμενοι τὸν καιρὸν, διότι αἱ ἡμέραι εἶναι πονηραί·

17 Διὰ τοῦτο μὴ γίνεσθε ἄφρονες, ἀλλὰ ἐννοοῦντες τί εἶναι τὸ θέλημα τοῦ Κυρίου.

18 Καὶ μὴ μεθύσκεσθε οἴνῳ, ἐν ᾧ ἔστιν ἄσωτία, ἀλλὰ πληροῦσθε ἐν Πνεύματι·

19 Λαλοῦντες ἑαυτοῖς ψαλμοῖς καὶ ὕμνοις καὶ ᾠδαῖς πνευματικαῖς, ᾄδοντες καὶ ψάλλοντες ἐν τῇ καρδίᾳ ὑμῶν τῷ Κυρίῳ·

20 Εὐχαριστοῦντες πάντοτε ὑπὲρ πάντων, ἐν ὀνόματι τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, τῷ Θεῷ καὶ Πατρί·

21 Ὑποτασσόμενοι ἀλλήλοις ἐν φόβῳ Θεοῦ.

22 Αἱ γυναῖκες, τοῖς ἰδίοις ἀνδράσιν ὑποτάσσεσθε, ὡς τῷ Κυρίῳ·

23 Ὅτι ὁ ἀνὴρ ἔστι κεφαλὴ τῆς γυναικὸς, ὡς καὶ ὁ Χριστὸς κεφαλὴ τῆς ἐκκλησίας· καὶ αὐτὸς ἔστι σωτὴρ τοῦ σώματος.

14 Ἀλλ' ὡςπερ ἡ ἐκκλησία ὑποτάσσεται τῷ Χριστῷ, οὕτω καὶ αἱ γυναῖκες τοῖς ἰδίοις ἀνδράσιν ἐν παντί.

25 Οἱ ἄνδρες, ἀγαπᾶτε τὰς γυναῖκας ἑαυτῶν, καθὼς καὶ ὁ Χριστὸς ἠγάπησε τὴν ἐκκλησίαν, καὶ ἑαυτὸν παρέδωκεν ὑπὲρ αὐτῆς·

26 Ἴνα αὐτὴν ἀγιάσῃ, καθαρίσας τῷ λουτρῷ τοῦ ὕδατος ἐν ῥήματι·

27 Ἴνα παραστήσῃ αὐτὴν ἑαυτῷ ἑνδοξόν, τὴν ἐκκλησίαν μὴ ἔχουσαν σπίλον, ἢ ῥυτίδα, ἢ τι τῶν τοιούτων, ἀλλ' ἵνα ᾗ ἁγία καὶ ἄμωμος.

28 Οὕτως ὀφείλουσιν οἱ ἄνδρες ἀγαπᾶν τὰς ἑαυτῶν γυναῖκας, ὡς τὰ ἑαυτῶν σώματα· ὁ ἀγαπῶν τὴν ἑαυτοῦ γυναῖκα, ἑαυτὸν ἀγαπᾷ·

29 Οὐδεὶς γὰρ ποτε τὴν ἑαυτοῦ σάρκα ἐμίσησεν, ἀλλ' ἐκτρέφει καὶ θάλπει αὐτήν, καθὼς καὶ ὁ Κύριος τὴν ἐκκλησίαν·

30 Ὅτι μέλη ἐσμὲν τοῦ σώματος αὐτοῦ, ἐκ τῆς σαρκὸς αὐτοῦ, καὶ ἐκ

18 Καὶ μὴ μεθύετε μετὸν οἶνον, εἰς τὸν ὅποιον εἶναι ἄσωτία, ἀλλὰ πληροῦσθε μετὸ Πνεῦμα·

19 Λαλοῦντες ἀναμεταξύ σας μετὰ ψαλμοῦς καὶ ὕμνους καὶ ᾠδὰς πνευματικὰς, ᾄδοντες καὶ ψάλλοντες μετὰ τὴν καρδίαν σας εἰς τὸν Κύριον·

20 Εὐχαριστοῦντες πάντοτε διὰ ὅλα εἰς τὸν Θεὸν καὶ Πατέρα, μετὰ τὸ ὄνομα τοῦ Κυρίου μας Ἰησοῦ Χριστοῦ·

21 Ὑποτασσόμενοι ὁ εἰς εἰς τὸν ἄλλον μετὰ φόβον Θεοῦ.

22 Αἱ γυναῖκες, ὑποτάσσεσθε εἰς τοὺς ἰδίους σας ἄνδρας, ὡς εἰς τὸν Κύριον·

23 Διότι ὁ ἀνὴρ εἶναι κεφαλὴ τῆς γυναικὸς, ὡς καὶ ὁ Χριστὸς εἶναι κεφαλὴ τῆς ἐκκλησίας· καὶ αὐτὸς εἶναι σωτὴρ τοῦ σώματος.

24 Ἀλλὰ καθὼς ἡ ἐκκλησία ὑποτάσσεται εἰς τὸν Χριστὸν, παρομοίως καὶ αἱ γυναῖκες ὡς ὑποτάσσονται εἰς τοὺς ἰδίους των ἄνδρας εἰς κάθε πρᾶγμα.

25 Οἱ ἄνδρες, ἀγαπᾶτε τὰς γυναῖκας τὰς ἰδίας σας, καθὼς καὶ ὁ Χριστὸς ἠγάπησε τὴν ἐκκλησίαν, καὶ παρέδωκε τὸν ἑαυτόν του δι' αὐτήν·

26 Διὰ τὴν ἀγίασιν, καθαρίσας αὐτὴν μετὰ τὴν λούσιν τοῦ νεροῦ διὰ μέσου τοῦ λόγου·

27 Διὰ τὴν παραστήσῃ εἰς τὸν ἑαυτόν του ἑνδοξόν, τὴν ἐκκλησίαν μὴ ἔχουσαν ῥυτίδα, ἢ ῥυτίδα, ἢ ἄλλο τι ἀπὸ τὰ τοιαῦτα, ἀλλὰ διὰ τὴν ἵνα ᾗ ἁγία καὶ ἄμωμος.

28 Οὕτω χρεωστοῦσιν οἱ ἄνδρες τὰς γυναῖκας τὰς ἰδίας των, ὡς τὰ ἰδιά των σώματα· ὅποιοι ἀγαπᾷ τὴν ἰδίαν του γυναῖκα, τὸν ἑαυτόν του ἀγαπᾷ·

29 Διότι οὐδὲ κανεὶς ποτὲ ἐμίσησε τὴν ἰδίαν του σάρκα, ἀλλὰ τρέφει καὶ περιθάλπει αὐτήν, καθὼς καὶ ὁ Κύριος τὴν ἐκκλησίαν·

30 Διότι εἴμεθα μέλη τοῦ σώματος του, ἀπὸ τὴν σάρκα του, καὶ ἀπὸ

τῶν ὁστέων αὐτοῦ.

31 Ἀντὶ τοῦτου καταλείπει ἄνθρωπος τὸν πατέρα αὐτοῦ καὶ τὴν μητέρα, καὶ προσκολληθῆσεται πρὸς τὴν γυναῖκα αὐτοῦ, καὶ ἔσονται οἱ δύο εἰς σάρκα μίαν.

32 Τὸ μυστήριον τοῦτο μέγα ἐστίν· ἐγὼ δὲ λέγω εἰς Χριστὸν καὶ εἰς τὴν ἐκκλησίαν.

33 Πλὴν καὶ ὑμεῖς οἱ καθ' ἓνα, ἕκαστος τὴν ἑαυτοῦ γυναῖκα οὕτως ἀγαπάτω ὡς ἑαυτόν· ἡ δὲ γυνὴ ἵνα φοβῆται τὸν ἄνδρα.

Κεφ. ε'. VI.

ΤΑ τέκνα, ὑπακούετε τοῖς γονεῦσιν ὑμῶν ἐν Κυρίῳ· τοῦτο γὰρ ἐστὶ δίκαιον.

2 Τίμα τὸν πατέρα σου καὶ τὴν μητέρα· (ἥτις ἐστὶν ἐντολὴ πρώτη ἐν ἐπαγγελίᾳ·)

3 Ἵνα εὖ σοι γένηται, καὶ ἔσῃ μακροχρόνιος ἐπὶ τῆς γῆς.

4 Καὶ οἱ πατέρες, μὴ παροργίζετε τὰ τέκνα ὑμῶν, ἀλλ' ἐκτρέφετε αὐτὰ ἐν παιδείᾳ καὶ νοουθεσίᾳ Κυρίου.

5 Οἱ δούλοι, ὑπακούετε τοῖς κυρίοις κατὰ σάρκα, μετὰ φόβου καὶ τρόμου, ἐν ἀπλότῃ τῆς καρδίας ὑμῶν, ὡς τῷ Χριστῷ·

6 Μὴ κατ' ὀφθαλμοδουλείαν ὡς ἄνθρωπάρεσκοι, ἀλλ' ὡς δούλοι τοῦ Χριστοῦ, ποιοῦντες τὸ θέλημα τοῦ Θεοῦ ἐκ ψυχῆς,

7 Μετ' εὐνοίας δουλεύοντες τῷ Κυρίῳ, καὶ οὐκ ἀνθρώποις·

8 Εἰδότες ὅτι ὁ ἕαν τι ἕκαστος ποιῇσιν ἀγαθόν, τοῦτο κομιεῖται παρὰ τοῦ Κυρίου, εἴτε δούλος, εἴτε ἐλεύθερος.

9 Καὶ οἱ κύριοι, τὰ αὐτὰ ποιεῖτε πρὸς αὐτοὺς, ἀνιέντες τὴν ἀπειλήν· εἰδότες ὅτι καὶ ὑμῶν αὐτῶν ὁ Κύριός ἐστιν ἐν οὐρανοῖς, καὶ προσωποληψία οὐκ ἐστὶ παρ' αὐτοῦ.

10 Τὸ λοιπὸν, ἀδελφοί μου, ἐνδυναμούσθε ἐν Κυρίῳ, καὶ ἐν τῷ κράτει τῆς ἰσχύος αὐτοῦ·

τὰ ὅσα τοῦ.

31 Διὰ τοῦτο θέλει ἀφήσει ἄνθρωπος τὸν πατέρα του καὶ τὴν μητέρα, καὶ θέλει προσκολληθῆ· εἰς τὴν γυναῖκά του, καὶ θέλουσι γίνεαι οἱ δύο εἰς σάρκα μίαν.

32 Τὸ μυστήριον τοῦτο εἶναι μέγα· ἐγὼ δὲ λέγω εἰς τὸν Χριστὸν καὶ εἰς τὴν ἐκκλησίαν.

33 Πλὴν καὶ σεῖς ὁ καθ' εἷς τὴν ἰδίαν του γυναῖκα οὕτως ὡς ἑαυτόν· ἡ δὲ γυνὴ ὡς τὸν ἑαυτόν του· καὶ ἡ γυνὴ ὡς φοβῆται τὸν ἄνδρα.

Κεφ. ε'. VI.

ΤΑ τέκνα, ὑπακούετε εἰς τοὺς γονεῖς σας ἐν Κυρίῳ· διότι τοῦτο εἶναι δίκαιον.

2 Τίμα τὸν πατέρα σου καὶ τὴν μητέρα σου· (ἡ ὁποία εἶναι πρώτη ἐντολὴ μετ' ὑπόσχεσιν·)

3 Διὰ τὴν ἑξῆς καλὸν, καὶ νὰ ᾔσῃ πολυχρόνιος ἐπάνω εἰς τὴν γῆν.

4 Καὶ σεῖς οἱ πατέρες, μὴ παροργίζετε τὰ τέκνα σας, ἀλλ' ἀνατρέφετέ τα εἰς παιδείαν καὶ νοουθεσίαν Κυρίου.

5 Οἱ δούλοι, ὑπακούετε εἰς τοὺς κύριους κατὰ σάρκα κυρίους σας, μετὰ φόβον καὶ τρόμον, μετ' ἀπλότητα τῆς καρδίας σας, ὡς εἰς τὸν Χριστόν·

6 Μὴ δουλεύετε μόνον ὅταν σᾶς βλέπωσιν, ὡς ἀνθρωπάρεσκοι, ἀλλ' ὡς δούλοι τοῦ Χριστοῦ, κάμνοντες τὸ θέλημα τοῦ Θεοῦ ἐκ ψυχῆς,

7 Μετ' εὐνοίαν δουλεύοντες εἰς τὸν Κύριον, καὶ ὅχι εἰς ἀνθρώπους·

8 Ἡξεύροντες ὅτι ὁ, τι ἂν κάμῃ καθ' εἷς, ἐκεῖνο θέλει λάβει ἀπὸ τοῦ Κυρίου, εἴτε δούλος, εἴτε ἐλεύθερος.

9 Καὶ σεῖς οἱ κύριοι, κάμνετε τὰ ὅμοια εἰς αὐτοὺς, ὀλιγοστεύοντες τὸν φοβερισμόν· ἡξεύροντες ὅτι καὶ ὁ ἰδιός σας Κύριος εἶναι εἰς τοὺς οὐρανοὺς, καὶ προσωποληψία δὲν εἶναι μετ' αὐτόν.

10 Τὸ λοιπὸν, ἀδελφοί μου, ἐνδυναμόνεσθε εἰς τὸν Κύριον, καὶ εἰς τὸ κράτος τῆς δυνάμεώς του·

11 Ἐνδύσασθε τὴν πανοπλίαν τοῦ Θεοῦ, πρὸς τὸ δύνασθαι ὑμᾶς στήναι πρὸς τὰς μεθοδείας τοῦ διαβόλου·

12 Ὅτι οὐκ ἔστιν ἡμῖν ἡ πάλη πρὸς αἷμα καὶ σάρκα, ἀλλὰ πρὸς τὰς ἀρχάς, πρὸς τὰς ἐξουσίας, πρὸς τοὺς κοσμοκράτορας τοῦ σκότους τοῦ αἰῶνος τούτου, πρὸς τὰ πνευματικὰ τῆς πονηρίας ἐν τοῖς ἐπουρανίοις.

13 Διὰ τοῦτο ἀναλάβετε τὴν πανοπλίαν τοῦ Θεοῦ, ἵνα δυνηθῇτε ἀντιστήναι ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῇ πονηρᾷ, καὶ ἅπαντα κατεργασάμενοι στήναι.

14 Στήτε οὖν περιώσάμενοι τὴν ὄσφυν ὑμῶν ἐν ἀληθείᾳ, καὶ ἐνδυσάμενοι τὸν θώρακα τῆς δικαιοσύνης,

15 Καὶ ὑποδήσαμενοι τοὺς πόδας ἐν ἑτομασίᾳ τοῦ εὐαγγελίου τῆς εἰρήνης·

16 Ἐπὶ πᾶσιν ἀναλαβόντες τὸν θυρεὸν τῆς πίστεως, ἐν ᾧ δυνήσεσθε πάντα τὰ βέλη τοῦ πονηροῦ τὰ πεπυρωμένα σβέσαι·

17 Καὶ τὴν περικεφαλαίαν τοῦ σωτηρίου δέξασθε, καὶ τὴν μάχαιραν τοῦ Πνεύματος, ὅ ἐστι ρῆμα Θεοῦ·

18 Διὰ πάσης προσευχῆς καὶ δεήσεως προσευχόμενοι ἐν παντὶ καιρῷ ἐν Πνεύματι, καὶ εἰς αὐτὸ τοῦτο ἀγρυπνοῦντες ἐν πάσῃ προσκαρτερήσει καὶ δεήσει περὶ πάντων τῶν ἁγίων,

19 Καὶ ὑπὲρ ἑμοῦ, ἵνα μοι δοθεῖ λόγος ἐν ἀνοίξει τοῦ στόματός μου ἐν παρρησίᾳ, γνωρίσαι τὸ μυστήριον τοῦ εὐαγγελίου,

20 Ὑπὲρ οὗ πρεσβεύω ἐν αἰλίσει, ἵνα ἐν αὐτῷ παρρησιάσωμαι, ὥς δεῖ με λαλήσαι.

21 Ἴνα δὲ εἰδῇτε καὶ ὑμεῖς τὰ κατ' ἐμὲ, τί πράσσω, πάντα ὑμῖν γνωρίσει Τυχικὸς ὁ ἀγαπητὸς ἀδελφὸς καὶ πιστὸς διάκονος ἐν Κυρίῳ·

11 Ἐνδύθητε ὅλην τὴν ὀπλισιν τοῦ Θεοῦ, διὰ νὰ δύνασθε νὰ σταθῇτε ἐναντίον εἰς τὰς τέχνας τοῦ διαβόλου·

12 Διότι δὲν εἶναι ἡ πάλη μας πρὸς αἷμα καὶ σάρκα, ἀλλὰ πρὸς τὰς ἀρχάς, πρὸς τὰς ἐξουσίας, πρὸς τοὺς κοσμοκράτορας τοῦ σκότους τοῦ αἰῶνος τούτου, πρὸς τὰ πνευματικὰ τῆς πονηρίας εἰς τὰ ἐπουράνια.

13 Διὰ τοῦτο ἀναλάβετε ὅλην τὴν ὀπλισιν τοῦ Θεοῦ, διὰ νὰ δυνηθῇτε νὰ ἀντισταθῇτε εἰς τὴν ἡμέραν τὴν πονηρὰν, καὶ ὅταν τελειώσῃτε ὅλα νὰ σταθῇτε.

14 Σταθῇτε λοιπὸν περιεξωσμένοι εἰς τὴν μέσην σας μετὰ τὴν ἀλήθειαν, καὶ ἐνδύητε τὸν θώρακα τῆς δικαιοσύνης,

15 Καὶ ὑποδέσαστε τὰ ποδιάριά σας μετὰ τὴν ἑτομασίαν τοῦ εὐαγγελίου τῆς εἰρήνης·

16 Πρὸ πάντων ἀναλαβόντες τὴν ἀσπίδα τῆς πίστεως, μετὰ τὴν ὁποίαν θέλετε δυνηθῇ νὰ σβέσῃτε ὅλα τὰ βέλη τὰ πεπυρωμένα τοῦ πονηροῦ·

17 Καὶ δεχθῇτε τὴν περικεφαλαίαν τοῦ σωτηρίου, καὶ τὴν μάχαιραν τοῦ Πνεύματος, ἡ ὁποία εἶναι ὁ λόγος τοῦ Θεοῦ·

18 Προσευχόμενοι μετὰ κάθε προσευχὴν καὶ δεήσιν εἰς κάθε καιρὸν ἐν τῷ Πνεύματι, καὶ εἰς αὐτὸ τοῦτο ἀγρυπνοῦντες μετὰ κάθε προσκαρτερίαν καὶ δεήσιν διὰ ὅλους τοὺς ἁγίους,

19 Καὶ διὰ ἐμὲ, διὰ νὰ με δοθῇ λόγος νὰ ἀνοίξω τὸ στόμα μου με παρρησίαν, νὰ κάμω γνώριμον τὸ μυστήριον τοῦ εὐαγγελίου,

20 Διὰ τὸ ὅποιον εἰμαι πρέσβυς μετὰ τὴν αἰλυσιν, διὰ νὰ λαλήσω με παρρησίαν δι' αὐτὸ, καθὼς πρέπει νὰ λαλήσω.

21 Καὶ διὰ νὰ ἡξέυρητε καὶ σεῖς τὰ ἰδιά μου, τί κάμνω, Τυχικὸς ὁ ἀγαπητὸς ἀδελφὸς καὶ ἐμπιστευμένους διάκονος ἐν Κυρίῳ θέλει σᾶς φανερῶσαι ὅλα·

22 Ὃν ἐπεμψα πρὸς ὑμᾶς εἰς αὐτὸ τοῦτο, ἵνα γνῶτε τὰ περὶ ἡμῶν, καὶ παρακαλέσῃ τὰς καρδίας ὑμῶν.

23 Εἰρήνῃ τοῖς ἀδελφοῖς καὶ ἀγάπῃ μετὰ πίστεως ἀπὸ Θεοῦ Πατρὸς καὶ Κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ.

24 Ἡ χάρις μετὰ πάντων τῶν ἀγαπώντων τὸν Κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστὸν ἐν ἀφθαρσίᾳ. Ἀμήν.

† Πρὸς Ἐφεσίους ἐγράφη ἀπὸ Ῥώμης διὰ Τυχικοῦ.

22 Τὸν ὅποιον σὰς ἐπεμψα δι' αὐτὸ τοῦτο, διὰ νὰ γνωρίσητε τὰ ἰδιά μας, καὶ νὰ παρηγορήσῃ τὰς καρδίας σας.

23 Ἄς ᾔναι εἰρήνῃ εἰς τοὺς ἀδελφούς καὶ ἀγάπῃ μὲ πίστιν ἀπὸ τὸν Θεὸν τὸν Πατέρα καὶ Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν.

24 Ἡ χάρις ἂς ᾔναι μὲ ὅλους ἐκείνους, οἱ ὅποιοι ἀγαπῶσιν ἀφθάρτως τὸν Κύριόν μας Ἰησοῦν Χριστόν. Ἀμήν.

† Πρὸς Ἐφεσίους ἐγράφη ἀπὸ Ῥώμης διὰ τοῦ Τυχικοῦ.

Ἡ ΠΡΟΣ ΦΙΛΙΠΠΗΣΙΟΥΣ ἘΠΙΣΤΟΛΗ

ΠΑΥΛΟΥ ΤΟΥ ἈΠΟΣΤΟΛΟΥ.

Κεφ. α'. Ι.

ΠΑΥΛΟΣ καὶ Τιμόθεος, δούλοι Ἰησοῦ Χριστοῦ, πᾶσι τοῖς ἁγίοις ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ, τοῖς οὖσιν ἐν Φιλίπποις, σὺν ἐπισκόποις καὶ διακόνους·

2 Χάρις ὑμῖν καὶ εἰρήνῃ ἀπὸ Θεοῦ Πατρὸς ἡμῶν καὶ Κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ.

3 Εὐχαριστῶ τῷ Θεῷ μου ἐπὶ πάσῃ τῇ μνείᾳ ὑμῶν,

4 (Πάντοτε ἐν πάσῃ δεήσει μου ὑπὲρ πάντων ὑμῶν μετὰ χαρᾶς τὴν δέξιν ποιούμενος,)

5 Ἐπὶ τῇ κοινωνίᾳ ὑμῶν εἰς τὸ εὐαγγέλιον, ἀπὸ πρώτης ἡμέρας ἄχρι τοῦ νῦν·

6 Πεποιθὼς αὐτὸ τοῦτο, ὅτι ὁ ἐν-αρξάμενος ἐν ὑμῖν ἔργον ἀγαθόν, ἐπιτελεῖσι ἄχρις ἡμέρας Ἰησοῦ Χριστοῦ·

7 Καθὼς ἐστὶ δίκαιον ἐμοὶ τοῦτο φρονεῖν ὑπὲρ πάντων ὑμῶν, διὰ τὸ ἔχειν μὲ ἐν τῇ καρδίᾳ ὑμᾶς, ἐν τε τοῖς δεσμοῖς μου, καὶ ἐν τῇ ἀπολογίᾳ, καὶ βεβαιώσει τοῦ εὐαγγελίου, συγκοινωνῶς μου τῆς χάριτος πάντας ὑμᾶς ὅντας.

Κεφ. α'. Ι.

ΠΑΥΛΟΣ καὶ Τιμόθεος, δούλοι Ἰησοῦ Χριστοῦ, εἰς ὅλους τοὺς ἁγίους ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ, οἱ ὅποιοι εἰναι εἰς τοὺς Φιλίππους, ὁμοῦ μὲ τοὺς ἐπισκόπους καὶ διακόνους·

2 Ἄς ᾔναι χάρις εἰς σὰς καὶ εἰρήνῃ ἀπὸ Θεοῦ Πατρὸς ἡμῶν καὶ Κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ.

3 Εὐχαριστῶ τὸν Θεόν μου εἰς ὅλην τὴν ἐνθυμησιν τὴν ὁποίαν ἔχω διὰ σᾶς,

4 (Πάντοτε εἰς ὅλας μου τὰς δεήσεις διὰ ὅλους σας μετὰ χαρᾶς κάμνων τὴν δέξιν,)

5 Διὰ τὴν κοινωνίαν σας εἰς τὸ εὐαγγέλιον, ἀπὸ τὴν πρώτην ἡμέραν ἕως τώρα·

6 Πιστεύων αὐτὸ τοῦτο, ὅτι ἐκεῖνος ὁ ὁποῖος ἤρχισεν εἰς σὰς τὸ ἔργον τὸ καλόν, θέλει τὸ τελειώσει ἕως εἰς τὴν ἡμέραν τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ·

7 Καθὼς εἶναι δίκαιον εἰς ἐμὲ νὰ φρονῶ τοῦτο διὰ ὅλους σας, διότι σὰς ἔχω μέσα εἰς τὴν καρδίαν μου, ὥστε καὶ εἰς τὰ δεσμά μου, καὶ εἰς τὴν ἀπολογία μου, καὶ εἰς τὴν βεβαίωσιν τοῦ εὐαγγελίου, εἰσθε σεῖς ὅλοι συγκοινωνοὶ τῆς χάριτος ὁμοῦ μὲ ἐμέ.

8 Μάρτυς γάρ μου ἐστὶν ὁ Θεὸς, ὡς ἐπιποθῶ πάντας ὑμᾶς ἐν σπλάγχνοις Ἰησοῦ Χριστοῦ.

9 Καὶ τοῦτο προσεύχομαι, ἵνα ἡ ἀγάπη ὑμῶν ἐτι μάλλον καὶ μάλλον περισσεύῃ ἐν ἐπιγνώσει καὶ πάσῃ αἰσθήσει·

10 Εἰς τὸ δοκιμάζειν ὑμᾶς τὰ διαφέροντα, ἵνα ᾗτε εὐκρινεῖς καὶ ἀπρόσκοποι εἰς ἡμέραν Χριστοῦ·

11 Πεπληρωμένοι καρπῶν δικαιοσύνης τῶν διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ, εἰς δόξαν καὶ ἔπαινον Θεοῦ.

12 Γινώσκειν δὲ ὑμᾶς βούλομαι, ἀδελφοί, ὅτι τὰ κατ' ἐμὲ μάλλον εἰς προκοπὴν τοῦ εὐαγγελίου ἐλήλυθεν·

13 Ὡστε τοὺς δεσμούς μου φανεροὺς ἐν Χριστῷ γενέσθαι ἐν ὅλῳ τῷ πραιτωρίῳ, καὶ τοῖς λοιποῖς πᾶσι·

14 Καὶ τοὺς πλείονας τῶν ἀδελφῶν ἐν Κυρίῳ, πεποιθότας τοῖς δεσμοῖς μου, περισσotέρως τολμᾷ ἀφόβως τὸν λόγον λαλεῖν.

15 Τινὲς μὲν καὶ διὰ φθόνον καὶ ἔριν, τινὲς δὲ καὶ δι' εὐδοκίαν, τὸν Χριστὸν κηρύσσουσιν.

16 Οἱ μὲν ἐξ ἐριθείας τὸν Χριστὸν καταγγέλλουσιν οὐχ ἀγνῶς, οἰόμενοι θλίψιν ἐπιφέρειν τοῖς δεσμοῖς μου·

17 Οἱ δὲ ἐξ ἀγάπης, εἰδότες ὅτι εἰς ἀπολογίαν τοῦ εὐαγγελίου κεῖμαι.

18 Τί γάρ; πλὴν παντὶ τρόπῳ, εἴτε προφάσει, εἴτε ἀληθείᾳ, Χριστὸς καταγγέλλεται· καὶ ἐν τούτῳ χαίρω, ἀλλὰ καὶ χαρήσομαι.

19 Οἶδα γάρ, ὅτι τοῦτό μοι ἀποβήσεται εἰς σωτηρίαν διὰ τῆς ὑμῶν δέησεως, καὶ ἐπιχορηγίας τοῦ Πνεύματος Ἰησοῦ Χριστοῦ,

8 Διότι μάρτυς μου εἶναι ὁ Θεὸς, πόσον σᾶς ἐπιποθῶ ὅλους μὲ σπλάγχνα τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ.

9 Καὶ τοῦτο προσεύχομαι, διὰ τὴν περισσεύῃ ἡ ἀγάπη σας ἀκόμη περισσότερον καὶ περισσότερον εἰς γνώσιν καὶ κάθε αἰσθήσιν·

10 Εἰς τὸ νὰ δοκιμάζητε ἐκεῖνα τὰ ὁποῖα συμφέρουσι, διὰ τὴν ἥσθε καθαροὶ καὶ ἀσκανδαλιστοὶ εἰς τὴν ἡμέραν τοῦ Χριστοῦ·

11 Γεμάτοι ἀπὸ τοὺς καρποὺς τῆς δικαιοσύνης, οἱ ὅποιοι εἶναι διὰ μέσου τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ, εἰς δόξαν καὶ ἔπαινον τοῦ Θεοῦ.

12 Καὶ θέλω νὰ γνωρίζητε σεις, ἀδελφοί, ὅτι ἐκεῖνα τὰ ὁποῖα μὲ συνέβησαν, ἦλθαν εἰς περισσotέραν προκοπὴν τοῦ εὐαγγελίου·

13 Ὡστε τὰ δεσμά μου διὰ τὸν Χριστὸν ἔγιναν φανερά εἰς ὅλον τὸ πραιτώριον, καὶ εἰς τοὺς λοιποὺς ὅλους·

14 Καὶ οἱ περισσotεροι ἀπὸ τοὺς ἀδελφούς οἱ ὅποιοι εἶναι εἰς τὸν Κύριον, λαμβάνοντες θάρρος εἰς τὰ δεσμά μου, περισσotερον τολμῶσι νὰ λαλῶσι τὸν λόγον χωρὶς φόβον.

15 Καὶ τινὲς μὲν διὰ φθόνον καὶ φιλονεικίαν, τινὲς δὲ ἀπὸ καλὴν προαίρεσιν, κηρύττουσι τὸν Χριστὸν.

16 Ἄλλοι μὲν ἀπὸ συνεισίσταν κηρύττουσι τὸν Χριστὸν ὅχι καθαρώς, νομίζοντες νὰ μὲ κάμωσι νὰ θλιβῶ περισσotερον εἰς τὰ δεσμά μου·

17 Ἄλλοι δὲ ἀπὸ ἀγάπης, ἠξέυροντες ὅτι εἰμαι θεμένος εἰς τὴν ἀπολογίαν τοῦ εὐαγγελίου.

18 Τί λοιπόν; πλὴν κατὰ πάντα τρόπον, εἴτε ἐπὶ προφάσει, εἴτε ἐν ἀληθείᾳ, ὁ Χριστὸς κηρύττεται· καὶ εἰς τοῦτο χαίρομαι, ἀλλὰ καὶ θέλω χαρῇ.

19 Διότι ἠξέυρω, ὅτι τοῦτο θέλει μὲ ἀποβῆ εἰς σωτηρίαν διὰ μέσου τῆς δέησώς σας, καὶ τῆς παντοτινῆς δόσεως τοῦ Πνεύματος τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ,

20 Κατὰ τὴν ἀποκαταδοκίαν καὶ ἐλπίδα μου, ὅτι ἐν οὐδενὶ αἰσχυνθήσομαι, ἀλλ' ἐν πάσῃ παρρησίᾳ, ὡς πάντοτε, καὶ νῦν μεγαλυνθήσεται Χριστὸς ἐν τῷ σώματί μου, εἴτε διὰ ζωῆς, εἴτε διὰ θανάτου.

21 Ἐμοὶ γὰρ τὸ ζῆν, Χριστός· καὶ τὸ ἀποθανεῖν, κέρδος.

22 Εἰ δὲ τὸ ζῆν ἐν σαρκί, τοῦτό μοι καρπὸς ἔργου, καὶ τί αἰρήσομαι, οὐ γνωρίζω.

23 Συνέχομαι γὰρ ἐκ τῶν δύο, τὴν ἐπιθυμίαν ἔχων εἰς τὸ ἀναλῦσαι, καὶ σὺν Χριστῷ εἶναι· πολλῶ γὰρ μάλλον κρείσσων·

24 Τὸ δὲ ἐπιμένειν ἐν τῇ σαρκί, ἀναγκαιότερον δι' ὑμᾶς.

25 Καὶ τοῦτο πεποισθὼς οἶδα, ὅτι μενῶ καὶ συμπαραμενῶ πᾶσιν ὑμῖν εἰς τὴν ὑμῶν προκοπὴν καὶ χάριν τῆς πίστεως·

26 Ἴνα τὸ καύχημα ὑμῶν περισσέη ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ ἐν ἐμοί, διὰ τῆς ἐμῆς παρουσίας πάλιν πρὸς ὑμᾶς.

27 Μόνον ἀξίως τοῦ εὐαγγελίου τοῦ Χριστοῦ πολιτεύεσθε, ἵνα εἴτε ἔλθων καὶ ἰδὼν ὑμᾶς, εἴτε ἀπὸν, ἀκούσω τὰ περὶ ὑμῶν, ὅτι στήκετε ἐν ἐνὶ πνεύματι, μὴ ψυχῇ συν-αθλοῦντες τῇ πίστει τοῦ εὐαγγελίου·

28 Καὶ μὴ πτυρόμενοι ἐν μηδενὶ ὑπὸ τῶν ἀντικειμένων· ἥτις αὐτοῖς μὲν ἐστὶν ἔνδειξις ἀπωλείας, ὑμῖν δὲ σωτηρίας, καὶ τοῦτο ἀπὸ Θεοῦ·

29 Ὅτι ὑμῖν ἐχαρίσθη τὸ ὑπὲρ Χριστοῦ, οὐ μόνον τὸ εἰς αὐτὸν πιστεῦναι, ἀλλὰ καὶ τὸ ὑπὲρ αὐτοῦ πάσχειν·

30 Τὸν αὐτὸν ἀγῶνα ἔχοντες οἷον ἴδετε ἐν ἐμοί, καὶ νῦν ἀκούετε ἐν ἐμοί.

20 Κατὰ τὴν βεβαίαν προδοκίαν καὶ τὴν ἐλπίδα τὴν ὁποίαν ἔχω, ὅτι εἰς κἀνὲν πράγμα δὲν θέλω ἐντραπῆ, ἀλλὰ μὲ καθε παρρησίαν, ὡς καὶ πάντοτε, καὶ τώρα θέλει μεγαλυνθῇ ὁ Χριστὸς εἰς τὸ σῶμά μου, εἴτε διὰ μέσου ζωῆς, εἴτε διὰ μέσου θανάτου.

21 Διότι εἰς ἐμὲ τὸ νὰ ζῶ, εἶναι Χριστός· καὶ τὸ νὰ ἀποθάνω, εἶναι κέρδος.

22 Ἐὰν δὲ τὸ νὰ ζῶ εἰς τὴν σάρκα, τοῦτο εἶναι εἰς ἐμὲ καρπὸς ἔργου, καὶ τί θέλω ἐκλεξεί, δὲν γνωρίζω.

23 Διότι στενοχωροῦμαι καὶ ἀπὸ τὰ δύο, ἐπιθυμῶν νὰ ἀναχωρήσω, καὶ νὰ ἦμαι ὁμοῦ μὲ τὸν Χριστόν· διότι τοῦτο εἶναι πολὺ πλέον καλλίτερον·

24 Τὸ νὰ μένω ὅμως ἀκόμη εἰς τὴν σάρκα, εἶναι ἀναγκαιότερον διὰ σᾶς.

25 Καὶ μὲ πληροφορίαν αὐτὸ γνωρίζω, ὅτι θέλω μένειν καὶ συμπαρα- μένειν μὲ ὅλους σας διὰ τὴν προκοπὴν σας καὶ διὰ τὴν χαρὰν τῆς πίστεως·

26 Διὰ νὰ περισσεύῃ τὸ καύχημά σας ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ ἐξ αἰτίας μου, διὰ μέσου τῆς ἰδικῆς μου παρουσίας πάλιν εἰς σᾶς.

27 Μόνον πολιτεύεσθε ἀξίως τοῦ εὐαγγελίου τοῦ Χριστοῦ, διὰ νὰ ἀκούσω τὰ κατὰ σᾶς, εἴτε ἔλθω καὶ εἰς σᾶς ἰδῶ, εἴτε εἶμαι ἀπὸν, ὅτι στέκεσθε εἰς ἐν πνεῦμα, μὲ μίαν ψυχὴν συναγωνιζόμενοι διὰ τὴν πίστιν τοῦ εὐαγγελίου·

28 Καὶ μὴ θορυβοῦμενοι εἰς κἀνὲν πράγμα ἀπὸ τῶν ἐναντίους τὸ ὁποῖον εἰς αὐτοὺς μὲν εἶναι ἔνδειξις ἀπωλείας, εἰς σᾶς δὲ σωτηρίας, καὶ τοῦτο εἶναι ἀπὸ τοῦ Θεοῦ·

29 Διότι εἰς σᾶς ἐχαρίσθη διὰ τὸν Χριστόν, ὅχι μόνον τὸ νὰ πιστεύητε εἰς αὐτόν, ἀλλὰ καὶ τὸ νὰ πάσχητε δι' αὐτόν·

30 Ἐχοντες τὸν αὐτὸν ἀγῶνα ὁποῖον εἶδετε εἰς ἐμέ, καὶ τώρα ἀκούετε ὅτι εἶναι εἰς ἐμέ.

Κεφ. β'. II.

ΕΙ τις οὖν παράκλησις ἐν Χριστῷ, εἴ τι παραμύθιον ἀγάπης, εἴ τις κοινωνία Πνεύματος, εἴ τινα σπλάγχνα καὶ οἰκτιρμοί,

2 Πληρώσατέ μου τὴν χαρὰν, ἵνα τὸ αὐτὸ φρονῆτε, τὴν αὐτὴν ἀγάπην ἔχοντες, σύμφυχοι, τὸ ἐν φρονούντες·

3 Μὴδὲν κατὰ ἐρίθειαν ἢ κενοδοξίαν, ἀλλὰ τῇ ταπεινοφροσύνῃ ἀληέλους ἡγούμενοι ὑπερέχοντας ἑαυτῶν.

4 Μὴ τὰ ἑαυτῶν ἕκαστος σκοπεῖτε, ἀλλὰ καὶ τὰ ἐτέρων ἕκαστος.

5 Τοῦτο γὰρ φρονείσθω ἐν ὑμῖν ὁ καὶ ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ·

6 Ὃς ἐν μορφῇ Θεοῦ ὑπάρχων, οὐχ ἄρπαγμόν ἡγήσατο τὸ εἶναι ἴσα Θεῷ·

7 Ἀλλ' ἑαυτὸν ἐκένωσε, μορφὴν δούλου λαβὼν, ἐν ὁμοιώματι ἀνθρώπων γενόμενος·

8 Καὶ σχήματι εὑρεθεὶς ὡς ἀνθρώπος, ἐταπείνωσεν ἑαυτὸν, γενόμενος ὑπήκοος μέχρι θανάτου, θανάτου δὲ σταυροῦ.

9 Διὸ καὶ ὁ Θεὸς αὐτὸν ὑπερύψωσε, καὶ ἐχαρίσατο αὐτῷ ὄνομα τὸ ὑπὲρ πάν ὄνομα·

10 Ἵνα ἐν τῷ ὀνόματι Ἰησοῦ πάν γόνυ καμψῇ ἐπουρανίων καὶ ἐπιγείων καὶ καταχθονίων·

11 Καὶ πάντα γλῶσσα ἐξομολογῇται, ὅτι Κύριος Ἰησοῦς Χριστὸς, εἰς δόξαν Θεοῦ Πατρὸς.

12 Ὡστε, ἀγαπητοί μου, καθὼς πάντοτε ὑπηκούσατε, μὴ ὡς ἐν τῇ παρουσίᾳ μου μόνον, ἀλλὰ νῦν πολλῶ μᾶλλον ἐν τῇ ἀπουσίᾳ μου, μετὰ φόβου καὶ τρόμου τὴν ἑαυτῶν σωτηρίαν κατεργάζεσθε.

Κεφ. β'. II.

ἘΑΝ ᾦναι λοιπὸν καμμία παρηγορία εἰς τὸν Χριστὸν, ἐὰν καμμία παραμυθία τῆς ἀγάπης, ἐὰν καμμία κοινωνία τοῦ Πνεύματος, ἐὰν τινα σπλάγχνα καὶ οἰκτιρμοί,

2 Τελειώσατε τὴν χαρὰν μου, διὰ νὰ φρονῆτε τὸ αὐτὸ, ἔχοντες τὴν αὐτὴν ἀγάπην, ὄντες ὁμόφυχοι, ἐν καὶ τὸ αὐτὸ φρονούντες·

3 Κἀνὲν πράγμα μὴ κάμνετε με φιλονεικίαν ἢ με κενοδοξίαν, ἀλλὰ με τὴν ταπεινοφροσύνην ἣ εἰς ἃς λογίζεται τὸν ἄλλον ὅτι ὑπερέχει τοῦ ἑαυτοῦ του.

4 Μὴ στοχάζεσθε καθ' εἰς διὰ μόνον τὰ ἰδικὰ τοῦ πράγματα, ἀλλὰ καθ' εἰς καὶ διὰ τὰ πράγματα τῶν ἄλλων.

5 Ἄς εἶναι τὸ ἴδιον φρόνημα εἰς σᾶς, τὸ ὁποῖον ἦτον καὶ εἰς τὸν Χριστὸν Ἰησοῦν·

6 Ὁ ὁποῖος ὑπάρχων εἰς τὴν μορφήν τοῦ Θεοῦ, δὲν ἐλογίσθη ἄρπαγμόν τὸ νὰ ᾦναι ἴσα με τὸν Θεόν·

7 Ἀλλ' (ὅμως) ἐκένωσε τὸν ἑαυτόν του, λαβὼν μορφήν δούλου, καὶ γενόμενος καθ' ὁμοίωμα τῶν ἀνθρώπων·

8 Καὶ εὑρεθεὶς εἰς τὸ σχῆμα ὡς ἄνθρωπος, ἐταπείνωσε τὸν ἑαυτόν του, γενόμενος ὑπήκοος μέχρι θανάτου, θανάτου δὲ σταυροῦ.

9 Διὰ τοῦτο καὶ ὁ Θεὸς τὸν ὑπερύψωσε, καὶ τὸν ἐχαρίσεν ὄνομα τὸ ὁποῖον εἶναι ὑπὲρ πάν ὄνομα·

10 Διὰ νὰ κλῇν πάν γόνατον ἐπουρανίων καὶ ἐπιγείων καὶ καταχθονίων εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Ἰησοῦ·

11 Καὶ διὰ νὰ ἐξομολογήσῃ ἅσα γλῶσσα, ὅτι Κύριος εἶναι ὁ Ἰησοῦς Χριστὸς, εἰς δόξαν Θεοῦ Πατρὸς.

12 Λοιπὸν, ἀγαπητοί μου, καθὼς πάντοτε ὑπηκούσατε, ὅχι μόνον εἰς τὴν παρουσίαν μου, ἀλλὰ πολὺ περισσότερον τώρα εἰς τὴν ἀπουσίαν μου, με φόβον καὶ τρόμον ἐργάζεσθε τὴν σωτηρίαν σᾶς.

13 Ὁ Θεὸς γὰρ ἐστὶν ὁ ἐν ἐργῶν ἐν ὑμῖν καὶ τὸ θέλειν καὶ τὸ ἐνεργεῖν, ὑπὲρ τῆς εὐδοκίας.

14 Πάντα ποιεῖτε χωρὶς γογγυσμῶν καὶ διαλογισμῶν·

15 ἵνα γένησθε ἄμεμπτοι καὶ ἀκέραιοι, τέκνα Θεοῦ ἀμώμητα ἐν μέσῳ γενεᾶς σκοτιᾶς καὶ διεστραμμένης· ἐν οἷς φαίνεσθε ὡς φωστῆρες ἐν κόσμῳ,

16 Λόγον ζωῆς ἐπέχοντες· εἰς καύχημα ἔμοι εἰς ἡμέραν Χριστοῦ, ὅτι οὐκ εἰς κενὸν ἔδραμον, οὐδὲ εἰς κενὸν ἐκοπίασα·

17 Ἄλλ' εἰ καὶ σπένδομαι ἐπὶ τῇ θυσίᾳ καὶ λειτουργίᾳ τῆς πίστεως ὑμῶν, χαίρω καὶ συγχαίρω πᾶσιν ὑμῖν·

18 Τὸ δ' αὐτὸ καὶ ὑμεῖς χαίρετε, καὶ συγχαίρετέ μοι.

19 Ἐλπίζω δὲ ἐν Κυρίῳ Ἰησοῦ, Τιμόθεον ταχέως πέμψαι ὑμῖν, ἵνα κηγῶ εὐψυχῶ, γνούς τίς περὶ ὑμῶν·

20 Οὐδένα γὰρ ἔχω ἰσόψυχον, ὅστις γνησίως τὰ περὶ ὑμῶν μεριμήσει·

21 Οἱ πάντες γὰρ τὰ ἑαυτῶν ζητοῦσιν, οὐ τὰ τοῦ Χριστοῦ Ἰησοῦ.

22 Τὴν δὲ δοκιμὴν αὐτοῦ γινώσκετε, ὅτι ὡς πατρὶ τέκνον, σὺν ἔμοι ἐδούλευσεν εἰς τὸ εὐαγγέλιον.

23 Τοῦτον μὲν οὖν ἐλπίζω πέμψαι, ὡς ἂν ἀπίδω τὰ περὶ ἐμέ, ἐξ αὐτῆς.

24 Πέποιθα δὲ ἐν Κυρίῳ, ὅτι καὶ αὐτὸς ταχέως ἔλευσται.

25 Ἀναγκαῖον δὲ ἡγησάμην Ἐπαφροδίτην τὸν ἀδελφόν μου καὶ συνεργόν καὶ συστρατιῶτην μου, ὑμῶν δὲ ἀποστολὸν, καὶ λειτουργὸν τῆς χρείας μου, πέμψαι πρὸς ὑμᾶς·

26 Ἐπειδὴ ἐπιποθῶν ἦν πάντας ὑμᾶς, καὶ ἀνημῶνον, διότι ἤκούσατε ὅτι ἡσθένησε.

13 Διότι ὁ Θεὸς εἶναι ὁ ὁποῖος ἐνεργεῖ εἰς σᾶς καὶ τὸ θέλειν καὶ τὸ ἐνεργεῖν, κατὰ τὸ θέλημά του.

14 Κάνετε ὅλα τὰ πράγματα χωρὶς γογγυσμῶν καὶ διαλογισμῶν·

15 Διὰ τὴν γίνετε ἄμεμπτοι καὶ ἀκακοί, τέκνα τοῦ Θεοῦ καθαρὰ ἐν μέσῳ σκοτιᾶς καὶ διεστραμμένης γενεᾶς· ἀναμεταξὺ τῶν ὁποίων λάμπετε ὡς φωστῆρες εἰς τὸν κόσμον,

16 Κατέχοντες τὸν λόγον τῆς ζωῆς· διὰ καύχημά μου εἰς τὴν ἡμέραν τοῦ Χριστοῦ, ὅτι δὲν ἔτρεξα εἰς μάτην, οὐδὲ εἰς μάτην ἐκοπίασα·

17 Ἄλλ' ἐὰν καὶ προσφέρω τὸν ἑαυτὸν μου εἰς τὴν θυσίαν καὶ λειτουργίαν τῆς πίστεώς σας, χαίρω καὶ συγχαίρω με ὅλους σας·

18 Καὶ τὸ ὅμοιον καὶ σεῖς χαίρετε, καὶ συγχαίρετε με ἐμέ.

19 Καὶ ἐλπίζω εἰς τὸν Κύριον Ἰησοῦν, νὰ σᾶς πέμψω ταχέως τὸν Τιμόθεον, διὰ νὰ καλοκαρῶσά καὶ ἐγὼ, μαριθῶν τὰ κατὰ σᾶς·

20 Διότι δὲν ἔχω κανένα ἰσόψυχον, ὅς τις θέλει φροντίσει τὰ κατὰ σᾶς καθαρῶς·

21 Διότι ὅλοι ζητοῦσι τὰ καθ' ἑαυτοὺς, καὶ ὅχι τὰ πράγματα τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ.

22 Τὴν δὲ δοκιμὴν αὐτοῦ γνωρίζετε, ὅτι ὡς τέκνον με τὸν πατέρα, ἐδούλευσεν ὁμοῦ με ἐμὲ εἰς τὸ εὐαγγέλιον.

23 Τοῦτον λοιπὸν ἐλπίζω νὰ πέμψω, καθὼς ἰδῶ τὴν κατάστασιν τῶν πραγμάτων μου, πάραντα.

24 Καὶ πιστεύω εἰς τὸν Κύριον, ὅτι καὶ ἐγὼ θέλω ἔλθει ταχέως εἰς σας.

25 Ἄλλ' ἐλογίσθην ἀναγκαῖον νὰ πέμψω εἰς σας τὸν Ἐπαφροδίτην τὸν ἀδελφόν καὶ συνεργόν καὶ συστρατιῶτην μου, καὶ ἀποστολὸν σας, καὶ ὑπηρετὴν τῆς χρείας μου·

26 Ἐπειδὴ αὐτὸς σᾶς ἐπεπόθει ὁλοῦς, καὶ ἡδημῶνει, διότι ἤκούσατε ὅτι ἡσθένησε.

27 Καὶ γὰρ ἡσθένησε παραπλήσιον θανάτῳ· ἀλλ' ὁ Θεὸς αὐτὸν ἠλέησεν· οὐκ αὐτὸν δὲ μόνον, ἀλλὰ καὶ ἐμὲ, ἵνα μὴ λύπην ἐπὶ λύπῃ σχῶ.

28 Σπουδαιοτέρως οὖν ἐπεμψα αὐτὸν, ἵνα ἰδόντες αὐτὸν πάλιν, χαρῇτε, καὶ γὰρ ἀλυπτότερος ὢ.

29 Προσδέχεσθε οὖν αὐτὸν ἐν Κυρίῳ μετὰ πάσης χαρᾶς, καὶ τοὺς τοιούτους ἐντίμους ἔχετε·

30 Ὅτι διὰ τὸ ἔργον τοῦ Χριστοῦ μέχρι θανάτου ἠγγίσε, παραβουλεύσάμενος τῇ ψυχῇ, ἵνα ἀναπληρώσῃ τὸ ὑμῶν ὑστέρημα τῆς πρὸς με λειτουργίας.

Κεφ. γ'. ΙΙΙ.

ΤΟ λοιπὸν, ἀδελφοί μου, χαίρετε ἐν Κυρίῳ· τὰ αὐτὰ γράφειν ὑμῖν, ἐμοὶ μὲν οὐκ ὀκνηρὸν, ὑμῖν δὲ ἀσφαλές.

2 Βλέπετε τοὺς κύνas, βλέπετε τοὺς κακοὺς ἐργάτας, βλέπετε τὴν κατατομήν.

3 Ἡμεῖς γὰρ ἔσμεν ἡ περιτομή, οἱ πνεύματι Θεοῦ λατρευόντες, καὶ καυχώμενοι ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ, καὶ οὐκ ἐν σαρκὶ πεποιθότες·

4 Καίπερ ἐγὼ ἔχων πεποιθήσιν καὶ ἐν σαρκί. Εἴ τις δοκεῖ ἄλλος πεποθέναι ἐν σαρκί, ἐγὼ μᾶλλον·

5 Περιτομῇ ὀκταήμερος, ἐκ γένους Ἰσραὴλ, φυλῆς Βενιαμὴν, Ἑβραῖος ἐξ Ἑβραίων, κατὰ νόμον Φαρισαῖος,

6 Κατὰ ζῆλον διαώκων τὴν ἐκκλησίαν, κατὰ δικαιοσύνην τὴν ἐν νόμῳ γενόμενος ἀμεμπτος.

7 Ἀλλ' ἅτινα ἦν μοι κέρδη, ταῦτα ἠγναι διὰ τὸν Χριστὸν ζημίαν.

27 Διότι βέβαια ἡσθένησε καὶ ἤλθε παραπλήσιον εἰς τὸν θάνατον· ἀλλὰ ὁ Θεὸς τὸν ἠλέησε· καὶ ὅχι αὐτὸν μόνον, ἀλλὰ καὶ ἐμὲ, διὰ νὰ μὴ ἔχω λύπην ἐπάνω εἰς τὴν λύπην.

28 Διὰ τοῦτο λοιπὸν τὸν ἐπεμψα τὸ ὀλιγωρότερον, διὰ νὰ χαρῇτε, ὅταν τὸν ἰδῇτε πάλιν, καὶ ἐγὼ νὰ ᾤμαι ἀλυπητότερος.

29 Προσδεχθῆτέ τον λοιπὸν ἐν Κυρίῳ μετὰ πάσης χαρᾶς, καὶ τοὺς τοιούτους ἔχετε ἐντίμους·

30 Διότι διὰ τὸ ἔργον τοῦ Χριστοῦ ἕως εἰς τὸν θάνατον ἠγγίσε, καὶ παρεβλεψέ τὴν ζωὴν του, διὰ νὰ ἀναπληρώσῃ τὴν ἑλλειψιν τῆς ὑπηρεσίας τῆς πρὸς ἐμέ.

Κεφ. γ'. ΙΙΙ.

ΤΟ λοιπὸν, ἀδελφοί μου, χαίρετε ἐν Κυρίῳ· τὸ νὰ γράφω εἰς σᾶς τὰ αὐτὰ, εἰς ἐμὲ μὲν δὲν εἶναι ὀκνηρὸν, εἰς σᾶς δὲ εἶναι ἀσφαλές.

2 Βλέπετε τοὺς σκύλους, βλέπετε τοὺς κακοὺς ἐργάτας, βλέπετε τὴν κατατομήν.

3 Διότι ἡμεῖς εἴμεθα ἡ περιτομή, οἱ ὅποιοι λατρευομεν τὸν Θεὸν μὲ τὸ πνεῦμα, καὶ καυχώμεθα εἰς τὸν Χριστὸν Ἰησοῦν, καὶ δὲν ἔχομεν τὸ θάρρος μας εἰς τὴν σάρκα·

4 Ἀγκαλὴ καὶ ἐγὼ δύναμαι νὰ ἔχω θάρρος καὶ εἰς τὴν σάρκα. Ἄν κανεὶς ἄλλος νομῇ ὅτι ἔχει θάρρος εἰς τὴν σάρκα, ἐγὼ ἔχω περισσότερον·

5 Περιτετηγμένος εἰς τὴν ὁδόην ἡμέραν, ἀπὸ τὸ γένος τοῦ Ἰσραὴλ, ἀπὸ τὴν φυλὴν τοῦ Βενιαμὴν, Ἑβραῖος ἀπὸ Ἑβραίων, Φαρισαῖος κατὰ νόμον,

6 Κατὰ ζῆλον κατέτρεχον τὴν ἐκκλησίαν, καὶ κατὰ τὴν δικαιοσύνην ἡ ὁποία εἶναι εἰς τὸν νόμον, ἦμην ἀμεμπτος.

7 Ἀλλὰ ἐκεῖνα τὰ ὅποια ἦσαν εἰς ἐμὲ κέρδος, τὰ ἐλογαρίασα ζημίαν διὰ τὸν Χριστόν.

8 Ἀλλὰ μενοῦνγε καὶ ἡγοῦμαι πάντα ζημίαν εἶναι διὰ τὸ ὑπερέχον τῆς γνώσεως Χριστοῦ Ἰησοῦ τοῦ Κυρίου μου· δι' ὃν τὰ πάντα ἐζημιώθην, καὶ ἡγοῦμαι σκύβαλα εἶναι, ἵνα Χριστὸν κερδήσω,

9 Καὶ εὐρεθῶ ἐν αὐτῷ, μὴ ἔχων ἐμὴν δικαιοσύνην τὴν ἐκ νόμου, ἀλλὰ τὴν διὰ πίστεως Χριστοῦ, τὴν ἐκ Θεοῦ δικαιοσύνην ἐπὶ τῇ πίστει·

10 Τοῦ γινῶναι αὐτὸν, καὶ τὴν δύναμιν τῆς ἀναστάσεως αὐτοῦ, καὶ τὴν κοινωνίαν τῶν παθημάτων αὐτοῦ, συμμορφούμενος τῷ θανάτῳ αὐτοῦ·

11 Εἰπὼς καταστήσω εἰς τὴν ἐξ-ἀνάστασιν τῶν νεκρῶν.

12 Οὐκ ὅτι ἤδη ἔλαβον, ἢ ἦδε τετελείωμαι· διώκω δὲ εἰ καὶ καταλάβω, ἐφ' ᾧ καὶ κατελήφθην ὑπὸ τοῦ Χριστοῦ Ἰησοῦ.

13 Ἀδελφοί, ἐγὼ ἐμαυτὸν οὐ λογίζομαι κατεληφέναι·

14 Ἐν δὲ, τὰ μὲν ὀπίσω ἐπιλανθάνομενος, τοῖς δὲ ἔμπροσθεν ἐπεκτείνωμενος, κατὰ σκοπὸν διώκω ἐπὶ τῷ βραβεῖον τῆς ἁνῶς κλήσεως τοῦ Θεοῦ ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ.

15 Ὅσοι οὖν τέλειοι, τοῦτο φρονῶμεν· καὶ εἰ τίς ἐτέρας φονεῖτε, καὶ τοῦτο ὁ Θεὸς ὑμῖν ἀποκαλύψει·

16 Πλὴν εἰς ὃ ἐφθάσαμεν, τῷ αὐτῷ στοιχεῖν κανόνι, τὸ αὐτὸ φρονεῖν.

17 Συμμητᾷ μου γίνεσθε, ἀδελφοί, καὶ σκοπεῖτε τοὺς οὕτω περιπατοῦντας, καθὼς ἔχετε τύπον ἡμᾶς.

18 Πολλοὶ γὰρ περιπατοῦσιν, οὓς πολλάκις ἔλεγον ὑμῖν, νῦν δὲ καὶ κλαίον λέγω, τοὺς ἐχθροὺς τοῦ σταυροῦ τοῦ Χριστοῦ·

19 Ὡν τὸ τέλος ἀπώλεια, ὧν ὁ Θεὸς ἡ κοιλία, καὶ ἡ δόξα ἐν τῇ αἰ-

8 Ἀλλὰ δὲ καὶ ὅλα λογαριάζω ὅτι εἶναι ζημία διὰ τὴν ὑπεροχὴν τῆς γνώσεως τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου μου· διὰ τὸν ὅποιον ἐζημιώθην ὅλα, καὶ τὰ λογαριάζω ὅτι εἶναι σκύβαλα, διὰ νὰ κερδήσω τὸν Χριστὸν,

9 Καὶ νὰ εὐρεθῶ εἰς αὐτὸν, μὴ ἔχων τὴν ἰδικὴν μου δικαιοσύνην ἢ ὅποια εἶναι ἀπὸ τὸν νόμον, ἀλλὰ τὴν δικαιοσύνην ἢ ὅποια εἶναι διὰ μέσου τῆς πίστεως τοῦ Χριστοῦ, τὴν δικαιοσύνην τὴν ἀπὸ τὸν Θεὸν μετὰ τὴν πίστιν·

10 Διὰ νὰ γνωρίσω αὐτὸν, καὶ τὴν δύναμιν τῆς ἀναστάσεώς του, καὶ τὴν κοινωνίαν τῶν παθημάτων του, συμμορφούμενος μετὰ τὸν θάνατόν του·

11 Ἀν ἴσως καταστήσω εἰς τὴν ἐξ-ἀνάστασιν τῶν νεκρῶν.

12 Ὅχι ὅτι ἤδη ἔλαβον (τὸ βραβεῖον), ἢ ἤδη ἐφθάσα εἰς τὴν τελειότητα· ἀλλὰ διώκω ἂν καὶ τὸ πιάσω, διὰ τὸ ὅποιον καὶ ἐπιάσθην ἀπὸ τὸν Χριστὸν Ἰησοῦν.

13 Ἐγὼ, ἀδελφοί, δὲν λογίζομαι τὸν ἑαυτὸν μου ὅτι τὸ ἐπίασα·

14 Ἀλλ' ἐν πραγματῷ (κάμνω), λησμονῶν τὰ ὀπίσω, καὶ παρεκτείνωμενος εἰς τὰ ἔμπροσθεν, τρέχω κατὰ τὸν σκοπὸν εἰς τὸ βραβεῖον τῆς ἁνῶθεν καλέσεως τοῦ Θεοῦ ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ.

15 Ὅσοι λοιπὸν εἴμεθα τέλειοι, ἅς φρονῶμεν τοῦτο· καὶ ἂν φρονῇτε τι ἄλλως, καὶ τοῦτο ὁ Θεὸς θέλει σὰς ἀποκαλύψει·

16 Πλὴν εἰς ἐκεῖνον ὅπου ἐφθάσαμεν, μετὰ τὸν αὐτὸν κανόνα ὡς περιπατοῦμεν, τὸ αὐτὸ ἅς φρονῶμεν.

17 Συμμητᾷ μου γίνεσθε, ἀδελφοί, καὶ στοχάζεσθε ἐκείνους οἱ ὅποιοι περιπατοῦσιν οὕτω, καθὼς ἔχετε τύπον ἡμᾶς.

18 Διότι πολλοὶ περιπατοῦσι, διὰ τοὺς ὁποίους πολλάκις σὰς ἔλεγον, τώρα δὲ καὶ κλαίον λέγω, ὅτι εἶναι ἐχθροὶ τοῦ σταυροῦ τοῦ Χριστοῦ·

19 Τῶν ὁποίων τὸ τέλος εἶναι ἀπώλεια, τῶν ὁποίων ὁ Θεὸς εἶναι ἡ κοιλία,

σχύνῃ αὐτῶν, οἱ τὰ ἐπίγεια φρο-
νοῦντες.

20 Ἡμῶν γὰρ τὸ πολίτευμα ἐν οὐ-
ρανοῖς ὑπάρχει· ἐξ οὗ καὶ σωτῆρα
ἀπεκδεχόμεθα Κύριον Ἰησοῦν Χρισ-
τόν·

21 Ὃς μετασχηματίζει τὸ σῶμα
τῆς ταπεινώσεως ἡμῶν, εἰς τὸ γενέσ-
θαι αὐτὸ σύμμορφον τῷ σώματι τῆς
δόξης αὐτοῦ, κατὰ τὴν ἐνέργειαν τοῦ
δύνασθαι αὐτὸν καὶ ὑποτάξαι ἑαυτῷ
τὰ πάντα.

Κεφ. δ'. IV.

ὩΣΤΕ, ἀδελφοί μου ἀγαπητοὶ καὶ
ἐπιπόθητοι, χαρὰ καὶ στέφανός μου,
οὕτω στήκετε ἐν Κυρίῳ, ἀγαπητοί.

2 Εὐοδίαν παρακαλῶ, καὶ Συντύχην
παρακαλῶ τὸ αὐτὸ φρονεῖν ἐν Κυρίῳ·

3 Καὶ ἐρωτῶ καὶ σέ, σύζυγε γνήσιε,
συλλαμβάνου αὐταῖς, αἵτινες ἐν τῷ
εὐαγγελίῳ συνήθλησάν μοι, μετὰ καὶ
Κλήμεντος καὶ τῶν λοιπῶν συνεργῶν
μου, τῶν τὰ ὀνόματα ἐν βίβλῳ ζωῆς.

4 Χαίρετε ἐν Κυρίῳ πάντοτε· πάλιν
ἐρῶ, χαίρετε.

5 Τὸ ἐπεικὲς ὑμῶν γνωσθήτω πᾶ-
σιν ἀνθρώποις. Ὁ Κύριος ἐγγύς.

6 Μὴδὲν μεριμνᾶτε· ἀλλ' ἐν παντὶ
τῇ προσευχῇ καὶ τῇ δεήσει μετὰ εὐ-
χαριστίας τὰ αἰτήματα ὑμῶν γνωρι-
ζέσθω πρὸς τὸν Θεόν·

7 Καὶ ἡ εἰρήνη τοῦ Θεοῦ ἡ ὑπερ-
έχουσα πάντα νοῦν, φρουρήσει τὰς
καρδίας ὑμῶν καὶ τὰ νοήματα ὑμῶν
ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ.

8 Τὸ λοιπὸν, ἀδελφοί, ὅσα ἐστὶν
ἀληθῆ, ὅσα σεμνὰ, ὅσα δίκαια, ὅσα
ἀγνὰ, ὅσα προσφιλῆ, ὅσα εὐφημα,
εἰ τις ἀρετὴ καὶ εἰ τις ἐπαινος, ταῦτα
λογίζεσθε.

καὶ ἡ δόξα εἶναι εἰς τὴν αἰσχύνην
τῶν, οἱ ὁποῖοι φρονοῦσι τὰ ἐπίγεια.

20 Διότι ἡ ἰδική μας πολιτεία εἶναι
εἰς τοὺς οὐρανοὺς· ὅθεν καὶ ἀπεκδε-
χόμεθα σωτῆρα τὸν Κύριον Ἰησοῦν
Χριστόν·

21 Ὁ ὁποῖος θέλει μετασχηματίζει
τὸ σῶμα τῆς ταπεινώσεώς μας, νὰ
γίνῃ αὐτὸ σύμμορφον μὲ τὸ σῶμα τῆς
δόξης του, κατὰ τὴν ἐνέργειαν μὲ
τὴν ὁποίαν δύναται αὐτὸς καὶ νὰ ὑπο-
τάξῃ τὰ πάντα εἰς τὸν ἑαυτὸν του.

Κεφ. δ'. IV.

ΛΟΙΠΟΝ, ἀγαπητοὶ μου ἀδελφοί καὶ
ἐπιπόθητοι, χαρὰ καὶ στέφανός μου,
οὕτω στεκεσθε ἐν Κυρίῳ, ἀγαπητοί.

2 Παρακαλῶ τὴν Εὐοδίαν καὶ τὴν
Συντύχην νὰ φρονῶσι τὸ αὐτὸ ἐν
Κυρίῳ·

3 Καὶ παρακαλῶ καὶ σέ, συντροφὴ
μου γνήσιε, βοήθει αὐτάς, αἱ ὁποῖαι
συνηγωνίσθησαν μὲ ἐμὲ εἰς τὸ εὐαγ-
γέλιον, ὁμοῦ καὶ μὲ τὸν Κλήμεντα
καὶ μὲ τοὺς λοιποὺς συνεργούς μου,
τῶν ὁποίων τὰ ὀνόματα εἶναι εἰς τὸ
βιβλίον τῆς ζωῆς.

4 Χαίρετε ἐν Κυρίῳ πάντοτε· πάλιν
λέγω, χαίρετε.

5 Ἡ μετριότης σας ὡς γνωρισθῇ
εἰς ὅλους τοὺς ἀνθρώπους. Ὁ Κύριος
εἶναι ἐγγύς.

6 Μὴ φροντίζετε διὰ κἄνεν πρᾶγμα·
ἀλλὰ εἰς κάθε πρᾶγμα μὲ τὴν προσευ-
χὴν καὶ μὲ τὴν δεήσιν ὁμοῦ μὲ εὐχα-
ριστίαν ὡς γνωρίζονται τὰ ζητήματά
σας εἰς τὸν Θεόν·

7 Καὶ ἡ εἰρήνη τοῦ Θεοῦ ἡ ὁποία
ὑπερέχει κάθε νοῦν, θέλει φυλάξει
τὰς καρδίας σας καὶ τὰ νοήματά σας
εἰς τὸν Χριστὸν Ἰησοῦν.

8 Τὸ λοιπὸν, ἀδελφοί, ὅσα πράγ-
ματα εἶναι ἀληθινὰ, ὅσα σεμνὰ, ὅσα
δίκαια, ὅσα καθαρά, ὅσα ἀγαπητά,
ὅσα εὐφημα, ἐάν ἦναι τις ἀρετὴ, καὶ
ἐάν τις ἐπαινος, ταῦτα λογίσεσθε.

9 Ἄ καὶ ἐμάθετε, καὶ παρελάβετε, καὶ ἤκουσατε, καὶ εἶδετε ἐν ἐμοί, ταῦτα πράσσετε· καὶ ὁ Θεὸς τῆς εἰρήνης ἔσται μεθ' ὑμῶν.

10 Ἐχάρην δὲ ἐν Κυρίῳ μεγάλως, ὅτι ἤδη ποτὲ ἀνεβάλετε τὸ ὑπὲρ ἐμοῦ φρονεῖν· ἐφ' ᾧ καὶ ἐφρονεῖτε, ἡκαρεῖσθε δέ.

11 Οὐχ ὅτι καθ' ὑστέρησιν λέγω· ἐγὼ γὰρ ἔμαθον ἐν οἷς εἰμι, αὐτάρκης εἶναι.

12 Οἶδα δὲ ταπεινωθῆναι, οἶδα καὶ περισσεύειν· ἐν παντὶ καὶ ἐν πᾶσι μεμῆμαι καὶ χορταῖσθαι καὶ πεινᾶν, καὶ περισσεύειν καὶ ὑστερεῖσθαι·

13 Πάντα ἰσχύω ἐν τῷ ἐνδυναμοῦντί με Χριστῷ.

14 Πλὴν καλῶς ἐποίησατε, συγκοινωνήσαντές μου τῇ θλίψει.

15 Οἶδατε δὲ καὶ ὑμεῖς, Φιλιππησιοί, ὅτι ἐν ἀρχῇ τοῦ εὐαγγελίου, ὅτε ἐξῆλθον ἀπὸ Μακεδονίας, οὐδεμία μοι ἐκκλησία ἐκοινώνησεν εἰς λόγον δόσεως καὶ λήψεως, εἰ μὴ ὑμεῖς μόνοι·

16 Ὅτι καὶ ἐν Θεσσαλονίκῃ καὶ ἅπαξ καὶ δις εἰς τὴν χρεῖάν μου ἐπέψατε.

17 Οὐχ ὅτι ἐπιζητῶ τὸ δόμα, ἀλλ' ἐπιζητῶ τὸν καρπὸν τὸν πλεονάζοντα εἰς λόγον ὑμῶν.

18 Ἀπέχω δὲ πάντα, καὶ περισσεύω· πεπληρωμαι, δεξάμενος παρὰ Ἐπαφροδίτου τὰ παρ' ὑμῶν, ὅσμην εὐωδίας, θυσίαν δεκτὴν, εὐάρεστον τῷ Θεῷ.

19 Ὁ δὲ Θεὸς μου πληρώσει πᾶσαν χρεῖαν ὑμῶν κατὰ τὸν πλοῦτον αὐτοῦ ἐν δόξῃ, ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ.

20 Τῷ δὲ Θεῷ καὶ Πατρὶ ἡμῶν ἡ δόξα εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

21 Ἀσπάσασθε πάντα ἅγιον ἐν

9 Τὰ ὅποια καὶ ἐμάθετε, καὶ παρελάβετε, καὶ ἤκουσατε, καὶ εἶδετε εἰς ἐμέ, ταῦτα καμνετε· καὶ ὁ Θεὸς τῆς εἰρήνης θέλει εἶναι ὁμοῦ με σῶς.

10 Ἐχάρην δὲ μεγάλως ἐν Κυρίῳ, ὅτι ἤδη ποτὲ ἐξηγήθησεν ἡ ὑπὲρ ἐμοῦ φροντίς σας τὸ νὰ φροντίζητε διὰ ἐμέ· διὰ τὸ ὅποιον καὶ ἐφροντίζετε, δὲν εἶχετε ὅμως εὐκαιρίαν.

11 Ὅχι διότι εἰμαι ὑστερημένος τὸ λέγω· διότι ἐγὼ ἔμαθα εἰς ἐκεῖνα εἰς τὰ ὅποια εὐρίσκομαι, νὰ ἦμαι εὐχαριστημένος.

12 Ἡξεύρω καὶ νὰ ταπεινώνωμαι, ἡξεύρω καὶ νὰ περισσεύω· εἰς καθὲν καιρὸν καὶ εἰς καθὲν τόπον ἐδιδάχθην καὶ νὰ χορταίνω καὶ νὰ πεινῶ, καὶ νὰ περισσεύω καὶ νὰ ὑστεροῦμαι·

13 Εἰς ὅλα εἶμαι δυνατὸς διὰ μέσου τοῦ Χριστοῦ ὁ ὁποῖός με ἐνδυναμώνει.

14 Πλὴν καλῶς ἐκάμετε, συγκοινωνήσαντες εἰς τὴν θλίψιν μου.

15 Καὶ ἡξεύρετε καὶ σεῖς, Φιλιππησιοί, ὅτι εἰς τὴν ἀρχὴν τοῦ εὐαγγελίου, ὅποτε ἐξῆλθα ἀπὸ τὴν Μακεδονίαν, οὐδεμία ἐκκλησία με ἐκοινώνησεν εἰς λόγον δόσεως καὶ λήψεως, εἰμὶ σεῖς μόνοι·

16 Διότι καὶ εἰς τὴν Θεσσαλονικὴν μίαν φοράν καὶ δύο ἐπέψατε εἰς τὴν χρεῖάν μου.

17 Ὅχι διότι ζητῶ τὸ δόσιμον, ἀλλὰ ζητῶ τὸν καρπὸν διὰ νὰ περισσεύῃ εἰς λογαριασμὸν σας.

18 Ἐχω δὲ ὅλα, καὶ περισσεύω· εἶμαι γεμάτος, δεξάμενος ἀπὸ τὸν Ἐπαφροδίτου ἐκεῖνα τὰ ὅποια ἐστειλάτε, ὅσμην εὐωδίας, θυσίαν δεκτὴν, εὐάρεστον τῷ Θεῷ.

19 Ὁ δὲ Θεὸς μου θέλει πληρώσει καθὲν χρεῖαν σας κατὰ τὸν πλοῦτον του εἰς δόξαν, ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ.

20 Ἡ δὲ δόξα ἣς ἦναι εἰς τὸν Θεὸν καὶ Πατέρα ἡμῶν εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

21 Ἀσπάσασθε καθὲν ἅγιον ἐν Χριστῷ

Χριστῷ Ἰησοῦ. Ἀσπάζονται ὑμᾶς οἱ
σὺν ἐμοὶ ἀδελφοί.

22 Ἀσπάζονται ὑμᾶς πάντες οἱ
ἅγιοι, μάλιστα δὲ οἱ ἐκ τῆς Καίσα-
ρος οἰκίας.

23 Ἡ χάρις τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰη-
σοῦ Χριστοῦ μετὰ πάντων ὑμῶν.
Ἀμήν.

† Πρὸς Φιλιππησίους ἐγράφη ἀπὸ
Ῥώμης δι' Ἐπαφροδίτου.

Ἰησοῦ. Οἱ ἀδελφοὶ οἱ ὁποῖοι εἶναι
συνάμα μου σᾶς ἀσπάζονται.

22 Ὅλοι οἱ ἅγιοι σᾶς ἀσπάζονται,
μάλιστα δὲ ἐκεῖνοι οἱ ὁποῖοι εἶναι
ἀπὸ τὴν οἰκίαν τοῦ Καίσαρος.

23 Ἡ χάρις τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰη-
σοῦ Χριστοῦ ᾧς ἦναι ὁμοῦ με ὅλους
σας. Ἀμήν.

† Ἡ εἰς Φιλιππησίους ἐγράφη ἀπὸ
Ῥώμης διὰ τοῦ Ἐπαφροδίτου.

Ἡ ΠΡΟΣ ΚΟΛΟΣΣΑΕΙΣ ἘΠΙΣΤΟΛΗ

ΠΑΥΛΟΥ ΤΟΥ ἈΠΟΣΤΟΛΟΥ.

Κεφ. α'. Ι.

ΠΑΥΛΟΣ ἀπόστολος Ἰησοῦ Χρισ-
τοῦ διὰ θελήματος Θεοῦ, καὶ Τιμό-
θεος ὁ ἀδελφός,

2 Τοῖς ἐν Κολοσσαῖς ἁγίοις καὶ
πιστοῖς ἀδελφοῖς ἐν Χριστῷ· χάρις
ὑμῖν καὶ εἰρήνη ἀπὸ Θεοῦ Πατρὸς
ἡμῶν, καὶ Κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ.

3 Εὐχαριστοῦμεν τῷ Θεῷ καὶ Πατρὶ
τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ,
πάντοτε περὶ ὑμῶν προσευχόμενοι,

4 Ἀκούσαντες τὴν πίστιν ὑμῶν ἐν
Χριστῷ Ἰησοῦ, καὶ τὴν ἀγάπην τὴν
εἰς πάντας τοὺς ἁγίους,

5 Διὰ τὴν ἐλπίδα τὴν ἀποκειμένην
ὑμῖν ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἣν προηκούσατε
ἐν τῷ λόγῳ τῆς ἀληθείας τοῦ εὐαγ-
γελίου,

6 Τοῦ παρόντος εἰς ὑμᾶς, καθὼς
καὶ ἐν παντὶ τῷ κόσμῳ· καὶ ἔστι
καρποφοροῦμενον, καθὼς καὶ ἐν ὑμῖν,
ἀφ' ἧς ἡμέρας ἠκούσατε καὶ ἐπ-
έγνωτε τὴν χάριν τοῦ Θεοῦ ἐν ἀλη-
θείᾳ·

7 Καθὼς καὶ ἐμάθετε ἀπὸ Ἐπαφρᾶ
τοῦ ἀγαπητοῦ συνδούλου ἡμῶν, ὅς

Κεφ. α'. Ι.

ΠΑΥΛΟΣ ἀπόστολος Ἰησοῦ Χρισ-
τοῦ διὰ θελήματος Θεοῦ, καὶ Τιμό-
θεος ὁ ἀδελφός,

2 Εἰς τοὺς ἁγίους καὶ πιστοὺς
ἀδελφούς ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ, οἱ ὁποῖοι
εἶναι εἰς τὰς Κολοσσάς· ᾧς ἦναι
χάρις εἰς σᾶς καὶ εἰρήνη ἀπὸ Θεοῦ
Πατρὸς ἡμῶν, καὶ Κυρίου Ἰησοῦ
Χριστοῦ.

3 Εὐχαριστοῦμεν τὸν Θεὸν καὶ
Πατέρα τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ
Χριστοῦ, προσευχόμενοι πάντοτε διὰ
σᾶς,

4 Ἐξ ὅτου ἠκούσαμεν τὴν πίστιν
σας εἰς τὸν Χριστὸν Ἰησοῦν, καὶ τὴν
ἀγάπην εἰς ὅλους τοὺς ἁγίους,

5 Διὰ τὴν ἐλπίδα ἣ ὅποια εἶναι
ἀποθεμένη διὰ σᾶς εἰς τοὺς οὐρανούς,
τὴν ὁποίαν προηκούσατε εἰς τὸν λό-
γον τῆς ἀληθείας τοῦ εὐαγγελίου,

6 Τὸ ὅποιον ἦλθεν εἰς σᾶς, καθὼς
καὶ εἰς ὅλον τὸν κόσμον· καὶ καρ-
ποφορεῖ καθὼς καὶ εἰς σᾶς, ἀπὸ τὴν
ἡμέραν εἰς τὴν ὁποίαν ἠκούσατε καὶ
ἐγνωρίσατε τὴν χάριν τοῦ Θεοῦ με
ἀλήθειαν.

7 Καθὼς καὶ ἐμάθετε ἀπὸ Ἐπαφρᾶ
τοῦ ἀγαπητοῦ συνδούλου μας, ὁ

ἐστι πιστὸς ὑπὲρ ὑμῶν διάκονος τοῦ Χριστοῦ·

8 Ὁ καὶ δηλώσας ἡμῖν τὴν ὑμῶν ἀγάπην ἐν Πνεύματι.

9 Διὰ τοῦτο καὶ ἡμεῖς ἀφ' ἧς ἡμέρας ἠκούσαμεν, οὐ παύομεθα ὑπὲρ ὑμῶν προσευχόμενοι, καὶ αἰτούμενοι, ἵνα πληρωθῇτε τὴν ἐπίγνωσιν τοῦ θελήματος αὐτοῦ ἐν πάσῃ σοφίᾳ καὶ συνέσει πνευματικῇ·

10 Περιπατήσαι ὑμᾶς ἀξίως τοῦ Κυρίου εἰς πάσαν ἀρέσκειαν, ἐν παντὶ ἔργῳ ἀγαθῷ καρποφοροῦντες καὶ αὐξανόμενοι εἰς τὴν ἐπίγνωσιν τοῦ Θεοῦ·

11 Ἐν πάσῃ δυνάμει δυναμούμενοι κατὰ τὸ κράτος τῆς δοξῆς αὐτοῦ, εἰς πάσαν ὑπομονὴν καὶ μακροθυμίαν μετὰ χαρᾶς·

12 Εὐχαριστοῦντες τῷ Πατρὶ τῷ ἱκανώσαντι ἡμᾶς εἰς τὴν μερίδα τοῦ κλήρου τῶν ἁγίων ἐν τῷ φωτί·

13 Ὃς ἐρρύσατο ἡμᾶς ἐκ τῆς ἐξουσίας τοῦ σκότους, καὶ μετέστησεν εἰς τὴν βασιλείαν τοῦ Υἱοῦ τῆς ἀγάπης αὐτοῦ·

14 Ἐν ᾧ ἔχομεν τὴν ἀπολύτρωσιν διὰ τοῦ αἵματος αὐτοῦ, τὴν ἄφεσιν τῶν ἁμαρτιῶν·

15 Ὃς ἐστὶν εἰκὼν τοῦ Θεοῦ τοῦ ἀοράτου, πρωτότοκος πάσης κτίσεως·

16 Ὅτι ἐν αὐτῷ ἐκτίσθη τὰ πάντα, τὰ ἐν τοῖς οὐρανοῖς καὶ τὰ ἐπὶ τῆς γῆς, τὰ ὁρατὰ καὶ τὰ ἀόρατα, εἴτε θρόνοι, εἴτε κυριότητες, εἴτε ἀρχαί, εἴτε ἐξουσίαι· τὰ πάντα δι' αὐτοῦ καὶ εἰς αὐτὸν ἐκτίσται·

17 Καὶ αὐτός ἐστι πρὸ πάντων, καὶ τὰ πάντα ἐν αὐτῷ συνέστηκε·

18 Καὶ αὐτός ἐστιν ἡ κεφαλὴ τοῦ σώματος, τῆς ἐκκλησίας· ὅς ἐστιν ἀρχὴ, πρωτότοκος ἐκ τῶν νεκρῶν, ἵνα

ὁποῖος εἶναι πιστὸς διάκονος τοῦ Χριστοῦ διὰ σᾶς·

8 Ὁ ὁποῖος καὶ μᾶς ἐφάνερωσε τὴν ἀγάπην σας διὰ τοῦ Πνεύματος.

9 Διὰ τοῦτο καὶ ἡμεῖς ἀπὸ ἐκείνην τὴν ἡμέραν εἰς τὴν ὁποίαν τὸ ἠκούσαμεν, δὲν παύομεν νὰ προσευχόμεθα διὰ σας, καὶ νὰ ζητῶμεν, διὰ νὰ γεμισθῇτε ἀπὸ τὴν ἐπίγνωσιν τοῦ θελήματος αὐτοῦ εἰς κάθε σοφίαν καὶ συνέσει πνευματικῇ·

10 Διὰ νὰ περιπατήσητε σεῖς ἀξίως τοῦ Κυρίου εἰς κάθε ἀρέσκειαν, εἰς κάθε ἔργον ἀγαθὸν καρποφοροῦντες καὶ αὐξανόμενοι εἰς τὴν ἐπίγνωσιν τοῦ Θεοῦ·

11 Δυναμονόμενοι με κάθε δύναμιν κατὰ τὸ κράτος τῆς δοξῆς αὐτοῦ, εἰς κάθε ὑπομονὴν καὶ μακροθυμίαν μετὰ χαρᾶς·

12 Εὐχαριστοῦντες εἰς τὸν Πατέρα ὁ ὁποῖος μᾶς ἔκαμεν ἱκανοὺς εἰς τὴν μερίδα τοῦ κλήρου τῶν ἁγίων ἐν τῷ φωτί·

13 Ὁ ὁποῖος μᾶς ἠλευθέρωσεν ἀπὸ τὴν ἐξουσίαν τοῦ σκότους, καὶ μᾶς μετέθεσεν εἰς τὴν βασιλείαν τοῦ Υἱοῦ τῆς ἀγάπης αὐτοῦ·

14 Εἰς τὸν ὁποῖον ἔχομεν τὴν ἐξαγοράσιν διὰ μέσου τοῦ αἵματος του, τὴν ἄφεσιν τῶν ἁμαρτιῶν·

15 Ὁ ὁποῖος εἶναι εἰκὼν τοῦ Θεοῦ τοῦ ἀοράτου, πρωτότοκος ὅλης τῆς κτίσεως·

16 Διότι διὰ μέσου αὐτοῦ ἐκτίσθησαν τὰ πάντα, ὅσα εἶναι εἰς τοὺς οὐρανοὺς, καὶ ὅσα εἶναι ἐπάνω εἰς τὴν γῆν, τὰ ὁρατὰ καὶ τὰ ἀόρατα, εἴτε θρόνοι, εἴτε κυριότητες, εἴτε ἀρχαί, εἴτε ἐξουσίαι· τὰ πάντα διὰ μέσου αὐτοῦ καὶ εἰς αὐτὸν ἐκτίσθησαν·

17 Καὶ αὐτός ἐστὶν πρὸ πάντων, καὶ τὰ πάντα διὰ μέσου αὐτοῦ συνίστανται·

18 Καὶ αὐτός ἐστὶν ἡ κεφαλὴ τοῦ σώματος, τῆς ἐκκλησίας· ὁ ὁποῖος εἶναι ἀρχὴ, πρωτότοκος ἐκ τῶν νε-

γένηται ἐν πᾶσιν αὐτὸς πρωτεύων·

19 Ὅτι ἐν αὐτῷ εὐδόκησε πᾶν τὸ πλήρωμα κατοικῆσαι,

20 Καὶ δι' αὐτοῦ ἀποκαταλλάξαι τὰ πάντα εἰς αὐτὸν, εἰρηνοποιήσας διὰ τοῦ αἵματος τοῦ σταυροῦ αὐτοῦ, δι' αὐτοῦ, εἴτε τὰ ἐπὶ τῆς γῆς, εἴτε τὰ ἐν τοῖς οὐρανοῖς.

21 Καὶ ὑμᾶς, ποτὲ ὄντας ἀπηλλοτριωμένους καὶ ἐχθροὺς τῇ διανοίᾳ ἐν τοῖς ἔργοις τοῖς πονηροῖς, νυνὶ δὲ ἀποκατήλλαξεν,

22 Ἐν τῷ σώματι τῆς σαρκὸς αὐτοῦ, διὰ τοῦ θανάτου, παραστήσας ὑμᾶς ἁγίους καὶ ἀμώμους καὶ ἀνεγκλήτους κατενώπιον αὐτοῦ·

23 Εἴ γε ἐπιμένετε τῇ πίστει τεθελωμένοι καὶ ἐδραῖοι, καὶ μὴ μετακινούμενοι ἀπὸ τῆς ἐλπίδος τοῦ εὐαγγελίου οὗ ἠκούσατε, τοῦ κηρυχθέντος ἐν πάσῃ τῇ κτίσει τῇ ὑπὸ τὸν οὐρανόν· οὗ ἐγενόμην ἐγὼ Παῦλος διάκονος.

24 Νῦν χαίρω ἐν τοῖς παθήμασί μου ὑπὲρ ὑμῶν, καὶ ἀνταναπληρῶ τὰ ὑστερήματα τῶν θλίψεων τοῦ Χριστοῦ ἐν τῇ σαρκί μου, ὑπὲρ τοῦ σώματος αὐτοῦ, ὃ ἐστὶν ἡ ἐκκλησία·

25 Ἦς ἐγενόμην ἐγὼ διάκονος κατὰ τὴν οἰκονομίαν τοῦ Θεοῦ, τὴν δοθεῖσάν μοι εἰς ὑμᾶς, πληρῶσαι τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ·

26 Τὸ μυστήριον τὸ ἀποκεκρυμμένον ἀπὸ τῶν αἰώνων καὶ ἀπὸ τῶν γενεῶν, νυνὶ δὲ ἐφανερώθη τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ·

27 Οἷς ἠθέλησεν ὁ Θεὸς γνωρίσαι τίς ὁ πλοῦτος τῆς δόξης τοῦ μυστηρίου τούτου ἐν τοῖς ἔθνεσιν, ὅς ἐστι Χριστὸς ἐν ὑμῖν, ἡ ἐλπίς τῆς δόξης·

28 Ὃν ἡμεῖς καταγγέλλομεν, νουθετοῦντες πάντα ἄνθρωπον, καὶ διδάσκοντες πάντα ἄνθρωπον ἐν πάσῃ

κρῶν, διὰ τὴν γίνῃ αὐτὸς εἰς ὅλα πρῶτος·

19 Διότι ἤρρεσεν (εἰς τὸν Πατέρα) νὰ κατοικήσῃ εἰς αὐτὸν ὅλον τὸ πλήρωμα,

20 Καὶ διὰ μέσου αὐτοῦ νὰ φιλιώσῃ τὰ πάντα εἰς τὸν ἑαυτόν του, εἰρηνοποιήσας διὰ μέσου τοῦ αἵματος τοῦ σταυροῦ αὐτοῦ, διὰ μέσου αὐτοῦ, εἴτε ἐκεῖνα ἐπάνω εἰς τὴν γῆν, εἴτε ἐκεῖνα εἰς τοὺς οὐρανοὺς.

21 Καὶ σᾶς, οἱ ὅποιοι ἦσθε ποτὲ ἀποξενωμένοι καὶ ἐχθροὶ μετὰ τὴν διανοίαν εἰς τὰ ἔργα τὰ πονηρά, τώρα σᾶς ἐφιλίωσεν,

22 Εἰς τὸ σῶμα τῆς σαρκὸς του, διὰ μέσου τοῦ θανάτου, διὰ τὴν σᾶς παραστήσῃ ἁγίους καὶ ἀμώμους καὶ ἀκατηγόρητους ἔμπροσθέν του·

23 Ἐὰν ἐπιμένετε εἰς τὴν πίστιν θελωμένοι καὶ στερεοί, καὶ δὲν μετακινήσθε ἀπὸ τὴν ἐλπίδα τοῦ εὐαγγελίου τὸ ὅποιον ἠκούσατε, καὶ τὸ ὅποιον κηρύχθη εἰς ὅλην τὴν κτίσιν ὑποκάτω εἰς τὸν οὐρανόν· τοῦ οὐρίου ἐγὼ ὁ Παῦλος εἶμινα διάκονος.

24 Καὶ τώρα χαίρομαι εἰς τὰ παθήματά μου διὰ σᾶς, καὶ ἀνταναπληρῶν τὰ ὑστερήματα τῶν θλίψεων τοῦ Χριστοῦ εἰς τὴν σάρκα μου, διὰ τὸ σῶμά του, τὸ ὅποιον σῶμα εἶμινα ἡ ἐκκλησία·

25 Τῆς οὐρίας ἐκκλησίας ἐγὼ εἶμινα διάκονος κατὰ τὴν οἰκονομίαν τοῦ Θεοῦ, ἡ ὅποια με ἐδόθη εἰς σᾶς, νὰ πληρώσω τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ·

26 Τὸ μυστήριον τὸ ἀποκεκρυμμένον ἀπὸ τῶν αἰώνων καὶ ἀπὸ τῶν γενεῶν, τώρα δὲ ἐφανερώθη εἰς τοὺς ἁγίους του·

27 Τοὺς οὐρίους ἠθέλησεν ὁ Θεὸς νὰ κάμῃ νὰ γνωρίσωσι τίς εἶμινα ὁ πλοῦτος τῆς δόξης τοῦ μυστηρίου τούτου εἰς τὰ ἔθνη, ὁ ὅποιος εἶμινα Χριστὸς εἰς σᾶς, ἡ ἐλπίς τῆς δόξης·

28 Τὸν ὅποιον ἡμεῖς κηρυττομεν, νουθετοῦντες καθὲ ἄνθρωπον, καὶ διδάσκοντες καθὲ ἄνθρωπον εἰς καθὲ

σοφίαν, ἵνα παραστήσωμεν πάντα ἄνθρωπον τέλειον ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ.

29 Εἰς ὃ καὶ κοπιῶ, ἀγωνιζόμενος κατὰ τὴν ἐνέργειαν αὐτοῦ τὴν ἐνεργουμένην ἐν ἐμοὶ ἐν δυνάμει.

Κεφ. β'. II.

ΘΕΛΩ γὰρ ὑμᾶς εἰδέναι ἡλίκον ἀγῶνα ἔχω περὶ ὑμῶν, καὶ τῶν ἐν Λαοδικείᾳ, καὶ ὅσοι οὐχ ἑωράκασι τὸ πρόσωπόν μου ἐν σαρκί·

2 Ἵνα παρακληθῶσιν αἱ καρδίαι αὐτῶν, συμβιβασθέντων ἐν ἀγάπῃ, καὶ εἰς πάντα πλοῦτον τῆς πληροφορίας τῆς συνέσεως, εἰς ἐπίγνωσιν τοῦ μυστηρίου τοῦ Θεοῦ καὶ Πατρὸς καὶ τοῦ Χριστοῦ·

3 Ἐν ᾧ εἰσι πάντες οἱ θησαυροὶ τῆς σοφίας καὶ τῆς γνώσεως ἀποκρυφιοί.

4 Τοῦτο δὲ λέγω, ἵνα μὴ τις ὑμᾶς παραλογίζηται ἐν πιθανολογίᾳ.

5 Εἰ γὰρ καὶ τῇ σαρκὶ ἄπειμι, ἀλλὰ τῷ πνευματικῷ σὺν ὑμῖν εἰμι, χαίρων καὶ βλέπων ὑμῶν τὴν τάξιν, καὶ τὸ στερέωμά τῆς εἰς Χριστὸν πίστεως ὑμῶν.

6 Ὡς οὖν παραλάβετε τὸν Χριστὸν Ἰησοῦν τὸν Κύριον, ἐν αὐτῷ περιπατεῖτε·

7 Ἐρριζωμένοι καὶ ἐποικοδομούμενοι ἐν αὐτῷ, καὶ βεβαιούμενοι ἐν τῇ πίστει, καθὼς ἐδιδάχθητε, περισσεύοντες ἐν αὐτῇ ἐν εὐχαριστίᾳ.

8 Βλέπετε μὴ τις ὑμᾶς ἔσται ὁ συλαγωγῶν διὰ τῆς φιλοσοφίας καὶ κενῆς ἀπάτης, κατὰ τὴν παραδόσιν τῶν ἀνθρώπων, κατὰ τὰ στοιχεῖα τοῦ κόσμου, καὶ οὐ κατὰ Χριστόν.

9 Ὅτι ἐν αὐτῷ κατοικεῖ πᾶν τὸ πλήρωμα τῆς θεότητος σωματικῶς·

10 Καὶ ἐστε ἐν αὐτῷ πεπληρωμένοι, ὅς ἐστιν ἡ κεφαλὴ πάσης ἀρχῆς καὶ ἐξουσίας·

11 Ἐν ᾧ καὶ περιετμήθητε περιτομῇ

σοφίαν, διὰ τὴν παραστήσωμεν κάθε ἄνθρωπον τέλειον ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ.

29 Εἰς τὸ ὅποιον καὶ κοπιᾶζω, ἀγωνιζόμενος κατὰ τὴν ἐνέργειαν αὐτοῦ ἢ ὅποιά ἐνεργεῖ εἰς ἐμὲ με δυνάμιν.

Κεφ. β'. II.

ΔΙΟΤΙ θέλω νὰ ἡξεύρητε σεῖς πόσον μέγαλον ἀγῶνα ἔχω διὰ σᾶς, καὶ διὰ ἐκείνους οἱ ὅποιοι εἶναι εἰς τὴν Λαοδικείαν, καὶ ὅσοι δὲν εἶδαν τὸ πρόσωπόν μου εἰς τὴν σάρκα·

2 Διὰ νὰ παρηγορηθῶσιν αἱ καρδίαι αὐτῶν, συμβιβασθεῖσαι εἰς ἀγάπην, καὶ εἰς κάθε πλοῦτον τῆς πληροφορίας τῆς συνέσεως, εἰς ἐπίγνωσιν τοῦ μυστηρίου τοῦ Θεοῦ καὶ Πατρὸς καὶ τοῦ Χριστοῦ·

3 Εἰς τὸν ὅποιον εἶναι κεκρυμμένοι ὅλοι οἱ θησαυροὶ τῆς σοφίας καὶ τῆς γνώσεως.

4 Καὶ τοῦτο λέγω, διὰ νὰ μὴ σᾶς παραλογίξῃ τις με πιθανολογίας.

5 Διότι ἂν καὶ εἰς τὴν σάρκα ἦμαι ἄπων, ἀλλὰ εἰς τὸ πνεῦμα εἰμαι ὁμοῦ με σᾶς, χαίρων καὶ βλέπων τὴν τάξιν σας, καὶ τὴν σταθερότητα τῆς πίστεώς σας εἰς τὸν Χριστόν.

6 Καθὼς λοιπὸν παραλάβετε τὸν Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, εἰς αὐτὸν περιπατεῖτε·

7 Ῥιζωμένοι καὶ ἐποικοδομοῦμενοι εἰς αὐτόν, καὶ βεβαιούμενοι εἰς τὴν πίστιν, καθὼς ἐδιδάχθητε, περισσεύοντες εἰς αὐτὴν με εὐχαριστίαν.

8 Βλέπετε μὴ πως σᾶς ἀπογυμνώσῃ τις διὰ μέσου τῆς φιλοσοφίας καὶ ματαιαῆς ἀπάτης, κατὰ τὴν παραδόσιν τῶν ἀνθρώπων, κατὰ τὰ στοιχεῖα τοῦ κόσμου, καὶ ὅχι κατὰ Χριστόν.

9 Διότι εἰς αὐτόν κατοικεῖ ὅλον τὸ πλήρωμα τῆς θεότητος σωματικῶς·

10 Καὶ εἰσθε συμπληρωμένοι εἰς αὐτόν, ὁ ὅποιος εἶναι ἡ κεφαλὴ κάθε ἀρχῆς καὶ ἐξουσίας·

11 Εἰς τὸν ὅποιον καὶ περιετμήθητε

ἀχειροποιήτω, ἐν τῇ ἀπεκδύσει τοῦ σώματος τῶν ἁμαρτιῶν τῆς σαρκὸς, ἐν τῇ περιτομῇ τοῦ Χριστοῦ·

12 Συνταφέντες αὐτῷ ἐν τῷ βαπτίσματι, ἐν ᾧ καὶ συνηγέρθητε διὰ τῆς πίστεως τῆς ἐνεργείας τοῦ Θεοῦ τοῦ ἐγείραντος αὐτὸν ἐκ τῶν νεκρῶν.

13 Καὶ ὑμεῖς νεκροὺς ὄντας ἐν τοῖς παραπτώμασι καὶ τῇ ἀκροβυστίᾳ τῆς σαρκὸς ὑμῶν, συνεζωοποίησε σὺν αὐτῷ, χαρισάμενος ὑμῖν πάντα τὰ παρωπώματα,

14 Ἐξαλείψας τὸ καθ' ἡμῶν χειρόγραφον τοῖς δόγμασιν, ὃ ἦν ὑπεναντίον ἡμῖν, καὶ αὐτὸ ἦρκεν ἐκ τοῦ μέσου, προσηλώσας αὐτὸ τῷ σταυρῷ·

15 Ἀπεκδυσάμενος τὰς ἀρχὰς καὶ τὰς ἐξουσίας, ἐδεγμάτισεν ἐν παρρησίᾳ, θριαμβεύσας αὐτοὺς ἐν αὐτῷ.

16 Μὴ οὖν τις ὑμεῖς κρινέτω ἐν βρώσει ἢ ἐν πόσει, ἢ ἐν μερεὶ ἐορτῆς, ἢ νομηνίας, ἢ σαββάτων·

17 Ἄ ἐστι σκία τῶν μελλόντων, τὸ δὲ σῶμα τοῦ Χριστοῦ.

18 Μηδεὶς ὑμᾶς καταβραβεύτω, θέλων ἐν ταπεινοφροσύνῃ καὶ θρησκείᾳ τῶν ἀγγέλων, ἃ μὴ ἑώρακεν ἐμβατεύων, εἰκὴ φυσιοῦμενος ὑπὸ τοῦ νοῦς τῆς σαρκὸς αὐτοῦ,

19 Καὶ οὐ κρατῶν τὴν κεφαλὴν, ἐξ οὗ πᾶν τὸ σῶμα, διὰ τῶν ἀφῶν καὶ συνδέσμων ἐπιχορηγούμενον καὶ συμβιβάζομενον, αὐξεῖ τὴν αὐξησιν τοῦ Θεοῦ.

20 Εἰ οὖν ἀπεθάνετε σὺν τῷ Χριστῷ ἀπὸ τῶν στοιχείων τοῦ κόσμου, τί ὥς ζῶντες ἐν κόσμῳ δογματίζεσθε;

21 Μὴ ἄψῃ, μηδὲ γεύσῃ, μηδὲ ἴγῃς·

22 Ἄ ἐστι πάντα εἰς φθορὰν τῇ

μὲ περιτομῇ ἀχειροποιήτον, εἰς τὸ νὰ ἐκδυθῇτε τὸ σῶμα τῶν ἁμαρτημάτων τῆς σαρκὸς, εἰς τὴν περιτομὴν τοῦ Χριστοῦ·

12 Συνταφέντες μὲ αὐτὸν εἰς τὸ βάπτισμα, εἰς τὸ ὅποιον καὶ ἀνστήθητε ὁμοῦ μὲ αὐτὸν διὰ μέσου τῆς πίστεως τῆς ἐνεργείας τοῦ Θεοῦ, ὁ ὁποῖος ἀνέστησεν αὐτὸν ἐκ νεκρῶν.

13 Καὶ ἐν ᾧ ἦσθε νεκροὶ εἰς τὰς ἁμαρτίας καὶ εἰς τὴν ἀκροβυστίαν τῆς σαρκὸς σας, ὡς συνεζωοποίησε μὲ αὐτὸν, χαρίσας εἰς ὅσας ὅλας τὰς ἁμαρτίας,

14 Ἐξαλείψας τὸ καθ' ἡμῶν χειρόγραφον εἰς τὰ δόγματα, τὸ ὅποιον ἡμεῖς ἦτον ἐναντίον, καὶ ἐσήκωσεν αὐτὸ ἀπὸ τοῦ μέσου, προσηλώσας αὐτὸ εἰς τὸν σταυρὸν·

15 Καὶ ἀπογυμνώσας τὰς ἀρχὰς καὶ τὰς ἐξουσίας, παρεδειγμάτισεν αὐτάς παρρησίᾳ, θριαμβεύσας αὐτάς εἰς τὸν σταυρὸν.

16 Κανεῖς λοιπὸν ἅς μὴ σᾶς κρίνῃ εἰς τὴν βρώσιν ἢ εἰς τὴν πόσιν, ἢ εἰς μέρος ἐορτῆς, ἢ νομηνίας, ἢ τῶν σαββάτων·

17 Τὰ ὅποια εἶναι σκία τῶν μελλόντων, τὸ δὲ σῶμα εἶναι τοῦ Χριστοῦ.

18 Κανεῖς ἅς μὴ σᾶς στερήσῃ ἀπὸ τοῦ βραβεῖόν σας, προσποιούμενος τὴν ταπεινοφροσύνην καὶ τὴν θρησκείαν τῶν ἀγγέλων, πολυπραγμονῶν ἐκεῖνα τὰ ὅποια δὲν εἶδε, ματαίως ἀλαζνεύομενος ἀπὸ τὸν νοῦν τῆς σαρκὸς του,

19 Καὶ μὴ κρατῶν τὴν κεφαλὴν, ἀπὸ τῆς ὁποίας ὅλον τὸ σῶμα, διὰ μέσου τῶν ἀρμῶν καὶ συνδέσμων προμνησόμενον καὶ συναρμολύομενον, αὐξάνει τὴν αὐξησιν τοῦ Θεοῦ.

20 Ἐὰν λοιπὸν ἀπέθάνετε ὁμοῦ μὲ τὸν Χριστὸν ἀπὸ τὰ στοιχεῖα τοῦ κόσμου, διὰ τί ὥς ζῶντες εἰς τὸν κόσμον ὑπακούεσθε εἰς τὰ δόγματα;

21 Μὴ πιάσης, μηδὲ γευθῆς, μηδὲ ἔγγιζης·

22 Ἐκεῖνα τῶν ὁποίων ὅλων ἡ χορηγία

ἀποχρήσει, κατὰ τὰ ἐντάλματα καὶ διδασκαλίας τῶν ἀνθρώπων.

23 Ἐτινά ἐστι λόγον μὲν ἔχοντα σοφίαν ἐν ἐβελοθησκείᾳ καὶ ταπεινοφροσύνῃ καὶ ἀφειδίᾳ σώματος, οὐκ ἐν τιμῇ τινὶ πρὸς πλησμονὴν τῆς σαρκός.

Κεφ. γ'. III.

Εἰ οὖν συνηγέρθητε τῷ Χριστῷ, τὰ ἄνω ζητεῖτε, οὗ ὁ Χριστὸς ἐστὶν ἐν δεξιᾷ τοῦ Θεοῦ καθημένος.

2 Τὰ ἄνω φρονεῖτε, μὴ τὰ ἐπὶ τῆς γῆς.

3 Ἀπεθάνετε γὰρ, καὶ ἡ ζωὴ ὑμῶν κέκρυπται σὺν τῷ Χριστῷ ἐν τῷ Θεῷ.

4 Ὅταν ὁ Χριστὸς φανερωθῇ, ἡ ζωὴ ὑμῶν, τότε καὶ ὑμεῖς σὺν αὐτῷ φανερωθήσεσθε ἐν δόξῃ.

5 Νεκρώσατε οὖν τὰ μέλη ὑμῶν τὰ ἐπὶ τῆς γῆς, πορνείαν, ἀκαθαρσίαν, πάθος, ἐπιθυμίαν κακὴν, καὶ τὴν πλεονεξίαν, ἥτις ἐστὶν εἰδωλολατρεία.

6 Δι' ἃ ἔρχεται ἡ ὀργὴ τοῦ Θεοῦ ἐπὶ τοὺς υἱοὺς τῆς ἀπειθείας.

7 Ἐν οἷς καὶ ὑμεῖς περιπατήσατέ ποτε, ὅτε ἐζήτε ἐν αὐτοῖς.

8 Νυνὶ δὲ ἀποθέσθε καὶ ὑμεῖς τὰ πάντα, ὀργὴν, θυμὸν, κακίαν, βλασφημίαν, αἰσχρολογίαν ἐκ τοῦ στόματος ὑμῶν.

9 Μὴ ψεύδεσθε εἰς ἀλλήλους· ἀπεκδυσάμενοι τὸν παλαιὸν ἄνθρωπον σὺν ταῖς πράξεσιν αὐτοῦ.

10 Καὶ ἐνδυσάμενοι τὸν νέον, τὸν ἀνακαινιζόμενον εἰς ἐπίγνωσιν κατ' εἰκόνα τοῦ κτίσαντος αὐτόν.

11 Ὅπου οὐκ ἐν Ἑλλην καὶ Ἰουδαίῳ, περιτομῇ καὶ ἀκροβυστίᾳ, βάρβαρος, Σκύθης, δοῦλος, ἐλεύθερος· ἀλλὰ τὰ πάντα καὶ ἐν πᾶσι Χριστός.

12 Ἐνδύσασθε οὖν, ὡς ἐκλεκτοὶ τοῦ

εἶναι εἰς φθοράν, κατὰ τὰς παραγγελίας καὶ διδασκαλίας τῶν ἀνθρώπων.

23 Τὰ ὅποια ἔχουσι σχῆμα σοφίας εἰς ἐβελοθησκείαν καὶ ταπεινοφροσύνην καὶ ἀφροντισίαν τοῦ σώματος, μὲ τὸ νὰ μὴ ἔχωσιν εἰς τιμὴν τινὰ τὸν χορτασμόν τῆς σαρκός.

Κεφ. γ'. III.

ἌΝΙΣΩΣ λοιπὸν ἀνέστητε ὁμοῦ μετὰ τὸν Χριστόν, ζητεῖτε τὰ ἄνω, ὅπου ὁ Χριστὸς καθῆται εἰς τὴν δεξιάν τοῦ Θεοῦ.

2 Φροντίζετε διὰ τὰ ἄνω, καὶ ὅχι τὰ ἐπάνω εἰς τὴν γῆν.

3 Διότι ἀπεθάνετε, καὶ ἡ ζωὴ σας εἶναι κεκρυμμένη ὁμοῦ μετὰ τὸν Χριστόν εἰς τὸν Θεόν.

4 Καὶ ὅταν ὁ Χριστὸς, ὁ ὁποῖος εἶναι ἡ ζωὴ μας, φανερωθῇ, τότε καὶ σεῖς θέλετε φανερωθῇ ὁμοῦ μετὰ αὐτόν εἰς δόξαν.

5 Νεκρώσατε λοιπὸν τὰ μέλη σας τὰ ἐπάνω εἰς τὴν γῆν, πορνείαν, ἀκαθαρσίαν, πάθος, κακὴν ἐπιθυμίαν, καὶ τὴν πλεονεξίαν, ἡ ὁποία εἶναι εἰδωλολατρεία.

6 Διὰ τὰ ὅποια ἔρχεται ἡ ὀργὴ τοῦ Θεοῦ κατεπάνω εἰς τοὺς υἱοὺς τῆς ἀπειθείας.

7 Εἰς τὰ ὅποια περιπατήσατε καὶ σεῖς ποτὲ, ὅτε ἐζήτε εἰς αὐτά.

8 Τώρα ὁμως ἀποθέσθε καὶ σεῖς ὅλα, ὀργὴν, θυμὸν, κακίαν, βλασφημίαν, αἰσχρολογίαν ἀπὸ τοῦ στόματος σας.

9 Μὴ ψεύδεσθε ὁ εἰς εἰς τὸν ἄλλον· ἀφ' οὗ ἐκδύθητε τὸν παλαιὸν ἄνθρωπον μετὰ τὰς πράξεις του.

10 Καὶ ἐνδύθητε τὸν νέον, ὁ ὁποῖος ἀνακαινιζοῦται εἰς γνῶσιν κατὰ τὴν εἰκόνα ἐκείνου ὁ ὁποῖος τὸν ἐκτίσεν.

11 Ὅπου δὲν εἶναι Ἑλλην καὶ Ἰουδαῖος, περιτομῇ καὶ ἀκροβυστίᾳ, βάρβαρος καὶ Σκύθης, δοῦλος καὶ ἐλεύθερος· ἀλλὰ ὁ Χριστὸς εἶναι ὅλα καὶ εἰς ὅλους.

12 Ἐνδύθητε λοιπὸν, ὡς ἐκλεκτοὶ

Θεοῦ ἅγιοι καὶ ἡγαπημένοι, σπλάγχνα οἰκτιρμῶν, χρηστότητα, ταπεινοφροσύνην, πραότητα, μακροθυμίαν·

13 Ἀνεχόμενοι ἀλλήλων, καὶ χαριζόμενοι ἑαυτοῖς, ἂν τις πρὸς τινα ἔχη μομφήν· καθὼς καὶ ὁ Χριστὸς ἐχαρίσατο ὑμῖν, οὕτω καὶ ὑμεῖς.

14 Ἐπὶ πᾶσι δὲ τούτοις τὴν ἀγάπην, ἣτις ἐστὶ σύνδεσμος τῆς τελειότητος·

15 Καὶ ἡ εἰρήνη τοῦ Θεοῦ βραβεύετω ἐν ταῖς καρδίαις ὑμῶν, εἰς ἣν καὶ ἐκλήθετε ἐν ἐνὶ σώματι· καὶ εὐχάριστοι γίνεσθε.

16 Ὁ λόγος τοῦ Χριστοῦ ἐνοικεῖτω ἐν ὑμῖν πλουσίως, ἐν πάσῃ σοφίᾳ· διδάσκοντες καὶ νοουθετοῦντες ἑαυτοὺς, ψαλμοῖς καὶ ὕμνοις καὶ ᾠδαῖς πνευματικαῖς, ἐν χάριτι ᾄδοντες ἐν τῇ καρδίᾳ ὑμῶν τῷ Κυρίῳ.

17 Καὶ πᾶν ὅ, τι ἂν ποιῆτε, ἐν λόγῳ ἢ ἐν ἔργῳ, πάντα ἐν ὀνόματι Κυρίου Ἰησοῦ, εὐχαριστοῦντες τῷ Θεῷ καὶ Πατρὶ δι' αὐτοῦ.

18 Αἱ γυναῖκες, ὑποτάσσεσθε τοῖς ἰδίοις ἀνδράσιν, ὡς ἀνῆκεν, ἐν Κυρίῳ.

19 Οἱ ἄνδρες, ἀγαπᾶτε τὰς γυναῖκας, καὶ μὴ πικραίνεσθε πρὸς αὐτάς.

20 Τὰ τέκνα, ὑπακούετε τοῖς γονεῦσι κατὰ πάντα· τοῦτο γὰρ ἐστὶν εὐάρεστον τῷ Κυρίῳ.

21 Οἱ πατέρες, μὴ ἐρεθίζετε τὰ τέκνα ὑμῶν, ἵνα μὴ ἀθυμῶσιν.

22 Οἱ δοῦλοι, ὑπακούετε κατὰ πάντα τοῖς κατὰ σάρκα κυρίοις, μὴ ἐν ὀφθαλμοδουλείαις ὡς ἀνθρωπάρεσκοι, ἀλλ' ἐν ἀπλότῃ καρδίᾳ, φοβούμενοι τὸν Θεόν·

23 Καὶ πᾶν ὅ, τι ἂν ποιῆτε, ἐκ ψυχῆς ἐργάζεσθε, ὡς τῷ Κυρίῳ, καὶ οὐκ ἀνθρώποις·

τοῦ Θεοῦ ἅγιοι καὶ ἡγαπημένοι, σπλάγχνα ἐλεημοσύνης, καλοσύνην, ταπεινοφροσύνην, πραότητα, μακροθυμίαν·

13 Ὑποφέροντες ὁ εἰς τὸν ἄλλον, καὶ συγχωρῶντες ὁ εἰς τὸν ἄλλον, ἂν ἔχη τις εἰς τινὰ μέμψιν· καθὼς καὶ ὁ Χριστὸς σᾶς συνεχώρησεν, ὁμοίως καὶ σεῖς.

14 Καὶ ἐπάνω εἰς ὅλα ταῦτα ἐνδύθητε τὴν ἀγάπην, ἥ ὁποία εἶναι σύνδεσμος τῆς τελειότητος.

15 Καὶ ἡ εἰρήνη τοῦ Θεοῦ ὡς βασιλευὴ εἰς τὰς καρδίας σας, εἰς τὴν ὁποίαν εἰρήνην καὶ ἐκαλέσθητε εἰς ἐν σῶμα· καὶ ὡς ἦσθε εὐχάριστοι·

16 Ὁ λόγος τοῦ Χριστοῦ ὡς ἐγκαταοικῇ εἰς σᾶς πλουσίως, εἰς καθὲ σοφίαν· διδάσκοντες καὶ νοουθετοῦντες ὁ εἰς τὸν ἄλλον, μετὰ ψαλμοῦς καὶ ὕμνους καὶ ᾠδὰς πνευματικὰς, ψάλλοντες μετὰ χάριν εἰς τὴν καρδίαν σας εἰς τὸν Κύριον.

17 Καὶ πᾶν ὅ, τι καὶ ἂν κάμνητε, μετὰ λόγον ἢ μετὰ ἔργον, ὅλα ὡς γίνονται εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ, εὐχαριστοῦντες εἰς τὸν Θεὸν καὶ Πατέρα διὰ μέσου αὐτοῦ.

18 Αἱ γυναῖκες, ὑποτάσσεσθε εἰς τοὺς ἰδίους σας ἀνδρας, καθὼς ἀνέκει, εἰς τὸν Κύριον.

19 Οἱ ἄνδρες, ἀγαπᾶτε τὰς γυναῖκας σας, καὶ μὴ ἦσθε πικροὶ πρὸς αὐτάς.

20 Τὰ τέκνα, ὑπακούετε εἰς τοὺς γονεῖς σας καθ' ὅλα· διότι τοῦτο εἶναι εὐάρεστον εἰς τὸν Κύριον.

21 Οἱ πατέρες, μὴ παροργίζετε τὰ τέκνα σας, διὰ νὰ μὴ χάνωσι τὴν προθυμίαν των.

22 Οἱ δοῦλοι, ὑπακούετε καθ' ὅλα εἰς τοὺς σαρκικοὺς σας κυρίους, μὴ δουλεύοντες διὰ τὰ ὀμμάτια ὡς ἀνθρωπάρεσκοι, ἀλλὰ μετὰ ἀπλότητα καρδιάς, φοβούμενοι τὸν Θεόν·

23 Καὶ πᾶν ὅ, τι καὶ ἂν κάμνητε, ἐργάζεσθε ἐκ ψυχῆς, ὡς εἰς τὸν Κύριον, καὶ ὄχι εἰς τοὺς ἀνθρώπους·

24 Εἰδότες ὅτι ἀπὸ Κυρίου ἀπολήψεσθε τὴν ἀνταπόδοσιν τῆς κληρονομίας· τῷ γὰρ Κυρίῳ Χριστῷ δουλεύετε.

25 Ὁ δὲ ἀδικῶν κομιεῖται ὃ ἠδίκησε· καὶ οὐκ ἐστὶ προσωποληψία.

Κεφ. δ'. IV.

Οἱ κύριοι, τὸ δίκαιον καὶ τὴν ἰσότητα τοῖς δούλοις παρέχεσθε, εἰδότες ὅτι καὶ ὑμεῖς ἔχετε Κύριον ἐν οὐρανοῖς.

2 Τῇ προσευχῇ προσκατερεῖτε, γρηγοροῦντες ἐν αὐτῇ ἐν εὐχαριστίᾳ·

3 Προσευχόμενοι ἅμα καὶ περὶ ἡμῶν, ἵνα ὁ Θεὸς ἀνοίξῃ ἡμῖν θύραν τοῦ λόγου, λαλήσας τὸ μυστήριον τοῦ Χριστοῦ, δι' ὃ καὶ δέδεμαι·

4 Ἵνα φανερώσω αὐτὸ, ὡς δεῖ με λαλήσαι.

5 Ἐν σοφίᾳ περιπατεῖτε πρὸς τοὺς ἔξω, τὸν καιρὸν ἐξαγοραζόμενοι.

6 Ὁ λόγος ὑμῶν πάντοτε ἐν χάριτι, ἅλατι ἡρυγμένος, εἰδέναι πῶς δεῖ ὑμᾶς ἐνὶ ἑκάστῳ ἀποκρίνεσθαι.

7 Τὰ κατ' ἐμὲ πάντα γνωρίσει ὑμῖν Τυχικὸς ὁ ἀγαπητὸς ἀδελφός, καὶ πιστὸς διάκονος καὶ συνδoulos ἐν Κυρίῳ·

8 Ὅν ἐπεμψα πρὸς ὑμᾶς εἰς αὐτὸ τοῦτο, ἵνα γνῶ τὰ περὶ ὑμῶν, καὶ παρακαλέσῃ τὰς καρδίας ὑμῶν·

9 Σὺν Ὁνήσιμῳ τῷ πιστῷ καὶ ἀγαπητῷ ἀδελφῷ, ὃς ἐστὶν ἐξ ὑμῶν· πάντα ὑμῖν γνωριοῦσι τὰ ἔδε.

10 Ἀσπάζεται ὑμᾶς Ἀρίσταρχος ὁ συναιχμάλωτός μου, καὶ Μάρκος ὁ ἀνεψίος Βαρνάβα, περὶ οὗ ἐλάβετε ἐντολὰς· ἐὰν ἔλθῃ πρὸς ὑμᾶς,δέξασθε αὐτόν·

11 Καὶ Ἰησοῦς ὁ λεγόμενος Ἰουῆτος,

24 Ἡξεύροντες ὅτι θέλετε ἀπολάβει ἀπὸ τὸν Κύριον τὴν ἀνταπόδοσιν τῆς κληρονομίας· διότι δουλεύετε εἰς τὸν Κύριον Χριστόν.

25 Ὅποιος δὲ ἀδικεῖ, θέλει λάβει τὴν ἀδικίαν τὴν ὁποίαν ἠδίκησε· καὶ δὲν εἶναι προσωποληψία.

Κεφ. δ'. IV.

Οἱ κύριοι, δίδετε τὸ δίκαιον καὶ τὴν ἰσότητα εἰς τοὺς δούλους σας, ἡξεύροντες ὅτι καὶ σεῖς ἔχετε Κύριον εἰς τοὺς οὐρανοὺς.

2 Προσκατερεῖτε εἰς τὴν προσευχὴν, καὶ ἀγρυπνεῖτε εἰς αὐτὴν με εὐχαριστίαν·

3 Καὶ προσεῖχεσθε ὁμοῦ καὶ διὰ ἡμᾶς, διὰ νὰ μᾶς ἀνοίξῃ ὁ Θεὸς θύραν τοῦ λόγου, νὰ λαλήσωμεν τὸ μυστήριον τοῦ Χριστοῦ, διὰ τὸ ὁποῖον καὶ εἶμαι δεμένος·

4 Διὰ νὰ φανερώσω αὐτὸ, καθὼς πρέπει νὰ λαλήσω.

5 Πρὸς τοὺς ἔξω περιπατεῖτε φρονίμως, ἐξαγοραζόντες τὸν καιρὸν.

6 Ὁ λόγος σας ᾧς ἦναι πάντοτε με χάριν, ἄρτυμένος με ἅλας, διὰ νὰ ἡξεύρητε πῶς πρέπει νὰ ἀποκρίνησθε εἰς καθ' ἓνα.

7 Τὰ κατ' ἐμὲ ὅλα θέλει σᾶς φανερώσει ὁ Τυχικὸς ὁ ἀγαπητὸς ἀδελφός, καὶ πιστὸς διάκονος καὶ συνδoulos ἐν Κυρίῳ·

8 Τὸν ὁποῖον ἐπεμψα εἰς σᾶς δι' αὐτὸ τοῦτο, διὰ νὰ μάθῃ τὰ κατὰ σᾶς, καὶ νὰ παραηγορήσῃ τὰς καρδίας σας·

9 Ὁμοῦ μετὸν Ὁνήσιμον τὸν πιστὸν καὶ ἀγαπητὸν ἀδελφόν, ὁ ὁποῖος εἶναι εἰς ἀπὸ σᾶς· αὐτοὶ θέλουσι σᾶς φανερώσει τὰ ἔδε.

10 Ἀσπάζεται σας Ἀρίσταρχος ὁ συναιχμάλωτός μου, καὶ Μάρκος ὁ ἀνεψίος τοῦ Βαρνάβα, διὰ τὸν ὁποῖον ἐλάβετε παραγγελίας· ἐὰν ἔλθῃ εἰς σᾶς, δεχθῆτέ τον·

11 Καὶ ὁ Ἰησοῦς ὁ λεγόμενος Ἰουᾶ-

οἱ ὄντες ἐκ περιτομῆς· οὗτοι μόνοι συνεργοὶ εἰς τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ, οἵτινες ἐγενήθησάν μοι παρηγορία.

12 Ἀσπάζεταιται ὑμᾶς Ἐπαφρᾶς ὁ ἐξ ὑμῶν, δούλος Χριστοῦ, πάντοτε ἀγωνιζόμενος ὑπὲρ ὑμῶν ἐν ταῖς προσευχαῖς, ἵνα στήτε τέλειοι καὶ πεπληρωμένοι ἐν παντὶ θελήματι τοῦ Θεοῦ.

13 Μαρτυρῶ γὰρ αὐτῷ ὅτι ἔχει ζῆλον πολὺν ὑπὲρ ὑμῶν, καὶ τῶν ἐν Λαοδικείᾳ, καὶ τῶν ἐν Ἱερἀπολιν.

14 Ἀσπάζεταιται ὑμᾶς Λουκᾶς ὁ ἰατρός ὁ ἀγαπητός, καὶ Δημᾶς.

15 Ἀσπασάσθε τοὺς ἐν Λαοδικείᾳ ἀδελφούς, καὶ Νυμφᾶν, καὶ τὴν κατ' οἶκον αὐτοῦ ἐκκλησίαν.

16 Καὶ ὅταν ἀναγνωσθῇ παρ' ὑμῖν ἡ ἐπιστολὴ, ποιήσατε ἵνα καὶ ἐν τῇ Λαοδικέῳ ἐκκλησίᾳ ἀναγνωσθῇ· καὶ τὴν ἐκ Λαοδικείας ἵνα καὶ ὑμεῖς ἀναγνῶτε.

17 Καὶ εἶπατε Ἀρχίππῳ· Βλέπε τὴν διακονίαν ἣν παρέλαβες ἐν Κυρίῳ, ἵνα αὐτὴν πληροῖς.

18 Ὁ ἀσπαρμός τῇ ἐμῇ χειρὶ Παύλου. Μνημονεύετε μου τῶν δεσμῶν. Ἡ χάρις μετ' ὑμῶν. Ἀμήν.

† Πρὸς Κολοσσαεῖς ἐγράφη ἀπὸ Ῥώμης διὰ Τυχικοῦ καὶ Ὀνησίμου.

τος, οἱ ὅποιοι εἶναι ἀπὸ τὴν περιτομῇ· οὗτοι μόνοι εἶναι συμβοητοὶ μοι εἰς τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ, οἱ ὅποιοι ἔγιναν παρηγορία εἰς ἐμέ.

12 Ἀσπάζεταιται σας ὁ Ἐπαφρᾶς ὁ ὁποῖος εἶναι εἰς ἀπὸ σᾶς, ὁ δούλος τοῦ Χριστοῦ, ἀγωνιζόμενος πάντοτε διὰ σᾶς εἰς τὰς προσευχάς, διὰ νὰ σταβῇτε τέλειοι καὶ συμπληρωμένοι εἰς κάθε θέλημα τοῦ Θεοῦ.

13 Διότι μαρτυρῶ διὰ αὐτὸν ὅτι ἔχει ζῆλον πολὺν διὰ σᾶς, καὶ διὰ ἐκείνους οἱ ὅποιοι εἶναι εἰς τὴν Λαοδικείαν, καὶ εἰς τὴν Ἱερἀπολιν.

14 Ἀσπάζεταιται σας ὁ Λουκᾶς ὁ ἰατρός ὁ ἀγαπητός, καὶ ὁ Δημᾶς.

15 Ἀσπασθῆτε τοὺς ἀδελφούς οἱ ὅποιοι εἶναι εἰς τὴν Λαοδικείαν, καὶ τὸν Νυμφᾶν, καὶ τὴν ἐκκλησίαν ἡ ὅποια εἶναι εἰς τὸν οἶκόν του.

16 Καὶ ὅταν ἀναγνωσθῇ ἀναμεταξύσας ἡ ἐπιστολὴ, κάμετε διὰ νὰ ἀναγνωσθῇ καὶ εἰς τὴν ἐκκλησίαν τῶν Λαοδικέων· καὶ διὰ νὰ ἀναγνώσθητε καὶ σεῖς ἐκείνην ἀπὸ τὴν Λαοδικείαν.

17 Καὶ εἰπέτε εἰς τὸν Ἀρχιππον· Βλέπε τὴν ὑπηρεσίαν τὴν ὁποίαν παρέλαβες ἐν Κυρίῳ, διὰ νὰ τὴν ἐκπληροῖς.

18 Ὁ ἀσπασμός μετ' ἐμοῦ τὸν Παύλου. Ἐνθυμεῖσθε τὰ δεσμά μου. Ἡ χάρις ὡς ἦναι ὁμοῦ μετ' ὑμῶν. Ἀμήν.

† Ἐγράφη ἀπὸ Ῥώμης πρὸς Κολοσσαεῖς διὰ Τυχικοῦ καὶ Ὀνησίμου.

Ἡ ΠΡΟΣ

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΕΙΣ ἘΠΙΣΤΟΛΗ ΠΡΩΤΗ ΠΑΥΛΟΥ ΤΟΥ ἈΠΟΣΤΟΛΟΥ.

Κεφ. α'. Ι.

ΠΑΥΛΟΣ καὶ Σίλουανός καὶ Τιμόθεος τῇ ἐκκλησίᾳ Θεσσαλονικέων, ἐν Θεῷ Πατρὶ, καὶ Κυρίῳ Ἰησοῦ Χριστῷ· χάρις ὑμῖν καὶ εἰρήνη ἀπὸ Θεοῦ

Κεφ. α'. Ι.

ΠΑΥΛΟΣ καὶ Σίλουανός καὶ Τιμόθεος εἰς τὴν ἐκκλησίαν τῶν Θεσσαλονικέων, ἐν Θεῷ Πατρὶ, καὶ Κυρίῳ Ἰησοῦ Χριστῷ· ὡς ἦναι χάρις εἰς σᾶς καὶ

Πατρός ἡμῶν, καὶ Κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ.

2 Εὐχαριστοῦμεν τῷ Θεῷ πάντοτε περὶ πάντων ὑμῶν, μνηστὰς ὑμῶν ποιούμενοι ἐπὶ τῶν προσευχῶν ὑμῶν.

3 Ἀδιαλείπτως μνημονεύοντες ὑμῶν τοῦ ἔργου τῆς πίστεως, καὶ τοῦ κόπου τῆς ἀγάπης, καὶ τῆς ὑπομονῆς τῆς ἐλπίδος τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ἔμπροσθεν τοῦ Θεοῦ καὶ Πατρὸς ἡμῶν.

4 Εἰδότες, ἀδελφοὶ ἠγαπημένοι, ὑπὸ Θεοῦ τὴν ἐκλογὴν ὑμῶν.

5 Ὅτι τὸ εὐαγγέλιον ἡμῶν οὐκ ἐγενήθη εἰς ὑμᾶς ἐν λόγῳ μόνον, ἀλλὰ καὶ ἐν δυνάμει, καὶ ἐν Πνεύματι ἁγίῳ, καὶ ἐν πληροφορίᾳ πολλῇ· καθὼς οἴατε οἱ ἐγενήθημεν ἐν ὑμῖν δι' ὑμᾶς.

6 Καὶ ὑμεῖς μιμηταὶ ἡμῶν ἐγενήθητε καὶ τοῦ Κυρίου, δεξάμενοι τὸν λόγον ἐν θλίψει πολλῇ, μετὰ χαρᾶς Πνεύματος ἁγίου.

7 Ὡστε γενέσθαι ὑμᾶς τύπους πᾶσι τοῖς πιστευουσιν ἐν τῇ Μακεδονίᾳ καὶ τῇ Ἀχαΐᾳ.

8 Ἀφ' ὑμῶν γὰρ ἐξήχηται ὁ λόγος τοῦ Κυρίου οὐ μόνον ἐν τῇ Μακεδονίᾳ καὶ Ἀχαΐᾳ, ἀλλὰ καὶ ἐν παντὶ τόπῳ ἡ πίστις ὑμῶν ἡ πρὸς τὸν Θεὸν ἐξελέλυθεν, ὥστε μὴ χρειᾶν ἡμᾶς ἔχειν λαλεῖν τι.

9 Αὐτοὶ γὰρ περὶ ὑμῶν ἀπαγγέλλουσιν ὅποιαν εἰσοδὸν ἔχομεν πρὸς ὑμᾶς, καὶ πῶς ἐπεστρέψατε πρὸς τὸν Θεὸν ἀπὸ τῶν εἰδώλων, δουλεύειν Θεῷ ζῶντι καὶ ἀληθινῷ.

10 Καὶ ἀναμένειν τὸν Υἱὸν αὐτοῦ ἐκ τῶν οὐρανῶν, ὃν ἠγείρειν ἐκ νεκρῶν, Ἰησοῦν τὸν ῥυθιζόμενον ἡμᾶς ἀπὸ τῆς ὀργῆς τῆς ἐρχομένης.

Κεφ. β'. II.

ΑΥΤΟΙ γὰρ οἴδατε, ἀδελφοί, τὴν εἰσοδὸν ἡμῶν τὴν πρὸς ὑμᾶς, ὅτι οὐ κενὴ γέγονεν.

2 Ἀλλὰ καὶ προπαθόντες καὶ

εἰρήνῃ ἀπὸ Θεοῦ Πατρὸς ἡμῶν, καὶ Κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ.

2 Εὐχαριστοῦμεν εἰς τὸν Θεὸν πάντοτε διὰ ὅλους σας, ἐνθυμούμενοί σας εἰς τὰς προσευχὰς μας.

3 Ἀδιαλείπτως ἔχοντες μνήμην τοῦ ἔργου τῆς πίστεώς σας, καὶ τοῦ κόπου τῆς ἀγάπης, καὶ τῆς ὑπομονῆς τῆς ἐλπίδος τὴν ὁποίαν ἔχετε εἰς τὸν Κύριόν μας Ἰησοῦν Χριστὸν, ἔμπροσθεν τοῦ Θεοῦ καὶ Πατρὸς ἡμῶν.

4 Ἡξέυροντες, ἀδελφοὶ ἠγαπημένοι, ἀπὸ τὸν Θεὸν τὴν ἐκλογὴν σας.

5 Διότι τὸ εὐαγγέλιόν μας δὲν ἔγινεν εἰς σας κατὰ λόγον μόνον, ἀλλὰ καὶ κατὰ δύναμιν, καὶ μὲ Πνεῦμα ἅγιον, καὶ μὲ πληροφορίαν πολλήν· καθὼς ἡξέυρετε ὅποιοι ἡμεθεὶς μεταξὺ σας διὰ σας.

6 Καὶ σεῖς ἐμμήθητε ἡμᾶς καὶ τὸν Κύριον, δεξάμενοι τὸν λόγον μὲ πολλὴν θλίψιν, μετὰ χαρᾶς τοῦ ἁγίου Πνεύματος.

7 Ὡστε ἐγίνατε σεῖς παραδείγματα εἰς ὅλους τοὺς πιστευόντας εἰς τὴν Μακεδονίαν καὶ εἰς τὴν Ἀχαΐαν.

8 Διότι ἀπὸ σας ἀντήχησεν ὁ λόγος τοῦ Κυρίου ὅχι μόνον εἰς τὴν Μακεδονίαν καὶ Ἀχαΐαν, ἀλλὰ καὶ εἰς κάθε τόπον ἡ πίστις σας τὴν ὁποίαν ἔχετε εἰς τὸν Θεὸν ἔφθασεν, ὥστε δὲν ἔχομεν χρειᾶν ἡμεῖς νὰ λαλοῦμεν τίποτε.

9 Διότι αὐτοὶ ἀπαγγέλλουσι διὰ ὑμᾶς ὅποιαν εἰσοδὸν ἔχομεν εἰς σας, καὶ πῶς ἐπεστρέψατε πρὸς τὸν Θεὸν ἀπὸ τὰ εἰδωλα, διὰ νὰ δουλεύητε εἰς τὸν Θεὸν τὸν ζῶντα καὶ ἀληθινόν.

10 Καὶ νὰ ἀναμένητε τὸν Υἱὸν τοῦ ἀπὸ τοὺς οὐρανούς, τὸν ὅποιον ἀνέστησεν ἐκ νεκρῶν, τὸν Ἰησοῦν, ὁ ὅποιος μᾶς ἐλευθερῶναι ἀπὸ τὴν ἐρχομένην ὀργήν.

Κεφ. β'. II.

ΔΙΟΤΙ αὐτοὶ σεῖς ἡξέυρετε, ἀδελφοί, τὴν εἰσοδὸν μας εἰς σας, ὅτι δὲν ἔγινεν ἀνωφελής.

2 Ἀλλὰ ἐὰν καὶ προεπάθομεν καὶ

ὑβρισθέντες, καθὼς οἴδατε, ἐν Φιλίπποις, ἐπαρρησιασάμεθα ἐν τῷ Θεῷ ἡμῶν λαλήσαι πρὸς ὑμᾶς τὸ εὐαγγέλιον τοῦ Θεοῦ ἐν πολλῷ ἁγῶνι.

3 Ἡ γὰρ παράκλησις ἡμῶν οὐκ ἐκ πλάνης, οὐδὲ ἐξ ἀκαθαρσίας, οὔτε ἐν δόλῳ·

4 Ἀλλὰ καθὼς δεδοκιμάσαμεθα ὑπὸ τοῦ Θεοῦ πιστευθῆναι τὸ εὐαγγέλιον, οὕτω λαλοῦμεν, οὐχ ὡς ἀνθρώποις ἀρέσκοντες, ἀλλὰ τῷ Θεῷ τῷ δοκιμάζοντι τὰς καρδίας ἡμῶν.

5 Οὔτε γὰρ ποτε ἐν λόγῳ κολακείας ἐγενήθημεν, καθὼς οἴδατε, οὔτε ἐν προφάσει πλεονεξίας· Θεὸς μαρτυρῶν.

6 Οὔτε ζητοῦντες ἐξ ἀνθρώπων δόξαν, οὔτε ἀφ' ὑμῶν, οὔτε ἀπ' ἄλλων· δυνάμενοι ἐν βάρει εἶναι, ὡς Χριστοῦ ἀπόστολοι·

7 Ἄλλ' ἐγενήθημεν ἥπιοι ἐν μέσῳ ὑμῶν, ὡς ἂν τροφὸς θάλπη τὰ ἐαυτῆς τέκνα.

8 Οὕτως ἡμειρόμενοι ὑμῶν, εὐδοκοῦμεν μεταδοῦναι ὑμῖν οὐ μόνον τὸ εὐαγγέλιον τοῦ Θεοῦ, ἀλλὰ καὶ τὰς ἐαυτῶν ψυχὰς, διότι ἀγαπητοὶ ἡμῖν γεγέννησθε.

9 Μνημονεύετε γὰρ, ἀδελφοί, τὸν κόπον ἡμῶν καὶ τὸν μόχθον· νυκτὸς γὰρ καὶ ἡμέρας ἐργαζόμενοι, πρὸς τὸ μὴ ἐπιβαραῖσθαι τινα ὑμῶν, ἐκηρυξάμεν εἰς ὑμᾶς τὸ εὐαγγέλιον τοῦ Θεοῦ.

10 Ὑμεῖς μάρτυρες καὶ ὁ Θεὸς, ὡς ὁσίως καὶ δικαίως καὶ ἀμέμπτως ὑμῖν τοῖς πιστεύουσιν ἐγενήθημεν·

11 Καθὰ περ οἴδατε, ὡς ἵνα ἕκαστον ὑμῶν, ὡς πατὴρ τέκνα ἐαυτοῦ, παρακαλοῦντες ὑμᾶς καὶ παραμυθούμενοι,

12 Καὶ μαρτυρούμενοι, εἰς τὸ περιπατῆσαι ὑμᾶς ἀξίως τοῦ Θεοῦ, τοῦ καλοῦντος ὑμᾶς εἰς τὴν ἐαυτοῦ βασιλείαν καὶ δόξαν.

ὑβρισθῆμεν, καθὼς ἤξεύρετε, εἰς τοὺς Φιλίππους, ἐπαρρησιασθῆμεν ὅμως εἰς τὸν Θεὸν μας νὰ λαλήσωμεν εἰς σᾶς τὸ εὐαγγέλιον τοῦ Θεοῦ μὲ πολλὴν ἁγῶνα.

3 Διότι ἡ παράκλησίς μας δὲν ἐγένινε ἀπὸ πλάνην, οὐδὲ ἀπὸ ἀκαθαρσίαν, οὐδὲ μὲ δόλον·

4 Ἀλλὰ καθὼς ἐδοκιμάσθημεν ἀπὸ τὸν Θεὸν νὰ πιστευθῶμεν τὸ εὐαγγέλιον, οὕτω λαλοῦμεν, ὅχι ὡς ἀρέσκοντες εἰς τοὺς ἀνθρώπους, ἀλλὰ εἰς τὸν Θεὸν ὁ ὁποῖος δοκιμάζει τὰς καρδίας μας.

5 Διότι οὔτε ποτὲ λόγους κολακείας μετεχειρίσθημεν, καθὼς ἤξευρετε, οὔτε πρόφασιν πλεονεξίας· μάρτυς ἡμῶν εἶναι ὁ Θεός.

6 Οὔτε ἐζητήσαμεν ἀπὸ τοὺς ἀνθρώπους δόξαν, οὔτε ἀπὸ σᾶς, οὔτε ἀπὸ ἄλλους· ἂν καὶ ἐδυνάμεθα νὰ γίνωμεν εἰς βάρος, ὡς ἀπόστολοι τοῦ Χριστοῦ·

7 Ἀλλὰ ἐγίναμεν ἥμεροι μεταξύ σας, ὡς ἡ τροφὸς περιθάλλει τὰ τέκνα της.

8 Οὕτως ἐπιθυμοῦντές σας, ἡγκώμεν νὰ σᾶς μεταδώσωμεν ὅχι μόνον τὸ εὐαγγέλιον τοῦ Θεοῦ, ἀλλὰ καὶ τὰς ψυχὰς μας, διότι ἦσθε ἀγαπητοὶ εἰς ἡμᾶς.

9 Διότι ἐνθυμείσθε, ἀδελφοί, τὸν κόπον μας καὶ τὸν μόχθον μας· διότι νύκτα καὶ ἡμέραν ἐργαζόμενοι, εἰς τὸ νὰ μὴ παραβαρέσωμεν κανένα ἀπὸ σᾶς, ἐκηρύξαμεν εἰς σᾶς τὸ εὐαγγέλιον τοῦ Θεοῦ.

10 Σεῖς εἴσθε μάρτυρες καὶ ὁ Θεός, πῶς ὁσίως καὶ δικαίως καὶ χωρὶς μέμψιν ἡμεῖς εἰς σᾶς οἱ ὁποῖοι πιστεύετε·

11 Καθὼς ἤξεύρετε, ὅτι καθ' ἓνα ἀπὸ σᾶς, ὡς πατὴρ τὰ τέκνα του, ἐνουθετοῦμεν καὶ ἐπαρηγοροῦμεν,

12 Καὶ σᾶς ὀρκίζομεν, εἰς τὸ νὰ περιπατήσητε ἀξίως τοῦ Θεοῦ, ὁ ὁποῖος σᾶς καλεῖ εἰς τὴν βασιλείαν καὶ δόξαν του.

13 Διὰ τοῦτο καὶ ἡμεῖς εὐχαριστοῦμεν τῷ Θεῷ ἀδιαλείπτως, ὅτι παραλαβόντες λόγον ἀκοῆς παρ' ἡμῶν τοῦ Θεοῦ, ἐδέξασθε οὐ λόγον ἀνθρώπων, ἀλλὰ (καθὼς ἐστὶν ἀληθῶς) λόγον Θεοῦ, ὃς καὶ ἐνεργεῖται ἐν ὑμῖν τοῖς πιστεύουσιν.

14 Ὑμεῖς γὰρ μιμηταὶ ἐγενήθητε, ἀδελφοί, τῶν ἐκκλησιῶν τοῦ Θεοῦ τῶν οὐσῶν ἐν τῇ Ἰουδαίᾳ, ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ, ὅτι ταῦτά ἐπάθετε καὶ ὑμεῖς ὑπὸ τῶν ἰδίων συμφυλετῶν, καθὼς καὶ αὐτοὶ ὑπὸ τῶν Ἰουδαίων.

15 Τῶν καὶ τὸν Κύριον ἀποκτείναντων Ἰησοῦν καὶ τοὺς ἰδίους προφήτας, καὶ ἡμᾶς ἐκδιώξαντων, καὶ Θεῷ μὴ ἀρεσκόντων, καὶ πᾶσιν ἀνθρώποις ἐναντίων.

16 Κωλυνόντων ἡμᾶς τοῖς ἔθνεσι λαλῆσαι ἵνα σωθῶσιν, εἰς τὸ ἀναπληρῶσαι αὐτῶν τὰς ἀμαρτίας πάντοτε· ἐφθάσε δὲ ἐπ' αὐτοὺς ἡ ὀργὴ εἰς τέλος.

17 Ὑμεῖς δὲ, ἀδελφοί, ἀπορφανισθέντες ἀφ' ὑμῶν πρὸς καιρὸν ὥρας, προσώπων, οὐ καρδίας, περισσοτέρως ἐσπουδάσαμεν τὸ πρόσωπον ὑμῶν ἰδεῖν ἐν πολλῇ ἐπιθυμίᾳ.

18 Διὸ ἠθελήσαμεν ἔλθειν πρὸς ὑμᾶς (ἐγὼ μὲν Παῦλος) καὶ Ἀπαξ καὶ δις, καὶ ἐνεκοίφην ἡμᾶς ὁ Σατανᾶς.

19 Τίς γὰρ ἡμῶν ἐλπίς, ἡ χαρὰ, ἡ στέφανος καυχίσεως; ἡ οὐχὶ καὶ ὑμεῖς ἐμπροσθεν τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ ἐν τῇ αὐτοῦ παρουσίᾳ;

20 Ὑμεῖς γὰρ ἐστε ἡ δόξα ἡμῶν καὶ ἡ χαρὰ.

Κεφ. γ'. III.

ΔΙΟ μηκέτι στέγοντες, εὐδοκήσαμεν καταλειφθῆναι ἐν Ἀθήναις μόνοι,

2 Καὶ ἐπέψαμεν Τιμόθεον τὸν ἀδελ-

13 Διὰ τοῦτο καὶ ἡμεῖς εὐχαριστοῦμεν εἰς τὸν Θεὸν ἀδιαλείπτως, διότι παραλαβόντες τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ τὸν ὁποῖον ἠκούσατε ἀπὸ ἡμῶν, τὸν ἐδέχθητε ὅχι ὡς λόγον ἀνθρώπων, ἀλλὰ (καθὼς εἶναι τῇ ἀληθείᾳ) ὡς λόγον Θεοῦ, ὁ ὁποῖος καὶ ἐνεργεῖ εἰς σᾶς οἱ ὁποῖοι πιστεύετε.

14 Διότι σεῖς, ἀδελφοί, ἐμιμήθητε τὰς ἐκκλησίας τοῦ Θεοῦ αἱ ὁποῖαι εἶναι εἰς τὴν Ἰουδαίαν, ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ, ὅτι ἐπάθετε καὶ σεῖς τὰ αὐτὰ ἀπὸ τοὺς ἰδίους σας ὁμοφύλους, καθὼς καὶ αὐτοὶ ἀπὸ τοὺς Ἰουδαίους.

15 Οἱ ὁποῖοι ἐφόνευσαν καὶ τὸν Κύριον Ἰησοῦν καὶ τοὺς ἰδίους προφήτας, καὶ ἡμᾶς κατεδιώξαν, καὶ εἰς τὸν Θεὸν δὲν ἀρέσκουσι, καὶ εἶναι ἐναντίοι ὅλων τῶν ἀνθρώπων.

16 Ἐμποδίζοντες μας νὰ λαλήσωμεν εἰς τὰ ἔθνη διὰ νὰ σωθῶσιν, εἰς τὸ νὰ ἀποπληρώσωσι πάντοτε τὰς ἀμαρτίας των· ἐφθάσε δὲ εἰς αὐτοὺς ἡ ὀργὴ εἰς τέλος.

17 Ὑμεῖς δὲ, ἀδελφοί, ἀπορφανισθέντες ἀπὸ σᾶς πρὸς καιρὸν ὥρας, εἰς τὸ πρόσωπον, ὅχι εἰς τὴν καρδίαν, περισσότερον ἐσπουδάσαμεν νὰ ἰδῶμεν τὸ πρόσωπόν σας μετὰ πολλὴν ἐπιθυμίαν.

18 Διὰ τοῦτο ἠθελήσαμεν νὰ ἔλθομεν εἰς σᾶς (καὶ ἐγὼ ὁ Παῦλος) καὶ μίαν φορὰν καὶ δύο, καὶ ὁ Σατανᾶς μᾶς ἐμπόδισε.

19 Διότι τίς εἶναι ἡ ἐλπίς μας, ἡ ἡ χαρὰ μας, ἡ ὁ στέφανος τῆς καυχίσεώς μας; ἡ δὲν εἴσθε καὶ σεῖς ἐμπροσθεν τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ εἰς τὴν παρουσίαν του;

20 Διότι σεῖς εἴσθε ἡ δόξα μας καὶ ἡ χαρὰ.

Κεφ. γ'. III.

ΔΙΑ τοῦτο μὴ δυνάμενοι πλέον νὰ ὑπομείνωμεν, ἐστέρξαμεν νὰ ἀπομείνωμεν μοναχοὶ εἰς τὰς Ἀθήνας,

2 Καὶ ἐπέψαμεν τὸν Τιμόθεον τὸν

φὸν ἡμῶν καὶ διάκονον τοῦ Θεοῦ, καὶ συνεργὸν ἡμῶν ἐν τῷ εὐαγγελίῳ τοῦ Χριστοῦ, εἰς τὸ στηρίξαι ὑμᾶς καὶ παρακαλέσαι ὑμᾶς περὶ τῆς πίστεως ὑμῶν·

3 Τῷ μηδὲνα σαίνεσθαι ἐν ταῖς θλίψεσι ταύταις· αὐτοὶ γὰρ οἶδατε ὅτι εἰς τοῦτο κείμεθα.

4 Καὶ γὰρ ὅτε πρὸς ὑμᾶς ἦμεν, προελέγομεν ὑμῖν ὅτι μέλλομεν θλίβεσθαι, καθὼς καὶ ἐγένετο, καὶ οἶδατε.

5 Διὰ τοῦτο κἀγὼ μηκέτι στέγων, ἐπεμψα εἰς τὸ γνωῖναι τὴν πίστιν ὑμῶν, μήπως ἐπείρασεν ὑμᾶς ὁ πειράζων, καὶ εἰς κενὸν γένηται ὁ κόπος ἡμῶν.

6 Ἄρτι δὲ ἐλθόντος Τιμοθέου πρὸς ἡμᾶς ἀφ' ὑμῶν, καὶ εὐαγγελισαμένου ἡμῖν τὴν πίστιν καὶ τὴν ἀγάπην ὑμῶν, καὶ ὅτι ἔχετε μνησίαν ἡμῶν ἀγαθὴν πάντοτε, ἐπιποθοῦντες ἡμᾶς ἰδεῖν, καθάπερ καὶ ἡμεῖς ὑμᾶς·

7 Διὰ τοῦτο παρεκλήθημεν, ἀδελφοί, ἐφ' ὑμῖν, ἐπὶ πάσῃ τῇ θλίψει καὶ ἀνάγκῃ ἡμῶν, διὰ τῆς ὑμῶν πίστεως·

8 Ὅτι νῦν ζῶμεν, ἐὰν ὑμεῖς στήκητε ἐν Κυρίῳ.

9 Τίνα γὰρ εὐχαριστίαν δυνάμεθα τῷ Θεῷ ἀνταποδοῦναι περὶ ὑμῶν, ἐπὶ πάσῃ τῇ χαρᾷ ἣ χαιρόμεν δι' ὑμᾶς ἐμπροσθεν τοῦ Θεοῦ ἡμῶν,

10 Νυκτὸς καὶ ἡμέρας ὑπὲρ ἐκπερισσοῦ δεόμενοι εἰς τὸ ἰδεῖν ὑμῶν τὸ πρόσωπον, καὶ καταρτίσαι τὰ ὑστερήματα τῆς πίστεως ὑμῶν·

11 Αὐτὸς δὲ ὁ Θεὸς καὶ Πατὴρ ὑμῶν, καὶ ὁ Κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστὸς, κατευθῆναι τὴν ὁδὸν ἡμῶν πρὸς ὑμᾶς·

12 Ὑμᾶς δὲ ὁ Κύριος πλεονάσαι καὶ περισσεύσαι τῇ ἀγάπῃ εἰς ἀλλήλους καὶ εἰς πάντας, καθάπερ καὶ ἡμεῖς εἰς ὑμᾶς·

ἀδελφόν μας καὶ διάκονον τοῦ Θεοῦ, καὶ συνεργόν μας εἰς τὸ εὐαγγέλιον τοῦ Χριστοῦ, εἰς τὸ νὰ σᾶς στηρίξῃ καὶ νὰ σᾶς παρηγορήσῃ διὰ τὴν πίστιν σας·

3 Διὰ τὴν μὴ θορυβῆται κρᾶνεις διὰ ταύτας τὰς θλίψεις· διότι καὶ αὐτοὶ ἤξευρετε ὅτι ἡμεῖς εἰμεθα διατεταγμένοι εἰς τοῦτο.

4 Διότι καὶ ὅταν ἦμεθα ὁμοῦ με' σᾶς, προελέγομεν εἰς σᾶς ὅτι μέλλομεν νὰ θλιβώμεθα, καθὼς καὶ ἐγένε, καὶ τὸ ἤξευρετε.

5 Διὰ τοῦτο καὶ ἐγὼ μὴ ὑπομένων πλέον, ἐπεμψα εἰς τὸ νὰ γνωρίσω τὴν πίστιν σας, μήπως καὶ σᾶς ἐπείραξεν ὁ πειράζων, καὶ ὁ κόπος μας γίνῃ μάταιος.

6 Ἦδη δὲ, ὅτε ὁ Τιμοθέος ἦλθεν ἀπὸ σᾶς εἰς ἡμᾶς, καὶ μᾶς ἔφερε καλὰς ἀγγελίας διὰ τὴν πίστιν καὶ τὴν ἀγάπην σας, καὶ ὅτι ἔχετε ἐνθύμησιν ἀγαθὴν διὰ ἡμᾶς πάντοτε, ἐπιποθοῦντες νὰ μᾶς ἰδῇτε, καθὼς καὶ ἡμεῖς νὰ ἰδῶμεν σᾶς·

7 Διὰ τοῦτο παρηγορήθημεν, ἀδελφοί, διὰ σᾶς, εἰς ὅλην μας τὴν θλίψιν καὶ τὴν ἀνάγκην, διὰ τῆς πίστεώς σας·

8 Διότι τώρα ζῶμεν, ἐὰν σεῖς στέκησθε εἰς τὸν Κύριον.

9 Διότι τίνα εὐχαριστίαν δυνάμεθα νὰ ἀνταποδώσωμεν εἰς τὸν Θεὸν διὰ σᾶς, διὰ ὅλην τὴν χαρὰν με' τὴν ὁποίαν χαιρόμεθα διὰ σᾶς ἐμπροσθεν τοῦ Θεοῦ ἡμῶν,

10 Νύκτα καὶ ἡμέραν παρακαλοῦντες ὑπερπερισσῶς τὸν Θεόν, εἰς τὸ νὰ ἰδῶμεν τὸ πρόσωπόν σας, καὶ νὰ ἀναπληρώσωμεν τὰ ἐλλείμματα τῆς πίστεώς σας·

11 Αὐτὸς δὲ ὁ Θεὸς καὶ Πατὴρ ἡμῶν, καὶ ὁ Κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστὸς, εἴθε νὰ μᾶς κατευθώσῃ εἰς σᾶς·

12 Καὶ ὁ Κύριος εἴθε νὰ σᾶς πληθύνῃ καὶ περισσεύσῃ εἰς τὴν ἀγάπην καὶ ἀνάμεσόν σας καὶ εἰς ὅλους, καθὼς καὶ ἡμεῖς εἰς σᾶς·

13 Εἰς τὸ στηρίζαι ὑμῶν τὰς καρδίας ἀμέμπτους ἐν ἀγιωσύνῃ, ἔμπροσθεν τοῦ Θεοῦ καὶ Πατρὸς ἡμῶν, ἐν τῇ παρουσίᾳ τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ μετὰ πάντων τῶν ἁγίων αὐτοῦ.

Κεφ. δ'. IV.

ΤΟ λοιπὸν οὖν, ἀδελφοί, ἐρωτῶμεν ὑμᾶς καὶ παρακαλοῦμεν ἐν Κυρίῳ Ἰησοῦ, καθὼς παρελάβετε παρ' ἡμῶν τὸ πῶς δεῖ ὑμᾶς περιπατεῖν καὶ ἀρέσκειν Θεῷ, ἵνα περισσεύητε μᾶλλον.

2 Οἴδατε γὰρ τίνας παραγγελίας ἐδώκαμεν ὑμῖν διὰ τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ.

3 Τοῦτο γάρ ἐστι θέλημα τοῦ Θεοῦ, ὁ ἀγιασμός ὑμῶν, ἀπέχεσθαι ὑμᾶς ἀπὸ τῆς πορνείας.

4 Εἶδέναι ἕκαστον ὑμῶν τὸ ἑαυτοῦ σκεῦος κτᾶσθαι ἐν ἀγιασμῷ καὶ τιμῇ.

5 Μὴ ἐν πάθει ἐπιθυμίας, καθάπερ καὶ τὰ ἔθνη τὰ μὴ εἰδότα τὸν Θεόν.

6 Τὸ μὴ ὑπερβαίνειν καὶ πλεονεκτεῖν ἐν τῷ πράγματι τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ· διότι ἐκδικος ὁ Κύριος περὶ πάντων τούτων, καθὼς καὶ προείπαμεν ὑμῖν καὶ διεμαρτυρήμεθα.

7 Οὐ γὰρ ἐκάλεσεν ἡμᾶς ὁ Θεὸς ἐπὶ ἀκαθαρσίᾳ, ἀλλ' ἐν ἀγιασμῷ.

8 Τοιγαροῦν ὁ ἀβέττων, οὐκ ἄνθρωπον ἀβέτει, ἀλλὰ τὸν Θεόν, τὸν καὶ δόντα τὸ Πνεῦμα αὐτοῦ τὸ ἅγιον εἰς ἡμᾶς.

9 Περὶ δὲ τῆς φιλαδελφίας οὐ χροεῖαν ἔχετε γράφειν ὑμῖν· αὐτοὶ γὰρ ὑμεῖς θεοδιδάκτοι ἐστε εἰς τὸ ἀγαπᾶν ἀλλήλους.

10 Καὶ γὰρ ποιεῖτε αὐτὸ εἰς πάντας τοὺς ἀδελφούς· τοὺς ἐν ὅλῃ τῇ Μακεδονίᾳ· παρακαλοῦμεν δὲ ὑμᾶς, ἀδελφοί, περισσεύειν μᾶλλον.

11 Καὶ φιλοτιμῆσθαι ἡσυχάζειν, καὶ πράσσειν τὰ ἴδια, καὶ ἐργάζεσθαι

13 Εἰς τὸ νὰ στηρίξῃ αὐτοὺς τὰς καρδίας σας ἀκατηγορήτους εἰς τὴν ἀγιωσύνην, ἔμπροσθεν τοῦ Θεοῦ καὶ Πατρὸς ἡμῶν, εἰς τὴν παρουσίαν τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ ὁμοῦ μετ' ὅλους τοὺς ἁγίους του.

Κεφ. δ'. IV.

ΤΟ λοιπὸν, ἀδελφοί, δεόμεθά σας καὶ παρακινούμεν ἐν Κυρίῳ Ἰησοῦ, καθὼς παρελάβετε ἀπὸ ἡμᾶς τὸ πῶς εἶναι χρεῖα σεῖς νὰ περιπατῆτε καὶ νὰ ἀρέσκητε εἰς τὸν Θεόν, (οὕτω) νὰ περισσεύητε μᾶλλον.

2 Διότι ἠξέυρετε τίνας παραγγελίας σας ἐδώκαμεν διὰ μεσοῦ τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ.

3 Διότι τοῦτο εἶναι τὸ θέλημα τοῦ Θεοῦ, ὁ ἀγιασμός σας, νὰ ἀπέχησθε σεῖς ἀπὸ τὴν πορνείαν.

4 Νὰ ἠξέυρῃ καθ' εἷς ἀπὸ σας νὰ φυλάττῃ τὸ σκεῦός του εἰς ἀγιασμόν καὶ τιμὴν.

5 Ὅχι εἰς τὸ πάθος τῆς ἐπιθυμίας, καθὼς καὶ τὰ ἔθνη τὰ ὁποῖα δὲν γνωρίζουσι τὸν Θεόν.

6 Διὰ νὰ μὴ ὑπερβαίνῃ καὶ πλεονεκτῇ κανεῖς εἰς τὸ πρᾶγμα τὸν ἀδελφόν του· διότι ὁ Κύριος εἶναι ἐκδικητὴς διὰ ὅλα ταῦτα, καθὼς σας προείπαμεν καὶ διεμαρτυρήσαμεν.

7 Διότι ὁ Θεὸς δὲν μᾶς ἐκάλεσεν εἰς ἀκαθαρσίαν, ἀλλὰ εἰς ἀγιασμόν.

8 Τὸ λοιπὸν ὅς τις καταφρονεῖ ταῦτα, δὲν καταφρονεῖ ἄνθρωπον, ἀλλὰ τὸν Θεόν, ὁ ὁποῖος καὶ ἔδωκε τὸ Πνεῦμά του τὸ ἅγιον εἰς ἡμᾶς.

9 Περὶ δὲ τῆς φιλαδελφίας δὲν ἔχετε χρεῖαν νὰ σας γράφωμεν· διότι αὐτοὶ σεῖς εἰσθε θεοδιδάκτοι εἰς τὸ νὰ ἀγαπᾶτε τὸν ἄλλον.

10 Διότι καὶ καμνέτε αὐτὸ εἰς ὅλους τοὺς ἀδελφούς· τοὺς καθ' ὅλην τὴν Μακεδονίαν· σας παρακαλοῦμεν δὲ, ἀδελφοί, νὰ περισσεύητε μᾶλλον.

11 Καὶ νὰ φιλοτιμῆσθε νὰ ἡσυχάζητε, καὶ νὰ καμνῆτε τὰ ἴδια σας,

ταῖς ἰδίαις χερσὶν ὑμῶν, καθὼς ὑμῖν παρηγγείλαμεν·

12 Ἴνα περιπατῆτε εὐσχημόνως πρὸς τοὺς ἔξω, καὶ μηδενὸς χρεῖαν ἔχητε.

13 Οὐ θέλω δὲ ὑμᾶς ἀγνοεῖν, ἀδελφοί, περὶ τῶν κεκοιμημένων, ἵνα μὴ λυπῆσθε, καθὼς καὶ οἱ λοιποὶ οἱ μὴ ἔχοντες ἐλπίδα.

14 Εἰ γὰρ πιστεύομεν ὅτι Ἰησοῦς ἀπέθανε καὶ ἀνέστη, οὕτω καὶ ὁ Θεὸς τοὺς κοιμηθέντας διὰ τοῦ Ἰησοῦ ἄξει σὺν αὐτοῖς.

15 Τοῦτο γὰρ ὑμῖν λέγομεν ἐν λόγῳ Κυρίου, ὅτι ἡμεῖς οἱ ζῶντες οἱ περιλειπόμενοι εἰς τὴν παρουσίαν τοῦ Κυρίου, οὐ μὴ φθάσωμεν τοὺς κοιμηθέντας·

16 Ὅτι αὐτὸς ὁ Κύριος ἐν κελεύσματι, ἐν φωνῇ ἀρχαγγέλου, καὶ ἐν σάλπιγγι Θεοῦ καταβήσεται ἀπ' οὐρανοῦ, καὶ οἱ νεκροὶ ἐν Χριστῷ ἀναστήσονται πρῶτον·

17 Ἐπειτα ἡμεῖς οἱ ζῶντες οἱ περιλειπόμενοι, ἅμα σὺν αὐτοῖς ἀρπαγησόμεθα ἐν νεφέλαις εἰς ἀπάντησιν τοῦ Κυρίου εἰς ἀέρα· καὶ οὕτω πάντοτε σὺν Κυρίῳ ἔσόμεθα.

18 Ὡστε παρακαλεῖτε ἀλλήλους ἐν τοῖς λόγοις τούτοις.

Κεφ. ε'. V.

ΠΕΡΙ δὲ τῶν χρόνων καὶ τῶν καιρῶν, ἀδελφοί, οὐ χρεῖαν ἔχετε ὑμῖν γράφεσθαι·

2 Αὐτοὶ γὰρ ἀκριβῶς οἴδατε ὅτι ἡ ἡμέρα Κυρίου ὡς κλέπτῃς ἐν νυκτὶ οὕτως ἔρχεται.

3 Ὅταν γὰρ λέγωσιν· Εἰρήνη καὶ ἀσφάλεια, τότε αἰφνιδίως αὐτοῖς ἐφίσταται ὀλεθρος, ὥσπερ ἡ ὥδιν τῇ ἐν γαστρὶ ἐχούσῃ· καὶ οὐ μὴ ἐκφύγωσιν.

καὶ νὰ ἐργάζησθε μὲ τὰς ἰδίας σας χεῖρας, καθὼς σᾶς παρηγγείλαμεν·

12 Διὰ νὰ περιπατῆτε πρὸς τοὺς ἔξω ἐντίμως, καὶ νὰ μὴ χρειάζησθε τίποτε.

13 Σᾶς θέλω δὲ νὰ γνωρίζητε, ἀδελφοί, διὰ ἐκείνους οἱ ὅποιοι ἐκοιμήθησαν, διὰ νὰ μὴ λυπῆσθε, καθὼς καὶ οἱ λοιποὶ οἱ ὅποιοι δὲν ἔχουσιν ἐλπίδα.

14 Διότι ἐὰν πιστεύομεν ὅτι ὁ Ἰησοῦς ἀπέθανε καὶ ἀνέστη, οὕτω καὶ ὁ Θεὸς ἐκείνους οἱ ὅποιοι ἐκοιμήθησαν διὰ μέσου τοῦ Ἰησοῦ θέλει φέρει ὁμοῦ μὲ αὐτόν.

15 Διότι τοῦτο σᾶς λέγομεν μὲ τὸν λόγον τοῦ Κυρίου, ὅτι ἡμεῖς οἱ ζῶντες οἱ ὅποιοι ἀπομένομεν εἰς τὴν παρουσίαν τοῦ Κυρίου, δὲν θέλομεν προλάβει ἐκείνους οἱ ὅποιοι ἐκοιμήθησαν·

16 Διότι αὐτὸς ὁ Κύριος μὲ πρόσταγμα, μὲ φωνὴν ἀρχαγγέλου, καὶ μὲ τὴν σάλπιγγα τοῦ Θεοῦ θέλει καταβῆ ἀπὸ τὸν οὐρανόν, καὶ οἱ νεκροὶ ἐν Χριστῷ θέλουσιν ἀναστηθῆ πρῶτον·

17 Ἐπειτα ἡμεῖς οἱ ζῶντες οἱ ὅποιοι ἀπομένομεν, ἅμα μὲ αὐτοὺς θέλομεν ἀρπαχθῆ εἰς τὰς νεφέλας εἰς ἀπάντησιν τοῦ Κυρίου εἰς τὸν ἀέρα· καὶ οὕτω πάντοτε θέλομεν εἶναι ὁμοῦ μὲ τὸν Κύριον.

18 Τὸ λοιπὸν παρηγορεῖτε ὁ εἰς τὸν ἄλλον μὲ τὰ λόγια ταῦτα.

Κεφ. ε'. V.

ΠΕΡΙ δὲ τῶν χρόνων καὶ τῶν καιρῶν, ἀδελφοί, δὲν ἔχετε χρεῖαν νὰ σᾶς γράφωμεν·

2 Διότι σεῖς ἤξεύρετε ἀκριβῶς, ὅτι ἡ ἡμέρα Κυρίου οὕτως ἔρχεται ὡς ὁ κλέπτῃς τὴν νύκτα.

3 Διότι ὅταν λέγωσιν· Εἰρήνη καὶ ἀσφάλεια, τότε αἰφνιδίως ἔρχεται κατεπάνω τῶν ὀλεθρος, καθὼς ὁ πόνος τῆς γέννας εἰς τὴν ἐγγαστρωμένην· καὶ δὲν θέλουσι φύγει.

4 Ὑμεῖς δὲ, ἀδελφοί, οὐκ ἐστὲ ἐν σκότει, ἵνα ἡ ἡμέρα ὑμᾶς ὡς κλέπτῃς καταλάβῃ.

5 Πάντες ὑμεῖς υἱοὶ φωτός ἐστε καὶ υἱοὶ ἡμέρας· οὐκ ἐσμέν νυκτός, οὐδὲ σκότους.

6 Ἄρα οὖν μὴ καθεύδωμεν ὡς καὶ οἱ λοιποὶ, ἀλλὰ γρηγορῶμεν καὶ νήφωμεν.

7 Οἱ γὰρ καθεύδοντες, νυκτός καθεύδουσιν· καὶ οἱ μεθύσκοιμενοι, νυκτός μεθύουσιν.

8 Ἡμεῖς δὲ ἡμέρας ὄντες, νήφωμεν, ἐνδυσάμενοι θώρακα πίστεως καὶ ἀγάπης, καὶ περικεφαλαίαν, ἐλπίδα σωτηρίας.

9 Ὅτι οὐκ ἔθετο ἡμᾶς ὁ Θεὸς εἰς ὀργὴν, ἀλλ' εἰς περιποίησιν σωτηρίας, διὰ τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ,

10 Τοῦ ἀποθανόντος ὑπὲρ ἡμῶν, ἵνα εἴτε γρηγορῶμεν, εἴτε καθεύδωμεν, ἅμα σὺν αὐτῷ ζήσωμεν.

11 Διὸ παρακαλεῖτε ἀλλήλους, καὶ οἰκοδομεῖτε εἰς τὸν ἕνα, καθὼς καὶ ποιεῖτε.

12 Ἐρωτῶμεν δὲ ὑμᾶς, ἀδελφοί, εἰδέναι τοὺς κοπιῶντας ἐν ὑμῖν, καὶ προϊσταμένους ὑμῶν ἐν Κυρίῳ, καὶ νουθετοῦντας ὑμᾶς,

13 Καὶ ἡγεσθαι αὐτοὺς ὑπὲρ ἐκπερισσοῦ ἐν ἀγάπῃ, διὰ τὸ ἔργον αὐτῶν· εἰρηνεῦτε ἐν ἑαυτοῖς.

14 Παρακαλοῦμεν δὲ ὑμᾶς, ἀδελφοί, νουθετεῖτε τοὺς ἀτάκτους, παραμυθεῖσθε τοὺς ὀλιγοψύχους, ἀντέχεσθε τῶν ἀσθενῶν, μακροθυμεῖτε πρὸς πάντας.

15 Ὁρᾶτε μὴ τις κακὸν ἀντὶ κακοῦ τινὶ ἀποδοῖ· ἀλλὰ πάντοτε τὸ ἀγαθὸν διώκετε καὶ εἰς ἀλλήλους καὶ εἰς πάντας.

16 Πάντοτε χαίrete.

17 Ἀδιαλείπτως προσεύχεσθε.

18 Ἐν παντὶ εὐχαριστεῖτε· τοῦτο

4 Σεῖς δὲ, ἀδελφοί, δὲν εἴσθε εἰς τὸ σκότος, ὥστε νὰ σᾶς προφθάσῃ ἐκεῖνη ἡ ἡμέρα ὡς κλέπτῃς.

5 Ὅλοι σεῖς εἴσθε υἱοὶ φωτός καὶ υἱοὶ ἡμέρας· δὲν εἴμεθα τῆς νυκτός, οὐδὲ τοῦ σκότους.

6 Ἄς μὴ κοιμώμεθα λοιπὸν ὡς καὶ οἱ λοιποὶ, ἀλλὰ ἄς ἀγρυπνῶμεν καὶ ἄς ἐγκρατεῦμεθα.

7 Διότι ὅποιοι κοιμῶνται, κοιμῶνται τὴν νύκτα· καὶ ὅποιοι μεθύουσι, μεθύουσι τὴν νύκτα.

8 Ἡμεῖς δὲ οἱ ὅποιοι εἴμεθα τῆς ἡμέρας, ἄς ἐγκρατεῦμεθα, ἐνδυνάστεν τὸν θώρακα τῆς πίστεως καὶ τῆς ἀγάπης, καὶ περικεφαλαίαν, τὴν ἐλπίδα τῆς σωτηρίας.

9 Διότι ὁ Θεὸς δὲν μᾶς ἔθεσεν εἰς ὀργὴν, ἀλλ' εἰς ἀπόκτησιν σωτηρίας, διὰ μέσου τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ,

10 Ὁ ὁποῖος ἀπέθανε διὰ ἡμᾶς, διὰ νὰ ζῶμεν ὁμοῦ με' αὐτὸν, εἴτε ἀγρυπνοῦμεν, εἴτε κοιμώμεθα.

11 Διὰ τοῦτο παρηγορεῖτε ὁ εἰς τὸν ἄλλον, καὶ οἰκοδομεῖτε ὁ εἰς τὸν ἄλλον, καθὼς καὶ κάμνετε.

12 Καὶ σᾶς δεόμεθα, ἀδελφοί, νὰ γνωρίζητε ἐκείνους οἱ ὅποιοι κοπιᾶζουσιν ἀνάμεσόν σας, καὶ εἶναι προσεστώτες σας ἐν Κυρίῳ, καὶ σᾶς νουθετοῦσι,

13 Καὶ νὰ τοὺς τιμᾶτε ὑπερπερισσῶς με' ἀγάπην, διὰ τὸ ἔργον τῶν· εἰρηνεῦτε ἀναμεταξύ σας.

14 Καὶ σᾶς παρακαλοῦμεν, ἀδελφοί, νουθετεῖτε τοὺς ἀτάκτους, παρηγορεῖτε τοὺς ὀλιγοψύχους, βοηθεῖτε τοὺς ἀσθενεῖς, μακροθυμεῖτε πρὸς ὅλους.

15 Βλέπετε μὴ ἀποδώσῃ τις εἰς τινὰ κακὸν ἀντὶ κακοῦ· ἀλλὰ πάντοτε ἀκολουθεῖτε τὸ ἀγαθὸν καὶ ἀναμεταξύ σας καὶ εἰς ὅλους.

16 Πάντοτε χαίρεσθε.

17 Ἀδιαλείπτως προσεύχεσθε.

18 Εἰς κάθε πρᾶγμα εὐχαριστεῖτε·

γὰρ θέλημα Θεοῦ ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ εἰς ὑμᾶς.

19 Τὸ Πνεῦμα μὴ σβέννυτε.

20 Προφητείας μὴ ἐξουθενεῖτε.

21 Πάντα δοκιμάζετε· τὸ καλὸν κατέχετε·

22 Ἀπὸ παντὸς εἵδους πονηροῦ ἀπέχεσθε.

23 Αὐτὸς δὲ ὁ Θεὸς τῆς εἰρήνης ἀγιάσαι ὑμᾶς ὁλοτελεῖς· καὶ ὁλόκληρον ὑμῶν, τὸ πνεῦμα, καὶ ἡ ψυχὴ, καὶ τὸ σῶμα, ἀμέμπτως ἐν τῇ παρουσίᾳ τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ τηρηθεῖη.

24 Πιστὸς ὁ καλῶν ὑμᾶς, ὃς καὶ ποιήσει.

25 Ἀδελφοί, προσεύχεσθε περὶ ἡμῶν.

26 Ἀσπασασθε τοὺς ἀδελφούς παντας ἐν φιλήματι ἁγίῳ.

27 Ὁρκίζω ὑμᾶς τὸν Κύριον, ἀναγνωσθῆναι τὴν ἐπιστολὴν πᾶσι τοῖς ἁγίοις ἀδελφοῖς.

28 Ἡ χάρις τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ μεθ' ὑμῶν. Ἀμήν.

† Πρὸς Θεσσαλονικεῖς πρώτη ἐγράφη ἀπὸ Ἀθηνῶν.

διότι τοῦτο εἶναι τὸ θέλημα τοῦ Θεοῦ ἐν τῷ Χριστῷ Ἰησοῦ εἰς σᾶς.

19 Τὸ Πνεῦμα μὴ σβέννυτε.

20 Τὰς προφητείας μὴ καταφρονεῖτε.

21 Ὅλα δοκιμάζετε· κατέχετε τὸ καλόν.

22 Ἀπὸ πάντων εἰδῶν πονηρίας ἀπέχεσθε.

23 Αὐτὸς δὲ ὁ Θεὸς τῆς εἰρήνης εἴθε νὰ σᾶς ἀγιάσῃ ὁλοτελεῖς· καὶ ὁλόκληρόν σας, τὸ πνεῦμα, καὶ ἡ ψυχὴ, καὶ τὸ σῶμα, εἴθε νὰ διαφυλαχθῶσι χωρὶς μέμψιν εἰς τὴν παρουσίαν τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ.

24 Ἐκεῖνος ὁ ὁποῖος σᾶς καλεῖ εἶναι πιστὸς, ὁ ὁποῖος καὶ θέλει τὸ κάμει.

25 Ἀδελφοί, προσεύχεσθε διὰ ἡμᾶς.

26 Ἀσπασασθε ὅλους τοὺς ἀδελφούς με φιλήματι ἁγίον.

27 Σᾶς ὁρκίζω εἰς τὸν Κύριον, νὰ ἀναγνωσθῇ ἡ ἐπιστολὴ εἰς ὅλους τοὺς ἁγίους ἀδελφούς.

28 Ἡ χάρις τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ ᾗς ἦναι ὁμοῦ με σᾶς. Ἀμήν.

† Ἡ πρὸς Θεσσαλονικεῖς πρώτη ἐγράφη ἀπὸ Ἀθηνῶν.

Ἡ ΠΡΟΣ

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΕΙΣ ἘΠΙΣΤΟΛΗ ΔΕΥΤΕΡΑ ΠΑΥΛΟΥ ΤΟΥ ἈΠΟΣΤΟΛΟΥ.

Κεφ. α'. Ι.

ΠΑΥΛΟΣ καὶ Σιλουανὸς καὶ Τιμόθεος τῇ ἐκκλησίᾳ Θεσσαλονικέων ἐν Θεῷ Πατρὶ ἡμῶν καὶ Κυρίῳ Ἰησοῦ Χριστῷ.

2 Χάρις ὑμῖν καὶ εἰρήνη ἀπὸ Θεοῦ Πατρὸς ἡμῶν καὶ Κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ.

3 Εὐχαριστεῖν ὀφείλομεν τῷ Θεῷ πάντοτε περὶ ὑμῶν, ἀδελφοί, καθὼς ἄξιόν ἐστιν, ὅτι ὑπεραυξάνει ἡ πίστις ὑμῶν, καὶ πλεονάζει ἡ ἀγάπη ἐνὸς ἑκάστου πάντων ὑμῶν εἰς ἀλλήλους·

Κεφ. α'. Ι.

ΠΑΥΛΟΣ καὶ Σιλουανὸς καὶ Τιμόθεος εἰς τὴν ἐκκλησίαν τῶν Θεσσαλονικέων ἐν Θεῷ Πατρὶ ἡμῶν καὶ Κυρίῳ Ἰησοῦ Χριστῷ.

2 Ἀς ἦναι χάρις εἰς σᾶς καὶ εἰρήνη ἀπὸ Θεοῦ Πατρὸς ἡμῶν καὶ Κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ.

3 Χρεωστοῦμεν νὰ εὐχαριστῶμεν τὸν Θεὸν πάντοτε διὰ σᾶς, καθὼς εἶναι ἄξιον, διότι ἡ πίστις σας ὑπεραυξάνει, καὶ περισσεύει ἡ ἀγάπη τοῦ καθ' ἐνὸς ὅλων σας ἐνὸς εἰς τὸν ἄλλον·

4 "Ὡστε ἡμᾶς αὐτοὺς ἐν ὑμῖν καυχᾶσθαι ἐν ταῖς ἐκκλησίαις τοῦ Θεοῦ, ὑπὲρ τῆς ὑπομονῆς ὑμῶν καὶ πίστεως, ἐν πᾶσι τοῖς διωγμοῖς ὑμῶν καὶ ταῖς θλίψεσιν αἷς ἀνέχεσθε·

5 "Ενδειγμα τῆς δικαίας κρίσεως τοῦ Θεοῦ, εἰς τὸ καταξιώθῃναι ὑμᾶς τῆς βασιλείας τοῦ Θεοῦ, ὑπὲρ ἧς καὶ πάσχετε·

6 Εἴπερ δίκαιον παρὰ Θεοῦ ἀνταποδοῦναι τοῖς θλίβουσιν ὑμᾶς θλίψιν,

7 Καὶ ὑμῖν τοῖς θλιβομένοις ἀνεσθίμεθ' ἡμῶν, ἐν τῇ ἀποκαλύψει τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ ἀπ' οὐρανοῦ μετ' ἀγγέλων δυνάμεως αὐτοῦ,

8 Ἐν πυρὶ φλογός, δίδόντος ἐκδίκτησιν τοῖς μὴ εἰδόσι Θεόν, καὶ τοῖς μὴ ὑπακούουσι τῷ εὐαγγελίῳ τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ·

9 Οἵτινες δίκην τίσουσιν, ὁλεθρον αἰώνιον, ἀπὸ προσώπου τοῦ Κυρίου, καὶ ἀπὸ τῆς δόξης τῆς ἰσχύος αὐτοῦ·

10 Ὅταν ἔλθῃ ἐνδοξασθῆναι ἐν τοῖς ἀγίοις αὐτοῦ, καὶ θανατωθῆναι ἐν πᾶσι τοῖς πιστεύουσιν, (ὅτι ἐπιστεύθη τὸ μαρτύριον ἡμῶν ἐφ' ὑμᾶς,) ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ.

11 Εἰς ὃ καὶ προσευχόμεθα πάντοτε περὶ ὑμῶν, ἵνα ὑμᾶς ἀξιώσῃ τῆς κλήσεως ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ πληρώτῃ πᾶσαν εὐδοκίαν ἀγαθωσύνης, καὶ ἔργον πίστεως ἐν δυνάμει·

12 Ὅπως ἐνδοξασθῇ τὸ ὄνομα τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ ἐν ὑμῖν, καὶ ὑμεῖς ἐν αὐτῷ, κατὰ τὴν χάριν τοῦ Θεοῦ ἡμῶν καὶ Κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ.

4 "Ὡστε ἡμεῖς αὐτοὶ καυχόμεθα εἰς σᾶς εἰς τὰς ἐκκλησίας τοῦ Θεοῦ, διὰ τὴν ὑπομονὴν σας καὶ πίστιν, εἰς ὅλους τοὺς διωγμοὺς σας καὶ τὰς θλίψεις τὰς ὁποίας ὑπομένετε·

5 (Τὸ ὅποιον εἶναι) ἀποδειγμα τῆς δικαίας κρίσεως τοῦ Θεοῦ, εἰς τὸ νὰ καταξιώθῃτε σεῖς τῆς βασιλείας τοῦ Θεοῦ, διὰ τὴν ὁποίαν καὶ πάσχετε·

6 Ἐπειδὴ εἶναι δίκαιον εἰς τὸν Θεὸν νὰ ἀνταποδώσῃ θλίψιν εἰς ἐκείνους οἱ ὅποιοι σᾶς θλίβουσι,

7 Καὶ εἰς σᾶς οἱ ὅποιοι θλίβεσθε ἀνεσθί ὁμοῦ με' ἡμᾶς, εἰς τὴν ἀποκαλύψιν τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ ἀπὸ τὸν οὐρανὸν ὁμοῦ με' τοὺς ἀγγέλους τῆς δυνάμεώς του,

8 Μὲ πῦρ φλογός, διὰ νὰ κάμῃ ἐκδίκτησιν εἰς ἐκείνους οἱ ὅποιοι δὲν γνωρίζουσι Θεόν, καὶ εἰς ἐκείνους οἱ ὅποιοι δὲν ὑπακούουσιν εἰς τὸ εὐαγγέλιον τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ·

9 Οἵτινες θέλουσι καταδικασθῇ, ὁλεθρον αἰώνιον, ἀπὸ τὸ πρόσωπον τοῦ Κυρίου, καὶ ἀπὸ τὴν δόξαν τῆς δυνάμεώς του·

10 Ὅταν ἔλθῃ νὰ ἐνδοξασθῇ εἰς τοὺς ἀγίους του, καὶ νὰ θανατωθῇ εἰς ὅλους ἐκείνους οἱ ὅποιοι πιστεύουσι, (διότι ἐπιστεύθη ἡ μαρτυρία μας μετὰξὺ σας,) εἰς τὴν ἡμέραν ἐκείνην.

11 Διὸ καὶ προσευχόμεθα πάντοτε διὰ σᾶς, διὰ νὰ σᾶς κάμῃ ἀξίους τοῦ καλεσμοῦ ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ νὰ ἐκπληρώσῃ πᾶσαν εὐδοκίαν ἀγαθωσύνης, καὶ ἔργον πίστεως με' δύναμιν·

12 Διὰ νὰ ἐνδοξασθῇ τὸ ὄνομα τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ εἰς σᾶς, καὶ σεῖς εἰς αὐτὸν, κατὰ τὴν χάριν τοῦ Θεοῦ ἡμῶν καὶ Κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ.

Κεφ. β'. II.

ἘΡΩΤΩΜΕΝ δὲ ὑμᾶς, ἀδελφοί, ὑπὲρ τῆς παρουσίας τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, καὶ ἡμῶν ἐπισυναγωγῆς ἐπ' αὐτόν,

Κεφ. β'. II.

ΔΕΟΜΕΘΑ σας δὲ, ἀδελφοί, διὰ τὴν παρουσίαν τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, καὶ τὴν συναγωγὴν ἡμῶν εἰς αὐτόν,

2 Εἰς τὸ μὴ ταχέως σαλευθῆναι ὑμᾶς ἀπὸ τοῦ νοῦς, μήτε θροεῖσθαι, μήτε διὰ πνεύματος, μήτε διὰ λόγου, μήτε δι' ἐπιστολῆς ὡς δι' ἡμῶν, ὡς ὅτι ἐνέστηκεν ἡ ἡμέρα τοῦ Χριστοῦ.

3 Μήτις ὑμᾶς ἐξαπατήσῃ κατὰ μηδένᾳ τρόπον· ὅτι ἐὰν μὴ ἔλθῃ ἡ ἀποστασία πρῶτον, καὶ ἀποκαλυφθῇ ὁ ἄνθρωπος τῆς ἀμαρτίας, ὁ υἱὸς τῆς ἀπωλείας,

4 Ὁ ἀντικείμενος καὶ ὑπεραιρόμενος ἐπὶ πάντα λεγόμενον Θεὸν ἢ σέβασμα, ὥστε αὐτὸν εἰς τὸν ναὸν τοῦ Θεοῦ ὡς Θεὸν καθίσαι, ἀποδεικνύντα ἑαυτὸν ὅτι ἐστὶ Θεός.

5 Οὐ μνημονεύετε ὅτι ἔτι ὦν πρὸς ὑμᾶς, ταῦτα ἔλεγον ὑμῖν;

6 Καὶ νῦν τὸ κατέχον οἴδατε, εἰς τὸ ἀποκαλυφθῆναι αὐτὸν ἐν τῷ ἑαυτοῦ καιρῷ.

7 Τὸ γὰρ μυστήριον ἤδη ἐνεργεῖται τῆς ἀνομίας, μόνον ὁ κατέχων ἄρτι ἕως ἐκ μέσου γένηται·

8 Καὶ τότε ἀποκαλυφθήσεται ὁ ἄνομος, ὃν ὁ Κύριος ἀναλώσει τῷ πνεύματι τοῦ στόματος αὐτοῦ, καὶ καταργήσει τὴν ἐπιφανεῖα τῆς παρουσίας αὐτοῦ·

9 Οὗ ἐστὶν ἡ παρουσία κατ' ἐνέργειαν τοῦ Σατανᾶ ἐν πάσῃ δυνάμει, καὶ σημείοις, καὶ τέρασι ψεύδους,

10 Καὶ ἐν πάσῃ ἀπάτῃ τῆς ἀδικίας, ἐν τοῖς ἀπολλυμένοις· ἀνθ' ὧν τὴν ἀγάπην τῆς ἀληθείας οὐκ ἐδέξαντο εἰς τὸ σωθῆναι αὐτούς.

11 Καὶ διὰ τοῦτο πέμψει αὐτοῖς ὁ Θεὸς ἐνέργειαν πλάνης, εἰς τὸ πιστεῦσαι αὐτοὺς τῷ ψεύδει·

12 Ἵνα κριθῶσι πάντες οἱ μὴ πιστεύσαντες τῇ ἀληθείᾳ, ἀλλ' εὐδόκησαντες ἐν τῇ ἀδικίᾳ.

13 Ἡμεῖς δὲ ὀφείλομεν εὐχαριστεῖν τῷ Θεῷ πάντοτε περὶ ὑμῶν, ἀδελφοί

2 Νὰ μὴ σαλευθῇτε ταχέως σεῖς ἀπὸ τὸν νοῦν σας, μήτε νὰ θορυβήσθε, μήτε διὰ πνεύματος, μήτε διὰ λόγου, μήτε δι' ἐπιστολῆς ὡς ἀπὸ ἡμᾶς, ὡς ἂν ἦλθεν ἐγγὺς ἡ ἡμέρα τοῦ Χριστοῦ.

3 Καὶ εἰς ἃς μὴ σᾶς ἐξαπατήσῃ εἰς κανένα τρόπον· (διότι δὲν θέλει ἔλθῃ ἐκεῖνη ἡ ἡμέρα) ἐὰν δὲν ἔλθῃ πρῶτον ἡ ἀποστασία, καὶ φανερωθῇ ὁ ἄνθρωπος τῆς ἀμαρτίας, ὁ υἱὸς τῆς ἀπωλείας,

4 Ὁ ἐναντίος καὶ ὁ ὑπερυψούμενος ἐπάνω εἰς πάντα λεγόμενον Θεὸν ἢ σέβασμα, ὥστε νὰ καθίσῃ αὐτὸς ὡς Θεὸς εἰς τὸν ναὸν τοῦ Θεοῦ, ἀποδεικνύων τὸν ἑαυτὸν τοῦ ὅτι εἶναι Θεός.

5 Δὲν ἐνθυμεῖσθε ὅτι ἐν ᾧ ἤμουν ἀκόμη ὁμοῦ μὲ σᾶς, σᾶς ἔλεγον ταῦτα;

6 Καὶ τώρα γνωρίζετε ἐκεῖνο τὸ ὅποιον ἐμποδίζει, εἰς τὸ νὰ ἀποκαλυφθῇ αὐτός εἰς τὸν ἴδιον του καιρὸν.

7 Διότι ἤδη ἐνεργεῖται τὸ μυστήριον τῆς ἀνομίας, μόνον ἐκεῖνος ὁ ὅποιος ἐμποδίζει τώρα, θέλει ἐμποδίσῃ ἕως οὗ ἐκβληθῇ ἀπὸ τὸ μέσον·

8 Καὶ τότε θέλει ἀποκαλυφθῇ ὁ ἄνομος, τὸν ὅποιον ὁ Κύριος θέλει ἀπολέσει μὲ τὸ πνεῦμα τοῦ στόματος του, καὶ θέλει ἀφανίσῃ διὰ τῆς ἐπιφανεῖας τῆς παρουσίας του·

9 Τοῦ ὁποίου ἀνόμου ἡ παρουσία εἶναι κατὰ τὴν ἐνέργειαν τοῦ Σατανᾶ μὲ πᾶσαν δυνάμιν, καὶ σημεία, καὶ τέρατα ψεύδους,

10 Καὶ μὲ πᾶσαν ἀπάτην τῆς ἀδικίας, εἰς τοὺς ἀπολλυμένους· διότι τὴν ἀγάπην τῆς ἀληθείας αὐτοὶ δὲν ἐδέχθησαν εἰς τὸ νὰ σωθῶσι.

11 Καὶ διὰ τοῦτο θέλει πέμψῃ εἰς αὐτοὺς ὁ Θεὸς ἐνέργειαν πλάνης, εἰς τὸ νὰ πιστεῦσωσιν αὐτοὶ εἰς τὸ ψεῦδος·

12 Διὰ νὰ κατακριθῶσιν ὅλοι ἐκεῖνοι οἱ ὅποιοι δὲν ἐπίστευσαν εἰς τὴν ἀλήθειαν, ἀλλὰ ἠρέσθησαν εἰς τὴν ἀδικίαν.

13 Ἡμεῖς δὲ χρεωστοῦμεν νὰ εὐχαριστῶμεν τὸν Θεὸν πάντοτε διὰ σᾶς.

ἡγαπημένοι ὑπὸ Κυρίου, ὅτι εἴλετο ὑμᾶς ὁ Θεὸς ἀπ' ἀρχῆς εἰς σωτηρίαν ἐν ἀγιασμῷ Πνεύματος καὶ πίστει ἀληθείας·

14 Εἰς ὃ ἐκάλεσεν ὑμᾶς διὰ τοῦ εὐαγγελίου ἡμῶν, εἰς περιποίησιν δόξης τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ.

15 Ἄρα οὖν, ἀδελφοί, στήκετε, καὶ κρατεῖτε τὰς παραδόσεις ἃς ἐδιδάχθητε, εἴτε διὰ λόγου, εἴτε δι' ἐπιστολῆς ἡμῶν.

16 Αὐτὸς δὲ ὁ Κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστὸς, καὶ ὁ Θεὸς καὶ Πατὴρ ἡμῶν, ὁ ἀγαπήσας ὑμᾶς, καὶ δούς παράκλησιν αἰώνιαν καὶ ἐλπίδα ἀγαθὴν ἐν χάριτι,

17 Παρακαλέσαι ὑμῶν τὰς καρδίας, καὶ στηρίζαι ὑμᾶς ἐν παντί λόγῳ καὶ ἔργῳ ἀγαθῷ.

Κεφ. γ'. III.

ΤΟ λοιπὸν, προσεύχεσθε, ἀδελφοί, περὶ ἡμῶν, ἵνα ὁ λόγος τοῦ Κυρίου τρέχῃ, καὶ δοξάζεται, καθὼς καὶ πρὸς ὑμᾶς·

2 Καὶ ἵνα ῥυσθῶμεν ἀπὸ τῶν ἀτόπων καὶ πονηρῶν ἀνθρώπων· οὐ γὰρ πάντων ἡ πίστις.

3 Πιστὸς δὲ ἐστὶν ὁ Κύριος, ὃς στηρίζει ὑμᾶς καὶ φυλάξει ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

4 Πεποιθῆμεν δὲ ἐν Κυρίῳ ἐφ' ὑμᾶς, ὅτι ἂ παραγγέλλομεν ὑμῖν, καὶ ποιεῖτε καὶ ποιήσετε.

5 Ὁ δὲ Κύριος κατευθύνει ὑμῶν τὰς καρδίας εἰς τὴν ἀγάπην τοῦ Θεοῦ, καὶ εἰς ὑπομονὴν τοῦ Χριστοῦ.

6 Παραγγέλλομεν δὲ ὑμῖν, ἀδελφοί, ἐν ὀνόματι τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, στέλλεσθαι ὑμᾶς ἀπὸ παντὸς ἀδελφοῦ ἀτάκτως περιπατοῦντος, καὶ μὴ κατὰ τὴν παράδοσιν ἣν παρέλαβε παρ' ἡμῶν.

ἀδελφοί ἡγαπημένοι ὑπὸ τοῦ Κυρίου, ὅτι σᾶς ἐκλεξεν ὁ Θεὸς ἐξ ἀρχῆς εἰς σωτηρίαν διὰ τοῦ ἀγιασμοῦ τοῦ Πνεύματος καὶ τῆς πίστεως τῆς ἀληθείας·

14 Εἰς τὸ ὅποιον σᾶς ἐκάλεσεν διὰ μέσου τοῦ εὐαγγελίου μας, εἰς ἀποκτήσιν δόξης τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ.

15 Στέκεσθε λοιπὸν, ἀδελφοί, καὶ κρατεῖτε τὰς παραδόσεις τὰς ὁποίας ἐδιδάχθητε, εἴτε διὰ λόγου, εἴτε διὰ τῆς ἐπιστολῆς μας.

16 Αὐτὸς δὲ ὁ Κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστὸς, καὶ ὁ Θεὸς καὶ Πατὴρ ἡμῶν, ὁ ὁποῖος μᾶς ἡγάπησε, καὶ μᾶς ἔδωκε παρηγορίαν αἰώνιον καὶ ἐλπίδα ἀγαθὴν διὰ χάριτος,

17 Εἶθε νὰ παρηγορήσῃ τὰς καρδίας σας, καὶ νὰ σᾶς στηρίξῃ εἰς πάντα λόγον καὶ ἔργον ἀγαθόν.

Κεφ. γ'. III.

ΤΟ λοιπὸν, προσεύχεσθε, ἀδελφοί, διὰ ἡμᾶς, διὰ νὰ τρέχῃ ὁ λόγος τοῦ Κυρίου, καὶ νὰ δοξάζεται, καθὼς γίνεται καὶ εἰς σᾶς·

2 Καὶ διὰ νὰ ἐλευθερωθῶμεν ἀπὸ τοὺς ἀτόπους καὶ πονηροὺς ἀνθρώπους· διότι ἡ πίστις δὲν εἶναι ὅλων.

3 Πιστὸς δὲ εἶναι ὁ Κύριος, ὁ ὁποῖος θέλει σᾶς στηρίξει καὶ σᾶς φυλάξει ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

4 Καὶ πιστευομεθα εἰς τὸν Κύριον διὰ σᾶς, ὅτι ἐκεῖνα τὰ ὁποῖα σᾶς παραγγέλλομεν, καὶ κάμνετε καὶ θέλετε κάμνει.

5 Καὶ ὁ Κύριος εἶθε νὰ κατευθύνῃ τὰς καρδίας σας εἰς τὴν ἀγάπην τοῦ Θεοῦ, καὶ εἰς τὴν ὑπομονὴν τοῦ Χριστοῦ.

6 Καὶ σᾶς παραγγέλλομεν, ἀδελφοί, ἐν ὀνόματι τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, νὰ ἀποφεύγητε σεῖς πάντα ἀδελφὸν ὁ ὁποῖος περιπατεῖ ἀτάκτως, καὶ ὅχι κατὰ τὴν παράδοσιν τὴν ὁποίαν παρέλαβεν ἀπὸ ἡμᾶς.

7 Αὐτοὶ γὰρ οἶδατε πῶς δεῖ μιμῆσθαι ἡμᾶς· ὅτι οὐκ ἠτακτήσαμεν ἐν ὑμῖν·

8 Οὐδὲ δωρεάν ἄρτον ἐφάγομεν παρὰ τινος· ἀλλ' ἐν κόπῳ καὶ μόχθῳ, νύκτα καὶ ἡμέραν ἐργαζόμενοι, πρὸς τὸ μὴ ἐπιβαρῆσαι τινα ὑμῶν·

9 Οὐκ ὅτι οὐκ ἔχομεν ἐξουσίαν, ἀλλ' ἵνα ἑαυτοὺς τύπον δώμεν ὑμῖν, εἰς τὸ μιμῆσθαι ἡμᾶς.

10 Καὶ γὰρ ὅτε ἦμεν πρὸς ὑμᾶς, τοῦτο παρηγγέλλομεν ὑμῖν, ὅτι εἴ τις οὐ θέλει ἐργάζεσθαι, μηδὲ ἐσθιέτω.

11 Ἀκούομεν γὰρ τινὰς περιπατοῦντας ἐν ὑμῖν ἀτάκτως, μηδὲν ἐργαζομένους, ἀλλὰ περιεργαζομένους.

12 Τοῖς δὲ τοιούτοις παραγγέλλομεν, καὶ παρακαλοῦμεν διὰ τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ἵνα μετὰ ἡσυχίας ἐργαζόμενοι, τὸν ἑαυτῶν ἄρτον ἐσθίωσιν.

13 Ὑμεῖς δὲ, ἀδελφοί, μὴ ἐκκακήσητε καλοποιοῦντες.

14 Εἰ δέ τις οὐχ ὑπακούει τῷ λόγῳ ἡμῶν διὰ τῆς ἐπιστολῆς, τοῦτον σημειώσθε· καὶ μὴ συναναμίγνυσθε αὐτῷ, ἵνα ἐντραπῇ.

15 Καὶ μὴ ὡς ἐχθρὸν ἡγεῖσθε, ἀλλὰ νουθετεῖτε ὡς ἀδελφόν·

16 Αὐτὸς δὲ ὁ Κύριος τῆς εἰρήνης δῶκε ὑμῖν τὴν εἰρήνην διὰ παντός ἐν παντὶ τρόπῳ· ὁ Κύριος μετὰ πάντων ὑμῶν.

17 Ὁ ἀσπασμὸς τῇ ἐμῇ χειρὶ Παύλου, ὅ ἐστι σημεῖον ἐν πάσῃ ἐπιστολῇ· οὕτω γράφω.

18 Ἡ χάρις τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ μετὰ πάντων ὑμῶν. Ἀμήν.

† Πρὸς Θεσσαλονικεῖς δευτέρα ἐγράφη ἀπὸ Ἀθηνῶν.

7 Διότι σεῖς ἤξεύρετε πῶς πρέπει νὰ μῶς μιμῆσθε· διότι δὲν ἠτακτήσαμεν ἀναμεταξύ σας·

8 Οὐδὲ ἐφάγομεν ἀπὸ κανένα ψωμίου δωρεάν· ἀλλὰ μὲ κόπον καὶ μόχθον, νύκτα καὶ ἡμέραν ἐργαζόμενοι, εἰς τὸ νὰ μὴ παραβαρέσωμεν τινα ἀπὸ σας·

9 Ὅχι διότι δὲν ἔχομεν ἐξουσίαν, ἀλλὰ διὰ νὰ δώσωμεν τὸν ἑαυτὸν μας παράδειγμα εἰς σας, εἰς τὸ νὰ μῶς μιμῆσθε.

10 Διότι ὅτε ἦμεθα ὁμοῦ μὲ σας, τοῦτο σας παρηγγέλλομεν, ὅτι ἐάν τις δὲν θέλῃ νὰ ἐργάζεται, μηδὲ ἀς τρώγῃ.

11 Διότι ἀκούομεν τινὰς οἱ ὁποῖοι περιπατοῦσιν ἀναμεταξύ σας ἀτάκτως, μηδὲν ἐργαζόμενοι, μόνον περιεργαζόμενοι.

12 Καὶ εἰς τοὺς τοιούτους παραγγέλλομεν, καὶ παρακινοῦμεν διὰ μέσου τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, νὰ τρώγῃσι τὸ ψωμίου των, ἐργαζόμενοι μὲ ἡτυχίαν.

13 Σεῖς δὲ, ἀδελφοί, κάμνοντες τὸ καλὸν μὴ ἀποκάμῃτε.

14 Καὶ ἂν δὲν ὑπακούῃ τις εἰς τὸν λόγον μας διὰ μέσου τῆς ἐπιστολῆς, σημειόνετε τοῦτον· καὶ μὴ συναναστρέψῃσθε μὲ αὐτὸν, διὰ νὰ ἐντραπῇ·

15 Καὶ μὴ τὸν λογαριάζετε ὡς ἐχθρὸν, ἀλλὰ νουθετεῖτε τον ὡς ἀδελφόν·

16 Αὐτὸς δὲ ὁ Κύριος τῆς εἰρήνης εἶθε νὰ σας δώσῃ τὴν εἰρήνην πάντοτε κατὰ πάντα τρόπον· ὁ Κύριος ἂς ᾔναι ὁμοῦ μὲ ὅλους σας.

17 Ὁ ἀσπασμὸς ἐγράφῃ μὲ τὴν χεῖρα ἐμοῦ τοῦ Παύλου, τὸ ὅποιον εἶναι σημεῖον εἰς κάθε ἐπιστολήν· οὕτω γράφω.

18 Ἡ χάρις τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ μετὰ πάντων ὑμῶν. Ἀμήν.

† Ἡ πρὸς Θεσσαλονικεῖς δευτέρα ἐγράφη ἀπὸ τῶν Ἀθηνῶν.

Ἡ ΠΡΟΣ ΤΙΜΟΘΕΟΝ ΠΡΩΤΗ ἘΠΙΣΤΟΛΗ

ΠΑΥΛΟΥ ΤΟΥ ἈΠΟΣΤΟΛΟΥ.

Κεφ. α'. Ι.

ΠΑΥΛΟΣ, ἀπόστολος Ἰησοῦ Χριστοῦ, κατ' ἐπιταγὴν Θεοῦ σωτῆρος ἡμῶν καὶ Κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ, τῆς ἐλπίδος ἡμῶν,

2 Τιμθέε, γνησίῳ τέκνῳ ἐν πίστει χάρις, ἔλεος, εἰρήνη, ἀπὸ Θεοῦ Πατρὸς ἡμῶν καὶ Χριστοῦ Ἰησοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν.

3 Καθὼς παρεκάλεσά σε προσμεῖναι ἐν Ἐφέσῳ, πορευόμενος εἰς Μακεδονίαν, ἵνα παραγγείλῃς τισὶ μὴ ἑτεροδιδασκαλεῖν,

4 Μὴδὲ προσέχειν μύθοις καὶ γενεαλογίαις ἀπεράντοις, αἵτινες ζητήσεις παρέχουσι μάλλον ἢ οἰκοδομίαν Θεοῦ τὴν ἐν πίστει.

5 Τὸ δὲ τέλος τῆς παραγγελίας ἐστὶν ἀγάπη ἐκ καθαρᾶς καρδίας, καὶ συνειδήσεως ἀγαθῆς, καὶ πίστεως ἀνυπόκριτου·

6 Ἴν τινὲς ἀστοχήσαντες, ἐξετράπησαν εἰς ματαιολογίαν,

7 Θέλοντες εἶναι νομοδιδάσκαλοι, μὴ νοούντες μήτε ἅ λέγουσι, μήτε περὶ τίνων διαβεβαιούνται.

8 Οἶδαμεν δὲ ὅτι καλὸς ὁ νόμος, εἴαν τις αὐτῷ νομίμως χρῆται·

9 Εἰδὼς τοῦτο, ὅτι δικαίῳ νόμῳ οὐ κεῖται, ἀνόμοις δὲ καὶ ἀνυποτάκτοις, ἀσεβέσι καὶ ἁμαρτωλοῖς, ἀνοσίους καὶ βεβήλοις, πατρалώαις καὶ μητρалώαις, ἀνδροφόνους,

10 Πόρνοις, ἀρσενοκοῖταις, ἀνδραποδισταῖς, ψευδαῖς, ἐπιόρκοις, καὶ εἰ τι ἕτερον τῇ ὑγιαίνουσῃ διδασκαλίᾳ ἀντίκειται·

Κεφ. α'. Ι.

ΠΑΥΛΟΣ, ἀπόστολος τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ, κατὰ προσταγὴν τοῦ Θεοῦ τοῦ σωτῆρος ἡμῶν καὶ Κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ, τῆς ἐλπίδος μας,

2 Εἰς τὸν Τιμόθεον τὸ γνήσιον τέκνον εἰς τὴν πίστιν· ὥς ἦν αἱ χάρις, ἔλεος, εἰρήνη, ἀπὸ Θεοῦ Πατρὸς ἡμῶν καὶ Χριστοῦ Ἰησοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν.

3 Καθὼς σὲ παρεκάλεσα πορευόμενος εἰς τὴν Μακεδονίαν, νὰ προσμεῖνῃς εἰς τὴν Ἐφεσον, διὰ νὰ παραγγείλῃς εἰς τινὰς νὰ μὴ διδάσκωσιν ἄλλην διδασχὴν,

4 Μὴδὲ νὰ προσέχωσιν εἰς μύθους καὶ γενεαλογίας ἀπεράντους, αἵτινες παρέχουσι μάλλον ζητήματα παρά οἰκοδομὴν Θεοῦ ἢ ὅποια εἶναι εἰς τὴν πίστιν.

5 Καὶ τὸ τέλος τῆς παραγγελίας εἶναι ἀγάπη ἀπὸ καθαρὰν καρδίαν, καὶ ἀπὸ συνειδήσιν ἀγαθὴν, καὶ ἀπὸ πίστιν ἀνυπόκριτον·

6 Ἀπὸ τὰ ὅποια τινὲς ἀστοχήσαντες, ἐξετράπησαν εἰς ματαιολογίαν,

7 Θέλοντες νὰ ᾖναι νομοδιδάσκαλοι, μὴ νοούντες μήτε ἐκεῖνα τὰ ὅποια λέγουσι, μήτε περὶ τίνων διαβεβαιοῦσι.

8 Γνωρίζομεν δὲ ὅτι ὁ νόμος εἶναι καλός, ἂν τις τὸν μεταχειρίζηται νομίμως·

9 Γνωρίζων τοῦτο, ὅτι διὰ τὸν δικαίον ὁ νόμος δὲν ἐτέθη, ἀλλὰ διὰ τοὺς ἀνόμους καὶ ἀνυποτάκτους, ἀσεβεῖς καὶ ἁμαρτωλοὺς, ἀνοσίους καὶ βεβήλους, πατροκτόνους καὶ μητροκτόνους, ἀνθρωποφόνους,

10 Πόρνους, ἀρσενοκοῖτας, ἀνθρωποκλέπτας, ψεύστας, ἐπιόρκους, καὶ εἰ τι ἄλλο εἶναι ἐναντίον εἰς τὴν ὑγιαίνουσιν διδασκαλίαν·

11 Κατὰ τὸ εὐαγγέλιον τῆς δόξης τοῦ μακαρίου Θεοῦ, ὃ ἐπιστεύθη ἐγώ.

12 Καὶ χάριν ἔχω τῷ ἐνδυναμώσαντί με Χριστῷ Ἰησοῦ τῷ Κυρίῳ ἡμῶν, ὅτι πιστόν με ἡγήσατο, θέμενος εἰς διακονίαν·

13 Τὸν πρότερον ὄντα βλάσφημον καὶ διώκτην καὶ ὑβριστήν· ἀλλ' ἡλεήθην, ὅτι ἀγνοῶν ἐποίησα ἐν ἀπιστίᾳ·

14 Ὑπερπελέονασε δὲ ἡ χάρις τοῦ Κυρίου ἡμῶν μετὰ πίστεως καὶ ἀγάπης τῆς ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ.

15 Πιστὸς ὁ λόγος, καὶ πάσης ἀποδοχῆς ἄξιος, ὅτι Χριστὸς Ἰησοῦς ἦλθεν εἰς τὸν κόσμον ἀμαρτωλοὺς σῶσαι, ὧν πρῶτός εἰμι ἐγώ.

16 Ἀλλὰ διὰ τοῦτο ἡλεήθην, ἵνα ἐν ἐμοὶ πρῶτῳ ἐνδείξῃται Ἰησοῦς Χριστὸς τὴν πᾶσαν μακροθυμίαν, πρὸς ὑποτίπωσιν τῶν μελλόντων πιστεῦειν ἐπ' αὐτῷ εἰς ζωὴν αἰώνιον.

17 Τῷ δὲ βασιλεῖ τῶν αἰώνων, ἀφθάρτῳ, ἀόρατῳ, μόνῳ σοφῷ Θεῷ, τιμὴ καὶ δόξα εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων· ἀμήν.

18 Ταύτην τὴν παραγγελίαν παρατίθεμαί σοι, τέκνον Τιμόθεε, κατὰ τὰς προαγούσας ἐπὶ σε προφητείας, ἵνα στρατεύῃ ἐν αὐταῖς τὴν καλὴν στρατείαν,

19 Ἐχὼν πίστιν καὶ ἀγαθὴν συνείδησιν, ἣν τινες ἀποσάμενοι, περὶ τὴν πίστιν ἐνανύγησαν·

20 Ὡν ἑστὶν Ὑμέναιος καὶ Ἀλέξανδρος· οὓς παρέδωκα τῷ Σατανᾷ, ἵνα παιδευθῶσι μὴ βλασφημεῖν.

11 Κατὰ τὸ εὐαγγέλιον τῆς δόξης τοῦ μακαρίου Θεοῦ, τὸ ὁποῖον ἐν-επιστεύθη ἐγώ.

12 Καὶ ἀποδίδω χάριν εἰς τὸν Κύριον ἡμῶν Χριστὸν Ἰησοῦν ὁ ὁποῖος με ἐνδυναμώσεν, ὅτι με ἐλογαρίασε πιστόν, θέσας με εἰς ὑπηρεσίαν·

13 Ἐμὲ ὁ ὁποῖος ἤμην πρότερον βλάσφημος καὶ διώκτης καὶ ὑβριστής· ἀλλ' ἡλεήθην, διότι ἀγνοῶν τὸ ἔκαμα, ὧν εἰς τὴν ἀπιστίαν·

14 Καὶ ἡ χάρις τοῦ Κυρίου ἡμῶν μετὰ πίστεως καὶ ἀγάπης τῆς ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ ὑπερπερίσσευσεν.

15 Ὁ λόγος εἶναι πιστός, καὶ ἄξιος πάσης ἀποδοχῆς, ὅτι ὁ Χριστὸς Ἰησοῦς ἦλθεν εἰς τὸν κόσμον νὰ σώσῃ τοὺς ἀμαρτωλοὺς, ἀπὸ τοὺς ὁποῖους εἰμι ἐγώ ὁ πρῶτος.

16 Ἀλλὰ διὰ τοῦτο ἡλεήθην, διὰ νὰ δείξῃ εἰς ἐμὲ πρῶτον ὁ Ἰησοῦς Χριστὸς ὅλην τὴν μακροθυμίαν, πρὸς παραδείγμα ἐκείνων οἱ ὁποῖοι ἐμελλον νὰ πιστεუῶσιν εἰς αὐτὸν εἰς τὴν ζωὴν τὴν αἰώνιον.

17 Ὡς ἦναι δὲ τιμὴ καὶ δόξα εἰς τὸν βασιλεῖα τῶν αἰώνων, τὸν ἀφθαρτον, τὸν ἀόρατον, τὸν μόνον σοφὸν Θεόν, εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων· ἀμήν.

18 Ταύτην τὴν παραγγελίαν ἐμπιστευομαι εἰς σέ, ὦ τέκνον Τιμόθεε, κατὰ τὰς προφητείας αἱ ὁποῖαι προεδόθησαν διὰ σέ, διὰ νὰ στρατεύῃσκι με αὐτὰς τὴν καλὴν στρατείαν,

19 Ἐχὼν πίστιν καὶ ἀγαθὴν συνείδησιν, τὴν ὁποίαν τινὲς ἀπορρίψαντες, ἐνανύγησαν εἰς τὴν πίστιν·

20 Ἀπὸ τοὺς ὁποῖους εἶναι ὁ Ὑμέναιος καὶ ὁ Ἀλέξανδρος· τοὺς ὁποῖους παρέδωκα εἰς τὸν Σατανᾶ, διὰ νὰ παιδευθῶσι νὰ μὴ βλασφημῶσι.

Κεφ. β'. II.

ΠΑΡΑΚΑΛΩ οὖν πρῶτον πάντων ποιεῖσθαι δεήσεις, προσευχάς, ἐντεύξεις, εὐχαριστίας ὑπὲρ πάντων ἀνθρώπων·

Κεφ. β'. II.

ΠΑΡΑΚΑΛΩ λοιπὸν πρῶτον ἀπὸ ὅλα, νὰ κάμνητε δεήσεις, προσευχάς, ἱκεσίας, εὐχαριστίας διὰ ὅλους τοὺς ἀνθρώπους·

2 Ὑπὲρ βασιλείων, καὶ πάντων τῶν ἐν ὑπεροχῇ ὄντων· ἵνα ἡρεμον καὶ ἡσυχίον βίον διάγωμεν ἐν πάσῃ εὐσεβείᾳ καὶ σεμνότητι.

3 Τοῦτο γὰρ καλὸν καὶ ἀπόδεκτον ἐνώπιον τοῦ σωτῆρος ἡμῶν Θεοῦ·

4 Ὃς πάντας ἀνθρώπους θέλει σωθῆναι, καὶ εἰς ἐπίγνωσιν ἀληθείας ἐλθεῖν.

5 Εἰς γὰρ Θεός, εἰς καὶ μεσότης Θεοῦ καὶ ἀνθρώπων, ἀνθρώπος Χριστός· Ἰησοῦς·

6 Ὁ δούς ἑαυτὸν ἀντίλυτρον ὑπὲρ πάντων, τὸ μαρτύριον καιροῦς ἰδίους·

7 Εἰς ὃ ἐτέθη ἐγὼ κήρυξ καὶ ἀποστολός, (ἀλήθειαν λέγω ἐν Χριστῷ, οὐ ψεύδομαι,) διδάσκαλος ἐθνῶν ἐν πίστει καὶ ἀληθείᾳ.

8 Βούλομαι οὖν προσεῖχεσθαι τοὺς ἄνδρας ἐν παντὶ τύπῳ, ἐπαίροντας ὁσίους χεῖρας χωρὶς ὀργῆς καὶ διαλογισμοῦ.

9 Ὡσαύτως καὶ τὰς γυναῖκας ἐν καταστολῇ κοσμίῳ, μετὰ αἰδούς καὶ σωφροσύνης, κοσμεῖν ἑαυτάς, μὴ ἐν πλέγμασιν, ἢ χρυσῷ, ἢ μαργαρίταις, ἢ ἱματισμῷ πολυτελεῖ·

10 Ἀλλ' (ὃ πρέπει γυναῖξιν ἐπαγγελιομένης θεοσεβείαν) δι' ἔργων ἀγαθῶν.

11 Γυνὴ ἐν ἡσυχίᾳ μαθησκέτω, ἐν πάσῃ ὑποταγῇ.

12 Γυναίκα δὲ διδάσκειν οὐκ ἐπιτρέπω, οὐδὲ αἰθεντεῖν ἀνδρὸς, ἀλλ' εἶναι ἐν ἡσυχίᾳ.

13 Ἀδὰμ γὰρ πρῶτος ἐπλάσθη, εἴτα Εὐα.

14 Καὶ Ἀδὰμ οὐκ ἡπατήθη· ἡ δὲ γυνὴ ἀπατηθεῖσα ἐν παραβάσει γέγονε·

15 Σωθήσεται δὲ διὰ τῆς τεκνογονίας, ἐὰν μείνωσιν ἐν πίστει καὶ ἀγάπῃ καὶ ἁγιασμῷ μετὰ σωφροσύνης.

2 Διὰ τοὺς βασιλεῖς, καὶ διὰ ὅλους οἱ ὅποιοι εἶναι εἰς ἀξίας· διὰ τὰ δι-
άγωμεν ζωὴν ἀτάραχον καὶ ἡσυχον μετὰ πᾶσαν εὐσεβείαν καὶ σεμνότητα.

3 Διότι τοῦτο εἶναι καλὸν καὶ ἀποδεκτὸν ἐνώπιον τοῦ σωτῆρος ἡμῶν Θεοῦ·

4 Ὁ ὅποιος θέλει τὰ σωθῶσιν ὅλοι οἱ ἄνθρωποι, καὶ τὰ ἐλθῶσιν εἰς τὴν τῆς ἀληθείας ἐπίγνωσιν.

5 Διότι εἶναι εἰς Θεός, καὶ εἰς μεσότης Θεοῦ καὶ ἀνθρώπων, ἀνθρώπος Χριστός· Ἰησοῦς·

6 Ὁ ὅποιος ἔδωκε τὸν ἑαυτοῦ τοῦ ἐξαγόρασμα διὰ ὅλους, εἰς μαρτυρίαν κατὰ καιροῦς διωρισμένου·

7 Εἰς τὴν ὁποίαν μαρτυρίαν ἐτέθη ἐγὼ κήρυξ καὶ ἀπόστολος, (ἀλήθειαν λέγω ἐν Χριστῷ, καὶ δὲν ψεύδομαι,) διδάσκαλος τῶν ἐθνῶν εἰς τὴν πίστιν καὶ εἰς τὴν ἀλήθειαν.

8 Θέλω λοιπὸν τὰ προσευχῶνται οἱ ἄνδρες εἰς πάντα τόπον, ὑφόνοντες ὁσίους χεῖρας χωρὶς ὀργῆς καὶ ἀμφιβολίας.

9 Ὡσαύτως καὶ αἱ γυναῖκες τὰ κοσμῶνται μετὰ στολισμὸν κόσμιον, μετὰ ἐντροπὴν καὶ σωφροσύνην, ὅχι μετὰ πλεξούδας, ἢ χρυσῷ, ἢ μαργαρίταις, ἢ ἐνδυμασίαν πολυτελεῖ·

10 Ἀλλὰ (τὸ ὁποῖον πρέπει εἰς γυναῖκας ἐπαγγελιομένης θεοσεβείαν) μετὰ ἔργα ἀγαθὰ.

11 Ἡ γυνὴ ἡσυχῶς ὡς μαθητὴν, μετὰ πᾶσαν ὑποταγὴν.

12 Καὶ δὲν συγχωρῶ εἰς τὴν γυναῖκα τὰ διδάσκειν, οὐδὲ τὰ αἰθεντεῖν τοῦ ἀνδρὸς, ἀλλὰ τὰ ἐν ἡσυχίᾳ.

13 Διότι ὁ Ἀδὰμ ἐπλάσθη πρῶτος, ἔπειτα ἡ Εὐα.

14 Καὶ ὁ Ἀδὰμ δὲν ἡπατήθη· ἡ δὲ γυνὴ ἀπατηθεῖσα ἐγένετο εἰς παράβασιν·

15 Ὅμως θέλει σωθῆ διὰ μέσου τῆς τεκνογονίας, ἐὰν μείνωσιν εἰς τὴν πίστιν καὶ ἀγάπην καὶ ἁγιασμὸν μετὰ σωφροσύνης.

Κεφ. γ'. ΙΙΙ.

ΠΙΣΤΟΣ ὁ λόγος· Εἴ τις ἐπισκοπῆς ὀρέγεται, καλοῦ ἔργου ἐπιθυμεῖ.

2 Δεῖ οὖν τὸν ἐπίσκοπον ἀνεπίληπτον εἶναι, μιᾶς γυναικὸς ἄνδρα, νηφάλεον, σώφρονα, κοσμιον, φιλόξε-
νον, διδακτικόν·

3 Μὴ πάροινον, μὴ πλήκτην, μὴ αἰσχροκερδῆ· ἀλλ' ἐπεικῇ, ἄμαχον, ἀφιλάργυρον·

4 Τοῦ ἰδίου οἴκου καλῶς προϊστά-
μενον, τέκνα ἔχοντα ἐν ὑποταγῇ μετὰ πάσης σεμνότητος·

5 (Εἴ δέ τις τοῦ ἰδίου οἴκου προ-
στῆναι οὐκ οἶδε, πῶς ἐκκλησίας Θεοῦ ἐπιμελήσεται·)

6 Μὴ νεόφυτον, ἵνα μὴ τυφωθείς
εἰς κρίμα ἐμπέσῃ τοῦ διαβόλου.

7 Δεῖ δὲ αὐτὸν καὶ μαρτυρίαν κα-
λὴν ἔχειν ἀπὸ τῶν ἑξωθεν, ἵνα μὴ εἰς
ὀνειδισμόν ἐμπέσῃ καὶ παγίδα τοῦ
διαβόλου.

8 Διακόνους ὡσαύτως σεμένους, μὴ
διλόγους, μὴ οἶνω πολλῷ προσέχον-
τας, μὴ αἰσχροκερδεῖς,

9 Ἐχοντας τὸ μυστήριον τῆς πί-
στεως ἐν καθαρᾷ συνειδήσει·

10 Καὶ οὗτοι δὲ δοκιμαζέσθωσαν
πρῶτον, εἴτα διακονείτωσαν, ἀνεγ-
κλητοὶ ὄντες·

11 Γυναικάς ὡσαύτως σεμνάς, μὴ
διαβόλους, νηφαλέους, πιστὰς ἐν
πάσῃ.

12 Διάκονοι ἔστωσαν μιᾶς γυναικὸς
ἄνδρες, τέκνων καλῶς προϊστάμενοι
καὶ τῶν ἰδίων οἴκων·

13 Οἱ γὰρ καλῶς διακονήσαντες,
βαθμὸν ἑαυτοῖς καλὸν περιποιῶνται,
καὶ πολλὴν παρῴρησίαν ἐν πίστει τῇ
ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ.

14 Ταῦτά σοι γράφω, ἐλπίζων ἐλ-
θεῖν πρὸς σε τάχιον·

Κεφ. γ'. ΙΙΙ.

ἈΛΗΘΙΝΟΣ εἶναι οὗτος ὁ λόγος·
Ἄν τις ὀρέγεται ἐπισκοπὴν, καλὸν
ἔργον ἐπιθυμεῖ.

2 Ἀναγκαῖον εἶναι λοιπὸν ὁ ἐπίσκοπος
νὰ ᾖ ἀκατηγόρητος, μιᾶς γυναικὸς
ἄνθρωπος, ἀγρυπνος, σώφρων, κόσμιος, φι-
λόξενος, ἐπιτίθεις εἰς τὸ νὰ διδάσκῃ·

3 Μὴ μεθυστὴς, μὴ πλήκτης, μὴ
αἰσχροκερδὴς· ἀλλὰ ἡμερος, ἄμαχος,
ἀφιλάργυρος·

4 Ἐπιστατῶν καλῶς εἰς τὸν ἰδίον
τοῦ οἴκου, ἔχων εἰς ὑποταγὴν τὰ
τέκνα τοῦ με πάντων σεμνότητά·

5 (Ἄν δέ τις δὲν ἤξωρῃ νὰ ἐπιστα-
τήσῃ εἰς τὸν ἰδίον τοῦ οἴκου, πῶς
θέλει ἐπιμεληθῇ τὴν ἐκκλησίαν τοῦ
Θεοῦ·)

6 Μὴ ἀρχάριος, μήπως κενοδοξήσας
ἐμπέσῃ εἰς τὸ κρίμα τοῦ διαβόλου.

7 Πρέπει δὲ αὐτὸς νὰ ἔχῃ καὶ καλὴν
μαρτυρίαν ἀπὸ τούτων ἑξῶν, διὰ νὰ μὴ
ἐμπέσῃ εἰς ὀνειδισμόν καὶ παγίδα τοῦ
διαβόλου.

8 Ὡσαύτως οἱ διάκονοι πρέπει νὰ
ᾖναι σεμενοί, νὰ μὴ ᾖναι διγλωσσοί,
νὰ μὴ προσέχωσιν εἰς πολλὴν οἶνον,
νὰ μὴ ᾖναι αἰσχροκερδεῖς,

9 Ἐχοντες τὸ μυστήριον τῆς πί-
στεως μετὰ καθαρὰν συνείδησιν·

10 Καὶ οὗτοι ἂς δοκιμάζωνται πρῶ-
τον, ἔπειτα ἂς διακονῶσιν, ἐὰν ᾖναι
ἀκατηγόρητοι·

11 Ὡσαύτως πρέπει καὶ αἱ γυναῖκες
τῶν νὰ ᾖναι σεμεναί, νὰ μὴ διαβίβλω-
σι, νὰ ᾖναι ἐγκρατεῖς, πισταὶ εἰς ὅλα.

12 Οἱ διάκονοι ἂς ᾖναι μιᾶς γυναι-
κὸς οἱ ἄνδρες, ἐπιστατοῦντες καλῶς
εἰς τὰ τέκνα τῶν καὶ εἰς τοὺς ἰδίους
τῶν οἴκους·

13 Διότι ὅσοι διακονήσωσι καλῶς,
ἀποκτῶσι καλὸν βαθμὸν εἰς τὸν
ἑαυτὸν τῶν, καὶ πολλὴν παρῴρησίαν
εἰς τὴν πίστιν ἣ ὅποια εἶναι ἐν Χρισ-
τῷ Ἰησοῦ.

14 Ταῦτα σὲ γράφω, ἐλπίζων νὰ
ἔλθω εἰς σὲ τὸ ὀφθαλμωρότερον·

15 Ἐὰν δὲ βραδύνω, ἵνα εἰδῇς πῶς δεῖ ἐν οἴκῳ Θεοῦ ἀναστρέφεσθαι, ἥτις ἐστὶν ἐκκλησία Θεοῦ ζώντος, στύλος καὶ ἑδραίωμα τῆς ἀληθείας.

16 Καὶ ὁμολογουμένως μέγα ἐστὶ τὸ τῆς εὐσεβείας μυστήριον· Θεὸς ἐφανερώθη ἐν σαρκί, ἐδικαιώθη ἐν Πνεύματι, ὥφθη ἀγγέλοις, ἐκηρύχθη ἐν ἔθνεσιν, ἐπιστεύθη ἐν κόσμῳ, ἀνελήφθη ἐν δόξῃ.

Κεφ. δ'. IV.

ΤΟ δὲ Πνεῦμα ῥητῶς λέγει, ὅτι ἐν ὑστέροις καιροῖς ἀποστήσονται τινες τῆς πίστεως, προσέχοντες πνεύμασι πλάνοις, καὶ διδασκαλίαις δαιμονίων,

2 Ἐν ὑποκρίσει ψευδολόγων, κεκαυτηριασμένων τὴν ἰδίαν συνείδειν,

3 Κωλύοντων γαμεῖν, ἀπέχεσθαι βρωμάτων, ἃ ὁ Θεὸς ἐκτίσεν εἰς μετὰ τὴν εὐχαριστίαν τοῖς πιστοῖς καὶ ἐπεγνωκοσί τὴν ἀλήθειαν·

4 Ὅτι πᾶν κτίσμα Θεοῦ καλόν, καὶ οὐδὲν ἀπόβλητον, μετὰ εὐχαριστίας λαμβανόμενον·

5 Ἀγιαζεται γὰρ διὰ λόγου Θεοῦ καὶ ἐντεύξεως.

6 Ταῦτα ὑποτιθέμενος τοῖς ἀδελφοῖς, καλὸς ἔση διάκονος Ἰησοῦ Χριστοῦ, ἐντρεφόμενος τοῖς λόγοις τῆς πίστεως, καὶ τῆς καλῆς διδασκαλίας, ἥ παρηκολούθηκας.

7 Τοὺς δὲ βεβήλους καὶ γραώδεις μύθους παραιτοῦ· γυμναζε δὲ σεαυτὸν πρὸς εὐσέβειαν.

8 Ἡ γὰρ σωματικὴ γυμνασία πρὸς ὀλίγον ἐστὶν ὠφέλιμος· ἡ δὲ εὐσέβεια πρὸς πάντα ὠφέλιμός ἐστιν, ἐπαγγελίαν ἔχουσα ζωῆς τῆς νῦν καὶ τῆς μελλούσης.

9 Πιστὸς ὁ λόγος καὶ πάσης ἀποδοχῆς ἄξιος.

15 Ἄν ὅμως βραδύνω, διὰ τὰ γνωρίσης πῶς πρέπει νὰ πολιτεύησαι εἰς τὸν οἶκον τοῦ Θεοῦ, ὁ ὁποῖος εἶναι ἡ ἐκκλησία τοῦ Θεοῦ τοῦ ζώντος, στύλος καὶ ἑδραίωμα τῆς ἀληθείας.

16 Καὶ ὁμολογουμένως μέγα εἶναι τὸ μυστήριον τῆς εὐσεβείας· ὁ Θεὸς ἐφανερώθη εἰς τὴν σάρκα, ἐδικαιώθη εἰς τὸ Πνεῦμα, ἐφάνη εἰς τοὺς ἀγγέλους, ἐκηρύχθη εἰς τὰ ἔθνη, ἐπιστεύθη εἰς τὸν κόσμον, ἀνελήφθη εἰς δόξαν.

Κεφ. δ'. IV.

ΚΑΙ τὸ Πνεῦμα λέγει φανερώς, ὅτι εἰς τοὺς ὑστέρους καιροὺς θέλουσιν ἀποστατήσῃ τινὲς ἀπὸ τὴν πίστιν, προσέχοντες εἰς πνεύματα πλάνης, καὶ εἰς διδασκαλίας δαιμονίων,

2 Διὰ τὴν ὑπόκρισιν ψευδολόγων, εἰς τὴν ἰδίαν τῶν συνείδησιν κεκαυτηριασμένων,

3 Οἱ ὅποιοι ἐμποδίζουσι νὰ ὑπανδρεύωνται, καὶ διορίζουσι νὰ ἀπέχωνται ἀπὸ φαγητῶν, τὰ ὅποια ὁ Θεὸς ἐκτίσεν διὰ τὰ μεταλαμβάνωσι μετὰ εὐχαριστίαν οἱ πιστοί, καὶ οἱ γνωρίζαντες τὴν ἀλήθειαν·

4 Διότι πᾶν κτίσμα Θεοῦ εἶναι καλόν, καὶ οὐδὲν ἀπόβλητον, ὅταν λαμβάνηται μετὰ εὐχαριστίαν·

5 Διότι ἀγιαζεται διὰ μέσον τοῦ λόγου τοῦ Θεοῦ καὶ τῆς ἱκεσίας.

6 Ἐὰν ταῦτα συμβουλεύῃς εἰς τοὺς ἀδελφοὺς, θέλεις εἰσθαι καλὸς διάκονος τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ, ἐντρεφόμενος εἰς τοὺς λόγους τῆς πίστεως, καὶ τῆς καλῆς διδασκαλίας, τὴν ὅποιαν παρηκολούθησας.

7 Τοὺς δὲ μύθους τοὺς βεβήλους καὶ γραώδεις παραιτεῖ· καὶ γυμναζε τὸν ἑαυτὸν σου εἰς τὴν εὐσέβειαν.

8 Διότι ἡ σωματικὴ γυμνασία εἰς ὀλίγον εἶναι ὠφέλιμος· ἡ δὲ εὐσέβεια εἰς ὅλα εἶναι ὠφέλιμος, ἔχουσα ὑπόσχεσιν τῆς παρούσης ζωῆς καὶ τῆς μελλούσης.

9 Πιστὸς εἶναι οὗτος ὁ λόγος καὶ πάσης ἀποδοχῆς εἶναι ἄξιος.

10 Εἰς τοῦτο γὰρ καὶ κοπιῶμεν καὶ οὐκ ἐκλινομένοι, ὅτι ἠλπίκαμεν ἐπὶ Θεῷ ζῶντι, ὅς ἐστι σωτὴρ πάντων ἀνθρώπων, μάλιστα πιστῶν.

11 Παράγγελλε ταῦτα καὶ διδάσκει.

12 Μηδεὶς σου τῆς νεότητος καταφρονεῖτω, ἀλλὰ τύπος γίνου τῶν πιστῶν ἐν λόγῳ, ἐν ἀναστροφῇ, ἐν ἀγάπῃ, ἐν πνεύματι, ἐν πίστει, ἐν ἀγνείᾳ.

13 Ἔως ἔρχομαι πρόσχε τῇ ἀναγνώσει, τῇ παρακλήσει, τῇ διδασκαλίᾳ.

14 Μὴ ἀμέλει τοῦ ἐν σοὶ χάρισματος, ὃ ἐδόθη σοὶ διὰ προφητείας, μετὰ ἐπιθέσεως τῶν χειρῶν τοῦ πρεσβυτερίου.

15 Ταῦτα μελέτα, ἐν τούτοις ἴσθι ἵνα σοῦ ἡ προκοπὴ φανερά ᾖ ἐν πάντιν.

16 Ἐπεχε σεαυτῷ καὶ τῇ διδασκαλίᾳ· ἐπίμενε αὐτοῖς· τοῦτο γὰρ ποιεῖν, καὶ σεαυτὸν σώσεις καὶ τοὺς ἀκούοντάς σου.

Κεφ. ε'. V.

ΠΡΕΣΒΥΤΕΡΩ, μὴ ἐπιπλήξης, ἀλλὰ παρακαλεῖ ὡς πατέρα· νεωτέρους, ὡς ἀδελφούς·

2 Πρεσβυτέρας, ὡς μητέρας· νεωτέρας, ὡς ἀδελφάς, ἐν πάσῃ ἀγνείᾳ.

3 Χήρας τίμα, τὰς ὄντως χήρας.

4 Εἰ δέ τις χήρα τέκνα ἢ ἐκγονα ἔχει, μακροχρόνως πρῶτον τὸν ἴδιον οἶκον εὐσεβεῖν, καὶ ἀμοιβὰς ἀποδιδόναι τοῖς προγόνους· τοῦτο γὰρ ἐστὶ καλὸν καὶ ἀπόδεκτον ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ.

5 Ἡ δὲ ὄντως χήρα καὶ μεμονωμένη ἤλπιεν ἐπὶ τὸν Θεόν· καὶ προσμένει ταῖς δεήσεσι καὶ ταῖς προσευχαῖς νυκτὸς καὶ ἡμέρας.

10 Καθότι διὰ τοῦτο καὶ κοπιᾶμεν καὶ οὐκ ἐκλινομένοι, ἐπειδὴ ἠλπίσαμεν εἰς τὸν Θεὸν τὸν ζῶντα, ὁ ὁποῖος εἶναι σωτὴρ ὅλων τῶν ἀνθρώπων, μάλιστα τῶν πιστῶν.

11 Παράγγελλε ταῦτα καὶ διδάσκει.

12 Μηδεὶς ἅς καταφρονῇ τὴν νεότητά σου, ἀλλὰ γίνου παράδειγμα τῶν πιστῶν εἰς τὸν λόγον, εἰς τὴν πολιτείαν, εἰς τὴν ἀγάπην, εἰς τὸ πνεῦμα, εἰς τὴν πίστιν, εἰς τὴν καθαρότητα.

13 Ἔως οὐ νὰ ἔλθω πρόσχε εἰς τὴν ἀνάγνωσιν, εἰς τὴν παρακλήσιν, εἰς τὴν διδασκαλίαν.

14 Μὴ ἀμελήῃς τὸ χάρισμα τὸ ὑποῖον εἶναι εἰς σε, καὶ σὲ ἐδόθη διὰ μέσου προφητείας, μετὰ τῆς ἐπιθέσεως τῶν χειρῶν τοῦ πρεσβυτερίου.

15 Ταῦτα μελέτα, εἰς ταῦτα ἅς ἦσαι· διὰ νὰ ἦναι ἡ προκοπὴ σου φανερά εἰς ὅλους.

16 Πρόσχε εἰς τὸν ἑαυτὸν σου καὶ εἰς τὴν διδασκαλίαν· ἐπίμενε εἰς αὐτά· διότι κάμνων τοῦτο, καὶ τὸν ἑαυτὸν σου θέλεις σώσει καὶ ἐκείνους οἱ ὁποῖοι σοῦ ἀκούουσι.

Κεφ. ε'. V.

ΜΗ ἐπιπλήξης τὸν πρεσβύτερον, ἀλλὰ νουθετεῖ αὐτὸν ὡς πατέρα· τοὺς νεωτέρους, ὡς ἀδελφούς·

2 Τὰς πρεσβυτέρας, ὡς μητέρας· τὰς νεωτέρας, ὡς ἀδελφάς, μετὰ πᾶσαν καθαρότητα.

3 Τίμα τὰς χήρας, τὰς ἀληθῶς χήρας.

4 Ἄν ὅμως χήρα τις ἔχῃ τέκνα ἢ ἐγγόνους, ἅς μακροχρόνως πρῶτον νὰ εὐσεβῶσιν εἰς τὸν ἴδιον τῶν οἶκον, καὶ νὰ ἀποδιδῶσιν ἀνταμοιβὰς εἰς τοὺς προγόνους· διότι τοῦτο εἶναι καλὸν, καὶ εὐπρόσδεκτον ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ.

5 Καὶ ἡ ἀληθῶς χήρα καὶ μεμονωμένη ἐλπίζει εἰς τὸν Θεόν, καὶ προσμένει εἰς τὰς δεήσεις καὶ εἰς τὰς προσευχὰς νύκτα καὶ ἡμέραν.

6 Ἡ δὲ σπαταλώσα, ζῶσα τέθηκε.

7 Καὶ ταῦτα παράγγελλε, ἵνα ἀν-
επίληπτοι ᾖσιν.

8 Εἰ δέ τις τῶν ἰδίων καὶ μάλιστα
τῶν οἰκείων οὐ προνοεῖ, τὴν πίστιν
ῥηνηται, καὶ ἐστὶν ἀπίστου χείρων.

9 Χήρα καταλεγέσθω μὴ ἑλαττον
ἐτῶν ἐξήκοντα γεγονυῖα, ἐνὸς ἀνδρὸς
γυνή,

10 Ἐν ἔργοις καλοῖς μαρτυρουμένη
εἰ ἐτεκνοτρόφησεν, εἰ ἐξενοδόχησεν,
εἰ ἀγίων πόδας ἐνίψεν, εἰ θλιβομένοις
ἐπήρκεσεν, εἰ παντὶ ἔργῳ ἀγαθῷ
ἐπηκολούθησε.

11 Νεωτέρας δὲ χήρας παραιτοῦ
ὅταν γὰρ καταστηναι σῶσι τοῦ Χρισ-
τοῦ, γαμεῖν θέλουσιν·

12 Ἐχουσαι κρῖμα, ὅτι τὴν πρώτην
πίστιν ἠθέτησαν.

13 Ἄμα δὲ καὶ ἀργαὶ μανθάνουσι
περιερχόμεναι τὰς οἰκίας· οὐ μόνον
δὲ ἀργαί, ἀλλὰ καὶ φλύαροι καὶ
περιεργοί, λαλοῦσαι τὰ μὴ δεόντα.

14 Βούλομαι οὖν νεωτέρας γαμεῖν,
τεκνογονεῖν, οἰκοδεσποτεῖν, μηδεμίαν
ἀφορμὴν διδόναι τῷ ἀντικείμενῳ λοι-
δορίας χάριν.

15 Ἦδη γάρ τινες ἐξετρίπησαν
ὀπίσω τοῦ Σατανᾶ.

16 Εἰ τις πιστὸς ἢ πιστὴ ἔχει χή-
ρας, ἐπαρκέτω αὐταῖς, καὶ μὴ βα-
ρεῖσθω ἡ ἐκκλησία, ἵνα ταῖς ὄντως
χήραις ἐπαρκέσῃ.

17 Οἱ καλῶς προεστῶτες πρεσβύτε-
ροι διπλῆς τιμῆς ἀξιούσθωσαν· μά-
λιστα οἱ κοπιῶντες ἐν λόγῳ καὶ δι-
δασκαλία.

18 Λέγει γὰρ ἡ γραφή· Βοῦν
ἀλωῶντα οὐ φμώσεις. Καί· Ἄξιος
ὁ ἐργάτης τοῦ μισθοῦ αὐτοῦ.

19 Κατὰ πρεσβυτέρου κατηγοροῦν
μὴ παραδέχου, ἐκτὸς εἰ μὴ ἐπὶ δύο

6 Ἡ δὲ χήρα ἡ ὁποία ζῇ εἰς ἡδονάς,
ζῶσα ἀπέθανε.

7 Καὶ παράγγελλε ταῦτα, διὰ τὴν
ἵνα ἀκατηγόρητοι.

8 Ἐάν δέ τις δὲν προνοῇ διὰ τοὺς
ἰδίους καὶ μάλιστα τοὺς οἰκιακοὺς
του, ῥηνήθῃ τὴν πίστιν, καὶ εἶναι
χειρότερος τοῦ ἀπίστου.

9 Χήρα ὡς καταλέγεται ὅποια ἔγι-
νεν ἐτῶν ὅχι ὀλιγώτερον τῶν ἐξήντα,
ἐνὸς ἀνδρὸς γυνή,

10 Εἰς ἔργα καλὰ μαρτυρουμένη,
ἐάν ἐθρεψέ τέκνα, ἐάν ἐδέχθῃ ξένους,
ἐάν ἐνίψε πόδας ἀγίων, ἐάν ἐβοήθη-
σεν εἰς τοὺς θλιβομένους, ἐάν ἐξηκο-
λούθησεν εἰς πᾶν ἔργον ἀγαθόν.

11 Τὰς χήρας δὲ τὰς νεωτέρας
παράτει· διότι ὅταν ἀσεληγήσωσι
κατὰ τοῦ Χριστοῦ, θέλουσι τὰ ὑπαν-
δρευθῶσιν·

12 Ἐχουσαι κρῖμα, διότι ἠθέτησαν
τὴν πρώτην πίστιν.

13 Ἄμα δὲ μανθάνουσι τὰ ἵνα καὶ
ἀργαὶ περιερχόμεναι τὰς οἰκίας· καὶ
ὅχι μόνον ἀργαί, ἀλλὰ καὶ φλύαροι
καὶ περιεργοί, λαλοῦσαι τὰ ἀπρεπῆ.

14 Θέλω λοιπὸν τὰς νεωτέρας τὰ
ὑπανδρεύωνται, τὰ τεκνογονῶσι, τὰ
οἰκοδεσποτῶσι, τὰ μὴ δίδωσιν εἰς τὸν
ἀντικείμενον ἀφορμὴν εἰς λοι-
δορίαν.

15 Διότι ἤδη τινὲς ἀπετρίπησαν
ὀπίσω τοῦ Σατανᾶ.

16 Ἐάν τις πιστὸς ἢ πιστὴ ἔχῃ
χήρας, ὡς βοηθῇ εἰς αὐτάς, καὶ ὡς
μὴ βαρύνηται ἡ ἐκκλησία, διὰ τὴν
βοήθησιν εἰς τὰς ὄντως χήρας.

17 Οἱ πρεσβύτεροι οἱ ὅποιοι εἶναι
καλοὶ προεστῶτες, ὡς ἀξιῶνται διπλὴν
τιμὴν· μάλιστα οἱ κοπιῶντες εἰς
τὸν λόγον καὶ εἰς τὴν διδασκαλίαν.

18 Διότι λέγει ἡ γραφή· Τὸ βο-
εῖον τὸ ὅποιον ἀλωνίζῃ, μὴ ἐπιστο-
μώσῃς. Καί· Ἄξιος εἶναι ὁ ἐργάτης
τοῦ μισθοῦ αὐτοῦ.

19 Καὶ μὴ παραδέχου κατηγοροῦν
κατὰ τοῦ πρεσβυτέρου, ἐκτὸς εἰ μὴ

ἢ τριῶν μαρτύρων.

20 Τοὺς ἀμαρτάνοντας, ἐνώπιον πάντων ἔλεγγε, ἵνα καὶ οἱ λοιποὶ φόβον ἔχωσι.

21 Διαμαρτύρομαι ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ καὶ Κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ, καὶ τῶν ἐκλεκτῶν ἀγγέλων, ἵνα ταῦτα φυλάξης χωρὶς προκρίματος, μὴδὲν ποιοῦν κατὰ πρόσκλισιν.

22 Χείρας ταχέως μὴδὲν ἐπιτίθει, μὴδὲ κοινώνει ἀμαρτίας ἀλλοτρίαις· σεαυτὸν ἀγνὸν τήρει.

23 Μηκέτι ὑδροπότει, ἀλλ' οἶνω ὀλίγῳ χρῶ διὰ τὸν στόμαχόν σου καὶ τὰς πυκνάς σου ἀσθενείας.

24 Τινῶν ἀνθρώπων αἱ ἀμαρτίαι προδήλοί εἰσι, προάγουσαι εἰς κρίσιν· τισὶ δὲ καὶ ἐπακολουθοῦσιν·

25 Ὡσαύτως καὶ τὰ καλὰ ἔργα προδήλα ἔστι· καὶ τὰ ἄλλως ἔχοντα, κρυβῆναι οὐ δύναται.

Κεφ. ε'. VI.

ὍΣΟΙ εἰσὶν ὑπὸ ζυγὸν δοῦλοι, τοὺς ἰδίους δεσπότης πάσης τιμῆς ἀξίους ἡγείσθωσαν· ἵνα μὴ τὸ ὄνομα τοῦ Θεοῦ καὶ ἡ διδασκαλία βλασφημῇται.

2 Οἱ δὲ πιστοὺς ἔχοντες δεσπότης, μὴ καταφρονεῖτωσαν, ὅτι ἀδελφοί εἰσιν· ἀλλὰ μᾶλλον δουλενέτωσαν, ὅτι πιστοὶ εἰσι καὶ ἀγαπητοί, οἱ τῆς εὐεργεσίας ἀντιλαμβάνομενοι. Ταῦτα διδάσκει, καὶ παρακάλει.

3 Εἴ τις ἑτεροδιδασκαλεῖ, καὶ μὴ προσέρχεται ὑγιαίνουσι λόγοις τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, καὶ τῇ κατ' εὐσέβειαν διδασκαλίᾳ,

4 Τετύφωται, μὴδὲν ἐπιστάμενος, ἀλλὰ νοσῶν περὶ ζητήσεως καὶ λογομαχίας· ἐξ ὧν γίνεται φθόνος, ἔρις, βλασφημία, ὑπόνοιαι πονηραί,

ἐμπροσθεν δύο ἢ τριῶν μαρτύρων.

20 Ἐκείνους οἱ ὅποιοι ἀμαρτάνουσιν, ἐμπροσθεν ὅλων ἔλεγγε, διὰ τὴν ἔχουσι φόβον καὶ οἱ λοιποί.

21 Ὅρκίζω σε ἐμπροσθεν τοῦ Θεοῦ καὶ Κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ, καὶ τῶν ἐκλεκτῶν ἀγγέλων, διὰ τὴν φυλάξης ταῦτα χωρὶς προτίμησης, μὴ καμνὼν τίποτε ὑπὸ κλίσιν.

22 Τὰς χείρας εἰς κανένα μὴ ἐπιθέτε ταχέως, μὴδὲ κοινώνει εἰς ξένας ἀμαρτίας· διακτῇρε τὸν ἑαυτὸν σου καθαρὸν.

23 Μὴ πλέον πίνης νερόν, ἀλλὰ μεταχειρίζου ὀλίγον οἶνον διὰ τὸν στόμαχόν σου καὶ τὰς πυκνάς σου ἀσθενείας.

24 Αἱ ἀμαρτίαι τινῶν ἀνθρώπων εἶναι πασιδῆλοι, καὶ προηγούμεναι εἰς τὴν κρίσιν· εἰς τινὰς δὲ αἱ ἀμαρτίαι ἐπακολουθοῦσιν·

25 Ὡσαύτως καὶ τὰ καλὰ ἔργα εἶναι πασιδῆλα· καὶ ἐκεῖνα τὰ ὅποια εἶναι ἄλλως, δὲν δύναται νὰ κρυβῶσιν.

Κεφ. ε'. VI.

ὍΣΟΙ δοῦλοι εἶναι ὑπὸ τὸν ζυγὸν τῆς δουλείας, ὡς λογαριάζωσιν τοὺς ἰδίους κυρίους ἀξίους πάσης τιμῆς· διὰ τὴν μὴ βλασφημῇται τὸ ὄνομα τοῦ Θεοῦ καὶ ἡ διδασκαλία.

2 Καὶ ὅσοι ἔχουσι πιστοὺς κυρίους, ὡς μὴ τοὺς καταφρονέωσι, διότι εἶναι ἀδελφοί· ἀλλὰ μᾶλλον ὡς δουλεύωσι, διότι εἶναι πιστοὶ καὶ ἀγαπητοί, οἱ ὅποιοι ἀπολαμβάνουσι τὴν εὐεργεσίαν. Ταῦτα διδάσκει, καὶ παρακίνη.

3 Ἐάν τις διδάσκη ἄλλα, καὶ δὲν προσέρχεται εἰς τὰ ὑγιή λόγια τὰ ὅποια εἶναι τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, καὶ εἰς τὴν διδασκαλίαν τὴν κατ' εὐσέβειαν,

4 Ἐκεῖνος κεκοδοξεῖ, μὴδὲν γνωρίζων, ἀλλὰ μαινώμενος εἰς ζητήσεις καὶ λογομαχίας· ἀπὸ τὰ ὅποια γίνονται φθόνος, φιλονεικία, βλασφημία, ὑπολήψεις πονηραί.

5 Παραδιατριβαὶ διεφθαρμένων ἀνθρώπων τὸν νοῦν, καὶ ἀπεστερημένων τῆς ἀληθείας, νομιζόντων πορισμὸν εἶναι τὴν εὐσέβειαν· ἀφίστασο ἀπὸ τῶν τοιούτων.

6 Ἔστι δὲ πορισμὸς μέγας ἡ εὐσέβεια μετὰ αὐταρκείας.

7 Οὐδὲν γὰρ εἰσηνέγκαμεν εἰς τὸν κόσμον· ὅλον ὅτι οὐδὲ ἐξενεγκεῖν τι δυνάμεθα.

8 Ἐχοντες δὲ διατροφὰς καὶ σκεπάσματα, τούτοις ἀρκεσθῆσόμεθα.

9 Οἱ δὲ βουλόμενοι πλουτεῖν, ἐμπίπτουσιν εἰς πειρασμὸν καὶ παγίδα, καὶ ἐπιθυμίας πολλὰς ἀνοήτους καὶ βλαβεράς, αἵτινες βυθίζουσι τοὺς ἀνθρώπους εἰς ὄλεθρον καὶ ἀπώλειαν.

10 Ῥίχα γὰρ πάντων τῶν κακῶν ἐστὶν ἡ φιλαργυρία· ἧς τινὲς ὀρεγόμενοι ἀπεπλανήθησαν ἀπὸ τῆς πίστεως, καὶ ἐαυτοὺς περιέπειραν οὐδυναὶς πολλῆς.

11 Σὺ δὲ, ὦ ἄνθρωπε τοῦ Θεοῦ, ταῦτα φεύγε· δώκε δὲ δικαιοσύνην, εὐσέβειαν, πίστιν, ἀγάπην, ὑπομονήν, πραότητα.

12 Ἀγωνίζου τὴν καλὸν ἀγῶνα τῆς πίστεως, ἐπιλαβοῦ τῆς αἰωνίου ζωῆς, εἰς ἣν καὶ ἐκλήθης, καὶ ὁμολόγησας τὴν καλὴν ὁμολογίαν ἐνώπιον πολλῶν μαρτύρων.

13 Παραγγέλλω σοὶ ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ τοῦ ζωοποιούντος τὰ πάντα, καὶ Χριστοῦ Ἰησοῦ τοῦ μαρτυρήσαντος ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου τὴν καλὴν ὁμολογίαν·

14 Τηροῦσά σε τὴν ἐντολὴν ἄσπιλον, ἀνέπιληπτον, μέχρι τῆς ἐπιφανείας τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ·

15 Ἦν καιροῖς ἰδίους δείξει ὁ μακάριος καὶ μόνος Δυνάστης, ὁ Βασιλεὺς τῶν βασιλευνόντων, καὶ Κύριος τῶν κυριούντων,

5 Διατριβαὶ μάταιαι ἀνθρώπων τὸν νοῦν διεφθαρμένων, καὶ ἀπεστερημένων τῆς ἀληθείας, οἱ ὅποιοι νομίζουσιν ὅτι εἶναι ἡ εὐσέβεια κέρδος· ἀναχῶρει ἀπὸ τούτων τοιούτους.

6 Εἶναι δὲ μέγα κέρδος ἡ εὐσέβεια ὁμοῦ μὲ εὐχαρίστησιν.

7 Διότι τίποτε δὲν ἐφέριμεν εἰς τούτον τὸν κόσμον· καὶ φανερόν ἐστίν ὅτι οὐδὲ δυνάμεθα νὰ ἐβγάλωμεν τίποτε.

8 Καὶ ἔχοντες τροφὰς καὶ σκεπάσματα, ὥς εὐχαριστήσῃμεν εἰς ταῦτα.

9 Ἐκεῖνοι δὲ οἱ ὅποιοι θέλουν νὰ πλουτῶσιν, ἐμπίπτουσιν εἰς πειρασμὸν καὶ παγίδα, καὶ ἐπιθυμίας πολλὰς ἀνοήτους καὶ βλαβεράς, αἱ ὅποιαι βυθίζουσι τοὺς ἀνθρώπους εἰς ὄλεθρον καὶ ἀπώλειαν.

10 Διότι ῥίχα ὅλων τῶν κακῶν εἶναι ἡ φιλαργυρία· τὴν ὅποιαν τινὲς ὀρεγόμενοι ἐπλανήθησαν ἀπὸ τῆς πίστεως, καὶ διεπέρασαν τὸν ἑαυτὸν τῶν μετὰ πολλῆς οὐδυνας.

11 Σὺ δὲ, ὦ ἄνθρωπε τοῦ Θεοῦ, φεύγε ταῦτα· καὶ σπουδάξε δικαιοσύνην, εὐσέβειαν, πίστιν, ἀγάπην, ὑπομονήν, πραότητα.

12 Ἀγωνίζου τὸν καλὸν ἀγῶνα τῆς πίστεως, πιάσου τὴν αἰωνίον ζωὴν, εἰς τὴν ὅποιαν καὶ ἐκαλέσθης, καὶ ὁμολόγησας τὴν καλὴν ὁμολογίαν ἐνώπιον πολλῶν μαρτύρων.

13 Παραγγέλλω σε ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ ὁ ὅποιος ζωοποιεῖ τὰ πάντα, καὶ Χριστοῦ Ἰησοῦ ὁ ὅποιος ἐμαρτύρησεν ἔμπροσθεν τοῦ Ποντίου Πιλάτου τὴν καλὴν ὁμολογίαν·

14 Νὰ διατηρήσῃς ταύτην τὴν ἐντολὴν ἀμόλυντον, ἀκατηγόρητον, ἕως τῆς ἐπιφανείας τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ·

15 Τὴν ὅποιαν εἰς διωρισμένους καιροὺς θέλει δείξει ὁ μακάριος καὶ μόνος Δυνάστης, ὁ Βασιλεὺς τῶν βασιλευνόντων, καὶ Κύριος τῶν κυριούντων,

16 Ὁ μόνος ἔχων ἀθανασίαν, φῶς οἰκῶν ἀπρόσιτον, ὃν εἶδεν οὐδεὶς ἀνθρώπων, οὐδὲ ἰδεῖν δύναται· ὃ τιμὴ καὶ κράτος αἰώνιον· ἀμήν.

17 Τοῖς πλουσίοις ἐν τῷ νῦν αἰῶνι παράγγελλε μὴ ὑψηλοφρονεῖν, μηδὲ ἡλπιεῖναι ἐπὶ πλοῦτου ἀθλητοῦ, ἀλλ' ἐν τῷ Θεῷ τῷ ζῶντι, τῷ παρέχοντι ἡμῖν πλουσίως πάντα εἰς ἀπόλαυσιν·

18 Ἀγαθοεργεῖν, πλουτεῖν ἐν ἔργοις καλοῖς, εὐμεταδότους εἶναι, κοινωνικούς·

19 Ἀποθησαυρίζοντας ἑαυτοῖς θεμέλιον καλὸν εἰς τὸ μέλλον, ἵνα ἐπιλάβωνται τῆς αἰωνίου ζωῆς.

20 Ὡς Τιμόθεε, τὴν παρακαταθήκην φύλαξον, ἐκτρεπόμενος τὰς βεβήλους κενοφονίας, καὶ ἀντιθέσεις τῆς ψευδωνύμου γνώσεως·

21 Ἦν τινες ἐπαγγελλόμενοι, περὶ τὴν πίστιν ἡστόχησαν. Ἡ χάρις μετὰ σοῦ. Ἀμήν.

† Πρὸς Τιμόθεον πρώτη ἐγράφη ἀπὸ Λαοδικείας, ἥτις ἐστὶ μητροπολις Φρυγίας τῆς Πακατιανῆς.

16 Ὁ μόνος ἔχων ἀθανασίαν, καὶ κατοικῶν φῶς ἀπλησίαστον, τὸν ὁποῖον οὐδεὶς ἀπὸ τῶν ἀνθρώπων εἶδεν, οὐδὲ δύναται νὰ ἰδῇ· εἰς τὸν ὁποῖον εἶναι τιμὴ καὶ κράτος αἰώνιον· ἀμήν.

17 Παράγγελλε εἰς τοὺς πλουσίους εἰς τοῦτον τὸν αἰῶνα, νὰ μὴ ὑψηλοφρονῶσι, μηδὲ νὰ ἐλπίζωσιν εἰς τὴν ἀβεβαιοῦτητα τοῦ πλοῦτου, ἀλλὰ εἰς τὸν Θεὸν τὸν ζῶντα, ὁ ὁποῖος παρέχει εἰς ἡμᾶς πλουσίως ὅλα εἰς ἀπόλαυσιν·

18 Νὰ ἀγαθοεργῶσι, νὰ πλουτῶσιν εἰς ἔργα καλὰ, νὰ ᾖναι μεταδοτικοί, κοινωνητικοί·

19 Ἀποθησαυρίζοντες εἰς τὸν ἑαυτὸν των θεμέλιον καλὸν εἰς τὸ μέλλον, διὰ νὰ πιάσωσι τὴν αἰώνιον ζωὴν.

20 Ὡς Τιμόθεε, τὴν παρακαταθήκην ταύτην φύλαξον, ἀποτρέπων τὰς βεβήλους ματαιολογίας, καὶ ἀντιθέσεις τῆς ψευδωνύμου γνώσεως·

21 Τῶν ὁποίων τινὲς ἐπαγγελλόμενοι ἐξέκλιναν ἀπὸ τὴν πίστιν. Ἡ χάρις μετὰ σοῦ. Ἀμήν.

† Ἡ πρὸς Τιμόθεον πρώτη ἐγράφη ἀπὸ Λαοδικείας, ἡ ὁποία εἶναι μητροπολις Φρυγίας τῆς Πακατιανῆς.

Ἡ ΠΡΟΣ ΤΙΜΟΘΕΟΝ ΔΕΥΤΕΡΑ ἘΠΙΣΤΟΛΗ

ΠΑΥΛΟΥ ΤΟΥ ἈΠΟΣΤΟΛΟΥ.

Κεφ. α'. Ι.

ΠΑΥΛΟΣ, ἀπόστολος Ἰησοῦ Χριστοῦ διὰ θελήματος Θεοῦ, κατ' ἐπαγγελίαν ζωῆς τῆς ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ,

2 Τιμοθέω ἀγαπητῷ τέκνῳ· χάρις, ἔλεος, εἰρήνη ἀπὸ Θεοῦ Πατρός, καὶ Χριστοῦ Ἰησοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν.

3 Χάριν ἔχω τῷ Θεῷ, ὃ λατρεύω ἀπὸ προγόνων ἐν καθαρᾷ συνειδήσει, ὥς ἀδιάλειπτον ἔχω τὴν περὶ σοῦ

Κεφ. α'. Ι.

ΠΑΥΛΟΣ, ἀπόστολος Ἰησοῦ Χριστοῦ διὰ θελήματος Θεοῦ, κατὰ τὴν ὑπόσχεσιν τῆς ζωῆς ἡ ὁποία εἶναι ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ,

2 Εἰς τὸν Τιμόθεον τὸ ἀγαπητὸν τέκνον· ὡς ᾖναι χάρις, ἔλεος, εἰρήνη ἀπὸ Θεοῦ Πατρός, καὶ Χριστοῦ Ἰησοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν.

3 Εὐχαριστῶ τὸν Θεόν, εἰς τὸν ὁποῖον λατρεύω ἀπὸ τῶν προγόνων μου μὲ καθαρὰν συνειδήσιν, ὅτι ἀδιά-

μνηϊάν ἐν ταῖς δεήσεσί μου νυκτὸς καὶ ἡμέρας·

4 Ἐπιποθῶν σε ἰδεῖν, μεμνημένος σοῦ τῶν δακρύων, ἵνα χαρᾶς πληρωθῶ·

5 Ὑπόμνησιν λαμβάνων τῆς ἐν σοὶ ἀνυποκρίτου πίστεως, ἣτις ἐνώκησε πρῶτον ἐν τῇ μάμμη σου Λωΐδι, καὶ τῇ μητρὶ σου Εὐνίκη· πέπεισμαι δὲ ὅτι καὶ ἐν σοὶ.

6 Δι' ἣν αἰτίαν ἀναμνήσκω σε ἀναζωπυρεῖν τὸ χάρισμα τοῦ Θεοῦ, ὃ ἐστὶν ἐν σοὶ διὰ τῆς ἐπιθέσεως τῶν χειρῶν μου.

7 Οὐ γὰρ ἔδωκεν ἡμῖν ὁ Θεὸς πνεῦμα δειλίας, ἀλλὰ δυνάμεως καὶ ἀγάπης καὶ σωφρονισμοῦ.

8 Μὴ οὖν ἐπαισχυνῇς τὸ μαρτύριον τοῦ Κυρίου ἡμῶν, μηδὲ ἐμὲ τὸν δέσμιον αὐτοῦ· ἀλλὰ συγκακοπάθησον τῷ εὐαγγελίῳ κατὰ δύναμιν Θεοῦ·

9 Τοῦ σώσαντος ἡμᾶς, καὶ καλέσαντος κλήσει ἀγία· οὐ κατὰ τὰ ἔργα ἡμῶν, ἀλλὰ κατ' ἰδίαν πρόθεσιν καὶ χάριν τὴν δοθεῖσαν ἡμῖν ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ πρὸ χρόνων αἰώνιων·

10 Φανερωθεῖσαν δὲ νῦν διὰ τῆς ἐπιφανείας τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, καταργήσαντος μὲν τὸν θάνατον, φωτίσαντος δὲ ζῶν καὶ ἀφθαρσίαν διὰ τοῦ εὐαγγελίου·

11 Εἰς ὃ ἐτέθην ἐγὼ κήρυξ καὶ ἀπόστολος καὶ διδάσκαλος ἐθνῶν·

12 Δι' ἣν αἰτίαν καὶ ταῦτα πάσχω· ἀλλ' οὐκ ἐπαισχυνομαι· οἶδα γὰρ ὅτι πεπίστευκα, καὶ πέπεισμαι ὅτι δυνατὸς ἐστί τὴν παραθήκην μου φυλάξαι εἰς ἐκείνην τὴν ἡμέραν.

13 Ὑποτίψωσιν ἔχε ὑγιαίνοντων λόγων, ὧν παρ' ἐμοῦ ἤκουσας, ἐν πίστει καὶ ἀγάπῃ τῇ ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ·

14 Τὴν καλὴν παρακαταθήκην φύ-

λειπτον ἔχω τὴν διὰ σὲ μνήμην εἰς τὰς προσευχάς μου νύκτα καὶ ἡμέραν·

4 Ἐπιποθῶν νὰ σε ἰδῶ, ἐνθυμούμενος τὰ δακρύά σου, διὰ νὰ γεμισθῶ ἀπὸ χαρᾶν·

5 Ἀναθυμούμενος τὴν πίστιν σου τὴν ἀνυπόκριτον, ἣ ὅποια ἐκατόικησε πρῶτον εἰς τὴν μάμμη σου τὴν Λωΐδα, καὶ εἰς τὴν μητέρα σου τὴν Εὐνίκη· καὶ εἶμαι πεπεισμένος ὅτι εἶναι καὶ εἰς σὲ.

6 Διὰ τὴν ὅποιαν αἰτίαν σὲ ἀναθυμίζω, νὰ ἀναζωπυρεῖς τὸ χάρισμα τοῦ Θεοῦ, τὸ ὁποῖον εἶναι εἰς σὲ διὰ τῆς ἐπιθέσεως τῶν χειρῶν μου.

7 Διότι ὁ Θεὸς δὲν μᾶς ἔδωκε πνεῦμα δειλίας, ἀλλὰ δυνάμεως καὶ ἀγάπης καὶ σωφρονισμοῦ.

8 Μὴ αἰσχυνῇς λοιπὸν τὴν μαρτυρίαν τοῦ Κυρίου ἡμῶν, μηδὲ ἐμὲ τὸν δέσμιόν σου· ἀλλὰ συγκακοπάθησον μὲ ἐμὲ εἰς τὸ εὐαγγέλιον κατὰ τὴν δύναμιν τοῦ Θεοῦ·

9 Ὁ ὁποῖος μᾶς ἔσωσε, καὶ ἐκάλεσε μὲ καλέσειν ἀγίαν· ὅχι κατὰ τὰ ἔργα ἡμῶν, ἀλλὰ κατὰ τὴν ἰδίαν του πρόθεσιν καὶ χάριν, ἣ ὅποια μᾶς ἔδωκε ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ πρὸ χρόνων αἰώνιων·

10 Τώρα δὲ ἐφανερώθη διὰ μέσου τῆς ἐπιφανείας τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ὁ ὁποῖος κατέλυσε τὸν θάνατον, καὶ ἐφώτισε τὴν ζῶν καὶ τὴν ἀφθαρσίαν διὰ μέσου τοῦ εὐαγγελίου·

11 Εἰς τὸ ὁποῖον ἐτέθην ἐγὼ κήρυξ καὶ ἀπόστολος καὶ διδάσκαλος τῶν ἐθνῶν·

12 Διὰ τὴν ὅποιαν αἰτίαν πάσχω καὶ ταῦτα· ἀλλὰ δὲν αἰσχυνομαι· διότι ἤξεύρω εἰς τίνα ἐπίστευσα, καὶ εἶμαι πεπεισμένος ὅτι εἶναι δυνατὸς νὰ φυλάξῃ τὴν παρακαταθήκην μου εἰς ἐκείνην τὴν ἡμέραν.

13 Κράτει τὸ παράδειγμα τῶν ὑγιῶν λόγων, τῶν ὁποίων ἤκουσας ἀπὸ ἐμὲ, μὲ πίστιν καὶ ἀγάπην ἣ ὅποια εἶναι ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ·

14 Τὴν καλὴν παρακαταθήκην φύ-

λαξον διὰ Πνεύματος ἁγίου τοῦ ἐνοικοῦντος ἐν ἡμῖν.

15 Οἶδας τοῦτο, ὅτι ἀπεστράφησάν με πάντες οἱ ἐν τῇ Ἀσίᾳ, ὧν ἔστι Φύγελλος καὶ Ἑρμογένης.

16 Δῶν ἔλεος ὁ Κύριος τῶ Ὀνησιφόρου οἴκῳ· ὅτι πολλάκις με ἀνέψυξε, καὶ τὴν ἄλυσίν μου οὐκ ἐπσχύνθη,

17 Ἀλλὰ γενόμενος ἐν Ῥώμῃ, σπουδαιότερον ἐζήτησέ με, καὶ εὔρε·

18 Δῶν αὐτῷ ὁ Κύριος εὐρεῖν ἔλεος παρὰ Κυρίου ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ· καὶ ὅσα ἐν Ἐφέσῳ διηκόνησε, βέλτιον σὺ γνώσκεις.

Κεφ. β'. II.

Σὺ οὖν, τέκνον μου, ἐνδυναμοῦ ἐν τῇ χάριτι τῇ ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ·

2 Καὶ ἃ ἤκουσας παρ' ἐμοῦ διὰ πολλῶν μαρτύρων, ταῦτα παράθου πιστοῖς ἀνθρώποις, οἵτινες ἱκανοὶ ἔσονται καὶ ἑτέροισι διδάσκειν.

3 Σὺ οὖν κακοπάθησον ὡς καλὸς στρατιώτης Ἰησοῦ Χριστοῦ.

4 Οὐδεὶς στρατευόμενος ἐμπλέκεται ταῖς τοῦ βίου πραγματεῖαις, ἵνα τῷ στρατολογήσαντι ἀρέσῃ·

5 Ἐὰν δὲ καὶ ἀθλῇ τις, οὐ στεφανοῦται ἐὰν μὴ νομίμως ἀθλήσῃ.

6 Τὸν κοπιῶντα γεωργὸν δεῖ πρῶτον τῶν καρπῶν μεταλαμβάνειν.

7 Νόει ἃ λέγω· δῆν γάρ σοι ὁ Κύριος σύνεσιν ἐν πάσι.

8 Μνημόνευε Ἰησοῦν Χριστὸν ἐγχερόμενον ἐκ νεκρῶν, ἐκ σπέρματος Δαβὶδ, κατὰ τὸ εὐαγγέλιόν μου·

9 Ἐν ᾧ κακοπαθῶ μέχρι δεσμῶν, ὡς κακοῦργος· ἀλλ' ὁ λόγος τοῦ Θεοῦ οὐ δέδεται.

λαξον διὰ μέσου τοῦ Πνεύματος τοῦ ἁγίου τὸ ὅποιον ἐνοικεῖ ἐν ἡμῖς.

15 Γνωρίζεις τοῦτο, ὅτι ὅλοι οἱ εἰς τὴν Ἀσίαν με ἀπεστράφησαν, ἀπὸ τούτων ὁποίους εἶναι Φύγελλος καὶ Ἑρμογένης.

16 Ὁ Κύριος εἶθε νὰ δώσῃ ἔλεος εἰς τὸν οἶκον τοῦ Ὀνησιφόρου· διότι πολλάκις με ἀνέψυξε, καὶ τὴν ἄλυσίν μου δὲν ἐσχύνθη,

17 Ἀλλὰ ὧν εἰς τὴν Ῥώμην, με πολλὴν σπουδὴν με ἐζήτησε, καὶ με ἤυρεν·

18 Ὁ Κύριος εἶθε νὰ δώσῃ εἰς αὐτὸν νὰ εὔρῃ ἔλεος ἀπὸ τοῦ Κυρίου εἰς τὴν ἡμέραν ἐκείνην· καὶ ὅσα με ὑπηρετήσεν εἰς τὴν Ἐφεσον, σὺ γνωρίζεις κάλλιον.

Κεφ. β'. II.

Σὺ λοιπὸν, τέκνον μου, ἐνδυναμόνουν με τὴν χάριν ἣ ὅποια εἶναι ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ·

2 Καὶ ἐκεῖνα τὰ ὁποῖα ἤκουσας ἀπὸ ἐμὲ διὰ μέσου πολλῶν μαρτύρων, παράθεσ ταῦτα εἰς πιστοὺς ἀνθρώπους, οἵτινες θέλουσιν εἶναι ἱκανοὶ νὰ διδάξωσι καὶ ἄλλους.

3 Σὺ λοιπὸν κακοπάθησον ὡς καλὸς στρατιώτης τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ.

4 Οὐδεὶς ὅς τις στρατεύεται ἐμπλέκεται εἰς τὰς πραγματείας τῆς ζωῆς ταύτης, διὰ νὰ ἀρέσῃ εἰς ἐκεῖνον ὁ ὁποῖος τὸν ἐκλεξε στρατιώτην·

5 Καὶ ἐὰν τις ἀθλῇ, δὲν στεφανώνεται ἐὰν δὲν ἀθλήσῃ νομίμως.

6 Ὁ γεωργὸς ὁ ὁποῖος κοπιᾷζει πρέπει νὰ μεταλαμβάνῃ ὁ πρῶτος ἀπὸ τούτων καρπῶν.

7 Νόει ὅ, τι λέγω· καὶ εἶθε ὁ Κύριος νὰ σε δώσῃ σύνεσιν εἰς ὅλα.

8 Ἐνθυμοῦ τὸν Ἰησοῦν Χριστὸν ἡγερόμενον ἐκ νεκρῶν, ὁ ὁποῖος εἶναι ἀπὸ τὸ σπέρμα τοῦ Δαβὶδ, κατὰ τὸ εὐαγγέλιόν μου·

9 Εἰς τὸ ὅποιον κακοπαθῶ ἕως εἰς δεσμὰ, ὡς κακοῦργος· ἀλλὰ ὁ λόγος τοῦ Θεοῦ δὲν εἶναι δεδεμένος.

10 Διὰ τοῦτο πάντα ὑπομένω διὰ τοὺς ἐκλεκτοὺς, ἵνα καὶ αὐτοὶ σωτηρίας τύχωσι τῆς ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ, μετὰ δόξης αἰωνίου.

11 Πιστὸς ὁ λόγος· εἰ γὰρ συναπεθάνομεν, καὶ συζήσομεν·

12 Εἰ ὑπομένομεν, καὶ συμβασιλεύσομεν· εἰ ἀρνούμεθα, καὶ ἐκεῖνος ἀρνήσεται ἡμᾶς·

13 Εἰ ἀπιστοῦμεν, ἐκεῖνος πιστὸς μένει· ἀρνήσασθαι ἑαυτὸν οὐ δύναται.

14 Ταῦτα ὑπομίμησκε, διαμαρτυρούμενος ἐνώπιον τοῦ Κυρίου, μὴ λογομαχεῖν, εἰς οὐδὲν χρήσιμον, ἐπὶ καταστροφῇ τῶν ἀκουόντων.

15 Σπούδασον σεαυτὸν δόκιμον περασθῆσαι τῷ Θεῷ, ἐργάτην ἀνεπαίσχυντον, ὁρτομοῦντα τὸν λόγον τῆς ἀληθείας.

16 Τὰς δὲ βεβήλους κενοφωνίας περιστάσο· ἐπὶ πλείον γὰρ προκόψουσιν ἀσεβείας·

17 Καὶ ὁ λόγος αὐτῶν ὡς γάγγραινα νομῇ· ἔξει· ὧν ἐστὶν Ὑμέναιος καὶ Φιλητὸς,

18 Οἵτινες περὶ τὴν ἀληθειαν ἡστόχησαν, λέγοντες τὴν ἀνάστασιν ἥδη γεγενέναι· καὶ ἀνατρέπουσι τὴν τιμὴν πίστιν.

19 Ὁ μὲν τοι στερεὸς θεμέλιος τοῦ Θεοῦ ἔστηκεν, ἔχων τὴν σφραγίδα ταύτην· Ἐγὼ Κύριος τοὺς ὄντας αὐτοῦ· καὶ Ἀποστήτω ἀπὸ ἀδικίας πᾶς ὁ ὀνομάζων τὸ ὄνομα Χριστοῦ.

20 Ἐν μεγάλῃ δὲ οἰκίᾳ οὐκ ἔστι μόνον σκεῦη χρυσᾶ καὶ ἀργυρᾶ, ἀλλὰ καὶ ξύλινα καὶ ὀστράκινα· καὶ ἃ μὲν εἰς τιμὴν, ἃ δὲ εἰς ἀτιμίαν.

21 Ἐάν οὖν τις ἐκκαθάρῃ ἑαυτὸν ἀπὸ τούτων, ἔσται σκεῦος εἰς τιμὴν, ἡγιασμένον, καὶ εὐχρηστον τῷ θεῷ·

10 Διὰ τοῦτο τὰ πάντα ὑπομένω διὰ τοὺς ἐκλεκτοὺς, διὰ νὰ τύχωσι καὶ αὐτοὶ σωτηρίας τῆς ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ, μετὰ δόξης αἰωνίου.

11 Ὁ λόγος οὗτος εἶναι πιστός· διότι ἐάν συναποθάνωμεν μὲ τὸν Χριστὸν, θέλομεν συζῆσει καὶ μὲ αὐτόν·

12 Ἐάν ὑπομένωμεν, καὶ θέλομεν συμβασιλεύσει· ἐάν τὸν ἀρνώμεθα, καὶ ἐκεῖνος θέλει μᾶς ἀρνήθῃ·

13 Ἐάν ἀπιστῶμεν, ἐκεῖνος πιστὸς μένει· νὰ ἀρνήθῃ τὸν ἑαυτὸν τοῦ δὲν δύναται.

14 Ταῦτα ἐνθίμιζε αὐτοὺς, διαμαρτυρούμενος εἰς αὐτοὺς ἐνώπιον τοῦ Κυρίου, νὰ μὴ λογομαχώσιν, εἰς οὐδὲν χρήσιμον, ἀλλὰ εἰς καταστροφὴν τῶν ἀκουόντων.

15 Σπούδασον νὰ παραστήσῃς τὸν ἑαυτὸν σου δόκιμον εἰς τὸν Θεόν, ἐργάτην ἀκαταίσχυντον, καὶ νὰ ὁρτομῇς τὸν λόγον τῆς ἀληθείας.

16 Τὰς δὲ βεβήλους ματαιολογίας φεύγε· διότι θέλousi προχωρήσῃ εἰς περισσοτέραν ἀσέβειαν·

17 Καὶ ὁ λόγος αὐτῶν ὡς γάγγραινα θέλει ἔχει βοσκήν· ἀπὸ τοὺς ὁποίους εἶναι ὁ Ὑμέναιος καὶ Φιλητὸς,

18 Οἵτινες ἐξέκλιναν ἀπὸ τὴν ἀληθειαν, λέγοντες ὅτι ἔγινεν ἡ ἀνάστασις ἥδη· καὶ ἀνατρέπουσι τὴν πίστιν τινῶν.

19 Ὅμως ὁ στερεὸς θεμέλιος τοῦ Θεοῦ στέκει, ἔχων τὴν σφραγίδα ταύτην· Ἐγνώρισεν ὁ Κύριος ἐκείνους οἱ ὁποῖοι εἶναι ἰδιοὶ τοῦ καὶ· Ἀς σταθῇ μακρὴν τῆς ἀδικίας πᾶς ὅς τις ὀνομάζει τὸ ὄνομα τοῦ Χριστοῦ.

20 Καὶ εἰς μεγάλῃν οἰκίαν δὲν εἶναι μόνον σκεῦη χρυσᾶ καὶ ἀργυρᾶ, ἀλλὰ εἶναι καὶ ξύλινα καὶ πήλινα· καὶ τὰ μὲν εἶναι εἰς τιμὴν, τὰ δὲ εἶναι εἰς ἀτιμίαν.

21 Ἄν λοιπὸν τις ἀποκαθαρίσῃ τὸν ἑαυτὸν τοῦ ἀπὸ ταῦτα, θέλει εἶναι σκεῦος εἰς τιμὴν, ἡγιασμένον, καὶ εὐ-

πότη, εἰς πᾶν ἔργον ἀγαθὸν ἡτοίμασ-
μένον.

22 Τὰς δὲ νεωτερικὰς ἐπιθυμίας
φεῦγε· δίδωκε δὲ δικαιοσύνην, πίστιν,
ἀγάπην, εἰρήνην μετὰ τῶν ἐπικαλου-
μένων τὸν Κύριον ἐκ καθαρᾶς καρ-
δίας.

23 Τὰς δὲ μαρὰς καὶ ἀπαιδεύτους
ζητήσεις παραιτοῦ, εἰδὼς ὅτι γενῶσι
μάχας·

24 Δουλὸν δὲ Κυρίου οὐ δεῖ μάχεσ-
θαι, ἀλλ' ἥπιον εἶναι πρὸς πάντας,
διδασκτικὸν, ἀνεξίκακον,

25 Ἐν πραότητι παιδεύοντα τοὺς
ἀντιδιατιθεμένους· μήποτε δῶ αὐτοῖς
ὁ Θεὸς μετάνοιαν, εἰς ἐπίγνωσιν ἀλη-
θείας,

26 Καὶ ἀναστήσωσιν ἐκ τῆς τοῦ δια-
βόλου παγίδος, ἐξωγρημένοι ὑπ' αὐ-
τοῦ εἰς τὸ ἐκεῖνον θέλημα.

Κεφ. γ'. III.

ΤΟΥΤΟ δὲ γίνωσκε, ὅτι ἐν ἐσχάταις
ἡμέραις ἐνοστήσονται καιροὶ χαλεποί·

2 Ἔσονται γὰρ οἱ ἄνθρωποι φίλ-
αντοι, φιλάργυροι, ἀλαζόνες, ὑπερ-
ήφανοι, βλασφημοὶ, γονεῦσιν ἀπ-
ειθεῖς, ἀχάριστοι, ἀνόσιοι,

3 Ἄστοργοι, ἄσπονδοι, διάβολοι,
ἀκρατεῖς, ἀνήμεροι, ἀφιλάγαθοι,

4 Προδόται, προπετεῖς, τετυφωμέ-
νοι, φιλήδονοι μᾶλλον ἢ φιλόθεοι,

5 Ἐχοντες μόρφωσιν εὐσεβείας,
τὴν δὲ δύναμιν αὐτῆς ἠρνημένοι· καὶ
τούτους ἀποτρέπου.

6 Ἐκ τούτων γὰρ εἰσιν οἱ ἐνδύ-
νοντες εἰς τὰς οἰκίας, καὶ αἰχμαλω-
τεύοντες τὰ γυναικάρια σεσωρευμένα
ἁμαρτίας, ἀγόμενα ἐπιθυμίαις ποι-
κίλαις,

7 Πάντοτε μανθάνοντα, καὶ μηδέ-
ποτε εἰς ἐπίγνωσιν ἀληθείας ἔλθειν
δυνάμενα,

8 Ὅν τρόπον δὲ Ἰακωβὸς καὶ Ἰαμ-

χρηστον εἰς τὸν δεσπότην, εἰς πᾶν
ἔργον ἀγαθὸν ἡτοίμασμένον.

22 Φεῦγε τὰς ἐπιθυμίας τὰς νεωτε-
ρικές· καὶ ἀκολουθεῖ τὴν δικαιοσύνην,
τὴν πίστιν, τὴν ἀγάπην, τὴν εἰρήνην
ἡμοῦ μὲ ἐκείνους οἱ ὅποιοι ἐπικα-
λοῦνται τὸν Κύριον μὲ καθαρὰν καρ-
δίαν.

23 Τὰς δὲ μαρὰς καὶ ἀπαιδεύτους
ζητήσεις παραιτεῖ, γνωρίζων ὅτι γεν-
νῶσι μάχας·

24 Καὶ ὁ δούλος τοῦ Κυρίου δὲν
πρέπει νὰ μάχεται, ἀλλὰ νὰ ᾔηται
ἡμερος εἰς ὅλους, διδασκτικὸς, ὑπομονη-
τικὸς εἰς τοὺς κακοὺς,

25 Μὲ πραότητα παιδεύων ἐκείνους
οἱ ὅποιοι ἀντιδιαθέτονται· ἴσως ὁ
Θεὸς δώσῃ εἰς αὐτοὺς μετάνοιαν, εἰς
τὴν γνώσιν τῆς ἀληθείας,

26 Καὶ ἐξυτηνηθῶσιν ἀπὸ τὴν παγίδα
τοῦ διαβόλου, ἀπὸ τὸν ὅποιον ζῶντες
συνελήφθησαν εἰς τὸ θέλημά του.

Κεφ. γ'. III.

ΓΝΩΡΙΖΕ καὶ τοῦτο, ὅτι εἰς τὰς
ὑστερινὰς ἡμέρας θέλουσιν ἐπέλθει
καιροὶ ἐπικίνδυνοι·

2 Διότι οἱ ἄνθρωποι θέλουσιν εἶ-
ναι φίλαντοι, φιλάργυροι, ἀλαζόνες,
υπερήφανοι, βλασφημοὶ, ἀπειθεῖς εἰς
τοὺς γονεῖς, ἀχάριστοι, ἀνόσιοι,

3 Ἄστοργοι, ἀφιλόστοιχοι, διαβάλλον-
τες, ἀκρατεῖς, ἀνήμεροι, ἀφιλάγαθοι,

4 Προδόται, προπετεῖς, πεφυστωμέ-
νοι, φιλήδονοι μᾶλλον ἢ φιλόθεοι,

5 Ἐχοντες μόρφωσιν εὐσεβείας,
τὴν δὲ δύναμιν αὐτῆς ἠρνημένοι· καὶ
τούτους ἀποστρέφου.

6 Διότι ἀπὸ τούτων εἶναι ἐκεῖνοι
οἱ ὅποιοι παρεισάγονται εἰς τὰς οἰκίας,
καὶ αἰχμαλωτεύουσι τὰ γυναικάρια
πεφορτισμένα ἀπὸ ἁμαρτίας, ἀπαγό-
μενα ἀπὸ ἐπιθυμίας ποικίλας,

7 Μανθάνοντα πάντοτε, καὶ μηδέ-
ποτε δυνάμενα νὰ ἔλθωσιν εἰς τὴν
γνώσιν τῆς ἀληθείας.

8 Καθ' ὃν τρόπον δὲ Ἰακωβὸς καὶ Ἰαμ-

βρῆς ἀνέστησαν Μαυτεῖ, οὕτω καὶ οὗτοι ἀνίστανται τῇ ἀληθείᾳ, ἀνθρώποι κατεφθαρμένοι τὸν νοῦν, ἀδόκιμοι περὶ τὴν πίστιν.

9 Ἀλλ' οὐ προκόψουσιν ἐπὶ πλεῖον ἡ γὰρ ἄνοια αὐτῶν ἐκδηλος ἔσται πᾶσιν, ὥς καὶ ἡ ἐκείνων ἐγένετο.

10 Σὺ δὲ παρηκολούθηκας μου τῇ διδασκαλίᾳ, τῇ ἀγωγῇ, τῇ προθέσει, τῇ πίστει, τῇ μακροθυμίᾳ, τῇ ἀγάπῃ, τῇ ὑπομονῇ,

11 Τοῖς διωγμοῖς, τοῖς παθήμασιν, οἷά μοι ἐγένετο ἐν Ἀντιοχείᾳ, ἐν Ἰκόνῳ, ἐν Λύστροις· οἷους διωγμοὺς ὑπήνεγκα, καὶ ἐκ πάντων με ἐρρύτατο ὁ Κύριος.

12 Καὶ πάντες δὲ οἱ θέλοντες εὐσεβῶς ζῆν ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ, διωχθήσονται.

13 Πονηροὶ δὲ ἄνθρωποι καὶ γόητες προκόουσιν ἐπὶ τὸ χεῖρον, πλανῶντες καὶ πλανώμενοι.

14 Σὺ δὲ μένε ἐν οἷς ἔμαθες καὶ ἐπιστάθης, εἰδὼς παρὰ τίνος ἔμαθες,

15 Καὶ ὅτι ἀπὸ βρέφους τὰ ἱερὰ γράμματα οἶδς, τὰ δυνάμενά σε σοφίσαι εἰς σωτηρίαν, διὰ πίστεως τῆς ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ.

16 Πᾶσα γραφὴ θεοπνεύστος, καὶ ὠφέλιμος πρὸς διδασκαλίαν, πρὸς ἔλεγχον, πρὸς ἐπανόρθωσιν, πρὸς παιδείαν τὴν ἐν δικαιοσύνῃ·

17 Ἵνα ἄριστος ᾦ ὁ τοῦ Θεοῦ ἄνθρωπος, πρὸς πᾶν ἔργον ἀγαθὸν ἐξηρητισμένος.

Κεφ. δ'. IV.

ΔΙΑΜΑΡΤΥΡΟΜΑΙ οὖν ἐγὼ ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ, καὶ τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ, τοῦ μέλλοντος κρίνειν ζωντας καὶ νεκροὺς κατὰ τὴν ἐπιφάνειαν αὐτοῦ καὶ τὴν βασιλείαν αὐτοῦ·

2 Κήρυξον τὸν λόγον· ἐπίστηθι εὐκαίρως, ἀκαίρως· ἔλεγχον, ἐπιτί-

Ἰαμβρῆς ἐναντιώθησαν εἰς τὸν Μαυτεῖν, οὕτω καὶ οὗτοι ἐναντιοῦνται εἰς τὴν ἀλήθειαν, ἄνθρωποι κατεφθαρμένοι εἰς τὸν νοῦν, ἀδόκιμοι εἰς τὴν πίστιν.

9 Ἀλλὰ δὲν θέλουνσι προκοφῆν περισσότερο· διότι ἡ ἄνοησία των θέλει γίνε φανερά εἰς ὅλους, καθὼς καὶ ἡ (ἄνοησία) ἐκείνων ἔγινε.

10 Σὺ ὅμως μὲ παρηκολούθησας εἰς τὴν διδασκαλίαν, τὴν διαγωγὴν, τὴν προθυμίαν, τὴν πίστιν, τὴν μακροθυμίαν, τὴν ἀγάπην, τὴν ὑπομονήν,

11 Τοὺς διωγμοὺς, τὰ παθήματα, ὅποια μὲ ἔγιναν εἰς τὴν Ἀντιοχείαν, εἰς τὸ Ἰκόνιον, εἰς τοὺς Λύστρους· ὁποῖους διωγμοὺς ὑμέμενα, καὶ ἀπὸ ὅλους μὲ ἠλευθέρωσεν ὁ Κύριος.

12 Ἀλλὰ καὶ ὅλοι ὅσοι θέλουνσι νὰ ζῶσιν εὐσεβῶς ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ, θέλουνσι διωχθῇ.

13 Ἀνθρώποι δὲ πονηροὶ καὶ ἀπατεῶνες θέλουνσι προκοφῆν εἰς τὸ χερότερον, πλανῶντες καὶ πλανώμενοι.

14 Σὺ δὲ μένε εἰς ἐκεῖνα τὰ ὅποια ἔμαθες καὶ ἐπιστάθης, γνωρίζον ἀπὸ τίνος τὰ ἔμαθες,

15 Καὶ ὅτι ἀπὸ βρέφους γνωρίζεις τὰ ἱερὰ γράμματα, τὰ ὅποια δύνανται νὰ σε σοφίσωσιν εἰς σωτηρίαν, διὰ μέσου τῆς πίστεως τῆς ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ.

16 Ὅλη ἡ γραφὴ εἶναι θεοπνευστος, καὶ ὠφέλιμος εἰς διδασκαλίαν, εἰς ἔλεγχον, εἰς διόρθωσιν, εἰς παιδεύσιν εἰς τὴν δικαιοσύνην·

17 Διὰ τὴν ἡλικίαν τέλειος ὁ ἄνθρωπος τοῦ Θεοῦ, ἐντελὼς ἡτοιμασμένος εἰς πᾶν ἔργον ἀγαθόν.

Κεφ. δ'. IV.

ΔΙΑΜΑΡΤΥΡΟΜΑΙ λοιπὸν ἐγὼ ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ, καὶ τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ὁ ὁποῖος μέλλει νὰ κρίνῃ ζωντας καὶ νεκροὺς κατὰ τὴν ἐπιφάνειαν αὐτοῦ καὶ τὴν βασιλείαν αὐτοῦ·

2 Κήρυξον τὸν λόγον· παραστήσου ἐγκαίρως, παρκαίρως· ἔλεγχον, ἐπι-

μῆσον, παρακάλεσον ἐν πάσῃ μακροθυμία καὶ διδαχῇ.

3 Ἔσται γὰρ καιρὸς, ὅτε τῆς ὑγιαίνουσας διδασκαλίας οὐκ ἀνέξονται· ἀλλὰ κατὰ τὰς ἐπιθυμίας τὰς ἰδίας ἐαυτοῖς ἐπισφραγίσουσιν διδασκάλους, κνηθόμενοι τὴν ἀκοήν·

4 Καὶ ἀπὸ μὲν τῆς ἀληθείας τὴν ἀκοήν ἀποστρέψουσιν, ἐπὶ δὲ τοὺς μύθους ἐκτραπήσονται.

5 Σὺ δὲ νῆφε ἐν πᾶσι, κακοπάθησον, ἔργον ποιήσον εὐαγγελιστοῦ, τὴν διακονίαν σου πληροφόρησον.

6 Ἐγὼ γὰρ ἤδη σπένδομαι, καὶ ὁ καιρὸς τῆς ἐμῆς ἀναλύσεως ἐφέστηκε.

7 Τὸν ἀγῶνα τὸν καλὸν ἠγωνίσμαι, τὸν δρόμον τετέλεκα, τὴν πίστιν τηρήκα·

8 Λοιπὸν, ἀπέκειται μοι ὁ τῆς δικαιοσύνης στέφανος, ὃν ἀποδώσει μοι ὁ Κύριος ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ, ὁ δίκαιος κριτὴς· οὐ μόνον δὲ ἐμοί, ἀλλὰ καὶ πᾶσι τοῖς ἠγαπηκόσι τὴν ἐπιφάνειαν αὐτοῦ.

9 Σπουδάσον ἐλθεῖν πρὸς με ταχέως.

10 Δημῶς γὰρ με ἐγκατέλιπεν, ἀγαπήσας τὸν νῦν αἰῶνα, καὶ ἐπορεύθη εἰς Θεσσαλονικίην· Κρήσκης εἰς Γαλατίαν, Τίτος εἰς Δαλματίαν·

11 Λουκᾶς ἐστὶ μόνος μετ' ἐμοῦ. Μάρκον ἀναλαβὼν, ἄγε μετὰ σεαυτοῦ· ἐστὶ γὰρ μοι εὐχρηστος εἰς διακονίαν.

12 Τυχικὸν δὲ ἀπέστειλα εἰς Ἐφεσον.

13 Τὸν φελόνην, ὃν ἀπέλιπον ἐν Τρωάδι παρὰ Κάρπῳ, ἐρχόμενος φέρε, καὶ τὰ βιβλία, μάλιστα τὰς μεμβράνας.

14 Ἀλέξανδρος ὁ χαλκεὺς πολλὰ μοι κακὰ ἐνδείξατο· ἀποδῶν αὐτῷ ὁ Κύριος κατὰ τὰ ἔργα αὐτοῦ·

15 Ὅν καὶ σὺ φυλάσσου· λίαν γὰρ ἀνθέστηκε τοῖς ἡμετέροις λόγοις.

τίμησον, παρακίνησον μὲ καὶ μακροθυμίαν καὶ διδαχήν.

3 Διότι μέλλει νὰ ἔλθῃ καιρὸς, ὅτε δὲν θέλουσιν ὑποφέρει τὴν ὑγιαίνουσαν διδασκαλίαν· ἀλλὰ κατὰ τὰς ἰδίας τῶν ἐπιθυμίας θέλουσιν ἐπισφραγεῖν εἰς τὸν ἐαυτὸν τῶν διδασκάλους, γαργαλιζόμενοι εἰς τὴν ἀκοήν·

4 Καὶ ἀπὸ μὲν τὴν ἀλήθειαν θέλουσιν ἀποστρέψει τὴν ἀκοήν, εἰς δὲ τοὺς μύθους θέλουσιν παρεκτραπήν.

5 Ἀλλὰ σὺ ἀγρύπνεις εἰς ὅλα, κακοπάθησον, κάμε ἔργον εὐαγγελιστοῦ, πληροφόρησον τὴν διακονίαν σου.

6 Διότι ἐγὼ ἤδη γίνομαι θυσία, καὶ ὁ καιρὸς τῆς ἀναχωρήσεώς μου ἐφθάσε.

7 Τὸν ἀγῶνα τὸν καλὸν ἠγωνίστην, τὸν δρόμον ἐτελείωσα, τὴν πίστιν διετήρησα·

8 Λοιπὸν, φυλάττεται δι' ἐμὲ ὁ στέφανος τῆς δικαιοσύνης, τὸν ὁποῖον θέλει μὲ ἀποδώσει ὁ Κύριος εἰς ἐκείνην τὴν ἡμέραν, ὁ δίκαιος κριτὴς· καὶ ὅχι μόνον εἰς ἐμὲ, ἀλλὰ καὶ εἰς ὅλους ὅσοι ἀγαποῦσι τὴν ἐπιφάνειάν του.

9 Σπουδάσον νὰ ἔλθῃς εἰς ἐμὲ ταχέως.

10 Διότι ὁ Δημῶς μὲ ἀφῆκεν, ἀγαπήσας τὸν παρόντα αἰῶνα, καὶ ἐπορεύθη εἰς τὴν Θεσσαλονικίην· ὁ Κρήσκης εἰς τὴν Γαλατίαν, ὁ Τίτος εἰς τὴν Δαλματίαν·

11 Λουκᾶς μόνος εἶναι ὁμοῦ με ἐμέ. Λάβε τὸν Μάρκον, καὶ φέρε τὸν συνάμασον· διότι μὲ εἶναι πολὺ χρήσιμος εἰς τὴν ὑπηρεσίαν.

12 Καὶ τὸν Τυχικὸν ἀπέστειλα εἰς τὴν Ἐφεσον.

13 Τὸν φελόνην, τὸν ὁποῖον ἀφῆκα εἰς τὴν Τρωάδα εἰς τοῦ Κάρπου, ἐρχόμενος φέρε, καὶ τὰ βιβλία, μάλιστα τὰς μεμβράνας.

14 Ἀλέξανδρος ὁ χαλκεὺς πολλὰ κακὰ με ἐδείξεν· εἶδε ὁ Κύριος νὰ ἀποδώσῃ εἰς αὐτὸν κατὰ τὰ ἔργα του·

15 Τὸν ὁποῖον καὶ σὺ φυλάττου· διότι πολὺ ἀντεστάθῃ εἰς τὰ λόγια μας.

16 Ἐν τῇ πρώτῃ μου ἀπολογίᾳ οὐδείς μοι συμπαραγέμετο, ἀλλὰ πάντες με ἐγκατέλιπον· (μὴ αὐτοῖς λογισθεῖν)

17 Ὁ δὲ Κύριός μοι παρέστη, καὶ ἐνεδυνάμωσέ με, ἵνα δι' ἐμοῦ τὸ κήρυγμα πληροφορηθῇ, καὶ ἀκούσῃ πάντα τὰ ἔθνη· καὶ ἐρρύσθην ἐκ στόματος λέοντος.

18 Καὶ ῥύσεται με ὁ Κύριος ἀπὸ παντὸς ἔργου πονηροῦ, καὶ σώσει εἰς τὴν βασιλείαν αὐτοῦ τὴν ἐπουράνιον· ᾧ ἡ δόξα εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων· ἀμήν.

19 Ἀσπασαι Πρίσκαν καὶ Ἀκύλαν, καὶ τὸν Ὀνησιφόρου οἶκον.

20 Ἐραστος ἔμεινεν ἐν Κορίνθῳ· Τρόφιμον δὲ ἀπέλιπον ἐν Μιλήτῳ ἀσθενοῦντα.

21 Σπουδασὸν πρὸ χειμῶνος ἐλθεῖν. Ἀσπάζεται σε Εὐβουλος, καὶ Πούδης, καὶ Λίνος, καὶ Κλανδία, καὶ οἱ ἀδελφοὶ πάντες.

22 Ὁ Κύριος Ἰησοῦς Χριστὸς μετὰ τοῦ πνεύματός σου· ἡ χάρις μετ' ὑμῶν· ἀμήν.

† Πρὸς Τιμόθεον δευτέρα, τῆς Ἐφεσίων ἐκκλησίας πρῶτον ἐπίσκοπον χειροτονηθέντα, ἐγράφη ἀπὸ Ῥώμης, ὅτε ἐκ δευτέρου παρέστη Παῦλος τῷ Καίσαρι Νέρωνι.

16 Εἰς τὴν πρώτην μου ἀπολογίαν οὐδείς μὲ παρεστάθη, ἀλλὰ ὅλοι μὲ ἀφῆκαν· (εἶθε νὰ μὴ λογαριασθῇ εἰς αὐτούς)

17 Ὁ δὲ Κύριος μὲ παρεστάθη, καὶ μὲ ἐνεδυνάμωσε, διὰ νὰ γίνῃ πληροφορημένον τὸ κήρυγμα διὰ μέσου μου, καὶ νὰ ἀκούσωσιν ὅλα τὰ ἔθνη· καὶ ἡλευθεράθην ἀπὸ τοῦ στόματος τοῦ λέοντος.

18 Καὶ ὁ Κύριος θέλει μὲ ἐλευθερώσει ἀπὸ παντὸς ἔργου κακοῦ, καὶ θέλει μὲ σώσει εἰς τὴν βασιλείαν αὐτοῦ τὴν ἐπουράνιον· εἰς τὸν ὁποῖον ᾧς ἦναι ἡ δόξα εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων· ἀμήν.

19 Ἀσπασαί τὴν Πρίσκαν καὶ τὸν Ἀκύλαν, καὶ τὸν οἶκον τοῦ Ὀνησιφόρου.

20 Ὁ Ἐραστος ἀπέμεινεν εἰς τὴν Κορίνθον· τὸν δὲ Τρόφιμον ἀφῆκα εἰς τὴν Μίλητον ἀσθενῆ.

21 Σπουδασὸν νὰ ἐλθῇς πρὸ τοῦ χειμῶνος. Ἀσπάζεται σε ὁ Εὐβουλος, καὶ Πούδης, καὶ Λίνος, καὶ Κλανδία, καὶ οἱ ἀδελφοὶ ὅλοι.

22 Ὁ Κύριος Ἰησοῦς Χριστὸς ᾧς ἦναι μετὰ τοῦ πνεύματός σου· ἡ χάρις μετ' ὑμῶν· ἀμήν.

† Ἡ πρὸς Τιμόθεον δευτέρα, τῆς Ἐφεσίων ἐκκλησίας πρῶτον ἐπίσκοπον χειροτονηθέντα, ἐγράφη ἀπὸ Ῥώμης, ὅτε ἐκ δευτέρου παρέστη Παῦλος εἰς τὸν Καίσαρα Νέρωνα.

Ἡ ΠΡΟΣ ΤΙΤΟΝ ἘΠΙΣΤΟΛΗ

ΠΑΥΛΟΥ ΤΟΥ ἈΠΟΣΤΟΛΟΥ.

Κεφ. α'. Ι.

ΠΑΥΛΟΣ, δούλος Θεοῦ, ἀπόστολος δὲ Ἰησοῦ Χριστοῦ, κατὰ πίστιν ἐκλεκτῶν Θεοῦ, καὶ ἐπίγνωσιν ἀληθείας τῆς κατ' εὐσέβειαν·

Κεφ. α'. Ι.

ΠΑΥΛΟΣ, δούλος Θεοῦ, καὶ ἀπόστολος τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ, κατὰ τὴν πίστιν τῶν ἐκλεκτῶν τοῦ Θεοῦ, καὶ τὴν ἐπίγνωσιν τῆς ἀληθείας τῆς κατ' εὐσέβειαν·

2 Ἐπ' ἐλπίδι ζωῆς αἰωνίου, ἣν ἐπηγγείλατο ὁ ἀψευδὴς Θεὸς πρὸ χρόνων αἰώνιων,

3 Ἐφανέρωσε δὲ καιροῖς ἰδίαις τὸν λόγον αὐτοῦ, ἐν κηρύγματι ὃ ἐπιστεύθη ἐγὼ κατ' ἐπιταγὴν τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν Θεοῦ·

4 Τίτῳ γνησίῳ τέκνῳ κατὰ κοινὴν πίστιν· χάρις, ἔλεος, εἰρήνη ἀπὸ Θεοῦ Πατρὸς, καὶ Κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν.

5 Τούτου χάριν κτελίπον σε ἐν Κρήτῃ, ἵνα τὰ λείποντα ἐπιδιορθώσῃ, καὶ καταστήσῃς κατὰ πόλιν πρεσβυτέρους, ὡς ἐγὼ σοι διαταξάμην·

6 Εἰ τις ἐστὶν ἀνέγκλητος, μιᾶς γυναικὸς ἀνὴρ, τέκνα ἔχων πιστά, μὴ ἐν κατηγορίᾳ ἀσωτίας, ἢ ἀνυπότακτα.

7 Δεῖ γὰρ τὸν ἐπίσκοπον ἀνέγκλητον εἶναι, ὡς Θεοῦ οἰκονόμον· μὴ αὐθάδῃ, μὴ ὀργίλον, μὴ παροινον, μὴ πλήκτην, μὴ αἰσχροκερδῆ·

8 Ἀλλὰ φιλόξενον, φιλάγαθον, σώφρονα, δίκαιον, ὅσιον, ἐγκρατῆ·

9 Ἀντεχόμενον τοῦ κατὰ τὴν διδαχὴν πιστοῦ λόγου, ἵνα δυνατὸς ᾖ καὶ παρακαλεῖν ἐν τῇ διδασκαλίᾳ τῇ ὑγιαίνουσῃ, καὶ τοὺς ἀντιλέγοντας ἐλέγχειν.

10 Εἰσὶ γὰρ πολλοὶ καὶ ἀνυπότακτοι ματαιολόγοι καὶ φρεναπάται, μάλιστα οἱ ἐκ περιτομῆς·

11 Οὓς δεῖ ἐπιστομίζειν· οἵτινες ὅλους οἴκους ἀνατρέπουσι, διδάσκοντες ἅ μὴ δεῖ, αἰσχροῦ κέρδους χάριν.

12 Εἰπέ τις ἐξ αὐτῶν ἴδιος αὐτῶν προφήτης· Κρήτες αεὶ ψεύσται, κακὰ θηρία, γαστέρες ἀργαί.

13 Ἡ μαρτυρία αὕτη ἐστὶν ἀληθής· δι' ἣν αἰτίαν ἐλεγχε αὐτοὺς

2 Εἰς τὴν ἐλπίδα τῆς αἰωνίου ζωῆς, τὴν ὁποίαν ὑπέσχέθη ὁ ἀψευδὴς Θεὸς πρὸ καιρῶν αἰώνιων,

3 Ἐφανέρωσε δὲ εἰς καιροὺς διωρισμένους τὸν λόγον του, διὰ τοῦ κηρύγματος τὸ ὁποῖον ἐνεπιστεύθη ἐγὼ κατὰ προσταγὴν τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν Θεοῦ·

4 Εἰς τὸν Τίτον τὸ γνησίον τέκνον κατὰ τὴν κοινὴν πίστιν· ἃς ἦναι χάρις, ἔλεος, εἰρήνη ἀπὸ Θεοῦ Πατρὸς, καὶ Κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν.

5 Τούτου χάριν σὲ ἀφῆκα εἰς τὴν Κρήτην, διὰ νὰ διορθώσῃς τὰ ἐλλείποντα, καὶ νὰ καταστήτῃς κατὰ πόλιν πρεσβυτέρους, καθὼς ἐγὼ σὲ διατάξα·

6 Ἐὰν ᾖ τις ἀκατηγόρητος, μιᾶς γυναικὸς ἀνὴρ, καὶ ἔχῃ τέκνα πιστά, ὅχι κατηγορημένα δι' ἀσωτίαν, ἢ ἀνυπότακτα.

7 Διότι πρέπει ὁ ἐπίσκοπος νὰ ᾖ ἀκατηγόρητος, ὡς οἰκονόμος τοῦ Θεοῦ· μὴ αὐθάδης, μὴ ὀργίλος, μὴ μεθυστής, μὴ πληγωτὴς, μὴ αἰσχροκερδής·

8 Ἀλλὰ φιλόξενος, φιλάγαθος, σώφρων, δίκαιος, ὅσιος, ἐγκρατής·

9 Κρατῶν τὸν πιστὸν λόγον τῆς διδαχῆς, διὰ νὰ ᾖ δυνατὸς καὶ νὰ παραινῇ μὲ τὴν διδασκαλίαν τὴν ὑγιῆ, καὶ νὰ ἐλέγχῃ ἐκείνους οἱ ὁποῖοι ἀντιλέγουσι.

10 Διότι εἶναι πολλοὶ καὶ ἀνυπότακοι ματαιολόγοι καὶ ἀπατεῶνες, μάλιστα ἐκεῖνοι τῆς περιτομῆς·

11 Τοὺς ὁποίους πρέπει νὰ ἀποστομώσωμεν· οἵτινες ὀλοκλήρους οἴκους ἀνατρέπουσι, διδάσκοντες ἐκεῖνα τὰ ὁποῖα δὲν πρέπει, διὰ αἰσχρὸν κέρδος.

12 Εἰς ἐξ αὐτῶν ἴδιος αὐτῶν προφήτης εἶπεν· Οἱ Κρητικοὶ πάντοτε εἶναι ψεύσται, κακὰ θηρία, γαστέρες ἀργαί.

13 Ἡ μαρτυρία αὕτη εἶναι ἀληθινή· διὰ τὴν ὁποίαν αἰτίαν ἐλεγχε

ἀποτόμως, ἵνα ὑγιαίνωσιν ἐν τῇ πίστει·

14 Μὴ προσέχοντες Ἰουδαϊκοῖς μύθοις, καὶ ἐντολαῖς ἀνθρώπων ἀποστρεφόμενον τὴν ἀλήθειαν.

15 Πάντα μὲν καθαρὰ τοῖς καθαροῖς· τοῖς δὲ μεμιασμένοις καὶ ἀπίστοις οὐδὲν καθαρὸν, ἀλλὰ μεμιάνται αὐτῶν καὶ ὁ νοὺς καὶ ἡ συνείδησις.

16 Θεὸν ὁμολογοῦσιν εἰδέναι, τοῖς δὲ ἔργοις ἀρνούνται, βδελυκτοὶ ὄντες καὶ ἀπειθεῖς, καὶ πρὸς πᾶν ἔργον ἀγαθὸν ἀδόκιμοι.

Κεφ. β'. II.

ΣΥ δὲ λάλει ἅ πρέπει τῇ ὑγιαίνουσῃ διδασκαλίᾳ·

2 Πρεσβύτας νηφαλίους εἶναι, σεμνοὺς, σώφρονας, ὑγιαίνοντας τῇ πίστει, τῇ ἀγάπῃ, τῇ ὑπομονῇ·

3 Πρεσβύτιδας ὡσαύτως ἐν καταστάματι ἱεροπρεπεῖς, μὴ διαβόλους, μὴ οἶνον πολλῶν δεδουλωμένους, καλοδιδασκάλους,

4 Ἵνα σωφρονίσωσι τὰς νέας, φιλήνδρους εἶναι, φιλοτέκνους,

5 Σώφρονας, ἀγνούς, οἰκουροὺς, ἀγαθούς, ὑποτασσόμενους τοῖς ἰδίοις ἀνδράσιν, ἵνα μὴ ὁ λόγος τοῦ Θεοῦ βλασφημῆται.

6 Τοὺς νεωτέρους ὡσαύτως παρκαλεῖ σωφρονεῖν·

7 Περί πάντα σεαυτὸν παρεχόμενος τύπον καλῶν ἔργων, ἐν τῇ διδασκαλίᾳ ἀδιαφθορίαν, σεμνότητα,

8 Λόγον ὑγιῆ, ἀκατάγνωστον· ἵνα ὁ ἐξ ἐναντίας ἐντραπῇ, μὴδὲν ἔχων περὶ ἑμὲν λέγειν φαῦλον.

9 Δούλους ἰδίοις δεσπόταις ὑποτάσσασθαι, ἐν πᾶσιν εὐάρεστους εἶναι, μὴ ἀντιλέγοντας·

10 Μὴ νοσιφίζόμενος, ἀλλὰ πίστιν πᾶσαν ἐνδεκυμένους ἀγαθὴν· ἵνα τὴν

τοὺς σκληρῶς, διὰ τὰ ὑγιαίνωσιν εἰς τὴν πίστιν·

14 Μὴ προσέχοντες εἰς μύθους Ἰουδαϊκοὺς, καὶ ἐντολὰς ἀνθρώπων οἱ ὅποιοι ἀποστρέφονται τὴν ἀλήθειαν.

15 Ὅλα μὲν εἶναι καθαρὰ εἰς τοὺς καθαρούς· εἰς δὲ τοὺς μεμιασμένους καὶ ἀπίστους οὐδὲν εἶναι καθαρὸν, ἀλλὰ εἶναι μεμιασμένους καὶ ὁ νοὺς αὐτῶν καὶ ἡ συνείδησις.

16 Ὁμολογοῦσιν ὅτι γνωρίζουσιν τὸν Θεόν, μετὰ τὰ ἔργα δὲ τὸν ἀρνούνται, ὄντες βδελυκτοὶ καὶ ἀπειθεῖς, καὶ εἰς πᾶν ἔργον ἀγαθὸν ἀδόκιμοι.

Κεφ. β'. II.

ΣΥ δὲ λάλει ἐκεῖνα τὰ ὅποια πρέπει σιν εἰς τὴν ὑγιῆ διδασκαλίαν·

2 Οἱ γέροντες νὰ ᾖναι ἀμέθυστοι, σεμνοί, σώφρονες, ὑμεῖς εἰς τὴν πίστιν, εἰς τὴν ἀγάπην, εἰς τὴν ὑπομονήν·

3 Ὡσαύτως αἱ γερόντισσαι νὰ ᾖναι εἰς τὴν διαγωγὴν ἱεροπρεπεῖς, νὰ μὴ διαβάλλωσι, νὰ μὴ δουλεύωσι εἰς πολλὸν οἶνον, νὰ ᾖναι διδάσκαλοι τῶν καλῶν,

4 Διὰ τὰ σωφρονίσωσι τὰς νέας, νὰ ἀγαπῶσι τοὺς ἄνδρας τῶν, καὶ τὰ τέκνα τῶν,

5 Νὰ εἶναι σώφρονες, καθαροί, οἰκοφύλακες, ἀγαθοί, ὑποτασσόμενοι εἰς τοὺς ἰδίους τῶν ἄνδρας, διὰ τὰ μὴ βλασφημῆται ὁ λόγος τοῦ Θεοῦ.

6 Ὡσαύτως πρότρεπε τοὺς νεωτέρους νὰ σωφρονώσιν·

7 Εἰς ὅλα παρέχων τὸν ἑαυτὸν σου παράδειγμα τῶν καλῶν ἔργων, δεικνύων εἰς τὴν διδασκαλίαν ἀδιαφθορίαν, σεμνότητα,

8 Λόγον ὑγιῆ, ἀκατάγνωστον· διὰ τὰ ἐντραπῇ ὁ ἐναντίος, μὴ ἔχων νὰ λέγῃ τίποτε κακὸν διὰ σὲ.

9 Οἱ δοῦλοι νὰ ὑποτάσσωνται εἰς τοὺς ἰδίους κυρίους, εἰς ὅλα νὰ ᾖναι εὐάρεστοι, μὴ ἀντιλέγοντες·

10 Νὰ μὴν ἰδιοποιῶσι τὰ ξένα, ἀλλὰ νὰ δεικνύωσι πᾶσαν πίστιν ἀγαθὴν·

διδασκαλίαν τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν Θεοῦ
κοσμοῦσιν ἐν πᾶσιν.

11 Ἐπεφάνη γὰρ ἡ χάρις τοῦ Θεοῦ
ἡ σωτήριος πᾶσιν ἀνθρώποις·

12 Παιδεύουσα ἡμᾶς, ἵνα ἀρνησά-
μενοι τὴν ἀσέβειαν καὶ τὰς κοσμικὰς
ἐπιθυμίας, σωφρόνως καὶ δικαίως καὶ
εὐσεβῶς ζήσωμεν ἐν τῷ νῦν αἰῶνι·

13 Προσδεχόμενοι τὴν μακαρίαν
ἐλπίδα, καὶ ἐπιφάνειαν τῆς δόξης
τοῦ μεγάλου Θεοῦ καὶ Σωτῆρος ἡμῶν
Ἰησοῦ Χριστοῦ·

14 Ὃς ἔδωκεν ἑαυτὸν ὑπὲρ ἡμῶν,
ἵνα λυτρώσθαι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης
ἀνομίας, καὶ καθαρίσῃ ἑαυτῶν λαὸν
περιούσιον, ζηλωτὴν καλῶν ἔργων.

15 Ταῦτα λάλει, καὶ παρακάλει,
καὶ ἔλεγχε μετὰ πάσης ἐπιταγῆς
μηδεὶς σου περιφρονεῖτω.

Κεφ. γ'. III.

ὙΠΟΜΙΜΝΗΣΚΕ αὐτοὺς ἀρχαῖς
καὶ ἐξουσίαις ὑποτάσσασθαι, πειθαρχεῖν,
πρὸς πᾶν ἔργον ἀγαθὸν ἐτοι-
μοὺς εἶναι,

2 Μηδὲνα βλασφημεῖν, ἀμάχους
εἶναι, ἐπεικεῖς, πᾶσαν ἐνδεικνυμένους
πραότητα πρὸς πάντας ἀνθρώπους.

3 Ἦμεν γὰρ ποτε καὶ ἡμεῖς ἀνό-
ητοι, ἀπειθεῖς, πλανώμενοι, δουλεύον-
τες ἐπιθυμίαις καὶ ἡδοναῖς ποικίλαις,
ἐν κακίᾳ καὶ φθόνῳ διάγοντες, στυ-
γητοί, μισοῦντες ἀλλήλους.

4 Ὅτε δὲ ἡ χρηστότης καὶ ἡ φιλαν-
θρωπία ἐπεφάνη τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν
Θεοῦ,

5 Οὐκ ἐξ ἔργων τῶν ἐν δικαιοσύνῃ
ὧν ἐποιήσαμεν ἡμεῖς, ἀλλὰ κατὰ τὸν
αὐτοῦ ἔλεον ἔσωσεν ἡμᾶς, διὰ λου-
τροῦ παλινγενεσίας, καὶ ἀνακαινώσεως
Πνεύματος ἁγίου,

6 Οὗ ἐξέχεεν ἐφ' ἡμᾶς πλουσίως,
διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Σωτῆρος
ἡμῶν·

διὰ τὰ στολίσωσι καθ' ὅλα τὴν δι-
δασκαλίαν τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν Θεοῦ.

11 Διότι ἐφανερώθη ἡ χάρις τοῦ
Θεοῦ ἡ σωτήριος πᾶσιν ἀνθρώποις·

12 Διδάσκουσα ἡμᾶς, διὰ τὰ ἀρνη-
θῶμεν τὴν ἀσέβειαν καὶ τὰς κοσμικὰς
ἐπιθυμίας, καὶ τὰ ζήσωμεν σωφρόνως
καὶ δικαίως καὶ εὐσεβῶς εἰς τοῦτον
τὸν αἰῶνα·

13 Ἀπεκδεχόμενοι τὴν μακαρίαν
ἐλπίδα, καὶ ἐπιφάνειαν τῆς δόξης
τοῦ μεγάλου Θεοῦ καὶ Σωτῆρος ἡμῶν
Ἰησοῦ Χριστοῦ·

14 Ὁ ὅποιος ἔδωκε τὸν ἑαυτὸν τοῦ
διὰ ἡμᾶς, διὰ τὰ μᾶς λυτρώσῃ ἀπὸ
πᾶσαν ἀνομίαν, καὶ καθαρίσῃ εἰς τὸν
ἑαυτὸν τοῦ λαὸν ἰδιαίτερον, ζηλωτὴν
τῶν καλῶν ἔργων.

15 Ταῦτα λάλει, καὶ πρότρεπε, καὶ
ἔλεγχε με πᾶσαν ἐξουσίαν· καὶ κἀνεὶς
ὡς μὴ σὲ καταφρονῇ.

Κεφ. γ'. III.

ΕΝΘΥΜΙΖΕ αὐτοὺς τὰ ὑποτάσσων-
ται εἰς τὰς ἀρχὰς καὶ τὰς ἐξουσίας,
τὰ ὑπακούωσι, τὰ ἦναι ἐτοιμοὶ εἰς
πᾶν ἔργον ἀγαθόν,

2 Κἀνένα τὰ μὴ βλασφημεῖν, τὰ
ἦναι ἀμάχοι, ἱλαροὶ, δεικνύοντες
πᾶσαν πραότητα εἰς ὅλους τοὺς ἀν-
θρώπους.

3 Διότι καὶ ἡμεῖς ποτὲ ἡμεθεὶς ἀνόητοι,
ἀπειθεῖς, πλανώμενοι, δουλεύοντες εἰς
ποικίλας ἐπιθυμίας καὶ ἡδονάς, διά-
γοντες εἰς κακίαν καὶ φθόνον, μισητοί,
μισοῦντες ὁ εἰς τὸν ἄλλον.

4 Ὅτε δὲ ἐφανερώθη ἡ χρηστότης
καὶ ἡ φιланθρωπία τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν
Θεοῦ,

5 Ὅχι ἀπὸ ἔργα δικαιοσύνης τὰ
ὅποια ἐκάμειμεν ἡμεῖς, ἀλλὰ κατὰ τὸ
ἔλεός του μᾶς ἔσωσε, διὰ μέσου τοῦ
λουτροῦ τῆς παλινγενεσίας, καὶ τῆς
ἀνακαινώσεως τοῦ ἁγίου Πνεύματος,

6 Τὸ ὅποιον ἔχυσεν ἐπάνω εἰς ἡμᾶς
πλουσίως, διὰ μέσου τοῦ Ἰησοῦ Χρι-
στοῦ τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν·

7 Ἴνα δικαιωθέντες τῇ ἐκείνου χάριτι, κληρονόμοι γενώμεθα κατ' ἐλπίδα ζωῆς αἰωνίου.

8 Πιστός ὁ λόγος· καὶ περὶ τούτων βούλομαι σε διαβεβαιῶσθαι, ἵνα φροντίῃσι καλῶν ἔργων προϊστασθαι οἱ πεπιστευκότες τῷ Θεῷ· ταῦτά ἐστι τὰ καλὰ καὶ ὠφέλιμα τοῖς ἀνθρώποις.

9 Μωρὰς δὲ ζητήσεις, καὶ γενεαλογίας, καὶ ἔρεις, καὶ μάχας νομικὰς περιπάσσο· εἰς γὰρ ἀνωφελεῖς καὶ μάταιοι.

10 Αἰρετικὸν ἄνθρωπον μετὰ μίαν καὶ δευτέραν νοθεσίαν παρκαίτου·

11 Εὐδὸς ὅτι ἐξέστραπται ὁ τοιοῦτος, καὶ ἀμαρτάνει, ὡν αὐτοκατάκριτος.

12 Ὅταν πέμψω Ἀρτεμῶν πρὸς σε ἢ Τυχικόν, σπουδάσον ἐλθεῖν πρὸς με εἰς Νικόπολιν· ἐκεῖ γὰρ κέκρικα παραχειμάσαι.

13 Ζηνᾶν τὸν νομικὸν καὶ Ἀπολλῶ σπουδαίως πρόπεμψον, ἵνα μὴδὲν αὐτοῖς λείπῃ.

14 Μανθανέτωσαν δὲ καὶ οἱ ἡμέτεροι καλῶν ἔργων προϊστασθαι εἰς τὰς ἀναγκαίας χρείας, ἵνα μὴ ὦσιν ἄκαρποι.

15 Ἀσπάζονται σε οἱ μετ' ἐμοῦ πάντες· ἄσπασαι τοὺς φιλοῦντας ἡμᾶς ἐν πίστει· ἡ χάρις μετὰ πάντων ὑμῶν· ἀμήν.

† Πρὸς Τίτον, τῆς Κρητῶν ἐκκλησίας πρῶτον ἐπίσκοπον χειροτονηθέντα, ἐγράφη ἀπὸ Νικοπόλεως τῆς Μακεδονίας.

7 Διὰ τὴν γίνωμεν κληρονόμοι κατὰ τὴν ἐλπίδα τῆς αἰωνίου ζωῆς, δικαιωθέντες μὲ τὴν χάριν ἐκείνου.

8 Ὁ λόγος οὗτος εἶναι πιστός· καὶ ταῦτα θέλω τὰ διαβεβαιῶν, διὰ τὴν φροντίῃσιν νὰ ὑπερέχωσιν εἰς τὰ καλὰ ἔργα ἐκεῖνοι οἱ ὅποιοι ἐπίστευσαν εἰς τὸν Θεόν· ταῦτα εἶναι τὰ καλὰ καὶ ὠφέλιμα εἰς τοὺς ἀνθρώπους.

9 Ὅμως τὰς μωρὰς ζητήσεις, καὶ τὰς γενεαλογίας, καὶ τὰς φιλονεικίας, καὶ τὰς μάχας τὰς νομικὰς ἀπόφενγε· διότι εἶναι ἀνωφελεῖς καὶ μάταιαι.

10 Τὸν ἄνθρωπον τὸν αἰρετικὸν μετὰ μίαν καὶ δευτέραν νοθεσίαν παρκαίτει·

11 Γνωρίζον ὅτι ὁ τοιοῦτος εἶναι διεστραμμένος, καὶ ἀμαρτάνει, ὡν αὐτοκατάκριτος.

12 Ὅταν πέμψω εἰς σὲ τὸν Ἀρτεμῶν ἢ τὸν Τυχικόν, σπουδάσον νὰ ἔλθῃς εἰς ἐμὲ εἰς τὴν Νικόπολιν· διότι ἐκεῖ ἀπεφάσισα νὰ παραχειμάσω.

13 Τὸν Ζηνᾶν τὸν νομικὸν καὶ τὸν Ἀπολλῶ ταχέως στείλον, φροντίζον διὰ νὰ μὴ τοὺς λείπῃ τίποτε.

14 Καὶ ἅς μανθάνωσι καὶ οἱ ἰδιοὶ μὲς νὰ ὑπερέχωσιν εἰς τὰ καλὰ ἔργα διὰ τὰς ἀναγκαίας χρείας, διὰ νὰ μὴ ἦναι ἄκαρποι.

15 Ὅλοι οἱ μετ' ἐμοῦ σὲ ἀσπάζονται· ἄσπασαι ἐκείνους οἱ ὅποιοι μὲς ἀγαπῶσι μὲ πίστιν· ἡ χάρις μετὰ πάντων ὑμῶν· ἀμήν.

† Πρὸς Τίτον, τῆς τῶν Κρητῶν ἐκκλησίας πρῶτον ἐπίσκοπον χειροτονηθέντα, ἐγράφη ἀπὸ Νικοπόλεως τῆς Μακεδονίας.

Ἡ ΠΡΟΣ ΦΙΛΗΜΟΝΑ ἘΠΙΣΤΟΛΗ

ΠΑΥΛΟΥ ΤΟΥ ἈΠΟΣΤΟΛΟΥ.

Κεφ. α'. Ι.

ΠΑΥΛΟΣ, δέσμιος Χριστοῦ Ἰησοῦ, καὶ Τιμόθεος ὁ ἀδελφός, Φιλήμονι τῷ ἀγαπητῷ καὶ συνεργῷ ἡμῶν,

2 Καὶ Ἀπφίαν τῇ ἀγαπητῇ, καὶ Ἀρχίππῳ τῷ συστρατιώτῃ ἡμῶν, καὶ τῇ κατ' οἶκόν σου ἐκκλησίᾳ·

3 Χάρις ὑμῖν καὶ εἰρήνη ἀπὸ Θεοῦ Πατρὸς ἡμῶν καὶ Κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ.

4 Εὐχαριστῶ τῷ Θεῷ μου, πάντοτε μνεῖάν σου ποιούμενος ἐπὶ τῶν προσευχῶν μου,

5 Ἀκούων σου τὴν ἀγάπην καὶ τὴν πίστιν, ἣν ἔχεις πρὸς τὸν Κύριον Ἰησοῦν καὶ εἰς πάντας τοὺς ἁγίους·

6 Ὅπως ἡ κοινωνία τῆς πίστεώς σου ἐνεργῆς γένηται, ἐν ἐπίγνωσιν παντὸς ἀγαθοῦ τοῦ ἐν ὑμῖν εἰς Χριστὸν Ἰησοῦν.

7 Χαρὰν γὰρ ἔχομεν πολλὴν καὶ παρακλήσιν ἐπὶ τῇ ἀγάπῃ σου, ὅτι τὰ σπλάγχνα τῶν ἁγίων ἀναπέπνυται διὰ σου, ἀδελφέ.

8 Διὸ πολλὴν ἐν Χριστῷ παρρησίαν ἔχων ἐπιτάσσει σοι τὸ ἀνῆκον·

9 Διὰ τὴν ἀγάπην μᾶλλον παρακαλῶ τοιοῦτος ὢν ὡς Παῦλος πρεσβύτης, νυνὶ δὲ καὶ δέσμιος Ἰησοῦ Χριστοῦ.

10 Παρακαλῶ σε περὶ τοῦ ἐμοῦ τέκνου, ὃν ἐγέννησα ἐν τοῖς δεσμοῖς μου, Ὁνήσιμον·

11 Τὸν ποτέ σοι ἄχρηστον, νυνὶ δὲ σοι καὶ ἐμοὶ εὐχρηστον, ὃν ἀνέπεμψα·

12 Σὺ δὲ αὐτὸν, τουτέστι, τὰ ἐμὰ σπλάγχνα, προσλαβοῦ·

13 Ὅν ἐγὼ ἐβουλόμην πρὸς ἐμαυτὸν κατέχειν, ἵνα ὑπὲρ σου διακονῇ

Κεφ. α'. Ι.

ΠΑΥΛΟΣ, ὁ δέσμιος τοῦ Χριστοῦ Ἰησοῦ, καὶ Τιμόθεος ὁ ἀδελφός, εἰς τὸν Φιλήμονα τὸν ἀγαπητὸν καὶ συνεργὸν ἡμῶν,

2 Καὶ εἰς τὴν Ἀπφίαν τὴν ἀγαπητὴν, καὶ Ἀρχίππον τὸν συστρατιώτην ἡμῶν, καὶ εἰς τὴν ἐκκλησίαν τὴν κατὰ τὸν οἶκόν σου·

3 Ἀς ἥναι χάρις εἰς σᾶς καὶ εἰρήνη ἀπὸ Θεοῦ Πατρὸς ἡμῶν καὶ Κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ.

4 Εὐχαριστῶ τὸν Θεόν μου, πάντοτε ἐνθυμούμενός σε εἰς τὰς προσευχάς μου,

5 Ἀκούων τὴν ἀγάπην σου καὶ τὴν πίστιν, τὴν ὅποιαν ἔχεις εἰς τὸν Κύριον Ἰησοῦν καὶ εἰς ὅλους τοὺς ἁγίους·

6 Διὰ τὰ γίνῃ ἡ κοινωνία τῆς πίστεώς σου ἐνεργῆς, εἰς ἐπίγνωσιν παντὸς ἀγαθοῦ τοῦ ὁποῖον εἶναι ἔνδον εἰς σᾶς εἰς τὸν Χριστὸν Ἰησοῦν.

7 Πολλὴν χαρὰν ἔχομεν καὶ παραγορίαν διὰ τὴν ἀγάπην σου, διότι τὰ σπλάγχνα τῶν ἁγίων εἶναι ἀναπαυμένα διὰ σου, ἀδελφέ.

8 Διὰ τοῦτο πολλὴν παρρησίαν ἔχω ἐν Χριστῷ νὰ σε προστάττω τὸ ἀνῆκον·

9 Ὅμως διὰ τὴν ἀγάπην μᾶλλον παρακαλῶ τοιοῦτος ὢν ὡς Παῦλος ὁ γέρων, τώρα δὲ καὶ δέσμιος τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ.

10 Παρακαλῶ σε διὰ τὸ τέκνον μου, τὸ ὁποῖον ἐγέννησα μέσα εἰς τὰ δεσμά μου, τὸν Ὁνήσιμον·

11 Ὁ ὁποῖος ἦτον ποτέ εἰς σὲ ἄχρηστος, τώρα ὅμως καὶ εἰς σὲ καὶ εἰς ἐμὲ εἶναι χρήσιμος, τὸν ὁποῖον ἐξανέπεμψα·

12 Σὺ δὲ αὐτὸν, τουτέστι, τὰ ἰδία μου σπλάγχνα, πρόσδεξαι·

13 Τὸν ὁποῖον ἐγὼ ἤθελον νὰ κρατῶ πλησίον μου, διὰ νὰ με

μοι ἐν τοῖς δεσμοῖς τοῦ εὐαγγελίου·

14 Χωρὶς δὲ τῆς σῆς γνώμης οὐδὲν ἠθέλησα ποιῆσαι· ἵνα μὴ ὡς κατὰ ἀνάγκην τὸ ἀγαθὸν σου ᾗ, ἀλλὰ κατὰ ἐκούσιον.

15 Τάχα γὰρ διὰ τοῦτο ἐχωρίσθη πρὸς ὥραν, ἵνα αἰώνιον αὐτὸν ἀπέχῃς·

16 Οὐκέτι ὡς δούλον, ἀλλ' ὑπὲρ δούλον, ἀδελφὸν ἀγαπητὸν, μάλιστα ἐμοί, πόσῳ δὲ μᾶλλον σοι, καὶ ἐν σαρκὶ καὶ ἐν Κυρίῳ;

17 Εἰ οὖν ἐμέ ἔχεις κοινωνόν, προσλαβοῦ αὐτὸν ὡς ἐμέ.

18 Εἰ δέ τι ἠδίκησέ σε, ἢ ὀφείλει, τοῦτο ἐμοὶ ἐλλόγει.

19 Ἐγὼ Παῦλος ἔγραψα τῇ ἐμῇ χειρὶ, ἐγὼ ἀποτίσω· ἵνα μὴ λέγω σοι ὅτι καὶ σεαυτὸν μοι προσοφείλεις.

20 Ναί, ἀδελφέ, ἐγὼ σου ὀφείμην ἐν Κυρίῳ· ἀναπαυσόν μου τὰ σπλάγχνα ἐν Κυρίῳ.

21 Πεποιθὼς τῇ ὑπακοῇ σου ἔγραψά σοι, εἰδὼς ὅτι καὶ ὑπὲρ ὃ λέγω ποιήσεις.

22 Ἀμα δὲ καὶ ἐτοίμαξέ μοι ξενίαν· ἐλπίζω γὰρ ὅτι διὰ τῶν πρῶσεν ὑμῶν χαρισθήσομαι ὑμῖν.

23 Ἀσπάζονται σε Ἐπαφροῖς ὁ συναιχμαλώτός μου ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ, Μάρκος,

24 Ἀρίσταρχος, Δημᾶς, Λουκάς, οἱ συνεργοί μου.

25 Ἡ χάρις τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ μετὰ τοῦ πνεύματος ὑμῶν ἀμήν.

† Πρὸς Φιλίμονα ἐγράφη ἀπὸ Ῥώμης διὰ Ὀνησίμου οἰκέτου.

ὑπηρετῇ ἀντὶ σοῦ εἰς τὰ δεσμά τοῦ εὐαγγελίου·

14 Χωρὶς δὲ τῆς γνώμης σου δὲν ἠθέλησα νὰ κάμω τίποτε· διὰ νὰ μὴ ᾗται τὸ ἀγαθὸν σου ὡς ἐξ ἀνάγκης, ἀλλὰ ἐκουσίως.

15 Διότι ἴσως διὰ τοῦτο ἐχωρίσθη πρὸς ὥραν, διὰ νὰ τὸν ἀπολάβῃς πάλιν καὶ νὰ τὸν ἔχῃς παντοτεινόν·

16 Ὅχι πλέον ὡς δούλον, ἀλλὰ ὑπὲρ δούλον, ὡς ἀδελφὸν ἀγαπητὸν, εἰς ἐμέ μάλιστα, καὶ πόσῳ μᾶλλον εἰς σέ, καὶ ἐν σαρκὶ καὶ ἐν Κυρίῳ;

17 Ἐὰν λοιπὸν ἔχῃς ἐμέ κοινωνόν, πρόσδεξαι αὐτὸν ὡς ἐμέ.

18 Καὶ ἂν σε ἠδίκησέ τι, ἢ σέ χρεωστεῖ, τοῦτο εἰς ἐμέ λογαριάσαι.

19 Ἐγὼ ὁ Παῦλος ἔγραψα μὲ τὴν ἰδίαν μου χεῖρα, ἐγὼ θέλω τὸ πληρῶσαι· διὰ νὰ μὴ σέ λέγω ὅτι μὲ προσεπιχρεωστεῖς καὶ τὸν ἐαυτὸν σου.

20 Ναί, ἀδελφέ, εἶθε νὰ ἀπολαύω τοῦτο ἀπὸ σέ ἐν Κυρίῳ· ἀνάπαυσον τὰ σπλάγχνα μου ἐν Κυρίῳ.

21 Θαρρῶν εἰς τὴν ὑπακοήν σου σέ ἔγραψα, γνωρίζων ὅτι καὶ ὑπὲρ ὃ, τι λέγω θέλεις κάμει.

22 Ἀμα δὲ καὶ ἐτοίμαξέ με ὑποδοχὴν· διότι ἐλπίζω ὅτι διὰ μέσου τῶν πρῶσεν ὑμῶν σὰς θέλω χαρισθῆ εἰς σὰς.

23 Σὲ ἀσπάζονται ὁ Ἐπαφροῖς ὁ συναιχμαλώτός μου ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ, Μάρκος,

24 Ἀρίσταρχος, Δημᾶς, Λουκάς, οἱ συνεργοί μου.

25 Ἡ χάρις τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ ᾗς ᾗται μετὰ τοῦ πνεύματός σας ἀμήν.

† Πρὸς Φιλίμονα ἐγράφη ἀπὸ τὴν Ῥώμην διὰ Ὀνησίμου οἰκέτου.

Ἡ ΠΡΟΣ ἙΒΡΑΙΟΥΣ ἘΠΙΣΤΟΛΗ.

Κεφ. α'. Ι.

ΠΟΛΥΜΕΡΩΣ καὶ πολυτρόπως
πάλαι ὁ Θεὸς λαλήτας τοῖς πατράσιν
ἐν τοῖς προφήταις, ἐπ' ἐσχάτων τῶν
ἡμερῶν τούτων ἐλάλησεν ἡμῖν ἐν Υἱῷ,

2 Ὃν ἔθηκε κληρονόμον πάντων, δι'
οὗ καὶ τοὺς αἰῶνας ἐποίησεν·

3 Ὃς ὢν ἀπαύγασμα τῆς δόξης, καὶ
χαρακτὴρ τῆς ὑποστάσεως αὐτοῦ,
φέρον τὰ πάντα τῷ ρήματι τῆς
δυνάμεως αὐτοῦ, δι' ἑαυτοῦ καθαρισ-
μὸν ποιησάμενος τῶν ἁμαρτιῶν ἡμῶν,
ἐκάθισεν ἐν δεξιᾷ τῆς μεγαλωσύνης
ἐν ὑψηλοῖς·

4 Τοσούτῳ κρείττων γενόμενος τῶν
ἀγγέλων, ὅσῳ διαφοράτερον παρ'
αὐτοὺς κεκληρονόμηκεν ὄνομα.

5 Τίνι γὰρ εἶπέ ποτε τῶν ἀγγέλων·
Υἱός μου εἰ σύ, ἐγὼ σήμερον γεγέν-
νηκά σε; Καὶ πάλιν· Ἐγὼ ἔσομαι
αὐτῷ εἰς Πατέρα, καὶ αὐτὸς ἔσται
μοι εἰς Υἱόν;

6 Ὃταν δὲ πάλιν εἰσαγάγῃ τὸν
πρωτότοκον εἰς τὴν οἰκουμένην, λέγει·
Καὶ προσκυνήσάτωσαν αὐτῷ πάντες
ἄγγελοι Θεοῦ.

7 Καὶ πρὸς μὲν τοὺς ἀγγέλους λέ-
γει· Ὁ ποιῶν τοὺς ἀγγέλους αὐτοῦ
πνεύματα, καὶ τοὺς λειτουργοὺς αὐ-
τοῦ πυρὸς φλόγα.

8 Πρὸς δὲ τὸν Υἱόν· Ὁ θρόνος σου,
ὁ Θεός, εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος·
ράβδος ἐϋθύτητος ἡ ράβδος τῆς βασι-
λείας σου.

9 Ἡγάπησας δικαιοσύνην, καὶ ἐμί-
σησας ἀνομίαν· διὰ τοῦτο ἔχρισέ σε
ὁ Θεός, ὁ Θεός σου, ἔλαιον ἀγαλλι-
σεως παρὰ τοὺς μετόχους σου.

10 Καί· Σὺ κατ' ἀρχάς, Κύριε, τὴν
γῆν ἐθεμελίωσας, καὶ ἔργα τῶν χειρῶν
σου εἰσιν οἱ οὐρανοί·

Κεφ. α'. Ι.

Ὁ ΘΕΟΣ ὁ ὁποῖος πάλαι ἐλάλη-
σεν εἰς τοὺς πατέρας πολυμερῶς καὶ
πολυτρόπως διὰ μέσου τῶν προφη-
τῶν, εἰς τὰς ἐσχάτας ταύτας ἡμέρας
ἐλάλησεν εἰς ἡμᾶς διὰ μέσου τοῦ Υἱοῦ,

2 Τὸν ὁποῖον ἔθεσε κληρονόμον ὅλων
τῶν πραγμάτων, διὰ μέσου τοῦ ὁποῖου
ἔκαμε καὶ τοὺς αἰῶνας·

3 Ὁ ὁποῖος ὢν ἀπαύγασμα τῆς δόξης,
καὶ χαρακτὴρ τῆς ὑποστάσεως αὐτοῦ,
καὶ συγκρατῶν τὰ πάντα μετὰ τὸ ρῆμα
τῆς δυνάμεως του, ὅτε ἔκαμε διὰ τοῦ
ἑαυτοῦ του καθαρισμὸν τῶν ἁμαρτιῶν
ἡμῶν, ἐκάθισεν ἐν δεξιᾷ τῆς μεγαλω-
σύνης εἰς τὰ ὑψηλά·

4 Καὶ ἔγινε τόσῳ μεγαλήτερος ἀπὸ
τοὺς ἀγγέλους, ὅσῳ καὶ ἐξοχότερον
παρ' αὐτοὺς ἐκληρονόμησεν ὄνομα.

5 Διότι εἰς τίνα ἀπὸ τοὺς ἀγγέλους
εἶπε ποτέ· Υἱός μου εἶσαι σύ, ἐγὼ
σήμερον σὲ ἐγέννησα; Καὶ πάλιν·
Ἐγὼ θέλω εἶμαι εἰς αὐτὸν Πατὴρ,
καὶ αὐτὸς θέλει εἶναι εἰς ἐμὲ Υἱός;

6 Καὶ πάλιν ὅταν εἰσάξῃ τὸν πρω-
τότοκον εἰς τὴν οἰκουμένην, λέγει·
Καὶ ἂς προσκυνήσωσιν αὐτὸν ὅλοι οἱ
ἄγγελοι τοῦ Θεοῦ.

7 Καὶ πρὸς μὲν τοὺς ἀγγέλους λέγει·
Ὁ ὁποῖος καμνεὶ τοὺς ἀγγέλους αὐ-
τοῦ πνεύματα, καὶ τοὺς λειτουργοὺς
αὐτοῦ πυρὸς φλόγα.

8 Πρὸς δὲ τὸν Υἱόν λέγει· Ὁ θρόνος
σου, ὁ Θεός, εἶναι εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ
αἰῶνος· ράβδος τῆς ἰσότητος εἶναι ἡ
ράβδος τῆς βασιλείας σου.

9 Ἡγάπησας δικαιοσύνην, καὶ ἐμί-
σησας ἀνομίαν· διὰ τοῦτο σὲ ἔχρισεν
ὁ Θεός, ὁ Θεός σου, ἔλαιον ἀγαλλι-
σεως ὑπὲρ τοὺς μετόχους σου.

10 Καί· Σὺ κατ' ἀρχάς, Κύριε, ἐθε-
μελίωσας τὴν γῆν, καὶ οἱ οὐρανοὶ
εἶναι ἔργα τῶν χειρῶν σου·

11 Αὐτοὶ ἀπολοῦνται, σὺ δὲ διαμένεις· καὶ πάντες ὡς ἱμάτιον παλαιωθήσονται·

12 Καὶ ὥσει περιβόλαιον ἐλίξεις αὐτούς, καὶ ἀλλαχθῶνται· σὺ δὲ ὁ αὐτὸς εἶ, καὶ τὰ ἔτη σου οὐκ ἐκλείψουσι.

13 Πρὸς τίνα δὲ τῶν ἀγγέλων εἶρηκέ ποτε· Κάθου ἐκ δεξιῶν μου, ἕως ἂν θῶ τοὺς ἐχθρούς σου ὑποπόδιον τῶν ποδῶν σου;

14 Οὐχὶ πάντες εἰσὶ λειτουργικὰ πνεύματα, εἰς διακονίαν ἀποστελλόμενα διὰ τοὺς μέλλοντας κληρονομεῖν σωτηρίαν;

Κεφ. β'. II.

ΔΙΑ τοῦτο δεῖ περισσotέρας ἡμᾶς προσέχειν τοῖς ἀκουσθεῖσι, μὴ ποτε παραρῶμεν.

2 Εἰ γὰρ ὁ δι' ἀγγέλων λαληθεὶς λόγος ἐγένετο βέβαιος, καὶ πᾶσα παράβασις καὶ παρακοὴ ἔλαβεν ἐνδικὸν μισθαποδοσίαν,

3 Πῶς ἡμεῖς ἐκφευζόμεθα τηλικαύτης ἀμελήσαντες σωτηρίας; ἥτις ἀρχὴν λαβοῦσα λαλεῖσθαι διὰ τοῦ Κυρίου, ὑπὸ τῶν ἀκουσάντων εἰς ἡμᾶς ἐβεβαιώθη·

4 Συνεπιμαρτυροῦντος τοῦ Θεοῦ σημείους τε καὶ τέρασι, καὶ ποικίλαις δυνάμεσι, καὶ Πνεύματος ἁγίου μερισμοῖς, κατὰ τὴν αὐτοῦ θέλησιν.

5 Οὐ γὰρ ἀγγέλοις ὑπέταξε τὴν οἰκουμένην τὴν μέλλουσαν, περὶ ἧς λαλοῦμεν.

6 Διεμαρτύρητο δὲ πού τις, λέγων· Τί ἐστὶν ἄνθρωπος, ὅτι μιμνήσκη αὐτοῦ; ἢ υἱὸς ἀνθρώπου, ὅτι ἐπισκέπηται αὐτόν;

7 Ἠλάττωσας αὐτὸν βραχύ τι παρ' ἀγγέλους· δόξῃ καὶ τιμῇ ἑστεφάνωσας αὐτόν, καὶ κατέστησας αὐτόν

11 Αὐτοὶ θέλουσιν ἀπολεσθῆναι, σὺ δὲ διαμένεις· καὶ ἐκεῖνοι ὅλοι ὡς φόρεμα θέλουσι παλαιωθῆναι·

12 Καὶ ὡς ἱμάτιον θέλεις τοὺς περιτυλίξει, καὶ θέλουσιν ἀλλαχθῆναι· σὺ ὅμως εἶσαι ὁ αὐτὸς, καὶ τὰ ἔτη σου δὲν θέλουσιν ἐκλείψει.

13 Καὶ πρὸς τίνα ἀπὸ τῶν ἀγγέλους εἶπε ποτέ· Κάθου ἐκ δεξιῶν μου, ἕως οὗ νὰ θέσω τοὺς ἐχθρούς σου ὑποπόδιον τῶν ποδῶν σου;

14 Δὲν εἶναι ὅλοι λειτουργικὰ πνεύματα, ἀποστελλόμενα εἰς ὑπηρεσίαν διὰ ἐκείνους οἱ ὅποιοι μέλλουσι νὰ κληρονομήσωσι σωτηρίαν;

Κεφ. β'. II.

ΔΙΑ τοῦτο πρέπει ἡμεῖς νὰ προσέχωμεν περισσotέρον εἰς ἐκεῖνα τὰ ὁποῖα ἠκούσαμεν, μήπως καὶ παραγλυστρήσωμεν.

2 Διότι ἐὰν ὁ λόγος ὁ ὁποῖος ἐλαλήθη διὰ μέσου τῶν ἀγγέλων ἐγένετο βέβαιος, καὶ πᾶσα παράβασις καὶ παρακοὴ ἔλαβε δικαίαν μισθαποδοσίαν,

3 Πῶς θέλομεν ἀποφύγει ἡμεῖς, ἐὰν ἀμελήσωμεν τόσον μεγάλην σωτηρίαν; ἡ ὁποία ἀρχὴν ἔλαβε νὰ λαλῇται διὰ μέσου τοῦ Κυρίου, καὶ ἀπὸ ἐκείνους οἱ ὅποιοι τὴν ἠκούσαν ἐβεβαιώθη εἰς ἡμᾶς·

4 Συνεπιμαρτυροῦντος τοῦ Θεοῦ καὶ με σημεία καὶ τέρατα, καὶ με ποικίλας δυνάμεις, καὶ με μερίσματα (χαρισμάτων) τοῦ ἁγίου Πνεύματος, κατὰ τὴν θέλησίν του.

5 Διότι δὲν ὑπέταξεν εἰς τοὺς ἀγγέλους τὴν μέλλουσαν οἰκουμένην, περὶ τῆς ὁποίας λαλοῦμεν.

6 Διεμαρτύρησε δὲ τις εἰς τόπον τινὰ, λέγων· Τί εἶναι ὁ ἄνθρωπος, διὰ νὰ τὸν ἐνθυμίσαι; ἢ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου, διὰ νὰ τὸν ἐπισκέπηται;

7 Ἠλάττωσας αὐτὸν ὀλίγον τι παρὰ τοὺς ἀγγέλους· ἑστεφάνωσας αὐτόν με δόξαν καὶ τιμὴν, καὶ

ἐπὶ τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου·

8 Πάντα ὑπέταξας ὑποκάτω τῶν ποδῶν αὐτοῦ. Ἐν γὰρ τῷ ὑποτάξει αὐτῷ τὰ πάντα, οὐδὲν ἀφῆκεν αὐτῷ ἀνυπότακτον· νῦν δὲ οὕτω ὁρῶμεν αὐτῷ τὰ πάντα ὑποτεταγμένα.

9 Τὸν δὲ βραχύ τι παρ' ἀγγέλους ἡλαττωμένον βλέπομεν Ἰησοῦν, διὰ τὸ πάθημα τοῦ θανάτου, δόξη καὶ τιμῇ ἑστεφανωμένον· ὅπως χάριτι Θεοῦ ὑπὲρ παντός γενήσεται θανάτου.

10 Ἐπρεπε γὰρ αὐτῷ, δι' ὃν τὰ πάντα καὶ δι' οὗ τὰ πάντα, πολλοὺς υἱοὺς εἰς δόξαν ἀγαγόντα, τὸν ἀρχηγὸν τῆς σωτηρίας αὐτῶν διὰ παθημάτων τελειώσαι.

11 Ὁ, τε γὰρ ἁγιάζων καὶ οἱ ἁγιαζόμενοι, ἐξ ἑνὸς πάντες. Δι' ἣν αἰτίαν οὐκ ἐπαισχύνεται ἀδελφούς αὐτοὺς καλεῖν,

12 Λέγων· Ἀπαγγελῶ τὸ ὄνομά σου τοῖς ἀδελφοῖς μου, ἐν μέσῳ ἐκκλησίας ὑμνήσω σε.

13 Καὶ πάλιν· Ἐγὼ ἔσομαι πεποισθὼς ἐπ' αὐτῷ. Καὶ πάλιν· Ἰδοὺ ἐγώ, καὶ τὰ παιδία ἃ μοι ἔδωκεν ὁ Θεός.

14 Ἐπεὶ οὖν τὰ παιδία κεκοινώνηκε σαρκὸς καὶ αἵματος, καὶ αὐτὸς παραπλησίως μετέσχε τῶν αὐτῶν, ἵνα διὰ τοῦ θανάτου καταργήσῃ τὸν τὸ κράτος ἔχοντα τοῦ θανάτου, τούτεστι τὸν διάβολον,

15 Καὶ ἀπαλλάξῃ τούτους ὅσοι φόβῳ θανάτου διὰ παντός τοῦ ζῆν ἐνοχοὶ ἦσαν δουλείας.

16 Οὐ γὰρ δήπου ἀγγέλων ἐπιλαμβάνεται, ἀλλὰ σπέρματος Ἀβραὰμ ἐπιλαμβάνεται.

17 Ὅθεν ὥφειλε κατὰ πάντα τοῖς ἀδελφοῖς ὁμοιωθῆναι, ἵνα ἐλεήμων γένηται καὶ πιστὸς Ἀρχιερεὺς τὰ πρὸς τὸν Θεόν, εἰς τὸ ἱλάσκεσθαι τὰς

κατέστησας αὐτὸν ἐπάνω εἰς τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου·

8 Ὅλα ὑπέταξας ὑποκάτω τῶν ποδῶν αὐτοῦ. Διότι ἐν ᾧ ὑπέταξεν εἰς αὐτὸν τὰ πάντα, οὐδὲν ἀφῆκε εἰς αὐτὸν ἀνυπότακτον· τώρα ὁμοιωτὴν δὲν βλέπομεν εἰς αὐτὸν τὰ πάντα ὑποτεταγμένα.

9 Βλέπομεν δὲ ἑστεφανωμένον μὴ δόξαν καὶ τιμὴν, διὰ τὸ πάθημα τοῦ θανάτου, τὸν Ἰησοῦν, ὁ ὁποῖος ἡλάττωσεν ὀλίγον τι παρὰ τοὺς ἀγγέλους διὰ τὸ γενεῖν θανάτου χάριτι Θεοῦ διὰ καθ' ἓνα.

10 Διότι ἔπρεπεν εἰς αὐτὸν, διὰ τὸν ὁποῖον εἶναι τὰ πάντα, καὶ διὰ μέσου τοῦ ὁποίου ἔγιναν τὰ πάντα, διὰ τὴν φέρῃ πολλοὺς υἱοὺς εἰς δόξαν, τὴν τελείωσιν διὰ μέσου τῶν παθημάτων τὸν ἀρχηγὸν τῆς σωτηρίας αὐτῶν.

11 Διότι καὶ ὁ ἁγιάζων καὶ οἱ ἁγιαζόμενοι, ἀπὸ ἑνὸς εἶναι ὅλοι. Διὰ τὴν ὁποίαν αἰτίαν δὲν αἰσχύνεται νὰ τοὺς καλῇ ἀδελφούς,

12 Λέγων· Θέλω ἀπαγγεῖλει τὸ ὄνομά σου εἰς τοὺς ἀδελφούς μου, ἐν μέσῳ τῆς ἐκκλησίας θέλω σὲ ὑμνῆσαι.

13 Καὶ πάλιν· Ἐγὼ θέλω πιστεῦσαι εἰς αὐτόν. Καὶ πάλιν· Ἰδοὺ ἐγώ, καὶ τὰ παιδία τὰ ὅποια μὲ ἔδωκεν ὁ Θεός.

14 Ἐπειδὴ λοιπὸν τὰ παιδία ἐκοινώνησαν σαρκὸς καὶ αἵματος, καὶ αὐτὸς ὁμοίως ἐμέθεξεν ἀπὸ τὰ αὐτὰ, διὰ τὴν ἀφανίσῃ διὰ μέσου τοῦ θανάτου ἐκεῖνον, ὁ ὁποῖος ἔχει τὸ κράτος τοῦ θανάτου, τούτεστι τὸν διάβολον,

15 Καὶ διὰ τὴν ἐλευθερώσῃ τούτους ὅσοι ἦσαν ὑποκείμενοι εἰς τὴν δουλείαν εἰς ὅλην τὴν ζωὴν διὰ τὸν φόβον τοῦ θανάτου.

16 Διότι δὲν πέρνει εἰς τὸν ἑαυτὸν τοὺς ἀγγέλους, ἀλλὰ πέρνει εἰς τὸν ἑαυτὸν τοῦ τὸ σπέρμα τοῦ Ἀβραάμ.

17 Διὰ τοῦτο ἔχρεώσεται νὰ ὁμοιωθῇ καθ' ὅλα μὲ τοὺς ἀδελφούς, διὰ τὴν γίνῃ ἐλεήμων καὶ πιστὸς Ἀρχιερεὺς εἰς τὰ ἀνήκοντα εἰς τὸν Θεόν, εἰς

ἀμαρτίας τοῦ λαοῦ·

18 Ἐν ᾧ γὰρ πέπονθεν αὐτὸς πειρασθεὶς, δύναται τοῖς πειραζομένοις βοηθῆσαι.

Κεφ. γ'. III.

“ΟΘΕΝ, ἀδελφοὶ ἄγιοι, κλήσεως ἐπουρανίου μέτοχοι, κατανοήσατε τὸν Ἀπόστολον καὶ Ἀρχιερέα τῆς ὁμολογίας ἡμῶν, Χριστὸν Ἰησοῦν·

2 Πιστὸν ὄντα τῷ ποιήσαντι αὐτόν, ὡς καὶ Μωσῆς ἐν ὅλῳ τῷ οἴκῳ αὐτοῦ·

3 Πλείονος γὰρ δόξης οὗτος παρὰ Μωσῆν ἡξίωται, καθ’ ὅσον πλείονα τιμὴν ἔχει τοῦ οἴκου ὁ κατασκευάσας αὐτόν·

4 Πᾶς γὰρ οἶκος κατασκευάζεται ὑπὸ τινος· ὁ δὲ τὰ πάντα κατασκευάσας, Θεός.

5 Καὶ Μωσῆς μὲν πιστὸς ἐν ὅλῳ τῷ οἴκῳ αὐτοῦ, ὡς θεράπων, εἰς μαρτύριον τῶν λαληθησομένων·

6 Χριστὸς δὲ, ὡς υἱὸς ἐπὶ τὸν οἶκον αὐτοῦ· οὗ οἶκος ἐσμεν ἡμεῖς, ἐάν περ τὴν παρρησίαν καὶ τὸ καύχημα τῆς ἐλπίδος μέχρι τέλους βεβαίαν κατέσχωμεν.

7 Διὸ, καθὼς λέγει τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον· Σήμερον, ἐάν τῆς φωνῆς αὐτοῦ ἀκούσῃτε,

8 Μὴ σκληρύνετε τὰς καρδίας ὑμῶν, ὡς ἐν τῷ παραπικρασμῷ, κατὰ τὴν ἡμέραν τοῦ πειρασμοῦ ἐν τῇ ἐρήμῳ,

9 Οὐ ἐπείρασάν με οἱ πατέρες ὑμῶν· ἐδοκίμασάν με, καὶ εἶδον τὰ ἔργα μου, τεσσαράκοντα ἔτη.

10 Διὸ προσώχθισα τῇ γενεᾷ ἐκείνῃ, καὶ εἶπον· Ἀεὶ πλανῶνται τῇ καρδίᾳ· αὐτοὶ δὲ οὐκ ἔγνωσαν τὰς ὁδοὺς μου·

11 Ὡς ὥμωσα ἐν τῇ ὀργῇ μου· Εἰ εἰσελευσονται εἰς τὴν κατάπαυσίν μου.

τὸ νὰ κάμῃ ἐξιλέωσιν διὰ τὰς ἀμαρτίας τοῦ λαοῦ·

18 Διότι εἰς ἐκεῖνο τὸ ὅποιον αὐτὸς ἐπαθεν ὅτε ἐπειράσθη, δύναται νὰ βοηθήσῃ ἐκείνους οἱ ὅποιοι πειράζονται.

Κεφ. γ'. III.

“ΟΘΕΝ, ἀδελφοὶ ἄγιοι, τῆς ἐπουρανίου καλέσεως μέτοχοι, κατανοήσατε τὸν Ἀπόστολον καὶ Ἀρχιερέα τῆς ὁμολογίας ἡμῶν, Χριστὸν Ἰησοῦν·

2 Ὁ ὁποῖος εἶναι πιστὸς εἰς ἐκεῖνον ὁ ὁποῖος τὸν ἔκαμε, καθὼς (ἦτον πιστὸς) καὶ ὁ Μωϋσῆς εἰς ὅλον τοῦ τὸν οἶκον·

3 Διότι οὗτος ἡξιώθη περισσότερας τιμῆς παρὰ τὸν Μωϋσῆν, καθ’ ὅσον ἔχει περισσότεραν τιμὴν παρὰ τὸν οἶκον ἐκεῖνος ὁ ὁποῖος τὸν κατασκεύασε·

4 Διότι πᾶς οἶκος γίνεται ἀπὸ τινός· ἐκεῖνος δὲ ὁ ὁποῖος ἔκαμε τὰ πάντα εἶναι ὁ Θεός.

5 Καὶ ὁ Μωϋσῆς ἐγίνε πιστὸς εἰς ὅλον τοῦ τὸν οἶκον, ὡς δούλος, εἰς μαρτυρίαν ἐκείνων τὰ ὁποῖα ἐμελλον νὰ λαληθῶσιν·

6 Ὁ Χριστὸς δὲ, εἶναι ὡς υἱὸς ἐπάνω εἰς τὸν ἰδίον τοῦ οἴκου· τοῦ ὁποίου οἶκος εἴμεθα ἡμεῖς, ἐάν κρατήσωμεν τὴν παρρησίαν καὶ τὸ καύχημα τῆς ἐλπίδος βέβαιον ἕως τέλους.

7 Διὰ τοῦτο, καθὼς λέγει τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον· Σήμερον, ἐάν τῆς φωνῆς αὐτοῦ ἀκούσῃτε,

8 Μὴ σκληρύνετε τὰς καρδίας σας, καθὼς εἰς τὸν παραπικρασμόν, κατὰ τὴν ἡμέραν τοῦ πειρασμοῦ εἰς τὴν ἐρήμον,

9 Ὅπου μὲ ἐπείρασαν οἱ πατέρες σας· μὲ ἐδοκίμασαν, καὶ εἶδον τὰ ἔργα μου, σαράντα ἔτη.

10 Διὰ τοῦτο δυσηρεστήθην εἰς τὴν γενεὰν ἐκείνην, καὶ εἶπα· Αὐτοὶ πάντοτε πλανῶνται εἰς τὴν καρδίαν· καὶ αὐτοὶ δὲν ἐγνώρισαν τὰς ὁδοὺς μου·

11 Ὡστε ὥμωσα εἰς τὴν ὀργὴν μου· Ὅτι οὐδέ ποτε θέλωσιν εἰσελθεῖν εἰς τὴν κατάπαυσίν μου.

12 Βλέπετε, ἀδελφοί, μήποτε ἔσται ἐν τινι ὑμῶν καρδία πονηρὰ ἀπιστίας, ἐν τῷ ἀποστῆναι ἀπὸ Θεοῦ ζῶντος·

13 Ἀλλὰ παρακαλεῖτε ἑαυτοὺς καθ' ἑκάστην ἡμέραν, ἄχρις οὗ τὸ σήμερον καλεῖται· ἵνα μὴ σκληρυνθῇ τις ἐξ ὑμῶν ἀπάτῃ τῆς ἀμαρτίας·

14 Μέτοχοι γὰρ γεγόναμεν τοῦ Χριστοῦ, ἔαν περ τὴν ἀρχὴν τῆς ὑποστάσεως μέχρι τέλους βεβαίαν κατέσχωμεν·

15 Ἐν τῷ λέγεσθαι· Σήμερον, ἔαν τῆς φωνῆς αὐτοῦ ἀκούσῃτε, μὴ σκληρύνῃτε τὰς καρδίας ὑμῶν, ὥς ἐν τῷ παραπικρασμῷ.

16 Τινὲς γὰρ ἀκούσαντες παρεπίκραναν· ἀλλ' οὐ πάντες οἱ ἐξεληθόντες ἐξ Αἰγύπτου διὰ Μωσέως.

17 Τίσι δὲ προσώχθισε τεσσαράκοντα ἔτη; Οὐχὶ τοῖς ἀμαρτήσασιν, ὧν τὰ κῶλα ἔπεσαν ἐν τῇ ἔρημῳ;

18 Τίσι δὲ ὥμοσε μὴ εἰτελεύσεσθαι εἰς τὴν κατάπαυσιν αὐτοῦ, εἰ μὴ τοῖς ἀπειθήσασιν;

19 Καὶ βλέπομεν ὅτι οὐκ ἠδυνήθησαν εἰσελθεῖν δι' ἀπιστίαν.

Κεφ. δ'. IV.

ΦΟΒΗΘΩΜΕΝ οὖν, μήποτε, καταλειπομένης ἐπαγγελίας εἰσελθεῖν εἰς τὴν καταπαυσιν αὐτοῦ, δοκῇ τις ἐξ ὑμῶν ὑστερηκέναι.

2 Καὶ γὰρ ἔσμεν εὐηγγελισμένοι, καθάπερ κηκεῖνοι· ἀλλ' οὐκ ὠφέλησεν ὁ λόγος τῆς ἀκοῆς ἐκείνους, μὴ συγκεκραμένους τῇ πίστει τοῖς ἀκούσασιν.

3 Εἰσερχόμεθα γὰρ εἰς τὴν κατάπαυσιν οἱ πιστεύσαντες, καθὼς εἰρηκεν· Ὡς ὥμοσα ἐν τῇ ὀργῇ μου, εἰ

12 Βλέπετε, ἀδελφοί, μήποτε εἰς τινὰ ἀπὸ σᾶς ἦναι καρδία πονηρὰ ἀπιστίας, εἰς τὸ νὰ ἀποστατήσῃ ἀπὸ τὸν Θεὸν τὸν ζῶντα·

13 Ἀλλὰ προτρέπετε ὁ εἰς τὸν ἄλλον καθ' ἑκάστην ἡμέραν, ἕως οὗ καλεῖται τὸ σήμερον· διὰ νὰ μὴ σκληρυνθῇ τις ἀπὸ σᾶς διὰ τῆς ἀπάτης τῆς ἀμαρτίας·

14 Διότι ἐγίναμεν μέτοχοι τοῦ Χριστοῦ, ἔαν κρατήσωμεν τὴν ἀρχὴν τῆς πίστεως βεβαίαν ἕως τέλους·

15 Ἐν ᾧ λέγεται· Σήμερον, ἔαν ἀκούσῃτε τὴν φωνὴν του, μὴ σκληρύνῃτε τὰς καρδίας σας, ὥς ἐν τῷ παραπικρασμῷ.

16 Διότι τινὲς ἀκούσαντες παρεπίκραναν· ἀλλὰ οὐ ὅλοι οἱ ὁποῖοι ἐξῆλθον ἀπὸ τὴν Αἴγυπτον διὰ τοῦ Μωϋσέως.

17 Καὶ εἰς ποίους δυσηρεστήθησαν ῥάντα ἔτη; Ὅχι τυχὰ εἰς ἐκείνους οἱ ὁποῖοι ἡμάρτησαν, τὰν ὁποίων τὰ πτώματ' ἔπεσαν εἰς τὴν ἔρημον;

18 Καὶ εἰς ποίους ὥμοσεν ὅτι δὲν μέλλουσι νὰ εἰσελθῶσιν εἰς τὴν κατάπαυσιν του, εἰ μὴ εἰς ἐκείνους οἱ ὁποῖοι ἔγιναν ἀπειθεῖς;

19 Καὶ βλέπομεν ὅτι δὲν ἐδυνήθησαν νὰ εἰσελθῶσι διὰ τὴν ἀπιστίαν.

Κεφ. δ'. IV.

ἌΣ φοβηθῶμεν λοιπὸν, μήπως, ἐν ᾧ καταλείπεται εἰς ἡμᾶς ὑπόσχεσις τοῦ νὰ εἰσελθῶμεν εἰς τὴν καταπαυσιν αὐτοῦ, φαῖν' τις ἀπὸ σᾶς νὰ τὴν ὑστερήσῃ.

2 Διότι τὸ εὐαγγέλιον ἐκηρύχθη καὶ εἰς ἡμᾶς, καθὼς καὶ εἰς ἐκείνους· ἀλλὰ ὁ λόγος τὸν ὁποῖον ἤκουσαν δὲν ὠφέλησεν ἐκείνους, μετ' ὃ νὰ μὴ εἶναι συγκερασμένοι μετ' τὴν πίστιν εἰς ἐκείνους οἱ ὁποῖοι τὸν ἤκουσαν.

3 Διότι εἰσερχόμεθα εἰς τὴν κατάπαυσιν ὅσοι ἐπιστεύσαμεν, καθὼς εἶπε· Διὰ τοῦτο ὥμοσα εἰς τὴν ὀργὴν

εἰσελεύσονται εἰς τὴν κατάπαυσίν μου. Καὶ τοὶ τῶν ἔργων ἀπὸ καταβολῆς κόσμου γεννηθέντων.

4 Εἶρκε γάρ που περὶ τῆς ἐβδόμης οὕτω· Καὶ κατέπαυσεν ὁ Θεὸς ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῇ ἐβδόμῃ ἀπὸ πάντων τῶν ἔργων αὐτοῦ.

5 Καὶ ἐν τούτῳ πάλιν· Εἰ εἰσελεύσονται εἰς τὴν κατάπαυσίν μου.

6 Ἐπεὶ οὖν ἀπολείπεται τινας εἰσελθεῖν εἰς αὐτήν, καὶ οἱ πρότερον εὐαγγελισθέντες οὐκ εἰσῆλθον δι' ἀπειθείαν·

7 Πάλιν τινὰ ὀρίζει ἡμέραν, Σήμερον, ἐν Δαβὶδ λέγων, μετὰ τοσούτων χρόνων· (καθὼς εἶρηται) Σήμερον, ἐὰν τῆς φωνῆς αὐτοῦ ἀκούσητε, μὴ σκληρύνετε τὰς καρδίας ὑμῶν.

8 Εἰ γὰρ αὐτοὺς Ἰησοῦς κατέπαυσεν, οὐκ ἂν περὶ ἄλλης ἐλάλει μετὰ ταῦτα ἡμέρας.

9 Ἄρα ἀπολείπεται σαββατισμὸς τοῦ λαοῦ τοῦ Θεοῦ·

10 Ὁ γὰρ εἰσελθὼν εἰς τὴν κατάπαυσίν αὐτοῦ, καὶ αὐτὸς κατέπαυσεν ἀπὸ τῶν ἔργων αὐτοῦ, ὥσπερ ἀπὸ τῶν ἰδίων ὁ Θεός.

11 Σπουδάζωμεν οὖν εἰσελθεῖν εἰς ἐκείνην τὴν κατάπαυσιν, ἵνα μὴ ἐν τοῖς αὐτοῖς τις ὑποδείγματι πέσῃ τῆς ἀπειθείας.

12 Ζῶν γὰρ ὁ λόγος τοῦ Θεοῦ, καὶ ἐνεργῆς, καὶ τομώτερος ὑπὲρ πᾶσαν μάχαιραν δίστομον, καὶ διϊκνουμενος ἄχρι μερισμοῦ ψυχῆς τε καὶ πνεύματος, ἀρμῶν τε καὶ μυελῶν, καὶ κριτικὸς ἐνθυμήσεων καὶ ἐννοιῶν καρδίας·

13 Καὶ οὐκ ἔστι κτίσις ἀφανὴς ἐνώπιον αὐτοῦ, πάντα δὲ γυμνά καὶ τετραχλησμένα τοῖς ὀφθαλμοῖς αὐτοῦ πρὸς ὃν ἡμῖν ὁ λόγος.

14 Ἐχοντες οὖν Ἀρχιερεᾶ μέγαν, διεληλυθότα τοὺς οὐρανοὺς, Ἰησοῦν

μου, ὅτι δὲν θέλουσιν εἰσελθεῖν εἰς τὴν κατάπαυσίν μου. Ἄν καὶ τὰ ἔργα τῆς κτίσεως ἔγιναν ἀπὸ τὴν ἀρχὴν τοῦ κόσμου.

4 Διότι ὁ Θεὸς εἶπε που διὰ τὴν ἐβδόμην ἡμέραν οὕτω· Καὶ κατέπαυσεν ὁ Θεὸς εἰς τὴν ἡμέραν τὴν ἐβδόμην ἀπὸ ὅλας τῶν τὰ ἔργα.

5 Καὶ εἰς τοῦτο τὸ μέρος πάλιν εἶπεν· Ὅτι δὲν θέλουσιν εἰσελθεῖν εἰς τὴν κατάπαυσίν μου.

6 Ἐπειδὴ λοιπὸν ἀπομένει νὰ εἰσέλθωσι τινὲς εἰς αὐτήν, καὶ ὅσοι εὐηγγελισθῇσαν πρότερον δὲν εἰσῆλθον διὰ τὴν ἀπειθείαν·

7 Πάλιν ὀρίζει τινὰ ἡμέραν, Σήμερον, εἰς τὸν Δαβὶδ λέγων, μετὰ τόσον καιρὸν· (καθὼς ἐλαλήθη) Σήμερον, ἐὰν τὴν φωνὴν τοῦ ἀκούσητε, μὴ σκληρύνετε τὰς καρδίας σας.

8 Διότι ἐὰν ὁ Ἰησοῦς (τοῦ Ναυὶ) κατέπαυσεν αὐτοὺς, δὲν ἤθελε λαλεῖν διὰ ἄλλην ἡμέραν ὕστερον.

9 Λοιπὸν ἀπομένει κατάπαυσις εἰς τὸν λαὸν τοῦ Θεοῦ·

10 Διότι ὅποιος εἰσῆλθεν εἰς τὴν κατάπαυσίν του, καὶ αὐτὸς κατέπαυσεν ἀπὸ τὰ ἔργα του, καθὼς ὁ Θεὸς κατέπαυσεν ἀπὸ τὰ ἰδιά του ἔργα.

11 Ἄς σπουδάζωμεν λοιπὸν νὰ εἰσελθῶμεν εἰς ἐκείνην τὴν κατάπαυσιν, μήπως καὶ πέσῃ τις εἰς τὸ αὐτὸ παράδειγμα τῆς ἀπειθείας.

12 Διότι ὁ λόγος τοῦ Θεοῦ εἶναι ζωντανὸς, καὶ ἐνεργῆς, καὶ κοπτικώτερος ὑπὲρ πᾶσαν μάχαιραν δίστομον, καὶ διαπερᾶ ἕως τοῦ μερισμοῦ τῆς ψυχῆς καὶ τοῦ πνεύματος, καὶ τῶν ἀρμῶν καὶ τῶν μυελῶν, καὶ εἶναι ἐξεταστὴς τῶν λογισμῶν καὶ τῶν ἐννοιῶν τῆς καρδίας·

13 Καὶ δὲν εἶναι κτίσις ἀφανὴς ἐνώπιον αὐτοῦ, ἀλλὰ ὅλα εἶναι γυμνά καὶ ἀνοικτὰ εἰς τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ μετὰ τὸν ὅποιον ἔχομεν λογαριασμόν.

14 Ἐχοντες λοιπὸν Ἀρχιερεᾶ μέγαν, ὁ ὁποῖος διῆλθε τοὺς οὐρανοὺς,

τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ, κρατῶμεν τῆς ὁμολογίας.

15 Οὐ γὰρ ἔχομεν Ἀρχιερέα μὴ δυνάμενον συμπαθεῖσαι ταῖς ἀσθενείαις ἡμῶν, πεπειρασμένον δὲ κατὰ πάντα καθ' ὁμοιότητα, χωρὶς ἁμαρτίας.

16 Προσερχώμεθα οὖν μετὰ παρρησίας τῷ θρόνῳ τῆς χάριτος, ἵνα λάβωμεν ἔλεον, καὶ χάριν εὕρωμεν εἰς εὐκαίρον βοήθειαν.

Κεφ. ε'. V.

ΠΑΣ γὰρ Ἀρχιερεὺς ἐξ ἀνθρώπων λαμβανόμενος ὑπὲρ ἀνθρώπων καθίσταται τὰ πρὸς τὸν Θεόν, ἵνα προσφέρῃ δῶρα τε καὶ θυσίας ὑπὲρ ἁμαρτιῶν.

2 Μετριοπαθεῖν δυνάμενος τοῖς ἀγνοοῦσι καὶ πλανωμένοις· ἐπεὶ καὶ αὐτὸς περικείται ἀσθενείαν.

3 Καὶ διὰ ταύτην ὀφείλει, καθὼς περὶ τοῦ λαοῦ, οὕτω καὶ περὶ ἑαυτοῦ προσφέρειν ὑπὲρ ἁμαρτιῶν.

4 Καὶ οὐχ ἑαυτῷ τις λαμβάνει τὴν τιμὴν, ἀλλὰ ὁ καλούμενος ὑπὸ τοῦ Θεοῦ, καθάπερ καὶ ὁ Ἀαρών.

5 Οὕτω καὶ ὁ Χριστὸς οὐχ ἑαυτὸν ἐδόξασε γεννηθῆναι Ἀρχιερέα, ἀλλ' ὁ λαλήσας πρὸς αὐτόν· Υἱὸς μου εἶσὺ, ἐγὼ σήμερον γεγέννηκά σε.

6 Καθὼς καὶ ἐν ἑτέρῳ λέγει· Σὺ ἱερεὺς εἰς τὸν αἰῶνα κατὰ τὴν τάξιν Μελχισεδέκ.

7 Ὃς ἐν ταῖς ἡμέραις τῆς σαρκὸς αὐτοῦ, δεήσεις τε καὶ ἱκετηρίας πρὸς τὸν δυνάμενον σώζειν αὐτὸν ἐκ θανάτου, μετὰ κραυγῆς ἰσχυρᾶς καὶ δακρυῶν προσενέγκας, καὶ εἰσακουσθεὶς ἀπὸ τῆς εὐλαβείας,

8 Καίπερ ὢν υἱός, ἔμαθεν ἀφ' αὐτοῦ ἔπαθε τὴν ὑπακοήν.

9 Καὶ τελειωθείς ἐγένετο τοῖς ὑπακούουσιν αὐτῷ πᾶσιν αἰτίος σωτηρίας αἰωνίου.

Ἰησοῦν τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ, ἃς κρατῶμεν τὴν ὁμολογίαν.

15 Διότι δὲν ἔχομεν Ἀρχιερέα ὁ ὅποιος δὲν δύναται νὰ συμπαθῇ εἰς τὰς ἀσθενείας μας, ἀλλ' ἐπειράχθη καθ' ὅλα καθ' ὁμοιότητα ἡμῶν, χωρὶς ἁμαρτιῶν.

16 Ἀς προσερχώμεθα λοιπὸν μετὰ παρρησίαν εἰς τὸν θρόνον τῆς χάριτος, διὰ νὰ λάβωμεν ἔλεον, καὶ νὰ εὕρωμεν χάριν διὰ βοήθειάν μας εἰς καιρὸν ἐπιτήδειον.

Κεφ. ε'. V.

ΔΙΟΤΙ πᾶς Ἀρχιερεὺς λαμβανόμενος ἀπὸ τοῦς ἀνθρώπους καθιστάνεται διὰ τοῦς ἀνθρώπους εἰς τὰ πράγματα τὰ πρὸς τὸν Θεόν, διὰ νὰ προσφέρῃ δῶρα τε καὶ θυσίας διὰ τὰς ἁμαρτίας.

2 Δυνάμενος νὰ συμπαθῇ δικαίως με τοῦς ἀγνοοῦντας καὶ πλανωμένους· ἐπειδὴ καὶ αὐτὸς εἶναι ἐνδεδυσμένος ἀσθενείαν.

3 Καὶ διὰ ταύτην χρεωστεῖ, καθὼς διὰ τὸν λαόν, οὕτω καὶ διὰ τὸν ἑαυτὸν του νὰ προσφέρῃ θυσίαν διὰ τὰς ἁμαρτίας.

4 Καὶ οὐδεὶς λαμβάνει τὴν τιμὴν εἰς τὸν ἑαυτὸν του, ἀλλὰ ὅς τις καλεῖται ἀπὸ τὸν Θεόν, καθὼς καὶ ὁ Ἀαρών.

5 Οὕτω καὶ ὁ Χριστὸς δὲν ἐδόξασε τὸν ἑαυτὸν του νὰ γίνῃ Ἀρχιερεὺς, ἀλλὰ ἐκεῖνος ὁ ὅποιος ἐλάλησε πρὸς αὐτόν· Υἱὸς μου εἶσαι σὺ, ἐγὼ σήμερον σὲ ἐγέννησα.

6 Καθὼς καὶ εἰς ἄλλο μέρος λέγει· Σὺ εἶσαι ἱερεὺς εἰς τὸν αἰῶνα κατὰ τὴν τάξιν Μελχισεδέκ.

7 Ὁ ὅποιος εἰς τὰς ἡμέρας τῆς σαρκὸς αὐτοῦ, ἀφ' οὗ προσέφερε δεήσεις καὶ ἱκεσίας, μετὰ κραυγῆν δυνατὴν καὶ δάκρυα πρὸς ἐκεῖνον ὁ ὅποιος ἐδύνατο νὰ σώσῃ αὐτὸν ἀπὸ τὸν θάνατον, καὶ εἰσηκούσθη ἀπὸ τὴν εὐλάβειαν,

8 Ἀγκαλιὰ καὶ νὰ ᾔτον υἱός, ὅμως ἀπ' ἐκείνα τὰ ὅποια ἔπαθεν ἔμαθε τὴν ὑπακοήν.

9 Καὶ ὅτε ἐτελειώθη, ἐγένινε εἰς ὅλους τοὺς ὑπακούοντας εἰς αὐτόν αἰτίος σωτηρίας αἰωνίου.

10 Προσαγορευθεὶς ὑπὸ τοῦ Θεοῦ Ἀρχιερεὺς κατὰ τὴν τάξιν Μελχισεδέκ·

11 Περὶ οὗ πολὺς ἡμῖν ὁ λόγος καὶ δυσπερίμεντος λέγειν· ἐπεὶ νοῦθοι γεγόνατε ταῖς ἀκοαῖς·

12 Καὶ γὰρ ὀφείλοντες εἶναι διδάσκαλοι διὰ τὸν χρόνον, πάλιν χρεῖαν ἔχετε τοῦ διδάσκειν ὑμᾶς, τίνα τὰ στοιχεῖα τῆς ἀρχῆς τῶν λογίων τοῦ Θεοῦ· καὶ γεγόνατε χρεῖαν ἔχοντες γάλακτος, καὶ οὐ στερεῆς τροφῆς.

13 Πᾶς γὰρ ὁ μετέχων γάλακτος, ἄπειρος λόγου δικαιοσύνης· νήπιος γὰρ ἐστί.

14 Τελείων δέ ἐστιν ἡ στερεὰ τροφή, τῶν διὰ τὴν ἑξίν τὰ αἰσθητήρια γεγυμνασμένα ἔχοντων πρὸς διάκρισιν καλοῦ τε καὶ κακοῦ.

Κεφ. ε'. VI.

ΔΙΟ ἀφέντες τὸν τῆς ἀρχῆς τοῦ Χριστοῦ λόγον, ἐπὶ τὴν τελειότητα φερόμεθα, μὴ πάλιν θεμέλιον καταβαλλόμενοι μετανοίας ἀπὸ νεκρῶν ἔργων, καὶ πίστεως ἐπὶ Θεόν,

2 Βαπτισμῶν διδασκίης, ἐπιθέσεως τε χειρῶν, ἀναστάσεως τε νεκρῶν, καὶ κρίματος αἰωνίου.

3 Καὶ τοῦτο ποιήσομεν, ἐάνπερ ἐπιτρέπῃ ὁ Θεός.

4 Ἀδύνατον γὰρ τοὺς ἅπας φωτισθέντας, γευσασμένους τε τῆς δωρεᾶς τῆς ἐπουρανίου, καὶ μετόχους γενεθέντας Πνεύματος ἁγίου,

5 Καὶ καλὸν γευσασμένους Θεοῦ ῥήμα, δυνάμεις τε μέλλοντος αἰῶνος,

6 Καὶ παραπεσόντας, πάλιν ἀνακινῆσαι εἰς μετάνοιαν, ἀνασταυροῦντας ἑαυτοῖς τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ, καὶ παραδειγματίζοντας.

7 Ἢ γὰρ ἡ ποιοῦσα τὸν ἐπ' αὐτῆς πολλάκις ἐρχόμενον ὑετὸν, καὶ τίκτουσα βοτάνην εὐθετον ἐκείνοις δι

10 Ἐπονομασθεὶς ἀπὸ τὸν Θεὸν Ἀρχιερεὺς κατὰ τὴν τάξιν Μελχισεδέκ·

11 Περὶ τοῦ ὁποίου ἔχομεν νὰ εἰπωμεν πολλὰ καὶ δυσκολοεργήμεντα· ἐπειδὴ ἐγίνατε ὀκνηροὶ εἰς τὰς ἀκοάς.

12 Διότι ἐν ᾧ ἔπρεπε νὰ ᾔσθε διδάσκαλοι διὰ τὸν καιρὸν, χρεῖαν ἔχετε πάλιν νὰ σᾶς διδάσκῃ τις, ποία εἶναι τὰ στοιχεῖα τῆς ἀρχῆς τῶν λογίων τοῦ Θεοῦ· καὶ ἐγίνατε τοιοῦτοι ὥστε ἔχετε χρεῖαν γάλακτος, καὶ ὅχι στερεῆς τροφῆς.

13 Διότι πᾶς ὅς τις μετέχει γάλακτος, εἶναι ἄπειρος ἀπὸ τὸν λόγον τῆς δικαιοσύνης· διότι εἶναι νήπιος.

14 Ἡ δὲ στερεὰ τροφή εἶναι τῶν τελείων ἀνδρῶν, οἱ ὅποιοι διὰ τὴν ἑξίν ἔχουσι τὰ αἰσθητήρια γεγυμνασμένα εἰς τὸ νὰ διακρίνῃσι τὸ καλὸν καὶ τὸ κακόν.

Κεφ. ε'. VI.

ΔΙΑ τοῦτο ἀφίνοντες τὸν λόγον τῆς ἀρχῆς τοῦ Χριστοῦ, ὡς φερόμεθα εἰς τὴν τελειότητα, μὴ βάλλοντες πάλιν θεμέλιον μετανοίας ἀπὸ νεκρῶν ἔργων, καὶ τῆς πίστεως εἰς τὸν Θεόν,

2 Καὶ τῆς διδασκίης τῶν βαπτισμῶν, καὶ τῆς ἐπιθέσεως τῶν χειρῶν, καὶ τῆς ἀναστάσεως τῶν νεκρῶν, καὶ τῆς κρίσεως τῆς αἰωνίου.

3 Καὶ τοῦτο θέλομεν κάμει, ἂν μᾶς τὸ συγχωρήσῃ ὁ Θεός.

4 Διότι ἀδύνατον εἶναι ἐκεῖνοι οἱ ὅποιοι μίαν φορὰν ἐφωτίσθησαν, καὶ ἐγεύθησαν τῆς ἐπουρανίου δωρεᾶς, καὶ ἔγιναν μέτοχοι τοῦ ἁγίου Πνεύματος,

5 Καὶ ἐγεύθησαν τὸ καλὸν ῥῆμα τοῦ Θεοῦ, καὶ τὰς δυνάμεις τοῦ μέλλοντος αἰῶνος,

6 Ἐὰν παραπέσωσι, νὰ ἐξανακινισθῶσι πάλιν εἰς μετάνοιαν, ἐξανασταυροῦντες εἰς τὸν ἑαυτὸν τῶν τῶν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ, καὶ πομπεύοντες αὐτόν.

7 Διότι ἡ γῆ ἡ ὅποια πίνει τὴν βροχὴν ἢ ὅποια ἔρχεται πολλάκις ἐπάνω εἰς αὐτήν, καὶ γεννᾷ χόρτα χρήσιμα διὰ

οὓς καὶ γεωργεῖται, μεταλαμβάνει εὐλογίας ἀπὸ τοῦ Θεοῦ·

8 Ἐκφέρουσα δὲ ἀκάνθας καὶ τριβόλους, ἀδόκιμος καὶ κατάρκας ἐγγύς, ἥς τὸ τέλος εἰς καῦσιν.

9 Πεισμέθαι δὲ περὶ ἡμῶν, ἀγαπητοί, τὰ κρείττονα καὶ ἐχόμενα σωτηρίας, εἰ καὶ οὕτω λαλοῦμεν.

10 Οὐ γὰρ ἄδικος ὁ Θεός, ἐπιλαθέσθαι τοῦ ἔργου ἡμῶν, καὶ τοῦ κόπου τῆς ἀγάπης ἧς ἐνεδείξασθε εἰς τὸ ὄνομα αὐτοῦ, διακονήσαντες τοῖς ἁγίοις καὶ διακονοῦντες.

11 Ἐπιθυμοῦμεν δὲ ἕκαστον ἡμῶν τὴν αὐτὴν ἐνδείκυσθαι σπουδὴν πρὸς τὴν πληροφάναν τῆς ἐλπίδος ἅχρι τέλους·

12 ἵνα μὴ νωθροὶ γένησθε, μιμηταὶ δὲ τῶν διὰ πίστεως καὶ μακροθυμίας κληρονομούντων τὰς ἐπαγγελίας.

13 Τῷ γὰρ Ἀβραάμ ἐπαγγεῖλαμενος ὁ Θεός, ἐπεὶ κατ' οὐδενὸς εἶχε μείζονος ὁμόσαι, ὥμοσε καθ' ἑαυτοῦ,

14 Λέγων· Ἡ μὴν εὐλογῶν εὐλογήσω σε, καὶ πληθύνων πληθυνῶ σε.

15 Καὶ οὕτω μακροθυμήσας ἐπέτυχε τῆς ἐπαγγελίας.

16 Ἄνθρωποι μὲν γὰρ κατὰ τοῦ μείζονος ὁμνύουσιν, καὶ πάσης αὐτοῖς ἀντιλογίας πέρας εἰς βεβαίωσιν ὁ ὅρκος.

17 Ἐν ᾧ περισσώτερον βουλόμενος ὁ Θεός ἐπιδείξει τοῖς κληρονόμοις τῆς ἐπαγγελίας τὸ ἀμετάθετον τῆς βουλῆς αὐτοῦ, ἐμεσίτευσεν ὅρκῳ·

18 ἵνα διὰ δύο πραγμάτων ἀμεταθέτων, ἐν οἷς ἀδύνατον ψεύσασθαι Θεόν, ἰσχυρὰν παρακλήσιν ἔχωμεν οἱ καταφυγόντες κρατῆσαι τῆς προκειμένης ἐλπίδος·

19 Ἦν ὥς ἄγκυραν ἔχομεν τῆς ψυ-

ἐκείνους ἀπὸ τοὺς ὁποίους καὶ γεωργεῖται, λαμβάνει εὐλογίαν ἀπὸ τοῦ Θεοῦ·

8 Ἡ δὲ γῆ ἣ ὅποια φέρει ἀκάνθας καὶ τριβόλους, εἶναι ἀδόκιμος καὶ ἐγγύς κατάρκας, καὶ τὸ τέλος αὐτῆς εἶναι τὸ νὰ καυθῇ.

9 Ἀλλὰ διὰ σᾶς, ἀγαπητοί, εἰμεθα καταπεισμένοι τὰ καλλίτερα καὶ ἐγγίζοντα εἰς τὴν σωτηρίαν, ἂν καὶ οὕτω λαλοῦμεν.

10 Διότι δὲν εἶναι ὁ Θεός ἄδικος νὰ λησμονήσῃ τὸ ἔργον σας, καὶ τὸν κόπον τῆς ἀγάπης τὴν ὁποίαν ἐδείξατε εἰς τὸ ὄνομα του, ὑπηρετήσαντες καὶ ὑπηρετοῦντες τοὺς ἁγίους.

11 Καὶ ἐπιθυμοῦμεν καθ' εἰς ἀπὸ σᾶς νὰ δεῖκνῃ τὴν αὐτὴν σπουδὴν ἕως τέλους διὰ τὴν πληροφάναν τῆς ἐλπίδος·

12 Διὰ νὰ μὴ γίνητε ὀκνηροί, ἀλλὰ μιμηταὶ ἐκείνων οἱ ὁποῖοι κληρονομοῦσι τὰς ὑποσχέσεις διὰ μέσου τῆς πίστεως καὶ μακροθυμίας.

13 Διότι ὁ Θεός ὑποσχόμενος εἰς τὸν Ἀβραάμ, ἐπειδὴ δὲν εἶχε νὰ ὁμώσῃ εἰς κἀνένα μεγαλύτερον, ὥμοσεν εἰς τὸν ἑαυτὸν του,

14 Λέγων· Ναι βεβαίᾳ εὐλογῶν θέλω σὲ εὐλογήσει, καὶ πληθύνων θέλω σὲ πληθύνει.

15 Καὶ οὕτως ἀφ' οὗ πολὺ ἐμακροθύμησεν ἐπέτυχε τῆς ὑποσχέσεως.

16 Διότι οἱ ἄνθρωποι ὁμνύουσιν εἰς τὸν μεγαλύτερον, καὶ ὁ ὅρκος εἶναι εἰς αὐτοὺς τέλος ἀντιλογίας εἰς βεβαίωσιν.

17 Εἰς τὸ ὁποῖον πρᾶγμα ὁ Θεός θέλων νὰ δείξῃ περισσώτερον εἰς τοὺς κληρονόμους τῆς ἐπαγγελίας τὸ ἀμετάθετον τῆς βουλῆς του, ἐμεσίτευσεν ὅρκον·

18 ἵνα διὰ δύο πραγμάτων ἀμεταθέτων, εἰς τὰ ὅποια εἶναι ἀδύνατον νὰ ψευσθῇ ὁ Θεός, ἔχωμεν ἰσχυρὰν παρηγορίαν ἡμεῖς οἱ ὁποῖοι καταφυγόμεν νὰ κρατήσωμεν τὴν προκειμένην ἐλπίδα·

19 Τὴν ὁποίαν ἔχομεν ὥς ἄγκυραν

χῆς ἀσφαλῆ τε καὶ βεβίαιαν, καὶ εἰσερχομένην εἰς τὸ ἐσώτερον τοῦ καταπετάσματος·

20 Ὅπου πρόδρομος ὑπὲρ ἡμῶν εἰσῆλθεν Ἰησοῦς, κατὰ τὴν τάξιν Μελχισεδέκ Ἀρχιερεὺς γενόμενος εἰς τὸν αἰῶνα.

Κεφ. ζ. VII.

ΟΥΤΟΣ γὰρ ὁ Μελχισεδέκ, βασιλεὺς Σαλήμ, ἱερεὺς τοῦ Θεοῦ ὑψίστου, ὁ συναντήσας Ἀβραάμ ὑποστρέφοντι ἀπὸ τῆς κοπῆς τῶν βασιλείων, καὶ εὐλογήσας αὐτόν·

2 Ὡ καὶ δεκάτην ἀπὸ πάντων ἐμέρισεν Ἀβραάμ· πρῶτον μὲν ἐρμηνευόμενος βασιλεὺς δικαιοσύνης, ἔπειτα δὲ καὶ βασιλεὺς Σαλήμ· ὁ ἐστὶ, βασιλεὺς εἰρήνης·

3 Ἀπάτωρ, ἀμήτωρ, ἀγενεαλόγητος· μήτε ἀρχὴν ἡμερῶν, μήτε ζωῆς τέλος ἔχων· ἀφωμοιωμένος δὲ τῷ Υἱῷ τοῦ Θεοῦ, μένει ἱερεὺς εἰς τὸ διηνεκές.

4 Θεωρεῖτε δὲ πηλίκος οὗτος, ᾧ καὶ δεκάτην Ἀβραάμ ἔδωκεν ἐκ τῶν ἀκροθινίων ὁ πατριάρχης.

5 Καὶ οἱ μὲν ἐκ τῶν υἱῶν Λευὶ τὴν ἱερατείαν λαμβάνοντες, ἐντολὴν ἔχουσιν ἀποδεκατοῦν τὸν λαὸν κατὰ τὸν νόμον, τουτέστι, τοὺς ἀδελφούς αὐτῶν, καίπερ ἐξεληλυθότας ἐκ τῆς ὁσφύος Ἀβραάμ·

6 Ὁ δὲ μὴ γενεαλογούμενος ἐξ αὐτῶν, δεδεκάτωκε τὸν Ἀβραάμ, καὶ τὸν ἔχοντα τὰς ἐπαγγελίας εὐλογηκε.

7 Χωρὶς δὲ πάσης ἀντιλογίας, τὸ ἔλαττον ὑπὸ τοῦ κρείττονος εὐλογεῖται.

8 Καὶ ὁδε μὲν δεκάτας ἀποθνήσκοντες ἄνθρωποι λαμβάνουσιν· ἐκεῖ δὲ, μαρτυρούμενος ὅτι ζῇ.

ἀσφαλῆ καὶ βεβίαιαν τῆς ψυχῆς, καὶ εἰσερχομένην εἰς τὸ ἐσώτερον τοῦ καταπετάσματος·

20 Ὅπου ὁ Ἰησοῦς εἰσῆλθε πρόδρομος διὰ ἡμᾶς, γενόμενος Ἀρχιερεὺς εἰς τὸν αἰῶνα κατὰ τὴν τάξιν τοῦ Μελχισεδέκ.

Κεφ. ζ. VII.

ΔΙΟΤΙ οὗτος ὁ Μελχισεδέκ, ἦτον βασιλεὺς τῆς Σαλήμ, ἱερεὺς τοῦ Θεοῦ τοῦ ὑψίστου, ὁ ὁποῖος συνανήντησε τὸν Ἀβραάμ ὅτε ὑπέστρεφεν ἀπὸ τῆς σφαγῆς τῶν βασιλείων, καὶ τὸν εὐλόγησεν·

2 Εἰς τὸν ὅποιον Μελχισεδέκ ὁ Ἀβραάμ ἐμέρισε καὶ τὴν δεκάτην ἀπὸ ὅλα· καὶ πρῶτον μὲν ἐρμηνεύεται βασιλεὺς δικαιοσύνης, ἔπειτα δὲ καὶ βασιλεὺς Σαλήμ· τὸ ὅποιον εἶναι, βασιλεὺς τῆς εἰρήνης·

3 Χωρὶς πατέρα, χωρὶς μητέρα, χωρὶς γενεαλογίαν· μήτε ἀρχὴν ἡμερῶν, μήτε τέλος ζωῆς ἔχων· ὁμοιωμένος δὲ μετὰ τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ, μένει ἱερεὺς πάντοτε.

4 Καὶ θεωρεῖτε πόσον μεγάλος ἦτον οὗτος, εἰς τὸν ὅποιον καὶ ὁ Ἀβραάμ ὁ πατριάρχης ἔδωκε καὶ δεκάτην ἀπὸ τὰ λαφύρα.

5 Καὶ ἐκεῖνοι ἀπὸ τοὺς υἱούς τοῦ Λευὶ οἱ ὅποιοι λαμβάνουσι τὴν ἱερασίαν, ἔχουσιν ἐντολὴν νὰ ἀποδεκατίσωσι τὸν λαὸν κατὰ τὸν νόμον, τουτέστι, τοὺς ἀδελφούς των, ἂν καὶ αὐτοὶ ἐξῆλθον ἀπὸ τὸ στέμα τοῦ Ἀβραάμ·

6 Ἐκεῖνος δὲ ὁ ὁποῖος δὲν γενεαλογεῖται ἀπὸ αὐτοὺς, ἐδεκάτισε τὸν Ἀβραάμ, καὶ εὐλόγησεν ἐκεῖνον ὁ ὁποῖος εἶχε τὰς ὑποσχέσεις.

7 Καὶ χωρὶς κημμίαν ἀντιλογίαν, τὸ μικρότερον εὐλογεῖται ἀπὸ τὸ μεγαλύτερον.

8 Καὶ ἐδῶ μὲν οἱ ἄνθρωποι ἀποθνήσκοντες λαμβάνουσι δεκάτας· ἐκεῖ δὲ λαμβάνει ἐκεῖνος ὁ ὁποῖος μαρτυρεῖται ὅτι ζῇ.

9 Καί, ὡς ἔπος διὰ εἰπεῖν, Ἀβραάμ καὶ Λευὶ ὁ δεκάτης λαμβάνωνν δεδεδωκένωται·

10 Ἐτι γὰρ ἐν τῇ ὁσφύϊ τοῦ πατρὸς ἦν, ὅτε συνήνησεν αὐτῷ ὁ Μελχισεδέκ.

11 Εἰ μὲν οὖν τελείωσις διὰ τῆς Λευϊτικῆς ἱερωσύνης ἦν· (ὁ λαὸς γὰρ ἐπ' αὐτῇ νενομοθέτητο) τίς ἐτι χρεία, κατὰ τὴν τάξιν Μελχισεδέκ ἕτερον ἀνίστασθαι ἱερέα, καὶ οὐ κατὰ τὴν τάξιν Ἀαρῶν λέγεσθαι;

12 Μετατιθεμένης γὰρ τῆς ἱερωσύνης, ἐξ ἀνάγκης καὶ νόμου μεταθεσις γίνεται.

13 Ἐφ' ὃν γὰρ λέγεται ταῦτα, φυλῆς ἑτέρας μετέσχηκεν, ἃς οὐδεὶς προσέσχηκε τῷ θυσιαστήριῳ.

14 Πρόδδλον γὰρ ὅτι ἐξ Ἰουδα ἀνατέταλκεν ὁ Κύριος ἡμῶν· εἰς ἣν φυλὴν οὐδὲν περὶ ἱερωσύνης Μωσῆς ἐλάλησε.

15 Καὶ περισσώτερον ἐτι κατὰδδλον ἐστίν, εἰ κατὰ τὴν ὁμοίότητα Μελχισεδέκ ἀνίσταται ἱερεὺς ἕτερος,

16 Ὃς οὐ κατὰ νόμον ἐντολῆς σαρκικῆς γέγονεν, ἀλλὰ κατὰ δύναμιν ζωῆς ἀκαταλύτου.

17 Μαρτυρεῖ γὰρ· Ὅτι σὺ ἱερεὺς εἰς τὸν αἰῶνα κατὰ τὴν τάξιν Μελχισεδέκ.

18 Ἀθέτησις μὲν γὰρ γίνεται προαγούσης ἐντολῆς, διὰ τὸ αὐτῆς ἀσθενεὶς καὶ ἀνωφέλεις·

19 Οὐδὲν γὰρ ἐτελείωσεν ὁ νόμος, ἐπεισαγωγῇ δὲ κρείττονος ἐλπίδος, δι' ἧς ἐγγίζομεν τῷ Θεῷ.

20 Καὶ καθ' ὅσον οὐ χωρὶς ὀρκωμοσίας·

21 (Οἱ μὲν γὰρ χωρὶς ὀρκωμοσίας εἰσὶν ἱερεῖς γεγονότες· ὁ δὲ μετὰ ὀρκωμοσίας, διὰ τοῦ λέγοντος πρὸς αὐτόν· Ὁμωσε Κύριος, καὶ οὐ μεταμεληθήσεται· Σὺ ἱερεὺς εἰς τὸν αἰῶνα

9 Καί, διὰ νὰ εἶπω οὕτως, καὶ ὁ Λευὶ ὁ ὁποῖος λαμβάνει δεκάτας ἐδεδωκένωται εἰς τὸ πρόσωπον τοῦ Ἀβραάμ·

10 Διότι ἀκόμῃ εἰς τὴν μέσιν τοῦ πατρὸς ἦτον, ὅτε τὸν συναπῆνησεν ὁ Μελχισεδέκ.

11 Ἐὰν λοιπὸν ἡ τελείωσις ἦτον διὰ τῆς ἱερωσύνης τῆς Λευϊτικῆς· (διότι ὁ λαὸς ἐνομοθετήθη εἰς αὐτήν) τίς χρεία ἦτον πλέον νὰ κατασταθῇ ἄλλος ἱερεὺς κατὰ τὴν τάξιν τοῦ Μελχισεδέκ, καὶ ὅτι νὰ λέγῃται κατὰ τὴν τάξιν τοῦ Ἀαρῶν;

12 Διότι ὅτε μετατίθεται ἡ ἱερωσύνη, ἐξ ἀνάγκης γίνεται καὶ μετάθεσις τοῦ νόμου.

13 Διότι ἐκεῖνος διὰ τὸν ὁποῖον λέγονται ταῦτα, κατάγεται ἀπὸ ἄλλην φυλὴν, ἀπὸ τὴν ὁποίαν οὐδεὶς ἐπλησίασεν εἰς τὸ θυσιαστήριον.

14 Διότι φανερόν ἐστίν ὅτι ἀπὸ τὴν φυλὴν τοῦ Ἰουδα ἀνέτειλεν ὁ Κύριός μας· διὰ τὴν ὁποίαν φυλὴν ὁ Μωσῆς δὲν ἐλάλησε τίποτε περὶ ἱερωσύνης.

15 Καὶ ἀκόμῃ περισσώτερον εἶναι φανερόν, ἐπειδὴ σηκώνεται ἄλλος ἱερεὺς κατὰ τὴν ὁμοίότητα τοῦ Μελχισεδέκ,

16 Ὃ ὁποῖος δὲν ἔγινε κατὰ τὸν νόμον τῆς ἐντολῆς τῆς σαρκικῆς, ἀλλὰ κατὰ δύναμιν ζωῆς ἀκαταλύτου.

17 Διότι ὁ Θεὸς μαρτυρεῖ· Σὺ εἶσαι ἱερεὺς εἰς τὸν αἰῶνα κατὰ τὴν τάξιν τοῦ Μελχισεδέκ.

18 Διότι βέβαια γίνεται ἀθέτησις τῆς προτιτῆς ἐντολῆς διὰ τὴν ἀσθενείαν τῆς καὶ τὴν ἀνωφέλειαν·

19 Διότι ὁ νόμος δὲν ἐτελείωσε τίποτε, ἀλλὰ ἡ εἰσαγωγὴ καλλιτέρας ἐλπίδος, διὰ μέσου τῆς ὁποίας ἐγγίζομεν εἰς τὸν Θεόν.

20 Καὶ καθ' ὅσον δὲν (ἐγίνεν ἱερεὺς) χωρὶς ὀρκωμοσίας·

21 (Διότι ἐκεῖνοι μὲν ἔγιναν ἱερεῖς χωρὶς ὀρκωμοσίας· οὗτος δὲ εἶναι μὲ ὀρκωμοσίαν, διὰ μέσου ἐκεῖνου ὁ ὁποῖος λέγει πρὸς αὐτόν· Ὁμωσε Κύριος, καὶ δὲν θέλει μεταμεληθῇ· Σὺ εἶσαι ἱερεὺς

κατὰ τὴν τάξιν Μελχισεδέκ·

22 Κατὰ τοσοῦτον κρείττονος διαθήκης γέγονεν ἔγγυος Ἰησοῦς.

23 Καὶ οἱ μὲν πλείονές εἰσι γεγονότες ἱερεῖς, διὰ τὸ θανάτῳ κωλύεσθαι παραμένειν·

24 Ὁ δὲ, διὰ τὸ μένειν αὐτὸν εἰς τὸν αἰῶνα, ἀπαράβατον ἔχει τὴν ἱερωσύνην·

25 Ὅθεν καὶ σώζειν εἰς τὸ παντελὲς δύναιται τοὺς προσερχομένους δι' αὐτοῦ τῷ Θεῷ, πάντοτε ζῶν εἰς τὸ ἐντυγχάνειν ὑπὲρ αὐτῶν.

26 Τοιούτος γὰρ ἡμῖν ἔπρεπεν Ἀρχιερεὺς, ὅσιος, ἀκακος, ἀμίαντος, κειχωρισμένος ἀπὸ τῶν ἁμαρτωλῶν, καὶ ὑψηλότερος τῶν οὐρανῶν γενόμενος·

27 Ὃς οὐκ ἔχει καθ' ἡμέραν ἀνάγκην, ὥσπερ οἱ Ἀρχιερεῖς, πρότερον ὑπὲρ τῶν ἰδίων ἁμαρτιῶν θυσίας ἀναφέρειν, ἔπειτα τῶν τοῦ λαοῦ· τοῦτο γὰρ ἐποίησεν ἐφάπαξ, ἑαυτὸν ἀνενέγκας.

28 Ὁ νόμος γὰρ ἀνθρώπους καθίστησιν ἀρχιερεῖς, ἔχοντας ἀσθένειαν· ὁ λόγος δὲ τῆς ὀρκωμοσίας τῆς μετὰ τὸν νόμον, ὕϊον εἰς τὸν αἰῶνα τετελειωμένον.

Κεφ. η'. VIII.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ δὲ ἐπὶ τοῖς λεγομένοις, τοιοῦτον ἔχον· Ἀρχιερέα, ὃς ἐκάθισεν ἐν δεξιᾷ τοῦ θρόνου τῆς μεγαλowsύνης ἐν τοῖς οὐρανοῖς,

2 Τῶν ἁγίων λειτουργὸς, καὶ τῆς σκηνῆς τῆς ἀληθινῆς, ἣν ἔπηξεν ὁ Κύριος, καὶ οὐκ ἄνθρωπος.

3 Πᾶς γὰρ ἀρχιερεὺς εἰς τὸ προσφέρειν δῶρα τε καὶ θυσίας καθίσταται· ὅθεν ἀναγκαῖον ἔχειν τι καὶ τοῦτον ὃ προσενέγκῃ.

4 Εἰ μὲν γὰρ ἦν ἐπὶ γῆς, οὐδ' ἂν ἦν ἱερεὺς, ὄντων τῶν ἱερέων τῶν προσ-

εἰς τὸν αἰῶνα κατὰ τὴν τάξιν Μελχισεδέκ·

22 Κατὰ τόσον καλλιτέρας διαθήκης ἔγινεν ἔγγυθις ὁ Ἰησοῦς.

23 Καὶ ἐκεῖνοι μὲν ἔγιναν πολλοὶ ἱερεῖς, διότι ἀπὸ τῶν θάνατον ἐμποδίζοντο νὰ παραμένωσιν εἰς τὴν ζωὴν·

24 Ἐκεῖνος δὲ, διότι μένει εἰς τὸν αἰῶνα, ἔχει τὴν ἱερωσύνην ἀδιάδοχον·

25 Διὰ τοῦτο καὶ δύναται νὰ σώσῃ εἰς τὸ παντελὲς ἐκείνους ὁ ὁποῖο προσέρχονται διὰ μέσου αὐτοῦ εἰς τὸν Θεόν, ζῶν πάντοτε εἰς τὸ νὰ μεσιτεύῃ δι' αὐτούς.

26 Διότι τοιοῦτος Ἀρχιερεὺς μᾶς ἔπρεπε, ὅσιος, ἀκακος, ἀμίαντος, κειχωρισμένος ἀπὸ τῶν ἁμαρτωλῶν, καὶ ὑψηλότερος τῶν οὐρανῶν γενόμενος·

27 Ὁ ὁποῖος δὲν ἔχει καθ' ἡμέραν ἀνάγκην, καθὼς ἐκεῖνοι οἱ Ἀρχιερεῖς, νὰ προσφέρῃ θυσίας πρότερον διὰ τὰς ἰδίας τοῦ ἁμαρτίας, ἔπειτα διὰ τὰς τοῦ λαοῦ· διότι τοῦτο ἔκαμεν μίαν φοράν, ὅτε προσέφερε τὸν ἑαυτοῦ.

28 Διότι ὁ νόμος καθιστᾷ ἀνθρώπους ἀρχιερεῖς, οἱ ὁποῖοι ἔχουσιν ἀσθένειαν· ὁ λόγος δὲ τῆς ὀρκωμοσίας ἡ ὁποία ἔγινε μετὰ τὸν νόμον, καθιστᾷ Ἀρχιερέα ὕϊον τετελειωμένον εἰς τὸν αἰῶνα.

Κεφ. η'. VIII.

ΤΟ δὲ κεφάλαιον τῶν ὧσων προεῖπαμεν εἶναι, ὅτι ἔχον· Ἀρχιερέα τοιοῦτον, ὁ ὁποῖος ἐκάθισεν ἐν δεξιᾷ τοῦ θρόνου τῆς μεγαλowsύνης εἰς τοὺς οὐρανούς,

2 Λειτουργὸς τῶν ἁγίων, καὶ τῆς σκηνῆς τῆς ἀληθινῆς, τὴν ὅποιαν κατεσκεύασεν ὁ Κύριος, καὶ ὄχι ἄνθρωπος.

3 Διότι πᾶς ἀρχιερεὺς καθίσταται εἰς τὸ νὰ προσφέρῃ δῶρα καὶ θυσίας· ὅθεν ἀναγκαῖον εἶναι νὰ ἔχῃ τι καὶ οὗτος νὰ προσφέρῃ.

4 Διότι ἐὰν ἦτον ἐπάνω εἰς τὴν γῆν, οὐδὲ ἤθελεν εἶναι ἱερεὺς, ἐπειδὴ εἶναι

φερόντων κατὰ τὸν νόμον τὰ δῶρα·

5 Οἷτινες ὑποδείγματι καὶ σκιᾷ λατρεύουσι τῶν ἐπουρανίων, καθὼς κεχηρημάτισται Μωσῆς, μέλλων ἐπιτελεῖν τὴν σκηνήν· Ὅρα γὰρ, φησὶ, ποιήσης πάντα κατὰ τὸν τύπον τὸν δείχθέντα σοι ἐν τῷ ὄρει.

6 Nunὶ δὲ διαφορωτέρας τέτευχε λειτουργίας, ὅσῳ καὶ κρείττονός ἐστι διαθήκης μεσίτης, ἥτις ἐπὶ κρείττωσιν ἐπαγγελίας νενομοθέτηται.

7 Εἰ γὰρ ἡ πρώτη ἐκείνη ἦν ἄμεμπτος, οὐκ ἂν δευτέρας ἐζητεῖτο τόπος·

8 Μεμφόμενος γὰρ αὐτοῖς λέγει· Ἰδοὺ, ἡμέραι ἔρχονται, λέγει Κύριος, καὶ συντελέσω ἐπὶ τὸν οἶκον Ἰσραὴλ καὶ ἐπὶ τὸν οἶκον Ἰουδα διαθήκην καινὴν·

9 Οὐ κατὰ τὴν διαθήκην ἣν ἐποίησα τοῖς πατράσιν αὐτῶν, ἐν ἡμέρᾳ ἐπιλαβομένου μου τῆς χειρὸς αὐτῶν, ἐξαγαγεῖν αὐτοὺς ἐκ γῆς Αἰγύπτου· ὅτι αὐτοὶ οὐκ ἐνέμειναν ἐν τῇ διαθήκῃ μου, καὶ ἐγὼ ἡμέλησα αὐτῶν, λέγει Κύριος.

10 Ὅτι αὕτη ἡ διαθήκη ἦν διαθήσομαι τῷ οἴκῳ Ἰσραὴλ μετὰ τὰς ἡμέρας ἐκεῖνας, λέγει Κύριος, διδοὺς νόμους μου εἰς τὴν διάνοιαν αὐτῶν, καὶ ἐπὶ καρδίας αὐτῶν ἐπιγράψω αὐτοὺς· καὶ ἔσομαι αὐτοῖς εἰς Θεόν, καὶ αὐτοὶ ἔσονται μοι εἰς λαόν.

11 Καὶ οὐ μὴ διδάξωσιν ἕκαστος τὸν πλησίον αὐτοῦ, καὶ ἕκαστος τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ, λέγων· Γινώθι τὸν Κύριον· ὅτι πάντες εἰδήσουσί με, ἀπὸ μικροῦ αὐτῶν ἕως μεγάλου αὐτῶν·

12 Ὅτι ἴλεως ἔσομαι ταῖς ἀδικίαις αὐτῶν, καὶ τῶν ἁμαρτιῶν αὐτῶν καὶ τῶν ἀνομιῶν αὐτῶν οὐ μὴ μνησθῶ ἐτι.

οἱ ἱερεῖς οἱ ὁποῖοι προσφέρουσι τὰ δῶρα κατὰ τὸν νόμον·

5 Οἷτινες λατρεύουσιν εἰς τὸ ὑπόδειγμα καὶ τὴν σκῆαν τῶν ἐπουρανίων, καθὼς παρηγγέλη ὁ Μωσῆς ἀπὸ τὸν Θεόν, ὅτε ἐμελλε νὰ ἐπιτελέσῃ τὴν σκηνήν· διότι, Βλέπε, λέγει, νὰ κάμῃς ὅλα κατὰ τὸν τύπον ὁ ὁποῖος σὲ ἐδείχθη εἰς τὸ ὄρος.

6 Ὡρα δὲ ὁ Χριστὸς ἐπέτευχε ἐξοχωτέραν λειτουργίαν, εἰς ὅσον εἶναι καὶ μεσίτης καλλιτέρας διαθήκης, ἡ ὁποία ἐνομοθετήθη ἐπάνω εἰς καλλιτέρας ὑποσχέσεις.

7 Διότι ἐὰν ἡ πρώτη ἐκείνη διαθήκη ἦτον ἀνελλιπής, δὲν ἐζητεῖτο τόπος τῆς δευτέρας·

8 Διότι μεμφόμενος αὐτοὺς λέγει· Ἰδοὺ, ἔρχονται αἱ ἡμέραι, λέγει Κύριος, καὶ θέλω τελειώσει εἰς τὸν οἶκον τοῦ Ἰσραὴλ καὶ εἰς τὸν οἶκον τοῦ Ἰουδα διαθήκην καινὴν·

9 Ὅχι κατὰ τὴν διαθήκην τὴν ὁποίαν ἔκαμα μὲ τοὺς πατέρας αὐτῶν, τὴν ἡμέραν καθ' ἣν τοὺς ἐπίασα ἀπὸ τὴν χεῖρα, νὰ τοὺς φέρω ἐξ ἀπὸ τὴν γῆν τῆς Αἰγύπτου· διότι αὐτοὶ δὲν ἐνέμειναν εἰς τὴν διαθήκην μου, καὶ ἐγὼ τοὺς ἡμέλησα, λέγει Κύριος.

10 Διότι αὕτη εἶναι ἡ διαθήκη τὴν ὁποίαν θέλω διαθέσει εἰς τὸν οἶκον τοῦ Ἰσραὴλ μετὰ τὰς ἡμέρας ἐκεῖνας, λέγει Κύριος, δίδων τοὺς νόμους μου εἰς τὴν διάνοιαν των, καὶ ἐπάνω τῆς καρδίας των θέλω τοὺς ἐπιγράψαι· καὶ θέλω εἶμαι εἰς αὐτοὺς Θεός, καὶ αὐτοὶ θέλουσι μοι εἶναι λαός.

11 Καὶ δὲν θέλουσι διδάξει καθ' εἰς τὸν γείτονά του, καὶ καθ' εἰς τὸν ἀδελφόν του, λέγων· Γινώρισον τὸν Κύριον· διότι ὅλοι θέλουσι με γνωρίσει, ἀπὸ μικροῦ αὐτῶν ἕως μεγάλου αὐτῶν·

12 Διότι θέλω εἶμαι συγχωρητικὸς εἰς τὰς ἀδικίας των, καὶ τὰς ἁμαρτίας των καὶ τὰς ἀνομίας των δὲν θέλω ἐνθυμηθῆ πλεόν.

13 Ἐν τῷ λέγειν καινὴν, πεπαλαίωσε τὴν πρώτην· τὸ δὲ παλαιούμενον καὶ γηράσκον, ἐγγὺς ἀφανισμοῦ.

Κεφ. θ'. ΙΧ.

ΕΙΧΕ μὲν οὖν καὶ ἡ πρώτη σκηνὴ δικαιοῦματα λατρείας, τότε, τε ἅγιον κοσμικόν.

2 Σκηνὴ γὰρ κατεσκευάσθη ἡ πρώτη, ἐν ἣ ἦτε λυχνία, καὶ ἡ τράπεζα, καὶ ἡ πρόθεσις τῶν ἄρτων, ἣτις λέγεται ἅγια.

3 Μετὰ δὲ τὸ δεύτερον καταπέτασμα σκηνὴ ἡ λεγομένη ἅγια ἁγίων,

4 Χρυσὸν ἔχουσα θυμιατήριον, καὶ τὴν κιβωτὸν τῆς διαθήκης περικεκαλυμμένην πάντοθεν χρυσίῳ, ἐν ἣ στάμνος χρυσῇ ἔχουσα τὸ μάννα, καὶ ἡ ῥάβδος Ἀαρὼν ἡ βλαστήσασα, καὶ αἱ πλάκες τῆς διαθήκης·

5 Ὑπεράνω δὲ αὐτῆς Χερουβὶμ δόξης, κατὰσκιάζοντα τὸ ἱλαστήριον· περὶ οὗ οὐκ ἔστι νῦν λέγειν κατὰ μέρος.

6 Τούτων δὲ οὕτω κατεσκευασμένων, εἰς μὲν τὴν πρώτην σκηνὴν πάντος εἰσίσκιν οἱ ἱερεῖς τὰς λατρείας ἐπιτελοῦντες·

7 Εἰς δὲ τὴν δευτέραν ἅπαξ τοῦ ἐνιαυτοῦ μόνος ὁ ἀρχιερεὺς, οὐ χωρὶς αἵματος, ὃ προσφέρει ὑπὲρ ἑαυτοῦ καὶ τῶν τοῦ λαοῦ ἀγνοημάτων·

8 Τοῦτο δηλοῦντος τοῦ Πνεύματος τοῦ ἁγίου, μὴ ποτε πεφανερῶσθαι τὴν τῶν ἁγίων ὁδὸν, ἐν τῇ πρώτῃ σκηνῇ ἔχουσης στάσιν·

9 Ἦτις παραβολὴ εἰς τὸν καιρὸν τὸν ἐνεστηκότα, καθ' οὗ δῶρά τε καὶ θυσίαι προσφέρονται, μὴ δυνάμεναι κατὰ συνείδησιν τελειῶσαι τὸν λατρεύοντα,

10 Μόνον ἐπὶ βρώμασι καὶ πόμασι,

13 Λέγων καινὴν, ἐπαλαίωσε τὴν πρώτην· ὅποιον δὲ παλαιούεται καὶ γηράσκει, εἶναι ἐγγὺς ἀφανισμοῦ.

Κεφ. θ'. ΙΧ.

ΚΑΙ ἡ πρώτη λοιπὸν σκηνὴ εἶχε δικαιοῦματα λατρείας, καὶ τὸ ἅγιον τὸ κοσμικόν.

2 Διότι σκηνὴ κατεσκευάσθη ἡ πρώτη, εἰς τὴν ὁποίαν ἦτον ἡ λυχνία, καὶ ἡ τράπεζα, καὶ ἡ πρόθεσις τῶν ἄρτων, ἡ ὁποία λέγεται ἅγια.

3 Καὶ μετὰ τὸ δεύτερον καταπέτασμα ἦτον ἡ σκηνὴ ἡ ὁποία λέγεται ἅγια ἁγίων,

4 Ἡ ὁποία εἶχε χρυσὸν θυμιατήριον, καὶ τὴν κιβωτὸν τῆς διαθήκης, περισκεπασμένην πάντοθεν με χρυσίον, εἰς τὴν ὁποίαν ἦτον ἡ στάμνος ἡ χρυσῇ ἔχουσα τὸ μάννα, καὶ ἡ ῥάβδος τοῦ Ἀαρὼν ἡ βλαστήσασα, καὶ αἱ πλάκες τῆς διαθήκης·

5 Ὑπεράνω δὲ αὐτῆς τῆς κιβωτοῦ ἦσαν τὰ Χερουβὶμ τῆς δόξης, καὶ κατεσκιάζον τὸ ἱλαστήριον· διὰ τὰ ὁποία τώρα δὲν εἶναι καιρὸς νὰ λέγωμεν κατὰ μέρος.

6 Ὅτε δὲ ταῦτα οὕτως ἦσαν κατεσκευασμένα, εἰς τὴν πρώτην σκηνὴν πάντοτε ἐμβαίνουν οἱ ἱερεῖς ἐπιτελοῦντες τὰς λατρείας·

7 Εἰς δὲ τὴν δευτέραν ἅπαξ τοῦ ἔτους ἐμβαίνει μόνος ὁ ἀρχιερεὺς, οὐ χωρὶς αἵμα, τὸ ὅποιον προσφέρει διὰ τὸν ἑαυτόν του καὶ διὰ τὰς ἀμαρτίας τοῦ λαοῦ·

8 Τοῦτο δηλοῦντος τοῦ Πνεύματος τοῦ ἁγίου, ὅτι ἀκόμη δὲν ἐφανερῶθη ἡ ὁδὸς εἰς τὰ ἅγια, ἀκόμη στεκομένης τῆς πρώτης σκηνῆς·

9 Ἡ ὁποία ἦτον τύπος εἰς τὸν καιρὸν τὸν παρόντα, κατὰ τὸν ὅποιον δῶρα καὶ θυσίαι προσφέρονται, αἱ ὁποῖαι δὲν δύνανται νὰ ἀποκαθαρίσωσι κατὰ τὴν συνείδησιν τὸν λατρεύοντα,

10 Τὰ ὁποία μόνον συνίστανται εἰς

καὶ διαφόροις βαπτισμοῖς, καὶ δικαιομασι σαρκὸς, μέχρι καιροῦ διορθώσεως ἐπικείμενα.

11 Χριστὸς δὲ παραγενόμενος, ἀρχιερεὺς τῶν μελλόντων ἀγαθῶν, διὰ τῆς μείζονος καὶ τελειότερας σκηνῆς, οὐ χειροποιήτου, τουτέστιν, οὐ ταύτης τῆς κτίσεως,

12 Οὐδὲ δι' αἵματος τράγων καὶ μόσχων, διὰ δὲ τοῦ ἰδίου αἵματος εἰσῆλθεν ἐφάπαξ εἰς τὰ ἁγία, αἰώνιαν λύτρωσιν εὐράμενος.

13 Εἰ γὰρ τὸ αἷμα ταύρων καὶ τράγων, καὶ σποδὸς δαμάλεως βαντίζουσα τοὺς κεκοινωμένους, ἁγιάζει πρὸς τὴν τῆς σαρκὸς καθαρότητα,

14 Πόσω μᾶλλον τὸ αἷμα τοῦ Χριστοῦ, ὃς διὰ Πνεύματος αἰωνίου ἑαυτὸν προσήνεγκεν ἁμωμον τῷ Θεῷ, καθαρῶς τὴν συνείδησιν ὑμῶν ἀπὸ νεκρῶν ἔργων, εἰς τὸ λατρεύειν Θεῷ ζῶντι;

15 Καὶ διὰ τοῦτο διαθήκης καινῆς μεσίτης ἐστίν, ὅπως θανάτου γενομένου, εἰς ἀπολύτρωσιν τῶν ἐπὶ τῇ πρώτῃ διαθήκῃ παραβάσεων, τὴν ἐπαγγελίαν λάβωσιν οἱ κεκλημένοι τῆς αἰωνίου κληρονομίας.

16 Ὅπου γὰρ διαθήκη, θάνατος ἀνάγκη φέρεσθαι τοῦ διαθεμένου.

17 Διαθήκη γὰρ ἐπὶ νεκροῖς βεβαία· ἐπεὶ μή ποτε ἰσχύει ὅτε ζῇ ὁ διαθέμενος.

18 Ὅθεν οὐδ' ἡ πρώτη χωρὶς αἵματος ἐγκεκαίνισται·

19 Λαληθείσης γὰρ πάσης ἐντολῆς κατὰ νόμον ὑπὸ Μωσέως παντὶ τῷ λαῷ, λαβὼν τὸ αἷμα τῶν μόσχων καὶ τράγων, μετὰ ὕδατος καὶ ἐρίου κοκκίνου καὶ ὑσσώπου, αὐτό τε τὸ βιβλίον καὶ πάντα τὸν λαὸν ἐράντισε,

φαγητὰ καὶ ποτὰ, καὶ διάφορα βαπτίσματα, καὶ δικαιώματα τῆς σαρκὸς, ἐπικρατοῦντα ἕως τοῦ καιροῦ τῆς διορθώσεως.

11 Χριστὸς δὲ ἔλθων, ἀρχιερεὺς τῶν μελλόντων ἀγαθῶν, διὰ μέσου τῆς μεγαλιτέρας καὶ τελειότερας σκηνῆς, ὅχι χειροποιήτου, τουτέστιν, ὅχι ταύτης τῆς κατασκευῆς,

12 Οὐδὲ διὰ μέσου αἵματος τράγων καὶ μόσχων, ἀλλὰ διὰ μέσου τοῦ ἰδίου τοῦ αἵματος, εἰσῆλθεν ἅπαξ εἰς τὰ ἁγία, εὐρὴν αἰώνιαν λύτρωσιν.

13 Διότι ἐὰν τὸ αἷμα ταύρων καὶ τράγων, καὶ ἡ στάκτη τῆς δαμάλεως βαντίζουσα τοὺς μολυσμένους, ἁγιάζει εἰς τὴν καθαρότητα τῆς σαρκὸς,

14 Πόσω μᾶλλον τὸ αἷμα τοῦ Χριστοῦ, ὁ ὁποῖος διὰ μέσου τοῦ Πνεύματος τοῦ αἰωνίου προσέφερε τὸν ἑαυτοῦ τοῦ ἁμωμον εἰς τὸν Θεόν, θέλει καθαρῶς τὴν συνείδησίν σας ἀπὸ τὰ νεκρὰ ἔργα, εἰς τὸ νὰ λατρεύετε Θεὸν ζῶντα;

15 Καὶ διὰ τοῦτο εἶναι μεσίτης διαθήκης καινῆς, διὰ νὰ λάβωσιν οἱ καλεσμένοι τὴν ὑπόσχεσιν τῆς αἰωνίου κληρονομίας, ἐπεὶ ὁ θάνατος ἐγένετο διὰ ἀπολύτρωσιν τῶν παραβάσεων καὶ ὁποῖαι ἦτον ὑπὸ τὴν πρώτῃ διαθήκῃ.

16 Διότι ὅπου εἶναι διαθήκη, ἀνάγκη εἶναι νὰ ἔρχηται καὶ θάνατος ἐκείνου ὁ ὁποῖος τὴν διέθηκε.

17 Διότι ἡ διαθήκη εἶναι βεβαία εἰς τοὺς νεκρούς· ἐπεὶ ὅτε ζῇ ὅς τις τὴν διέθηκε, δὲν ἔχει ποτὲ δύναμιν.

18 Διὰ τοῦτο οὐδὲ ἡ πρώτη εἶναι ἐγκαινισμένη χωρὶς αἵματος·

19 Διότι ὅτε ἐλάλησεν ὁ Μωϋσῆς ὅλας τὰς ἐντολάς κατὰ τὸν νόμον εἰς ὅλον τὸν λαόν, λαβὼν τὸ αἷμα τῶν μόσχων καὶ τῶν τράγων μετὰ νερόν καὶ μετὰ μαλλίνον κόκκινον καὶ ὑσσώπον, ἐράντισε καὶ αὐτὸ τὸ βιβλίον καὶ ὅλον τὸν λαόν,

20 Λέγων· Τοῦτο τὸ αἷμα τῆς διαθήκης, ἧς ἐνετείλατο πρὸς ὑμᾶς ὁ Θεός.

21 Καὶ τὴν σκηνὴν δὲ καὶ πάντα τὰ σκεύη τῆς λειτουργίας τῷ αἵματι ὁμοίως ἐρράντισε.

22 Καὶ σχεδὸν ἐν αἵματι πάντα καθαρίζεται κατὰ τὸν νόμον, καὶ χωρὶς αἱματοχυσίας οὐ γίνεται ἄφesis.

23 Ἀνάγκη οὖν τὰ μὲν ὑποδείγματα τῶν ἐν τοῖς οὐρανοῖς, τούτοις καθαρίζεσθαι· αὐτὰ δὲ τὰ ἐπουράνια κρείττωσι θυσίαις παρὰ ταύτας.

24 Οὐ γὰρ εἰς χειροποίητα ἅγια εἰσῆλθεν ὁ Χριστός, ἀντίτυπα τῶν ἀληθινῶν, ἀλλ' εἰς αὐτὸν τὸν οὐρανόν, νῦν ἐμφανισθῆναι τῷ προσώπῳ τοῦ Θεοῦ ὑπὲρ ἡμῶν·

25 Οὐδ' ἵνα πολλάκις προσφέρῃ ἑαυτὸν, ὥσπερ ὁ ἀρχιερεὺς εἰσέρχεται εἰς τὰ ἅγια κατ' ἐνιαυτὸν ἐν αἵματι ἄλλοτριῷ·

26 (Ἐπεὶ ἔδει αὐτὸν πολλάκις παθεῖν ἀπὸ καταβολῆς κόσμου,) νῦν δὲ ἅπαξ ἐπὶ συντελείᾳ τῶν αἰώνων, εἰς ἀθέτησιν ἁμαρτίας διὰ τῆς θυσίας αὐτοῦ πεφανέρωται.

27 Καὶ καθ' ὅσον ἀπόκειται τοῖς ἀνθρώποις ἅπαξ ἀποθανεῖν, μετὰ δὲ τοῦτο κρίσις·

28 Οὕτως ὁ Χριστὸς ἅπαξ προσερχθεὶς εἰς τὸ πολλῶν ἀνενεγκεῖν ἁμαρτίας, ἐκ δευτέρου χωρὶς ἁμαρτίας ὀφθήσεται τοῖς αὐτὸν ἀπεκδεχομένοις εἰς σωτηρίαν.

Κεφ. ι'. Χ.

ΣΚΙΑΝ γὰρ ἔχων ὁ νόμος τῶν μελλόντων ἀγαθῶν, οὐκ αὐτὴν τὴν εἰκόνα τῶν πραγμάτων, κατ' ἐνιαυτὸν ταῖς αὐταῖς θυσίαις ἃς προσφέρουσιν εἰς τὸ διηκεῖς, οὐδέποτε δύναται τοὺς προσερχομένους τελειῶσαι.

20 Λέγων· Τοῦτο εἶναι τὸ αἷμα τῆς διαθήκης, τὴν ὑποίαν σᾶς παρήγγειλεν ὁ Θεός.

21 Καὶ τὴν σκηνὴν καὶ ὅλα τὰ σκεύη τῆς λειτουργίας ἐρράντισεν ὁμοίως μὲ τὸ αἷμα.

22 Καὶ σχεδὸν μὲ τὸ αἷμα καθαρίζονται ὅλα κατὰ τὸν νόμον, καὶ χωρὶς αἱματοχυσίας δὲν γίνεται ἄφesis τῶν ἁμαρτιῶν.

23 Ἀνάγκη λοιπὸν ἦτον οἱ μὲν τύποι τῶν πραγμάτων εἰς τοὺς οὐρανοὺς, μὲ ταῦτα νὰ καθαρίζονται· αὐτὰ δὲ τὰ ἐπουράνια καθαρίζονται μὲ καλλιτέρας θυσίας παρὰ ταύτας.

24 Διότι ὁ Χριστὸς δὲν εἰσῆλθεν εἰς χειροποίητα ἅγια, τὰ ὅποια εἶναι ἀντίτυπα τῶν ἀληθινῶν, ἀλλ' εἰς αὐτὸν τὸν οὐρανόν, διὰ νὰ ἐμφανισθῇ τῶρα εἰς τὸ πρόσωπον τοῦ Θεοῦ διὰ ἡμᾶς·

25 Ὅχι διὰ νὰ προσφέρῃ πολλάκις τὸν ἑαυτοῦ, καθὼς ὁ ἀρχιερεὺς εἰσέρχεται εἰς τὰ ἅγια κατ' ἔτος μὲ ξένον αἷμα·

26 (Διότι τότε ἦτον χρεῖα νὰ πάθῃ αὐτὸς πολλάκις ἀπὸ τὴν κτίσιν τοῦ κόσμου,) τῶρα δὲ μίαν φοράν εἰς τὸ τέλος τῶν αἰώνων, ἐφανέρωθῃ εἰς ἀθέτησιν τῆς ἁμαρτίας διὰ μέσου τῆς θυσίας τοῦ ἑαυτοῦ.

27 Καὶ καθὼς εἶναι ἀποφασισμένον εἰς τοὺς ἀνθρώπους νὰ ἀποθάνωσιν μίαν φοράν, καὶ μετὰ τὸν θάνατον εἶναι κρίσις·

28 Οὕτως ὁ Χριστὸς προσεφέρθη μίαν φοράν εἰς τὸ νὰ σηκώσῃ τὰς ἁμαρτίας πολλῶν, καὶ ἐκ δευτέρου θέλει φανῇ χωρὶς ἁμαρτίαν εἰς ἐκείνους οἱ ὅποιοι τὸν ἀπεκδεχονται εἰς σωτηρίαν.

Κεφ. ι'. Χ.

ΔΙΟΤΙ ὁ νόμος ἔχων σκιὰν τῶν μελλόντων ἀγαθῶν, καὶ ὅχι αὐτὴν τὴν εἰκόνα τῶν πραγμάτων, οὐδέποτε δύναται νὰ ἀποκαθάρσῃ διὰ μέσου τῶν θυσιῶν τὰς ὁποίας προσφέρουσι κατ' ἔτος διὰ παντός, ἐκείνους οἱ ὅποιοι προσέρχονται.

2 Ἐπεὶ ἂν ἐπαύσαντο προσφερόμε-
ναι, διὰ τὸ μηδεμίαν ἔχειν ἔτι συν-
εἶδησιν ἁμαρτιῶν τοὺς λατρεύοντας,
ἀπαξ κεκαθαρμένους·

3 Ἄλλ' ἐν αὐταῖς ἀνάμνησις ἁμαρ-
τιῶν κατ' ἐνιαυτόν.

4 Ἀδύνατον γὰρ αἷμα ταύρων καὶ
τράγων ἀφαιρεῖν ἁμαρτίας.

5 Διὸ εἰσερχόμενος εἰς τὸν κόσμον,
λέγει· Θυσίαν καὶ προσφορὰν οὐκ
ἠθέλησας, σῶμα δὲ κατηρτίσω μοι·

6 Ὁλοκαυτώματα καὶ περὶ ἁμαρτίας
οὐκ εὐδόκησας.

7 Τότε εἶπον· Ἴδου ἤκω (ἐν κεφαλίδι
βιβλίου γέγραπται περὶ ἐμοῦ) τοῦ
ποιῆσαι, ὁ Θεὸς, τὸ θέλημά σου.

8 Ἀνώτερον λέγων· Ὅτι θυσίαν
καὶ προσφορὰν καὶ ὀλοκαυτώματα
καὶ περὶ ἁμαρτίας οὐκ ἠθέλησας, οὐδὲ
εὐδόκησας· (αἵτινες κατὰ τὸν νόμον
προσφέρονται.)

9 Τότε εἶρκεν· Ἴδου ἤκω τοῦ ποιῆ-
σαι, ὁ Θεὸς, τὸ θέλημά σου· Ἀναιρεῖ
τὸ πρῶτον, ἵνα τὸ δεύτερον στήσῃ.

10 Ἐν ᾧ θελήματι ἡγιασμένοι ἐσμέν
διὰ τῆς προσφορᾶς τοῦ σώματος τοῦ
Ἰησοῦ Χριστοῦ ἐφάπαξ.

11 Καὶ πᾶς μὲν ἱερεὺς ἔσθηκε καθ'
ἡμέραν λειτουργῶν, καὶ τὰς αὐτὰς
πολλάκις προσφέρων θυσίας, αἵτινες
οὐδέποτε δύνανται περιελεῖν ἁμαρ-
τίας·

12 Αὐτὸς δὲ μίαν ὑπὲρ ἁμαρτιῶν
προσενέγκας θυσίαν, εἰς τὸ διηνεκὲς
ἐκάθισεν ἐν δεξιᾷ τοῦ Θεοῦ·

13 Τὸ λοιπὸν ἐκδεχόμενος ἕως τε-
θῶσιν οἱ ἐχθροὶ αὐτοῦ ὑποπόδιον τῶν
ποδῶν αὐτοῦ.

14 Μιᾶ γὰρ προσφορὰν τετελείωκεν
εἰς τὸ διηνεκὲς τοὺς ἁγιαζομένους.

15 Μαρτυρεῖ δὲ ἡμῖν καὶ τὸ Πνεῦμα
τὸ ἅγιον· μετὰ γὰρ τὸ προειρηκέναι,

16 Αὕτη ἡ διαθήκη ἢν διαθήσομαι
πρὸς αὐτοὺς μετὰ τὰς ἡμέρας ἐκείνας,

2 Ἐπειδὴ ἀλλέως ἤθελον παύσει αἱ
θυσίαι ἀπὸ τοῦ νῦν προσφέρονται,
διότι οἱ λατρεύοντες, μίαν φορὰν κε-
καθαρμένοι, δὲν ἤθελον ἔχει πλέον
καρμίαν συνεἶδησιν ἁμαρτιῶν·

3 Ἄλλ' εἰς αὐτὰς τὰς θυσίας κατ'
ἔτος γίνεται ἀνάμνησις τῶν ἁμαρτιῶν.

4 Διότι εἶναι ἀδύνατον τὸ αἷμα τῶν
ταύρων καὶ τῶν τράγων νῦν ἀφαιρῆ
ἁμαρτίας.

5 Διὰ τοῦτο εἰσερχόμενος εἰς τὸν
κόσμον, λέγει· Θυσίαν καὶ προσφο-
ρὰν δὲν ἠθέλησας, σῶμα δὲ μὲ κατ-
εσκεύασας·

6 Δὲν εὐχαριστήσης εἰς ὀλοκαυτώ-
ματα καὶ θυσίας διὰ τὰς ἁμαρτίας.

7 Τότε εἶπον· Ἴδου ἔρχομαι (εἰς τὸν
τόμον τοῦ βιβλίου ἐγραφή περὶ ἐμοῦ)
νῦν κάμω, ὦ Θεέ, τὸ θέλημά σου.

8 Λέγων ἀνώτερον· Θυσίαν καὶ
προσφορὰν καὶ ὀλοκαυτώματα καὶ
θυσίαν περὶ ἁμαρτίας δὲν ἠθέλησας,
οὐδὲ εὐχαριστήσης εἰς αὐτάς· (αἱ
ὅποιαι προσφέρονται κατὰ τὸν νόμον.)

9 Τότε εἶπεν· Ἴδου ἔρχομαι νῦν κάμω,
ὦ Θεέ, τὸ θέλημά σου· Ἀναιρεῖ τὸ
πρῶτον, διὰ νῦν στήσῃ τὸ δεύτερον.

10 Εἰς τὸ ὅποιον θέλημα εἰμεθα
ἡγιασμένοι διὰ μέσου τῆς προσφορᾶς
τοῦ σώματος τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ ἅπαξ.

11 Καὶ πᾶς ἱερεὺς ἔσθηκε λειτουργ-
γῶν καθ' ἡμέραν, καὶ προσφέρων πολ-
λάκις τὰς αὐτὰς θυσίας, αἵτινες
οὐδέποτε δύνανται νῦν ἀφαιρέσωσιν
ἁμαρτίας·

12 Αὐτὸς δὲ ἀφ' οὗ προσέφερε μίαν
θυσίαν διὰ τὰς ἁμαρτίας, ἐκάθισε
διαπαντὸς εἰς τὴν δεξιάν τοῦ Θεοῦ·

13 Τὸ λοιπὸν ἀπεκδεχόμενος ἕως οὗ
τεθῶσιν οἱ ἐχθροὶ τοῦ ὑποπόδιον τῶν
ποδῶν του.

14 Διότι μὲ μίαν προσφορὰν ἐτελειο-
ποίησε διαπαντὸς τοὺς ἁγιαζομένους.

15 Μαρτυρεῖ δὲ εἰς ἡμᾶς καὶ τὸ
Πνεῦμα τὸ ἅγιον· διότι ἀφ' οὗ προ-
εἶπεν,

16 Αὕτη εἶναι ἡ διαθήκη τὴν ὁποίαν
θέλω διαθῆσαι εἰς αὐτοὺς μετὰ τὰς

λέγει Κύριος· Διδούς νόμους μου ἐπὶ καρδίας αὐτῶν, καὶ ἐπὶ τῶν δικαιοῦν αὐτῶν ἐπιγράψω αὐτούς,

17 Καὶ τῶν ἁμαρτιῶν αὐτῶν καὶ τῶν ἀνομιῶν αὐτῶν οὐ μὴ μνησθῶ ἐτι.

18 Ὅπου δὲ ἄφesis τούτων, οὐκ ἔτι προσφορά περὶ ἁμαρτίας.

19 Ἐχοντες οὖν, ἀδελφοί, παρρησίαν εἰς τὴν εἰσοδὸν τῶν ἁγίων ἐν τῷ αἵματι Ἰησοῦ,

20 Ἦν ἐνεκαίνισεν ἡμῖν ὁδὸν πρόσφατον καὶ ζῶσαν, διὰ τοῦ καταπατάσματος, τουτέστι, τῆς σαρκὸς αὐτοῦ,

21 Καὶ ἱερέα μέγαν ἐπὶ τὸν οἶκον τοῦ Θεοῦ,

22 Προσερχώμεθα μετὰ ἀληθινῆς καρδίας ἐν πληροφορίᾳ πίστεως, ἐρραντισμένοι τὰς καρδίας ἀπὸ συνειδήσεως πονηρᾶς·

23 Καὶ λελουμένοι τὸ σῶμα ὕδατι καθαρῷ, κατέχωμεν τὴν ὁμολογίαν τῆς ἐλπίδος ἀκλινῇ· (πιστὸς γὰρ ὁ ἐπαγγελούμενος·

24 Καὶ κατανοῶμεν ἀλλήλους εἰς παροξυσμὸν ἀγάπης καὶ καλῶν ἔργων·

25 Μὴ ἐγκαταλείποντες τὴν ἐπισυνάγωγὴν ἑαυτῶν, καθὼς ἔθος τισίν, ἀλλὰ παρακαλοῦντες· καὶ τοσούτω μᾶλλον, ὅσῳ βλέπετε ἐγγίζουσιν τὴν ἡμέραν.

26 Ἐκουσίως γὰρ ἁμαρτανόντων ἡμῶν μετὰ τὸ λαβεῖν τὴν ἐπίγνωσιν τῆς ἀληθείας, οὐκ ἔτι περὶ ἁμαρτιῶν ἀπολείπεται θυσία·

27 Φοβερὰ δὲ τις ἐκδοχὴ κρίσεως, καὶ πυρὸς ζήλος, ἐσθίειν μέλλοντος τοὺς ὑπεναντίους.

28 Ἀθετήσας τις νόμον Μωσέως, χωρὶς οἰκτιρμῶν ἐπὶ θυσιν ἢ τρισὶ μάστιγι ἀποθνήσκει·

29 Πόσω, δοκεῖτε, χείρονος ἀξιοθήσεται τιμωρίας ὁ τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ καταπατήσας, καὶ τὸ αἷμα τῆς

ἡμέρας ἐκείνας, λέγει Κύριος· Θέλω δῶσει τοὺς νόμους μου εἰς τὰς καρδίας των, καὶ θέλω ἐπιγράψαι αὐτοὺς ἐπάνω εἰς τὰς διανοίας των,

17 Καὶ τὰς ἁμαρτίας των καὶ τὰς ἀνομίας των δὲν θέλω ἐνθυμῆθαι πλέον.

18 Ὅπου δὲ εἶναι ἄφesis τούτων, δὲν εἶναι πλέον προσφορά περὶ ἁμαρτίας.

19 Ἐχοντες λοιπόν, ἀδελφοί, παρρησίαν εἰς τὴν εἰσοδὸν τῶν ἁγίων διὰ τοῦ αἵματος τοῦ Ἰησοῦ,

20 Ὁδὸν καινουρίαν καὶ ζῶσαν τὴν ὁποίαν ἐγκαίνισεν εἰς ἡμᾶς, διὰ τοῦ καταπατάσματος, τουτέστι, τῆς σαρκὸς αὐτοῦ,

21 Καὶ ἔχοντες μέγαν ἱερέα ἐπάνω εἰς τὸν οἶκον τοῦ Θεοῦ,

22 Ἄς προσερχώμεθα μετὰ ἀληθινὴν καρδίαν μετὰ πληροφορίαν πίστεως, ῥαντισμένοι τὰς καρδίας ἀπὸ συνειδήσεως πονηρᾶς·

23 Καὶ λουμένοι τὸ σῶμα μετὰ νερόν καθαρὸν, ἃς κατέχωμεν τὴν ὁμολογίαν τῆς ἐλπίδος ἀσάλευτον· (διότι ὁ ὑποσχόμενος εἶναι πιστός·)

24 Καὶ ἃς φροντίζωμεν ὁ εἰς διὰ τὸν ἄλλον εἰς παρακίνησιν τῆς ἀγάπης καὶ τῶν καλῶν ἔργων·

25 Μὴ ἐγκαταλείποντες τὴν συνάγωγὴν ἡμῶν αὐτῶν, καθὼς εἶναι συνήθεια εἰς τινάς, ἀλλὰ παρακινούμεντες ὁ εἰς τὸν ἄλλον· καὶ τόσω μᾶλλον, ὅσῳ βλέπετε ἐγγίζουσιν τὴν ἡμέραν.

26 Διότι ἐὰν ἁμαρτανώμεν ἡμεῖς ἐκουσίως, ἀφ' οὗ ἐλάβομεν τὴν γνώρισιν τῆς ἀληθείας, δὲν ἀπομένει πλέον θυσία περὶ ἁμαρτιῶν·

27 Ἀπομένει δὲ φοβερὰ τις ἀπαντοχὴ τῆς κρίσεως, καὶ κατατύπος ὀργῇ ἢ ὁποία μέλλει νὰ καταφάγῃ τοὺς ὑπεναντίους.

28 Ὅς τις ἀθετήσῃ τὸν νόμον τοῦ Μωσέως, μετὰ δυὸ ἢ τρεῖς μαρτυρὰς χωρὶς οἰκτιρμῶν ἀποθνήσκει·

29 Πόσω, σὰς φαίνεται, θέλει ἀξιωθῆναι χειροτέρας τιμωρίας ἐκεῖνος ὁ ὁποῖος κατεπάτησε τὸν Υἱὸν τοῦ

διαθήκης κοινὸν ἡγησάμενος, ἐν ᾧ ἡγιασθη, καὶ τὸ Πνεῦμα τῆς χάριτος ἐνυβρίσας;

30 Οἶδαμεν γὰρ τὸν εἰπόντα· Ἐμοὶ ἐκδίκησις, ἐγὼ ἀνταποδώσω, λέγει Κύριος· Καὶ πάλιν· Κύριος κρίνει τὸν λαὸν αὐτοῦ.

31 Φοβερὸν τὸ ἐμπεσεῖν εἰς χεῖρας Θεοῦ ζώντος.

32 Ἀναμνησέσθε δὲ τὰς πρότερον ἡμέρας, ἐν αἷς φωτισθέντες πολλὴν ἀθλήσιν ὑπεμείνατε παθημάτων·

33 Τοῦτο μὲν, ὀνειδισμοῖς τε καὶ θλίψεσι θρατριζόμενοι· τοῦτο δὲ, κοινῶν τῶν οὕτως ἀναστρεφόμενων γενηθέντες.

34 Καὶ γὰρ τοῖς δεσμοῖς μου συνεπαθήσατε, καὶ τὴν ἀρπικὴν τῶν ὑπαρχόντων ὑμῶν μετὰ χαρὰς προσεδέξασθε, γινώσκοντες ἔχειν ἐν ἑαυτοῖς κρείττονα ὑπαρξιν ἐν οὐρανοῖς, καὶ μένουσαν.

35 Μὴ ἀποβάλλητε οὖν τὴν παρρησίαν ὑμῶν, ἥτις ἔχει μισθαποδοσίαν μεγάλην.

36 Ὑπομονὴς γὰρ ἔχετε χρεῖαν· ἵνα τὸ θέλημα τοῦ Θεοῦ ποιήσαντες, κομίσῃτε τὴν ἐπαγγελίαν·

37 Ἐτι γὰρ μικρὸν ὅσον ὅσον, ὃ ἐρχόμενος ἤξει, καὶ οὐ χρονεῖ.

38 Ὁ δὲ δίκαιος ἐκ πίστεως ζήσεται· καὶ ἐὰν ὑποστείληται, οὐκ εὐδοκεῖ ἡ ψυχὴ μου ἐν αὐτῷ.

39 Ἡμεῖς δὲ οὐκ ἐσμὲν ὑποστολῆς εἰς ἀπόλειαν, ἀλλὰ πίστεως εἰς περιποίησιν ψυχῆς.

Κεφ. ια'. XI.

ΕΣΤΙ δὲ πίστις, ἐλπίζομένων ὑπόστασις, πραγμάτων ἐλεγχος οὐ βλεπομένων.

Θεοῦ, καὶ ἐλογαρίασε μακρὸν τὸ αἷμα τῆς διαθήκης, εἰς τὸ ὅποιον ἡγιασθη, καὶ ὑβρίσε τὸ Πνεῦμα τῆς χάριτος;

30 Διότι γνωρίζομεν ἐκεῖνον ὃ ὁποῖος εἶπεν· Ἡ ἐκδίκησις εἶναι ἰδική μου, ἐγὼ θέλω ἀνταποδώσει, λέγει Κύριος. Καὶ πάλιν· Κύριος θέλει κρίνει τὸν λαὸν αὐτοῦ.

31 Φοβερὸν εἶναι τὸ ἐμπεσεῖν εἰς τὰς χεῖρας τοῦ Θεοῦ τοῦ ζώντος.

32 Ἀνενθυμείσθε δὲ τὰς πρότερον ἡμέρας, εἰς τὰς ὁποίας φωτισθέντες ὑπεμείνατε πολλὴν ἀγῶνα παθημάτων·

33 Ποτὲ μὲν, θρατριζόμενοι με ὀνειδισμοῖς καὶ θλίψεσι· ποτὲ δὲ, γενόμενοι κοινῶν τῶν οὕτω καταθλιβομένων.

34 Διότι ἐλάβετε συμπάθειαν εἰς τὰ δεσμά μου, καὶ ἐδέχθητε μετὰ χαρὰς τὴν ἀρπικὴν τῶν ὑπαρχόντων σας, γνωρίζοντες ὅτι ἔχετε εἰς τὸν ἑαυτὸν σας καλλιτέραν περιουσίαν εἰς τοὺς οὐρανοὺς, καὶ διαμένουσιν.

35 Μὴ ἀποβάλλητε λοιπὸν τὴν παρρησίαν σας, ἡ ὁποία ἔχει μεγάλην μισθαποδοσίαν.

36 Διότι σεῖς χρειάζεσθε ὑπομονήν· διὰ τὴν ἀπολάβητε τὴν ὑπόσχεσιν, ἀφ' οὗ κάμψατε τὸ θέλημα τοῦ Θεοῦ·

37 Διότι ἐτι μικρὸν μικρότατον καιρὸν, καὶ ὃ ἐρχόμενος θέλει ἔλθει, καὶ δὲν θέλει χρονίσει.

38 Καὶ ὁ δίκαιος θέλει ζῆσει ἀπὸ τὴν πίστιν· καὶ ἐὰν κἀνέις σύρει τὸν ἑαυτὸν τοῦ ὀπίσω, δὲν εὐαρεστεῖται εἰς αὐτὸν ἡ ψυχὴ μου.

39 Ἡμεῖς δὲ δὲν εἴμεθα ἐν συρῶμεν ὀπίσω, τὸ ὅποιον εἶναι εἰς ἀπόλειαν, ἀλλὰ ἐν πιστεύομεν εἰς σωτηρίαν ψυχῆς.

Κεφ. ια'. XI.

ΕΙΝΑΙ δὲ ἡ πίστις, ὑπόστασις πραγμάτων ἐλπίζομένων, ἀπόδειξις πραγμάτων μὴ βλεπομένων.

2 Ἐν ταύτῃ γὰρ ἐμαρτυρήθησαν οἱ πρεσβύτεροι.

3 Πίστει νοοῦμεν κατηρτίσθαι τοὺς αἰῶνας ῥήματι Θεοῦ, εἰς τὸ μὴ ἐκ φαινομένων τὰ βλεπόμενα γεγονέναι.

4 Πίστει πλείονα θυσίαν Ἀβελ παρὰ Κάιν προσήνεγκε τῷ Θεῷ, δι' ἧς ἐμαρτυρήθη εἶναι δίκαιος, μαρτυροῦντος ἐπὶ τοῖς δώροις αὐτοῦ τοῦ Θεοῦ· καὶ δι' αὐτῆς ἀποθανὼν ἐτι λαλεῖται.

5 Πίστει Ἐνὼχ μετετέθη, τοῦ μὴ ἰδεῖν θάνατον· καὶ οὐχ εὕρισκετο, διότι μετέθηκεν αὐτὸν ὁ Θεός· πρό γὰρ τῆς μεταθέσεως αὐτοῦ μεμαρτύρηται εὐηρεστήκεναι τῷ Θεῷ.

6 Χωρὶς δὲ πίστεως ἀδύνατον εὐαρεστῆσαι· πιστεῦσαι γὰρ δεῖ τὸν προσερχόμενον τῷ Θεῷ, ὅτι ἐστὶ, καὶ τοῖς ἐκζητοῦσιν αὐτὸν μισθαποδότης γίνεται.

7 Πίστει χρηματισθεὶς Νῶε περὶ τῶν μηδέπω βλεπομένων, εὐλαβηθεὶς κατασκεύασε κιβωτὸν εἰς σωτηρίαν τοῦ οἴκου αὐτοῦ· δι' ἧς κατέκρινε τὸν κόσμον, καὶ τῆς κατὰ πίστιν δικαιοσύνης ἐγένετο κληρονόμος.

8 Πίστει καλούμενος Ἀβραάμ ὑπήκουσεν ἐξελθεῖν εἰς τὸν τόπον ὃν ἡμελλε λαμβάνειν εἰς κληρονομίαν, καὶ ἐξῆλθε, μὴ ἐπιστάμενος ποῦ ἔρχεται.

9 Πίστει παρόφηκεν εἰς τὴν γῆν τῆς ἐπαγγελίας ὡς ἀλλοτρίαν, ἐν σκηναῖς κατοικήσας, μετὰ Ἰσαὰκ καὶ Ἰακώβ τῶν συγκληρονόμων τῆς ἐπαγγελίας τῆς αὐτῆς.

10 Ἐξεδέχετο γὰρ τὴν τοὺς θεμελίους ἔχουσαν πόλιν, ἧς τεχνίτης καὶ δημιουργός ὁ Θεός.

11 Πίστει καὶ αὐτὴ Σάρρα δύναμιν

2 Διότι εἰς ταύτην τὴν πίστιν ἐμαρτυρήθησαν οἱ πρεσβύτεροι.

3 Διὰ τῆς πίστεως νοοῦμεν ὅτι οἱ αἰῶνες κατεσκευάσθησαν μετὰ τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ, ὥστε τὰ βλεπόμενα δὲν ἔγιναν ἀπὸ φαινομένων.

4 Διὰ τῆς πίστεως ὁ Ἀβελ προσέφερεν εἰς τὸν Θεὸν καλλιτέραν θυσίαν παρὰ τὸν Κάιν, διὰ τῆς ὁποίας ἐμαρτυρήθη ὅτι εἶναι δίκαιος, ἐπειδὴ ἐμαρτύρη ὁ Θεὸς εἰς τὰ δῶρα αὐτοῦ· καὶ διὰ αὐτῆς ἀποθανὼν ἀκόμη λαλεῖται.

5 Διὰ τῆς πίστεως ὁ Ἐνὼχ μετετέθη, διὰ νὰ μὴ ἰδῇ θάνατον· καὶ δὲν εὕρισκετο, διότι ὁ Θεὸς τὸν μετέθεσε· διότι πρὸ τῆς μεταθέσεως τοῦ ἐμαρτυρήθη ὅτι εὐηρεστήσεν εἰς τὸν Θεόν.

6 Χωρὶς δὲ πίστεως εἶναι ἀδύνατον νὰ εὐαρεστήσῃ τις εἰς αὐτόν· διότι δεόν ἐστὶν ὁ προσερχόμενος εἰς τὸν Θεὸν νὰ πιστεύσῃ, ὅτι εἶναι Θεός, καὶ ὅτι εἰς ἐκείνους οἱ ὅποιοι τὸν ἐκζητοῦσι γίνεται μισθαποδότης.

7 Διὰ τῆς πίστεως μνησθεὶς ὁ Νῶε ἀπὸ τὸν Θεὸν ἐκεῖνα τὰ ὁποῖα ἀκόμη δὲν ἐβλέποντο, εὐλαβηθεὶς κατασκεύασε τὴν κιβωτὸν εἰς τὴν σωτηρίαν τοῦ οἴκου αὐτοῦ· διὰ τῆς ὁποίας κιβωτοῦ κατέκρινε τὸν κόσμον, καὶ ἔγινε κληρονόμος τῆς κατὰ πίστιν δικαιοσύνης.

8 Διὰ τῆς πίστεως ὁ Ἀβραάμ καλούμενος ὑπήκουσε νὰ ἐξέλθῃ εἰς τὸν τόπον τὸν ὅποιον ἐμελλε νὰ λαβῇ εἰς κληρονομίαν, καὶ ἐξῆλθεν, μὴ ἰδὺς τὴν πόλιν ποῦ ὑπάγει.

9 Διὰ τῆς πίστεως παρόικησεν εἰς τὴν γῆν τῆς ὑποσχέσεως ὡς εἰς ξένην, κατοικήσας εἰς σκηνάς, μετὰ Ἰσαὰκ καὶ Ἰακώβ τῶν συγκληρονόμων τῆς ὑποσχέσεως τῆς αὐτῆς.

10 Διότι περιέμενε τὴν πόλιν ἣ ὁποία ἔχει τὰ θεμέλια, τῆς ὁποίας πόλεως τεχνίτης καὶ δημιουργός ἐστὶν ὁ Θεός.

11 Διὰ τῆς πίστεως καὶ αὐτὴ ἡ

εἰς καταβολὴν σπέρματος ἔλαβε, καὶ παρὰ καιρὸν ἡλικίας ἔτεκεν, ἐπεὶ πιστὸν ἡγήσατο τὸν ἐπαγγεῖλαμενον.

12 Διὸ καὶ ἀφ' ἑνὸς ἐγεννήθησαν, καὶ ταῦτα νεκρωμένον, καθὼς τὰ ἄστρα τοῦ οὐρανοῦ τῷ πλήθει, καὶ ὥσεί ἄμμος ἢ παρὰ τὸ χεῖλος τῆς θαλάσσης ἢ ἀναρίθμητος.

13 Κατὰ πίστιν ἀπέθανον οὗτοι πάντες, μὴ λαβόντες τὰς ἐπαγγελίας, ἀλλὰ πόρρωθεν αὐτὰς ἰδόντες, καὶ πεισθέντες, καὶ ἀσπασάμενοι, καὶ ὁμολογήσαντες ὅτι ξένοι καὶ παρεπίδημοί εἰσιν ἐπὶ τῆς γῆς.

14 Οἱ γὰρ τοιαῦτα λέγοντες, ἐμφανίζουσιν ὅτι πατρίδα ἐπιζητοῦσι.

15 Καὶ εἰ μὲν ἐκείνης ἐμνημονευσεν ἀφ' ἧς ἐξῆλθον, εἶχον ἂν καιρὸν ἀνακαμφαί·

16 Νυνὶ δὲ κρείττονος ὀρέγονται, τοῦτέστιν, ἐπουρανίου· διὸ οὐκ ἐπαισχύεται αὐτοὺς ὁ Θεός, Θεὸς ἐπικαλεῖσθαι αὐτῶν· ἡτοίμασε γὰρ αὐτοῖς πόλιν.

17 Πίστει προσενηνόχουν Ἀβραὰμ τὸν Ἰσαὰκ περιεζόμενος· καὶ τὸν μονογενῆ προσέφερεν, ὃ τὰς ἐπαγγελίας ἀναδεξάμενος,

18 Πρὸς ὃν ἐλαλήθη· Ὅτι ἐν Ἰσαὰκ κληθήσεται σοι σπέρμα·

19 Λογισάμενος ὅτι καὶ ἐκ νεκρῶν ἐγείρειν δυνατός ὁ Θεός· ὅθεν αὐτὸν καὶ ἐν παραβολῇ ἐκομίσατο.

20 Πίστει περὶ μελλόντων εὐλόγησεν Ἰσαὰκ τὸν Ἰακώβ καὶ τὸν Ἠσαῦ.

21 Πίστει Ἰακώβ ἀποθνήσκων ἔκαστον τῶν υἱῶν Ἰωσήφ εὐλόγησε, καὶ προσεκύνησεν ἐπὶ τὸ ἄκρον τῆς ῥάβδου αὐτοῦ.

22 Πίστει Ἰωσήφ τελευτῶν περὶ τῆς ἐξόδου τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ ἐμνημονευσεν, καὶ περὶ τῶν ὀστέων αὐτοῦ ἐνετείλατο.

Σάρρα ἔλαβε δύναμιν εἰς σύλληψιν σπέρματος, καὶ παρὰ καιρὸν ἡλικίας ἐγέννησεν, ἐπειδὴ ἐλογαρίασε πιστὸν ἐκείνον ὁ ὅποιος ὑποσχέθη.

12 Διὰ τοῦτο καὶ ἀπὸ ἑνός, καὶ τοῦτον ἡδὴ νεκρωμένον, ἐγεννήθησαν, καθὼς τὰ ἄστρα τοῦ οὐρανοῦ τῷ πλήθει, καὶ ὥσεί ἄμμος ἢ ἀναρίθμητος παρὰ τὸ χεῖλος τῆς θαλάσσης.

13 Οὗτοι ὅλοι μὲν πίστιν ἀπέθανον, μὴ λαβόντες τὰς ὑποσχέσεις, ἀλλὰ μακρόθεν ἰδόντες αὐτὰς, καὶ ἐπεισθῆσαν εἰς αὐτάς, καὶ ἠγάπησαν αὐτάς, καὶ ὁμολόγησαν ὅτι ἦσαν ξένοι καὶ παρεπίδημοι ἐπάνω εἰς τὴν γῆν.

14 Διότι ὅποιοι λέγουσι τὰ τοιαῦτα, ἐμφανίζουσιν ὅτι πατρίδα ζητοῦσι.

15 Καὶ ἂν ἐνεθυμούντο ἐκείνην ἀπὸ τὴν ὅποιαν ἐξῆλθον, εἶχον καιρὸν νὰ ἐπιστρέψωσι·

16 Τώρα δὲ ὀρέγονται καλλιτέραν, τοῦτέστι, τὴν ἐπουράνιον· διὰ τοῦτο ὁ Θεὸς δὲν ἐντρέπεται νὰ καλῇται Θεὸς αὐτῶν· διότι ἡτοίμασε πόλιν εἰς αὐτούς.

17 Διὰ τῆς πίστεως Ἀβραὰμ δοκιμαζόμενος προσέφερε τὸν Ἰσαὰκ· καὶ τὸν μονογενῆ προσέφερεν, ἐκείνος ὁ ὅποιος ἀνεδέχθη τὰς ὑποσχέσεις,

18 Εἰς τὸν ὅποιον ἐλαλήθη· Ὅτι εἰς τὸν Ἰσαὰκ θέλει καλεσθῆ τὸ σπέρμα σου·

19 Συλλογισθεὶς ὅτι ὁ Θεὸς εἶναι δυνατός νὰ ἀνεγείρῃ καὶ ἀπὸ τοὺς νεκρούς· ὅθεν καὶ εἰς παραβολὴν αὐτὸν ἐπανάλαβε.

20 Διὰ τῆς πίστεως ὁ Ἰσαὰκ εὐλόγησε τὸν Ἰακώβ καὶ τὸν Ἠσαῦ περὶ τῶν μελλόντων.

21 Διὰ τῆς πίστεως ἀποθνήσκων ὁ Ἰακώβ εὐλόγησε καθ' ἕνα ἀπὸ τοὺς υἱοὺς τοῦ Ἰωσήφ, καὶ προσεκύνησεν ἐπιστηρίζομενος εἰς τὸ ἄκρον τῆς ῥάβδου του.

22 Διὰ τῆς πίστεως ὁ Ἰωσήφ ἀποθνήσκων ἐμνημόνευσεν τὴν ἐξόδον τῶν υἱῶν τοῦ Ἰσραὴλ, καὶ παρήγγειλε διὰ τὰ ὅστα αὐτοῦ.

23 Πίστει Μωσῆς γεννηθεὶς ἐκρύβη τρίμηνον ὑπὸ τῶν πατέρων αὐτοῦ, διότι εἶδον ἀστείον τὸ παιδίον· καὶ οὐκ ἐφοβήθησαν τὸ διάταγμα τοῦ βασιλέως.

24 Πίστει Μωσῆς μέγας γενόμενος ἠρνήσατο λέγεσθαι υἱὸς θυγατρὸς Φαραῶ·

25 Μᾶλλον ἐλόμενος συγκακουχεῖσθαι τῷ λαῷ τοῦ Θεοῦ, ἢ πρόσκαιρον ἔχειν ἀμαρτίας ἀπόλαυσιν·

26 Μείζονα πλουτοῦν ἠησάμενος τῶν ἐν Αἰγύπτῳ θησαυρῶν τὸν οὐκ ἐκείνου τοῦ Χριστοῦ· ἀπέβλεπε γὰρ εἰς τὴν μισθαποδοσίαν.

27 Πίστει κατέλιπεν Αἴγυπτον, μὴ φοβηθεὶς τὸν θυμὸν τοῦ βασιλέως· τὸν γὰρ ἀόρατον ὡς ὁρᾶν ἐκατέρησε.

28 Πίστει πεποίηκε τὸ πάσχα καὶ τὴν πρόσχυσιν τοῦ αἵματος, ἵνα μὴ ὁ ὀλοθρεύων τὰ πρωτότοκα, θύγῃ αὐτῶν.

29 Πίστει διέβησαν τὴν ἐρυθρὰν θάλασσαν ὡς διὰ ξηρᾶς· τῆς πείρας λαβόντες οἱ Αἰγύπτιοι κατεπόθησαν.

30 Πίστει τὰ τεῖχη Ἱεριχῶ ἔπεσε, κυκλωθέντα ἐπὶ ἑπτὰ ἡμέρας.

31 Πίστει Ῥαὰβ ἡ πόρνη οὐ συν-ἀπώλετο τοῖς ἀπειθήσασιν, δεξαμένη τοὺς κατασκοποῦς μετ' εἰρήνης.

32 Καὶ τί ἔτι λέγω; Ἐπιλείπει γὰρ με διηγούμενον ὁ χρόνος περὶ Γεδεὼν, Βαρὰκ τε, καὶ Σαμφὼν, καὶ Ἰεφθάε, Δαβὶδ τε καὶ Σαμουὴλ, καὶ τῶν προφητῶν·

33 Οἱ δὲ διὰ πίστεως κατηγωνίσαντο βασιλείας, εἰργάσαντο δικαιοσύνην, ἐπέτυχον ἐπαγγελιῶν, ἔφραξαν στόματι λεόντων·

34 Ἔσβησαν δυνάμιν πυρὸς, ἔφυγον

23 Διὰ τῆς πίστεως ὁ Μωϋσῆς γεννηθεὶς ἐκρύφθη τρεῖς μῆνας ἀπὸ τούτων γονεῖς του, διότι εἶδον τὸ παιδίον εὐμορφον· καὶ δὲν ἐφοβήθησαν τὸ διάταγμα τοῦ βασιλέως.

24 Διὰ τῆς πίστεως ὁ Μωϋσῆς γενόμενος μεγάλως ἠρνήθη νὰ λέγηται υἱὸς τῆς θυγατρὸς τοῦ Φαραῶ·

25 Προκρίνας μᾶλλον νὰ κακοπαθῇ ὁμοῦ μετὰ τὸν λαὸν τοῦ Θεοῦ, παρὰ νὰ ἔχῃ πρόσκαιρον ἀπόλαυσιν τῆς ἀμαρτίας·

26 Λογαριάσας μεγαλῆτερον πλουτοῦν τὸν οὐκ ἐκείνου τοῦ Χριστοῦ παρὰ τοὺς θησαυροὺς τῆς Αἰγύπτου· διότι ἀπέβλεπεν εἰς τὴν μισθαποδοσίαν.

27 Διὰ τῆς πίστεως κατέλιπε τὴν Αἴγυπτον, καὶ δὲν ἐφοβήθη τὸν θυμὸν τοῦ βασιλέως· διότι ἐκατέρησεν ὡς ἂν ἐβλεπε τὸν ἀόρατον.

28 Διὰ τῆς πίστεως ἔκαμε τὸ πάσχα καὶ τὴν πρόσχυσιν τοῦ αἵματος, ἵνα μὴ τοὺς ἐγγίσι ὁ ἀγγελος ὁ ἐξολοθρεύων τὰ πρωτότοκα τῶν Αἰγυπτίων.

29 Διὰ τῆς πίστεως διέβησαν τὴν ἐρυθρὰν θάλασσαν ὡς διὰ ξηρᾶς· τὴν ὁποίαν οἱ Αἰγύπτιοι δοκμάσαντες κατεβυθίσθησαν.

30 Διὰ τῆς πίστεως τὰ τεῖχη τῆς Ἱεριχῶ ἔπεσαν, ἀφ' οὗ περιεκυκλώθησαν ἑπτὰ ἡμέρας.

31 Διὰ τῆς πίστεως ἡ Ῥαὰβ ἡ πόρνη δὲν συναπωλέσθη μετὰ ἐκείνους οἱ ὁποῖοι ἠπειθήσαν, ὅτε ἐδέχθη μετὰ εἰρήνην τοὺς κατασκοποῦς.

32 Καὶ τί πλέον λέγω; Διότι ὁ καιρὸς θέλει με λείπει νὰ διηγῶμαι περὶ τοῦ Γεδεὼν, καὶ Βαρὰκ, καὶ Σαμφὼν, καὶ Ἰεφθάε, καὶ Δαβὶδ καὶ Σαμουὴλ, καὶ τῶν προφητῶν·

33 Οἱ ὁποῖοι διὰ μέσου τῆς πίστεως κατεπολέμησαν βασιλείας, εἰργάσθησαν δικαιοσύνην, ἐπέτυχον ὑποσχέσεων, ἔφραξαν τὰ στόματα τῶν λεόντων·

34 Ἔσβησαν τὴν δυνάμιν τοῦ πυ-

στόματα μαχαίρας, ἐνεδυναμώθησαν ἀπὸ ἀσθενείας, ἐγενήθησαν ἰσχυροὶ ἐν πολέμῳ, παρεμβολὰς ἐκλιναν ἀλλοτρίων·

35 Ἐλαβον γυναῖκες ἐξ ἀναστάσεως τοὺς νεκροὺς αὐτῶν· ἄλλοι δὲ ἐτυμπανίσθησαν, οὐ προσδεξάμενοι τὴν ἀπολύτρωσιν, ἵνα κρείττονος ἀναστάσεως τύχωσιν·

36 Ἔτεροι δὲ ἐμπαιγμῶν καὶ μαστίγων πῆραν ἔλαβον, ἔτι δὲ δεσμῶν καὶ φυλακῆς·

37 Ἐλιθίσθησαν, ἐπίσθησαν, ἐπειράσθησαν, ἐν φόνῳ μαχαίρας ἀπέθανον· περιήλθον ἐν μηλωταῖς, ἐν αἰγείοις δέρμασιν· ὑστερούμενοι, θλιβόμενοι, κακοχούμενοι,

38 (Ὡν οὐκ ἦν ἄξιος ὁ κόσμος) ἐν ἐρημίαις πλανώμενοι καὶ ὄρεσι καὶ σπηλαίοις καὶ ταῖς ὁπαῖς τῆς γῆς.

39 Καὶ οὗτοι πάντες μαρτυρηθέντες διὰ τῆς πίστεως, οὐκ ἐκομίσαντο τὴν ἐπαγγελίαν·

40 Τοῦ Θεοῦ περὶ ἡμῶν κρείττονι προβλεψαμένου, ἵνα μὴ χωρὶς ἡμῶν τελειωθῶσι.

Κεφ. ιβ'. XII.

ΤΟΙΓΑΡΟΥΝ καὶ ἡμεῖς τοσοῦτον ἔχοντες περικείμενον ἡμῖν νέφος μαρτύρων, ὄγκον ἀποθέμενοι πάντα, καὶ τὴν ἐπερίστατον ἀμαρτίαν, δι' ὑπομονῆς τρέχωμεν τὸν προκείμενον ἡμῖν ἀγῶνα·

2 Ἀφορῶντες εἰς τὸν τῆς πίστεως ἀρχηγὸν καὶ τελειωτὴν Ἰησοῦν, ὃς ἀντὶ τῆς προκειμένης αὐτῷ χαρὰς ὑπέμεινε σταυρὸν, αἰσχύνῃς καταφρονήσας, ἐν δεξιᾷ τε τοῦ θρόνου τοῦ Θεοῦ ἐκάθισεν.

3 Ἀναλογίσασθε γὰρ τὸν τοιαύτην ὑπομεμενηκότα ὑπὸ τῶν ἀμαρτωλῶν εἰς αὐτὸν ἀντιλογίαν, ἵνα μὴ κάμητε, ταῖς ψυχαῖς ὑμῶν ἐκλυόμενοι.

ρὸς, ἔφυγον τὰ στόματα τῆς μαχαίρας, ἐνεδυναμώθησαν ἀπὸ ἀσθενείας, ἔγιναν δυνατοὶ εἰς τὸν πόλεμον, ἔτρεψαν εἰς φυγὴν τὰς στρατίας τῶν ἀλλοτρίων·

35 Αἱ γυναῖκες ἔλαβον δι' ἀναστάσεως τοὺς νεκροὺς τῶν· καὶ ἄλλοι ἐτυμπανίσθησαν, μὴ προσδεξάμενοι τὴν ἀπολύτρωσιν, διὰ νὰ τύχωσι καλὴν ἀναστάσεως·

36 Καὶ ἄλλοι ἔλαβον ἐμπαιγμῶν καὶ μαστίγας, προσέτι δεσμὰ καὶ φυλακάς·

37 Ἐλιθοβολήθησαν, ἐπειράσθησαν, ἐπειράχθησαν, ἀπέθανον μὲ φόνον μαχαίρας· περιήλθον μὲ προβάτων, μὲ αἰγῶν δέρματα· ὑστερούμενοι, θλιβόμενοι, κακοπαθόντες,

38 (Τῶν ὁποίων δὲν ἦτον ἄξιος ὁ κόσμος) περιπλανώμενοι εἰς τὰς ἐρημίας καὶ εἰς τὰ ὄρη, καὶ εἰς τὰ σπήλαια, καὶ εἰς τὰς τρύπας τῆς γῆς.

39 Καὶ οὗτοι ὅλοι μαρτυρηθέντες διὰ μέσου τῆς πίστεως, δὲν παρέλαβον τὴν ὑπόσχεσιν·

40 Διότι προέβλεψεν ὁ Θεὸς καλὴν ὑπερίσταν τὴν διὰ ἡμᾶς, διὰ νὰ μὴ τελειωθῶσιν ἐκεῖνοι χωρὶς ἡμῶν.

Κεφ. ιβ'. XII.

ΛΟΙΠΟΝ καὶ ἡμεῖς ἐπειδὴ εἰμεθικὴν περικυκλωμένοι ἀπὸ τοσοῦτον σύννεφον μαρτύρων, ἀποθέσαντες πᾶν βῆρος, καὶ τὴν ἀμαρτίαν ἣ ἡτοίμα ἐυκόλως μᾶς περιπλέκει, ὥς τρέχωμεν μὲ ὑπομονὴν τὸν προκείμενον εἰς ἡμᾶς ἀγῶνα· 2 Ἀποβλέποντες εἰς τὸν Ἰησοῦν τὸν ἀρχηγὸν καὶ τελειωτὴν τῆς πίστεως, ὁ ὁποῖος ἀντὶ τῆς προκειμένης εἰς αὐτὸν χαρὰς ὑπέμεινε σταυρὸν, καταφρονήσας τὴν αἰσχύνην, καὶ ἐκάθισεν ἐν δεξιᾷ τοῦ θρόνου τοῦ Θεοῦ.

3 Διότι ἐνθυμηθῆτε ἐκεῖνον ὁ ὁποῖος ὑπέμεινεν ἀπὸ τοὺς ἀμαρτωλοὺς εἰς τὸν ἑαυτὸν τοιοῦτην ἀντιλογίαν, διὰ νὰ μὴ ἀποκάμητε, λειποψυχόντες.

4 Ὡς πω μέχρις αἵματος ἀντικατέστητε, πρὸς τὴν ἁμαρτίαν ἀνταγωνιζόμενοι·

5 Καὶ ἐκλήθησθε τῆς παρακλήσεως, ἣτις ὑμῖν ὡς υἱὸς διαλέγεται· Ὡς μου, μὴ ὀλιγώρει παιδείας Κυρίου, μηδὲ ἐκλύου ὑπ' αὐτοῦ ἐλεγχόμενος·

6 Ὅν γὰρ ἀγαπᾷ Κύριος, παιδεύει· μαστιγοῖ δὲ πάντα υἱὸν ὃν παραδέχεται.

7 Εἰ παιδεῖαν ὑπομένετε, ὡς υἱὸς ὑμῖν προσφέρεται ὁ Θεός· τίς γὰρ ἐστὶν υἱὸς ὃν οὐ παιδεύει πατήρ;

8 Εἰ δὲ χωρὶς ἐστέ παιδείας, ἥς μέτοχοι γεγόνασι πάντες, ἄρα νόθοι ἐστέ καὶ οὐκ υἱοί.

9 Εἴτα τοὺς μὲν τῆς σαρκὸς ἡμῶν πατέρας εἶχομεν παιδευτάς, καὶ ἐνέτρεπόμεθα· οὐ πολλῶ μᾶλλον ὑποταγησόμεθα τῷ Πατρὶ τῶν πνευμάτων, καὶ ζήσομεν;

10 Οἱ μὲν γὰρ πρὸς ὀλίγας ἡμέρας, κατὰ τὸ δοκοῦν αὐτοῖς, ἐπαιδεύον· ὁ δὲ ἐπὶ τὸ συμφέρον, εἰς τὸ μεταλαβεῖν τῆς ἀγιότητος αὐτοῦ.

11 Πᾶσα δὲ παιδεία πρὸς μὲν τὸ παρὸν οὐ δοκεῖ χαρὰς εἶναι, ἀλλὰ λύπης· ὕστερον δὲ καρπὸν εἰρηνικὸν τοῖς δι' αὐτῆς γεγυμνασμένοις ἀποδίδωσι δικαιοσύνης.

12 Διὸ τὰς παρεμμένας χεῖρας καὶ τὰ παραλελυμένα γόνατα ἀνорθώσατε·

13 Καὶ τροχίους ὀρθὰς ποιήσατε τοῖς ποσὶν ὑμῶν, ἵνα μὴ τὸ χεῶν ἐκτραπῇ, ἰαθῇ δὲ μᾶλλον.

14 Εἰρήνην διώκετε μετὰ πάντων, καὶ τὸν ἀγιασμόν, οὗ χωρὶς οὐδεὶς ὀφείλει τὸν Κύριον·

15 Ἐπισκοποῦντες, μὴ τις ὕστερῶν ἀπὸ τῆς χάριτος τοῦ Θεοῦ· μὴ τις ῥίζα πικρίας ἂν φύουσα ἐνοχλῇ, καὶ διὰ ταύτης μιανθῶσι πολλοί·

4 Σεῖς ἀκόμη δὲν ἀντεστάθητε ἕως αἵματος, ἀνταγωνιζόμενοι πρὸς τὴν ἁμαρτίαν·

5 Καὶ ἐλησμονήσατε τὴν νοουθεσίαν, ἣ ὅποια ὁμιλεῖ εἰς σᾶς ὡς εἰς υἱούς· Ὡς μου, μὴ καταφρονῆς τὴν παιδείαν τοῦ Θεοῦ, μηδὲ λειποψυχῆς ἐλεγχόμενος ὑπ' αὐτοῦ·

6 Διότι ὁ Κύριος παιδεύει ὅποιον ἀγαπᾷ· καὶ μαστιγοῦναι πάντα υἱὸν τὸν ὅποιον παραδέχεται.

7 Ἐὰν ὑπομένητε παιδευσιν, ὁ Θεὸς προσφέρεται εἰς σᾶς ὡς εἰς υἱούς· διότι τίς εἶναι ὁ υἱὸς τὸν ὅποιον δὲν παιδεύει ὁ πατήρ;

8 Ἐὰν δὲ ἦσθε χωρὶς παιδευσιν, ἀπὸ τὴν ὅποιαν ὅλοι εἶναι μέτοχοι, λοιπὸν εἰσθε νόθοι καὶ οὐκ υἱοί.

9 Ἐπειτα τοὺς μὲν πατέρας τῆς σαρκὸς μας εἶχομεν παιδευτάς, καὶ τοὺς ἐνέτρεπόμεθα· δὲν θέλομεν ὑποταχθῇ πολλῶ μᾶλλον εἰς τὸν Πατέρα τῶν πνευμάτων, καὶ θέλομεν ζῆσαι;

10 Διότι οἱ μὲν πατέρες πρὸς ὀλίγας ἡμέρας ἐπαιδεύον, κατὰ τὴν ἀρεσκείαν τῶν· ὁ δὲ Θεὸς διὰ τὸ συμφέρον, εἰς τὸ νὰ μεταλάβωμεν τῆς ἀγιότητος τοῦ.

11 Καὶ πᾶσα παιδεία πρὸς μὲν τὸ παρὸν δὲν φαίνεται νὰ ἦναι χαρὰς, ἀλλὰ λύπης· ὕστερον δὲ ἀποδίδει καρπὸν εἰρηνικὸν τῆς δικαιοσύνης εἰς ἐκείνους οἱ ὅποιοι ἐγυμνάσθησαν δι' αὐτῆς.

12 Διὰ τοῦτο τὰς ἐξησθενημένας χεῖρας καὶ τὰ παραλελυμένα γόνατα ἀνорθώσατε·

13 Καὶ κάμετε εἰς τοὺς πόδας σας ἴσους δρόμους, διὰ νὰ μὴ παρεκτραπῇ τὸ χεῶν, ἀλλὰ μᾶλλον νὰ ἰατρευθῇ.

14 Ζητεῖτε εἰρήνην ὁμοῦ μὲ ὅλους, καὶ τὸν ἀγιασμόν, χωρὶς τὸν ὅποιον οὐδεὶς θέλει ἰδεῖ τὸν Κύριον·

15 Βλέποντες σπουδαίως, μήπως λείπῃ τις ἀπὸ τὴν χάριν τοῦ Θεοῦ· μήπως ῥίζα τις πικρὰ ἀναβλαστάνουσα ἐνοχλῇ, καὶ διὰ μέσου ταύτης μιανθῶσι πολλοί·

16 Μὴ τις πόρονος, ἢ βέβηλος ὡς Ἡσαΰν, ὅς ἀντὶ βρώσεως μάς ἀπέδοτο τὰ πρωτοτόκια αὐτοῦ.

17 Ἰστε γάρ, ὅτι καὶ μετέπειτα θέλων κληρονομήσαι τὴν εὐλογίαν, ἀπεδοκιμάσθη· μετανοίας γὰρ τόπον οὐχ εὔρε, καίπερ μετὰ δακρῶν ἐκστήσας αὐτήν.

18 Οὐ γὰρ προσελήλυθατε ψηλαφώμενοι ὅρει, καὶ κεκαυμένοι πυρὶ, καὶ γνόφῳ, καὶ σκότῳ, καὶ ζυέλλῃ,

19 Καὶ σάλπιγγος ἤχῳ, καὶ φωνῇ ῥημάτων, ἧς οἱ ἀκούσαντες παρητήσαντο μὴ προστεθῆναι αὐτοῖς λόγον·

20 (Οὐκ ἔφερον γὰρ τὸ διαστελλομενον· ὅταν θηρίον θίγῃ τοῦ ὅρου, λιθοβοληθήσεται, ἢ βολίδι κατατοξευθήσεται.

21 Καὶ οὕτω φοβερὸν ἦν τὸ φανταζόμενον, Μωσῆς εἶπεν· Ἐκφοβός εἰμι καὶ ἔντρομος.)

22 Ἀλλὰ προσελήλυθατε Σιών ὅρει, καὶ πόλει Θεοῦ ζῶντος, Ἱερουσαλὴμ ἐπουρανίῳ, καὶ μυριάσιν ἀγγέλων,

23 Πανηγύρι καὶ ἐκκλησίᾳ πρωτοτόκων ἐν οὐρανοῖς ἀπογεγραμμένων, καὶ κριτῇ Θεοῦ πάντων, καὶ πνεύμασι δικαίων τετελειωμένων,

24 Καὶ διαθήκης νέας μεσίτη Ἰησοῦ, καὶ αἵματι ῥαντισμοῦ, κρείττονα λαλοῦντι παρὰ τὸν Ἀβελ

25 Βλέπετε μὴ παραιτήσησθε τὸν λαλοῦντα· εἰ γὰρ ἐκεῖνοι οὐκ ἔφυγον, τὸν ἐπὶ τῆς γῆς παραιτησάμενοι χρηματίζοντα, πολλῶ μᾶλλον ἡμεῖς οἱ τὸν ἀπ' οὐρανῶν ἀποστρεφόμενοι·

26 Οὐ ἡ φωνὴ τὴν γῆν ἐσάλευσε τότε· νῦν δὲ ἐπήγγελλται, λέγων·

16 Μήπως εἶναι τις πόρονος, ἢ βέβηλος ὡς ὁ Ἡσαΰν, ὁ ὁποῖος διὰ ἐν φαγητὸν ἐπώλησε τὰ πρωτοτόκιά του.

17 Διότι γνωρίζετε ὅτι καὶ μετέπειτα θέλων νὰ κληρονομήσῃ τὴν εὐλογίαν, ἀπεδοκιμάσθη· διότι δὲν εὔρε τόπον μετανοίας, ἂν καὶ τὴν ἐξήτησε μὲ δάκρυα.

18 Διότι δὲν προσήλθετε εἰς ὅρος τὸ ὁποῖον ψηλαφᾶται, καὶ καίεται ἀπὸ πυρ, καὶ εἰς ζόφον, καὶ εἰς σκότος, καὶ εἰς ἀνεμοστρόβιλον,

19 Καὶ εἰς ἤχον σάλπιγγος, καὶ εἰς φωνὴν λόγων, τὴν ὁποίαν φωνὴν ὅσοι ἤκουσαν παρεκάλεσαν, νὰ μὴ προστεθῇ εἰς αὐτοὺς ὁ λόγος·

20 (Διότι δὲν υπέφερον τὸ ἀπαγορευμα· Ἐὰν καὶ θηρίον ἐγγίσῃ εἰς τὸ ὅρος, θέλει λιθοβοληθῇ, ἢ θέλει κατατοξευθῇ μὲ ἀκοντάριον.

21 Καὶ ἦτον τοσόν φοβερὸν τὸ φαινόμενον, ὥστε ὁ Μωϋσῆς εἶπεν· Ἐκφοβός εἰμαι καὶ ἔντρομος.)

22 Ἀλλὰ σεῖς προσήλθετε εἰς τὸ ὅρος τῆς Σιών, καὶ εἰς τὴν πόλιν τοῦ Θεοῦ τοῦ ζῶντος, εἰς τὴν ἐπουρανίον Ἱερουσαλὴμ, καὶ εἰς τὰς μυριάδας ἀγγέλων,

23 Εἰς τὴν πανηγυριν καὶ ἐκκλησίαν πρωτοτόκων, τῶν ἀπογεγραμμένων εἰς τοὺς οὐρανοὺς, καὶ εἰς κριτὴν τὸν Θεὸν τῶν πάντων, καὶ εἰς τὰ πνεύματα δικαίων τετελειωμένων,

24 Καὶ εἰς τὸν Ἰησοῦν τὸν μεσίτην τῆς νέας διαθήκης, καὶ εἰς τὸ αἷμα τοῦ ῥαντισμοῦ, τὸ ὁποῖον λαλεῖ καλύτερα παρὰ τὸ αἷμα τοῦ Ἀβελ.

25 Βλέπετε μὴ παραιτήσητε ἐκεῖνον ὁ ὁποῖος λαλεῖ· διότι ἂν ἐκεῖνοι δὲν ἔφυγον, οἱ ὁποῖοι παραιτήσαν ἐκεῖνον ὁ ὁποῖος ἐλάλει ἐπὶ τῆς γῆς, πολλῶ μᾶλλον δὲν θέλωμεν φύγει ἡμεῖς, οἱ ὁποῖοι ἀποστρεφόμεθα ἐκεῖνον ὁ ὁποῖος λαλεῖ ἀπὸ τοὺς οὐρανοὺς·

26 Τοῦ ὁποῖου ἡ φωνὴ ἐσάλευσε τότε τὴν γῆν· τώρα δὲ ἐπεσχήθη, λέ-

"Ετι ἅπας ἐγὼ σείω οὐ μόνον τὴν γῆν, ἀλλὰ καὶ τὸν οὐρανόν.

27 Τὸ δέ, ἐτι ἅπας, δηλοῖ τῶν σαλευομένων τὴν μετάθεσιν, ὡς πεποιημένων, ἵνα μείνῃ τίς μὴ σαλευόμενα.

28 Διὸ βασιλείαν ἀσάλευτον παραλαμβάνοντες, ἔχωμεν χάριν, δι' ἧς λατρεύωμεν εὐαρέστως τῷ Θεῷ, μετὰ αἰδούσ καὶ εὐλαβείας.

29 Καὶ γὰρ ὁ Θεὸς ἡμῶν πῦρ καταναλίσκον.

Κεφ. ιγ'. XIII.

Η ΦΙΛΑΔΕΛΦΙΑ μένετω.

2 Τῆς φιλοξενίας μὴ ἐπιλανθάνεσθε· διὰ ταύτης γὰρ ἔλαθόν τινες ξενίσαντες ἀγγέλους.

3 Μιμνήσκεσθε τῶν δεσμίων, ὡς συνδεδεμένοι· τῶν κακουχουμένων, ὡς καὶ αὐτοὶ ὄντες ἐν σώματι.

4 Τίμιος ὁ γάμος ἐν πάσι, καὶ ἡ κοίτη ἀμίαντος· πόρνος δὲ καὶ μοιχὸς κρίνει ὁ Θεός.

5 Ἀφιλάργυρος ὁ τρόπος· ἀρκοῦμενοι τοῖς παροῦσιν· αὐτὸς γὰρ εἶρηκεν· Οὐ μὴ σε ἀνῶ, οὐδ' οὐ μὴ σε ἐγκαταλίπω.

6 Ὡστε θαρρύνοντας ἡμᾶς λέγει· Κύριος ἐμοὶ βοηθός, καὶ οὐ φοβηθήσομαι τί ποιήσει μοι ἄνθρωπος.

7 Μνημονεύετε τῶν ἡγουμένων ἡμῶν, οἵτινες ἐλάλησαν ὑμῖν τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ· ὧν ἀναθεωροῦντες τὴν ἐκβαλὶν τῆς ἀναστροφῆς, μιμείσθε τὴν πίστιν.

8 Ἰησοῦς Χριστὸς χθὲς καὶ σήμερον ὁ αὐτός, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας.

9 Διδαχαῖς ποικίλαις καὶ ξέναις μὴ περιφέρεσθε· καλὸν γὰρ χάριτι βεβαιουῦσθαι τὴν καρδίαν, οὐ βρώμασιν, ἐν οἷς οὐκ ὠφελήθησαν οἱ περιπατήσαντες.

γων· Ἀκόμη μίαν φοράν ἐγὼ σείω οὐ μόνον τὴν γῆν, ἀλλὰ καὶ τὸν οὐρανόν.

27 Καὶ τὸ, ἀκόμη μίαν φοράν, δηλοῖ τὴν μετάθεσιν τῶν πραγμάτων τὰ ὅποια σαλεύονται, ὡς καμωμένα, διὰ νὰ ἀπομείνωσιν ἐκεῖνα τὰ ὅποια δὲν σαλεύονται.

28 Διὰ τοῦτο παραλαμβάνοντες βασιλείαν ἀσάλευτον, ἃς ἔχωμεν χάριν διὰ τῆς ὁποίας νὰ λατρεύωμεν εὐαρέστως τῷ Θεῷ, μετὰ αἰδούσ καὶ εὐλαβείας.

29 Διότι ὁ Θεὸς ἡμῶν εἶναι πῦρ κατατράγων.

Κεφ. ιγ'. XIII.

Η ΦΙΛΑΔΕΛΦΙΑ ἃς μείνῃ.

2 Μὴ λησμονεῖτε τὴν φιλοξενίαν· διὰ ταύτης καί ποιοι μὴ ἔξευροντες ἀγγέλους ἐξενοδόγησαν.

3 Ἐνθυμεῖσθε τοὺς δεσμίους, ὡς συνδεδεμένοι· καὶ τοὺς κακοπαθούντας, ὡς ὄντες καὶ σεῖς αὐτοὶ εἰς τὸ σῶμα.

4 Ὁ γάμος εἰς ὅλους ἄς ᾖναι τίμιος, καὶ ἡ κοίτη ἀμίαντος· διότι τοὺς πόρνους καὶ τοὺς μοιχοὺς θέλει κρίνει ὁ Θεός.

5 Ὁ τρόπος σας ἃς ᾖναι ἀφιλάργυρος· εὐχαριστοῦμενοι εἰς τὰ ὅποια ἔχετε· διότι αὐτὸς εἶπε· Δὲν θέλω σὲ ἀφήσει, οὐδὲ θέλω σὲ ἐγκαταλίπει.

6 Ὡστε θαρρύνοντας ἡμεῖς νὰ λέγωμεν· Ὁ Κύριος εἶναι βοηθός μου, καὶ δὲν θέλω φοβηθῆ ὅ, τι καὶ ἂν μὲ κάμῃ ἄνθρωπος.

7 Ἐνθυμεῖσθε τοὺς προεστώτάς σας, οἵτινες σας ἐλάλησαν τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ· τῶν ὁποίων ἀναθεωροῦντες τὴν ἐκβαλὶν τῆς διαγωγῆς, μιμείσθε τὴν πίστιν.

8 Ἰησοῦς Χριστὸς χθὲς καὶ σήμερον ὁ αὐτός εἶναι, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας.

9 Μὴ περιφέρεσθε ἀπὸ διδαχῶν ποικίλων καὶ παραξένων· διότι καλὸν εἶναι νὰ βεβαιουῦται ἡ καρδιά μετὰ τὴν χάριν, καὶ ὅχι μετὰ τὰ φαγητά, εἰς τὰ ὅποια δὲν ὠφελήθησαν ἐκεῖνοι οἱ ὁποῖοι περιεπάτησαν εἰς αὐτά.

10 Ἐχομεν θυσιαστήριον, ἐξ οὗ φαγεῖν οὐκ ἔχουσιν ἐξουσίαν οἱ τῇ σκηνῇ λατρεύοντες.

11 Ὡν γὰρ εἰσφέρεται ζώων τὸ αἷμα περὶ ἁμαρτίας εἰς τὰ ἅγια διὰ τοῦ ἀρχιερέως, τούτων τὰ σώματα κατακαίεται ἔξω τῆς παρεμβολῆς.

12 Διὸ καὶ Ἰησοῦς, ἵνα ἁγιάσῃ διὰ τοῦ ἰδίου αἵματος τὸν λαόν, ἔξω τῆς πύλης ἔπαθε.

13 Τοῖνυν ἐξερχόμεθα πρὸς αὐτὸν ἔξω τῆς παρεμβολῆς, τὸν ὀνειδισμόν αὐτοῦ φέροντες.

14 Οὐ γὰρ ἔχομεν ὧδε μένουσαν πόλιν, ἀλλὰ τὴν μέλλουσαν ἐπιζητοῦμεν.

15 Δι' αὐτοῦ οὖν ἀναφέρωμεν θυσίαν αἰνέσεως διαπαντός τῷ Θεῷ, τούτεστι, καρπὸν χειλέων ὁμολογούντων τῷ ὀνόματι αὐτοῦ.

16 Τῆς δὲ εὐποιίας καὶ κοινωνίας μὴ ἐπιλανθάνεσθε· τοιαύτας γὰρ θυσίας εὐαρεστεῖται ὁ Θεός.

17 Πείθεσθε τοῖς ἡγουμένοις ὑμῶν, καὶ ὑπέικετε· αὐτοὶ γὰρ ἀγρυπνοῦσιν ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ὑμῶν, ὡς λόγον ἀποδώσοντες· ἵνα μετὰ χαρᾶς τοῦτο ποιῶσι, καὶ μὴ στεναζόντες· ἀλυσιτελεῖς γὰρ ὑμῖν τοῦτο.

18 Προσεύχεσθε περὶ ἡμῶν· πεποιθήμεν γὰρ ὅτι καλὴν συνείδησιν ἔχομεν, ἐν παντί καλῶς θέλοντες ἀναστρέφεσθαι·

19 Περισσότερας δὲ παρακαλῶ τοῦτο ποιῆσαι, ἵνα τάχιον ἀποκατασταθῶ ὑμῖν.

20 Ὁ δὲ Θεὸς τῆς εἰρήνης, ὁ ἀνγαγὼν ἐκ νεκρῶν τὸν ποιμένα τῶν προβάτων τὸν μέγαν ἐν αἵματι δικθίκης αἰωνίου, τὸν Κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν,

21 Καταρτίσαι ὑμᾶς ἐν παντὶ ἔργῳ ἀγαθῷ, εἰς τὸ ποιῆσαι τὸ θέλημα αὐτοῦ· ποίων ἐν ὑμῖν τὸ εὐάρεστον ἐνώπιον αὐτοῦ, διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ·

10 Ἐχομεν θυσιαστήριον, ἀπὸ τοῦ ὁποῖον οἱ λατρεύοντες εἰς τὴν σκηνὴν δὲν ἔχουσιν ἐξουσίαν νὰ φαγῶσι.

11 Διότι τῶν ὁποίων ζώων τὸ αἷμα προσφέρεται διὰ ἁμαρτίας εἰς τὰ ἅγια διὰ μέσου τοῦ ἀρχιερέως, τὰ σώματα τούτων τῶν ζώων κατακαίονται ἔξω ἀπὸ τὸ στρατόπεδον.

12 Διὰ τοῦτο καὶ ὁ Ἰησοῦς, διὰ νὰ ἁγιάσῃ τὸν λαόν διὰ τοῦ ἰδίου αἵματος, ἔξω ἀπὸ τὴν πύλην ἔπαθε.

13 Λοιπὸν ἄς ἐξερχόμεθα πρὸς αὐτὸν ἔξω ἀπὸ τὸ στρατόπεδον, φέροντες τὸν ὀνειδισμόν αὐτοῦ.

14 Διότι ἐδῶ δὲν ἔχομεν πόλιν διαμένουσαν, ἀλλὰ ζητοῦμεν τὴν μέλλουσαν.

15 Διὰ μέσου αὐτοῦ λοιπὸν ἄς προτφέρωμεν θυσίαν αἰνέσεως τῷ Θεῷ διαπαντός, τούτεστι, καρπὸν χειλέων ὁμολογούντων τὸ ὄνομα αὐτοῦ.

16 Καὶ μὴ λησμονεῖτε τὴν εὐεργεσίαν καὶ τὴν μεταδόσιν· διότι εἰς τοιαύτας θυσίας εὐαρεστεῖται ὁ Θεός.

17 Πείθεσθε εἰς τοὺς προσετώτας σας, καὶ ὑπακούετε· διότι αὐτοὶ ἀγρυπνοῦσιν διὰ τὰς ψυχὰς σας, ὡς μέλλοντες νὰ ἀποδώσωσι λογαριασμόν· διὰ νὰ κάμνωσι τοῦτο μετὰ χαρᾶς, καὶ μὴ ἀναστενάζοντες· διότι ἀνωφελές ἐστὶν αὐτοῦ εἰς σας.

18 Προσεύχεσθε διὰ ἡμᾶς· διότι θαρροῦμεν ὅτι ἔχομεν καλὴν συνείδησιν, θέλοντες εἰς ὅλα νὰ διαγῶμεν καλῶς·

19 Καὶ περισσότερον παρακαλῶ νὰ κάμητε τοῦτο, διὰ νὰ ἀποκατασταθῶ εἰς σας τάχιον.

20 Ὁ δὲ Θεὸς τῆς εἰρήνης, ὁ ὁποῖος ἀνεβίβασεν ἐκ νεκρῶν τὸν μέγαν ποιμένα τῶν προβάτων διὰ τοῦ αἵματος τῆς διαθήκης τῆς αἰωνίου, τὸν Κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν,

21 Εἴθε νὰ σας τελειοποιήσῃ εἰς πᾶν ἔργον ἀγαθόν, εἰς τὸ νὰ κάμητε τὸ θέλημα αὐτοῦ· κάμνων εἰς σας ὅ, τι εἶναι εὐάρεστον ἐνώπιον αὐτοῦ, διὰ

ᾧ ἡ δόξα εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων· ἀμήν.

22 Παρακαλῶ δὲ ὑμᾶς, ἀδελφοί, ἀνέχεσθε τοῦ λόγου τῆς παρακλήσεως· καὶ γὰρ διὰ βραχέων ἐπέστειλα ὑμῖν.

23 Γινώσκετε τὸν ἀδελφὸν Τιμόθεον ἀπολελιμένον, μεθ' οὗ (ἐὰν τάχιον ἔρχηται) ὄψομαι ὑμᾶς.

24 Ἀσπάσασθε πάντας τοὺς ἡγουμένους ὑμῶν, καὶ πάντας τοὺς ἁγίους. Ἀσπάζονται ὑμᾶς οἱ ἀπὸ τῆς Ἰταλίας.

25 Ἡ χάρις μετὰ πάντων ὑμῶν· ἀμήν.

† Πρὸς Ἑβραίους ἐγράφη ἀπὸ τῆς Ἰταλίας διὰ Τιμοθέου.

τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ· ᾧ ἡ δόξα εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων· ἀμήν.

22 Καὶ παρακαλῶ σας, ἀδελφοί, ὑποφέρετε τὸν λόγον τῆς νουθεσίας· διότι ἐν συντόμῳ σας ἔγραψα.

23 Μάθετε ὅτι ὁ ἀδελφὸς Τιμόθεος ἀπελύθη, ὁμοῦ μὲ τὸν ὁποῖον (ἐὰν ἔρχηται ταχίον) θέλω σας ἰδεῖ.

24 Ἀσπάσασθε ὅλους τοὺς προεστῶτάς σας, καὶ ὅλους τοὺς ἁγίους. Ἀσπάζονται σας ὅλοι οἱ ἀπὸ τῆς Ἰταλίας.

25 Ἡ χάρις μετὰ πάντων ὑμῶν· ἀμήν.

† Ἡ πρὸς Ἑβραίους ἐγράφη ἀπὸ τὴν Ἰταλίαν διὰ Τιμοθέου.

ἘΠΙΣΤΟΛΗ ΚΑΘΟΛΙΚΗ ἸΑΚΩΒΟΥ

ΤΟΥ ἈΠΟΣΤΟΛΟΥ.

Κεφ. α'. Ι.

ἸΑΚΩΒΟΣ, Θεοῦ καὶ Κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ δούλος, ταῖς δωδεκα φυλαῖς ταῖς ἐν τῇ διασπορᾷ, χαίρειν.

2 Πᾶσαν χαρὰν ἡγήσασθε, ἀδελφοί μου, ὅταν πειρασμοὺς περιπέσητε ποικίλοις·

3 Γινώσκοντες ὅτι τὸ δοκίμιον ὑμῶν τῆς πίστεως κατεργάζεται ὑπομονήν·

4 Ἡ δὲ ὑπομονὴ ἔργον τέλειον ἔχεται, ἵνα ᾗτε τέλειοι καὶ ὁλόκληροι, ἐν μηδενὶ λειπόμενοι.

5 Εἰ δέ τις ὑμῶν λείπεται σοφίας, αἰτεῖτω πᾶρα τοῦ δίδοντος Θεοῦ πᾶσιν ἀπλῶς, καὶ μὴ ὀνειδίζοντος· καὶ δοθήσεται αὐτῷ.

6 Αἰτεῖται δὲ ἐν πίστει, μὴδὲν διακρινόμενος· ὁ γὰρ διακρινόμενος ὅμοιω κλυδωνι θαλάσσης ἀνεμίζομενον καὶ ῥιπιζόμενον.

7 Μὴ γὰρ οἴσθω ὁ ἄνθρωπος ἐκεῖνος ὅτι λήψεται τι παρὰ τοῦ Κυρίου.

8 Ἀνὴρ δίψυχος, ἀκατάστατος ἐν

Κεφ. α'. Ι.

ἸΑΚΩΒΟΣ, δούλος τοῦ Θεοῦ καὶ Κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ, εἰς τὰς δωδεκα φυλάς αἱ ὅποια εἶναι εἰς τὴν διασποράν, χαίρειν.

2 Πᾶσαν χαρὰν λογαριάζατε, ἀδελφοί μου, ὅταν περιπέσητε εἰς ποικίλους πειρασμοὺς·

3 Γνωρίζοντες ὅτι ἡ δοκιμασία τῆς πίστεώς σας κατεργάζεται ὑπομονήν·

4 Ἡ δὲ ὑπομονὴ ὡς ἔχη ἔργον τέλειον, διὰ τὴν ᾗσθε τέλειοι καὶ ὁλόκληροι, εἰς μηδὲν ἐλλειπεῖς.

5 Καὶ ἐὰν τις ἀπὸ σας ᾖ ἄλλειπτος εἰς σοφίαν, ἄς ζητῇ ἀπὸ τοῦ Θεοῦ ὁ ὁποῖος δίδει εἰς ὅλους πλουσίως, καὶ δὲν ὀνειδίζει· καὶ θέλει δοθῇ εἰς αὐτόν.

6 Ὡς ζητῇ ὁμοῦ μὲ πίστιν, χωρὶς τῆς ἀμφιβάλλει· διότι ὅς τις ἀμφιβάλλει, ὁμοιωται μὲ τὸ κύμα τῆς θαλάσσης τὸ ὁποῖον ἀνεμίζεται καὶ ῥιπίζεται.

7 Καὶ ἄς μὴ νομίζῃ ὁ ἄνθρωπος ἐκεῖνος ὅτι θέλει λαβεῖ τι ἀπὸ τοῦ Κυρίου.

8 Ὁ δίψυχος ἄνθρωπος εἶναι ἀκατά-

πάσαις ταῖς ὁδοῖς αὐτοῦ.

9 Καυχᾶσθω δὲ ὁ ἀδελφὸς ὁ ταπεινὸς ἐν τῷ ὕψει αὐτοῦ·

10 Ὁ δὲ πλούσιος, ἐν τῇ ταπεινώσει αὐτοῦ, ὅτι ὡς ἄνθος χόρτου παρελεύσεται·

11 Ἀνέτειλε γὰρ ὁ ἥλιος σὺν τῷ καύσωνι, καὶ ἐξήρανε τὸν χόρτον, καὶ τὸ ἄνθος αὐτοῦ ἐξέπεσε, καὶ ἡ εὐπρέπεια τοῦ προσώπου αὐτοῦ ἀπώλετο· οὕτω καὶ ὁ πλούσιος ἐν ταῖς πορείαις αὐτοῦ μαραινῆσεται.

12 Μακάριος ἀνὴρ ὃς ὑπομένει πειρασμόν· ὅτι δοκιμος γεγόμενος λήψεται τὸν στέφανον τῆς ζωῆς, ὃν ἐπηγγείλατο ὁ Κύριος τοῖς ἀγαπῶσιν αὐτόν.

13 Μηδεὶς πειραζόμενος λέγέτω· Ὅτι ἀπὸ τοῦ Θεοῦ πειράζομαι· ὁ γὰρ Θεὸς ἀπειραστός ἐστι κακῶν, πειράζει δὲ αὐτὸς οὐδένα.

14 Ἐκαστος δὲ πειράζεται, ὑπὸ τῆς ἰδίας ἐπιθυμίας ἐξελλόμενος καὶ δελεαζόμενος·

15 Εἴτα ἡ ἐπιθυμία συλλαβοῦσα τίκτει ἁμαρτίαν· ἡ δὲ ἁμαρτία ἀποτελεσθεῖσα ἀποκνύει θάνατον.

16 Μὴ πλανᾶσθε, ἀδελφοί μου ἀγαπητοί.

17 Πᾶσα δόσις ἀγαθῇ, καὶ πᾶν δῶριμα τέλειον ἄνωθεν ἐστὶ, καταβαίνειν ἀπὸ τοῦ Πατρὸς τῶν φώτων, παρ' ᾧ οὐκ ἔστι παραλλαγὴ, ἡ τροπῆς ἀποσκίασμα.

18 Βουλῆθεις ἀπεκύησεν ἡμᾶς λόγῳ ἀληθείας, εἰς τὸ εἶναι ἡμᾶς ἀπαρχὴν τινὰ τῶν αὐτοῦ κτισμάτων.

19 Ὡστε, ἀδελφοί μου ἀγαπητοί, ἔστω πᾶς ἄνθρωπος ταχύς εἰς τὸ ἀκοῦσαι, βραδὺς εἰς τὸ λαλῆσαι, βραδὺς εἰς ὀργήν·

20 Ὅργη γὰρ ἀνδρὸς δικαιοσύνην Θεοῦ οὐ κατεργάζεται.

21 Διὸ ἀποθέμενοι πᾶσαν ῥυπαρίαν καὶ περισσεῖαν κακίας, ἐν πραύτητι δέξασθε τὸν ἔμφωτον λόγον, τὸν δυ-

στατος εἰς ὅλας τὰς ὁδοὺς αὐτοῦ.

9 Ὁ δὲ ἀδελφὸς ὁ ταπεινὸς ἅς καυχᾶται εἰς τὸ ὕψος αὐτοῦ·

10 Καὶ ὁ πλούσιος εἰς τὴν ταπεινώσειν αὐτοῦ, διότι θέλει παρῆλθαι ὡς τὸ ἄνθος τοῦ χόρτου·

11 Διότι ἀνέτειλεν ὁ ἥλιος μὲ τὸν καύσωνα, καὶ ἐξήρανε τὸν χόρτον, καὶ τὸ ἄνθος αὐτοῦ ἐξέπεσε, καὶ ἡ εὐμορφία τοῦ προσώπου αὐτοῦ ἠφανίσθη· οὕτω καὶ ὁ πλούσιος εἰς τὰς πορείας αὐτοῦ θέλει μαραινῆ.

12 Μακάριος εἶναι ὁ ἄνθρωπος ὃς τις ὑπομένει πειρασμόν· διότι δοκιμος γεγόμενος θέλει λάβει τὸν στέφανον τῆς ζωῆς, τὸν ὅποιον ὑπεσχέθη ὁ Κύριος εἰς ἐκείνους οἱ ὅποιοι τὸν ἀγαπῶσι.

13 Μηδεὶς πειραζόμενος ἅς λέγῃ· Ὅτι ἀπὸ τὸν Θεὸν πειράζομαι· διότι ὁ Θεὸς εἶναι ἀπειραστος τῶν κακῶν, καὶ αὐτὸς οὐδένα πειράζει.

14 Ἀλλὰ καθ' εἰς πειράζεται, ἐλκνόμενος καὶ ἀπατῶμενος ἀπὸ τὴν ἰδίαν τοῦ ἐπιθυμίας·

15 Ἐπειτα συλλαβοῦσα ἡ ἐπιθυμία γεννᾷ ἁμαρτίαν· καὶ ἡ ἁμαρτία ἀποτελειωθείσα γεννᾷ θάνατον.

16 Μὴ πλανᾶσθε, ἀδελφοί μου ἀγαπητοί.

17 Πᾶσα δόσις ἀγαθῇ, καὶ πᾶν δῶρον τέλειον ἀπὸ ἐπάνω εἶναι, καὶ καταβαίνειν ἀπὸ τὸν Πατέρα τῶν φώτων, μὲ τὸν ὅποιον δὲν εἶναι παραλλαγὴ, ἡ μεταβολῆς σκία.

18 Αὐτὸς ἀπὸ δέλημά τοῦ μᾶς ἐγέννησε μὲ τὸν λόγον τῆς ἀληθείας, εἰς τὸ νᾶ ἡμεθα ἡμεῖς ἀπαρχὴ τις πάντων τῶν αὐτοῦ κτισμάτων.

19 Ὡστε, ἀδελφοί μου ἀγαπητοί, ἅς ἦναι πᾶς ἄνθρωπος ταχύς εἰς τὸ νᾶ ἀκούση, ἀργὸς εἰς τὸ νᾶ λαλήση, ἀργὸς εἰς ὀργήν·

20 Διότι ἡ ὀργὴ τοῦ ἀνθρώπου δὲν ἐργάζεται τὴν δικαιοσύνην τοῦ Θεοῦ.

21 Διὰ τοῦτο ἀποθέσατε πᾶσαν ῥυπαρότητα καὶ περίσσευμα τῆς κακίας, καὶ δεχθῆτε μὲ πραότητα τὸν

νάμενον σώσαι τὰς ψυχὰς ὑμῶν.

22 Γίνεσθε δὲ ποιηταὶ λόγου, καὶ μὴ μόνον ἀκροαταί, παραλογιζόμενοι ἑαυτοὺς.

23 Ὅτι εἰ τις ἀκροατὴς λόγου ἐστὶ καὶ οὐ ποιητὴς, οὗτος ὅικεν ἀνδρὶ κατανοοῦντι τὸ πρόσωπον τῆς γενέσεως αὐτοῦ ἐν ἐσώπρῳ.

24 Κατενόησε γὰρ ἑαυτὸν καὶ ἀπελήλυθε, καὶ εὐθέως ἐπελάθετο ὁποῖος ἦν.

25 Ὁ δὲ παρακύψας εἰς νόμον τέλειον τὸν τῆς ἐλευθερίας, καὶ παραμείνας, οὗτος οὐκ ἀκροατὴς ἐπίλησμονῆς γενόμενος, ἀλλὰ ποιητὴς ἔργου, οὗτος μακάριος ἐν τῇ ποιήσει αὐτοῦ ἔσται.

26 Εἰ τις δοκεῖ θρησκὸς εἶναι ἐν ὑμῖν, μὴ χαλιναγαγὼν γλῶσσαν αὐτοῦ, ἀλλ' ἀπάτῳ καρδίαν αὐτοῦ, τούτου μάταιος ἡ θρησκεία.

27 Θρησκεία καθαρὰ καὶ ἀμίαντος παρὰ τῷ Θεῷ καὶ Πατρὶ, αὕτη ἐστίν, ἐπισκεπτεσθαι ὀρφανούς καὶ χήρας ἐν τῇ θλίψει αὐτῶν, ἀπίλον ἑαυτὸν τηρεῖν ἀπὸ τοῦ κόσμου.

Κεφ. β'. II.

ἈΔΕΛΦΟΙ μου, μὴ ἐν προσωποληψίαις ἔχετε τὴν πίστιν τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ τῆς δόξης.

2 Ἐὰν γὰρ εἰσέλθῃ εἰς τὴν συναγωγὴν ὑμῶν ἀνὴρ χρυσοδακτύλιος ἐν ἐσθῇτι λαμπρᾷ, εἰσέλθῃ δὲ καὶ πτωχὸς ἐν ρυπαρᾷ ἐσθῇτι,

3 Καὶ ἐπιβλέψῃτε ἐπὶ τὸν φοροῦντα τὴν ἐσθῆτα τὴν λαμπράν, καὶ εἰπῆτε αὐτῷ· Σὺ κάθου ὧδε καλῶς· καὶ τῷ πτωχῷ εἰπῆτε· Σὺ στῆθι ἐκεῖ, ἢ κάθου ὧδε ὑπὸ τὸ ὑποπόδιόν μου·

4 Καὶ οὐ διεκρίθητε ἐν ἑαυτοῖς, καὶ ἐγένεσθε κριταὶ διαλογισμῶν πονηρῶν·

ἐμφυτον λόγον, ὃ ὁποῖος δύναται νὰ σώσῃ τὰς ψυχὰς σας.

22 Καὶ γίνεσθε ποιηταὶ τοῦ λόγου, καὶ ὅχι μόνον ἀκροαταί, ἀπάτῳντες τὸν ἑαυτὸν σας.

23 Διότι ἐὰν τις ἦναι ἀκροατὴς τοῦ λόγου καὶ ὅχι ποιητὴς, οὗτος ὁμοιάζει μὲ ἀνθρωπὸν ὃ ὁποῖος θεωρεῖ τὸ φυσικόν του πρόσωπον εἰς τὸ κάτοπτρον·

24 Διότι ἐθεώρησε τὸν ἑαυτὸν του καὶ ἀπῆλθε, καὶ παρεισῆς ἐλησμόνησε ὁποῖος ἦτον.

25 Ὅς τις δὲ ἐγκύψῃ εἰς τὸν νόμον τὸν τέλειον τῆς ἐλευθερίας, καὶ διαμείνῃ, οὗτος μὴ ὢν ἀκροατὴς λησμονῶν, ἀλλὰ ποιητὴς τοῦ ἔργου, οὗτος θέλει εἶναι μακάριος εἰς τὴνποίησιν του.

26 Ἐὰν τις μεταξύ σας φαίνεται νὰ ἦναι θεοσεβής, καὶ δὲν χαλιναγαγῇ τὴν γλῶσσαν του, ἀλλ' ἀπάτῃ τὴν καρδίαν του, ἡ θρησκεία αὐτοῦ εἶναι μάταιος.

27 Ἡ θρησκεία ἡ καθαρὰ καὶ ἀμίαντος ἐμπροσθεν τοῦ Θεοῦ καὶ Πατρὸς, αὕτη εἶναι, νὰ ἐπισκεπτώμεθα τοὺς ὀρφανούς καὶ τὰς χήρας εἰς τὴν θλίψιν των, καὶ νὰ διατηρῇ καθ' εἷς τὸν ἑαυτὸν του ἀμόλυντον ἀπὸ τὸν κόσμον.

Κεφ. β'. II.

ἈΔΕΛΦΟΙ μου, μὴ ἔχετε μὲ προσωποληψίας τὴν πίστιν τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ τῆς δόξης.

2 Διότι ἐὰν εἰσέλθῃ εἰς τὴν συναγωγὴν σας ἄνθρωπος μὲ χρυσὸν δακτυλίδιον καὶ μὲ λαμπρὸν φόρεμα, εἰσέλθῃ δὲ καὶ πτωχὸς μὲ φόρεμα ρυπαρόν,

3 Καὶ ἐπιβλέψῃτε εἰς ἐκεῖνον ὃ ὁποῖος φορεῖ τὸ λαμπρὸν φόρεμα, καὶ εἰπῆτε εἰς αὐτόν· Σὺ κάθου ἐδῶ καλῶς· καὶ εἰς τὸν πτωχὸν εἰπῆτε· Σὺ στάσου ἐκεῖ, ἢ κάθου ἐδῶ ὑπὸ τὸ ὑποπόδιόν μου·

4 Δὲν ἐκάμετε διακρίσιν μεταξύ σας, καὶ ἐγίνατε κριταὶ διαλογισμῶν πονηρῶν·

5 Ἀκούσατε, ἀδελφοί μου ἀγαπητοί, οὐχ ὁ Θεὸς ἐξελέξατο τοὺς πτωχοὺς τοῦ κόσμου τούτου, πλουσίους ἐν πίστει, καὶ κληρονόμους τῆς βασιλείας ἧς ἐπηγγείλατο τοῖς ἀγαπῶσιν αὐτόν;

6 Ὑμεῖς δὲ ἡτιμάσατε τὸν πτωχόν. Οὐκ οἱ πλούσιοι καταδυναστεύουσιν ὑμῶν, καὶ αὐτοὶ ἔλκουσιν ὑμᾶς εἰς κριτήρια;

7 Οὐκ αὐτοὶ βλασφημοῦσι τὸ καλὸν ὄνομα τὸ ἐπικληθὲν ἐφ' ὑμᾶς;

8 Εἰ μέντοι νόμον τελεῖτε βασιλικόν, κατὰ τὴν γραφήν· Ἀγαπήσεις τὸν πλησίον σου ὡς σεαυτὸν, καλῶς ποιεῖτε·

9 Εἰ δὲ προσωποληπτεῖτε, ἀμαρτίαν ἐργάζεσθε, ἐλεγχόμενοι ὑπὸ τοῦ νόμου ὡς παραβάται.

10 Ὅστις γὰρ ὅλον τὸν νόμον τηρήσει, πταίσει δὲ ἐν ἐνί, γέγονε πάντων ἐνοχος.

11 Ὁ γὰρ εἰπών· Μὴ μοιχεύσης, εἶπε καὶ· Μὴ φονεύσης. Εἰ δὲ οὐ μοιχεύσεις, φονεύσεις δὲ, γέγονας παραβάτης νόμου.

12 Οὕτω λαλεῖτε, καὶ οὕτω ποιεῖτε, ὡς διὰ νόμου ἐλευθερίας μέλλοντες κρίνεσθαι·

13 Ἦ γὰρ κρίσις ἀνίλεως τῷ μὴ ποιήσαντι ἔλεος· καὶ κατακαυχᾶται ἔλεος κρίσεως.

14 Τί τὸ ὄφελος, ἀδελφοί μου, εἰάν πίστιν λέγῃ τις ἔχειν, ἔργα δὲ μὴ ἔχῃ; Μὴ δύναται ἡ πίστις σώσαι αὐτόν;

15 Ἐάν δὲ ἀδελφὸς ἢ ἀδελφὴ γυμνοὶ ὑπάρχωσι, καὶ λειπόμενοι ὡς τῆς ἐφημέρου τροφῆς,

16 Εἴπῃ δὲ τις αὐτοῖς ἐξ ὑμῶν· Ὑπάγετε ἐν εἰρήνῃ, θερμαίνεσθε καὶ χορταίεσθε· μὴ ὥστε δὲ αὐτοῖς τὰ ἐπιτήδεια τοῦ σώματος, τί τὸ ὄφελος;

17 Οὕτω καὶ ἡ πίστις, εἰάν μὴ ἔργα ἔχῃ, νεκρά ἐστι καθ' ἑαυτήν.

5 Ἀκούσατε, ἀδελφοί μου ἀγαπητοί, δὲν ἔκλεξεν ὁ Θεὸς τοὺς πτωχοὺς τοῦ κόσμου τούτου, πλουσίους εἰς τὴν πίστιν, καὶ κληρονόμους τῆς βασιλείας τὴν ὅποιαν ὑπεσχέθη εἰς ἐκείνους οἱ ὅποιοι τὸν ἀγαπῶσι;

6 Σεῖς δὲ ἡτιμάσατε τὸν πτωχόν. Δὲν σᾶς καταδυναστεύουσιν οἱ πλούσιοι, καὶ αὐτοὶ σᾶς σιροῦσιν εἰς τὰ κριτήρια;

7 Δὲν βλασφημοῦσιν αὐτοὶ τὸ καλὸν ὄνομα μὲ τὸ ὅποιον ὀνομάζεσθε;

8 Ἐάν μὲν σεῖς ἐκτελῆτε τὸν νόμον τὸν βασιλικόν, κατὰ τὴν γραφήν· Θέλεις ἀγαπήσει τὸν πλησίον σου ὡς τὸν ἑαυτοῦ σου, καλῶς κάμνετε·

9 Ἄν δὲ κάμνητε προσωποληψίαν, ἐργάζεσθε ἀμαρτίαν, καὶ ἐλέγχεσθε ἀπὸ τὸν νόμον ὡς παραβάται.

10 Διότι ὅς τις διατηρήσῃ ὅλον τὸν νόμον, καὶ πταίῃ εἰς ἓνα, ἔγινε πταίστης ὅλων.

11 Διότι ἐκεῖνος ὁ ὁποῖος εἶπε· Μὴ μοιχεύσης, εἶπε καὶ· Μὴ φονεύσης· Ἐάν δὲ μὴ μοιχεύσης, ἀλλὰ φονεύσης, ἔγινε παραβάτης τοῦ νόμου.

12 Οὕτω λαλεῖτε, καὶ οὕτω κάμνετε, ὥσαν μέλλοντες νὰ κριθῇτε διὰ τοῦ νόμου τῆς ἐλευθερίας·

13 Διότι ἡ κρίσις θέλει εἶναι ἀνελεῖμων εἰς ἐκεῖνον ὁ ὁποῖος δὲν ἔκαμεν ἔλεος· καὶ τὸ ἔλεος καυχᾶται ἐναντίον τῆς κρίσεως.

14 Τί τὸ ὄφελος, ἀδελφοί μου, εἰάν λέγῃ τις ὅτι ἔχει πίστιν, καὶ ἔργα δὲ μὴ ἔχῃ; Μήπως δύναται ἐκεῖνη ἡ πίστις νὰ τὸν σώσῃ;

15 Καὶ εἰάν ἀδελφὸς ἢ ἀδελφὴ ᾖ γυμνοὶ, καὶ ὑστερημένοι τῆς καθημερινῆς τροφῆς,

16 Καὶ εἴπῃ τις ἀπὸ σᾶς εἰς αὐτούς· Ὑπάγετε εἰς εἰρήνην, θερμαίνεσθε καὶ χορταίεσθε· καὶ δὲν δώσητε εἰς αὐτοὺς τὰ ἀναγκαῖα τοῦ σώματος, τί τὸ ὄφελος;

17 Οὕτω καὶ ἡ πίστις, εἰάν δὲν ἔχῃ ἔργα, εἶναι νεκρά καθ' ἑαυτήν.

18 'ΑΛΛ' ἔρει τις· Σὺ πίστιν ἔχεις, κἀγὼ ἔργα ἔχω· δείξόν μοι τὴν πίστιν σου ἐκ τῶν ἔργων σου, κἀγὼ δείξω σοι ἐκ τῶν ἔργων μου τὴν πίστιν μου.

19 Σὺ πιστεύεις ὅτι ὁ Θεὸς εἰς ἐστὶ καλῶς ποιεῖς· καὶ τὰ δαιμόνια πιστεύουσι, καὶ φρίσσουσι.

20 Θέλεις δὲ γινῶναι, ὦ ἄνθρωπε, κενεὸν, ὅτι ἡ πίστις χωρὶς τῶν ἔργων νεκρά ἐστίν;

21 Ἀβραάμ ὁ πατὴρ ἡμῶν οὐκ ἐξ ἔργων ἐδικαιώθη, ἀνενέγκας Ἰσαὰκ τὸν υἱὸν αὐτοῦ ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον;

22 Βλέπεις ὅτι ἡ πίστις συνήργει τοῖς ἔργοις αὐτοῦ, καὶ ἐκ τῶν ἔργων ἡ πίστις ἐτελειώθη;

23 Καὶ ἐπληρώθη ἡ γραφὴ ἡ λέγουσα· Ἐπίστευσε δὲ Ἀβραάμ τῷ Θεῷ, καὶ ἐλογίσθη αὐτῷ εἰς δικαιοσύνην· καὶ φίλος Θεοῦ ἐκλήθη.

24 Ὅρατε τοίνυν ὅτι ἐξ ἔργων δικαιοῦται ἄνθρωπος, καὶ οὐκ ἐκ πίστεως μόνον;

25 Ὁμοίως δὲ καὶ Ῥαάβ ἡ πόρνη οὐκ ἐξ ἔργων ἐδικαιώθη, ὑποδεξαμένη τοὺς ἀγγέλους, καὶ ἑτέρα ὁδὸν ἐκβαλούσα;

26 Ὡσπερ γάρ τὸ σῶμα χωρὶς πνεύματος νεκρὸν ἐστίν, οὕτω καὶ ἡ πίστις χωρὶς τῶν ἔργων νεκρά ἐστίν.

Κεφ. γ'. ΙΙΙ.

ΜΗ πολλοὶ διδασκαλοὶ γίνεσθε, ἀδελφοί μου, εἰδότες ὅτι μείζον κρίμα ληψόμεθα·

2 Πολλὰ γὰρ πταίσμεν ἅπαντες. Εἴ τις ἐν λόγῳ οὐ πταίει, οὗτος τέλειος ἀνὴρ, δυνατὸς χαλιναγωγεῖσαι καὶ ὅλον τὸ σῶμα.

3 Ἰδοὺ, τῶν ἵππων τοὺς χαλινούς εἰς τὰ στόματα βάλλομεν, πρὸς τὸ πείθεσθαι αὐτοὺς ἡμῖν, καὶ ὅλον τὸ σῶμα αὐτῶν μετάγομεν.

4 Ἰδοὺ, καὶ τὰ πλοῖα τηλικαῦτα ὄντα, καὶ ὑπὸ σκληρῶν ἀνέμων ἔλαν-

18 'Αλλὰ θέλει εἰπεῖ τις· Σὺ ἔχεις πίστιν, καὶ ἐγὼ ἔχω ἔργα· δείξόν μοι τὴν πίστιν σου ἀπὸ τὰ ἔργα σου καὶ ἐγὼ δείξω σὲ δεῖξει ἀπὸ τὰ ἔργα μου τὴν πίστιν μου.

19 Σὺ πιστεύεις ὅτι εἶναι εἰς ὁ Θεός· καλῶς κάμνεις· καὶ τὰ δαιμόνια πιστεύουσι, καὶ φρίττουσι.

20 Θέλεις ὁμως νὰ γνωρίσῃς, ὦ ἄνθρωπε, μάταιε, ὅτι ἡ πίστις χωρὶς τῶν ἔργων εἶναι νεκρά;

21 Ἀβραάμ ὁ πατὴρ μας δὲν ἐδικαιώθη ἀπὸ τὰ ἔργα, ὅτε προσέφερε τὸν υἱὸν του τὸν Ἰσαὰκ εἰς τὸ θυσιαστήριον;

22 Βλέπεις ὅτι ἡ πίστις συνήργει μετὰ τὰ ἔργα του, καὶ ἀπὸ τὰ ἔργα ἡ πίστις ἐτελειώθη;

23 Καὶ ἐπληρώθη ἡ γραφὴ ἡ ὁποία λέγει· Καὶ ἐπίστευσεν Ἀβραάμ εἰς τὸν Θεόν, καὶ ἐλογίσθη αὐτῷ εἰς δικαιοσύνην· καὶ ὀνομάσθη φίλος Θεοῦ.

24 Βλέπετε λοιπὸν ὅτι ὁ ἄνθρωπος δικαιόνεται ἀπὸ τὰ ἔργα, καὶ ὅχι μόνον ἀπὸ τὴν πίστιν;

25 Ὁμοίως καὶ ἡ Ῥαάβ ἡ πόρνη δὲν ἐδικαιώθη ἀπὸ τὰ ἔργα, ὅτε ἐδέχθη τοὺς ἀγγέλους, καὶ τοὺς ἐβγάλεν ἀπὸ ἄλλης ὁδόν;

26 Διότι καθὼς τὸ σῶμα χωρὶς πνεύματος εἶναι νεκρὸν, οὕτω καὶ ἡ πίστις χωρὶς τὰ ἔργα εἶναι νεκρά.

Κεφ. γ'. ΙΙΙ.

ἈΔΕΛΦΟΙ μου, μὴ γίνεσθε πολλοὶ διδασκαλοὶ, γνωρίζοντες ὅτι θέλομεν λαβεῖν μεγαλύτερον κρίμα·

2 Διότι ὅλοι πταίσμεν πολλά. Ἐάν τις δὲν πταίῃ εἰς τὸν λόγον, οὗτος εἶναι τέλειος, δυνατὸς νὰ χαλιναγωγῇ καὶ ὅλον τὸ σῶμα.

3 Ἰδοὺ, βάλλομεν τοὺς χαλινούς εἰς τὰ στόματα τῶν ἄλογων, εἰς τὸ νὰ μᾶς πείθωνται, καὶ μετακινούμεν ὅλον τὸν τὸ σῶμα.

4 Ἰδοὺ, καὶ τὰ πλοῖα τὰ ὁποῖα ἂν καὶ τὸσον μεγάλα, καὶ ἀμπωθού-

νόμενα, μεταίχεται ὑπὸ ἐλαχίστου πηδαλίου, ὅπου ἂν ἡ ὁρμή τοῦ εὐθύνοντος βούληται.

5 Οὕτω καὶ ἡ γλῶσσα μικρὸν μέλος ἐστὶ, καὶ μεγαλυχεῖ· ἰδοὺ, ὀλίγον πῦρ ἡλίχην ὕλην ἀνάπτει.

6 Καὶ ἡ γλῶσσα πῦρ, ὁ κόσμος τῆς ἀδικίας· οὕτως ἡ γλῶσσα καθίσταται ἐν τοῖς μέλεσιν ἡμῶν, ἡ σπιλοῦσα ὅλον τὸ σῶμα, καὶ φλογίζουσα τὸν τροχὸν τῆς γενέσεως, καὶ φλογιζομένη ὑπὸ τῆς γενέσεως.

7 Πᾶσα γὰρ φύσις θηρίων τε καὶ πετεινῶν, ἐρπετῶν τε καὶ ἐναλίων, δαμάζεται καὶ δεδάμασται τῇ φύσει τῇ ἀνθρωπίνῃ.

8 Τὴν δὲ γλῶσσαν οὐδεὶς δύναται ἀνθρώπων δαμάσαι· ἀκατάσχετον κακὸν, μεστὴ ἰοῦ θανατηφόρου.

9 Ἐν αὐτῇ εὐλογοῦμεν τὸν Θεόν, καὶ Πατέρα, καὶ ἐν αὐτῇ καταρώμεθα τοὺς ἀνθρώπους τοὺς καθ' ὁμοίωσιν Θεοῦ γεγονότας·

10 Ἐκ τοῦ αὐτοῦ στόματος ἐξέρχεται εὐλογία καὶ κατάρα. Οὐ χρὴ, ἀδελφοί μου, ταῦτα οὕτω γίνεσθαι.

11 Μήτι ἡ πηγὴ ἐκ τῆς αὐτῆς ὁπῆς βρῦει τὸ γλυκὺ καὶ τὸ πικρὸν;

12 Μὴ δύναται, ἀδελφοί μου, συκῇ ἐλαίας ποιῆσαι, ἢ ἄμπελος σῦκα; Οὕτως οὐδεμία πηγὴ ἀλυκὸν καὶ γλυκὺ ποιῆσαι ἰδὼρ.

13 Τίς σοφὸς καὶ ἐπιστήμων ἐν ὑμῖν; δεῖξάτω ἐκ τῆς καλῆς ἀναστοροφῆς τὰ ἔργα αὐτοῦ ἐν πραΰτητι σοφίας.

14 Εἰ δὲ ζῆλον πικρὸν ἔχετε καὶ ἐρίθειαν ἐν τῇ καρδίᾳ ὑμῶν, μὴ κατακαυχᾶσθε καὶ ψεύδεσθε κατὰ τῆς ἀληθείας.

15 Οὐκ ἐστὶν αὕτη ἡ σοφία ἀνωθεν καταρχομένη, ἀλλ' ἐπίγειος, ψυχικὴ, δαιμονιώδης·

μενα ἀπὸ σκληρῶν ἀνέμων, γυρίζονται ἀπὸ μικροτάτων πηδαλίων, ὅπου καὶ ἂν θέλῃ ἡ γνώμη τοῦ κυβερνήτου.

5 Οὕτω καὶ ἡ γλῶσσα εἶναι μικρὸν μέλος, καὶ καυχᾶται μεγάλα· ἰδοὺ, ὀλίγον πῦρ ποσὸν μεγάλην ὕλην ἀνάπτει.

6 Καὶ ἡ γλῶσσα εἶναι πῦρ, ὁ κόσμος τῆς ἀδικίας· οὕτως ἡ γλῶσσα εἶναι εἰς τὰ μέλη μας, μολύνουσα ὅλον τὸ σῶμα, καὶ φλογίζουσα τὸν τροχὸν τῆς γενέσεως μας, καὶ φλογιζομένη ἀπὸ τῆς γενέσεως.

7 Διότι πᾶσα φύσις τῶν θηρίων καὶ τῶν πετεινῶν, καὶ τῶν ἐρπετῶν καὶ τῶν θαλασσίων, δαμάζεται καὶ ἐδαμάσθη ἀπὸ τῆς φύσεως τῆς ἀνθρωπίνης.

8 Οὐδεὶς ὅμως δύναται νὰ δαμάσῃ τὴν γλῶσσαν τῆς ἀνθρωπίνης· ἀκρατήτων κακῶν εἶναι, γεμάτη ἀπὸ φαρμάκων θανατηφόρων.

9 Δι' αὐτῆς εὐλογοῦμεν τὸν Θεόν, καὶ Πατέρα, καὶ δι' αὐτῆς καταρώμεθα τοὺς ἀνθρώπους οἱ ὅποιοι ἔγιναν καθ' ὁμοίωσιν Θεοῦ·

10 Ἀπὸ τοῦ αὐτοῦ στόματος ἐξέρχεται εὐλογία καὶ κατάρα. Δὲν πρέπει, ἀδελφοί μου, ταῦτα νὰ γίνωνται οὕτω.

11 Μήπως ἡ πηγὴ ἀπὸ τῆς αὐτῆς τρύπαν ἀναβρῦει τὸ γλυκὺ καὶ τὸ πικρὸν;

12 Μήπως δύναται, ἀδελφοί μου, ἡ συκία νὰ κάμῃ ἐλαίας, ἢ ἡ ἄμπελος νὰ κάμῃ σῦκα; Οὕτως οὐδεμία πηγὴ δύναται νὰ κάμῃ νερὸν ἀλμυρὸν καὶ γλυκὺ.

13 Τίς εἶναι μεταξὺ σας σοφὸς καὶ ἐπιστήμων; ἅς δεῖξῃ ἀπὸ τῆς καλῆς διαγωγῆς τὰ ἔργα του μετὰ πραότητα σοφίας.

14 Ἄν δὲ ἔχητε πικρὸν ζῆλον καὶ φιλονεικίαν εἰς τὴν καρδίαν σας, μὴ κατακαυχᾶσθε καὶ ψεύδεσθε ἐναντίον τῆς ἀληθείας.

15 Αὕτη ἡ σοφία δὲν εἶναι ἐκείνη ἡ ὁποία καταβαίνει ἀνωθεν, ἀλλὰ εἶναι ἐπίγειος, ψυχικὴ, δαιμονιώδης·

16 Ὃπου γάρ ζήλος καὶ ἐρίθεια, ἐκεῖ ἀκαταστασία καὶ πᾶν φαῦλον πρᾶγμα.

17 Ἡ δὲ ἄνωθεν σοφία πρῶτον μὲν ἀγνή ἐστίν, ἔπειτα εἰρηνική, ἐπιεικής, εὐπειθής, μεστή ἐλεους καὶ καρπῶν ἀγαθῶν, ἀδιάκριτος καὶ ἀνυπόκριτος.

18 Καρπὸς δὲ τῆς δικαιοσύνης ἐν εἰρήνῃ σπεύρεται τοῖς ποιοῦσιν εἰρήνην.

Κεφ. δ'. IV.

ΠΟΘΕΝ πόλεμοι καὶ μάχαι ἐν ὑμῖν; Οὐκ ἐντεῦθεν, ἐκ τῶν ἡδονῶν ὑμῶν τῶν στρατευομένων ἐν τοῖς μέλεσιν ὑμῶν;

2 Ἐπιθυμεῖτε, καὶ οὐκ ἔχετε· φοβέετε καὶ ζηλοῦτε, καὶ οὐ δύνασθε ἐπιτυχεῖν· μάχεσθε καὶ πολεμεῖτε, οὐκ ἔχετε δὲ, διὰ τὸ μὴ αἰτεῖσθαι ὑμᾶς.

3 Αἰτεῖτε, καὶ οὐ λαμβάνετε, διότι κακῶς αἰτεῖσθε, ἵνα ἐν ταῖς ἡδοναῖς ὑμῶν δαπανήσγητε.

4 Μοιχοὶ καὶ μοιχαλίδες, οὐκ οἴδατε ὅτι ἡ φιλία τοῦ κόσμου ἔχθρα τοῦ Θεοῦ ἐστίν· Ὃς ἂν οὖν βουλευθῇ φίλος εἶναι τοῦ κόσμου, ἔχθρὸς τοῦ Θεοῦ καθίσταται.

5 Ἡ δοκεῖτε ὅτι κενῶς ἡ γραφὴ λέγει· Πρὸς φθόνον ἐπιποθεῖ τὸ πνεῦμα ὃ κατώκησεν ἐν ἡμῖν;

6 Μείζονα δὲ δίδωσι χάριν· διὸ λέγει· Ὁ Θεὸς ὑπερφάνους ἀντιτάσσεται, ταπεινοὺς δὲ δίδωσι χάριν.

7 Ὑποτάγητε οὖν τῷ Θεῷ· ἀντίστητε τῷ διαβόλῳ, καὶ φεύζεται ἀφ' ὑμῶν.

8 Ἐγγίσατε τῷ Θεῷ, καὶ ἐγγίει ὑμῖν. Καθαρίσατε χεῖρας, ἁμαρτωλοὶ, καὶ ἀγνίστατε καρδίας, διψυχοὶ.

9 Ταλαίπωρήσατε καὶ πενήθησατε καὶ κλαύσατε· ὁ γέλως ὑμῶν εἰς πένθος μεταστραφίτω, καὶ ἡ χαρὰ εἰς κατήφειαν.

16 Διότι ὅπου εἶναι φθόνος καὶ φιλονεικία, ἐκεῖ εἶναι ἀκαταστασία καὶ κάθε κακὸν πρᾶγμα.

17 Ἡ δὲ ἄνωθεν σοφία πρῶτον μὲν εἶναι καθαρὰ, ἔπειτα εἰρηνική, πραεῖα, εὐπειθής, γεμάτη ἀπὸ ἐλεος καὶ καρπῶν ἀγαθῶν, ἀδιάφορος καὶ ἀνυπόκριτος.

18 Καὶ ὁ καρπὸς τῆς δικαιοσύνης σπεύρεται μὲ εἰρήνην ἀπὸ ἐκείνου οἱ ὁποῖοι κἀμνουσιν εἰρήνην.

Κεφ. δ'. IV.

ΠΟΘΕΝ εἶναι οἱ πόλεμοι καὶ αἱ μάχαι μεταξύ σας; Δὲν εἶναι ἀπὸ τῶν ἡδονῶν σας αἱ ὁποῖαι στρατεύονται εἰς τὰ μέλη σας;

2 Ἐπιθυμεῖτε, καὶ δὲν ἔχετε· φοβέετε καὶ ζηλεύετε, καὶ δὲν δύνασθε νᾶ ἐπιτύχητε· μάχεσθε καὶ πολεμεῖτε, δὲν ἔχετε δὲ, διότι δὲν ζητεῖτε.

3 Ζεῖς ζητεῖτε, καὶ δὲν λαμβάνετε, διότι κακῶς ζητεῖτε, διὰ τὴν δαπανήσγητε εἰς τὰς ἡδονὰς σας.

4 Μοιχοὶ καὶ μοιχαλίδες, δὲν γνωρίζετε ὅτι ἡ φιλία τοῦ κόσμου εἶναι ἔχθρα τοῦ Θεοῦ; Ὅποιος λοιπὸν βουλευθῇ νᾶ ἦναι φίλος τοῦ κόσμου, καθίσταται ἔχθρὸς τοῦ Θεοῦ.

5 Ἡ νομίζετε ὅτι ματαίως λέγει ἡ γραφὴ· Ὅτι τὸ πνεῦμα τὸ ὅποιον κατώκησεν εἰς ἡμᾶς ἐπιθυμεῖ πρὸς φθόνον.

6 Ἀλλὰ ὁ Θεὸς δίδει μεγαλιτέραν χάριν· διὰ τοῦτο λέγει· Ὁ Θεὸς ἀντιτάσσεται εἰς τοὺς ὑπερφάνους, καὶ δίδει χάριν εἰς τοὺς ταπεινοὺς.

7 Ὑποταχθῆτε λοιπὸν εἰς τὸν Θεόν· ἀντισταθῆτε εἰς τὸν διάβολον, καὶ θέλει φύγει ἀπὸ σᾶς.

8 Ἐγγίσατε εἰς τὸν Θεόν, καὶ θέλει ἐγγίσει εἰς σᾶς. Καθαρίσατε τὰς χεῖρας σας, ἁμαρτωλοὶ, καὶ καθαρίσατε τὰς καρδίας σας, δόγνομοι.

9 Ταλαίπωρήθητε καὶ λυπηθῆτε καὶ κλαύσατε· ὁ γέλως σας ἄς μεταστραφῇ εἰς πένθος, καὶ ἡ χαρὰ σας εἰς κατήφειαν.

10 Ταπεινώθητε ἐνώπιον τοῦ Κυρίου, καὶ ὑψώσει ὑμᾶς.

11 Μὴ καταλαλεῖτε ἀλλήλων, ἀδελφοί· ὁ καταλαλῶν ἀδελφοῦ, καὶ κρίνων τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ, καταλαλεῖ νόμον, καὶ κρίνει νόμον· εἰ δὲ νόμον κρίνεις, οὐκ εἶ ποιητὴς νόμου, ἀλλὰ κριτὴς.

12 Εἰς ἐστὶν ὁ Νομοθέτης, ὁ δυνάμενος σῶσαι καὶ ἀπολέσαι· σὺ τίς εἶ ὃς κρίνεις τὸν ἕτερον;

13 Ἄγε νῦν οἱ λέγοντες· Σήμερον ἡ αὐριον πορσευσόμεθα εἰς τήνδε τὴν πόλιν, καὶ ποιήσομεν ἐκεῖ ἐνιαυτὸν ἓνα, καὶ ἐμπορευσόμεθα, καὶ κερδήσομεν·

14 Οἷτινες οὐκ ἐπίστασθε τὸ τῆς αὐριον ποία γὰρ ἡ ζωὴ ὑμῶν; ἀτμὶς γὰρ ἐστὶν ἡ πρὸς ὀλίγον φαινομένη, ἔπειτα δὲ ἀφανίζομένη·

15 Ἀντὶ τοῦ λέγειν ὑμᾶς· Ἐὰν ὁ Κύριος θελήσῃ, καὶ ζήσομεν, καὶ ποιήσομεν τοῦτο ἢ ἐκεῖνο.

16 Νῦν δὲ καυχᾶσθε ἐν ταῖς ἀλαζονείαις ὑμῶν. Πᾶσα καύχησις τοιαυτὴ πονηρὰ ἐστίν.

17 Εἰδοὶ οὖν καλὸν ποιεῖν, καὶ μὴ ποιοῦντι, ἁμαρτία αὐτῶ ἐστίν.

Κεφ. ε'. V.

ἌΓΕ νῦν οἱ πλούσιοι, κλαύσατε ὀλοφύοντες ἐπὶ ταῖς ταλαιπωρίαις ὑμῶν ταῖς ἐπερχομέναις.

2 Ὁ πλοῦτος ὑμῶν σέσηπε, καὶ τὰ ἱμάτια ὑμῶν σητόβρωτα γέγονεν.

3 Ὁ χρυσὸς ὑμῶν καὶ ὁ ἀργυρὸς κατΐεται, καὶ ὁ ἰὸς αὐτῶν εἰς μαρτύριον ὑμῖν ἔσται, καὶ φάγεται τὰς σάρκας ὑμῶν ὡς πῦρ· ἐθησαυρίσατε ἐν ἐσχάταις ἡμέραις.

4 Ἰδοὺ, ὁ μισθὸς τῶν ἐργατῶν τῶν ἀμψάντων τὰς χώρας ὑμῶν, ὁ ἀπεστερημένος ἀφ' ὑμῶν, κρᾶζει· καὶ αἱ βοαὶ τῶν θερισάντων εἰς τὰ ὦτα Κυρίου Σαβακόθ εἰσεληλύθει.

10 Ταπεινώθητε ἐνώπιον τοῦ Κυρίου, καὶ θέλει σᾶς ὑψώσει.

11 Μὴ καταλαλεῖτε ὁ εἰς τὸν ἄλλον, ἀδελφοί· ὃς τις καταλαλεῖ τὸν ἀδελφόν του, καὶ κρίνει τὸν ἀδελφόν του, καταλαλεῖ τὸν νόμον, καὶ κρίνει τὸν νόμον· καὶ ἐὰν κρίνης νόμον, δὲν εἶσαι ποιητὴς νόμου, ἀλλὰ κριτὴς.

12 Εἰς εἶναι ὁ Νομοθέτης, ὁ δυνάμενος νὰ σώσῃ καὶ ἀπολέσῃ· τίς εἶσαι σὺ ὁ ὁποῖος κρίνεις τὸν ἄλλον;

13 Δεῦτε σεῖς τῶρα οἱ ὅποιοι λέγετε· Σήμερον ἡ αὐριον θέλομεν ὑπάγει εἰς τὴν δεῖνα πόλιν, καὶ θέλομεν κάμει ἐκεῖ ἐν ἔτος, καὶ θέλομεν ἐμπορευθῆναι, καὶ θέλομεν κερδήσει·

14 Οἷτινες δὲν γνωρίζετε τί μέλλει νὰ γίνῃ εἰς τὴν αὐριον· διότι ποία εἶναι ἡ ζωὴ σας; ἐπεὶ εἶναι ἀτμὶς ἡ ὅποια φαίνεται πρὸς ὀλίγον, καὶ ἔπειτα ἀφανίζεται·

15 Ἀντὶ τοῦ νὰ λέγητε σεῖς· Ἐὰν ὁ Κύριος θελήσῃ, καὶ θέλομεν ζήσει, καὶ θέλομεν κάμει τοῦτο ἢ ἐκεῖνο.

16 Τώρα δὲ καυχᾶσθε εἰς τὰς ἀλαζονείας σας. Πᾶσα καύχησις τοιαυτὴ εἶναι κακὴ.

17 Ὃς τις λοιπὸν γνωρίζει νὰ κάμῃ καλὸν, καὶ δὲν τὸ κάμνει, ἁμαρτία εἶναι εἰς αὐτόν.

Κεφ. ε'. V.

ΔΕΥΤΕ τῶρα οἱ πλούσιοι, κλαύσατε θρηνοῦντες διὰ τὰς ταλαιπωρίας αἱ ὅποιας ἐπέρχονται εἰς σας.

2 Ὁ πλοῦτός σας ἐσαπήθη, καὶ τὰ ἱμάτιά σας ἐσκωληκοφωγώθησαν.

3 Ὁ χρυσὸς σας καὶ ὁ ἀργυρὸς ἐσκαυρίασε, καὶ ἡ σκαυρία τὸν θέλει εἶναι εἰς μαρτυρίαν ἐναντίον σας, καὶ θέλει φαγεῖ τὰς σάρκας σας ὡς πῦρ· ἐθησαυρίσατε διὰ τὰς ὑστερινὰς ἡμέρας.

4 Ἰδοὺ, ὁ μισθὸς τῶν ἐργατῶν οἱ ὅποιοι ἐθήρισαν τὰ χωράφια σας, ἀπὸ τὸν ὅποιον τοὺς ἀπεστερήσατε σεῖς, κρᾶζει· καὶ αἱ βοαὶ τῶν θεριστῶν εἰσῆλθον εἰς τὰ ὦτά τοῦ Κυρίου Σαβακόθ.

5 Ἐτρυφήσατε ἐπὶ τῆς γῆς, καὶ ἐσπαταλήσατε· ἐθρέψατε τὰς καρδίας ὑμῶν ὡς ἐν ἡμέρᾳ σφαγῆς·

6 Κατεδικάσατε, ἐφονεύσατε τὸν δίκαιον· οὐκ ἀντιτάσσεται ὑμῖν.

7 Μακροθυμήσατε οὖν, ἀδελφοί, ἕως τῆς παρουσίας τοῦ Κυρίου. Ἴδου, ὁ γεωργὸς ἐκδέχεται τὸν τίμιον καρπὸν τῆς γῆς, μακροθυμῶν ἐπ' αὐτῷ, ἕως ἂν λάβῃ ὑετὸν προΐμον καὶ ὄψιμον.

8 Μακροθυμήσατε καὶ ὑμεῖς, στηρίζατε τὰς καρδίας ὑμῶν, ὅτι ἡ παρουσία τοῦ Κυρίου ἤγγικε.

9 Μὴ στενάζετε κατ' ἀλλήλων, ἀδελφοί, ἵνα μὴ κατακριθῆτε· ἰδοὺ, κριτὴς πρὸ τῶν θυρῶν ἐστῆκεν.

10 Ὑποδειγμα λάβετε τῆς κακοπαθείας, ἀδελφοί μου, καὶ τῆς μακροθυμίας, τοὺς προφῆτας, οἱ ἐλάλησαν τῷ ὀνόματι Κυρίου.

11 Ἴδου, μακαρίζομεν τοὺς ὑπομένοντας· τὴν ὑπομονὴν Ἰωβ ἠκούσατε, καὶ τὸ τέλος Κυρίου εἶδετε, ὅτι πολὺσπλαγχνὸς ἐστὶν ὁ Κύριος καὶ οἰκτίρμων.

12 Πρὸ πάντων δέ, ἀδελφοί μου, μὴ ὀμνύετε μῆτε τὸν οὐρανόν, μῆτε τὴν γῆν, μῆτε ἄλλον τινὰ ὄρκον· ἥτω δὲ ὑμῶν τὸ ναὶ, ναὶ, καὶ τὸ οὐ, οὐ· ἵνα μὴ ὑπὸ κρίσιν πέσῃτε.

13 Κακοπαθεῖ τις ἐν ὑμῖν; προσευχέσθω· εὐθυμεῖ τις; ψαλλέτω.

14 Ἀσθενεῖ τις ἐν ὑμῖν; προσκαλεσάσθω τοὺς Πρεσβυτέρους τῆς ἐκκλησίας, καὶ προσευξάσθωσαν ἐπ' αὐτὸν, ἀλείψαντες αὐτὸν ἐλαίῳ ἐν τῷ ὀνόματι τοῦ Κυρίου.

15 Καὶ ἡ εὐχὴ τῆς πίστεως σώσει τὸν καμνοντα, καὶ ἐγερεῖ αὐτὸν ὁ Κύριος· καὶ ἁμαρτίας ἢ πεποιηκῶς, ἀφεθήσεται αὐτῷ.

16 Ἐξομολογήσθε ἀλλήλοις τὰ παταπτάματα, καὶ εὐχέσθε ὑπὲρ ἀλλήλων, ὅπως ἰαθῆτε· πολὺ ἰσχύει δέσις δι-

5 Ἐτρυφήσατε ἐπ' αὐτῇ τῆς γῆς, καὶ ἐξήσατε ἀσώτως· ἐθρέψατε τὰς καρδίας σας ὡς εἰς ἡμέραν σφαγῆς·

6 Κατεδικάσατε, ἐφονεύσατε τὸν δίκαιον· καὶ δὲν ἀντιστέκεται εἰς σᾶς.

7 Μακροθυμήσατε λοιπὸν, ἀδελφοί, ἕως τῆς παρουσίας τοῦ Κυρίου. Ἴδου, ὁ γεωργὸς ἐκδέχεται τὸν τίμιον καρπὸν τῆς γῆς, μακροθυμῶν δι' αὐτὸν, ἕως ἂν λάβῃ βροχὴν προΐμον καὶ ὄψιμον.

8 Μακροθυμήσατε καὶ σῆς, στηρίζατε τὰς καρδίας σας, διότι ἡ παρουσία τοῦ Κυρίου ἤγγικε.

9 Μὴ στενάζετε ὁ εἰς ἐναντίον τοῦ ἄλλου, ἀδελφοί, διὰ νὰ μὴ κατακριθῆτε· ἰδοὺ, ὁ κριτὴς στέκεται ἔμπροσθεν τῶν θυρῶν.

10 Ἀδελφοί μου, λάβετε παράδειγμα τῆς κακοπαθείας, καὶ τῆς μακροθυμίας, τοὺς προφῆτας, οἱ ὅποιοι ἐλάλησαν εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Κυρίου.

11 Ἴδου, μακαρίζομεν ἐκείνους οἱ ὅποιοι ὑπομένονσι· τὴν ὑπομονὴν τοῦ Ἰωβ ἠκούσατε, καὶ τὸ τέλος Κυρίου εἶδετε, ὅτι εἶναι πολὺσπλαγχνὸς ὁ Κύριος καὶ οἰκτίρμων.

12 Πρὸ πάντων δέ, ἀδελφοί μου, μὴ ὀμνύετε μῆτε τὸν οὐρανόν, μῆτε τὴν γῆν, μῆτε τινὰ ἄλλον ὄρκον· ἅς ἦναι δὲ εἰς σᾶς τὸ ναὶ, ναὶ, καὶ τὸ οὐ, οὐ· διὰ νὰ μὴ πέσῃτε ὑπὸ κρίσιν.

13 Κακοπαθεῖ τις μεταξύ σας; ἅς προσευχῇται· εὐθυμεῖ τις; ἅς ψάλλῃ.

14 Ἀσθενεῖ τις μεταξύ σας; ἅς προσκαλέσῃ τοὺς Πρεσβυτέρους τῆς ἐκκλησίας, καὶ ἅς προσευχηθῶσι διὰ αὐτὸν, ἀλείψαντες αὐτὸν με ἐλαίον εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Κυρίου.

15 Καὶ ἡ εὐχὴ τῆς πίστεως θέλει σώσει τὸν ἡσθενημένον, καὶ θέλει τὸν ἀνεγείρει ὁ Κύριος· καὶ ἐὰν ἔκαμεν ἁμαρτίας, θέλουσι συγχωρηθῆ εἰς αὐτόν.

16 Ἐξομολογήσθε ὁ εἰς εἰς τὸν ἄλλον τὰ σφάλματα, καὶ προσευχέσθε ὁ εἰς διὰ τὸν ἄλλον, διὰ νὰ ἰατρευθῇτε·

καίου ενεργουμένη.

17 Ἡλίας ἄνθρωπος ἦν ὁμοιοπαθὴς ἡμῖν, καὶ προσευχὴν προσηύξατο τοῦ μὴ βρέξαι· καὶ οὐκ ἔβρεξεν ἐπὶ τῆς γῆς ἐνιαυτοὺς τρεῖς καὶ μῆνας ἕξ.

18 Καὶ πάλιν προσηύξατο, καὶ ὁ οὐρανὸς ὑέτον ἔδωκε, καὶ ἡ γῆ ἐβλάστησε τὸν καρπὸν αὐτῆς.

19 Ἀδελφοί, ἐάν τις ἐν ὑμῖν πλανηθῇ ἀπὸ τῆς ἀληθείας, καὶ ἐπιστρέψῃ τις αὐτόν,

20 Γινώσκέτω ὅτι ὁ ἐπιστρέψας ἀμαρτωλὸν ἐκ πλάνης ὁδοῦ αὐτοῦ, σώσει ψυχὴν ἐκ θανάτου, καὶ καλύψει πλῆθος ἀμαρτιῶν.

πολὺ δύναται ἡ δέσις τοῦ δικαίου ενεργουμένη.

17 Ὁ Ἡλίας ἦτον ἄνθρωπος ὁμοιοπαθὴς μετ' ἡμᾶς, καὶ προσευχήν προσευχὴν νὰ μὴ βρέξῃ· καὶ δὲν ἔβρεξεν ἐπάνω τῆς γῆς ἔτη τρία καὶ μῆνας ἕξ.

18 Καὶ πάλιν προσευχήθη, καὶ ὁ οὐρανὸς ἔδωκε βροχὴν, καὶ ἡ γῆ ἐβλάστησε τὸν καρπὸν τῆς.

19 Ἀδελφοί, ἐὰν πλανηθῇ τις μεταξὺ σας ἀπὸ τῆς ἀληθείας, καὶ ἐπιστρέψῃ τις αὐτόν,

20 Ὅς γνωρίζῃ ὅτι ὅς τις ἐπιστρέψῃ ἀμαρτωλὸν ἀπὸ τῆς πλάνης τῆς οδοῦ αὐτοῦ, θέλει σώσει ψυχὴν ἀπὸ τὸν θάνατον, καὶ θέλει σκεπάσει πλῆθος ἀμαρτιῶν.

ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΚΑΘΟΛΙΚΗ ΠΡΩΤΗ ΠΕΤΡΟΥ ΤΟΥ ΑΠΟΣΤΟΛΟΥ.

Κεφ. α'. Ι.

ΠΕΤΡΟΣ, ἀπόστολος Ἰησοῦ Χριστοῦ, ἐκλεκτοῖς παρεπιδήμοις διασποράς Πόντου, Γαλατίας, Καππαδοκίας, Ἀσίας, καὶ Βιθυνίας·

2 Κατὰ πρόγνωσιν Θεοῦ Πατρὸς, ἐν ἁγιασμῷ Πνεύματος, εἰς ὑπακοὴν καὶ ῥαντισμὸν αἵματος Ἰησοῦ Χριστοῦ· χάρις ὑμῖν καὶ εἰρήνη πληθυνθεῖη.

3 Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς καὶ Πατὴρ τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ὁ κατὰ τὸ πολὺ αὐτοῦ ἔλεος ἀναγεννήσας ἡμᾶς εἰς ἐλπίδα ζωῆς δι' ἀναστάσεως Ἰησοῦ Χριστοῦ ἐκ νεκρῶν,

4 Εἰς κληρονομίαν ἄφθαρτον καὶ ἀμίαντον καὶ ἀμάραντον, τετηρημένην ἐν οὐρανοῖς εἰς ἡμᾶς·

5 Τοὺς ἐν δυνάμει Θεοῦ φρουρουμένους διὰ πίστεως, εἰς σωτηρίαν ἐτοιμὴν ἀποκαλυφθῆναι ἐν καιρῷ ἐσχάτῳ.

Κεφ. α'. Ι.

ΠΕΤΡΟΣ, ἀπόστολος τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ, πρὸς τοὺς ἐκλεκτοὺς ξενιτευμένους τῆς διασποράς τοῦ Πόντου, τῆς Γαλατίας, τῆς Καππαδοκίας, τῆς Ἀσίας, καὶ Βιθυνίας·

2 Κατὰ πρόγνωσιν Θεοῦ Πατρὸς ἐν ἁγιασμῷ Πνεύματος, εἰς ὑπακοὴν καὶ ῥαντισμὸν τοῦ αἵματος Ἰησοῦ Χριστοῦ· ὡς πληθυνθῇ εἰς σᾶς χάρις καὶ εἰρήνη.

3 Ὅς ἦναι εὐλογητὸς ὁ Θεὸς καὶ Πατὴρ τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ὁ ὅποιος ἡμᾶς ἀνέγεννησε κατὰ τὸ πολὺ τοῦ ἔλεος εἰς ἐλπίδα ζωῆς διὰ μέσου τῆς ἀναστάσεως τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ ἐκ νεκρῶν,

4 Εἰς κληρονομίαν ἄφθαρτον καὶ ἀμίαντον καὶ ἀμάραντον, διατηρημένην εἰς τοὺς οὐρανούς διὰ σᾶς·

5 Οἱ ὅποιοι φυλάττεσθε μετὰ τὴν δυνάμιν τοῦ Θεοῦ διὰ μέσου τῆς πίστεως, εἰς σωτηρίαν ἐτοιμὴν νὰ ἀποκαλυφθῇ εἰς τὸν ἐσχάτον καιρὸν.

6 Ἐν ᾧ ἀγαλλιᾶσθε, ὀλίγον ἄρτι (εἰ δέον ἐστὶ) λυπηθέντες ἐν ποικίλοις πειρασμοῖς·

7 Ἵνα τὸ δοκίμιον ὑμῶν τῆς πίστεως πολὺ τιμιώτερον χρυσίου, τοῦ ἀπολυμένου, διὰ πυρὸς δὲ δοκιμαζομένου, εὐρεθῇ εἰς ἔπαινον καὶ τιμὴν καὶ δόξαν, ἐν ἀποκαλύψει Ἰησοῦ Χριστοῦ·

8 Ὅν οὐκ εἰδότες, ἀγαπᾶτε· εἰς ὃν ἄρτι μὴ ὀρῶντες, πιστεύοντες δὲ, ἀγαλλιᾶσθε χαρὰ ἀνεκκλήτῳ καὶ δεδοξασμένῳ·

9 Κομιζόμενοι τὸ τέλος τῆς πίστεως ὑμῶν, σωτηρίαν ψυχῶν.

10 Περὶ ἧς σωτηρίας ἐξεζήτησαν καὶ ἐξηρένησαν προφῆται, οἱ περὶ τῆς εἰς ὑμᾶς χάριτος προφητεύσαντες·

11 Ἐρευνῶντες, εἰς τίνα ἢ ποῖον καιρὸν ἐδήλου τὸ ἐν αὐτοῖς Πνεῦμα Χριστοῦ, προμαρτυρούμενον τὰ εἰς Χριστὸν παθήματα, καὶ τὰς μετὰ ταῦτα δόξας·

12 Οἷς ἀπεκαλύφθη, ὅτι οὐχ ἑαυτοῖς, ἡμῖν δὲ διηκόνουν αὐτὰ, ἀλλ' ἐν ἀνηγγέλῳ ὑμῖν διὰ τῶν εὐαγγελισαμένων ὑμᾶς ἐν Πνεύματι ἁγίῳ ἀποσταλέντι ἀπ' οὐρανοῦ, εἰς ᾧ ἐπιθυμοῦσιν ἄγγελοι παρακυψαί.

13 Διὸ ἀναψώσασθε τὰς ὁσφύας τῆς διανοίας ὑμῶν, νήφοντες, τελείως ἐλπίζετε ἐπὶ τὴν φερομένην ὑμῖν χάριν ἐν ἀποκαλύψει Ἰησοῦ Χριστοῦ·

14 Ὡς τέκνα ὑπακοῆς, μὴ συσχηματίζομενοι ταῖς πρότερον ἐν τῇ ἀγνοίᾳ ὑμῶν ἐπιθυμίαις·

15 Ἀλλὰ κατὰ τὸν κατέσταντα ὑμᾶς ἄγιον, καὶ αὐτοὶ ἅγιοι ἐν πάσῃ ἀναστροφῇ γενήθητε·

16 Διότι γεγραπταί· Ἅγιοι γέ-

6 Εἰς τὸ ὅποιον ἀγαλλιᾶσθε, ἂν καὶ τώρα κατ' ὀλίγον (ἂν ᾦναι δέον) ἐλυπήθητε εἰς ποικίλους πειρασμούς·

7 Διὰ τὰ εὐρεθῇ ἡ δοκιμὴ τῆς πίστεώς σας, ἡ ὁποία εἶναι πολὺ τιμιωτέρα ἀπὸ τὸ χρυσίον τὸ ὅποιον φθείρεται, ἂν καὶ δοκιμαζόμενον διὰ μέσου τοῦ πυρὸς, εἰς ἔπαινον καὶ τιμὴν καὶ δόξαν, εἰς τὴν ἀποκάλυψιν Ἰησοῦ Χριστοῦ·

8 Τὸν ὅποιον ἂν καὶ δὲν εἰδετε, ἀγαπᾶτε· εἰς τὸν ὅποιον ἂν καὶ τώρα δὲν βλέπητε, πιστεύετε, καὶ ἀγαλλιᾶσθε μὲ χαρὰν ἀνεκκλήτῳ καὶ δεδοξασμένῳ·

9 Λαμβάνοντες τὸ τέλος τῆς πίστεώς σας, σωτηρίαν ψυχῶν.

10 Διὰ τὴν ὁποίαν σωτηρίαν ἀκριβῶς ἐζήτησαν καὶ ἠρενύησαν οἱ προφῆται, οἱ ὅποιοι προφήτευσαν διὰ τὴν χάριν τὴν ἐρχομένην εἰς σᾶς·

11 Ἐρευνῶντες, εἰς τίνα ἢ ποῖον καιρὸν τὸ Πνεῦμα τοῦ Χριστοῦ, τὸ ὅποιον ἦτον εἰς αὐτοὺς, ἐφάνερον καὶ προμαρτυρεῖ τὰ παθήματα τοῦ Χριστοῦ, καὶ τὰς δόξας τὰς μετὰ ταῦτα·

12 Εἰς τοὺς ὁποίους ἀπεκαλύφθη, ὅτι οὐχ εἰς τὸν ἑαυτὸν των, ἀλλὰ εἰς ἡμᾶς διηκόνουν αὐτὰ, τὰ ὁποῖα ἤδη σᾶς ἀνηγγέλθησαν διὰ μέσου ἐκείνων οἱ ὅποιοι σᾶς εὐηγγέλισαν μὲ Πνεῦμα ἅγιον, τὸ ὅποιον ἀπεστάλη ἀπὸ τὸν οὐρανόν, εἰς τὰ ὁποῖα πρᾶγματα ἐπιθυμοῦσιν οἱ ἄγγελοι νὰ προσκύψωσι.

13 Διὰ τοῦτο ἀνύψωσθε τὰς μέσας τῆς διανοίας σας, καὶ ἐγκρατεῖσθε, τελείως ἐλπίζετε εἰς τὴν χάριν, ἡ ὁποία σᾶς ἐρχεται εἰς τὴν ἀποκάλυψιν τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ·

14 Ὡς τέκνα ὑπακοῆς, μὴ συσχηματίζεσθε μὲ τὰς πρότερον ἐπιθυμίας εἰς τὸν καιρὸν τῆς ἀγνοίας σας·

15 Ἀλλὰ καθὼς εἶναι ἅγιος ἐκεῖνος ὁ ὁποῖος σᾶς ἐκάλεσε, γίνετε καὶ σεῖς αὐτοὶ ἅγιοι εἰς πᾶσαν διαγωγὴν·

16 Διότι εἶναι γεγραμμένον· Γίνετε

νεσθε, ὅτι ἐγὼ ἅγιός εἰμι.

17 Καὶ εἰ Πατέρα ἐπικαλεῖσθε τὸν ἀπροσωπολήπτως κρίνοντα κατὰ τὸ ἑκάστου ἔργον, ἐν φόβῳ τὸν τῆς παροικίας ὑμῶν χρόνον ἀναστράφητε·

18 Εἰδότες, ὅτι οὐ φθαρτοῖς, ἀργυρίῳ ἢ χρυσίῳ, ἐλυτρώθητε ἐκ τῆς ματαίας ὑμῶν ἀναστροφῆς πατροπαράδοτου·

19 Ἀλλὰ τιμῶ αἵματι ὡς ἀμνοῦ ἀμαμμου καὶ ἀσπίλου Χριστοῦ·

20 Προεγνωσμένου μὲν πρὸ καταβολῆς κόσμου, φανερωθέντος δὲ ἐπ' ἐσχάτων τῶν χρόνων δι' ὑμᾶς,

21 Τοὺς δι' αὐτοῦ πιστεύοντας εἰς Θεὸν τὸν ἐγείραντα αὐτὸν ἐκ νεκρῶν καὶ δόξαν αὐτῷ δόντα, ὥστε τὴν πίστιν ὑμῶν καὶ ἐλπίδα εἶναι εἰς Θεόν.

22 Τὰς ψυχὰς ὑμῶν ἡγνικότες ἐν τῇ ὑπακοῇ τῆς ἀληθείας διὰ Πνεύματος, εἰς φιλαδελφίαν ἀνυπόκριτον, ἐκ καθαρᾶς καρδίας ἀλλήλους ἀγαπήσατε ἑκτενῶς·

23 Ἀναγεγεννημένοι οὐκ ἐκ σποράς φθαρτῆς, ἀλλὰ ἀφθαρτου, διὰ λόγου ζῶντος Θεοῦ καὶ μένοντος εἰς τὸν αἰῶνα.

24 Διότι πᾶσα σὰρξ ὡς χόρτος, καὶ πᾶσα δόξα ἀνθρώπου ὡς ἄνθος χόρτου· ἐξηράνθη ὁ χόρτος, καὶ τὸ ἄνθος αὐτοῦ ἐξέπεσε·

25 Τὸ δὲ ῥῆμα Κυρίου μένει εἰς τὸν αἰῶνα· τοῦτο δὲ ἐστὶ τὸ ῥῆμα τὸ εὐαγγελισθὲν εἰς ὑμᾶς.

Κεφ. β'. II.

ἈΠΟΘΕΜΕΝΟΙ οὖν πᾶσαν κακίαν καὶ πάντα δόλον καὶ ὑποκρίσεις καὶ φθόνους καὶ πᾶσας καταλαλίας,

2 Ὡς ἀρτιγέννητα βρέφη, τὸ λογικὸν ἄδολον γάλα ἐπιποθήσατε, ἵνα ἐν αὐτῷ αὐξηθῇτε·

ἅγιοι, διότι καὶ ἐγὼ ἅγιός εἰμαι.

17 Καὶ ἐὰν ἐπικαλῆσθε τὸν Πατέρα, ὁ ὁποῖος κρίνει χωρὶς προσωποληψίας κατὰ τὸ ἔργον τοῦ καθ' ἑνός, τὸν καιρὸν τῆς ξεντείας σας περάσατε μὲ φόβον·

18 Γνωρίζοντες, ὅτι ἔχι μὲ φθαρτὰ, μὲ ἀργύριον ἢ χρυσίον, ἠλευθερώθητε ἀπὸ τῆς ματαίας σας συναναστροφῆν τὴν πατροπαράδοτον·

19 Ἀλλὰ μὲ τὸν τίμιον αἵμα τοῦ Χριστοῦ, ὡς ἀμνοῦ ἀμωμήτου καὶ καθαροῦ·

20 Ὁ ὁποῖος ἦτον προεγνωρισμένος πρὸ τῆς κτίσεως τοῦ κόσμου, καὶ ἐφανερώθη εἰς τοὺς ἐσχάτους χρόνους διὰ σᾶς,

21 Οἱ ὁποῖοι πιστεύετε δι' αὐτοῦ εἰς τὸν Θεόν ὁ ὁποῖος τὸν ἠγείρεν ἐκ νεκρῶν καὶ ἔδωκεν εἰς αὐτὸν δόξαν, ὥστε ἡ πίστις σας καὶ ἡ ἐλπίς νῦν ἔναι εἰς τὸν Θεόν.

22 Καθαρίσαντες τὰς ψυχὰς σας εἰς τὴν ὑπακοὴν τῆς ἀληθείας διὰ μέσου τοῦ Πνεύματος, εἰς φιλαδελφίαν ἀνυπόκριτον, ἀγαπήσατε ὁ εἰς τὸν ἄλλον ὁλοψύχως μὲ καθαρὰν καρδίαν·

23 Ἀναγεγεννημένοι ὅχι ἀπὸ σποράν φθαρτῆν, ἀλλὰ ἀφθαρτον, διὰ μέσου τοῦ λόγου τοῦ Θεοῦ τοῦ ζῶντος καὶ μένοντος εἰς τὴν αἰῶνα.

24 Διότι πᾶσα σὰρξ εἶναι ὡς χόρτος, καὶ πᾶσα δόξα ἀνθρώπου ὡς τὸ ἄνθος τοῦ χόρτου· ἐξηράνθη ὁ χόρτος, καὶ τὸ ἄνθος τοῦ ἐξέπεσεν·

25 Ὁ δὲ λόγος τοῦ Κυρίου μένει εἰς τὸν αἰῶνα· καὶ οὗτος εἶναι ὁ λόγος ὁ ὁποῖος εὐηγγελίσθη εἰς σᾶς.

Κεφ. β'. II.

ἈΠΟΘΕΣΑΝΤΕΣ λοιπὸν πᾶσαν κακίαν καὶ πάντα δόλον καὶ ὑποκρίσεις καὶ φθόνους καὶ πᾶσας τὰς καταλαλίας,

2 Ὡς νεογέννητα βρέφη, ἐπιποθήσατε τὸ ἄδολον γάλα τοῦ λόγου, διὰ νὰ αὐξηθῇτε δι' αὐτοῦ·

3 Ἐπερ ἐγέυσασθε ὅτι χορηστὸς ὁ Κύριος·

4 Πρὸς ὃν προσερχόμενοι, λίθον ζῶντα, ὑπὸ ἀνθρώπων μὲν ἀποδοκιμασμένον, παρὰ δὲ Θεῶν ἐκλεκτὸν, ἐντίμον·

5 Καὶ αὐτοὶ ὡς λίθοι ζῶντες οἰκοδομεῖσθε, οἶκος πνευματικὸς, ἱεράτευμα ἅγιον, ἀνενέγκαι πνευματικῆς θυσίας, εὐπροσδέκτους τῷ Θεῷ διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ.

6 Διὸ καὶ περιέχει ἐν τῇ γραφῇ· Ἰδοὺ, τίθῃμι ἐν Σιών λίθον ἀκρογωνιαίον, ἐκλεκτὸν, ἐντίμον· καὶ ὁ πιστεύων ἐπ' αὐτῷ, οὐ μὴ καταίσχυθῃ.

7 Ὑμῖν οὖν ἡ τιμὴ τοῖς πιστεύουσιν· ἀπειθοῦσι δὲ, λίθον ὃν ἀπεδοκίμασαν οἱ οἰκοδομοῦντες, οὗτος ἐγενήθη εἰς κεφαλὴν γωνίας, καὶ λίθος προσκόμματος, καὶ πέτρα σκανδάλου·

8 Οἱ προσκόπτουσι τῷ λόγῳ, ἀπειθοῦντες· εἰς ὃ καὶ ἐτέθησαν.

9 Ὑμεῖς δὲ, γένος ἐκλεκτὸν, βασιλείον ἱεράτευμα, ἔθνος ἅγιον, λαὸς εἰς περιποίησιν· ὅπως τὰς ἀρετὰς ἐξαγγεῖλητε τοῦ ἐκ σκοτοῦς ὑμᾶς καλέσαντος εἰς τὸ θάυμαστόν αὐτοῦ φῶς·

10 Οἱ ποτὲ οὐ λαὸς, νῦν δὲ λαὸς Θεοῦ· οἱ οὐκ ἡλεημένοι, νῦν δὲ ἐλεηθέντες.

11 Ἀγαπητοί, παρακαλῶ ὡς παροίκους καὶ παρεπιδήμους, ἀπέχεσθαι τῶν σαρκικῶν ἐπιθυμιῶν, αἵτινες στρατεύονται κατὰ τῆς ψυχῆς·

12 Τὴν ἀναστροφὴν ὑμῶν ἐν τοῖς ἔθνεσιν ἔχοντες καλὴν· ἵνα ἐν ᾧ καταλαλοῦσιν ὑμῶν ὡς κακοποιῶν, ἐκ τῶν καλῶν ἔργων, ἐποπτεύσαντες, δοξάσωσι τὸν Θεὸν ἐν ἡμέρᾳ ἐπισκοπῆς.

13 Ὑποτάγητε οὖν πάσῃ ἀνθρωπίνῃ

3 Ἐὰν ἐγεύσθητε ὅτι ὁ Κύριος εἶναι ἀγαθός·

4 Εἰς τὸν ὁποῖον προσερχόμενοι ὡς εἰς λίθον ζῶντα, ἀποδοκιμασμένον μὲν ἀπὸ τοὺς ἀνθρώπους, ἐκλεκτὸν δὲ ἀπὸ τῶν Θεῶν, καὶ ἐντίμον·

5 Καὶ αὐτοὶ σεῖς ὡς λίθοι ζῶντες οἰκοδομεῖσθε, οἶκος πνευματικὸς, ἱεράτευμα ἅγιον, διὰ νὰ προσφέρητε θυσίας πνευματικῆς, εὐπροσδέκτους τῷ Θεῷ διὰ μέσου τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ.

6 Διὰ τοῦτο καὶ περιέχει εἰς τὴν γραφὴν· Ἰδοὺ, θέτω εἰς τὴν Σιών λίθον ἀκρογωνιαίον, ἐκλεκτὸν, ἐντίμον· καὶ ὅς τις πιστεύει εἰς αὐτόν, δὲν θέλει καταίσχυθῃ.

7 Εἰς σᾶς λοιπὸν οἱ ὅποιοι πιστεύετε ὁ λίθος εἶναι τίμος· εἰς ἐκείνους δὲ οἱ ὅποιοι ἀπειθοῦσιν, ὁ λίθος τὸν ὁποῖον ἀπεδοκίμασαν οἱ οἰκοδομοῦντες, οὗτος ἔγινεν εἰς κεφαλὴν γωνίας, καὶ λίθος προσκόμματος, καὶ σκανδάλου πέτρα·

8 Εἰς ἐκείνους οἱ ὅποιοι προσκόπτουσι εἰς τὸν λόγον, ἀπειθοῦντες· εἰς τὸ ὁποῖον καὶ ἐτέθησαν.

9 Σεῖς δὲ εἰσθε γένος ἐκλεκτὸν, βασιλείον ἱεράτευμα, ἔθνος ἅγιον, λαὸς τὸν ὁποῖον ἀπόκτησεν ὁ Θεός· διὰ νὰ κηρύξητε τὰς ἀρετὰς ἐκείνου ὁ ὁποῖος σᾶς ἐκάλεσεν ἀπὸ τοῦ σκοτοῦς εἰς τὸ θάυμαστόν αὐτοῦ φῶς·

10 Σεῖς οἱ ὅποιοι ἄλλοτε δὲν ἦσθε λαὸς, ἀλλὰ τὰρᾳ νῦν λαὸς τοῦ Θεοῦ· οἱ ὅποιοι δὲν ἦσθε ἡλεημένοι, καὶ τὰρᾳ νῦν ἡλεήθητε.

11 Ἀγαπητοί, παρακαλῶ σας ὡς ξένους καὶ διαβάτας, νὰ ἀπέχητε ἀπὸ τὰς σαρκικὰς ἐπιθυμίας, αἱ ὁποῖαι στρατεύονται κατὰ τῆς ψυχῆς·

12 Ἐχόντες τὴν διαγωγὴν σας καλὴν εἰς τὰ ἔθνη· ὥστε ἐν ᾧ σας καταλαλοῦσιν ὡς κακοποιούς, ἀφ' οὗ παρακτρήσωσι τὰ καλὰ σας ἔργα, νὰ δοξάσωσι τὸν Θεὸν εἰς τὴν ἡμέραν ὅταν θέλει σᾶς ἐπισκέψαι.

13 Ὑποταχθῆτε λοιπὸν εἰς πᾶσαν

κτίσει διὰ τὸν Κύριον· εἴτε βασιλεῖ, ὡς ὑπερέχοντι.

14 Εἴτε ἡγεμόσιν, ὡς δι' αὐτοῦ πεμπομένοις εἰς ἐκδίκησιν μὲν κακοποιῶν, ἔπαινον δὲ ἀγαθοποιῶν·

15 Ὅτι οὕτως ἐστὶ τὸ θέλημα τοῦ Θεοῦ, ἀγαθοποιούντας φιμῶν τὴν τῶν ἀφρόνων ἀνθρώπων ἀγνωσίαν·

16 Ὡς ἐλεύθεροι, καὶ μὴ ὡς ἐπικάλυμμα ἔχοντες τῆς κακίας τὴν ἐλευθερίαν, ἀλλ' ὡς δούλοι Θεοῦ.

17 Πάντας τιμήσατε· τὴν ἀδελφότητα ἀγαπᾶτε· τὸν Θεὸν φοβεῖσθε· τὸν βασιλέα τιμᾶτε.

18 Οἱ οἰκέται, ὑποτασσόμενοι ἐν παντὶ φόβῳ τοῖς δεσπόταις, οὐ μόνον τοῖς ἀγαθοῖς καὶ ἐπεικέσιν, ἀλλὰ καὶ τοῖς σκολιοῖς.

19 Τοῦτο γὰρ χάρις, εἰ δὲ συνειδήσιν Θεοῦ ὑποφέρει τις λύπας, πάσχων ἀδίκως.

20 Ποῖον γὰρ κλέος, εἰ ἁμαρτάνοντες καὶ κολαφιζόμενοι ὑπομενεῖτε; ἀλλ' εἰ ἀγαθοποιούντες καὶ πάσχοντες ὑπομενεῖτε, τοῦτο χάρις παρὰ Θεοῦ.

21 Εἰς τοῦτο γὰρ ἐκλήθητε, ὅτι καὶ Χριστὸς ἔπαθεν ὑπὲρ ἡμῶν, ὑμῖν ὑπολιμπάνων ὑπογραμμὸν, ἵνα ἐπακολουθήσῃτε τοῖς ἵχνεσιν αὐτοῦ·

22 Ὃς ἁμαρτίαν οὐκ ἐποίησεν, οὐδὲ εὑρέθη δόλος ἐν τῷ στόματι αὐτοῦ·

23 Ὃς λοιδορούμενος οὐκ ἀντελοιδόρει, πάσχων οὐκ ἠπείλει, παρεδίδου δὲ τῷ κρίνοντι δικαίως.

24 Ὃς τὰς ἁμαρτίας ἡμῶν αὐτὸς ἀνῆνεγκεν ἐν τῷ σώματι αὐτοῦ ἐπὶ τὸ ξύλον· ἵνα ταῖς ἁμαρτίαις ἀπογεγνόμενοι, τῇ δικαιοσύνῃ ζήσωμεν· οὗ τῷ μῶλωπι αὐτοῦ ἰάθητε.

25 Ἦτε γὰρ ὡς πρόβατα πλανώμενα, ἀλλ' ἐπεστράφητε νῦν ἐπὶ τὸν Ποιμένα καὶ Ἐπίσκοπον τῶν ψυχῶν ὑμῶν.

ἀνθρωπίνην τάξιν διὰ τὸν Κύριον· εἴτε εἰς βασιλείαν, ὡς ὑπερέχοντα.

14 Εἴτε εἰς ἡγεμόνας, ὡς πεμπομένους διὰ μέσου αὐτοῦ εἰς ἐκδίκησιν τῶν κακοποιῶν, καὶ ἔπαινον τῶν ἀγαθοποιῶν·

15 Διότι οὕτως εἶναι τὸ θέλημα τοῦ Θεοῦ, ἀγαθοποιούντες νὰ ἀποστομίσῃτε τὸν ἀφρόνων ἀνθρώπων τὴν ἀγνωσίαν·

16 Ὡς ἐλεύθεροι, καὶ μὴ ἔχοντες τὴν ἐλευθερίαν ὡς ἐπικάλυμμα τῆς κακίας, ἀλλ' ὡς δούλοι Θεοῦ.

17 Τιμήσατε ὅλους· τὴν ἀδελφότητα ἀγαπᾶτε· τὸν Θεὸν φοβεῖσθε· τὸν βασιλέα τιμᾶτε.

18 Οἱ δούλοι, ὑποτάσσεσθε μὲν πάντα φόβον εἰς τοὺς κυρίους σας, ὅχι μόνον εἰς τοὺς ἀγαθοὺς καὶ πρᾶεις, ἀλλὰ καὶ εἰς τοὺς διεστραμμένους.

19 Διότι τοῦτο εἶναι χάρις, ἐὰν διὰ συνειδήσιν Θεοῦ ὑποφέρῃ τις λύπας, πάσχων ἀδίκως.

20 Διότι ποῖα δόξα εἶναι, ἐὰν ἁμαρτάνοντες καὶ κολαφιζόμενοι ὑπομείνητε; ἀλλὰ ἐὰν ἀγαθοποιούντες καὶ πάσχοντες ὑπομείνητε, τοῦτο εἶναι χάρις πρὸς τὸν Θεόν.

21 Διότι εἰς τοῦτο ἐκαλέσθητε, ἐπειδὴ καὶ ὁ Χριστὸς ἔπαθε διὰ ἡμᾶς, ἀπολείπων εἰς σᾶς παράδειγμα, διὰ νὰ ἀκολουθήσῃτε τὰ ἵχνη του·

22 Ὁ ὅποιος δὲν ἔκικεν ἁμαρτίαν, οὐδὲ εὑρέθη δόλος εἰς τὸ στόμα του·

23 Ὁ ὅποιος ὑβριζόμενος δὲν ἀνθύβριζε, πάσχων δὲν ἐφοβέριζεν, ἀλλὰ παρέδιδε τὸν ἑαυτόν του εἰς ἐκεῖνον ὁ ὅποιος κρίνει δικαίως.

24 Ὁ ὅποιος αὐτὸς ἀνεβίασσε τὰς ἁμαρτίας μας εἰς τὸ σῶμά του ἐπάνω εἰς τὸ ξύλον· διὰ νὰ ἀποθάνωμεν εἰς τὰς ἁμαρτίας, καὶ νὰ ζήσωμεν εἰς τὴν δικαιοσύνην· διὰ τὴν πληγὴν τοῦ ὁποίου ἰατρεύθητε.

25 Διότι ἦσθε ὡς πρόβατα πλανώμενα, ἀλλὰ τώρα ἐπεστράφητε εἰς τὸν Ποιμένα καὶ Ἐπίσκοπον τῶν ψυχῶν σας.

Κεφ. γ'. ΙΙΙ.

ὉΜΟΙΩΣ αἱ γυναῖκες, ὑποτασσόμεναι τοῖς ἰδίοις ἀνδράσιν, ἵνα καὶ εἰ τινες ἀπειθῶσι τῷ λόγῳ, διὰ τῆς τῶν γυναικῶν ἀναστροφῆς ἄνευ λόγου κερδηθῶσιν·

2 Ἐποπτεύσαντες τὴν ἐν φόβῳ ἀγνὴν ἀναστροφὴν ὑμῶν.

3 Ὡν ἔστω οὐχ ὁ ἔξωθεν, ἐμπλοκὴς τριχῶν, καὶ περιθέσεως χρυσίων, ἢ ἐνδύσεως ἱματίων κόσμος·

4 Ἄλλ' ὁ κρυπτός τῆς καρδίας ἄνθρωπος, ἐν τῷ ἀφθάρτῳ τοῦ πράεος καὶ ἡσύχιου πνεύματος, ὅ ἐστιν ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ πολυτελής.

5 Οὕτω γὰρ ποτε καὶ αἱ ἅγαι γυναῖκες, αἱ ἐλπίζουσαι ἐπὶ τὸν Θεόν, ἐκόσμου ἐαυτάς, ὑποτασσόμεναι τοῖς ἰδίοις ἀνδράσιν·

6 Ὡς Σάρρα ὑπήκουσε τῷ Ἀβραάμ, κύριον αὐτὸν καλοῦσα· ἧς ἐγεννήθητε τέκνα, ἀγαθοποιούσαι, καὶ μὴ φοβούμεναι μηδεμίαν πτόησιν.

7 Οἱ ἄνδρες ὁμοίως, συνοικονῶντες κατὰ γνώσιν, ὡς ἀσθενέστεροι σκευεὶ τῷ γυναικείῳ ἀπονέμοντες τιμὴν, ὡς καὶ συγκληρονόμοις χάριτος ζωῆς, εἰς τὸ μὴ ἐκκόπτεσθαι τὰς προσευχὰς ὑμῶν.

8 Τὸ δὲ τέλος, πάντες ὁμόφρονες, συμπαθεῖς, φιλάδελφοι, εὐσπλαγχνοί, φιλόφρονες·

9 Μὴ ἀποδίδοντες κακὸν ἀντὶ κακοῦ, ἢ λαιδορίαν ἀντὶ λαιδορίας· τοῦναντίον δὲ, εὐλογοῦντες· εἰδότες ὅτι εἰς τοῦτο ἐκλήθητε ἵνα εὐλογίαν κληρονομήσητε.

10 Ὁ γὰρ θέλων ζῶν ἀγαπᾶν, καὶ ἰδεῖν ἡμέρας ἀγαθὰς, παυσάτω τὴν γλῶσσαν αὐτοῦ ἀπὸ κακοῦ, καὶ χεὶρ αὐτοῦ τοῦ μὴ λαλήσαι δόλον·

11 Ἐκκλινάτω ἀπὸ κακοῦ, καὶ ποι-

Κεφ. γ'. ΙΙΙ.

ὉΜΟΙΩΣ αἱ γυναῖκες, ὑποτάττεσθε εἰς τοὺς ἰδίους ἄνδρας, ὥστε καὶ ἂν τινες ἀπειθῶσιν εἰς τὸν λόγον, νὰ κερδηθῶσι χωρὶς τὸν λόγον διὰ τῆς τῶν γυναικῶν ἀναστροφῆς·

2 Ἀφ' οὗ θεωρήσωσι τὴν μὲ φόβον καθαρὰν ἀναστροφὴν σας.

3 Τῶν ὁποίων ὁ στολισμὸς ὅς ἦναι ὅχι ὁ ἔξωθεν ἐκείνος τοῦ πλέγματος τῶν τριχῶν, καὶ τῆς περιθέσεως τῶν χρυσίων, ἢ τῆς ἐνδύσεως τῶν ἱματίων·

4 Ἄλλ' ὁ κρυπτός τῆς καρδίας ἄνθρωπος, εἰς τὸ ἀφθαρτὸν τοῦ πράεος καὶ ἡσύχου πνεύματος, τὸ ὁποῖον εἶναι πολῦτιμον ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ.

5 Διότι οὕτω ποτε καὶ αἱ ἅγαι γυναῖκες, αἱ ὁποῖαι ἠλπίζον εἰς τὸν Θεόν, ἐστόλιζον τὸν ἑαυτὸν των, ὑποταττόμεναι εἰς τοὺς ἰδίους τῶν ἄνδρας·

6 Ὡς ἡ Σάρρα ὑπήκουσεν εἰς τὸν Ἀβραάμ, καὶ τὸν ἐκάλει κύριον· τῆς ὁποίας ἐγεννήθητε τέκνα, ἀγαθοποιούσαι, καὶ μὴ φοβούμεναι μηδὲν φόβον.

7 Ὁμοίως οἱ ἄνδρες, συγκατοικεῖτε μὲ τὰς γυναῖκας μὲ γνώσιν, ἀποδίδοντες τιμὴν εἰς τὸ γυναικεῖον ὡς σκεῦος ἀσθενέστερον, καὶ ὡς συγκληρονόμοι χάριτος ζωῆς, διὰ νὰ μὴ διακόπτονται αἱ προσευχαί σας.

8 Τέλος δὲ, ὅλοι ὡς ἦσθε ὁμόφρονες, συμπαθητικοί, φιλάδελφοι, εὐσπλαγχνοί, φιλόφρονες·

9 Μὴ ἀποδίδοντες κακὸν ἀντὶ κακοῦ, ἢ ὕβριν ἀντὶ ὕβρεως· ἀλλὰ τὸ ἐναντίον, εὐλογοῦντες· γνωρίζοντες ὅτι εἰς τοῦτο ἐκαλέσθητε διὰ νὰ κληρονομήσητε εὐλογίαν.

10 Διότι ὅποιος θέλει νὰ ἀγαπᾷ ζῶν, καὶ νὰ ἰδῇ ἡμέρας ἀγαθὰς, ὡς παύσῃ τὴν γλῶσσαν του ἀπὸ τοῦ κακοῦ, καὶ τὰ χεῖλη του ἀπὸ τοῦ νὰ λαλήσῃ δόλον·

11 Ἀς ἐκκλίνῃ ἀπὸ τοῦ κακοῦ, καὶ

ησάτω ἀγαθόν· ζητησάτω εἰρήνην, καὶ διωξάτω αὐτήν.

12 Ὅτι οἱ ὀφθαλμοὶ Κυρίου ἐπὶ δικαίους, καὶ ὧτα αὐτοῦ εἰς δέησιν αὐτῶν· πρόσωπον δὲ Κυρίου ἐπὶ ποιοῦντας κακά.

13 Καὶ τίς ὁ κακώσων ὑμᾶς, ἐὰν τοῦ ἀγαθοῦ μιμηταὶ γένησθε;

14 Ἄλλ' εἰ καὶ πάσχετε διὰ δικαιοσύνην, μακάριοι· τὸν δὲ φόβον αὐτῶν μὴ φοβηθῆτε, μηδὲ ταραχθῆτε·

15 Κύριον δὲ τὸν Θεὸν ἀγιάσατε ἐν ταῖς καρδίαις ὑμῶν· ἔτοιμοι δὲ αἰεὶ πρὸς ἀπολογίαν παντὶ τῷ αἰτοῦντι ὑμᾶς λόγον περὶ τῆς ἐν ὑμῖν ἐλπίδος, μετὰ πραύτητος καὶ φόβου·

16 Συνεῖδησιν ἔχοντες ἀγαθὴν· ἵνα ἐν ᾧ καταλαβώσιν ὑμῶν ὡς κακοποιῶν, καταισχυνθῶσιν οἱ ἐπηρεάζοντες ὑμῶν τὴν ἀγαθὴν ἐν Χριστῷ ἀναστροφὴν.

17 Κρεῖττον γὰρ ἀγαθοποιῶντας, εἰ θέλει τὸ θέλημα τοῦ Θεοῦ, πᾶσχειν, ἢ κακοποιῶντας.

18 Ὅτι καὶ Χριστὸς ἅπαξ περὶ ἁμαρτιῶν ἔπαθε, δίκαιος ὑπὲρ ἀδίκων, ἵνα ἡμᾶς προσάγῃ τῷ Θεῷ· θανατωθεὶς μὲν σαρκί, ζωοποιηθεὶς δὲ τῷ Πνεύματι·

19 Ἐν ᾧ καὶ τοῖς ἐν φυλακῇ πνεύμασι πορευθεὶς ἐκήρυξεν,

20 Ἀπειθήσασι ποτὲ, ὅτε ἅπαξ ἐξεδέχετο ἡ τοῦ Θεοῦ μακροθυμία, ἐν ἡμέραις Νῶε, κατασκευαζομένης κιβωτοῦ, εἰς ἣν ὀλίγοι (τουτέστιν ὀκτώ) ψυχαὶ διεσώθησαν δι' ὕδατος.

21 Ὡ καὶ ἡμᾶς ἀντίτυπον νῦν σώζει βάπτισμα, (οὐ σαρκὸς ἀπόθεσις ρύπου, ἀλλὰ συνειδήσεως ἀγαθῆς ἐπερώτημα εἰς Θεόν,) δι' ἀναστάσεως Ἰησοῦ Χριστοῦ,

ὡς καὶ ἡ ἀγαθὴν· ὡς ζητήσῃ εἰρήνην, καὶ ὡς τὴν ἀκολουθήσῃ.

12 Διότι οἱ ὀφθαλμοὶ τοῦ Κυρίου εἶναι εἰς τοὺς δικαίους, καὶ τὰ ὦτιά του (ἀνοικτά) εἰς τὴν δέησιν των· τὸ δὲ πρόσωπον τοῦ Κυρίου εἶναι κατ' ἐκείνων οἱ ὁποῖοι κάμνουσι κακά.

13 Καὶ τίς εἶναι ὅς τις θέλει σᾶς κακοποιήσῃ, ἐὰν γίνητε μιμηταὶ τοῦ ἀγαθοῦ;

14 Ἀλλὰ ἐὰν καὶ πάσχητε διὰ τὴν δικαιοσύνην, μακάριοι εἰσθε· καὶ τὸν φόβον αὐτῶν μὴ φοβηθῆτε, μὴ ἐταραχθῆτε·

15 Ἀλλὰ ἀγιάσατε Κύριον τὸν Θεὸν ἐν ταῖς καρδίαις σας· καὶ νῦν ἦσθε πάντοτε ἔτοιμοι πρὸς ἀπολογίαν μετὰ πρᾶξιν καὶ μετὰ φόβον εἰς πάντα ὅς τις σᾶς ζητεῖ λόγον διὰ τὴν ἐλπίδα ἣ ὁποία εἶναι εἰς σας·

16 Ἐχοντες συνεῖδησιν ἀγαθὴν· ὥστε ἐν ᾧ σας καταλαβώσιν ὡς κακοποιούς, νῦν καταισχυνθῶσιν ἐκεῖνοι οἱ ὁποῖοι ἐνοχλοῦσι τὴν ἀγαθὴν ἐν Χριστῷ πολιτείαν σας.

17 Διότι καλλίτερον εἶναι ἀγαθοποιῶντες, ἢν θέλῃ τὸ θέλημα τοῦ Θεοῦ, νῦν πάσχητε, παρὰ κακοποιῶντες.

18 Διότι καὶ ὁ Χριστὸς μίαν φορὰν ἔπαθε διὰ τὰς ἁμαρτίας, ὁ δίκαιος διὰ τοὺς ἀδίκους, διὰ νῦν ἡμᾶς προσάγῃ εἰς τὸν Θεόν· θανατωθεὶς μὲν εἰς τὴν σάρκα, ζωοποιηθεὶς δὲ εἰς τὸ Πνεῦμα·

19 Διὰ τοῦ ὁποίου καὶ ὑπῆγε καὶ ἐκήρυξε εἰς τὰ πνεύματα τὰ εἰς τὴν φυλακὴν,

20 Τὰ ὁποῖα ἠπειθήσαν ποτὲ, ὅτε ἅπαξ ἡ μακροθυμία τοῦ Θεοῦ ἀνέμενεν, εἰς τὰς ἡμέρας τοῦ Νῶε, ἐν ᾧ κατασκευάζετο ἡ κιβωτός, εἰς τὴν ὁποῖαν ὀλίγοι (τουτέστιν ὀκτώ) ψυχαὶ διεσώθησαν διὰ τοῦ ὕδατος.

21 Τοῦ ὁποίου ἀντίτυπον, τὸ βάπτισμα, ἥδη σώζει καὶ ἡμᾶς, (ὅχι ἡ ἀπόθεσις τοῦ ρύπου τῆς σαρκὸς, ἀλλὰ ἡ ἀπόκρισις τῆς ἀγαθῆς συνειδήσεως εἰς τὸν Θεόν,) διὰ μέσου τῆς ἀναστάσεως τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ,

22 Ὃς ἐστὶν ἐν δεξιᾷ τοῦ Θεοῦ, πορευθεὶς εἰς οὐρανὸν, ὑποταγέντων αὐτῷ ἀγγέλων καὶ ἐξουσιῶν καὶ δυνάμεων.

Κεφ. δ'. IV.

ΧΡΙΣΤΟΥ οὖν παθόντος ὑπὲρ ὑμῶν σαρκί, καὶ ὑμεῖς τὴν αὐτὴν ἔννοιαν ὀπλίσασθε, ὅτι ὁ παθὼν ἐν σαρκί, πέπαυται ἀμαρτίας,

2 Εἰς τὸ μηκέτι ἀνθρώπων ἐπιθυμίαις, ἀλλὰ θέλῃματι Θεοῦ τὸν ἐπίλοιπον ἐν σαρκὶ βιώσαι χρόνον.

3 Ἀρκετὸς γὰρ ἡμῖν ὁ παρεληλυθὼς χρόνος τοῦ βίου τοῦ θέλῃματι τῶν ἐθνῶν κατεργάσασθαι, πεπορευμένους ἐν ἀσελγείαις, ἐπιθυμίαις, οἰνοφλυγίαις, κώμοις, πότοις, καὶ ἀθεμίτοις εἰδωλολατρείαις·

4 Ἐν ᾧ ξενίζονται μὴ συντρεχόντων ὑμῶν εἰς τὴν αὐτὴν τῆς ἀσωτίας ἀνάχυσιν, βλασφημοῦντες·

5 Οἱ ἀποδώσουσι λόγον τῷ ἐτοίμως ἔχοντι κρίναι ζῶντας καὶ νεκρούς.

6 Εἰς τοῦτο γὰρ καὶ νεκροὶς εὐηγγελίσθη, ἵνα κριθῶσι μὲν κατὰ ἀνθρώπους σαρκί, ζῶσι δὲ κατὰ Θεὸν πνεύματι.

7 Πάντων δὲ τὸ τέλος ἤγγικε· σωφρονήσατε οὖν, καὶ νήψατε εἰς τὰς προσευχάς.

8 Πρὸ πάντων δὲ τὴν εἰς ἑαυτοὺς ἀγάπην ἔκτενῃ ἔχοντες· ὅτι ἡ ἀγάπη καλύψει πλῆθος ἀμαρτιῶν.

9 Φιλόξενοι εἰς ἀλλήλους, ἅνευ γογγυσμῶν.

10 Ἐκαστος καθὼς ἔλαβε χάρισμα, εἰς ἑαυτὸν αὐτὸ διακονοῦντες, ὡς καλοὶ οἰκονόμοι ποικίλης χάριτος Θεοῦ.

11 Εἰ τις λαλεῖ, ὡς λόγια Θεοῦ· εἰ τις διακονεῖ, ὡς ἐξ ἰσχύος ἧς χορηγεῖ ὁ Θεός· ἵνα ἐν πάντι δοξάζεται

22 Ὁ ὁποῖος εἶναι εἰς τὰ δεξιὰ τοῦ Θεοῦ, πορευθεὶς εἰς τὸν οὐρανὸν, καὶ εἰς αὐτὸν ὑπετάχθησαν ἄγγελοι καὶ ἐξουσίαι καὶ δυνάμεις.

Κεφ. δ'. IV.

ἘΠΕΙΔΗ λοιπὸν ἔπαθεν ὁ Χριστὸς εἰς τὴν σάρκα διὰ ἡμᾶς, καὶ σεῖς τὴν αὐτὴν ἔννοιαν ὀπλίσθητε, διότι ἐκεῖνος ὁ ὁποῖος ἔπαθεν εἰς τὴν σάρκα, ἔπαυσεν ἀπὸ τῆς ἀμαρτίας,

2 Εἰς τὸ νὰ μὴ ζῆση πλέον εἰς τὰς ἐπιθυμίας τῶν ἀνθρώπων, ἀλλ' εἰς τὸ θέλῃμα τοῦ Θεοῦ τὸν ἐπίλοιπον καιρὸν εἰς τὴν σάρκα.

3 Διότι ἀρκετὸς ἦτον εἰς ἡμᾶς ὁ περασμένος καιρὸς τῆς ζωῆς, νὰ κατεργασθῶμεν τὸ θέλῃμα τῶν ἐθνῶν, πορευόμενοι εἰς ἀσελγείας, ἐπιθυμίας, μέθας, πολυφωγίας, συμπύσια, καὶ ἀνόμους εἰδωλολατρείας·

4 Εἰς τὸ ὅποιον παραξενεύονται ὅτι δὲν συντρέχετε σεῖς εἰς τὴν αὐτὴν ἀνάχυσιν τῆς ἀσωτίας, καὶ οὕτως βλασφημοῦσιν·

5 Οἱ ὅποιοι θέλουσιν ἀποδώσει λόγον εἰς ἐκεῖνον ὁ ὁποῖος εἶναι ἐτοίμος νὰ κρίνῃ ζῶντας καὶ νεκρούς.

6 Διότι διὰ τοῦτο εὐηγγελίσθη καὶ εἰς τοὺς νεκρούς, διὰ νὰ κριθῶσι κατὰ ἀνθρώπους εἰς τὴν σάρκα, καὶ νὰ ζῶσι κατὰ Θεὸν εἰς τὸ πνεῦμα.

7 Τὸ τέλος δὲ πάντων ἤγγισε· σωφρονήθητε λοιπὸν, καὶ ἀγρυπνεῖτε εἰς τὰς προσευχάς.

8 Πρὸ πάντων δὲ ἔχετε ὁ εἰς εἰς τὸν ἄλλον ἀγάπην θερμὴν· διότι ἡ ἀγάπη θέλει καλύψει πλῆθος ἀμαρτιῶν.

9 Γίνεσθε φιλόξενοι ὁ εἰς εἰς τὸν ἄλλον, χωρὶς γογγυσμῶν.

10 Καθὼς καθ' εἰς ἔλαβε χάρισμα, διακονεῖτε αὐτὸ ὁ εἰς εἰς τὸν ἄλλον, ὡς καλοὶ οἰκονόμοι τῆς ποικίλης χάριτος τοῦ Θεοῦ.

11 Ἐάν τις λαλῇ, (ὡς λαλῇ) ὡς λόγια Θεοῦ· ἐάν τις διακονῇ, (ὡς διακονῇ) ὡς ἀπὸ τὴν δύναμιν τὴν

ὁ Θεὸς διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ, ᾧ ἔστιν ἡ δόξα καὶ τὸ κράτος εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων· Ἀμήν.

12 Ἀγαπητοί, μὴ ξενίζεσθε τῇ ἐν ὑμῖν πυρώσει πρὸς πειρασμὸν ὑμῶν γινομένην, ὡς ξένου ὑμῖν συμβαίνοντος·

13 Ἀλλὰ καθὼς κοινωνεῖτε τοῖς τοῦ Χριστοῦ παθήμασι, χαίρετε, ἵνα καὶ ἐν τῇ ἀποκαλύψει τῆς δόξης αὐτοῦ χαρῇτε ἀγαλλιώμενοι.

14 Εἰ ὀνειδίζεσθε ἐν ὀνόματι Χριστοῦ, μακάριοι· ὅτι τὸ τῆς δόξης καὶ τοῦ Θεοῦ πνεῦμα ἐφ' ὑμᾶς ἀναπαύεται· κατὰ μὲν αὐτοὺς βλασφημεῖται, κατὰ δὲ ὑμᾶς δοξάζεται.

15 Μὴ γάρ τις ὑμῶν πασχέτω ὡς φονεὺς, ἢ κλέπτης, ἢ κακοποιὸς, ἢ ὡς ἄλλοτριοςπίστος·

16 Εἰ δὲ ὡς Χριστιανὸς, μὴ αἰσχυνέσθω, δοξάζεται δὲ τὸν Θεὸν ἐν τῷ μέρει τούτῳ.

17 Ὅτι ὁ καιρὸς τοῦ ἀρχέσθαι τὸ κρίμα ἀπὸ τοῦ οἴκου τοῦ Θεοῦ· εἰ δὲ πρῶτον ἐφ' ἡμῶν, τί τὸ τέλος τῶν ἀπειθούντων τῷ τοῦ Θεοῦ εὐαγγελίῳ;

18 Καὶ εἰ ὁ δίκαιος μόλις σώζεται, ὁ ἄσεβης καὶ ἁμαρτωλὸς πού φανεύεται;

19 Ὡστε καὶ οἱ πάσχοντες κατὰ τὸ θέλημα τοῦ Θεοῦ, ὡς πιστῷ κτίστῃ παρατιθέσθωσαν τὰς ψυχὰς ἑαυτῶν ἐν ἀγαθοποιίᾳ.

Κεφ. ε'. V.

ΠΡΕΣΒΥΤΕΡΟΥΣ τοὺς ἐν ὑμῖν παρκαλῶ ὁ συμπρεσβύτερος καὶ μάρτυς τῶν τοῦ Χριστοῦ παθημάτων, ὁ καὶ τῆς μελλούσης ἀποκαλυπτεσθαι δόξης κοινωνός·

2 Ποιμάνετε τὸ ἐν ὑμῖν ποίμνιον τοῦ Θεοῦ, ἐπισκοποῦντες μὴ ἀναγκ-

ὁποῖαν χαρίζει ὁ Θεός· διὰ τὴν δοξάζεται εἰς ὅλα ὁ Θεὸς διὰ μέσου τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ, εἰς τὸν ὅποιον εἶναι ἡ δόξα καὶ τὸ κράτος εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων· Ἀμήν.

12 Ἀγαπητοί, μὴ παραξενεύεσθε εἰς τὴν πυρῶδη δοκιμὴν σας, ἡ ὁποία γίνεται πρὸς πειρασμὸν σας, ὡς ἂν σὰς συνέβαινέ τι παραξενόν·

13 Ἀλλὰ καθὼς κοινωνεῖτε εἰς τὰ παθήματα τοῦ Χριστοῦ, χαίρεσθε, διὰ τὴν χαρῇτε ἀγαλλιώμενοι καὶ εἰς τὴν φανέρωσιν τῆς δόξης του.

14 Ἐάν ὀνειδίζεσθε διὰ τὸ ὄνομα τοῦ Χριστοῦ, εἰσθε μακάριοι· διότι τὸ πνεῦμα τῆς δόξης καὶ τοῦ Θεοῦ ἀναπαύεται εἰς σᾶς· κατὰ μὲν αὐτοὺς βλασφημεῖται, κατὰ δὲ σᾶς δοξάζεται.

15 Διότι μηδεὶς ἀπὸ σᾶς ἂς πάσχη ὡς φονεὺς, ἢ κλέπτης, ἢ κακοποιὸς, ἢ ὡς περιεργαζόμενος τὰ ἄλλότρια·

16 Ἐάν δὲ πάσχη ὡς Χριστιανός, ἂς μὴ αἰσχύνηται, ἀλλὰ ἂς δοξάζῃ τὸν Θεὸν εἰς τὸ μέρος τούτου.

17 Διότι ὁ καιρὸς ἐφθάσε τοῦ νὰ ἀρχίσῃ ἡ κρίσις ἀπὸ τὸν οἶκον τοῦ Θεοῦ· καὶ ἐάν ἀρχίσῃ πρῶτον ἀπὸ ἡμᾶς, τί θέλει εἶναι τὸ τέλος ἐκείνων οἱ ὅποιοι ἀπειθοῦσιν εἰς τὸ εὐαγγέλιον τοῦ Θεοῦ;

18 Καὶ ἐάν ὁ δίκαιος μόλις σώζηται, ὁ ἄσεβης καὶ ἁμαρτωλὸς πού θέλει φανῇ;

19 Ὡστε καὶ ἐκεῖνοι οἱ ὅποιοι πάσχουσι κατὰ τὸ θέλημα τοῦ Θεοῦ, ἂς παραθέσωσιν ὡς εἰς πιστὸν κτίστην τὰς ψυχὰς των, καμνοντες καλὰ ἔργα.

Κεφ. ε'. V.

ἘΓΩ ὁ συμπρεσβύτερος καὶ μάρτυς τῶν παθημάτων τοῦ Χριστοῦ, ὁ καὶ κοινωνός τῆς δόξης ἡ ὁποία μέλλει νὰ ἀποκαλυφθῇ, παρκαλῶ τοὺς πρεσβυτέρους οἱ ὅποιοι εἶναι μεταξὺ σας·

2 Ποιμάνετε τὸ ποίμνιον τοῦ Θεοῦ τὸ ὅποιον εἶναι μεταξύ σας, ἐπιστα-

καστῶς, ἀλλ' ἐκουσίως· μηδὲ αἰσχρο-
κερδῶς, ἀλλὰ προθύμως·

3 Μηδ' ὥς κατακυριεύοντες τῶν κλή-
ρων, ἀλλὰ τύποι γινόμενοι τοῦ ποι-
μίου·

4 Καὶ φανερωθέντος τοῦ Ἀρχιεπι-
μένου, κομιεῖσθε τὸν ἀμαράντινον τῆς
δόξης στέφανον.

5 Ὁμοίως νεώτεροι ὑποτάγητε πρεσ-
βυτέροις· πάντες δὲ ἀλλήλοις ὑπο-
τασσόμενοι, τὴν ταπεινοφροσύνην ἐγ-
κομβώσασθε· ὅτι ὁ Θεὸς ὑπερηφάνους
ἀντακασσεῖται, ταπεινοὺς δὲ δίδωσι
χάριν.

6 Ταπεινώθητε οὖν ὑπὸ τὴν κρα-
ταίαν χεῖρα τοῦ Θεοῦ, ἵνα ὑμᾶς
ὑψώσῃ ἐν καιρῷ·

7 Πᾶσαν τὴν μέριμναν ὑμῶν ἐπιρ-
ρίψαντες ἐπ' αὐτόν, ὅτι αὐτῷ μέλει
περὶ ὑμῶν.

8 Νήψατε, γρηγορήσατε· ὅτι ὁ ἀντί-
δικος ὑμῶν διαβολος, ὥς λέων ὠρυ-
όμενος, περιπατεῖ, ζητῶν τίνα κατα-
πίῃ·

9 Ὡς ἀντίστητε στερεοὶ τῇ πίστει,
εἰδότες τὰ αὐτὰ τῶν παθημάτων τῇ
ἐν κόσμῳ ὑμῶν ἀδελφότητι ἐπιτε-
λεῖσθαι.

10 Ὁ δὲ Θεὸς πάσης χάριτος, ὁ
καλέσας ἡμᾶς εἰς τὴν αἰώνιον αὐτοῦ
δόξαν ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ, ὀλίγων πα-
θόντας, αὐτὸς καταρτίσαι ὑμᾶς, στη-
ρίξει, σθενώσει, θεμελιώσει.

11 Αὐτῷ ἡ δόξα καὶ τὸ κράτος εἰς
τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων· Ἀμήν.

12 Διὰ Σιλουανοῦ ὑμῖν τοῦ πιστοῦ
ἀδελφοῦ (ὥς λογιζομαι), δι' ὀλίγων
ἐγγραφῶν, παρικαλῶν καὶ ἐπιμαρτυρῶν
ταύτην εἶναι ἀληθὴν χάριν τοῦ Θεοῦ,
εἰς ἣν ἐστήκατε.

13 Ἀσπάζεταιται ὑμᾶς ἡ ἐν Βαβυλῶνι
συνεκλεκτὴ, καὶ Μάρκος ὁ υἱός μου.

τοῦντες μὴ ἀναγκαστικῶς ἀλλ' ἐκου-
σίως· μηδὲ αἰσχροκερδῶς, ἀλλὰ προ-
θύμως·

3 Μηδὲ ὥς κατακυριεύοντες τοὺς
κλήρους, ἀλλὰ γινόμενοι τύποι τοῦ
ποιμνίου·

4 Καὶ ὅταν φανερωθῇ ὁ Ἀρχιεπίμην,
θέλετε λάβει τὸν ἀμαράντινον στέ-
φανον τῆς δόξης.

5 Ὁμοίως οἱ νεώτεροι ὑποταχθῆτε
εἰς τοὺς πρεσβυτέρους· καὶ ὅλοι ὑπο-
τάττεσθε ὁ εἰς εἰς τὸν ἄλλον, καὶ ἐνδυ-
θῆτε τὴν ταπεινοφροσύνην· διότι ὁ
Θεὸς ἐναντιοῦται εἰς τοὺς ὑπερηφά-
νους, καὶ δίδει χάριν εἰς τοὺς ταπεινούς.

6 Ταπεινώθητε λοιπὸν ὑπὸ τὴν κρα-
ταίαν χεῖρα τοῦ Θεοῦ, διὰ νὰ σᾶς
ὑψώσῃ εἰς τὸν καιρὸν·

7 Ὅλην σας τὴν φροντίδα ἐπιρρί-
ψαντες εἰς αὐτόν, διότι αὐτὸς φρον-
τίζει διὰ σας.

8 Ἐγκρατευσάσθε, ἀγρυπνήσατε·
διότι ὁ διαβολὸς ὁ ἀντίδικός σας, ὥς
λέων βρυχώμενος, περιπατεῖ, ζητῶν
τίνα καταπίῃ·

9 Εἰς τὸν ὁποῖον ἀντίσταθῆτε στε-
ρεοὶ εἰς τὴν πίστιν, γνωρίζοντες ὅτι
τὰ αὐτὰ παθήματα ἐπιτελοῦνται
εἰς τοὺς ἀδελφούς σας τοὺς ἐν τῷ
κόσμῳ.

10 Καὶ ὁ Θεὸς ὅλης τῆς χάριτος, ὁ
ὁποῖος ὑμᾶς ἐκάλεσεν εἰς τὴν αἰώνιον
τοῦ δόξαν ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ, ἀφ' οὗ
ἐπάθετε ὀλίγων, αὐτὸς νὰ σᾶς τε-
λειοποιήσῃ, νὰ σᾶς στηρίξῃ, νὰ σᾶς
δυναμώσῃ, νὰ σᾶς θεμελιώσῃ.

11 Εἰς αὐτόν ἀς ᾔναι δόξα καὶ κρά-
τος εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων· Ἀμήν.

12 Διὰ μέσου τοῦ Σιλουανοῦ τοῦ
πιστοῦ ἀδελφοῦ (καθὼς λογιζομαι)
σᾶς ἐγγραψα μὲ ὀλίγα λόγια, νοθετῶν
καὶ ἐπιμαρτυρῶν ὅτι αὕτη εἶναι ἡ
ἀληθινὴ χάρις τοῦ Θεοῦ, εἰς τὴν
ὁποίαν στέκεσθε.

13 Ἀσπάζεταιται σας ἡ συνεκλεκτὴ ἐκ-
κλησία ἡ ἐν Βαβυλῶνι, καὶ Μάρκος
ὁ υἱός μου.

14 Ἀσπάσασθε ἀλλήλους ἐν φιλή-
ματι ἀγάπης. Εἰρήνη ὑμῖν πᾶσι τοῖς
ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ Ἀμήν.

† Ἀπὸ Βαβυλῶνος ἐγράφη ὑπὸ τοῦ
Πέτρου πρὸς τοὺς ἐν τῇ Ἀσίᾳ Ἰου-
δαίους τοὺς ἐν Χριστῷ πιστεύσαντας.

14 Ἀσπάσασθε ὁ εἰς τὸν ἄλλον μὲ
φίλημα τῆς ἀγάπης. Εἰρήνη ὑμῖν
πᾶσι τοῖς ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ Ἀμήν.

† Ἀπὸ Βαβυλῶνα ἐγράφη ὑπὸ τοῦ
Πέτρου πρὸς τοὺς ἐν τῇ Ἀσίᾳ Ἰου-
δαίους τοὺς ἐν Χριστῷ πιστεύσαντας.

ἘΠΙΣΤΟΛΗ ΚΑΘΟΛΙΚΗ ΔΕΥΤΕΡΑ ΠΕΤΡΟΥ ΤΟΥ ἈΠΟΣΤΟΛΟΥ.

Κεφ. α'. Ι.

ΣΥΜΕΩΝ Πέτρος, δοῦλος καὶ ἀπό-
στολος Ἰησοῦ Χριστοῦ, τοῖς ἰσοτίμοις
ἡμῖν λαχοῦσι πίστιν ἐν δικαιοσύνῃ τοῦ
Θεοῦ ἡμῶν καὶ Σωτῆρος Ἰησοῦ Χρισ-
τοῦ.

2 Χάρις ὑμῖν καὶ εἰρήνη πληθυνθεῖη
ἐν ἐπιγνώσει τοῦ Θεοῦ, καὶ Ἰησοῦ
τοῦ Κυρίου ἡμῶν.

3 Ὡς πάντα ἡμῖν τῆς θείας δυνά-
μεως αὐτοῦ τὰ πρὸς ζωὴν καὶ εὐσέβειαν
δεδωρημένης, διὰ τῆς ἐπιγνώσεως τοῦ
καλέσαντος ἡμᾶς διὰ δόξης καὶ ἀρε-
τῆς.

4 Δι' ὧν τὰ μέγιστα ἡμῖν καὶ τίμια
ἐπαγγέλματα δωρηῆται, ἵνα διὰ τού-
των γένησθε θείας κοινωνοὶ φύσεως,
ἀποφυγόντες τῆς ἐν κόσμῳ ἐν ἐπιθυ-
μίας φθορίας.

5 Καὶ αὐτὸ τοῦτο δὲ σπουδὴν πᾶσαν
παρεισενέγκαντες, ἐπιχορηγήσατε ἐν
τῇ πίστει ὑμῶν τὴν ἀρετὴν, ἐν δὲ τῇ
ἀρετῇ τὴν γνώσιν,

6 Ἐν δὲ τῇ γνώσει τὴν ἐγκράτειαν,
ἐν δὲ τῇ ἐγκρατείᾳ τὴν ὑπομονὴν, ἐν
δὲ τῇ ὑπομονῇ τὴν εὐσέβειαν,

7 Ἐν δὲ τῇ εὐσεβείᾳ τὴν φιλαδελ-
φίαν, ἐν δὲ τῇ φιλαδελφίᾳ τὴν ἀγά-
πην.

8 Ταῦτα γὰρ ὑμῖν ὑπάρχοντα καὶ
πλεονάζοντα, οὐκ ἀργούς οὐδὲ ἀκάρ-
πους καθίστησιν εἰς τὴν τοῦ Κυρίου

Κεφ. α'. Ι.

ΣΥΜΕΩΝ Πέτρος, δοῦλος καὶ ἀπο-
στολος τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ, εἰς ἐκείνους
οἱ ὅποιοι ἔλαχον πίστιν ἰσοτίμοι μὲ
ἡμᾶς διὰ τῆς δικαιοσύνης τοῦ Θεοῦ
καὶ Σωτῆρός μας Ἰησοῦ Χριστοῦ.

2 Χάρις καὶ εἰρήνη ὡς πληθυνθῇ εἰς
σᾶς διὰ τῆς ἐπιγνώσεως τοῦ Θεοῦ, καὶ
Ἰησοῦ τοῦ Κυρίου μας.

3 Καθὼς ἡ θεία τοῦ δυνάμις μᾶς
ἐχάρισεν ὅλα τὰ ἀνήκοντα εἰς τὴν
ζωὴν καὶ εὐσέβειαν, διὰ τῆς ἐπιγνώ-
σεως ἐκείνου ὁ ὁποῖος μᾶς ἐκάλεσεν
εἰς δόξαν καὶ ἀρετὴν.

4 Διὰ τῶν ὁποίων μᾶς ἐδόθησαν
καὶ μέγιστα καὶ τίμια ὑποσχέσεις, διὰ
νά γίνητε διὰ τούτων κοινωνοὶ τῆς
θείας φύσεως, ἀποφυγόντες τὴν φθο-
ρὰν ἢ ὅποια εἶναι διὰ τῆς ἐπιθυμίας
εἰς τὸν κόσμον.

5 Καὶ εἰς αὐτὸ τοῦτο εἰσφέροντες
πᾶσαν σπουδὴν, προσθέσατε εἰς τὴν
πίστιν σᾶς τὴν ἀρετὴν, καὶ εἰς τὴν
ἀρετὴν τὴν γνώσιν,

6 Καὶ εἰς τὴν γνώσιν τὴν ἐγκρά-
τειαν, καὶ εἰς τὴν ἐγκράτειαν τὴν
ὑπομονὴν, καὶ εἰς τὴν ὑπομονὴν τὴν
εὐσέβειαν,

7 Καὶ εἰς τὴν εὐσέβειαν τὴν φιλα-
δελφίαν, καὶ εἰς τὴν φιλαδελφίαν
τὴν ἀγάπην.

8 Διότι ἂν ταῦτα ὑπάρχωσιν εἰς
σᾶς καὶ πλεονάζωσι, δὲν σᾶς καθ-
ιστῶσιν ἀργούς οὐδὲ ἀκάρπους εἰς τὴν

ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ ἐπίγνωσιν.

9 Ὡς γὰρ μὴ πάρεστι ταῦτα, τυφλὸς ἔστι, μωπαῖζον, λήθην λαβὼν τοῦ καθαρισμοῦ τῶν πάλαι αὐτοῦ ἁμαρτιῶν.

10 Διὸ μᾶλλον, ἀδελφοί, σπουδάσατε βεβαίαν ὑμῶν τὴν κλήσιν καὶ ἐκλογὴν ποιῆσθαι· ταῦτα γὰρ ποιῶντες οὐ μὴ πταίσητέ ποτε.

11 Οὕτω γὰρ πλουσίως ἐπιχορηγηθήσεται ὑμῖν ἡ εἰσόδος εἰς τὴν αἰώνιον βασιλείαν τοῦ Κυρίου ἡμῶν καὶ Σωτῆρος Ἰησοῦ Χριστοῦ.

12 Διὸ οὐκ ἀμελήσω ὑμᾶς ἀεὶ ὑπομνήσκων περὶ τούτων, καί περ εἰδότας, καὶ ἐστηριγμένους ἐν τῇ παρουσίᾳ ἀληθείας.

13 Δίκαιον δὲ ἡγοῦμαι, ἐφ' ὅσον εἰμὶ ἐν τούτῳ τῷ σκηνώματι, διεγείρειν ὑμᾶς ἐν ὑπομνήσει·

14 Εἰδὼς, ὅτι ταχυνὴ ἔστιν ἡ ἀποthesis τοῦ σκηνώματός μου, καθὼς καὶ ὁ Κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστὸς ἐδήλωσέ μοι.

15 Σπουδάσω δὲ καὶ ἐκάστοτε ἔχειν ὑμᾶς μετὰ τὴν ἐμὴν ἐξοδὸν, τὴν τούτων μνήμην ποιῆσθαι.

16 Οὐ γὰρ σεσοφισμένοις μύθοις ἐξακολουθήσαντες ἐγνωρίσαμεν ὑμῖν τὴν τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ δύναμιν καὶ παρουσίαν, ἀλλ' ἐπόπται γεννηθέντες τῆς ἐκείνου μεγαλειότητος.

17 Λαβὼν γὰρ παρὰ Θεοῦ Πατρὸς τιμὴν καὶ δόξαν, φωνῆς ἐνεχθεῖσης αὐτῷ τοιαῦδε ὑπὸ τῆς μεγαλοπρεποῦς δόξης· Οὗτός ἐστιν ὁ Υἱός μου ὁ ἀγαπητός, εἰς ὃν ἐγὼ εὐδόκησα.

18 Καὶ ταύτην τὴν φωνὴν ἡμεῖς ἠκούσαμεν ἐξ οὐρανοῦ ἐνεχθεῖσαν, σὺν αὐτῷ ὄντες ἐν τῷ ὄρει τῷ ἁγίῳ.

19 Καὶ ἔχομεν βεβαιότερον τὸν

ἐπίγνωσιν τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ.

9 Διότι εἰς ὅποιον ἐλλείπουσι ταῦτα, ἐκεῖνος εἶναι τυφλός, κοντοφθαλμος, καὶ ἐλησμόνησε τὸν καθαρισμὸν τῶν παλαιῶν του ἁμαρτιῶν.

10 Διὰ τοῦτο, ἀδελφοί, μᾶλλον σπουδάσατε νὰ κάμνητε βεβαίαν τὴν καλῆσίν σας καὶ τὴν ἐκλογὴν· διότι κάμνοντες ταῦτα δὲν θέλετε πταίσει ποτέ.

11 Διότι οὕτω πλουσίως θέλει σᾶς δοθῇ ἡ εἰσόδος εἰς τὴν αἰώνιον βασιλείαν τοῦ Κυρίου ἡμῶν καὶ Σωτῆρος Ἰησοῦ Χριστοῦ.

12 Διὰ τοῦτο δὲν θέλω ἀμελήσει νὰ σᾶς ἐξαναθυμίζω πάντοτε ταῦτα, ἀν καὶ τὰ γνωρίζετε, καὶ ἦσθε ἐστηριγμένοι εἰς τὴν παρούσαν ἀλήθειαν.

13 Λογαριάζω ὅμως δίκαιον, ἐφ' ὅσον εἶμαι εἰς τοῦτο τὸ σκηνῶμα, νὰ σᾶς διεγείρω εἰς ἐξαναθυμισμόν.

14 Γνωρίζων, ὅτι ταχυνὴ εἶναι ἡ ἀπόthesis τοῦ σκηνώματός μου, καθὼς καὶ ὁ Κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστὸς με ἐφάνερωσε.

15 Καὶ θέλω σπουδάσει νὰ ἔχητε καὶ σῆς πάντοτε νὰ κάμνητε μετὰ τὴν τελευτήν μου τὴν μνήμην τούτων.

16 Διότι δὲν ἐξηκολουθήσαμεν σοφιστικούς μύθους, ὅτε σᾶς ἐκίαμαμεν νὰ γνωρίσητε τὴν δύναμιν καὶ τὴν παρουσίαν τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ἀλλ' ἐγίναμεν αὐτόπται τῆς μεγαλειότητος ἐκείνου.

17 Διότι αὐτὸς ἔλαβε τιμὴν καὶ δόξαν ἀπὸ τὸν Θεὸν καὶ Πατέρα, ὅτε ἦλθεν εἰς αὐτὸν τοιαύτη φωνὴ ἀπὸ τὴν μεγαλοπρεπῆ δόξαν· Οὗτος εἶναι ὁ Υἱός μου ὁ ἀγαπητός, εἰς τὸν ὅποιον ἐγὼ ἀνεπαύην.

18 Καὶ ταύτην τὴν φωνὴν ἡμεῖς ἠκούσαμεν ἐλθοῦσαν ἐξ οὐρανοῦ, ὄντες ὁμοῦ με αὐτὸν εἰς τὸ ὄρος τὸ ἅγιον.

19 Καὶ ἔχομεν βεβαιότερον τὸν

προφητικὸν λόγον, ὃ καλῶς ποιεῖτε προσέχοντες, ὡς λύχνον φαίνοντι ἐν αὐχμηρῷ τόπῳ, ἕως οὗ ἡμέρα διαυγάσῃ, καὶ φωσφόρος ἀνατείλῃ ἐν ταῖς καρδίαις ὑμῶν·

20 Τοῦτο πρῶτον γινώσκοντες, ὅτι πᾶσα προφητεία γραφῆς, ἰδίᾳ ἐπιλύσεως οὐ γίνεται.

21 Οὐ γὰρ θελήματι ἀνθρώπου ἠνέχθη ποτὲ προφητεία, ἀλλ' ὑπὸ Πνεύματος ἁγίου φερόμενοι ἐλάλησαν οἱ ἅγιοι Θεοῦ ἄνθρωποι.

Κεφ. β'. II.

ἜΓΕΝΟΝΤΟ δὲ καὶ ψευδοπροφηταὶ ἐν τῷ λαῷ, ὡς καὶ ἐν ὑμῖν ἔσονται ψευδοδιδάσκαλοι, οἵτινες παρεισάξουσιν αἰρέσεις ἀπωλείας, καὶ τὸν ἀγοράσαντα αὐτοὺς δεσπότην ἀρνούμενοι, ἐπάγοντες ἐαυτοῖς ταχινὴν ἀπώλειαν.

2 Καὶ πολλοὶ ἐξακολουθήσουσιν αὐτῶν ταῖς ἀπωλείαις, δι' οὓς ἡ οὐδὸς τῆς ἀληθείας βλασφημηθήσεται·

3 Καὶ ἐν πλεονεξίᾳ πλαστοῖς λόγοις ὑμᾶς ἐμπορευσονται· οἷς τὸ κρίμα ἔκπαιται οὐκ ἄργεῖ, καὶ ἡ ἀπώλεια αὐτῶν οὐ νυστάζει.

4 Εἰ γὰρ ὁ Θεὸς ἀγγέλων ἀμαρτησάντων οὐκ ἐφείσατο, ἀλλὰ σειραῖς ζόφου ταρτακώσας, παρέδωκεν εἰς κρίσιν τετηρημένους·

5 Καὶ ἀρχαῖοι κόσμου οὐκ ἐφείσατο, ἀλλ' ὁδοὺν Νῶε δικαιοσύνης κήρυκα ἐφύλαξε, κατακλυσμὸν κόσμῳ ἀσεβῶν ἐπάξας·

6 Καὶ πόλεις Σοδόμων καὶ Γομόρρας τεφρώσας καταστροφή κατέκρινεν, ὑπόδειγμα μελλόντων ἀσεβεῖν θεοεικῶς·

7 Καὶ δίκαιον Λὼτ καταπονούμενον ὑπὸ τῆς τῶν ἀθέσμων ἐν ἀσελείᾳ ἀναστροφῆς ἐρρύσατο·

προφητικὸν λόγον, εἰς τὸν ὁποῖον καλὰ κάμνετε ὅτι προσέχετε, ὡς εἰς λύχνον φέγγοντα εἰς σκοτεινὸν τόπον, ἕως οὗ αὐγάσῃ ἡ ἡμέρα, καὶ ὁ ὄρθρινός ἀστὴρ ἀνατείλῃ εἰς τὰς καρδίας σας·

20 Γνωρίζοντες πρῶτον τοῦτο, ὅτι οὐδεμία προφητεία τῆς γραφῆς, δὲν ἐπιδέχεται μερικὴν διάλυσιν.

21 Διότι ὅχι μὲ τὸ θέλημα τοῦ ἀνθρώπου ἤλθε ποτὲ προφητεία, ἀλλὰ οἱ ἅγιοι τοῦ Θεοῦ ἄνθρωποι κινούμενοι ἀπὸ τοῦ ἁγίου Πνεύματος ἐλάλησαν.

Κεφ. β'. II.

ἜΓΙΝΑΝ ὅμως καὶ ψευδοπροφηταὶ εἰς τὸν λαόν, καθὼς θέλουσι γίνεσθαι μεταξύ σας ψευδοδιδάσκαλοι, οἵτινες θέλουσι παρεισάξει αἰρέσεις τῆς ἀπωλείας, ἀρνούμενοι καὶ τὸν δεσπότην ὁ ὁποῖός τοὺς ἡγόρασιν, ἐπιφέροντες εἰς τὸν ἑαυτὸν των ταχινὴν ἀπώλειαν.

2 Καὶ πολλοὶ θέλουσιν ἐξακολουθήσει τὰς ἀπωλείας των, διὰ τοὺς ὁποῖους θέλει βλασφημηθῇ ἡ οὐδὸς τῆς ἀληθείας·

3 Καὶ διὰ πλεονεξίας θέλουσι σᾶςπραγματευθῇ μὲ πλαστὰς λόγια· των ὁποίων ἡ κρίσις παλαιόθεν δὲν ἄργεῖ, καὶ ἡ ἀπώλεια των δὲν νυστάζει.

4 Διότι ἐὰν ὁ Θεὸς δὲν ἐλυπήθῃ τοὺς ἀγγέλους οἱ ὁποῖοι ἡμάρτησαν, ἀλλὰ τοὺς ἔβαλεν εἰς τὸν τάρταρον, καὶ μὲ ἀλύσεις τοῦ σκότους παρέδωκε νὰ φυλαχθῶσιν εἰς τὴν κρίσιν·

5 Καὶ τὸν παλαιὸν κόσμον δὲν ἐλυπήθῃ, ἀλλ' ἐπιφέρων κατακλυσμὸν κατεπάνω τοῦ κόσμου τῶν ἀσεβῶν, ἐφύλαξε τὸν Νῶε ὁδοῦν, κήρυκα τῆς δικαιοσύνης·

6 Καὶ τὰς πόλεις Σοδόμων καὶ Γομόρρας κατέκρινεν εἰς καταστροφήν, ἀποστακτώσας αὐτάς, καὶ θέσας αὐτάς παράδειγμα ἐκείνων οἱ ὁποῖοι ἔμελλον νὰ ἀσεβῶσι·

7 Καὶ ἠλευθέρωσε τὸν δίκαιον Λὼτ ὁ ὁποῖός κατεπονείετο ἀπὸ τὴν ἀσελγῇ διαγωγῇ των ἀνόμων·

8 (Βλέμματι γὰρ καὶ ἀκοῇ ὁ δίκαιος, ἐγκατοικῶν ἐν αὐτοῖς, ἡμέραν ἐξ ἡμέρας ψυχὴν δικαίαν ἀνόμοις ἔργοις ἐβασάνειν*)

9 Οἷδε Κύριος εὐσεβεῖς ἐκ πειρασμοῦ ρύεσθαι, ἀδίκους δὲ εἰς ἡμέραν κρίσεως κολαζομένους τηρεῖν·

10 Μάλιστα δὲ τοὺς ὀπίσω σαρκὸς ἐν ἐπιθυμίᾳ μiasμοῦ πορευομένους, καὶ κυριότητος καταφρονούντας· τολμηταί, αὐθάδεις, δόξας οὐ τρέμουσι βλασφημοῦντες·

11 Ὅπου ἄγγελοι ἰσχύϊ καὶ δυνάμει μείζοντες ὄντες, οὐ φέρουσι κατ' αὐτῶν παρὰ Κυρίῳ βλάσφημον κρίσιν.

12 Οὗτοι δὲ, ὡς ἄλογα ζῶα φυσικὰ, γεγεννημένα εἰς ἄλσων καὶ φθορὰν, ἐν οἷς ἀγνοοῦσι βλασφημοῦντες, ἐν τῇ φθορᾷ αὐτῶν καταφθαρήσονται,

13 Κοιμώμενοι μισθὸν ἀδικίας· ἡδονὴν ἡγοῦμενοι τὴν ἐν ἡμέρᾳ τρυφῇ, σπῖλοι καὶ μῶμοι, ἐντροφῶντες ἐν ταῖς ἀπάταις αὐτῶν, συνευχαροῦμενοι ἑμῖν,

14 Ὅφθαλμοὺς ἔχοντες μεστοὺς μοιχαλίδος καὶ ἀκαταπαύστους ἀμαρτίας, δελεᾷοντες ψυχὰς ἀστηρίκτους, καρδίαν γεγυμνασμένην πλεονεξίας ἔχοντες, κατάρως τέκνα·

15 Καταλιπόντες τὴν εὐθεῖαν ὁδὸν ἐπλανήθησαν, ἐξακολουθήσαντες τῇ ὁδῷ τοῦ Βαλαὰμ τοῦ Βασὸρ, ὃς μισθὸν ἀδικίας ἠγάπησεν,

16 Ἐλεγξιν δὲ ἔσχειν ἰδίας παρανομίας· ὑποζύγιον ἄφωνον, ἐν ἀνθρώπου φωνῇ φθεγγόμενον, ἐκώλυσε τὴν τοῦ προφήτου παραφρονίαν.

8 (Διότι οὗτος ὁ δίκαιος, ἐγκατοικῶν μεταξὺ αὐτῶν, ἡμέραν ἐξ ἡμέρας, μετὰ τὸ βλέμμα καὶ μετὰ τὴν ἀκοήν, ἐβασάνιζε τὴν δικαίαν ψυχὴν του μετὰ ἀνομία των ἔργα·)

9 Γνωρίζει ὁ Κύριος νὰ ἐλευθερώη τοὺς εὐσεβεῖς ἀπὸ τὸν πειρασμόν, καὶ νὰ φυλάττῃ τοὺς ἀδίκους οἱ ὁποῖοι μέλλουσι νὰ τιμωρηθῶσιν εἰς τὴν ἡμέραν τῆς κρίσεως·

10 Καὶ μάλιστα ἐκείνους οἱ ὁποῖοι πορεύονται ὀπίσω τῆς σαρκὸς εἰς τὴν ἐπιθυμίαν τοῦ μiasμοῦ, καὶ καταφρονοῦσι τὴν κυριότητα· τολμηταί, αὐθάδεις, δὲν τρέμουσι νὰ βλασφημῶσι τὰς δοξάς·

11 Ἐν ᾧ οἱ ἄγγελοι οἱ ὁποῖοι εἶναι μεγαλύτεροι εἰς τὴν ἰσχύν καὶ εἰς τὴν δύναμιν, δὲν φέρουσι κατ' αὐτῶν βλάσφημον κρίσιν πρὸς τὸν Κύριον.

12 Οὗτοι δὲ, ὡς ἄλογα ζῶα φυσικὰ, γεγεννημένα εἰς τὸ νὰ πιασθῶσι καὶ νὰ φθορῶσι, βλασφημοῦντες εἰς τὰ ὅποια ἀγνοοῦσι, εἰς τὴν φθορὰν αὐτῶν θέλουσι φθαρεῖν,

13 Καὶ μέλλουσι νὰ λάβωσι τὸν μισθὸν τῆς ἀδικίας· λογαριάζοντες ἡδονὴν τὴν καθ' ἡμέραν τρυφῇ, οἱ ὁποῖοι εἶναι ρύποι καὶ ψόγοι, ἐντροφῶντες εἰς τὰς ἀπάτας των, συμπροσιάζοντες ὁμοῦ μετὰ ἡμῶν,

14 Ἐχοντες ὀφθαλμοὺς γεμάτους ἀπὸ μοιχαλίας καὶ ἀκαταπαύστους ἀπὸ τὴν ἀμαρτίαν, δολονοτες ψυχὰς ἀστηρίκτους, ἔχοντες καρδίαν γεγυμνασμένην εἰς τὰς πλεονεξίας, τέκνα τῆς κατάρως·

15 Οἱ ὁποῖοι ἀφῆκαν τὴν ἰσὴν ὁδόν, καὶ ἐπλανήθησαν, ἐξακολουθήσαντες τὴν ὁδὸν τοῦ Βαλαὰμ τοῦ υἱοῦ Βασὸρ, ὁ ὁποῖος ἠγάπησε τὸν μισθὸν τῆς ἀδικίας,

16 Ἠλέγχθη ὅμως διὰ τὴν παρανομίαν αὐτοῦ· τὸ ἄφωνον ὑποζύγιον, ἐλάλησε μετὰ φωνὴν ἀνθρώπου, καὶ ἐμπόδισε τὴν παραφροσύνην τοῦ προφήτου.

17 Οὗτοί εἰσι πηγαὶ ἄνυδροι, νεφέλαι ὑπὸ λαίλαπος ἐλαυνόμεναι, οἷς ὁ ὄψφος τοῦ σκότους εἰς αἰῶνα τετήρηται.

18 Ὑπέρογκα γὰρ ματαιότητος φβεγγόμενοι δελεάζουσιν ἐν ἐπιθυμίαις σαρκὸς, ἐν ἀσελγείαις, τοὺς ὄντως ἀποφυγόντας τοὺς ἐν πλάνῃ ἀναστρεφόμενους.

19 Ἐλευθερίαν αὐτοῖς ἐπαγγελλόμενοι, αὐτοὶ δοῦλοι ὑπάρχοντες τῆς φθορᾶς· ὧ γὰρ τις ἡττήται, τούτῳ καὶ δεδούλωται.

20 Εἰ γὰρ ἀποφυγόντες τὰ μιάσματα τοῦ κόσμου ἐν ἐπιγνώσει τοῦ Κυρίου καὶ Σωτῆρος Ἰησοῦ Χριστοῦ, τοῖσι δὲ πάλιν ἐμπλακέντες ἡττῶνται, γέγονεν αὐτοῖς τὰ ἐσχάτα χειρόνα τῶν πρώτων.

21 Κρεῖττον γὰρ ἦν αὐτοῖς μὴ ἐπεγνωκέναι τὴν ὁδὸν τῆς δικαιοσύνης, ἢ ἐπιγνοῦσιν ἐπιστρέφαι ἐκ τῆς παραδοθείσης αὐτοῖς ἀγίας ἐντολῆς.

22 Συμβέβηκε δὲ αὐτοῖς τὸ τῆς ἀληθοῦς παροιμίας· Κύων ἐπιστρέψας ἐπὶ τὸ ἴδιον ἐξέραμα· καὶ Ὑσλουσαμένη, εἰς κύλισμα βορβόρον.

Κεφ. γ'. ΙΙΙ.

ΤΑΥΤΗΝ ἤδη, ἀγαπητοὶ, δευτέραν ὑμῖν γράφω ἐπιστολὴν, ἐν αἷς διεγείρω ὑμῶν ἐν ὑπομνήσει τὴν εἰλικρινῆ διάνοιαν·

2 Μνησθῆναι τῶν προειρημένων ρημάτων ὑπὸ τῶν ἀγίων προφητῶν, καὶ τῆς τῶν ἀποστόλων ἡμῶν ἐντολῆς τοῦ Κυρίου καὶ Σωτῆρος·

3 Τοῦτο πρῶτον γινώσκοντες, ὅτι ἐλεύσονται ἐπ' ἐσχάτου τῶν ἡμερῶν ἐμπαῖκται, κατὰ τὰς ἰδίας αὐτῶν ἐπιθυμίας πορευόμενοι·

4 Καὶ λέγοντες· Ποῦ ἐστὶν ἡ ἐπαγ-

17 Οὗτοι εἶναι πηγαὶ ἄνυδροι, σύννεφα κινούμενα ἀπὸ ἀνεμοστρόβιλου, εἰς τοὺς ὁποίους σκότος σκοτεινότητον φυλάττεται εἰς τὸν αἰῶνα.

18 Διότι λαλοῦντες λόγια ὑπέρογκα ματαιότητος δολοῦνσι διὰ τῶν ἐπιθυμιῶν τῆς σαρκὸς, διὰ τῶν ἀσελγειῶν, ἐκείνους οἱ ὁποῖοι ἀληθῶς ἀπέφυγον ἐκείνους οἱ ὁποῖοι ἀναστρέφονται εἰς τὴν πλάνην.

19 Καὶ ὑπόσχονται εἰς αὐτοὺς ἐλευθερίαν, ὅντες αὐτοὶ δοῦλοι τῆς φθορᾶς· διότι ἀπὸ ὅστινα εἶναι τὶς νικημένος, εἰς τοῦτον εἶναι καὶ δουλωμένος.

20 Διότι ἂν, ἀφ' οὗ ἀπέφυγον τὰ μιάσματα τοῦ κόσμου διὰ τῆς ἐπιγνώσεως τοῦ Κυρίου καὶ Σωτῆρος Ἰησοῦ Χριστοῦ, πάλιν συνεμπλεχθέντες μετὰ ταῦτα νικῶνται, ἔγιναν εἰς αὐτοὺς τὰ ἐσχάτα χειρότερα ἀπὸ τὰ πρῶτα.

21 Διότι καλλίτερον ἦτον εἰς αὐτοὺς νὰ μὴ γνωρίσωσι τὴν ὁδὸν τῆς δικαιοσύνης, παρά γνωρίσαντες αὐτὴν νὰ ἐπιστρέψωσιν ἀπὸ τῆς ἀγίας ἐντολῆς τὴν εἰς αὐτοὺς παραδοθεῖσαν.

22 Καὶ εἰς αὐτοὺς συνέβη κατὰ τὴν ἀληθινὴν παροιμίαν· Ὁ σκύλος ἐπέστρεψεν εἰς τὸ ἴδιον τοῦ ἐξέρασματος· καὶ Ἡ χοῖρος ἀφ' οὗ ἐλούσθη, ἐπέστρεψεν εἰς τὸ κύλισμα τῆς λάσπης.

Κεφ. γ'. ΙΙΙ.

ἈΓΑΠΗΤΟΙ, δευτέραν ἐπιστολὴν σὰς γράφω ταύτην, εἰς τὰς δύο ὁποίας διεγείρω τὴν εἰλικρινῆ σας διάνοιαν εἰς τὴν ἀνάμνησιν·

2 Διὰ νὰ ἐνθυμηθῆτε τὰ λόγια τὰ ὁποῖα προελέχθησαν ἀπὸ τοὺς ἀγίους προφῆτας, καὶ τὴν παραγγελίαν ἡμῶν τῶν ἀποστόλων τοῦ Κυρίου καὶ Σωτῆρος·

3 Γνωρίζοντες τοῦτο πρῶτον, ὅτι θέλουσιν ἔλθαι εἰς τὰς ἐσχάτας ἡμέρας ἐμπαῖκται, πορευόμενοι κατὰ τὰς ἰδίας αὐτῶν ἐπιθυμίας·

4 Καὶ λέγοντες· Ποῦ εἶναι ἡ ἐπαγ-

γελία τῆς παρουσίας αὐτοῦ; ἀφ' ἧς γὰρ οἱ πατέρες ἐκοιμήθησαν, πάντα οὕτω διαμένει ἀπ' ἀρχῆς κτίσεως.

5 Λανθάνει γὰρ αὐτοὺς τοῦτο θέλοντας, ὅτι οὐρανοὶ ἦσαν ἐκπαλαι, καὶ γῆ ἐξ ὕδατος καὶ δι' ὕδατος συν-εστῶσα, τῷ τοῦ Θεοῦ λόγῳ.

6 Δι' ὃν ὁ τότε κόσμος ὕδατι κατα-κλυσθεὶς ἀπώλετο.

7 Οἱ δὲ νῦν οὐρανοὶ καὶ ἡ γῆ τῷ αὐτῷ λόγῳ τεθησαυρισμένοι εἰσὶ πυρὶ, τηρούμενοι εἰς ἡμέραν κρίσεως καὶ ἀπωλείας τῶν ἀσεβῶν ἀνθρώπων.

8 Ἐν δὲ τοῦτο μὴ λανθανέτω ὑμᾶς, ἀγαπητοί, ὅτι μία ἡμέρα παρὰ Κυρίου ὡς χίλια ἔτη, καὶ χίλια ἔτη ὡς ἡμέρα μία.

9 Οὐ βραδύνει ὁ Κύριος τῆς ἐπαγγελίας, ὡς τινες βραδυτῆτα ἡγοῦνται· ἀλλὰ μακροθυμεῖ εἰς ἡμᾶς, μὴ βουλόμενός τινος ἀπολέσθαι, ἀλλὰ πάντας εἰς μετάνοιαν χωρῆσαι.

10 Ἦξει δὲ ἡ ἡμέρα Κυρίου ὡς κλέπτῃς ἐν νυκτὶ, ἐν ἧ οἱ οὐρανοὶ ῥοιζήδον παρελεύσονται, στοιχεῖα δὲ καυσούμενα λυθήσονται, καὶ γῆ καὶ τὰ ἐν αὐτῇ ἔργα κατακαίσεται.

11 Τούτων οὖν πάντων λυομένων, ποταποὺς δεῖ ὑπαρχειν ὑμᾶς ἐν ἀγίαις ἀναστροφαῖς καὶ εὐσεβείαις,

12 Προσδοκῶντας καὶ σπεύδοντας τὴν παρουσίαν τῆς τοῦ Θεοῦ ἡμέρας, δι' ἣν οὐρανοὶ πυρούμενοι λυθήσονται, καὶ στοιχεῖα καυσούμενα τήκεται;

13 Καινοὺς δὲ οὐρανούς καὶ γῆν καινὴν κατὰ τὸ ἐπάγγελμα αὐτοῦ προσδοκῶμεν, ἐν οἷς δικαιοσύνη κατοικεῖ.

14 Διὸ, ἀγαπητοί, ταῦτα προσδο-

γελία τῆς παρουσίας του; διότι ἀφ' ἧς ἡμέρας ἐκοιμήθησαν οἱ πατέρες, ὅλα τὰ πράγματα οὕτω διαμένουσιν ἀπὸ τὴν ἀρχὴν τῆς κτίσεως.

5 Διότι θεληματικῶς αὐτοὺς λανθάνει τοῦτο, ὅτι οἱ οὐρανοὶ ἐγίναν παλαιόθεν, καὶ ἡ γῆ ἀπὸ τοῦ ὕδαρ καὶ διὰ τοῦ ὕδατος συνεστάθη, μὲ τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ.

6 Διὰ μέσου τῶν ὁποίων ὁ τότε κόσμος κατακλυσθεὶς ἀπὸ ὕδαρ ἀπώλεσθη.

7 Οἱ δὲ παρόντες οὐρανοὶ καὶ ἡ γῆ κατὰ τὸν αὐτὸν λόγον εἶναι θεσαυρισμένοι, καὶ φυλαττόμενοι διὰ τὸ πῦρ εἰς τὴν ἡμέραν τῆς κρίσεως καὶ ἀπωλείας τῶν ἀσεβῶν ἀνθρώπων.

8 Καὶ τὸ ἐν τοῦτο ἵς μὴ σᾶς λανθάνῃ, ἀγαπητοί, ὅτι μία ἡμέρα μὲ τὸν Θεὸν εἶναι ὡς χίλια ἔτη, καὶ χίλια ἔτη εἶναι ὡς μία ἡμέρα.

9 Ὁ Κύριος δὲν βραδύνει εἰς τὴν ὑπόσχεσίν του, καθὼς λογαριάζουσι τινὲς τὴν βραδυτῆτα· ἀλλὰ μακροθυμεῖ εἰς ἡμᾶς, μὴ θέλων νὰ ἀπολεσθῶσι τινὲς, ἀλλὰ ὅλοι νὰ ἔλθωσιν εἰς μετάνοιαν.

10 Καθὼς δὲ ὁ κλέπτῃς τὴν νύκτα, οὕτω θέλει ἔλθῃ ἡ ἡμέρα Κυρίου, εἰς τὴν ὁποίαν οἱ οὐρανοὶ θέλουσι παρα-έλθῃ μὲ κρότον, καὶ τὰ στοιχεῖα καυ-σούμενα θέλουσι λυθῇ, καὶ ἡ γῆ καὶ τὰ ἔργα τὰ ὁποῖα εἶναι εἰς αὐτὴν θέλουσι κατακαῖ.

11 Ἐπειδὴ λοιπὸν λύνονται ταῦτα ὅλα, ποῖσι χρεωστεῖτε νὰ ἦσθε εἰς τὰς ἀγίας συναναστροφάς καὶ εὐσεβείας,

12 Προσδοκῶντες καὶ τρέχοντες μὲ σπουδὴν εἰς τὴν παρουσίαν τῆς ἡμέρας τοῦ Θεοῦ, εἰς τὴν ὁποίαν οἱ οὐρανοὶ πυρούμενοι θέλουσι λυθῇ, καὶ τὰ στοι-χεῖα καυσούμενα θέλουσιν ἀναλυθῇ;

13 Ἡμεῖς ὅμως προσδοκῶμεν καινοὺς οὐρανούς καὶ καινὴν γῆν κατὰ τὴν ὑπόσχεσιν αὐτοῦ, εἰς τὰ ὁποῖα κατοικεῖ ἡ δικαιοσύνη.

14 Διὰ τοῦτο, ἀγαπητοί, προσδοκῶ-

κῶντες, σπουδιάσατε ἀσπιλοι καὶ ἀμώμητοι αὐτῷ εὐρεθῆναι ἐν εἰρήνῃ·

15 Καὶ τὴν τοῦ Κυρίου ἡμῶν μακροθυμίαν, σωτηρίαν ἡγεῖσθε· καθὼς καὶ ὁ ἀγαπητὸς ἡμῶν ἀδελφὸς Παῦλος κατὰ τὴν αὐτῷ δοθεῖσαν σοφίαν ἔγραψεν ὑμῖν·

16 Ὡς καὶ ἐν πάσαις ταῖς ἐπιστολαῖς, λαλῶν ἐν αὐταῖς περὶ τούτων· ἐν οἷς ἐστὶ δυσνόητα τινα, ἃ οἱ ἀμαθεῖς καὶ ἀστήρικτοι στρεβλοῦσιν, ὥς καὶ τὰς λοιπὰς γραφάς, πρὸς τὴν ἰδίαν αὐτῶν ἀπώλειαν.

17 Ὑμεῖς οὖν, ἀγαπητοὶ, προγινώσκοντες, φυλάσσεσθε, ἵνα μὴ τῶν ἀθέσμων πλάνῃ συναπαχθέντες, ἐκπέσητε τοῦ ἰδίου στηριγμοῦ·

18 Αὐξάνετε δὲ ἐν χάριτι καὶ γνώσει τοῦ Κυρίου ἡμῶν καὶ Σωτῆρος Ἰησοῦ Χριστοῦ· αὐτῷ ἡ δοξα καὶ νῦν καὶ εἰς ἡμέραν αἰῶνος. Ἀμήν.

τες ταῦτα, σπουδιάσατε νὰ εὐρεθῆτε εἰς αὐτὸν καθαροὶ καὶ ἄψεκτοι με εἰρήνην·

15 Καὶ λογαριάζετε τὴν μακροθυμίαν τοῦ Κυρίου ἡμῶν ὅτι εἶναι σωτηρία· καθὼς καὶ ὁ ἀγαπητὸς μας ἀδελφὸς Παῦλος σὰς ἔγραψε κατὰ τὴν σοφίαν τὴν δοθεῖσαν εἰς αὐτὸν,

16 Καθὼς γράφει καὶ εἰς ὅλκας του τὰς ἐπιστολάς, λαλῶν εἰς αὐτάς περὶ τούτων· εἰς τὰς ὁποίας εἶναι τινὰ δυσνόητα, τὰ ὅποια οἱ ἀμαθεῖς καὶ ἀστήρικτοι στρεβλύνουσι, ὥς καὶ τὰς λοιπὰς γραφάς, πρὸς τὴν ἰδίαν των ἀπώλειαν.

17 Σεῖς λοιπὸν, ἀγαπητοὶ, προγινώσκοντες ταῦτα, φυλάττεσθε, μήπως ἀπὸ τὴν πλάνην τῶν ἀσεβῶν παρὰσυρόμενοι, ἐκπέσητε ἀπὸ τὸν στηριγμὸν σας·

18 Αὐξάνετε δὲ εἰς τὴν χάριν καὶ γνῶσιν τοῦ Κυρίου ἡμῶν καὶ Σωτῆρος Ἰησοῦ Χριστοῦ· αὐτῷ ἡ δοξα καὶ νῦν καὶ εἰς ἡμέραν αἰῶνος. Ἀμήν.

ἸΩΑΝΝΟΥ ΤΟΥ ἈΠΟΣΤΟΛΟΥ

ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΚΑΘΟΛΙΚΗ ΠΡΩΤΗ.

Κεφ. α'. I.

Ὁ ὃν ἀπ' ἀρχῆς, ὃ ἀκηκόαμεν, ὃ ἐωράκαμεν τοῖς ὀφθαλμοῖς ἡμῶν, ὃ ἐθεασάμεθα, καὶ αἱ χεῖρες ἡμῶν ἐψηλάφησαν, περὶ τοῦ Λόγου τῆς ζωῆς·

2 (Καὶ ἡ ζωὴ ἐφανερώθη, καὶ ἐωράκαμεν, καὶ μαρτυροῦμεν, καὶ ἀπαγγέλλομεν ὑμῖν τὴν ζωὴν τὴν αἰώνιον, ἣτις ἦν πρὸς τὸν Πατέρα, καὶ ἐφανερώθη ἡμῖν·)

3 Ὁ ἐωράκαμεν καὶ ἀκηκόαμεν, ἀπαγγέλλομεν ὑμῖν, ἵνα καὶ ὑμεῖς κοινωνίαν ἔχητε μεθ' ἡμῶν· καὶ ἡ κοινωνία δὲ ἡ ἡμετέρα μετὰ τοῦ Πατρὸς καὶ μετὰ τοῦ Υἱοῦ αὐτοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ.

Κεφ. α'. I.

ΕΚΕΙΝΟ τὸ ὁποῖον ἦτον ἀπ' ἀρχῆς, τὸ ὁποῖον ἠκούσαμεν, τὸ ὁποῖον εἶδομεν μετὰ τοὺς ὀφθαλμούς μας, τὸ ὁποῖον ἐθεωρήσαμεν, καὶ αἱ χεῖρές μας ἐψηλάφησαν, περὶ τοῦ Λόγου τῆς ζωῆς·

2 (Καὶ ἡ ζωὴ ἐφανερώθη, καὶ τὴν εἶδομεν, καὶ μαρτυροῦμεν, καὶ σὰς ἀπαγγέλλομεν τὴν ζωὴν τὴν αἰώνιον, ἡ ὁποία ἦτον εἰς τὸν Πατέρα, καὶ ἐφανερώθη εἰς ἡμᾶς·)

3 Ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον εἶδομεν καὶ ἠκούσαμεν, σὰς ἀπαγγέλλομεν, διὰ νὰ ἔχητε καὶ σεῖς κοινωνίαν μετ' ἡμᾶς· καὶ ἡ κοινωνία μας εἶναι ὁμοῦ μετὰ τὸν Πατέρα καὶ ὁμοῦ μετὰ τὸν Υἱὸν τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ.

4 Καὶ ταῦτα γράφομεν ὑμῖν, ἵνα ἡ χαρὰ ὑμῶν ᾗ πεπληρωμένη.

5 Καὶ αὕτη ἐστὶν ἡ ἐπαγγελία ἣν ἀκηκόαμεν ἀπ' αὐτοῦ, καὶ ἀναγγέλλομεν ὑμῖν, ὅτι ὁ Θεὸς φῶς ἐστὶ, καὶ σκοτία ἐν αὐτῷ οὐκ ἐστὶν οὐδεμία.

6 Ἐὰν εἰπώμεν ὅτι κοινωνίαν ἔχομεν μετ' αὐτοῦ, καὶ ἐν τῷ σκοτει περιπατοῦμεν, ψευδοῦμεθα, καὶ οὐ ποιοῦμεν τὴν ἀλήθειαν.

7 Ἐὰν δὲ ἐν τῷ φωτὶ περιπατοῦμεν, ὡς αὐτὸς ἐστὶν ἐν τῷ φωτὶ, κοινωνίαν ἔχομεν μετ' ἀλλήλων, καὶ τὸ αἷμα Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Υἱοῦ αὐτοῦ καθαρίζει ἡμᾶς ἀπὸ πάσης ἁμαρτίας.

8 Ἐὰν εἰπώμεν ὅτι ἁμαρτίαν οὐκ ἔχομεν, ἐαυτοὺς πλανῶμεν, καὶ ἡ ἀλήθεια οὐκ ἐστὶν ἐν ἡμῖν.

9 Ἐὰν ὁμολογῶμεν τὰς ἁμαρτίας ἡμῶν, πιστὸς ἐστὶ καὶ δίκαιος, ἵνα ἀφῇ ἡμῖν τὰς ἁμαρτίας, καὶ καθαρῶς ἡμᾶς ἀπὸ πάσης ἀδικίας.

10 Ἐὰν εἰπώμεν ὅτι οὐχ ἡμαρτήκαμεν, ψεύστην ποιοῦμεν αὐτὸν, καὶ ὁ λόγος αὐτοῦ οὐκ ἐστὶν ἐν ἡμῖν.

Κεφ. β'. II.

ΤΕΚΝΙΑ μου, ταῦτα γράφω ὑμῖν, ἵνα μὴ ἁμαρτήτε· καὶ ἐὰν τις ἁμαρτή, παράκλητον ἔχομεν πρὸς τὸν Πατέρα, Ἰησοῦν Χριστὸν δίκαιον.

2 Καὶ αὐτὸς ἱλασμός ἐστι περὶ τῶν ἁμαρτιῶν ἡμῶν· οὐ περὶ τῶν ἡμετέρων δὲ μόνον, ἀλλὰ καὶ περὶ ὅλου τοῦ κόσμου.

3 Καὶ ἐν τούτῳ γινώσκουμεν ὅτι ἐγνώκαμεν αὐτὸν, ἐὰν τὰς ἐντολὰς αὐτοῦ τηρῶμεν.

4 Ὁ λέγων, ἐγνώκα αὐτὸν, καὶ τὰς ἐντολὰς αὐτοῦ μὴ τηρῶν, ψεύστης ἐστὶ, καὶ ἐν τούτῳ ἡ ἀλήθεια οὐκ ἐστὶν.

5 Ὃς δ' ἀν τηρῇ αὐτοῦ τὸν λόγον, ἀληθῶς ἐν τούτῳ ἡ ἀγάπη τοῦ Θεοῦ τετελειώται· ἐν τούτῳ γινώσκουμεν ὅτι ἐν αὐτῷ ἔσμεν.

4 Καὶ ταῦτα σᾶς γράφομεν, διὰ νὰ ᾗται ἡ χαρὰ σας ἀποπληρωμένη.

5 Καὶ αὕτη εἶναι ἡ ὑπόσχεσις τὴν ὁποῖαν ἠκούσαμεν ἀπὸ αὐτοῦ, καὶ σᾶς ἀναγγέλλομεν, ὅτι ὁ Θεὸς εἶναι φῶς, καὶ εἰς αὐτὸν σκοτία δὲν εἶναι οὐδεμία.

6 Ἐὰν εἰπώμεν ὅτι ἔχομεν κοινωνίαν μετ' αὐτοῦ, καὶ περιπατοῦμεν εἰς τὸ σκότος, ψευδοῦμεθα, καὶ δὲν κάνομεν τὴν ἀλήθειαν.

7 Ἐὰν δὲ περιπατοῦμεν εἰς τὸ φῶς, καθὼς αὐτὸς εἶναι εἰς τὸ φῶς, ἔχομεν κοινωνίαν μεταξύ μας, καὶ τὸ αἷμα Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Υἱοῦ τοῦ μᾶς καθαρίζει ἀπὸ πάσαν ἁμαρτίαν.

8 Ἐὰν εἰπώμεν ὅτι δὲν ἔχομεν ἁμαρτίαν, πλανῶμεν τὸν ἑαυτὸν μας, καὶ ἡ ἀλήθεια δὲν εἶναι εἰς ἡμᾶς.

9 Ἐὰν ὁμολογῶμεν τὰς ἁμαρτίας μας, ἐκεῖνος εἶναι πιστὸς καὶ δίκαιος, διὰ νὰ μᾶς ἀφήσῃ τὰς ἁμαρτίας μας, καὶ νὰ μᾶς καθαρῶς ἀπὸ πᾶσαν ἀδικίαν.

10 Ἐὰν εἰπώμεν ὅτι δὲν ἡμαρτήσαμεν, τὸν κάνομεν ψεύστην, καὶ ὁ λόγος τοῦ δὲν εἶναι εἰς ἡμᾶς.

Κεφ. β'. II.

ΤΕΚΝΙΑ μου, ταῦτα σᾶς γράφω, διὰ νὰ μὴν ἁμαρτήσητε· καὶ ἐὰν ἁμαρτήσῃ τις, ἔχομεν παράκλητον πρὸς τὸν Πατέρα, τὸν Ἰησοῦν Χριστὸν δίκαιον.

2 Καὶ αὐτὸς εἶναι ἱλασμός διὰ τὰς ἁμαρτίας μας· καὶ ὅχι μόνον διὰ τὰς ἰδικίας μας, ἀλλὰ καὶ διὰ τὰς ἁμαρτίας) ὅλου τοῦ κόσμου.

3 Καὶ εἰς τοῦτο γνωρίζουμεν ὅτι τὸν ἐγνωρίσαμεν, ἐὰν φυλάττωμεν τὰς ἐντολὰς του.

4 Ἐκεῖνος ὁ ὁποῖος λέγει, τὸν ἐγνώρισκα, καὶ δὲν φυλάττει τὰς ἐντολὰς του, εἶναι ψεύστης, καὶ εἰς τοῦτον ἡ ἀλήθεια δὲν εἶναι.

5 Ὅποιος δὲ διατηρεῖ τὸν λόγον του, ἀληθῶς εἰς τοῦτον ἐτελειώθη ἡ ἀγάπη τοῦ Θεοῦ· ἐκ τούτου γνωρίζουμεν, ὅτι εἴμεθα εἰς αὐτόν.

6 Ὁ λέγων ἐν αὐτῷ μένειν, ὀφείλει, καθὼς ἐκεῖνος περιπατήσῃ, καὶ αὐτὸς οὕτω περιπατεῖν.

7 Ἀδελφοί, οὐκ ἐντολὴν καινὴν γράφω ὑμῖν, ἀλλ' ἐντολὴν παλαιάν, ἣν εἶχετε ἀπ' ἀρχῆς· ἡ ἐντολὴ ἡ παλαιὰ ἐστίν ὁ λόγος ὃν ἠκούσατε ἀπ' ἀρχῆς.

8 Πάλιν ἐντολὴν καινὴν γράφω ὑμῖν, ὃ ἐστὶν ἀληθὲς ἐν αὐτῷ καὶ ἐν ὑμῖν· ὅτι ἡ σκοτία παράγεται, καὶ τὸ φῶς τὸ ἀληθινὸν ἤδη φαίνει.

9 Ὁ λέγων ἐν τῷ φωτὶ εἶναι, καὶ τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ μισῶν, ἐν τῇ σκοτίᾳ ἐστὶν ἕως ἄρτι.

10 Ὁ ἀγαπῶν τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ, ἐν τῷ φωτὶ μένει, καὶ σκάνδαλον ἐν αὐτῷ οὐκ ἔστιν.

11 Ὁ δὲ μισῶν τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ, ἐν τῇ σκοτίᾳ ἐστὶ, καὶ ἐν τῇ σκοτίᾳ περιπατεῖ, καὶ οὐκ οἶδε ποῦ ὑπάγει, ὅτι ἡ σκοτία ἐτύβλωσε τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ.

12 Γράφω ὑμῖν, τεκνία, ὅτι ἁφ' ἑωνται ὑμῖν αἱ ἁμαρτίαι διὰ τὸ ὄνομα αὐτοῦ.

13 Γράφω ὑμῖν, πατέρες, ὅτι ἐγνώκατε τὸν ἀπ' ἀρχῆς· γράφω ὑμῖν, νεανίσκοι, ὅτι νενικήκατε τὸν πονηρὸν· γράφω ὑμῖν, παῖδιά, ὅτι ἐγνώκατε τὸν Πατέρα.

14 Ἐγραψα ὑμῖν, πατέρες, ὅτι ἐγνώκατε τὸν ἀπ' ἀρχῆς· ἔγραψα ὑμῖν, νεανίσκοι, ὅτι ἰσχυροὶ ἐστε, καὶ ὁ λόγος τοῦ Θεοῦ ἐν ὑμῖν μένει, καὶ νενικήκατε τὸν πονηρὸν.

15 Μὴ ἀγαπᾶτε τὸν κόσμον, μηδὲ τὰ ἐν τῷ κόσμῳ· ἐὰν τις ἀγαπᾷ τὸν κόσμον, οὐκ ἔστιν ἡ ἀγάπη τοῦ Πατρὸς ἐν αὐτῷ.

16 Ὅτι πᾶν τὸ ἐν τῷ κόσμῳ, ἡ ἐπιθυμία τῆς σαρκὸς, καὶ ἡ ἐπιθυμία τῶν ὀφθαλμῶν, καὶ ἡ ἀλαζονεία τοῦ βίου, οὐκ ἔστιν ἐκ τοῦ Πατρὸς, ἀλλ' ἐκ τοῦ κόσμου ἐστὶ.

17 Καὶ ὁ κόσμος παράγεται, καὶ ἡ ἐπιθυμία αὐτοῦ· ὃ δὲ ποιῶν τὸ θε-

6 Ὅς τις λέγει ὅτι μένει εἰς αὐτὸν, χρεωστῇ, καθὼς περιεπάτησεν ἐκεῖνος, οὕτω νὰ περιπατῇ καὶ αὐτός.

7 Ἀδελφοί, δὲν σᾶς γράφω καινὴν ἐντολὴν, ἀλλὰ ἐντολὴν παλαιάν, τὴν ὁποίαν εἶχετε ἀπ' ἀρχῆς· ἡ ἐντολὴ ἡ παλαιὰ εἶναι ὁ λόγος τὸν ὁποῖον ἠκούσατε ἀπ' ἀρχῆς.

8 Πάλιν ἐντολὴν καινὴν σᾶς γράφω, τὸ ὁποῖον εἶναι ἀληθινὸν εἰς αὐτὸν καὶ εἰς σᾶς· ὅτι ἡ σκοτία παρέρχεται, καὶ τὸ φῶς τὸ ἀληθινὸν ἤδη φέγγει.

9 Ὅς τις λέγει ὅτι εἶναι εἰς τὸ φῶς, καὶ μισεῖ τὸν ἀδελφὸν του, εἰς τὴν σκοτίαν εἶναι ἕως τοῦδε.

10 Ὅς τις ἀγαπᾷ τὸν ἀδελφὸν του, μένει εἰς τὸ φῶς, καὶ σκάνδαλον εἰς αὐτὸν δὲν εἶναι.

11 Ὅς τις δὲ μισεῖ τὸν ἀδελφὸν του, εἶναι εἰς τὴν σκοτίαν, καὶ περιπατεῖ εἰς τὴν σκοτίαν, καὶ δὲν γνωρίζει ποῦ ὑπάγει, διότι ἡ σκοτία ἐτύβλωσε τὰ ὀμμάτιά του.

12 Γράφω σας, τεκνία μου, διότι σᾶς συγχωροῦνται αἱ ἁμαρτίαι διὰ τὸ ὄνομα του.

13 Γράφω σας, ὦ πατέρες, διότι ἐγνωρίσατε ἐκεῖνον ὁ ὁποῖος εἶναι ἀπὸ τὴν ἀρχὴν· γράφω σας, ὦ νεανίσκοι, διότι ἐνίκησατε τὸν πονηρὸν· γράφω σας, παῖδιά, διότι ἐγνωρίσατε τὸν Πατέρα.

14 Ἐγραψά σας, πατέρες, διότι ἐγνωρίσατε ἐκεῖνον ὁ ὁποῖος εἶναι ἀπὸ τὴν ἀρχὴν· ἔγραψά σας, νεανίσκοι, διότι εἰσθε ἰσχυροὶ, καὶ ὁ λόγος τοῦ Θεοῦ μένει εἰς σᾶς, καὶ ἐνίκησατε τὸν πονηρὸν.

15 Μὴ ἀγαπᾶτε τὸν κόσμον, μηδὲ ἐκεῖνα τὰ ὁποῖα εἶναι ἐν τῷ κόσμῳ· ἂν τις ἀγαπᾷ τὸν κόσμον, ἡ ἀγάπη τοῦ Πατρὸς δὲν εἶναι εἰς αὐτόν.

16 Διότι πᾶν ὃ, τι εἶναι εἰς τὸν κόσμον, ἡ ἐπιθυμία τῆς σαρκὸς, καὶ ἡ ἐπιθυμία τῶν ὀφθαλμῶν, καὶ ἡ ἀλαζονεία τοῦ βίου, δὲν εἶναι ἀπὸ τὸν Πατέρα, ἀλλ' ἀπὸ τὸν κόσμον.

17 Καὶ ὁ κόσμος παρέρχεται, καὶ ἡ ἐπιθυμία του· ὅς τις δὲ κάμνει τὸ

λημα τοῦ Θεοῦ, μένει εἰς τὸν αἰῶνα.

18 Παιδιά, ἐσχάτη ὥρα ἐστί· καὶ καθὼς ἠκούσατε ὅτι ὁ ἀντίχριστος ἔρχεται, καὶ νῦν ἀντίχριστοι πολλοὶ γηγόνασιν· ὅθεν γινώσκομεν ὅτι ἐσχάτη ὥρα ἐστί.

19 Ἐξ ἡμῶν ἐξῆλθον, ἀλλ' οὐκ ἦσαν ἐξ ἡμῶν· εἰ γὰρ ἦσαν ἐξ ἡμῶν, μεμενῆκεισαν ἂν μεθ' ἡμῶν· ἀλλ' ἵνα φανερωθῶσιν ὅτι οὐκ εἰσὶ πάντες ἐξ ἡμῶν.

20 Καὶ ὑμεῖς χρίσμα ἔχετε ἀπὸ τοῦ ἁγίου, καὶ οἴδατε πάντα.

21 Οὐκ ἔγραψα ὑμῖν ὅτι οὐκ οἶδατε τὴν ἀλήθειαν, ἀλλ' ὅτι οἶδατε αὐτήν, καὶ ὅτι πᾶν ψεῦδος ἐκ τῆς ἀληθείας οὐκ ἐστί.

22 Τίς ἐστὶν ὁ ψεῦστης, εἰ μὴ ὁ ἀρνούμενος ὅτι Ἰησοῦς οὐκ ἐστὶν ὁ Χριστός; Οὗτός ἐστιν ὁ ἀντίχριστος, ὁ ἀρνούμενος τὸν Πατέρα καὶ τὸν Υἱόν.

23 Πᾶς ὁ ἀρνούμενος τὸν Υἱόν, οὐδὲ τὸν Πατέρα ἔχει.

24 Ὑμεῖς οὖν ὁ ἠκούσατε ἀπ' ἀρχῆς, ἐν ὑμῖν μέντω· ἐὰν ἐν ὑμῖν μείνῃ ὁ ἀπ' ἀρχῆς ἠκούσατε, καὶ ὑμεῖς ἐν τῷ Υἱῷ καὶ ἐν τῷ Πατρὶ μενεῖτε.

25 Καὶ αὕτη ἐστὶν ἡ ἐπαγγελία, ἣν αὐτὸς ἐπηγγείλατο ἡμῖν, τὴν ζωὴν τὴν αἰώνιον.

26 Ταῦτα ἔγραψα ἡμῖν περὶ τῶν πλανώντων ὑμᾶς.

27 Καὶ ὑμεῖς τὸ χρίσμα ὃ ἐλάβετε ἀπ' αὐτοῦ, ἐν ὑμῖν μένει, καὶ οὐ χρειάν ἔχετε ἵνα τις διδάσκῃ ὑμᾶς· ἀλλ' ὡς τὸ αὐτὸ χρίσμα διδάσκει ὑμᾶς περὶ πάντων, καὶ ἀληθές ἐστί, καὶ οὐκ ἐστὶ ψεῦδος· καὶ καθὼς ἐδίδαξεν ὑμᾶς, μενεῖτε ἐν αὐτῷ.

28 Καὶ νῦν, τεκνία, μένετε ἐν αὐτῷ· ἵνα ὅταν φανερωθῇ, ἔχωμεν παρρησίαν, καὶ μὴ αἰσχυνθῶμεν ἀπ' αὐτοῦ, ἐν τῇ παρουσίᾳ αὐτοῦ.

29 Ἐὰν εἰδῇτε ὅτι δικαίος ἐστί, γινώσκετε ὅτι πᾶς ὁ ποιοῦν τὴν δικαιο-

σύνημα τοῦ Θεοῦ, μένει εἰς τὸν αἰῶνα.

18 Παιδιά, ἐσχάτη ὥρα εἰναι· καὶ καθὼς ἠκούσατε ὅτι ὁ ἀντίχριστος ἔρχεται, καὶ ἤδη πολλοὶ ἀντίχριστοι ἔγιναν· ὅθεν γνωρίζομεν ὅτι εἶναι ἐσχάτη ὥρα.

19 Ἐξῆλθον ἀπὸ ἡμᾶς, ἀλλὰ δὲν ἦσαν ἀπὸ ἡμᾶς· διότι ἐὰν ἦσαν ἀπὸ ἡμᾶς, ἠθελον μένει μετ' ἡμᾶς· ἀλλ' ἐξῆλθον διὰ τὸ φανερωθῶσιν ὅτι δὲν εἶναι ὅλοι ἀπὸ ἡμᾶς.

20 Καὶ σεῖς χρίσμα ἔχετε ἀπὸ τοῦ ἁγίου, καὶ γνωρίζετε πάντα.

21 Δὲν σᾶς ἔγραψα διότι δὲν γνωρίζετε τὴν ἀλήθειαν, ἀλλὰ διότι τὴν γνωρίζετε, καὶ διότι πᾶν ψεῦδος δὲν εἶναι ἀπὸ τὴν ἀλήθειαν.

22 Τίς εἶναι ὁ ψεῦστης, εἰ μὴ ὅς τις ἀρνεῖται ὅτι ὁ Ἰησοῦς δὲν εἶναι ὁ Χριστός; Οὗτος εἶναι ὁ ἀντίχριστος, ὁ ὁποῖος ἀρνεῖται τὸν Πατέρα καὶ τὸν Υἱόν.

23 Πᾶς ὅς τις ἀρνεῖται τὸν Υἱόν, οὐδὲ τὸν Πατέρα ἔχει.

24 Ἐκεῖνοι λοιπὸν τὸ ὁποῖον σεῖς ἠκούσατε ἀπὸ τὴν ἀρχὴν, ὥς μὲν εἰς σᾶς· ἐὰν μὲν εἰς σᾶς ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον ἠκούσατε ἀπὸ τὴν ἀρχὴν, καὶ σεῖς θέλετε μένει εἰς τὸν Υἱόν καὶ εἰς τὸν Πατέρα.

25 Καὶ αὕτη εἶναι ἡ ὑπόσχεσις, τὴν ὁποίαν μᾶς ὑπέσχεθ' αὐτός, τὴν ζωὴν τὴν αἰώνιον.

26 Ταῦτα σᾶς ἔγραψα διὰ ἐκείνους, οἱ ὁποῖοι σᾶς πλανῶσι.

27 Καὶ τὸ χρίσμα τὸ ὁποῖον ἐλάβετε σεῖς ἀπὸ αὐτοῦ, μένει εἰς σᾶς, καὶ δὲν χρειάζεσθε νῦν σᾶς διδάσκῃ τίς· ἀλλὰ καθὼς τὸ αὐτὸ χρίσμα σᾶς διδάσκει διὰ πάντα, καὶ ἀληθινὸν εἶναι, καὶ δὲν εἶναι ψεῦδος· καὶ καθὼς σᾶς ἐδίδαξε, θέλετε μένει εἰς αὐτόν.

28 Καὶ ἤδη, τεκνία μου, μένετε εἰς αὐτόν· ἵνα ὅταν φανερωθῇ, ἔχωμεν παρρησίαν, καὶ μὴ αἰσχυνθῶμεν ἀπὸ αὐτοῦ, εἰς τὴν παρουσίαν του.

29 Ἐὰν γνωρίζητε ὅτι αὐτὸς εἶναι δικαίος, γνωρίζετε ὅτι πᾶς ὅς τις

σύνην, ἐξ αὐτοῦ γεγέννηται.

Κεφ. γ'. ΙΙΙ.

ἸΔΕΤΕ ποταπὴν ἀγάπην δέδωκεν ἡμῖν ὁ Πατήρ, ἵνα τέκνα Θεοῦ κληθῶμεν· διὰ τοῦτο ὁ κόσμος οὐ γινώσκει ἡμᾶς, ὅτι οὐκ ἔγνω αὐτόν.

2 Ἀγαπητοί, νῦν τέκνα Θεοῦ ἔσμεν, καὶ οὐπω ἐφανερώθη τί ἐσόμεθα· οἴδαμεν δὲ, ὅτι ἔκιν φανερωθῆ, ὅμοιοι αὐτῷ ἐσόμεθα· ὅτι ὁφόμεθα αὐτόν καθὼς ἐστί.

3 Καὶ πᾶς ὁ ἔχων τὴν ἐλπίδα ταύτην ἐπ' αὐτῷ, ἀγνίζει ἐαυτόν, καθὼς ἐκεῖνος ἀγνός ἐστι.

4 Πᾶς ὁ ποιῶν τὴν ἁμαρτίαν, καὶ τὴν ἀνομίαν ποιεῖ· καὶ ἡ ἁμαρτία ἐστὶν ἡ ἀνομία.

5 Καὶ οἶδατε ὅτι ἐκεῖνος ἐφανερώθη, ἵνα τὰς ἁμαρτίας ἡμῶν ἄρῃ· καὶ ἁμαρτία ἐν αὐτῷ οὐκ ἐστί.

6 Πᾶς ὁ ἐν αὐτῷ μένων, οὐχ ἁμαρτάνει· πᾶς ὁ ἁμαρτάνων, οὐχ ἐώρακεν αὐτόν, οὐδὲ ἔγνωκεν αὐτόν.

7 Τεκνία, μηδεὶς πλανᾷτω ὑμᾶς· ὁ ποιῶν τὴν δικαιοσύνην, δικαίος ἐστί, καθὼς ἐκεῖνος δίκαιος ἐστίν.

8 Ὁ ποιῶν τὴν ἁμαρτίαν, ἐκ τοῦ διαβόλου ἐστίν· ὅτι ἀπ' ἀρχῆς ὁ διάβολος ἁμαρτάνει· εἰς τοῦτο ἐφανερώθη ὁ Υἱὸς τοῦ Θεοῦ, ἵνα λύσῃ τὰ ἔργα τοῦ διαβόλου.

9 Πᾶς ὁ γεγεννημένος ἐκ τοῦ Θεοῦ, ἁμαρτίαν οὐ ποιεῖ, ὅτι σπέρμα αὐτοῦ ἐν αὐτῷ μένει· καὶ οὐ δύναται ἁμαρτάνειν, ὅτι ἐκ τοῦ Θεοῦ γεγέννηται.

10 Ἐν τούτῳ φανερά ἐστί τὰ τέκνα τοῦ Θεοῦ καὶ τὰ τέκνα τοῦ διαβόλου· πᾶς ὁ μὴ ποιῶν δικαιοσύνην, οὐκ ἐστίν ἐκ τοῦ Θεοῦ, καὶ ὁ μὴ ἀγαπῶν τὸν ἀδελφόν αὐτοῦ·

11 Ὅτι αὕτη ἐστὶν ἡ ἀγγελία ἣν ἠκούσατε ἀπ' ἀρχῆς, ἵνα ἀγαπῶμεν ἀλλήλους·

κάμνει τὴν δικαιοσύνην, ἐγεννήθη ἀπὸ αὐτόν.

Κεφ. γ'. ΙΙΙ.

ἸΔΕΤΕ ποίαν ἀγάπην μᾶς ἔδωκεν ὁ Πατήρ, τὸ νᾶ ὀνομασθῶμεν τέκνα Θεοῦ· διὰ τοῦτο ὁ κόσμος δὲν μᾶς γνωρίζει, διότι δὲν ἐγνώρισεν αὐτόν.

2 Ἀγαπητοί, ἤδη τέκνα τοῦ Θεοῦ εἰμεθα, καὶ ἀκόμη δὲν ἐφανερώθη τί μέλλομεν νᾶ γίνῃ· γνωρίζομεν δὲ, ὅτι ὅταν φανερωθῇ, θέλομεν γίνεσθαι ὅμοιοι μὲ αὐτόν· διότι θέλομεν τὸν ἰδεῖν καθὼς εἶναι.

3 Καὶ πᾶς ὅς τις ἔχει ταύτην τὴν ἐλπίδα εἰς αὐτόν, καθαρίζει τὸν ἑαυτόν του, καθὼς ἐκεῖνος εἶναι καθαρός.

4 Πᾶς ὅς τις κάμνει τὴν ἁμαρτίαν, κάμνει καὶ τὴν ἀνομίαν· καὶ ἡ ἁμαρτία εἶναι ἡ ἀνομία.

5 Καὶ γνωρίζετε ὅτι ἐκεῖνος ἐφανερώθη, διὰ νᾶ σηκώσῃ τὰς ἁμαρτίας μᾶς· καὶ ἁμαρτία εἰς αὐτόν δὲν εἶναι.

6 Πᾶς ὅς τις μένει εἰς αὐτόν, δὲν ἁμαρτάνει· πᾶς ὅς τις ἁμαρτάνει, δὲν τὸν εἶδεν, οὐδὲ τὸν ἐγνώρισε.

7 Τεκνία, μηδεὶς ἄς μὴ σᾶς πλανᾷ· ὅς τις κάμνει τὴν δικαιοσύνην, εἶναι δίκαιος, καθὼς ἐκεῖνος εἶναι δίκαιος.

8 Ὅς τις κάμνει τὴν ἁμαρτίαν, εἶναι ἀπὸ τὸν διαβόλου· διότι ἀπὸ τὴν ἀρχὴν ὁ διάβολος ἁμαρτάνει· διὰ τοῦτο ἐφανερώθη ὁ Υἱὸς τοῦ Θεοῦ, διὰ νᾶ καταλύσῃ τὰ ἔργα τοῦ διαβόλου.

9 Πᾶς ὅς τις ἐγεννήθη ἀπὸ τὸν Θεόν, δὲν κάμνει ἁμαρτίαν, διότι τὸ σπέρμα του μένει εἰς αὐτόν· καὶ δὲν δύναται νᾶ ἁμαρτάνῃ, διότι ἐγεννήθη ἀπὸ τὸν Θεόν.

10 Εἰς τοῦτο εἶναι φανερά τὰ τέκνα τοῦ Θεοῦ καὶ τὰ τέκνα τοῦ διαβόλου· πᾶς ὅς τις δὲν κάμνει δικαιοσύνην, καὶ δὲν ἀγαπᾷ τὸν ἀδελφόν του, δὲν εἶναι ἀπὸ τὸν Θεόν·

11 Διότι αὕτη εἶναι ἡ παραγγελία τὴν ὅποιαν ἠκούσατε ἀπ' ἀρχῆς, νᾶ ἀγαπῶμεν ὁ εἰς τὸν ἄλλον·

12 Οὐ καθὼς Καὶν ἐκ τοῦ πονηροῦ ἦν, καὶ ἐσφαξε τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ. Καὶ χάριν τίνος ἐσφαξεν αὐτόν; ὅτι τὰ ἔργα αὐτοῦ πονηρὰ ἦν, τὰ δὲ τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ δίκαια.

13 Μὴ θαναμάζετε, ἀδελφοί μου, εἰ μισεῖ ὑμᾶς ὁ κόσμος.

14 Ἡμεῖς οἶδαμεν ὅτι μεταβηθήκαμεν ἐκ τοῦ θανάτου εἰς τὴν ζωὴν, ὅτι ἀγαπῶμεν τοὺς ἀδελφούς· ὁ μὴ ἀγαπῶν τὸν ἀδελφὸν, μένει ἐν τῷ θανάτῳ.

15 Πᾶς ὁ μισῶν τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ, ἀνθρωποκτόνος ἐστί· καὶ οἶδατε ὅτι πᾶς ἀνθρωποκτόνος οὐκ ἔχει ζωὴν αἰώνιον ἐν αὐτῷ μένουσαν.

16 Ἐν τούτῳ ἐγνώκαμεν τὴν ἀγάπην, ὅτι ἐκεῖνος ὑπὲρ ἡμῶν τὴν ψυχὴν αὐτοῦ ἔθηκε· καὶ ἡμεῖς ὀφείλομεν ὑπὲρ τῶν ἀδελφῶν τὰς ψυχὰς τιθεῖναι.

17 Ὃς δ' ἂν ἔχῃ τὸν βίον τοῦ κόσμου, καὶ θεωρῇ τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ χρεῖαν ἔχοντα, καὶ κλείσῃ τὰ σπλάγχνα αὐτοῦ ἀπ' αὐτοῦ, πῶς ἡ ἀγάπη τοῦ Θεοῦ μένει ἐν αὐτῷ;

18 Τεκνία μου, μὴ ἀγαπῶμεν λόγῳ μὴδὲ γλώσσῃ, ἀλλ' ἔργῳ καὶ ἀληθείᾳ.

19 Καὶ ἐν τούτῳ γινώσκουμεν ὅτι ἐκ τῆς ἀληθείας ἐσμέν, καὶ ἐμπροσθεν αὐτοῦ πείσομεν τὰς καρδίας ἡμῶν·

20 Ὅτι ἐὰν καταγινώσκῃ ἡμῶν ἡ καρδιά, ὅτι μείζων ἐστὶν ὁ Θεὸς τῆς καρδίας ἡμῶν, καὶ γινώσκει πάντα.

21 Ἀγαπητοί, ἐὰν ἡ καρδιά ἡμῶν μὴ καταγινώσκῃ ἡμῶν, παρῆρσίαν ἔχομεν πρὸς τὸν Θεόν·

22 Καὶ ὁ ἐὰν αἰτῶμεν, λαμβάνομεν παρ' αὐτοῦ, ὅτι τὰς ἐντολάς αὐτοῦ τηροῦμεν, καὶ τὰ ἀρεστὰ ἐνώπιον αὐτοῦ ποιοῦμεν.

23 Καὶ αὕτη ἐστὶν ἡ ἐντολὴ αὐτοῦ,

12 Ὅχι καθὼς ὁ Καὶν ὁ ὁποῖος ἦτον ἀπὸ τὸν πονηρὸν, καὶ ἐσφαξε τὸν ἀδελφὸν του. Καὶ τίνος χάριν τὸν ἐσφαξεν; διότι τὰ ἔργα του ἦσαν πονηρὰ, τὰ δὲ ἔργα τοῦ ἀδελφοῦ του ἦσαν δίκαια.

13 Μὴ θαναμάζετε, ἀδελφοί μου, ἐὰν σὰς μισῇ ὁ κόσμος.

14 Ἡμεῖς γνωρίζομεν ὅτι μετεβήκαμεν ἀπὸ τὸν θάνατον εἰς τὴν ζωὴν, διότι ἀγαπῶμεν τοὺς ἀδελφούς· ὅς τις δὲν ἀγαπᾷ τὸν ἀδελφόν, μένει εἰς τὸν θάνατον.

15 Πᾶς ὅς τις μισεῖ τὸν ἀδελφόν του, εἶναι ἀνθρωποκτόνος· καὶ γνωρίζετε ὅτι πᾶς ἀνθρωποκτόνος δὲν ἔχει ζωὴν αἰώνιον μένουσαν εἰς τὸν ἑαυτοῦ του.

16 Εἰς τοῦτο ἐγνωρίσαμεν τὴν ἀγάπην τοῦ Θεοῦ, ὅτι ἐκεῖνος ἔθεσε τὴν ψυχὴν του διὰ ἡμᾶς· καὶ ἡμεῖς χρεωστούμεν νὰ δώσωμεν τὰς ψυχὰς μας διὰ τοὺς ἀδελφούς.

17 Καὶ ὁποῖος ἔχει τὸν βίον τοῦ κόσμου τούτου, καὶ θεωρεῖ τὸν ἀδελφόν του ἔχοντα χρεῖαν, καὶ κλείσῃ τὰ σπλάγχνα του ἀπὸ αὐτόν, πῶς ἡ ἀγάπη τοῦ Θεοῦ μένει εἰς αὐτόν;

18 Τεκνία μου, ἄς μὴν ἀγαπῶμεν μὲ λόγια, μὴδὲ μὲ γλώσσαν, ἀλλὰ μὲ τὸ ἔργον καὶ μὲ τὴν ἀλήθειαν.

19 Καὶ εἰς τοῦτο γνωρίζομεν, ὅτι εἴμεθα ἀπὸ τὴν ἀλήθειαν, καὶ ἐμπροσθεν αὐτοῦ δέλομεν καταπεῖσει τὰς καρδίας μας·

20 Διότι ἐὰν ἡ καρδιά μας μᾶς κατακρίνῃ, ὁ Θεὸς εἶναι μεγαλιτερος ἀπὸ τὴν καρδίαν μας, καὶ γνωρίζει τὰ πάντα.

21 Ἀγαπητοί, ἐὰν ἡ καρδιά μας δὲν μᾶς κατακρίνῃ, ἔχομεν παρῆρσίαν πρὸς τὸν Θεόν·

22 Καὶ ὁ, τι ζητοῦμεν, λαμβάνομεν ἀπὸ αὐτόν, διότι φυλάττομεν τὰς ἐντολάς του, καὶ κάμνομεν τὰ ἀρεστὰ ἐνώπιον αὐτοῦ.

23 Καὶ αὕτη εἶναι ἡ ἐντολή του,

ἵνα πιστεύσωμεν τῷ ὀνόματι τοῦ Υἱοῦ αὐτοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ, καὶ ἀγαπῶμεν ἀλλήλους, καθὼς ἔδωκεν ἐντολὴν ἡμῖν.

24 Καὶ ὁ τηρῶν τὰς ἐντολάς αὐτοῦ, ἐν αὐτῷ μένει, καὶ αὐτὸς ἐν αὐτῷ· καὶ ἐν τούτῳ γινώσκομεν ὅτι μένει ἐν ἡμῖν, ἐκ τοῦ Πνεύματος οὗ ἡμῖν ἔδωκεν.

Κεφ. δ'. IV.

ἈΓΑΠΗΤΟΙ, μὴ παντὶ πνεύματι πιστεύετε, ἀλλὰ δοκιμάζετε τὰ πνεύματα εἰ ἐκ τοῦ Θεοῦ ἐστίν· ὅτι πολλοὶ ψευδοπροφητῆται ἐξεληλύθασιν εἰς τὸν κόσμον.

2 Ἐν τούτῳ γινώσκετε τὸ Πνεῦμα τοῦ Θεοῦ· πᾶν πνεῦμα ὃ ὁμολογεῖ Ἰησοῦν Χριστὸν ἐν σαρκὶ ἐληλυθότα, ἐκ τοῦ Θεοῦ ἐστί.

3 Καὶ πᾶν Πνεῦμα ὃ μὴ ὁμολογεῖ τὸν Ἰησοῦν Χριστὸν ἐν σαρκὶ ἐληλυθότα, ἐκ τοῦ Θεοῦ οὐκ ἐστίν· καὶ τοῦτο ἐστὶ τὸ τοῦ ἀντιχρίστου, ὃ ἀκηκόατε ὅτι ἔρχεται, καὶ νῦν ἐν τῷ κόσμῳ ἐστὶν ἤδη.

4 Ὑμεῖς ἐκ τοῦ Θεοῦ ἐστέ, τεκνία, καὶ νενικηκάτε αὐτούς· ὅτι μείζων ἐστὶν ὁ ἐν ὑμῖν ἢ ὁ ἐν τῷ κόσμῳ.

5 Αὐτοὶ ἐκ τοῦ κόσμου εἰσὶ, διὰ τοῦτο ἐκ τοῦ κόσμου λαλοῦσι, καὶ ὁ κόσμος αὐτῶν ἀκούει.

6 Ἡμεῖς ἐκ τοῦ Θεοῦ ἐσμεν· ὃ γινώσκων τὸν Θεόν, ἀκούει ἡμῶν· ὃς οὐκ ἐστὶν ἐκ τοῦ Θεοῦ, οὐκ ἀκούει ἡμῶν· ἐκ τούτου γινώσκομεν τὸ πνεῦμα τῆς ἀληθείας καὶ τὸ πνεῦμα τῆς πλάνης.

7 Ἀγαπητοί, ἀγαπῶμεν ἀλλήλους· ὅτι ἡ ἀγάπη ἐκ τοῦ Θεοῦ ἐστίν· καὶ πᾶς ὃ ἀγαπᾷ, ἐκ τοῦ Θεοῦ γεγεννηται, καὶ γινώσκει τὸν Θεόν.

8 Ὁ μὴ ἀγαπῶν, οὐκ ἔγνω τὸν Θεόν· ὅτι ὁ Θεὸς ἀγάπη ἐστίν.

τὸ νὰ πιστεύσωμεν εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Υἱοῦ αὐτοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ, καὶ νὰ ἀγαπῶμεν ὁ εἰς τὸν ἄλλον, καθὼς μᾶς ἔδωκεν ἐντολήν.

24 Καὶ ὅς τις φυλάττει τὰς ἐντολάς του, μένει εἰς αὐτὸν, καὶ αὐτὸς εἰς αὐτόν· καὶ ἀπὸ τούτου γνωρίζομεν ὅτι μένει εἰς ἡμᾶς, ἀπὸ τοῦ Πνεύματος τὸ ὁποῖον μᾶς ἔδωκεν.

Κεφ. δ'. IV.

ἈΓΑΠΗΤΟΙ, μὴ πιστεύετε εἰς πᾶν πνεῦμα, ἀλλὰ δοκιμάζετε τὰ πνεύματα ἐὰν ᾖναι ἀπὸ τὸν Θεόν· διότι πολλοὶ ψευδοπροφητῆται ἐξῆλθον εἰς τὸν κόσμον.

2 Ἀπὸ τούτου γνωρίζετε τὸ Πνεῦμα τοῦ Θεοῦ· πᾶν πνεῦμα τὸ ὁποῖον ὁμολογεῖ ὅτι ὁ Ἰησοῦς Χριστὸς ἦλθεν εἰς τὴν σάρκα, εἶναι ἀπὸ τὸν Θεόν.

3 Καὶ πᾶν πνεῦμα τὸ ὁποῖον δὲν ὁμολογεῖ τὸν Ἰησοῦν Χριστὸν ὅτι ἦλθεν εἰς τὴν σάρκα, δὲν εἶναι ἀπὸ τὸν Θεόν· καὶ τοῦτο εἶναι τὸ (πνεῦμα) τοῦ ἀντιχρίστου, τὸ ὁποῖον ἠκούσατε ὅτι ἔρχεται, καὶ ἤδη εἶναι εἰς τὸν κόσμον.

4 Σεῖς εἴσθε ἀπὸ τὸν Θεόν, ὧς τεκνία, καὶ τοὺς ἐνίκησατε· διότι μεγαλύτερος εἶναι ἐκεῖνος ὁ ὁποῖος εἶναι εἰς σᾶς παρὰ ἐκεῖνον ὁ ὁποῖος εἶναι εἰς τὸν κόσμον.

5 Αὐτοὶ εἶναι ἀπὸ τὸν κόσμον, διὰ τοῦτο λαλοῦσιν ἀπὸ τὸν κόσμον, καὶ ὁ κόσμος τοὺς ἀκούει.

6 Ἡμεῖς εἴμεθα ἀπὸ τὸν Θεόν· ὃς τις γνωρίζει τὸν Θεόν, μᾶς ἀκούει· ὃς τις δὲν εἶναι ἀπὸ τὸν Θεόν, δὲν μᾶς ἀκούει· ἀπὸ τούτου γνωρίζομεν τὸ πνεῦμα τῆς ἀληθείας καὶ τὸ πνεῦμα τῆς πλάνης.

7 Ἀγαπητοί, ὡς ἀγαπῶμεν ὁ εἰς τὸν ἄλλον· διότι ἡ ἀγάπη εἶναι ἀπὸ τὸν Θεόν· καὶ πᾶς ὃς τις ἀγαπᾷ, ἐγεννήθη ἀπὸ τὸν Θεόν, καὶ γνωρίζει τὸν Θεόν.

8 Ὃς τις δὲν ἀγαπᾷ, δὲν γνωρίζει τὸν Θεόν· διότι ὁ Θεὸς εἶναι ἀγάπη.

9 Ἐν τούτῳ ἐφανερώθη ἡ ἀγάπη τοῦ Θεοῦ ἐν ἡμῖν, ὅτι τὸν Υἱὸν αὐτοῦ τὸν μονογενῆ ἀπέσταλκεν ὁ Θεὸς εἰς τὸν κόσμον, ἵνα ζήσωμεν δι' αὐτοῦ.

10 Ἐν τούτῳ ἐστὶν ἡ ἀγάπη, οὐχ ὅτι ἡμεῖς ἠγαπήσαμεν τὸν Θεόν, ἀλλ' ὅτι αὐτὸς ἠγάπησεν ἡμᾶς, καὶ ἀπέστειλε τὸν Υἱὸν αὐτοῦ ἱλασμὸν περὶ τῶν ἁμαρτιῶν ἡμῶν.

11 Ἀγαπητοί, εἰ οὕτως ὁ Θεὸς ἠγάπησεν ἡμᾶς, καὶ ἡμεῖς ὀφείλομεν ἀλλήλους ἀγαπᾶν.

12 Θεὸν οὐδεὶς πώποτε τεθέαται· ἐὰν ἀγαπῶμεν ἀλλήλους, ὁ Θεὸς ἐν ἡμῖν μένει, καὶ ἡ ἀγάπη αὐτοῦ τετελειωμένη ἐστὶν ἐν ἡμῖν.

13 Ἐν τούτῳ γινώσκουμεν, ὅτι ἐν αὐτῷ μένομεν, καὶ αὐτὸς ἐν ἡμῖν, ὅτι ἐκ τοῦ Πνεύματος αὐτοῦ δέδωκεν ἡμῖν.

14 Καὶ ἡμεῖς θεοαίμεθα, καὶ μαρτυροῦμεν, ὅτι ὁ Πατὴρ ἀπέσταλκε τὸν Υἱὸν Σωτῆρα τοῦ κόσμου.

15 Ὃς ἂν ὁμολογήσῃ ὅτι Ἰησοῦς ἐστὶν ὁ Υἱὸς τοῦ Θεοῦ, ὁ Θεὸς ἐν αὐτῷ μένει, καὶ αὐτὸς ἐν τῷ Θεῷ.

16 Καὶ ἡμεῖς ἐγνωσκαμεν καὶ πεπιστεύκαμεν τὴν ἀγάπην ἣν ἔχει ὁ Θεὸς ἐν ἡμῖν. Ὁ Θεὸς ἀγάπη ἐστὶ· καὶ ὁ μένων ἐν τῇ ἀγάπῃ, ἐν τῷ Θεῷ μένει, καὶ ὁ Θεὸς ἐν αὐτῷ.

17 Ἐν τούτῳ τετελείωται ἡ ἀγάπη μεθ' ἡμῶν, ἵνα παρῆρσίαν ἔχωμεν ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῆς κρίσεως, ὅτι καθὼς ἐκεῖνος ἐστὶ, καὶ ἡμεῖς ἐσμεν ἐν τῷ κόσμῳ τούτῳ.

18 Φόβος οὐκ ἐστὶν ἐν τῇ ἀγάπῃ, ἀλλ' ἡ τελεία ἀγάπη ἔξω βάλλει τὸν φόβον· ὅτι ὁ φόβος κόλασιν ἔχει· ὁ δὲ φοβούμενος οὐ τετελείωται ἐν τῇ ἀγάπῃ.

19 Ἡμεῖς ἀγαπῶμεν αὐτὸν, ὅτι αὐτὸς πρῶτος ἠγάπησεν ἡμᾶς.

20 Ἐὰν τις εἴπῃ· Ὅτι ἀγαπῶ τὸν Θεόν, καὶ τὸν ἀδελφόν αὐτοῦ μισῇ, ψεύστης ἐστίν· ὁ γὰρ μὴ ἀγαπῶν τὸν ἀδελφόν αὐτοῦ ὃν εἶρακε, τὸν

9 Ἀπὸ τούτου ἐφανερώθη ἡ ἀγάπη τοῦ Θεοῦ εἰς ἡμᾶς, διότι τὸν Υἱὸν τοῦ μονογενῆ ἀπέστειλεν ὁ Θεὸς εἰς τὸν κόσμον, διὰ νὰ ζήσωμεν δι' αὐτοῦ.

10 Εἰς τοῦτο εἶναι ἡ ἀγάπη, ὅχι ὅτι ἡμεῖς ἠγαπήσαμεν τὸν Θεόν, ἀλλὰ ὅτι αὐτὸς μᾶς ἠγάπησεν, καὶ ἀπέστειλε τὸν Υἱὸν τοῦ νὰ ἦναι ἱλασμός διὰ τὰς ἁμαρτίας μας.

11 Ἀγαπητοί, ἐὰν ὁ Θεὸς μᾶς ἠγάπησεν οὕτω, καὶ ἡμεῖς χρεωστούμεν νὰ ἀγαπῶμεν ὁ εἰς τὸν ἄλλον.

12 Τὸν Θεὸν οὐδεὶς πώποτε εἶδεν· ἐὰν ἀγαπῶμεν ἀλλήλους, ὁ Θεὸς μένει εἰς ἡμᾶς, καὶ ἡ ἀγάπη τοῦ εἶναι τετελειωμένη εἰς ἡμᾶς.

13 Ἀπὸ τούτου γνωρίζομεν, ὅτι μένομεν εἰς αὐτὸν, καὶ αὐτὸς εἰς ἡμᾶς, διότι ἀπὸ τοῦ Πνεύματος τοῦ ἔδωκεν εἰς ἡμᾶς.

14 Καὶ ἡμεῖς τὸν εἶδομεν, καὶ μαρτυροῦμεν, ὅτι ὁ Πατὴρ ἀπέστειλε τὸν Υἱὸν Σωτῆρα τοῦ κόσμου.

15 Ὅποιος ἂν ὁμολογήσῃ ὅτι Ἰησοῦς ἐστὶν ὁ Υἱὸς τοῦ Θεοῦ, ὁ Θεὸς μένει εἰς αὐτὸν, καὶ αὐτὸς εἰς τὸν Θεόν.

16 Καὶ ἡμεῖς ἐγνωρίσαμεν καὶ ἐπιστεύσαμεν τὴν ἀγάπην τὴν ὅποιαν ἔχει ὁ Θεὸς εἰς ἡμᾶς. Ὁ Θεὸς εἶναι ἀγάπη· καὶ ὅς τις μένει εἰς τὴν ἀγάπην, μένει εἰς τὸν Θεόν, καὶ ὁ Θεὸς εἰς αὐτόν.

17 Εἰς τοῦτο εἶναι τετελειωμένη ἡ ἀγάπη εἰς ἡμᾶς, διὰ νὰ ἔχωμεν παρῆρσίαν εἰς τὴν ἡμέραν τῆς κρίσεως, διότι καθὼς εἶναι ἐκεῖνος, οὕτως εἴμεθα καὶ ἡμεῖς εἰς τὸν κόσμον τούτον.

18 Φόβος δὲν εἶναι εἰς τὴν ἀγάπην, ἀλλ' ἡ τελεία ἀγάπη βάλλει ἔξω τὸν φόβον· διότι ὁ φόβος ἔχει κόλασιν· καὶ ὅς τις φοβεῖται, δὲν ἐτελειώθη εἰς τὴν ἀγάπην.

19 Ἡμεῖς ἀγαπῶμεν αὐτόν, διότι αὐτὸς μᾶς ἠγάγησε πρῶτος.

20 Ἐὰν εἰπῇ τις· Ὅτι ἀγαπῶ τὸν Θεόν, καὶ τὸν ἀδελφόν τοῦ μισεῖ, ψεύστης εἶναι· διότι ὅς τις δὲν ἀγαπᾷ τὸν ἀδελφόν τοῦ τὸν ὅποιον εἶδε,

Θεὸν ὃν οὐχ ἑώρακε, πῶς δύναται ἀγαπᾶν;

21 Καὶ ταύτην τὴν ἐντολὴν ἔχομεν ἀπ' αὐτοῦ, ἵνα ὁ ἀγαπῶν τὸν Θεόν, ἀγαπᾷ καὶ τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ.

Κεφ. ε'. V.

ΠΑΣ ὁ πιστεύων ὅτι Ἰησοῦς ἐστὶν ὁ Χριστὸς, ἐκ τοῦ Θεοῦ γεγέννηται· καὶ πᾶς ὁ ἀγαπῶν τὸν γεννησαντα, ἀγαπᾷ καὶ τὸν γεγεννημένον ἐξ αὐτοῦ.

2 Ἐν τούτῳ γινώσκουμεν ὅτι ἀγαπῶμεν τὰ τέκνα τοῦ Θεοῦ, ὅταν τὸν Θεὸν ἀγαπῶμεν καὶ τὰς ἐντολάς αὐτοῦ τηρῶμεν.

3 Αὕτη γὰρ ἐστὶν ἡ ἀγάπη τοῦ Θεοῦ, ἵνα τὰς ἐντολάς αὐτοῦ τηρῶμεν· καὶ αἱ ἐντολαὶ αὐτοῦ βαρεῖαι οὐκ εἰσίν.

4 Ὅτι πᾶν τὸ γεγεννημένον ἐκ τοῦ Θεοῦ νικᾷ τὸν κόσμον· καὶ αὕτη ἐστὶν ἡ νίκη ἡ νικήσασα τὸν κόσμον, ἡ πίστις ἡμῶν.

5 Τίς ἐστὶν ὁ νικῶν τὸν κόσμον, εἰ μὴ ὁ πιστεύων ὅτι Ἰησοῦς ἐστὶν ὁ Υἱὸς τοῦ Θεοῦ;

6 Οὗτός ἐστιν ὁ ἐλθὼν δι' ὕδατος καὶ αἱματος, Ἰησοῦς ὁ Χριστός· οὐκ ἐν τῷ ὕδατι μόνον, ἀλλ' ἐν τῷ ὕδατι καὶ τῷ αἵματι· καὶ τὸ Πνεῦμά ἐστι τὸ μαρτυροῦν, ὅτι τὸ Πνεῦμά ἐστιν ἡ ἀλήθεια.

7 Ὅτι τρεῖς εἰσιν οἱ μαρτυροῦντες ἐν τῷ οὐρανῷ, ὁ Πατήρ, ὁ Λόγος, καὶ τὸ ἅγιον Πνεῦμα· καὶ οὗτοι οἱ τρεῖς ἓν εἰσι.

8 Καὶ τρεῖς εἰσιν οἱ μαρτυροῦντες ἐν τῇ γῇ, τὸ πνεῦμα, καὶ τὸ ὕδωρ, καὶ τὸ αἷμα· καὶ οἱ τρεῖς εἰς τὸ ἓν εἰσιν.

9 Εἰ τὴν μαρτυρίαν τῶν ἀνθρώπων λαμβάνομεν, ἡ μαρτυρία τοῦ Θεοῦ μείζων ἐστίν· ὅτι αὕτη ἐστὶν ἡ μαρτυρία τοῦ Θεοῦ, ἣν μεμαρτύρηκε περὶ τοῦ Υἱοῦ αὐτοῦ.

10 Ὁ πιστεύων εἰς τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ, ἔχει τὴν μαρτυρίαν ἐν ἑαυτῷ·

τὸν Θεὸν τὸν ὁποῖον δὲν εἶδε, πῶς δύναται νὰ ἀγαπᾷ;

21 Καὶ ταύτην τὴν ἐντολὴν ἔχομεν ἀπὸ αὐτοῦ, ὅς τις ἀγαπᾷ τὸν Θεόν, νὰ ἀγαπᾷ καὶ τὸν ἀδελφόν του.

Κεφ. ε'. V.

ΠΑΣ ὅς τις πιστεύει ὅτι Ἰησοῦς εἶναι ὁ Χριστὸς, ἐγεννήθη ἀπὸ τὸν Θεόν· καὶ πᾶς ὅς τις ἀγαπᾷ ἐκεῖνον ὁ ὁποῖος ἐγέννησεν, ἀγαπᾷ καὶ ἐκεῖνον ὁ ὁποῖος ἐγεννήθη ἀπὸ αὐτόν.

2 Ἀπὸ τοῦτο γνωρίζομεν ὅτι ἀγαπῶμεν τὰ τέκνα τοῦ Θεοῦ, ὅταν ἀγαπῶμεν τὸν Θεὸν καὶ φυλάττωμεν τὰς ἐντολάς του.

3 Διότι αὕτη εἶναι ἡ ἀγάπη τοῦ Θεοῦ, τὸ νὰ φυλάττωμεν τὰς ἐντολάς του· καὶ αἱ ἐντολαὶ του δὲν εἶναι βαρεῖαι.

4 Πᾶν ὅ, τι ἐγεννήθη ἀπὸ τὸν Θεὸν νικᾷ τὸν κόσμον· καὶ αὕτη εἶναι ἡ νίκη ἡ ὁποία ἐνίκησε τὸν κόσμον, ἡ πίστις μας.

5 Τίς εἶναι ἐκεῖνος ὁ ὁποῖος νικᾷ τὸν κόσμον, εἰ μὴ ὅς τις πιστεύει ὅτι Ἰησοῦς εἶναι ὁ Υἱὸς τοῦ Θεοῦ;

6 Οὗτος εἶναι ὁ ὁποῖος ἦλθε διὰ ὕδατος καὶ αἱματος, Ἰησοῦς ὁ Χριστός· ὅχι μόνον διὰ τοῦ ὕδατος, ἀλλὰ καὶ διὰ τοῦ ὕδατος καὶ αἱματος· καὶ τὸ Πνεῦμα εἶναι τὸ ὁποῖον μαρτυρεῖ, διότι τὸ Πνεῦμα εἶναι ἡ ἀλήθεια.

7 Διότι τρεῖς εἰναι ἐκεῖνοι οἱ ὁποῖοι μαρτυροῦσιν εἰς τὸν οὐρανόν, ὁ Πατήρ, ὁ Λόγος, καὶ τὸ ἅγιον Πνεῦμα· καὶ οὗτοι οἱ τρεῖς ἓν εἶναι.

8 Καὶ τρεῖς εἶναι ἐκεῖνοι οἱ ὁποῖοι μαρτυροῦσιν εἰς τὴν γῆν, τὸ πνεῦμα, καὶ τὸ ὕδωρ, καὶ τὸ αἷμα· καὶ οἱ τρεῖς εἰς τὸ ἓν εἶναι.

9 Ἐὰν λαμβάνωμεν τὴν μαρτυρίαν τῶν ἀνθρώπων, ἡ μαρτυρία τοῦ Θεοῦ εἶναι μεγαλιτέρα· διότι αὕτη εἶναι ἡ μαρτυρία τοῦ Θεοῦ, τὴν ὁποίαν ἐμαρτύρησε διὰ τὸν υἱόν του.

10 Ὃς τις πιστεύει εἰς τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ, ἔχει τὴν μαρτυρίαν εἰς ἑαυτὸν·

ὁ μὴ πιστεύων τῷ Θεῷ, ψεύστην πεποίηκεν αὐτόν, ὅτι οὐ πεπίστευκεν εἰς τὴν μαρτυρίαν, ἣν μεμαρτύρηκεν ὁ Θεὸς περὶ τοῦ Υἱοῦ αὐτοῦ.

11 Καὶ αὕτη ἐστὶν ἡ μαρτυρία, ὅτι ζῶν αἰώνιον ἔδωκεν ἡμῖν ὁ Θεός, καὶ αὕτη ἡ ζωὴ ἐν τῷ Υἱῷ αὐτοῦ ἐστίν.

12 Ὁ ἔχων τὸν Υἱόν, ἔχει τὴν ζωὴν· ὁ μὴ ἔχων τὸν Υἱόν τοῦ Θεοῦ, τὴν ζωὴν οὐκ ἔχει.

13 Ταῦτα ἔγραψα ὑμῖν τοῖς πιστεύουσιν εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Υἱοῦ τοῦ Θεοῦ, ἵνα εἰδῇτε ὅτι ζῶν ἔχετε αἰώνιον, καὶ ἵνα πιστεύητε εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Υἱοῦ τοῦ Θεοῦ.

14 Καὶ αὕτη ἐστὶν ἡ παρῃρσία ἣν ἔχομεν πρὸς αὐτόν, ὅτι ἐάν τι αἰτώμεθα κατὰ τὸ θέλημα αὐτοῦ, ἀκούει ἡμῶν.

15 Καὶ ἐὰν οἶδαμεν ὅτι ἀκούει ἡμῶν, ὃ ἂν αἰτώμεθα, οἶδαμεν ὅτι ἔχομεν τὰ αἰτήματα ἃ ἠτήκαμεν παρ' αὐτοῦ.

16 Ἐάν τις ἰδῇ τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ ἁμαρτάνοντα ἁμαρτίαν μὴ πρὸς θάνατον, αἰτήσῃ, καὶ δώσει αὐτῷ ζωὴν, τοὺς ἁμαρτάνουσι μὴ πρὸς θάνατον. Ἔστιν ἁμαρτία πρὸς θάνατον· οὐ περὶ ἐκείνης λέγω ἵνα ἐρωτήσῃ.

17 Πᾶσα ἀδικία ἁμαρτία ἐστὶ καὶ ἐστὶν ἁμαρτία οὐ πρὸς θάνατον.

18 Οἶδαμεν, ὅτι πᾶς ὁ γεγεννημένος ἐκ τοῦ Θεοῦ, οὐχ ἁμαρτάνει· ἀλλ' ὁ γεννηθεὶς ἐκ τοῦ Θεοῦ, τηρεῖ ἑαυτόν, καὶ ὁ ποιηρὸς οὐχ ἅπτεται αὐτοῦ.

19 Οἶδαμεν, ὅτι ἐκ τοῦ Θεοῦ ἐσμεν, καὶ ὁ κόσμος ὅλος ἐν τῷ πονηρῷ κεῖται.

20 Οἶδαμεν δὲ, ὅτι ὁ Υἱὸς τοῦ Θεοῦ ἦκει, καὶ δέδωκεν ἡμῖν διάνοιαν ἵνα γνωσکوμεν τὸν ἀληθινόν· καὶ ἐσμεν ἐν τῷ ἀληθινῷ, ἐν τῷ Υἱῷ αὐτοῦ Ἰησοῦ Χριστῷ· οὗτός ἐστιν ὁ ἀληθινὸς Θεὸς καὶ ἡ ζωὴ αἰώνιος.

21 Τεκνία, φυλάξατε ἑαυτοὺς ἀπὸ τῶν εἰδώλων. Ἀμήν.

του· ὅς τις δὲν πιστεύει εἰς τὸν Θεόν, τὸν ἔκαμε ψεύστην, διότι δὲν ἐπίστευσεν εἰς τὴν μαρτυρίαν, τὴν ὁποίαν ἐμαρτύρησεν ὁ Θεὸς διὰ τὸν Υἱόν του.

11 Καὶ αὕτη εἶναι ἡ μαρτυρία, ὅτι ὁ Θεὸς μᾶς ἔδωκε ζωὴν αἰώνιον, καὶ αὕτη ἡ ζωὴ εἶναι εἰς τὸν Υἱόν του.

12 Ὃς τις ἔχει τὸν Υἱόν, ἔχει τὴν ζωὴν· ὃς τις δὲν ἔχει τὸν Υἱόν τοῦ Θεοῦ, δὲν ἔχει τὴν ζωὴν.

13 Ταῦτα ἔγραψα εἰς σᾶς οἱ ὅποιοι πιστεύετε εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Υἱοῦ τοῦ Θεοῦ, διὰ νὰ γνωρίζετε ὅτι ἔχετε ζωὴν αἰώνιον, καὶ διὰ νὰ πιστεύητε εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Υἱοῦ τοῦ Θεοῦ.

14 Καὶ αὕτη εἶναι ἡ παρῃρσία τὴν ὁποίαν ἔχομεν πρὸς αὐτόν, ὅτι ἐὰν ζητῶμεν τί κατὰ τὸ θέλημά του, μᾶς ἀκούει.

15 Καὶ ἐὰν γνωρίζωμεν ὅτι μᾶς ἀκούει, ὃ, τι ἂν ζητῶμεν, γνωρίζωμεν ὅτι ἔχομεν τὰ ζητήματα τὰ ὅποια ἐζητήσαμεν ἀπ' αὐτόν.

16 Ἐάν τις ἰδῇ τὸν ἀδελφόν του ὅτι ἁμαρτάνει ἁμαρτίαν ὅχι πρὸς θάνατον, θέλει ζητήσῃ, καὶ θέλει δώσει εἰς αὐτόν ζωὴν, δηλαδὴ, εἰς ἐκεῖνους οἱ ὅποιοι ἁμαρτάνουσιν ὅχι πρὸς θάνατον. Εἶναι ἁμαρτία πρὸς θάνατον· δὲν λέγω νὰ παρακαλέσῃ διὰ ἐκείνην.

17 Πᾶσα ἀδικία ἁμαρτία εἶναι· καὶ εἶναι ἁμαρτία ὅχι πρὸς θάνατον.

18 Γνωρίζωμεν, ὅτι πᾶς ὃς τις εἶναι γεγεννημένος ἀπὸ τὸν Θεόν, δὲν ἁμαρτάνει· ἀλλὰ ἐκεῖνος ὁ ὁποῖος ἐγεννήθη ἀπὸ τὸν Θεόν, φυλάττει τὸν ἑαυτόν του, καὶ ὁ πονηρὸς δὲν τὸν ἐγγίζει.

19 Γνωρίζωμεν, ὅτι εἴμεθα ἀπὸ τὸν Θεόν, καὶ ὁ κόσμος ὅλος εἰς τὴν πονηρίαν κεῖται.

20 Καὶ γνωρίζωμεν, ὅτι ὁ Υἱὸς τοῦ Θεοῦ ἦλθε, καὶ μᾶς ἔδωκε διάνοιαν διὰ νὰ γνωρίζωμεν τὸν ἀληθινόν· καὶ εἴμεθα εἰς τὸν ἀληθινόν, εἰς τὸν Υἱόν του τὸν Ἰησοῦν Χριστόν· οὗτος εἶναι ὁ ἀληθινὸς Θεός, καὶ ἡ ζωὴ ἡ αἰώνιος.

21 Τεκνία, φυλάξατε τὸν ἑαυτόν σας ἀπὸ τῶν εἰδώλων. Ἀμήν.

ἸΩΑΝΝΟΥ ΤΟΥ ἈΠΟΣΤΟΛΟΥ

ἘΠΙΣΤΟΛΗ ΚΑΘΟΛΙΚΗ ΔΕΥΤΕΡΑ.

Κεφ. α. Ι.

Ὁ ΠΡΕΣΒΥΤΕΡΟΣ ἐκλεκτῇ Κυρίᾳ, καὶ τοῖς τέκνοις αὐτῆς, οὓς ἐγὼ ἀγαπῶ ἐν ἀληθείᾳ· καὶ οὐκ ἐγὼ μόνος, ἀλλὰ καὶ πάντες οἱ ἐγνωκότες τὴν ἀλήθειαν·

2 Διὰ τὴν ἀλήθειαν τὴν μένουσαν ἐν ἡμῖν, καὶ μεθ' ἡμῶν ἔσται εἰς τὸν αἰῶνα.

3 Ἔσται μεθ' ὑμῶν χάρις, ἔλεος, εἰρήνη παρὰ Θεοῦ Πατρὸς, καὶ παρὰ Κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Υἱοῦ τοῦ Πατρὸς, ἐν ἀληθείᾳ καὶ ἀγάπῃ.

4 Ἐχάρην λίαν ὅτι εὑρηκα ἐκ τῶν τέκνων σου περιπατοῦντας ἐν ἀληθείᾳ, καθὼς ἐντολὴν ἐλάβομεν παρὰ τοῦ Πατρὸς.

5 Καὶ νῦν ἔρωτῶ σε, Κυρία, οὐχ ὥς ἐντολὴν γράφω σοι καινὴν, ἀλλὰ ἣν εἶχομεν ἀπ' ἀρχῆς, ἵνα ἀγαπῶμεν ἀλλήλους.

6 Καὶ αὕτη ἐστὶν ἡ ἀγάπη, ἵνα περιπατῶμεν κατὰ τὰς ἐντολάς αὐτοῦ. Αὕτη ἐστὶν ἡ ἐντολὴ, καθὼς ἠκούσατε ἀπ' ἀρχῆς, ἵνα ἐν αὐτῇ περιπατήτε.

7 Ὅτι πολλοὶ πλάνοι εἰσῆλθον εἰς τὸν κόσμον, οἱ μὴ ὁμολογοῦντες Ἰησοῦν Χριστὸν ἐρχόμενον ἐν σαρκί· οὗτός ἐστιν ὁ πλάνος καὶ ὁ ἀντίχριστος.

8 Βλέπετε ἑαυτοὺς, ἵνα μὴ ἀπολέσωμεν τὴν εἰργασάμεθα, ἀλλὰ μισθὸν πλήρη ἀπολάβωμεν.

9 Πᾶς ὁ παραβαίνων, καὶ μὴ μένων ἐν τῇ διδαχῇ τοῦ Χριστοῦ, Θεὸν οὐκ ἔχει· ὁ μένων ἐν τῇ διδαχῇ τοῦ Χριστοῦ, οὗτος καὶ τὸν Πατέρα καὶ τὸν Υἱὸν ἔχει.

10 Εἰ τις ἔρχεται πρὸς ὑμᾶς, καὶ ταύτην τὴν διδαχὴν οὐ φέρει, μὴ λαμ-

Κεφ. α'. Ι.

Ὁ ΠΡΕΣΒΥΤΕΡΟΣ εἰς τὴν Κυρίαν ἐκλεκτὴν, καὶ εἰς τὰ τέκνα της, τὰ ὅποια ἐγὼ ἀγαπῶ ἀληθῶς· καὶ ὅχι ἐγὼ μόνος, ἀλλὰ καὶ ὅλοι ἐκεῖνοι οἱ ὅποιοι ἐγνωρίσαν τὴν ἀλήθειαν·

2 Διὰ τὴν ἀλήθειαν ἣ ὅποια μένει εἰς ἡμᾶς, καὶ θέλει ἦναι ὁμοῦ με ἡμᾶς εἰς τὸν αἰῶνα.

3 Ἀς ἦναι ὁμοῦ με σὰς χάρις, ἔλεος, εἰρήνη παρὰ Θεοῦ Πατρὸς, καὶ παρὰ Κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Υἱοῦ τοῦ Πατρὸς, με ἀλήθειαν καὶ με ἀγάπην.

4 Ἐχάρην παραπολὺν, ὅτι εὑρηκα ἀπὸ τὰ τέκνα σου τὰ ὅποια περιπατοῦσι με ἀλήθειαν, καθὼς ἐλάβομεν ἐντολὴν ἀπὸ τὸν Πατέρα.

5 Καὶ τώρα σὲ παρακαλῶ, Κυρία, ὅχι ὥς ἂν σὲ ἔγραφον καινὴν ἐντολὴν, ἀλλὰ ἐκείνην τὴν ὁποίαν εἶχομεν ἀπὸ τὴν ἀρχὴν, νὰ ἀγαπῶμεν ὁ εἰς τὸν ἄλλον.

6 Καὶ αὕτη εἶναι ἡ ἀγάπη, νὰ περιπατῶμεν κατὰ τὰς ἐντολάς του. Αὕτη εἶναι ἡ ἐντολὴ, καθὼς ἠκούσατε ἀπὸ τὴν ἀρχὴν, νὰ περιπατήτε εἰς αὐτήν.

7 Διότι πολλοὶ πλάνοι εἰσῆλθον εἰς τὸν κόσμον, οἱ ὅποιοι δὲν ὁμολογοῦσι τὸν Ἰησοῦν Χριστὸν ὅτι ἦλθεν εἰς σάρκα· οὗτος εἶναι ὁ πλάνος καὶ ὁ ἀντίχριστος.

8 Βλέπετε τὸν ἑαυτὸν σας, διὰ νὰ μὴ ἀποβάλωμεν ἐκεῖνα τὰ ὅποια εἰργάσθημεν, ἀλλὰ νὰ ἀπολάβωμεν πλήρη μισθόν.

9 Πᾶς ὅς τις παραβαίνει, καὶ δὲν μένει εἰς τὴν διδαχὴν τοῦ Χριστοῦ, δὲν ἔχει Θεόν· ὅς τις μένει εἰς τὴν διδαχὴν τοῦ Χριστοῦ, οὗτος καὶ τὸν Πατέρα καὶ τὸν Υἱὸν ἔχει.

10 Ἐὰν ἔρχηται τις εἰς σᾶς, καὶ δὲν φέρῃ ταύτην τὴν διδαχὴν, μὴ λαμ-

βάνετε αὐτὸν εἰς οἰκίαν, καὶ χαίρειν αὐτῷ μὴ λέγετε.

11 Ὁ γὰρ λέγων αὐτῷ χαίρειν, κοινωνεῖ τοῖς ἔργοις αὐτοῦ τοῖς πονηροῖς.

12 Πολλὰ ἔχον ὑμῖν γράφειν, οὐκ ἠβουλήθην διὰ χαρτοῦ καὶ μέλανος· ἀλλὰ ἐλπίζω ἔλθεῖν πρὸς ὑμᾶς, καὶ στόμα πρὸς στόμα λαλήσαι, ἵνα ἡ χαρὰ ἡμῶν ᾗ πεπληρωμένη.

13 Ἀσπάζεται σε τὰ τέκνα τῆς ἀδελφῆς σου τῆς ἐκλεκτῆς. Ἀμήν.

βάνετε αὐτὸν εἰς τὴν οἰκίαν, καὶ μὴ λέγετε εἰς αὐτὸν τὸ χαίρειν.

11 Διότι ὅς τις λέγει εἰς αὐτὸν τὸ χαίρειν, κοινωνεῖ εἰς τὰ ἔργα του τὰ πονηρά.

12 Ἐχον πολλὰ νὰ σᾶς γράφω, δὲν ἠθέλησα νὰ γράφω μὲ χάρτην καὶ μὲ μελάνι· ἀλλὰ ἐλπίζω νὰ ἔλθω πρὸς σᾶς, καὶ νὰ λαλήσω στόμα πρὸς στόμα, διὰ τὰ ἦναι ἡ χαρὰ μας πεπληρωμένη.

13 Τὰ τέκνα τῆς ἀδελφῆς σου τῆς ἐκλεκτῆς σὲ ἀσπάζονται. Ἀμήν.

ἸΩΑΝΝΟΥ ΤΟΥ ἈΠΟΣΤΟΛΟΥ

ἘΠΙΣΤΟΛΗ ΚΑΘΟΛΙΚΗ ΤΡΙΤΗ.

Ὁ ΠΡΕΣΒΥΤΕΡΟΣ Γάϊω τῷ ἀγαπητῷ, ὃν ἐγὼ ἀγαπῶ ἐν ἀληθείᾳ.

2 Ἀγαπητέ, περὶ πάντων εὐχομαί σε εὐδοῦσθαι καὶ ὑγιαίνειν, καθὼς εὐδοῦταί σου ἡ ψυχὴ.

3 Ἐχάρην γὰρ λίαν ἐρχομένων ἀδελφῶν καὶ μαρτυρούντων σου τῇ ἀληθείᾳ, καθὼς σὺ ἐν ἀληθείᾳ περιπατεῖς.

4 Μειζότεραν τούτων οὐκ ἔχω χαρίαν, ἵνα ἀκούω τὰ ἑμὰ τέκνα ἐν ἀληθείᾳ περιπατοῦντα.

5 Ἀγαπητέ, πιστὸν ποιεῖς ὃ ἐὰν ἐργάσῃ εἰς τοὺς ἀδελφούς καὶ εἰς τοὺς ξένους,

6 Οἱ ἐμαρτύρησαν σου τῇ ἀγάπῃ ἐνώπιον ἐκκλησίας· οὓς καλῶς ποιήσεις προπέμψας ἀξίως τοῦ Θεοῦ.

7 Ὑπερ γὰρ τοῦ ὀνόματος αὐτοῦ ἐξῆλθον, μὴδὲν λαμβάνοντες ἀπὸ τῶν ἐθνῶν.

8 Ἡμεῖς οὖν ὀφείλομεν ἀπολαμβάνειν τοὺς τοιούτους, ἵνα συνεργοὶ γινώμεθα τῇ ἀληθείᾳ.

9 Ἐγραψα τῇ ἐκκλησίᾳ· ἀλλ' ὁ φιλοπρωτεύων αὐτῶν Διοτρεφὴς οὐκ ἐπιδέχεται ἡμᾶς.

Ὁ ΠΡΕΣΒΥΤΕΡΟΣ εἰς τὸν Γάϊον τὸν ἀγαπητὸν, τὸν ὁποῖον ἐγὼ ἀγαπῶ ἀληθῶς.

2 Ἀγαπητέ, διὰ ὅλα εὐχομαι νὰ εὐδοῦσαι καὶ νὰ ὑγιαίνῃς, καθὼς εὐδοῦταί σου ἡ ψυχὴ σου.

3 Διότι ἐχάρην παραπολὺ ὅταν ἦλθον οἱ ἀδελφοὶ καὶ ἐμαρτύρουν εἰς τὴν ἀλήθειάν σου, καθὼς σὺ περιπατεῖς μὲ ἀλήθειαν.

4 Μεγαλιτέραν χαρὰν παρὰ ταύτην δὲν ἔχω, τὸ νὰ ἀκούω τὰ τέκνα μου ὅτι περιπατοῦσι μὲ ἀλήθειαν.

5 Ἀγαπητέ, κάμνεις ἔργον πιστὸν ὃ, τὶ ἀν ἐργάζῃσαι εἰς τοὺς ἀδελφούς καὶ εἰς τοὺς ξένους,

6 Οἱ ὁποῖοι ἐμαρτύρησαν εἰς τὴν ἀγάπην σου ἐνώπιον τῆς ἐκκλησίας· τοὺς ὁποίους ἐὰν συμπέμψῃς ἀξίως τοῦ Θεοῦ καλῶς θέλεις κάμει.

7 Διότι διὰ τὸ ὄνομά του ἐξῆλθον, μὴδὲν λαμβάνοντες ἀπὸ τὰ ἔθνη.

8 Ἡμεῖς λοιπὸν χρεωστούμεν νὰ προσδεχώμεθα τοὺς τοιούτους, διὰ τὰ γενώμεθα συνεργοὶ εἰς τὴν ἀλήθειαν.

9 Ἐγραψα εἰς τὴν ἐκκλησίαν· ἀλλὰ ὁ Διοτρεφὴς ὁ ὁποῖος φιλοπρωτεύει εἰς αὐτοὺς δὲν μᾶς δέχεται.

10 Διὰ τοῦτο, ἐὰν ἔλθω, ὑπομνήσω αὐτοῦ τὰ ἔργα ἃ ποιεῖ, λόγοις πονηροῖς φλυαρῶν ἡμᾶς· καὶ μὴ ἀρκοῦμενος ἐπὶ τούτοις, οὔτε αὐτὸς ἐπιδέχεται τοὺς ἀδελφούς, καὶ τοὺς βουλομένους κωλύει, καὶ ἐκ τῆς ἐκκλησίας ἐκβάλλει.

11 Ἀγαπητὲ, μὴ μιμῶν τὸ κακόν, ἀλλὰ τὸ ἀγαθόν· ὁ ἀγαθοποιῶν, ἐκ τοῦ Θεοῦ ἐστίν· ὁ δὲ κακοποιῶν, οὐχ ἑώρακε τὸν Θεόν.

12 Δημητρίῳ μεμαρτύρηται ὑπὸ πάντων, καὶ ὑπ' αὐτῆς τῆς ἀληθείας· καὶ ἡμεῖς δὲ μαρτυροῦμεν, καὶ οἶδατε ὅτι ἡ μαρτυρία ἡμῶν ἀληθὴς ἐστί.

13 Πολλὰ εἶχον γράφειν, ἀλλ' οὐ θέλω διὰ μέλανος καὶ καλάμου σοι γράψαι·

14 Ἐλπίζω δὲ εὐθέως ἰδεῖν σε, καὶ στόμα πρὸς στόμα λαλήσομεν.

15 Εἰρήνῃ σοι. Ἀσπάζονται σε οἱ φίλοι. Ἀσπάζου τοὺς φίλους κατ' ὄνομα.

10 Διὰ τοῦτο, ἐὰν ἔλθω, θέλω ἐνθυμίσει εἰς αὐτὸν τὰ ἔργα τὰ ὅποια κάμνει, φλυαρῶν κατ' ἡμῶν πονηρὰ λόγια· καὶ μὴ εὐχαριστοῦμενος εἰς ταῦτα, ὅχι μόνον αὐτὸς δὲν δέχεται τοὺς ἀδελφούς, ἀλλὰ καὶ ἐκείνους οἱ ὅποιοι βούλονται ἐμποδίζει, καὶ ἐκβάλλει αὐτοὺς ἀπὸ τῆς ἐκκλησίας.

11 Ἀγαπητὲ, μὴ μιμεῖσθαι τὸ κακόν, ἀλλὰ τὸ ἀγαθόν· ὅς τις ἀγαθοποιεῖ, εἶναι ἀπὸ τὸν Θεόν· ὅς τις δὲ κακοποιεῖ, δὲν εἶδε τὸν Θεόν.

12 Ὁ Δημήτριος ἔχει μαρτυρίαν ἀπὸ ὅλους, καὶ ἀπὸ αὐτὴν τὴν ἀληθειαν· καὶ ἡμεῖς μαρτυροῦμεν, καὶ γνωρίζετε ὅτι ἡ μαρτυρία μας εἶναι ἀληθινή.

13 Πολλὰ εἶχον νὰ γράφω, ἀλλὰ δὲν θέλω νὰ σὲ γράψω με μελάνι καὶ με καλάμουν·

14 Ἀλλὰ ἐλπίζω εὐθέως νὰ σὲ ἰδῶ, καὶ θέλωμεν λαλήσει στόμα πρὸς στόμα.

15 Εἰρήνῃ σοι. Οἱ φίλοι σὲ ἀσπάζονται. Ἀσπάζου τοὺς φίλους κατ' ὄνομα.

ἘΠΙΣΤΟΛΗ ΚΑΘΟΛΙΚΗ ἸΟΥΔΑ ΤΟΥ ἈΠΟΣΤΟΛΟΥ.

ἸΟΥΔΑΣ, Ἰησοῦ Χριστοῦ δούλος, ἀδελφὸς δὲ Ἰακώβου, τοῖς ἐν Θεῷ Πατρὶ ἡγιασμένοις, καὶ Ἰησοῦ Χριστῷ τετηρημένοις κλητοῖς·

2 Ἐλεος ὑμῖν καὶ εἰρήνη καὶ ἀγάπη πληθυνθείη.

3 Ἀγαπητοί, πᾶσαν σπουδὴν ποιούμενος γράφειν ὑμῖν περὶ τῆς κοινῆς σωτηρίας, ἀνάγκην ἔσχον γράψαι ὑμῖν, παρακαλῶν ἐπαγωνίζεσθαι τῇ ἅπαξ παραδόσει τῶν ἁγίων πίστει.

4 Παρεσιέδυσαν γάρ τινες ἄνθρωποι, οἱ πάλαι προγεγραμμένοι εἰς

ἸΟΥΔΑΣ, δούλος τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ, καὶ ἀδελφὸς τοῦ Ἰακώβου, εἰς τοὺς ἡγιασμένους ἀπὸ τὸν Θεὸν τὸν Πατέρα, καὶ πεφυλαγμένους ἀπὸ τὸν Ἰησοῦν Χριστὸν καλεσμένους·

2 Εἶθε νὰ πληθυνθῇ εἰς σᾶς ἔλεος, καὶ εἰρήνη καὶ ἀγάπη.

3 Ἀγαπητοί, ἀφ' οὗ ἔβαλον πᾶσαν σπουδὴν νὰ σᾶς γράφω περὶ τῆς κοινῆς σωτηρίας, εἶχα ἀνάγκην νὰ σᾶς γράφω, διὰ νὰ σᾶς παρακινήσω νὰ ἀγωνίζησθε ἐπιμόνως διὰ τὴν πίστιν ἣ ὅποια παρεδόθη ἅπαξ εἰς τοὺς ἁγίους.

4 Διότι παρεσιήλθον τινὲς ἄνθρωποι οἱ ὅποιοι ἦσαν ἑκκαλαὶ προγε-

τοῦτο τὸ κρίμα, ἀσεβεῖς, τὴν τοῦ Θεοῦ ἡμῶν χάριν μετατιθέντες εἰς ἀσέλγειαν, καὶ τὸν μόνον δεσπότην Θεὸν καὶ Κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστὸν ἀρνούμενοι.

5 Ὑπομνήσαι δὲ ἡμᾶς βούλομαι, εἰδὼτας ὑμᾶς ἅπαξ τοῦτο, ὅτι ὁ Κύριος λαὸν ἐκ γῆς Αἰγύπτου σώσας, τὸ δεύτερον τοὺς μὴ πιστεύσαντας ἀπώλεσεν.

6 Ἀγγέλους τε τοὺς μὴ τηρήσαντας τὴν ἐαυτῶν ἀρχήν, ἀλλὰ ἀπολιπόντας τὸ ἴδιον οἰκητήριον, εἰς κρίσιν μεγάλης ἡμέρας, δεσμοῖς αἰδίοις ὑπὸ ζόφον τετήρηκεν.

7 Ὡς Σόδομα καὶ Γόμορρα, καὶ αἱ περὶ αὐτάς πόλεις, τὸν ὅμοιον τούτοις τρόπον ἐκπορευσασαί, καὶ ἀπελθούσαι ὅπως σαρκὸς ἐτέρας, πρόκεινται δείγμα, πυρὸς αἰωνίου δίκην ὑπέχουσαι.

8 Ὁμοίως μὲν τοι καὶ οὗτοι ἐνυπνιαζόμενοι σάρκα μὲν μακίνουσι, κυριότητα δὲ ἀθετοῦσι, δόξας δὲ βλασφημοῦσιν.

9 Ὁ δὲ Μιχαὴλ ὁ ἀρχάγγελος, ὅτε τῷ διαβόλῳ διακρινόμενος διελέγετο περὶ τοῦ Μωσέως σώματος, οὐκ ἐτόλμησε κρίσιν ἐπενεγεῖν βλασφημίας, ἀλλ' εἶπεν· Ἐπιτιμήσαι σοι Κύριος.

10 Οὗτοι δὲ, ὅσα μὲν οὐκ οἶδασι, βλασφημοῦσιν· ὅσα δὲ φυσικῶς, ὡς τὰ ἄλογα ζῶα, ἐπίστανται, ἐν τούτοις φθείρονται.

11 Οὐαὶ αὐτοῖς· ὅτι τῇ ὁδῷ τοῦ Καὶν ἐπορεύθησαν, καὶ τῇ πλάνῃ τοῦ Βαλαάμ μισθοῦ ἐξεχύθησαν, καὶ τῇ ἀντιλογία τοῦ Κορὲ ἀπώλοντο.

12 Οὗτοί εἰσιν ἐν ταῖς ἀγάπαις ἡμῶν σπιλάδες, συνευχαίμενοι ἀφόβως, ἐαυτοὺς ποιμαίνοντες· νεφέλαι ἄνδρῳ, ὑπὸ ἀνέμων περιφερόμενοι· δένδρα φθινοπωρινά, ἄκαρπα, δις ἀποθανόντα, ἐκρίζωθέντα.

γραμμένοι εἰς τοῦτο τὸ κρίμα, ἀσεβεῖς, μεταθέτοντες τὴν χάριν τοῦ Θεοῦ μας εἰς ἀσέλγειαν, καὶ ἀρνούμενοι τὸν μόνον δεσπότην Θεὸν καὶ Κύριόν μας Ἰησοῦν Χριστόν.

5 Θέλω δὲ νὰ σᾶς ἐνθυμίσω, ἂν καὶ σεῖς ἅπαξ ἐγνωρίσατε τοῦτο, ὅτι ὁ Κύριος σώσας τὸν λαὸν ἀπὸ τὴν γῆν τῆς Αἰγύπτου, ἕστερον ἀπώλεσεν ἐκείνους οἱ ὅποιοι δὲν ἐπίστευσαν.

6 Καὶ ἐφύλαξεν ὑπὸ τὸ σκοτὸς μὲ δεσμὰ αἰδία, εἰς κρίσιν τῆς μεγάλης ἡμέρας, τοὺς ἀγγέλους οἱ ὅποιοι δὲν ἐφύλαξαν τὴν ἀξίαν των, ἀλλ' ἀφήκαν τὸ ἴδιον των κατοικητήριον.

7 Καθὼς τὰ Σόδομα καὶ Γόμορρα, καὶ αἱ πόλεις αὐτὰς περὶ αὐτάς κατὰ τὸν ὅμοιον μὲ τούτους τρόπον ἐκπορευσασαί, καὶ ἀπελθούσαι ὅπως ἄλλης σαρκὸς, πρόκεινται παραδειγμα, τιμωρίαν αἰωνίου πυρὸς ὑπομένουσαι.

8 Ὁμοίως καὶ οὗτοι ἐνυπνιαζόμενοι μακίνουσι μὲν τὴν σάρκα, τὴν δὲ κυριότητα ἀθετοῦσι, καὶ τὰς δόξας βλασφημοῦσι.

9 Καὶ ὁ Μιχαὴλ ὁ ἀρχάγγελος, ὅτε ἠγωνίζετο πρὸς τὸν διαβόλον φιλονεικῶν διὰ τὸ σῶμα τοῦ Μωϋσέως, δὲν ἐτόλμησε νὰ ἐπιφέρῃ κρίσιν βλασφημίας, ἀλλὰ εἶπεν εἰς αὐτόν· Ἐπιτιμήσαι σοι Κύριος.

10 Ἄλλ' οὗτοι, ὅσα δὲν γνωρίζουσι, βλασφημοῦσι· ὅσα δὲ γνωρίζουσι φυσικῶς, ὡς τὰ ἄλογα ζῶα, εἰς ταῦτα φθείρονται.

11 Οὐαὶ εἰς αὐτοὺς· διότι τὴν ὁδὸν τοῦ Καὶν ἐπορεύθησαν, καὶ εἰς τὴν πλάνην τοῦ Βαλαάμ διὰ μισθὸν ἐξεχύθησαν, καὶ εἰς τὴν ἀντιλογίαν τοῦ Κορὲ ἀπωλέσθησαν.

12 Οὗτοι εἶναι κηλίδες εἰς τὰς ἀγάπας σας, συνευχαίμενοι μὲ σὰς ἀφόβως, βόσκοντες ἐαυτοὺς· σύννεφα ἄνδρα, περιφερόμενα ἀπὸ τοὺς ἀνέμους· δένδρα φθινοπωρινά, ἄκαρπα, τὰ ὅποια ἀπέθανον δυο φοραὶς, ἐκρίζωθέντα.

13 Κύματα ἄγρια θαλάσσης, ἐπαφρίζοντα τὰς ἑαυτῶν αἰσχύνας ἀστέρες πλανῆται, οἷς ὁ ζόφος τοῦ σκότους εἰς τὸν αἰῶνα τετρήσεται.

14 Προεφήτευσε δὲ καὶ τούτοις ἑβδομος ἀπὸ Ἀδὰμ Ἐνώχ, λέγων· Ἰδοὺ, ἦλθε Κύριος ἐν μυριάσιν ἁγίαις αὐτοῦ.

15 Ποιῆσαι κρίσιν κατὰ πάντων, καὶ ἐξελέγξαι πάντας τοὺς ἀσεβεῖς αὐτῶν περὶ πάντων τῶν ἔργων ἀσεβείας αὐτῶν ὧν ἡσέβησαν, καὶ περὶ πάντων τῶν σκληρῶν ὧν ἐλάλησαν κατ' αὐτοῦ ἀμαρτωλῶι ἀσεβεῖς.

16 Οὗτοί εἰσι γογγυσταί, μεμφίμοιροι, κατὰ τὰς ἐπιθυμίας αὐτῶν πορευόμενοι· καὶ τὸ στόμα αὐτῶν λαλεῖ ὑπέρογκα, θαιμάζοντες πρόσωπα, ὠφελείας χάριν.

17 Ὑμεῖς δὲ, ἀγαπητοί, μνήσθητε τῶν ρημάτων τῶν προειρημένων ὑπὸ τῶν ἀποστόλων τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ·

18 Ὅτι ἔλεγον ὑμῖν, ὅτι ἐν ἐσχάτῳ χρόνῳ ἔσονται ἐμπαίικται, κατὰ τὰς ἑαυτῶν ἐπιθυμίας πορευόμενοι τῶν ἀσεβειῶν.

19 Οὗτοί εἰσιν οἱ ἀποδιορίζοντες ἑαυτοὺς, ψυχικοί, Πνεῦμα μὴ ἔχοντες.

20 Ὑμεῖς δὲ, ἀγαπητοί, τῇ ἁγιωτάτῃ ἡμῶν πίστει ἐποικοδομοῦντες ἑαυτοὺς, ἐν Πνεύματι ἁγίῳ προσευχόμενοι,

21 Ἐαυτοὺς ἐν ἀγάπῃ Θεοῦ τηρήσατε, προσδεχόμενοι τὸ ἔλεος τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ εἰς ζωὴν αἰώνιον.

22 Καὶ οὓς μὲν ἐλεεῖτε διακρίνομενοι·

23 Οὓς δὲ ἐν φόβῳ σώζετε, ἐκ τοῦ πυρὸς ἀρπάζοντες, μισοῦντες καὶ τὸν ἀπὸ τῆς σαρκὸς ἐσπιλωμένον χιτῶνα.

24 Τῷ δὲ δυναμένῳ φυλάξαι ὑμᾶς ἀπταιστούς, καὶ στήσαι κατενώπιον

13 Ἄγρια κύματα τῆς θαλάσσης, τὰ ὅποια ἐπαφρίζουσι τὰς ἰδίας τῶν αἰσχύνων· ἀστέρες πλανῆται, εἰς τοὺς ὁποίους ἡ μαυραδα τοῦ σκότους φυλάττεται εἰς τὸν αἰῶνα.

14 Καὶ ὁ Ἐνώχ ὁ ἑβδομος ἀπὸ Ἀδὰμ, προεφήτευσε διὰ τούτους, λέγων· Ἰδοὺ, ἦλθε Κύριος μετὰ μυριάδας τῶν ἁγίων αὐτοῦ,

15 Νὰ κάμῃ κρίσιν κατὰ πάντων, καὶ νὰ ἐξελέγξῃ ὅλους τοὺς ἀσεβεῖς αὐτῶν διὰ ὅλα τὰ ἔργα τῆς ἀσεβείας τῶν τὰ ὅποια ἡσέβησαν, καὶ διὰ ὅλα τὰ σκληρὰ τὰ ὅποια ἐλάλησαν κατ' αὐτοῦ ἀμαρτωλοὶ ἀσεβεῖς.

16 Οὗτοι εἶναι γογγυσταί, ἀνευχαρίστητοι, πορευόμενοι κατὰ τὰς ἐπιθυμίας τῶν· καὶ τὸ στόμα αὐτῶν λαλεῖ κενόδοξα, θαιμάζοντες πρόσωπα, χάριν ὠφελείας.

17 Σεῖς δὲ, ἀγαπητοί, ἐνθυμηθῆτε τὰ λόγια τὰ ὅποια προελέχθησαν ἀπὸ τοὺς ἀποστόλους τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ·

18 Ὅτι σὰς ἔλεγον, ὅτι εἰς τοὺς ἐσχάτους χρόνους θέλουσιν εἶναι ἐμπαίικται, πορευόμενοι κατὰ τὰς ἐπιθυμίας τῶν ἀσεβειῶν αὐτῶν.

19 Οὗτοι εἶναι ἐκεῖνοι οἱ ὁποῖοι ἀποχωρίζουσι τὸν ἑαυτῶν τῶν, ψυχικοί, μὴ ἔχοντες Πνεῦμα.

20 Σεῖς δὲ, ὦ ἀγαπητοί, ἐποικοδομοῦντες τὸν ἑαυτῶν σας εἰς τὴν ἁγιωτάτην σας πίστιν, καὶ προσευχόμενοι ἐν Πνεύματι ἁγίῳ,

21 Φυλάξτε τὸν ἑαυτῶν σας εἰς τὴν ἀγάπην τοῦ Θεοῦ, ἀναμένοντες τὸ ἔλεος τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ εἰς ζωὴν αἰώνιον.

22 Καὶ τοὺς μὲν ἐλεεῖτε κάμνοντες διάκρισιν·

23 Τοὺς δὲ μετὰ φόβον σώζετε, ἀρπάζοντες αὐτοὺς ἀπὸ τοῦ πυρὸς, μισοῦντες καὶ τὸν χιτῶνα τὸν μολυσμένον ἀπὸ τὴν σάρκα.

24 Εἰς ἐκεῖνον δὲ ὁ ὁποῖος δύναται νὰ σὰς φυλάξῃ ἀπταιστούς, καὶ νὰ

τῆς δόξης αὐτοῦ ἀμάμους ἐν ἀγαλ-
λιάσει,

25 Μόνῳ σοφῷ Θεῷ Σωτῆρι ἡμῶν
δόξα καὶ μεγαλωσύνη, κράτος καὶ
ἐξουσία, καὶ νῦν καὶ εἰς πάντας τοὺς
αἰῶνας. Ἀμήν.

σᾶς στήση κατενώπιον τῆς δόξης του
ἀμέμπτους με ἀγαλλίασιν,

25 Εἰς τὸν μόνον σοφὸν Θεὸν καὶ
Σωτῆρα ἡμῶν ᾧς ἦναι δόξα καὶ με-
γαλωσύνη, κράτος καὶ ἐξουσία, καὶ νῦν
καὶ εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.

ΑΠΟΚΑΛΥΨΙΣ ἸΩΑΝΝΟΥ

ΤΟΥ ΘΕΟΛΟΓΟΥ.

Κεφ. α'. Ι.

ἈΠΟΚΑΛΥΨΙΣ Ἰησοῦ Χριστοῦ,
ἣν ἔδωκεν αὐτῷ ὁ Θεός, δεῖξαι τοῖς
δούλοις αὐτοῦ ᾧ δεῖ γενέσθαι ἐν τά-
χει· καὶ ἐσήμικεν ἀποστείλας διὰ
τοῦ ἀγγέλου αὐτοῦ τῷ δούλῳ αὐτοῦ
Ἰωάννῃ·

2 Ὃς ἐμαρτύρησε τὸν λόγον τοῦ
Θεοῦ, καὶ τὴν μαρτυρίαν Ἰησοῦ
Χριστοῦ, ὅσα τε εἶδε.

3 Μακάριος ὁ ἀναγινώσκων, καὶ οἱ
ἀκούοντες τοὺς λόγους τῆς προφη-
τείας, καὶ τηροῦντες τὰ ἐν αὐτῇ γε-
γραμμένα· ὁ γὰρ καιρὸς ἐγγύς.

4 Ἰωάννης ταῖς ἐπτά ἐκκλησίαις
ταῖς ἐν τῇ Ἀσίᾳ· χάρις ὑμῖν καὶ
εἰρήνη ἀπὸ τοῦ ὄντος καὶ ὃς ἦν καὶ ὁ
ἐρχόμενος· καὶ ἀπὸ τῶν ἐπτά πνευ-
μάτων ᾧ ἐστὶν ἐνώπιον τοῦ θρόνου
αὐτοῦ·

5 Καὶ ἀπὸ Ἰησοῦ Χριστοῦ, ὁ μάρ-
τυς ὁ πιστὸς, ὁ πρωτότοκος ἐκ τῶν
νεκρῶν, καὶ ὁ ἄρχων τῶν βασιλείων
τῆς γῆς· τῷ ἀγαπήσαντι ἡμᾶς, καὶ
λουσαντι ἡμᾶς ἀπὸ τῶν ἀμαρτιῶν
ἡμῶν ἐν τῷ αἵματι αὐτοῦ,

6 Καὶ ἐποίησεν ἡμᾶς βασιλεῖς, καὶ
ἱερεῖς τῷ Θεῷ καὶ Πατρὶ αὐτοῦ· ᾧς
αὐτῷ ἡ δόξα καὶ τὸ κράτος εἰς τοὺς
αἰῶνας τῶν αἰώνων· ἀμήν.

7 Ἰδοὺ, ἔρχεται μετὰ τῶν νεφελῶν,

Κεφ. α'. Ι.

Ἡ ἀποκάλυψις τοῦ Ἰησοῦ Χρι-
στοῦ, τὴν ὁποίαν ἔδωκεν εἰς αὐτὸν ὁ
Θεός, ἵνα δεῖξῃ εἰς τοὺς δούλους του
ἐκεῖνα τὰ ὁποῖα εἶναι δεόντα γίνωσι
ταχέως· καὶ ἀπεστείλε διὰ τοῦ ἀγ-
γέλου του καὶ ἐσήμικεν εἰς τὸν δού-
λόν του Ἰωάννην·

2 Ὃ ὁποῖος ἐμαρτύρησε τὸν λόγον
τοῦ Θεοῦ, καὶ τὴν μαρτυρίαν τοῦ
Ἰησοῦ Χριστοῦ, καὶ ὅσα εἶδε.

3 Μακάριος εἶναι ὅς τις ἀναγινώ-
σκει, καὶ οἵτινες ἀκούουσιν τοὺς λόγους
τῆς προφητείας, καὶ φυλάττουσιν τὰ
ἐγγεγραμμένα εἰς αὐτὴν· διότι ὁ
καιρὸς εἶναι ἐγγύς.

4 Ὁ Ἰωάννης εἰς τὰς ἐπτά ἐκκλη-
σίας τὰς εἰς τὴν Ἀσίαν· ᾧς ἦναι
χάρις εἰς σᾶς καὶ εἰρήνη ἀπὸ ἐκείνου
ὁ ὁποῖος εἶναι καὶ ὁ ὁποῖος ἦτον καὶ
ὁ ὁποῖος ἔρχεται· καὶ ἀπὸ τῶν ἐπτά
πνεύματα τὰ ὁποῖα εἶναι ἐνώπιον τοῦ
θρόνου αὐτοῦ·

5 Καὶ ἀπὸ τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ, ὁ
ὁποῖος εἶναι ὁ μάρτυς ὁ πιστὸς, ὁ
πρωτότοκος ἀπὸ τῶν νεκρῶν, καὶ ὁ
ἄρχων τῶν βασιλείων τῆς γῆς· εἰς
ἐκεῖνον ὁ ὁποῖος μᾶς ἠγάπησε, καὶ
μᾶς ἔλουσεν ἀπὸ τῶν ἀμαρτιῶν μας
μετὰ τὸ αἷμα αὐτοῦ,

6 Καὶ μᾶς ἔκαμε βασιλεῖς, καὶ ἱερεῖς
εἰς τὸν Θεὸν καὶ Πατέρα αὐτοῦ· ᾧς
ἦναι δόξα εἰς αὐτὸν καὶ κράτος εἰς
τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων· ἀμήν.

7 Ἰδοὺ, ἔρχεται μετὰ συννεφῶν, καὶ

καὶ ὄψεται αὐτὸν πᾶς ὀφθαλμός, καὶ οἷτινες αὐτὸν ἐξεκέντησαν· καὶ κόψονται ἐπ' αὐτὸν πάσαι αἱ φυλαὶ τῆς γῆς· ναὶ, ἀμήν.

8 Ἐγὼ εἰμι τὸ Ἄλφα καὶ τὸ Ω, ἀρχὴ καὶ τέλος, λέγει ὁ Κύριος, ὁ ὢν καὶ ὁ ἦν καὶ ὁ ἐρχόμενος, ὁ Παντοκράτωρ.

9 Ἐγὼ Ἰωάννης, ὁ καὶ ἀδελφὸς ὑμῶν, καὶ συγκοινωνὸς ἐν τῇ θλίψει καὶ ἐν τῇ βασιλείᾳ καὶ ὑπομονῇ Ἰησοῦ Χριστοῦ, ἐγενόμην ἐν τῇ νήσῳ τῇ καλουμένῃ Πάτμῳ, διὰ τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ, καὶ διὰ τὴν μαρτυρίαν Ἰησοῦ Χριστοῦ·

10 Ἐγενόμην ἐν Πνεύματι ἐν τῇ Κυριακῇ ἡμέρᾳ· καὶ ἤκουσα ὀπίσω μου φωνὴν μεγάλην ὡς σάλπιγγος,

11 Λεγουσῆς· Ἐγὼ εἰμι τὸ Ἄλφα καὶ τὸ Ω, ὁ πρῶτος καὶ ὁ ἔσχατος· καί· Ὁ βλέπεις, γράψον εἰς βιβλίον, καὶ πέμψον ταῖς ἐκκλησίαις ταῖς ἐν Ἀσίᾳ, εἰς Ἐφεσον, καὶ εἰς Σμύρναν, καὶ εἰς Πέργαμον, καὶ εἰς Θυάτειραν, καὶ εἰς Σάρδεϊς, καὶ εἰς Φιλαδέλφειαν, καὶ εἰς Λαοδίκειαν.

12 Καὶ ἐστρέψα βλέπειν τὴν φωνὴν ἣτις ἐλάλησε μετ' ἐμοῦ· καὶ ἐπιστρέψας εἶδον ἑπτὰ λυχνίας χρυσαῖς·

13 Καὶ ἐν μέσῳ τῶν ἑπτὰ λυχνιῶν ὅμοιον Υἱῷ ἀνθρώπου, ἐνδεδυμένον ποδήρη, καὶ περιεζωσμένον πρὸς τοῖς μαστοῖς ζώνην χρυσοῦν·

14 Ἡ δὲ κεφαλὴ αὐτοῦ καὶ αἱ τρίχες, λευκαὶ ὡσεὶ ἔριον λευκόν, ὡς χιών· καὶ οἱ ὀφθαλμοὶ αὐτοῦ ὡς φλόξ πυρός.

15 Καὶ οἱ πόδες αὐτοῦ ὅμοιοι χαλκοβιβάνῳ, ὡς ἐν καμίνῳ πεπυρωμένοι· καὶ ἡ φωνὴ αὐτοῦ ὡς φωνὴ ὑδάτων πολλῶν·

16 Καὶ ἔχων ἐν τῇ δεξιᾷ αὐτοῦ χεὶρ ἀστέρας ἑπτὰ· καὶ ἐκ τοῦ στόματος αὐτοῦ ῥομφαία δίστομος ὡς εἶα ἐκπορευομένη· καὶ ἡ ὄψις αὐτοῦ ὡς ὁ

θέλει ἰδεῖ αὐτὸν πᾶς ὀφθαλμός, καὶ οἷτινες ἐξεκέντησαν αὐτόν· καὶ θέλουσι πενήθει δι' αὐτὸν ὅλαι αἱ φυλαὶ τῆς γῆς· ναὶ, ἀμήν.

8 Ἐγὼ εἰμαι τὸ Ἄλφα καὶ τὸ Ω, ἡ ἀρχὴ καὶ τὸ τέλος, λέγει ὁ Κύριος, ὁ ὅποιος εἶναι καὶ ὁ ὅποιος ἦτον καὶ ὁ ὅποιος ἐρχεται, ὁ Παντοκράτωρ.

9 Ἐγὼ ὁ Ἰωάννης, ὁ καὶ ἀδελφός σου, καὶ συγκοινωνός εἰς τὴν θλίψιν καὶ εἰς τὴν βασιλείαν, καὶ εἰς ὑπομονὴν τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ, ἡμῖν εἰς τὴν νῆσον τὴν καλουμένην Πάτμον, διὰ τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ, καὶ διὰ τὴν μαρτυρίαν τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ·

10 Καὶ ἐξέστην εἰς τὸ Πνεῦμα τὴν Κυριακὴν ἡμέραν· καὶ ἤκουσα φωνὴν μεγάλην ὀπίσω μου ὡς σάλπιγγος,

11 Ἡ ὅποια ἔλεγεν· Ἐγὼ εἰμαι τὸ Ἄλφα καὶ τὸ Ω, ὁ πρῶτος καὶ ὁ ἔσχατος· καί· Ὁ, τι βλέπεις, γράψον εἰς βιβλίον, καὶ πέμψον εἰς τὰς ἐκκλησίας τὰς εἰς τὴν Ἀσίαν, εἰς τὴν Ἐφεσον, καὶ εἰς τὴν Σμύρνην, καὶ εἰς τὴν Πέργαμον, καὶ εἰς τὰς Θυάτειρας, καὶ εἰς τὰς Σάρδεϊς, καὶ εἰς τὴν Φιλαδέλφειαν, καὶ εἰς τὴν Λαοδίκειαν.

12 Καὶ ἔστρεψα νὰ βλέψω τὴν φωνὴν ἣτις ἐλάλησε μετ' ἐμέ· καὶ στρέψας εἶδον ἑπτὰ λυχνίας χρυσαῖς·

13 Καὶ εἰς τὸ μέσον τῶν ἑπτὰ λυχνιῶν ἕνα ὅμοιον μὲ Ὑῖόν ἀνθρώπου, ἐνδεδυμένον ἐνδυμα εἰς τοὺς πόδας, καὶ περιεζωσμένον εἰς τοὺς μαστοὺς ζώνην χρυσοῦν·

14 Καὶ ἡ κεφαλὴ αὐτοῦ καὶ αἱ τρίχες, λευκαὶ ὡς τὸ λευκὸν μαλλίον, ὡς χιών· καὶ οἱ ὀφθαλμοὶ του ὡς φλόξ πυρός.

15 Καὶ οἱ πόδες αὐτοῦ ἦσαν ὅμοιοι μὲ χαλκολίβανον, ὡς πεπυρωμένοι εἰς τὴν κάμινον· καὶ ἡ φωνὴ του ὡς φωνὴ ὑδάτων πολλῶν·

16 Καὶ εἶχεν εἰς τὴν δεξιάν αὐτοῦ χεῖρα ἑπτὰ ἀστέρας· καὶ ἀπὸ τὸ στόμα αὐτοῦ ἐξεπορεύετο ῥομφαία δίστομος ὡς εἶα· καὶ ἡ ὄψις του ἐφегγεν,

ἥλιος φαίνει ἐν τῇ δυνάμει αὐτοῦ.

17 Καὶ ὅτε εἶδον αὐτόν, ἔπεσα πρὸς τοὺς πόδας αὐτοῦ ὡς νεκρός· καὶ ἐπένθηκε τὴν δεξιάν αὐτοῦ χεῖρα ἐπ' ἐμέ, λέγων μοι· Μὴ φοβοῦ· ἐγὼ εἰμι ὁ πρῶτος καὶ ὁ ἔσχατος·

18 Καὶ ὁ ζῶν, καὶ ἐγενόμην νεκρός· καὶ ἰδοὺ ζῶν εἰμι εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων· ἀμήν· καὶ ἔχω τὰς κλείς τοῦ ἄδου καὶ τοῦ θανάτου.

19 Γράψον ἃ εἶδες, καὶ ἃ εἰσι, καὶ ἃ μέλλει γίνεσθαι μετὰ ταῦτα·

20 Τὸ μυστήριον τῶν ἑπτὰ ἀστέρων ὧν εἶδες ἐπὶ τῆς δεξιᾶς μου, καὶ τὰς ἑπτὰ λυχνίας τὰς χρυσᾶς· οἱ ἑπτὰ ἀστέρες, ἄγγελοι τῶν ἑπτὰ ἐκκλησιῶν εἰσὶ· καὶ αἱ ἑπτὰ λυχνίαι ὥς εἶδες, ἑπτὰ ἐκκλησίαι εἰσὶ.

Κεφ. β'. II.

ΤΩ ἀγγέλῳ τῆς Ἐφεσίνης ἐκκλησίας γράψον· Τὰδε λέγει ὁ κρατῶν τοὺς ἑπτὰ ἀστέρας ἐν τῇ δεξιᾷ αὐτοῦ, ὁ περιπατῶν ἐν μέσῳ τῶν ἑπτὰ λυχνιῶν τῶν χρυσῶν·

2 Οἶδα τὰ ἔργα σου, καὶ τὸν κόπον σου, καὶ τὴν ὑπομονήν σου, καὶ ὅτι οὐ δύνῃ βαστάσαι κακοὺς· καὶ ἐπειράσω τοὺς φάσκοντας εἶναι ἀποστόλους, καὶ οὐκ εἰσὶ· καὶ εὗρες αὐτοὺς ψευδεῖς·

3 Καὶ ἐβάστασας καὶ ὑπομονὴν ἔχεις, καὶ διὰ τὸ ὄνομά μου κεκοπίσθης, καὶ οὐ κέκμηκας.

4 Ἀλλ' ἔχω κατὰ σοῦ, ὅτι τὴν ἀγάπην σου τὴν πρώτην ἀφῆκας.

5 Μνημόνευε οὐν πόθεν ἐκπέτωκας, καὶ μετανόησον, καὶ τὰ πρῶτα ἔργα ποιήσον· εἰ δὲ μὴ, ἔρχομαί σοι ταχύ, καὶ κινήσω τὴν λυχνίαν σου ἐκ τοῦ τόπου αὐτῆς, ἐὰν μὴ μετανόησῃς.

6 Ἀλλὰ τοῦτο ἔχεις, ὅτι μισεῖς τὰ

ὡς φέγγει ὁ ἥλιος εἰς τὴν δυνάμιν του.

17 Καὶ ὅτε εἶδον αὐτόν, ἔπεσα πρὸς τοὺς πόδας του ὡς νεκρός· καὶ ἔπεσε τὴν δεξιάν του χεῖρα ἐπάνω μου, λέγων εἰς ἐμέ· Μὴ φοβεῖσθαι· ἐγὼ εἰμαι ὁ πρῶτος καὶ ὁ ἔσχατος·

18 Καὶ εἰμαι ὁ ζῶν, καὶ ἐγινικα νεκρός· καὶ ἰδοὺ εἰμαι ζῶν εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων· ἀμήν· καὶ ἔχω τὰ κλειδιά τοῦ ἄδου καὶ τοῦ θανάτου.

19 Γράψον ἐκεῖνα τὰ ὅποια εἶδες, καὶ ἐκεῖνα τὰ ὅποια εἶναι, καὶ ἐκεῖνα τὰ ὅποια μέλλουσι γίνεσθαι μετὰ ταῦτα·

20 Τὸ μυστήριον τῶν ἑπτὰ ἀστέρων τοὺς ὁποίους εἶδες εἰς τὰ δεξιὰ μου, καὶ τὰς ἑπτὰ λυχνίας τὰς χρυσᾶς· οἱ ἑπτὰ ἀστέρες, εἶναι ἄγγελοι τῶν ἑπτὰ ἐκκλησιῶν· καὶ αἱ ἑπτὰ λυχνίαι τὰς ὁποίας εἶδες, εἶναι ἑπτὰ ἐκκλησίαι.

Κεφ. β'. II.

ΕΙΣ τὸν ἄγγελον τῆς ἐκκλησίας τῶν Ἐφεσίων γράψον· Τὰδε λέγει ἐκεῖνος ὁ ὁποῖος κρατεῖ τοὺς ἑπτὰ ἀστέρας εἰς τὴν δεξιάν του χεῖρα, ὁ ὁποῖος περιπατεῖ εἰς τὸ μέσον τῶν ἑπτὰ λυχνιῶν τῶν χρυσῶν·

2 Γνωρίζω τὰ ἔργα σου, καὶ τὸν κόπον σου, καὶ τὴν ὑπομονήν σου, καὶ ὅτι δὲν δύνασαι νὰ βαστάσῃς τοὺς κακοὺς· καὶ ἐδοκίμασας ἐκείνους οἱ ὁποῖοι λέγουσιν ὅτι εἶναι ἀπόστολοι, καὶ δὲν εἶναι· καὶ εὗρες αὐτοὺς ψευδεις·

3 Καὶ ἐβάστασας καὶ ἔχεις ὑπομονήν, καὶ διὰ τὸ ὄνομά μου ἐκοπίσθης, καὶ δὲν ἀπέκαμες.

4 Ἀλλὰ ἔχω κατὰ σοῦ, ὅτι ἀφῆκας τὴν πρώτην σου ἀγάπην.

5 Ἐνθυμοῦ λοιπὸν πόθεν ἐξέπεσες, καὶ μετανόησον, καὶ κάμε τὰ πρῶτα ἔργα· εἰ δὲ μὴ, ταχέως ἔρχομαι εἰς σέ, καὶ θέλω κινήσει τὴν λυχνίαν σου ἀπὸ τὸν τόπον τῆς, ἐὰν δὲν μετανόησῃς.

6 Ἀλλὰ τοῦτο ἔχεις, ὅτι μισεῖς τὰ

ἔργα τῶν Νικολαϊτῶν, ἃ καὶ γὰρ μισῶ.

7 Ὁ ἔχων οὖς, ἀκουσάτω τί τὸ Πνεῦμα λέγει ταῖς ἐκκλησίαις· Τῷ νικῶντι δώσω αὐτῷ φαγεῖν ἐκ τοῦ ξύλου τῆς ζωῆς, ὃ ἔστιν ἐν μέσῳ τοῦ παραδείσου τοῦ Θεοῦ.

8 Καὶ τῷ ἀγγέλῳ τῆς ἐκκλησίας Συμωναίου γράψον· Τάδε λέγει ὁ πρῶτος καὶ ὁ ἔσχατος, ὃς ἐγένετο νεκρὸς, καὶ ἔζησεν·

9 Οἶδά σου τὰ ἔργα, καὶ τὴν θλίψιν, καὶ τὴν πτωχείαν, (πλούσιος δὲ εἶ) καὶ τὴν βλασφημίαν τῶν λεγόντων Ἰουδαίους εἶναι ἐαυτοὺς, καὶ οὐκ εἶσιν, ἀλλὰ συναγωγὴ τοῦ Σατανᾶ.

10 Μὴδὲν φοβοῦ ἃ μέλλεις πάσχειν· ἰδοὺ, μέλλει βαλεῖν ἐξ ὑμῶν ὁ διάβολος εἰς φυλακὴν, ἵνα πειρασθῇτε· καὶ ἐξετε θλίψιν ἡμερῶν δέκα· γίνου πιστὸς ἄχρι θανάτου, καὶ δώσω σοὶ τὸν στέφανον τῆς ζωῆς.

11 Ὁ ἔχων οὖς, ἀκουσάτω τί τὸ Πνεῦμα λέγει ταῖς ἐκκλησίαις· Ὁ νικῶν οὐ μὴ ἀδικηθῇ ἐκ τοῦ θανάτου τοῦ δευτέρου.

12 Καὶ τῷ ἀγγέλῳ τῆς ἐν Περγᾶμ ἐκκλησίας γράψον· Τάδε λέγει ὁ ἔχων τὴν ῥομφαίαν τὴν δίστομον τὴν ὀξεῖαν·

13 Οἶδα τὰ ἔργα σου, καὶ ποῦ κατοικεῖς, ὅπου ὁ θρόνος τοῦ Σατανᾶ· καὶ κρατεῖς τὸ ὄνομά μου, καὶ οὐκ ἠρνήσω τὴν πίστιν μου, καὶ ἐν ταῖς ἡμέραις ἐν αἷς Ἀντίπας ὁ μάρτυς μου ὁ πιστὸς, ὃς ἀπεκτάνθη παρ' ὑμῖν, ὅπου κατοικεῖ ὁ Σατανᾶς·

14 Ἄλλ' ἔχω κατὰ σοῦ ὀλίγα, ὅτι ἐκεῖ ἔχεις κρατοῦντας τὴν διδασχὴν Βαλαάμ, ὃς ἐδίδασκε τὸν Βαλαάκ βαλεῖν σκάνδαλον ἐνώπιον τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ, φαγεῖν εἰδωλόθута καὶ πορνεύσαι.

ἔργα τῶν Νικολαϊτῶν, τὰ ὅποια καὶ ἐγὼ μισῶ.

7 Ὅς τις ἔχει ὠτίον, ἃς ἀκούσῃ τί λέγει τὸ Πνεῦμα εἰς τὰς ἐκκλησίας· Εἰς τὸν νικῶντα δέλω δώσει εἰς αὐτὸν νὰ φαγῇ ἀπὸ τοῦ ξύλου τῆς ζωῆς, τὸ ὅποιον εἶναι εἰς τὸ μέσον τοῦ παραδείσου τοῦ Θεοῦ.

8 Καὶ εἰς τὸν ἀγγελὸν τῆς ἐκκλησίας τῶν Συμωναίων γράψον· Τάδε λέγει ὁ πρῶτος καὶ ὁ ἔσχατος, ὁ ὁποῖος ἔγινε νεκρὸς, καὶ ἔζησε·

9 Γνωρίζω τὰ ἔργα σου, καὶ τὴν θλίψιν, καὶ τὴν πτωχείαν, (εἶσαι δὲ πλούσιος) καὶ τὴν βλασφημίαν ἐκείνων οἱ ὅποιοι λεγουσιν ὅτι αὐτοὶ εἶναι Ἰουδαῖοι, καὶ δὲν εἶναι, ἀλλὰ εἶναι συναγωγὴ τοῦ Σατανᾶ.

10 Μὴ φοβεῖσαι κρᾶν ἀπὸ ἐκεῖνα τὰ ὅποια μέλλεις νὰ παθῇς· ἰδοὺ μέλλει νὰ βάλῃ ὁ διάβολος τινὰς ἀπὸ σῶς εἰς τὴν φυλακὴν, διὰ νὰ δοκιμασθῇτε· καὶ θέλετε ἔχει θλίψιν δέκα ἡμερῶν· γίνου πιστὸς ἕως θανάτου, καὶ δέλω δώσει εἰς σὲ τὸν στέφανον τῆς ζωῆς.

11 Ὅς τις ἔχει ὠτίον, ἃς ἀκούσῃ τί λέγει τὸ Πνεῦμα εἰς τὰς ἐκκλησίας· Ὁ νικῶν δὲν θέλει ζημιωθῇ ἀπὸ τὸν δεύτερον θάνατον.

12 Καὶ εἰς τὸν ἀγγελὸν τῆς ἐκκλησίας τῆς εἰς τὴν Πέργαμον γράψον· Τάδε λέγει ἐκεῖνος ὁ ὁποῖος ἔχει τὴν ῥομφαίαν τὴν δίστομον τὴν ὀξεῖαν·

13 Γνωρίζω τὰ ἔργα σου, καὶ ποῦ κατοικεῖς, ὅπου εἶναι ὁ θρόνος τοῦ Σατανᾶ· καὶ κρατεῖς τὸ ὄνομά μου, καὶ δὲν ἠρνήθης τὴν πίστιν μου, καὶ εἰς τὰς ἡμέρας εἰς τὰς ὁποίας ὁ μάρτυς μου ὁ πιστὸς ὁ Ἀντίπας ἐφονεύθη μεταξὺ σας, ὅπου κατοικεῖ ὁ Σατανᾶς·

14 Ἄλλ' ἔχω ὀλίγα κατὰ σοῦ, ὅτι ἔχεις ἐκεῖ ἐκείνους οἱ ὅποιοι κρατοῦσι τὴν διδασχὴν τοῦ Βαλαάμ, ὁ ὁποῖος ἐδίδασκε τὸν Βαλαάκ νὰ βάλῃ σκάνδαλον ἐνώπιον τῶν υἱῶν τοῦ Ἰσραὴλ, νὰ φάγωσιν εἰδωλόθута καὶ νὰ πορνεύωσιν.

15 Οὕτως ἔχεις καὶ σὺ κρατοῦντας τὴν διδασχὴν τῶν Νικολαϊτῶν· ὁ μισῶ.

16 Μετανόησον· εἰ δὲ μὴ, ἔρχομαί σοι ταχύ, καὶ πολεμήσω μετ' αὐτῶν ἐν τῇ ῥομφαίᾳ τοῦ στόματός μου.

17 Ὁ ἔχων οὖς, ἀκουσάτω τί τὸ Πνεῦμα λέγει ταῖς ἐκκλησίαις· Τῷ νικῶντι δώσω αὐτῷ φαγεῖν ἀπὸ τοῦ μάννα τοῦ κεκρυμμένου, καὶ δώσω αὐτῷ ψῆφον λευκὴν, καὶ ἐπὶ τὴν ψῆφον ὄνομα καινὸν γεγραμμένον, ὃ οὐδεὶς ἔγνω εἰ μὴ ὁ λαμβάνων.

18 Καὶ τῷ ἀγγέλῳ τῆς ἐν Θυατείροις ἐκκλησίας γραφόν· Ταῦδε λέγει ὁ Υἱὸς τοῦ Θεοῦ, ὁ ἔχων τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ ὡς φλόγα πυρὸς, καὶ οἱ πόδες αὐτοῦ ὅμοιοι χαλκολίβανῳ·

19 Οἶδά σου τὰ ἔργα, καὶ τὴν ἀγάπην, καὶ τὴν διακονίαν, καὶ τὴν πίστιν, καὶ τὴν ὑπομονήν σου, καὶ τὰ ἔργα σου, καὶ τὰ ἔσχατα πλείονα τῶν πρώτων.

20 Ἀλλ' ἔχω κατὰ σοῦ ὀλίγα, ὅτι ἔἴς τὴν γυναῖκα Ἰεζ'βήλ, τὴν λέγουσαν ἑαυτὴν προφῆτιν, διδάσκειν καὶ πλανᾶσθαι ἑμοὺς δούλους, πορνεύσαι καὶ εἰδωλόθυτα φαγεῖν.

21 Καὶ ἔδωκα αὐτῇ χρόνον ἵνα μετανοήσῃ ἐκ τῆς πορνείας αὐτῆς, καὶ οὐ μετενόησεν.

22 Ἰδοὺ, ἐγὼ βάλλω αὐτὴν εἰς κλίνην, καὶ τοὺς μοιχευόντας μετ' αὐτῆς, εἰς θλίψιν μεγάλην, ἐὰν μὴ μετανοήσωσιν ἐκ τῶν ἔργων αὐτῶν.

23 Καὶ τὰ τέκνα αὐτῆς ἀποκτενῶ ἐν θανάτῳ· καὶ γνώσονται πᾶσαι αἱ ἐκκλησίαι ὅτι ἐγὼ εἰμι ὁ ἐρευνῶν νεφροὺς καὶ καρδίας· καὶ δώσω ἕμιν ἐκάστῳ κατὰ τὰ ἔργα ἑμῶν.

24 Ὑμῖν δὲ λέγω, καὶ λοιποῖς τοῖς

15 Οὕτως ἔχεις καὶ σὺ ἐκείνους οἱ ὅποιοι κρατοῦσι τὴν διδασχὴν τὴν Νικολαϊτῶν· τὸ ὅποιον ἐγὼ μισῶ.

16 Μετανόησον· εἰ δὲ μὴ, ταχέως ἔρχομαι εἰς σέ, καὶ θέλω πολεμήσει πρὸς αὐτοὺς μετ' ἐμὲ τὴν ῥομφαίαν τοῦ στόματός μου.

17 Ὅς τις ἔχει ὠτίον, ἄς ἀκούσῃ τί λέγει τὸ Πνεῦμα εἰς τὰς ἐκκλησίας· Εἰς τὸν νικῶντα θέλω δώσει εἰς αὐτὸν νὰ φαγῇ ἀπὸ τοῦ μάννα τοῦ κεκρυμμένου, καὶ θέλω δώσει εἰς αὐτὸν ψῆφον λευκὴν, καὶ ἐπ' αὐτὴν τῆς ψῆφου ὄνομα νέον γεγραμμένον, τὸ ὅποιον οὐδεὶς ἐγνώρισε εἰ μὴ ὁ τις λαμβάνει.

18 Καὶ εἰς τὸν ἀγγέλῳ τῆς ἐκκλησίας τῆς εἰς τὰ Θυατείρια γραφόν· Ταῦδε λέγει ὁ Υἱὸς τοῦ Θεοῦ, ὁ ὅποιος ἔχει τοὺς ὀφθαλμοὺς του ὡς φλόγα πυρὸς, καὶ οἱ πόδες αὐτοῦ εἶναι ὅμοιοι μετ' ἐμοῦ χαλκολίβανον·

19 Γνωρίζω τὰ ἔργα σου, καὶ τὴν ἀγάπην, καὶ τὴν διακονίαν, καὶ τὴν πίστιν, καὶ τὴν ὑπομονήν σου, καὶ τὰ ἔργα σου, καὶ τὰ ἔσχατα ὅτι εἶναι περισσότερα ἀπὸ τὰ πρώτα.

20 Ἀλλὰ ἔχω ὀλίγα κατὰ σοῦ, διότι ἀφίνεις τὴν γυναῖκα τὴν Ἰεζ'βήλ, ἥ ὅποια λέγει ἑαυτὴν προφῆτισσαν, νὰ διδάσκῃ καὶ νὰ πλανᾷ τοὺς ἰδικούς μου δούλους, νὰ πορνεύσωσι καὶ νὰ φάγωσιν εἰδωλόθυτα.

21 Καὶ ἔδωκα εἰς αὐτὴν καιρὸν νὰ μετανοήσῃ ἀπὸ τῆς πορνείας της, καὶ δὲν μετενόησεν.

22 Ἰδοὺ, ἐγὼ βάλλω αὐτὴν εἰς τὴν κλίνην, καὶ ἐκείνους οἱ ὅποιοι μοιχεύουσιν μετ' αὐτῆς, εἰς μεγάλην θλίψιν, ἐὰν δὲν μετανοήσωσιν ἀπὸ τῶν ἔργων αὐτῶν.

23 Καὶ τὰ τέκνα αὐτῆς θέλω θανατώσει μετ' ἐμοῦ ἐν θανάτῳ· καὶ θέλουσι γνωρίσει ὅλοι αἱ ἐκκλησίαι ὅτι ἐγὼ εἰμι ἐκεῖνος ὁ ὅποιος ἐρευνῶ νεφροὺς καὶ καρδίας· καὶ θέλω δώσει εἰς καθ' ἓνα ἀπὸ σᾶς κατὰ τὰ ἔργα σας.

24 Εἰς σᾶς δὲ λέγω, καὶ εἰς τοὺς

ἐν Θυατείροις, ὅσοι οὐκ ἔχουσι τὴν διδασχὴν ταύτην, καὶ οἵτινες οὐκ ἔγνωσαν τὰ βάθη τοῦ Σατανᾶ, ὡς λέγουσιν· οὐ βαλῶ ἐφ' ὑμᾶς ἄλλο βάρος·

25 Πλὴν ὃ ἔχετε, κρατήσατε ἄχρις οὗ ἂν ἦξω.

26 Καὶ ὁ νικῶν, καὶ ὁ τηρῶν ἄχρι τέλους τὰ ἔργα μου, δώσω αὐτῷ ἐξουσίαν ἐπὶ τῶν ἐθνῶν·

27 Καὶ ποιμανεῖ αὐτοὺς ἐν ῥάβδῳ σιδηρᾷ· ὡς τὰ σκεύη τὰ κεραμικά συντριβείται, ὡς κλέγῳ εἰληφα παρὰ τοῦ Πατρός μου·

28 Καὶ δώσω αὐτῷ τὸν ἀστέρα τὸν πρωϊνόν.

29 Ὁ ἔχων οὖς, ἀκουσάτω τί τὸ Πνεῦμα λέγει ταῖς ἐκκλησίαις.

Κεφ. γ'. III.

ΚΑΙ τῷ ἀγγέλῳ τῆς ἐν Σάρδεσιν ἐκκλησίας γράψον· Τάδε λέγει ὁ ἔχων τὰ ἐπτὰ πνεύματα τοῦ Θεοῦ, καὶ τοὺς ἐπτὰ ἀστέρας· Οἶδά σου τὰ ἔργα, ὅτι τὸ ὄνομα ἔχεις ὅτι ζῆς, καὶ νεκρὸς εἶ.

2 Γίνου γρηγορῶν, καὶ στήριζον τὰ λοιπὰ ἃ μέλει ἀποθάνειν· οὐ γὰρ εὗρηκά σου τὰ ἔργα πεπληρωμένα ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ.

3 Μνημόνευε οὖν πῶς εἰληφας καὶ ἤκουσας, καὶ τήρει, καὶ μετανόησον. Ἐὰν οὖν μὴ γρηγορήσης, ἦξω ἐπὶ σε ὡς κλέπτης, καὶ οὐ μὴ γνῶς ποίαν ὥραν ἦξω ἐπὶ σε.

4 Ἐχεις ὀλίγα ὀνόματα καὶ ἐν Σάρδεσιν, ἃ οὐκ ἐμόλυναν τὰ ἱμάτια αὐτῶν· καὶ περιπατήσουσι μετ' ἐμοῦ ἐν λευκοῖς, ὅτι ἄξιοί εἰσιν.

5 Ὁ νικῶν, οὗτος περιβαλεῖται ἐν ἱματίοις λευκοῖς· καὶ οὐ μὴ ἐξαλείψω τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἐκ τῆς βίβλου τῆς ζωῆς, καὶ ἐξομολογήσομαι τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἐνώπιον τοῦ Πατρός μου, καὶ

λοιποὺς τοὺς εἰς τὰ Θυάτειρα, ὅσοι δὲν ἔχουσι τὴν διδασχὴν ταύτην, καὶ οἵτινες δὲν ἐγνώρισαν τὰ βάθη τοῦ Σατανᾶ, καθὼς λέγουσι· δὲν θέλω βάλεῖ ἐπάνω εἰς σᾶς ἄλλο βάρος·

25 Πλὴν ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον ἔχετε, κρατήσατε ἕως οὗ ἔλθω.

26 Καὶ ὁποῖος νικᾷ, καὶ φυλάττει ἕως τέλους τὰ ἔργα μου, θέλω δώσει εἰς αὐτὸν ἐξουσίαν ἐπάνω τῶν ἐθνῶν·

27 Καὶ θέλει ποιμανεῖ αὐτοὺς μετὰ ῥάβδον σιδηρᾶν· καὶ θέλουσι συντριβῇ ὡς τὰ σκεύη τοῦ κεραμέως, καθὼς καὶ ἐγὼ ἔλαβον ἀπὸ τοῦ Πατέρα μου·

28 Καὶ θέλω δώσει εἰς αὐτὸν τὸν ἀστέρα τὸν πρωϊνόν.

29 Ὃς τις ἔχει ὠτίον, ἄς ἀκούσῃ τί λέγει τὸ Πνεῦμα εἰς τὰς ἐκκλησίας.

Κεφ. γ'. III.

ΚΑΙ εἰς τὸν ἀγγελὸν τῆς ἐκκλησίας τῶν Σαρδέων γράψον· Τάδε λέγει ἐκεῖνος ὁ ὁποῖος ἔχει τὰ ἐπτὰ πνεύματα τοῦ Θεοῦ, καὶ τοὺς ἐπτὰ ἀστέρας· Γνωρίζω τὰ ἔργα σου, ὅτι ἔχεις τὸ ὄνομα ὅτι ζῆς, καὶ εἶσαι νεκρὸς.

2 Γίνου ἀγρυπνος, καὶ στήριζον τὰ λοιπὰ τὰ ὁποῖα μέλλουσι νὰ ἀποθάνωσι· διότι δὲν εὗρηκα τὰ ἔργα σου πεπληρωμένα ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ.

3 Ἐνθυμοῦ λοιπὸν πῶς ἔλαβες καὶ ἤκουσας, καὶ φύλαττε, καὶ μετανόησον. Ἐὰν λοιπὸν δὲν ἀγρυπνήσης, θέλω ἔλθει ἐπάνω σου ὡς κλέπτης, καὶ δὲν θέλεις γνωρίσει ποίαν ὥραν θέλω ἔλθει ἐπάνω σου.

4 Ὀλίγα ὀνόματα ἔχεις καὶ εἰς τοὺς Σάρδεας, τὰ ὁποῖα δὲν ἐμόλυναν τὰ φορέματά των· καὶ θέλουσι περιπατῆσαι ὁμοῦ μετ' ἐμὲ μετὰ λευκὰ, διότι εἶναι ἄξιοι.

5 Ὁ νικῶν, οὗτος θέλει ἐνδυθῆ εἰς φορέματα λευκά· καὶ δὲν θέλω ἐξαλείψαι τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἀπὸ τῆς βίβλου τῆς ζωῆς, καὶ θέλω ἐξομολογηθῆ τὸ ὄνομά του ἐνώπιον τοῦ Πατρός

ἐνώπιον τῶν ἀγγέλων αὐτοῦ.

6 Ὁ ἔχων οὖς, ἀκουσάτω τί τὸ Πνεῦμα λέγει ταῖς ἐκκλησίαις.

7 Καὶ τῷ ἀγγέλῳ τῆς ἐν Φιλαδελφείᾳ ἐκκλησίας γράψον· Τάδε λέγει ὁ ἅγιος, ὁ ἀληθινός, ὁ ἔχων τὴν κλεῖδα τοῦ Δαβὶδ· ὁ ἀνοίγων, καὶ οὐδεὶς κλείει· καὶ κλείει, καὶ οὐδεὶς ἀνοίγει·

8 Οἰδᾷ σου τὰ ἔργα· ἰδοὺ, δέδωκα ἐνώπιόν σου θύραν ἀνεῳγμένην, καὶ οὐδεὶς δύναται κλείσαι αὐτήν· ὅτι μικρὰν ἔχεις δύναμιν, καὶ ἐτήρησάς μου τὸν λόγον, καὶ οὐκ ἠρνήσω τὸ ὄνομά μου.

9 Ἰδοὺ, δίδωμι ἐκ τῆς συναγωγῆς τοῦ Σατανᾶ τῶν λεγόντων ἐαυτοὺς Ἰουδαίους εἶναι, καὶ οὐκ εἰσὶν, ἀλλὰ ψευδόνται· ἰδοὺ, ποιήσω αὐτοὺς ἵνα ἤξωσι καὶ προσκυνήσωσιν ἐνώπιον τῶν ποδῶν σου, καὶ γνῶσιν ὅτι ἐγὼ ἠγάπησά σε·

10 Ὅτι ἐτήρησας τὸν λόγον τῆς ὑπομνής μου, καὶ ἐγὼ σε τηρήσω ἐκ τῆς ὥρας τοῦ πειρασμοῦ τῆς μελλούσης ἔρχεσθαι ἐπὶ τῆς οἰκουμένης ὅλης, πειράσαι τοὺς κατοικοῦντας ἐπὶ τῆς γῆς.

11 Ἰδοὺ, ἔρχομαι ταχύ· κράτει ὁ ἔχεις, ἵνα μηδεὶς λάβῃ τὸν στέφανόν σου.

12 Ὁ νικῶν, ποιήσω αὐτὸν στυλὸν ἐν τῷ ναῷ τοῦ Θεοῦ μου, καὶ ἐξω οὐ μὴ ἐξέλθῃ ἐντὶ καὶ γράψω ἐπ' αὐτὸν τὸ ὄνομα τοῦ Θεοῦ μου, καὶ τὸ ὄνομα τῆς πόλεως τοῦ Θεοῦ μου, τῆς καινῆς Ἱερουσαλὴμ, ἣ καταβαίνει ἐκ τοῦ οὐρανοῦ ἀπὸ τοῦ Θεοῦ μου, καὶ τὸ ὄνομά μου τὸ καινόν.

13 Ὁ ἔχων οὖς, ἀκουσάτω τί τὸ Πνεῦμα λέγει ταῖς ἐκκλησίαις.

14 Καὶ τῷ ἀγγέλῳ τῆς ἐκκλησίας Λαοδικέων γράψον· Τάδε λέγει ὁ Ἀμὴν, ὁ μάρτυς ὁ πιστὸς καὶ ἀληθινός, ἡ ἀρχὴ τῆς κτίσεως τοῦ Θεοῦ·

μου, καὶ ἐνώπιον τῶν ἀγγέλων αὐτοῦ.

6 Ὃς τις ἔχει ὠτίον, ἄς ἀκούσῃ τί λέγει τὸ Πνεῦμα εἰς τὰς ἐκκλησίας.

7 Καὶ εἰς τὸν ἀγγελοῦ τῆς ἐκκλησίας εἰς τὴν Φιλαδελφείαν γράψον· Τάδε λέγει ὁ ἅγιος, ὁ ἀληθινός, ὁ ὁποῖος ἔχει τὴν κλεῖδα τοῦ Δαβὶδ· ἐκεῖνος ὁ ὁποῖος ἀνοίγει, καὶ οὐδεὶς κλείει· καὶ κλείει, καὶ οὐδεὶς ἀνοίγει·

8 Γνωρίζω τὰ ἔργα σου· ἰδοὺ, ἔδωκα ἐνώπιόν σου θύραν ἀνοιγμένην, καὶ οὐδεὶς δύναται νὰ κλείσῃ αὐτήν· διότι ἔχεις μικρὰν δύναμιν, καὶ ἐφύλαξας τὸν λόγον μου, καὶ δὲν ἠρνήθης τὸ ὄνομά μου.

9 Ἰδοὺ, κάμνω ἐκείνους ἀπὸ τὴν συναγωγὴν τοῦ Σατανᾶ, οἱ ὁποῖοι λέγουσιν ὅτι αὐτοὶ εἶναι Ἰουδαῖοι, καὶ δὲν εἶναι, ἀλλὰ ψευδόνται· ἰδοὺ, θέλω κάμει αὐτοὺς νὰ ἐλθωσι καὶ νὰ προσκυνήσωσιν ἐνώπιον τῶν ποδῶν σου, καὶ νὰ γνωρίσωσιν ὅτι ἐγὼ σὲ ἠγάπησα·

10 Διότι ἐφύλαξας τὸν λόγον τῆς ὑπομνής μου, καὶ ἐγὼ θέλω σὲ φυλάξαι ἀπὸ τὴν ὥραν τοῦ πειρασμοῦ ἡ ὁποία μέλλει νὰ ἐλθῇ εἰς ὅλην τὴν οἰκουμένην, νὰ πειράξῃ ἐκείνους οἱ ὁποῖοι κατοικοῦσιν ἐπάνω τῆς γῆς.

11 Ἰδοὺ, ἔρχομαι ταχέως· κράτει ὃ, τι ἔχεις, διὰ νὰ μὴ λάβῃ κανεὶς τὸν στέφανόν σου.

12 Ὁ νικῶν, θέλω κάμει αὐτὸν στυλὸν εἰς τὸν ναὸν τοῦ Θεοῦ μου, καὶ ἐξω δὲν θέλει ἐξέλθῃ πλέον· καὶ θέλω γράψαι ἐπάνω αὐτοῦ τὸ ὄνομα τοῦ Θεοῦ μου, καὶ τὸ ὄνομα τῆς πόλεως τοῦ Θεοῦ μου, τῆς καινῆς Ἱερουσαλὴμ, ἡ ὁποία καταβαίνει ἀπὸ τὸν οὐρανὸν ἀπὸ τὸν Θεόν μου, καὶ τὸ ὄνομά μου τὸ καινόν.

13 Ὃς τις ἔχει ὠτίον, ἄς ἀκούσῃ τί λέγει τὸ Πνεῦμα εἰς τὰς ἐκκλησίας.

14 Καὶ εἰς τὸν ἀγγελοῦ τῆς ἐκκλησίας τῶν Λαοδικέων γράψον· Τάδε λέγει ὁ Ἀμὴν, ὁ μάρτυς ὁ πιστὸς καὶ ἀληθινός, ἡ ἀρχὴ τῆς κτίσεως τοῦ Θεοῦ·

15 Οἶδα σου τὰ ἔργα, ὅτι οὔτε ψυχρὸς εἶ οὔτε ζεστός· ὅφελον ψυχρὸς εἶης ἢ ζεστός.

16 Οὕτως, ὅτι χλιαρὸς εἶ, καὶ οὔτε ψυχρὸς οὔτε ζεστός, μέλλω σε ἐμῆσαι ἐκ τοῦ στοματός μου·

17 Ὅτι λέγεις· Ὅτι πλούσιός εἰμι, καὶ πεπλούτηκα, καὶ οὐδενὸς χρεῖαν ἔχω· καὶ οὐκ οἶδας ὅτι σὺ εἶ ὁ ταλαίπωρος, καὶ πτωχός, καὶ τυφλός, καὶ γυμνός.

18 Συμβουλεύω σοι ἀγοράσαι παρ' ἐμοῦ χρυσίον πεπυρωμένον ἐκ πυρός, ἵνα πλουτήσῃς· καὶ ἱμάτια λευκά, ἵνα περιβιάλῃ, καὶ μὴ φανερωθῇ ἡ αἰσχύνῃ τῆς γυμνότητος σου· καὶ κολλούριον ἐγγύρισον τοὺς ὀφθαλμούς σου, ἵνα βλέπῃς.

19 Ἐγὼ ὅσους ἐὰν φιλῶ, ἐλέγχω καὶ παιδεύω· ζήλωσον οὖν καὶ μετανοήσον.

20 Ἰδοὺ, ἔστηκα ἐπὶ τὴν θύραν, καὶ κρούω· ἐὰν τις ἀκούσῃ τῆς φωνῆς μου, καὶ ἀνοίξῃ τὴν θύραν, εἰσελεύσομαι πρὸς αὐτὸν, καὶ δειπνήσω μετ' αὐτοῦ, καὶ αὐτὸς μετ' ἐμοῦ.

21 Ὁ νικῶν, δώσω αὐτῷ καθίσαι μετ' ἐμοῦ ἐν τῷ θρόνῳ μου, ὡς καὶ ἐγὼ ἐνίκησα, καὶ ἐκάθισα μετὰ τοῦ Πατρὸς μου ἐν τῷ θρόνῳ αὐτοῦ.

22 Ὁ ἔχων οὖς, ἀκουσάτω τί τὸ Πνεῦμα λέγει ταῖς ἐκκλησίαις.

Κεφ. δ'. IV.

ΜΕΤΑ ταῦτα εἶδον, καὶ ἰδοὺ, θύρα ἡνεωγμένη ἐν τῷ οὐρανῷ, καὶ ἡ φωνὴ ἡ πρώτη ἣν ἤκουσα ὡς σάλπιγγος λαλοῦσης μετ' ἐμοῦ, λέγουσα· Ἀνάβα ὧδε, καὶ δείξω σοι ἃ δεῖ γενέσθαι μετὰ ταῦτα.

2 Καὶ εὐθέως ἐγενόμην ἐν Πνεύματι· καὶ ἰδοὺ, θρόνος ἔκειτο ἐν τῷ οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τοῦ θρόνου καθήμενος·

3 Καὶ ὁ καθήμενος ἦν ὅμοιος ὁράσει

15 Γνωρίζω τὰ ἔργα σου, ὅτι οὔτε ψυχρὸς εἶσαι οὔτε ζεστός· εἶθε νὰ ᾔσων ψυχρὸς ἢ ζεστός.

16 Οὕτως, ἐπειδὴ εἶσαι χλιαρὸς, καὶ οὔτε ψυχρὸς οὔτε ζεστός, μέλλω νὰ σὲ ἐξερίσω ἀπὸ τοῦ στόματός μου·

17 Διότι λέγεις· Ὅτι εἶμαι πλούσιος, καὶ ἐπλούτησα, καὶ δὲν χρειάζομαι τίποτε· καὶ δὲν γνωρίζεις ὅτι σὺ εἶσαι ὁ ταλαίπωρος, καὶ ἐλεεινός, καὶ πτωχός, καὶ τυφλός, καὶ γυμνός.

18 Συμβουλεύω σε νὰ ἀγοράσῃς ἀπὸ ἐμέ χρυσίον πεπυρωμένον ἀπὸ πυρὸς, διὰ νὰ πλουτήσῃς· καὶ φορέματα λευκά, διὰ νὰ ἐνδύθῃς, καὶ νὰ μὴ φανερωθῇ ἡ αἰσχύνῃ τῆς γυμνότητός σου· καὶ χρίσον με κολλούριον τοὺς ὀφθαλμούς σου, διὰ νὰ βλέπῃς.

19 Ἐγὼ ὅσους ἀγαπῶ, τοὺς ἐλέγχω καὶ παιδεύω· ζήλωσον λοιπὸν καὶ μετανοήσον.

20 Ἰδοὺ, στέκω εἰς τὴν θύραν, καὶ κρούω· ἐὰν τις ἀκούσῃ τὴν φωνὴν μου, καὶ ἀνοίξῃ τὴν θύραν, θέλω εἰσελθεῖν πρὸς αὐτὸν, καὶ θέλω δειπνήσει ὁμοῦ μετ' αὐτοῦ, καὶ αὐτὸς ὁμοῦ μετ' ἐμέ.

21 Ὁ νικῶν, θέλω δώσει εἰς αὐτὸν νὰ καθίσῃ ὁμοῦ μετ' ἐμέ εἰς τὸν θρόνον μου, καθὼς καὶ ἐγὼ ἐνίκησα, καὶ ἐκάθισα ὁμοῦ μετ' αὐτοῦ Πατέρα μου εἰς τὸν θρόνον αὐτοῦ.

22 Ὅς τις ἔχει ὠτίον, ἄς ἀκούσῃ τί λέγει τὸ Πνεῦμα εἰς τὰς ἐκκλησίας.

Κεφ. δ'. IV.

ΜΕΤΑ ταῦτα εἶδον, καὶ ἰδοὺ, θύρα ἡνεωγμένη εἰς τὸν οὐρανόν, καὶ ἡ φωνὴ ἡ πρώτη τὴν ὁποίαν ἤκουσα ὡς σάλπιγγος ἡ ὁποία ἐλάλει ὁμοῦ μετ' ἐμέ, καὶ ἔλεγεν· Ἀνάβα ἐδῶ, καὶ θέλω δείξει εἰς σὲ ἐκεῖνα τὰ ὁποῖα μέλλουσι νὰ γίνωσι μετὰ ταῦτα.

2 Καὶ παρευθεὶς ἔγινα εἰς ἔκστασιν μετ' Πνεύματος· καὶ ἰδοὺ, ἔκειτο θρόνος εἰς τὸν οὐρανόν, καὶ ἐπάνω τοῦ θρόνου καθήμενός τις·

3 Καὶ ὁ καθήμενος ἦτον ὅμοιος εἰς

λίθῳ, ἱάσπιδι καὶ σαρδίνῳ· καὶ ἱρις κυκλόθεν τοῦ θρόνου ὁμοία ὀρκασι σμαραγδίνῳ.

4 Καὶ κυκλόθεν τοῦ θρόνου θρόνοι εἰκοσι καὶ τέσσαρες· καὶ ἐπὶ τοὺς θρόνους εἶδον τοὺς εἰκοσι καὶ τέσσαρας πρεσβυτέρους καθήμενους, περιβεβλημένους ἐν ἱματίοις λευκοῖς· καὶ ἔσχον ἐπὶ τὰς κεφαλὰς αὐτῶν στεφάνους χρυσοῦς.

5 Καὶ ἐκ τοῦ θρόνου ἐκπορεύονται ἀστριαὶ καὶ βρονταὶ καὶ φωναί· καὶ ἑπτὰ λαμπάδες πυρὸς καίόμεναι ἐνώπιον τοῦ θρόνου, αἱ εἰσι τὰ ἑπτὰ πνεύματα τοῦ Θεοῦ.

6 Καὶ ἐνώπιον τοῦ θρόνου θάλασσα ὑαλίνη, ὁμοία κρυστάλλῳ· καὶ ἐν μέσῳ τοῦ θρόνου καὶ κύκλῳ τοῦ θρόνου τέσσαρα ζῶα, γέμοντα ὀφθαλμῶν ἐμπροσθεν καὶ ὀπίσθεν.

7 Καὶ τὸ ζῶον τὸ πρῶτον ὅμοιον λέοντι, καὶ τὸ δεύτερον ζῶον ὅμοιον μόσχῳ, καὶ τὸ τρίτον ζῶον ἔχον τὸ πρόσωπον ὡς ἄνθρωπος, καὶ τὸ τέταρτον ζῶον ὅμοιον ἀετῷ πετωμένῳ.

8 Καὶ τέσσαρα ζῶα, ἐν καθ' ἑαυτοῦ, εἶχον ἀνά πτέρυγας ἑξ κυκλόθεν, καὶ ἔσωθεν γέμοντα ὀφθαλμῶν· καὶ ἀναπαυσιν οὐκ ἔχουσιν ἡμέρας καὶ νυκτὸς, λέγοντα· Ἅγιος, ἅγιος, ἅγιος, Κύριος ὁ Θεὸς ὁ Παντοκράτωρ, ὁ ἦν καὶ ὁ ὢν καὶ ὁ ἐρχόμενος.

9 Καὶ ὅταν δώσωσι τὰ ζῶα δόξαν καὶ τιμὴν καὶ εὐχαριστίαν τῷ καθήμενῳ ἐπὶ τοῦ θρόνου, τῷ ζῶντι εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων,

10 Πεσύνται οἱ εἰκοσι καὶ τέσσαρες πρεσβύτεροι ἐνώπιον τοῦ καθήμενου ἐπὶ τοῦ θρόνου, καὶ προσκυνήσουσι τῷ ζῶντι εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων, καὶ βαλοῦσι τοὺς στεφάνους αὐτῶν ἐνώπιον τοῦ θρόνου, λέγοντες·

11 Ἄξιός εἰ, Κύριε, λαβεῖν τὴν δόξαν καὶ τὴν τιμὴν καὶ τὴν δύναμιν· ὅτι σὺ ἐκτίσας τὰ πάντα, καὶ διὰ τὸ θέ-

τὴν ὄρασιν με λίθῳ ἱάσπιδι καὶ σαρδίνῳ· καὶ ἱρις κυκλόθεν τοῦ θρόνου ὁμοία εἰς τὴν ὄρασιν με σμαραγδίνῳ.

4 Καὶ κυκλόθεν τοῦ θρόνου εἰκοσι-τέσσαρες θρόνοι· καὶ ἐπάνω τῶν θρόνων εἶδον τοὺς εἰκοσιτέσσαρας πρεσβυτέρους καθήμενους, ἐνδυμένους με ἱμάτια λευκά· καὶ εἶχον ἐπάνω τῶν κεφαλῶν αὐτῶν στεφάνους χρυσοῦς.

5 Καὶ ἀπὸ τὸν θρόνον ἐξεπορεύοντο ἀστριαὶ καὶ βρονταὶ καὶ φωναί· καὶ ἑπτὰ λαμπάδες πυρὸς καίόμεναι ἐνώπιον τοῦ θρόνου, αἱ ὅποιαι εἰναι τὰ ἑπτὰ πνεύματα τοῦ Θεοῦ.

6 Καὶ ἐνώπιον τοῦ θρόνου θάλασσα ὑαλίνη, ὁμοία με κρυστάλλῳ· καὶ εἰς τὸ μέσον τοῦ θρόνου καὶ κύκλῳ τοῦ θρόνου τέσσαρα ζῶα, γεμάτια ἀπὸ ὀφθαλμῶν ἐμπροσθεν καὶ ὀπίσθεν.

7 Καὶ τὸ πρῶτον ζῶον ὁμοίαζε με λέοντα, καὶ τὸ δεύτερον ζῶον ὁμοίαζε με μόσχῳ, καὶ τὸ τρίτον ζῶον εἶχε τὸ πρόσωπον ὡς ἄνθρωπος, καὶ τὸ τέταρτον ζῶον ἦτον ὅμοιον με ἀετον πετώμενον.

8 Καὶ τὰ τέσσαρα ζῶα, εἶχον τὸ καθ' ἐν ἀπὸ ἑξ πτέρυγας κυκλόθεν, καὶ ἔσωθεν ἦσαν γεμάτια ἀπὸ ὀφθαλμῶν· καὶ δὲν ἔχουσιν ἀνάπαυσιν ἡμέραν καὶ νύκτα, λέγοντα· Ἅγιος, ἅγιος, ἅγιος, Κύριος ὁ Θεὸς ὁ Παντοκράτωρ, ὁ ὅποιος ἦτον καὶ εἶναι καὶ ἐρχεται.

9 Καὶ ὅταν δώσωσι τὰ ζῶα δόξαν καὶ τιμὴν καὶ εὐχαριστίαν εἰς ἐκεῖνον ὁ ὅποιος κάθηται ἐπάνω τοῦ θρόνου, ὁ ὅποιος ζῇ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων,

10 Θέλουσι πέσει οἱ εἰκοσι καὶ τέσσαρες πρεσβύτεροι ἐνώπιον ἐκείνου ὁ ὅποιος κάθηται ἐπάνω τοῦ θρόνου, καὶ θέλουσι προσκυνήσει εἰς ἐκεῖνον ὁ ὅποιος ζῇ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων, καὶ θέλουσι βάλει τοὺς στεφάνους αὐτῶν ἐνώπιον τοῦ θρόνου, λέγοντες·

11 Ἄξιός εἶσαι, Κύριε, νῦν λάβης τὴν δόξαν, καὶ τὴν τιμὴν καὶ τὴν δύναμιν· διότι σὺ ἐκτίσας τὰ πάντα,

λημά σου εἰσὶ, καὶ ἐκτίσθησαν.

Κεφ. ε'. V.

ΚΑΙ εἶδον ἐπὶ τὴν δεξιάν τοῦ καθημένου ἐπὶ τοῦ θρόνου βιβλίον γεγραμμένον ἔσθωθεν καὶ ὅπισθεν, κατ-εσφραγισμένον σφραγίσιν ἑπτὰ.

2 Καὶ εἶδον ἄγγελον ἰσχυρὸν κηρύσσοντα φωνῇ μεγάλῃ· Τίς ἐστὶν ἄξιος ἀνοῖξαι τὸ βιβλίον, καὶ λύσαι τὰς σφραγίδας αὐτοῦ;

3 Καὶ οὐδεὶς ἠδύνατο ἐν τῷ οὐρανῷ, οὐδὲ ἐπὶ τῆς γῆς, οὐδὲ ὑποκάτω τῆς γῆς, ἀνοῖξαι τὸ βιβλίον, οὐδὲ βλέπειν αὐτό.

4 Καὶ ἐγὼ ἔκλαιον πολλὰ, ὅτι οὐδεὶς ἄξιος εὐρέθη ἀνοῖξαι καὶ ἀναγνῶναι τὸ βιβλίον, οὔτε βλέπειν αὐτό.

5 Καὶ εἷς ἐκ τῶν πρεσβυτέρων λέγει μοι· Μὴ κλαῖε· ἰδοὺ, ἐνίκησεν ὁ λέων ὁ ὢν ἐκ τῆς φυλῆς Ἰουδα, ἡ ρίζα Δαβὶδ, ἀνοῖξαι τὸ βιβλίον, καὶ λύσαι τὰς ἑπτὰ σφραγίδας αὐτοῦ.

6 Καὶ εἶδον, καὶ ἰδοὺ ἐν μέσῳ τοῦ θρόνου καὶ τῶν τεσσάρων ζώων, καὶ ἐν μέσῳ τῶν πρεσβυτέρων, Ἀρνίον ἑστηκὸς ὡς ἐσφαγμένος, ἔχον κέρατα ἑπτὰ, καὶ ὀφθαλμοὺς ἑπτὰ· οἱ εἰσι τὰ ἑπτὰ τοῦ Θεοῦ πνεύματα τὰ ἀπεσταλμένα εἰς πᾶσαν τὴν γῆν.

7 Καὶ ἦλθε καὶ εἴληφε τὸ βιβλίον ἐκ τῆς δεξιᾶς τοῦ καθημένου ἐπὶ τοῦ θρόνου.

8 Καὶ ὅτε ἔλαβε τὸ βιβλίον, τὰ τέσσαρα ζῶα καὶ οἱ εἰκοσιτέσσαρες πρεσβύτεροι ἔπεσον ἐνώπιον τοῦ Ἀρνίου, ἔχοντες ἕκαστος κιθάρας, καὶ φιάλας χρυσᾶς γεμούσας θυμιαμάτων, αἱ εἰσιν αἱ προσευχαὶ τῶν ἁγίων.

9 Καὶ ᾄδουσιν ᾠδὴν καινὴν, λέγοντες· Ἄξιός ἐστι λαβεῖν τὸ βιβλίον, καὶ ἀνοῖξαι τὰς σφραγίδας αὐτοῦ· ὅτι ἐσφάγης, καὶ ἠγόρασας τῷ Θεῷ

καὶ διὰ τὸ θέλημά σου εἶναι, καὶ ἐκτίσθησαν.

Κεφ. ε'. V.

ΚΑΙ εἶδον εἰς τὴν δεξιάν ἐκείνου ὁ ὁποῖος ἐκάθητο ἐπὶ τοῦ θρόνου βιβλίον γεγραμμένον ἔσθωθεν καὶ ὅπισθεν, κατ-εσφραγισμένον με σφραγίδας ἑπτὰ.

2 Καὶ εἶδον ἄγγελον ἰσχυρὸν κηρύττοντα με μεγάλην φωνήν· Τίς εἶναι ἄξιος νὰ ἀνοίξῃ τὸ βιβλίον, καὶ νὰ λύσῃ τὰς σφραγίδας αὐτοῦ;

3 Καὶ οὐδεὶς ἐδύνατο εἰς τὸν οὐρανόν, οὐδὲ ἐπάνω τῆς γῆς, οὐδὲ ὑποκάτω τῆς γῆς, νὰ ἀνοίξῃ τὸ βιβλίον, οὐδὲ νὰ βλέπῃ αὐτό.

4 Καὶ ἐγὼ ἔκλαιον πολλὰ, διότι οὐδεὶς εὐρέθη ἄξιος νὰ ἀνοίξῃ καὶ νὰ ἀναγνῶσῃ τὸ βιβλίον, οὐδὲ νὰ βλέπῃ αὐτό.

5 Καὶ εἷς ἀπὸ τῶν πρεσβυτέρους λέγει εἰς ἐμέ· Μὴ κλαίης· ἰδοὺ, ἐνίκησεν ὁ λέων ὁ ὁποῖος εἶναι ἀπὸ τὴν φυλὴν τοῦ Ἰουδα, ἡ ρίζα τοῦ Δαβὶδ, νὰ ἀνοίξῃ τὸ βιβλίον, καὶ νὰ λύσῃ τὰς ἑπτὰ σφραγίδας.

6 Καὶ εἶδον, καὶ ἰδοὺ εἰς τὸ μέσον τοῦ θρόνου καὶ τῶν τεσσάρων ζώων, καὶ εἰς τὸ μέσον τῶν πρεσβυτέρων, Ἀρνίον τὸ ὁποῖον ἔστεικεν ὡς ἐσφαγμένος, καὶ εἶχε κέρατα ἑπτὰ, καὶ ἑπτὰ ὀφθαλμούς· οἱ ὁποῖοι εἶναι τὰ ἑπτὰ πνεύματα τοῦ Θεοῦ τὰ ἀπεσταλμένα εἰς ὅλην τὴν γῆν.

7 Καὶ ἦλθε καὶ ἔλαβε τὸ βιβλίον ἀπὸ τὴν δεξιάν ἐκείνου ὁ ὁποῖος ἐκάθητο ἐπάνω τοῦ θρόνου.

8 Καὶ ὅτε ἔλαβε τὸ βιβλίον, τὰ τέσσαρα ζῶα καὶ οἱ εἰκοσιτέσσαρες πρεσβύτεροι ἔπεσον ἐνώπιον τοῦ Ἀρνίου, καὶ εἶχον καθ' εἷς κιθάρας, καὶ φιάλας χρυσᾶς γεμάτας ἀπὸ θυμιαμάτων, αἱ ὁποῖαι εἶναι αἱ προσευχαὶ τῶν ἁγίων.

9 Καὶ ψάλλουσι καινὴν ᾠδὴν, λέγοντες· Ἄξιός εἶσιν νὰ λάβῃς τὸ βιβλίον, καὶ νὰ ἀνοίξῃς τὰς σφραγίδας αὐτοῦ· διότι ἐσφάγης, καὶ μᾶς

ἡμᾶς ἐν τῷ αἱματί σου, ἐκ πάσης φυλῆς καὶ γλώσσης καὶ λαοῦ καὶ ἔθνους·

10 Καὶ ἐποίησας ἡμᾶς τῷ Θεῷ ἡμῶν βασιλεῖς καὶ ἱερεῖς· καὶ βασιλεύομεν ἐπὶ τῆς γῆς.

11 Καὶ εἶδον, καὶ ἤκουσα φωνὴν ἀγγέλων πολλῶν κυκλόθεν τοῦ θρόνου καὶ τῶν ζώων καὶ τῶν πρεσβυτέρων· καὶ ἦν ὁ ἀριθμὸς αὐτῶν μυριάδες μυριάδων, καὶ χιλιάδες χιλιάδων·

12 Λέγοντες φωνῇ μεγάλῃ· "Ἀξίον ἐστὶ τὸ Ἀρνίον τὸ ἐσφαγμένον λαβεῖν τὴν δύναμιν καὶ πλοῦτον καὶ σοφίαν καὶ ἰσχύιν καὶ τιμὴν καὶ δοῦσαν καὶ εὐλογίαν.

13 Καὶ πᾶν κτίσμα ὃ ἐστὶν ἐν τῷ οὐρανῷ, καὶ ἐν τῇ γῇ, καὶ ὑποκάτω τῆς γῆς, καὶ ἐπὶ τῆς θαλάσσης ἅ ἐστι, καὶ τὰ ἐν αὐτοῖς πάντα, ἤκουσα λέγοντας· Τῷ καθημένῳ ἐπὶ τοῦ θρόνου καὶ τῷ Ἀρνίῳ ἡ εὐλογία καὶ ἡ τιμὴ καὶ ἡ δόξα καὶ τὸ κράτος εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

14 Καὶ τὰ τέσσαρα ζῶα ἔλεγον· Ἀμήν· καὶ οἱ εικοσιτέσσαρες πρεσβύτεροι ἔπεσαν καὶ προσεκύνησαν ζῶντι εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Κεφ. ε'. VI.

ΚΑΙ εἶδον ὅτε ἤνοιξε τὸ Ἀρνίον μίαν ἐκ τῶν σφραγίδων, καὶ ἤκουσα ἑνὸς ἐκ τῶν τεσσάρων ζώων λέγοντος, ὡς φωνῆς βροντῆς· Ἐρχου, καὶ βλέπε.

2 Καὶ εἶδον, καὶ ἰδοὺ ἵππος λευκός· καὶ ὁ καθημένος ἐπ' αὐτῷ ἔχων τόξον· καὶ ἐδόθη αὐτῷ στέφανος, καὶ ἐξῆλθε νικῶν, καὶ ἵνα νικήσῃ.

3 Καὶ ὅτε ἤνοιξε τὴν δευτέραν σφραγίδα, ἤκουσα τοῦ δευτέρου ζώου λέγοντος· Ἐρχου, καὶ βλέπε.

4 Καὶ ἐξῆλθεν ἄλλος ἵππος πυρρός· καὶ τῷ καθημένῳ ἐπ' αὐτῷ ἐδόθη αὐτῷ λαβεῖν τὴν εἰρήνην ἀπὸ τῆς

ἡγόρασας εἰς τὸν Θεὸν μὲ τὸ αἷμά σου, ἀπὸ πᾶσαν φυλὴν καὶ γλώσσαν καὶ λαὸν καὶ ἔθνος·

10 Καὶ μᾶς ἔκαμες πρὸς τὸν Θεόν μας βασιλεῖς καὶ ἱερεῖς· καὶ θέλομεν βασιλεύσει ἐπάνω τῆς γῆς.

11 Καὶ εἶδον, καὶ ἤκουσα φωνὴν ἀγγέλων πολλῶν κυκλόθεν τοῦ θρόνου καὶ τῶν ζώων καὶ τῶν πρεσβυτέρων· καὶ ὁ ἀριθμὸς αὐτῶν ἦτον μυριάδες μυριάδων, καὶ χιλιάδες χιλιάδων·

12 Λέγοντες μὲ μεγάλῃ φωνῇ· Ἀξίον εἶναι τὸ Ἀρνίον τὸ ἐσφαγμένον νὰ λάβῃ τὴν δύναμιν καὶ πλοῦτον καὶ σοφίαν καὶ ἰσχύιν καὶ τιμὴν καὶ δοῦσαν καὶ εὐλογίαν.

13 Καὶ πᾶν κτίσμα τὸ ὅποιον εἶναι εἰς τὸν οὐρανόν, καὶ εἰς τὴν γῆν, καὶ ὑποκάτω τῆς γῆς, καὶ ὅσα εἶναι εἰς τὴν θάλασσαν, καὶ πάντα τὰ ὅποια εἶναι εἰς αὐτὰ, ἤκουσα ὅτι ἔλεγον· Εἰς ἐκεῖνον ὁ ὅποιος καθέται ἐπάνω τοῦ θρόνου καὶ εἰς τὸ Ἀρνίον ὅς ἦναι ἡ εὐλογία καὶ ἡ τιμὴ καὶ ἡ δόξα καὶ τὸ κράτος εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

14 Καὶ τὰ τέσσαρα ζῶα ἔλεγον· Ἀμήν· καὶ οἱ εικοσιτέσσαρες πρεσβύτεροι ἔπεσαν καὶ προσεκύνησαν εἰς τὸν ζῶντα εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Κεφ. ε'. VI.

ΚΑΙ εἶδον ὅτε ἤνοιξε τὸ Ἀρνίον μίαν ἀπὸ τὰς σφραγίδας, καὶ ἤκουσα ἑνὸς ἀπὸ τὰ τέσσαρα ζῶα λέγον, ὡς φωνὴν τῆς βροντῆς· Ἐρχου, καὶ βλέπε.

2 Καὶ εἶδον, καὶ ἰδοὺ ἄλογον λευκόν· καὶ ἐκεῖνος ὁ ὅποιος ἐκάθητο ἐπάνω αὐτοῦ εἶχε τόξον· καὶ ἐδόθη εἰς αὐτὸν στέφανος, καὶ ἐξῆλθε νικῶν, καὶ διὰ νὰ νικήσῃ.

3 Καὶ ὅτε ἤνοιξε τὴν δευτέραν σφραγίδα, ἤκουσα τὸ δεύτερον ζῶον λέγον· Ἐρχου, καὶ βλέπε.

4 Καὶ ἐξῆλθεν ἄλλο ἄλογον κόκκινον· καὶ εἰς ἐκεῖνον ὁ ὅποιος ἐκάθητο ἐπάνω αὐτοῦ ἐδόθη νὰ λάβῃ τὴν

γῆς, καὶ ἵνα ἀλλήλους σφάζωσι· καὶ ἐδόθη αὐτῷ μάχαιρα μεγάλη.

5 Καὶ ὅτε ἤνοιξε τὴν τρίτην σφραγίδα, ἤκουσα τοῦ τρίτου ζώου λέγοντος· Ἔρχου, καὶ βλέπε. Καὶ εἶδον, καὶ ἰδοὺ ἵππος μέλας, καὶ ὁ καθήμενος ἐπ' αὐτῷ ἔχων ζυγὸν ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ.

6 Καὶ ἤκουσα φωνὴν ἐν μέσῳ τῶν τεσσάρων ζώων, λέγουσαν· Χοῖνις σίτου δηναρίου· καὶ τρεῖς χοίνικες κριθῆς δηναρίου· καὶ τὸ ἔλαιον καὶ τὸν οἶνον μὴ ἀδικήσης.

7 Καὶ ὅτε ἤνοιξε τὴν σφραγίδα τὴν τετάρτην, ἤκουσα φωνὴν τοῦ τετάρτου ζώου, λέγουσαν· Ἔρχου, καὶ βλέπε.

8 Καὶ εἶδον, καὶ ἰδοὺ ἵππος χλωρός· καὶ ὁ καθήμενος ἐπάνω αὐτοῦ ὄνομα αὐτῷ ὁ Θάνατος, καὶ ὁ ᾄδης ἀκολουθεῖ μετ' αὐτοῦ· καὶ ἐδόθη αὐτοῖς ἐξουσία ἀποκτείνειν ἐπὶ τὸ τέταρτον τῆς γῆς, ἐν ρομφαίᾳ καὶ ἐν λιμῷ καὶ ἐν θανάτῳ, καὶ ὑπὸ τῶν θηρίων τῆς γῆς.

9 Καὶ ὅτε ἤνοιξε τὴν πέμπτην σφραγίδα, εἶδον ὑποκάτω τοῦ θυσιαστηρίου τὰς ψυχὰς τῶν ἐσφαγμένων διὰ τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ, καὶ διὰ τὴν μαρτυρίαν ἣν εἶχον·

10 Καὶ ἐκράζον φωνῇ μεγάλῃ, λέγοντες· Ἔως πότε, ὁ Δεσπότης ὁ ἅγιος καὶ ὁ ἀληθινός, οὐ κρίνεις καὶ ἐκδικεῖς τὸ αἷμα ἡμῶν ἀπὸ τῶν κατοικούντων ἐπὶ τῆς γῆς;

11 Καὶ ἐδόθησαν ἐκάστοις στολαὶ λευκαὶ, καὶ ἐβρέθη αὐτοῖς ἵνα ἀναπαύσωνται ἐτι χρόνον μικρόν, ἕως οὗ πληρώσονται καὶ οἱ σύνδουλοι αὐτῶν καὶ οἱ ἀδελφοὶ αὐτῶν, οἱ μέλλοντες ἀποκτείνεσθαι ὡς καὶ αὐτοί.

12 Καὶ εἶδον ὅτε ἤνοιξε τὴν σφραγίδα τὴν ἕκτην, καὶ ἰδοὺ σεισμός μέ-

εῖρήνην ἀπὸ τὴν γῆν, διὰ τὴν σφάζωσιν ὁ εἰς τὸν ἄλλον· καὶ εἰς αὐτὸν ἐδόθη μάχαιρα μεγάλη.

5 Καὶ ὅτε ἤνοιξε τὴν τρίτην σφραγίδα, ἤκουσα τὸ τρίτον ζῶον λέγον· Ἔρχου, καὶ βλέπε. Καὶ εἶδον, καὶ ἰδοὺ ἄλογον μαῦρον, καὶ ὁ καθήμενος ἐπάνω αὐτοῦ εἶχεν εἰς τὴν χειρὰ αὐτοῦ ζυγίον.

6 Καὶ ἤκουσα φωνὴν εἰς τὸ μέσον τῶν τεσσάρων ζώων, ἡ ὁποία ἔλεγεν· Εἰς χοῖνις σιταρίου ἐν δηναρίον· καὶ τρεῖς χοίνικες κριθαρίου ἐν δηναρίον· καὶ τὸ ἔλαιον καὶ τὸν οἶνον μὴ ἀδικήσης.

7 Καὶ ὅτε ἤνοιξε τὴν σφραγίδα τὴν τετάρτην, ἤκουσα φωνὴν τοῦ τετάρτου ζώου, ἡ ὁποία ἔλεγεν· Ἔρχου, καὶ βλέπε.

8 Καὶ εἶδον, καὶ ἰδοὺ ἄλογον ὀχρόν· καὶ ἐκείνου ὁ ὁποῖος ἐκάθητο ἐπάνω αὐτοῦ ἦτον τὸ ὄνομα ὁ Θάνατος, καὶ ὁ ᾄδης ἀκολουθεῖ ὁμοῦ μετ' αὐτόν· καὶ ἐδόθη εἰς αὐτοὺς ἐξουσία νὰ ἀποκτείνωσιν ἐπάνω τοῦ τετάρτου μέρους τῆς γῆς, μετὰ σπαθί, καὶ μετὰ πείναν καὶ μετὰ θάνατον, καὶ μετὰ τὰ θηρία τῆς γῆς.

9 Καὶ ὅτε ἤνοιξε τὴν πέμπτην σφραγίδα, εἶδον ὑποκάτω τοῦ θυσιαστηρίου τὰς ψυχὰς τῶν ἐσφαγμένων διὰ τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ, καὶ διὰ τὴν μαρτυρίαν τὴν ὁποίαν εἶχον·

10 Καὶ ἐκράζον μετὰ μεγάλῃ φωνῇ, λέγοντες· Ἔως πότε, ὁ Δεσπότης ὁ ἅγιος καὶ ὁ ἀληθινός, δὲν κρίνεις καὶ ἐκδικεῖς τὸ αἷμα ἡμῶν ἐπάνω ἐκείνων οἱ ὁποῖοι κατοικοῦσιν εἰς τὴν γῆν;

11 Καὶ ἐδόθησαν εἰς καθ' ἓνα ἐνδύματα λευκά, καὶ ἐλαλήθη εἰς αὐτοὺς ἵνα ἀναπαυθῶσιν ἀκομὴ ὀλίγον καιρὸν, ἕως οὗ συμπληρωθῶσι καὶ οἱ σύνδουλοι αὐτῶν καὶ οἱ ἀδελφοὶ αὐτῶν, οἱ ὁποῖοι μέλλουσι νὰ φονευθῶσιν ὡς καὶ αὐτοί.

12 Καὶ εἶδον ὅτε ἤνοιξε τὴν σφραγίδα τὴν ἕκτην, καὶ ἰδοὺ σεισμός μέ-

γας ἐγένετο, καὶ ὁ ἥλιος ἐγένετο μέ-
 λας ὡς σάκκος τρίχινος, καὶ ἡ σελήνη
 ἐγένετο ὡς αἷμα·

13 Καὶ οἱ ἀστέρες τοῦ οὐρανοῦ ἔπε-
 σαν εἰς τὴν γῆν, ὡς συκὴ βάλλει τοὺς
 ὀλύνθους αὐτῆς, ὑπὸ μεγάλου ἀνέμου
 σειομένη.

14 Καὶ οὐρανὸς ἀπεχωρίσθη ὡς βι-
 βλίον εἰλίσσόμενον· καὶ πᾶν ὄρος καὶ
 νῆσος ἐκ τῶν τοπῶν αὐτῶν ἐκινήθη-
 σαν·

15 Καὶ οἱ βασιλεῖς τῆς γῆς, καὶ οἱ
 μεγιστᾶνες, καὶ οἱ πλούσιοι, καὶ οἱ
 χιλιάρχοι, καὶ οἱ δυνατοί, καὶ πᾶς
 δούλος καὶ πᾶς ἐλεύθερος ἔκρυψαν
 ἑαυτοὺς εἰς τὰ σπήλαια καὶ εἰς τὰς
 πέτρας τῶν ὀρέων·

16 Καὶ λέγουσι τοῖς ὄρεσι καὶ ταῖς
 πέτραις· Πέσετε ἐφ' ἡμᾶς, καὶ κρύ-
 ψατέ ἡμᾶς ἀπὸ προσώπου τοῦ καθη-
 μένου ἐπὶ τοῦ θρόνου, καὶ ἀπὸ τῆς
 ὀργῆς τοῦ Ἀρνίου·

17 Ὅτι ἦλθεν ἡ ἡμέρα ἡ μεγάλη τῆς
 ὀργῆς αὐτοῦ· καὶ τίς δύναται στα-
 θῆναι;

Κεφ. ζ'. VII.

ΚΑΙ μετὰ ταῦτα εἶδον τέσσαρας ἀγ-
 γέλους ἐστῶτας ἐπὶ τὰς τέσσαρας
 γωνίας τῆς γῆς, κρατοῦντας τοὺς τέσ-
 σαραις ἀνέμους τῆς γῆς, ἵνα μὴ πνέῃ
 ἄνεμος ἐπὶ τῆς γῆς, μήτε ἐπὶ τῆς θα-
 λάσσης, μήτε ἐπὶ πᾶν δένδρον.

2 Καὶ εἶδον ἄλλον ἄγγελον ἀνα-
 βάντα ἀπὸ ἀνατολῆς ἡλίου, ἔχοντα
 σφραγίδα Θεοῦ ζῶντος· καὶ ἔκραξε
 φωνῇ μεγάλῃ τοῖς τέσσαρσιν ἀγγέ-
 λοις, οἷς ἐδόθη αὐτοῖς ἀδικῆσαι τὴν
 γῆν καὶ τὴν θάλασσαν,

3 Λέγων· Μὴ ἀδικήσητε τὴν γῆν,
 μήτε τὴν θάλασσαν, μήτε τὰ δένδρα,
 ἄχρις οὗ σφραγίσωμεν τοὺς δούλους
 τοῦ Θεοῦ ἡμῶν ἐπὶ τῶν μετώπων
 αὐτῶν.

4 Καὶ ἤκουσα τὸν ἀριθμὸν τῶν ἐ-
 σφραγισμένων· ὁμδ' χιλιάδες ἐσφρα-

γας ἐγίνε, καὶ ὁ ἥλιος ἐγινε μαῦρος
 ὡς σάκκος τρίχινος, καὶ ἡ σελήνη
 ἐγίνεν ὡς αἷμα·

13 Καὶ οἱ ἀστέρες τοῦ οὐρανοῦ ἔπε-
 σαν εἰς τὴν γῆν, ὡς ἡ συκὴ σειομένη
 ἀπὸ μεγάλου ἀνέμου, ἀποβάλλει τὰ
 ἄκωρα σὺκά της.

14 Καὶ ὁ οὐρανὸς ἀπεχωρίσθη ὡς
 βιβλίον τυλιγμένον, καὶ πᾶν ὄρος καὶ
 νησίον ἐκινήθησαν ἀπὸ τῶν τοπῶν αὐ-
 τῶν·

15 Καὶ οἱ βασιλεῖς τῆς γῆς, καὶ οἱ
 μεγιστᾶνες, καὶ οἱ πλούσιοι, καὶ οἱ
 χιλιάρχοι, καὶ οἱ δυνατοί, καὶ πᾶς
 δούλος καὶ πᾶς ἐλεύθερος ἔκρυψαν
 ἑαυτοὺς εἰς τὰ σπήλαια καὶ εἰς τὰς
 πέτρας τῶν ὀρέων·

16 Καὶ λέγουσιν εἰς τὰ ὄρη καὶ εἰς
 τὰς πέτρας· Πέσετε ἐπάνω ἡμῶν, καὶ
 κρύψατέ μας ἀπὸ τοῦ προσώπου ἐκεί-
 νου ὁ ὁποῖος κάθηται ἐπάνω τοῦ θρό-
 νου, καὶ ἀπὸ τῆς ὀργῆς τοῦ Ἀρνίου·

17 Διότι ἦλθεν ἡ ἡμέρα ἡ μεγάλη
 τῆς ὀργῆς αὐτοῦ· καὶ τίς δύναται νὰ
 σταθῇ;

Κεφ. ζ'. VII.

ΚΑΙ μετὰ ταῦτα εἶδον τέσσαρας
 ἀγγέλους στέκοντας εἰς τὰς τέσσαρας
 γωνίας τῆς γῆς, κρατοῦντας τοὺς
 τέσσαραις ἀνέμους τῆς γῆς, διὰ νὰ μὴ
 φυσᾷ ἄνεμος ἐπάνω τῆς γῆς, μήτε
 ἐπάνω τῆς θαλάσσης, μήτε εἰς κινὴν
 δένδρον.

2 Καὶ εἶδον ἄλλον ἄγγελον ὁ ὁποῖος
 ἀνέβαινεν ἀπὸ τὴν ἀνατολὴν τοῦ
 ἡλίου, καὶ εἶχε σφραγίδα τοῦ Θεοῦ
 τοῦ ζῶντος· καὶ ἔκραξε μὲ μεγάλῃν
 φωνῇ εἰς τοὺς τέσσαρας ἀγγέλους,
 εἰς τοὺς ὑποίους ἐδόθη νὰ ἀδικήσωσι
 τὴν γῆν καὶ τὴν θάλασσαν,

3 Λέγων· Μὴ ἀδικήσητε τὴν γῆν,
 μήτε τὴν θάλασσαν, μήτε τὰ δένδρα,
 ἕως οὗ σφραγίσωμεν τοὺς δούλους τοῦ
 Θεοῦ ἡμῶν ἐπάνω τοῦ μετώπου αὐτῶν.

4 Καὶ ἤκουσα τὸν ἀριθμὸν ἐκείνων
 οἱ ὁποῖοι ἐσφραγίσθησαν· ἑκατὸν

γισμένοι ἐκ πάσης φυλῆς υἱῶν Ἰσραὴλ.

5 Ἐκ φυλῆς Ἰούδα, ιβ' χιλιάδες ἐσφραγισμένοι· ἐκ φυλῆς Ῥουβὴν, ιβ' χιλιάδες ἐσφραγισμένοι· ἐκ φυλῆς Γὰδ, ιβ' χιλιάδες ἐσφραγισμένοι·

6 Ἐκ φυλῆς Ἀσὴρ, ιβ' χιλιάδες ἐσφραγισμένοι· ἐκ φυλῆς Νεφθαλεὶμ, ιβ' χιλιάδες ἐσφραγισμένοι· ἐκ φυλῆς Μανασσῆ, ιβ' χιλιάδες ἐσφραγισμένοι·

7 Ἐκ φυλῆς Συμεὼν, ιβ' χιλιάδες ἐσφραγισμένοι· ἐκ φυλῆς Λευὶ, ιβ' χιλιάδες ἐσφραγισμένοι· ἐκ φυλῆς Ἰσασαὺρ, ιβ' χιλιάδες ἐσφραγισμένοι·

8 Ἐκ φυλῆς Ζαβουλὼν, ιβ' χιλιάδες ἐσφραγισμένοι· ἐκ φυλῆς Ἰωσήφ, ιβ' χιλιάδες ἐσφραγισμένοι· ἐκ φυλῆς Βενιαμὴν, ιβ' χιλιάδες ἐσφραγισμένοι.

9 Μετὰ ταῦτα εἶδον, καὶ ἰδοὺ ὄχλος πολλὸς, ὃν ἀριθμῆσαι αὐτὸν οὐδεὶς ἠδύνατο, ἐκ παντὸς ἔθνους καὶ φυλῶν καὶ λαῶν καὶ γλωσσῶν, ἐστῶτες ἐνώπιον τοῦ θρόνου καὶ ἐνώπιον τοῦ Ἀρνίου, περιβεβλημένοι στολὰς λευκάς· καὶ φοίνικες ἐν ταῖς χερσὶν αὐτῶν·

10 Καὶ κράζοντες φωνῇ μεγάλῃ, λέγοντες· Ἡ σωτηρία τοῦ Θεοῦ ἡμῶν τῷ καθημένῳ ἐπὶ τοῦ θρόνου, καὶ τῷ Ἀρνίῳ.

11 Καὶ πάντες οἱ ἄγγελοι ἑστῆκεσαν κύκλῳ τοῦ θρόνου καὶ τῶν πρεσβυτέρων καὶ τῶν τεσσάρων ζώων, καὶ ἔπεσον ἐνώπιον τοῦ θρόνου ἐπὶ πρόσωπον αὐτῶν, καὶ προσεκύνησαν τῷ Θεῷ,

12 Λέγοντες· Ἀμήν· ἡ εὐλογία καὶ ἡ δόξα καὶ ἡ σοφία καὶ ἡ εὐχαριστία καὶ ἡ τιμὴ καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ ἰσχὺς τοῦ Θεοῦ ἡμῶν εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων· ἀμήν.

σαραντατέσσαρες χιλιάδες ἐσφραγισμένοι ἀπὸ ὅλας τὰς φυλάς τῶν υἱῶν τοῦ Ἰσραὴλ.

5 Ἀπὸ τὴν φυλὴν τοῦ Ἰούδα, δώδεκα χιλιάδες ἐσφραγισμένοι· ἀπὸ τὴν φυλὴν τοῦ Ῥουβὴν, δώδεκα χιλιάδες ἐσφραγισμένοι· ἀπὸ τὴν φυλὴν τοῦ Γὰδ, δώδεκα χιλιάδες ἐσφραγισμένοι·

6 Ἀπὸ τὴν φυλὴν τοῦ Ἀσὴρ, δώδεκα χιλιάδες ἐσφραγισμένοι· ἀπὸ τὴν φυλὴν τοῦ Νεφθαλεὶμ, δώδεκα χιλιάδες ἐσφραγισμένοι· ἀπὸ τὴν φυλὴν τοῦ Μανασσῆ, δώδεκα χιλιάδες ἐσφραγισμένοι·

7 Ἀπὸ τὴν φυλὴν τοῦ Συμεὼν, δώδεκα χιλιάδες ἐσφραγισμένοι· ἀπὸ τὴν φυλὴν τοῦ Λευὶ, δώδεκα χιλιάδες ἐσφραγισμένοι· ἀπὸ τὴν φυλὴν τοῦ Ἰσασαὺρ, δώδεκα χιλιάδες ἐσφραγισμένοι·

8 Ἀπὸ τὴν φυλὴν τοῦ Ζαβουλὼν, δώδεκα χιλιάδες ἐσφραγισμένοι· ἀπὸ τὴν φυλὴν τοῦ Ἰωσήφ, δώδεκα χιλιάδες ἐσφραγισμένοι· ἀπὸ τὴν φυλὴν τοῦ Βενιαμὴν, δώδεκα χιλιάδες ἐσφραγισμένοι.

9 Μετὰ ταῦτα εἶδον, καὶ ἰδοὺ πολλὸς ὄχλος, τὸν ὅποιον οὐδεὶς ἠδύνατο νὰ ἀριθμῇσιν, ἀπὸ πᾶν ἔθνους καὶ φυλάς καὶ λαοὺς καὶ γλωσσάς, οἱ ὅποιοι ἕστεκον ἐνώπιον τοῦ θρόνου καὶ ἐνώπιον τοῦ Ἀρνίου, ἐνδυμένοι φορέματα λευκά· καὶ φοίνικες εἰς τὰς χεῖρας τῶν·

10 Καὶ ἔκραζον μὲ μεγάλην φωνὴν, λέγοντες· Ἡ σωτηρία εἶναι τοῦ Θεοῦ μας ὁ ὅποιος καθῆται ἐπάνω τοῦ θρόνου, καὶ τοῦ Ἀρνίου.

11 Καὶ ὅλοι οἱ ἄγγελοι ἕστεκον κύκλῳ τοῦ θρόνου καὶ τῶν πρεσβυτέρων καὶ τῶν τεσσάρων ζώων, καὶ ἔπεσαν ἐνώπιον τοῦ θρόνου κατὰ πρόσωπον, καὶ προσεκύνησαν τὸν Θεόν,

12 Λέγοντες· Ἀμήν· ἡ εὐλογία καὶ ἡ δόξα καὶ ἡ σοφία καὶ ἡ εὐχαριστία καὶ ἡ τιμὴ καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ ἰσχὺς αἷς ᾗται εἰς τὸν Θεόν μας εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων· ἀμήν.

13 Καὶ ἀπεκρίθη εἰς ἐκ τῶν πρεσβυτέρων, λέγων μοι· Οὗτοι οἱ περιβεβλημένοι τὰς στολὰς τὰς λευκάς, τίνες εἰσὶ, καὶ πόθεν ἦλθον;

14 Καὶ εἶρηκα αὐτῷ· Κύριε, σὺ οἶδας. Καὶ εἶπέ μοι· Οὗτοί εἰσιν οἱ ἐρχόμενοι ἐκ τῆς θλίψεως τῆς μεγάλης· καὶ ἔπλυναν τὰς στολὰς αὐτῶν, καὶ ἐλεύκαναν αὐτάς ἐν τῷ αἵματι τοῦ Ἀρνίου.

15 Διὰ τοῦτο εἰσιν ἐνώπιον τοῦ θρόνου τοῦ Θεοῦ, καὶ λατρεύουσιν αὐτῷ ἡμέρας καὶ νυκτὸς ἐν τῷ ναῷ αὐτοῦ· καὶ ὁ καθήμενος ἐπὶ τοῦ θρόνου σκηνώσει ἐπ' αὐτούς.

16 Οὐ πεινᾶσουσιν ἔτι, οὐδὲ διψήσουσιν ἔτι, οὐδὲ μὴ πέσῃ ἐπ' αὐτοὺς ὁ ἥλιος, οὐδὲ πᾶν καύμα·

17 Ὅτι τὸ Ἀρνίον τὸ ἀνὰ μέσον τοῦ θρόνου ποιμαίνει αὐτούς, καὶ ὀδηγήσει αὐτοὺς ἐπὶ ζωσας πηγὰς ὑδάτων· καὶ ἐξαλείψει ὁ Θεὸς πᾶν δάκρυον ἀπὸ τῶν ὀφθαλμῶν αὐτῶν.

Κεφ. η'. VIII.

ΚΑΙ ὅτε ἤνοιξε τὴν σφραγίδα τὴν ἐβδόμην, ἐγένετο σιγὴ ἐν τῷ οὐρανῷ ὡς ἡμίωριον.

2 Καὶ εἶδον τοὺς ἐπὶ τὰς ἀγγέλους, οἱ ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ ἐστήκασιν· καὶ ἐδόθησαν αὐτοῖς ἐπὶ τὰς σάλπιγγας.

3 Καὶ ἄλλος ἄγγελος ἦλθε, καὶ ἐστάθη ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον, ἔχων λιβανωτὸν χρυσοῦν· καὶ ἐδόθη αὐτῷ θυμιάματα πολλὰ, ἵνα δώσῃ ταῖς προσευχαῖς τῶν ἁγίων πάντων, ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον τὸ χρυσοῦν τὸ ἐνώπιον τοῦ θρόνου.

4 Καὶ ἀνέβη ὁ καπνὸς τῶν θυμιαμάτων ταῖς προσευχαῖς τῶν ἁγίων, ἐκ χειρὸς τοῦ ἀγγέλου, ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ.

5 Καὶ εἴληφεν ὁ ἄγγελος τὸν λιβανωτὸν, καὶ ἐγέμισεν αὐτὸν ἐκ τοῦ

13 Καὶ ἀπεκρίθη εἰς ἀπὸ τοὺς πρεσβυτέρους, καὶ λέγει εἰς ἐμέ· Οὗτοι οἱ ἐνδύμενοι τὰ φορέματα τὰ λευκά, τίνες εἶναι, καὶ πόθεν ἦλθον;

14 Καὶ εἶπον εἰς αὐτόν· Κύριε, σὺ γνωρίζεις. Καὶ εἶπεν εἰς ἐμέ· Οὗτοι εἶναι οἱ ἐρχόμενοι ἀπὸ τὴν θλίψιν τὴν μεγάλην· καὶ ἔπλυναν τὰ φορέματά των, καὶ ἐλεύκαναν αὐτὰ εἰς τὸ αἶμα τοῦ Ἀρνίου.

15 Διὰ τοῦτο εἶναι ἐνώπιον τοῦ θρόνου τοῦ Θεοῦ, καὶ λατρεύουσιν εἰς αὐτὸν νύκτα καὶ ἡμέραν εἰς τὸν ἰαόν του· καὶ ἐκεῖνος ὁ ὁποῖος καθίεται ἐπάνω τοῦ θρόνου θέλει κατασκηνώσει ἐν μέσῳ αὐτῶν.

16 Δὲν θέλousι πεινάσει πλέον, οὐδὲ θέλousι διψήσει πλέον, οὐδὲ θέλει πέσει ἐπάνω αὐτῶν ὁ ἥλιος, οὐδὲ κἀνὲν καῦμα·

17 Διότι τὸ Ἀρνίον τὸ ἀνὰ μέσον τοῦ θρόνου θέλει ποιμαίνει αὐτούς, καὶ θέλει ὀδηγήσει αὐτούς εἰς τὰς ζωσας πηγὰς τῶν ὑδάτων· καὶ ὁ Θεὸς θέλει ἐξαλείψει πᾶν δάκρυον ἀπὸ τὰ ὀμμάτιά των.

Κεφ. η'. VIII.

ΚΑΙ ὅτε ἤνοιξε τὴν σφραγίδα τὴν ἐβδόμην, ἔγινε σιγὴ εἰς τὸν οὐρανὸν ὡς ἡμισυ ὥρας.

2 Καὶ εἶδον τοὺς ἐπὶ τὰς ἀγγέλους, οἱ ὅποιοι ἔστεκον ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ· καὶ ἐδόθησαν εἰς αὐτοὺς ἐπὶ τὰς σάλπιγγας.

3 Καὶ ἄλλος ἄγγελος ἦλθε, καὶ ἐστάθη εἰς τὸ θυσιαστήριον, ἔχων θυμιατήριον χρυσοῦν· καὶ ἐδόθησαν εἰς αὐτὸν θυμιάματα πολλὰ, διὰ νὰ τὰ δώσῃ μετὰ τὰς προσευχὰς τῶν ἁγίων πάντων, εἰς τὸ θυσιαστήριον τὸ χρυσοῦν τὸ ἐνώπιον τοῦ θρόνου.

4 Καὶ ὁ καπνὸς τῶν θυμιαμάτων ἀνέβη μετὰ τὰς προσευχὰς τῶν ἁγίων, ἀπὸ τὴν χεῖρα τοῦ ἀγγέλου, ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ.

5 Καὶ ἔλαβεν ὁ ἄγγελος τὸ θυμιατήριον, καὶ ἐγέμισεν αὐτὸ ἀπὸ τοῦ

πυρὸς τοῦ θυσιαστηρίου, καὶ ἔβαλεν εἰς τὴν γῆν· καὶ ἐγένοντο φωναὶ καὶ βρονταὶ καὶ ἀστραπαὶ καὶ σεισμός.

6 Καὶ οἱ ἑπτὰ ἄγγελοι ἔχοντες τὰς ἑπτὰ σάλπιγγας, ἠτοίμασαν ἑαυτοὺς ἵνα σαλπίσωσι.

7 Καὶ ὁ πρῶτος ἄγγελος ἐσάλπισε, καὶ ἐγένετο χάλαζα καὶ πῦρ μεμιγμένα αἵματι, καὶ ἐβλήθη εἰς τὴν γῆν· καὶ τὸ τρίτον τῶν δένδρων κατεκῆ, καὶ πᾶς χόρτος χλωρὸς κατεκῆ.

8 Καὶ ὁ δεύτερος ἄγγελος ἐσάλπισε, καὶ ὡς ὄρος μέγα πυρὶ καιόμενον ἐβλήθη εἰς τὴν θάλασσαν· καὶ ἐγένετο τὸ τρίτον τῆς θαλάσσης αἷμα·

9 Καὶ ἀπέθανε τὸ τρίτον τῶν κτισμάτων τῶν ἐν τῇ θαλάσῃ, τὰ ἔχοντα ψυχάς· καὶ τὸ τρίτον τῶν πλοίων διεφθάρη.

10 Καὶ ὁ τρίτος ἄγγελος ἐσάλπισε, καὶ ἔπεσεν ἐκ τοῦ οὐρανοῦ ἀστὴρ μέγας καιόμενος ὡς λαμπάς, καὶ ἔπεσεν ἐπὶ τὸ τρίτον τῶν ποταμῶν, καὶ ἐπὶ τὰς πηγὰς υδάτων.

11 Καὶ τὸ ὄνομα τοῦ ἀστέρος λέγεται "Ἄφινθος" καὶ γίνεται τὸ τρίτον τῶν υδάτων εἰς ἄφινθον, καὶ πολλοὶ ἀνθρώπων ἀπέθανον ἐκ τῶν υδάτων, ὅτι ἐπικράνησαν.

12 Καὶ ὁ τέταρτος ἄγγελος ἐσάλπισε, καὶ ἐπλήγη τὸ τρίτον τοῦ ἡλίου, καὶ τὸ τρίτον τῆς σελήνης, καὶ τὸ τρίτον τῶν ἀστέρων· ἵνα σκοτισθῇ τὸ τρίτον αὐτῶν, καὶ ἡ ἡμέρα μὴ φαίνῃ τὸ τρίτον αὐτῆς, καὶ ἡ νύξ ὁμοίως.

13 Καὶ εἶδον, καὶ ἤκουσα ἑνὸς ἀγγέλου πετωμένου ἐν μεσουρανήματι, λέγοντος φωνῇ μεγάλῃ· Οὐαὶ, οὐαὶ, οὐαὶ τοῖς κατοικοῦσιν ἐπὶ τῆς γῆς, ἐκ τῶν λοιπῶν φωνῶν τῆς σάλπιγγος τῶν τριῶν ἀγγέλων τῶν μελλόντων σαλπίζειν.

πῦρ τοῦ θυσιαστηρίου, καὶ ἔρριψεν εἰς τὴν γῆν· καὶ ἔγιναν φωναὶ καὶ βρονταὶ καὶ ἀστραπαὶ καὶ σεισμός.

6 Καὶ οἱ ἑπτὰ ἄγγελοι ἔχοντες τὰς ἑπτὰ σάλπιγγας, ἠτοίμασαν ἑαυτοὺς ἵνα σαλπίσωσι.

7 Καὶ ὁ πρῶτος ἄγγελος ἐσάλπισε, καὶ ἔγινε χάλαζα καὶ πῦρ μεμιγμένα μετ' αἵμα, καὶ ἐρρίφθησαν εἰς τὴν γῆν· καὶ τὸ τρίτον μέρος ἀπὸ τὰ δένδρα κατεκῆ, καὶ πᾶς χλωρὸς χόρτος κατεκῆ.

8 Καὶ ὁ δεύτερος ἄγγελος ἐσάλπισε, καὶ ὡς ὄρος μεγάλον καιόμενον ἀπὸ πῦρ ἐρρίφθη εἰς τὴν θάλασσαν· καὶ ἔγινε τὸ τρίτον μέρος τῆς θαλάσσης αἷμα·

9 Καὶ ἀπέθανε τὸ τρίτον μέρος ἀπὸ τὰ κτίσματα τὰ ὅποια ἦσαν εἰς τὴν θαλάσσαν, καὶ εἶχον ζωὴν· καὶ τὸ τρίτον μέρος ἀπὸ τὰ πλοῖα διεφθάρησαν.

10 Καὶ ὁ τρίτος ἄγγελος ἐσάλπισε, καὶ ἔπεσεν ἀπὸ τὸν οὐρανὸν ἀστὴρ μέγας καιόμενος ὡς λαμπάς, καὶ ἔπεσεν εἰς τὸ τρίτον μέρος τῶν ποταμῶν, καὶ εἰς τὰς πηγὰς τῶν νερῶν.

11 Καὶ τὸ ὄνομα τοῦ ἀστέρος λέγεται "Ἄφινθος" καὶ γίνεται τὸ τρίτον μέρος τῶν νερῶν ὡς ἄφινθος, καὶ πολλοὶ ἀπὸ τοὺς ἀνθρώπους ἀπέθανον ἀπὸ τὰ νερά, διότι ἐπικράνησαν.

12 Καὶ ὁ τέταρτος ἄγγελος ἐσάλπισε, καὶ ἐξέλιπε τὸ τρίτον μέρος τοῦ ἡλίου, καὶ τὸ τρίτον μέρος τῆς σελήνης, καὶ τὸ τρίτον μέρος τῶν ἀστέρων· διὰ ἵνα σκοτισθῇ τὸ τρίτον μέρος τῶν, καὶ ἡ ἡμέρα νὰ μὴ φέγγῃ τὸ τρίτον μέρος τῆς, καὶ ἡ νύξ ὁμοίως.

13 Καὶ εἶδον, καὶ ἤκουσα ἑνὸς ἀγγέλου πετωμένου διὰ μέσου τοῦ οὐρανοῦ, καὶ ἔλεγε μετ' ἐκείνους οἱ ὅποιοι κατοικοῦσιν ἐπάνω τῆς γῆς, ἀπὸ τὰς λοιπὰς φωνὰς τῆς σάλπιγγος τῶν τριῶν ἀγγέλων οἱ ὅποιοι μέλλουσι νὰ σαλπίσωσι.

Κεφ. 9'. IX.

ΚΑΙ ὁ πέμπτος ἄγγελος ἐσάλπισε, καὶ εἶδον ἀστέρα ἐκ τοῦ οὐρανοῦ πεπτωκότα εἰς τὴν γῆν, καὶ ἐδόθη αὐτῷ ἡ κλεῖς τοῦ φρέατος τῆς ἀβύσσου.

2 Καὶ ἤνοιξε τὸ φρέαρ τῆς ἀβύσσου· καὶ ἀνέβη καπνὸς ἐκ τοῦ φρέατος ὡς καπνὸς καμίνου μεγάλης· καὶ ἐσκοτίσθη ὁ ἥλιος καὶ ὁ ἄηρ ἐκ τοῦ καπνοῦ τοῦ φρέατος.

3 Καὶ ἐκ τοῦ καπνοῦ ἐξῆλθον ἀκρίδες εἰς τὴν γῆν, καὶ ἐδόθη αὐταῖς ἐξουσία, ὡς ἔχουσιν ἐξουσίαν οἱ σκορπίοι τῆς γῆς.

4 Καὶ ἐρρήθη αὐταῖς ἵνα μὴ ἀδικήσωσι τὸν χόρτον τῆς γῆς, οὐδὲ πᾶν χλωρὸν, οὐδὲ πᾶν δένδρον· εἰ μὴ τοὺς ἀνθρώπους μόνους οἵτινες οὐκ ἔχουσι τὴν σφραγίδα τοῦ Θεοῦ ἐπὶ τῶν μετώπων αὐτῶν.

5 Καὶ ἐδόθη αὐταῖς ἵνα μὴ ἀποκτείνωσιν αὐτοὺς, ἀλλ' ἵνα βασανισθῶσι μῆνας πέντε· καὶ ὁ βασανισμὸς αὐτῶν ὡς βασανισμὸς σκορπίου, ὅταν παῖση ἄνθρωπον.

6 Καὶ ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις ζητήσουσιν οἱ ἄνθρωποι τὸν θάνατον, καὶ οὐχ εὐρήσουσιν αὐτόν· καὶ ἐπιθυμήσουσιν ἀποθανεῖν, καὶ φεύζεται ὁ θάνατος ἀπ' αὐτῶν.

7 Καὶ τὰ ὁμοιώματα τῶν ἀκριδῶν ὅμοια ἵπποις ἡτοιμασμένοις εἰς πόλεμον· καὶ ἐπὶ τὰς κεφαλὰς αὐτῶν ὡς στέφανοι ὅμοιοι χρυσοῦ, καὶ τὰ πρόσωπα αὐτῶν ὡς πρόσωπα ἀνθρώπων.

8 Καὶ εἶχον τρίχας ὡς τρίχας γυναικῶν, καὶ οἱ ὀδόντες αὐτῶν ὡς λεόντων ἦσαν.

9 Καὶ εἶχον θώρακας ὡς θώρακας σιδηροῦς· καὶ ἡ φωνὴ τῶν πτερίγων αὐτῶν ὡς φωνὴ ἁρμάτων, ἵππων πολλῶν τρεχόντων εἰς πόλεμον.

10 Καὶ ἔχουσιν οὐράς ὁμοίας σκορπίου, καὶ κέντρα ἦν ἐν ταῖς οὐραῖς αὐτῶν· καὶ ἡ ἐξουσία αὐτῶν ἀδική-

Κεφ. 9'. IX.

ΚΑΙ ὁ πέμπτος ἄγγελος ἐσάλπισε, καὶ εἶδον ἀστέρα ὅτι ἔπεσαν ἀπὸ τοῦ οὐρανοῦ εἰς τὴν γῆν, καὶ ἐδόθη εἰς αὐτὸν τὸ κλειδίον τοῦ πηγαδίου τῆς ἀβύσσου.

2 Καὶ ἤνοιξε τὸ πηγάδιον τῆς ἀβύσσου· καὶ ἀνέβη καπνὸς ἀπὸ τοῦ πηγαδίου ὡς καπνὸς καμίνου μεγάλης· καὶ ἐσκοτίσθη ὁ ἥλιος καὶ ὁ ἄηρ ἀπὸ τὸν καπνὸν τοῦ πηγαδίου.

3 Καὶ ἀπὸ τὸν καπνὸν ἐξῆλθον ἀκρίδες εἰς τὴν γῆν, καὶ ἐδόθη εἰς αὐτάς ἐξουσία, ὡς ἔχουσιν ἐξουσίαν οἱ σκορπίοι τῆς γῆς.

4 Καὶ ἐλέγχθη εἰς αὐτάς ἵνα μὴ ἀδικήσωσι τὸν χόρτον τῆς γῆς, οὐδὲ κανὲν χλωρὸν, οὐδὲ κανὲν δένδρον· εἰ μὴ τοὺς μόνους τοὺς ἀνθρώπους οἵτινες δὲν ἔχουσι τὴν σφραγίδα τοῦ Θεοῦ ἐπάνω τῶν μετώπων αὐτῶν.

5 Καὶ ἐδόθη εἰς αὐτάς ἵνα μὴ φονεύσωσιν αὐτοὺς, ἀλλὰ ἵνα βασανισθῶσι πέντε μῆνας· καὶ ὁ βασανισμὸς τῶν ἦτον ὡς ὁ βασανισμὸς τοῦ σκορπίου, ὅταν κτυπήσῃ ἄνθρωπον.

6 Καὶ εἰς τὰς ἡμέρας ἐκείνας θέλουσι ζητήσῃ οἱ ἄνθρωποι τὸν θάνατον, καὶ δὲν θέλουσιν εὐρεῖ αὐτόν· καὶ θέλουσιν ἐπιθυμήσῃ ἵνα ἀποθάνωσι, καὶ ὁ θάνατος θέλει φύγει ἀπὸ αὐτοῦ.

7 Καὶ αἱ μορφαὶ τῶν ἀκριδῶν ἦσαν ὅμοιαι μὲ τὰ ἄλογα ἡτοιμασμένα εἰς πόλεμον· καὶ ἐπάνω εἰς τὰς κεφαλὰς τῶν ἦσαν ὡς στέφανοι ὅμοιοι μὲ χρυσόν, καὶ τὰ πρόσωπα τῶν ἦσαν ὡς πρόσωπα ἀνθρώπων.

8 Καὶ εἶχον τρίχας ὡς τρίχας γυναικῶν, καὶ τὰ ὀδοντία τῶν ἦσαν ὡς τῶν λεόντων.

9 Καὶ εἶχον θώρακας ὡς θώρακας σιδηροῦς· καὶ ἡ φωνὴ τῶν πτερίγων αὐτῶν ἦτον ὡς φωνὴ ἁμαξῶν, ὅτε πολλὰ ἄλογα τρέχουσιν εἰς τὸν πόλεμον.

10 Καὶ εἶχον οὐράς ὁμοίας μὲ τῶν σκορπίων, καὶ κέντρα ἦσαν εἰς τὰς οὐράς τῶν· καὶ ἡ ἐξουσία τῶν ἦτον

σαι τοὺς ἀνθρώπους μῆνας πέντε.

11 Καὶ ἔχουσιν ἐφ' αὐτῶν βασιλεία τὸν ἄγγελον τῆς ἀβύσσου· ὄνομα αὐτοῦ Ἐβραϊστί, Ἀβαδδὼν, καὶ ἐν τῇ Ἑλληνικῇ ὄνομα ἔχει Ἀπολλύων.

12 Ἡ οὐαὶ ἡ μία ἀπῆλθεν, ἰδοὺ ἔρχονται ἐτι δύο οὐαὶ μετὰ ταῦτα.

13 Καὶ ὁ ἕκτος ἄγγελος ἐσάλπισε, καὶ ἤκουσα φωνὴν μίαν ἐκ τῶν τεσσάρων κεράτων τοῦ θυσιαστηρίου τοῦ χρυσοῦ τοῦ ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ,

14 Λέγουσαν τῷ ἕκτῳ ἄγγέλῳ, ὃς εἶχε τὴν σάλπιγγα· Λύσον τοὺς τέσσαρας ἄγγέλους τοὺς δεδεμένους ἐπὶ τῷ ποταμῷ τῷ μεγάλῳ Εὐφράτῃ.

15 Καὶ ἐλύθησαν οἱ τέσσαρες ἄγγελοι οἱ ἡτοιμασμένοι εἰς τὴν ὥραν καὶ ἡμέραν καὶ μῆνα καὶ ἐνιαυτὸν, ἵνα ἀποκτείνωσι τὸ τρίτον τῶν ἀνθρώπων.

16 Καὶ ὁ ἀριθμὸς στρατευμάτων τοῦ ἱππικοῦ, δύο μυριάδες μυριάδων· καὶ ἤκουσα τὸν ἀριθμὸν αὐτῶν.

17 Καὶ οὕτως εἶδον τοὺς ἵππους ἐν τῇ ὁράσει, καὶ τοὺς καθημένους ἐπ' αὐτῶν, ἔχοντας θώρακας πυρίνους καὶ ὑακινθίνους καὶ θειώδεις· καὶ αἱ κεφαλαὶ τῶν ἵππων ὡς κεφαλὰὶ λεόντων, καὶ ἐκ τῶν στομάτων αὐτῶν ἐκπορεύεται πῦρ καὶ καπνὸς καὶ θεῖον.

18 Ὑπὸ τῶν τριῶν τούτων ἀπεκτάνθησαν τὸ τρίτον τῶν ἀνθρώπων, ἐκ τοῦ πυρὸς καὶ ἐκ τοῦ καπνοῦ καὶ ἐκ τοῦ θείου τοῦ ἐκπορευομένου ἐκ τῶν στομάτων αὐτῶν.

19 Αἱ γὰρ ἐξουσίαι αὐτῶν ἐν τῷ στόματι αὐτῶν εἰσιν· αἱ γὰρ οὐραὶ αὐτῶν ὅμοιαι ὄφεσιν, ἔχουσιν κεφαλὰς· καὶ ἐν αὐταῖς ἀδικοῦσι.

20 Καὶ οἱ λοιποὶ τῶν ἀνθρώπων οἱ οὐκ ἀπεκτάνθησαν ἐν ταῖς πληγαῖς ταύταις, οὔτε μετενόησαν ἐκ τῶν ἔργων τῶν χειρῶν αὐτῶν, ἵνα μὴ προσκυνήσωσι τὰ δαιμόνια, καὶ εἰδῶλα τὰ

νὰ ἀδικήσωσι τοὺς ἀνθρώπους πέντε μῆνας.

11 Καὶ εἶχον ἐπάνω αὐτῶν βασιλεία τὸν ἄγγελον τῆς ἀβύσσου· τὸ ὄνομα αὐτοῦ Ἐβραϊστί, Ἀβαδδὼν, καὶ εἰς τὴν Ἑλληνικὴν γλῶσσαν ἔχει ὄνομα Ἀπολλύων.

12 Ἡ οὐαὶ ἡ μία ἀπῆλθεν, ἰδοὺ ἔρχονται ἀκόμη δύο οὐαὶ μετὰ ταῦτα.

13 Καὶ ὁ ἕκτος ἄγγελος ἐσάλπισε, καὶ ἤκουσα μίαν φωνὴν ἀπὸ τὰ τέσσαρα κέρατα τοῦ θυσιαστηρίου τοῦ χρυσοῦ τοῦ ὅποιον ἦτον ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ,

14 Ἡ ὁποία ἔλεγεν εἰς τὸν ἕκτον ἄγγελον, ὁ ὁποῖος εἶχε τὴν σάλπιγγα· Λύσον τοὺς τέσσαρας ἄγγέλους τοὺς δεδεμένους παρὰ τὸν ποταμὸν τὸν μεγάλον τὸν Εὐφράτην.

15 Καὶ ἐλύθησαν οἱ τέσσαρες ἄγγελοι οἱ ἡτοιμασμένοι εἰς τὴν ὥραν καὶ ἡμέραν καὶ μῆνα καὶ ἐνιαυτὸν, διὰ νὰ φονεύσωσι τὸ τρίτον μέρος τῶν ἀνθρώπων.

16 Καὶ ὁ ἀριθμὸς τῶν στρατευμάτων τοῦ ἱππικοῦ ἦσαν δύο μυριάδες μυριάδων· καὶ ἤκουσα τὸν ἀριθμὸν τῶν.

17 Καὶ οὕτως εἶδον εἰς τὴν ὥρασιν τὰ ἄλογα, καὶ ἐκείνους οἱ ὅποιοι ἐκάθηντο ἐπάνω αὐτῶν, ἔχοντες θώρακας πυρίνους καὶ ὑακινθίνους καὶ θειοφώδεις· καὶ αἱ κεφαλαὶ τῶν ἄλόγων ἦσαν ὡς αἱ κεφαλαὶ τῶν λεόντων, καὶ ἀπὸ τὰ στόματά των ἐκπορεύεται πῦρ καὶ καπνὸς καὶ θειάφιον.

18 Ἀπὸ ταῦτα τὰ τρία, ἀπὸ τὸ πῦρ καὶ ἀπὸ τὸν καπνὸν καὶ ἀπὸ τὸ θειάφιον τὸ ἐκπορευόμενον ἀπὸ τὰ στόματά των ἐφονεύθησαν τὸ τρίτον μέρος τῶν ἀνθρώπων.

19 Διότι αἱ ἐξουσίαι των ἦσαν εἰς τὸ στόμα αὐτῶν· διότι αἱ οὐραὶ των ἦσαν ὅμοιαι μετὰ τῶν ὀφιδίων, ἔχουσιν κεφαλὰς· καὶ μετὰ αὐτὰς ἀδικοῦσι.

20 Καὶ οἱ λοιποὶ ἄνθρωποι οἱ ὅποιοι δὲν ἐφονεύθησαν μετὰ τὰς πληγὰς ταύτας, οὔτε μετενόησαν ἀπὸ τὰ ἔργα τῶν χειρῶν των, νὰ μὴ προσκυνήσωσι τὰ δαιμόνια, καὶ τὰ εἰδῶλα τὰ

χρυσᾶ καὶ τὰ ἀργυρᾶ καὶ τὰ χαλκᾶ καὶ τὰ λίθινα καὶ τὰ ξύλινα, ἃ οὔτε βλέπειν δύναται, οὔτε ἀκούειν, οὔτε περιπατεῖν·

21 Καὶ οὐ μετενόησαν ἐκ τῶν φόνων αὐτῶν, οὔτε ἐκ τῶν φαρμακειῶν αὐτῶν, οὔτε ἐκ τῆς πορνείας αὐτῶν, οὔτε ἐκ τῶν κλεμμάτων αὐτῶν.

Κεφ. ι'. Χ.

ΚΑΙ εἶδον ἄλλον ἄγγελον ἰσχυρὸν καταβαίνοντα ἐκ τοῦ οὐρανοῦ, περιβεβλημένον νεφέλῃν· καὶ ἵρις ἐπὶ τῆς κεφαλῆς· καὶ τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ὡς ὁ ἥλιος, καὶ οἱ πόδες αὐτοῦ ὡς στύλοι πυρός.

2 Καὶ εἶχεν ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ βιβλαρίδιον ἀνεφθγμένον· καὶ ἔθηκε τὸν πόδα αὐτοῦ τὸν δεξιὸν ἐπὶ τὴν θάλασσαν, τὸν δὲ εὐώνυμον ἐπὶ τὴν γῆν·

3 Καὶ ἔκραξε φωνῇ μεγάλῃ ὥσπερ λέων μυκάται· καὶ ὅτε ἔκραξεν, ἐλάλησαν αἱ ἐπτὰ βρονταὶ τὰς ἑαυτῶν φωνάς.

4 Καὶ ὅτε ἐλάλησαν αἱ ἐπτὰ βρονταὶ τὰς φωνάς ἑαυτῶν, ἐμελλον γράφειν· καὶ ἤκουσα φωνὴν ἐκ τοῦ οὐρανοῦ, λέγουσαν μοι· Σφράγισον ἃ ἐλάλησαν αἱ ἐπτὰ βρονταὶ, καὶ μὴ ταῦτα γράψῃς.

5 Καὶ ὁ ἄγγελος ὃν εἶδον ἑστῶτα ἐπὶ τῆς θαλάσσης καὶ ἐπὶ τῆς γῆς, ἦρε τὴν χεῖρα αὐτοῦ εἰς τὴν οὐρανόν,

6 Καὶ ὤμοσεν ἐν τῷ ζῶντι εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ὃς ἔκτισε τὸν οὐρανὸν καὶ τὰ ἐν αὐτῷ, καὶ τὴν γῆν καὶ τὰ ἐν αὐτῇ, καὶ τὴν θάλασσαν καὶ τὰ ἐν αὐτῇ, ὅτι χρόνος οὐκ ἔσται ἔτι·

7 Ἀλλὰ ἐν ταῖς ἡμέραις τῆς φωνῆς τοῦ ἐβδόμου ἀγγέλου, ὅταν μέλλῃ σαλπίζειν, καὶ τελεσθῇ τὸ μυστήριον τοῦ Θεοῦ, ὡς εὐηγγέλισε τοῖς ἑαυτοῦ δούλοις τοῖς προφήταις.

8 Καὶ ἡ φωνὴ ἦν ἤκουσα ἐκ τοῦ

χρυσᾶ καὶ τὰ ἀργυρᾶ καὶ τὰ χαλκᾶ καὶ τὰ λίθινα καὶ τὰ ξύλινα, τὰ ὅποια δὲν δύνανται οὔτε νὰ βλέπωσιν, οὔτε νὰ ἀκούωσιν, οὔτε νὰ περιπατῶσι·

21 Καὶ δὲν μετενόησαν ἀπὸ τούτων φόνους των, οὔτε ἀπὸ τὰς μαγείας των, οὔτε ἀπὸ τὰς πορνείας των, οὔτε ἀπὸ τὰς κλεψίας των.

Κεφ. ι'. Χ.

ΚΑΙ εἶδον ἄλλον ἄγγελον ἰσχυρὸν καταβαίνοντα ἀπὸ τῶν οὐρανῶν, ἐνδυμένον νεφέλῃν· καὶ ἵρις ἦτον ἐπάνω τῆς κεφαλῆς του· καὶ τὸ πρόσωπον του ὡς ὁ ἥλιος, καὶ οἱ πόδες του ὡς στύλοι πυρός.

2 Καὶ εἶχεν εἰς τὴν χεῖρά του βιβλαρίδιον ἀνοικτόν· καὶ ἔθηκε τὸν πόδα του τὸν δεξιὸν ἐπάνω τῆς θαλάσσης, καὶ τὸν ἀριστερόν ἐπάνω τῆς γῆς·

3 Καὶ ἔκραξε μὲ μεγάλῃν φωνὴν ὡς βρυχᾶται ὁ λέων· καὶ ὅτε ἔκραξεν, ἐλάλησαν αἱ ἐπτὰ βρονταὶ τὰς φωνάς των.

4 Καὶ ὅτε ἐλάλησαν αἱ ἐπτὰ βρονταὶ τὰς φωνάς των, ἐμελλον νὰ γράψω· καὶ ἤκουσα φωνὴν ἀπὸ τῶν οὐρανῶν λέγουσαν εἰς ἐμέ· Σφράγισον ἐκεῖνα τὰ ὅποια ἐλάλησαν αἱ ἐπτὰ βρονταὶ, καὶ μὴ ταῦτα γράψῃς.

5 Καὶ ὁ ἄγγελος τὸν ὁποῖον εἶδον στέκοντα ἐπάνω τῆς θαλάσσης καὶ ἐπάνω τῆς γῆς, ὕψωσε τὴν χεῖρά του εἰς τὸν οὐρανόν,

6 Καὶ ὤμοσεν εἰς τὸν ζῶντα εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ὁ ὁποῖος ἔκτισε τὸν οὐρανὸν καὶ τὰ ἐν αὐτῷ, καὶ τὴν γῆν καὶ τὰ ἐν αὐτῇ, καὶ τὴν θάλασσαν καὶ τὰ ἐν αὐτῇ, ὅτι καιρὸς δὲν θέλει εἶναι πλέον·

7 Ἀλλὰ εἰς τὰς ἡμέρας τῆς φωνῆς τοῦ ἐβδόμου ἀγγέλου, ὅταν μέλλῃ νὰ σαλπίζει, θέλει τελειωθῇ τὸ μυστήριον τοῦ Θεοῦ, καθὼς εὐηγγέλισεν εἰς τοὺς δούλους του τοὺς προφῆτας.

8 Καὶ ἡ φωνὴ τὴν ὁποίαν ἤκουσα

οὐρανοῦ, πάλιν λαλοῦσα μετ' ἐμοῦ, καὶ λέγουσα· Ὑπαγε, λάβε τὸ βιβλαρίδιον τὸ ἠνεωγμένον ἐν τῇ χειρὶ ἀγγέλου τοῦ ἐστῶτος ἐπὶ τῆς θαλάσσης καὶ ἐπὶ τῆς γῆς.

9 Καὶ ἀπῆλθον πρὸς τὸν ἄγγελον, λέγων αὐτῷ· Δός μοι τὸ βιβλαρίδιον. Καὶ λέγει μοι· Λάβε καὶ κατάφαγε αὐτό· καὶ πικρανεῖ σου τὴν κοιλίαν, ἀλλ' ἐν τῷ στόματί σου ἔσται γλυκὺ ὡς μέλι.

10 Καὶ ἔλαβον τὸ βιβλαρίδιον ἐκ τῆς χειρὸς τοῦ ἀγγέλου, καὶ κατέφαγον αὐτό· καὶ ἦν ἐν τῷ στόματί μου ὡς μέλι γλυκὺ· καὶ ὅτε ἔφαγον αὐτό, ἐπικράνη ἡ κοιλία μου.

11 Καὶ λέγει μοι· Δεῖ σε πάλιν προφητεῦσαι ἐπὶ λαοῖς καὶ ἔθνεσι καὶ γλώσσαις καὶ βασιλεῦσι πολλοῖς.

Κεφ. ια'. XI.

ΚΑΙ ἐδόθη μοι κάλαμος ὅμοιος ῥάβδῳ· καὶ ὁ ἄγγελος εἰστήκει, λέγων· Ἐγείραι, καὶ μέτρησον τὸν ναὸν τοῦ Θεοῦ, καὶ τὸ θυσιαστήριον, καὶ τοὺς προσκυνοῦντας ἐν αὐτῷ.

2 Καὶ τὴν αὐλὴν τὴν ἔξωθεν τοῦ ναοῦ ἔκβαλε ἔξω, καὶ μὴ αὐτὴν μετρήσης, ὅτι ἐδόθη τοῖς ἔθνεσι· καὶ τὴν πόλιν τὴν ἁγίαν πατήσουσι μῆνας τεσσαράκοντα δύο.

3 Καὶ δώσω τοῖς δυσὶ μαρτρσί μου, καὶ προφητεῦσουσιν ἡμέρας χιλίας διακοσίας ἐξήκοντα, περιβεβλημένοι σάκκους.

4 Οὗτοί εἰσιν αἱ δύο ἐλαῖαι, καὶ δύο λυχνίαι αἱ ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ τῆς γῆς ἐστῶσαι.

5 Καὶ εἴ τις αὐτοὺς θέλῃ ἀδικῆσαι, πῦρ ἐκπορεύεται ἐκ τοῦ στόματος αὐτῶν, καὶ κατεσθίει τοὺς ἐχθροὺς αὐτῶν· καὶ εἴ τις αὐτοὺς θέλῃ ἀδικῆσαι, οὕτω δεῖ αὐτὸν ἀποκτανθῆναι.

ἀπὸ τὸν οὐρανὸν, πάλιν ἐλάλει ὁμοῦ με ἐμέ, καὶ ἔλεγεν· Ὑπαγε, λάβε τὸ βιβλαρίδιον τὸ ἠνοιγμένον εἰς τὴν χεῖρα τοῦ ἀγγέλου ὁ ὁποῖος στέκει ἐπάνω τῆς θαλάσσης καὶ ἐπάνω τῆς γῆς.

9 Καὶ ἀπῆλθον εἰς τὸν ἄγγελον, λέγων εἰς αὐτόν· Δός με τὸ βιβλαρίδιον. Καὶ λέγει με· Λάβε καὶ κατάφαγε αὐτό· καὶ θέλει πικράνει τὴν κοιλίαν σου, ἀλλὰ εἰς τὸ στόμα σου θέλει εἶναι γλυκὺ ὡς μέλι.

10 Καὶ ἔλαβον τὸ βιβλαρίδιον ἀπὸ τῆς χειρὸς τοῦ ἀγγέλου, καὶ κατέφαγον αὐτό· καὶ ἦτον εἰς τὸ στόμα μου γλυκὺ ὡς μέλι· καὶ ὅτε ἔφαγον αὐτό, ἐπικράνη ἡ κοιλία μου.

11 Καὶ λέγει με· Χρεῖα εἶναι νὰ προφητεῦσης σὺ πάλιν ἔμπροσθεν πολλῶν λαῶν καὶ ἐθνῶν καὶ γλωσσῶν καὶ βασιλείων.

Κεφ. ια'. XI.

ΚΑΙ ἐδόθη εἰς ἐμέ κάλαμος ὅμοιος με ῥάβδον· καὶ ὁ ἄγγελος ἔστεκε, λέγων· Σηκώθητι, καὶ μέτρησον τὸν ναὸν τοῦ Θεοῦ, καὶ τὸ θυσιαστήριον, καὶ ἐκείνους οἱ ὁποῖοι προσκυνοῦσιν μέσα εἰς αὐτό.

2 Καὶ τὴν αὐλὴν τὴν ἔξωθεν τοῦ ναοῦ ἔκβαλε ἔξω, καὶ μὴ αὐτὴν μετρήσης, διότι ἐδόθη εἰς τὰ ἔθνη· καὶ τὴν πόλιν τὴν ἁγίαν θέλουσι πατήσει τεσσαράκοντα δύο μῆνας.

3 Καὶ θέλω δώσει εἰς τοὺς δύο μαρτυράς μου, καὶ θέλουσι προφητεῦσαι χιλίας διακοσίας ἐξήκοντα ἡμέρας, ἐνδεδυμένοι σάκκους.

4 Οὗτοι εἶναι αἱ δύο ἐλαῖαι, καὶ δύο λυχνίαι αἱ ὁποῖαι στέκουσιν ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ τῆς γῆς.

5 Καὶ ἂν θέλῃ τις νὰ ἀδικήσῃ αὐτοὺς, πῦρ ἐκπορεύεται ἀπὸ τὸ στόμα αὐτῶν, καὶ κατατρώγει τοὺς ἐχθροὺς αὐτῶν· καὶ ἂν θέλῃ τις νὰ ἀδικήσῃ αὐτοὺς, οὕτω χρεῖα εἶναι αὐτὸς νὰ φονευθῇ.

6 Οὗτοι ἔχουσιν ἐξουσίαν κλεῖσαι τὸν οὐρανὸν, ἵνα μὴ βρέχη ὑετὸς ἐν ἡμέραις αὐτῶν τῆς προφητείας· καὶ ἐξουσίαν ἔχουσιν ἐπὶ τῶν ὑδάτων, στρέφειν αὐτὰ εἰς αἷμα, καὶ πατάξαι τὴν γῆν πάσῃ πληγῇ, ὅσακις ἐὰν θελήσωσι.

7 Καὶ ὅταν τελέσωσι τὴν μαρτυρίαν αὐτῶν, τὸ θῆριον τὸ ἀναβαῖνον ἐκ τῆς ἄβυσσος ποιήσει πόλεμον μετ' αὐτῶν, καὶ νικήσει αὐτούς, καὶ ἀποκτενεῖ αὐτούς.

8 Καὶ τὰ πτώματα αὐτῶν ἐπὶ τῆς πλατείας πόλεως τῆς μεγάλης, ἣτις καλεῖται πνευματικῶς Σόδομα καὶ Λίγυπτος, ὅπου καὶ ὁ Κύριος ἡμῶν ἐσταυρώθη.

9 Καὶ βλέψουσιν ἐκ τῶν λαῶν καὶ φυλῶν καὶ γλωσσῶν καὶ ἔθνων τὰ πτώματα αὐτῶν ἡμέρας τρεῖς καὶ ἡμισυ, καὶ τὰ πτώματα αὐτῶν οὐκ ἀφήσουσι τεθῆναι εἰς μνήματα.

10 Καὶ οἱ κατοικοῦντες ἐπὶ τῆς γῆς χαροῦσιν ἐπ' αὐτοῖς, καὶ εὐφρανθήσονται· καὶ δῶρα πέμψουσιν ἀλλήλοις, ὅτι οὗτοι οἱ δύο προφῆται ἐβασάνισαν τοὺς κατοικοῦντας ἐπὶ τῆς γῆς.

11 Καὶ μετὰ τὰς τρεῖς ἡμέρας καὶ ἡμισυ, Πνεῦμα ζωῆς ἐκ τοῦ Θεοῦ εἰσῆλθεν ἐπ' αὐτούς· καὶ ἐστήσαν ἐπὶ τοὺς πόδας αὐτῶν, καὶ φόβος μέγας ἔπεσεν ἐπὶ τοὺς θεωροῦντας αὐτούς.

12 Καὶ ἤκουσαν φωνὴν μεγάλην ἐκ τοῦ οὐρανοῦ, λέγουσαν αὐτοῖς· Ἀνάβητε ὧδε. Καὶ ἀνέβησαν εἰς τὸν οὐρανὸν ἐν τῇ νεφέλῃ· καὶ ἐθεώρησαν αὐτοὺς οἱ ἔχθροί αὐτῶν.

13 Καὶ ἐν ἐκείνῃ τῇ ὥρᾳ ἐγένετο σεισμός μέγας, καὶ τὸ δέκατον τῆς πόλεως ἔπεσε, καὶ ἀπεκτάνθησαν ἐν τῷ σεισμῷ ὀνόματα ἀνθρώπων χιλιά-

6 Οὗτοι ἔχουσιν ἐξουσίαν νὰ κλείσωσι τὸν οὐρανὸν, διὰ νὰ μὴ βρέχη βροχὴ εἰς τὰς ἡμέρας τῆς προφητείας τῶν· καὶ ἔχουσιν ἐξουσίαν ἐπάνω τῶν νερῶν, νὰ στρέψωσιν αὐτὰ εἰς αἷμα, καὶ νὰ τύψωσι τὴν γῆν μετὰ πλῆγην, ὅσακις ἂν θελήσωσι.

7 Καὶ ὅταν τελειώσωσι τὴν μαρτυρίαν αὐτῶν, τὸ θῆριον τὸ ὅποιον ἀναβαίνει ἀπὸ τὴν ἄβυσσον θέλει κάμει πόλεμον ὁμοῦ μετ' αὐτοῦς, καὶ θέλει νικήσει αὐτούς, καὶ θέλει φονεύσει αὐτούς.

8 Καὶ τὰ σώματά των (μέλλουσι νὰ κείνται) εἰς τὴν πλατείαν τῆς πόλεως τῆς μεγάλης, ἣ ὅποια καλεῖται πνευματικῶς Σόδομα καὶ Λίγυπτος, ὅπου καὶ ὁ Κύριος μας ἐσταυρώθη.

9 Καὶ (ἄνθρωποι) ἀπὸ τοὺς λαοὺς καὶ φυλὰς καὶ γλώσσας καὶ ἔθνη θέλουσι βλέπει τὰ σώματα των τρεῖς καὶ ἡμισυ ἡμέρας, καὶ τὰ σώματά των δὲν θέλουσιν ἀφήσει νὰ τεθῶσιν εἰς τὰ μνήματα.

10 Καὶ ἐκεῖνοι οἱ ὅποιοι κατοικοῦσιν ἐπάνω τῆς γῆς θέλουσι χαρῇ δι' αὐτούς, καὶ θέλουσιν εὐφρανθῇ· καὶ θέλουσι πέμψει δῶρα ὁ εἰς εἰς τὸν ἄλλον, διότι οὗτοι οἱ δύο προφῆται ἐβασάνισαν ἐκείνους οἱ ὅποιοι κατοικοῦσιν ἐπάνω τῆς γῆς.

11 Καὶ μετὰ τὰς τρεῖς καὶ ἡμισυ ἡμέρας, Πνεῦμα ζωῆς ἀπὸ τὸν Θεὸν εἰσῆλθεν εἰς αὐτούς· καὶ ἐστάθησαν ἐπάνω τῶν ποδῶν των, καὶ μεγάλος φόβος ἔπεσεν εἰς ἐκείνους οἱ ὅποιοι ἐθεώρουσαν αὐτούς.

12 Καὶ αὐτοὶ ἤκουσαν φωνὴν μεγάλην ἀπὸ τὸν οὐρανὸν, ἣ ὅποια ἔλεγεν εἰς αὐτούς· Ἀνάβητε ὧδε. Καὶ ἀνέβησαν εἰς τὸν οὐρανὸν εἰς τὴν νεφέλῃ· καὶ ἐθεώρησαν αὐτοὺς οἱ ἔχθροί των.

13 Καὶ εἰς ἐκείνην τὴν ὥραν ὤραν ἐγένετο μεγάλος σεισμός, καὶ ἔπεσε τὸ δέκατον τῆς πόλεως, καὶ ἐθανατώθησαν εἰς τὸν σεισμόν ἑπτὰ χιλιάδες ὀνό-

δες ἑπτὰ· καὶ οἱ λοιποὶ ἔμφοβοι ἐγένοντο, καὶ ἔδωκαν δόξαν τῷ Θεῷ τοῦ οὐρανοῦ.

14 Ἡ οὐαὶ ἡ δευτέρα ἀπῆλθεν· ἰδοὺ, ἡ οὐαὶ ἡ τρίτη ἔρχεται ταχύ.

15 Καὶ ὁ ἔβδομος ἄγγελος ἐσάλπισε, καὶ ἐγένοντο φωναὶ μεγάλαι ἐν τῷ οὐρανῷ, λέγουσαι· Ἐγένοντο αἱ βασιλεῖαι τοῦ κόσμου, τοῦ Κυρίου ἡμῶν, καὶ τοῦ Χριστοῦ αὐτοῦ, καὶ βασιλεύσει εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

16 Καὶ οἱ εἴκοσι καὶ τέσσαρες πρεσβύτεροι, οἱ ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ καθήμενοι ἐπὶ τοὺς θρόνους αὐτῶν, ἔπεσαν ἐπὶ τὰ πρόσωπα αὐτῶν, καὶ προσεκύνησαν τῷ Θεῷ,

17 Λέγοντες· Εὐχαριστοῦμέν σοι, Κύριε ὁ Θεὸς ὁ Παντοκράτωρ, ὁ ὢν, καὶ ὁ ἦν, καὶ ὁ ἐρχόμενος· ὅτι εἰληφας τὴν δυνάμιν σου τὴν μεγάλην, καὶ ἐβασίλευσας.

18 Καὶ τὰ ἔθνη ὠργίσθησαν, καὶ ἦλθεν ἡ ὀργή σου· καὶ ὁ καιρὸς τῶν νεκρῶν, κριθῆναι, καὶ δοῦναι τὸν μισθὸν τοῖς δούλοις σου τοῖς προφῆταις, καὶ τοῖς ἁγίοις καὶ τοῖς φοβουμένοις τὸ ὄνομά σου, τοῖς μικροῖς καὶ τοῖς μεγάλοις, καὶ διαφθεῖραι τοὺς διαφθείροντας τὴν γῆν.

19 Καὶ ἡνοίγη ὁ ναὸς τοῦ Θεοῦ ἐν τῷ οὐρανῷ, καὶ ὤφθη ἡ κιβωτὸς τῆς διαθήκης αὐτοῦ ἐν τῷ ναῷ αὐτοῦ· καὶ ἐγένοντο ἀστραπαὶ καὶ φωναὶ καὶ βρονταὶ καὶ σεισμός καὶ χάλαζα μεγάλη.

Κεφ. ιβ'. XII.

ΚΑΙ σημεῖον μέγα ὤφθη ἐν τῷ οὐρανῷ· γυνὴ περιβεβλημένη τὸν ἥλιον, καὶ ἡ σελήνη ὑποκάτω τῶν ποδῶν αὐτῆς, καὶ ἐπὶ τῆς κεφαλῆς αὐτῆς στέφανος ἀστέρων δώδεκα·

2 Καὶ ἐν γαστρὶ ἔχουσα, κράζει ὠδίνουσα, καὶ βασανιζομένη τεκεῖν.

ματα ἀνθρώπων· καὶ οἱ λοιποὶ ἐφοβήθησαν, καὶ ἐδόξασαν τὸν Θεὸν τοῦ οὐρανοῦ.

14 Ἡ οὐαὶ ἡ δευτέρα ἀπῆλθεν· ἰδοὺ, ἡ τρίτη οὐαὶ ἔρχεται ταχέως.

15 Καὶ ὁ ἔβδομος ἄγγελος ἐσάλπισε, καὶ ἐγένοντο φωναὶ μεγάλαι εἰς τὸν οὐρανόν, λέγουσαι· Ἐγένοντο αἱ βασιλεῖαι τοῦ κόσμου, τοῦ Κυρίου μας, καὶ τοῦ Χριστοῦ αὐτοῦ, καὶ θέλει βασιλεύσει εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

16 Καὶ οἱ εἴκοσι τέσσαρες πρεσβύτεροι, οἱ ὁποῖοι καθῆνται ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ ἐπάνω τῶν θρόνων αὐτῶν, ἔπεσαν κατὰ πρόσωπον, καὶ προσεκύνησαν τὸν Θεόν,

17 Λέγοντες· Εὐχαριστοῦμεν εἰς σέ, Κύριε ὁ Θεὸς ὁ Παντοκράτωρ, ὁ ὢν, καὶ ὁ ἦν, καὶ ὁ ἐρχόμενος· διότι ἔλαβες τὴν δυνάμιν σου τὴν μεγάλην, καὶ ἐβασίλευσας.

18 Καὶ τὰ ἔθνη ὠργίσθησαν, καὶ ἦλθεν ἡ ὀργή σου· καὶ ὁ καιρὸς τῶν νεκρῶν, νὰ κριθῶσι, καὶ νὰ δώσῃς τὸν μισθὸν εἰς τοὺς δούλους σου τοὺς προφῆτας, καὶ τοὺς ἁγίους καὶ ἐκείνους οἱ ὁποῖοι φοβοῦνται τὸ ὄνομά σου, εἰς τοὺς μικροὺς καὶ τοὺς μεγάλους, καὶ νὰ διαφθεῖρῃς ἐκείνους οἱ ὁποῖοι διαφθεύρουσι τὴν γῆν.

19 Καὶ ἡνοίχθη ὁ ναὸς τοῦ Θεοῦ εἰς τὸν οὐρανόν, καὶ ἐφάνη ἡ κιβωτὸς τῆς διαθήκης του εἰς τὸν ναόν του· καὶ ἐγένοντο ἀστραπαὶ καὶ φωναὶ καὶ βρονταὶ καὶ σεισμός καὶ χάλαζα μεγάλη.

Κεφ. ιβ'. XII.

ΚΑΙ σημεῖον μέγαλον ἐφάνη εἰς τὸν οὐρανόν· γυνὴ ἐνδεδυμένη τὸν ἥλιον, καὶ ἡ σελήνη ὑποκάτω τῶν ποδῶν της, καὶ ἐπάνω τῆς κεφαλῆς της ἦτον στέφανος δώδεκα ἀστέρων·

2 Καὶ οὕσα ἐγγαστρομένη, κράζει κοιλοπονοῦσα, καὶ βασανιζομένη νὰ γεννήσῃ.

3 Καὶ ὤφθη ἄλλο σημεῖον ἐν τῷ οὐρανῷ, καὶ ἰδοὺ δράκων μέγας πυρρός, ἔχων κεφαλὰς ἑπτὰ καὶ κέρατα δέκα· καὶ ἐπὶ τῆς κεφαλᾶς αὐτοῦ διαδήματα ἑπτὰ·

4 Καὶ ἡ οὐρά αὐτοῦ σύρει τὸ τρίτον τῶν ἀστέρων τοῦ οὐρανοῦ, καὶ ἔβαλεν αὐτοὺς εἰς τὴν γῆν· καὶ ὁ δράκων ἔστηκεν ἐνώπιον τῆς γυναικὸς τῆς μελλούσης τεκεῖν, ἵνα, ὅταν τέκη, τὸ τέκνον αὐτῆς καταφάγῃ.

5 Καὶ ἔτεκεν υἱὸν ἄρρενα, ὃς μέλλει ποιμαίνειν πάντα τὰ ἔθνη ἐν ῥάβδῳ σιδηρᾷ· καὶ ἠρπάσθη τὸ τέκνον αὐτῆς πρὸς τὸν Θεὸν καὶ τὸν θρόνον αὐτοῦ.

6 Καὶ ἡ γυνὴ ἔφυγεν εἰς τὴν ἔρημον, ὅπου ἔχει τόπον ἡτοιμασμένον ἀπὸ τοῦ Θεοῦ, ἵνα ἐκεῖ τρέψωσιν αὐτὴν ἡμέρας χιλίας διακοσίας ἐξήκοντα.

7 Καὶ ἐγένετο πόλεμος ἐν τῷ οὐρανῷ· ὁ Μιχαὴλ καὶ οἱ ἄγγελοι αὐτοῦ ἐπολέμησαν κατὰ τοῦ δράκοντος, καὶ ὁ δράκων ἐπολέμησε, καὶ οἱ ἄγγελοι αὐτοῦ·

8 Καὶ οὐκ ἴσχυσαν, οὔτε τόπος εὗρεθῇ αὐτῶν ἐν τῷ οὐρανῷ.

9 Καὶ ἐβλήθη ὁ δράκων ὁ μέγας, ὁ ὄφις ὁ ἀρχαῖος, ὁ καλούμενος Διάβολος, καὶ ὁ Σατανᾶς, ὁ πλανῶν τὴν οἰκουμένην ὅλην, ἐβλήθη εἰς τὴν γῆν· καὶ οἱ ἄγγελοι αὐτοῦ μετ' αὐτοῦ ἐβλήθησαν.

10 Καὶ ἤκουσα φωνὴν μεγάλην λέγουσαν ἐν τῷ οὐρανῷ· Ἄρτι ἐγένετο ἡ σωτηρία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ βασιλεία τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, καὶ ἡ ἐξουσία τοῦ Χριστοῦ αὐτοῦ· ὅτι κατεβλήθη ὁ κατήγορος τῶν ἀδελφῶν ἡμῶν, ὁ κατηγορῶν ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ ἡμῶν ἡμέρας καὶ νυκτός.

11 Καὶ αὐτοὶ ἐνίκησαν αὐτὸν διὰ τὸ αἷμα τοῦ Ἀρνίου, καὶ διὰ τὸν λόγον τῆς μαρτυρίας αὐτῶν· καὶ οὐκ ἠγάπησαν τὴν ψυχὴν αὐτῶν ἄχρι θανάτου.

12 Διὰ τοῦτο εὐφραίνεσθε οἱ οὐρα-

3 Καὶ ἐφάνη ἄλλο σημεῖον εἰς τὸν οὐρανόν, καὶ ἰδοὺ δράκων μεγάλος κόκκινος, ἔχων ἑπτὰ κεφαλὰς καὶ δέκα κέρατα· καὶ ἐπάνω τῶν κεφαλῶν του ἑπτὰ διαδήματα·

4 Καὶ ἡ οὐρά του σύρει τὸ τρίτον τῶν ἀστέρων τοῦ οὐρανοῦ, καὶ ἔρριπεν αὐτοὺς εἰς τὴν γῆν· καὶ ὁ δράκων ἐστάθη ἐνώπιον τῆς γυναικὸς ἣ ὅποια ἔμελλε νὰ γεννήσῃ, διὰ νὰ καταφάγῃ τὸ τέκνον τῆς, ὅταν γεννήσῃ.

5 Καὶ ἐγέννησεν υἱὸν ἄρσενικόν, ὁ ὁποῖος μέλλει νὰ ποιμαίνῃ ὅλα τὰ ἔθνη με ῥάβδον σιδηρὰν· καὶ ἠρπάχθη τὸ τέκνον τῆς πρὸς τὸν Θεὸν καὶ τὸν θρόνον του.

6 Καὶ ἡ γυνὴ ἔφυγεν εἰς τὴν ἔρημον, ὅπου ἔχει τόπον ἡτοιμασμένον ἀπὸ τοῦ Θεοῦ, διὰ νὰ τρέψωσιν αὐτὴν ἐκεῖ χιλίας διακοσίας ἐξήκοντα ἡμέρας.

7 Καὶ ἔγινε πόλεμος εἰς τὸν οὐρανόν· ὁ Μιχαὴλ καὶ οἱ ἄγγελοι του ἐπολέμησαν ἐναντίον τοῦ δράκοντος, καὶ ὁ δράκων ἐπολέμησε, καὶ οἱ ἄγγελοί του·

8 Καὶ δὲν ὑπερίσχυσαν, οὐδὲ τόπος αὐτῶν εὗρεθῇ πλέον εἰς τὸν οὐρανόν.

9 Καὶ ἐρρίφθη ὁ δράκων ὁ μέγας, ὁ ὄφις ὁ ἀρχαῖος, ὁ καλούμενος Διάβολος, καὶ ὁ Σατανᾶς, ὁ ὁποῖος πλανᾷ ὅλην τὴν οἰκουμένην, ἐρρίφθη εἰς τὴν γῆν· καὶ οἱ ἄγγελοι του ὁμοῦ με αὐτὸν κατεκρημνίσθησαν.

10 Καὶ ἤκουσα φωνὴν μεγάλην λέγουσαν εἰς τὸν οὐρανόν· Τώρα ἔγινεν ἡ σωτηρία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ βασιλεία τοῦ Θεοῦ μας, καὶ ἡ ἐξουσία τοῦ Χριστοῦ αὐτοῦ· διότι κατερρίφθη ὁ κατήγορος τῶν ἀδελφῶν μας, ὁ ὁποῖος κατηγορεῖ αὐτοὺς ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ μας ἡμέρας καὶ νυκτα.

11 Καὶ αὐτοὶ ἐνίκησαν αὐτὸν διὰ το αἷμα τοῦ Ἀρνίου, καὶ διὰ τὸν λόγον τῆς μαρτυρίας των· καὶ δὲν ἠγάπησαν τὴν ζωὴν των ἕως θανάτου.

12 Διὰ τοῦτο εὐφραίνεσθε οἱ οὐρα-

νοὶ καὶ οἱ ἐν αὐτοῖς σκηνοῦντες. Οὐαὶ τοῖς κατοικοῦσι τὴν γῆν καὶ τὴν θάλασσαν, ὅτι κατέβη ὁ Διάβολος πρὸς ὑμᾶς ἔχων θυμὸν μέγαν, εἰδὼς ὅτι ὀλίγον καιρὸν ἔχει.

13 Καὶ ὅτε εἶδεν ὁ δράκων ὅτι ἐβλήθη εἰς τὴν γῆν, ἐδίωξε τὴν γυναῖκα ἣτις ἔτεκε τὸν ἄρρενα.

14 Καὶ ἐδόθησαν τῇ γυναικὶ δύο πτέρυγες τοῦ αἵτου τοῦ μεγάλου, ἵνα πέτηται εἰς τὴν ἔρημον εἰς τὸν τόπον αὐτῆς, ὅπου τρέφεται ἐκεῖ καιρὸν καὶ καιροὺς, καὶ ἡμῖς καιροῦ, ἀπὸ προσώπου τοῦ ὄφεως.

15 Καὶ ἔβαλεν ὁ ὄφης ὀπίσω τῆς γυναικὸς ἐκ τοῦ στόματος αὐτοῦ ὕδωρ ὡς ποταμὸν, ἵνα ταύτην ποταμοφόρητον ποιῇ.

16 Καὶ ἐβοήθησεν ἡ γῆ τῇ γυναικὶ, καὶ ἥνοιξεν ἡ γῆ τὸ στόμα αὐτῆς, καὶ κατέπιε τὸν ποταμὸν ὃν ἔβαλεν ὁ δράκων ἐκ τοῦ στόματος αὐτοῦ.

17 Καὶ ὠργίσθη ὁ δράκων ἐπὶ τῇ γυναικὶ, καὶ ἀπῆλθε ποιῆσαι πόλεμον μετὰ τῶν λοιπῶν τοῦ σπέρματος αὐτῆς, τῶν τηρούντων τὰς ἐντολὰς τοῦ Θεοῦ, καὶ ἔχοντων τὴν μαρτυρίαν τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ.

18 Καὶ ἐστάθην ἐπὶ τὴν ἄμμου τῆς θαλάσσης·

Κεφ. ιγ'. XIII.

ΚΑΙ εἶδον ἐκ τῆς θαλάσσης θηρίον ἀναβαῖνον, ἔχον κεφαλὰς ἐπτὰ καὶ κέρατα δέκα· καὶ ἐπὶ τῶν κεράτων αὐτοῦ δέκα διαδήματα, καὶ ἐπὶ τὰς κεφαλὰς αὐτοῦ ὄνομα βλασφημίας.

2 Καὶ τὸ θηρίον ὃ εἶδον ἦν ὅμοιον παρδαλεῖ, καὶ οἱ πόδες αὐτοῦ ὡς ἄρκτου, καὶ τὸ στόμα αὐτοῦ ὡς στόμα λέοντος· καὶ ἔδωκεν αὐτῷ ὁ δράκων τὴν δύναμιν αὐτοῦ, καὶ τὸν θρόνον αὐτοῦ, καὶ ἐξουσίαν μεγάλην.

3 Καὶ εἶδον μίαν τῶν κεφαλῶν αὐ-

νοὶ καὶ σεῖς οἱ ὅποιοι ἐγκατοικεῖτε εἰς αὐτούς. Οὐαὶ εἰς ἐκείνους οἱ ὅποιοι κατοικοῦσι τὴν γῆν καὶ τὴν θάλασσαν, διότι κατέβη ὁ Διάβολος πρὸς σᾶς ἔχων θυμὸν μέγαν, γνωρίζων ὅτι ὀλίγον καιρὸν ἔχει.

13 Καὶ ὅτε εἶδεν ὁ δράκων ὅτι ἐρίφθη εἰς τὴν γῆν, ἐδίωξε τὴν γυναῖκα ἣ ὅποια ἐγέννησε τὸ ἄρσενικόν (παῖδιον).

14 Καὶ ἐδόθησαν εἰς τὴν γυναῖκα δύο πτέρυγες τοῦ αἵτου τοῦ μεγάλου, διὰ νὰ πέτηται εἰς τὴν ἔρημον εἰς τὸν τόπον τῆς, ὅπου τρέφεται καιρὸν καὶ καιροὺς, καὶ ἡμῖς καιροῦ, μακρὰν ἀπὸ τοῦ προσώπου τοῦ ὄφεως.

15 Καὶ ὁ ὄφης ὀπίσω τῆς γυναικὸς ἐξέχεε νερόν ἀπὸ τοῦ στόματος τοῦ ὡς ποταμὸν, διὰ νὰ κάμῃ νὰ τὴν πάρῃ ὁ ποταμός.

16 Καὶ ἡ γῆ ἐβοήθησε τὴν γυναῖκα, καὶ ἥνοιξεν ἡ γῆ τὸ στόμα τῆς, καὶ κατέπιε τὸν ποταμὸν τὸν ὅποιον ἐξέχεεν ὁ δράκων ἀπὸ τοῦ στόματος τοῦ.

17 Καὶ ὠργίσθη ὁ δράκων εἰς τὴν γυναῖκα, καὶ ἀπῆλθε νὰ κάμῃ πόλεμον κατὰ τῶν λοιπῶν τοῦ σπέρματος τῆς, οἱ ὅποιοι φυλάττουσι τὰς ἐντολὰς τοῦ Θεοῦ, καὶ ἔχουσι τὴν μαρτυρίαν τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ.

18 Καὶ ἐστάθην ἐπάνω τῆς ἄμμου τῆς θαλάσσης·

Κεφ. ιγ'. XIII.

ΚΑΙ εἶδον ἀναβαῖνον ἀπὸ τὴν θάλασσαν θηρίον, ἔχον ἐπτὰ κεφαλὰς καὶ κέρατα δέκα· καὶ ἐπάνω τῶν κεράτων τοῦ δέκα διαδήματα, καὶ ἐπάνω τῶν κεφαλῶν τοῦ ὀνόματος βλασφημίας.

2 Καὶ τὸ θηρίον τὸ ὅποιον εἶδον ἦτον ὅμοιον μὲ παρδαλιν, καὶ οἱ πόδες τοῦ ὡς τῆς ἀρκούδας, καὶ τὸ στόμα τοῦ ὡς τὸ στόμα τοῦ λέοντος· καὶ ἔδωκεν εἰς αὐτὸν ὁ δράκων τὴν δύναμίν του, καὶ τὸν θρόνον του, καὶ ἐξουσίαν μεγάλην.

3 Καὶ εἶδον μίαν ἀπὸ τὰς κεφαλὰς

του ὡς ἐσφαγμένην εἰς θάνατον· καὶ ἡ πληγὴ τοῦ θανάτου αὐτοῦ ἐθεραπεύθη, καὶ ἐθαύμασεν ὅλη ἡ γῆ ὀπίσω τοῦ θηρίου.

4 Καὶ προσεκύνησαν τὸν δράκοντα ὃς ἔδωκεν ἐξουσίαν τῷ θηρίῳ, καὶ προσεκύνησαν τὸ θηρίον, λέγοντες· Τίς ὅμοιος τῷ θηρίῳ; Τίς δύναται πολεμῆσαι μετ' αὐτοῦ;

5 Καὶ ἐδόθη αὐτῷ στόμα λαλοῦν μεγάλα καὶ βλασφημίας, καὶ ἐδόθη αὐτῷ ἐξουσία πόλεμον ποιῆσαι μῆνας τεσσαράκοντα δύο.

6 Καὶ ἡνοίξε τὸ στόμα αὐτοῦ εἰς βλασφημίαν πρὸς τὸν Θεόν, βλασφημῆσαι τὸ ὄνομα αὐτοῦ, καὶ τὴν σκηνὴν αὐτοῦ, καὶ τοὺς ἐν τῷ οὐρανῷ σκηνοῦντας.

7 Καὶ ἐδόθη αὐτῷ πόλεμον ποιῆσαι μετὰ τῶν ἁγίων, καὶ νικῆσαι αὐτούς· καὶ ἐδόθη αὐτῷ ἐξουσία ἐπὶ πᾶσαν φυλὴν καὶ γλῶσσαν καὶ ἔθνος.

8 Καὶ προσκυνήσουσιν αὐτῷ πάντες οἱ κατοικοῦντες ἐπὶ τῆς γῆς, ὧν οὐ γέγραπται τὰ ὀνόματα ἐν τῇ βίβλῳ τῆς ζωῆς τοῦ Ἀρνίου ἐσφαγμένου ἀπὸ καταβολῆς κόσμου.

9 Εἴ τις ἔχει οὖς, ἀκουσάτω.

10 Εἴ τις αἰχμαλωσίαν συνάγει, εἰς αἰχμαλωσίαν ὑπάγει· εἴ τις ἐν μαχαίρᾳ ἀποκτενεῖ, δεῖ αὐτὸν ἐν μαχαίρᾳ ἀποκταθῆναι. Ὡδὲ ἐστὶν ἡ ὑπομονὴ καὶ ἡ πίστις τῶν ἁγίων.

11 Καὶ εἶδον ἄλλο θηρίον ἀναβαῖνον ἐκ τῆς γῆς, καὶ εἶχε κέρατα δύο ὅμοια ἀρνίῳ, καὶ ἐλάλει ὡς δράκων.

12 Καὶ τὴν ἐξουσίαν τοῦ πρώτου θηρίου πᾶσαν ποιεῖ ἐνώπιον αὐτοῦ, καὶ ποιεῖ τὴν γῆν καὶ τοὺς κατοικοῦντας ἐν αὐτῇ ἵνα προσκυνήσωσι τὸ θηρίον τὸ πρῶτον, οὗ ἐθεραπεύθη ἡ πληγὴ τοῦ θανάτου αὐτοῦ.

του ὡς ἐσφαγμένην ἕως θανάτου· καὶ ἡ πληγὴ τοῦ θανάτου τοῦ ἐθεραπεύθη, καὶ ἡ γῆ ὅλη ἐθαύμασεν ὀπίσω τοῦ θηρίου.

4 Καὶ προσεκύνησαν τὸν δράκοντα ὁ ὁποῖος ἔδωκεν ἐξουσίαν εἰς τὸ θηρίον, καὶ προσεκύνησαν τὸ θηρίον, λέγοντες· Τίς εἶναι ὅμοιος μετὰ τὸ θηρίον; Τίς δύναται νὰ πολεμήσῃ μετὰ αὐτό;

5 Καὶ ἐδόθη εἰς αὐτὸν στόμα λαλοῦν μεγάλα καὶ βλασφημίας, καὶ ἐδόθη εἰς αὐτὸν ἐξουσία νὰ κάμῃ πόλεμον μῆνας τεσσαράκοντα δύο.

6 Καὶ ἡνοίξε τὸ στόμα τοῦ εἰς βλασφημίαν πρὸς τὸν Θεόν, νὰ βλασφημήσῃ τὸ ὄνομά τοῦ, καὶ τὴν σκηνὴν τοῦ, καὶ ἐκεῖνους οἱ ὁποῖοι κατοικοῦσιν εἰς τὸν οὐρανόν.

7 Καὶ ἐδόθη εἰς αὐτὸν νὰ κάμῃ πόλεμον κατὰ τῶν ἁγίων, καὶ νὰ τοὺς νικήσῃ· καὶ ἐδόθη εἰς αὐτὸν ἐξουσία εἰς πᾶσαν φυλὴν καὶ γλῶσσαν καὶ ἔθνος.

8 Καὶ θέλουσι προσκυνῆσαι εἰς αὐτὸν ὅλοι οἱ ὁποῖοι κατοικοῦσιν ἐπ' αὐτῇ τῆς γῆς, τῶν ὁποίων τὰ ὀνόματα δὲν εἶναι γεγραμμένα εἰς τὴν βίβλον τῆς ζωῆς τοῦ Ἀρνίου τοῦ ἐσφαγμένου ἀπὸ κτίσεως κόσμου.

9 Ἐὰν ἔχῃ τις ὠτίον, ἄς ἀκούσῃ.

10 Ἐὰν τις φέρῃ (ἄλλους) εἰς αἰχμαλωσίαν, εἰς αἰχμαλωσίαν ὑπάγει· εἴ τις φονεύσῃ μετὰ μαχαίραν, δεῖον εἶναι νὰ φονευθῇ μετὰ μαχαίραν. Ἐδῶ εἶναι ἡ ὑπομονὴ καὶ ἡ πίστις τῶν ἁγίων.

11 Καὶ εἶδον ἄλλο θηρίον ἀναβαῖνον ἀπὸ τὴν γῆν, καὶ εἶχε κέρατα δύο ὅμοια μετὰ ἀρνίον, καὶ ἐλάλει ὡς δράκων.

12 Καὶ ἐξασκεῖ πᾶσαν τὴν ἐξουσίαν τοῦ πρώτου θηρίου ἐνώπιόν τοῦ, καὶ κάμνει τὴν γῆν καὶ ἐκεῖνους οἱ ὁποῖοι κατοικοῦσιν εἰς αὐτὴν διὰ νὰ προσκυνήσωσι τὸ θηρίον τὸ πρῶτον, τοῦ ὁποῖου ἐθεραπεύθη ἡ πληγὴ τοῦ θανάτου τοῦ.

13 Καὶ ποιεῖ σημεῖα μεγάλα, ἵνα καὶ πῦρ ποιῇ καταβαίνειν ἐκ τοῦ οὐρανοῦ εἰς τὴν γῆν, ἐνώπιον τῶν ἀνθρώπων.

14 Καὶ πλανᾷ τοὺς κατοικοῦντας ἐπὶ τῆς γῆς, διὰ τὰ σημεῖα ἃ ἐδόθη αὐτῷ ποιῆσαι ἐνώπιον τοῦ θηρίου· λέγων τοῖς κατοικοῦσιν ἐπὶ τῆς γῆς, ποιῆσαι εἰκόνα τῷ θηρίῳ ὃ ἔχει τὴν πληγὴν τῆς μαχαίρας, καὶ ἔζησε.

15 Καὶ ἐδόθη αὐτῷ δοῦναι πνεῦμα τῇ εἰκόνι τοῦ θηρίου, ἵνα καὶ λαλήσῃ ἡ εἰκὼν τοῦ θηρίου, καὶ ποιήσῃ, ὅσοι ἂν μὴ προσκυνήσωσι τὴν εἰκόνα τοῦ θηρίου, ἵνα ἀποκτανθῶσι.

16 Καὶ ποιεῖ πάντας, τοὺς μικροὺς καὶ τοὺς μεγάλους, καὶ τοὺς πλουσίους καὶ τοὺς πτωχοὺς, καὶ τοὺς ἐλευθέρους καὶ τοὺς δούλους, ἵνα δώσῃ αὐτοῖς χάραγμα ἐπὶ τῆς χειρὸς αὐτῶν τῆς δεξιᾶς, ἢ ἐπὶ τῶν μετώπων αὐτῶν.

17 Καὶ ἵνα μή τις δύνηται ἀγοράσαι ἢ πωλῆσαι, εἰ μὴ ὁ ἔχων τὸ χάραγμα, ἢ τὸ ὄνομα τοῦ θηρίου, ἢ τὸν ἀριθμὸν τοῦ ὀνόματος αὐτοῦ.

18 Ὡς ἡ σοφία ἐστίν· ὁ ἔχων τὸν νοῦν, ψηφισάτω τὸν ἀριθμὸν τοῦ θηρίου· ἀριθμὸς γὰρ ἀνθρώπου ἐστὶ, καὶ ὁ ἀριθμὸς αὐτοῦ χξϛ'.

Κεφ. ιδ'. XIV.

ΚΑΙ εἶδον, καὶ ἰδοὺ Ἄρνιον ἑστηκὸς ἐπὶ τὸ ὄρος Σιών, καὶ μετ' αὐτοῦ ἑκατὸν τεσσαράκοντα τέσσαρες χιλιάδες, ἔχουσαι τὸ ὄνομα τοῦ Πατρὸς αὐτοῦ γεγραμμένον ἐπὶ τῶν μετώπων αὐτῶν.

2 Καὶ ἤκουσα φωνὴν ἐκ τοῦ οὐρανοῦ, ὡς φωνὴν ὑδάτων πολλῶν, καὶ ὡς φωνὴν βροντῆς μεγάλης· καὶ φωνὴν ἤκουσα κιθαρῶδων κιθαριζόντων ἐν ταῖς κιθάραις αὐτῶν.

13 Καὶ κάμνει σημεῖα μεγάλα, ὥστε νὰ κάμνῃ καὶ πῦρ νὰ καταβαίνει ἀπὸ τὸν οὐρανὸν εἰς τὴν γῆν, ἐνώπιον τῶν ἀνθρώπων.

14 Καὶ πλανᾷ ἐκείνους οἱ ὅποιοι κατοικοῦσιν ἐπάνω τῆς γῆς, διὰ τὰ σημεῖα τὰ ὅποια ἐδόθησαν εἰς αὐτὸν νὰ κάμῃ ἐνώπιον τοῦ θηρίου· λέγων εἰς ἐκείνους οἱ ὅποιοι κατοικοῦσιν ἐπάνω τῆς γῆς, νὰ κάμωσιν εἰκόνα εἰς τὸ θηρίον τὸ ὅποιον ἔχει τὴν πληγὴν τῆς μαχαίρας, καὶ ἔζησε.

15 Καὶ ἐδόθη εἰς αὐτὸν νὰ δώσῃ πνεῦμα εἰς τὴν εἰκόνα τοῦ θηρίου, ὥστε καὶ νὰ λαλήσῃ ἡ εἰκὼν τοῦ θηρίου, καὶ νὰ κάμῃ, ὅσοι ἂν δὲν προσκυνήσωσι τὴν εἰκόνα τοῦ θηρίου, νὰ φονεuthῶσι.

16 Καὶ κάμνει ὅλους, τοὺς μικροὺς καὶ τοὺς μεγάλους, καὶ τοὺς πλουσίους καὶ τοὺς πτωχοὺς, καὶ τοὺς ἐλευθέρους καὶ τοὺς δούλους, ὥστε νὰ δώσῃ εἰς αὐτοὺς χάραγμα ἐπάνω τῆς χειρὸς τῶν τῆς δεξιᾶς, ἢ ἐπάνω τῶν μετώπων των.

17 Καὶ ὥστε νὰ μὴ δύνηταί τις νὰ ἀγοράσῃ ἢ νὰ πωλῇ, εἰ μὴ ὅς τις ἔχει τὸ χάραγμα, ἢ τὸ ὄνομα τοῦ θηρίου, ἢ τὸν ἀριθμὸν τοῦ ὀνόματος του.

18 Ἐδῶ εἶναι ἡ σοφία· ὅποιος ἔχει νοῦν, ἄς λογαριάσῃ τὸν ἀριθμὸν τοῦ θηρίου· διότι ἀριθμὸς ἀνθρώπου εἶναι, καὶ ὁ ἀριθμὸς του εἶναι χξϛ'.

Κεφ. ιδ'. XIV.

ΚΑΙ εἶδον, καὶ ἰδοὺ Ἄρνιον ἑστκεν ἐπάνω τοῦ ὄρους τοῦ Σιών, καὶ ὁμοῦ μετ' αὐτοῦ ἦσαν ἑκατὸν τεσσαράκοντα τέσσαρες χιλιάδες, ἔχουσαι τὸ ὄνομα τοῦ Πατρὸς του γεγραμμένον ἐπάνω τῶν μετώπων των.

2 Καὶ ἤκουσα φωνὴν ἀπὸ τὸν οὐρανὸν, ὡς φωνὴν πολλῶν νερῶν, καὶ ὡς φωνὴν μεγάλης βροντῆς· καὶ ἤκουσα φωνὴν κιθαρῶδων οἱ ὅποιοι ἐκίθαριζον μετὰ τὰς κιθάρας των.

3 Καὶ ἄδουσιν ὡς ᾠδὴν καινὴν ἐνώπιον τοῦ θρόνου, καὶ ἐνώπιον τῶν τεσσαρῶν ζώων, καὶ τῶν πρεσβυτέρων· καὶ οὐδεὶς ἠδύνατο μαθεῖν τὴν ᾠδὴν, εἰ μὴ αἱ ἑκατὸν τεσσαράκοντα τσσαρες χιλιάδες, οἱ ἠγορασμένοι ἀπὸ τῆς γῆς.

4 Οὗτοί εἰσιν οἱ μετὰ γυναικῶν οὐκ ἐμολύνθησαν· παρθένοι γάρ εἰσιν· οὗτοί εἰσιν οἱ ἀκολουθοῦντες τῷ Ἀρνίῳ ὅπου ἂν ὑπάγῃ· οὗτοι ἠγοράσθησαν ἀπὸ τῶν ἀνθρώπων, ἀπαρχὴ τῷ Θεῷ καὶ τῷ Ἀρνίῳ·

5 Καὶ ἐν τῷ στόματι αὐτῶν οὐχ εὑρέθη δόλος· ἄμωμοι γάρ εἰσιν ἐνώπιον τοῦ θρόνου τοῦ Θεοῦ.

6 Καὶ εἶδον ἄλλον ἄγγελον πετώμενον ἐν μεσουρανήματι, ἔχοντα εὐαγγέλιον αἰώνιον, εὐαγγελίσαι τοὺς κατοικοῦντας ἐπὶ τῆς γῆς, καὶ πᾶν ἔθνος καὶ φυλὴν καὶ γλῶσσαν καὶ λαόν·

7 Λέγοντα ἐν φωνῇ μεγάλῃ· Φοβήθητε τὸν Θεόν, καὶ δότε αὐτῷ δόξαν, ὅτι ἦλθεν ἡ ὥρα τῆς κρίσεως αὐτοῦ· καὶ προσκυνήσατε τῷ ποιήσαντι τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν καὶ θάλασσαν καὶ πηγὰς ὑδάτων.

8 Καὶ ἄλλος ἄγγελος ἠκολούθησε, λέγων· Ἐπεσεν, ἐπεσε Βαβυλὼν ἡ πόλις ἡ μεγάλη· ὅτι ἐκ τοῦ οἴνου τοῦ θυμοῦ τῆς πορνείας αὐτῆς πεπότικε πάντα ἔθνη.

9 Καὶ τρίτος ἄγγελος ἠκολούθησεν αὐτοῖς, λέγων ἐν φωνῇ μεγάλῃ· Εἴ τις τὸ θῆριον προσκυνεῖ καὶ τὴν εἰκόνα αὐτοῦ, καὶ λαμβάνει χάραγμα ἐπὶ τοῦ μετώπου αὐτοῦ ἢ ἐπὶ τὴν χεῖρα αὐτοῦ,

10 Καὶ αὐτὸς πίεται ἐκ τοῦ οἴνου τοῦ θυμοῦ τοῦ Θεοῦ, τοῦ κεκρασμένου ἀκράτου ἐν τῷ ποτηρίῳ τῆς ὀργῆς αὐτοῦ· καὶ βασανισθήσεται ἐν πυρὶ καὶ θείῳ ἐνώπιον τῶν ἁγίων ἀγγέλων καὶ ἐνώπιον τοῦ Ἀρνίου.

3 Καὶ ψάλλουσιν ὡς ᾠδὴν καινὴν ἐνώπιον τοῦ θρόνου, καὶ ἐνώπιον τῶν τεσσαρῶν ζώων, καὶ τῶν πρεσβυτέρων· καὶ οὐδεὶς ἔδύνατο νὰ μάθῃ τὴν ᾠδὴν, εἰ μὴ αἱ ἑκατὸν σακραντατέσσαρες χιλιάδες, οἱ ἠγορασμένοι ἀπὸ τὴν γῆν.

4 Οὗτοι εἶναι ἐκεῖνοι οἱ ὁποῖοι ὁμοῦ μετὰ γυναικας δὲν ἐμολύνθησαν· διότι εἶναι παρθένοι· οὗτοι εἶναι ἐκεῖνοι οἱ ὁποῖοι ἀκολουθοῦσιν εἰς τὸ Ἀρνίον ὅπου ἂν ὑπάγῃ· οὗτοι ἠγοράσθησαν ἀπὸ τοὺς ἀνθρώπους, ἀπαρχὴ εἰς τὸν Θεὸν καὶ εἰς τὸ Ἀρνίον·

5 Καὶ εἰς τὸ στόμα αὐτῶν δὲν εὑρέθη δόλος· διότι εἶναι ἄμωμοι ἐνώπιον τοῦ θρόνου τοῦ Θεοῦ.

6 Καὶ εἶδον ἄλλον ἄγγελον πετώμενον διὰ μέσου τοῦ οὐρανοῦ, καὶ εἶχε τὸ εὐαγγέλιον τὸ αἰώνιον, νὰ εὐαγγελίσῃ ἐκεῖνους οἱ ὁποῖοι κατοικοῦσιν ἐπάνω τῆς γῆς, καὶ πᾶν ἔθνος καὶ φυλὴν καὶ γλῶσσαν καὶ λαόν·

7 Καὶ ἔλεγε μετὰ φωνῇ μεγάλῃ· Φοβήθητε τὸν Θεόν, καὶ δότε εἰς αὐτὸν δόξαν, διότι ἦλθεν ἡ ὥρα τῆς κρίσεως του· καὶ προσκυνήσατε ἐκεῖνον ὁ ὁποῖος ἔκαμε τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν καὶ τὴν θάλασσαν καὶ τὰς πηγὰς τῶν ὑδάτων.

8 Καὶ ἄλλος ἄγγελος ἠκολούθησε, λέγων· Ἐπεσεν, ἐπεσε Βαβυλὼν ἡ πόλις ἡ μεγάλη· διότι ἀπὸ τὸν οἶνον τοῦ θυμοῦ τῆς πορνείας τῆς ἐπότισε πάντα τὰ ἔθνη.

9 Καὶ τρίτος ἄγγελος ἠκολούθησεν εἰς αὐτοὺς, λέγων μετὰ φωνῇ μεγάλῃ· Ἐάν τις προσκυνῇ τὸ θῆριον καὶ τὴν εἰκόνα του, καὶ λαμβάνῃ τὸ χάραγμα ἐπάνω τοῦ μετώπου του ἢ τῆς χειρὸς του,

10 Καὶ αὐτὸς θέλει πίνει ἀπὸ τὸν οἶνον τοῦ θυμοῦ τοῦ Θεοῦ, τοῦ κερασμένου ἀκράτου εἰς τὸ ποτήριον τῆς ὀργῆς του· καὶ θέλει βασανισθῇ εἰς πῦρ καὶ θειάφιον ἐνώπιον τῶν ἁγίων ἀγγέλων καὶ ἐνώπιον τοῦ Ἀρνίου.

11 Καὶ ὁ καπνὸς τοῦ βασιανισμοῦ αὐτῶν ἀναβαίνει εἰς αἰῶνας αἰώνων· καὶ οὐκ ἔχουσιν ἀνάπαυσιν ἡμέρας καὶ νυκτὸς οἱ προσκυνοῦντες τὸ θηρίον καὶ τὴν εἰκόνα αὐτοῦ, καὶ εἰ τις λαμβάνει τὸ χάραγμα τοῦ ὀνόματος αὐτοῦ.

12 Ὡδὲ ὑπομονὴ τῶν ἁγίων ἐστίν· ὥδε οἱ τηροῦντες τὰς ἐντολὰς τοῦ Θεοῦ, καὶ τὴν πίστιν Ἰησοῦ.

13 Καὶ ἤκουσα φωνῆς ἐκ τοῦ οὐρανοῦ, λεγούσης μοι· Γράψον· Μακάριοι οἱ νεκροὶ οἱ ἐν Κυρίῳ ἀποθνήσκοντες ἀπάρτι. Ναί, λέγει τὸ Πνεῦμα, ἵνα ἀναπαύσωνται ἐκ τῶν κόπων αὐτῶν· τὰ δὲ ἔργα αὐτῶν ἀκολουθεῖ μετ' αὐτῶν.

14 Καὶ εἶδον, καὶ ἰδοὺ νεφέλη λευκὴ, καὶ ἐπὶ τὴν νεφέλην καθήμενος ὅμοιος Υἱῷ ἀνθρώπου, ἔχων ἐπὶ τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ στέφανον χρυσοῦν, καὶ ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ δρέπανον ὀξύ.

15 Καὶ ἄλλος ἄγγελος ἐξῆλθεν ἐκ τοῦ ναοῦ, κράζων ἐν μεγάλῃ φωνῇ τῷ καθήμενῳ ἐπὶ τῆς νεφέλης· Πέμψον τὸ δρέπανόν σου, καὶ θέρισον· ὅτι ἤλθέ σοι ἡ ὥρα τοῦ θεριῖσαι, ὅτι ἐξηράνθη ὁ θερισμός τῆς γῆς.

16 Καὶ ἔβαλεν ὁ καθήμενος ἐπὶ τὴν νεφέλην τὸ δρέπανον αὐτοῦ ἐπὶ τὴν γῆν· καὶ ἐθερίσθη ἡ γῆ.

17 Καὶ ἄλλος ἄγγελος ἐξῆλθεν ἐκ τοῦ ναοῦ τοῦ ἐν τῷ οὐρανῷ, ἔχων καὶ αὐτὸς δρέπανον ὀξύ.

18 Καὶ ἄλλος ἄγγελος ἐξῆλθεν ἐκ τοῦ θυσιαστηρίου, ἔχων ἐξουσίαν ἐπὶ τοῦ πυρός· καὶ ἐφώνησε κραυγῇ μεγάλῃ τῷ ἔχοντι τὸ δρέπανον τὸ ὀξύ, λέγων· Πέμψον σου τὸ δρέπανον τὸ ὀξύ, καὶ τρύγησον τοὺς βότρυας τῆς ἀμπέλου τῆς γῆς, ὅτι ἠκμασαν αἱ σταφυλαὶ αὐτῆς.

11 Καὶ ὁ καπνὸς τοῦ βασιανισμοῦ τῶν ἀναβαίνει εἰς αἰῶνας αἰώνων· καὶ δὲν ἔχουσιν ἀνάπαυσιν ἡμέραν καὶ νύκτα ἐκεῖνοι οἱ ὅποιοι προσκυνοῦσι τὸ θηρίον καὶ τὴν εἰκόνα του, καὶ ἂν τις λαμβάνῃ τὸ χάραγμα τοῦ ὀνόματος του.

12 Ἐδὼ εἶναι ἡ ὑπομονὴ τῶν ἁγίων· ἐδὼ εἶναι ἐκεῖνοι οἱ ὅποιοι φυλάττουσι τὰς ἐντολὰς τοῦ Θεοῦ, καὶ τὴν πίστιν τοῦ Ἰησοῦ.

13 Καὶ ἤκουσα φωνὴν ἀπὸ τὸν οὐρανό, ἡ ὁποία ἔλεγεν εἰς ἐμέ· Γράψον· Μακάριοι οἱ νεκροὶ οἱ ὅποιοι ἀποθνήσκουσιν εἰς τὸν Κύριον ἀπὸ τώρα. Ναί, λέγει τὸ Πνεῦμα, διὰ νὰ ἀναπαυθῶσιν ἀπὸ τῶν κόπων των· καὶ τὰ ἔργα των ἀκολουθοῦσιν ὅμοῦ με αὐτοὺς.

14 Καὶ εἶδον, καὶ ἰδοὺ νεφέλη λευκὴ, καὶ ἐπάνω τῆς νεφέλης ἐκάθηντο εἰς ὅμοιος μετ' Υἱὸν ἀνθρώπου, ἔχων ἐπάνω τῆς κεφαλῆς του χρυσοῦν στέφανον, καὶ εἰς τὴν χειρὰ του δρέπανον ὀξύ.

15 Καὶ ἄλλος ἄγγελος ἐξῆλθεν ἀπὸ τὸν ναόν, καὶ ἐκραζε μετ' ἐκείνῳ φωνὴν εἰς ἐκεῖνον ὁ ὁποῖος ἐκάθηντο ἐπάνω τῆς νεφέλης· Πέμψον τὸ δρέπανόν σου, καὶ θέρισον· διότι σὲ ἤλθεν ἡ ὥρα τοῦ νὰ θεριῖσης, διότι ἐξηράνθη ὁ θερισμός τῆς γῆς.

16 Καὶ ἐκεῖνος ὁ ὁποῖος ἐκάθηντο ἐπάνω τῆς νεφέλης, ἔβαλε τὸ δρέπανόν του ἐπάνω τῆς γῆς· καὶ ἐθερίσθη ἡ γῆ.

17 Καὶ ἄλλος ἄγγελος ἐξῆλθεν ἀπὸ τὸν ναόν ὁ ὁποῖος εἶναι εἰς τὸν οὐρανόν, ἔχων καὶ αὐτὸς δρέπανον ὀξύ.

18 Καὶ ἄλλος ἄγγελος ἐξῆλθεν ἀπὸ τὸ θυσιαστήριον, ἔχων ἐξουσίαν ἐπάνω τοῦ πυρός· καὶ ἐφώνησε μετ' ἐκείνῳ φωνὴν εἰς ἐκεῖνον ὁ ὁποῖος εἶχε τὸ δρέπανον τὸ ὀξύ, λέγων· Πέμψον τὸ δρέπανόν σου τὸ ὀξύ, καὶ τρύγησον τὰς σταφυλὰς τῆς ἀμπέλου τῆς γῆς, διότι ὠρμασαν αἱ σταφυλαὶ τῆς.

19 Καὶ ἔβαλεν ὁ ἄγγελος τὸ δρέπανον αὐτοῦ εἰς τὴν γῆν, καὶ ἐτρύγησε τὴν ἀμπελον τῆς γῆς, καὶ ἔβαλεν εἰς τὴν ληνὸν τοῦ θυμοῦ τοῦ Θεοῦ τὴν μεγάλην.

20 Καὶ ἐπατίθη ἡ ληνὸς ἔξω τῆς πόλεως, καὶ ἐξῆλθεν αἷμα ἐκ τῆς ληνοῦ ἄχρι τῶν χαλινῶν τῶν ἵππων, ἀπὸ σταδίων χιλίων ἑξακοσίων.

Κεφ. ιε'. XV.

ΚΑΙ εἶδον ἄλλο σημεῖον ἐν τῷ οὐρανῷ μέγα καὶ θαυμαστὸν, ἄγγέλους ἑπτὰ, ἔχοντας πληγὰς ἑπτὰ τὰς ἐσχάτας, ὅτι ἐν αὐταῖς ἐτελέσθη ὁ θυμὸς τοῦ Θεοῦ.

2 Καὶ εἶδον ὡς θάλασσαν ὑαλίνην μεμιγμένην πυρὶ καὶ τοὺς νικῶντας ἐκ τοῦ θηρίου καὶ ἐκ τῆς εἰκόνος αὐτοῦ, καὶ ἐκ τοῦ χαράγματος αὐτοῦ, ἐκ τοῦ ἀριθμοῦ τοῦ ὀνόματος αὐτοῦ, ἐστῶτας ἐπὶ τὴν θάλασσαν τὴν ὑαλίνην, ἔχοντας κιθάρας τοῦ Θεοῦ.

3 Καὶ ᾄδουσι τὴν ᾠδὴν Μωσέως δούλου τοῦ Θεοῦ, καὶ τὴν ᾠδὴν τοῦ Ἀρνίου, λέγοντες· Μεγάλα καὶ θαυμαστά τὰ ἔργα σου, Κύριε ὁ Θεὸς ὁ Παντοκράτωρ· δίκαιαι καὶ ἀληθιναὶ αἱ ὁδοὶ σου, ὁ Βασιλεὺς τῶν ἁγίων.

4 Τίς οὐ μὴ φοβηθῇ σε, Κύριε, καὶ δοξάσῃ τὸ ὄνομά σου; ὅτι μόνος ὅσιος· ὅτι πάντα τὰ ἔθνη ἤξουσιν καὶ προσκυνήσουσιν ἐνώπιόν σου· ὅτι τὰ δικαιώματά σου ἐφανερώθησαν.

5 Καὶ μετὰ ταῦτα εἶδον, καὶ ἰδοὺ ἠνοίγη ὁ ναὸς τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου ἐν τῷ οὐρανῷ.

6 Καὶ ἐξῆλθον οἱ ἑπτὰ ἄγγελοι ἔχοντες τὰς ἑπτὰ πληγὰς ἐκ τοῦ ναοῦ, ἐνδεδυμένοι λίνον καθαρὸν καὶ λαμπρὸν, καὶ περιζωσμένοι περὶ τὰ στήθη ζώνας χρυσαῖς.

7 Καὶ ἐν ἐκ τῶν τεσσάρων ζώων ἔδωκε τοῖς ἑπτὰ ἀγγέλοις ἑπτὰ φιά-

19 Καὶ ὁ ἄγγελος ἔβαλε τὸ δρέπανον τοῦ εἰς τὴν γῆν, καὶ ἐτρύγησε τὴν ἀμπελον τῆς γῆς, καὶ ἔβαλεν εἰς τὸ πατητήριον τὸ μέγαλον τοῦ θυμοῦ τοῦ Θεοῦ.

20 Καὶ ἐπατίθη τὸ πατητήριον ἔξω τῆς πόλεως, καὶ ἐξῆλθεν αἷμα ἀπὸ τοῦ πατητήριον ἕως τῶν χαλινῶν τῶν ἀλόγων, εἰς διάστημα χιλίων ἑξακοσίων σταδίων.

Κεφ. ιε'. XV.

ΚΑΙ εἶδον ἄλλο σημεῖον εἰς τὸν οὐρανὸν μέγα καὶ θαυμαστὸν, ἑπτὰ ἄγγέλους, οἱ ὅποιοι εἶχον τὰς ἑπτὰ πληγὰς τὰς ἐσχάτας, διότι εἰς αὐτάς ἐτελειώθη ὁ θυμὸς τοῦ Θεοῦ.

2 Καὶ εἶδον ὡς θάλασσαν ὑαλίνην μεμιγμένην με πῦρ· καὶ ἐκείνους οἱ ὅποιοι ἐνίκησαν κατὰ τοῦ θηρίου καὶ τῆς εἰκόνος του, καὶ τοῦ χαράγματος του, καὶ τοῦ ἀριθμοῦ τοῦ ὀνόματος του, οἱ ὅποιοι ἔστεκον ἐπάνω τῆς θαλάσσης τῆς ὑαλίνης, ἔχοντες κιθάρας τοῦ Θεοῦ.

3 Καὶ ψάλλουσι τὴν ᾠδὴν τοῦ Μωσέως τοῦ δούλου τοῦ Θεοῦ, καὶ τὴν ᾠδὴν τοῦ Ἀρνίου, λέγοντες· Μεγάλα καὶ θαυμαστά εἶναι τὰ ἔργα σου, Κύριε ὁ Θεὸς ὁ Παντοκράτωρ· δίκαιαι καὶ ἀληθιναὶ εἶναι αἱ ὁδοὶ σου, ὦ Βασιλεῦ τῶν ἁγίων.

4 Τίς μὴ σὲ φοβηθῇ, Κύριε, καὶ δοξάσῃ τὸ ὄνομά σου; διότι σὺ μόνος εἶσαι ὅσιος· διότι πάντα τὰ ἔθνη θέλουσιν ἔλθει καὶ θέλουσι προσκυνήσει ἐνώπιόν σου· διότι τὰ δικαιώματά σου ἐφανερώθησαν.

5 Καὶ μετὰ ταῦτα εἶδον, καὶ ἰδοὺ ἠνοίχθη ὁ ναὸς τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου εἰς τὸν οὐρανόν.

6 Καὶ οἱ ἑπτὰ ἄγγελοι ἔχοντες τὰς ἑπτὰ πληγὰς ἐξῆλθον ἀπὸ τὸν ναὸν ἐνδεδυμένοι λινὰ καθάρὰ καὶ λαμπρά, καὶ περιζωσμένοι περὶ τὰ στήθη ζώνας χρυσαῖς.

7 Καὶ ἐν ἀπὸ τὰ τέσσαρα ζῶα ἔδωκεν εἰς τοὺς ἑπτὰ ἀγγέλους ἑπτὰ

λας χρυσᾶς, γεμούσας τοῦ θυμοῦ τοῦ Θεοῦ τοῦ ζῶντος εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

8 Καὶ ἐγεμίσθη ὁ ναὸς καπνοῦ ἐκ τῆς δόξης τοῦ Θεοῦ, καὶ ἐκ τῆς δυνάμεως αὐτοῦ· καὶ οὐδεὶς ἠδύνατο εἰσελθεῖν εἰς τὸν ναὸν, ἄχρι τελεσθῶσιν αἱ ἑπτὰ πληγαὶ τῶν ἑπτὰ ἀγγέλων.

Κεφ. ις'. XVI.

ΚΑΙ ἤκουσα φωνῆς μεγάλης ἐκ τοῦ ναοῦ, λεγούσης τοῖς ἑπτὰ ἀγγέλοις· Ὑπάγετε καὶ ἐκχέετε τὰς φιάλας τοῦ θυμοῦ τοῦ Θεοῦ εἰς τὴν γῆν.

2 Καὶ ἀπῆλθεν ὁ πρῶτος, καὶ ἐξέχεε τὴν φιάλην αὐτοῦ ἐπὶ τὴν γῆν· καὶ ἐγένετο ἔλκος κακὸν καὶ πονηρὸν εἰς τοὺς ἀνθρώπους τοὺς ἔχοντας τὸ χάραγμα τοῦ θηρίου, καὶ τοὺς τῇ εἰκόνι αὐτοῦ προσκυνούντας.

3 Καὶ ὁ δεύτερος ἄγγελος ἐξέχεε τὴν φιάλην αὐτοῦ εἰς τὴν θάλασσαν, καὶ ἐγένετο αἷμα ὡς νεκροῦ· καὶ πᾶσα ψυχὴ ζῶσα ἀπέθανεν ἐν τῇ θαλάσσῃ.

4 Καὶ ὁ τρίτος ἄγγελος ἐξέχεε τὴν φιάλην αὐτοῦ εἰς τοὺς ποταμούς καὶ εἰς τὰς πηγὰς τῶν ὑδάτων· καὶ ἐγένετο αἷμα.

5 Καὶ ἤκουσα τοῦ ἀγγέλου τῶν ὑδάτων, λέγοντος· Δίκαιος, Κύριε, εἰ, ὁ ὢν, καὶ ὁ ἦν, καὶ ὁ ὢσις, ὅτι ταῦτα ἐκρίνας·

6 Ὅτι αἷμα ἁγίων καὶ προφητῶν ἐξέχεαν, καὶ αἷμα αὐτοῖς ἔδωκας πίνειν· ἄξιοι γὰρ εἶσι.

7 Καὶ ἤκουσα ἄλλου ἐκ τοῦ θυσιαστηρίου λέγοντος· Ναὶ, Κύριε ὁ Θεὸς ὁ Παντοκράτωρ, ἀληθινὰ καὶ δίκαια αἱ κρίσεις σου.

8 Καὶ ὁ τέταρτος ἄγγελος ἐξέχεε τὴν φιάλην αὐτοῦ ἐπὶ τὸν ἥλιον· καὶ ἐδόθη αὐτῷ καυματίσαι τοὺς ἀνθρώπους ἐν πυρί.

φιάλας χρυσᾶς, γεμισμένας ἀπὸ τὸν θυμὸν τοῦ Θεοῦ τοῦ ζῶντος εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

8 Καὶ ἐγεμίσθη ὁ ναὸς ἀπὸ καπνὸν διὰ τῆς δόξης τοῦ Θεοῦ, καὶ τῆς δυνάμεώς του· καὶ οὐδεὶς ἠδύνατο νὰ εἰσέλθῃ εἰς τὸν ναὸν, ἕως ἐκτελεσθῶσιν αἱ ἑπτὰ πληγαὶ τῶν ἑπτὰ ἀγγέλων.

Κεφ. ις'. XVI.

ΚΑΙ ἤκουσα φωνὴν μεγάλην ἀπὸ τὸν ναὸν, ἡ ὁποία ἔλεγεν εἰς τοὺς ἑπτὰ ἀγγέλους· Ὑπάγετε καὶ ἐκχύσατε τὰς φιάλας τοῦ θυμοῦ τοῦ Θεοῦ εἰς τὴν γῆν.

2 Καὶ ἀπῆλθεν ὁ πρῶτος, καὶ ἐξέχυσε τὴν φιάλην του ἐπάνω τῆς γῆς· καὶ ἔγινεν ἔλκος κακὸν καὶ πονηρὸν εἰς τοὺς ἀνθρώπους οἱ ὁποῖοι εἶχον τὸ χάραγμα τοῦ θηρίου, καὶ ἐκεῖνους οἱ ὁποῖοι προσεκύνουν τὴν εἰκόνα του.

3 Καὶ ὁ δεύτερος ἄγγελος ἐξέχυσε τὴν φιάλην του εἰς τὴν θάλασσαν, καὶ ἔγινεν αἷμα ὡς νεκροῦ· καὶ πᾶσα ψυχὴ ζῶσα ἀπέθανεν εἰς τὴν θάλασσαν.

4 Καὶ ὁ τρίτος ἄγγελος ἐξέχυσε τὴν φιάλην του εἰς τοὺς ποταμούς καὶ εἰς τὰς πηγὰς τῶν νερῶν· καὶ ἔγιναν αἷμα.

5 Καὶ ἤκουσα τὸν ἄγγελον τῶν νερῶν, λέγοντα· Δίκαιος, Κύριε, εἶσαι, ὁ ὢν, καὶ ὁ ἦν, καὶ ὁ ὢσις, διότι ταῦτα ἐκρίνας·

6 Ἐπειδὴ αἷμα ἁγίων καὶ προφητῶν ἐξέχυσαν, καὶ αἷμα εἰς αὐτοὺς ἔδωκας νὰ πῶσι· διότι ἄξιοι εἶναι.

7 Καὶ ἤκουσα ἄλλον ἀπὸ τὸ θυσιαστήριον λέγοντα· Ναὶ, Κύριε ὁ Θεὸς ὁ Παντοκράτωρ, ἀληθινὰ καὶ δίκαια εἶναι αἱ κρίσεις σου.

8 Καὶ ὁ τέταρτος ἄγγελος ἐξέχυσε τὴν φιάλην του ἐπάνω τοῦ ἡλίου· καὶ ἐδόθη εἰς αὐτὸν νὰ καυματίσῃ τοὺς ἀνθρώπους μετὰ πυρὸς.

9 Καὶ ἐκαυματίσθησαν οἱ ἄνθρωποι καῦμα μέγα, καὶ ἐβλασφήμησαν τὸ ὄνομα τοῦ Θεοῦ τοῦ ἔχοντος ἐξουσίαν ἐπὶ τὰς πληγὰς ταύτας· καὶ οὐ μετενόησαν δοῦναι αὐτῷ δόξαν.

10 Καὶ ὁ πέμπτος ἄγγελος ἐξέχεε τὴν φιάλην αὐτοῦ ἐπὶ τὸν θρόνον τοῦ θηρίου· καὶ ἐγένετο ἡ βασιλεία αὐτοῦ ἐσκοτωμένη· καὶ ἐμασσῶντο τὰς γλώσσας αὐτῶν ἐκ τοῦ πόνου,

11 Καὶ ἐβλασφήμησαν τὸν Θεὸν τοῦ οὐρανοῦ ἐκ τῶν πόνων αὐτῶν καὶ ἐκ τῶν ἐλκῶν αὐτῶν, καὶ οὐ μετενόησαν ἐκ τῶν ἔργων αὐτῶν.

12 Καὶ ὁ ἕκτος ἄγγελος ἐξέχεε τὴν φιάλην αὐτοῦ ἐπὶ τὸν ποταμὸν τὸν μέγαν τὸν Εὐφράτην· καὶ ἐξηράνη τὸ ὕδωρ αὐτοῦ, ἵνα ἐτοιμασθῇ ἡ ὁδὸς τῶν βασιλέων τῶν ἀπὸ ἀνατολῶν ἡλίου.

13 Καὶ εἶδον ἐκ τοῦ στόματος τοῦ δράκοντος καὶ ἐκ τοῦ στόματος τοῦ θηρίου καὶ ἐκ τοῦ στόματος τοῦ ψευδοπροφήτου πνεύματα τρία ἀκάθαρτα ὅμοια βατράχοις·

14 Εἰσὶ γὰρ πνεύματα δαιμόνων, ποιοῦντα σημεῖα, ἃ ἐκπορεύεται ἐπὶ τοὺς βασιλεῖς τῆς γῆς καὶ τῆς οἰκουμένης ὅλης, συναγαγεῖν αὐτοὺς εἰς πόλεμον τῆς ἡμέρας ἐκείνης τῆς μεγάλης τοῦ Θεοῦ τοῦ Παντοκράτορος.

15 (Ἴδου, ἔρχομαι ὡς κλέπτης· μακάριος ὁ γιγγορῶν, καὶ τηρῶν τὰ ἱμάτια αὐτοῦ, ἵνα μὴ γυμνὸς περιπατῇ, καὶ βλέπωσι τὴν ἀσχημοσύνην αὐτοῦ.)

16 Καὶ συνήγαγεν αὐτοὺς εἰς τὸν τόπον τὸν καλούμενον Ἑβραϊστὶ Ἀρμαγεδδών.

17 Καὶ ὁ ἑβδομος ἄγγελος ἐξέχεε τὴν φιάλην αὐτοῦ εἰς τὸν αέρα· καὶ ἐξῆλθε φωνὴ μεγάλη ἀπὸ τοῦ ναοῦ τοῦ οὐρανοῦ, ἀπὸ τοῦ θρόνου, λέγουσα· Γέγονε.

18 Καὶ ἐγένοντο φωναὶ καὶ βρονταὶ

9 Καὶ ἐκαυματίσθησαν οἱ ἄνθρωποι καῦμα μέγα, καὶ ἐβλασφήμησαν τὸ ὄνομα τοῦ Θεοῦ ὁ ὅποιος ἔχει ἐξουσίαν ἐπάνω τῶν πληγῶν τούτων· καὶ δὲν μετενόησαν νὰ δώσωσιν εἰς αὐτὸν δόξαν.

10 Καὶ ὁ πέμπτος ἄγγελος ἐξέχυσε τὴν φιάλην τοῦ ἐπάνω τοῦ θρόνου τοῦ θηρίου· καὶ ἐγένετο ἡ βασιλεία αὐτοῦ ἐσκοτισμένη· καὶ ἐμάσσω τὰς γλώσσας τῶν ἀπὸ τὸν πόνου,

11 Καὶ ἐβλασφήμησαν τὸν Θεὸν τοῦ οὐρανοῦ ἀπὸ τοὺς πόνους τῶν καὶ ἀπὸ τὰς πληγὰς τῶν, καὶ δὲν μετενόησαν ἀπὸ τὰ ἔργα τῶν.

12 Καὶ ὁ ἕκτος ἄγγελος ἐξέχυσε τὴν φιάλην τοῦ ἐπάνω τοῦ ποταμοῦ τοῦ μεγάλου τοῦ Εὐφράτη· καὶ ἐξηράνη τὸ νερόν του, διὰ νὰ ἐτοιμασθῇ ἡ ὁδὸς τῶν βασιλέων τῶν ἀπὸ τὰς ἀνατολὰς τοῦ ἡλίου.

13 Καὶ εἶδον ἀπὸ τὸ στόμα τοῦ δράκοντος καὶ ἀπὸ τὸ στόμα τοῦ θηρίου καὶ ἀπὸ τὸ στόμα τοῦ ψευδοπροφήτου τρία πνεύματα ἀκάθαρτα ὅμοια μὲ βατράχοις·

14 Διότι εἶναι πνεύματα δαιμόνων, τὰ ὅποια κάμνουσι σημεῖα, καὶ ἐκπορεύονται εἰς τοὺς βασιλεῖς τῆς γῆς καὶ ὅλης τῆς οἰκουμένης, νὰ συναρῶσιν αὐτοὺς εἰς τὸν πόλεμον τῆς μεγάλης ἡμέρας ἐκείνης τοῦ Θεοῦ τοῦ Παντοκράτορος.

15 (Ἴδου, ἔρχομαι ὡς κλέπτης· μακάριος ὅς τις εἶναι ἐξυπνος, καὶ φυλάττει τὰ ἱμάτια αὐτοῦ, διὰ νὰ μὴ περιπατῇ γυμνός, καὶ βλέπωσι τὴν ἀσχημοσύνην του.)

16 Καὶ συνήξεν αὐτοὺς εἰς τὸν τόπον τὸν καλούμενον Ἑβραϊκὰ Ἀρμαγεδδών.

17 Καὶ ὁ ἑβδομος ἄγγελος ἐξέχυσε τὴν φιάλην τοῦ εἰς τὸν αέρα· καὶ ἐξῆλθε φωνὴ μεγάλη ἀπὸ τὸν ναὸν τοῦ οὐρανοῦ, ἀπὸ τὸν θρόνον, καὶ ἔλεγεν· Ἐγινε.

18 Καὶ ἔγιναν φωναὶ καὶ βρονταὶ

καὶ ἀστραπαί· καὶ σεισμός ἐγένετο μέγας, οἷος οὐκ ἐγένετο ἄφ' οὗ οἱ ἄνθρωποι ἐγένοντο ἐπὶ τῆς γῆς, τηλικούτος σεισμός οὕτω μέγας.

19 Καὶ ἐγένετο ἡ πόλις ἡ μεγάλη εἰς τρία μέρη, καὶ αἱ πόλεις τῶν ἐθνῶν ἔπεσαν. Καὶ Βαβυλὼν ἡ μεγάλη ἐμνήσθη ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ, δοῦναι αὐτῇ τὸ ποτήριον τοῦ οἴνου τοῦ θυμοῦ τῆς ὀργῆς αὐτοῦ.

20 Καὶ πᾶσα νῆσος ἔφυγε, καὶ ὅρη οὐχ εὐρέθησαν.

21 Καὶ χάλαζα μεγάλη ὥς ταλαιαία καταβαίνει ἐκ τοῦ οὐρανοῦ ἐπὶ τοὺς ἄνθρωπους· καὶ ἐβλασφήμησαν οἱ ἄνθρωποι τὸν Θεὸν ἐκ τῆς πληγῆς τῆς χαλάζης, ὅτι μεγάλη ἐστὶν ἡ πληγὴ αὐτῆς σφοδρά.

Κεφ. ις'. XVII.

ΚΑΙ ἦλθεν εἰς ἐκ τῶν ἐπτά ἀγγέλων τῶν ἔχόντων τὰς ἐπτά φιάλας, καὶ ἐλάλησε μετ' ἐμοῦ, λέγων μοι· Δεῦρο, δεῖξω σοι τὸ κρῖμα τῆς πόρνῆς τῆς μεγάλης, τῆς καθημένης ἐπὶ τῶν ὕδατων τῶν πολλῶν.

2 Μεθ' ἧς ἐπόρνευσαν οἱ βασιλεῖς τῆς γῆς, καὶ ἐμεθυσθησαν ἐκ τοῦ οἴνου τῆς πορνείας αὐτῆς οἱ κατοικοῦντες τὴν γῆν.

3 Καὶ ἀπήνηγκέ με εἰς ἔρημον ἐν πνεύματι· καὶ εἶδον γυναῖκα καθημένην ἐπὶ θηρίον κόκκινον, γέμον ὀνομάτων βλασφημίας, ἔχον κεφαλὰς ἐπτά καὶ κέρατα δέκα.

4 Καὶ ἡ γυνὴ ἡ περιβεβλημένη πορφύρα καὶ κόκκινω, καὶ κεχρυσωμένη χρυσῷ καὶ λίθω τιμῷ καὶ μαργαρίταις, ἔχουσα χρυσὸν ποτήριον ἐν τῇ χειρὶ αὐτῆς, γέμον βδελυγμάτων καὶ ἀκαθάρτητος πορνείας αὐτῆς,

5 Καὶ ἐπὶ τὸ μέτωπον αὐτῆς ὄνομα γεγραμμένον· Μυστήριον· Βαβυλὼν ἡ μεγάλη, ἡ μήτηρ τῶν πορνῶν καὶ τῶν βδελυγμάτων τῆς γῆς.

καὶ ἀστραπαί, καὶ σεισμός ἔγινε μέγας, οἱ οἷοι δὲν ἔγινεν ἄφ' οὗ ἔγιναν οἱ ἄνθρωποι ἐπάνω τῆς γῆς, τόσος σεισμός οὕτω μέγας.

19 Καὶ ἔγινεν ἡ πόλις ἡ μεγάλη εἰς τρία μέρη, καὶ αἱ πόλεις τῶν ἐθνῶν ἔπεσαν. Καὶ ἡ Βαβυλὼν ἡ μεγάλη ἀνεκατέστη εἰς ἐνθύμησιν ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ, διὰ τὰ δοθῆναι αὐτῇ τὸ ποτήριον τοῦ οἴνου τοῦ θυμοῦ τῆς ὀργῆς του.

20 Καὶ πᾶσα νῆσος ἔφυγε, καὶ ὅρη δὲν εὐρέθησαν.

21 Καὶ χάλαζα μεγάλη ὥς βάρους ταλάντου καταβαίνει ἀπὸ τὸν οὐρανὸν ἐπάνω τῶν ἀνθρώπων· καὶ ἐβλασφήμησαν οἱ ἄνθρωποι τὸν Θεὸν ἐξ αἰτίας τῆς πληγῆς τῆς χαλάζης, διότι μεγάλη εἶναι ἡ πληγὴ τῆς κατὰ πολλὰ.

Κεφ. ις'. XVII.

ΚΑΙ ἦλθεν εἰς ἀπὸ τοὺς ἐπτά ἀγγέλους οἱ ὅποιοι εἶχον τὰς ἐπτά φιάλας καὶ συνελάλησε μετ' ἐμὲ, λέγων εἰς ἐμέ· Δεῦτε, θέλω δεῖξει εἰς σὲ τὸ κρῖμα τῆς πόρνῆς τῆς μεγάλης, ἡ ὅποια καθηταὶ ἐπάνω τῶν πολλῶν νερῶν.

2 Ὅμοῦ μετ' ἐμὲ τὴν ὅποιαν ἐπόρνευσαν οἱ βασιλεῖς τῆς γῆς, καὶ ἐμεθυσθησαν ἀπὸ τοῦ οἴνου τῆς πορνείας τῆς οἱ κατοικοῦντες τὴν γῆν.

3 Καὶ μετέφερε διὰ τοῦ πνεύματος εἰς τὴν ἔρημον· καὶ εἶδον γυναῖκα καθημένην ἐπάνω θηρίου κόκκινου, γεμάτου ἀπὸ ὀνόματα βλασφημίας, ἔχοντος ἐπτά κεφαλὰς καὶ δέκα κέρατα.

4 Καὶ ἡ γυνὴ ἦτον ἐνδεδυμένη μετ' πορφύραν καὶ κόκκινον, καὶ χρυσωμένη μετ' χρυσὸν καὶ λίθους πολυτίμους καὶ μαργαρίτας, ἔχουσα εἰς τὴν χεῖρά της χρυσὸν ποτήριον, γεμάτον ἀπὸ βδελυγμάτων καὶ τὴν ἀκαθαρσίαν τῆς πορνείας της,

5 Καὶ ἐπάνω τοῦ μετώπου της ἦτον ὄνομα γεγραμμένον· Μυστήριον· Βαβυλὼν ἡ μεγάλη, ἡ μήτηρ τῶν πορνῶν καὶ τῶν βδελυγμάτων τῆς γῆς.

6 Καὶ εἶδον τὴν γυναῖκα μεθύουσαν ἐκ τοῦ αἵματος τῶν ἀγίων, καὶ ἐκ τοῦ αἵματος τῶν μαρτύρων τοῦ Ἰησοῦ. Καὶ ἐθαύμασα, ἰδὼν αὐτήν, θαῦμα μέγα.

7 Καὶ εἶπέ μοι ὁ ἄγγελος· Διὰ τί ἐθαύμασας; ἐγὼ σοι ἐρῶ τὸ μυστήριον τῆς γυναίκος, καὶ τοῦ θηρίου τοῦ βαστάζοντος αὐτήν, τοῦ ἔχοντος τὰς ἐπτὰ κεφαλὰς καὶ τὰ δέκα κέρατα.

8 Θηρίον ὃ εἶδες, ἦν, καὶ οὐκ ἔστι, καὶ μέλλει ἀναβῆναι ἐκ τῆς ἀβύσσου, καὶ εἰς ἀπώλειαν ὑπάγει· καὶ θανατώνονται οἱ κατοικοῦντες ἐπὶ τῆς γῆς, ὧν οὐ γεγραπταὶ τὰ ὀνόματα ἐπὶ τὸ βιβλίον τῆς ζωῆς ἀπὸ καταβολῆς κόσμου, βλέποντες τὸ θηρίον ὃ, τι ἦν, καὶ οὐκ ἔστι, καίπερ ἔστιν.

9 Ὡδὲ ὁ νοῦς ὃ ἔχων σοφίαν. Αἱ ἐπτὰ κεφαλαί, ὅρη εἰσὶν ἐπτὰ, ὅπου ἡ γυνὴ κάθηται ἐπ' αὐτῶν.

10 Καὶ βασιλεῖς ἐπτὰ εἰσὶν· οἱ πέντε ἔπεσαν, καὶ ὁ εἰς ἔστιν, ὁ ἄλλος οὐπω ἦλθε, καὶ ὅταν ἔλθῃ, ὀλίγον αὐτὸν δεῖ μείναι.

11 Καὶ τὸ θηρίον ὃ ἦν, καὶ οὐκ ἔστι, καὶ αὐτὸς ὄγδοός ἐστι, καὶ ἐκ τῶν ἐπτὰ ἐστι, καὶ εἰς ἀπώλειαν ὑπάγει.

12 Καὶ τὰ δέκα κέρατα ἃ εἶδες, δέκα βασιλεῖς εἰσὶν, οἵτινες βασιλείαν οὐπω ἔλαβον, ἀλλ' ἐξουσίαν ὡς βασιλεῖς μίαν ὥραν λαμβάνουσι μετὰ τοῦ θηρίου.

13 Οὗτοι μίαν γνώμην ἔχουσι, καὶ τὴν δύναμιν καὶ τὴν ἐξουσίαν αὐτῶν τῷ θηρίῳ διαδιδώσουσιν.

14 Οὗτοι μετὰ τοῦ Ἀρνίου πολεμήσουσι, καὶ τὸ Ἀρνίον νικήσει αὐτούς, ὅτι Κύριος κυρίων ἐστὶ καὶ Βασιλεὺς βασιλέων· καὶ οἱ μετ' αὐτοῦ, κλητοὶ καὶ ἐκλεκτοὶ καὶ πιστοί.

15 Καὶ λέγει μοι· Τὰ ὕδατα ἃ

6 Καὶ εἶδον τὴν γυναῖκα μεθύουσαν ἀπὸ τοῦ αἵματος τῶν ἀγίων, καὶ ἀπὸ τοῦ αἵματος τῶν μαρτύρων τοῦ Ἰησοῦ. Καὶ ἐθαύμασα, ἰδὼν αὐτήν, μέγα θαῦμα.

7 Καὶ εἶπεν εἰς ἐμέ ὁ ἄγγελος· Διὰ τί ἐθαύμασας; ἐγὼ θέλω σέ εἰπεῖ τὸ μυστήριον τῆς γυναίκος, καὶ τοῦ θηρίου τοῦ ὁποῖον βαστάζει αὐτήν, καὶ ἔχει τὰς ἐπτὰ κεφαλὰς καὶ τὰ δέκα κέρατα.

8 Τὸ θηρίον τὸ ὁποῖον εἶδες, ἦτον, καὶ δὲν εἶναι, καὶ μέλλει νὰ ἀναβῇ ἀπὸ τὴν ἀβυσσον, καὶ νὰ ὑπάγῃ εἰς τὴν ἀπώλειαν· καὶ θέλουσι θανατῶσαι οἱ κατοικοῦντες ἐπάνω τῆς γῆς, τῶν ὁποίων τὰ ὀνόματα δὲν εἰναι γεγραμμένα εἰς τὸ βιβλίον τῆς ζωῆς ἀπὸ καταβολῆς κόσμου, βλέποντες τὸ θηρίον τὸ ὁποῖον ἦτον, καὶ δὲν εἶναι, ἂν καὶ ἦναι.

9 Ἐδῶ εἶναι ὁ νοῦς ὁ ὁποῖος ἔχει σοφίαν. Αἱ ἐπτὰ κεφαλαί, εἶναι ἐπτὰ ὅρη, ὅπου κάθηται ἡ γυνὴ ἐπάνω αὐτῶν.

10 Καὶ εἶναι ἐπτὰ βασιλεῖς· οἱ πέντε ἔπεσαν, καὶ ὁ εἰς εἶναι, ὁ ἄλλος ἀκόμη δὲν ἦλθε, καὶ ὅταν ἔλθῃ, εἶναι χρεῖα νὰ μείνῃ αὐτὸς ὀλίγον.

11 Καὶ τὸ θηρίον τὸ ὁποῖον ἦτον, καὶ δὲν εἶναι, καὶ αὐτὸς εἶναι ὄγδοος, καὶ εἶναι ἀπὸ τοὺς ἐπτὰ, καὶ ὑπάγει εἰς τὴν ἀπώλειαν.

12 Καὶ τὰ δέκα κέρατα τὰ ὁποῖα εἶδες, δέκα βασιλεῖς εἶναι, οἵτινες ἀκόμη βασιλείαν δὲν ἔλαβον, ἀλλὰ λαμβάνουσιν ὁμοῦ μετὰ τὸ θηρίον ἐξουσίαν ὡς βασιλεῖς μίαν ὥραν.

13 Οὗτοι ἔχουσι μίαν γνώμην, καὶ τὴν δύναμιν καὶ τὴν ἐξουσίαν τῶν θέλουσι παραδῶσει εἰς τὸ θηρίον.

14 Οὗτοι θέλουσι πολεμήσει ὁμοῦ μετὰ τὸ Ἀρνίον, καὶ τὸ Ἀρνίον θέλει νικήσει αὐτούς, διότι εἶναι Κύριος τῶν κυρίων καὶ Βασιλεὺς τῶν βασιλέων· καὶ ἐκεῖνοι οἱ ὁποῖοι εἶναι ὁμοῦ μετὰ αὐτὸν, εἶναι καλεσμένοι καὶ ἐκλεκτοὶ καὶ πιστοί.

15 Καὶ λέγει εἰς ἐμέ· Τὰ νερά

εἶδες, οὗ ἡ πόρνη κάθηται, λαοὶ καὶ ὄχλοι εἰσὶ, καὶ ἔθνη καὶ γλώσσαι.

τὰ ὅποια εἶδες, ὅπου κάθηται ἡ πόρνη, εἶναι λαοὶ καὶ ὄχλοι, καὶ ἔθνη καὶ γλώσσαι.

16 Καὶ τὰ δέκα κέρατα ἃ εἶδες ἐπὶ τῷ θηρίῳ, οὗτοι μισήσουσι τὴν πόρνην, καὶ ἠρμωμένην ποιήσουσιν αὐτὴν καὶ γυμνὴν, καὶ τὰς σάρκας αὐτῆς φάγονται, καὶ αὐτὴν κατακαύσουσιν ἐν πυρί.

16 Καὶ τὰ δέκα κέρατα τὰ ὅποια εἶδες εἰς τὸ θηρίον, οὗτοι θέλουσι μισήσει τὴν πόρνην, καὶ θέλουσι κάμει αὐτὴν ἔρημον καὶ γυμνὴν, καὶ θέλουσι φάγει τὰς σάρκας τῆς, καὶ αὐτὴν θέλουσι κατακαύσει εἰς τὸ πῦρ.

17 Ὁ γὰρ Θεὸς ἔδωκεν εἰς τὰς καρδίας αὐτῶν ποιῆσαι τὴν γνώμην αὐτοῦ, καὶ ποιῆσαι μίαν γνώμην, καὶ δοῦναι τὴν βασιλείαν αὐτῶν τῷ θηρίῳ, ἄχρι τελεσθῇ τὰ ῥήματα τοῦ Θεοῦ.

17 Διότι ὁ Θεὸς ἔδωκεν εἰς τὰς καρδίας των νὰ κάμωσι τὴν γνώμην του, καὶ νὰ κάμωσι μίαν γνώμην, καὶ νὰ παραδώσωσι τὴν βασιλείαν των εἰς τὸ θηρίον, ἕως τελειωθῶσι τὰ λόγια τοῦ Θεοῦ.

18 Καὶ ἡ γυνὴ ἣν εἶδες, ἐστὶν ἡ πόλις ἡ μεγάλη ἡ ἔχουσα βασιλείαν ἐπὶ τῶν βασιλείων τῆς γῆς.

18 Καὶ ἡ γυνὴ τὴν ὁποίαν εἶδες, εἶναι ἡ πόλις ἡ μεγάλη ἡ ὅποια ἔχει βασιλείαν ἐπάνω τῶν βασιλείων τῆς γῆς.

Κεφ. ιη'. XVIII.

ΚΑΙ μετὰ ταῦτα εἶδον ἄγγελον καταβαίνοντα ἐκ τοῦ οὐρανοῦ, ἔχοντα ἐξουσίαν μεγάλην· καὶ ἡ γῆ ἐφωτίσθη ἐκ τῆς δόξης αὐτοῦ.

Κεφ. ιη'. XVIII.

ΚΑΙ μετὰ ταῦτα εἶδον ἄγγελον καταβαίνοντα ἀπὸ τὸν οὐρανόν, καὶ εἶχεν ἐξουσίαν μεγάλην· καὶ ἡ γῆ ἐφωτίσθη ἀπὸ τὴν δόξαν του.

2 Καὶ ἔκραξεν ἐν ἰσχυρί, φωνῇ μεγάλῃ, λέγων· Ἐπεσεν, ἔπεσε Βαβυλὼν ἡ μεγάλη, καὶ ἐγένετο κατοικητήριον δαιμόνων, καὶ φυλακὴ παντὸς πνεύματος ἀκαθάρτου, καὶ φυλακὴ παντὸς ὀρνέου ἀκαθάρτου καὶ μεμνημένου.

2 Καὶ ἔκραξε με δύναμιν, καὶ μεγάλῃ φωνῇ, λέγων· Ἐπεσεν, ἔπεσεν ἡ Βαβυλὼν ἡ μεγάλη, καὶ ἐγενε κατοικητήριον τῶν δαιμόνων, καὶ καταφυγὴ παντὸς πνεύματος ἀκαθάρτου, καὶ καταφυγὴ παντὸς ὀρνέου ἀκαθάρτου καὶ μεμνημένου.

3 Ὅτι ἐκ τοῦ οἴνου τοῦ θυμοῦ τῆς πορνείας αὐτῆς πέπωκε πάντα τὰ ἔθνη, καὶ οἱ βασιλεῖς τῆς γῆς μετ' αὐτῆς ἐπόρνευσαν, καὶ οἱ ἔμποροι τῆς γῆς ἐκ τῆς δυνάμεως τοῦ στρώματος αὐτῆς ἐπλούτησαν.

3 Διότι ἀπὸ τὸν οἶνον τοῦ θυμοῦ τῆς πορνείας τῆς ἐπότισε πάντα τὰ ἔθνη, καὶ οἱ βασιλεῖς τῆς γῆς ὁμοῦ με αὐτὴν ἐπόρνευσαν, καὶ οἱ ἔμποροι τῆς γῆς ἐπλούτησαν διὰ τῆς δυνάμεως τῆς ἀσωτίας τῆς.

4 Καὶ ἤκουσα ἄλλην φωνὴν ἐκ τοῦ οὐρανοῦ, λέγουσαν· Ἐξέλθετε ἐξ αὐτῆς ὁ λαός μου, ἵνα μὴ συγκοινωνήσητε ταῖς ἀμαρτίαις αὐτῆς, καὶ ἵνα μὴ λάβητε ἐκ τῶν πληγῶν αὐτῆς.

4 Καὶ ἤκουσα ἄλλην φωνὴν ἀπὸ τὸν οὐρανόν, λέγουσαν· Ἐξέλθετε ἀπὸ αὐτὴν ὁ λαός μου, διὰ νὰ μὴ συγκοινωνήσητε εἰς τὰς ἀμαρτίας τῆς, καὶ διὰ νὰ μὴ λάβητε ἀπὸ τὰς πληγὰς τῆς.

5 Ὅτι ἠκολούθησαν αὐτῆς αἱ ἀμαρτίαι ἄχρι τοῦ οὐρανοῦ, καὶ ἐνημόνευσεν ὁ Θεὸς τὰ ἀδικήματα αὐτῆς.

5 Διότι ἐφθασαν αἱ ἀμαρτίαι τῆς ἕως τοῦ οὐρανοῦ, καὶ ἐνεθυμήθη ὁ Θεὸς τὰ ἀδικήματά τῆς.

6 Ἀπόδοτε αὐτῇ, ὡς καὶ αὐτὴ ἀπ-

6 Ἀπόδοτε εἰς αὐτὴν, καθὼς καὶ

ἐδωκεν ἡμῖν, καὶ διπλώσατε αὐτῇ διπλᾶ κατὰ τὰ ἔργα αὐτῆς· ἐν τῷ ποτηρίῳ ᾧ ἐκέρασε, κεράσατε αὐτῇ διπλοῦν·

7 Ὅσα ἐδόξασεν ἑαυτὴν καὶ ἐστηνιάσατο, τοσοῦτον δότε αὐτῇ βασανισμὸν καὶ πένθος· ὅτι ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτῆς λέγει· Κάθημαι βασίλισσα, καὶ χήρα οὐκ εἰμί, καὶ πένθος οὐ μὴ ἴδω·

8 Διὰ τοῦτο ἐν μιᾷ ἡμέρᾳ ἤξουσιν αἱ πληγαὶ αὐτῆς, θάνατος καὶ πένθος καὶ λιμός· καὶ ἐν πυρὶ κατακαυθήσεται, ὅτι ἰσχυρὸς Κύριος ὁ Θεὸς ὁ κρίνων αὐτήν.

9 Καὶ κλαῖνουνται αὐτὴν καὶ κόφονται ἐπ' αὐτῇ οἱ βασιλεῖς τῆς γῆς, οἱ μετ' αὐτῆς πορνεύσαντες καὶ στερηνιάσαντες, ὅταν βλέπωσι τὸν καπνὸν τῆς πυρώσεως αὐτῆς,

10 Ἀπὸ μακρόθεν ἐστηκότες, διὰ τὸν φόβον τοῦ βασανισμοῦ αὐτῆς, λέγοντες· Οὐαὶ, οὐαὶ, ἡ πόλις ἡ μεγάλη Βαβυλὼν, ἡ πόλις ἡ ἰσχυρά, ὅτι ἐν μιᾷ ὥρᾳ ἦλθεν ἡ κρίσις σου.

11 Καὶ οἱ ἔμποροι τῆς γῆς κλαίουσι καὶ πενθοῦσιν ἐπ' αὐτῇ, ὅτι τὸν γόμον αὐτῶν οὐδεὶς ἀγοράζει οὐκέτι·

12 Γόμον χρυσοῦ καὶ ἀργύρου, καὶ λίθου τιμίου, καὶ μαργαρίτου, καὶ βύσσου, καὶ πορφύρας, καὶ σπικίου, καὶ κοκκίνου· καὶ πᾶν ξύλον θύϊνον, καὶ πᾶν σκεῦος ἐλεφάντινον, καὶ πᾶν σκεῦος ἐκ ξύλου τιμιωτάτου, καὶ χαλκοῦ, καὶ σιδήρου, καὶ μαρμαροῦ·

13 Καὶ κινάμωμον, καὶ θυμιάματα, καὶ μύρον, καὶ λίβανον, καὶ οἶνον, καὶ ἔλαιον, καὶ σμιῦδαλιν, καὶ σῖτον, καὶ κτήνη, καὶ πρόβατα· καὶ ἵππων, καὶ ῥεδῶν, καὶ σωμάτων, καὶ ψυχῶν ἀνθρώπων.

14 Καὶ ἡ ὁπώρα τῆς ἐπιθυμίας τῆς ψυχῆς σου ἀπῆλθεν ἀπὸ σοῦ, καὶ πάντα τὰ λιπαρὰ καὶ τὰ λαμπρὰ

αὐτῇ ἀπέδωκεν εἰς σᾶς, καὶ διπλώσατε εἰς αὐτὴν διπλᾶ κατὰ τὰ ἔργα τῆς· εἰς τὸ ποτήριον εἰς τὸ ὁποῖον ἐκέρασε, κεράσατε εἰς αὐτὴν διπλᾶ·

7 Ὅσα ἐδόξασεν ἑαυτὴν καὶ ἠσώτησε, τόσον βασανισμὸν καὶ πένθος δότε εἰς αὐτήν· διότι εἰς τὴν καρδίαν τῆς λέγει· Κάθημαι βασίλισσα, καὶ χήρα δὲν εἰμαι, καὶ πένθος δὲν θέλω ἰδεῖ·

8 Διὰ τοῦτο εἰς μίαν ἡμέραν θέλουσιν ἔλθει αἱ πληγαὶ τῆς, θάνατος καὶ πένθος καὶ πείνα· καὶ εἰς τὸ πῦρ θέλει κατακαῆ, διότι ἰσχυρὸς εἶναι Κύριος ὁ Θεὸς ὁ ὁποῖος κρίνει αὐτήν.

9 Καὶ θέλousι κλαῦσαι αὐτὴν καὶ πενθήσει εἰς αὐτὴν οἱ βασιλεῖς τῆς γῆς, οἱ ὁποῖοι ἐπόρνευσάν ὁμοῦ μετ' αὐτὴν καὶ συνετρώψησαν, ὅταν βλέπωσι τὸν καπνὸν τῆς πυρκαϊᾶς τῆς,

10 Στέκοντες ἀπὸ μακρόθεν, διὰ τὸν φόβον τοῦ βασανισμοῦ τῆς, λέγοντες· Οὐαὶ, οὐαὶ, ἡ πόλις ἡ μεγάλη Βαβυλὼν, ἡ πόλις ἡ ἰσχυρά, διότι εἰς μίαν ὥραν ἦλθεν ἡ κρίσις σου.

11 Καὶ οἱ ἔμποροι τῆς γῆς κλαίουσι καὶ πενθοῦσιν εἰς αὐτὴν, διότι τὸν γόμον των οὐδεὶς πλέον ἀγοράζει·

12 Τὸν γόμον τοῦ χρυσοῦ καὶ τοῦ ἀργύρου, καὶ λίθων τιμίων, καὶ μαργαρίτων, καὶ βύσσου, καὶ πορφύρας, καὶ μεταξίου, καὶ κοκκίνου· καὶ πᾶν ξύλον ἀρωματικόν, καὶ πᾶν σκεῦος ἐλεφαντίνον, καὶ πᾶν σκεῦος ἀπὸ ξύλου τιμιωτάτου, καὶ χαλκόν, καὶ σίδηρον, καὶ μάρμαρον·

13 Καὶ κινάμωμον, καὶ θυμιάματα, καὶ μύρον, καὶ λίβανον, καὶ οἶνον, καὶ ἔλαιον, καὶ σμιῦδαλιν, καὶ σῖτον, καὶ κτήνη, καὶ πρόβατα· καὶ ἄλογα, καὶ ἀμάξας, καὶ σώματα, καὶ ψυχῶν ἀνθρώπων.

14 Καὶ τὸ ὁπωρικὸν τῆς ἐπιθυμίας τῆς ψυχῆς σου ἀπῆλθεν ἀπὸ σέ, καὶ πάντα τὰ πολυτελῆ καὶ τὰ λαμπρὰ

ἀπῆλθεν ἀπὸ σοῦ, καὶ οὐκέτι οὐ μὴ εὐρήσῃς αὐτά.

15 Οἱ ἔμποροι τούτων οἱ πλουτήσαντες ἀπ' αὐτῆς, ἀπὸ μακρόθεν στήσονται, διὰ τὸν φόβον τοῦ βασανισμοῦ αὐτῆς, κλαίοντες καὶ πενθοῦντες,

16 Καὶ λέγοντες· Οὐαί, οὐαί, ἡ πόλις ἡ μεγάλη, ἡ περιβεβλημένη βύσσινον καὶ πορφυροῦν καὶ κόκκινον, καὶ κεχρυσωμένη ἐν χρυσοῦ καὶ λίθω τιμίῳ καὶ μαργαρίταις· ὅτι μιᾷ ὥρᾳ ἡρημώθη ὁ τοσούτος πλοῦτος.

17 Καὶ πᾶς κυβερνήτης, καὶ πᾶς ἐπὶ τῶν πλοίων ὁ ὅμιλος, καὶ ναῦται, καὶ ὅσοι τὴν θάλασσαν ἐργάζονται, ἀπὸ μακρόθεν ἔστησαν,

18 Καὶ ἔκραζον, ὁρῶντες τὸν καπνὸν τῆς πυρώσεως αὐτῆς, λέγοντες· Τίς ὅμοια τῇ πόλει τῇ μεγάλῃ;

19 Καὶ ἔβαλον χοῦν ἐπὶ τὰς κεφαλὰς αὐτῶν, καὶ ἔκραζον κλαίοντες καὶ πενθοῦντες, λέγοντες· Οὐαί, οὐαί, ἡ πόλις ἡ μεγάλη, ἐν ἣ ἐπλούτησαν πάντες οἱ ἔχοντες πλοῖα ἐν τῇ θαλάσῃ ἐκ τῆς τιμιότητος αὐτῆς, ὅτι μιᾷ ὥρᾳ ἡρημώθη.

20 Εὐφραΐνου ἐπ' αὐτὴν οὐρανὲ, καὶ οἱ ἅγιοι ἀπόστολοι καὶ οἱ προφῆται, ὅτι ἔκρινεν ὁ Θεὸς τὸ κρίμα ὑμῶν ἐξ αὐτῆς.

21 Καὶ ἦρεν εἰς ἄγγελος ἰσχυρὸς λίθον ὥς μύλον μέγαν, καὶ ἔβαλεν εἰς τὴν θάλασσαν, λέγων· Οὕτως με ὁρμήματι βληθήσεται Βαβυλὼν ἡ μεγάλη πόλις, καὶ οὐ μὴ εὐρεθῇ ἔτι.

22 Καὶ φωνὴ κιθαρωδῶν καὶ μουσικῶν καὶ αὐλητῶν καὶ σικλιπιστῶν οὐ μὴ ἀκουσθῇ ἐν σοὶ ἔτι· καὶ πᾶς τεχνίτης πάσης τέχνης οὐ μὴ εὐρεθῇ ἐν σοὶ ἔτι· καὶ φωνὴ μύλου οὐ μὴ ἀκουσθῇ ἐν σοὶ ἔτι·

23 Καὶ φῶς λύχνου οὐ μὴ φανῇ ἐν

ἀπῆλθεν ἀπὸ σέ, καὶ δὲν θέλεις πλέον εὐρεῖ αὐτά.

15 Οἱ ἔμποροι τούτων οἱ ὅποιοι ἐπλούτησαν ἀπὸ αὐτὴν, θέλουσι σταθῇ ἀπὸ μακρόθεν, διὰ τὸν φόβον τοῦ βασανισμοῦ τῆς, κλαίοντες καὶ πενθοῦντες,

16 Καὶ λέγοντες· Οὐαί, οὐαί, ἡ πόλις ἡ μεγάλη, ἡ ἐνδεδυμένη βύσσινον καὶ πορφύρα καὶ κόκκινον, καὶ χρυσωμένη με χρυσὸν καὶ λίθους τιμίους καὶ μαργαρίτας· ὅτι εἰς μίαν ὥραν ἡρημώθη ὁ τῶσος πλοῦτος.

17 Καὶ πᾶς κυβερνήτης, καὶ ὅλον τὸ πλῆθος τὸ ὅποιον εἶναι ἐπάνω τῶν πλοίων, καὶ οἱ ναῦται, καὶ ὅσοι ἐργάζονται τὴν θάλασσαν, ἐστάθησαν ἀπὸ μακρόθεν,

18 Καὶ ἔκραζον, βλέποντες τὸν καπνὸν τῆς πυρκαϊᾶς τῆς, λέγοντες· Τίς ἦτον ὅμοια μετὰ τὴν πόλιν τὴν μεγάλην;

19 Καὶ ἔβαλον χῶμα ἐπάνω τῶν κεφαλῶν των, καὶ ἔκραζον κλαίοντες καὶ πενθοῦντες, λέγοντες· Οὐαί, οὐαί, ἡ πόλις ἡ μεγάλη, εἰς τὴν ὅποιαν ἐπλούτησαν ἀπὸ τὴν τιμιότητά της ὅλοι ἐκεῖνοι οἱ ὅποιοι ἔχουσι πλοῖα εἰς τὴν θάλασσαν, διότι εἰς μίαν ὥραν ἡρημώθη.

20 Εὐφραΐνου εἰς αὐτὴν οὐρανὲ, καὶ οἱ ἅγιοι ἀπόστολοι καὶ οἱ προφῆται, διότι ἔκρινεν ὁ Θεὸς τὴν κρίσιν σας δι' αὐτῆς.

21 Καὶ εἰς ἄγγελος ἰσχυρὸς ἐπῆρε λίθον μεγάλον ὥς μυλῆτην, καὶ ἔρριψεν εἰς τὴν θάλασσαν, λέγων· Οὕτως με ὁρμὴν θέλει ῥιφθῇ Βαβυλὼν ἡ πόλις ἡ μεγάλη, καὶ δὲν θέλει εὐρεθῇ πλέον.

22 Καὶ ἡ φωνὴ τῶν κιθαρωδῶν καὶ τῶν μουσικῶν καὶ τῶν αὐλητῶν καὶ τῶν σαλπιστῶν δὲν θέλει ἀκουσθῇ πλέον εἰς σέ· καὶ πᾶς τεχνίτης πάσης τέχνης δὲν θέλει εὐρεθῇ πλέον εἰς σέ· καὶ ἡ φωνὴ τοῦ μύλου δὲν θέλει ἀκουσθῇ πλέον εἰς σέ·

23 Καὶ τὸ φῶς τοῦ λύχνου δὲν θέλει

σοι ἔτι· καὶ φωνὴ νυμφίου καὶ νύμφης οὐ μὴ ἀκουσθῇ ἐν σοι ἔτι· ὅτι οἱ ἔμποροὶ σου ἦσαν οἱ μεγιστάνες τῆς γῆς, ὅτι ἐν τῇ φαρμοακείᾳ σου ἐπλανήθησαν πάντα τὰ ἔθνη.

24 Καὶ ἐν αὐτῇ αἷμα προφητῶν καὶ ἁγίων εὐρέθη, καὶ πάντων τῶν ἐσφαγμένων ἐπὶ τῆς γῆς.

Κεφ. ιθ'. XIX.

ΚΑΙ μετὰ ταῦτα ἤκουσα ὡς φωνὴν ὄχλου πολλοῦ μεγάλην ἐν τῷ οὐρανῷ, λέγοντος· Ἀλληλουῖα· ἡ σωτηρία, καὶ ἡ δόξα, καὶ ἡ τιμὴ, καὶ ἡ δύναμις Κυρίου τῷ Θεῷ ἡμῶν·

2 Ὅτι ἀληθινὰ καὶ δίκαιαι αἱ κρίσεις αὐτοῦ· ὅτι ἔκρινε τὴν πόρνην τὴν μεγάλην, ἣτις ἔφθειρε τὴν γῆν ἐν τῇ πορνείᾳ αὐτῆς, καὶ ἐξεδίκησε τὸ αἷμα τῶν δούλων αὐτοῦ ἐκ τῆς χειρὸς αὐτῆς.

3 Καὶ δεύτερον εἶρηκαν· Ἀλληλουῖα. Καὶ ὁ καπνὸς αὐτῆς ἀναβαίνει εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

4 Καὶ ἔπεσον οἱ πρεσβύτεροι οἱ εἰκοσι καὶ τέσσαρες, καὶ τὰ τέσσαρα ζῶα, καὶ προσεκύνησαν τῷ Θεῷ τῷ καθημένῳ ἐπὶ τοῦ θρόνου, λέγοντες· Ἀμήν· Ἀλληλουῖα.

5 Καὶ φωνὴ ἐκ τοῦ θρόνου ἐξῆλθε, λέγουσα· Δίνετε τὸν Θεὸν ἡμῶν πάντες οἱ δούλοι αὐτοῦ, καὶ οἱ φυβούμενοι αὐτὸν, καὶ οἱ μικροὶ καὶ οἱ μεγάλοι.

6 Καὶ ἤκουσα ὡς φωνὴν ὄχλου πολλοῦ, καὶ ὡς φωνὴν ὑδάτων πολλῶν, καὶ ὡς φωνὴν βροντῶν ἰσχυρῶν, λεγόντων· Ἀλληλουῖα· ὅτι ἐβασίλευσε Κύριος ὁ Θεὸς ὁ Παντοκράτωρ.

7 Χαίρωμεν καὶ ἀγαλλιώμεθα, καὶ δώσωμεν τὴν δόξαν αὐτῷ· ὅτι ἦλθεν ὁ γάμος τοῦ Ἀρνίου, καὶ ἡ γυνὴ αὐτοῦ ἡτοίμασεν ἑαυτήν.

8 Καὶ ἐδόθη αὐτῇ ἵνα περιβάληται βύσσινον καθαρὸν καὶ λαμπρὸν· τὸ γὰρ βύσσινον, τὰ δικαιοῦματα ἐστί τῶν ἁγίων.

φανῇ πλεόν εἰς σέ· καὶ ἡ φωνὴ τοῦ νυμφίου καὶ τῆς νύμφης δὲν θέλει ἀκουσθῇ πλεόν εἰς σέ· διότι οἱ ἔμποροὶ σου ἦσαν οἱ μεγιστάνες τῆς γῆς, διότι εἰς τὴν μαγείαν σου ἐπλανήθησαν ὅλα τὰ ἔθνη.

24 Καὶ εἰς αὐτὴν εὐρέθη τὸ αἷμα τῶν προφητῶν καὶ ἁγίων, καὶ πάντων τῶν ἐσφαγμένων ἐπάνω τῆς γῆς.

Κεφ. ιθ'. XIX.

ΚΑΙ μετὰ ταῦτα ἤκουσα ὡς φωνὴν μεγάλην πολλοῦ ὄχλου εἰς τὸν οὐρανόν, οἱ ὅποιοι ἔλεγον· Ἀλληλουῖα· ἡ σωτηρία, καὶ ἡ δόξα, καὶ ἡ τιμὴ, καὶ ἡ δύναμις εἰς τὸν Κύριον τὸν Θεὸν μας·

2 Διότι ἀληθινὰ καὶ δίκαιαι εἶναι αἱ κρίσεις του· διότι ἔκρινε τὴν πόρνην τὴν μεγάλην, ἣτις ἔφθειρε τὴν γῆν μετὰ τὴν πορνείαν της, καὶ ἐξεδίκησε τὸ αἷμα τῶν δούλων του ἀπὸ τὴν χειρὸς της.

3 Καὶ δεύτερον εἶπον· Ἀλληλουῖα. Καὶ ὁ καπνὸς τῆς ἀναβαίνει εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

4 Καὶ ἔπεσον οἱ πρεσβύτεροι οἱ εἰκοσι τέσσαρες, καὶ τὰ τέσσαρα ζῶα, καὶ προσεκύνησαν τὸν Θεόν ὁ ὁποῖος ἐκάθητο ἐπάνω τοῦ θρόνου, λέγοντες· Ἀμήν· Ἀλληλουῖα.

5 Καὶ φωνὴ ἐξῆλθεν ἀπὸ τὸν θρόνον, καὶ ἔλεγεν· Δίνετε τὸν Θεόν μας πάντες οἱ δούλοι του, καὶ οἱ φοβούμενοι αὐτόν, μικροί τε καὶ μεγάλοι.

6 Καὶ ἤκουσα ὡς φωνὴν πολλοῦ ὄχλου, καὶ ὡς φωνὴν νερῶν πολλῶν, καὶ ὡς φωνὴν βροντῶν ἰσχυρῶν, καὶ ἔλεγον· Ἀλληλουῖα· διότι ἐβασίλευσε Κύριος ὁ Θεὸς ὁ Παντοκράτωρ.

7 Ὡς χαίρωμεν καὶ ὥς ἀγαλλιῶμεθα, καὶ ὥς δώσωμεν τὴν δόξαν εἰς αὐτόν· διότι ἦλθεν ὁ γάμος τοῦ Ἀρνίου, καὶ ἡ γυνὴ του ἡτοίμασεν ἑαυτήν.

8 Καὶ ἐδόθη εἰς αὐτὴν νὰ ἐνδυθῇ βύσσινον καθαρὸν καὶ λαμπρὸν· διότι τὸ βύσσινον εἶναι τὰ δικαιοῦματα τῶν ἁγίων.

9 Καὶ λέγει μοι· Γράψον· Μακάριοι οἱ εἰς τὸ δεῖπνον τοῦ γάμου τοῦ Ἀρνίου κεκλημένοι. Καὶ λέγει μοι· Οὗτοι οἱ λόγοι ἀληθινοὶ εἰσι τοῦ Θεοῦ.

10 Καὶ ἔπесον ἔμπροσθεν τῶν ποδῶν αὐτοῦ προσκυνῆσαι αὐτῷ· καὶ λέγει μοι· Ὅρα μὴ· σύνδουλός σου εἰμι καὶ τῶν ἀδελφῶν σου τῶν ἔχόντων τὴν μαρτυρίαν τοῦ Ἰησοῦ· τῷ Θεῷ προσκύνησον· ἡ γὰρ μαρτυρία τοῦ Ἰησοῦ ἐστὶ τὸ πνεῦμα τῆς προφητείας.

11 Καὶ εἶδον τὸν οὐρανὸν ἀνεργμένον, καὶ ἰδοὺ ἵππος λευκός, καὶ ὁ καθήμενος ἐπ' αὐτὸν καλούμενος πιστὸς καὶ ἀληθινός, καὶ ἐν δικαιοσύνῃ κρίνει καὶ πολεμεῖ.

12 Οἱ δὲ ὀφθαλμοὶ αὐτοῦ ὡς φλόξ πυρὸς, καὶ ἐπὶ τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ διαδήματα πολλά· ἔχων ὄνομα γεγραμμένον, ὃ οὐδεὶς οἶδεν εἰ μὴ αὐτός·

13 Καὶ περιβεβλημένος ἱμάτιον βαμμένον αἵματι· καὶ καλεῖται τὸ ὄνομα αὐτοῦ· Ὁ Λόγος τοῦ Θεοῦ.

14 Καὶ τὰ στρατεύματα τὰ ἐν τῷ οὐρανῷ ἠκολούθει αὐτῷ ἐφ' ἵπποις λευκοῖς, ἐνδεδυμένοι βύσσινον λευκὸν καὶ καθαρὸν.

15 Καὶ ἐκ τοῦ στόματος αὐτοῦ ἐκπορεύεται ῥομφαία ὀξεῖα, ἵνα ἐν αὐτῇ πατάσῃ τὰ ἔθνη· καὶ αὐτὸς ποιμανεῖ αὐτοὺς ἐν ῥάβδῳ σιδηρᾷ· καὶ αὐτὸς πατεῖ τὴν ληνὸν τοῦ οἴνου τοῦ θυμοῦ καὶ τῆς ὀργῆς τοῦ Θεοῦ τοῦ Παντοκράτορος.

16 Καὶ ἔχει ἐπὶ τὸ ἱμάτιον καὶ ἐπὶ τὸν μηρὸν αὐτοῦ τὸ ὄνομα γεγραμμένον· Βασιλεὺς βασιλέων καὶ Κύριος κυρίων.

17 Καὶ εἶδον ἓνα ἄγγελον ἐστῶτα ἐν τῷ ἡλίῳ· καὶ ἔκραξε φωνῇ μεγάλῃ, λέγων πᾶσι τοῖς ὀρνέοις τοῖς πετωμένοις ἐν μεσουρανήματι· Δεῦτε, καὶ συνάγεσθε εἰς τὸ δεῖπνον τοῦ μεγάλου Θεοῦ·

9 Καὶ λέγει εἰς ἐμέ· Γράψον· Μακάριοι οἱ καλεσμένοι εἰς τὸ δεῖπνον τοῦ γάμου τοῦ Ἀρνίου. Καὶ λέγει εἰς ἐμέ· Οὗτοι εἶναι οἱ λόγοι ἀληθινοὶ τοῦ Θεοῦ.

10 Καὶ ἔπесον ἔμπροσθεν τῶν ποδῶν του να τὸν προσκυνήσω· καὶ λέγει εἰς ἐμέ· Βλέπε μὴ κάμνης τοῦτο· σύνδουλός σου εἰμι καὶ τῶν ἀδελφῶν σου οἱ ὅποιοι ἔχουσι τὴν μαρτυρίαν τοῦ Ἰησοῦ· προσκύνησον τὸν Θεόν· διότι ἡ μαρτυρία τοῦ Ἰησοῦ εἶναι τὸ πνεῦμα τῆς προφητείας.

11 Καὶ εἶδον τὸν οὐρανὸν ἀνεργμένον, καὶ ἰδοὺ ἄλλογον λευκὸν, καὶ ὁ καθήμενος ἐπάνω αὐτοῦ ἐκαλεῖτο πιστὸς καὶ ἀληθινός, καὶ με δικαιοσύνην κρίνει καὶ πολεμεῖ.

12 Καὶ τὰ ὀμμάτιά του ὡς φλόξ τοῦ πυρὸς, καὶ ἐπάνω τῆς κεφαλῆς του διαδήματα πολλά· καὶ εἶχεν ὄνομα γεγραμμένον, τὸ ὅποιον οὐδεὶς γνωρίζει εἰ μὴ αὐτός·

13 Καὶ ἐνδεδυμένος ἱμάτιον βαμμένον με τὸ αἷμα· καὶ καλεῖται τὸ ὄνομά του· Ὁ Λόγος τοῦ Θεοῦ.

14 Καὶ τὰ στρατεύματα τὰ ὅποια εἶναι εἰς τὸν οὐρανὸν, ἠκολούθουν εἰς αὐτὸν ἐπάνω ἄλλογον λευκῶν, ἐνδεδυμένοι βύσσινον λευκὸ καὶ καθαρὰ.

15 Καὶ ἀπὸ τὸ στόμα του ἐκπορεύεται ῥομφαία ὀξεῖα, διὰ να κτυπήσῃ με αὐτὴν τὰ ἔθνη· καὶ αὐτὸς θέλει ποιμαίνει αὐτοὺς με ῥάβδον σιδηρᾶν· καὶ αὐτὸς πατεῖ τὸ πατητήριον τοῦ οἴνου τοῦ θυμοῦ καὶ τῆς ὀργῆς τοῦ Θεοῦ τοῦ Παντοκράτορος.

16 Καὶ ἔχει ἐπάνω τοῦ ἱματίου καὶ ἐπάνω τοῦ μηροῦ του τὸ ὄνομα γεγραμμένον· Βασιλεὺς βασιλέων καὶ Κύριος κυρίων.

17 Καὶ εἶδον ἓνα ἄγγελον στέκοντα εἰς τὸν ἥλιον· καὶ ἔκραξε φωνῇ μεγάλῃ, λέγων εἰς πάντα τὰ ὄρνεα τὰ ὅποια πέτονται εἰς τὸ μεσουρανήμα· Δεῦτε, καὶ συνάγεσθε εἰς τὸ δεῖπνον τοῦ μεγάλου Θεοῦ·

18 Ἵνα φάγητε σάρκας βασιλέων, καὶ σάρκας χιλιάρχων, καὶ σάρκας ἰσχυρῶν, καὶ σάρκας ἵππων καὶ τῶν καθημέων ἐπ' αὐτῶν, καὶ σάρκας πάντων ἐλευθέρων καὶ δούλων, καὶ μικρῶν καὶ μεγάλων.

19 Καὶ εἶδον τὸ θηρίον, καὶ τοὺς βασιλεῖς τῆς γῆς, καὶ τὰ στρατεύματα αὐτῶν συνηγμένα ποιῆσαι πόλεμον μετὰ τοῦ καθημένου ἐπὶ τοῦ ἵππου, καὶ μετὰ τοῦ στρατεύματος αὐτοῦ.

20 Καὶ ἐπιάσθη τὸ θηρίον, καὶ μετὰ τούτου ὁ ψευδοπροφήτης ὁ ποιήσας τὰ σημεῖα ἐνώπιον αὐτοῦ, ἐν οἷς ἐπλάνησε τοὺς λαβόντας τὸ χάραγμα τοῦ θηρίου, καὶ τοὺς προσκυνούντας τῇ εἰκονὶ αὐτοῦ· ζῶντες ἐβλήθησαν οἱ δύο εἰς τὴν λίμνην τοῦ πυρὸς τὴν καιομένην ἐν τῷ θείῳ·

21 Καὶ οἱ λοιποὶ ἀπεκτάνθησαν ἐν τῇ ρομφαίᾳ τοῦ καθημένου ἐπὶ τοῦ ἵππου, τῇ ἐκπορευομένῃ ἐκ τοῦ στόματος αὐτοῦ· καὶ πάντα τὰ ὄρνεα ἐχορτάσθησαν ἐκ τῶν σαρκῶν αὐτῶν.

Κεφ. κ'. XX.

ΚΑΙ εἶδον ἄγγελον καταβαίνοντα ἐκ τοῦ οὐρανοῦ, ἔχοντα τὴν κλεῖδα τῆς ἀβύσσου, καὶ ἄλυσιν μεγάλην ἐπὶ τὴν χεῖρα αὐτοῦ.

2 Καὶ ἐκράτησε τὸν δράκοντα, τὸν ὄφιν τὸν ἀρχαῖον, ὃς ἐστὶ Διάβολος καὶ Σατανᾶς· καὶ ἔδωκεν αὐτὸν χίλια ἔτη.

3 Καὶ ἔβαλεν αὐτὸν εἰς τὴν ἄβυσσον, καὶ ἐκλείσεν αὐτὸν, καὶ ἐσφράγισεν ἐπάνω αὐτοῦ, ἵνα μὴ πλανήσῃ τὰ ἔθνη ἔτι, ἄχρι τελεσθῇ τὰ χίλια ἔτη· καὶ μετὰ ταῦτα δεῖ αὐτὸν λυθῆναι μικρὸν χρόνον.

4 Καὶ εἶδον θρόνους· καὶ ἐκάθισαν ἐπ' αὐτοὺς, καὶ κρίμα ἐδόθη αὐτοῖς· καὶ τὰς ψυχὰς τῶν πεπελεκισμένων διὰ τὴν μαρτυρίαν Ἰησοῦ, καὶ διὰ

18 Διὰ τὰ φάγητε σάρκας βασιλέων, καὶ σάρκας χιλιάρχων, καὶ σάρκας ἰσχυρῶν, καὶ σάρκας ἀλόγων καὶ σάρκας ἐκείνων οἱ ὅποιοι καθηνται ἐπάνω αὐτῶν, καὶ σάρκας πάντων ἐλευθέρων καὶ δούλων, καὶ μικρῶν καὶ μεγάλων.

19 Καὶ εἶδον τὸ θηρίον, καὶ τοὺς βασιλεῖς τῆς γῆς, καὶ τὰ στρατεύματά των συνηγμένα νὰ κάμωσι πόλεμον μετ' ἐκείνου ὁ ὁποῖος ἐκάθητο ἐπάνω τοῦ ἀλόγου, καὶ μετὰ τὸ στρατεύματός του.

20 Καὶ ἐπιάσθη τὸ θηρίον, καὶ οὐ μὲν τούτο ὁ ψευδοπροφήτης ὁ ὁποῖος ἔκαμε τὰ σημεῖα ἐνώπιον αὐτοῦ, μετὰ τὰ ὅποια ἐπλάνησεν ἐκείνους οἱ ὅποιοι ἔλαβον τὸ χάραγμα τοῦ θηρίου, καὶ ἐκείνους οἱ ὅποιοι προσεκύουν τὴν εἰκόνα του· ζῶντες ἐβλήθησαν οἱ δύο εἰς τὴν λίμνην τοῦ πυρὸς ἡ ὅποια καίεται μετὰ θειάφιον·

21 Καὶ οἱ λοιποὶ ἐφονεύθησαν μετὰ τὴν ρομφαίαν ἐκείνου ὁ ὁποῖος ἐκάθητο ἐπάνω τοῦ ἀλόγου, ἡ ὅποια ἐξεπορευέτο ἀπὸ τοῦ στόματος του· καὶ ὅλα τὰ ὄρνεα ἐχορτάσθησαν ἀπὸ τὰς σάρκας των.

Κεφ. κ'. XX.

ΚΑΙ εἶδον ἄλλον ἄγγελον καταβαίνοντα ἀπὸ τὸν οὐρανόν, καὶ εἶχε τὴν κλεῖδα τῆς ἀβύσσου, καὶ ἄλυσιν μεγάλην εἰς τὴν χεῖρά του.

2 Καὶ ἐκράτησε τὸν δράκοντα, τὸν ὄφιν τὸν ἀρχαῖον, ὁ ὁποῖος εἶναι ὁ Διάβολος καὶ Σατανᾶς· καὶ ἔδωκεν αὐτὸν χίλια ἔτη.

3 Καὶ ἔρριψεν αὐτὸν εἰς τὴν ἄβυσσον, καὶ ἐκλείσεν αὐτὸν, καὶ ἐσφράγισεν ἐπάνω αὐτοῦ, διὰ νὰ μὴ πλανήσῃ πλέον τὰ ἔθνη, ἕως τελειωθῶσι τὰ χίλια ἔτη· καὶ μετὰ ταῦτα εἶναι χρεῖα νὰ λυθῇ αὐτὸς ὀλίγον καιρόν.

4 Καὶ εἶδον θρόνους· καὶ ἐκάθισαν ἐπάνω αὐτῶν, καὶ κρίσις ἐδόθη εἰς αὐτοὺς· καὶ εἶδον τὰς ψυχὰς τῶν πελεκισθέντων διὰ τὴν μαρτυρίαν

τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ, καὶ οἵτινες οὐ προσηκύνησαν τῷ θηρίῳ, οὔτε τῇ εἰκόνι αὐτοῦ· καὶ οὐκ ἔλαβον τὸ χάραγμα ἐπὶ τὸ μέτωπον αὐτῶν, καὶ ἐπὶ τὴν χεῖρα αὐτῶν· καὶ ἔζησαν, καὶ ἐβασίλευσαν μετὰ Χριστοῦ χίλια ἔτη.

5 Οἱ δὲ λοιποὶ τῶν νεκρῶν οὐκ ἀνέζησαν ἕως τελεσθῆ τὰ χίλια ἔτη. Αὕτη ἡ ἀνάστασις ἡ πρώτη.

6 Μακάριος καὶ ἅγιος ὁ ἔχων μέρος ἐν τῇ ἀναστάσει τῇ πρώτῃ· ἐπὶ τούτων ὁ θάνατος ὁ δεύτερος οὐκ ἔχει ἐξουσίαν, ἀλλ' ἔσονται ἱερεῖς τοῦ Θεοῦ καὶ τοῦ Χριστοῦ, καὶ βασιλεύσουσι μετ' αὐτοῦ χίλια ἔτη.

7 Καὶ ὅταν τελεσθῇ τὰ χίλια ἔτη, λυθῇσεται ὁ Σατανᾶς ἐκ τῆς φυλακῆς αὐτοῦ·

8 Καὶ ἐξελεύσεται πλανῆσαι τὰ ἔθνη τὰ ἐν ταῖς τέσσαρσι γωνίαις τῆς γῆς, τὸν Γῶγ καὶ τὸν Μαγῶγ, συναγαγεῖν αὐτοὺς εἰς πόλεμον, ὧν ὁ ἀριθμὸς ὡς ἡ ἄμμος τῆς θαλάσσης.

9 Καὶ ἀνέβησαν ἐπὶ τὸ πλάτος τῆς γῆς, καὶ ἐκυκλώσαν τὴν παρεμβολὴν τῶν ἁγίων, καὶ τὴν πόλιν τὴν ἡγαπημένην· καὶ κατέβη πῦρ ἀπὸ τοῦ Θεοῦ ἐκ τοῦ οὐρανοῦ, καὶ κατέφαγεν αὐτούς·

10 Καὶ ὁ διάβολος ὁ πλανῶν αὐτοὺς ἐβλήθη εἰς τὴν λίμνην τοῦ πυρὸς καὶ θείου, ὅπου τὸ θηρίον καὶ ὁ ψευδοπροφήτης· καὶ βισκανισθήσονται ἡμέρας καὶ νυκτὸς, εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

11 Καὶ εἶδον θρόνον λευκὸν μέγαν, καὶ τὸν καθήμενον ἐπ' αὐτοῦ, οὗ ἀπὸ προσώπου ἐφυγεν ἡ γῆ καὶ ὁ οὐρανός· καὶ τόπος οὐχ εὗρέθη αὐτοῖς.

12 Καὶ εἶδον τοὺς νεκροὺς, μικροὺς

τοῦ Ἰησοῦ, καὶ διὰ τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ, καὶ οἵτινες δὲν προσεκύνησαν εἰς τὸ θηρίον, οὐδὲ εἰς τὴν εἰκόνα του· καὶ δὲν ἔλαβον τὸ χάραγμα τοῦ ἐπάνω τοῦ μετώπου των, καὶ ἐπάνω τῆς χειρὸς των· καὶ ἔζησαν, καὶ ἐβασίλευσαν ὁμοῦ μετὰ τὸν Χριστὸν χίλια ἔτη.

5 Οἱ δὲ λοιποὶ ἀπὸ τοὺς νεκροὺς δὲν ἀνέζησαν ἕως τελειωθῆσι τὰ χίλια ἔτη. Αὕτη εἶναι ἡ ἀνάστασις ἡ πρώτη.

6 Μακάριος καὶ ἅγιος εἶναι ἐκεῖνος ὁ ὁποῖος ἔχει μέρος εἰς τὴν ἀνάστασιν τὴν πρώτην· ἐπάνω τούτων ὁ θάνατος ὁ δεύτερος δὲν ἔχει ἐξουσίαν, ἀλλὰ θέλουσιν εἶναι ἱερεῖς τοῦ Θεοῦ καὶ τοῦ Χριστοῦ, καὶ θέλουσι βασιλεύσει ὁμοῦ μετὰ αὐτὸν χίλια ἔτη.

7 Καὶ ὅταν τελειωθῶσι τὰ χίλια ἔτη, θέλει λυθῇ ὁ Σατανᾶς ἀπὸ τὴν φυλακὴν του·

8 Καὶ θέλει ἐξέλθει νὰ πλανήσῃ τὰ ἔθνη τὰ ὁποῖα εἶναι εἰς τὰς τέσσαρας γωνίας τῆς γῆς, τὸν Γῶγ καὶ τὸν Μαγῶγ, νὰ συνάξῃ εἰς πόλεμον αὐτοὺς, τῶν ὁποίων ὁ ἀριθμὸς εἶναι ὡς ἡ ἄμμος τῆς θαλάσσης.

9 Καὶ ἀνέβησαν ἐπάνω τοῦ πλάτους τῆς γῆς, καὶ ἐκύκλωσαν τὸ στρατόπεδον τῶν ἁγίων, καὶ τὴν πόλιν τὴν ἡγαπημένην· καὶ κατέβη πῦρ ἀπὸ τὸν Θεὸν ἐκ τοῦ οὐρανοῦ, καὶ κατέφαγεν αὐτούς·

10 Καὶ ὁ διάβολος ὁ ὁποῖος πλανᾷ αὐτοὺς ἐρρίφθη εἰς τὴν λίμνην τοῦ πυρὸς καὶ τοῦ θειοφίου, ὅπου εἶναι τὸ θηρίον καὶ ὁ ψευδοπροφήτης· καὶ θέλουσι βασανισθῇ ἡμέραν καὶ νύκτα, εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

11 Καὶ εἶδον θρόνον λευκὸν μεγάλον, καὶ ἐκεῖνον ὁ ὁποῖος ἐκάθητο ἐπάνω αὐτοῦ, ἀπὸ τοῦ ὁποῖου τὸ πρόσωπον ἐφυγεν ἡ γῆ καὶ ὁ οὐρανός· καὶ τόπος δὲν εὗρέθη δι' αὐτούς.

12 Καὶ εἶδον τοὺς νεκροὺς, μικροὺς

καὶ μεγάλους, ἐστῶτας ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ, καὶ βιβλία ἠνεόχθησαν· καὶ βιβλίον ἄλλο ἠνεόχθη, ὃ ἐστὶ τῆς ζωῆς· καὶ ἐκρίθησαν οἱ νεκροὶ ἐκ τῶν γεγραμμένων ἐν τοῖς βιβλίοις, κατὰ τὰ ἔργα αὐτῶν.

13 Καὶ ἔδωκεν ἡ θάλασσα τοὺς ἐν αὐτῇ νεκρούς, καὶ ὁ θάνατος καὶ ὁ ἄδης ἔδωκαν τοὺς ἐν αὐτοῖς νεκρούς· καὶ ἐκρίθησαν ἕκαστος κατὰ τὰ ἔργα αὐτῶν·

14 Καὶ ὁ θάνατος καὶ ὁ ἄδης ἐβλήθησαν εἰς τὴν λίμνην τοῦ πυρός· οὗτός ἐστιν ὁ δεύτερος θάνατος.

15 Καὶ εἴ τις οὐχ εὗρεθῇ ἐν τῇ βίβλῳ τῆς ζωῆς γεγραμμένος, ἐβλήθη εἰς τὴν λίμνην τοῦ πυρός.

Κεφ. κα'. XXI.

ΚΑΙ εἶδον οὐρανὸν καινὸν καὶ γῆν καινὴν· ὁ γὰρ πρῶτος οὐρανὸς καὶ ἡ πρώτη γῆ παρῆλθε, καὶ ἡ θάλασσα οὐκ ἔστιν ἔτι.

2 Καὶ ἐγὼ Ἰωάννης εἶδον τὴν πόλιν τὴν ἁγίαν, Ἱερουσαλὴμ καινὴν, καταβαίνουσαν ἀπὸ τοῦ Θεοῦ ἐκ τοῦ οὐρανοῦ, ἡτοιμασμένην ὡς νύμφην κεκοσμημένην τῷ ἀνδρὶ αὐτῆς.

3 Καὶ ἤκουσα φωνῆς μεγάλης ἐκ τοῦ οὐρανοῦ, λεγούσης· Ἴδου, ἡ σκηνὴ τοῦ Θεοῦ μετὰ τῶν ἀνθρώπων, καὶ σκηνώσει μετ' αὐτῶν, καὶ αὐτοὶ λαοὶ αὐτοῦ ἔσονται, καὶ αὐτὸς ὁ Θεὸς ἔσται μετ' αὐτῶν, Θεὸς αὐτῶν·

4 Καὶ ἐξαλείψει ὁ Θεὸς πᾶν δάκρυον ἀπὸ τῶν ὀφθαλμῶν αὐτῶν, καὶ ὁ θάνατος οὐκ ἔσται ἔτι· οὔτε πένθος, οὔτε κραυγὴ, οὔτε πόνος οὐκ ἔσται ἔτι· ὅτι τὰ πρῶτα ἀπῆλθον.

5 Καὶ εἶπεν ὁ καθήμενος ἐπὶ τοῦ θρόνου· Ἴδου, καινὰ πάντα ποιῶ. Καὶ λέγει μοι· Γράψον· ὅτι οὗτοι οἱ λόγοι ἀληθινοὶ καὶ πιστοὶ εἰσι.

6 Καὶ εἶπέ μοι· Γέγονε· ἐγὼ εἰμι

καὶ μεγάλους, στέκοντας ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ, καὶ τὰ βιβλία ἠνεόχθησαν· καὶ βιβλίον ἄλλο ἠνεόχθη, τὸ ὁποῖον εἶναι βιβλίον τῆς ζωῆς· καὶ ἐκρίθησαν οἱ νεκροὶ ἀπὸ τὰ γεγραμμένα εἰς τὰ βιβλία, κατὰ τὰ ἔργα των.

13 Καὶ ἡ θάλασσα ἔδωκε τοὺς νεκρούς της, καὶ ὁ θάνατος καὶ ὁ ἄδης ἔδωκαν τοὺς νεκρούς των· καὶ καθ' εἷς ἐκρίθη κατὰ τὰ ἔργα του·

14 Καὶ ὁ θάνατος καὶ ὁ ἄδης ἐρρίφθησαν εἰς τὴν λίμνην τοῦ πυρός· οὗτος εἶναι ὁ δεύτερος θάνατος.

15 Καὶ ὁποῖος δὲν εὗρεθῇ εἰς τὸ βιβλίον τῆς ζωῆς γεγραμμένος, ἐρρίφθη εἰς λίμνην τοῦ πυρός.

Κεφ. κα'. XXI.

ΚΑΙ εἶδον οὐρανὸν καινὸν καὶ γῆν καινὴν· διότι ὁ πρῶτος οὐρανὸς καὶ ἡ πρώτη γῆ παρῆλθε, καὶ ἡ θάλασσα οὐκ εἶναι πλέον.

2 Καὶ ἐγὼ ὁ Ἰωάννης εἶδον τὴν ἁγίαν πόλιν, τὴν καινὴν Ἱερουσαλὴμ, καταβαίνουσαν ἀπὸ τὸν Θεὸν ἀπὸ τοῦ οὐρανοῦ, ἡτοιμασμένην ὡς νύμφην κεκοσμημένην διὰ τὸν ἄνδρα της.

3 Καὶ ἤκουσα φωνὴν μεγάλην ἀπὸ τοῦ οὐρανοῦ, λέγουσαν· Ἴδου, ἡ σκηνὴ τοῦ Θεοῦ ὁμοῦ μετὰ τοὺς ἀνθρώπους, καὶ θέλει κατοικήσει ὁμοῦ μετὰ αὐτοὺς, καὶ αὐτοὶ θέλουσιν εἶναι λαοὶ του, καὶ αὐτὸς ὁ Θεὸς θέλει εἶναι ὁμοῦ μετὰ αὐτοὺς, Θεὸς των·

4 Καὶ ὁ Θεὸς θέλει ἐξαλείψει πᾶν δάκρυον ἀπὸ τὰ ὀμμάτια των, καὶ ὁ θάνατος δὲν θέλει εἶναι πλέον· οὔτε πένθος, οὔτε κραυγὴ, οὔτε πόνος θέλει εἶναι πλέον· διότι τὰ πρῶτα παρῆλθον.

5 Καὶ εἶπεν ἐκεῖνος ὁ ὁποῖος ἐκάθητο ἐπάνω τοῦ θρόνου· Ἴδου, κἀμὼ πάντα καινὰ. Καὶ λέγει εἰς ἐμέ· Γράψον· διότι οὗτοι οἱ λόγοι εἶναι ἀληθινοὶ καὶ πιστοί.

6 Καὶ εἶπεν εἰς ἐμέ· Ἐγένινε· ἐγὼ

τὸ Ἀλφα καὶ τὸ Ω, ἡ ἀρχὴ καὶ τὸ τέλος. Ἐγὼ τῷ διψῶντι δώσω ἐκ τῆς πηγῆς τοῦ ὕδατος τῆς ζωῆς δωρεάν.

7 Ὁ νικῶν κληρονομήσει πάντα, καὶ ἔσομαι αὐτῷ Θεός, καὶ αὐτὸς ἔσται μοι ὁ υἱός.

8 Δειλοῖς δὲ καὶ ἀπίστοις καὶ ἐβδελυμένοις καὶ φονεῦσι καὶ πόρνοις καὶ φαρμακεῦσι καὶ εἰδωλολάτραις, καὶ πᾶσι τοῖς ψευδέσι, τὸ μέρος αὐτῶν ἐν τῇ λίμνῃ τῇ καιομένῃ πυρὶ καὶ θείῳ, ὃ ἔστι δεύτερος θάνατος.

9 Καὶ ἦλθε πρὸς με εἰς τῶν ἐπτὰ ἀγγέλων τῶν ἔχόντων τὰς ἐπτὰ φιάλας τὰς γεμούσας τῶν ἐπτὰ πληγῶν τῶν ἐσχάτων· καὶ ἐλάλησε μετ' ἐμοῦ, λέγων· Δεῦρο, δείξω σοι τὴν νύμφην τοῦ Ἀρνίου τὴν γυναῖκα.

10 Καὶ ἀπήνεγκέ με ἐν πνεύματι ἐπ' ὄρος μέγα καὶ ὑψηλόν, καὶ ἔδειξέ μοι τὴν πόλιν τὴν μεγάλην, τὴν ἁγίαν Ἱερουσαλὴμ, καταβαίνουσαν ἐκ τοῦ οὐρανοῦ ἀπὸ τοῦ Θεοῦ·

11 Ἐχουσαν τὴν δόξαν τοῦ Θεοῦ· καὶ ὁ φωστὴρ αὐτῆς ὅμοιος λίθῳ τιμωτάτῳ, ὡς λίθῳ ἱάσπιδι κρυσταλλίζοντι·

12 Ἐχουσαι τε τείχος μέγα καὶ ὑψηλόν, ἔχουσιν πυλῶνας δώδεκα, καὶ ἐπὶ τοῖς πυλῶσιν ἀγγέλους δώδεκα, καὶ ὀνόματα ἐπιγεγραμμένα, ἃ ἔστι τῶν δώδεκα φυλῶν τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ.

13 Ἀπ' ἀνατολῆς, πυλῶνες τρεῖς· ἀπὸ βορρᾶ, πυλῶνες τρεῖς· ἀπὸ νότου, πυλῶνες τρεῖς· ἀπὸ δυσμῶν, πυλῶνες τρεῖς.

14 Καὶ τὸ τείχος τῆς πόλεως ἔχον θεμελίους δώδεκα, καὶ ἐν αὐτοῖς ὀνόματα τῶν δώδεκα ἀποστόλων τοῦ Ἀρνίου.

15 Καὶ ὁ λαλῶν μετ' ἐμοῦ εἶχε κάλαμον χρυσοῦν, ἵνα μετρήσῃ τὴν

εἶμαι τὸ Ἀλφα καὶ τὸ Ω, ἡ ἀρχὴ καὶ τὸ τέλος. Ὅποιος διψᾷ, ἐγὼ θέλω δώσει εἰς αὐτὸν δωρεάν ἀπὸ τῆς πηγῆς τοῦ νεροῦ τῆς ζωῆς.

7 Ὁ νικῶν θέλει κληρονομήσει ὅλα, καὶ θέλω εἶμαι εἰς αὐτὸν Θεός, καὶ αὐτὸς θέλει εἶναι εἰς ἐμὲ υἱός.

8 Ἀλλὰ τῶν δειλῶν καὶ ἀπίστων καὶ βδελυγμένων καὶ φονέων καὶ πόρνων καὶ μάγων καὶ εἰδωλολατρῶν, καὶ ὅλων τῶν ψεύστων, τὸ μέρος αὐτῶν εἶναι εἰς τὴν λίμνην ἣ ὅποια καίεται μὲ πῦρ καὶ μὲ θειάφιον, τὸ ὅποιον εἶναι δεύτερος θάνατος.

9 Καὶ ἦλθε πρὸς ἐμὲ εἰς ἀπὸ τῶν ἐπτὰ ἀγγέλους οἱ ὅποιοι εἶχον τὰς ἐπτὰ φιάλας τὰς γεμισμένας ἀπὸ τὰς ἐπτὰ πληγῶν τὰς ἐσχάτας· καὶ ἐλάλησεν ὁμοῦ μὲ ἐμὲ, καὶ εἶπε· Δεῦτε, θέλω δεῖξει εἰς σὲ τὴν νύμφην τὴν γυναῖκα τοῦ Ἀρνίου.

10 Καὶ μὲ μετέφερε διὰ τοῦ πνεύματος εἰς ὄρος μέγα καὶ ὑψηλόν, καὶ ἔδειξεν εἰς ἐμὲ τὴν πόλιν τὴν μεγάλην, τὴν ἁγίαν Ἱερουσαλὴμ, καταβαίνουσαν ἀπὸ τὸν οὐρανὸν ἀπὸ τὸν Θεόν·

11 Καὶ εἶχε τὴν δόξαν τοῦ Θεοῦ· καὶ ὁ φωστὴρ τῆς ὁμοιοῦς μὲ λίθον πολύτιμον, ὡς λίθον ἱάσπιν κρυσταλλοειδῇ·

12 Καὶ εἶχε τείχος μέγα καὶ ὑψηλόν, καὶ εἶχε δώδεκα πύλας, καὶ κατὰ τὰς πύλας ἀγγέλους δώδεκα, καὶ ὀνόματα ἐπιγεγραμμένα, τὰ ὅποια εἶναι τῶν δώδεκα φυλῶν τῶν υἱῶν τοῦ Ἰσραὴλ.

13 Ἀπὸ τὴν ἀνατολὴν, ἦσαν τρεῖς πύλαι· ἀπὸ τὸν βορρᾶν, τρεῖς πύλαι· ἀπὸ τὸν νότον, τρεῖς πύλαι· ἀπὸ τὴν δύσιν, τρεῖς πύλαι.

14 Καὶ τὸ τείχος τῆς πόλεως εἶχε δώδεκα θεμελίους, καὶ εἰς αὐτοὺς τὰ ὀνόματα τῶν δώδεκα ἀποστόλων τοῦ Ἀρνίου.

15 Καὶ ἐκεῖνος ὁ ὅποιος ἐλάλει ὁμοῦ μὲ ἐμὲ εἶχε κάλαμον χρυσοῦν, διὰ

πόλιν, καὶ τοὺς πυλῶνας αὐτῆς καὶ τὸ τεῖχος αὐτῆς.

16 Καὶ ἡ πόλις τετράγωνος κεῖται, καὶ τὸ μῆκος αὐτῆς τοσοῦτόν ἐστιν ὅσον καὶ τὸ πλάτος· καὶ ἐμέτρησε τὴν πόλιν τῷ καλάμῳ ἐπὶ σταδίους δώδεκα χιλιάδων· τὸ μῆκος καὶ τὸ πλάτος καὶ τὸ ὕψος αὐτῆς ἴσα ἐστί.

17 Καὶ ἐμέτρησε τὸ τεῖχος αὐτῆς ἑκατὸν τεσσαράκοντα τεσσάρων πηχῶν, μέτρον ἀνθρώπου, ὃ ἐστὶν ἀγγέλου.

18 Καὶ ἦν ἡ ἐνδόμησις τοῦ τείχους αὐτῆς, ἱάσπισ· καὶ ἡ πόλις χρυσίον καθαρὸν, ὁμοία ὑάλῳ καθαρῷ.

19 Καὶ οἱ θεμέλιοι τοῦ τείχους τῆς πόλεως παντὶ λίθῳ τιμῷ κεκοσμημένοι· ὁ θεμέλιος ὁ πρῶτος, ἱάσπισ· ὁ δεύτερος, σάπφειρος· ὁ τρίτος, χαλκῶδων· ὁ τέταρτος, σμάρραγδος·

20 Ὁ πέμπτος, σαρδόνυξ· ὁ ἕκτος, σάρδιος· ὁ ἕβδομος, χρυσόλιθος· ὁ ὀγδοὺς, βήρυλλος· ὁ ἐννιάτος, τοπάζιον· ὁ δέκατος, χρυσόπρασος· ὁ ἐνδέκατος, ὑάκινθος· ὁ δωδέκατος, ἀμέθυστος.

21 Καὶ οἱ δώδεκα πυλῶνες, δώδεκα μαργαρίται, ἀνὰ εἰς ἕκαστος τῶν πυλῶνων ἦν ἐξ ἑνὸς μαργαρίτου· καὶ ἡ πλατεῖα τῆς πόλεως, χρυσίον καθαρὸν, ὡς ὕαλος διαφανής.

22 Καὶ ναὸν οὐκ εἶδον ἐν αὐτῇ· ὁ γὰρ Κύριος ὁ Θεὸς ὁ Παντοκράτωρ, ναὸς αὐτῆς ἐστί, καὶ τὸ Ἀρνίον.

23 Καὶ ἡ πόλις οὐ χρεῖαν ἔχει τοῦ ἡλίου οὐδὲ τῆς σελήνης, ἵνα φαίνωσιν ἐν αὐτῇ· ἡ γὰρ δόξα τοῦ Θεοῦ ἐφώτισεν αὐτήν, καὶ ὁ λύχνος αὐτῆς τὸ Ἀρνίον.

24 Καὶ τὰ ἔθνη τῶν σωζομένων ἐν τῷ φωτὶ αὐτῆς περιπατήσουσι· καὶ οἱ βασιλεῖς τῆς γῆς φέρουσι τὴν δόξαν καὶ τὴν τιμὴν αὐτῶν εἰς αὐτήν.

25 Καὶ οἱ πυλῶνες αὐτῆς οὐ μὲν

νὰ μετρήσῃ τὴν πόλιν, καὶ τὰς πύλας τῆς καὶ τὸ τεῖχος τῆς.

16 Καὶ ἡ πόλις κεῖται τετράγωνος, καὶ τόσον εἶναι τὸ μῆκος τῆς ὅσον εἶναι καὶ τὸ πλάτος· καὶ ἐμέτρησε τὴν πόλιν μὲ τὸν καλάμον εἰς σταδίους δώδεκα χιλιάδας· τὸ μῆκος καὶ τὸ πλάτος καὶ τὸ ὕψος τῆς ἴσα εἶναι.

17 Καὶ ἐμέτρησε τὸ τεῖχος τῆς ἑκατὸν τεσσαράκοντα τεσσάρων πηχῶν, μέτρον ἀνθρώπου, τὸ ὁποῖον εἶναι ἀγγέλου.

18 Καὶ ἡ οἰκοδόμησις τοῦ τείχους τῆς, ἦτον ἱάσπισ· καὶ ἡ πόλις ἦτον χρυσίον καθαρὸν, ὁμοιον μὲ ὑάλῳ καθαρῷ.

19 Καὶ τὰ θεμέλια τοῦ τείχους τῆς πόλεως ἦσαν μὲ πάντα λίθον πολυτιμον κοσμημένα· τὸ θεμέλιον τὸ πρῶτον, ἦτον ἱάσπισ· τὸ δεύτερον, σάπφειρος· τὸ τρίτον, χαλκῶδων· τὸ τέταρτον, σμάρραγδος·

20 Τὸ πέμπτον, σαρδόνυξ· τὸ ἕκτον, σάρδιος· τὸ ἕβδομον, χρυσόλιθος· τὸ ὀγδοὺν, βήρυλλος· τὸ ἐννάτον, τοπάζιον· τὸ δέκατον, χρυσόπρασος· τὸ ἐνδέκατον, ὑάκινθος· τὸ δωδέκατον, ἀμέθυστος.

21 Καὶ αἱ δώδεκα πύλαι, δώδεκα μαργαρίται, καὶ ἀνὰ μίαν ὅλαι αἱ πύλαι ἦσαν ἀπὸ ἑνὸς μαργαρίτην· καὶ ἡ πλατεῖα τῆς πόλεως ἦτον χρυσίον καθαρὸν, ὡς ὕαλος διαφανής.

22 Καὶ ναὸν δὲν εἶδον εἰς αὐτήν· διότι ὁ Κύριος ὁ Θεὸς ὁ Παντοκράτωρ, εἶναι ναὸς αὐτῆς, καὶ τὸ Ἀρνίον.

23 Καὶ ἡ πόλις δὲν χρειάζεται τὸν ἥλιον οὐδὲ τὴν σελήνην, διὰ τὴν φέγγωσιν εἰς αὐτήν· διότι ἡ δόξα τοῦ Θεοῦ ἐφώτισεν αὐτήν, καὶ ὁ λύχνος τῆς εἶναι τὸ Ἀρνίον.

24 Καὶ τὰ ἔθνη ἐκείνων οἱ ὁποῖοι σώζονται, θέλουσι περιπατήσῃ εἰς τὸ φῶς τῆς· καὶ οἱ βασιλεῖς τῆς γῆς φέρουσι τὴν δόξαν καὶ τὴν τιμὴν τῶν εἰς αὐτήν.

25 Καὶ αἱ πύλαι τῆς δὲν θέλουσι

κλεισθῶσιν ἡμέρας· νῦν γὰρ οὐκ ἔσται ἐκεῖ.

26 Καὶ οἴσουσι τὴν δόξαν καὶ τὴν τιμὴν τῶν ἐθνῶν εἰς αὐτήν·

27 Καὶ οὐ μὴ εἰσέλθῃ εἰς αὐτὴν πᾶν κοινούν, καὶ ποιοῦν βδέλυγμα, καὶ ψεῦδος· εἰ μὴ οἱ γεγραμμένοι ἐν τῷ βιβλίῳ τῆς ζωῆς τοῦ Ἀρνίου.

Κεφ. κβ'. XXII.

ΚΑΙ ἔδειξέ μοι καθαρὸν ποταμὸν ὕδατος ζωῆς, λαμπρὸν ὡς κρύσταλλον, ἐκπορευόμενον ἐκ τοῦ θρόνου τοῦ Θεοῦ καὶ τοῦ Ἀρνίου.

2 Ἐν μέσῳ τῆς πλατείας αὐτῆς, καὶ τοῦ ποταμοῦ, ἐντεῦθεν καὶ ἐντεῦθεν, ξύλον ζωῆς, ποιοῦν καρποὺς δώδεκα, κατὰ μῆνα ἓνα ἕκαστον ἀποδίδουν τὸν καρπὸν αὐτοῦ· καὶ τὰ φύλλα τοῦ ξύλου εἰς ἁεραπείαν τῶν ἐθνῶν.

3 Καὶ πᾶν κατανάθεμα οὐκ ἔσται ἐν· καὶ ὁ θρόνος τοῦ Θεοῦ καὶ τοῦ Ἀρνίου ἐν αὐτῇ ἔσται· καὶ οἱ δούλοι αὐτοῦ λατρεύσουσιν αὐτῷ.

4 Καὶ ὄψονται τὸ πρόσωπον αὐτοῦ, καὶ τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἐπὶ τῶν μετώπων αὐτῶν.

5 Καὶ νῦν οὐκ ἔσται ἐκεῖ· καὶ χρεῖαν οὐκ ἔχουσι λύχνου καὶ φωτὸς ἡλίου, ὅτι Κύριος ὁ Θεὸς φωτίζει αὐτούς· καὶ βασιλεύσουσιν εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

6 Καὶ εἶπέ μοι· Οὗτοι οἱ λόγοι πιστοὶ καὶ ἀληθινοί· καὶ Κύριος ὁ Θεὸς τῶν ἁγίων προφητῶν ἀπέστειλε τὸν ἄγγελον αὐτοῦ δεῖξαι τοῖς δούλοις αὐτοῦ ἃ δεῖ γενέσθαι ἐν τάχει.

7 Ἰδοὺ, ἔρχομαι ταχύ· μακάριος ὁ τηρῶν τοὺς λόγους τῆς προφητείας τοῦ βιβλίου τούτου.

8 Καὶ ἐγὼ Ἰωάννης ὁ βλέπων ταῦτα

κλεισθῇ τὴν ἡμέραν· διότι ἐκεῖ νῦν δὲν θέλει εἶναι.

26 Καὶ θέλουσι φέρει τὴν δόξαν καὶ τὴν τιμὴν τῶν ἐθνῶν εἰς αὐτήν·

27 Καὶ οὐδὲν μολυσμένον, καὶ προξενούν βδέλυγμα, καὶ ψεῦδος δὲν θέλει εἰσέλθῃ εἰς αὐτήν· εἰ μὴ ἐκεῖνοι οἱ ὁποῖοι εἶναι γεγραμμένοι εἰς τὸ βιβλίον τῆς ζωῆς τοῦ Ἀρνίου.

Κεφ. κβ'. XXII.

ΚΑΙ ἔδειξεν εἰς ἐμὲ καθαρὸν ποταμὸν τοῦ νεροῦ τῆς ζωῆς, λαμπρὸν ὡς κρύσταλλον, ἐκπορευόμενον ἀπὸ τὸν θρόνον τοῦ Θεοῦ καὶ τοῦ Ἀρνίου.

2 Εἰς τὸ μέσον τῆς πλατείας τῆς, καὶ τοῦ ποταμοῦ, ἀπὸ τὸ ἐν μέρος καὶ ἀπὸ τὸ ἄλλο, ἦτον τὸ δένδρον τῆς ζωῆς, τὸ ὁποῖον κάμνει καρποὺς δώδεκα, καὶ καθ' ἕκαστον μῆνα ἀποδίδει τὸν καρπὸν του· καὶ τὰ φύλλα τοῦ δένδρου εἶναι εἰς ἁεραπείαν τῶν ἐθνῶν.

3 Καὶ οὐδὲν ἀνάθεμα δὲν θέλει εἶναι πλέον· καὶ ὁ θρόνος τοῦ Θεοῦ καὶ τοῦ Ἀρνίου θέλει εἶναι εἰς αὐτήν· καὶ οἱ δούλοι του θέλουσι λατρεύσει εἰς αὐτόν.

4 Καὶ θέλουσιν ἰδεῖ τὸ πρόσωπόν του, καὶ τὸ ὄνομά του θέλει εἶναι ἐπάνω τῶν μετώπων των.

5 Καὶ νῦν δὲν θέλει εἶναι ἐκεῖ· καὶ δὲν χρειάζονται λύχνου καὶ φῶς ἡλίου, διότι Κύριος ὁ Θεὸς φωτίζει αὐτούς· καὶ θέλουσι βασιλεύσει εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

6 Καὶ εἶπεν εἰς ἐμέ· Οὗτοι οἱ λόγοι εἶναι πιστοὶ καὶ ἀληθινοί· καὶ Κύριος ὁ Θεὸς τῶν ἁγίων προφητῶν ἀπέστειλε τὸν ἄγγελόν του νὰ δεῖξῃ εἰς τοὺς δούλους του ἐκεῖνα τὰ ὁποῖα εἶναι χρεῖα νὰ γίνωσι ταχέως.

7 Ἰδοὺ, ἔρχομαι ταχέως· μακάριος εἶναι ἐκεῖνος ὁ ὁποῖος φυλάττει τοὺς λόγους τῆς προφητείας τούτου τοῦ βιβλίου.

8 Καὶ ἐγὼ ὁ Ἰωάννης εἶδον ταῦτα

καὶ ἀκούων· καὶ ὅτε ἤκουσα καὶ ἐβλεψα, ἔπeson προσκυνῆσαι ἔμπροσθεν τῶν ποδῶν τοῦ ἀγγέλου τοῦ δεκνύοντός μοι ταῦτα.

9 Καὶ λέγει μοι· Ὁρα μὴ· σύνδουλός σου γάρ εἰμι, καὶ τῶν ἀδελφῶν σου τῶν προφητῶν, καὶ τῶν τηρούντων τοὺς λόγους τοῦ βιβλίου τούτου· τῷ Θεῷ προσκύνησον.

10 Καὶ λέγει μοι· Μὴ σφραγίσῃς τοὺς λόγους τῆς προφητείας τοῦ βιβλίου τούτου· ὅτι ὁ καιρὸς ἐγγύς ἐστιν.

11 Ὁ ἀδικῶν, ἀδικησάτω ἔτι· καὶ ὁ ῥυπῶν, ῥυπωσάτω ἔτι· καὶ ὁ δίκαιος, δικαιοθήτω ἔτι· καὶ ὁ ἅγιος, ἁγιασθήτω ἔτι.

12 Καὶ ἰδὼν, ἔρχομαι ταχύ· καὶ ὁ μισθός μου μετ' ἐμοῦ, ἀποδοῦναι ἑκάστῳ ὡς τὸ ἔργον αὐτοῦ ἔσται.

13 Ἐγὼ εἰμι τὸ Ἀλφά καὶ τὸ Ω, ἀρχὴ καὶ τέλος, ὁ πρῶτος καὶ ὁ ἔσχατος.

14 Μακάριοι οἱ ποιοῦντες τὰς ἐντολάς αὐτοῦ, ἵνα ἔσται ἡ ἐξουσία αὐτῶν ἐπὶ τὸ ξύλον τῆς ζωῆς, καὶ τοῖς πυλῶσιν εἰσέλθωσιν εἰς τὴν πόλιν.

15 Ἐξὼ δὲ οἱ κύνες καὶ οἱ φαρμακοὶ καὶ οἱ πόρνοι καὶ οἱ φονεῖς καὶ οἱ εἰδωλολάτραι, καὶ πᾶς ὁ φιλῶν καὶ ποιῶν ψεῦδος.

16 Ἐγὼ Ἰησοῦς ἐπέμψα τὸν ἄγγελόν μου μαρτυρῆσαι ὑμῖν ταῦτα ἐπὶ ταῖς ἐκκλησίαις· ἐγὼ εἰμι ἡ ῥίζα καὶ τὸ γένος τοῦ Δαβὶδ, ὁ ἀστὴρ ὁ λαμπρὸς καὶ ὁ ὀρθρινός.

17 Καὶ τὸ Πνεῦμα καὶ ἡ νύμφη λέγουσιν, Ἐλθέ· καὶ ὁ ἀκούων εἰπάτω, Ἐλθέ· καὶ ὁ διψῶν ἐλθέτω, καὶ ὁ θέλων λαμβανέτω τὸ ὕδωρ ζωῆς δωρεάν.

18 Συμμαρτυροῦμαι γὰρ παντὶ

καὶ ἤκουσα· καὶ ὅτε ἤκουσα καὶ ἐβλεψα, ἔπeson νὰ προσκυνήσω ἔμπροσθεν τῶν ποδῶν τοῦ ἀγγέλου ὁ ὁποῖος ἐδείκνυνεν εἰς ἐμὲ ταῦτα.

9 Καὶ λέγει εἰς ἐμέ· Βλέπε μὴ (κάμνεις τοῦτο)· διότι εἰμαι σύνδουλός σου, καὶ τῶν ἀδελφῶν σου τῶν προφητῶν, καὶ ἐκείνων οἱ ὁποῖοι φυλάττουσι τοὺς λόγους τοῦ βιβλίου τούτου· προσκύνησον τὸν Θεόν.

10 Καὶ λέγει εἰς ἐμέ· Μὴ σφραγίσῃς τοὺς λόγους τῆς προφητείας τοῦ βιβλίου τούτου· διότι ὁ καιρὸς ἐστὶν ἐγγύς.

11 Ὅποιος ἀδικεῖ, ἅς ἀδικήσῃ ἀκόμη· καὶ ὁποῖος εἶναι ῥυπαρὸς, ἅς ῥυπαρὸς ἀκόμη· καὶ ὁ δίκαιος, ἅς δικαιωθῇ ἀκόμη· καὶ ὁ ἅγιος, ἅς ἁγιασθῇ ἀκόμη.

12 Καὶ ἰδὼν, ἔρχομαι ταχέως· καὶ ὁ μισθός μου ἐστὶν ὅμοῦ μετ' ἐμέ, νὰ ἀποδώσω εἰς καθ' ἓνα καθὼς θέλει εἶναι τὸ ἔργον του.

13 Ἐγὼ εἰμαι τὸ Ἀλφά καὶ τὸ Ω, ἀρχὴ καὶ τέλος, ὁ πρῶτος καὶ ὁ ἔσχατος.

14 Μακάριοι εἶναι ἐκεῖνοι οἱ ὁποῖοι κάμνουσι τὰς ἐντολάς του, διὰ νὰ ᾔναι ἡ ἐξουσία των εἰς τὸ δένδρον τῆς ζωῆς, καὶ διὰ νὰ εἰσέλθωσι διὰ τῶν πυλῶν εἰς τὴν πόλιν.

15 Ἐξὼ δὲ οἱ σκύλοι καὶ οἱ μάγοι καὶ οἱ πόρνοι καὶ οἱ φονεῖς καὶ οἱ εἰδωλολάτραι, καὶ πᾶς ὅς τις ἀγαπᾷ καὶ κάμνει ψεῦδος.

16 Ἐγὼ ὁ Ἰησοῦς ἐπέμψα τὸν ἄγγελόν μου, νὰ μαρτυρήσῃ εἰς σὰς ταῦτα εἰς τὰς ἐκκλησίας· ἐγὼ εἰμαι ἡ ῥίζα καὶ τὸ γένος τοῦ Δαβὶδ, ὁ ἀστὴρ ὁ λαμπρὸς καὶ ὁ ὀρθρινός.

17 Καὶ τὸ Πνεῦμα καὶ ἡ νύμφη λέγουσιν, Ἐλθέ· καὶ ἐκεῖνος ὁ ὁποῖος ἀκούει ἅς εἴπῃ, Ἐλθέ· καὶ ἐκεῖνος ὁ ὁποῖος διψᾷ ἅς ἐλθῇ, καὶ ὁποῖος θέλει ἅς λαμβάνῃ τὸ ὕδωρ τῆς ζωῆς δωρεάν.

18 Διότι μαρτυρῶ εἰς πάντα ἄν-

ἀκούοντι τοὺς λόγους τῆς προφητείας τοῦ βιβλίου τούτου· ἐάν τις ἐπιτιθῇ πρὸς ταῦτα, ἐπιθήσει ὁ Θεὸς ἐπ' αὐτὸν τὰς πληγὰς τὰς γεγραμμένας ἐν βιβλίῳ τούτῳ·

19 Καὶ ἐάν τις ἀφαιρῇ ἀπὸ τῶν λόγων βιβλίου τῆς προφητείας ταύτης, ἀφαιρήσει ὁ Θεὸς τὸ μέρος αὐτοῦ ἀπὸ βιβλίου τῆς ζωῆς, καὶ ἐκ τῆς πόλεως τῆς ἁγίας, καὶ τῶν γεγραμμένων ἐν βιβλίῳ τούτῳ.

20 Λέγει ὁ μαρτυρῶν ταῦτα· Ναὶ, ἔρχομαι ταχύ· ἀμήν. Ναὶ, ἔρχου, Κύριε Ἰησοῦ.

21 Ἡ χάρις τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ μετὰ πάντων ὑμῶν. Ἀμήν.

θρῶπον ὁ ὅποιος ἀκούει τοὺς λόγους τῆς προφητείας τοῦ βιβλίου τούτου· ἐάν τις προσθήσῃ εἰς ταῦτα, ὁ Θεὸς θέλει ἐπιθήσει εἰς αὐτὸν τὰς πληγὰς αἱ ὅποιαι εἶναι γεγραμμέναι εἰς τὸ βιβλίον τοῦτο·

19 Καὶ ἐάν τις ἀφαιρῇ ἀπὸ τοῦ λόγου τοῦ βιβλίου τῆς προφητείας ταύτης, θέλει ἀφαιρέσει ὁ Θεὸς τὸ μέρος τοῦ ἀπὸ τοῦ βιβλίου τῆς ζωῆς, καὶ ἀπὸ τὴν πόλιν τὴν ἁγίαν, καὶ ἀπὸ ἐκεῖνα τὰ ὅποια εἶναι γεγραμμένα εἰς τὸ βιβλίον τοῦτο.

20 Λέγει ὁ μαρτυρῶν ταῦτα· Ναὶ, ἔρχομαι ταχέως· ἀμήν. Ναὶ, ἔρχου, Κύριε Ἰησοῦ.

21 Ἡ χάρις τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ μετὰ πάντων ὑμῶν. Ἀμήν.

ΤΕΛΟΣ.

Τ Ω Θ Ε Ω Δ Ο Ξ Α.

НБ ОНУ імені І.І.Мечникова

НБ ОНУ імені І.І.Мечникова

НБ ОНУ імені І.І.Мечникова

НБ ОНУ імені І.І.Мечникова

НБ ОНУ імені І.І.Мечникова

НБ ОНУ імені І.І.Мечникова